

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

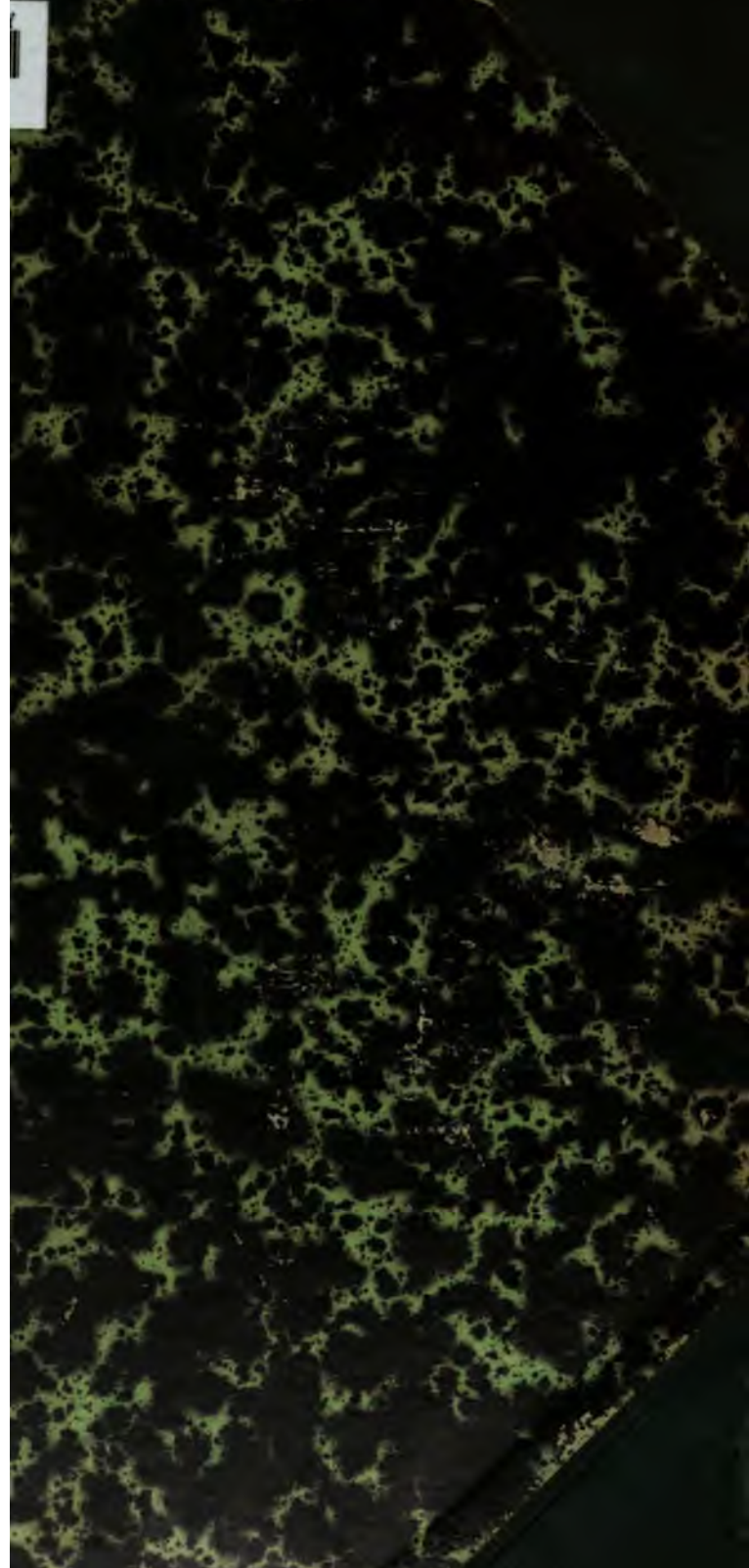
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

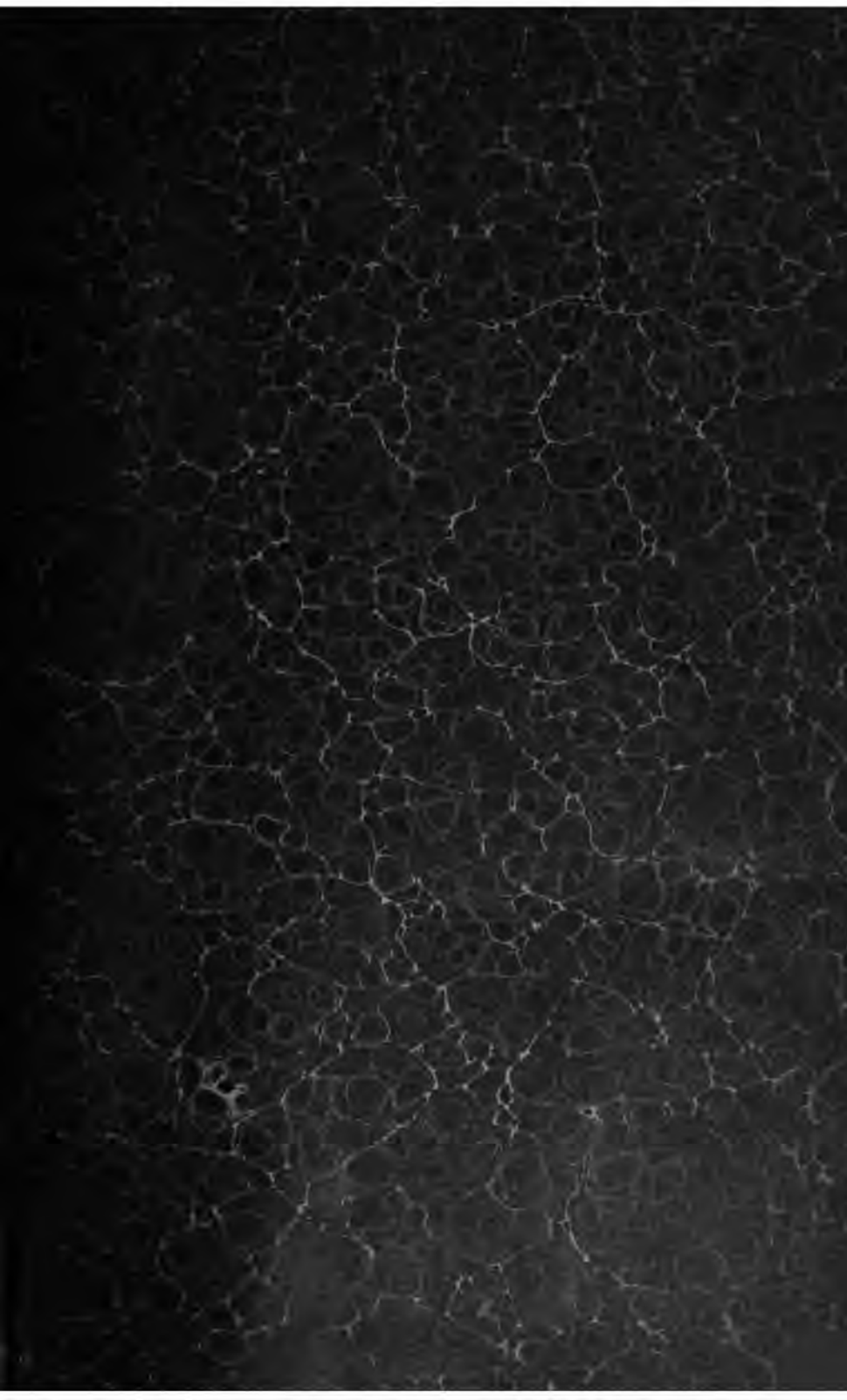
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

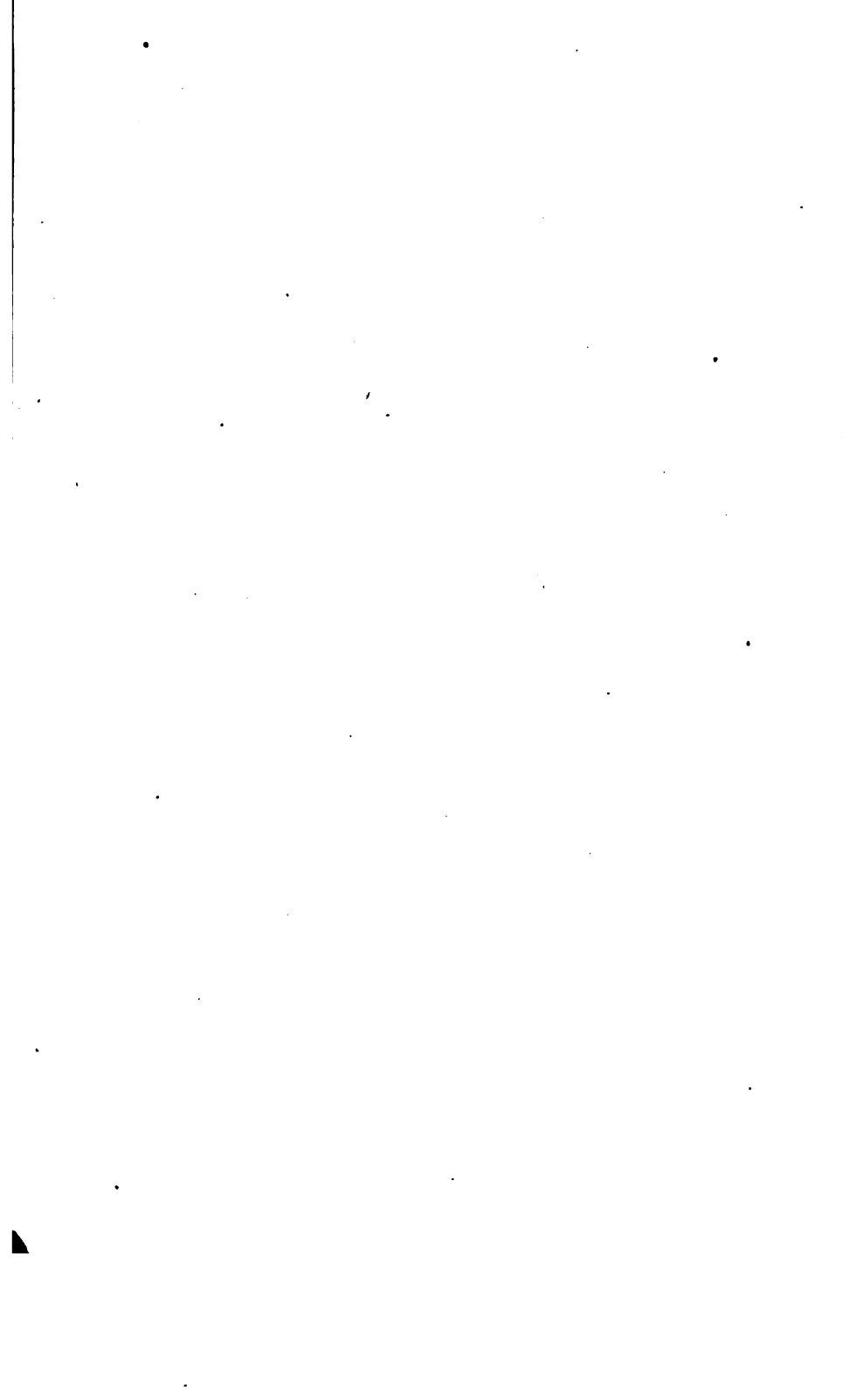
573

Bd. Jan, 1884.

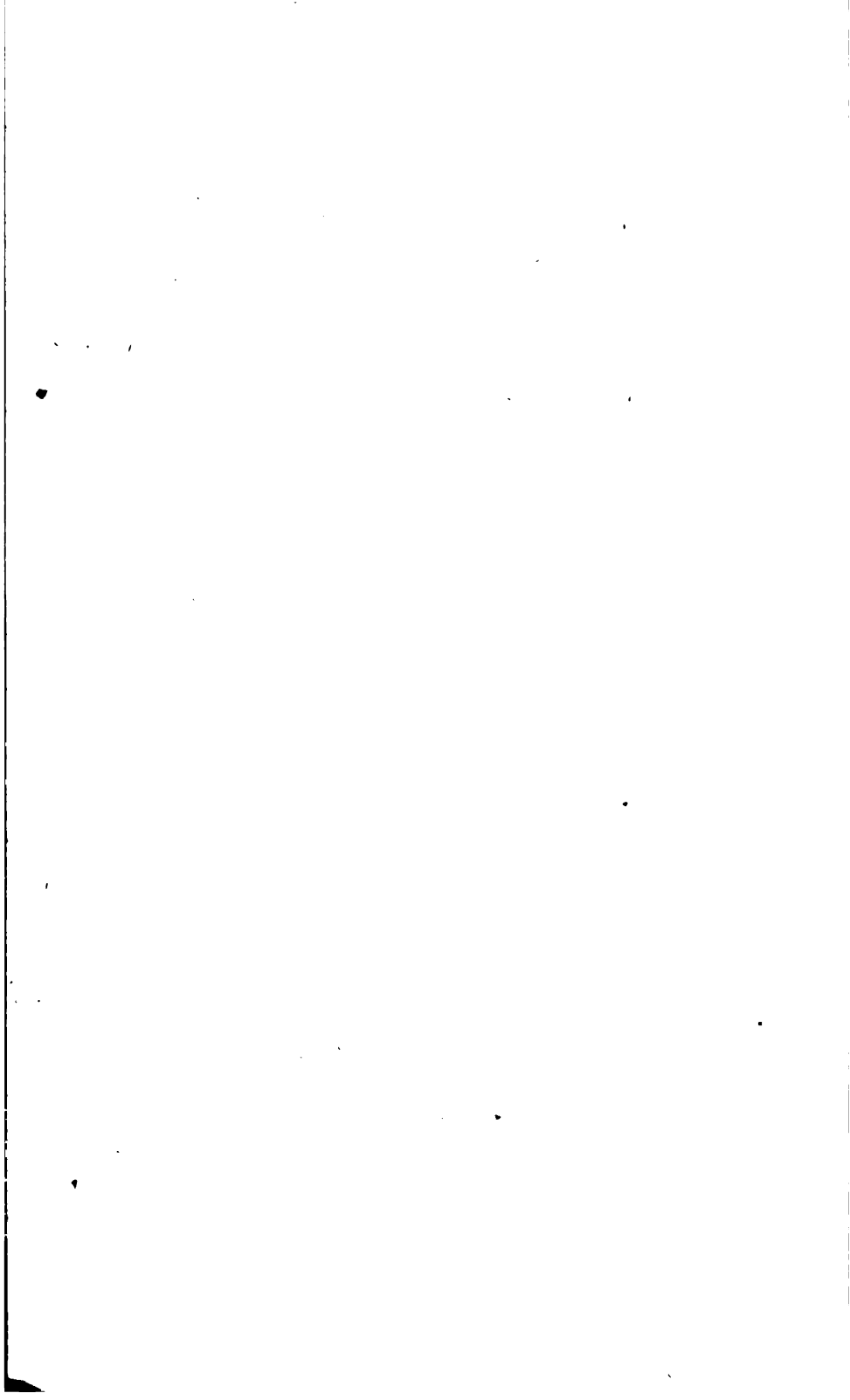

C. C. Felton.

111
15
O R A T O R E S
ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

S O P H I S T Æ

OPERA ET STUDIO

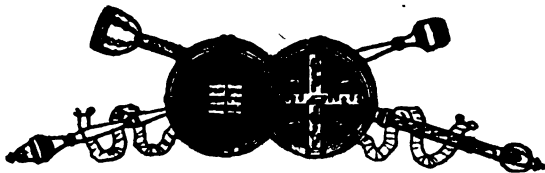
GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS OCTAVUS

DEMOSTHENES

C. LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

DEMOSTHENIS
QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPHI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENII STOCKII HARLESII
F. A. WOLFII SPALDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMI
ALIORUMQUE ET SUI

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

NECNON ADVERSARIA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS QUARTUS

DEMOSTHENIS PRIVATÆ ETC. EXORDIA CONCIONUM ET EPISTOLÆ

C. LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

4.73

1868, Sept. 12.

Gift of the family of
President C. C. Felton.

TABULA

eorum quæ continentur

IN

TOMO OCTAVO.

	Pag.
Πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ Ὀνόματος	3
Πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ Προϊκὸς Μητρῶας	16
Πρὸς Σπουδῖαν	34
Πρὸς Φαίηππον	44
Πρὸς Μακάρτατον	56
Πρὸς Λευχάρον	91
Κατὰ Στεφάνου Α.	111
Κατὰ Στεφάνου Β.	136
Κατὰ Εὐεργον καὶ Μησιβουλον	150
Κατὰ Ὀλυμπιοδώρου	177
• Πρὸς Τιμόθεον	192
Πρὸς Πολυκλεία	211
Περὶ Στεφάνου τῆς Τριηραρχίας	231
Πρὸς Κάλλιππον	238
Πρὸς Νικόστρατον	248
Κατὰ Κόνωνος	259
Πρὸς Καλλικλεία	274

	Pag.
Κατὰ Διονυσόδωρου	283
Πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφεσισ (Textus Taylori est)	306
Κατὰ Θεοκρίνου Ἐνδειξις _____	334
Κατὰ Νεαίρας _____	365
Ἐπιτάφιος λόγος	412
Ἐρωτικὸς λόγος	426
Προσίμια δημογορικά	447
Ἐπιστολαὶ	497

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

- 993 ΜΑΝΤΙΑΣ, εἰς πολιτικὴν ἀρίστην ἄδωρον, γέρας γαυῖα κατὰ τοὺς ἴμασι, ἐν ταύτῃσιν αὐτῶν
ἐπιτίθειτο τὴν νύκτ' ἀκαζόμενον. προσέειπε δὲ τῆν Πλαγγῶν κατ' ἑρωτικὴν ἐπιθυμίαν, Ἀττικῶν
γενεῶν. ταύτης θεο εἰς ἀδελφότητος, ἰθακίζοντο τῷ Μαντιῶν, ταυτὸν εἶπαι πικρῶν φησιν ἄλλοι
994 ἢ δὲ ἀντίλογον. ἰσχυρὰ ἀκαζόμενοι τοὺς αὐτῶν, ἀκαζόμενοι ἀπὸ ἰδίας ἀκαζόμενοι, ἐν ἀκα-
τοῦθις ἐπιτίθειτο. ἀκαζόμενοι μὲν γὰρ τῆν Πλαγγῶν ἴμασι κατὰ τῆν αἰτίαν, εἰ ὅτις εἰσὶν
ἐξ αὐτῶν, ὑποχόμενοι, εἰ ἴμασι, ἴμασι τῷ ἴμασι ἀκαζόμενοι δι' ἀκαζόμενοι, ἄς οὐ δε-
ξομένης τὴν ἴμασι τῆς γενεῆς. ἰσχυρὰ γὰρ καὶ μισθὸν αὐτῶν συγγὼν ἐπιτιμῶν. ἄς δὲ
φασὶν ἢ τὸν λόγον λόγον, καὶ ἴμασι ἢ Πλαγγῶν αὐτῶν λάβρα προτιμῶν τὸν ἴμασι μὴ ἀ-
ξασθαι. ἀκαζόμενοι τοῖνυ ἀκαζόμενοι τὰς ἐπιτίθειτο, ἀκαζόμενοι τὸν ἴμασι, καὶ αὐτῶν μὴ
ἀκαζόμενοι τοὺς αὐτῶν ἀκαζόμενοι, μισθὸν δὲ ταύτῃ τεταλόντων. ἢ ταύτῃ ἐν τῷ ἴμασι γαυ-
τοῖς γενεῆς καὶ ἀκαζόμενοι τῷ ἴμασι τῶν ἐπιτιμῶν περὶ τοῦ ἴμασι, λόγον αὐτῶν
ἐπιτίθειτο ἀκαζόμενοι προσέειπε, ὅτις ἐξ ἀρχῆς ἐπιτιμῶν, καὶ μὴ Μαντιῶν ταύτῃ γὰρ αὐτῶν
κατὰ τοῦ πατρὸς ἐξ ἀρχῆς ἀκαζόμενοι ταύτῃ. αὐτῶν μὲν εἰς ἀκαζόμενοι ἀς τις φιλοτιμῶν
καὶ φιλοτιμῶν ἰσχυρὰ ἀκαζόμενοι ἀκαζόμενοι ἢ μισθὸν λόγον ἰσχυρὰ ἀκαζόμενοι ἀκαζόμενοι τῷ
καὶ ἀκαζόμενοι καὶ ἴμασι βλαβερὰν εἶπαι τὸν ἴμασι.

Fortassis Boeotus hic est, de quo scri- male perierit. WOLF. Vid. Not. p. 1010.
bitur in Midiana, p. 55. v. 9. ἴμασι ἐν- v. 23. ed. R. ἴμασι κ. τ. λ.
αἶμα πολλοί, τὸν ἀκαζόμενοι ἀκαζόμενοι, ἢ ὅτις εἰσὶν ἐξ αὐτῶν] Αὐτῶν λέγο, τῷ
ἀκαζόμενοι ἀκαζόμενοι ἢ ἀκαζόμενοι καὶ ἀκαζόμενοι ἀκαζόμενοι. Nam de matre quis dubitat?
κατὰ, δὲ ἀκαζόμενοι μέλας: ut homo malus WOLF.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΒΟΙΩΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

- 995 ἄ. ΟΥΔΕΜΙΑ: φιλοπραγμοσύνη, καὶ τοὺς θεοὺς, αἱ
ἀνδρες δικασταί, τὴν δίκην ἔλαχον ταυτηνὶ Βοιωτῶν, σὺ δ'
ἤγνούσων ὅτι πολλοῖς ἀτοπων δόξει τὸ δίκην με λαοχάνειν,
εἰ τις ἐμοὶ ταύτῃ ὄνομα εἴσται δεῖν ἔχειν· ἀλλ' ἀναγκασιῶν
ἦν ἐκ τῶν συμβησομένων, εἰ μὴ ταῦτο διορθώσομαι, εἰ ὑμῖν

G. 73

1868, Sept. 12.

Gift of the family of
President C. C. Feltow.

TABULA

EBORUM QUAE CONTINENTUR

IN

TOMO OCTAVO.

	Pag.
Πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ Ὀνόματος	3
Πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ Προικὸς Μητρῶας	16
Πρὸς Σπουδίαν	34
Πρὸς Φαίμππον	44
Πρὸς Μακάριστατον	56
Πρὸς Λεωχάσῃν	91
Κατὰ Στεφάνου Α.	111
Κατὰ Στεφάνου Β.	136
Κατὰ Εὐεργον καὶ Μνησίβουλον	150
Κατὰ Ὀλυμπιοδώρου	177
• Πρὸς Τιμόθεον	192
Πρὸς Πολυκλέα	211
Περὶ Στεφάνου τῆς Τριηραρχίας	231
Πρὸς Κάλλιππων	238
Πρὸς Νικόστρατον	248
Κατὰ Κόνωνος	259
Πρὸς Καλλικλέα	274

	Pag.
Κατὰ Διονυσόδωρου	283
Πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφεσῖς (Textus Taylori est)	306
Κατὰ Θεοκρίνου Ἐνδειξις <hr style="width: 50%; margin-left: 0;"/>	334
Κατὰ Νεαίρας <hr style="width: 50%; margin-left: 0;"/>	365
Ἐπιτάφιος λόγος	412
Ἐρωτικὸς λόγος	426
Προοίμια δημηγορικὰ	447
Ἐπιστολαὶ	497

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

- 993 ΜΑΝΤΙΑΣ, εἰς πολιτικὴν ἀρίστην, γέρας γυναικῶν κατὰ τοὺς ἴσους, ἐν ταύτης παῖδα
ἐπιτόσαστο τὴν καὶ διαλέμενον. προσέει δὲ τῆν Πλαγγὴν κατ' ἑσπερίαν ἐπιθυμίαν, Ἄττιον
γοναμί. ταῦτος δὲ οὐκ ἀδελφότητος, ἰδιωκτοῦ τοῦ Μαντίου, ἐαυτὸν εἶπαι πατέρα φέροντος
994 ὁ δὲ ἀντίλεγον. ἔπειτα ἀναλαμβάνει τοὺς παῖδας, ἀπαιτούσας ἀπὸ ἰδίας ἀποκατάσεως, ἐν ἀπα-
ταθείς ἐκπέσαστα. προκαλύπαστο μὲν γὰρ τῆν Πλαγγὴν ἰσμεῖν περὶ τῆν κείνην, εἰ ὅπως εἰσὶν
ἔξ αὐτῶν, ὑποσχόμενος, εἰ ἰσμεῖται, ἰσμεῖται τῶ ἔκρη· προκαλύπαστο δὲ ἀπαταθείς, ἕως οὐ δε-
ξομένης τὴν ἔκρη τῆς γυναικός. ὑπὲρ ταῦτου γὰρ καὶ μισθὸν αὐτῇ συγγένῃ ἐπαγγέλλαστο. ἕως δὲ
φασὶν ὁ τὸν λόγον λέγων, καὶ ἰσμεῖται ἡ Πλαγγὴν αὐτῶν λάδρα προσηύμενον τὸν ἔκρη μὴ ἐ-
ξασθαι. ἀπαιτούσαστο τοῦτον παραβῆσα τὰς συνθήκας, ἀχθεῖται τὸν ἔκρη, καὶ αὐτὸν μὴ
ἀπαγγέλλεται τοὺς παῖδας ἀπαλαθεῖν, μετὰ δὲ ταῦτο τιταλεύεται. ὁ ταῦτον ἐν τῆς ἔκρη γαρ-
δίως γυναικὸς παῖς διαλέεται τῶ ἔκρη τῶν ἀποκινηθέντων περὶ τοῦ ὀνόματος, λέγων αὐτῶν
Βαστὴν καλεῖσθαι προσέειπαι, ὅταν ἔξ ἀρχῆς ἰσμεῖσθε, καὶ μὴ Μαντίων· ταῦτο γὰρ αὐτῶ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἔξ ἀρχῆς τοθεῖσθαι τὸ ὄνομα. αὐτῶν μὲν οὐ λέγειν ἂν τις φιλοπράγμων
καὶ φιλότιμος ὑπὲρ προσηγορίᾳ διαφερόμενος ὁ μόνον λόγος ἰσπερὶ ἀποδείξεως παρέρχεται τοῦ
καὶ ἄμαρτι καὶ ἰδία βλάβειν εἶπαι τὸν ἰσμεῖσθαι.

Fortassis Boeotus hic est, de quo scri-
bitur in Midiana, p. 55. v. 9. Ἰσμεῖν ἐν-
αἰσῆ πολλοί, τὸν Λευδέμωτος ἀδελφὸν,
ἐπισημαίνοντα Βαστὴν ἐν δαίμωνι καὶ συνδῶ
κατ', δὲ ἀπαιτῶν μίαν: ut homo malus
v. 23. ed. R. ἰσμεῖν κ. τ. λ.
Εἰ ὅπως εἰσὶν ἔξ αὐτῶν] Αὐτῶν ἵσπερ, τοῦ
Μαντιδίου. Nam de matre quis dubitat!

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΒΟΙΩΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

- 995 αἱ ΟΥΔΕΜΙΑΙ φιλοπραγμοσύνη, καὶ τοὺς θεαῖς, αἱ
ἄνδρες δικασταί, τὴν δίκην ἔλαχον ταυτηνὴ Βοιωτῶν, οὐδ'
ἠγνόουν ὅτι πολλοῖς ἄσπον δόξει τὸ δίκην με λαογχεῖναι,
εἰ τις ἦμοι ταῦτόν ὄνομα εἶσται δεῖν ἔχειν· ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἦν ἐκ τῶν συμβεβηκότων, εἰ μὴ ταῦτο διαφθίσσομαι, ἐν ὑμῖν

κριθῆναι. εἰ μὲν οὖν ἑτέρου τινὸς οὗτος ἔφη πατὴρ εἶναι, καὶ μὴ τοῦ μου, περίεργος ἂν εἰκότως ἑδόκουν εἶναι, φροντίζων, ὅ τι βούλεται καλεῖν αὐτὸς ἑαυτὸν νῦν δὲ λαχῶν δίκην τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ, καὶ μεθ' ἑαυτοῦ κατασκευάσας ἐργαστήριον συκοφαντῶν, Μνησικλέα τε ὃν ἴσως γινώσκετε πάντες, καὶ Μενεκλέα τὸν τὴν Νῖνον ἐλόντα ἐκείνον, καὶ τοιοῦτους τινὰς, ἐδικάζεθ', υἱὸς εἶναι φάσκων ἐκ τῆς Παμφίλου θυγατρὸς, καὶ δεινὰ πάσχειν, καὶ τῆς πατρίδος ἀποστρεῖσθαι.

β'. Ὁ πατὴρ δὲ — πᾶσα γὰρ εἰρήσεται ἡ ἀλήθεια, ὡς ἄνδρες δικασταὶ — ἅμα μὲν φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μὴ τις, ¹ οἷα ὑπὸ πολίτευομένου ἑτέρωδί που λελυπημένος, ἐνταυδοῖ ἀπαντήσειεν αὐτῷ, ἅμα δ' ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τῆς τουτουῖ μητρὸς, ὁμοσάσης αὐτῆς, ἢ μὴν ἔαν ὄρκον αὐτῇ δίδῃ περὶ τούτων μὴ ὁμῶσθαι, τούτων δὲ πραχθέντων μηδὲν ἔτι ἔσεσθαι αὐτοῖς, καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον, ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὄρκον· ἢ δὲ δεξαμένη, οὐ μόνον τούτον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἕτερον πρὸς τούτῳ κατωμόσατο ἐκ τοῦ πατρὸς εἶναι τοῦ ἐμοῦ. ὡς δὲ τοῦτ' ἐποίησεν, εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας ἦν ἀνάγκη τούτους, καὶ λόγος οὐδεὶς ὑπελείπετο. εἰσηγαγεν, ἐποίησατο, ἵνα ² τὰν μέσῳ συντέμῳ, ἐγγράφει τοῖς Ἀπατουρίοις, τουτονὶ μὲν Βοιωτὸν εἰς τοὺς φράτορας, τὸν δ' ἕτερον Πάμφιλον· Μαντίθεος δ' ἐνεγεγραμμένη ἐγώ. συμβάσης δὲ τῷ πατρὶ τῆς τελευτῆς πρὶν ταῖς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέ-

996

¹ οἷον εἰκότως.² τὰ μέσῳ

4. Μνησικλέα τὸν τὴν Νῖνον ἐλόντα ἐκείνον] Idem scilicet contra eundem Meneceles repetitur infra in Oratione de dote contra eundem Boeotum. Sine ariolo difficile est dicere, quid significet τὴν Νῖνον ἐλόντα. Notum est Ninum fuisse olim urbem maximam Assyriorum regum sedem et regiam, forte ille Meneceles habebat quoddam scortum nomine Νηδ, ideo ridebant de eo et dicebant eum τὴν Νῖνον ἐλόντα. Ninum cepisse. Sed hoc est ἀσάξιν, quod in talibus solum licet. ΡΑΛΜΞΡ.

β'. Καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον] Et multam sibi pecuniariam, sponsoribus datis, indicat. Sic verti, quasi mulier esset multotanda. Sed et ex argumento, et ipsis in Boeotum orationibus, apparet,

Mantiam pollicitum esse Plangoni pecuniam, apud sequestrem depositam, aut sponsoribus datis. Itaque malo: Certam stipulata pecuniam. Etai videtur Mantias suaspe voluntate et deceptus et coactus. Quam enim facile mulieris impudentiam et perfidiam sponsorum aut sequestrum testimoniis refutasset? WOLF. Et cum pecuniam ab eo sibi promissam ipsa apud sequestrem deponi iussisset et voluisset, tunc ei ex compacto pater iurandum detulit. Erat autem mulieri promissa pecunia ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ διαζαμένου πρὸς Βοιωτὸν, si ipsa abjurasset τὴν Βοιωτὴν filium suum ex eo patre esse: quod tamen ipsa non fecit, τῷ Βοιωτῷ χαρίζομένη scilicet, et ipsum fefellit. ΒΥΡΞΥΣ.

σθαι, ἐλθὼν εἰς τοὺς δημότας οὗτοςί, ἀντὶ Βοιωτοῦ Μαντίθεον ἐνέγραψεν αὐτόν. τοῦτο δ' ὅσα βλάπτει ποιῶν πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἶτα καὶ ὑμᾶς, ἐγὼ διδάξω, ἐπειδὴν ἂν λέγω παρὰσχῶμαι μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὄν μὲν τοίνυν τρόπον ἡμᾶς ἐνέγραψεν ὁ πατήρ, ἀκηκόατε τῶν μαρτύρων ὅτι δ', οὐκ οἰομένου τούτου δεῖν ἐμμένειν¹ τοῖς δικαίοις, καὶ ἀναγκαίως ἔλαχον τὴν δίκην, τοῦτ' ἦδη δεῖξω. ἐγὼ γὰρ οὐχ οὕτω δήπου σκαιός εἰμι ἄνθρωπος οὐδ' ἀλόγιστος, ὥστε τῶν μὲν πατρῶων, ἀ πάντα ἐμὰ ἐγέννητο, ἐπειδήπερ ἐποίησατο τούτους ὁ πατήρ, συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος, καὶ στέργειν ἐπὶ τούτῳ, περὶ δ' ὀνόματος ζυγομαχεῖν² εἰ μὴ τὸ μὲν ἡμᾶς μεταδέσθαι μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν, τὸ δὲ ταῦτόν ἔχειν τοῦτον ἡμῖν ὄνομα διὰ πολλὰ ἀδύνατον ἦν.

γ'. Πρῶτον μὲν γὰρ, εἰ δεῖ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων εἰπεῖν πρότερον, τίς ἡμῖν ἢ πόλις ἐπιτάξει τρόπον, ἂν τι δέη ποιεῖν; ἢ οἴσουσι, ἢ Δία, οἱ φυλέται τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ καὶ τοὺς ἄλλους; οὐκοῦν Μαντίθεον Μαντίου Θερίκιον οἴσουσί με, ἂν χορηγὸν ἢ γυμνασίουρχον ἢ ἰστιάτορα ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων φέρωσι. τῷ δήλον οὖν ἔσται, πότερον σὲ φέρουσιν ἢ ἐμέ; σὺ μὲν γὰρ φήσεις ἐμὲ, ἐγὼ δὲ σέ. καὶ δὴ καλεῖ μετὰ τοῦδ' ὁ ἄρχων, ἢ πρὸς ὄντινα ἂν ἢ ἢ δίκη³ οὐχ ὑπακούομεν, οὐ λειτουργοῦμεν. πότερος οὖν ταῖς ἐκ τῶν νόμων ἔσται ζημίαις ἔνοχος; τίνα δ' οἱ στρατηγοὶ 997 τρόπον ἐγγράψουσιν, εἰάν εἰς συμμορίαν ἐγγράψωσιν; ἢ,

¹ οὗσι, δικαίως καὶ ἀναγκαίως

² ἴμοι

³ ἡμᾶς μεταδέσθαι] Scil. τὸ ὄνομα. ἡμᾶς pro ἡμῖ, et v. 15. ἡμῖν pro ἡμῶ. et v. 18. ἢ signifi- cat an, num. AUGER.

γ'. Ἐστιάτορα] Epulæ illæ, ἰστιάσεις, inter munera publica erant, quibus defangi opus erat, cum quis a tribulibus aut curialibus aut popularibus ad eam rem erat nominatus, nisi excusationis causas haberet justas. Quæ ad λειτουργίας et munera publica pertinebant, ordinabantur apud tribules, φυλέτας: et quæ quamque φρατρίαν aut domum aliquem contingebant, apud curiales et populares agitabantur.

Atque omnia illa convivæ, omnes illæ epulæ, erant a democratico instituto. Herold. Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. II. c. I. §. 12.

ἢ πρὸς ὄντινα ἂν ἢ ἢ δίκη] Aut alius, apud quem causa est agenda. Sic verti, ut referrem ad magistratas. Varia enim judicia fuerunt Athenis. Etsi verba videntur potius ad accusatorem pertinere: aut is, cum quo est iudicium: is, qui non in jus vocavit. WOLF.

Ἐγγράψουσιν] Est hujus verbi significatio duplex, atque etiam triplex in ora-

εἰν τριῖναρχον καθιστῶσω; ἢ, ἂν στρατεία τις ἦ, τῷ δῆλον ἔσται, πότερος ἔσθ' ὁ κατειλεγμένος; τί δέ, ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῆ λειτουργεῖν, οἷον, ἀρχων, βασιλεὺς, ἀδλοδέται; τί σημεῖον ἔσται, πότερον καθιστᾶσι; προσ- παραγράφουσι, νῆ Δία, τὸν ἐκ Πλαγγῶνος, εἰν σέ ἐγ- γραφῶσιν· εἰν δ' ἐμέ, τῆς ἐμῆς μητρὸς τούνομα; καὶ τίς ἤκουσε πώποτε, ἢ κατὰ ποῖον νόμον προσπαραγράφουτ' ἂν τοῦτο τὸ παράγραμμα, ἢ ἄλλο τι, πλὴν ὁ πατὴρ καὶ ὁ δῆμος; ἂν ὄντων ἀμφοῖν τῶν αὐτῶν, πολλὴ ταραχὴ συμβαίνει. φέρε· εἰ δὲ δὴ κριτὴς καλοῖτο Μαντίθεος Μαν- τίου Θορίκιος, τί ἂν ποιῶμεν; ἢ βαδίζομεν ἂν ἀμφω; τῷ γὰρ ἔσται δῆλον, πότερον σέ κέκληκεν ἢ ἐμέ;

δ'. Πρὸς Διός, εἰν δ' ἀρχὴν ἠντιοῦν ἢ πόλις κληραῖ, οἷον, βουλῆς, θεσμοδέτου, τῶν ἄλλων, τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἡμῶν ἔσται; πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὡς περ ἄλλω τινι, τῷ χαλκεῖω προσέσται· καὶ αὐδὲ τοῦθ' ὅσποτέρου ἔστιν οἱ πολ- λοὶ γινώσκονται. οὐκοῦν σὺ μὲν σεαυτὸν, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν φήσω τὸν εἰληχότα εἶναι. λοιπὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἡμᾶς εἰσιέναι. οὐκοῦν ἐφ' ἐκάστῳ τούτων δικαστήριον ἡμῖν ἢ πό- λις καθιστῆ, καὶ τοῦ μὲν κοινῷ καὶ ἴσου, τοῦ τὸν λαχῶντ' ἀρχεῖν, ἀποστερησόμεθα· ἀλλήλους δὲ πλυνοῦμεν, καὶ ὁ τῷ λόγῳ κρατήσας ἀρξεί. καὶ πότερ' ἂν βελτίους εἶημεν τῶν ὑπαρχουσῶν δυσκολιῶν ἀπαλλαττόμενοι, ἢ ¹ κοινὰς ἔχθρας

¹ κοινὰς

tionē n. Boiss. Hoc loco hγγράφειν dixit ἀπὲρ ἀπογράφειν καὶ καταγράφειν καὶ κατα- λήπειν, hoc est, in numeris militares referre, aut inter classarios. Quo, inquit, discrimine, uter nostrum sit, dignosci poterit, cum ille nomen meum usurparit in profes- sione. Inferius hγγράφειν ἀπὲρ ζημιῶν posuit [p. 8. v. 12.] BUDÆUS.

Προσπαραγράφουσι] Id est, non modo te credo a patre denominabunt et a populo dicentes, Μαντίθεος ὁ Μαντίου Θορίκιος, sed etiam ὁ ἐκ Πλαγγῶνος γεγονός. IDEM.

Τῆς ἐμῆς μητρὸς τούνομα] Id institutum jam a Cecropis temporibus, ut e Varrone B. Augustinus de Civ. Dei, XVIII. 9. ubi de contentione, que, Cecrope re- gnante, inter Neptunum et Minervam fuit, ob imponendum Atheniensi urbī nomen, agit. Cujus ut iracundia placaretur, tri- pliciter supplicio dicit idem auctor ab Atheni-

ensibus affectas esse mulieres: ut nulla ul- terius ferrent suffragia: ut nullus nascentium maternum nomen acciperet: ut ne quis eas Ἀθναίας vocaret. Leg. Attic. L. VII. T. IX. PETITUS.

δ'. Πλὴν εἰ μὴ σημεῖον ἔσται ἄλλω τοῦ τῷ χαλκεῖω προσέσται] F. ἔσται χαλκεῖω, ἢ ἄλλω τοῦ. Verti: nisi forte nota, ut alteri cuiuspiam, atque uno adficiatur. χαλκεῖω, χαλκοῦν σκεῦος, ut χαλκεῖω δαδασίω: et ἢ ὁ χαλκεῖωσιν, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκεῖω, ataria officina, que et χαλκεῖω. Mesy- oclius etiam: χαλκεῖα τὰ τῆς εὐρέσεως τῶν τεχνῶν ἰσομενίματα. Item: χαλκεῖα, ἰσορτὴ ἀρομένη πλωσιῶντος, εἴτε τῇ Ἀδωνῆ, εἴτε τῇ Ἠφαίστῳ. Varius. Insignia etiam officii- nis addi solere, non est ignotum: et Lu- tetchæ nulla fero domus est, que non certo signo sit notata. Malo tamen interpre- tari: ut ameo tui, aut alteri cuiuspiam sui

καὶ βλασφημίας ποιοῦμενοι; ἅς πάντα ἀνάγκη συμβαί-
 νουσι, ὅταν ἀρχῆς ἢ τινος ἄλλου πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμφο-
 298 βητῶμεν. τί δὲ ἂν ἄρα — δεῖ γὰρ ἅπανθ' ἡμᾶς ἐξέστα-
 σαι — αἴτερος ἡμῶν, πείσας τὸν ἕτερον εἰὰν λάχῃ παραι-
 δοῦναι αὐτῷ τὴν ἀρχὴν, οὕτω κληροῦται; τὸ δυοῖν πτω-
 κίον τὸν ἕνα κληροῦσθαι, τί ἄλλα ἐστίν; εἴτ' ἐφ' ᾧ θά-
 νκτον ζημίαν ὁ νόμος λέγει, τοῦθ' ἡμῖν ἀδεῶς ἐξέσται
 πράττειν; πάντω γὰρ οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ποήσαιμεν, οὔδα
 καὶ γὰρ, τὸ γοῦν κατ' ἐμέ. ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας
 ἐπίσης ἔχειν καλὸν, ἐξὸν μὴ. εἴεν.

δ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἢ πόλις ἐλάσσεται· ἐγὼ δ' ἰδίᾳ, τί;

adjiciatur. WOLF.

Ἄν ἔρα ἕτερος ἡμῶν] Ἄν ἔρα ὁ ἕτερος ἡμῶν. IDEM.

Δυὸν πτωκίον τὸ ἐν κληροῦσθαι.] Ergo tabellis in sortitione sua nomina inscripserunt, ut apud Romanos tabellis suffragati sunt, unde lex tabellaria. IDEM.

Πτωκίον] Harpocratia: Πτώκεια, τὰ καθίματα ἀπὸ κλήρον ἐπὶ κληροῦσθαι. Isaeus ἔσθαι ταῦτα χαλεπὰ, ἃς ἰσοσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ νόμου. De sensu quædã conjecturam facit, ex istis Oratoris verbis, quæ procedunt, sine dubio acciperit: καὶ δὲ μὴ συμβαίει ἕτερος ἄλλῳ τινὶ τῷ χαλεπῷ πρόστασι. Sed quod vult, πτώκεια illis interpretanda τὰ καθίματα ἀπὸ κλήρον ἐπὶ τῶν κληροῦσθαι, plane rejicio. Nam, ut recte attendamus, movet hinc Mantiθεὺς quòdam adversario suo litem, quod cum primum Beoti nomen accepisset, ubi is tributes eam pater ipsius referri curasset; postea, defuncto parente, iterum sese a tribulibus inscribi fecisset, se Mantiθελί αἰβὶ nomen pro Beoti vindicasset: atque ita duplices jam tabellas nactus esset. Sciendum enim, morem Atheniensibus fuisse, ut qui a parentibus suis in tributes referretur, tabellam quandam beneam acciperet, in qua nomen tum ipsius, tum paterni quoque populi, ad quem ille pertineret, inscriptum esset. Docet nos hanc rem Hæsychius, cuius iste alibi locus: χαλεπὸν, πτώκεια. Ἀθηναῖοι δὲ ἔχουσι πτώκεια πῶρον ἐπισημασθέν, τὸ ὄνομα τοῦ ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ ἴσου καταρῶν. Neque ulla controversia est, quia ab hoc antiquo more explicari Demosthenes debet. Att. Lect. IV. 32. Μενουσίπυ. Vir clarissimus Menursius, ut pato, l. s. l.), qui illo refert Demosthenis verba, et Harpocratia interpretationem rejicit, frustra est. Nam, ut recte attendamus, movet Manti-

theus fratri germano litem, quod cum primum Beoti nomen accepisset a Mantia patre, ipse, defuncto parente, Mantitheum se inscribi jusserit, quod ægre fuit Mantitheo. Quare apud iudices, quæ sequantur incommoda ex hoc eodem fratrum nomina, exposita: cum atque Mantitheus Mantie F. Thoricus dicatur. Nam si alter nostrum, inquit, Magistratum sit sortitus tabella, cui inscriptum fuerit, Mantitheus Mantie F. Thoricus, an non potest alter alteri gratiam de Magistratu facere, et de jure suo cedere, quod quid aliud est, quam deabus Magistratum sortiri tabellis. Atque hæc est mens Demosthenis. Leg. Attic. l. III. t. II. p. 305. PATTUS. Omnia videntur τῶν κληροῦσθαι scripsisse Harpocratia, quod et in mentem venisse evaditissimo H. Valerio animadverto: cum vide. WESSLING. Cf. Corsin. Fast. Attic. D. l. §. XVI. p. 19. qui Mensurium deceptum esse contendit, quod in foedis Demosthenis et Harpocratia de hereditibus illorumque tesseriis agi putavit; perspicue siquidem ibi de sortibus quæque tesseriis illis agi conspicitur, quæ in publicis Magistratum sortitionibus adhibebantur, ideoque Harpocratia Saisque locus ita Latine reddendus fuerat: tabella, quæ pro sortibus ab iis, qui sortito eligendi fuerant, deponerentur: utque Harpocratia optime cum Demosthene atque Hæsychio conspirabit, secus ac Mensuriam existimaverat. Præterea Wolfii interpretationem sic corrigi: nisi forte nota quedam temperamentum alteri eisdem distinctaque erit mensuræ adjiciatur; ne scilicet alioquin unus idemque civis deabus tesseriis uti videretur.

Ἄλλ' εἰς αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἵσταν ἔχων] F. ἡμῶν, ἔχων καλὸν, ἐπὶ ἵσταν. WOLF. AVON.

θεάσασθε ἡλίκα, καὶ σκοπεῖτε, ἂν τι δοκῶ λέγειν· πολὺ γὰρ χαλεπώτερα ταῦτα ἢ ἀκηκόατ' ἐστίν. ὁρᾶτε μὲν γὰρ ἅπαντες αὐτὸν χρώμενον, ἕως μὲν ἔζη, Μενεκλεί καὶ τοῖς περὶ ἐκείνον ἀνδράποισ, νῦν δ' ἑτέροις οὐδὲν ἐκείνου βελτίοσι, καὶ τὰ τοιαῦτ' ἐξηλωκότα, καὶ δεινὸν δοκεῖν εἶναι βουλόμενον. καὶ νῆ Δία ἴσως ἐστίν. εἰ οὖν προϊήτος τοῦ χρόνου τῶν αὐτῶν τι ποιεῖν τούτοις ἐπιχειρῆ, ἔστι δὲ ταῦτα, γραφαί, φάσεις, ἐνδείξεις, ἀπαγωγαί· εἴτ' ἐπὶ τούτων τινὶ — πολλὰ γὰρ ἐστὶ τάνδρώπινα, καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἐκάστοτε, ὅταν πλεονάζωσιν, ἐπίστασθ' ὑμεῖς κοσμίους ποιεῖν — εἰ ὄφλη τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον οὗτος ἐγγεγραμμένος ἐστὶ ἐμοῦ; ὅτι νῆ Δία εἰσονται πάντες, πότερός ποτε ὄφλην. καλῶς. εἰ δὲ, ὃ τυχὸν γένοιτ' ἂν, χρόνος διέλθῃ καὶ μὴ ἐκτισθῆ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἐσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι, ὅταν τούνομα καὶ ὁ πατήρ καὶ ἡ φυλὴ καὶ πάντα ἢ ταῦτά; τί δ', εἴ τις, δίκην ἐξούλης αὐτῷ λαχῶν, μηδὲν ἐμοὶ φαίη πρὸς αὐτὸν εἶναι, κυρίαν δὲ ποιησάμενος ἑγγεγράφθαι, τί μᾶλλον ἂν εἴη τοῦτον ἢ ἐμὲ ἐγγεγραφώς; τί δὲ, εἴ τις εἰσφοράς μὴ θεῖη; τί δ', εἴ τις ἄλλη περὶ τούνομα γίγνοιτο, ἢ λῆξις, ἢ δίκη, ἢ δόξα ὅπως ἀηδῆς; τίς εἰσεται τῶν πολλῶν, πότερός ποτε οὗτός ἐστι, δυοῖν Μαντιθέοι τούτου πατρός ὄντοι; ² φέρε δ', εἴ δίκην ἀστρατίας φεύγοι, χορεύοι δὲ ὅταν στρατεύεσθαι δέη; καὶ γὰρ νῦν, ὅτε εἰς Ταμύνας παρήλθον οἱ ἄλλοι, ἐνθάδε τοὺς Χάας ἄγων ἀπελείφθη καὶ τοῖς Διονυσίοις καταμείνας, ἐχώρευεν, ὡς ἅπαντες ἐωρᾶτε οἱ ἐπιδημοῦντες. ἀπελθόντων δ' ἐξ Εὐβοίας τῶν στρατιωτῶν, λειποταξίου προσεκληθῆ καὶ γὰρ, ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, ἠναγκαζόμεν κατὰ τοῦ ὀνόματος

¹ ἑγγεγράφω

² φέρε, εἰ δὲ δίκην ἀστρατίας

i. 'Εὰν ὄφλη τῷ δημοσίῳ —] Quod si iste damnatur et publice mulctetur, quid magis mulctae judicatus erit quam ego? Sciant omnes credo uter Reip. debitor fuerit. Probe. Quid autem (quod fortasse futurum est) si longum temporis intervallum intercesserit, necdum deponsa mulctatitia illa pecunia fuerit, hic jam quomodo hujus liberi magis, quam moi, aerarii fue-

runt, cum nullum discrimen sit inter utroque? BUDEUS.

Κυρίαν δὲ κ. τ. λ.] Haec phrasis non adeo mihi videtur intricata quam fingit Reiskius, modo ἑγγεγράφθαι, ut optime admonet, mutetur in ἑγγεγράφω, et tunc hujus is erit sensus: sed postquam ratam fecit, np. actionem unde vi, inscripserit, scil. nomen Boeoti. AUGER.

τοῦ ἑμαυτοῦ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν, καὶ, εἰ μισθὸς ἐπωρίσθη τοῖς δικαστηρίοις, εἰσῆγον ἄν με δῆλον ὅτι ταῦτα δ', εἰ μὴ σεσημασμένων ἤδη συνέβη τῶν ἐχίνων, καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρεσχόμην. εἶεν. εἰ δὲ ξενίας προσκληθεῖη, πολλοῖς δὲ προσκρούει, καὶ, ὃν ἠναγκαίωσθη τρόπον ὁ πατὴρ ποιήσασθαι αὐτὸν, αὐτὸν λήθηεν. ὑμεῖς δ', ὅτε μὲν τοῦτον οὐκ ἐποίητο ὁ πατὴρ, τὴν μητέρα ἀληθῆ λέγειν ἠγείσθε αὐτοῦ· ἐπειδὴν δ' οὕτω γεγονώς οὗτος ὀχληρὸς ἦ, πάλιν ὑμῖν ποτὲ δόξει ἐκεῖνος ἀληθῆ λέγειν. τί δ', εἰ, ψευδομαρτυριῶν αἰλώσεσθαι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτὸν, ἐρήμην εἰσαίει τελεσθῆναι τὴν δίκην; ἀρά γε μικρὰν ἠγείσθε βλάβην, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν κοινονίᾳ τὸν ἅπαντα βίον τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι; ὅτι τοίνυν οὐδ', ἂν διεξελήλυθα ὑμῖν, μάτην φοβοῦμαι, 1000 θεωρήσατε. οὗτος γὰρ ἤδη καὶ γραφάς τινας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πέφευγεν, ἐφ' αἷς, οὐδὲν αἰτίος ἄν, ἐγὼ συνδιαβάλλομαι· καὶ τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτη, ἣν ὑμεῖς¹ με ἐπεχειροτονήσατε· καὶ πολλὰ καὶ δυσχερῆ διὰ τὸ ὄνομα συμβέβηκεν ἡμῖν, ἄν, ἵν' εἰδῆτε, ἐκάστων μάρτυρας ὑμῖν παρέχομαι.

MARTYRES.

5. Ὁραῖτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὴν ἀγῆδιαν τὴν ἐκ τοῦ πράγματος θεωρεῖτε. εἰ τοίνυν μηδὲν ἀγῆδες ἦν ἐκ τούτων, μηδ' ὅλως ἀδύνατον ταῦτόν ἔχειν ὄνομα ἡμῖν συνέβαινε, οὐ δῆπου τοῦτον μὲν δίκαιον τὸ μέρος τῶν ἐμῶν χρημάτων ἔχειν κατὰ τὴν ποίησιν, ἣν ὁ πατὴρ αὐτὸν ἀναγκασθεὶς ἐποίησατο, ἐμὲ δ' ἀφαιρεθῆναι τοῦνομα, ὃ βουλάμενος καὶ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς βιασθεὶς ἔδειξο. οὐκ ἔγωγε ἠγοῦμαι. ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον εἰς ταῖς φεάταρας οὕτως, ὡς μεμαρτύρηται, ὁ πατὴρ τὴν ἐγγραφήν

¹ ἡμῖν

Εἰ μισθὸς ἐπωρίσθη τοῖς δικαστηρίοις] Fortassis expeditione exhausto aerario, merces iudicioibus data non fuit. Nam in Timocrates negat, eos gratis hoc munus obituros. WOLF.

Ταῦτα δ' εἰ μὴ συνίβη conjunge. IDEM. Σεσημασμένων ἢ τῶν ἐχίνων] Quid vero ista obsignatio obstat, quo minus testes producantur? IDEM.

Παύσεσθαι αὐτὸν, ἢ λήθηεν] Ἐγνομται VOL. IV.

πολλοῖς, ἔτι ἐκείνατε. Ne conjunge, sed lilethē autē. IDEM.

Ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις] Διαρίζω αὐτοῖς μαρτυρίαν. IDEM. ἐρανίζει, comparat et comparat, ut qui collectam alicui corrogat et stipulatur. BUDDEUS.

5. Οὐ δέπω τοῦτον μὲν δίκαιον] Sequitur a fine περιπέου ἀποφαντικῶς, εἰς ἔγωγε ἠγοῦμαι: quasi en-fuisseis δραματικῶς: ἄρα τὸν μὲν δίκαιον. WOLF.

c

ἔποιήσατο, ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ἐμοὶ ποιοῦν τοῦνομα τοῦτο ἔδετο, λάβε μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐγὼ μὲν ἦν ἐπὶ ταῦ ἀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον, τούτων δὲ Βοιωτῶν εἰς τοὺς φράτορας, ἠνίκα ἠναγκάσθη, ἐνέγραψεν ὁ πατήρ; ἠδέως τοίνυν ἐροίμην ἂν αὐτὸν ἐναστίον ὑμῶν, εἰ μὴ ἐτελεύτησεν ὁ πατήρ, τί ἂν ἐποιεῖς πρὸς ταῖς δημόταις; οὐκ ἂν εἰς σεαυτὸν ἐγγράφειν Βοιωτῶν; ἀλλ' αἰτοπον δίκην μὲν λαγχάνειν τούτου, καλύπει δὲ πάλιν. καὶ μὴν, εἰ γ' εἰς αὐτὸν, ἐνέγραψεν ἂν σε εἰς τοὺς δημότας, ὅπερ εἰς τοὺς φράτορας. οὐκοῦν δεινὸν, ὦ γῆ καὶ θεοί, φάσκειν μὲν ἐκεῖνον 1001 αὐτοῦ πατέρα εἶναι, ταλμῶν δ' ἀκυρα ποιεῖν, ἃ ἐκεῖνος ἔπραξε ζῶν!

ζ. Ἐτόλμα τοίνυν πρὸς τῷ δαιτητῇ πρᾶγμα ἀναιδέστατον λέγειν, ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ δεκάτην ἐποίησεν ὡσπερ ἐμοῦ, καὶ τοῦνομα τοῦτο ἔδετο αὐτῷ, καὶ μαρτυρίας τινὰς παρείχετο, οἷς οὐδὲ πώποτε ὁ πατήρ ὠφθη χρωόμενος. ἐγὼ δ' αὐδένα ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶομαι, ὅτι οὐτ' ἂν ἐποίησε δεκάτην σὺδεὶς παιδίου, μὴ νομίζων αὐτοῦ δικαίως εἶναι, οὔτε ποιήσας καὶ στέρξας, ὡς ἂν υἱὸν τις στέρξαι, πάλιν ἔξαρτος ἐτάλμησε γενέσθαι. οὐδὲ γὰρ, εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὄργην ἤλθε τῇ τούτων, τούτους γ' ἂν ἐμίσει, νομίζων ἑαυτοῦ εἶναι. πολὺ γὰρ μάλλον εἰώθεσιν, ὡν ἂν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀπὲρ¹ καὶ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι, ἢ, δι' ἃ ἂν ἀδικηθῶσιν ὑφ' αὐτῶν, τοὺς κοινούς παῖδας προσμισησῶν.

η. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων ἐστὶν ἰδεῖν μόνον, ὅτι ψεύσεται ταῦτ' ἂν λέγη,² ἀλλὰ, πρὶν ἡμέτερος φάσκειν συγγενῆς

¹ καὶ ἡ γυνή² ἀλλὰ καὶ πρὶν

ζ. Πρὸς τὴν αὐτὴν δεκάτην ἐποίησεν ὡσπερ ἐμοῦ] Ad hunc locum intelligendam et illustrandam facit omnino locus Suidae in v. δεκάτη: ἴδου ἦν πάλιν συγγενεῖν ἢ τοῖς Ἀδωσίων ἄσους τῇ δεκάτῃ τῶν νόμων ἀπὸ τῆς γενέσεως συγγενεῖσθαι τοῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀδελφοῖς, καὶ τοῖς ἑγγύτοι-

τοι φίλοις, καὶ παρὶντων ἑκείνων τὰ τε ἰσόμενα τοῖς πασι πιδεσθαι, καὶ καλλιεσθαι τοῖς θεοῖς, ὡς οὐτε ἐναγκάσθαι τοῖς συγγενεῖς, καὶ τούτοις ἦν ἡ δεκάτη. Sic Demosthenes infra p. 1016 v. ult. ed. R. τὸν πατέρα μου δεκάτην αὐτῷ ἰσπεσθαι. PALMER. De hoc apud vid. Meunier, Opusc. For. Gr. I.

εἶναι, εἰς Ἴπποδωντίδα εφοῖτα φυλῆν, εἰς παῖδας χαρεύ-
σαν. καίτοι τίς ἂν ὑμῶν οἶσται τὴν μητέρα πέμψαι ταῦ-
των εἰς ταύτην τὴν φυλῆν, δεκάτη δ' εἰδυῖαν πεπονηκότα ἐκεῖνον,
καὶ πάλιν ἔφαρκεν ὄντα; ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἂν¹ οἶμαι. εἰς
γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδα ὁμοίως ἔξῃν σοι φοιτῶν, καὶ εἰφαίνεται²
ἂν οὔσα ἀκόλουθος ἢ φυλὴ τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. ὡς ταύ-
την ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ταύτων μάρτυρας ὑμῖν τοὺς συμ-
φοιτῶντας καὶ τοὺς εἰδότας παρῆζομαι.

1002

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

θ'. Οὕτω τοίνυν φανερώς, παρὰ τὸν τῆς αὐτοῦ μητρὸς ὄρκον
καὶ τὴν τοῦ δόντος ἐκείνη τὸν ὄρκον εὐθήθειαν, πατρὸς τε-
τυχηκώς,³ ἀντὶ Ἴπποδωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γε-
γονώς, οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισιν, ἀλλὰ καὶ δίκαις ἐμοὶ
δύ' ἢ τρεῖς εἴληχεν ἀργυρίου, πρὸς αἷς καὶ πρότερόν με
ἰσχυροφάντει. καίτοι πάντας¹ οἶμαι τοῦθ' ὑμᾶς εἰδέσθαι, τίς
ἦν χρηματιστὴς ὁ πατήρ. ἐγὼ δ' εἰάσω ταῦτα. ἀλλ', εἰ
δίκαια ὁμώμοκεν ἢ μήτηρ ἢ τούτων, ἐπ' αὐτοφώρῳ συκο-
φάντην ἐπιδείκνυμι τοῦτον ταῖς δίκαις ταύταις. εἰ γὰρ
οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμῳ γεγαμηκώς τὴν ἐμὴν μη-
τέρα, ἐτέραν εἶχε γυναῖκα ἧς ὑμεῖς ἐστέ, καὶ δὴ οἰκίας
ἄκει, πῶς ἂν ἀργύριον τοιοῦτος ὦν κατέλιπεν;

ι'. Οὐκ ἀγνωστὸν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Βοιωτὸς
αὐτοσὶ δίκαιον μὲν οὐδὲν ἔξει λέγειν ἢ ζῆι δ' ἐπὶ ταῦθ', ἄπειρ³
αἰεὶ λέγει, ὡς ἐπηρέαζεν ὁ πατήρ αὐτῷ, πειθόμενος ὑπ'
ἐμοῦ. ἀξιοῖ δ' αὐτὸς, ὡς δὴ πρεσβύτερος ὦν, τὸνομόν² ἔχειν
τὸ τοῦ πρὸς πατρός πάππου. πρὸς δὴ ταῦτα ἀκούσθαι

¹ οἶμαι

² καὶ ἀντὶ

³ αἰεὶ

p. 21. v. Ἀμφιδρόμα.

4. Εἰς παῖδας χαρεύσαν] Ἀντὶ ταῦ, ἢ ανα-
στ. WOLF.

Ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἂν οἶμαι] Τὸ οὐδὲν, et-
iam sequente vocali scribo integrum, ne
oδὲν neutro genere legatur. Apostrophus
enim facile emittitur, sequente praesertim
tenui vocali. IDEM.

Εἰς γὰρ Ἀκαμαντίδα ὁμοίως ἔξῃν σοι φοι-
τῶν] Supra dixit Mantiam patrem fuisse
Thoricium. Thoricus autem fuit Aceman-

tidis tribus. Ideo contra Boeotum eum
scipsum non existimasse fuisse Mantis
filium, quando Hippothoontidi se accense-
bat. PALMER.

θ'. Τίς ἦν χρηματιστὴς ὁ πατήρ] Ἀντὶ τοῦ,
ἔτι εὐ χρηματιστὴς ἦν, ἀλλὰ ἐπρωτικῆς χρι-
μάτων. Hæc lectio mellior est, quam τίς
ἦν. Nisi quis forte subintelligere velit, ἔτι
εὐ χρημάτων, ἀλλ' ἵκανῶς ἐπιδυματικῆς φιλα-
ρητικῆς μάλλιν, ἢ φιλημάτων. In fortiss.
F. ὡς ἦν χρηματιστὴς. WOLF.

βέλτιον ὑμᾶς βραχέα. ἐγὼ γὰρ οἶδα τούτων, ὅτε οὐκ ἔγωγε συγγενῆς ἦν ἐμοί, ὁρῶν ὡς περ ἂν ἄλλον τινὰ οὕτως ἰσχυρότερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ ἰσχυρῶς, ὅσα ἐξ ὀψέως, οὐ μὴν ἰσχυρίζομαι τούτῳ, καὶ γὰρ εὐθεῖς. ἀλλ', εἴ τις ἔροίτο Βοιωτὸν ταυτὸν, ὅτε ἐν Ἰπποδωρατίδι φυλῇ ἡξίου χορεύειν, οὐκ ἔγωγε πατρὸς εἶναι φάσκων τοῦ ἐμοῦ υἱός, τί σαυτὸν ἔχειν δικαίως ἂν θείης ὄνομα; εἰ γὰρ Μαντίθεον, οὐκ ἂν διὰ τοῦτο γε φαίης, ὅτι πρεσβύτερος εἶ ἐμοῦ. ὅς γὰρ οὐδὲ τῆς φυλῆς τότε σοὶ προσήκειν ἠγοῦ τῆς ἐμῆς, πῶς ἂν τοῦ γε πάππου 1003 τοῦ ἐμοῦ ἠμφισβήτηις; ἐτι δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν οὐδεὶς οἶδεν ὑμῶν, ἐγὼ μὲν γὰρ ἐμοὶ πλείονα, οὗτος δ' ἐαυτῷ φήσει· τὸν δὲ τοῦ δικαίου λόγον ἅπαντες ἐπίστασθε. ἐστὶ δ' οὗτος τίς; ἀφ' οὗ παιδάς ἐποίησατο² τούτους ὁ πατήρ, ἀπὸ τούτου καὶ νομίζεσθαι πρότερον τοίνυν ἐμὲ εἰς τοὺς δημότας ἐνέγραψε Μαντίθεον, πρὶν εἰσαγαγεῖν τούτον εἰς τοὺς φράτορας. ὡς τ' οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμ' ἂν ἐγὼ τούνομα τούτο εἰκότως. εἶεν.

ἰα. Εἰ δὲ σε ἔροίτο τις, εἰπέ μοι, Βοιωτὲ, πόθεν νῦν ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γέγονας, καὶ τὸν δήμον Θορικός, καὶ υἱὸς Μαντίου, καὶ τὸ μέρος τῶν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθέντων ἔχεις; οὐδὲν ἂν ἄλλο ἔχοις εἰπεῖν, πλὴν ὅτι καὶ ἐμὲ ζῶν ἐποίησατο Μαντίας. τί τεκμήριον, εἴ τις σε ἔροίτο, ἢ μαρτύριον ἐστὶ σοὶ τούτου; εἰς τοὺς φράτορας με εἰσήγαγε, φησεῖας ἂν. τί οὖν σε ἐνέγραψεν ὄνομα, εἴ τις ἔροίτο; Βοιωτὸν ἂν εἴποις· τούτο γὰρ εἰσήχθη. οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῆς μὲν πόλεως καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθέντων διὰ τοῦ-

¹ συχῶ

² ὁ πατήρ τούτους,

1. Ὅρῶν ὡς περ ἂν ἄλλον τινὰ οὕτως] Ὅρῶν οὕτως ὡς περ. IDEM.

Καὶ συχῶς] S. πάταρον, ταυτίστω, οἷα δήμος ἔστι. Hoc malo, quam, Idque crebro, ut ad verbum Video referatur. IDEM.

Ὅσα ἐξ ὀψέως] S. ταμαίρεσθαι ἔστι. IDEM.

Τί ταῦτ' ἔχει δικαίως] F. τί ταῦτ' ἔχει δικαίως ἂν θείης ὄνομα, S. σικωτῶ. Locus videtur et corruptus et mtilatus. Doest enim responsio, deusmodi fuerit: τί ἂν ἀντιτάξαι; et v. 7. εἰ γὰρ Μαντίθεον non optime cum superioribus coherere videbitur. Sed quid ei legam: τί σικωτῶ δικαίως

ἂν θείης ὄνομα; τί ἂν ἀπαραιτίαι; εἰ γὰρ. Hæc certe minus habet salebrarum. IDEM.

Ὅστ' οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ] Videtur inversus verborum ordo: ὄστ' οὐ τῷ δικαίῳ μόνον. (Justum enim est suam cuique manere nomen) ἀλλὰ καὶ τῷ χρόνῳ. Tempore qui prior est, potior quoque jure putatur. IDEM.

Πρεσβεῖον] Γίρας ἐφελῶσαν τῷ πρεσβυτέρῳ. IDEM.

ἰα. Τούτο γὰρ εἰσήχθη] Κατὰ τούτο, ἢ ὄστι ἔχειν τούτο. Nisi forte τούτω δανθῷ casu legendum. IDEM.

νομα τοῦτο μέτεστί σοι, τοῦτο δ' ἀξιοῖς ἀφεῖς ἕτερον με-
 ταθέσθαι σαυτῷ. φέρ, εἴ σε ὁ πατήρ ἀξιώσειεν ἀναστάς,
 ἢ μένειν ἐφ' οὗ σε αὐτός ἐποίησατο ὀνόματος, ἢ πατήρ
 ἄλλον σαυτοῦ φάσκειν εἶναι, ἄρ' οὐκ ἂν μέτρια ἀξιοῦν
 δοκίῃ; ταῦτα τοίνυν ταῦτα ¹ ἐγὼ σε ἀξιώ, ἢ πατρός
 ἄλλου σαυτὸν παραγράφειν, ἢ τὸννομα ἔχειν ὃ ἐκεῖνος
 ἔδωκε σοι. νῆ Δί, ἀλλ' ὕβρει καὶ ἐπηρεία τινὶ τοῦτο ἐτίθη
 1004 σοι. ἀλλὰ πολλάκις μὲν, ὅτε οὐκ ἐποιεῖτο ὁ πατήρ τού-
 τους, ἔλεγον οὗτοι, ὡς οὐδὲν χεῖρους εἰσὶν οἱ τῆς μητρὸς τῆς
 τούτου συγγενεῖς, τῶν τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἔστι δ' ὁ Βοι-
 ωτὸς ἀδελφοῦ τῆς τούτου μητρὸς ὄνομα· ἐπειδὴ δ' εἰσάγειν
 ὁ πατήρ τούτους ἠναγκάζετο, ἐμοῦ προεισηγμένου Μαν-
 τιθέου, οὕτω τοῦτον εἰσάγειν Βοιωτὸν, τὸν ἀδελφὸν δ' αὐ-
 τοῦ Πάμφιλον. ἐπεὶ σὺ δείξον, ὅστις Ἀθηναίων ταῦτ' ὄνομα
 τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἔθετο δυοῖν, καὶ δείξῃς, ἐγὼ συγχωρήσω
 δι' ἐπηρεϊάν σοι τοῦτο τὸννομα θέσθαι τὸν πατέρα. καίτοι,
 εἴ γε τοιοῦτος ἦσθα, ὥστε ποιήσασθαι μὲν σαυτὸν ἀναγκ-
 ασαι, ἐξ ὅτου δ' ἀρέσεις ἐκείνῳ τρόπου μὴ σκοπεῖν, οὐκ
² οἶδα οἶον δεῖ τὸν προσήκοντα εἶναι περὶ τοὺς γονέας· οὐκ
 ἂν δέ, οὐκ ἐπηρεάζου δικαίως ἂν, ἀλλ' ἀπολάλις. ἢ δεινόν
 γ' ἂν εἴη, εἰ κατὰ μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νομι-
 ζομένων παιδῶν οἱ περὶ τῶν γονέων ³ ἰσχύουσι νόμοι, κατὰ
 δὲ τῶν αὐτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι ἄκυροι
 γενήσονται.

ιβ'. Ἄλλ', ὦ χαλεπώτατε Βοιωτὲ, μάλιστα μὲν, ὡν
 πράττεις, πάντων παῦσαι· εἰ δ' ἄρα μὴ βούλει, ἐκεῖνό γε
 πρὸς Διὸς πείθου. παῦσαι μὲν σαυτῷ παρέχων πράγματα,
 παῦσαι δ' ἐμὲ συκοφαντῶν. ἀγάπα δ', ὅτι σοι πάλις, οὐ-
 σία, πατήρ γέγονεν· οὐδεὶς ἀπελαίνει σε ἀπὸ τούτων,
 οὐκ οὐν ἐγωγε. ἀλλ' εἰάν μὲν, ὡς περ εἶναι φῆς ἀδελφός, καὶ
 τὰ ἔργα ἀδελφοῦ ποιῆς; δόξεις εἶναι συγγενής· εἰάν δ' ἐπι-
 βουλεύῃς, δικάζῃ, φθονῆς, βλασφημῆς, δόξεις, εἰς ἀλλό-
 τρια ἐμπεσῶν, ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. ἐπεὶ
 1005 ἐγωγε, οὐδ' εἰ ταμάλιστα ὁ πατήρ ὄντα σε αὐτοῦ μὴ

¹ ἐγὼ σε ταῦτα

² οἶδα] ἔσθαι,

³ ἰσχύουσι

Οἷα εἶδα, εἰς δὲ τὴν προσήκοντα εἶναι περὶ
 τοῖς γονέας] Τὸν προσήκοντα, ἀπὲρ τοῦ, τὴν
 γένεσιν, ἀλλὰ μὴ τὴν οὐκ. IDEM.

Οἷα ὅν] Sub. προσήκων. AUGER.
 εἶ. Οὐδ' εἰ τὰ μάλιστα ὁ πατήρ ὄντα σε
 αὐτοῦ, μὴ ἐποιεῖτο, οὐκ ἀδικῶ] Ἀπὲρ τοῦ, οὐκ

ἐποιεῖτο, οὐκ ἀδικῶ. σὺ γὰρ ἔμοιγε προσῆκεν εἰδέναι, τίνας εἰσὶν υἱεῖς ἐκείνου· ἀλλ' ἐκείνω δεῖξαι, τίνας μοι νομιστέον ἔστ' ἀδελφούς. ὃν μὲν τοίνυν οὐκ ἐποιεῖτό σε χρόνον, οὐδ' ἐγὼ προσῆκαθ' ἡγοῦμην· ἐπεὶ δ' ἐποίησατο, καὶ γὰρ νομίζω. τί τούτου σημεῖον; τῶν πατρῶων ἔχεις τὸ μέρος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην· ἱερῶν, ὅσων μετέχεις· ἀπάγει σε οὐδεὶς ἀπὸ τούτων. τί βούλει;

γ'. Ἄν δὲ φῆ δεῖνὰ πάσχειν καὶ κλαίη καὶ ὀδύρηται καὶ κατηγορῆ ἑμοῦ, ἃ μὲν ¹ ἂν λέγη, μὴ πιστεύετε, — οὐ γὰρ δίκαιον, μὴ περὶ τούτων ὄντος τοῦ λόγου ² τοῦ νυνὶ —, ἐκείνο δ' ὑπολαμβάνετε, ὅτι οὐδὲν ἔστ' αὐτῷ ἦττον δίκην λαμβάνειν Βοιωτῶ κληθέντι. τί οὖν φιλονεικεῖς; μηδαμῶς. μὴ ἔχε αὐτῶ πρὸς ἡμᾶς ἐδελέχθρας· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ γε πρὸς σέ. ἐπεὶ καὶ νῦν — ἵνα μὴδὲ τούτο λάθῃ σε — ὑπὲρ σοῦ ³ λέγειν μᾶλλον ἀξιώ, μὴ ταυτὸν ἔχειν ὄνομα ἡμᾶς, ἢ ἑμαυτοῦ. εἰ γὰρ μὴδὲν ἄλλο, ἀνάγκη τὸν ἀκούσαντα ἐρῶσαι, πότερον, οὐ ἂν ὡςι Μαντίθεοι Μαντίου. οὐκοῦν, ὃν ἠναγκάσθη ποιήσασθαι, σὲ εἰάν λέγη, ἐρεῖ. τί οὖν ἐπαδυμεῖς τούτων; ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν δύο ταυτασὶ μαρτυρίας, ὡς ἑμοὶ Μαντίθεον, καὶ τούτῳ Βοιωτὸν ὁ πατήρ ὄνομα ἔδειτο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιδ'. Λοιπὸν ἡγοῦμαι τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδειξαι, ὧ ἄνδρες δικάσται, ὡς οὐ μόνον εὐορκήσετε, ἀν ἃ ἐγὼ λέγω ψηφίσθησθε, ἀλλὰ καὶ ὡς ⁴ οὗτος αὐτοῦ κατέγνω Βοιωτὸν, ἀλλ' οὐ Μαντίθεον ὄνομα δικαίως ἂν ἔχειν. λαχόντος γὰρ ἑμοῦ ¹⁰⁰⁶ τὴν δίκην ταύτην Βοιωτῶ Μαντίου Θορικίῳ, ἐξαρχῆς τ' ἠντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτός· καὶ τὸ τελευταῖον, ἐπεὶ οὐκέτι ἐῆν αὐτῷ διακρούεσθαι, ἐρήμην εἰσάσας ⁵ καταδαιτήσασθαι, πρὸς θεῶν τί ἐποίησεν; ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ αὔσαν, ὁ πρότερον αὐτὸν Βοιωτὸν προσαγορεύσας.

¹ ἂν μὴ

² [τῷ]

³ λέγω μᾶλλον, ἀξίω

⁴ οὗτος αὐτός αὐτῷ

⁵ καταδαιτῆσαι, ἐπέσειθε πρὸς

ἀν ἐλλείπον. WOLF.

ιδ'. Ἡπτιδικαί] Ἀντιδικαῖν est uti τὴν κριμὴν ἀπαγγῆν: ad iudicium affuit, et liti se obtulit, atque litem comprehendit ac prolatandam duxit, tanquam ipse esset ille Beotus; deinde iudicium destruit, tanquam

ad se nihil pertinens. BUDDEUS.

Ὡς ἦν] Ante ὡς adde vel sub. ἐμολογούμετος, vel aliud quid. AUGER.

Διακρούεσθαι] Repellendo evitans. D'Orville. διαφεύγειν Heeyoh.

Ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ αὔσαν] Ἀπαγγέ-

καίτοι ἐξαρχῆς ἔδει αὐτὸν εἶν τελέσασθαι τὴν δίκην κατὰ Βοιωτῶν, εἴπερ μηδὲν προσῆκεν αὐτῷ τοῦ ὀνόματος, ὕστερόν ¹ τε μὴ αὐτὸν φαίνεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀντιλαγχάζοντα τὴν μὴ οὔσαν. ὅς οὖν αὐτὸς αὐτοῦ κατ-ἔγνω δικαίως εἶναι Βοιωτὸς, τί ὑμᾶς ἀξιώσει τοὺς ὁμωνυμίας φηφίζεσθαι; ὡς δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν ἀντίληξιν, καὶ τὸ ἐγκλημα τουτί.

ΑΝΤΙΑΛΗΞΙΣ. ΕΓΚΛΗΜΑ.

ἄ. Εἰ μὲν τοίνυν οὗτος ἔχει δεῖξαι νόμον, ὃς ποιεῖ κυρίας εἶναι τοὺς παῖδας τοῦ ἑαυτῶν ὀνόματος, ἃ λέγει νῦν οὗτος, ὀρθῶς ἂν φηφίζοισθε. εἰ δ' ὁ μὲν νόμος, ὃν πάντες ἐπίστασθε ὁμοίως ἐμοί, τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τουνόμα ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλειψαί, εἰς βούλονται, καὶ ἀποκηρύξαι· ἐπέδειξα δ' ἐγὼ τὸν πατέρα, ὃς κύριος ἦν ἐκ τοῦ νόμου, τούτῳ μὲν Βοιωτὸν, ἐμοὶ δὲ Μαντίθεον θέμενον, πῶς ὑμῖν ἐστὶν ἄλλο τι, πλὴν ἃ ἐγὼ λέγω, φηφίσεσθαι; ἀλλὰ μὴν ἂν γ' ἂν μὴ ὡσι νόμοι, ² ἀλλὰ γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ δικάσαι ὁμωνυμίας, ὡστ', εἰ μηδεὶς ἦν περὶ τούτων κείμενος νόμος, καὶ οὕτω δικαίως ³ πρὸς ἐμοῦ 1007 τὴν φῆφον ἔθεσθε. τίς γάρ ἐστιν ὑμῶν, ὅστις ταῦτὸν ὄνομα τοῖς αὐτοῦ παισὶ τέθειται δυοῖν οὔσι; τίς δ', ὃ μὴ πῶ παῖδες εἰσι, θήσεται; οὐδεὶς δῆπου. οὐκοῦν, ὃ δίκαιον τῇ γνώμῃ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶν ὑπειλήφατε, τοῦτο καὶ περὶ ἡμῶν εὐσεβεὶς γῶναι. ὡστε, καὶ κατὰ τὴν δικαιοτάτην γνώμην, καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ κατὰ τοὺς ὄρκους, καὶ κατὰ τὴν τούτου προσομολογίαν, ἐγὼ μὲν μέτρια ὑμῶν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δέομαι, καὶ δίκαια ἀξιώ· αὐτὸς δ' οὐ μόνον οὐ μέτρια, ἀλλ' οὐδ' εἰωθότα γίγνεσθαι.

¹ οὐ

² [ἀλλὰ]

³ πρὸς ἐμοῦ δικαίως

να, ἔτι ἢ ἄλλο ἀπέδικος. WOLF.

Ἐξαρχῆς ἴδου αὐτὸν εἶν τελέσασθαι] Satis fuisse, non respondere. Neque enim eo in jus vocatum, qui Mantitheus esset, sed Boreiam quendam, qui ipse non esset. IDEM.

ἄ. Ὅς οὐκ ἀπὸ κυρίας εἶναι τοὺς παῖδας] Τὸ αἴμα καλὸν ἀπὸ τοῦ αἵματος. IDEM.

Εἰ δ' ἂν μὲν νόμος —] Hanc legem Petitus expressit ad Leg. Attic. L. II. T. IV. p. 234 sqq. Negat tamen Valckenær in Animadv. cæ Ammon. L. I. c. VI. p. 26.

hunc locum Demosthenis ad hanc rem, sc. jus parentibus liberos abdicandi, asseritatem esse idoneam.

Ἄν γ' ἂν μὴ ὡσι νόμοι λεγόμενον, ut annotatum est. WOLF.

Ἄλλὰ γνώμη] Τὸ ἀλλὰ videtur expruendum. IDEM.

Καὶ κατὰ τὴν τούτου προσομολογίαν] Vera est hæc lectio. Supra enim dixit p. 14. v. ult. ἰπρίτησι ἰαυτῶν ποικίλῃ ἀποσυγγασίας. Nec respondendum, καὶ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἰμολογίαν. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΩΝ ΥΠΕΡ
ΠΡΟΙΚΟΣ ΜΗΤΡΩΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1007

ΚΑΙ οὗτος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ὁ λόγος εἴσται. καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα ταῦ-
τὰ, ἢ Πλαγγὼν, ἢ ἕμεις, ἢ τῶν παίδων ἀναγκαῖα κώσις. ἀποθανόντες δὲ τοῦ Μαντίου, οἱ παί-
δες ὄντες τρεῖς, Μαντίθεος ὁ ἐκ τῆς γάμου γαμηθίσσης, καὶ Βοιωτὸς καὶ Πάμφιλος οἱ ἐκ τῆς
Πλαγγῆνος, ἐπέμειστο τὴν οὐσίαν. φάσκοντες δὲ τοῦ Μαντιθίου προῖκα ἑαυτῷ μητρῴαν ὀφειλε-
σθαι, Βοιωτὸς καὶ Πάμφιλος καὶ αὐτοὶ προικὸς ἐμφροσβήτων, ὡς καὶ τῆς Πλαγγῆνος εἰσπραγα-
μίστης εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μαντίου μὴς ἐκατόν. συνίδοιεν οὖν αὐτοῖς γέμισσθαι πάντα ἰπίους, πλὴν
τῆς οὐσίας, ἢ ὅσοις ἂν ἡ μήτηρ φατῆ προῖκα εἰσπραγαμίστη, τούτοις ἀπὸ τῆς οὐσίας ἀποδοθῆ-
ναι τὸ ἀργύριον καὶ πλὴν τῶν ἀνδραπέδων, ὅσους οἱ ἐπὶ τὸν Βοιωτῶν, εἰδὲ βελιζυτῶσι τι τῶν ἰδῶν, 1008
ἔχουσι ἑλαττω. Ἰμετὰ ταῦτα ἀντιπελάσσαν ἀλλήλους, ὁ μὲν Μαντιθίος ὑπὲρ τῆς μητρῴας
οὐσίας, ἑαυτοῦ δὲ ὑπὲρ ἄλλων τινῶν. καὶ ὁ διαδοτὴς Μαντιθίου μὲν ἀπεδικαίτονος, Βοιωτοῦ δὲ
κατοδικαίτονος ἐρέμει. λαγχάται δὲ Μαντιθίος καὶ εἰς τὸ δικαστήριον αὐτῷ τὸν αὐτὸν οἶκον, ἀπει-
τῶν τῆς προῖκα.

Ἰμετὰ δὲ ταῦτα

Καὶ οὗτος ἐπὶ] Logo παρὰ, ἢ, ἀπὸ τοῦ nomine, quod falsum est. Wolf.
αὐτοῦ. Nam ἐπὶ significaret, et hic agi de

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΒΟΙΩΤΩΝ

ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚΟΣ ΜΗΤΡΩΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἄ ΠΑΝΤΩΝ ἐστὶν ἀνιαρῶτατον, ὃ ἄνδρες δικασταί, 1008
ὅταν τις ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς προσαγορευθῆ τινῶν, τῷ δ'
ἔργῳ ἐχθρὸς ἔχη ταύτους, καὶ ἀναγκάζηται, πολλὰ καὶ
δεινὰ παθῶν ὑπ' αὐτῶν, εἰσιέναι εἰς δικαστήριον, ὅπερ νῦν
ἔμοι συμβέβηκεν. οὐ γὰρ μόνον ἀτύχημά μοι ἐξαρχῆς ἐγέ-
νετο, διότι Πλαγγῶν, ἡ ταύτων μήτηρ, ἐξαπατήσασα τὴν

πατέρα μου καὶ ἐπισηκῆσασα φανερώς, ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπομεῖναι τούτους ποιήσασθαι, καὶ διὰ τούτου τὰ δύο μέρη τῶν πατρῶων ἀπεστερήθη· ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐξελέλαμαι μὲν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας ὑπὸ τούτων, ἐν ἣ καὶ ἐγενόμην καὶ ἐτραφῆν, καὶ εἰς ἣν οὐχ ὁ πατήρ αὐτούς, ἀλλ' ἐγὼ, τελευτήσαντος ἐκείνου, παρεδεδξάμην, ἀποστεροῦμαι
 1009¹ δὲ τὴν προῖκα τῆς ἐμαυτοῦ μητρὸς, περὶ ἧς νυνὶ δικάζομαι. αὐτὸς μὲν ταύτοις δίκας ὑπὲρ ἧν ἐνεκάλουν μοι πάντων δέδωκώς, πλὴν εἰ τινα νῦν ἕνεκα τῆς δίκης ταύτης ἀντεῖληχασί μοι συκοφαντοῦντες, ὡς καὶ ὑμῖν ἔσται καταφανές· παρὰ δὲ τούτοις ἐν ἑνδεκά ἔτεσιν οὐ δυνάμενος τυχεῖν τῶν μετρίων, ἀλλὰ νῦν εἰς ὑμᾶς καταπεφευγίς. δεόμεαι² γοῦν ἀπάντων ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μετ' εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι λέγοντος, καὶ ὑμῖν δεινὰ δοκῶ πεπονθέναι, συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τὰμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἐκδοσιν· συνέβη γάρ μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη θῆμαι, καὶ διὰ τούτου μοι εἶναι θυγατέρα ἤδη ἐπίγαμον. ὥστ' ἐμοὶ μὲν δίκαιώς ἂν ἀδικουμένῳ διὰ πολλὰ βοηθήσαιτε· τούτοις δ' εἰκότως ἂν ὀργίζοισθε, οἳ τινες, ὧ γῆ καὶ θεοί, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ δίκαια ποιήσασι μὴ εἰσέναι εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ αἰσχύνονται μὲν ἀναμιμνήσκοντες ὑμᾶς, εἰ τι ἢ ὁ πατήρ ἡμῶν μὴ ὀρθῶς διεπραξάτο, ἢ οὗτοι εἰς ἐκείνον ἡμάρτον, ἀναγκάζουσι δ' ἐμὲ δικάζεσθαι³ αὐτοῖς. ἵνα δ' ἀκριβῶς εἰδῆτε, ὡς ἐγὼ τούτου αἰτίος οὐκ εἰμί, ἀλλ' οὗτοι, ἐξαρχῆς ὑμῖν, ὡς ἂν ἐν βραχυτάτοις δύνωμαι, διηγήσομαι τὰ πραχθέντα.

β. Ἡ γὰρ μήτηρ ἡ ἐμῆ, ὧ ἄνδρες δικασταί, θυγατήρ μὲν ἦν Πολυαράτου τοῦ Χολαργέως, ἀδελφὴ δὲ Μενεξένου καὶ Βαθύλλου καὶ Περιάνδρου. ἐκδόντος δ' αὐτὴν τοῦ πατρὸς Κλεομέδοντι τῷ Κλέωνος υἱεῖ, καὶ προῖκα τάλαντον
 1010¹ ἐπωδόντος, τὸ μὲν πρῶτον τούτῳ συνέκει· γενομένων δ' αὐτῆ

¹ δι' καὶ τῆς

² ὄν

³ αὐτοῖς

ἄ. ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπομεῖναι τούτους ποιήσασθαι] Τὸ ὑπομεῖναι videtur abundare. WOLF.

Ὅπως ἂν δύνωμαι] Quocumque modo potest. Vid. Ernesti ad Xenoph. Memor.

VOL. IV.

II. p. 75. D'ORVILLE.

Ὅκτωκαιδεκέτη θῆμαι] F. ἑπτακαιδεκέτη dandi casu. quia proedit σύνθη μοι.

Fel. ἑπτακαιδεκέτη in prima simplicium. WOLF.

D

τρῶν μὲν θυγατέραν, υἱὸν δ' ἐπὶ Κλάμνος, καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ ἀνδρός αὐτῇ τελευτήσαντος, ἀπαλιποῦσα τὸν οἶκον καὶ κομισαμένη τὴν προῖκα, πάλιν ἐκδόντων αὐτὴν τῶν ἀδελφῶν Μανεξίου καὶ Βαθύλλου — ὁ γὰρ Περιφάνης ἐτι παῖς ἦν — καὶ τὸ τάλαντον ἐπιδόντων, συνήκησε τῷ ἐμῷ πατρί. καὶ γίνομαι αὐταῖς ἐγὼ τε, καὶ ἄλλος ἀδελφός κείντερος ἐμαυτοῦ, ὃς ἐτι παῖς ἂν ἐτελευτήσεν. ὡς δ' ἀληθῆ λόγων περὶ τούτων ἡμῶν, πρῶτον τοὺς μάρτυρας παραξέζομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὴν μὲν τούτων μητέρα τὴν ἐμὴν αὐτῶς ὁ πατήρ μου γένομαι εἶχε γυναῖκα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐμὲ τε ἐπαύδαυε καὶ ἠγάπα, ὡσπερ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες τοὺς ὑμετέροισι παῖδας ἀγαπαῖτε τῇ δὲ τούτων μητρὶ Πλαγγόνῃ ἐπληθίσασθαι, ἂν τινα δὴ ποσὶ ἂν τρέπον. — αὐτὴ γὰρ ἐμὸν τοῦτο λόγων ἐστὶ —, καὶ αὐτῶς αὐτὰ πάντα γε ἦν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας κενεῖται σήμενος, ἄστ' οὐδὲ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἀποδανεύσης, ἤξισεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτὰν εἰσδέξασθαι, οὐδὲ τράπτον, ὡς υἱεὶς εἰσὶν αὐτοῦ, πεισθῆμαι. ἀλλὰ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὗτοι δόξον οὐκ ἄντες ταῦμα πατρός, αἷς καὶ ἡμῶν οἱ παλαιαὶ ἴσασιν. ἐπειδὴ δ' οὐτοσὶ ἀνέζηθαι, καὶ μετ' αὐτοῦ

C. Έπιθ' ὅτιοι κ. τ. λ.] Hæc ut intelligatur phœnandam, bigamiam Athenis fuisse quandoque usurpata, propter civium paucitatem, dicitur in eam rem facta. A. Gell. l. XV. c. 29. Athenæus, l. XII. Cf. quoque Terent. in Phorm. Sane Græci rhetores, ac grammatici, qui Demosthenis orationum argumenta alim composuerunt, ab hac opinione longe abeant. Aiant enim Mantiam civem Atticam fuisse, sicut ex legitima uxore accepisse, consuetudinem quæ eodem constante matrimonio cum Plangone habuisse, captam Plangonis illecebris, κατ' ἑρτυρῶν ἰσχυρῶν: quod cum ita dicant, nemo est quin exiis ἐπιθυμίας ἢ ἄλλας εἶναι, non ἁπλῆς legitimam; quam opinionem refutat vel ipsa narrationis sequies. Ergo cum Plango duos haberet liberos, si adulti Mantiam conveniunt; illis se illius dicunt, et ab ea agnosci se atque exhiberi petant. Negat Mantias liberos se illos φ Plangone accepisse. Non negat ullam cum ea sibi fuisse consuetudinem, sed liberos negat illos inde procreatos; ac tandem cum se transigit, hac conditione, ut acceptis

XXX. minus liberos illos Plango fratrilibus suis daret adoptandos, ac sponsione iacessita, Si juraret liberos illos esse φ Mantias procreatos, conditionem recipere, et jusjurandum detraheret, ut eo facto contra eam judicaretur. Cum id inter eos convenisset, Mantias sponsione certat cum Plangone, apud arbitram, τὴν δικαστῆν, quem *judicem τριβύλιον* aut *ποδασκον* appellare soleo, ac jusjurandum ei deferret. Plango, contra solum a se datum, jurat apud dietetam, liberos illos φ Mantias procreatos. Dieteta contra eum judicat. Mantias sententiam dietetæ stare cogitur ob delatum jusjurandum; quapropter eos se φάλαγγας ei curiose dedit, atque alterum Bœotum, alterum Pamphilum inscribit. In illa, quæ dicta sunt, habemus Mantias φράσιν; jusjurandum Plangoni a Mantia delatum; Plangonis jusjurandum; atque sententiam secundum eam datam: nunc *λίους ἴσας* secuta est.

Sed quia diximus Mantiam duas uxores simul habuisse, antequam ulterius progrediamur, demonstrandum id est; nec Plangone fuisse ejus concubitam, quod si

παρεσκευασμένοι ἄνευ κήρας εὐσεφεικῶν, ὃν ἡγεμῶν ἦν
Μαντιθεῶς καὶ Μαντιθεῶς ἐκείνος ὁ τῆν Νίκην εἶλον, ¹ μεθ'
ὡς οὗτος ἐδικάζετό μου τῶ πατρὶ, φάσκων υἱὸς εἶναι ² ἐκεί-
νου συνοδοῖν δὲ γυγνομένων πολλῶν ὑπὲρ τούτων, καὶ τοῦ
1011 πατρὸς αἰκ' αἰκ' φάσκοντος πεισθῆναι ὡς οὗτοι γυγνοσιν ἐξ
αὐταί, τελευταῖα ἢ Πλαγγῶν, ὡς αὐτὸς ἐκαταί, —
πάντα γὰρ ἐφάρτεται ταλῆθ' ἢ πρὸς ὑμᾶς —, μετὰ τοῦ
Μαντιθεῶς ἐνδοξεύσασα τὸν πατέρα μου, καὶ ἐξαπατή-
σασα ἄρκι, ὃς μέγιστος δοκῆ καὶ δεινότητος παρὰ πάντι
ἀνθρώπων εἶναι, ἐμελόγησε κρείσσοντα μόνος λαβούσα,

¹ μεθ' [αὐτός]

² ἐκείνου, συνοδοῖν γυγνομένων

constitutum esset, multa consequerentur
inconvenientes, quae factum, et a nobis est
narratum, turbarent. Si igitur Plango suis-
set Mantiae concubina aut pellex, neque
liberos agnosceret coactus fuisset Mantias,
neque eos ad curiales deducere, neque
bonorum suorum partem his relinquere;
quod tamen esse factum ex his orationibus
constat. Nonhi erant sine gente, sine re,
neque ad patris hereditatem admittoben-
tur. Deas igitur uxores simul et eodem
tempore habebat Mantias, Polyarati filiam,
et Plangonem istam: sed Polyarati
filiam domi, ubi lares colebat; Plange-
nem alibi. Sic π. Βουτ. σφικ. μνη. p.
18. v. 10. Mantitheos Mantias f. ex
Polyarati filia rem ita narrat, et par-
tem suam non negat cum Plangone con-
sensisse, etiam vivente matre sua, nec ad-
det exerte negare ullum fuisse inter eos
matrimonium; sed obscure et vafra nescio
qua reticentia matrimonii illius honestatem
vallidat, ac iudicum animis tentat nescio
quam miser honestem consuetudinis opi-
nionem injicere. Atque haec quidem clara
sunt; sed clariora erunt ex iis quae se-
quuntur. Mantia enim mortuo, cum ejus
bona disiderentur inter Mantitheum Man-
tias f. ex Polyarati filia, et Boetum ac
Pamphilum ex Plangone susceptos, con-
troveria inter eos orta est super mul-
torum illarum dotibus, cum Mantitheus
matrem suam talentum in dotem patri de-
disse diceret; Boetus autem et Pamphi-
lus a Plangone dotem quoque datam dicerent:
super qua contentione inter eos
convenit, ut e divisione domum eximerent,
quae his cederet, secundum quae de dote
praesentium esset. Sed et alia contro-
versia Mantitheum inter et Boetum ex-
istit, cum hic quingena Mantitheo nomen
sibi vindicaret, a patre, cum ad curiales
deductus esset, sibi, ut nichil, inditum;

quod exerte negat Mantitheus ac, ne in
nomen illud intradere possit constat, et
propter incommoda, quae ex illa nominum
perturbatione accidere posse ait. Fuere
et alii inter eos controversarii, ob pecu-
niam, quam a Mantitheo subtractam que-
rebatur Boetus, ni fallor. Dicuntur enim
haec verbis obscuris a Mantitheo in orat.
π. Βουτ. τῷ ἴσπ. §. Σ. ubi calumniam
prohabe nititur hoc argumentum, quod rem
totam de bigamia facit manifestissimam.
Hoc igitur ait ignorare neminem, quam
parum esset Mantias ad rem attentus; et
ideo, si quod de pecunia a Mantia relicta,
nec in divisionem ejus bonorum collata
Boetus et Pamphilus dicebant, veram
esset, in manifesto mendacio se perjurio
Plangonem deprehendi; aiquidem veri-
simile non sit, hominem, qui duas haberet
familias, et ideo immodicis sumptibus im-
plicitas esset, magnam pecuniam vim ce-
linquere potuisse. Atque haec est duarum
illarum adversus Boetum orationum co-
economia. HERALD. Anim. in Salmas. Obs.
ad Jus A. et R. l. VI. c. XIV. §. III.
MsS' ὃν εὔτος] ἄνοι τῶ, μετὰ τῶν.
WOLF. Hic abrupta pendet constructio,
sed multa sunt eiusmodi apud oratores.
ΑΥΣΑ.

Ὁμιλήτως α. τ. λ.] Ergo inter Mantiam
et Plangonem conventiones res erat
acta. Quare hoc? Ut iudicio his decidere-
tur, quae, quia de statu liberorum age-
batur, simpliciter tractatione decidi non pote-
rat. Unde existit questio, Quare, cum
his a Boeto mota esset, Mantias cum
Plangone transigerit, et ea res contra
Plangonem, eamque non agentem atque
injuriarum delatum detractantem, judi-
cata, liberis ejus nocere potuerit. Et sane,
ni fallor, Mantias causa iura erat desertita,
nec vitare poterat, quia Liberos a Plangone
procreatos agnosceret cognatur se

τούτους μὲν τοῖς αὐτῆς ἀδελφοῖς εἰσποίησιν υἱεῖς, αὐτὴ δ', ἂν πρὸς τῷ δαιτητῇ προκαλῆται αὐτὴν ὁ πατήρ μου ὁμῶσαι, ἢ μὴ τοὺς παῖδας ἐξ αὐτοῦ γεγυῖναι, μὴ δέξασθαι τὴν πρόκλησιν· τούτων γὰρ γενομένων, οὔτε τούτους ἀποστερήσεσθαι τῆς πόλεως, τῷ τε πατρὶ μου οὐκέτι δυνήσεσθαι αὐτοὺς πράγματα παρέχειν, τῆς μητρὸς αὐτῶν οὐ² προσδεξαμένης τὸν ὄρκον. συγχωρηθέντων δὲ τούτων, τί ἂν ὑμῖν μακρολογίῃ; ὡς γὰρ πρὸς τὸν δαιτητὴν ἀπήντησε, παραβῶσα ἅπαντα τὰ ὁμολογημένα ἢ Πλαγγῶν, δέχεται¹ τε τὴν πρόκλησιν καὶ ὄμνυσιν ἐν τῷ Δελφινίῳ ἄλλον ὄρκον ἐναντίον τῷ προτέρῳ, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πολλοὶ ἴσασι· περιβόητος γὰρ ἡ πράξις ἐγένετο. καὶ οὕτως ὁ πατήρ μου, διὰ τὴν³ αὐτοῦ πρόκλησιν ἀναγκασθεὶς ἐμμεῖναι

¹ ἔλασθαι

² δεξαμένης

³ αὐτῷ

pro suis habere. Plangonem igitur, cum jus deceset, subornare conatus est, ut contra sanguinem suum mentiretur, sed mentiretur tacendo nec suscepto iurejurando, sique contra liberorum suorum statum pronuntiari pateretur; qua quidem calliditate an sibi satis fuerit consulturas, dubito. Scio matris contra liberos testimonium magni esse momenti in causa status; sed sufficere solum pernego, maxime si quid afferatur contra, quod destrui id possit atque everti. Quod facile erat Bæoto, probata conventionē ante iudicium inita et a Mantia pretio redempta; contra quem eo casu fuisset actio κακουργῶν jure Attico. Quæ quidem sententia eo est verior, quod Mantitheus identidem interminatur Bæoto, verendum, ne dolus, quo Mantias deceptus fuerat, ut quidam volebant credi, cum Plangoni iusjurandum deferret, quandoque innotesceret, ideoque sententia secundum eam data nihil iis proficere, nec obstarēt, quin status controversia eis quandoque fieret. Quod si contra statum licebat id, multo magis pro status incolumitate. Et sane causa hæc videtur fuisse, quare fingeret Plango filios suos se fratribus suis (quos fingendam est fuisse illiberos) in adoptionem daturam; quia hoc modo, et civitatem retenturi essent (qua in re componendæ controversiæ versabatur præcipua difficultas), et Mantias negotium non exhibituri, quippe qui in aliam familiam migrassent. τούτων γὰρ γιν. v. 4. Adjicit autem, τῆς μητρὸς αὐτῶν οὐ προσδεξαμένης τὸν ὄρκον, quasi hæc esset causa, cur Mantias amplius negotium facessere non possent. *Ibid.* HERALDUS.

[Αὐτὴ δ', ἂν -- ὁμῶσαι] Ergo πρόκλησις ista iusjurandi delatio erat, quod etiam dicebant ὄρκον δίδουαι. Quare, quod hic dicit, ἂν προκαλῆται αὐτὴν ὁ πατήρ μου ὁμῶσαι, dixerat orat. De Nom. iὰν ἔξωσιν αὐτῇ δίδω¹ περὶ τούτων. Atque hæc πρόκλησις fēbat sæpius, antequam res in iudicium deduceretur; deque ea apud dicitam tribulem aut alium disceptabatur. Cf. w. Kállwσw. p. 1240. v. 12. ed. R. *Ibid.* IDEM.

[Μὴ δέξασθαι τὴν πρόκλησιν] Id ipsum est quod paulo ante dixerat, μὴ προσδέξασθαι τὸν ὄρκον. suscipere iusjurandum Jsti Rom. iusjurandum oblatum recipere Quintil. Qui delato iurejurando jurare detestabatur, condemnabatur, atque is erat affectus hujus προκαλήσεως. Alias προκαλήσεως licebat aliquando impune repudiare: πρόσκλησιν istam, sive delatum iusjurandum non licebat; quandoquidem nemo videtur bona fide de eo jurare nolle, quod in controversia est, cum is, qui iusjurandum defert, adversarium suum de causa iudicem faciat, ait Ulpianus l. 1. in princ. Quar. rer. act. non dat. *Ibid.* IDEM.

[Περιβόητος] In deteriorem sensum accipiendum. Vid. Valerianor. Animadv. ad Ammon. I. 15. p. 65.

[Καὶ ὁμοίως κ. τ. λ.] Ergo iusjurando præstito ab eo, cui delatum erat ab adversario, lis erat decisa, nec licebat deo retractare aut provocare; atque hoc modo πρόκλησις erat λύσις κρις, quod ait Pollux: quomodo et jure Romano iusjurandum præstitum majorem habet auctoritatem, quam res iudicata. l. 2. D. De Jurejur. *Ibid.* HERALDUS.

τῇ δαιίτῃ, ἐπὶ μὲν τοῖς γεγενημένοις ἠγανακτεῖ, καὶ βα-
 ρέως ἔφερε, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν οὐδ' ὡς εἰσδέξασθαι τούτους
 ἠξίωσεν· εἰς δὲ τοὺς φράτορας ἠναγκαίωσθαι εἰσαγαγεῖν· καὶ
 τούτων μὲν ἐνέγραψε Βοιωτῶν, τὸν δ' ἕτερον Πάμφιλον. ἐμὲ
 δ' εὐθύς ἔπεισε περὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγενημένον τὴν
 Εὐφῆμου θυγατέρα γῆμαι, βουλόμενος παῖδας ἐξ ἐμοῦ γε-
 νομένους ἐπιδεῖν. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες δικασταὶ, νομίζων δεῖν
 1012 καὶ πρότερον, ¹ καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἐλύψουν αὐτὸν δικαζόμενοι
 καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμὲ τούναντίον εὐφραίνειν,
 ἅπαντα ποιοῦνθ' ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλλοιμι, ἐπέι-
 σθην αὐτῷ. γῆμαντος δὲ μου τὸν τρόπον τούτον, ἐκείνος
 μὲν, τὸ θυγατρίον ² μου ἐπιδὼν γενόμενον, οὐ πολλοῖς
 ἔτεσιν ὕστερον ἀρρώστησας ἐτελεύτησεν. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες
 δικασταὶ, ζῶντος μὲν τοῦ πατρὸς, οὐκ ὤμην δεῖν ἐναντι-
 οὔσθαι αὐτῷ· τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, εἰσδεξάμην τε
 τούτους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων μετέδωκα,
 οὐχ ὡς ἀδελφοῖς οὖσιν — οὐδὲ γὰρ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς
 λελήθασιν ὃν τρόπον οὗτοι γεγονάσιν —, νομίζων δ'
 ἀναγκαῖον εἶναι μοι, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἐξηπατήθη, πείθε-
 σθαι τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. καὶ οὕτως ὑπ' ἐμοῦ εἰς
 τὴν οἰκίαν εἰσδεχθέντες, ὡς ἐνεμόμεθα τὰ πατρῶα, ἀξιούν-
 τος ἐμοῦ ἀπολαβεῖν τὴν τῆς μητρός μου προῖκα, ἀντενεκά-
 λουν καὶ οὗτοι, καὶ ἔφασαν οφείλεσθαι καὶ τῇ αὐτῶν μη-
 τρὶ τὴν ἴσην προῖκα· συμβουλευσάντων δ' ἡμῖν τῶν παρ-
 ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἐνειμάμεθα, τὴν δ' οἰκίαν καὶ
 τοὺς παῖδας ³ τοὺς διακόνους τοῦ πατρὸς ἐξαιρέτους· ἐποίη-
 σάμεθα, ἵν' ⁴ [ἦ] ἐκ μὲν τῆς οἰκίας, ὅσποτέροις ἂν ἡμῶν
 φαίνηται ὀφειλομένη ἢ προῖξ, οὗτοι αὐτῇ κομίσωνται, ἐκ
 δὲ τῶν παίδων κοινῶν ὄντων, εἴαν τι οὗτοι τῶν πατρῶων
 ἐπιζητῶσι, πυνθάνωνται, καὶ βασανίζοντες αὐτοὺς καὶ
 ἄλλῳ ἂν ⁵ ὅτῳ τρόπῳ βούλωνται ⁶ ζητεῖν. ὅτι δὲ ταῦτ'
 ἀληθῆ λέγω, ἐκ τούτων τῶν μαρτυριῶν εἴσεσθε.

¹ καὶ ἐπειδὴ καὶ οὗτοι   ² με   ³ [τοῖς διακόνους παίδας] τοὺς τοῦ   ⁴ Deest β.
⁵ ὅτῳ ἂν   ⁶ ζητούντες. ἔτι δὲ καὶ ταῦτ'

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

1013

μετὰ ταῦτα τοίνυν αὐτοί τ' ἐμοὶ δίκας ἔλαχον ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλουν, καὶ γὰρ ταῦταις ὑπὲρ τῆς προκός. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, παραγραφόμενοι Σέλωνα Ἐρχμία δαιτητὴν, τούτῃ ἐπατρέψαμεν ¹ δικάσασθαι περὶ ὧν ἐνεκαλοῦμεν ἀλλήλους· ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν, καὶ χρόνος διετρίβετο συχρὸς, τῷ μὲν Σέλωνι συνέβη τελευτῆσαι τὸν βίον, οὗτοι δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς λαγχάνουσί μοι τὰς δίκας, καὶ ἐγὼ τούτῃ προσκαλεσάμενος αὐτὸν καὶ ἐπιγραφόμενος ἐπὶ τὸ ἐγκλημα Βοιωτῶν, ταῦτο γὰρ αὐτῷ ὁ πατήρ ἔδειτο τούνομα. περὶ μὲν αὖν ὧν αὐτοὶ μοι ἐδίκάζοντο, παρόντος τούτου καὶ ἀντιδικοῦντος καὶ οὐκ ἔχοντος ἐπιδείξαι αὐδὲν ὧν ἐνεκάλουν, ἀπεδίκησέ μοι ὁ δαιτητής. καὶ αὐτός, συνειδὼς αὐτῷ ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν, αὐτὸν ἐφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον, οὐτε κῦν περὶ ἐκείνων εἴληξέ μοι δίκην οὐδεμίαν, ἀλλὰ περὶ ἄλλων τιῶν λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι τούτοις τὴν δίκην ταύτην ² οἴόμενος, ἢ ἐγὼ τούτου ἐδίκων τότε περὶ τῆς προκός. ἐπιδημαῶντος δὲ τούτου ἐνθάδε καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν δαιτητὴν, ἐσήμην καταδίκησεν αὐτοῦ. αὐτός δ', ὧ ἀνδρες δίκασται, οὐτε ἠτιδίκει τότε παρών, οὐτε ἐφη με καταδαιτῆσασθαι τὴν δίκην αὐτοῦ, οὐ γὰρ εἶναι Βοιωτὸν αὐτῷ ὄνομα, ἀλλὰ Μαντίθεου· καὶ οὕτως ὀνόματι ἀμφισβητῶν, ἐργὴ τὴν προκὰ με τῆς μητρὸς ἀποστρεφῆ. ἀπαρών δ' ἐγὼ τί αὖ τις χρῆσται τῷ πράγματι, οὐτῶ πάλιν τὴν αὐτὴν δίκην λαχὼν αὐτῷ Μαντίθεῷ ἐδικάσατο ἔπει κῦν εἰς ὑμᾶς καταπέφευγα. ὡς ³ δὲ 1014 ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγκάζεται ὑμῖν περὶ τούτων μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὅτι μὲν τοίνυν, ὧ ἀνδρες δίκασται, ἢ τε μήτηρ μου τάλαστον

¹ δικάσαι² οἴομαι. ἢ ὁ ἔβη ---- προκός, ἐπιδημῶντος τούτου³ δὲ καὶ ταῦτ'

Παραγραφόμενοι. Σέλωνα Ἐρχμία]. Ἀπὸ τοῦ, ἐλάμα. IDEM.

Ἀπεδίκησέ μοι] F. μοι. et mox, v. 14. ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν. permutatis vocibus μοι et μοι. et ibid. οὐτε ἐφῆκεν, unde ἴφαισι. IDEM.

λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι] Constructio po-

statulit λύσιν per a verbum, οἴομαι λύσιν. et v. 27. ἀναγκάζεται ὑμῖν τὰς περὶ ταῦτων. et p. 25. v. 24. ἴνα δὲ μὴ ἱκανοποιῆτε, pro ἴνα εἴ. IDEM. M. λύσιν. AUGER.

Ὅτι ἐφη με καταδαιτῆσασθαι τὴν δίκην αὐτοῦ] Et negavit me arbitrium vicisse cum eo. BUDDEUS.

ἐπενεγαμένη προίκα, ἐκδοθήσα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῶν αὐτῆς, ὡς περ οἱ νόμοι κελεύουσιν, συνώκησε τῇ πατρὶ καὶ, ὃν τρόπον ἐγὼ τούτους εἰσδεξάμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος καὶ, ὅτι ἀπέφυγον αὐτοὺς τῆς δίκης, ὡς μοι ἐνεκαίουν ταῦτα μὲν πάντα καὶ μεμαρτύρηται ὑμῶν καὶ ἐπιδεδεικται. ἴδι δὲ λάβε καὶ τὸν παῖρα τῆς πρώτης νόμον ταυτοσί.

ΝΟΜΟΣ.

οὕτω τοίνυν τοῦ νόμου ἔχοντος, οἶμαι τουτοῖ Βοιωτῶν, ἢ Μαντίθιον, ἢ ὁ τι ποτ' ἄλλο χαίρει προσαγορευόμενος, δικαίαν μὲν ἀπολογίαν καὶ ἀληθινὴν οὐδεμίαν ἔχειν εἰπεῖν, ἐπιχειρήσειν δὲ, τῇ τόλμῃ καὶ τῇ θρασύτητι τῇ ἑαυτοῦ πιστεύοντα, περιεστάναι τὰς αὐτοῦ συμφορὰς εἰς ἐμὲ, ἄπερ καὶ ἴδι ποιεῖν εἶωθε, λέγων, ὡς δημευθείσης τῆς Παμφίλου οὐσίας, ὃς ἦν πατὴρ τῆς Πλαγγῶνος, τὰ περιγενομένα χρήματα ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς ἔλαβεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου καὶ οὕτως ἀποφαίνειν πειρώμενος, τὴν μὲν αὐτοῦ μητέρα ἐπενεγαμένην προίκα¹ πλέον ἢ ἑκατὸν μναῖς, τὴν δ' ἐμὴν ἀπροικον φάσκων συνοικῆσαι. ταῦτα δὲ διεΐσειν, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὔτε μαρτυρίαν οὐδεμίαν² συμβεβλημένος ὑπὲρ τούτων, οὐτ' αἰγνοῶν ὡς οὐδὲν ὑγιὲς λέγει· ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἐν ὑμῖν αὐτεῖς πω ἀπέφυγε, ψευ-
1015 δόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων ἤδη τις δίκην οὐ δεδωκεν. ἴν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῆτε ὑπ' αὐτοῦ, βέλτιον εἶναι μοι δοκεῖ βραχέα καὶ περὶ τούτου πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.

γ'. Ἐὰν μὲν γὰρ λέγη, ὡς ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ οὐκ ἐπηνέγκατο προίκα, ἢ δὲ τούτων ἐπηνέγκατο, ἐνδυμεῖσθ' ὅτι περιφανῶς ψεύδεται. πρῶτον μὲν γὰρ Πάμφιλος, ὁ πατήρ τῆς τούτων μητρὸς, πέντε τάλαντα τῷ δημοσίῳ ὀφείλων ἐτελεύτησε· καὶ τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ, τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης, ὥστ' οὐδὲ τὸ ὄφλημα πᾶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκτέτισται,

¹ αὐτῶν

² κλίση

³ συμβεβλημένος

Βουλευτηρίου] Aliqui leg. censent con-
latum. καλοτέρων erat Athenis locus ubi
considerabat πολιτοὺς, Magistratus omi nam-
missa erat elocatio vectigalium, metalla-

rum, auctionum, functionum publicarum.
AUGUST.

Συμβεβλημένος] E. συμβεβλημένος. In
farrag. WOLF.

ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ὁ Πάμφιλος ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐγγράφεται. πῶς οὖν οἷόν τε τὸν ἐμὸν πατέρα χεῖρα λαβεῖν ἐκ τῆς Παμφίλου οὐσίας, ἢ οὐδ' αὐτὸ τὸ ὄφλημα τῇ πόλει ἰκανῆ ἐγένετο ἐκτίσαι; ἔπειθ', ὡ ἀνδρες δικασταί, ἐνθυμεῖσθ', ὅτι εἰ τὰ μάλιστα περιεγένετο τὰ χεῖρατα ταῦτα, ὡς περ οὔτοί φασι, οὐκ ἂν ὁ ἐμὸς πατήρ αὐτὰ ἔλαβεν, ἀλλ' οἱ τοῦ Παμφίλου υἱεῖς, Βοιωτὸς καὶ Ἡδύλος καὶ Εὐθύδημος, οἱ οὐκ ἂν δῆπου ἐπὶ μὲν ¹ τὸ ταλάντριον λαμβάνειν ὅτιανούν ἐποίουν, ὡς καὶ ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, τὰ δ' αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενον.

δ. Ὅτι μὲν τοίνυν ἢ γε τούτων μήτηρ οὐκ ἐπηνέγκαστο προῖκα, ἀλλ' οὔτοι τοῦτο ψεύδονται, ἰκανῶς ὑμᾶς μεμαρτηκέναι νομίζω· ὅτι δὲ ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐπηνέγκαστο, ῥαδίως ἐγὼ δεῖξω. πρῶτον μὲν γὰρ Πολυαράτου θυγάτηρ ἦν, ὃς καὶ ὑφ' ὑμῶν ἐτιμάετο καὶ πολλὴν οὐσίαν ἐκέκτητο. ἐπειτα μεμαρτύρηται ὑμῖν, ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς τοσαύτην προῖκα ¹⁰¹⁶ ἐπενεγκαμένη Ἐρυξιμάχῳ συνώκησε τῷ Χαβρίου κηδεστῇ. πρὸς δὲ τούτοις, φαίνεται ἡ μήτηρ μου τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα Κλεομέδοντι, οὗ φασι τὸν πατέρα Κλέωνα τῶν ὑμετέρων προγόνων στρατηγούντα, Λακεδαιμονίων πολλοὺς ἐν Πύλῳ ζῶντας λαβόντα, μάλιστα πάντων ἐν τῇ πόλει εὐδοκιμηῆσαι· ὥστε, οὔτε τὸν ἐκείνου προσῆκεν υἱὸν ἀπροικὸν αὐτὴν γῆμαι, οὔτε Μενέξενον καὶ Βάδυλλον εἰκὸς ἐστίν, αὐτούς τε οὐσίαν πολλὴν κεκτημένους καὶ Κλεομέδοντος τελευτήσαντος κομισαμένους τὴν προῖκα, ἀποστερηῆσαι τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτῶν, ἀλλὰ ² προσθέντας αὐτούς ἐκδοῦναι τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ, καθάπερ καὶ αὐτοὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ³ οἱ οἰκεῖοι μεμαρτύρηκασιν. χωρὶς δὲ τούτων, ἐνθυμηθήητε, διὰ τί ἂν ποτε ὁ πατήρ, εἴπερ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητὴ μηδ' ἠνέγκαστο προῖκα, ἡ δὲ τούτων ἠνέγκαστο, τούτους μὲν οὐκ ἔφη αὐτοῦ υἱεῖς εἶναι, ἐμὲ δὲ καὶ ἐποίητο καὶ ἐπαίδευεν; ὅτι νῆ Δία, ὡς οὔτοι

¹ τῷ² προσθέντας· ὃ ἀν αὐτοῦς³ Deest articulus.

γ. Ἐπὶ μὲν τῷ τὰ ἀλλότρια λαμβάνειν ὁ, τῶν ὑμετέρων προγόνων] Si Cleomedon
 τῶν ἐμοῦ. IDEM.

γ. Οὗ φασι τὸν πατέρα Κλέωνα] De hoc
 vide Aristophanis ἰσθίας et Thucydidem.
 IDEM.

τῶν ὑμετέρων προγόνων] Si Cleomedon
 fait Cleonis filius, quomodo ista vox lo-
 cum habet? nisi et Cleomedon admodum
 fuerit senex, et πρόγονοι ἀπὸ τῶν πάλαιων
 ponantur. IDEM.

φαισιν, ἐφοὶ χαριζόμενος καὶ τῇ γε ἐμῇ μητρὶ, τούτους ἠτίμαζεν; ἀλλ' ἐκείνη μὲν, ἔτι παῖδα μικρὸν ἐμὲ καταλιπαύσα, αὐτὴ τὸν βίον ἐτελεύτησεν, ἣ δὲ τούτων μήτηρ Πλαγγῶν, καὶ πρότερον καὶ μετὰ ταῦτα εὐπρεπῆς τὴν ἄψιν οὖσα, ἐπλησίαζεν αὐτῶ· ὥστε πολὺ μᾶλλον εἰκὸς ἦν αὐτὸν διὰ τὴν ζῶσαν γυναῖκα, ἣς ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸν τῆς τεθνεώσης υἱὸν ἀτιμάζειν, ἣ δὲ ἐμὲ καὶ τὴν τετελευτηκυῖαν τοὺς ἐκ τῆς ζώσης καὶ πλησιαζούσης αὐτῷ παῖδας μὴ ποιεῖσθαι. καίτοι οὗτος γ' εἰς τοῦτο τόλμης ἤκει, ὥστε φησὶ τὸν πατέρα μου δεκάτην ὑπὲρ¹ αὐτοῦ ἰστιάσθαι· καὶ 1017 περὶ τούτου μόνον Τιμοκράτους καὶ Προμάχου ἀποδοδεικται μαρτυρίας, οἳ οὔτε γένει προσήκουσί μου τῷ πατρὶ οὐδὲν, αὐτε φίλοι ἦσαν ἐκείνῳ, οὔτε δὲ φανερώς τὰ ψευδῆ μαρτυρήκασιν, ὥστε, ὃν πάντων ὑμῶν εἰδῶτων οὐτοσὶ δίκην λαχὼν ἄκοντα ἠνάγκασε ποιήσασθαι αὐτὸν, τοῦτον οὗτοι, ὥσπερ κλητῆρες δύο μόνου ὄντες, μαρτυροῦσι δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἰστιάσθαι. οἷς τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν; καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε εἰπεῖν αὐτῷ ἐνδέχεται, ὡς μικρὸν μὲν ὄντα ἐποίητο αὐτὸν ὁ πατήρ, μείζων δὲ γενομένον, τῇ μητρὶ ὀργισθεῖς² τι τούτων, ἠτίμαζε. πολὺ γὰρ δήπου μᾶλλον εἰδῶσιν, ἂν³ ἂν ἑαυτοῖς διενεχθῶσι γυνὴ καὶ ἀνὴρ, διαλλάττεσθαι διὰ τοὺς παῖδας, ἣ διὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς ὀργαῖς τοὺς κοινούς παῖδας προσμισεῖν.

ἔ. "Ὡστ', εἰάν μὲν ἐπιχειρῆ ταῦτα λέγειν, μὴ ἐπιτρέπετε αὐτῷ ἀναισχυτεῖν· εἰάν δὲ λάγῃ περὶ τῶν δικῶν ἄς ἀπεδιήγησέ μου ὁ δικαιοκτῆς, καὶ φάσκη ὑπ' ἐμοῦ ἀπαράσκευος ληφθῆναι, πρῶτον μὲν μέμνησθε, ὅτι οὐκ ὀλίγος

¹ αὐτῷ

² τι τῶν τούτων

³ ἂν ἑαυτοῖς

[ἀποδοδεικται μαρτυρίας] Notatum est imbecillitati. supra συμβεβηκέναι μαρτυρίας, pro quo fortasse legendum imbecillitas. IDEM. ἀποδοδεικται active sumitur, et μαρτυρίας est in accusativo plurali. AUGER.

[Ὡσπερ κλητῆρες δύο μόνου ὄντες] Sententia est, multos fuisse alios ejus rei testes, ut nihil necesse fuerit, istos sycophantas adhibere. WOLF. κλητῆρες, advocati ad causam, subscriptores qui actori reum citanti aderant. AUGER.

[Διαίτην ἡπίε τούτων ἰστιάσθαι] Non possum hec melius explicare, quam verbis

doctissimi viri Ioachimi Camerarii ex annotationibus ad Varenii syntaxin. εφ' ἰσθίμῳ, inquit, dabatur otium, et permittebantur ista pueria. τῇ δεκάτῃ νομισθὰ ἰμπεδοντο κτλ. Verum hæc δεκάτη, non mensis intelligenda est, sed decima, sive dies, sive nox, post genitum puerum. WOLF.

[Ὀργισθεῖς τι] Leg. ἠργισθεῖς τι τῇ ἑαυτῶν. AUGER.

χρόνος ἐγένετο, ἐν ᾧ ἔδει παρεσκευασθαι αὐτὸν, ἀλλ' ἔτη πολλά' ἔπειθ', ὅτι οὗτος ἦν ὁ δικάων, ὥστε πολὺ μᾶλλον ἦν ἂν εἰκὸς ἐμὲ ὑπὸ τούτου ἀπαράσκευον ληφθῆναι, ἢ τοῦτον ὑπ' ἐμοῦ· ἔτι δὲ, πάντες ὑμῖν οἱ πρὸς τῷ δαιτητῇ παρόντες μεμαρτυρήκασιν, ὡς οὗτος παρὼν αὐτὸς, ὅτε ἀπεδίητήσέ μου ὁ δαιτητῆς, οὔτε ἐφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐνέμενέ τε τῇ διαίτῃ. καίτοι ἄτοπον δοκεῖ μοι εἶναι, εἰ οἱ μὲν ἄλλοι, ὅταν οἴωνται ἀδικεῖσθαι, καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας εἰς ὑμᾶς ἐφιάσιν· οὗτος δέ μοι περὶ προικὸς δίκην ταλάντου λαχὼν, ¹ τότε, ὡς αὐτὸς φησιν, ἀδίκως ² ἀποδαιτηθεὶς, ἐνέμενε.

1018

ζ'. Νῆ Δί', ἀπράγμων γὰρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ οὐ φιλόνομος. ἐβουλόμην μὲν τ' ἂν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, τοιοῦτῶν αὐτὸν εἶναι. νυνὶ δ' ὑμεῖς μὲν οὕτως ἐστὲ κοινοὶ καὶ φιλόανθρωποι, ὡς τ' οὐδὲ τοὺς τῶν τριάκοντα υἱεὶς φυγαδεύσαι ἐκ τῆς πόλεως ἠξιώσατε· οὗτος δ', ἐμοὶ μετὰ Μενεκλέους τοῦ πάντων τούτων ἀρχιτέκτονος ἐπιβουλεύσας, καὶ ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος, ἐπιτεμὼν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τραύματος ὡς Ἄρειον πάγον με ³ προῦκαλίσατο, ὡς φυγαδεύσω ἐκ τῆς πόλεως. καὶ, εἰ μὴ Εὐθύδικος ὁ ἰατρός, πρὸς ὃν οὗτοι τοπρῶτον ἦλθον, δεόμενοι ἐπιτεμὼν τὴν ⁴ κεφαλὴν, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐξ Ἄρειου πάγου βουλὴν εἶπε τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν, τοιαύτην ἂν δίκην οὗτος εἰλήφει παρ' ἐμοῦ οὐδὲν ἀδικούντος, ἦν ὑμεῖς οὐδὲ κατὰ τῶν τὰ μέγιστ' ἀδικούντων ὑμᾶς ἐπιχειρήσασθαι ἂν ποιήσασθαι. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ διαβάλλειν αὐτὸν, ἀνάγνωθί μοι τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ζ'. Τοῦτον μὲν τοίνυν οὕτω μέγαν καὶ φοβερὸν ἀγῶνά μοι οὐχ ὡς εὐήθης ὦν, ⁵ ἀλλ' ἐπίβουλος καὶ κακοῦργος,

¹ ταύτη,² καταδαιτηθεὶς³ προῦκαλίσατο⁴ κεφαλὴν αὐτοῦ, πρὸς⁵ ἀλλ' ὡς ἐπίβουλος

ἴ. Ὅτι οὗτος ἦν ὁ δικάων] Alii addunt τὴν κλην. WOLF.

Τότε, ὡς] M. τότε ταύτη, ὡς. et ibid. f. καταδαιτηθεὶς. IDEM.

ζ'. Πληγὰς συναψάμενος] Commentus, oratio jurgio se a me vapulasse, vultus ἄμενος, ἔτι ἐπὶ λόγῳ ὑπ' ἐμοῦ βαστός. Hoc fere malo,

quam ἐρεθισας ἡμᾶς ἐπὶ πληγὰς ἰλθεῖν: et in versione secutus sum hanc sententiam.

IDEM.

Προῦκαλίσατο] Malim προῦκαλίσατο, uti plus semel alibi: prius tamen etiam memini me alicubi legere. VALCKENAEI. *Animadv. ad Anthon.* L. II. c. XII. p. 127.

κατεσκεύασε· μετὰ δὲ ταῦτα ἀντὶ τοῦ ὀνόματος, οὗ ἔδετο ὁ πατὴρ αὐτῷ Βοιωτὸν, ὡς περ καὶ πρὸς ὑμᾶς μεμαρτύρηται, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐτελεύτησε, Μαντίθεον αὐτὸν ἐγγράψας εἰς τοὺς δημότας, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐμοὶ πατρὸς καὶ δήμου προσαγορευόμενος, οὐ μόνον τὴν δίκην ταύτην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι, ἀνάδικον ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ, χειροτονησάτων ὑμῶν ἐμὲ ταξίαρχον, ἤκεν αὐτὸς εἰς τὸ δικαστήριον δοκιμασθῆσόμενος, δίκην τε ἐξούλης ὠφληκῶς, ταύτην οὐκ αὐτὸς ὠφληκέναι φησὶν, ἀλλ' ἐμέ. ὡς δ' ἐν κεφαλαιῷ εἰπεῖν, κακὰ μοι παρέχων, ἠνάγκασέ με λαχεῖν αὐτῷ δίκην περὶ τοῦ ὀνόματος, οὐχ ἵνα χρήματα παρ' αὐτοῦ λάβω, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀλλ' ἵν', εἰάν ὑμῖν δοκῶ δεινὰ πάσχειν καὶ βλάβεσθαι μεγάλα, οὕτωσὶ καλῆται Βοιωτὸς, ὡς περ ὁ πατὴρ αὐτῷ ἔδετο. ὅτι τοίνυν ἀληθῆ καὶ ταῦτα λέγω, λάβε μοι καὶ τὰς περὶ τούτων μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

η'. Πρὸς τούτοις τοίνυν, καὶ ὅτι ἐγὼ στρατευόμενος, καὶ μετὰ Ἀμεινίου ξενολογήσας, ἄλλοθεν τε χρήματα εὐπορήσας, καὶ ἐκ Μιτυλήνης παρὰ τοῦ ὑμετέρου προξένου Ἀπολλωνίδου καὶ παρὰ τῶν φίλων τῆς πόλεως λαβῶν τριακοσίους στατήρας Φωκαεῖς, ἀνήλωσα εἰς τοὺς στρατιώτας, ἵνα πράξις τις πραχθεῖη καὶ ὑμῖν καὶ ἐκείνοις συμφέρουσα, περὶ τούτων μοι δικάζεται, ὡς πατρικὸν κεκομισμένῳ χρέος παρὰ τῆς πόλεως τῆς Μιτυληναίων, Κάμμη τῶν τυραννοῦντι Μιτυλήνης ὑπηρετῶν, ὃς καὶ ὑμῖν κοινῆ καὶ ἐμοὶ ἰδίᾳ ἐχθρὸς ἐστίν. ὅτι δ' ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἦν εἰψηφίσαντο αὐτῷ δαρεῖαν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθύς αὐτὸς ἐκομίσσατο, καὶ ὡς οὐδὲν ὠφείλετο αὐτῷ χρέος ἐν Μιτυλήνῃ, τῶν ὑμετέρων φίλων παρέξομαι μαρτυρίαν.

ζ. Ἀνάδικον] Id est, demum iudicandum: et iudicium nullum, ut Latini JCti loquuntur, propter nominis communionem scilicet et personarum indiscretam similitudinem. Ἡ ἀνάδικος enim similis est τῇ μὴ ὄσση δικῆ, ei fortasse eadem. BUDENS.

ἔδετο] Sub. ὄνομα. AUGER.
 η'. Παρὰ τοῦ ὑμετέρου προξένου] F. προξένου. et v. 25. ὑπηρετῶντι, quia προοδῖτ, καὶ κεκομισμένῳ. Nisi placeat τὸ ὑπηρετῶν κατ' ἐπιπτώσειν εὐλαγμῶσι. WOLF. Deberet legi ὑπηρετῶντι. AUGER.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

9. Ἐχων τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ¹ ἄλλα πολλά καὶ
 δεῖνὰ λέγειν, ἀ οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὑμῶν ἐπίου ἡμάρ-
 τηκεν, ἀναγκάζομαι διὰ τὸ ὀλίγον εἶναι μοι τὸ ὕδωρ, πα-
 ραλιπεῖν. νομίζω γὰρ καὶ ἐκ τούτων ὑμῖν ἱκανῶς ἐπιδεδεί- 1020
 χθῆναι, ὡς οὐ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀγῶνα μὲν μοι περὶ
 φυγῆς κατασκευάζειν, καὶ δίκας οὐδὲν προσηκούσας δικά-
 ζεσθαι, πρὸς δὲ τὸν διαιτητὴν ἀπαντᾶν ἀπαράσκευον. ὥστε
 περὶ μὲν τούτων ἂν ἐπιχειρῆ λέγειν, οὐκ οἶομαι ὑμᾶς ἀπο-
 δεξασθαι ἂν αὐτὸν ἂν δὲ λέγη, ὡς, ἀξιούντος αὐτοῦ ἐπι-
 τρέψαι Κόνωνι τῷ Τιμοθέου περὶ ἀπάντων, ἐγὼ οὐκ ² ἐβου-
 λόμην ἐπιτρέψειν, ἐνθυμείσθε, ὡς ἐξαπατᾶν ὑμᾶς ἐπιχειρή-
 σει. ἐγὼ γὰρ, περὶ μὲν ὧν αἱ δίκαι οὕτω τέλος εἶχον,
 ἔτοιμος ἦν ἐπιτρέπειν καὶ Κόνωνι, καὶ ἄλλῳ διαιτητῇ ἴσῳ,
³ οἷω οὗτος βούλοίτο· περὶ δὲ ὧν τρεῖς πρὸς τὸν διαιτητὴν
 ἀπαντήσαντος τούτου καὶ ἀντιδικούντος, ὁ μὲν διαιτητῆς
 ἀπέγνω μου, οὗτος δὲ τοῖς γνωσθεῖσιν ἐνέμεινεν, ὡς καὶ
 ὑμῖν μεμαρτύρηται, οὐκ ὧμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν
 ἀνάδικα γίνεσθαι. τί γὰρ ἂν ἦν πέρας ἡμῖν τοῦ διαλυθῆναι,
 εἰ, τὰ κατὰ τοὺς νόμους διαιτηθέντα λύσας, ἕτερον διαι-
 τητῇ ⁴ ἐπέτρεψε περὶ τῶν αὐτῶν ἐγκλημάτων; ἄλλως τε
 καὶ ἀκριβῶς εἰδῶς, ὅτι, εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους μὴ ἐπει-
 κές ἐστὶ ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι, πρὸς γε τούτον
 ἀπάντων δικαιοτάτον ἦν οὕτω προσφέρεσθαι. φέρε γὰρ, εἴ
 τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο, λέγων, ὡς διομνύμενος ὁ πατήρ
 οὐκ ἔφη τούτον υἱὸν αὐτοῦ εἶναι, ἔσθ' ὅτ' ἂν ἄλλῳ ἰσχυ-
 ρίζοιτο πρὸς ταῦτα, ἢ, διότι τῆς μητρὸς αὐτῶν ὁμοπάσης,
 καὶ τοῦ διαιτητοῦ καταγνόντος, ἠναγκάσθη ὁ πατήρ ἡμῶν
 ἐμμεῖναι τῇ διαίτῃ; οὐκοῦν δεῖνόν, εἰ οὗτος αὐτὸς κατὰ
 γνώσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος, καὶ πρὸς
 ἐμὲ τὴν οὐσίαν νειμάμενος, καὶ τυχῶν τῶν μετρίων ἀπάν- 1021
 τῶν, ὡς ἐγὼ δίκας τούτου ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀντιδι-

¹ καὶ ἄλλα² ἐβουλόμην³ ὅτι⁴ ἐπιτρέψαι

- 6. κῆσι τῷ Τιμοθέῳ] Videtur fuisse mo-
 ris, primogenito avi paternali nomen in-
 dere. WOLF.

ἄπαρτίσαντες τούτω] F. A. ἀπαρτίσαν-

τις, τούτω παρόντος. In fattag. F. ἀπαρτί-
 σαιεν, παρόντος τούτου. IDEM.

Ἄς ἐγὼ δίκας — ἀντιδικούτω] Ἄσφαυ-
 γω, ἀπὸ τῷ, ἀφίμαι καὶ ἀφολύμαι, inter-

κοῦντα καὶ τοῖς γνωσθεῖσιν ἐμμένοντα, ταύτας ἀναδίκους ἀξίων γενέσθαι, δίκαιά τι δοκοίη λέγειν ὑμῖν ὥσπερ, ὅταν μὲν τούτῳ συμφέρη, δέον κυρίας εἶναι τὰς διαίτας, ὅταν δὲ μὴ συμφέρη, προσῆκον τὴν τούτου γνώμην κυριωτέραν γενέσθαι τῶν κατὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους γνωσθέντων. ὡς αὐτως ἐπιβουλός ἐστιν, ὥστε καὶ τὴν διαίταν ταύτην ἐπιτρέπειν με προῦκαλεῖτο, οὐχ ὅπως ἀπαλλαγῆ πρός με, ἀλλ' ἵνα, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔνδεκα ἔτη διήγαγε κακογῶν, οὕτω καὶ τὰ νῦν ἀποδαιτηθέντα μου λύσας ἐξ ἀρχῆς με σκυφαντῆ, καὶ τὴν δίκην ταύτην ἐκκρούῃ. τεκμηρίον δὲ ταύτου μέγιστον οὔτε γὰρ τὴν πρόσκλησιν εἶδεχτο, ἢ ἐγὼ κατὰ τοὺς νόμους προῦκαλούμην αὐτὸν, πρότερον τε Ξεῖπκω, ὃν οὗτος ¹ προῦκαλεῖτο διαιτητῆν, ἐπιτρέψαντός μου περὶ τῆς τοῦ ὀνόματος δίκης, ἀπηγόρευσεν αὐτῷ μὴ διαιτῆν. ὅτι δὲ καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐκ τῆς μαρτυρίας καὶ τῆς προκλήσεως εἴσοθε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἰ. Ταύτην τοίνυν τὴν πρόσκλησιν οὐ δεξάμενος, ἀλλ' ἐνεδρεύων με καὶ τὴν δίκην ὅτι πλείστον χρόνον ἐκκρούειν βουλόμενος, κατηγορήσει, ὡς ἐγὼ πυνθανομαι, οὐ μόνου ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς, λέγων, ὡς ἐκεῖνος, ἐμοὶ χαριζόμενος, πολλὰ τούτων ἠδίκησεν ὑμεῖς δ', ὡ ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν ὥσπερ αὐτοὶ οὐκ ἂν ἀξιώσασθε κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν ὑμετέρων παιδῶν, οὔτε μηδὲ τούτῳ ἐπι-
1022 τρέψετε περὶ τοῦ πατρὸς βλασφημεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινόν, εἰ αὐτοὶ μὲν πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτείναντας διαλλαγόντες ἐμμένετε ταῖς ὁμολογίαις, ὥσπερ χρῆ τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς ἄνδρας τούτῳ δὲ, πρὸς τὸν πατέρα ζῶντα διαλυθέντι καὶ πολλὰ παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτήσαντι, νῦν μνησικακεῖν

¹ προκάλειτο διαιτητῆν, ἐπιτρέψαντός

dom cum duobus accusativis: quibus iudicis, hoc presente et adverbis me orantis, ipse abolutus sum. Budeus.
Γνωστῶν] Dicit Demosthenes, quomodo lex ἐμμένει τοῖς διαγνωθεῖσι διαγνώσκει, γινώσκει, γινώσκει, item μένει et

ἐμμένει, verba sunt ea in re propria. Heald. Anim. in Salmas. Odes. ad Jus A. et R. l. V. c. XIV. §. 11.

Ἐν οὗτος προκάλειτο] Προβάλειτε videtur rectius. WOLF. AUGER.
[Τούτῳ] Μ. ἰαννῆ. ΑΥΘΩ.

ἐπιτρέψετε, καὶ κακῶς ἐκεῖνον λέγειν. μηδαμῶς, ὡς ἄνδρες δικασταί· ἀλλὰ μάλιστα μὲν κωλύετ' αὐτὸν ταῦτα ποιεῖν, ἂν δ' ἄρα βιάζηται ὑμᾶς καὶ λοιδορῆται αὐτῷ, ἐνθυμείσθ', ὅτι αὐτὸς αὐτοῦ καταμαρτυρεῖ μὴ ἐξ ἐκείνου γεγενῆσθαι. οἱ μὲν γὰρ φύσει παῖδες ὄντες, καὶ πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς πατέρας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν· οἱ δὲ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ ἐκείνων, ῥαδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων αὐτῶν βλασφημοῦντες. χωρὶς δὲ τούτων ἐνθυμείσθε, ὡς ἄτοπόν ἐστιν, εἰ οὗτος τὸν πατέρα, ὡς ἀμαρτόντα εἰς αὐτὸν, λοιδορήσει, διὰ τὰ ἐκείνου ἀμαρτήματα ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος. καὶ γὰρ μὲν, διὰ τὴν τούτων μητέρα τὰ δύο μέρη τῆς οὐσίας ἀδίκως ἀφαιρεθεῖς, ὅμως ὑμᾶς αἰσχύνομαι λέγειν περὶ ἐκείνης τι φλαῦρον· οὗτος δ' ὃν ἠγάγκασεν αὐτῷ πατέρα γενέσθαι, τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγων, ἀλλ' εἰς ταῦτ' ἀμαρτίας ἔκει, ὥστε, τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μὴ δὲ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας κακῶς λέγειν τεθνεώτας, τοῦτον οὗτος, οὗ φησὶν υἱὸς εἶναι, λοιδορήσει, ὡς προσήκει, καὶ, εἴ τις ἄλλος ἐβλασφήμει περὶ αὐτοῦ, ἀγανακτεῖν. 1023

ἰά. ¹ Οἶμαι δ' αὐτὸν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴν τῶν ἄλλων ἀπορῆ, κακῶς ² τέ με ἐπιχειρήσειν λέγειν καὶ διαβάλλειν πειράσσεσθαι, διεξιόνθ', ὡς ἐγὼ μὲν καὶ ἐτράφην, καὶ ἐπαιδεύθην, καὶ ἔγημα ἐν τῇ τοῦ πατρὸς οἰκίᾳ· αὐτὸς δ' οὐδενὸς τούτων μετέσχεν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμείσθ', ὅτι ἐμὲ μὲν ἢ μητὴρ παῖδα καταλιπούσα ἐτελεύτησεν, ὥστε μοι ἱκανὸν ἦν ἀπὸ τοῦ τόκου τῆς προικὸς καὶ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι· ἢ δὲ τούτων μητὴρ Πλαγγῶν, τρέφουσα μεθ' αὐτῆς τούτους καὶ θεραπεύσασα συχνάς, καὶ αὐτὴ πολυτελῶς ζῶσα, καὶ εἰς ταῦτα τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν χορηγὸν αὐτῇ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσα καὶ πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα, οὐκ ἴσα δήπου τῆς ἐκείνου οὐσίας ἐμοὶ ἀνήλωκεν. ὥστε πολὺ μᾶλλον προσήκει ἐμὲ τούτοις ἐγκαλεῖν, ἢ αὐτὸν ἐγκλήματ' ἔχειν ὑπὸ ³ τούτων πρὸς τοῖς ἄλλοις,

¹ οἶμαι² γέ³ τούτων. πρὶς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἰσοσι

^Q προσήκει καὶ εἰ τις] M. ὁ προσήκειν εἰ καὶ τις ἄλλος. WOLF.

ἰά. Προσήκει ἐμῇ] M. προσήκειν ἐμῇ. IDEM. Πρὶς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἰσοσι μῶς δικασίᾳ

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚ. ΜΗΤΡ. 91

ὃς εἴκοσι μὲν μναῖς δανεισάμενός μετὰ τοῦ πατρὸς παρὰ Βλεπαιῶν τοῦ τραπεζίτου εἰς ἄνῃ¹ τινα μετάλλων, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἐτελεύτησε, τὰ μὲν μέταλλα πρὸς² τούτους ἐνεμάμην, τὸ δάνειον δ' αὐτὸς εἰσεπράχθη· ἑτέρας δὲ χιλίας εἰς τὴν τοῦ πατρὸς τάφην παρὰ Λυσιστράτου³ Θορικίου δανεισάμενός, ἰδίᾳ ἐκτέτικα. ὡς δ' ἀληθῆ καὶ ταῦτα λέγω, ἐκ τούτων τῶν μαρτυριῶν εἰσεσθε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιβ'. Τοσαῦτα τοίνυν ἐμοῦ ἐλαττούμενου φανερώς, οὐτοσὶ⁴ νῦν σχετλιάζων καὶ δεισπαδῶν⁵ τὴν προικὰ με
 1024 τῆς μητρὸς ἀποστερήσει; ἀλλ' ὑμεῖς, ὡ ἄνδρες δικασταί, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς κραυγῆς τῆς τούτου· πολλὺς γὰρ, πολλὺς καὶ τολμηρὸς ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ οὕτω κακοῦργος, ὥστε περὶ ὧν ἂν μὴ ἔχη μάρτυρας παρασχεῖσθαι, ταῦτα φῆσει ὑμᾶς εἰδέναι, ὡ ἄνδρες δικασταί, ὃ πάντες ποιοῦσιν οἱ μὴδὲν ὑγιᾶς λέγοντες. ὑμεῖς οὖν, εἰάν τι τοιοῦτον τεχνάζηται, μὴ ἐπιτρέπετε αὐτῷ, ἀλλ' ἐξελέγχετε· καὶ, ὃ τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῆ, μὴδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι, ἀλλ' ἀξιούτω τούτου ἀποδεικνύει σαφῶς ὑπὲρ ὧν ἂν λέγη, καὶ μὴ, ὑμᾶς φάσκοντα εἰδέναι περὶ ὧν αὐτὸς οὐδὲν ἔξει εἰπεῖν δίκαιον, περὶ τούτων ἀποδιδράσκειν τὴν ἀληθειαν. ἐπεὶ καὶ ἔγωγε, ὡ ἄνδρες δικασταί, πάντων ὑμῶν εἰδῶτων ὃν τρόπον ἀναγκασθεῖς ὁ πατὴρ μου ἐποίησατο τούτους, οὐδὲν ἤτον δικάζομαι νυνὶ αὐτοῖς, καὶ μάρτυρας ὑποδίκους παρέσχημαι. καίτοι οὐκ ἴσος ἡμῖν ἐστὶν ὁ κίνδυνος. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, εἰάν ὑμεῖς νυνὶ ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθῆτε, οὐκ ἐξέσται ἔτι δικάσασθαι περὶ τῆς προικῆς· τούτοις δ', εἰ φασὶν ἀδίκως ἀποδαιτῆσαί μου τὸν δαιτητῆν τὰς δίκας, καὶ τότε ἐξῆν εἰς ὑμᾶς ἐφεῖναι, καὶ νῦν ἐκγενήσεται πάλιν, εἰάν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἐν ὑμῖν τὸ δίκαιον. καὶ ἐγὼ μὲν, εἰάν, ὃ μὴ γένοιτο, ὑμεῖς με ἐγκαταλίπητε,

¹ τῆν   ² τούτους   ³ τοῦ θορικίου   ⁴ νῦν   ⁵ καὶ τῆν   ⁶ ἴσος γ' ἡμῖν

μας] Hinc lectio vera est, altera inepta. IDEM.

ιβ'. Καὶ νῦν αἱ γρηγορήσται.] F. καὶ νῦν ἰγγρηόσται. IDEM.

οὐχ ἔξω ὁπόθεν προίκα ἐπίδω τῇ θυγατρὶ, ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν εἶναι αὐτὴν νομίζαίτε· οὗτοι δέ, ¹ ἂν ὑμεῖς μοι βοηθήσετε, οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἀποτίσασιν, ἀλλ' ἐκ τῆς οἰκίας τὰ ἐμὰ ἐμοὶ ἀποδώσουσιν, ἣν ἔξει- 1025
λόμεθα μὲν κοινῇ πάντες εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προίκος, οἰκοῦντες δ' αὐτὴν οὗτοι μόνοι διατελοῦσιν. οὔτε γὰρ ἀρμόσκει μοι θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι οἰκεῖν μετὰ τοιούτων, οἱ οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους αὐτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσιν, οὔτε μὰ τὸν Δί' ἀσφαλὲς εἶναί μοι νομίζω ζῆν ² σὺν τοιούτοις ἐν τῷ αὐτῷ ὅπου γὰρ αὐτῷ φανερῶς μοι ἐπιβουλευσάντες εἰς Ἄρειον πᾶγον ἀγῶνα κατεσκευάσαν, τίνος ἂν οὗτοι ἢ φαρμακείας ἢ ἄλλης κακουργίας τοιαύτης ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν; οἱ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις — ἀρτίως γὰρ καὶ τοῦτο ἀνεμνήσθην — εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν, ὥστε καὶ Κρίτωνος μαρτυρίαν ἐνεβάλοντο, ὡς ἐώνηται τὸ τρίτον μέρος παρ' ἐμοῦ τῆς οἰκίας· ἦν ὅτι ψευδῆς ἐστὶ ῥαδίως εἰσεσθε.

ἰγ'. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐχ οὕτω μετρίως ζῆ Κρίτων, ὥστε παρ' ἑτέρου οἰκίαν ἀνεῖσθαι, ἀλλ' οὕτω πολυτελεῶς καὶ ἀσώτως, ὥστε πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν· ἔπειτ' οὐ μαρτυρεῖ τούτῳ νῦν, ἀλλ' ἐμοὶ ἀντιδικεῖ. τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὅτι μάρτυρες μὲν εἰσιν οὗτοι, οἷς ³ μὴ μέτεστι τοῦ πράγματος, περὶ οὗ ἡ δίκη ἐστίν· ἀντιδικοὶ δ', οἱ κοινωνοῦντες τῶν πραγμάτων, περὶ ὧν ἂν δικάζηται τις αὐτοῖς; ὁ Κρίτωνι συμβέβηκεν. ἐτι δὲ τοσοῦτων ὑμῶν ὄντων, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων πολλῶν, ἄλλος μὲν οὐδεὶς αὐτῷ παραγενέσθαι μεμαρτύρηκε· Τιμοκράτης δὲ μόνος, ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς, μαρτυρεῖ μὲν δεκάτην ἐστιαῖσαι τούτῳ τὸν ἐμὸν 1026
πατέρα, ἡλικιώτης ὧν τοῦ νυνὶ φεύγοντος τὴν δίκην· φησὶ δὲ ἅπαντα ἀπλῶς εἰδέναι, ἃ δὴ τούτοις συμφέρε· μαρτυρεῖ δὲ νυνὶ μόνος Κρίτωνι παρῆναι, ὅτε παρ' ἐμοῦ τὴν

¹ ἂν² σὺν τοῖς τοιούτοις³ μηδὲν

ζῆ σὺν τοῖς τοῖς] Ἄξι συζῆν τοῖς τοῖς, quod ἰγ'. Πολλῶν] Malim abesse, nisi addatur perinde est. IDEM.

ὄντων. ΑΥΟΞΕ.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚ. ΜΗΤΡ. 33

οικίαν ἐωνεῖτο. ὁ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν; ἄλλως τε καὶ
¹ ὅτι σὺ περὶ τῆς οικίας, πότερα εἰνήται Κρίτων αὐτὴν ἢ
 μὴ, νυνὶ δικάζομαι· ἀλλὰ περὶ προικός, ἣν ἐπενεγκαμένης
 τῆς μητρὸς οἱ νόμοι κελεύουσιν ἐμὲ κομίζεσθαι. ὥστε καὶ ἀ-
 περ ὑμῖν ² ἐγὼ ἐκ μαρτυριῶν πολλῶν ³ καὶ τεκμηρίων ἐπέ-
 δεῖξα ἐπενεγκαμένην μὲν τὴν μητέρα μου τάλαντον
 προίκω, σὺ κομισάμενον δὲ τοῦτ' ἐμὲ ἐκ τῆς πατρῴας
 οὐσίας, ἐξαίρετον δ' ἡμῖν γενομένην ⁴ [τε] τὴν οικίαν εἰς
 ταῦτα· οὕτω κελεύετε καὶ τοῦτον ἐπίδεικνύουσι ὑμῖν, ἣ ὡς
 οὐκ ἀληθῆ λέγω, ἢ ὡς οὐ προσήκει μοι κομίσασθαι τὴν
 προίκα, περὶ τούτων γὰρ ὑμεῖς νυνὶ τὴν ψῆφον οἴσσετε. εἰάν
 δέ, μὴ ἔχων περὶ ὧν φεύγῆ τὴν δίκην, μήτε μάρτυρας ἀξιο-
 χρεῶς παρασχέσθαι, μήτ' ἄλλο πιστὸν μηδέν, ἑτέρους
⁵ παρεμβάλλῃ λόγους κακουργῶν, καὶ βοᾷ, καὶ σχετλιαζῇ
 μηδέν πρὸς τὸ πρᾶγμα, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μὴ ἐπιτρέπετε
 αὐτῷ· ἀλλὰ βουθεῖτέ μοι τὰ δίκαια ἐξ ἀπαντων τῶν εἰρη-
 μένων, ἐνδυμούμενοι, ὅτι ⁶ πολὺ δικαιότερόν ἐστι τὴν τῆς
 ἐμῆς μητρὸς προίκα τῇ ἐμῇ θυγατρὶ εἰς ἐκδοσιν ὑμᾶς ψη-
 φίσασθαι, ἢ Πλαγγόνα καὶ τούτους, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ
 τὴν οικίαν, τὴν εἰς τὴν προίκα ἐξαίρετον γενομένην, ἀφελέ-
 σθαι ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ δίκαια.

¹ [ἔτι]

² ἐγὼ καὶ ἐκ

³ καὶ ἐκ τεκμηρίων

⁴ Deest τι.

⁵ παρεμβάλλῃ

⁶ πολὺ καὶ δικαιοτέρως

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΣΠΟΥΔΙΑΝ ΥΠΕΡ
ΠΡΟΙΚΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1027

ΠΡΟΑΥΤΕΚΤΟΣ ἀπὸς Ἀθηναίος, δύο θυγατέρας πατὴρ γέγονται ἂν τὴν μὲν νεωτέραν Δικαστή-
ται πρότερον διδωσιν, εἴτα Σπουδία τὴν προεσυτέραν δὲ τῷ πατρὶ τὸν Σπουδίαν δικαζόμενος. ὁ
μὲν οὖν Πολυεύκτος ἑταλεύθη, ταῖς θυγατέρας καταλειπῶν τὸν κλῆρον ἕξαισι. ὁ δὲ τὰς προεσ-
τέραν γάμος φασὶ τετραράκοντα μνᾶς ὁμολογηθῆναι τὴν προίκον, οὐ μὲν ἔδει εὐδὴς δοθῆναι, ἀλ-
λὰ δίκαια μὲν ὑπολειφθεῖσάν, ζῶντά τε ὁμολογηθῆναι τὸν Πολυεύκτου ὀφθαλμὸν αὐτὰς, καὶ, ὡς
ἤμαλλοι τελευτῶν, τὴν οἰκίαν τῆς ἄλλης οὐσίας ἕξαισιν, καὶ ταύτην εἰς τὸ χρέος δοῦναι· ὁ δὲ Δικ-
κράτης ἀξίως καὶ ταύτην εἶναι κοινήν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα πάντα. καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἀμφισβη-
τημάτων τῶν ἐν τῷ λόγῳ τοῦτό ἐστι. προσεμαλεῖ δὲ τῷ Σπουδία καὶ ἑτέρα· φασὶ γὰρ αὐτὴν,
καὶ τοῦ Πολυεύκτου καὶ τῆς προεσυτέρας ὀφείλοντα χρήματα, μὴ καταβαλεῖν εἰς τὸ μέσον, δῆλον
ταῦτο πρῶτον. τοῦ δὲ Σπουδίου κἀκεῖνο λέγοντες, ὡς αὐτὸς τριάκοντα μνᾶς προίκον εἰληφε, μέλλοιτα
μὲν ἕξαισιν τῷ Πολυεύκτῳ φασὶν, εἰ τῇ ἑτέρᾳ τῶν θυγατέρων ἠβούλετο πλείονα σφοδρὰ δοῦναι,
καὶ μὴ τὴν ἴσην ἀμφοτέρας· ἔπειτα δὲ ἐπιδιαύσουσιν, ὡς καὶ τοῦτο Σπουδίας ψεύδεται· τὰς μὲν
γὰρ τριάκοντα μνᾶς αὐτὸν ἐν ἀργύρῳ φασὶ λαβεῖν, τὰς δὲ δίκαι ἐν ἱματίοις καὶ χρυσίοις, ἃ καὶ
πλείονος ἢ δίκαι μὲν εἶναι ἀξία.

φασὶ γὰρ αὐτὴν καὶ τοῦ Πολυεύκτου καὶ τῆς oratione autem apparet, legendum esse :
προεσυτέρας ὀφείλοντα χρήματα] F. καὶ τῇ καὶ τῷ Πολυεύκτῳ καὶ τῇ κτησίᾳ, et Poly-
εύκτου et socruī. WOLF.
Et constructio et sententia inepta. Ex

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΣΠΟΥΔΙΑΝ

ΥΠΕΡ ΠΡΟΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀ. ΑΔΕΛΦΑΣ ἔχομεν, ὧ ἄνδρες δικασταί, γυναῖκας 1028
ἐγὼ καὶ Σπουδίας οὐτοσί, Πολυεύκτου θυγατέρας· ἄπαιδος
δ' ἐκεῖνου τελευτήσαντος ἀρρένων παίδων, ἀναγκάζομαι πρὸς
τουτοῖν περὶ τῶν καταλειφθέντων δικάζεσθαι. καὶ, εἰ μὲν,
ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ πᾶσαν σπουδὴν καὶ προθυμίαν
ἐπιποισάμεν, βουλόμενος διαλύεσθαι καὶ τοῖς φίλοις ἐπιτρέ-

πειν, ἑμαυτὸν ἂν ἠτιώμενη, εἰ μᾶλλον ἠρώμενη δίκας· καὶ πρῶγματ' ἔχειν, ἢ μικρὰ ἐλαττωθεὶς ἀνέχεσθαι· νῦν δ' ὅσω πρῶτον ἐγὼ καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγάμην, τοσούτῳ μᾶλλον μου κατεφρόνει. καὶ νῦν κινδυνεύω μὲν οὐχ ὁμοίως τούτῳ πρὸς τουτοῖ· τὸν ἀγῶνα ἔχειν· ἀλλ' αὐτός μὲν ῥαδίως φέρει, πολλάκις εἰδισμένος ἐνταῦθ' εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι, ἐγὼ δ' αὐτὸ τούτο φοβούμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυναθῶ δηλώσαι περὶ τῶν πραγμάτων ὑμῖν. ἄμως δ' ὧ ἄνδρες δικασταί, προσέχετε τὸν νοῦν.

Ε'. Πολύευκτος γὰρ ἦν τις Θριάσιος, ὃν ἴσως οὐδ' ὑμῶν τινὲς ἀγνοοῦσιν. οὗτος ὁ Πολύευκτος, ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν αὐτῷ παῖδες ἄρρενας, ποιεῖται Λεωκράτην τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος. οὓσων δ' αὐτῷ δύο θυγατέρων ἐκ τῆς τοῦ Λεωκράτους ἀδελφῆς, τὴν μὲν πρῶτον ἐμοὶ δίδασσι, καὶ τετταράκοντα μναῖς προῖκα· τὴν δὲ νεωτέραν, Λεωκράτει. τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, διαφορᾶς γυνομένης τῷ Πολυεύκτῳ πρὸς τὸν Λεωκράτην, περὶ ἧς οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λέγειν, ἀφελόμενος ὁ Πολύευκτος τὴν θυγατέρα δίδωσι Σπουδίᾳ τούτῳ. μετὰ δὲ ταῦτα ἠγανάκτει ὁ Λεωκράτης, καὶ δίκας ἐλάγχανε Πολυεύκτῳ καὶ τούτῳ Σπουδίᾳ, καὶ περὶ πάντων ἠγανάκζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι· καὶ τὸ τελευταῖον διελύθησαν ἐφ' ᾧτε κομισάμενον τὸν Λεωκράτην ἄπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσηνευγμένος, μήτε κακόνου εἶναι Πολυεύκτῳ, τῶν τε πρὸς ἀλλήλους ἐγκλημάτων ἀπηλλάχθαι ἀπάντων. τίνος οὖν ἔνεχ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες

1571

Δ. Ἀνέχεσθαι.] H. l. significat, re aliqua esse contentum, quantum minoris pretii; nihil amplius potere; rem majoris pretii remittere, quod ἀγαπᾶν saepius Graeci dicunt. Herald. in Salmas. Obsq. ad Jus A. et R. l. III. c. III. §. 13.

Καὶ νῦν κινδυνεύω μὲν — ἔμως δ'] Hæc inter se coherent, nec opus est κινδυνεύωμιν legere. WOLF. M. κινδυνεύωμιν uno verbo, et tunc expandendum τούτῳ quod sequitur ἔμως. et v. 7. M. παρῖναι. AUGER.

Κινδυνεύω οὐχ ὁμοίως ἔχειν.] Sic Plato Euthyphrone: κινδυνεύει σοφός τις εἶναι ὁ Μίλιτος. Nisi forte pro ἔχειν placeat ἔχειν: ut sit sententia: ἐγὼ μὲν κινδυνεύω (absolute) ἔχειν οὐχ ὁμοίως τούτῳ πρὸς τουτοῖ τὸν ἀγῶνα. WOLF.

Ἄλλ' ὅστις μὲν] Ἄπτι τοῦ, ὅστις γὰρ.

IDEM.

Πολύκις εἰδισμένος ἐνταῦθ' εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι.] Το ἐνταῦθα videtur abundare. Sed si παρῖναι legas, ut est annotatum, τὸ εἰς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur, aut εἰσηνευγμένος ἄς (hoc enim malo, quam εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι: aut εἰσηνευγμένος ἐνταῦθα παρῖναι. Sic postea, p. 41. v. 7. ὅσω καὶ πικρότερον ἐνταυθοὶ παρῖνεται. Sed parum refert, cum sententia sit perspicua. Nam tacite et se commendat, ut a litibus abhorrentem, et adversarium, ut litigatorem, perstringit. IDEM.

Ε'. Ἐφ' ᾧτε κομισάμενον.] Si κομισάσθαι legas, erit addendum καὶ μὲν κακόνου εἶναι. Sed participium melius. IDEM.

Ἄπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσηνευγμένος.] Ἄπερ εἰς τὴν οὐσίαν, quia adoptatus fuerat. IDEM.

δικασταί, ταῦτ' εἶπαν; ὅτι τὴν προίκα οὐ κομισάμενος ἀπασαν, ἀλλ' ὑπολειφθεῖσων χιλίων δραχμῶν καὶ ἑξαλοχθεῖσων ἀπολαβεῖν ὅταν Πολύευκτος ἀπαθάνῃ, ἕως μὲν ἡ Λεωκράτης ἦν κληρονόμος τῶν Πολυεύκτου, πρὸς ἐκεῖνον ἦν μοι τὸ συμβόλαιον· ἐπειδὴ δ' ὁ Λεωκράτης ἐξακεχωρήκει, ὅτε Πολύευκτος μοχθηρῶς εἶχε, τηρικαυτ', ἃ ἄνδρες δικασταί, τὴν οἰκίαν ταύτην ἀπατημῆμαι πρὸς τὰς δεκάμνας, ἐξ ἧς διακαλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι Σπουδίας. πρῶτον μὲν αὖν ὑμῶν μάρτυρας παρῆξομαι τοὺς παραγεγαμμένους, ὅτ' ἐγγυῖά μοι Πολύευκτος τὴν θυγατέρα ἐπὶ πετταράκοντα μναῖς· ἐπειδ', ὡς ἔλαττον ταῖς χιλίαις ἀκομισάμην· ἐτι δ', ὡς ἅπαντα τὸν χρόνον ὀφείδειν ὁμολογεῖ μοι Πολύευκτος καὶ τὸν Λεωκράτην ἀνέστησε, καὶ, ὡς τελευτῶν δέθετο ὄρους ἐπιστήσασαι χιλίων δραχμῶν ἡμεῖς τῆς προίκας ἐπὶ τὴν οἰκίαν, καὶ μοι κάλει τὰς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

1030

γ. Ἐν μὲν τοίνυν, ἃ ἄνδρες δικασταί, τοῦτ' ἔστιν ἂν ἐγκαλῶ Σπουδίᾳ· καὶ περὶ τούτου τί ἂν ἐτι μείζον ἢ ἰσχυρότερον ἔχων εἰς ὑμᾶς κατέστην, ἢ τὸν νόμον, ὃς οὐκ εἶα διαρρήθῃν, εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν, εἶναι δίκας οὔτ' αὐτοῖς οὔτε τοῖς κληρονόμοις; ἀλλ' ὅμως πρὸς τοῦτο τὸ δίκαιον ἤκει Σπουδίας ἀμφισβητήσων. ἕτερον δ', ἃ ἄνδρες δικασταί, δύο μὲν μνας ἐμαρτύρησεν Ἀριστογένης ἐγκαλεῖν ἀποθνήσκοντα Πολύευκτον, ὀφειλομένης αὐτῷ παρὰ Σπουδίᾳ, καὶ τὸν τόκον ² αὐτῷ — τοῦτο δ' ἔστιν οἰκέτου τιμῆ, ὃν ἐωνημένος οὗτος παρὰ Πολυεύκτου, τὴν τιμὴν οὐτ' ἐκείνῳ διέλυσεν, οὔτε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνεήνοχεν — ὀκτακοσίας δὲ καὶ χιλίας, περὶ ὧν οὐδ' ἔγωγ' οἶδα τί ποθ' ἔξει δίκαιον λέγειν· ἦν μὲν γὰρ τὸ ἀρ-

1 δ, 22

2 ° [αὐτῷ].

Καὶ τὴν Λεωκράτην συστήσει] Ἀπὸ τῆς, παρὰ τοῦ Λεωκράτους κομισσῶσαι ἐκλύσειν. *Idem.*

Καὶ ὡς τελευτῶν — οἰκίαν] Quibus verbis significat ob mille drachmas, quae reliqua erant ex parte diotaque dote, testatorum domum suam oppignerandam hereditibus mandasse, id est quae millenarius,

quos heres, quasi fines aut finitores, vocant, in ea erigendos. *Burdus.*

γ. Εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν] Alii ὅσα τις ἀπετίμησεν, eodem fere sensu. *Wolff.* Contra eum soil. qui ea pignoris nomine tenet. *Herald, in Selman, Obs. ad Jus A. et R. l. III. c. VI. §. 4. De vocibus τιμῆν et τιμμη, ἀπετίμην et ἀπετίμημα, &c.*

γύριον παρὰ τῆς Πολυεύκτου δεδανεισμένος γυναικός, γράμματα δ' ἐστὶν ἂ κατέλιπεν ἀποδνήσκουσα ἐκείνη, μάρτυρες δ' οἱ τῆς γυναικός ἀδελφοί, παρόντες ἅπασι καὶ καθ' ἕκαστον ἐπερωτῶντες, ἵνα μηδὲν δυσχερὲς ἡμῖν εἴη πρὸς ἀλλήλους. οὐκοῦν δεινὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ σχέτλιον, ἐμὲ μὲν ἀπάντων, ὧν ἡ παρὰ Πολυεύκτου ζῶντος ἦν ἑωνημένος ἡ παρὰ τῆς γυναικός εἶχον αὐτοῦ, καὶ τόκον τιθέναι καὶ τὴν τιμὴν ἀποδεδωκέναι, καὶ νῦν, ἅπερ ὤφειλον, πάντ' εἰς τὸ κοινὸν φέρειν· τοῦτον δὲ μήτε τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων φροντίζειν, μήθ' ὧν διεθετο Πολυεύκτος, μήτε τῶν καταλειφθέντων γραμμάτων, μήτε τῶν συνειδότην, ἀλλὰ πρὸς ἅπαντα ταῦθ' ἡκείν ἀντιδικήσοντα. λάβε δὴ μοι πρῶτον μὲν τὸν νόμον, ὃς οὐκ εἶα τῶν ἀποτιμηθέντων
 1031 ἐτι δίκην εἶναι πρὸς τοὺς ἔχοντας, ἔπειτα τὰ γράμματα τὰ καταλειφθέντα καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀριστογένους. λέγε.

ΝΟΜΟΣ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

δ'. Βούλομαι τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἐγκαλῶ, καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξαι. φηλέην μὲν γὰρ λαβόντες παρὰ τῆς Πολυεύκτου γυναικός, καὶ¹ καταδόντες ἐπέχυρα μετὰ χρυσίων, οὐκ ἀνεπηρόχασσι πεκομισμένοι ταύτην, ὡς ὑμῖν² Δημόφυλος ὁ Θέμεκος μαρτυρήσει· σκηπὴν δ' ἣν ἔχουσιν, οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀκαφάρουσι· ἄλλα δὲ πάντα ταιαῦτα; τὸ δὲ τελευταίην εἰσενεγκούσης τῆς ἐμῆς γυναικός εἰς τὰ Νεμέσια τῷ πατρὶ μακρῶν ἀργαρίσι καὶ προαναλωσάσης, οὐδὲ ταύτης ἀξιοῦ συμβαλέσθαι τὸ μέρος· ἀλλ' ἂ μὲν ἔχει προλαβεῖν, τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται, τὰ δὲ οὔτε φανερώς οὐκ ἀποδίδωσιν. ἵνα τοίνυν μὴδὲ ταῦτ' ἢ παραλειμμένα, λάβε μοι πάντων αὐτῶν τὰς μαρτυρίας.

¹ ὅστις.² Δημόφυλος

plura vide in l. 1.

Υ. Σικπὴν τε, ἢ ἔχουσα lege pro δέ. In farrag. Fortasse σικπὴν ἢ ἔχουσι. WOLF. Iago εκπὴν δέ, ἢ sab. ἡκαλέ. AVONN.

Τὰ Νεμέσια] Festum Nemesiae dicatum et Athenis celebratum, ut dicitur Moschopulo, Harpocrations et Suida: sed ambiguum est tamen an publice statoque tempore, aliorum instar, haec agerentur; an

vero potius privata incertique temporis haberi illa debeant. Corzin. Fast. Attic. p. l. d. XIII. p. 349.

Καὶ προαναλωσάσης] Cum ante insumserit. F. προσκαλωσάσης, pluribus etiam sumptibus facta. WOLF.

Ἄλλ' ἂ μὲν ἔχει] L. ἀλλὰ τὰ μὲν ἔχει. AVONN.

Τὰ δὲ εἴπω φάνηται] F. A. ἐφαλέματα,

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

έ. Ἴσως τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς μὲν ταῦτα οὐδὲν ἀντερεῖ Σπουδίας — οὐδὲ γὰρ ἔξει καίπερ δεινὸς ἄν —, αἰτιάσεται δὲ Πολύευκτον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ φήσει ταῦτα πρῶθ' ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας καταχαρίσασθαι, καὶ νῆ Δί' ¹ ἕτερα πολλὰ καὶ μεγάλα βλάβησθαι, καὶ δίκην εἰληχένοι μοι· ταῦτα γὰρ καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ λέγειν ἐπεχειρεῖ. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, πρῶτον μὲν οὐχ ἠγοῦμαι δικαίαν εἶναι τὴν ἀπολογίαν τὴν τοιαύτην, οὐδὲ προσήκειν, ὅταν τις φανερώς ἐξελέγχηται, μεταστρέψαντα τὰς αἰτίας, ἐγκαλεῖν καὶ διαβάλλειν· ἀλλ' ἐκεῖνων μὲν, εἴπερ ἀδικεῖται, δῆλον ὅτι δίκην λήψεται, τούτων δὲ, δώσει. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ νῦν ταῖς τούτων διαβολαῖς ἀντιδικοίην, ἀφείς ὑπὲρ ἄν ὑμεῖς μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν; ἔπειτα θαυμάζω τί δήποτε, εἴπερ ἀληθῆ καὶ δίκαια εἶχεν ἐγκαλεῖν, βουλομένων ἡμᾶς τῶν φίλων διαλύειν, καὶ πολλῶν λόγων γενομένων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν; καίτοι τίνες ἂν ἄμεινον καὶ τῶν τούτου καὶ τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων τὰ μῆδεν ὄντα ἐξήλεγξαν, τῶν παραγεγενημένων ἅπασι τούτοις, τῶν εἰδόντων οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ γενόμενα, τῶν κοινῶν ² ἀμφοτέροις φίλων ὄντων; ἀλλὰ ³ δῆλον, ὅτι τούτῳ ταῦτ' οὐκ ἐλυσιτέλει, φανερώς ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχόμενων, τοῦτον τὸν τρόπον λαβεῖν διάλυσιν. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς εἰδόντας ἅπαντα ταῦτα, νυνὶ μὲν ⁴ ὑπὸ κινδύνους αὐτοὺς καθιστάοντας· ἐμοὶ μαρτυρεῖν, τότε ⁵ δ' ὁμόσαντας ἄλλο τι γινῶναι περὶ αὐτῶν.

ζ'. Οὐ μὲν ἀλλ' εἰ καὶ μῆδεν τούτων ὑπῆρχεν ἡμῶν, οὐδ' ὡς χαλεπὸν ἐστὶ γινῶναι περὶ αὐτῶν, ὁπότεροι ταλῆσθαι λέγουσι. περὶ μὲν γὰρ τῆς οἰκίας, εἰ φησὶν ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντα Πολύευκτον προστάξαι τοὺς ὄρους στήσαι τῶν χι-

¹ Ἰστ' ἄττα πολλὰ² ἀμφοτέροις καὶ φίλων³ δηλοῖσι τούτω⁴ ἰσχυροῦς⁵ οὐδ' ὁμόσαντας

οὐκ ἀπολλοῦσι. WOLF.

ἰ. Οὐδὲ προσήκειν κ. τ. λ.] Vid. Herald. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. II. c. XII. §. 3.

Ἰστ' αὐτῶν] F. leg. ἰστ' τούτων. AUGER.

Ἰσχυροῦς αὐτοὺς καθιστάοντας.] Hoc

adjectivum, ut et ἰσχυρός, quod ante habuimus, cum alibi usquam mihi lectum sit, peto, ἰσχυροῦς, quod frequentissimum est, scribendum. Felio. habet ἰσχυροῦς, διαίρητος, quod nec ipsum placet.

WOLF.

λίω, ἀλλ' οὐ δῆπου καὶ τοὺς μάρτυρας ἔπεισα, ὡς Σπουδία, ψευδῆ μοι μαρτυρεῖν τοὺς παραγενομένους ὅτ' ἐνηγγύα μοι, τοὺς εἰδότες ἑλαττόν με κομισάμενον, τοὺς ἀκούοντας ὁμολογούντος ὀφείλειν ἐμοὶ συστήσαντος ἀποδοῦναι, τοὺς τοτελευταῖον ταῖς διαθήκαις παραγενομένους. τούτοις γὰρ ἅπασιν οὐκέτι καταχαρίσασθαι ταῦθ' ὑπῆρ-
 1033 χεν, ἀλλὰ κινδυνεύειν τὴν ψευδομαρτυρίαν, εἰ μὴδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῖεν.

ζ'. Αἰφῶμεν τοίνυν τοῦτ' ἤδη πρὸς ἐκεῖνο δὲ τί ἂν λέγοις; ἀκριβῶς γὰρ ὅπως τουτουσὶ διδάξης· εἰ δὲ μὴ, πάντες ὑμεῖς ἀπαιτεῖτ' αὐτόν. ὅτε γὰρ Πολύευκτος διετίθετο ταῦτα, παρῆν μὲν ἡ τούτου γυνή — καὶ δῆλον, ὅτι ταῖς τοῦ πατρὸς διαθήκας ἀπήγγειλεν ἄλλως τ' εἰ καὶ μὴδὲν ἴσον εἶχεν, ἀλλ' ἐν ἅπασιν ἠλαττούτο —, παρεκλήθη δ' αὐτὸς οὗτος, ὡςτε μὴδὲ ταῦτ' εἶναι λέγειν, ὡς λάδρα, ¹ καὶ διακαυλάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα. παρακαλούμενος γὰρ εἶπεν, αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν. τί ἔτι λοιπόν; ἀπαγγείλαντος ² δὲ Ἀριστογένης αὐτῷ περὶ ἀπάντων τούτων ἀκριβῶς, οὐδ' ἐνταῦθ' οὐδένα φαίνεται λόγον ποιησάμενος, ἀλλ' ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου ³ πλεόν ἢ πένθ' ἡμέρας, οὐτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθὼν, ⁴ οὐτ' ἀντίειπεν οὐδέν· ⁵ οὐδ' ἡ γυνὴ παροῦσα ἐξαρχῆς ἅπασι τούτοις. ὡςτ' οὐκέτι Πολύευκτος αὐτὰ πεισθεῖς ἐμοὶ καταχαρίζετο, ὡς οἴκεν, ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοί. ταῦτα τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, μεμνημένοι σαφῶς, εἰάν ἄρα τι περὶ αὐτῶν ἐγχειρῆσιν νυνὶ διαβάλλειν, ἀντίθετε. πρῶτον δ', εἰ εἰδῆτ' ἀκριβῶς, ὅτι ταῦτον τὸν τρόπον ἔχει, τῶν μαρτύρων ἀκούσατε. λέγε.

MARTYRES.

οὐκοῦν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τῶν μὲν χιλίων δραχμῶν ὡς, δικαίως καὶ προσοφειλομένων, ἀπετίμησέ μοι τὴν οἰκίαν ὁ

¹ καὶ ἰδρ. κρυφάμοι   ² Deest δι.   ³ πλεῖον   ⁴ οὐδ'   ⁵ οὐτ'

ζ'. Ὀφείλειν ἐμοὶ καὶ συστήσαντος. IDEM. indignatus est vel, cum ingressus esset, neque conquestus est, &c. IDEM.
 ζ'. Πρὸς λάδρα καὶ διακαυλάμενοι] M. καὶ ἰδρ. κρυφάμοι. IDEM. ἔχει] Sub. ταῦτα. AUGER.
 Οὐτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθὼν] Vel οὐτα εἰσελθὼν καὶ ἠγανάκτησεν, neque ingressus aut ταῖς χ' μακρῆς. WOLF.

Πολύευκτος, αὐτὸς οὗτός μοι μαρτυρεῖ, καὶ ἡ τούτου γυνή, 1034 πρὸς τοῖς ἄλλοις τούτοις τοῖς μεμαρτυρηκόσι, συγχωροῦντες ἴ τότε, οὔτε πρὸς τὸν Πολύευκτον ἀντειπόντες ἐπιβιβάντα τσαυτάς ἡμέρας, οὔτε πρὸς τὸν Ἀριστογένην, ἐπεὶ τάχιστα ἤκουσαν. ἀλλὰ μὴν, εἰ γε δικαίως ἀπετιμῆθη, μεμνημένοις τοῦ νόμου, κατὰ μὲν τοῦδ' ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἀποψηφίσασθαι Σπουδίου.

ἡ. ² Σκέψασθε δὴ καὶ περὶ τῶν εἴκοσι μυνῶν, ἃς οὐκ ἐπαναφέρει· καὶ γὰρ ἐνταυθοῖ πάλιν αὐτὸς οὗτος μέγιστος ἔσται μοι μάρτυς, οὐ λόγῳ μὰ Δία, ὡς περ νῦν, ἀντιδικῶν — τοῦτ' ἐγὼ γὰρ οὐδὲν τεκμήριον ἔστιν —, ἀλλ' ἔργῳ περιφανεῖ. τί ποιῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί; τούτῳ γὰρ ἤδη προσέχετε τὸν νοῦν, ἵν' εἰάν ἄρα τολμᾷ τι καὶ περὶ τῆς μητρὸς τῶν γυναικῶν βλασφημεῖν, ἢ περὶ τῶν γραμμάτων, εἰδότες ὑμᾶς μὴ δύνηται λέγων ἑξαπατᾶν. ταυτὶ γὰρ τὰ γράμματα κατέλιπε μὲν ἡ Πολυεύκτου γυνή, καθάπερ εἶπαν ὀλίγω πρότερον ὁμολογουμένων δὲ τῶν σημείων καὶ παρὰ τῆς τούτου γυναικὸς καὶ παρὰ τῆς ἐμῆς, ἀμφότεροι παρόντες ἀναγίζαντες ἀντίγραφά τ' ἐλάβομεν, καί κ' εἶνα πάλιν κατασημνησάμενοι παρ' Ἀριστογένηι κατέβημεθα. τοῦτο δὴ, τοῦτο, ὦ ἄνδρες δικασταί, μάθετε πρὸς θεῶν! ἐνῆσαν μὲν γὰρ αἱ δύο μναῖ, ἡ τιμὴ τοῦ αἰκέτου, καὶ οὐ τούτα μόνον ὁ Πολύευκτος ³ αὐτὰ ἀποδείξων ἐγκέκληκε· ἐνῆσαν δ' αἱ χίλια καὶ ὀκτακόσια ⁴ δραχμαί. ταῦτα δ' ἀναγνοῦς, εἰ μὲν μηδὲν αὐτῷ προσῆκε, μηδ' ἀληθῆ τὰ γεγραμμένα ἦν, τί δή ποτ' ⁵ οὐδὲν οὐκ εὐθύς ἠγωνιάσει περὶ αὐτῶν; τί δὲ συνεσημαίνετο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα, μηδ' ἀληθῆ ⁶ γεγραμμένα; τοῦτ' ἐγὼ οὐδ' ἂν 1035 εἰς δήπου μὴ πᾶσιν ὁμολογῶν τοῖς γεγραμμένοις ποιήσειεν. ἀλλὰ μὴν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦτό γε δεινὸν δήπου, εἰ πρὸς τὰ συγκεχωρημένα ὑπ' αὐτῶν τούτων ἔξεται νῦν

¹ τίτε, καὶ οὔτε ² σκέψασθε ³ ἢ δὴ ⁴ αὐτῷ ἀποδείξων ἐγκέκληκε ⁵ [δραχμαί] ⁶ γράμματα

Κατὰ μὲν τοῦδ' ὑμῖν] *Hæc quidem rationis. Sed fortasse rectius est, hæc quidem in parte: S. κατὰ τὴν ἀποτίμωσιν τῆς ἐπίσης. IDEM.* 1800. drachmæ conjunctæ, faciunt 20. minas. IDEM.

² Πωτικ] *La. ἔστω. AUGON.*
³ Ἀντίγραφα] *Vid. Herald: in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. II. c. VI. §. Recte habet hæc lectio. Nam 2. minas. et 10.*

ἀντιλέγειν, καὶ μηδὲν σημεῖον ὑμῖν ἔσται, διότι πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μὴτ' ἀληθῆ μῆτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, οὐ κατασιωπῶσιν, ἀλλὰ παραχρῆμα ἀμφισβητεῖν, εἰσάραμεν μὴ ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ἂν ὕστερον ἀντιδικῶσι, πωρηοὶ ¹ συκοφάνται δοκοῦσιν εἶναι. ταῦτα μὲν τοῦτον Σπουδίας οὐδὲν ἤττον ἐμοῦ γιγνώσκων, ἀλλ' οἶμαι καὶ ἀκριβέστερον, ὅσω καὶ πυκνότερον ἐνταυτοῖ παύρηται, πᾶσιν ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις ἑαυτῷ λέγων, οὐκ αἰσχύνεται. καίτοι πολλάκις ὑμεῖς, ἐν μόνον σκευώρημα συνειδότες, τούτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίω· τούτῳ δ' ἀπαντ' ὑφ' αὐτοῦ συμβέβηκεν ἐξελέγχεσθαι. καὶ μοι λάβε τὴν μαρτυρίαν, ὡς ² ἰμολογεῖτο τότε τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς τῆσθαι γυναικός, καὶ νῦν ὑπὸ Σπουδίου κατασημασθέντα κείται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ:

θ'. Τούτων τοίνυν σαφέως αὐτως ἀπεδειγμένων, ἐγὼ ἔγωμαι μὲν οὐδὲν ἔτι δεῖν πλείω λέγειν· ὅπως γὰρ καὶ νόμοις ἔχω παρασχέσθαι, καὶ μάρτυρας ἀπάντων τῶν εἰρημένων, καὶ τὸν ἀντίδικον αὐτὸν ὁμολογοῦντά μοι, τί δεῖ μακροῦν ἔτι λόγων; ὅμως δ' ἂν ἄρα περὶ τῆς προικὸς ἀγανακτῆ, καὶ φάσκη πλουεκτεῖσθαι ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ψεύσεται· οὐδὲν γὰρ ἔχων ἕλαττον, ἀμφισβητεῖ πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ πλείον, ὡς αὐτίχ' ὑμῖν ἔσται φανερόν. οὐ μὴν ἀλλ', 1636 εἰ πάντα ταυθ' ὡς ἀληθῶς συνέβη, οὐ δήπου δίκαιον ἐμὲ τὴν ὁμολογηθεῖσαν προίκην μὴ λαβεῖν, εἴπερ ὄφελός τι τῶν νόμων ἐστίν· οὐδέ γε τὸν Πολύευκτον, εἰ τῶν θυγατέρων ἐβούλετο τῇ μὲν ἑλάττω, τῇ δὲ πλείω προικὴν ἐπιδοῦναι, διακλωθῆναι νυνί. σοὶ γὰρ αὐτῷ μὴ λαμβάσειν ἐξῆν, ὡς Σπουδία, μὴ προστιθεμένων, ὡς περ ἐμοί, τῶν χιλίων· ἀλλ' οὐδὲν ἕλαττον εἶχες, ὡς ἐγὼ διδάξω. πρῶτον δ' ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, τούτων ³ λάβε τὴν μαρτυρίαν.

¹ καὶ συκοφάνται

² ἰμολογεῖτο τι τότε

³ λάβε μοι τὴν

¹ ὡς ἰμολογεῖτο τότε τὰ σημεῖα. WOLF. ἐξέδοτο τότε, quod forte malim. WOLF. ² ἰμολογεῖσθαι] Seb. μί. AUGER. ἐξέδοτο, elegeto fuit, sp. μία Polytaoti ³ ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, τότε] Annotatum est Spudias. AUGER.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ί. Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ¹ ἔχειν φήσει τις, εἰ τούτω μὲν ἐν ταῖς τετταράκοντα μναῖς ² ἐπετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων, ἐμοὶ δ' αἱ δέκα μναὶ χωρὶς προσαπέδιδοντο; τούτο δὴ καὶ μέλλω λέγειν. ὁ μὲν γὰρ ³ δὴ Σπουδίας, ὃ ἄνδρες δικασταί, παρὰ τοῦ Λεωκράτους ἔχουσαν τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τὴν γυναῖκί ἔλαβεν, ὧν ὁ Παλύευκτος προσαπέτισε τῷ Λεωκράτει, πλείον ἢ χιλίας ἐγὼ δ' ἄπερ ἐπεμνέ μοι χωρὶς τῆς προικὸς, ὅσ' ἔχω μόνον, πρὸς τὰ τούτω δοθέντα εἰάν τιδῆ τις, εὐρήσει παραπλήσια, χωρὶς τῶν εἰς τὰς χιλίας ἀποτιμηθέντων. ὥστ' εἰκότως ἐν ταῖς τετταράκοντα μναῖς ² ἀπετιμᾶτο ταυτ', ἄπερ ἀπετετίκει τῷ Λεωκράτει, καὶ πλείω τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἦν. καὶ μοι λάβε πρῶτον μὲν τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί, καὶ λέγε αὐτοῖς νῦν, ἄπερ ἐκάτερος ἡμῶν ἔχει μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν τῶν διαιτητῶν μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῶσιν, ὅτι καὶ πολλῶν πλείω χρήματ' ἔχει, καὶ περὶ τούτων ὁ Λεωκράτης ἐνεκάλει, καὶ κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν οἱ διαιτηταί. λέγε.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

1037

ἀρ' οὖν οὐ φανερώς οὗτος μὲν ἔχει τετταράκοντα μναῖς πάλαι τὴν προίκα· ἐγὼ δὲ τὰς μὲν τριάκοντα μναῖς, καθάπερ

¹ ἔχει² ἱπιμᾶτο³ [δ]

ί. Πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον] F. πῶς οὖν τὴνδ' ἔλαττον ἔχειν, aut πῶς οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχει (S. ἰ Σπουδίας σου) φήσει τις. hoc est; ἄντιος ἔλαττον ἔχει. Est ὑποφωρέ: qua quis objicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40. minas: accusatorem vero et 40. minas dotis, et praeterea 10. minas postulare, quod ipse negat, cum uxorem inornatam acceperit. WOLF.

[δ] Sub. ἰσῆρ. AUGER.

Προσαπέτισε] Si dependit Polyneuctus 10. minas, sensus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, sed a Leocrate marito, data fuisse. Sin ἀπιμᾶσι: Polyneuctam, ornamenta filiae ab se data 1000. drachnis aestimasse, ut dos 40. minarum completur. M. προσαπιμᾶσι. WOLF.

Ἐγὼ δ' ἄπερ ἔπεμνέ μοι, χωρὶς τῆς προικὸς, ὅσ' ἔχω μόνον] Videtur mendosus hic

locus: et emendationis conjectura me destituit. Sed fortassis in hac obscuritate πανούργημα τι παροικίαν ἠμφαλαίαι. IDEM.

Ἐγὼ δ' κ. τ. λ.] Labat hic et pendet constructio, ut saepius apud oratores. χωρὶς, sumo absolute, seorsim, separatim, et refero τῆς προικὸς ad ἂ, ἂ τῆς προικὸς, eam partem dotis. Deinde, χωρὶς --- ἀποτιμηθέντων, hae sex voces vel eliminandae, ut scholium quod irrepsit in textum (ad prius χωρὶς notavit aliquis, hanc vocem interpretans χωρὶς τῶν εἰς τὰς χιλίας ἀποτιμηθέντων), vel si retinentur, retinendae, ut notatio ipsius oratoris. Sic mihi illuxit totus hic locus valde obscurus. AUGER.

Ἐπιμᾶτο] Ἀπιμᾶτο. WOLF.

Ταυτ' ἄπερ ἀπετίκει] Ergo ornamenta maritus dedit, pater persolvit. IDEM.

αὐτος, τὰς δὲ χιλιάς αὐ μόνον ὕστερον οὐκ ἐκομισάμην, ἀλλὰ καὶ νυνὶ κινδυνεύω περὶ αὐτῶν ὡς ἀδίκως ἔχων ;

ιά. Διὰ ταῦτα μέντοι Σπουδίας, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῖς φίλοις οὐκ ἐβούλετο ἐπιτρέψαις ἀπαλλαγῆναι τῶν πρὸς ἐμὲ ἐγκλημάτων, ὅτι συνέβαιεν αὐτῷ ταῦτα πάντα ἐξελέγχεσθαι, πᾶσι γὰρ τούτοις παραγεγεννημένοι καὶ σαφῶς εἰδότες οὐκ ἐπέτρεπον ἂν αὐτῷ λέγειν ὅ τι τύχοι παρ' ὑμῖν δ' οἶεται ψευδομένος ἐμοῦ τάληθῆ λέγοντος περιγενησεσθαι. καίτοι περὶ ὧν ἐγκαλῶ, πάνθ' ὑμῖν ἀπέδειξα σαφῶς, ὡς οἷός τ' ἦν αὐτός· τοὺς δ' εἰδότες οὐτοσί ἔφευγεν, οὐχ ἠγούμενος εἶναι παραλογίσασθαι. μὴ τοῖνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑμεῖς ἐπιτρέπετε αὐτῷ ψεύδεσθαι καὶ διαβάλλειν, μεμνημένοι τῶν εἰρημένων. ἴστε γὰρ πάνθ' ὡς ἐγένετο· πλὴν εἴ τι παρέλιπον ἐγὼ, πρὸς ὀλίγον ὕδωρ ἀναγκάζομενος λέγειν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΑΙΝΙΠΠΟΝ ΠΕΡΙ
ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Boisk.

Ὁ ΜΕΝ λόγος εἰς ἀναφύρατι παρὰ τινος εἰς τὸν Δημοσθένειν ἰσθίδου δι ἔχει ταύτην. **1037**
*σύνταγμα παρὰ τοῦ Ἀθηναίου τριακοσίου ἀνδρῶν κατὰ τὸν πλεῖστον ἰθαλλομένων, εἰς ἀνίκειν-
 το τῆς λαττοειρησίας μάλιστος ἴσως δι ἰθίδου τῆς ἀποκατεῖ τούτων ἰσθίδου ἐν τοῦ εὐνο-
 χματος, εἰ τῶν ἑαυτοῦ πλουσιώτερον σχολάζοντα ἰθαλλοῦσιν καὶ, εἰ μὲν ὁ κερβιλοῦσιν ἀμολό-
 γει πλουσιώτερος εἶναι, εἰς τοῦ τριακοσίου ἀντιμολογοῦσιν, εἰ δὲ ἕρδῃται, τὴν εὐσίαν ἀντιδίδουσιν.
 τῶν τούτων εἰς τὸν τριακοσίαν, ἀποκατεῖται λόγος καὶ εἶναι εἶνος, ἐπὶ θαλίωσιν ἰθαλλοῦσιν. καὶ
 τῆς εὐσίας εἰς ἀντιδίδουσιν ἔκαστοι. περὶ δὲ τούτων ἰθαλλοῦσιν τῶν θαλίωσιν, ὅς οὐδὲ τὸν ἀπογραφῶν
 τῆς εὐσίας δαδουῖται κατὰ τὸν κερβιλοῦσιν ἔχοντι, ἀλλ' ἴσως τινος πωλλῶ, τὰ τι σημαίει τῶν
 εὐσιμῶσιν ἀποκατεῖται ἐπὶ τοῦ διαφορῶσιν τῶν ἰθίδου τινῶν, καὶ φευδῶσιν ἰθαλλοῦσιν πωλλὰ κερ-
 βιλοῦσιν.*

1038

Ἐν σύνταγμα κ. τ. λ.] Vid. Meursius
 Thesm. Attic. lib. II. c. XXVIII.
 Πεντακῆνταί λέγον] Χρήμασιν ἀποκατεῖται
 καὶ εὐδ' ὅδε τ' εἶναι κερβιλοῦσιν. Sic supra v.
 3. τῶ ἀποκατεῖται τούτων, non significat, εἰ,
 qui diligens fuerat in administratione:
 neque hic, cum diceret, se diligentem fa-

isse in administrando: sed ut in orationis
 περὶ Στρατίου argumenta, p. 21. v. 12. vol.
 II. τὰ ἀποκατεῖται μίρη τῶ τάχους, τὰ
 ἰσισφαλῶσιν ἔχοντα καὶ ἰθαλλοῦσιν. WOLF.
 Καὶ φευδῶσιν ἰθαλλοῦσιν πωλλὰ κερβιλοῦσιν]
 Apposuisse creditorem, qui magnam ab
 ipso pecuniam postulat, significat. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΦΑΙΝΙΠΠΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀ. ΠΟΛΛΑ καίγαθὰ γένοιτο, ἃ ἄνδρες δικασταὶ, πρῶ-
 τον μὲν ὑμῖν ἄπασι, ἔπειτα δὲ καὶ Σόλωνι τῶ νομοθε-
 τήσαντι τὸν περὶ τῶν ἀντιδόσεων νόμον. εἰ μὴ γὰρ οὗτος

ἀ. Τὸν περὶ τῶν ἀντιδόσεων νόμον] Ἀντιδοσις
 erat actio quaedam, vel conditionis feren-
 dae facultas legibus Atheniensium prodita.
 Nam cum quispiam civis Atheniensis mu-
 neri cuiuspiam publico non personali, sed

patrimoniali, fungendo designabatur, ipse
 si imparē sese ei functioni existimabat
 et contendebat, tenuitatemque facultatum
 suarum excusans muneris functionem de-
 trectabat, licebat primo cuique volenti

ἤμῶν σαφῶς διαίρισε, τί πρῶτον θεῖ ποιεῖν τοὺς ἀντιδεδου-
κώτας, καὶ τί δεύτερον, καὶ τᾶλλα δ' ἐφεξῆς, οὐκ οἶδ',
ὅποι προῦλθεν ἂν ἢ τουτουῖ Φαινίππου τόλμα. ὅπου ¹ γὰρ
καὶ νῦν ἅπαντα ταῦτα προλέγοντος ἡμῖν τοῦ νόμου, ὅμως
1039 οὐδὲν φροντίσας τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων δικαίων, ἀπὸ
μὲν τοῦ τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὤμοσε τὴν ² ἀπόφασιν δοῦναί
μοι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, ἢ, εἰ μὴ τότε
ἐβούλετο, τῇ γε ἔκτη δοῦναι τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, ἦν
δεηθεὶς μου ἔδωκε, καὶ ἐν ἧ ὁμολόγησε δώσειν τὴν ἀπό-
φασιν, ³ αὐδ' ἕτερα τούτων ἐπαίησεν, ἀλλὰ, καταφρονήσας
ἑαυτοῦ καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ νόμου, δευτέρῳ μὲν ἔδωκε,
δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις πρότερον τῆς εἰς τὸ δικαστήριον εἰσθ-
δοῦ, τὸν δ' ἄλλον ἅπαντ' ἐκποδῶν ἦν χρόνον· ἀπὸ δὲ τοῦ
πᾶ σημεῖα εἶν τῶν οἰκημάτων, ἃ παρεσημνάμεθα, ἐλθῶν
εἰς ἀγρὸν ἀνέωξε, καὶ τὰς κριτὰς ἐξεφόρησε, καὶ ⁴ τὰ ἄλ-
λα, ὡς περ ἐξουσίαν δεδωκότος αὐτῷ τοῦ νόμου ποιεῖν, ὅ τι
ἂν βούληται, καὶ μὴ ὡς δίκαιόν ἐστιν.

β. Ἐγὼ δ', ὡ ἀνδρες δικασταί, ⁵ ἥδιστα μὲν ἑμαυτὸν
εἶδον εὐτυχεῖντα ὡς περ πρότερον τῇ οὐσίᾳ, καὶ μένοντα
ἐν τοῖς τραυλοῖσι· ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν τῆς κοινῆς ἀτυχίας
μετασχωῶν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ⁶ ἔργοις,

¹ Dicit γάρ.

² ἀπόφασιν

³ οἶδεναι

⁴ τᾶλλα

⁵ ἥδιστα ἢ μὲν

⁶ ἔργοις, τὰ δ' ἴδια μεγάλας

vel in comitiis vel alibi muneris detracto-
torem τῇ ἀπιδόσει ἀγρεῖν, et παρακα-
λεῖσθαι, ita ut fortunarum permutatione
provocaret hominem, munerisque functio-
nem ex lege sibi posceret. Id autem ἀπιδό-
σει τὴν οὐσίαν εἰσθόεται. Cujus simile
est hodie quod vulgus equalitate se cum
aliis appellat. Anniversarii enim indi-
cibus per vicis oppidaque stipendia-
ria dimissis, solent in singulis locis certi
homines delicti et jurati, pro modo faci-
tatis omnesque hominis, aut negotiationis
ejus, vel rationis collationem arbitrari.
In ea pro partitione arbitranda si quis
se magno opere injuriam passum esse pu-
tat, licet ipsi quicum voluerit τῶν γε συ-
νηθῶν quam vocant aequationem postulare
ad his magistratibus, qui juri illi dicundo
praefecti sunt, quos Electos vocamus.
Pocematores (ut opinor) appellantur in
Aet. de cens. lib. XI. Cod. Justiniani,
non quod sit eadem munerum functio, sed
quod vocabulum inde transferri possit.
In Gallia etiam Narbonensi mos antiquus

asservatur, ubi fundi censentur, non ho-
mines: quod tamen ad antidosium perti-
net, id jure magis proditum, quam mori-
bus receptum est, nec nisi raro usurpatur,
ne, super collationis dependendae neces-
sitate, litium etiam impendiis populares
invicem se exhauriant. Cujus querelae in-
testio eo pertinet, non ut facultatum per-
mutatio fiat, sed collationem, et is in eo
judicio vincat, qui se tenuioribus esse fa-
cultatibus docuerit. Qui autem eam que-
relam vincit, simul litis estimationem au-
ferre solet. In l. Qui gravatos, in tractata
supradicto, competitio pro antidosi aut
simili quadam actione, dicta mihi videtur,
si verbum emendate legitur. Ἀπιδόσεις
autem auctor fuit Solon. BUDAEUS. De
voce ἀπιδόσεις cf. quoque Salmas. de M.
U. p. 171. et Herald. Anim. in Salmas.
Obs. ad Jus A. et R. l. VI. c. 11. §. 6.

ὅπου γάρ] Pro ἔργω fortasse legendum
ἔργω.

β. Τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις] Τοῖς με-
ταλλοῖσι: illis, qui fodinas habent, qui et

τὰ δὲ καὶ μεγάλας περιπεπτακῶς ζημίας, ἀπολώλεκα τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ τελευταῖον νῦν ἐμὲ δεῖ τῇ πόλει τρία τάλαντα καταδεῖναι, τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα — μετέσχον γὰρ, ὡς μή ποτε ὄφελον, καὶ γὰρ τοῦ δημευθέντος μετάλλου — ἀναγκασθὲν ἔστιν εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν πειρασθῆναι καθιστάναι τὸν οὐ μόνον ἐμοῦ νῦν ὄντα πλουσιώτερον, ἀλλὰ καὶ πρότερον, καὶ οὐδὲ πάποτε οὐδὲν λειψουργηκότα ὑμῖν, οὐδ' εἰσηνηχότα τῇ πόλει. δέομαι οὖν ὑμῶν πάντων, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰάν ἐπιδεικνύω Φαίνιππον τουτονὶ καὶ παραβεβηκότα τὰ ἐν τοῖς νόμοις δίκαια καὶ 1040 πλουσιώτερον ὄντα ἐμοῦ, βοηθῆσαί μοι, καὶ τοῦτον εἰς τοὺς τριακοσίους ἀντ' ἐμοῦ καταστήσαι. διὰ τοῦτο γὰρ οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος ποιῶσι τὰς ἀντιδόσεις, ὅτι, τὸ διευτυχεῖν συνεχῶς τῇ οὐσίᾳ, οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴδισται. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμῖν ἅπαντα τὰ γενόμενα περὶ τὴν ἀντιδόσιν διηγήσομαι.

γ'. Τοῦ γὰρ Μεταγειτνιαῖος μηνός, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῇ δευτέρᾳ ἰσταμένῳ, ἐπόιουν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίσι τὰς ἀντιδόσεις. ἐν ταύταις ἐκάλεσα κατὰ τὸν νόμον Φαίνιππον τουτονὶ· καλέσας δὲ καὶ παραλαβὼν τῶν οικειῶν τινὰς καὶ φίλων, ἐπορευόμην Κυθῆραδ' εἰς τὴν ἐσχατιᾶν αὐτοῦ. καὶ πρῶτον μὲν περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιᾶν¹ αὐτοῦ, πλέον ἢ σταδίων οὐσαν τετταράκοντα, κύκλω ἔδειξα καὶ διεμαρτυράμην ἐναντίον Φαίνιππου, ὅτι οὐδεὶς

1 * [αὐτοῦς]

Germanice alicubi appellantur *Die Gewerken*, ab operando. WOLF.

Τὰ δίκαια μεγάλας περιπεπτακῶς ζημίας] Absurda est haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλας περιπεπτακῶς ζημίας, quia antecedit, v. pen. p. 45. τὰ μὲν τῆς ζημίας autem hic ad detrimenta rei familiaris potius, quam ad mulctas a iudicibus irrogatas, pertinere videntur. Nam ea mox seorsim exponantur. IDEM.

Τρία τάλαντα καταδεῖναι τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα] Mutulus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet, exponendum fuit. Nisi placeat τὸ κατὰ distributive positum esse: *singula talenta pro singulis portionibus*. IDEM. τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα omisi in mea interpretatione, ut sensum interturbantia. AUGER.

γ'. Περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιᾶν] Ἀπὸ τοῦ, τι-

εῖον. ἐσχατιὰ δὲ, ἄρα τελευταία, τὸ ἐσχατὸν μέρος χωρίου τὸ συνέπτον τοῖς ἔξωτιν ἔρημα. Hesychius. Varinus vero, κατὰ τὴν παλαιὰν ἰσχυρὰν τῶνον μέρος, χωρίου ἰσχυρὰ, εἰ γαιτηνῆ ἔρημος τῶνος. Nobis licet vertere agrum seu praedium, generali verbo pro speciali usurpato, ob Latini sermonis penuriam: quod saepissime usa venit, ut καίρις, εὐκαιρία, ἀκαιρία, tempus, βουλή, εὐβουλία, ἀβουλία, δυσβουλία, consilium, et alia sexcenta. In farrag. F. κερύσιον. WOLF.

Διεμαρτυράμην—χωρίω] In re praesenti coram Pheniippo contestatus sum, nullum finitorem esse in eo fundo erectum, eris alieni demonstratorem: quod si ille pignoris nomine moram ipsi fundo facere insisteret, jubebam eum palam dicere et monstrare, ne postea ex alienum existeret super eo fundo contractum, vel editum iri posset et emerui-

ὄρος ἔπειτιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ· εἰ δὲ φησιν, εἰπεῖν ἐκέλευον αὐτὸν ἤδη καὶ δεῖξαι, ὅπως μὴ ὕστερον ἐνταῦθα χρέος γε- νόμενον ἀναφανήσοιτο ἐπὶ τῷ χωρίῳ. ἔπειτα παρσημηνά- μη τὰ οἰκήματα, καὶ τούτον ἐκέλευον εἰς τὰμα βαδίζειν. μετὰ δὲ ταῦτα ἠρόμην, ὅπου ὁ σίτος εἴη ὁ ἀπηλομημένος — ἦσαν γὰρ, νῆ τούς θεούς καὶ τὰς θεάς, ὧ ἄνδρες δικα- αταί, δυο ¹ ἄλως αὐτοῦ μικροῦ πλέθρου ἑκατέρω —, ὁ δὲ ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι ὁ μὲν πεπραμένος εἴη τοῦ σίτου, ὁ δὲ ἔνδον ἀποκαίμενος. τέλος δὲ, ἵνα μὴ μακρολογῶ, κατα- ατήσας φυλάττειν ἔνδον τινὰς, καὶ νῆ Δία ἀπειπῶν ² κωλύ- σαι τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς —

1041 — πρὸς γὰρ τῇ ἄλλῃ οὐσίᾳ τῇ Φαινίππου, ὧ ἄνδρες δι-

¹ ἄλω

² καὶ κωλύσας

tum esset et alienum vel index civis alieni. ac si de presenti loquens et instanti, diceret, *ὅπως μὴ ἀναφανήσεται*. BUDÆUS.

Ὁδῶς ἔρε ἵναται ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ] Clasis siebat quandoque Athenis trecentorum virorum, qui graviora reipublice onera sustinebant. In eam ditissimi quique legebantur. Si quis autem aliquem ditiozem se existimabat, et ferendo oneri magis idoneum, eum petebat apud στρατηγῶς, sive belli deos et præfectos, in locum suum subrogari; ac si de facultatibus controversia incidebat, ad ἀντίθεσιν et bonorum permutationem eum apud eosdem στρατηγῶς; provocabat. Ea provocatione facta, et Phœnippo facultates suas jussu ἀποφαίνω, ex lege, is qui contra eum agebat, assumptis amicis quibusdam et familiaribus, in fundum, ubi is erat, se contulit, eamque coram iisdem cum circumiret atque undequaque inspiceret, amicos testatus est, nullos ullibi apparere ἔχεις, Phœnippo interpellato, si qui essent, eos ostenderet, ne res alienum postea emergeret, cui fundus ille diceretur obligatus. His factis, obsicula, cellas, et alia obsignavit; custodes reliquit, Phœnippo in bona τῶ ἀντιθέτως ire jussu. Cum autem tertio post jurjurandum die facultatem suarum declarationem ex lege dare deberet Phœnippo, et adversarium exorasset, ut aliquot sibi dies concederet, querebatur hic omnia interim ab eo subtracta, signis quæ apposita fuerant revulsis, et creditores appositos, quibus is nihil deberet. Unde constare potest, non modo ad demonstrandam hypothecam ἔχεις illos fuisse necessarios, ne res eisdem alteri obligari possent in priora creditoris præjudicium; sed nec ἔχεις illos fuisse columnas, quibus

pignoris obligatio characterata esset, nec tabellas ex columnis appensas: sed breves nescio quos cippos et columellas, quibus id inscriptum esset, aut tabella aliqua, quæ id contineret, affixa. Si enim alicujus altitudinis columnæ fuissent, nihil opus fuisset tanta sedulitate fundum illum circumire, et, tabella nulla inventa nec conspecta, Phœnippo interrogare, an aliqua alicubi essetare. Vid. quoque p. 54. v. 13. *Herald. Anim. in Salmas. Obs. ad Jus. A. et R. l. III. c. VI. §. 7. p. 216.*

Ἐπειτα παρσημημένον τὰ οἰκήματα] Τὰ οἰκήματα παρσημηθέντα dicuntur, i. e. obsignata fuisse, cum ea tantum, quæ intus essent mobilia, obsignata forent, aut cellæ in quibus mobilia, ut supellex et penus frugesque liquidæ et aridæ, continebantur, quæ vocat οἰκήματα. Nam οἰκήματα sunt membra domus, ut cellæ, thoecæ, apothecæ, granaria, et similia. Gloss. vet. οἰκῆμα cella, οἰκῆμάτιον cellula. Quid per οἰκήματα intellexerit, idem p. 45. v. 13. explicavit, his verbis: ἀπὶ δὲ - - - βούληται. Ubi οἰκήματα etiam granaria sunt in quibus hordeum repositum, et aliæ similiter cellæ quibus signa imposuerat, ut oclusa essent illi pro quo dixit Demosthenes. *Salmas. de M. U. p. 653.*

Ὁ ἀπηλομημένος] Suidas: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλης συγκομιμῆτος μετὰ τὸ ἀλωθῆναι, τοῦτοσι τὸ πατηθῆναι. Thema est, ἀλωθῆναι, ἀπαλωθῆναι, διὰ τοῦ α μεγάλου, quia fit παρὰ τὴν ἄλλην ἄττικῶς, ἀπαλωθῆναι autem per α, τὸ ἀπακίωστω, unde πατραλοῦς, ὁ φοιτῆς τοῦ πατρῶς. WOLF. Vid. Harpocr. et Valesii observat. ad Not. Maussaci. Cf. quoque Valckenaer. *Animadv. ad Ammon. I. IV. p. 21.*

Τίλις] Ad extremum, tandem.

κασταί, καὶ αὕτη πρόσδος μεγάλη ἐστὶν αὐτῶ, ἧξ ὅσοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγῶσι· καὶ λαμβάνει οὗτος ¹ πλεον δραχμαῖς τῆς ἡμέρας —, τούτοις ἀπεπεσῶν, ὡς περ λέγει, τῆς ὑλης μὴ ἀπτεσθαι, καὶ ἐπαγγείλας ἐπὶ τὰ ἱερὰ Φαίνιπ-
πῶ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντῶν, ἀχόμην ἀπικῶν εἰς ἄστν.

δ'. Πρῶτον μὲν οὖν τῶν εἰρημένων τὰς μαρτυρίας ὑμῖν παρῆξομαι· ἔπειτα καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀκούσεσθε πάσας τὰς ἀληθείας. τουτοῖ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, Φαίνιπ-
πον, εὐρήσετε εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἀρξάμενος τοῦ μηδὲν δίκαιον ποιεῖν. παρεσημνησάμην τὰ οἰκήματα, τοῦ νόμου μοι δεδωκότος· οὗτος ἀνέωξε. καὶ τὸ μὲν ἀφελεῖν τὸ σημεῖον, ² ὡμολόγει· τὸ δὲ ἀνοῖξαι τὴν θύραν, οὐχ ² ὡμολόγει, ³ ὡς περ ἄλλου τινός ἕνεκα τὰ σημεῖα ⁴ ἀφαιρούντος, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. ἔπειτα ἀπεῖπον τὴν ὑλὴν μὴ ἐξάγειν· ἐξῆγεν οὗτος ἀπάσας τὰς ἡμέρας, πλην ἐκείνης, ἐν ἣ ἐγὼ ἀπεῖπον. χρέος οὐδ' ὅτι οὖν ὠφέλιτο ἐπὶ τῇ ἐσχάτῳ· νῦν οὗτος ἀποφαίνει πολλά. ἀπλῶς ποιεῖ, ὅ τι ἂν βούλοίτο, οὐχ ὅ τι ἂν οἱ νόμοι κελεύωσι. λέγει τὰς μαρτυρίας, πρῶτον μὲν τὰς ὑπὲρ τοῦ μεταλλοῦ, ἔπειτα καὶ τὰς ἄλλας.

MARTYPIAI.

ε'. Ἄ μὲν τοίνυν εὐθύς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς ἀντι-
δόσεις ἤρξατό με Φαίνιππος ἀδικεῖν, ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα γεγενημένα οὐκ ἔτ' εἰς ἐμὲ μόνον αὐτῶ ἡμάρτηται, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς νόμους, ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἅπασι σπουδαστέον ἐστίν. ὁμόσας γὰρ τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, 1042 ἀποφαίνειν ὀρθῶς καὶ ⁵ δικαίως τὴν οὐσίαν, τοῦ νόμου διαρρήδην λέγοντος τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν ὁμότη, δίδουσι τὴν ἀπόφασιν, ἐδείτό μου προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ Πολυεύκτου τοῦ Κριωῆος ⁶ καὶ Τερεντίου, πρώτων

¹ ὅσων ἢ δέδεκα δραχμαῖς
² δικαίως ἔπασαν τὴν

³ ὡμολογῆ

⁴ ὡς περ ἢ ἄλλου

⁵ ἀφαιρούντος

⁶ καὶ Τερεντίου] καὶ ἑτέρον τῶν

Πλεον δραχμαῖς] Numerus doest. Nam si legas ὅσων δραχμαῖς, sex asini cum agasonibus plus consequent. WOLF.

Ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντῶν] Hinc apparet, in permutationibus, eos rem divinam facere

solitos. IDEM.

τὴν ὑλὴν μὴ ἐξάγειν] *Talis sylla est, et in genere materia: que onusmodi hic fuerit, liguane, an argilla, an stramen, aut fenum, aut aliquid aliud, quantum cusi-

μὲν περὶ διαλύσεως συνελθεῖν ἑαυτῶ, πάντα γὰρ μοι τὰ δίκαια ποιήσῃν· ἔπειτα τὴν ἀπόφασιν τῆς οὐσίας ἀναβαλέσθαι μὴ πολλὰς ἡμέρας, οὐ γὰρ ἀγνοεῖν μου τὰ πράγματα. ἠγησάμενος δ' ἐγὼ καὶ μετρίου καὶ ἀπράγμονος εἶναι πολίτου μὴ εὐδὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζῃν, ἐπίσθην — τί γὰρ δεῖ μακρολογεῖν; — τὴν μὲν σύνοδον ταύτην τὴν περὶ τῶν διαλύσεων, τῇ ὀγδοῇ φθίνοντος τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, ὁμολογήσαι ποιήσασθαι· τὴν δ' ἀπόφασιν τῆς οὐσίας, τῇ ἕκτη φθίνοντος. τυχῶν δὲ τούτων παρ' ἐμοῦ Φαίνιππος, οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήτησεν· ἀλλ' ἀνδ' ἐνός δύο νόμους ἤκει πρὸς ὑμᾶς παραβεβηκώς, ἓνα μὲν τὸν κελεύοντα τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἀν' ὁμότη, τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν, ἕτερον δὲ τὸν κελεύοντα κυρίους εἶναι ταῖς πρὸς ἀλλήλους ὁμολογίαις, ² ὡς ἐναντίον μαρτύρων ποιήσονται. καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι ὁμοίως ἢ τε ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη ἡμέρα κυρία ἐστὶ, καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων συγχωρηθεῖσα; πολλάκις γὰρ παρὰ ³ γε τοῖς νόμοις γεγραμμένης τριακοστῆς ἡμέρας, ἑτέραν ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρησαντες ⁴ ἐδέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις, καὶ δίκαις καὶ

1043 κρίσει ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἀρχοντες, συγχωρησάντων ἐκείνων ἀλλήλοις. ὣν εἴ τις ἄκυρον ἠγήσαιο δεῖν εἶναι τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμολογίαν, μισήσαιοτ' ἀν' αὐτὸν ὡς ὑπερβάλλοντα συκοφαντία. Φαίνιππος τοίνυν, ὡςπερ

¹ τούτων ἀμφοτέρων παρ'

² ὡς ἀν' ἑαντίον

³ τε

⁴ ἐδέμεθα, παρὰ τε ταῖς ἀ. ἀ. κ. δικαίαις κ. κρίσει

osi. IDEM.

Μὴ εὐδὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζου] Ἄντι τοῦ, εὐθαδὺς καὶ ἑρμητικῶς. 6. cap. Estheris, λυσιμύτης κατὰ κεφαλῆς, poni videtur ἀντι τοῦ, σφάδρα καὶ ὑπερφυῶς. IDEM.

Τῇ ὀγδοῇ φθίνοντος] Τῇ τρίτῃ ἐπὶ εὐαδί. 23. Augusti. IDEM.

Τῇ ἑκτῇ] Τῇ πέμπτῃ ἐπὶ εὐαδί. 25. IDEM.

Οὐδ' εἰς ἑτέραν] Εἰς οὐδετέραν, Ἀττικισμὸν. IDEM.

Ἐτέρου δ' — ποιήσονται] Cujus legis ratio pendet ex hoc juris Attici axiomate et regula apud Harpocrationem, ὁμολογίαις γὰρ αἱ συζητήσιαι. Stare enim uisumque oportet esse confessioni,

VOL. IV.

cum ei non possit obviare: nam confessus quodammodo sua sententia damnatur. l. 1. D. de confessis. In Leg. Attic. L. IV. T. IV. p. 428. PETITUS.

Πολλάκις γὰρ παρὰ γε τοῖς νόμοις] Utrum παρὰ γε τοῖς νόμοις, an ἐν τοῖς νόμοις. videtur τὸ παρὰ ex inferiore versu παρὰ ταῖς ἀρχαῖς et huc perperam translatum. WOLF.

Τριακοστῆς] F. leg. τρίτης. AUCRA. Ἐτέραν, ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρησαντες, ἐδέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις καὶ δικαίαις καὶ κρίσει ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἀρχοντες] Sic distinguo et lego hunc locum: συγχωρησαντες ἡμῖν αὐτοῖς, ἐδέμεθα ἑτέραν (ἡμέραν) παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις καὶ αἱ ἀρχοντες ἀναβάλλονται δικαίαις, etc.

κ

τοῦ νόμου προσταττόντος μηδὲν πρᾶξαι, ὡς ἂν ὁμολογήσῃ τις, ἀπ' ἐμείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁμολογήσῃ ἐπὶ τε ταῖς διαλύσεσιν ἀπαντήσεσθαι, καὶ τὴν ἀπόφασίν μοι τὴν αὐτοῦ δώσειν, καὶ τὴν παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι, οὐδὲ πώποτ' ἀπήνησεν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἐπειδὴ τοῦτον ἑώραν οὐ προσέχοντά μοι τὸν νοῦν, οὐδὲ τοῖς νόμοις, εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφασιν· οὗτος δ', ὅπερ καὶ μικρῶ πρότερον εἶπον, πρῶτον ἔδωκέ μοι βιβλίον, οὐδὲν ἄλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μὲν δεδικάναι τὴν ἀπόφασιν, μὴ ἔχειν δέ με τοῖς ἐν αὐτῷ γεγραμμένοις ὅ τι χρῆσομαι. χρῆ δέ, ὡς ἄνδρες δικασταί, μὴ τοῖς ἰσχυροτέραν νομίζουσι τῶν νόμων τὴν αὐτῶν βδελυρίαν εἶναι, πλεον τούτοις τοῦ δικαίου νέμειν, — εἰ δὲ μὴ, πολλοὺς ποιήσετε ταῖς καταγελωῶντας τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων —, ἀλλ' ἐκείνοις βοηθεῖν, οἳ τινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ἡμετέραν εἶναι νομίζουσι, καὶ τὴν ἡμετέραν ταύτην τὴν εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὲρ τῶν ἡδίκημένων εἶναι νομίζουσι, μὴ τῶν ἡδίκησάντων. λέγε τῶν ἀρπίκων ἐρημικῶν τὰς μαρτυρίας, καὶ τοὺς νόμους.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΙ.

τοιαῦτα τοῖνον. ὡς ἄνδρες δικασταί, πεπονθὼς ἐγὼ ὑπὸ Φαίνιππου, ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν. λέγε.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ.

1044

ς'. Πῶς οὖν ἄλλως πρὸς τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπιδεικνύειν ὑμῖν δεῖ Φαίνιππου ἔνοχον ὄντα τοῖς ἀνεγνωσμένοις, ἢ ἄνπερ τρόπον ἐγὼ νῦν ἐπιδεικνύω; ἀλλ' ὅμως ἐμὲ ἀντεγράψατο Φαίνιππος μὴ δικαίως

ἡμετέραν

WOLF.

Ὅτι καὶ μικρῶ πρότερον εἶπον, πρῶτον ἔδωκέ μοι βιβλίον οὐδὲν, ἀλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μὲν δεδικάναι τὴν ἀπόφασιν] Videatur Phœnippus dedisse libellum, sed ita negligentem et confusam scriptum, ut nihil inde certi colligere potuerit accusator: idque fieri potuit, vel imperitia rustica, vel calliditate, adversarii deterrendi causa. In farrag. pro οὐδὲν ἄλλ' ἢ F. οὐ δὲ

ἄλλο ἢ. IDEM. Log. ex cod. August. οὐδὲν

ἄλλο βουλόμενος, ἢ δοκεῖν. AUGER.

Πλεον νέμειν τοῦ δικαίου] Πλεον, ἢ δικαίως ἔστι. Non est plus æquo tribuendum: vel, non committendum vobis est, ut meliores conditiones sint, quam ceteri. νέμειν πλεον τοῦ δικαίου, ἀπὸ τοῦ, ἐλεγκτικῶν ἔσθ. WOLF.

Τὴν εἰς τὸ δικαστήριον] Κατ' ἀρτίωσιν καὶ προδίωσιν ἠναλλαγὴν, τὴν ἐς τὸ δικαστήριον, αἰσὶν εἰς αἶμα εἶναι, ἀπὸ τῆς, ἐν αἶμα.

ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν — οὕτω τὸ πρὸς ὑμᾶς ψεύδεσθαι τοῖς τοιοῦτοις ῥηδίων ἐστὶ —, καὶ κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ἄμμοσα πρὸ τῆς ἀποφάνσεως, λέγων, ὅτι πλὴν ¹ ὧν ἐν τοῖς ἔργοις ὑπεσχώρηκν ἀποφαίνειν τὴν ἄλλην οὐσίαν, ὡς περ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τοῦτ' ἀξίον κατηγορίας ὄν. ὑμεῖς δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες δικασταί, — ὑμεῖς γὰρ ἔθεσθε —, τὸν νόμον, ὃς διαρρήθηδν οὕτω λέγει τοὺς ἀντιδιδόντας ἀλλήλοις, ὅταν ὁμόσωντες ἀποφαίνωσι τὴν οὐσίαν, προσομνύειν καὶ τόνδε τὸν ὅρκον, ἀποφαίνω τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ ὀρθῶς καὶ δικαίως, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ἀργυρείοις, ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασι. μᾶλλον δὲ λέγε τὸν νόμον αὐτόν.

² ΝΟΜΟΣ.

ζ'. Μικρὸν μὲν οὖν ἰκετεύω, ἐπίσχος. ἐγὼ γὰρ καὶ πρότερον προσκαλεσάμεν Φαίνιππον, καὶ νῦν, ὦ ἄνδρες δικασταί, δίδωμι αὐτῷ ὄψεσθαι, καὶ ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις, ἐὰν μοι τὴν ἐσχατικὴν μόνην ἐλευθέρην παραδῶ, ὡς περ ἦν, ὅτ' ἐγὼ τοπρῶτον ἦλθον εἰς αὐτὴν μετὰ μαρτύρων, ³ καὶ, ὅσον ἐξῆγεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σίτον καὶ οἶνον καὶ τᾶλλα, ἀφελὼν ⁴ ἐκ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα, ταῦτα πάλιν εἰς ⁵ τὸ αὐτὸ καταστήσῃ. καὶ τί λέγεις ἔτι καὶ βοᾶς; πολλὰ ἐκ τῶν ἔργων τῶν 1045 ἀργυρείων ἐγὼ, Φαίνιππε, πρότερον αὐτός, τῷ ἐμαυτοῦ σώματι πονῶν καὶ ἐργαζόμενος, συνελεξάμεν, ὁμολογῶ νυνὶ δὲ, πλὴν ὀλίγων, ἅπαντα ἀπολώλεκα. σὺ δ', ἐκ τῆς ἐσχατικῆς νῦν πωλῶν τὰς κριδαῖς ὀκτωκαιδεκαδράχμους καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον, πλουτεῖς εἰκότως, ἐπειδὴν

¹ τῶν   ² Decem ΝΟΜΟΣ.   ³ καὶ ἵαν, ὃν ἔχον   ⁴ ἀπὶ   ⁵ ταῦτ

IDEM.

ζ'. Ὅν ἄμμοσα πρὸ τῆς ἀποφάνσεως. et ibid. πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. et v. 11. τὰς ἀργυρείας. IDEM.

ζ'. Σὺ δ' ἐκ τῆς ἐσχατικῆς —] Vid. Petitus Leg. Attic. L. VI. T. VI. p. 577. et Wesselingii Not. ad l. l.

Πωλῶν τὰς κριδαῖς ὀκτωκαιδεκαδράχμους] τὸν μείζονα ἰσηκοναῖδραχμῶν. WOLF.

καὶ τὸν ὄνον δωδεκάδραχμῶν] τὸν ἀμφορέα, ἢ μετρητὴν δάδεκα δραχμῶν. Gasa Metro- rum vertit amphoras, Eras. 2. Ioannis:

Cadus, inquit, sive metreta, mensura con- giorum decem. In Lexico Græcolatino ἢ μετρητῇ genere fœmineo ἐξυτῶς scri- ptum est, hic masculino παρεξυτῶς ἢ με- τρητῆς. In veteribus Græcis Lexicis hanc vocem non reperio. In Iohanne acuitur, ἰδρῆαι χωρεῖσαι ἀπὸ μετρητῆς δύο ἢ τρεῖς. Ubi genus discerni hand potest. Pollux: μετρητῆς ὄνου Δημοσθένος. lib. 4. cap. 23. et l. 10. cap. 20. ἀλλὰ καὶ μετρητῆν (διὰ τοῦ ἰ κατὰ τὴν μετρητῆτητα ἢ φιλῶλιος) τὸν ἀμφορέα εἶπεν. et Φιλίχρος κατὰ τοῖς πᾶ-

ποιῆς σίτου μὲν μεδίμνους πλείον ἢ χιλίους, οἴνου δὲ μετρήτας ὑπὲρ ὀκτακοσίου. ἔτι οὖν τὴν αὐτὴν ἡμᾶς τάξιν ἔχειν δεῖ, μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης νῦν τε καὶ πρότερον; μηδαμῶς· οὐ γὰρ δίκαιον. ἀλλὰ διαδέξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργούντος τάξεως, ἐπειδὴ οἱ μὲν ἐν τοῖς ἔργοις ἠτυχήκασιν, ὑμεῖς δ' οἱ γεωργοῦντες εὐπορεῖτε μᾶλλον, ἢ προσῆκεν. ἰκανὸν γὰρ χρόνον δὴ οὐσίας καρπούμενος διατελεῖς, τὴν μὲν τοῦ φύσει πατρὸς Καλλίππου, τὴν δὲ τοῦ¹ ποιησαμένου Φιλιστράτου τοῦ ῥήτορος· καὶ οὐδὲν πώποτε τουτοισὶ πεποιήκας. καίτοι ὁ μὲν ἐμὸς πατὴρ πέντε καὶ τετταράκοντα² μῶν ἑκατέρω, ἐμοὶ καὶ τῶ ἀδελφῶ, τὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀφ' ἧς ζῆν οὐ ῥαδίον ἐστίν· οἱ δὲ σοὶ πατέρες τοσοῦτων ἦσαν κύριοι χρημάτων, ὥστε ἑκατέρου τρίπους ἀνάκειται, νικησαντων αὐτῶν Διονύσια χρηγούντων. καὶ οὐ φθονῶ· δεῖ γὰρ τοὺς εὐπόρους χρησίμους αὐτοὺς παρέχειν τοῖς πολιταῖς. σὺ τοίνυν δείξον χαλκοῦν ἓνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀναλωκῶς, ὃ τὰς δύο λειτουργούσας οὐσίας παρειληφώς· ἀλλ' οὐ δείξεις. ἀποκρύπτεσθαι γὰρ καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ἧν μὴ λειτουργήσης τουτοισὶ, μεμιάθηκας. ἀλλ' ἐγὼ δείξω πολλὰ ἀναλωκῶς, ὃ τὴν μικρὰν οὐσίαν παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς. πρῶτον δὲ μοι τὸν νόμον¹⁰⁴⁶ ἐκεῖνον ἀνάγνωθι, τὸν οὐκ ἔωντα τῶν ἐν τοῖς ἔργοις οὐδὲν ἀποφαίνειν, καὶ τὴν πρόκλησιν, ἔπειτα· τὰς μαρτυρίας, ὡς δὴ οἴκων λειτουργούντων οὐτοσὶ φαίνιπτος κεκληρονόμηκε.

ΝΟΜΟΣ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἦ. Ἐν μόνον ἂν τις ἔχοι δεῖξαι τουτονὶ φαίνιπτον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί. ἵπποτρόφος ἀγαθός ἐστι καὶ φιλότιμος, ἄτε νέος καὶ πλούσιος καὶ ἰσχυρὸς ἦν. τί τούτου μέγα σημεῖον; ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ αὐτ'

¹ ποιησαμένου σε, Φιλιστράτου.

² μῶν μίσην ἑκατέρω.

λαοὺς φροῖ τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαι κἀδδον. Ἰδεμ.

¹ Ἐκατέρω ἑμὸι καὶ τῶ ἀδελφῶ] Utram singulis 45. an utrique simul? Ἰδεμ.

⁴ Καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων] Si lewis legas, vertito: deserti equitum classe vehiculum sibi comparavit. Videtur alludere ad proverbium, ἀφ' ἵππων ἐπ' ἄντας

ἐκείνου ὄχημα αὐτῷ τηλικούτος ἂν ἐώηται, ἵνα μὴ περὶ πορεύηται, — τῆσάυτης τροφῆς μεστός οὗτός ἐστι — καὶ τοῦτο ἀπογέγραφέ μοι, τῶν δὲ κριθῶν καὶ τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιαῶς γιγνομένων οὐδὲ τὸ δέκατον μέρος· ἄξιόν γε ἀφεῖναι νῦν αὐτόν ἐστιν, ἐπειδὴ χρησίμος γε καὶ φιλότιμος· καὶ τῇ οὐσίᾳ καὶ τῷ σώματι γέγονε; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· καλῶν γὰρ καὶ γαδῶν ἐστὶ δικαστῶν, τοὺς μὲν τῶν πολιτῶν ἐθέλοντας, ὅταν εὐπορῶσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τριακοσίοις ὄντας, ἀναπαύειν, ὅταν τούτου δεόμενοι τυγχάνωσι· τοὺς δὲ νομίζοντας ἀπολλύειν, ὅταν εἰς τὸ κοινόν τι δαπανήσωσιν, ἀγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας, καὶ μὴ ἐπιτρέψειν δραπέτεῦειν. λέγε πρῶτον μὲν τὴν μαρτυρίαν, ἔπειτα τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ.

ἕα ταῦτα, καίτοι πολλὰ τῶν ἔνδοθεν ἐκφορήσας, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, Φαίνιππος, ἀνοιξας τὰ παρασσημασμένα τῶν οἰκημάτων ὡς ὑμῖν μεμαρτύρηται, καὶ καταλιπὼν ὅσα ἔδοξεν αὐτῷ, δευτέρῳ μηνὶ τὴν ἀπόφασιν ἔδωκέ μοι τῆς οὐσίας· ἀλλ' ὅμως ἕα ταῦτα. ¹ λέγε ἐντευθενὶ, Ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω.

ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ.

ἐπίσχετες. αὕτη ἐστίν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἡ Ἀριστονόη, ἡ τοῦ Φιλοστράτου θυγάτηρ, μήτηρ δὲ τουτουῖ. ταύτη χρέας φησὶν ὀφείλεισθαι Φαίνιππος, τὴν προῖκα, ἧς οἱ νόμοι κύριον τοῦτον ποιούσι, ψευδόμενος καὶ οὐ ² δικαίᾳ χρώμενος τῇ ἀποφάνσει. διὰ τί γὰρ ἐγὼ, Φαίνιππε, μενούσης μοι τῆς

¹ λέγε δι' ἐντευθενί

² δικαίως

μεταβῆται. IDEM.

Τηλικούτος ἂν] Vel ad juvenilem aetatem, vel ad staturem proceritatem referri potest: quarum neutram deest vehiculo potius, quam equo, vebī: cujus in re bellica nullus sit usus. In itinere quidem sciendo proceres nostri seculi curribus Hungaricis, quas Gutschas vocant, malle uti quis miretor? quibus bina milliaria Germanica et amplius, singulis horis in planicie confici possunt: id quod vix credidisset, nisi expertus ipse essem, Augusta Land-

spergam duabus horis pervectus, postridique totidem revectus: quam oppida sex mediocribus milliaribus inter sese distant, totidemque horas equitando absumant. IDEM.

Τῶς δι' νομίζοντας ἀπολαύειν] Sententia postulat ἀπολλύειν. IDEM.

λέγε ἐντευθενί, εἰ ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω] Alii ὀφείλω. F. εἰ' ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω, ut sint verba τῆς ἀποφάνσεως. IDEM.

Μαρούσης κ. τ. λ.] Ex his verbis Legam Atticam condidit doctissimus eorum

μητρός ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ζώσης καὶ προῖκα ἐπιτενεκαμένης, οὐκ ἀπογράφω τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ, οὐδὲ παρακρούομαι τοὺς δικασταίς, ἀλλ' εἴ μετέχειν τῶν ἐμαυτοῦ τὴν μητέρα, ἂν τε τὴν Φαινίππου, ἂν τε τὴν ἐμαυτοῦ ἔχω οὐσίαν; ὅτι οἱ νόμοι ταῦτα κελεύουσιν, ὧ βέλτιστε, σὺ δὲ πάντα ποιῆς παρὰ τοὺς νόμους. λέγει ἕτερον.

ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ.

Ῥ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, Παμφίλῳ φησὶ καὶ Φιλολέῳ Ῥαμνουσίοις κοινῇ τάλαντον ¹ ἐν ὀφείλειν, καὶ Αἰαντίῳ Φλυεῖ τετρακισχιλίας, καὶ Ἀριστομένει Ἀναγυρασίῳ τέτταρας καὶ δέκα μνᾶς. διὰ τί οὖν, Φαίνιππε, ὅτε μὲν ἐγὼ μάρτυρας ἔχων ἠρώτων σε, εἴ τι ² ὀφείλεις ἐπὶ τῇ ἐσχρατιᾷ, καὶ ἐκέλευον δεῖξαι ὅρον εἴ που ἔπεστι, καὶ διεμαρτύρομένην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταί ³ φανήσονται, τότε μὲν οὐδὲν ἀπέφηνας τῶν χρεῶν ἔπειδὴ δὲ δευτέρῳ μηνὶ τὴν ἀπόφασιν ἔδωκάς μοι, τοῦ νόμου κελεύοντος τριῶν ἡμερῶν, νῦν ἤκουσι δανεισταί, καὶ ⁴ ὀφειλήματα πλεόν ἢ τριῶν ταλάντων; ὅτι, ὦ βέλτιστε, οὐδὲν ἄλλο κατασκευάζεις, ἢ ὅσον περ κοινῇ γέγονέ μοι πρὸς τὴν 1048 πόλιν ὀφλημα, τοσοῦτον καὶ σοὶ ἴδια νῦν εἶναι. ὅτι δ', ὦ Φαίνιππε, ψεύδη, καὶ ἐπιωρκηκῶς ἤκεις πρὸς τούτους, ἤδη φανερώς ἐλέγξω. λάβε μοι, γραμματεῦ, τὴν τοῦ Αἰαντίδου καὶ Θεοτελοῦς μαρτυρίαν, οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ⁵ ὀφείλοντ'

¹ Deest fr.² ὀφείλεις³ φανήσονται⁴ ὀφλήματα⁵ ὀφείλοντ' αὐτῶν

enarrator [l. VI. t. II. §. III. p. 554.] ad h. m. μενούσης τῆς μητρός ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ζώσης, καὶ προῖκα ἐπιτενεκαμένης, οὐκ ἀπογράφω τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ, ἀλλὰ μετέχειν τῶν κατὰ τὴν μητέρα: quae ita Latine reddidit: manens domi cum liberis matre, dotē non repetita, liberi propter dotem factus ne pendunt, sed mater bona illorum participato. Nihil sani neque, in Graecis neque in Latinis, προῖκα ἐπιτενεκαμένη est quae dotem attulit mulier: nam ἐπιφέρεισθαι προῖκα mulier Atticis dicitur quae dotem marito affert. At ἀπογράφω τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ non est factus pendere propter dotem, sed in descriptione honorum suorum danda, inter res alienum recensere dotem quae matri debetur. Jam vero, quid illa sibi velit μετέχειν τῶν κατὰ τὴν μητέρα, nescio. Matrem per-

ticipem esse liberorum significat, nihil aliud. At in oratione Demosthenis, qui contra Phœnippum dicit, matrem se sinere, ait, secum sua bona participare; et suo exemplo docet, Phœnippum quoque (qui inter alia matri dotem se debere in adverso posuerat) eujus mater similiter una in domo cum ipso degeret, idem facere debere, quia leges id juberent. Ex quibus perspicui liquido potest, liberis, qui liberi essent et bonorum paternorum possessionem ex lege accepissent, pro dote quae ei deberetur, non aliter demensum coactos dare, quam si mater a liberis recessisset et una cum his vivere recusasset. Salmas. de M. U. p. 171. Salmasio album calculum adjicit Wesselingus in Not. ad Petit. Comm. in LL. AA. l. s. l.

αὐτὸν τετρακισχιλίας δραχμαῖς ψευδόμενος, καὶ πάλαι ἀποδεδωκώς, οὐχ ἐκῶν, ἀλλὰ δίκην ὄφλων. λέγει.

MARTYRIA.

ί. Ἐπειτ', ὧ ἄνδρες δικασταί, τὸν οὕτω καταφανῶς ἐν ἀπασιν ἀδίκως πεπονημένον τὴν ἀπόφανσιν, καὶ μήτε τῶν νόμων φροντίσαντα μηδὲν, οἱ διωρίκασιν ἐν οἷς δεῖ τὴν ἀπόφανσιν ποιεῖσθαι χρόνους, μήτε τῶν ἰδίων ὁμολογιῶν, ἃς ὁμοίως ὑπολαμβάνομεν ἰσχυράς· χωρὶς δὲ τούτων, ἀνεωχότα τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων, καὶ ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν· πρὸς δὲ τούτοις, τὴν ὕλην τὴν ¹ τετμημένην πεπρακότεα μετὰ τὴν ἀντίδοσιν, πλεόν ἢ τριάκοντα μνῶν οὖσαν ἀξίαν· καὶ τὸ πάντων μέγιστον, χρέα ψευδῆ κατεσκευακότεα τῆς ἀντιδόσεως ἕνεκα· τούτων δικαίως ψηφιεῖσθε πεποιῆσθαι τὴν ἀπόφανσιν; μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες δικασταί. ² πῆ γὰρ τραπέσθαι δεήσει διαμαρτόντα τῆς ὑμετέρας γνώμης, ὅταν οἱ πλούσιοι καὶ μηδὲν ὑμῖν πρόποτε χρήσιμοι γεγεννημένοι, πολὺν καὶ σῖτον καὶ οἶνον ποιῶντες, καὶ τούτον τριπλασίας τιμῆς ἢ πρότερον διατιθέμενοι, πλεονεκτῶσι παρ' ὑμῖν; ὃ μηδαμῶς νυνὶ γενέσθω· ἀλλ' ὡςπερ καὶ κοινῇ πᾶσι βεβοηθήκατε τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις ἐργαζομένοις, οὕτω καὶ ἰδίᾳ βοηθήσατέ μοι νῦν.
 1049 καὶ γὰρ, εἰ οἰκῆτης ὑμῶν, μὴ πολίτης, ἦν, ὁρῶντες ἂν μου τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν, ³ ἔπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἦλθετε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν, ἐπειδὴν ἀποτίσω τὰ τρία ⁴ τάλανθ' ἃ ὄφλον, καὶ ἀναλάβω ἑμαυτὸν, πάλιν ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον, ἐπ' ἐμὲ ἤξετε· νῦν δ' ἄφετε, ἱκετεύω πάντας ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ, τὰ δίκαια εἰρηκῶς, δέομαι βοηθήσαι μοι, καὶ μὴ με περιελαδέντα περιιδεῖν ὑπὸ τούτων.

¹ τετμημένην   ² εἰ   ³ ἀπαύσατ'   ⁴ τάλανθ' ὑμῖν, &

[Καὶ τὴν τετμημένην] *Æstimatam. F. τὴν τετμημένην, causam materiam. Nulla enim τῆς κλήσεως facta est mentio, nisi quod aliquas drachmas Phœnippum inde percipere in dies singulos dixit. WOLF. Lego τετμημένην. AVONER.*

[Καὶ ἐπὶ τῶν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων] *Lego καὶ ἐπὶ τῶν δραπετεύοντα. WOLF. τῶν ἄλλων coherent cum τῶν a quo regitur. AVONER.*

[τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν] *Quia verba hæc minus belle coherent, τὸ καὶ νῦν praetermissi, sententiam secutus. WOLF. Non facile intelligitur quid hic significet καὶ ἔν: ego arbitror τὸν juncti tantum cum ἔπειδὴν per elegantiam, et καὶ significare etiam. AVONER.*

[Περιελαδέντα περιιδεῖν] *Ἐπιτρέψασθε περιελαδέσθαι. Sed nihil vetat vertere: Neque ab istis auguratum respicitur. WOLF.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΝ ΥΠΕΡ
ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1049

ΑΓΝΙΑΣ καὶ Εὐβουλίδος ἦσαν ἀνεμίαι· τούτων δὲ Ἁγνίας ἔτελεύτησεν ἀπαίς, ὁ δὲ Εὐβουλίδος θυγατέρα κατέλιπε Ἴφιλομάχῃ, ἣτις ἐπαδικάζετο τοῦ κλήρου τοῦ Ἁγνίου, ὡς ὅσα ἡγγυτάτω τῷ γένει ἠμφισβήτην δι' αὐτῆ Γλαυκῆς τις καὶ Γλαύκου, οὐκ ἀγχιστέρων γένους, ἀλλὰ διαθήκαις ἰσχυρίζεσθαι. ὃν ἢ τῷ δικαστηρίῳ ψευδῶν ἠλεγχεύουσιν, παραλαμβάνει τὸν κλῆρον ὁ Ἴφιλομάχῃ. εἰς ὃν γὰρ ὁ Θεόπομπος, αὐτοῦς τε τούτους ἠπταμένους παραλάβων, καὶ πρὸς τούτους Εὐβουλίαν, προσκαλίσασθαι εἰς διαδικασίαν τοῦ κλήρου τὴν Ἴφιλομάχῃ. ἰδίῳ γὰρ ὁ νόμος τῷ βουλομένῳ προσκαλίσασθαι τὸν πενηκόντα, καὶ ἔχοντα τὸν κλῆρον. κατασκευασθεὶς δὲ πρὸς ἀπάτην τῆς δίκης, ὡς φησὶ Σωσίθεος, ἐπίκουσεν ὁ Θεόπομπος. κλεινὸς μὲν ἔτελεύτησεν υἱὸν καταλιπὼν Μακάρτατον. τῷ δὲ Ἴφιλομάχῃ γίγνεται παῖς, ὃν ὀνόμασεν Εὐβουλίδῃ. καὶ εἰσπαύσων υἱὸν Εὐβουλίδῃ, τῷ ἑαυτῆς μὲν πατρὶ, ἀνεμίῳ δὲ Ἁγνίου τοῦ τὸν κλῆρον καταλειποῦτος· εἰσπαύσασα δὲ εἰσῆλθων εἰς τοὺς φράτορας τοῦ Εὐβουλίδου καὶ Ἁγνίου. καὶ οἱ φράτορες ἰδίεσαν, ὡς δικαίως εἰσαγγέμενοι. τούτων δὲ πραχθέντων, ὁ παῖς εἰς διαδικασίαν τοῦ κλήρου προσέβλεπται Μακάρτατον τὸν υἱὸν τοῦ Θεοπόμπου. καὶ λέγει τὸν λόγον Σωσίθεος, ὁ φύσει πατὴρ τοῦ παιδός.

1050

¹ Φιλομάχ.

Ἵς ὅσα ἡγγυτάτω τῷ γένει] S. τῷ Ἁγνίῳ γυστα, ἢ ἡγγυτάτω. WOLF.
συγγενεστάτη noluit dicere. Philolaus Διαθήκαις ἰσχυρίζεσθαι] Dativo lege
τοῦς ἀγχιστ' ἐλεγχεύοντας poetice appellat. IDEM.
ἡγγυτάτω autem adverbium est, pro ἡγγυτάτη, ab ἡγυρ, ἡγγυτέρω, ἢ ἡγυρ, ἡγυρτα, ἢ ἡγγυτάτω. WOLF.
Εἰς ὃν γὰρ ὁ Θεόπομπος] F. εἰσὶν δ' ὁ Θεόπομπος. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΛΟΓΟΣ.

ἀ. ΕΠΕΙΔΗ καὶ πρότερον ἀγῶνες ἐγένοντο ἡμῖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρὸς τοὺς αὐτοὺς τούτους περὶ τοῦ κλήρου

ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΝ] Nulla est fere inter prima editione idem conquestum fuisse prava, partim perplexa, ut haec. Itaque cum is negaret, se meam conquire, fac aliquot loca parum intelligere: quo minus Oporinum nostram in interpretationem ubique

τοῦ Ἀγνίου, καὶ οὐδὲν παύονται παρανομεῦντες καὶ βια-
ζόμενοι, ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντ' ἑαυτοῖς
εἶναι, ἀνάγκη ἴσως ἐστὶ τὰ πραχθέντ' ἐξ ἀρχῆς διηγῆσα-
σθαι. ὑμεῖς τε γὰρ, ὡ ἄνδρες δικασταί, ῥᾶον παρακολου-
θῆσθε ἀπ᾿ αἰσι τοῖς λεγομένοις, καὶ οὗτοι ἐπιδειχθήσονται,
οἷοί εἰσιν ἄνθρωποι, καὶ ὅτι πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι οὐδὲν
παύονται κακοτεχνεῦντες, καὶ οἰόμενοι δεῖν διαπραττεσθαι
ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ ταῖς τοῖς. δεόμεθα οὖν ὑμῶν, ὡ ἄνδρες δικα-
1051 σται, εὐνοικῶς ἀκροᾶσθαι τῶν λεγομένων, καὶ παρακο-
λουθεῖν προσέχοντας τὸν νοῦν· πειρώσομαι δὲ καὶ γὰρ διδά-
σκειν ὑμᾶς, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, περὶ τῶν πεπραγμένων σα-
φίστατα.

β'. Τουταῦ γὰρ τοῦ παιδὸς ἡ μήτηρ, ὡ ἄνδρες δικασταί,
γένει οὖσα ἐγγυτάτω Ἀγνίᾳ τῷ ἐξ Οἴου, ἐπεδικάσατο τοῦ
κλήρου τοῦ Ἀγνίου κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους. καὶ
τῶν τότε ἀμφισβητησάντων αὐτῇ τοῦ κλήρου ταυτοῦ, γένει
μὲν ὡς ἐγγυτέρω τις εἴη αὐτῶν τῆς γυναικὸς, οὐδ' ἐστερήθησαν

intelligere, ego rogabam, nam ipse Græcos
assereretur? quod cum ipse negaret,
pares ergo, inquam, sumus: nosque plu-
rimos ignorationis hujus aocique esse ha-
bituros existimo. *Ἐπιγράφεται μὲν ὅτι οὐτο-
σὸν ἰ λόγος κερὲς μακάρτατος, ἀδελφώτατος δ'
ἂν ποίησιν τὸν τε ἱερμπίουστα καὶ τὸν ἰξυ-
ζοῖριμον καὶ πολλοὺς μὲν ἰν τῷ λόγῳ ὁ κερὲ
ἀγνίου λόγος, ἡμεῖστα δ' ἀγνίαι· πλείστοι
σφραγίσματα τι καὶ δυσκολίαν ὁ λόγος, νόμος
τε ἔχων παλαιός, καὶ χροσμοὺς ἀλλοκότους,
καὶ γενεαλογίας δυσφικίως. Operam
tamem pro virili dedi, ut appareret, vās de-
u-
ticias φρονίδας non prorsus fuisse inanes
et supervacaneas, non utique minore la-
bore suscepto, quam ab istoc ipso Sositho,
qui filioh nomine in hereditatem
agit, sed nequaquam paris remuneracionis
expectacione. Sunt enim iis plerique
præditi ingenio, ut contra æquissimam
Aristotelis postulacionem, nec pro inven-
tis gratiam habeant, et præterminatis ve-
niam negent: et, si qua forte culpa com-
missa fuerit, nullam imbecillitatis naturam
communis, cui fortunæ adversioris, ratio-
nem habeant: sed e vestigio et scripto-
rum et librum capillis damnatum in Bar-
thorum abjiciant. ἀλλ' οὐστὶν κλέψιστιν.
WOLF.*

Ἄσται ἔχων ἴσα ἔχουσι, τελικῶς, ἀλλὰ
μὴ ἀποσπαστικῶς. IDEM.

Ὁ, σι ἂν ἐπέλθῃ τῶν τοῖς Ἀπτι τοῦ, αὐ-
τοῖς. IDEM.

δ. Τροσὸν τοῦ παιδὸς —] *Ἡμῶς μισοῖ*
VOL. IV.

mater, cui præcipi gradus gentilitatis cum
Hagnia Etææ filio intercedebat, lege egit in
ejus hereditatem. BUDÆUS.

Ἀγνίᾳ τῷ ἐξ Οἴου] Duo fuerunt Hagnia,
unus Baseli, alter Polemonis filius, su-
perioris Hagnia nepos, Baseli pronepos.
Unde autem hic posterior, cujus heredi-
tas controversa est, τῷ ἐξ Οἴου dicitur,
non assequor: legendumque censeo, τῷ
Πολέμωνος. Glæuous quidem et Glæsoo
Eκκεῖ filii, et et Baseli ipse, dicuntur.
Unde hoc nomen ad Hagniam est error
librarii translatur. WOLF. Sola distin-
ctione hi tres loci [sc. p. 58. v. 3. et p.
62. v. pea.] emendandi poterant. Scri-
bendum enim est ubique ἐξ Οἴου, i. e. ex
Οἴο municipio. Duo fuerant municipia
hujus nominis in agro Attico, quorum
alterum Ceramicum, alterum Decellium
dicebatur. Utriusque civis ac Municipis
dicebantur ἐξ Οἴου, ut docet Harpocration
in v. οἴου. Cui consentit etiam Stephanus
Byzantius in v. Ἀζέριτων. Ex Οἴο igitur
municipio oriundos erat Baselus, ac pro-
inde Hagnias major ejus filius, et Hagnias
minor ejusdem nepos, Ac cujus heredi-
tate agitur, in eodem Municipio erant
adscripti. VALESIIUS. Lege divisim ἐξ
Οἴου. Fuit enim Οἴου nomen pagi seu
demi Attici, et sic etiam corrigge infra,
ubi id nomen et is error sæpius repetitus
est. PALMER. Plura vide ap. Meursium
de Pop. Attic. in v. Οἴου, p. 767. vol.
IV. Thesaur. Antiq. Græc. et Corsin.

οὐδεὶς ἀντομόσαι — ὠμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἢ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν —, διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἤκον κατασκευάσαντες Γλαῦκος τε ὁ ἐξ Οἴου, καὶ Γλαύκων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Θεόπομπος ὁ τουτουῖ πατὴρ Μακαρτάτου, ὃς ἐκείνοις συγκατεσκευάζεν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἐμαρτύρει τὰς πλείστας μαρτυρίας. αἱ δὲ διαθήκαι, αἷς τότε παρέσχοντο, ἐξηλέγχθησαν ψευδεῖς οὔσαι· καὶ οὐ μόνον ἠττήθησαν, ἀλλὰ καὶ πονηρότατοι δόξαντες εἶναι ἀπηλλάττοντο ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐπιδημῶν τότε Θεόπομπός ὁ τουτουῖ πατὴρ Μακαρτάτου, ¹ καὶ τοῦ κήρυκος κηρύττοντος, εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου ἢ κατὰ γένος ἢ κατὰ διαθήκας, οὐκ ἐτόλμησε ² παρακαταβαλεῖν, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἐδίκασεν, ὅτι οὐδ' αὐδ' ἐμὸν αὐτῷ προσῆκεν οὐδ' ἐν τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου.

γ. Ἐχούσης δὲ τῆς μητρὸς τοῦ παιδὸς τουτουῖ τὸν κλῆρον, ἐπειδὴ ἐνίκησεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητήσαντας ἑαυτῇ, οὕτως εἰσὶ μισροὶ οὗτοι, καὶ οὐκ οἰοῦνται δεῖν οὔτε τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πείθεσθαι οὔτε ³ τοῖς γνωσθεῖσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ πάντα τρόπον ³ ἐπιχειροῦντες ἀφελέσθαι πάλιν τὴν γυναῖκα τὸν κλῆρον ὃν ὑμεῖς αὐτῇ εἰψήσασθε· ὥστε συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες πρὸς ἀλλήλους καὶ καταθέμενοι παρὰ Μηδείῳ Ἀγνουσίῳ, Θεόπομπος ὁ τουτουῖ πατὴρ Μακαρτάτου, καὶ Γλαύκων, καὶ Γλαῦκος ὁ ἠττήδεις τὸ πρότερον, καὶ ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων τέταρτον προσλαβόντες — Εὐπόλεμος ἦν αὐτῷ ὄνομα —, οὗτοι ἅπαντες κοινῇ ἐπιβουλεύσαντες, προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν

¹ [καὶ]² παρακαταβάλλειν³ ἐπιχειροῦσιν

F. A. p. I. d. V. §. VIII.

Καὶ τοῦ κήρυκος —] Cum praeo pronuntiasset licere qui vellet de hereditate ambigere Haguid, aut propinquitate, aut ex testamento: vel, licere si cui videretur bonorum possessionem agnoscere, aut unde agnati, aut secundum tabulas, hereditatemque petentem, sponsione aut sacramento agere, hic sponsionem facere non ausus est. ΒΥΡΑΕΥΣ.

Καὶ τοῦ κήρυκος] Καὶ delendum est, nisi significet etiam. ΑΥΓΕΡ.

¹ Ἡ παρακατάβαλλειν βούλεται τοῦ κλήρου

τοῦ Ἀγνίου] Ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου ἐν παρακαταβολῇ. WOLF. Qui sibi vindicabat, ἀμφισβητήν dicebatur: qui vero contra sibi assererat, παρακαταβάλλων, quod fiebat cum sponsione et sacramento partis bonorum decime, quam pendebat, si causa cecidisset. V. Pollux, lib. VIII. §. 32. In Leg. Attic. lib. VI. tit. VI. §. XIII. p. 589. PETITUS. Eum vide. Cf. quoque Demosth. adv. Olympiod. p. 1173. ed. R. et Isaeus de Apollod. Hered. p. 65.

γ. Ἐπιχειροῦντες] Sub. nisi. ΑΥΓΕΡ.

ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν ¹ τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου, φάσκοντες τὸν νόμον κελεύειν, παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι, εἰάν τις βούληται ἀμφισβητεῖν. καὶ, ἐπειδὴ ἦγεν ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, τὰ τε ἄλλα ἦν αὐτοῖς ἅπαντα παρεσκευασμένα εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, τετραπλάσιον ἡμῶν ἔλαβον· ἐξ ἀνάγκης γὰρ ἦν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τῷ ἄρχοντι, ἀμφορέα ἐκάστῳ εὔχεσθαι τῶν ἀμφισβητούντων, καὶ τρεῖς χεῖρας τῷ ὑστέρῳ λόγῳ. ὥστε συνέβαινε ἐμοὶ τῷ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἀγωνιζομένῳ, μὴ ὅτι περὶ τοῦ γένους, καὶ τῶν ἄλλων ὧν μοι προσῆκε, διηγῆσασθαι τοῖς δικασταῖς, ὡς ἐγὼ ἠβουλόμην, ἀλλ' οὐδ' ἀπολογῆσασθαι μοι ἐξεγένετο οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν· ἡμίπτον γὰρ μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. καὶ τὸ σόφισμα ἦν τοῦτο, αὐτοὺς μὲν ἑαυτοῖς συναγωνίζεσθαι καὶ ὁμολογεῖν ἅπαντα, περὶ ἡμῶν δὲ λέγειν τὰ οὐδὲ πῶποτε γεγόμενα. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιβουλευσάντων καὶ συναγωνιζομένων ἀλλήλοις· ἐφ' ἡμᾶς, καδίσκων τεττάρων τεθέντων κατὰ τὸν νόμον, εἰκότως, οἶμαι, οἱ δικασταί ἐξηπατήθησαν καὶ ἐστασίασαν ² ἀλλήλοις, καὶ παρακρουθέντες ὑπὸ τῆς παρασκευῆς ἐψηφίζοντο, ὅ τι τύχοι ἕκαστος· καὶ αἱ ψῆφοι ὀλίγαις πάνυ ἐγένοντο πλείους, ἢ τρισὶν ἢ τέτταρσιν, ἐν τῷ Θεωσώμπου καδίσκῳ, ἢ ἐν τῷ τῆς γυναικὸς.

δ'. Καὶ τότε μὲν ταῦτα ἦν τὰ πραχθέντα, ὡς ἄνδρες δικασταί· ἐπειδὴ δ' οὐτοσί ὁ παῖς ἐγένετο, καὶ ἔδωκε και-

¹ περὶ τοῦ

² ἐν ἀλλήλοις

Τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον, προσκαλεῖσθαι, εἰάν τις βούληται ἀμφισβητεῖν] Προκαλεῖσθαι παρὰ τινος pro τινὰ προκαλεῖσθαι, susceptum mihi est, etsi post sequitur, p. 61. v. 19. ἀνάγκη δι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησις ἐστὶ παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. Videtur et προκαλεῖσθαι pro προσκαλεῖσθαι fere ubique scriptum. Nam si προσκλήσεις fiebant extra iudicium. WOLF.

Καὶ τρεῖς χεῖρας lege, παρακρουθέντες, παρὰ τὸ χεῖρας. Nam χεῖρας ἔξυτόνος sunt inferiæ et parentalia. IDEM. Tres choes videntur fecisse amphoram. Per ὑστέρῳ λόγῳ intelligo partes eo adversantes. AUGER.

Ἡμίπτον γὰρ μέρος εἶχον τῷ ὕδατι]

Ergo tres choes amphoram faciunt. WOLF. Vid. Corsin. F. A. p. 1. d. I. §. XXIV.

Καὶ δίσκων τεττάρων] Cum accusatores 4. fuerint, et una rea mulier, videntur 5. disci ponendi fuisse. Scriptum fortassis est ὕ pro ἰ: nisi forte duo ex illis ex professo conjuncti fuerint. WOLF. Legendum est, καδίσκων ὡς τὴν τριάντων. Quinque enim erant de hereditate ἀμφισβητούντες, Theopompus, Glaucon, Glaucon, Eupolemus, et Philomache, contra quam priores illi quatuor disceptabant. PETITUS. Emendatio certa est, neque neglecta ab H. Valesio ad Harpocrat. p.

41. WESSELIUS.

ρὸς εἶναι, οὐκ ὀργισθεῖς ἐγὼ τοῖς γενομένοις, ἀλλ' ἠγούμε-
 νος εἰκὸς τι παθεῖν τοὺς τότε δικάζοντας, εἰσῆγον εἰς τοὺς
 φράτορας τοὺς τοῦ Ἀγνίου Εὐβουλίδην τὸν παῖδα τουτονί,
 ἐκ τῆς θυγατρὸς ὄντα τῆς ἐκείνου, ἵνα μὴ ἐξερημαθῆ ὁ
 οἶκος. ἐκείνος γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὁ Εὐβουλίδης, ὁ τῷ
 Ἀγνίᾳ γέκει ὢν ἐγγυτάτω, μάλιστα μὲν εὐχέτο τοῖς θεοῖς
 υἱὸν αὐτῷ γενέσθαι, ὡς περ καὶ ἡ θυγάτηρ ἢ τουτουὶ μήτηρ
 τοῦ παιδὸς αὐτῷ ἐγένετο. ἐπειδὴ δὲ τούτου ἀπέτυχε, καὶ
 οὐκ ἐγένετο ἄρρη παῖς αὐτῷ οὐδὲ εἰς, μετὰ ταῦτ' ἤδη
 ἐσπώδαζεν, ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰσποιηθῆ αὐτῷ υἱὸς
 εἰς τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν Ἀγνίου, καὶ εἰς τοὺς φρά-
 τορας εἰσαχθῆ τοὺς ἐκείνου, ἠγούμενος, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 ἐκ τῶν ὑπολοίπων τοῦτον εἶναι ἑαυτῷ οἰκειότατον, καὶ οὐ-
 τῶς ἂν μάλιστα τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ διασώζεσθαι, καὶ
 οὐκ ἂν ἐξερημαθῆναι. καὶ ἐγὼ ταῦτα ὑπηρέτησ' αὐτῷ, ὅ
 τὴν Εὐβουλίδου θυγατέρα ἔχων, ἐπιδικασάμενος, ὡς γένοι
 ὢν ἐγγυτάτω καὶ εἰσῆγαγον τὸν παῖδα τουτονί εἰς τοὺς 1054
 Ἀγνίου καὶ Εὐβουλίδου φράτορας μεθ' ὧν καὶ Θεόπομ-
 πος, ὁ τουτουὶ πατὴρ Μακαρτάτου, ἕως ἔζη, ἐφρατρίαζε.
 κατὰ αὐτὸς οὗτος, καὶ οἱ φράτορες, ὡς ἄνδρες δικασταί, οἱ

ἰ αὐτῶν

Υ. Εἰς τοὺς φράτορας τοὺς τοῦ Ἀγνίου] Τοῦ
 Εὐβουλίδου legendum. WOLF.

Ἴνα μὴ ἐξερημαθῆ ὁ οἶκος] Οὐ μὲν ἂν, ὡς
 Σωσίθεσ, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς. Nam
 Σωσίθεος, semel a Theopompo victo, non
 licebat denuo jus de eadem re adipisci
 καὶ ἀναλίσσασθαι. Sed cum injuriam sibi
 factam putaret, quid facit? filium suum
 tertium Ebulidum adoptat, secundo Eu-
 bulidae, socero, defuncto, (quæ adoptio
 haud dubio acriter est, ut contra leges
 facta, oppugnata a Macartato) et filii sui
 nomine agit in hereditatem Hagnite,
 quam secundus Ebulidis, secundæ Phy-
 lomaohæ pater, jure agnationis tenuerat,
 filique reliquerat. IDEM.

Ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς] Cur ergo non
 primogenitum illi adoptandum dedisti,
 Sosithæe? Quia non tibi familia Euba-
 lidæ, sed pecunia caræ fuit: ὁ μὲν ἂν
 λόγος εὐμορφος, ὁ δὲ λόγος ἀπιστος. IDEM.
 Studio contendit, ut e filia natus puer sibi
 in adoptionem daretur, qui in ejus fami-
 liam transiret, nomenque daret phratris.
 ΒΥΒΛΙΟΥ.

Ἐφρατρίαζε] Phratris consortium habe-

bat. IDEM.

Οἱ φράτορες] Liberos, sive legitimis
 e nuptiis susceptos, sive secundum Leges
 adoptatos, patres lege jubebant referre
 in φράτορας, jurati profitescentesque apud
 φρατῶρων acta, eos esse a se legitimis o-
 nuptiis susceptos, κατὰ secundum Atheni-
 ensium jura adoptatos. — Inscribebantur
 autem albo τῶν φρατῶρων liberi statis anni
 diebus, et quidem adoptivi Thargeliorum
 festo, ut docet Isæus de Apollod. Herod.
 p. 65. [Vereor, ut semper id sit factum.
 Apollodorus affecto erat corpore, Thra-
 sylumque, ut primum licuit, in φρατῶ-
 ρων album retulit. Isæus id clarissimè
 docet. WESSELIING.] Erat autem τῶν
 φρατῶρων anquirere, an vera civis esset
 qui adoptaretur, et secundum leges ad-
 optatus. Adoptator jusjurandum concipiebat
 id ita esse: et ita tandem eorū
 calculis atque suffragiis in φρατῶρων album
 inscribebatur. At vero legitimis natura-
 lesque liberi inscribebantur tertio festi
 Apaturiorum die, qui κομῆσιος dicebatur
 ἀπὸ τοῦ τοῦς κομῆσιος καὶ τὰς κῆρας ἰσχυρῶ-
 φων εἰς τὰς φρατῆρας, ut videre est apud

τουτουὶ Μακαρτάτου, οἱ ἀρίστα εἰδότες περὶ τοῦ γένους, ἑσώντες αὐτὸν μὲν τούτον οὐκ ἐθέλοντα κωδυνεύειν, οὐδ' ἀπάγοντα τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, εἰ μὴ προσηκόντως εἰσηγήτο ὁ παῖς οὗτος, αὐτοὺς δ' ἀξιοῦντα ἐπιορκεῖν, λαβόντες τὴν ψῆφον, καιομένων τῶν ἱερείων, ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντες τοῦ Διὸς τοῦ Φατρίου, παρόντος τουτουὶ Μακαρτάτου, ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια, ὧ ἀνδρες δικασταὶ, ὀρθῶς καὶ προσηκόντως τὸν παῖδα τουτουὶ εἰσάγεσθαι Εὐβουλίδῃ υἱὸν εἰς τὸν οἶκον ¹ τοῦ Ἀγνίου. ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν ² φρατέρων τουτουὶ Μακαρτάτου, υἱὸς ὢν Εὐβουλίδου ὁ παῖς οὗτος προσεκαλέσατο Μακάρτατον τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου εἰς διαδικασίαν, καὶ ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα, κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ. ἐμοὶ γὰρ οὐκέτι οἶόν τ' ἦν, ὧ ἀνδρες δικασταὶ, κυρίῳ ἐπιγεγράφθαι, εἰσπεπωϊηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου. καὶ ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδί τούτῳ κατὰ τὸν νόμον, καδ' ὄν περ καὶ οὗτοι προσεκαλέσαντο τὴν τουτουὶ μητέρα, τὴν νενικηκυῖαν πρότερον ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἔχουσαν τὸν κλῆρον ¹ τοῦ Ἀγνίου. καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον, καδ' ὄν ἡ πρόσκλησις ἐστὶ παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐάν δ' ἐπιδιδασμένον ἀμφισβητῇ τοῦ κλήρου ἢ τῆς ἐπικλήρου, προσκαλείσθω τὸν ἐπιδιδασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων

¹ τὸν² φράτερας τῶν τουτουῶν

Grammaticos. — Solebant offerre victimas, quarum pondus lege erat definitum; quas si φράτερες per iudum iocantque, eas exhiberentur, infra justum pondus esse dicebant, Kochmantes ἰστένης δὲ, μαιῶν γάρ ἐστι. Pollux III. Schol. ad Ranas v. 810. et Harpocrat. In Leg. Attic. lib. II. tit. IV. §. VIII. p. 222 seq. PATTIUS.

Ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια] Quae fuerunt illa? τὸν παῖδα τουτουὶ εἰσάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ, φτι εἰσάγεσθαι. Sic malo accipere εἰδικῶς, quam τελευτῶς, ut ante verti: decesserunt, Iudices, recte et convenienter, ut puer hic Eubulide filius in Hagnie familiam introduceretur. Neque vero me pudet meliora peioribus substituere, etsi et illa interpretatio defensionem ha-

bet ex ambiguitate constructionis. WOLF.

Κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ] Hinc apparet, Eubulidem, casus nomine haec habetur oratio, minorennem fuisse, ac potius infantem. IDEM. F. leg. ἑμμαντοῦ. AUGER.

Παρὰ τοῦ [χ.] F. κατὰ τοῦ ἔχοντος. WOLF.

Ἐάν δ' ἐπιδιδασμένου] F. ἰάν δ' ἐπιδιδασμένου ἀμφισβητῇ τις τοῦ κλήρου. Nisi placeat exponere ἰάν ἐπιδιδάσαντο. IDEM. Sub. τινός, ὁ ἐπιδιδασμένος, qui per iudicium obtinuit hereditatem: et ἀμφισβητῇ sub. τις, sicut ad τὸν κλῆρον, ἰσπρ vel περ. AUGER. De hac lege vid. Pettus in Leg. Attic. L. VI. T. I. §. XI. p. 541. Heraldus Animadv. in Salmas. Obsorv. ad J. A. et R. lib. III. c. XV. §. 1. seqq.

δικῶν παρακαταβολὰς δ' εἶναι τῷ ἀμφισβητοῦντι. ἰάν δὲ μὴ προσκαλε- 1055
 σάμενος ἐπιδικάσῃται. ἀτελής ἔσται ἡ ἐπιδικάσια τοῦ κλήρου. ἰάν δὲ μὴ ζῆ
 ὁ ἐπιδικάσμενος τοῦ κλήρου, προσκαλεσθῶ κατὰ ταῦτα, ᾧ ἡ προθεσμία
 μὴ πω' ἐξήκει τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἀρχοντι, καθότι ἐπιδικάσατο,
 οὐ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα.

ε'. Τοῦ μὲν νόμου ἀκηκόατε· δέομαι δ' ὑμῶν δικαίαν
 δέησιν, ᾧ ἄνδρες δικασταί. εἰάν γὰρ ἐπιδείξω Θεοπόμπου,
 τοῦ πατρὸς τοῦ Μακαρτάτου, γένει ὄντας Ἀγνίαν ἐγγυτέρω
 Εὐβουλίδην τὸν παῖδα τουτουὶ καὶ² Φυλομάχην, ἣ ἔστι μή-
 τηρ τῷ παιδί, Εὐβουλίδου δὲ θυγάτηρ· καὶ οὐ μόνον γένει
 ἐγγυτάτω ὄντας, ἀλλὰ τὸ παράπαν οὐδὲ ὄντα οὐδὲν
 ἄνθρωπον ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἀγνίου ἄλλον, ἢ τὴν μητέρα τοῦ
 παιδὸς τουτουὶ καὶ αὐτὸν τουτον τὸν παῖδα· ταῦτ' εἰάν
 ἐπιδείξω, δέομαι ὑμῶν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, βοηθῆσαι ἡμῖν.
 τὸ μὲν οὖν πρῶτον διενόηθην, ᾧ ἄνδρες δικασταί, γράψας
 ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοὺς Ἀγνίου, οὕτως
 ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον· ἐπεὶ δ' ἔδοκει οὐκ εἶναι
 ἐξίσου ἢ θεωρία ἅπασιν τοῖς δικασταῖς, ἀλλ' οἱ πόρῳ κα-
 θήμενοι ἀπολείπεσθαι, ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶ τῷ λόγῳ
 διδάσκειν ὑμᾶς, τοῦτο γὰρ ἅπασιν κοινόν ἐστι. πειρασόμεθα
 δὲ καὶ ἡμεῖς, ὡς ἂν μάλιστα δυνώμεθα, διὰ βραχυτάτων
 ἐπιδείξαι περὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀγνίου.

ς'. Βούσελος γὰρ ἦν ἐξ Οἴου, ᾧ ἄνδρες δικασταί, καὶ
 τούτῳ ἐγένοντο πέντε υἱεῖς, Ἀγνίας καὶ Εὐβουλίδης καὶ

¹ ἐξήκει

² Φυλομάχ.

et Grotius ad Matth. Evang. I. 16.

Παρακαταβολὰς] Παρακαταβολὴ actionis
 genus est, qua qui experiri volebant, pec-
 uniam deponabant: moris enim fuit, ut
 qui hoc genere experiebantur aut contende-
 bant, h. e. ut tam actor quam reus apud
 aeta decumam partem estimationis litis
 deponerent, multam scilicet futuram to-
 mere litigantis. Deinde ad hujus legis
 intelligentiam scire nos oportet, κλῆρον
 ἐπιδίκων dici hereditatem controversam, vel
 que in controversia deduci jure potest:
 et contra ἀπίδικον, puram et controversia
 vacuum. BUDÆUS.

Ἀτελής ἔσται] Ἀπρακτος καὶ ἀνοφελής·
 οὐδὲν ἰσχύσει καὶ ἀποδιώξεταί. WOLF.

Ἐπιδικάσια] Et διαδικασία pro eodem
 accipit in hac Oratione p. Μανζερ. De-
 mosthenes, h. e. pro petitione hereditatis
 et donatum possessione petita. BUDÆUS.

Προσκαλεσθῶ κατὰ ταῦτα] S. ὁ ἐπιδη-
 καζόμενος ἐκίειν (s. τὸν ἔχοντα τὸν κλῆρον, ἢ

τὸν ἐπικληρῶν) ὃ ἡ προθεσμία μίση ἐξήκει,
 qui nondum tot annos hereditatem tenu-
 it, ut ei litem intendere nefas sit. Alibi
 quinquennii fit mentio. Apud Juriscon-
 sultos est præscriptio longi, longioris,
 longissimi temporis. Sed hæc nihil ad
 Demosthenem. WOLF.

Τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἀρχοντι]
 Disceptatio autem prætoris esto. F. πρὸς
 τῷ ἀρχοντι: disceptetur autem apud præ-
 torem. IDEM. Lege παραρὰ vel πρὸς τῷ
 ἀρχοντι, κ. ἐπιδικάσατο, ἕς ἂν ἔχῃ. AUOER.

Καθότι ἐπιδικάσατο οὐ ἂν ἔχῃ τὰ χρήμα-
 τα] F. ὡς ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. WOLF.
 ὅς ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. In Leg. Attic. lib.
 VI. tit. VI. §. XIV. p. 590. PETITUS.
 De hac lege eam vide l. n. l. et l. s. l.

ἢ οὐδὲ ὄντα οὐδὲν ἄνθρωπον] Lege οὐδὲνα
 ἄνθρωπον, ἢ οὐδὲνα ἀνθρώπων. WOLF.

Οἱ πόρῳ καθήμενοι ἀπολείπεσθαι] S. τῆς
 Συναγίας ἰδίας. IDEM.

ς'. Ἐξοίω] Lege ἐξ Οἴου. PALMER.

Στρατίος καὶ Ἄβρων καὶ Κλεόκριτος· καὶ οὗτοι ἅπαντες οἱ τοῦ Βουσέλου υἱεῖς ἄνδρες ἐγένοντο, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν ὁ πατήρ ¹ Βούσελος ἅπασι καλῶς καὶ δικαίως, ὡς περ προσῆκε. νεμῶμενοι δὲ τὴν οὐσίαν, γυναῖκα ἕκαστος 1056 αὐτῶν ἔγημεν κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους· καὶ παῖδες ἐγένοντο αὐτοῖς ἅπασι, καὶ παίδων παῖδες· καὶ ἐγένοντο πέντε οἶκοι ἐκ τοῦ Βουσέλου οἴκου ἑνὸς ὄντος· καὶ χωρὶς ἕκαστος ὤκει, τὸν ² ἑαυτοῦ ἔχων καὶ ἐγγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος. περὶ μὲν οὖν τῶν τριῶν ἀδελφῶν τῶν τοῦ Βουσέλου υἱῶν καὶ τῶν ἐγγόνων τῶν τούτοις γενομένων, τί ἂν ἐγὼ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πράγματα παρέχοιμι ἢ ἑμαυτῶ, ἐξηγούμενος περὶ ἑκάστου; ὄντες γὰρ ἐν ταύτῳ γένει Θεοπόμπῳ καὶ προσήκοντες ὁμοίως τῷ Ἀγνίᾳ, οὗ ἐστὶν ὁ κλῆρος, οὐδεὶς αὐτῶν οὔτε πρότερον πώποτε οὔτε νῦν ἠνώχλησεν ἡμῖν, οὐτ' ἠμφισβήτησεν οὔτε τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου οὔτε τῆς γυναικὸς τῆς ἐπικλήρου ἢ ἐγὼ ἔχω ἐπιδικασάμενος, ἠγούμενοι οὐδ' ὅτι οὖν προσῆκειν ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἀγνίου. περιέρχον δὴ μοι δοκεῖ εἶναι λέγειν ³ τι περὶ τούτων, πλὴν ὅσα ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἐπιμνησθῆναι· περὶ δὲ Θεοπόμπου τοῦ πατρὸς τοῦ Μακαρτάτου, καὶ αὐτοῦ τουτουῖ Μακαρτάτου, περὶ τούτων μοι ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης λέγειν. ἐστὶ δὲ βραχὺς ὁ λόγος, ὦ ἄνδρες δικασταί.

ζ'. Ὡς περ γὰρ ὀλίγον τι πρότερον ἀκηκόατε, ὅτι τῷ Βουσέλῳ πέντε υἱεῖς ἐγένοντο, τούτων εἷς ἦν Στρατίος ὁ τουτουῖ πρόγονος Μακαρτάτου, καὶ ἕτερος Ἀγνίας ὁ τουτουῖ πρόγονος τοῦ παιδός. ἐγένετο δὲ υἱὸς τῷ Ἀγνίᾳ Πολέμων, καὶ θυγάτηρ ⁴ Φυλομάχη, ἀδελφὴ τοῦ Πολέμωνος ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία· τοῦ δὲ Στρατίου ἐγένοντο τῷ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγνίου Φανοστράτη καὶ Χαρίδημος ὁ τουτουῖ παῖς Μακαρτάτου. ἐρωτῶ δὴ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί,

¹ ὁ Βούσελος² ἑαυτοῦ οἶκος ἔχων³ [τι]⁴ Φυλομάχ.

ζ'. Στρατίος ὁ τουτουῖ πρόγονος Μακαρτάτου] Proavus. Series hæc est: Stratius, Chaidemus, Theopompus, Macartatus. WOLF. Καὶ ἕτερος Ἀγνίας, ὁ τουτουῖ πρόγονος τοῦ παιδός] Abavus, si etiam pæri matrem numeres: proavus, si, matre ommissa, Eubalidis avi filium status. Series hæc est:

1. Hagnias, Phylomache, Ebulides, Hagnisæ secundi patruelis, Phylomache secunda, Ebulides tertius. In hac serie dum quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamvis remotiores, præferantur, sed in eadem familia tantum, ut opinor. IDEM.

πότερος οικειότερός ἐστι καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἀγνίᾳ, 1057
 ὁ οὗτος ὁ Πολέμων, ἡ θυγάτηρ ἢ ἡ Φυλομάχη, ἢ Χαρί-
 δημος ὁ υἱὸς ὁ Στρατίου, ἀδελφιδούς δ' Ἀγνίου; ἐγὼ μὲν
 γὰρ ἠγοῦμαι τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα ὁ οικειότατον εἶναι
 ἐκάστῳ ἡμῶν μᾶλλον, ἢ τὸν ἀδελφιδούν· καὶ οὐ μόνον παρ'
 ἡμῶν τούτο νενόμισται, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
 καὶ Ἕλλησι καὶ Βαρβάροις. ἐπειδὴ τοῖνυν τοῦθ' ὁμολογεῖ-
 ται, ῥαδίως ἤδη τοῖς ἄλλοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, παρακο-
 λουθήσετε, καὶ αἰσθήσασθε τούτους, ὅτι εἰσὶ εἰς αἰῶναι καὶ
 ἀσελγεῖς ἄνθρωποι.

ἢ. Τοῦ Πολέμωνος γὰρ τοῦ υἱὸς τοῦ Ἀγνίου ἐγένετο
 υἱὸς Ἀγνίας, ἡ τοῦ πάππου τοῦ ἑαυτοῦ ὄνομ' ἔχων, τοῦ
 Ἀγνίου. καὶ οὗτος μὲν ἅπαις ἐτελεύτησεν ὁ Ἀγνίας ὁ
 ὕστερος τῆς Φυλομάχης δὲ, τῆς ἀδελφῆς τῆς Πολέμωνος,
 καὶ Φιλάργου — ὧ ἔδωκεν αὐτὴν ὁ ἀδελφὸς Πολέμων,
 ἀνεψιῶ ὄντι ἑαυτοῦ· ὁ γὰρ Φίλαργος υἱὸς ἦν Εὐβου-
 λίδου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγνίου —, τοῦ δὲ Φιλάργου τοῦ
 ἀνεψιοῦ τοῦ Πολέμωνος, ἐγένετο υἱὸς Εὐβουλίδης ὁ πατὴρ
 τῆς μητρὸς τουτουῖ παιδός. καὶ οὗτοι μὲν υἱεῖς ἐγένοντο
 Πολέμωνι, καὶ, τῇ ἀδελφῇ τῇ Πολέμωνος, Φυλομάχῃ,
 τοῦ δὲ Χαριδήμου ἐγένετο, τοῦ υἱὸς τοῦ Στρατίου, Θεό-
 πομπως, ὁ τουτουῖ πατὴρ Μακαρτάτου. πάλιν δὲ ἐρωτῶ,

¹ υἱός   ² καὶ   ³ ἢ θυγάτης ἢ υἱός   ⁴ Φυλομάχ.   ⁵ ὁ Στρατίου   ⁶ ἀδελφιδού

Καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἀγνίᾳ] S. τῷ

μεγάλῳ, ἢ πρότερον, τῷ Εὐβουλίῳ υἱῷ. IDEM.

Ἀδελφιδούς δ' Ἀγνίου]

Hagnias Stratius.

Polemo × Charidemus.

IDEM.

Οικειότατον μᾶλλον] Πολλῶν οικειότερον.

IDEM.

ἢ τὸν ἀδελφιδούν] Τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν
 Χαριδήμου. IDEM.

Παρακολουθήσατε καὶ αἰσθήσασθε. IDEM.

Τούτος ἐστὶ εἰς] Ἄντ' αὐτοῦ, ὅτι οὗτος εἶσι,
 κατ' ἀπίπτωσιν. IDEM.

ἢ. Καὶ οὗτος μὲν ἅπαις ἐτελεύτησεν λογο.

IDEM.

Ἀνεψιῶ ὄντι ἑαυτοῦ] Ἀδελφιδῶ.

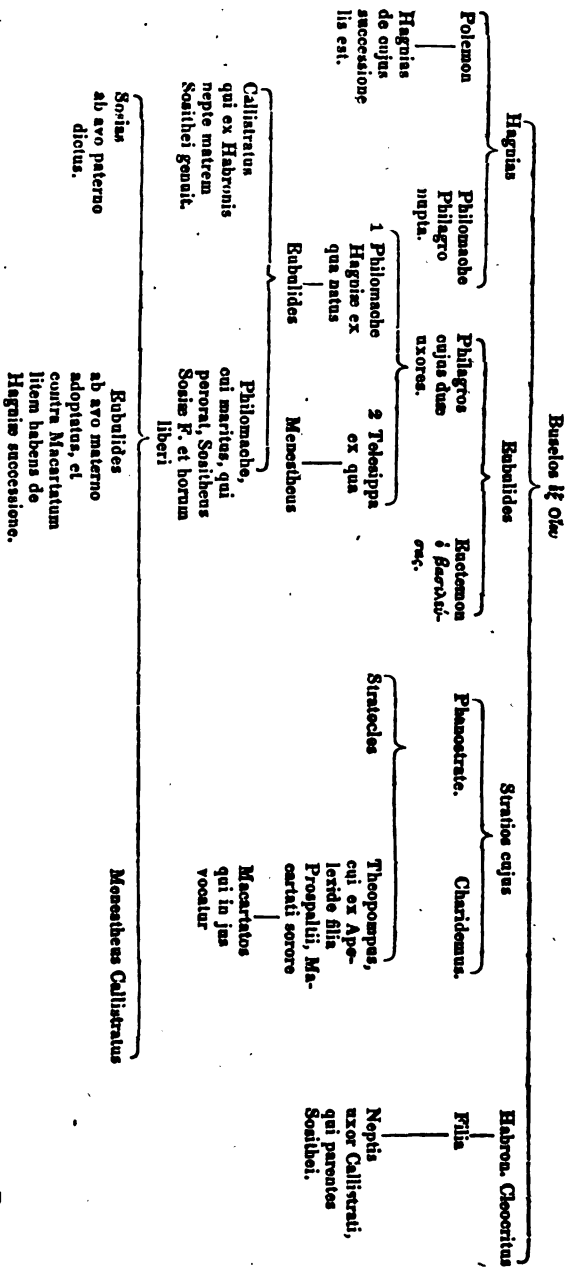
Hagnias × Eubulides.

Polemo × Philargus.

IDEM.

Ἐγὼ γὰρ Φίλαργος ἀδελφὸς ἦν Εὐβουλίῳ τοῦ
 ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγνίου] Falsum hoc est. Le-
 gendum igitur, ut genealogia ostendit, ὁ
 Φίλαργος υἱὸς ἦν. WOLF. L. υἱός. AUGER.

Ἐγὼ γὰρ Φίλαργος ἀδελφὸς ἦν —] Redun-
 dat vox ἀδελφός, ut ex tota oratione patet.
 Logo ὁ γὰρ Φίλαργος ἦν Εὐβουλίῳ. Tum
 manifeste vitiosa est vulgata lectio: nam
 si Philargus fuisset frater fratris Hagnie,
 fuisset etiam frater Hagnie, et frustra
 diceretur frater Eubulidis, de ejus he-
 reditate non agitur; sed dici debebat
 Hagnie frater, de cujus olerio queritur.
 Sed ut planiora hæc fiant et non laborat
 lector in legenda hac oratione, ecce tibi
 proponimus Hagnie stemma, ut ex ipsa
 oratione colligitur.

PALMER.

ὡ ἄνδρες δικασταί, πότερος οἰκειότερός ἐστι καὶ προσήκει
 μᾶλλον Ἀγνία, τῷ πρώτῳ ἐκείνῳ, ὁ Πολέμωνος υἱὸς Ἀγνί-
 ας, καὶ Εὐβουλιδῆς ὁ Φυλομάχης υἱὸς καὶ Φιλάγρου, ἢ
 Θεόπομπος ὁ Χαριδήμου υἱὸς, Στρατίου δὲ υἱοῦ; ἐγὼ μὲν
 γὰρ οἶμαι, ὡ ἄνδρες δικασταί, εἴπερ καὶ ὁ υἱὸς οἰκειό-
 τατός ἐστι καὶ ἡ θυγάτηρ, πάλιν, ὁ υἱοῦ καὶ ὁ ἐκ τῆς
 θυγατρὸς υἱὸς, οὗτοι οἰκειότεροί εἰσι μᾶλλον, ἢ ὁ τοῦ ἀδελ- 1058
 φιδοῦ υἱὸς, καὶ ὁ ἐξ ἑτέρου ὧν οἴκου. τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ

ἰ φιλομάχ.

Πότερος οἰκειότερος] *Mibi leg. vid. πότερον οἰκ. οἰκειότερος. AUGER.*

Στρατίου δ' υἱοῦ] *Nepos ex filio. Stratius, Charidemus, Theopompus. WOLF.*

Καὶ ἡ θυγάτηρ πάλιν] *F. A. καὶ ἡ θυγάτηρ, ἐστὶ πάλιν. IDEM.*

Τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ] *Hanc genealogiam equidem non satis intelligo, propter multiplicis genitivos, et vocabula cognationum parum dilucida, dum alii necessarii cum aliis conferuntur. Neque est haec multum diversa a consuetudine Concordiensium agricolarum in Alsatia, qui ab abnepote ad abavum solent adscendere, hoc modo: Petrus Joannis, Jacobi, Philippi, Arbogasti. Nec in argumento Archidami Isocratis huic dissimilis ratio est: nisi quod ibi articuli additi rem di-*

luoidiorem faciunt: κατάγειται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος. Ζευξίλαμος, οὗ Ἀρχίδαμος, οὗ Ἀγνίς, οὗ Ἀγασίλαος, οὗ Ἀρχίδαμος: et in Evangelio Matth. fit idem verbo γέννηται, et apud Lucam: Ἰησοῦς δὲ, ὡς ἐπημύζετο υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλεὶ, τοῦ Ματθαίου, τοῦ Λευὶ, καὶ τὰ λοιπὰ. Sed quantum ex ea colligere possum, haec ratio est necessitudinis, quam in tabella delineavi. Hagnias, Ebulides, fratres. Phylomache, Philager, fratrum liberi. Hi procreant Ebulidem: Ebulides Phylomachen accusatoris uxorem: e quibus nascitur Ebulides in Hagniae familiam adoptatus in linea descendente. Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus, sunt in linea collateralis.

GENEALOGIA,

CUJUS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

{ EXCEUS }
 { BUSELUS }

1. Hagnias. Polema et	1. Ebulides. Philager et	Stratius.—Habron.—Cleocritus. Phanostrate et Charidemus. Theopompus et Stratocles.
1. Phylomache. 2. Hagnias arbus, cujus est hereditas.	Euctemon. Callistratus, avus mater- nus Sosithi accusatoris.	Filius nepthis, mater Sosithi ex Callistrato.

Macartatus Theopompi filius, reus: qui tenet hereditatem Hagnianam, evictam a patre Theopompo et creptam Phylomachæ secundæ, cujus filius Ebulides 2. eandem recuperare studet, ut Hagniae secundo genere propior. Propinquitas autem illa exiit a Phylomache prima, Hagniae secundi amita, Phylomachæ secundæ avia materna: quæ, licet fœmina, est in descendente

ἐγένετο υἱὸς Μακάρτατος οὐτασί τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, τῷ τῆς ¹ Φυλομάχης υιεῖ, ἀνεψιῶ δ' Ἀγνίου ὄντι πρὸς πατρὸς

¹ Φυλομάχ.

E Philagro et Phylomache 1. nascitur 2. Ebulides. Is procreat 2. Phylomacham, Soaithei accusatoris uxorem. Ebulidam pueri, in familiam secundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniam secundi, qui orbis decessit, hæreditatem sibi vendicat. Causam hujus agit Soaitheus naturalis pater, auctore dato fratre pueri.

Τῷ μὲν ἂν Θεοπόμπῳ] Labyrinthus est hic locus, et plane orux fixa interpretibus: quem initio sic transtuli, non quod veram interpretationem putarem, sed ne laonnam relinquere. "Sed Theopompo natus est filius Macartatus: Ebulidam autem, Phylomachæ filio, qui consobrinus Hagniam paternus fuit, quam Ebulidam consobrinus filius Hagniam a patre sit, hic puer, etc." Hæc, ut ingenuè fatear, nec ipsæ intelligo. Sed est locus et male distinctus, et alioqui corruptus. Nam post Μακάρτατος οὐτασί v. 1. soli nota est ponenda: et, τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, ἀπὸ πατρὸς repetendam, ἕλωτο οὐτασί ἰ πατρὸς. et mox, v. 2. πρὸς πατρὸς Εὐβουλίδῃ, perperam scriptum est pro Φιλάρχῳ, ut genealogia doceat. Sic ergo verba ordinabis: οὐτασί δὲ ἰ πατρὸς, ἂν Ἀγνίου πατρὸς ἀνεψιῶ πρὸς πατρὸς, ἕλωτο υἱὸς Εὐβουλίδῃ, τῷ ὄντι υιεῖ μὲν Φυλομάχης, ὄντι δὲ ἀνεψιῶ Ἀγνίου πρὸς πατρὸς Φιλάρχῳ.

Nunc hos inter se. comparemus:

Hagnias ——— Ebulides

Phylomache ——— Philagor

Hagnias. ——— 2. Ebulides.

3. Ebulidam. Ita fratres sunt 1. Hagnias et 1. Ebulides: Phylomache et Philagor patruales: consobriini vero aut amitini (secundum jurisconsultos) inter se sunt Hagnias et Ebulides, natus ex amita Hagniam secundi, sorore, et Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniam secundi pater. Nam

linea Hagniam primi: Theopompos autem etsi eadem necessitudine Hagniam secundum attingit, qua Ebulides 2. æque est ex alia familia atque Theopompos: tamen potiore jure est propter matrem 1. Phylomacham, Hagniam primi neptem, secundi amitam. Alioqui Theopompo et Ebulidam fuisset ex æquo dividenda hæreditas, cum uterque sit Hagniam posterioris frater patruelis. Ex hac delineatione, et collateralium inter se et adscendendo et descendendo collatione, paulo rectius statui poterit de gradibus et nominibus necessitudinum: quæ permutata non uno in loco cum essent, et Græca nomina ἀνεψιῶν late pateant, proclivis in convertendo lapsus fuit, vocabula ipsa potius, quam seriem generis, intuenti. Quorum explicationem hic ordine subjiciamus, sero etiam a cæteris annotationibus, ut res ipsa in conspectu posita lectorem admoveat. WOLF.

Donatus ait, consobrinus esse, natus ex fratre et sorore. Sed Demosthenes, omis- sa hic Phylomacha, patres secundi Hagniam et Ebulidam secundi confert: qua ratione fratres patruelis erunt, e tribus fratribus nati; et Ebulides tertius erit Hagniam secundi fratris patruelis filius. Multum refert, quos inter sese conferas. Sunt enim hæc τῶν πρὸς τι, et alio atque alio respectu alias atque alias appellationes sortiantur. Verto igitur de integro sic: "Ac Theopompo filius Macartatus: Ebulidam autem, Phylomachæ filio, (qui respectu patris Philagor, Hagniam patruelis fuit) (Nati enim sunt duobus fratribus, Polemone et Philagro) puer hic natus est, Hagniam conjunctus, ut filius patruelis fratris." Qui habet aliquid melius et certius et dilucidius, doceat. Vocabula ista cognitionum et affinitatum tam Græca, quam Latina, ab aliis aliter usurpantur: quorum controversiis decidendis ego me nolo arbitrum honorarium interponere. Illud tantum rogo, ut, si quis ea, quibus ego sum usus, improbarit, tum demum erroris me condemnent, ubi omnia Lexica Græca et Latina, inter sese collata, consentire probabit. WOLF. Hic loco et distinguo: Ἀγνίου ὄντι πρὸς πατρὸς, ἀνεψιῶ πατρὸς ἂν Ἀγνίου πρὸς πατρὸς Εὐβουλίδῃ, οὐτασί ἰ πατρὸς (scil. ἕλωτο). ἰταυθὶ κ. τ. λ. sic levi immutatione et transpositione, hic tandem mihi locus claruit. AUGER.

Εὐβουλίδου ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἀγνία πρὸς πατρὸς αὐτοῦ
ἀ παῖς, ἐπειδὴ ἡ ¹ Φυλομάχη, ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου, καὶ

¹ Φυλομάχ.

Ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἀγνία] Etymologicon: ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἀνοθεῖν συνῆθαι εἰς συγγένειαν. Hesychius: ἀνεψιοί, ἀδελφῶν υἱά· ἀνεψιάδους (qui et ἀνεψιάδες a Polluce dicitur) ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ ἢ τῆς ἀνεψίης γεγενηός· ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιάδων συγγένεια. Suidas Hesiodum Homeri ἀνεψιάδων facit, hoc modo ad ascendendo: Hesiodus, Dius, Ampelides, Melanopus, ἢ φασὶ τινεὶ τοῦ Ὀμήρου προπάτερως εἶναι πάτερων. Sed si Herodotum secuti, Melanopum Critheidis patrem, e qua natus Homerus sit, statusmus, legendum erit: προπάτερα εἶναι, ἢ πάτερων. Ago descendendo:

Melanopus

Ampelides	Critheis
Dius	Homerus.
Hesiodus.	

Julius Pollux lib.

3. cap. 2. paulo dilucidius hæc explicat: ἀνεψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, εἴτε πατραδέλφων, εἴτε ἐκ μητραδέλφων εἴτε ἐξ ἀδελφῶν, ἢ ἀδελφῶν· εἴτε ἐκ θυῶν ἄρρηνων ἀδελφῶν, εἴτε ἐκ θυῶν θηλειῶν. αὐτανεψιοί, αἱ ἀνεψιοί. αἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύσιν ἀλλήλους ἀνεψιάδας, εἴτε ἐξ ἀρρηνῶν ἄρρηνων εἶναι, εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἄρρηνῶν καὶ θηλειῶν.

ἀνεψιάδης } δὴ ὁ, τὸ ἀνεψιάδους καὶ
                  } δὴ ἡ ἀνεψιάδῃ, αἱ ἐξ ἀνεψιάδων
ἀλλήλους ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανεψιαί. Querendum hic videtur, si demum sint ἀνεψιοὶ καὶ ἀδελφίδαί, an vero diverso respectu sic appellentur. Exempli gratia.

Peleus	πάτερως	Telamon	Avus
Achilles	υἱός	Ajax	Filius
Pyrrhus,	υἱδῶς	Eurysaces,	Nepos.
		Peleus	

Peleus, Telamon, fratres sunt, Achilles, Ajax, fratrum filii, atque iterum Pyrrhus et Eurysaces. Sed Ajax et Eurysaces ad Peleum relati sunt, prior ἀνεψιός, ἢ ἀδελφιδῶς; posterior ἀνεψιάδης, ἢ ἀδελφιδῶ υἱός; et quomodo Latine appellantur? Ajax nepos ex fratre, Eurysaces nepotis ex fratre filius, an habent singula nomina? Jam Achilles et Ajax, suntne ἀνεψιοί, an ἀδελφιδῶν inter se appellandi? Latine quidem fratres patruelis dicuntur. Jam Eurysacis patruus est Achilles, πάτερως, ἢ πατραδέλφος: magnus patruus Peleus: sed quomodo Græce dicitur? Aliudne habet nomen, quam πατραδέλφου πατρός; hæc et similia velim accuratius explicari a jurisconsulto, qui idem et Græce ligæ peritus esset, et Græca cum Latinis conciliare, et pro diversitate respectuum

inter sese comparare. Idque aut jam fecisse, (Nondum enim ejus scripta legendi otium habui) aut facturum esse virum clarissimum et disertissimum, Mattheum Wesenbecium, et spero, et opto. Vulgaria ista sunt, ἀδελφῆς ἑμοπάτερως καὶ ἑμομητρίως, ἀδελφῆ, frater, soror, ἀδελφιδῶς, fratris aut sororis filius. ἀδελφιδῆ, fratris aut sororis filia. πάτερως, πατραδέλφος, θάϊος πρὸς πατρός, patruus, μήτερως, μητραδέλφος, θάϊος πρὸς μητρός, avunculus. πατραδέλφη, amita. μητραδέλφη, matertera. ἀνεψιός, consobrinus, fratris vel sororis meæ filius, nepos ex fratre vel sorore, ἀνεψιός πρὸς πατρός, patruelis, amitiuus. (sed de posteriore dubito) ἀνεψιός πρὸς μητρός, consobrinus. ἀδελφαί, sorores. ἀδελφίδαί, filia sororum, consobrinæ, ἀδελφίδαί, neptes ex sororibus, vel sobrinæ. ἀδελφοί, fratres. ἀδελφιδῶν, fratrum filii patruelis. ἀνεψιοί, nepotes e patruelibus, vel sobrini. ἀνεψιάδης, ἢ ἀνεψιάδως, filius vel patruelis, vel amitiui, vel consobrini. Sic ἀνεψιάδῃ, filia, etc. ἀνεψιότης, cognatio patruelium et consobrinorum. Græcoi Jurisconsulti ἀνεψιῶν vocant ἐξ ἀδελφῶν, ἐξανέψιον, ἢ διακἀνεψιον, τὸν ἀνεψιάδων: ἀδελφῶν ἑτεροθαλῶν, τὸν μὲν ἐξ ἀρρηνῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἢ ἑμοπάτερων μόνων, ἢ ἑμομητρίων. In Latinis appellationibus sobrinorum et consobrinorum non omnes consentiant. Donatus: Sobrini sunt e duobus sororibus, Consobrini ex fratre et sorore. Sed Cicero sobrinos remotiores facit, eum 1. de Off. dicit, Consobrinorum, sobrinorumque conjunctiones. Francisc. Hotmannus, ex jurisconsultorum auctoritate: Consobrini (inquunt) sunt, qui næve aut e duobus sororibus nascuntur, vel ex avunculo aut matertera prægnati, vel in genere ἀνεψιοί, quilibet fratrum aut sororum liberi. Patruelis fratres et sorores vel e duobus fratribus, vel e patruo. Patruus magnus, frater avi, patruus maximus, abavi frater. Sobrini proprie dicuntur sororum fratrumque nepotes et neptes, et sunt ultimi cognationum gradus. Sobrinus patris mei consobrini filius et matris meæ consobrini filius. Sobrinus est nepos magni patris. Proavunculus proavis pater: promatertera, proavis soror. Avus, abavus, proavus, avus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, nota sunt. Amittini inter se dicuntur, ex fratre et sorore nati. Hos Donatus appellat consobrinos. Thesaurus Roberti Stephani sic habet:

ὁ Πολέμων, ὁ πατήρ ὁ Ἀγνίου, ἀδελφοὶ ἦσαν ὁμοπάτριαι καὶ ὁμομήτριοι. τῷ δὲ γε Μακαρτάτῳ τῷδ', τῷ υἱεὶ ¹ τῷ Θεόπομπου, οὐδὲν ἐγένετο ἐκγονον, ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τούτου καὶ τῷ Στρατίου.

Ζ'. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, τῷ μὲν παιδὶ τούτῳ ἐστὶν ὄνομα τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων, καὶ μέχρι ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι ἀνεψιοῦ γὰρ Ἀγνίου παῖς ἐστίν, ὁ γὰρ πατήρ αὐτοῦ Εὐβουλίδης ἀνεψιὸς ἦν Ἀγνία, οὗ ἐστὶν ὁ κληρὸς. ὁ δὲ γε Θεόπομπος, ὁ τούτου πατήρ Μακαρτάτου, οὐκ ἂν εἶχεν ὄνομα θέσθαι αὐτῷ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων οὐδὲν ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν τοῦ Στρατίου. σὺ προσήκει δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὐδένα ἄνθρωπον τὸν κληρὸν ἔχειν τὸν Ἀγνίου, ἐξ ἑτέρου οἴκου ὄντα, ἕως ἂν τις λείπῃται τῶν γενομένων ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἀγνίου, οὐδ' ἐκβάλλειν βία, ὅπερ οὗτοι διαπράττονται, γένει τε ἀπωτέρω ἔντες καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ· τούτο γὰρ ἐστίν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὃ παρεκρούσατο Θεόπομπος, ὁ τούτου πατήρ Μακαρτάτου. τίνες οὖν εἰσὶ λοιποί; οἱ ἔτι νῦν ὄντες ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἀγνίου, ² Φυλομάχη τε ἡ ἐμὴ γυνή, Εὐβουλίδου ³ δὲ θυγάτηρ οὕσα τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγνίου, καὶ οὗτος ὁ παῖς, ὁ εἰσηγμένος υἱὸς εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου καὶ ¹⁰⁵⁹ Ἀγνίου. Θεόπομπος δ', ὁ τούτου πατήρ Μακαρτάτου, οὐκ ὧν τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγνίου, ἐψεύσατο πρὸς τοὺς δικαστάς ὑπερμέγεθες ψεῦδος περὶ τε τῆς ² Φυλομάχης, τῆς τοῦ Πολέμωνος ἀδελφῆς, τηθίδος δ' Ἀγνίου, ὅτι οὐκ εἶη τῷ Πολέμωνι, τῷ τοῦ Ἀγνίου υἱεὶ, ὁμοπατρία καὶ ὁμομήτρια ἀδελφή· καὶ πάλιν, προσποιούμενος τοῦ αὐτοῦ οἴκου εἶναι Ἀγνία, οὐδέπώποτε γενόμενος. ταῦτα δὲ πάντ' ἀδεῶς ἔλεγεν ὁ Θεόπομπος, μάρτυρα μὲν οὐδένα ⁴ παρασχόμενος, ὅστις ἐμελλεν ὑπεύθυνος ἡμῖν ἔσεσθαι· συνομολογοῦντας δὲ αὐτῷ ἔχων τοὺς κοινώνους, οἳ ἦσαν ἀλλήλοις συναγωνισταί, ⁵ καὶ δι' ἅ πάντα ἔπραττον κοινῇ, ὅπως ἀφέλονται τὴν

¹ τοῦ   ² Φυλομάχ.   ³ Deest δέ.   ⁴ παρὶχόμενος   ⁵ καὶ δὲ πάντα

Sobrini sunt 1. sororum filii, 2. ex fratribus, sororibus, patrueilibus, consobrinis, amitinis, procreati et quicunque cognati. WOLF.

Οὐδὲν ἰσχυρὸν ἐκγονον, ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τούτῳ] Utrum Ἀγνίου, an αὐτῷ

τῷ Μακαρτάτῳ? Intelligo τοῦ Ἀγνίου. Nam quid ad Sosithem alioqui attinet Macartali orbibus? καὶ τῷ Στρατίου. IDEM. Nomphe, Hagahie; et v. 17. pro ᾧ M. ἰφ' ἔ. AUGER.

ἔ. καὶ δι' ἅ πάντα] Logo καὶ δὲ πάντα

γυναῖκα τὴν ταυτοῦ μητέρα τοῦ παιδὸς τὸν κληρον, ὃν αὐτῇ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε.

ἰ. Βούλομαι οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ ὧν εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, μαρτυρίας παρασχεῖσθαι· πρῶτον μὲν, ὡς ἐνίκησε τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου ἢ Εὐβουλίδου θυγατρὸς¹ Φυλομάχη, γένει οὔσα ἐγγυτάτω, ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυροῦσι καεῖναι πρὸς τῷ διατητῇ ἐπὶ Νικοφῆμον ἄρχοντος, ὅτε ἐνίκησε¹ Φυλομάχη, ἢ Εὐβουλίδου θυγατρὸς, τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ πάντας.

ὅτι μὲν ἐνίκησε¹ Φυλομάχη, ἢ Εὐβουλίδου θυγατρὸς, τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου, ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ αὐτῇ ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἀδίκῳ οὐδὲ συνωμοσίᾳ, ἀλλ' ὡς οἶόν τε δικαιοτάτα, ἐπιδειξάντων ἡμῶν, ὅτι γένει ἐγγυτάτω ἦν Ἀγνία, οὗ ἐστὶν ὁ κληρὸς, ἀνεψιοῦ παῖς οὔσα πρὸς πατρός, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου οὔσα τοῦ Ἀγνίου. ἐπειδὴν οὖν λέγῃ Μακαρτάτος, ὅτι ἐνίκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Θεό- 1060 πομπὸς τοῦ κλήρου τούτου, ὑποβάλλετε αὐτῷ ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι καὶ ἡ γυνὴ ἐνίκησε πρότερον, ἢ Θεόπομπος ὁ ταυτοῦ πατὴρ, καὶ, ὅτι δικαίως ἐνίκησεν ἡ γυνὴ, ἐκ τοῦ οἴκου οὔσα τοῦ Ἀγνίου, Εὐβουλίδου θυγατρὸς οὔσα τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγνίου· ὁ δὲ Θεόπομπος ὅτι οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο, οὐκ ὧν ἐκ τοῦ οἴκου τὸ παράπαν τοῦ Ἀγνίου. ταῦτα αὐτῷ ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑποβάλλετε, καὶ, ὅτι τὸν παῖδα ταυτοῦ Εὐβουλίδου, τὸν Εὐβουλίδου υἱὸν, Ἀγνίου δ', οὗ ἐστὶν ὁ κληρὸς, ἀνεψιοῦ παῖδα πρὸς πατρός, οὔτε Θεόπομπος ὁ Μακαρτάτου πατὴρ, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐνίκησε· νυνὶ δ' ἐστὶν ὁ ἀγὼν καὶ ἡ διαδικασία, περὶ τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου, τῷ

¹ Φυλομάχ.

ἰσαρτων κοινῇ. WOLF.

ἰ. Ὡς ἐνίκησε τοῦ κλήρου] F. τὸν κληρὸν. Nec enim ullam aliam hujus constructionis exemplum recorder. Nam passive κινῶσθαι τὸν φίλον αὐτοῦ dici, ac ἔπτασθαι τὸν ἰχθῆρα, cum sit ejusdem significationis, non est mirum. Sed ut non dicitur ἔπτα τὸν ἰχθῆρα, sed ἔπτα τὸν ἰχθῆρα,

sic etiam κατὰ τὸν κληρὸν: Nam observavi saepe, ut diphthongum scribi pro syllaba α, et e contrario. Ac nihilo durius est ἐνίκησε τὸν ἀμφισβητοῦντας, τὸν κληρὸν, quam ἐνίκησε τὸν σκολιμῶν, τὸν μάχην. Sin omnino placet τοῦ κλήρου, expressas licet τοῦ κλήρου ἔπτα, ἢ ἔπτα πρὸς τὸν κληρὸν. IDEM. τοῦ κλήρου sub. ἔπτα. AUGER.

Εὐβουλίδου υἱεὶ τούτῳ καὶ Μακαρτάτῳ τούτῳ τῷ Θεοπόμπου υἱεὶ, καὶ ὀπότερος τούτων δικαιότερα λέγειν δοῖται, καὶ κατὰ τοὺς νόμους μᾶλλον, ὅλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δίκασται προσθήσεσθε. ἀναγίγνωσκε τὰς μαρτυρίας τὰς ὑπολοίπους· πρώτων μὲν, ὅτι ἡ ¹ Φυλομάχη, ἡ τοῦ Ἀγνίου τῆδ' ἀδελφῆ ἦν ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία τῷ Πολέμῳ, τῷ Ἀγνίου πατρὶ· ἔπειτα τὰς ἄλλας ἀπάσας ἀναγνώσεται περὶ τοῦ γένους.

² ΜΑΡΤΥΡΙΑ:

1061

Μαρτυροῦσι δημόται εἶναι Φυλάγῳ τῷ Εὐβουλίδου πατρὶ, καὶ Πολέμῳ, τῷ πατρὶ τοῦ Ἀγνίου, καὶ εἶναι ¹ Φυλομάχην, τὴν μητέρα τὴν Εὐβουλίδου, νομιζομένην ἀδελφὴν εἶναι Πολέμῳ, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀγνίου, ὁμοπατρίαν καὶ ὁμομητρίαν, καὶ μηδενὸς πώποτε² ἀκούσαι, ὡς γίνονται ἀδελφὸς Πολέμῳ τῷ Ἀγνίου.

ἌΛΛΗ.

Μαρτυροῦσιν Οἰνάθῃν, τὴν μητέρα τοῦ πάππου τοῦ ἑαυτῶν, Στρατωνίδου, ἀνεψιὰν εἶναι ἐκ πατρῶδων Πολέμῳ τῷ πατρὶ τοῦ Ἀγνίου, καὶ ἀκούειν τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν, ὅτι Πολέμῳ ἀδελφὸς οὐδεὶς γίνετο πώποτε τῷ πατρὶ τῷ Ἀγνίου, ἀδελφῆ δὲ ¹ Φυλομάχῃ ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία, ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου, τοῦ πατρὸς τῆς Φυλομάχης τῆς Σωσιθίου γυναῖκος.

ἌΛΛΗ.

Μαρτυρεῖ συγγενὴς εἶναι καὶ φρατῆρ καὶ δημότης Ἀγνίου καὶ Εὐβουλίδου, καὶ ἀκούειν τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν, ὅτι ἀδελφὸς οὐδεὶς γίνετο τῷ Πολέμῳ τῷ πατρὶ Ἀγνίου, ἀδελφῆ δ' ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία ¹ Φυλομάχῃ, ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου, τοῦ πατρὸς ¹ Φυλομάχης τῆς Σωσιθίου γυναῖκος.

ἌΛΛΗ.

Μαρτυρεῖ πάππον εἶναι ἑαυτοῦ Ἀρχιλοχόν, καὶ ποιήσασθαι ἑαυτὸν υἱόν, καὶ εἶναι αὐτὸν συγγενὴ Πολέμῳ τῷ πατρὶ τοῦ Ἀγνίου, καὶ ἀκούειν Ἀρχιλόχου καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν, ὅτι ἀδελφὸς οὐδεὶς γίνετο Πολέμῳ τῷ πατρὶ τοῦ Ἀγνίου, ἀδελφῆ δ' ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία ¹ Φυλομάχῃ, ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου, τοῦ πατρὸς τῆς ¹ Φυλομάχης τῆς Σωσιθίου γυναῖκος.

¹ Φυλομάχ.

² Μαρτυρίας.

¹ Ἀνεψιὰν εἶναι ἐκ πατρῶδων, Πολέμῳ τῷ πατρὶ Ἀγνίου] Quod alias dicit, ἀνεψιὰν πρὸς πατέρα. πατρῶδης, patruus, θεῖος πρὸς πατέρα. Hesychius. Quis huius Θεανθῆς pater fuerit, non exprimitur. Sed esto Cleocritus Hagnias primi frater. Hagnia natus est Polemo, Cleocrito Θεανθῆ. Est ergo haec soror

patruelis Polemonis: quorum πατρῶδης καὶ fuerunt Hagnias et Cleocritus. WOLF.

Καὶ ἀκούειν τῷ πατρὶ τοῦ ἑαυτῶν] Legendum ἑαυτοῦ, quia prooedit μαρτυρίαι. IDEM. Pro ἑαυτῶν M. ἑαυτῷ, quia unus testatur. AUGER.

Καὶ εἶναι αὐτὸν συγγενὴ Πολέμῳ] τὸν πάππον Ἀρχιλόχον μᾶλλον, ἢ ἑαυτὸν.

ΑΛΛΗ.

Μαρτυρεῖ τὸν πατέρα τῆς ἑαυτοῦ γυναῖκος Καλλίστρατον, ἀνεψιὸν εἶ-
 ναι ἐκ πατραδίων Πολέμωνι τῷ πατρὶ τοῦ Ἀγνίου καὶ Χαριδήμῳ τῷ
 πατρὶ τῷ Θεοδόμῳ, τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτοῦ ἀνεψιοῦ καίδα εἶναι
 Πολέμωνι, καὶ λέγειν τὴν μητέρα τὴν ἑαυτῆς πρὸς αὐτοὺς πολλαίς, ὅτι
² Φυλομάχη, ἡ μήτηρ ἡ Εὐβουλίδου, ἀδελφὴ ἦν Πολέμωνος τοῦ πατρὸς
 τοῦ Ἀγνίου ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία, καὶ, ὅτι ἀδελφὸς οὐδεὶς πώποτε
 γένοιτο Πολέμωνι τῷ πατρὶ τῷ Ἀγνίου. 1062

ιά. Τὸ πρότερον, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτε συνώμοσαν ἀλ-
 λήλοις οὗτοι, καὶ συστάτες ἠγωνίζοντο, πολλοὶ ὄντες,
 πρὸς τὴν γυναῖκα, ἡμεῖς μὲν, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὔτε
 μαρτυρίας ἐγράψαμεν περὶ τῶν ὁμολογουμένων, οὔτε μάρ-
 τυρας προσεκαλεσάμεθα, ἀλλ' ὠμέδα ταῦτά γε αἰδέως
 ὑπάρχειν ἡμῖν· οὗτοι δὲ τά τε ἄλλα πολλὰ καὶ ἀναίσχυν-
 τα παρεσκευάσαντο εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ ἔμελεν αὐτοῖς οὐ-
 δενός, πλὴν τοῦ ἐξαπατῆσαι ἐν τῷ τότε παρόντι καιρῷ
 τοὺς δικαστάς, οἳ τινες κατεχρῶντο, ὡς τῷ Πολέμωνι τῷ
 πατρὶ τοῦ Ἀγνίου ⁴ παράπαν οὐδεμία γένοιτο ἀδελφὴ ὁμο-
 πατρία καὶ ὁμομητρία. οὕτως ἦσαν ἀναίσχυντοι καὶ βδε-
 λυροί, ⁵ τηλικούτον πρᾶγμα παρακρουόμενοι τοὺς δικα-
 σταίς καὶ ⁶ οὕτω περιφανῶς, καὶ ἐσπώδαζον καὶ ἠγωνί-
 ζοντο περὶ τούτου μάλιστα· ἡμεῖς δὲ γε νυνὶ μάρτυρας ὑμῖν
 τοσοῦτοςὶ ⁷ παρεσχήμεθα περὶ τῆς Πολέμωνος ἀδελφῆς,
 τηθίδος δ' Ἀγνίου. τούτῳ δ' ὁ βουλόμενος μαρτυρησάτω,
 ἢ, ὡς οὐκ ἦσαν ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομητριοὶ Πολέμων
 καὶ ² Φυλομάχη, ἢ, ὅτι οὐκ ἦν ὁ μὲν Πολέμων υἱός, ἢ δὲ
² Φυλομάχη θυγάτηρ Ἀγνίου τοῦ Βουσέλου υἱέως, ἢ, ὅτι ὁ
⁸ [μὲν] Πολέμων, οὐκ ἦν πατὴρ Ἀγνίου, οὗ ἐστὶν ὁ κληρὸς, οὐδ'
 ἢ ἀδελφὴ ἡ Πολέμωνος, ² Φυλομάχη, τηθίς, ἢ, ὡς ὁ Εὐβου-

¹ αὐτῶν² οὕτως περιφανῶς³ Φυλομάχ.⁴ τὸ παράπαν⁷ παρεσχήμεθα⁶ τηλικούτος⁸ Deest μὲν.

WOLF.

Καλλίστρατον ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδίων-

φον Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίου καὶ Χαριδή-
 μῳ] Series hinc est:

{ 1. Hagnias,	{ 1. Eubulides,	{ Stratius,	Frates.
{ Polemo	{ Callistratus	{ Charidemus.	Patruelis.

Ex eodem ordine fuit et testis, sive Ha-
 bronis, sive Cleocriti F. Patruelis et ipse
 Polemonis. IDEM.

Καὶ λέγειν τὴν μητέρα αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν
 πολλαίς. et v. 15. καὶ ἡμεῖς αὐτοῦς.
 IDEM.

Τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτοῦ, ἀνεψιοῦ καίδα
 εἶναι Πολέμωνι] Nata ergo vel ex Ha-
 bronis, vel ex Cleocrito, patruelis Pole-
 monis filia fuit. IDEM.

ιδ. Οἵτινες κατεχρῶντο] F. κατεφύδαζον.
 Sed et hoc ferri potest. IDEM. Sub. τού-
 τῳ τῷ λόγῳ. AUGER.

Ἡ δὲ Φυλομάχη θυγάτηρ Iogo. WOLF.

λίδης οὐκ ἦν ¹ Φυλομάχης υἱός, οὐδὲ Φιλάγρου τοῦ ἀνεψιοῦ
 1063 ² Ἀγνίου, ἢ ἐκεῖνο, ὅτι Εὐβουλίδου, τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγνί-
 ου, οὐκ ἔστι θυγάτηρ ¹ Φυλομάχη, ἢ νυνὶ ἔτι οὔσα, οὐδὲ
 υἱός οὗτος ὁ παῖς, εἰσπεποιημένος κατὰ τοὺς νόμους τοῦς
 ὑμετέρους εἰς τὸν Εὐβουλίδου οἶκον, ἢ, ὡς ³ ὁ Θεόπομπος,
 ὁ ταυτοῦ πατὴρ Μακαρτάτου, ἐκ τοῦ οἴκου ἦν τοῦ Ἀγνίου.
 ταύτων ὅ τι βούλεται τις μαρτυρησάτω αὐτῶ· ἀλλ' εὖ οἶδ',
 ὅτι οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος ἀνδρω-
 πος. ὡς ⁴ δὲ καταφανὲς ὑμῖν ἔσται, ὡ ἀνδρες δίκασταί, ὅτι
 τὸ πρότερον ἀναισχυντοῦντες περιεγένοντο, δίκαιον δ' οὐδὲν
 ἔλεγον, ἀναγίνωσκε τὰς μαρτυρίας ὅσαι εἰσὶν ἔτι ὑπό-
 λοιποι.

⁵ Ἀδελφοὶ

Πατὴρ, Πολέμων καὶ Φιλομάχη, μήτηρ.
 Ἀνεψιοὶ
 καὶ υἱός, Ἀγνίας καὶ Εὐβουλίδης, υἱός.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Μαρτυρεῖ συγγενὴς εἶναι Πολίμωνι τῷ Ἀγνίου πατρί, καὶ ἀδελφῶν τοῦ
 πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ ἀνεψιὸς εἶναι ἐκ πατρῶδων Πολίμωνι, Φιλαγρῶν
 τε τὸν Εὐβουλίδου πατέρα, καὶ Φανοστράτην τὴν Στρατίου θυγάτηρα, καὶ
 Καλλίστρατον τὸν πατέρα τῆς Σωσιθίου γυναικός, καὶ Ἐκτέμηνα τὸν
 βασιλεύσαντα, καὶ Χαρίδημον τὸν πατέρα τὸν Θεοπόμπου καὶ Στρατοκλί-
 ου· καὶ εἶναι τοῖς τούτου υἱοὶ καὶ Ἀγνία ἐν τῷ αὐτῷ γένει Εὐβουλίδην
 κατὰ τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ Φιλαγρον, κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτοῦ
¹ Φυλομάχην νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην Ἀγνία πρὸς πατρὸς
 ἐκ τῆς υἱοῦ γαγονάτα Ἀγνία τῆς πρὸς πατρὸς.

ΑΛΛΗ.

Μαρτυροῦσι συγγενεῖς εἶναι Πολίμωνι τῷ πατρί τῷ Ἀγνίου, καὶ Φιλά-

¹ Φιλαμέχ. ² τοῦ Ἀγνίου ³ Deest articulus. ⁴ δι μάλ्लω καταφανὲς
⁵ Deest hoc stemma genealogiουm.

AUGER.

Καὶ Καλλίστρατος τὸν πατέρα τῆς Σωσι-
 θίου γυναικός] Τῆς Σωσιθίου μητρός legon-
 dum esse, res ipsa ostendit. WOLF.
 AUGER.
 Καὶ εἶναι τοῖς τούτου υἱοὶ] Τίως; Pro-
 cesserunt enim multi. Lego: τούτων τῶν
 ἀδελφῶν τῶν τοῦ Βουσίλου υἱῶν. WOLF.
 τούτων refero ad Charidemum. AUGER.

Κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτοῦ Φυλομά-
 χην, νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην
 Ἀγνία πρὸς πατρὸς] Patruellem esse. Non
 opus est addere, a patre. Neo enim est
 ambiguum. Atqui et a patre Philagro est
 patruelis Hagniae. Ex utroque ergo pa-

rente. Sed quomodo ista consentiant,
 κατὰ τὴν μητέρα et πρὸς πατρὸς? Num quis
 Phylomache, soror Polemonis, patris
 Hagniae fuit, et non matris? Series hæc
 est:

Polemon — Phylomache. Fratres.
 Hagnias — Eubulides. Ex fratre et
 sorore nati: qui consobrinii erunt, Donato
 auctore, non patruales. WOLF. Post Ἀγνία
 pono virgulam, et deleo πρὸς πατρὸς ut
 supervacans et impediens. AUGER.

Ἐκ τῆς υἱοῦ γαγονάτα Ἀγνία πρὸς πατρὸς]
 Videtur τῆς ἀγοῦ πρὸς πατρὸς, dici
 amita: πρὸς μητρός, matertera, ut θίος.
 WOLF.

γράφει πατρὶ τῷ Εὐβουλίδῃ, καὶ Εὐκτῆμονι τῷ βασιλεύσαντι, καὶ εἰδέναι
 Εὐκτῆμονα ἀδελφὸν ὄντα ὁμοπάτριον Φιλάργῳ τῷ πατρὶ τῷ Εὐβουλίδῃ,
 καὶ, ὅποτε ἡ ἐπίδικασία ἦν τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου Εὐβουλίδῃ προσκλαί- 1064
 ούσα, ἔτι ἔξῃ Εὐκτῆμονα ἐκ πατραδελφῶν ἀναφῶν ὄντα Πολίμωνι τῷ
 πατρὶ Ἀγνίου, καὶ μὴ ἀμφισβητῆσαι Εὐκτῆμονα Εὐβουλίδῃ τοῦ κλήρου
 τοῦ Ἀγνίου, μηδ' ἄλλον μηδὲνα κατὰ γένος τότε.

ΑΔΔΗ.

Μαρτυροῦσι τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῶν Σπράτωνα συγγενῆ εἶναι Πολίμωνι
 τῷ πατρὶ τῷ Ἀγνίου, καὶ Χαριδήμῳ τῷ πατρὶ τῷ Θεοπόμῳ, καὶ Φιλά-
 ρῳ τῷ πατρὶ τῷ Εὐβουλίδῃ, καὶ ἀκούειν τοῦ ἑαυτῶν πατρὸς, ὅτι Φιλάργος
 λάβοι γυναῖκα, πρώτην μὲν Ἰ Φυλομάχην ἀδελφὴν Πολίμωνος τοῦ πατρὸς
 τοῦ Ἀγνίου ὁμοπατρίαν καὶ ὁμομητρίαν, καὶ γενέσθαι Φιλάργῳ ἐκ μὲν τῆς
 Ἰ Φυλομάχης Εὐβουλίδῃν, ἀποθανούσης δὲ Ἰ Φυλομάχης, ἑτέραν λαβεῖν
 γυναῖκα Φιλάργον Τελεσίππην, καὶ γενέσθαι ὁμοπάτριον μὲν ἀδελφὸν Εὐ-
 βουλίδῃ Μενεσθία, ὁμομητρίον δὲ μὴ, καὶ, Εὐβουλίδῃ ἀμφισβητήσαντος
 τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου κατὰ γένος, Μενεσθία μὴ ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλέ-
 ρου τοῦ Ἀγνίου, μηδ' Εὐκτῆμονα τὸν ἀδελφὸν τὸν Φιλάργου, μηδ' ἄλλον
 μηδὲνα κατὰ γένος, πρὸς Εὐβουλίδῃν τότε.

ΑΔΔΗ.

Μαρτυρεῖ τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ Ἀρχίμαχον συγγενῆ εἶναι Πολίμωνι
 τῷ πατρὶ τῷ Ἀγνίου, καὶ Χαριδήμῳ τῷ πατρὶ τῷ Θεοπόμῳ, καὶ Φιλά-
 ρῳ τῷ πατρὶ τῷ Εὐβουλίδῃ, καὶ ἀκούειν τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν, ὅτι
 Φιλάργος λάβοι γυναῖκα πρώτην μὲν Ἰ Φυλομάχην ἀδελφὴν Πολίμωνος τοῦ
 πατρὸς τοῦ Ἀγνίου ὁμοπατρίαν καὶ ὁμομητρίαν, καὶ γενέσθαι ἐκ μὲν Ἰ Φυ- 1065
 λομάχης Εὐβουλίδῃν, ἀποθανούσης δὲ Ἰ Φυλομάχης, ἑτέραν λαβεῖν γυ-
 ναῖκα Φιλάργον Τελεσίππην, καὶ γενέσθαι Φιλάργῳ ἐκ Τελεσίππης Μενε-
 σθία ὁμοπάτριον μὲν ἀδελφὸν Εὐβουλίδῃ, ὁμομητρίον δὲ μὴ, ἀμφισβητή-
 σαντος δὲ τοῦ Ἀγνίου κατὰ γένος, Μενεσθία μὴ ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλήρου
 μηδ' Εὐκτῆμονα τὸν ἀδελφὸν Φιλάργου, μηδ' ἄλλον μηδὲνα κατὰ γένος,
 πρὸς Εὐβουλίδῃν τότε.

ΑΔΔΗ.

Μαρτυρεῖ τὸν πατέρα τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς Καλλίστρατον ἀδελφὸν εἶναι
 Εὐκτῆμονι τῷ βασιλεύσαντι καὶ Φιλάργῳ τῷ πατρὶ τῷ Εὐβουλίδῃ, ἀνε-
 ψωδὸς δ' εἶναι τούτους Πολίμωνι τῷ πατρὶ τῷ Ἀγνίου καὶ Χαριδήμῳ τῷ
 πατρὶ τῷ Θεοπόμῳ, καὶ ἀκούειν τῆς μητρὸς τῆς ἑαυτοῦ, ὅτι ἀδελφὸς οὐ
 γίνοιτο Πολίμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίου, ἀδελφὴ δὲ γίνοιτο ὁμοπατρία καὶ
 ὁμομητρία Ἰ Φυλομάχῃ, καὶ ταύτην λάβοι τὴν Ἰ Φυλομάχην Φιλάργος,
 καὶ γένοιτο ἐξ αὐτῶν Εὐβουλίδης ὁ πατήρ ὁ Ἰ Φυλομάχης τῆς Σωσιδίου
 γυναίκος.

ἀναγνῶναι μὲν τὰς μαρτυρίας ταύτας ἐξ ἀνάγκης ἦν, ὅ
 ἄνδρες δικασταί, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθοιμεν, ὅπερ τὸ πρό-
 τερον, ἀπαρτίσκουσι ληφθέντες ὑπὸ τούτων· πολὺ δὲ σα-
 φέστερον ἐστὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ Μακκαρίτατος οὕτως καταμαρ-

¹ Φυλομάχῃ.

τὸ Ἀγνίου Εὐβουλίδῃ προσκλαίοντα] F. WOLF. Lego ἀγνίου, aliter sensus ab-
 urrescens est. IDEM. AUGER.
 Ἐκ πατραδελφῶν ἀδελφῶν] Hoc veri- GER.
 qui potest? lego ἀγνίου, ἢ ἀλλοφιλῶν. Ἐαυτῶν, ἐπὶ φ.] Imo ἑαυτοῦ. IDEM.

τιμήσει, ὅτι οὔτε Θεοπόμπῃ τῷ πατρὶ τῷ ¹ αὐτοῦ προσάγει οὐδενὸς κληρονομεῖν τῶν Ἀγνίου, γένοι ἀπωτέρω ὄντος τοῦ Θεοπόμπου καὶ εὐκὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ² ὄντος τὸ παρῶσαν.

ιβ'. Εἰ γὰρ τις ἀνακρίνοι, ὃ ἄνδρες δικασταί, ³ οὗτος τίς ἐστὶν ὁ ἀμφισβητῶν τῷ παιδὶ τούτῳ τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου; εὐ οἶδ', ὅτι ἀποκρίναιτ' ἄν, ὅτι Μακάρτατος. 1068 τίνος ἂν πατρός; Θεοπόμπου. μητρὸς δὲ τίνος; Ἀπαληξίδος θυγατρὸς Προσπαλτίου, ἀδελφῆς δὲ Μακαρτάτου ⁴ Προσπαλτίου. ὁ δὲ Θεοπόμπος τίνος ἦν πατρός; Χαριδήμου. ὁ δὲ Χαριδήμος τίνος; Στρατίου. ὁ δὲ Στράτιος τίνος; Βουσέλου. αὐτοσί, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐστὶν ὁ Στρατίου οἶκος, ἐνὸς τῶν Βουσέλου υἱῶν· καὶ ἔκγονοι οὗτοί εἰσι Στρατίου, οὓς ὑμεῖς ἀκηκόατε· καὶ ἐνταῦθα οὐδαμοῦ ἐστὶν οὐδὲν ὄνομα τῶν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγνίου, ἀλλ' οὐδὲ παρὰ πλῆσιον. πάλιν δὴ ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονί, τίς ἂν ἀμφισβητῆ Μακαρτάτῳ τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου; εὐκὲ ἂν ἔχοι, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἀλλ' οὐδ' ὅτιοῦν ἀποκρίνασθαι ὁ παῖς, ἢ ὅτι Εὐβουλίδης. τίνος ἂν πατρός; Εὐβουλίδου τοῦ Ἀγνίου ἀνεψιοῦ. μητρὸς δὲ τίνος; ⁵ Φυλομάχης, ἢ ἦν Ἀγνία ἀνεψιοῦ παῖς πρὸς πατρός. ὁ Εὐβουλίδης δὲ τίνος ἦν πατρός; Φιλάγρου τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγνίου. μητρὸς δὲ τίνος; ⁵ Φυλομάχης τῆς τηθίδος τοῦ Ἀγνίου. ὁ δ' Ἀγνίας τίνος ἦν υἱός; Πολέμμωνος. ὁ δὲ Πολέμμων τίνος; Ἀγνίου. ὁ δ' Ἀγνίας τίνος; Βουσέλου. αὐτοσί ἕτερός ἐστὶν οἶκος

¹ αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ τούτῳ, προσάγει
⁴ τοῦ Προσπαλτίου

² Decet ἕτερος.

³ αὐτοσί

⁵ Φυλομάχ.

ιβ'. Ἀπαληξίδος θυγατρὸς Προσπαλτίου] Nomen proprium decet. Nam Προσπάλιος est cognomen a municipio: ut postea dicet ipse auctor. WOLF.

Ὁ δὲ Θεοπόμπος τίνος ἦν πατρός;] Πατρός lege. Hæc enim series est: Macartatus, Theopompus, Charidamas, Stratius, Buseus, adscendendo. IDEM.

Τίνος ἂν πατρός; — ἦν πατρός;] Patrem primum debere scribi pro Εὐβουλίδου τοῦ Ἀγνίου ἀνεψιοῦ, Σουσίθου τοῦ εἰς. Sed mutari septentiam, nam patet se bene habere hæc lectionem. Nam quamvis Scouthens fuerit natura pater, tamen dixit egra cum dedisset filiam Eubulidæ,

et duxisse ad ejus gentiles. Sed puto aliquid deesse in sequentibus, et sic debere legi: μητρὸς δὲ τίνος; Φυλομάχης, ἢ τις ἦν Ἀγνία ἀνεψιοῦ παῖς πρὸς πατρός εἰς. PALMER.

Πατρός] Al. πάτριον. Utrumque verum. Fuit enim et nepos et filia, et filius adoptivus: si modo filium adoptare mortuus potest. WOLF.

Φιλάγρου, τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγνίου] De superiore Hagnia verum hoc est. Fuit enim hujus ex fratre Eubulide nepos Philager. Sed quia hic de posteriore Hagnia agitur, lego τῷ θείο, ut ratio propinquitatis postulat. IDEM.

1 Ἄγνιου, ἐνὸς τῶν Βουσέλου υἱῶν· καὶ ἐνταῦθ' οὐδ' ὅτι οὖν ἔνεστι τὸ αὐτὸ ὄνομα τῶν ἐν τῷ Στρατίου οἴκῳ ὄντων ἐκγόνων, ἀλλ' οὐδὲ παραπλήσιον· ἀλλ' αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν πορεύονται ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἄγνιου, τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. πανταχῆ δὴ καὶ πάντα τρόπον ἐξελέγονται ἐξ ἑτέρου οἴκου καὶ ἀπωτέρω γένει ὄντες, καὶ σὺ προσῆκον αὐτοῖς κληρονομεῖν οὐδενὸς τῶν Ἄγνιου οἷς γὰρ ὁ νομοθέτης δίδωσι τὴν ἀγχιστείαν καὶ τὴν κληρονομίαν, τούτους ἀναγνώσεται ὑμῖν τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΣ.

1067

Ὅστις ἂν μὴ διαθίμενος ἀποθάνῃ, ἰὰν μὲν παῖδας καταλίπῃ θηλείας, σὺν ταυτροῖ· ἰὰν δὲ μὴ, τοῦσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων. ἰὰν δὲ ἀδελφοὶ ὦσιν ὁμοπάτορες καὶ ἰὰν παῖδες ἔξ ἀδελφῶν γνήσιοι, τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν· ἰὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν ἢ ἀδελφῶν ἄπαιδες, ἔξ αὐτῶν κατὰ ταῦτά λαγχάνειν. κρατεῖν δὲ τοὺς ἀρρένας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων, ἰὰν ἐκ τῶν αὐτῶν ὦσι, καὶ ἰὰν γένει ἀπωτέρω. ἰὰν δὲ μὴ ὦσι πρὸς πατρὸς μέχρι ἀνεψιμῶν ἢ παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς τοῦ ἀνδρὸς κατὰ ταῦτά κυρί-

1 ὁ Ἄγνιου 2 ὁ νόμος. 3 δ] ὁ μὲν 4 παῖδες, ὁ ἢ ἐξ αὐτῶν 5 [παίδων]

Καὶ ἐνταῦθα οἰδοπαῖν ἔνεστι τὸ αὐτὸ (τῷ αὐτῷ) ὄνομα τῶν ἐν τῷ Στρατίου οἴκῳ ὄντων ἐκγόνων, ἀλλ' οὐδὲ παραπλήσιον] Non vacat mendii suspicione hic locus. τὸ αὐτὸ et παραπλήσιον inter se conferuntur. Sed τὸ αὐτὸ τῶν ἐκγόνων pro τοῖς ἐκγόνοις garum. IDEM.

Τούτους — τοὺς νόμους] M. τῶντων — τῶν νόμων, et post τούτων f. add. δὲ. AUGER. Ἐὰν μὲν παῖδας καταλίπῃ θηλείας σὺν ταυτροῖ] Sententia postulat addi: θηλείας, τοὺς υἱοὺς σὺν ταυτροῖ. WOLF. Verum hic nulla liberorum masculorum mentio, ipso enim nature jure, non tantum Solonis Lege in bona parentis veniunt, neque propter τοῖς παῖσιν ἐπιδικασθῆναι τῶν πατρῶων, inquit Isaeus, ἔτι γὰρ γνήσιασιν, οἰδεὶς ἂν δίκην ἀμφισβητήσαι περὶ τῶν πατρῶων. Sed feminarum longe alia est ratio, erant enim ex Lege ἐπιδικασίαι τῶν ἐπικληρῶν. Cavet itaque Legislator, ut is in bona mortui ab intestato veniat, qui ejus filias in uxores duxerit, id est, bona habeat ἐπὶ ταῖσαις, ut in superioribus diximas. Quare haec verba, ἰὰν δὲ μὴ τοὺς κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων, alio spectant; atque Legislatoris mens haec est: Si etiam femella prole orbus ab intestato decesserit ad hos illius hereditatem devenire, qui sequuntur: ἰὰν δ' ἀδελφοὶ κ. τ. λ. In Leg. Attic. lib. VI. tit. VI. §. IX. p. 585. PERTIUS. Eam vide l.l.; et Iac. Perizonius Dissert. II. p. 128. in patris, inquit Wesselingius, a Petito et vero deflecten-

tem; et Meursium Them. Attic. lib. II. cap. 13.

Σὺν ταυτροῖ] Sub. δι' ἐπιδικασθῆναι τοὺς τοῦ κλήρου ἐπιδικασαμένους: mox τοῖσδε, nempe, quos statim nominat. AUGER.

Ἐὰν δὲ μὴ ἰὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες, τούτους, τοὺς υἱοὺς. WOLF.

Ὅμοπάτορες] F. add. καὶ ἑταίρους. Deinde subaudi aliqua in hunc ferme sensum: oportet ipsos hereditatem adire pro sua quisque rata parte. AUGER.

Ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες ἔξ αὐτῶν κατὰ ταῦτά λαγχάνει] Τίσις δ' ἢ λαγχάνοντες; pro ἔξ αὐτῶν aliquid aliud legendum cognationis nomen. WOLF.

Ἐκ τῶν αὐτῶν] Ex iisdem, n. ex parentibus mortuorum eadem propinquitate attingentibus. et mox leg. καὶ ἰὰν μὴ, addendo μὲν. AUGER.

Καὶ ἰὰν γένει ἀπωτέρω] Sic Theopompus erit Babulidi praefendus. Nam cognatio cum Hagnia est a Phylomache, quamvis ejusdem familiae sit. WOLF.

Μέχρι ἀνεψιμῶν παίδων] Μέχρι παίδων, usque ad liberos sobrinorum. IDEM. Scribendam videtur μέχρι ἀνεψιμῶν παίδων. Id suadet haec Isaei Orat. de Apollod. Hered. p. 65. ἰὰν μὴ ὦσιν ἀνεψιμῶν, μηδὲ ἀνεψιμῶν παῖδες — τότε ἀπίδων τοὺς πρὸς μητρὸς. Et clarissime Orat. de Hagn. Hered. p. 84. ἰὰν δὲ μηδὲς ἢ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιμῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς κυρίους εἶναι κατὰ τὰ αὐτὰ. Αὐαυαῖ, ὁ ἄ., ἔτι ὁ νομοθέτης οἶκ αἰσῶν, ἰὰν μηδὲς ἢ πρὸς

ους είναι. ἴαν δὲ ἡ μὲν ἐτίρωθεν ἦν ἐντός τούτων, τὸν πρὸς πατρός ἰγγυτάτω κύριον εἶναι. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῳ, μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν, μήτε ἱερῶν, μήθ' ὀσίων, ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχοντος.

διαρρήθῃν λέγει ὁ νόμος, ὡς ἄνδρες δικασταί, οἷς δεῖ τὴν κληρονομίαν εἶναι· οὐ μὰ Δί' οὐ Θεοπόμπῳ, οὐδὲ Μακαρτάτῳ τῷ Θεοπόμπου υἱεῖ, τοῖς μηδὲ ἑ παραπάνω οὖσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀγνίου. ἀλλὰ ἑ τίνι δίδωσι; τοῖς ἐκγόνοις τοῖς Ἀγνίου, τοῖς οὖσιν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἀγνίου ἐκείνου. ταῦτα καὶ ὁ νόμος λέγει, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει.

ἰγ'. Οὐ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ταῦτα μὲν ἔδωκεν ὁ νομοθέτης τοῖς προσήκουσιν, ἕτερα δ' οὐ προσέταξε ἑ πολλὰ πάνυ ἐν τῷ νόμῳ, ἀ δεῖ ποιεῖν τοὺς προσήκοντας ἐπάναγκες· ἀλλὰ πάνυ πολλά ἐστίν, ἀ προστάττει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι καὶ πρόφασιν οὐδεμίαν δίδωσιν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. μᾶλλον δὲ λέγε αὐτὸν τὸν νόμον τὸν πρώτον.

ΝΟΜΟΣ.

Τῶν ἐπικληρίων, ὅσα θητικὸν τελούσιν, ἴαν μὴ βούληται ἔχειν ὁ ἰγγύ-

¹ μετῆτίρωθῃ ἑ ἰντός

² τὸ παραπάνω

³ τίνι καὶ δίδωσι

⁴ Desunt πολλά ----- ἐπάναγκες.

πατρός μήχεις ἀνεψίῳν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιῶν εἶναι κύριους, etc. Excluduntur enim apertissime patruelium nepotes. Quare Theopompus cum paulo ante dixisset, defunctis fratribus Stratio et Stratolo, λείπεται ἰγὺς μέρος τοῦ πρὸς πατρός ἐν ἀνεψιῶν παῖς, ὃ μέρος κατὰ τοὺς νόμους ἰγγυτὸ ἢ κληρονομία, concludit p. 84. negatque patruelium nepotes ad hereditatem posse admitti, sed eam universam ad maternam defuncti cognationem devolvi. οὐ δίδωσι μὲν ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις παῖσι τὸ παραπάνω τὸ ἀγχιστεῖαν, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μητρός τῷ πτωχότησιν. Demosth. infra similia dabit. WESSELIING.

Τοὺς πρὸς μητρός τοῦ ἀδελφῆ] F. τοὺς πρὸς μητρός τοὺς ἀδελφὰς κατὰ ταῦτὰ κύριους εἶναι. WOLF.

Μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν μήτε ἱερῶν] F. A. μήτε μετῆτίρωθῃ. Nisi forte iungendum sit, μήθ' ἱερῶν ἀγχιστεῖαν εἶναι. Ratione προσήκουσιν neque sacra, neque profana, ad nothos pertineant. IDEM. Sic distinguat μὲν ὀσίων. ἀπ' E. ὀσίων, ἱερῶν, sub. ἴνα. AVOXEN.

Τοῖς μὲν δὲ παραπάνω οὖσιν. WOLF.

ἰγ'. Τῶν ἐπικληρίων κ. τ. λ.] Ad legis istius explanationem, observandum est, ἐπικληρίων appellari generaliter puellas patre, avo, proavo orbas, ac fratre destitutas,

quæ in universas parentum opes, si illi beati erant et opulenti, aut in miserias, si ii pauperes et egeni, successerant. Uxo verbo, ἐπικληρὸς virgo est, patre, avo, proavo, itemque fratre, destituta, beata vel misera, prout parentibus divitiibus aut miseris erat prognata. Sæpius tamen cum ἐπικληρῶν dicebant, intelligebant puellam magnarum opum heredem. Et observat Aristoteles Polit. l. V. c. 4. ob huiusmodi puellarum connubia magna quandoque seditiones in multis Græciæ civitatibus excitatas, cum plures proci eas ambirent. His incommodis obvium et iret Solon, item ne bona ad externos transirent, legem tulit, qua iubebat eiusmodi ἐπικληρῶν εἰ nubere, qui genere proximus esset. Atque ita, quæ melioris erant conditionis, quæque ampliam aliquam hereditatem nactæ erant, tenebantur iis nubere, qui genere proximi nuptias earum expetebant. Quæ sequioris autem erant conditionis, eas cognati tenebantur ducere aut dotare; quæ omnia docebat breviter Terentius in Phormione his verbis:

Lex est, ut orbæ, quæ sunt genere proximi,

Iis nubant, et illos ducere eadem lex jubet.

Prior pars eorum verborum ad *ἐπιλήρους* opimorum bonorum heredes pertinet; posterior ad *ἐπιλήρους* inopes et destitutas. Ac priores quidem illis amplam litium materiam suppeditarent, cum a pluribus expererentur, inter quos contendebatur, quis genere esset proximior, quod *ἐπιδικάσασθαι* dicebant, et puella, de qua disceptabatur, *ἐπιδικας*. Isæus de Pyrrh. Hered. Habebat autem locum *ἐπιδικασίας*, non modo, si filia una, aut plures superstitessent, sine fratre; sed insuper, si, ceteris in matrimonium datis, aliqua inauspta ei erat superstes. Isæus ibid. Et, si qua a patre in matrimonium data erat, quæ post ejus mortem existeret *ἐπιδικας*, licebat generi proximo *ἐπιδικάσασθαι*: quomodo sæpe contingebat uxorem marito abduci, et alii adjudicari. Isæus ibid. Atque hactenus de iis, quibus bona aliqua obvenerat hereditas.

Sed et sequioria conditionis *ἐπιλήρους*, ad quas lex illa, quæ præ manibus habemus, pertinet, non minore litibus occasionem præbuere, cum illi, qui vocabantur in jus, ut eas ducerent aut dotarent, cognatos se negarent aut alios dicerent esse proximiores. Hæc igitur erant, quas lex ait τὸ *ἑταῖον* τελεῖν, in ordine τῶν *ἑταῶν* censeri, h. e. infimorum civium, quales erant qui, cum nihil proprium possiderent aut paucillum, aliorum agros mercede redempti colebant, aut artibus sordidis vitam tolerabant. Sic *ἐπιδά* τελεῖν est in ordine equitum censeri; *ζευγίστιον* τελεῖν, censeri in ordine τῶν *ζευγιστῶν*. Etym. Mag. v. *ζευγιστος*. Solon quatuor ordines constituerat, quatuor *τελε*, quæ *τιμήματα* idèo appellat Hesychius v. *ζευγιστος*. Vid. Plat. in Solon. Ante Solonis legislationem duo erant Atheniensium ordines, *ἐπατριῶν* et *ἀρχαίων*. Dionys. Halic. l. II. Antiq. R. Plat. in Thest. tres ordines constituebatur, *ἐπατριῶν*, *γεωμετρῶν*, et *δημογενῶν*. Aristot. Pol. l. IV. c. 4. quamlibet remp. constare ait, ἐκ τῶν *δήμου* καὶ τῶν *γεωμετρῶν* *γεωμετρῶν*, *ἄριστοι* appellans τὸ *πλεῖστος*, et *γεωμετρῶν* qui opibus, natalium honestate, virtute, eruditione, et similibus, erant præditi. Sic igitur *γένημα* in plerisque Græciæ civitatibus, maxime in rep. Atheniensi, non tam erant nobiles, quam noti; quibus ad honores et magistratus aditus esset ejusdem Solonis legibus, ceteris occultus. Quod postea mutatum est. Legibus igitur Solonis *ἀρχαί*, magistratus, conferebantur *ἐπὶ* *τιμημάτων*, atque ad eos admitterebatur quocumque erant e tribus illis classibus, pentacosimedimnorum, equitum, et zeugitarum, ita tamen, ut si præferretur æquitas, quorum major erat census, cum census magistratum daret. Ceteram, post devictos Persas, omnes tandem cives Athenienses, nulla census

habita ratione, dignitates et magistratus capessere poterant, exceptis iis, qui *ἀδύνατοι* dicti stipem a publico accipiebant. Plut. in Aristid. Antipater reip. administrandæ rationem, qualis a Solone constituta erat, revocavit. Plat. in Phœcia. et Diod. Sic. l. XVIII. Antipatro extincto, reip. forma ab eo constituta concidit, omnesque ordines iterum permisti, et omnibus conditioni aditus ad magistratus datus, sed a paucis usurpatus, et vix et sæpe vix quidem *ἄριστος* et infimi ordinis homines, qui judiciorum participos erant, eo jure. Plat. in Solon. Isocrat. c. Lochit. Aristot. Polit. l. II. c. ult. Nunc ad legem redeundam est.

Lex igitur jubebat, si quæ puella orba esset, nullius aut exigui census, τὸ *ἑταῖον* τελεῖν, eam a genere proximo duci aut dotari. Non cogebatur is eam uxorem ducere, si dotare vellet, etiam aliud videtur Pollux l. III. c. 3. sensisse: non bene. Sed nam ei saltem conditionem querere tenebatur? Id significare videntur legis verba: *ἐπιδικῶν* *ἐπιδικας*, item: *ἐὰν δὲ μὴ ἔχη ἢ ἡγγιστάτα γένους, ἢ μὴ ἐπιδικῶν* etc. Verum rem aliter se habuisse ostendit Terentius in Phormione, apud quem Demipho, A. II. sc. 1. v. 65.

Verum si cognata est maxime, Non fuit necesse habere; sed id quod lex jubet,

Dotem daretis: quereret alium virum.

Et alibi:

Etiam mihi facta injuria est, veruntamen Potius quam lites secter, aut quam te audiam,

Idem ut cognata si sit, id quod lex jubet

Dotem dare; *ἀδύνατος* hanc; minas quinque accipie.

Notanda etiam postrema ista, minas quinque accipie. Hæc enim erat summa dotis, quam dare tenebantur ditiores, sp. *ἢ πεντακοσιμίδιμον, ταῖς ἐπιλήρους ἑταῖον τελεῖσσις*. Ait enim lex *πεντακοσίας δραχμῶν*, i. e. quinque minas. Mina Attica pœdebatur drachmas Atticas centum. Sequitur: *ἀπὸ γράφῃ* -- *ἀρχοντα*. Quod ait *ἀπὸ γράφῃ*, idem est hoc loco, quod *συναγγελῆται*. Hæc verba pertinent ad *ὑπογράφειν*. Ergo si qui ea in re cessabant, i. e. si orbam genere proximam neque ducere neque dotare volebant, poterat civis Atheniensis quilibet eos deferre *ἄρις τὸν ἀρχοντα*, et agere *κακώτερος*: qui Aroba causa cognita eos aut ducere aut dotare puellam cogebat, *ἢ ἢ ἄντι*, causa sollicit in judicium deducta; quæ omnia explicat eleganter Phormio apud Terentium, Act. I. sc. 2. v. 75.

Lex est, ut orber, qui sunt genere proximi,

1068

τατα γίνους, εκιδόντω επικίδος, ὁ μὲν πεντακοσμιδύμωνος, πεντακοσίας δραχμάς· ὁ δ' ἰπκίδος, τριακοσίας· ὁ δὲ ζυγίτης, ἑκατὸν πεντήκοντα πρὸς οὐκ αὐτῆς. ἰάν δὲ μὴ κλείους ὦσον ἐν τῇ αὐτῇ γένει, τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐκιδόνται ἑκαστον. ἰάν δ' αἱ γυναῖκες κλείους ὦσι, μὴ ἰπανάγκας εἶναι πλὴν ἢ μίαν ἐκδούσαι τῷ γένει· ἀλλὰ τὸν ἐγγύτατα δεῖ ἐκιδόνται, ἢ αὐτὸν ἔχουσι. ἰάν δὲ μὴ ἔχῃ ὁ ἐγγυτάτω γίνους, ἢ μὴ ἐκδῷ, ὁ ἀρχων ἰπαναγκάστῃ ἢ αὐτὸν ἔχουσι, ἢ ἐκδούσαι. ἰάν δὲ μὴ ἰπαναγκάστῃ ὁ ἀρχων, ὀφειλῆτω χιλίας δραχμάς, ἑπὰς τῇ "Ἡρα" ἀπογραφῆτω δὲ τὸν μὴ ποιοῦντα ταῦτα ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἀρχοντα.

ἂ μὲν λέγει ὁ νόμος, ὡ ἄνδρες δικασταὶ, ἀκούετε. ὅτε δὲ τῆς ἐπικλήρου εἶδει ἐπιδικάζεσθαι¹ Φυλαμάχης τῆς τουτουῆ μητρὸς τοῦ παιδός, Ἀγνίου δ' ἀνεψιῦ παιδὸς οὐσης πρὸς πατρός, ἐγὼ μὲν ἦκον φοβούμενος τὸν νόμον, καὶ ἐπεδικάζομαι γένει ὡν ἐγγυτάτω· Θεόπομπος δὲ ὁ Μακαρτάτου

¹ Φυλαμάχ.

Iis nubant; et eos ducere eadem lex jubet.
Ego te cognatum dicam, et tibi scribam dicam;
Patrum amicium me assumulabo virginis;
Ad iudices veniemus; qui fuerit pater, Quae mater; qui cognata tibi sit. Omnia haec
Confinam; quod erit mihi bonum atque commodum:
Cum tu horum nihil refelles, vineam exiitct.

Quod autem dicit lex, ἀπογραφῆτω πρὸς τὸν ἀρχοντα, εἰσαγγεῖλαι significat, quod aetate diximus; quae eadem quoque appellatur γραφή: maximo in hoc argumento, ut ostendebamus antea ex Ismo. Sane εἰσαγγελία scripta continebatur, neque tamen erat γράφῃ proprio dicta, quia haec sebat apud aliquem τῶν ἰπκείων, aestimatione pater adiecta; qua in accusatione si ὁ δίκαιον quietum suffragiorum partem non obtinebat, M. drachmis mulotabatur; εἰσαγγεῖλαι autem sebat impune, atque ea maximo, quae injuriis impuberibus factam ultam ibat. Ceterum error est apud Harpocratonem: κλειδίας, δίκας δικάμῃ ὄντι, ταῖς ἐκ ἰπκίλκας, κατὰ τὴν γαγμακίτων, καὶ κατὰ τὴν κλειδίων ταῖς γαγίτων, καὶ κατὰ τὴν ἰπκίλκων ταῖς ἰπκίτων ἰπκίτων. Si κλειδίας δίκας κατὰ τὴν γαγμακίτων restituit ad sodas ἰπκίλκων, longe fallitur. Debatur enim quaslibet axoribus oentra maritus, a quibus male tractabantur. Si scripsit κατὰ τὴν οὐ γαγμακίτων (quod non puto, quia priorem lectionem etiam seidas accutus est), postulat id ad legem quam percurramus, sed et hoc modo injuria uxoris a marito facta omittitur: de qua hic non agimus, neque ἐπεδίκασται τὴν γαγίτων, quia de his κλειδίων-σποῖς nulla dabatur εἰσαγγεῖλαι, neque erat ac-

cusatio ulla publica instituta; ut quod Harpocraton in dictione εἰσαγγεῖλαι ait, εἰσαγγεῖλαι λέγεσθαι ἐπὶ ταῖς κλειδίων, non sit ad quaslibet κλειδίων referendum, sed ad eas tantum, quae impuberibus sunt. Herald. Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. III. c. XV. De hac lege vide quoque Meursium, in Them. Attic. l. I. c. XIII. et Loet. Attic. l. V. c. I., facem, inquit Wesselingus, Petitio praesentem, in Legg. Attic. l. VI. t. II. p. 551. sqq.

"Ὅσαι εἰς τὸ δίκαιον κλειδίων" ὅντες sunt mercenarii, paulo superiores-aevis. Itaque apud Platonem Euthyphron exagitatur, οὐ βουλόμενος ἰπκίτων δίκαιον ἰπκίτων πρὸς τὸν πατέρα. Hinc ὅσων τρέφεται apud Euripidem, et verbum δίκαιον, unde το δίκαιον. Latine dici possunt, capite censi et proletarii. WOLF.

"Ὁ μὲν πεντακοσμιδύμωνος" Hi ditissimi fuerant, sic dieti a quingentorum medimnorum frumenti annuo reddito. Phaeippus fuit χιλιακίτωνος, abaque vino. IDEM.

"Ὁ δὲ ζυγίτης" Lego ζυγίτης: quorum bēniam equum ad bellum communi comita praebuerunt. Tales videntur olim apud Germanos nostros fuisse die Halbrüter. IDEM.

Πρὸς εἰς αὐτῆς. Lego πρὸς τῶς αὐτῆς. εἰ pro τῶς saepe legitur, vel πρὸς εἰς αὐτὰ ἔχει. IDEM. In Demosthene [scidit vero Petitus l. e. l. πρὸς τῆς αὐτῆς] πρὸς εἰς αὐτῆς aut πρὸς τῶς αὐτῆς legitur: quorum posterius videtur potius, nisi ai σποῖς αὐτῆς malueris. WASSERLINGO.

ἰάν δὲ μὴ εὐλόγως ὄντι ἐν τῇ αὐτῇ γένει] Τὸ μὴ abundat, colligit ἐγγύτατω γένει, ἢ ἐγγυτάτω. WOLF.

Πρὸς μίρας ἰπκίλκων] Ut, si ὁ, sint πεντακοσμιδύμωνος, singuli centenas drachmas numerent, at dos 500. drachmarum compleatur. IDEM.

Τῷ ἐν γένει lego, addita praepositione IDEM.

πατήρ οὐδὲ προσῆλθε τὸ παράπαν, οὐδ' ἠμφισβήτησε, διὰ τὸ μὴδ' ὀτιοῦν αὐτῷ προσήκειν, καὶ ταῦτ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἂν τῇ αὐτῇ. καίτοι πῶς οἴσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἄτσπων εἶναι τῆς μὲν ἐπικλήρου, ἢ ἣν Ἀγνίᾳ ἀνεψιοῦ παῖς πρὸς πατρός, ταύτης μὲν μηδενὶ πώποτε ἀμφισβήτησαι Θεόπομπον· τὸν δὲ κληρὸν τοῦ Ἀγνίου ἀξιούν ἔχειν παρὰ τοὺς νόμους ἅπαντας; τούτων γένοιτ' ἂν ἄνθρωποι ἀναίσχυντότεροι καὶ μιαιώτεροι; ἀναγίνωσκε καὶ τοὺς ¹ ἑτέρους νόμους.

² ΝΟΜΟΣ.

³ Προσεπιῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιοῦ, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψίων παῖδας, καὶ γαμβρούς, καὶ ἀνεψιούς, καὶ πενθερούς, καὶ ἀνεψιαδοὺς, καὶ φράτορας. ἐὰν δὲ αἰδέσασθαι δέη, ἐὰν μὲν πατήρ ᾖ, ἢ ἀδελφός, ἢ υἱός, πάντας, ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. ἐὰν δὲ τούτων μηδεὶς ᾖ, κτείνῃ δ' ἄκων, γνῶσι δ' οἱ ⁴ πενήκοντα, καὶ εἰσὶ, οἱ ἐφίται ἄκοντα κτείναι, ⁵ οἴσδων οἱ φράτορες ἐὰν θίλωσι δίκαι· ⁶ τούτους δὲ οἱ πενήκοντα

1069

¹ ἑτέρον⁴ πενήκοντα καὶ ⁵ εἰς, [ἢ οἱ ἐφίται]² Νόμοι.⁵ οἴσδων ⁶ αἰδέσδων³ Προσεπιῖν⁶ τούτους

Ἄλλὰ τὸν ἰγγύτατα] Utrum hoc referatur ad ceteras orbis puellas? an est repetitio: ne quod cognatis effugium pateat? IDEM.

Προσεπιῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιοῦ] F. προσεπιῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, τοὺς ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιούς, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψίων παῖδας, καὶ γαμβρούς, καὶ πενθερούς. τὸ καὶ ἀνεψιούς, post καὶ γαμβρούς, ex supervacuo videtur inculcatam, cum ante sit positum. ἐντὸς ἀνεψιότητος autem intelligo eos, qui sunt patrelibus aut consobrinis propiores, et parentes, filii, nepotes, fratres. προσεπιῖν ἐν ἀγορᾷ, S. δικῆν, δίκαιον φόνον, si in foro aut publico loco fuerit deprehensus: etsi fieri potest, ut antiqua formula fuerit, (οἱ γὰρ φοσεὶ νόμοι τοῦ δράκοντος ἦσαν, καλαῖοι νομοθέτου) ἀπὸ τοῦ γράψασθαι φόνου. Quid enim, si homicida vitaret forum? propterea soelus saum impune ferret? IDEM.

Συνδιώκειν] Lego, cetera eliminans, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιούς, κ. ἀνεψιαδοὺς, κ. γαμβρούς, κ. πενθερούς, κ. φράτορας. et v. antepen. καὶ ἀδελφός, καὶ υἱός. AUGER.

Πάντας ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν] Utrum πάντας συμφορηούστας κρατεῖν, τωτίστου ἐξουσίας ἔχον τοῦ αἰδέσασθαι, ἢ τὸν κωλύοντα μόνον κρατεῖν, ὥστε τοὺς λοιπὸς μὴ αἰδέσασθαι τὸν φόνου; A. subintelligitur μᾶλλον, ut plurimum vincat sententia? WOLF.

Γνῶσι δ' οἱ πενήκοντα] Alibi sit mentio magistratus τῶν τετρακόνητον. At in argumento Androtionis incertas fuisse Areopagitarum numerus traditur. IDEM.

Καὶ εἰσὶ οἱ ἐφίται] Felicianus αἰσως. Ego malim αἰσως, παρὰ τὸ φέρον, τὸν ψέφον. IDEM.

Οἱ ἐφίται] Οἱ ἀκάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κτήσεις. Vide Suidam. IDEM. Occiso ab Agamemnone ob surreptum Palladium Demophonte, constituti sunt C. Judices, Ἐφίται ex re dicti; L. Athenienses et totidem Argivi. Harpocr. in vv. ἐπὶ καλαδίῳ. In eandem rem Eustathius ad Odys. A. Suidas: Ἐφίται, ἄνδρες, οἱ τῶν κ' ὄντας ἰδικάζον. Omaino rescribendum censeo: οἱ τῶν κ' ὄντας. Postea rejecto Argivorum numero ex Atheniensibus constituti Ll. Pollux VIII. c. 10. ἐφίται, τὸν μὲν ἀρεθμὸν εἰς καὶ πενήκοντα. Sic h. l. Demosthenes. Lecti autem primam οἱ Ἐφίται a Dracone, ex optimis quibusque, quosque virtutis fama commendaret. Quia et etatis habita ratio; placuitque, ut supra annum quinquagesimum essent. Mox Solon adjunxit his Areopagitas. Eandem originem tradant etiam Pausanias Atticis, Polyænus lib. I., Clemens Protreptico, Eustathius ad Il. A. Sunt qui tradant illud ipsum Palladium postea Constantiopolim translatum; et suo illic tempore exstitisse testatur Olympiodorus in Meteor. lib. I. Att. Lect. lib. V. c. IV. MEURSIUS.

Ἐπίσδων] Ἀπὸ τοῦ ἐπίσδωσαν, ut αἰρεῖσθαι v. 1. p. 81. pro αἰρεῖσθαι, κατὰ συνηθῆν. et v. 2. ἐπιχέσδων pro ἐπιχέσθαι. ἐπίσδων autem ab ἐπίσμαι fieri puto, non ab ἐμαί, ἔσθ, ἐπίσδω. WOLF.

Τούτους δ' οἱ πενήκοντα καὶ εἰς, lego, ut

καὶ εἰς ἀριστήνδην αἰρείσθω, καὶ οἱ πρότερον κτείναντες ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἰνεχίσθων. τοὺς δ' ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις, οὓς ἂν μηδεὶς ἀναίρηται, ἐπαγγέλλεται ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναεῖν καὶ θάπτειν καὶ καθαίρειν τὸν δῆμον, τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἀπογίνῃται ἕκαστος αὐτῶν. ἐπαγγίλλειν δὲ περὶ μὲν τῶν δούλων τῷ δεσπότῃ, περὶ δὲ τῶν ἐλευθέρων, τοῖς τὰ χρήματ' ἔχουσιν. ἰάν δὲ μὴ ἦ χρήματα τῷ ἀποθανόντι, τοῖς προσήκουσι τοῦ ἀποθανόντος ἐπαγγέλλειν. ἰάν δὲ, τοῦ δημάρχου ἐπαγγελλαντος, μὴ ἀναρῶνται οἱ προσήκοντες, ὁ μὲν δήμαρχος ἀπομισθώσάτω ἀνελεῖν καὶ καταθάψαι καὶ καθάραι τὸν δῆμον αὐθημερόν, ὅπως ἂν δύνωνται ὀλιγίστου. ἰάν δὲ μὴ ἀπομισθώσῃ. ὀφείλειτω χιλίας δραχμὰς τῷ δημοσίῳ. ὅ τι δ' ἂν ἀναλώσῃ, διπλάσιον πρᾶξάσθω παρὰ τῶν ὀφειλόντων. ἰάν δὲ μὴ πράξῃ, αὐτὸς ὀφείλειτω τοῖς δημόταις. τοὺς δὲ μὴ ἀποδιόοντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, καὶ τῶν ἰκωνόμων, ἀτιμοὺς εἶναι καὶ ἄτους καὶ κληρονόμους τοὺς τούτων, ἵως ἂν ἀποδῶσι.

1070 ταῦτα πάνθ', ὅσα οἱ νόμοι προστάττουσι ποιεῖν τοὺς προσήκοντας, ἡμῖν προστάττουσι καὶ ἀναγκάζουσι ποιεῖν, ὡς ἄνδρες δικασταί· Μακαρτάτω δὲ τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται, οὐδὲ θεοπόμπῃ τῷ πατρὶ τῷ τούτου. οὐδὲ γὰρ εἰσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγνίου τὸ παράπαν· ὡς οὖν ἂν τούτοις τι προστάττοιεν ;

ιδ'. Ἄλλ' οὗτος, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρὸς μὲν τοὺς νόμους καὶ τὰς μαρτυρίας ὡς ἡμεῖς παρεχόμεθα, δίκαιον μὲν οὐδ' ὀτιοῦν ἔχει λέγειν· ἀγανακτεῖ δὲ καὶ δεινὰ φησι πάσχειν, ὅτι τοῦ πατρὸς τετελευτηκότος ἀγωνίζεται. ἐκεῖνο δ' οὐκ ἐνδυμεῖται, ὡς ἄνδρες δικασταί, Μακαρτάτος, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄνθρωπος ἦν θνητός, καὶ τετελεύτηκε μετ' ἄλλων πολλῶν, καὶ νεωτέρων καὶ πρεσβυτέρων. ἀλλ', εἰ θεοπόμπος τετελεύτηκεν ὁ τούτου πατήρ, οἱ νόμοι οὐ τετελεύτηκασιν, οὐδὲ τὸ ² δίκαιον τετελεύτηκεν, οὐδ' οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες. ἔστι δὲ ὁ νυνὶ ἀγὼν καὶ ἡ διαδικασία, οὐκ εἰ τις ἕτερος ἑτέρου πρότερος ἢ ὕστερος τετελεύτηκεν, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει ἐξελαθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγνίου τοὺς οικεῖους τοῦ Ἀγνίου ἀνεψιούς ὄντας, καὶ ἀνεψιῶν παῖδας Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός, ὑπὸ τῶν ἐκ

¹ αὐτοὺς καὶ γένος καὶ κληρονομίαις

² δίκαιον οὐ τετελεύτηκεν

et supra legendum videtur v. pen. p. 80. si *πατρίαστα* αἰε, καὶ εἰσῆσαν οἱ ἰφῆται. IDEM. Καὶ οἱ πρότερον] Πρὸ τοῦ θεσμῷ τούτου κτείναντες. IDEM.

Τοῖς τὰ χρήματ' ἔχουσιν] Ἀντὶ τοῦ, ἔξουσι, τοῖς κληρονομίαις. IDEM.

Ἐάν δὲ τοῦ δημάρχου ἐπαγγελλαντος —] Quod si denunciante demarcho agnati et gentiles non sustulerint eos, ipse demarchus juncturandis defunctis sepeliendisque locato.

VOL. IV.

BUDAUS.

Τῶν τῆς Στωῦ] Τῆς Ἀδωκῆς, κατ' ἔξοχην. IDEM.

ιδ'. Δίκαιον τετελεύτηκεν] Τετελεύτηκεν videtur scholium quod in textum intravit. AUGER.

Ἐτέρου πρότερος ἢ ὕστερος] M. ὕστερος, nisi etiam πρότερος. et v. pen. τοῖς ἀνεψιοῖς ἔτας. et v. 5. p. 82. ὅτι Σέλιον σπουδαῖον. WOLF. Imo ὕστερος. AUGER.

τοῦ Στρατίου οἴκου, καὶ μηδὲν προσηκόντων, ὥστε κληρονομεῖν τῶν Ἀγνίου, ἀλλὰ γένει ἀνωτέρω ὄντων. περὶ τούτου ¹ τοίνυν ἐστὶν ὁ ἀγών.

ἰ. Ἐτι δὲ σαφέστερον γνώσεσθε, ὡ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τούτου τοῦ νόμου, ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης σπουδάζει περὶ τοὺς οἰκειούς· καὶ οὐ μόνον δίδωσι τὰ καταλειφθέντα, ἀλλὰ καὶ προστάγματα ποιῶνται τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι, λέγει τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

1071

Τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον ὅπως ἀν βούληται· ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραία, ἢ ἀν προθῶνται, πρὶν ἢλιον ἔχειν. βαδίζαν δὲ τοὺς ἄνδρας πρόθεν θταν ἐκφέρωνται, τὰς δὲ γυναῖκας ὀπισθεν. γυναῖκα δὲ μὴ ἔξειναι εἰσὶναι εἰς τὰ τοῦ ἀποθανόντος· μὴ² ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι, θταν εἰς τὰ σήματα ἀγῆται, ἐντὸς ἔξηκοντ' ἐτῶν γεγονῶν, κλήν θσαι ἐντὸς ἀνεψιῶν εἰσι· μὴ³ εἰς τὰ τοῦ ἀποθανόντος εἰσὶναι, ἐπειδὴν ἔλεγχθη ὁ νέκος, γυναῖκα μηδεμίαν, κλήν θσαι ἐντὸς ἀνεψιῶν εἰσιν.

οὐκ εἶσιεναι, οὐ ἂν ἦ ὁ τετελευτηκώς, οὐδεμίαν γυναῖκα ἄλλην ἢ τὰς προσηκούσας μέχρι ἀνεψιότητος, καὶ πρὸς τὸ μνήμα ἀκολουθεῖν τὰς αὐτὰς ταύτας. ² Φυλομάχη τοίνυν ἢ Πολέμωνος ἀδελφῆ, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀγνίου, οὐκ ἀνεψία ἦν Ἀγνία, ἀλλὰ τηθίς, ἀδελφῆ γὰρ ἦν Πολέμωνος τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀγνίου· Εὐβουλίδης δὲ ὁ υἱὸς ταύτης τῆς γυναίκος ἀνεψιὸς ἦν πρὸς πατρός Ἀγνία, οὐ ἐστὶν ὁ κληρὸς τοῦ δ' Εὐβουλίδου ἢν θυγάτηρ ἢ τουτουῖ τοῦ παιδὸς μήτηρ. ταύτας κελεύει τὰς προσηκούσας καὶ παρῆναι τῇ προδέσει τοῦ τετελευτηκότος καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἀκολουθεῖν, οὐ τὴν Μακαρτάτου μητέρα, οὐδὲ τὴν Θεοπόμπου γυναῖκα. οὐδὲ γὰρ προσήκουσιν Ἀγνία αὐταί· ἀλλ' ἦσαν ἐξ ἑτέρας φυλῆς Ἀκαμαντίδος, καὶ ἐξ ἑτέρου δήμου Προσπαλτόθεν, ³ ἕως τὸ παράπαν οὐδ' ἦσαν ὅτε ἦν τετελευτηκὼς ὁ Ἀγνίας.

¹ τοίνυν] ἤν² φυλομάχ.³ ἕως] ἕστι

ἰ. Τὸν ἀποθανόντα κ. τ. λ.] Vid. Petitus in Leg. Attic. lib. VI. tit. VIII. §. VI. p. 599.

βούληται] F. leg. βούληται ob προθῶνται quod sequitur. AUGER.

Ἰπὸν θσαι ἐντὸς ἀνεψιῶν εἰσι] Intra sobrinus, hoc est, intra patruelium et obn-obrinorum liberos, inclusive: ut et al ἀνεψιαδαί jus habeant prosequendi funeris.

WOLF.

Εἰς τὰ τοῦ] i. e. εἰς τὸν οἶκον. Mox ἐντὸς

includit ἀνεψιαδὸς vel ἀνεψιαδᾶς contra quam supra p. 1068. v. ult. ed. R. AUGER.

Οὐ ἂν ἦ ὁ τετελευτηκὼς] Ἀπὸ τοῦ, ἐν δ' ἕως. WOLF.

Μέχρι ἀνεψιότητος] Supra ἀνεψιῶν dixit, unde cum ἀνεψιαδότητα formare non posset, abusus est vocabulo τῆς ἀνεψιότητος, ut eo, quod et ad ἀνεψιαδὸς extendatur. IDEM.

ἕως τὸ παράπαν] F. ἕστι τὸ παράπαν. IDEM.

ὑπεραϊσχύοντον δὴ οὗτοι κατασκευάζουσι πρᾶγμα, ὡς
 1072 αἶρα δὲ ἡμᾶς καὶ τὰς γυναῖκας τὰς ἡμετέρας τοῦ μὲν
 σώματος τοῦ Ἀγνίου, ὅτε ἐτετελευτήκει, κληρονόμους εἶναι,
 καὶ ποιεῖν ἅπαντα τὰ νομιζόμενα, ὡς προσήκοντας καὶ
 γένοι ὄντας ἐγγυτάτω τὸν δὲ κλῆρον οἰεσθαι δεῖν ἔχειν
 τὸν Ἀγνίου τοῦ τετελευτηκότος Μακάρτατον, ἐκ τοῦ
 Στρατιῶ οὗτος οἴκου, καὶ ἐκ τῆς Ἀποληξίδος ¹ τοῦ Προσ-
 παλτίου θυγατρὸς, Μακαρτάτου δ' ἀδελφῆς. ἀλλ' οὔτε
 δίκαιον, οὔδ' ὅσιον τοῦτ' ἔστιν, ὡ ἀνδρες δικασταί. ἀνά-
 γναθι δὴ μοι τὰ ἐκ τῆς μαντείας τῆς ἐκ Δελφῶν κομι-
 σθείσης παρὰ τοῦ θεοῦ, ἢ αἰσθησθε, ὅτι ταῦτα λέγει
 περὶ τῶν προσηκόντων τοῖς νόμοις τοῖς τοῦ Σόλωνος.

MANTEIA.

Ἄγαθ' ἔρχε, ἱπικωτῆ δὲ δῆμος δ' Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν τῷ
 οὐρανῷ γενομένου, ὅ τι ἂν δρῶσιν Ἀθηναῖοις, ἢ ὅπως θεῶ θύουσιν ἢ εὐχο-
 μένοις, εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. Συμφέρι Ἀθηναίους περὶ τοῦ
 σημείου τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ γενομένου, θύοντας καλλιερεῖν Διὶ ἑκάτην,
 Ἀθηνᾶ ἑκάτην, Ἡραλεῖ, Ἀπόλλωνι σωτήρι καὶ ἀποκίμην Ἀμφικτυ-
 νησι περὶ τύχας ἀγαθᾶς. Ἀπόλλων ἀγυαί, Αθηναί, Ἀργιμοδί, καὶ τὰς
 ἀγυὰς ἐνίστην, καὶ κρατήρας ἰσάμεν καὶ χοροῦς καὶ στεφανηφορεῖν κατὰ

¹ τῆς

² Ἀμφικτυοῖσι

Καὶ ἐκ τῆς Ἀποληξίδος, τοῦ Προσπαλτίου] Et hic deest patris nomen, Ἀποληξίδος τῆς τοῦ Διῶς, τοῦ Προσπαλτίου. IDEM.

Οἱ, τι ἂν δρῶσιν, etc. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶν] Semel et dativi plurales partisepiorum, non verba tertio personae. Ἰσται μοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον τοῦτο πικρῶς, τωτίστοι, ἄμεινον πρᾶγμα, ἢν ταῦτο πρᾶγμα. IDEM.

Καὶ ἀποκίμην Ἀμφικτυοῖσι] Fel. Ἀμφικτυοῖσι. Quid vero illis negotii fuit cum expiationibus? Nec satis placet Ἀμφικτυοῖσι. Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit. IDEM.

Καὶ ἀποκίμην Ἀμφικτυοῖσι περὶ τύ-
 χας ἀγαθᾶς] Locum certo certius corruptum. Palae enim vel ex Midiana vol. III. p. 44., ubi haec oraculam usque ad vocem μασσε-
 λερῶν latens non ad verbum exprimitur, voces περὶ τύχας ἀγαθᾶς ad ea quae se-
 quuntur spectare. De Amphictyonibus, de Amphissensibus, de alumnis Keiskianis Amphione et Zelbo, quid tum fiet? Omaino, ni fallor, ablegandi: ne ἀποκίμην Ἀμφικτυοῖσι, aut quam sub haec persona latent voces, ad precedentes referre. Ii satem sunt, quos Graeci ἀλεξι-
 μένους, ἀπικτωταίους, ἀποκίμωταίους, aeternales Latini, deos dicunt. Pro ἀποκίμην

non igitur legi forsitan debuerat ἀποκίμω-
 τῶν, quod ex Hesychio sic exponeris: certis ritibus, ut precum, procurare aut depellere prodigia, aut quicquid nociturum putatur. Haecenas ad sensum loci bene. Quid vero extricaveris ex male opinata voce ἀμφικτυοῖσι, aut ἀμφικτυοῖσι, aut ἀμφικτυοῖσι, non equo in promptu et propalulo est. Anne ἀπικτωταίους, quod H. Stephanus exponit, ἡρακλος quibus aliquis deprecatur? an ἀλεξίμωταίους? an ἀναθυμῶταίους? Conjectasse libuerit, distasse haud pariter. Deinde sic forsitan legendum et distinguendum: συμφέρι - - - σωτήρι, καὶ ἀποκίμην * * * περὶ τύχας ἀγαθᾶς, Ἀπόλλωνι - - - ἀγυαίας, καὶ (ex l. Midian. s. l.) μασσελερῶν καὶ κατὰ πάτρια τῆς ἀποκίμην ἐν ἱερῶν ἀμείρι τιλαῖς τῆς πύθωνος τὰ ἀγυαίαινα. ἱπικωτῆς autem Polux atque ex eo Lexicographi exposuerunt prius.

Κατὰ] Pro κατὰ τὰ. Sic ἀπὸ in ἀμ mutatur, ἀναβαλλῶ, ἀμβολῶ. Hesiodus:

Αἰεὶ δ' ἀμβολομαγῶς ἀπὸς ἀπαισι παλαίαι.

Differ opus: nunquam non conflictabere dampnis. WOLF.

πάτρια θεῶς Ὀλυμπίους καὶ Ὀλυμπίας, πάντεσσι καὶ πάσις, δεξιάς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντας μνασιδωρεῖν, κατὰ πατῆρα ἦρω ἀρχηγέτα, οὐδὲ ἰώνυμοι ἰστέ, θῦειν καὶ δωροτελεῖν, ἵ καὶ τὰ πάτρια τοῖς ἀποφθιμένοις ἰνιχνούμενα ἀμραιτελεῖν τοὺς ποθήκοντας κατὰ τὰ ἀγγήμια.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ταυτὰ λέγει ὁ τε Σόλων ἐν τοῖς νόμοις, καὶ ὁ θεὸς ἐν τῇ μαντεία, κελεύων τοῖς κατ- 1073
οιχομένοις ποιεῖν τοὺς προσήκοντας ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις. ἀλλὰ τούτων οὐδὲν ἔμελε ² τῷ Θεοπόμπῳ, οὐδὲ ³ τῷ Μακαρτάτῳ τούτῳ· ἀλλὰ τοῦτο ⁴ μόνον, τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν, καὶ ἐγκαλεῖν, ὅτι, πολὺν χρόνον ἐχόντων ἑαυτῶν τὸν κλῆρον, νυνὶ ἀγωνίζονται. ἐγὼ δ' ὦ μῆν, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσήκειν τὸν τὰλλότρια ἀδίκως ἔχοντα οὐκ ἐγκαλεῖν, εἰ πλείω χρόνον εἶχεν· ἀλλὰ χάριν εἶδεναι μὴ ἡμῖν ἀλλὰ τῇ τύχῃ, ὅτι πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι διατριβαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν ἀγωνίζεσθαι.

ἰς'. Οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοί εἰσιν ἄνθρωποι, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ μέλει αὐτοῖς οὐδὲν, οὔτε τοῦ οἴκου ⁴ ἐξήρημωμένου τοῦ Ἀγνίου, οὔτε τῶν ἄλλων, ὅσα παρανομοῦσιν. οἳ τινὲς γε, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, — τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν τις λέγοι περὶ τούτων; πολλὰ γὰρ ἂν εἶη λέγειν —, ἐν δὲ μισαρώτατον καὶ παρανομώτατον διαπεπραγμένοι εἰσὶ, καὶ μάλιστ' ἐνδεικνύμενοι, ὅτι ⁵ οὐδὲν αὐτοῖς μέλει, πλὴν

¹ κατὰ πάτρια. τοῖς ἀποφθιμένοις ἐν ἰνικνούμενῳ ἀμρατελεῖν
² μένει, ³ τὸ τὰ

⁴ Decet articulus.
⁵ οἰδώς

· Κατὰ πατῆρα] Pro κατὰ τὰ. Supra v. ult. p. 83. et post, v. 3. κατὰ τὰ πάτρια, quod magis probet. IDEM.

ἦρω ἀρχηγέτα] Atticus dativus, pro ἦρω. IDEM. Hic numerus singularis pro plurali ponitur. Erant enim decem heroes, a quibus decem tribus Atticæ sumebant nomina. AUGER.

Οἱ ἰωνόμοι ἰστέ] Atqui decem fuerunt ἰωνόμοι. Videtur ergo hoc oraculum ad certam tribum pertinere, in qua ostentum visum fuit. WOLF.

Δωροτελεῖν] Emenda δωροτελεῖν κατὰ πάτρια τοῖς ἀποφθιμένοις ἐν ἰνικνούμενῳ ἀμρατελεῖν, δι [nr. τὰ δῶρα] τοῖς ποθήκοντας κατὰ τὰ πάτρια. AUGER.

Καὶ τὰ πάτρια] F. καὶ κατὰ, aut κατὰ πάτρια. Nisi conjungere placeat, καὶ τὰ πάτρια ἰνικνούμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμραιτελεῖν. τὰ ἰνικνούμενα, τὰ ἐπιλούμενα καὶ συμριζόμενα. Fel. habet ἰνικνούμενα διὰ τοῦ

χ, quod minus placet, cum fiat κατὰ τὸ ἵχος. ἀμραιτελεῖν, ἀπὸ τῷ, ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις πωλεῖ, ut auctor ipse exponit. τοῖς προσήκοντα, τοῖς συγγενέσι.

WOLF. Logo ἐν ἰνικνούμενῳ ἀμρατελεῖν: exponit inferius Orator ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις. Huc commodè referri potest Cicero's locus II. de Legg. c. 25. " Nam et Athenis jam olim more a Cecrope, ut aiunt, permansit hoc jus terra humani, quam cum Proximi injecerant etc." Animadv. ad Ammon. L. I. c. I. p. 7. VALCKENAE.

Κατὰ τὰ ἀγγήμια] In hoc loco me et Lexica et Eustathius et conjecturae destituunt. ἀγγήμια, τὸ θαυμάζω, abhorret a sententia: ἡγήμια item. κατὰ τὰ ἀγγήμια, ἢ κατὰ τὰ ἡγήμια, vereor, ne longius sit petitum. WOLF.

Ἐν δὲ ὁ μισαρώτατον] Τὸ ὁ Fel. omittit: sed ferri potest, si subintelligas verbum ἐν δὲ λίξω. Sed quid si ἢ δὲ τὸ μισαρώτατον.

ταῦ πλεονεκτεῖν. οὐ γὰρ ἔφθη ὁ Θεόπομπος τὴν ἐπιδικασίαν ἡμῖν ποιησάμενος τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου τὸν τρόπον τοῦτον, ὃν ὑμεῖς ἀκηκόατε, καὶ εὐθύς ἐνεδείξατο, ὅτι τὰ οὐδὲν προσήκονδ' ἑαυτῷ ἔχειν ἐνόμιζεν. ὁ γὰρ ἦν πλείστου ἀξίον ἐν τοῖς χωρίοις ¹ τοῦ Ἀγνίου, καὶ ἐδαυμάζετο μάλιστα καὶ ὑπὸ τῶν προσχώρων καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, αἱ ἐλαῖαι, ταύτας ἐξώρυττον καὶ ἐξεπρέμνιζον ² πλέον ἢ χίλια στελέχη, ὅθεν ἔλαιον ³ πολὺ ἐγίγνετο, ταύτας οὗτοι ἀπέδοντο ἐκπρεμνίσαντες καὶ ἀργύριον ὑπέρπολυ ⁴ ἔλαβον· καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὗτοι, ἐπιδίκου ὄντας τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου κατὰ τὸν νόμον, καδ' ὄνπερ οὗτοι τὴν τουτουῆ μητέρα προσεκαλέσαντο. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ ἐξεπρέμνισαν οὗτοι τὰς ἐλαίας ἐκ τῶν χωρίων ὧν Ἀγνίας κατέλιπε, μάρτυρας ὑμῖν τούτων παρεξόμεθα τοὺς τε προσχώρους, καὶ τῶν ἄλλων οὓς παρεκαλέσαμεν, ὅτε ⁵ ἐμαρτυροῦμεθα. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυροῦσιν ἀκολουθῆσαι Ἀραφήναδι παρακληθέντες ὑπὸ Σωσιδίου εἰς τοὺς Ἀγνίου ἀγροὺς, ἐπειδὴ Θεόπομπος ἐπιδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου, καὶ ἐπιδεικνύει αὐτοῖς Σωσίθεον τὰς ἐλαίας ¹ πρεμνιζόμενας ἐκ τοῦ Ἀγνίου ἀγροῦ.

εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸν τετελευτηκότα μόνον ὑβρίζον ταῦτα διαπραξάμενοι, δεῖνὰ μὲν ἐποίουν, ἦττον δὲ νῦν δὲ καὶ εἰς ὅλην τὴν πόλιν ταυτὶ ὑβρίκασι καὶ παρανομήκασι. γινώσσεσθε δὲ ἐπειδὴν τοῦ νόμου ἀκούσητε. ἀναγίγνωσκε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐάν τις ἐλαίαν Ἀθήνησιν ἐξορύττη, ἐάν μὴ εἰς ἱερὸν Ἀθηναίων δημό-

¹ τὰς   ² πλείω   ³ ὑπέρπολυ   ⁴ ἐπυμαρτυρούμεθα   ⁵ ἐπυμαρτυροῦμεθα

Saepe enim ὁ et ἄν permutantur. IDEM.

15'. Οὐ γὰρ ἔφθη —] Neque enim facere potuit Theopompus, cum litam nobis Hagnie hereditatis intendit, eo modo quo vos a me audistis, quin cupiditatem suam proderet: quippe qui nihil ad se pertinentiam ablaturam speraverit. BUDEUS.

Ἐάν τις ἐλαίαν κ. τ. λ.] Nemini igitur licebat Athenis oleam evellere sive in alieno agro, sive in suo; unde post legem lectam addit Demosthenes, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύει μὴδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τοῦ πα-

τρῆου ἐλαίας ἐξορύττειν. unde suspicari licet e lege nonnulla excidisse verba statim ab initio, inter cetera haec μὴδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τοῦ πατρῆου, quam ita suo loco restituenda censeo: ἐάν τις ἐλαίαν Ἀθήνησιν ἐξορύττη, μὴδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τοῦ πατρῆου. At si ex suo ipsius agro, quem a patre acceperat, de quo nemo controversiam faciebat, oleas evellere licebat [forte voluit scribere V. D. non licebat], quanto minus ex aliena? In Leg. Attic. lib. V. tit. I. §. IX. p. 484. PETITUS. Id

σιον ἢ δημοτικῶν ᾗ, ἐαυτῷ χρῆσθαι μίχρῃ δυοῖν ἑλαιῶν τοῦ ἱκανοῦ ἐκάστου, ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δὲ χρῆσασθαι, ὀφείλῃν ἑκατὸν δραχμὰς τῷ δημοσίῳ τῆς ἑλίας ἐκάστης· τὸ δὲ ἑκαδικαὸν τούτων τῆς θεοῦ ἑλίας ὀφείλῃν δὲ κατ' ἰδιώτῃ τῷ ἐπιξιόντι ἑκατὸν δραχμὰς καθ' ἑκάστην ἑλαιῶν. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἀρχοντας, ὧν ἑκαστοὶ δικασταὶ εἰσι. πρυτανεῖα δὲ τιθεῖται ὁ δῶκων τοῦ αὐτοῦ μέρους, ὅπου δ' ἂν καταγνησθῇ, ἑγγραφόντων οἱ ἀρχοντες πρὸς οὐδ' ἂν ᾗ ἢ δίκη τοῖς πράκτορας, ὁ δὲ τῷ δημοσίῳ γίνεται, τοῖς ταμίαις τῶν τῆς θεοῦ ἑλῶν δὲ μὴ ἑγγραφῶσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντων.

ὁ μὲν νόμος ὄστος ἰσχυρός· ἐκείνο δ' ἐνδυμείσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὧ ἄνδρες δικασταί, τί ποτ' οἴσθε ἡμᾶς πᾶσχειν ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ ὑπὸ τούτων καὶ ὑπὸ τῆς ὑβρεως τῆς τούτων, ὅπου ὑμῶν πόλεως τηλικαυτησὶ κατεφρόνησαν καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ, ἃ διαρῆθῃ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν, οὕτως καταφρονητικῶς ἠκίσαντο τὰ χωρία ἃ κατέλιπεν Ἀγνίας. ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύει μὴδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τοῦ πατρῷου ταῦτα ποιεῖν· πολὺ γε αὐτοῖς μέλει, ἢ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πειθεσθαι, ἢ ὅπως μὴ ἐξηρημαθῇ ὁ οἶκος ὁ Ἀγνίου.

ζ'. Ἐγὼ δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, βούλομαι περὶ ἑμαυτοῦ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς διὰ βραχέων, καὶ ἐπιδειξάσαι, ὅτι οὐχ ὁμοίως τούτοις ἐπιμέλειαν ἐποίησάμην τοῦ οἴκου τοῦ

¹ δημοτικῶν, ἢ ἐαυτῷ

² καὶ τῷ ἰδιώτῃ

³ ἑγγραφῶσιν

⁴ ὄστος

quidem necessarium non est. Lex vetat, ne ex agris oleæ evellantur: quisquis ergo sive in τῷ χωρίῳ πατρῷου, sive aliunde eradicaret, in legem committeret, ut bene Orator ait. Taceo illud μὴδ' ἐκ τοῦ αἰ. saluum esse non posse. Turbat legis sententiam plane. WESSLINGO.

Δημόσιον ἢ δημοτικῶν ᾗ] Alterum ad urbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum videtur, quod v. 2. sequitur, ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δὲ χρῆσασθαι. WOLF.

Ἐξούρτη ἐαυτῷ χρῆσθαι] Eis ἑλῶν χρῆσθαι. IDEM. Mihi videtur, ut et Samseli Petitio, aliquid deesse ante ἐξούρτη, n.p. καὶ ἐκ τοῦ ἐαυτῷ χωρίου τοῦ πατρῷου. AUGER.

Μίχρῃ δυοῖν ἑλαιῶν] Binas quotannis effodere ad privatam usum videtur concessisse lex: et hoc positum ἀπὸ τοῦ, ὑπὲρ τῆς ἑλίας, ut sit ἀσυμλογία quædam. Cur enim binariam numerum potius, quam aliam, expressisset, si licere hoc noluisset? WOLF.

Τὸ δ' ἑκαδικατῶν] Idem quod τὸ δικαστῶν. IDEM.

Πρὸς τοῖς ἀρχοντας, ὧν ἑκαστοὶ δικασταὶ

εἰσι] Non puto, legem loqui de Novemviris, (alioqui enim τὸ ὧν ἑκαστοὶ frustra adderetur) sed in genere de quibusvis magistratibus. IDEM.

Πρυτανεῖα δὲ τιθεῖται ὁ δῶκων] Actor sacramentum deponito, quod, inquit Petites, varie definiunt veteres; nam alii existimant esse decimam mulctam, alii vero putant definiri drachmis tribus, ubi controversitur et agitur de centum drachmis, aut pluribus ad mille usque, et triginta drachmis, si de mille drachmis, aut pluribus ad decem millia usque agatur. Vid. Pollux lib. VIII. c. 6: Cf. quoque Vales. ad Harpocr. p. 67. et Kuster. et Spanheim. ad Aristoph. Nab. v. 1182.

Ὁ τῷ δημοσίῳ γίνεται, τοῖς ταμίαις] F. A. γίνεται τῷ δ' ἑκαδικατῶν, aut τὸ δὲ λατῶν τοῖς ταμίαις. et mox, v. 8. ἐὰν δὲ μὴ ἑγγραφῶσιν, scilicet οἱ ἀρχοντες. WOLF.

Ὀφειλόντων] Ἀττικῶς, ἀπὸ τοῦ, ὀφειλόντων. IDEM.

Μὴδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου] M. μὴδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τοῦ πατρῷου ταῦτα ποιεῖν. Nam ταῦτα ποιεῖν ἐκ durius videtur: et proclivis lapsus est, mutare e in an, et e contrario. IDEM.

Ἀγνίου, ὅπως μὴ ἐξηρημωθῆσεται· καὶ αὐτὸς γὰρ εἰμι τοῦ γένους τοῦ Βουσέλου. Ἀβρωνος γὰρ τοῦ Βουσέλου υἱέως ἔλαβε τὴν θυγατριδὴν Καλλίστρατος, Εὐβουλίδου μὲν υἱὸς ἂν, Βουσέλου δ' υἱοῦς· καὶ ἐκ τῆς Ἀβρωνος θυγατριδῆς καὶ Καλλιστράτου τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ Ἀβρωνος ἐγένετο ἡ μήτηρ ἡ ἡμετέρα. ἐγὼ ¹ δ' ἐπεδικασάμην τῆς τούτου μητρὸς· καὶ ἐγένοντό μοι υἱεῖς μὲν τέσσαρες, θυγάτηρ δὲ μία. τὰ ὀνόματα ἐδέμην τούτοις, ὡς ἄνδρες δικασταί, τῷ μὲν πρεσβυτάτῳ τὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑμαυτοῦ ὄνομα, Σωσίαν, ὡς περ καὶ δίκαιόν ἐστι· καὶ ἀπέδωκα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦ-
 1076 το τὸ ὄνομα. τῷ δὲ μετὰ τὸν πρεσβυτάτον γενομένῳ, ταύτῳ ἐδέμην Εὐβουλίδην, ὅπερ ἦν ὄνομα τῷ πατρὶ τῷ τῆς μητρὸς τοῦ παιδὸς τούτου. τῷ δὲ μετὰ ταῦτον Μενεσθεῖα ἐδέμην· καὶ γὰρ ὁ Μενεσθεὺς οἰκειὸς ἦν τῆς ἐμῆς γυναικός. τῷ δὲ νεωτάτῳ ἐδέμην ὄνομα Καλλίστρατον, ὃ ἦν ὄνομα τῷ πατρὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς. ἐτι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὴν θυγατέρ' ἔδωκα οὐδαμῶσε ἔξω, ἀλλὰ τῷ ἀδελφιδῷ τῷ ἑμαυτοῦ, ὅπως, εἰάν ὑγιαίνωσι, καὶ οἱ ἐκ τούτων ἐκ τοῦ αὐτῷ γένους ᾧσιν Ἀγνία. ἐγὼ μὲν οὖν τοῦτον τὸν τρόπον διέκησα, ὅπως ² ἂν μάλιστα διασώζωνται οἱ οἴκοι οἱ ἀπὸ τοῦ Βουσέλου· τουτουσὶ δ' ἐξετάσωμεν πάλιν. καὶ ³ πρώτον μὲν τὸν νόμον τουτονὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

Ὁ ἄρχων ἐπιμελίσθω τῶν ὄρφανῶν, καὶ τῶν ἐπικληρῶν, καὶ τῶν οἴκων τῶν ἐξηρημωμένων, καὶ τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνηκότων φάσκουσαι κυεῖν· τούτων ἐπιμελίσθω, καὶ μὴ ἰάτω ἕβριζων, ἢ ποιεῖν τι παράνομον· κύριος ἴστω ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος.

¹ Ἰ ἐπιδικασάμην ² ἂν διασώζωνται ἑπι μάλιστα οἱ οἴκοι ³ ἀνάγνωθι
⁴ ἐβρίζων ἀπὸ τούτους. ἰάν δὲ τις ἕβριζῃ, ἢ ποιῇ τι παράνομον, κύριος

ζ. τῶν θυγατριδῶν] *Neptem ex filia*. Sic fuit hęc Baseli pronoptia. IDEM.
 Βουσίλου ἢ υἱοῦς] *Nepos ex filio*. *Babulides, Babulides, Callistratus*. IDEM.
 τοῦ ἀδελφιδῷ τοῦ Ἀβρωνος] *Habron enim et Babulides fratres fuerunt. Callistratus ergo Habronis ex fratre nepos*. IDEM.

Ἀπέδωκα] *Dedi quasi debitum*. AUGER. καὶ γὰρ Μενεσθεὺς οἰκειὸς ἦν τῆς ἑμαυτοῦ γυναικός] *Philagri filius ex secunda uxore: fratrem Eubulidis germanus: Phylomachia secundę patrnis*. WOLF.

Ὁ ἄρχων ἐπιμελίσθω κ. τ. λ.] *Vid.*

Pettus in Leg. Attic. lib. VI. tit. VII. §. III. p. 593. et Meursias de Arch. Athen. lib. I. c. IX. p. 27.

καὶ μὴ ἰάτω ἕβριζων] *S. τῷ τὰς γυναῖκας. WOLF.*

Ἐβρίζων] *Post ἐβρίζων recte admonet Reiskius aliquid addendum esse, v. g. ἀπὸ τούτους. ἰάν δὲ τις ποιῇ, κύριος ἴστω [v. ἢ ἄρχων] ἐπιβάλλειν [scil. ζημίαν] κατὰ τὸ τέλος, secundum rōdium. AUGER.*

κύριος ἴστω ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος] *S. ζημίαν τῷ ἕβριζοντι κατὰ τὸν νόμον. εἰτι τὸ τέλος suspectum est, nec placet κατὰ τὸ ἄγος, ἢ μύθος. Pato etiam, definitam mul-*

ἐὰν δὲ μείζονος ζημίας δοσῆ δέξιος εἶναι, προσκαλισόμενος πρόπριπτα, καὶ τίμημα ἐπιγραφόμενος ὅ τι ἀν δοκῆ αὐτῷ, εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. ἐὰν δ' ἄλλῃ, τιμάτω ἢ Ἡλιαία περὶ τοῦ ἀλόγτος ὅ τι χρῆ αὐτὸν παθεῖν ἢ ἀποτίσαι.

πῶς ἂν οὖν μᾶλλον ἐξερημώσασιν ἄνθρωποι οἶκον, ἢ εἴτινες, τοὺς γένοι ὄντας ἐγγυτάτω Ἀγνία, τούτους ἐξελαύνουεν, ἐξ ἑτέρου οἴκου ὄντες τοῦ Στρατίου;

ἰη. Καὶ πάλιν, εἰ τὸν μὲν κλῆρον ἀξιοῖ ἔχειν τὸν Ἀγνίου, ὡς γένοι προσήκων· τὸ δ' ὄνομά ἐστιν αὐτῷ μὴ ὅτι ἐκ τοῦ Ἀγνίου οἴκου, ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοῦ Στρατίου ἐστὶ 1077 τοῦ ἑαυτοῦ προγόνου, ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν ἄλλων ἀπογόνων τῶν Βουσέλου, τοσούτων γενομένων, οὐδενὸς ἔχει τὸ ὄνομα. ἀλλὰ πόθεν δὴ ἐστὶ τὸ ὄνομα ὁ Μακαρτάτος; ἐκ τῶν πρὸς μητρὸς· εἰσπεποιήθη γὰρ οὗτος εἰς τὸν οἶκον τὸν Μακαρτάτου τοῦ Προσπαλτίου, ἀδελφοῦ ὄντος τῆς μητρὸς τῆς ταύτου, καὶ ἔχει καὶ ἐκεῖνον τὸν οἶκον, καὶ οὕτως ἐστὶν ὑβριστής, ὥστε γενομένου αὐτῷ υἱέως, τούτον μὲν εἰσαγαγεῖν εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἀγνίου, υἱὸν τῷ Ἀγνία, ἐπελάθετο, καὶ ταῦτ' ἔχων τὸν κλῆρον τὸν Ἀγνίου, καὶ φάσκων πρὸς ἀνδρῶν αὐτῷ προσήκειν. τούτον δὲ τὸν υἱὸν τὸν γενομένον τῷ Μακαρτάτῳ εἰσπεποιήκε τῷ πρὸς μητρὸς εἰς τοὺς Προσπαλτίους, τὸν δὲ Ἀγνίου οἶκον² εἶασεν ἔρημον εἶναι τὸ τούτου μέρος· φησὶ δὲ τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ Θεόπομπον προσήκειν Ἀγνία. ὁ δὲ νόμος κελεύει ὁ τοῦ Σόλωνος κρατεῖν τοὺς ἀρρένας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων· οὗτος δ' οὕτως ῥαδίως κατεφρόνησε καὶ τῶν νόμων, καὶ τοῦ Ἀγνίου, καὶ εἰσπεποίησε τὸν υἱὸν εἰς τὸν οἶκον τὸν πρὸς μητρὸς. πῶς ἂν γένοιτο τούτων ἄνθρωποι παρανομώτεροι, ἢ βιαίότεροι;

ἰθ. Οὐ τοίνυν ταῦτα μόνον, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ καὶ μνήματος ὄντος κοινῷ ἅπασιν τοῖς ἀπὸ τοῦ Βουσέλου γενομένοις, — καὶ καλεῖται τὸ μῆμα Βουσελιδῶν, πολὺς

¹ ὄνομα, ὃ ἐστὶν αὐτῷ,

² εἶασεν

etiam pecuniariam, quae extra iudicium intelligi possit, a librario praetermissam. WOLF. Προσκαλισόμενος πρόπριπτα] Iudicio in quintum diem denunciato. ἐπιγραφόμενα interpretantur et επιτημίαιον et πρὸς ἡμέρας. IDEM.

ἄξιος] Np. Macartatus. et v. 10. ἐστὶ I. del. ut abundans. AUGER.

καὶ φάσκων προσήκειν πρὸς ἀνδρῶν] Se

gentilem seu agnatum esse Hagnie. WOLF.

εἰσπεποιήκει τῷ πρὸς μητρὸς εἰς τοὺς Προσπαλτίους] F. εἰσπεποίηκε, τῷ Σόλῳ τῷ πρὸς μητρὸς. Atque adeo ne dubito quidem, quin ita legendum sit. IDEM. F. add. τῷ Σόλῳ. AUGER.

τὸ τούτου μέρος] Κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. WOLF.

Ὅ δὲ ἄλλος κλησίαν] φησὶ δ' ὁ Μακαρτάτος.

τόπος περιβέβλημένος, ὡς περ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον —, ἐν τούτῳ τῷ μνήματι, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ Βουσέλου γενόμενοι κεῖνται, καὶ ὁ Ἀγνίας, καὶ ὁ Εὐβουλίδης, καὶ ὁ Πολέμων, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες τοσοῦτοι ὄντες συγγενεῖς, οἱ ἀπὸ τοῦ Βουσέλου ἅπαντες, οὗτοι κοινωνοῦσι τοῦ 1078 μνήματος τούτου. ὁ δὲ τουτουῖ πατὴρ Μακαρτάτου καὶ ὁ τουτουῖ πάππος οὐ κοινωνήκασιν τοῦ μνήματος τούτου, ἀλλ' αὐτοῖς ἰδίᾳ ἐποίησαντο μνήμα ¹ ἀπὸθεν τοῦ Βουσελιδῶν μνήματος. ² δοκοῦσιν ὑμῖν, ὡ ἄνδρες δικασταί, προσῆκειν τι τῷ οἴκῳ τῷ Ἀγνίου, πλὴν τοῦ ἔχειν ἀσπᾶσαντες τὰ μὴ προσήκοντα; εἰ δ' ἐξερημωθήσεται καὶ ἀνώνυμος ἔσται ὁ οἶκος ὁ Ἀγνίου, καὶ ὁ Εὐβουλίδου τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγνίου, οὐδὲ κατὰ τοῦλάχιστον πάποτ' αὐτοῖς ἐμέλησεν.

κ'. Ἐγὼ δ', ὡ ἄνδρες δικασταί, Ἑσθηῶ μὲν, ὡς οἷός τ' εἰμι μάλιστα μὲν τοῖς τετελευτηκόσιν ἐκείνοις οὐ πᾶνυ δὲ ἔστι ράδιον ταῖς ³ τούτου παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. παραδίδωμι σὺν ὑμῖν, ὡ ἄνδρες δικασταί, τὸν παῖδα τουτουῖ ἐπιμεληθῆναι, ὅπως ὑμῖν δικαιοτάτα δοκεῖ εἶναι. οὗτος εἰσπετωίηται εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου, καὶ εἰσῆται εἰς τοὺς φράτορας οὐκ εἰς τοὺς ἐμοὺς, ἀλλ' εἰς τοὺς Εὐβουλίδου καὶ Ἀγνίου καὶ Μακαρτάτου τουτουῖ. καὶ, ὅτε εἰσῆγέτο, οἱ μὲν ἄλλοι φράτορες κρύβδην ἔφερον τὴν ψῆφον· οὗτοσί δὲ Μακαρτάτος φανερᾶ τῇ ψῆφῳ εἰψηφίσατο ὀρθῶς εἰσαγέσθαι Εὐβουλίδῃ υἱὸν τὸν παῖδα τουτουῖ, οὐκ ἐβελήσας ἀψασθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπαγαγεῖν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὑπεύθυνον αὐτὸν ποιήσας, ἀλλὰ καὶ τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ὥχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς τουτουῖ, ὡς περ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. νομίζετε δὴ τὸν παῖδα τουτουῖ, ὡ ἄνδρες δικασταί, ἰκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι ⁴ περὶ τῶν τετελευτηκότων Ἀγνίου καὶ Εὐβουλίδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀγνίου, καὶ ἰκετεύειν αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς δικασταῖς, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται αὐτῶν ὁ οἶκος ὑπὸ τῶν μιαρῶν 1079 τούτων θηρίων, οἱ εἰσιν ἐκ τοῦ Στρατιίου οἴκου, ἐκ δὲ τοῦ

¹ ἀπὸθεν

² ὅρα δικαστῶν

³ τούτων

⁴ παρὰ

ὅτι ἡμᾶς καλεῖται. IDEM.

β. Ὡς περ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον] Εἰδόσαν. IDEM.

κ'. Καὶ ἰκετίαν αὐτοῖς] S. τὰς τετελευτηκότας, ὑμᾶς. Est enim εἰδωλοποιία quaedam. IDEM.

Ἄγνιου οὐδεπώποτ' ἐγένοντο· μηδ' ἐπιτρέψητε ταύτοις ἔχειν τὰ μὴ προσήκοντα, ἀλλ' ἀποδοῦναι ¹ ἀναγκάσατε εἰς τὸν Ἄγνιου οἶκον τοῖς προσήκουσι τοῖς Ἄγνιου. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκείνοις τε βοηθῶ τοῖς τετελευτηκόσι, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τούτων κειμένοις. δεομαι ² δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἰκετεύω, καὶ ἀντιβολῶ, μὴ περῆδητε μήτε τὸν παῖδα τουτονὶ ὑβρισθέντα ὑπὸ τούτων, μήτε τοὺς προγόνους ³ τούτου ἔτι μᾶλλον καταφρονημένους, οἳ νῦν καταπεφρόνηνται, εἰάν διαπραξῶνται οὔτοι ἂ βούλονται· ἀλλὰ τοῖς τε νόμοις βοηθεῖτε, καὶ τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελεῖσθε, ὅπως μὴ ἐξηρημωθῇ αὐτῶν ὁ οἶκος· καὶ ταῦτα ποιοῦντες, τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε, καὶ τὰ εὖορκα, καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα.

¹ ἀναγκάσσει τὸν² δὲ καὶ ὑμῶν³ τοὺς τούτου, ἢ μ. * ἂν καταφρονημένους, ἢ νῦν

Καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα] Injicit, disputare libeat, quod honestam sit, idem ut conjicio, spem δικασμῶ: nisi Stoico etiam esse utile. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΗΝ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Pag.

ed.

Boisk.

1079

ΑΡΧΙΑΔΟΥ τελευταίαντος παίδος, Δεσπέρτης κατίσχε τὸν κλῆρον, συγγράς τι ἐν αὐτῷ, καὶ εἰσπωπεύσθαι λέγων ἐπὶ Ἀρχιάδου. καὶ μέχρι μὲν τῆος, αὐτὸς κατίσχε. ἔπειτα τὸν οἶον τῆν ἐαυτοῦ Δεσπέρτην εἰσπώσας ἐπὶ αὐτῷ τῷ Ἀρχιάδῃ, ἐξίσταται τοῦ οἴκου, καὶ εἰς τὸν οἶκόν ἀναχέσθαι, ἕως ἄλλαν διδασκάντες τούτῳ τῷ νόμῳ. Ἐπειὸς δὲ τούτῳ ὁ Δεσπέρτης, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀρχιάδου παῖδα Δεσπέρτην καλούμενον, ἰσπώσθη.

1080

αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον τῆν τοῦ φύσει πατρὸς, ὁ μὲν δὲ Δεσπέρτης, ὁ τελευταίος εἰσπώσας τῷ Ἀρχιάδῃ, τῶσπον δὲσωνε προσέλαθε διὰ τοῦ κλήρου Ἀριστοδήμου, λέγων ἐγγύτητα τοῦ γένους εἶναι τῷ Ἀρχιάδῃ, ὥσπερ ἦν ὁ κλῆρος ἐξ ἀρχῆς, καὶ δι' ἐκείνου τῷ Δεσπέρτῃ τῷ τελευταίῳ τῶν εἰσπωπεύστων. Δεσπέρτης δὲ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ τῶσποντος, ἀμφισβητῶν τοῦ κλήρου, τὸ δὲ δὸν ἰσχυρίζεται πῶσπον, ἕως οὗ ποικίλῃ ἐν τῷ Δεσπέρτῃ φάσμα δὲ εἶναι καὶ συγγράς Ἀρχιάδου. ἢ δὲ ὅστις Ἀριστοδήμου λέγει ἐπιδείκνυσι τὸν μὲν τοῦ γένους ἀρχιστάτην Ἀριστοδήμου διδόντων τὸν κλῆρον τὸν δὲ πῶσπον παρακλησίαν ὄσαν. οὐ γὰρ ζῶν, φασί, ὁ Δεσπέρτης ἰσπώσαστο παῖδα τὸν Δεσπέρτην, καθάπερ εἰ νόμοι καλεύουσιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευταίῳ ἐπὶ δασοτήρῃσ τῆς οἰκίας παρὰ τοῦ νόμου ἢ εἰσπώσας γένεται. λέγει δὲ τὸν λόγον ὁ τῷ Ἀριστοδήμῳ οὐκ.

¹ τούτῳ καὶ ὁ

² μὲν

τῶσπον] Μ. τούτῳ. WOLF.

Ἐπειὸς δὲ τούτῳ ὁ Δεσπέρτης] Μ. ἔπειτα εἰ δὲ τούτῳ καὶ ὁ Δεσπέρτης. IDEM.

τὸ δὲ] Lego τὸ μὲν δὸν ἰσχυρίζεται πῶσπον. IDEM.

τὸν δὲ πῶσπον παρακλησίαν ὄσαν] F. πσπασπῆμῳ ὄσαν. Cujusmodi est et Eubulides in superiore oratione, in qua et illud

mireris, cum Eubulides Hagnianam hereditatem complures annos tenens videatur, eam filio ejus germanae fuisse cepit. IDEM.

Οὐ γὰρ ζῶν κ. τ. λ.] Vid. Petit. Comm. in Leg. Att. l. II. tit. IV. §. V. p. 216.

Ἐπὶ] F. μετὰ, vel παρὰ, vel περὶ τὸν ἐκείνου τελευταίῳ. WOLF.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΛΕΩΧΑΡΗΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΛΟΓΟΣ.

ἀ. ΑΙΤΙΟΣ μὲν ἐστὶ Λεωχάρης οὔτοςι, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, τοῦ καὶ αὐτὸν κρίνεσθαι καὶ ἐμὲ νεώτερον ὄντα λέγειν ἐν ὑμῖν, ἀξίων κληρονομεῖν ὧν οὐ προσῆκεν αὐτῷ,

καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. ἡμῖν μὲν γὰρ ἀναγκαῖον ἦν, τοῦ νόμου τὰς 1081¹ ἀγχιστείας ἐγγυτάτω γένους ἀποδίδοντας, οὔσιν οἰκείους Ἀρχιάδου τοῦ ἐξ ἀρχῆς καταλιπόντος τὸν κλῆρον, μῆτε τὸν οἶκον ἐξερημωθέντα τὸν ἐκείνου περιιδεῖν, μῆτε τῆς οὐσίας ἐτέρους κληρονομήσαντας, οἷς οὐδ' ὀτιοῦν προσήκει· οὗτοσί δὲ οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὦν, οὔτ' εἰσποιηθεῖς κατὰ τοὺς νόμους, ὡς ἐγὼ δεῖξω, διαμεμαρτύρηκεν οὕτω τὰ ψευδῆ προπετῶς, ἀφαιρούμενος ἡμῶν τὴν κληρονομίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δίκασται, βοηθῆσαι τῷ τε πατρὶ τούτῳ καὶ ἐμοί, εἰάν λέγωμεν τὰ δίκαια, καὶ μὴ περιιδεῖν πρηνήτας ἀνδρώπους, καὶ ἀσθενεῖς,² καὶ καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου.

β'. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες ἂν τις ἡμᾶς ἐὰ τῶν νόμων τυγχάνειν· οὗτοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυρίζομενοι διατετελέκασιν. εἰκότως, οἶμαι. ἐκ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων ραδίως ἀναλίσκουσιν, ὥστε καὶ τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ, πολλοὺς πεπορίσθαι· ὁ δὲ πατὴρ οὗτος — εἰρήσεται γὰρ — ἄμα τῆς πενίας,³ ὡς ἡμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ τοῦ ιδιώτης εἶναι φανεραῖς ἔχων τὰς μαρτυρίας, ἀγωνίζεται. διατελεῖ γὰρ ἐν [Πειραιεὶ κηρύττων] τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον ἀπορίας ἀν-

¹ ἀγχιστείας τοῖς ἐγγυτάτω γένει

² Deest καί.

³ οἶμα

ἀ. Καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος] Helvohius: Διαμαρτυρία δικη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ, (non περιγραφῇ) ταύτῃ δ' ἰσότης ἢ εὐθυδικία. Proprium Latinum nomen non occurrit: sed Græcam vocem secutus, testimonium verti. Nam cum accusator hic pejeret Archiadæ hereditatem, Leochares apud prætorem testificatur, eam nihil ad Aristodemum attingere. διαμαρτυρίας, μὴ ἰπιδίκου εἶναι τῇ κλήρον τὸν Αρχιάδου. WOLF.

Ἐγγυτάτω γένους] Proximi generi, ἐπιφηματικῶς. Notanda est peculiaris formula, τὸν νόμον τὰς ἀγχιστείας ἐγγυτάτω γένους ἀποδίδοναι. IDEM.

Καταστασιασθέντας] Καταστασιασθῆναι est, quod Latini circumvenire dicunt, invidiâ confata et factione opprimere. BUDÆUS.

β'. Ἡμεῖς μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Nos quidem

jure et causâ fiducia ad judicium affluimus; isti autem coitimo et opulenta factione, non causâ aequitate nitentes. Est enim ωρασκουὶ hominum, rerum forensium peritorum quique apparatus ambitus in litibus et causis uti optime possunt, coitio, vel ad reos opprimendos, vel ad perne eximendos contra æquitatem juris legumque interdicta. IDEM.

Ἄμα τῆς πενίας] Ipsolens. M. Ἄμα τῇ πνίᾳ καὶ τῷ ιδιώτης εἶναι, aut ἀπὸ τῆς πνίας: ut sit sententia: Pater meus (quid enim id diasimulæ, ojus vos consoci estis universi?) ita in hoc judicio versatur, ut ei et paupertas et imperitia rerum manifesta testimonia perhibeant, hoc est, omnem suspicionem molitionis alicujus injusta excludant. Sed quid si ἄμα τῇ πνίᾳ καὶ ιδιώτης εἶναι; WOLF.

Ἀπορίας ἀνδρώποισι] F. ἀπεράγματος.

δραπέτης τεκμήριον, ἀλλὰ καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ ¹ τὸ
πραγματεύεσθαι, ἀνάγκη γὰρ ἡμερεῦειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν
τοιούτων. ἃ δὲ λογιζομένους ἐνθυμείσθαι, ὅτι, εἰ μὴ τῷ
δικαίῳ ἐπιστεύομεν, οὐκ ἂν ποτε εἰσῆλθομεν εἰς ὑμᾶς.

1082 περὶ μὲν οὖν τῶν τοιούτων καὶ, προϊόντος τοῦ λόγου, σα-
φέστερον ἀκούσεσθε ὑπὲρ αὐτῆς δὲ τῆς διαμαρτυρίας καὶ
τοῦ ἀγῶνος, ἥδη νομίζω δεῖν διδάσκειν.

γ'. Εἰ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐκ τῆς διαμαρτυρίας
αὐτῆς Λεωχάρης ἐμελλεν ἀπολογούμενος δείξειν, ὡς ἔστιν
υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδου, οὐδὲν ἂν ἔδει πολλῶν λόγων, οὐδ'
ἄνωθεν ὑμᾶς ἐξετάζειν τὸ γένος τὸ ἡμέτερον· ἐπειδὴ δὲ
τὰ μὲν διαμαρτυρημένα ἕτερον τρόπον ἔχει, ὁ δὲ πολὺς
τοῦ λόγου τούτοις ἔσται, ὡς εἰσέπωιθήησαν, καὶ κατὰ
τὴν ἀγχιστείαν γνήσιοι ὄντες δικαίως ἂν τῆς οὐσίας κλη-
ρονομοῖεν, ² ἀναγκαῖον, ὧ ἄνδρες δικασταί, διὰ ταῦτα μι-
κρῶ ἄνωθεν τὰ περὶ τοῦ γένους ὑμῖν διεξελθεῖν. εἰάν γὰρ
τοῦτο σαφῶς μάθητε, οὐ μὴ παρακρουσθῆτε ὑπ' αὐτῶν τῶ
λόγω. ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀγὼν οὗτος κλήρου διαδικασία·
ἀμφισβητεῖται δὲ παρὰ μὲν ἡμῶν κατὰ γένος ἢ ἀγχιστεία,
παρὰ δὲ τούτων κατὰ ποιήσιν. ὁμολογοῦμεν δ' ἐναντίον
ὑμῶν δεῖν τὰς ποιήσεις κυρίας εἶναι, ὅσαι ἂν κατὰ τοὺς
νόμους δικαίως γένωνται. ὥστε, ταύτας τὰς ὑποθέσεις
μεμνημένοι, ἂν δείξωσιν ὑμῖν δίδοντας τοὺς νόμους αὐτοῖς ἃ
διαμαρτυρηκάσι, ψηφίσασθε αὐτοῖς τὸν κλῆρον· καὶ εἰάν
μὲν ἐκ τῶν νόμων μὴ ὑπάρχη, δίκαια δὲ καὶ φιλόανδρωπα
φαίνωνται λέγοντες, καὶ ὅμως συγχωροῦμεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε,
ὅτι, κατὰ γένος ἐγγύτατα ὄντες, οὐ μόνον τούτῳ ἐνισχυ-
ριζόμεθα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, πρῶτον μὲν ὑμᾶς
1083 ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ γένους διδάξομεν, ὅθεν ἔστιν ὁ κλῆρος·
νομίζω γὰρ, ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρα-

¹ τῷ

² ἀναγκαῖον ἔστω, δ

quia sequitur, καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τὸ
πραγματεύεσθαι. IDEM.

Ἡμερεῖν] F. διαμερεῖν, ut διακεκ-
τεῖεν. Sic paulo post pro μαρτυρίας le-
gendum διαμαρτυρίας: ne mirere τὴν διὰ
in priore omissam. IDEM. M. διαμερεῖν.
et v. 5. καὶ πρῶτον, hoc kai mihi super-
fluum videtur et recidendum. AUGER.

γ'. Δίκαια δὲ καὶ φιλάνα] Pro φίλανα alio
editions habent φιλόανδρωπα, ut ego mal-
lem πιθανά. PALMER.

καὶ ὅμως] M. καὶ οὕτω συγχωροῦμεν.
WOLF. Idem est ac si diceretur καὶ οὕ-
τω. AUGER.

Ἐνισχυριζόμεθα] F. ἐν ἰσχυριζόμεθα.
WOLF.

κολουθήσῃτε, καὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς οὐδενὰ ἀπολειφθήσασθαι.

δ'. Τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἄνδρες δικασταί, γίνονται Εὐθυμάχῳ τῷ Ὀτρυνεὶ υἱεὶς τρεῖς, Μειδουλίδης καὶ Ἀρχιππος καὶ Ἀρχιάδης, καὶ θυγάτηρ ἢ ὄνομα ἦν Ἀρχιδίκη. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῖς, τὴν μὲν Ἀρχιδίκην ἐκδίδουσι Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ. αὐτῶν δὲ τριῶν ὄντων, ὁ μὲν Ἀρχιππος τριηραρχῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐν Μηθύμῃ· ὁ δὲ Μειδουλίδης οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον γαμῆι Μνησιμάχην, Λυσίππου τοῦ Κριωέως θυγατέρα, καὶ γίνεσθαι αὐτῆς θυγάτηρ ἢ ὄνομα Κλειτομάχην, ἣν ἠβουλήθη μὲν ἐκεῖνος ἀγάμῃ τῷ ἀδελφῷ ὄντι τῷ ἑαυτοῦ ἐκδοῦναι. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀρχιάδης οὐκ ἔφη προαιρεῖσθαι γαμῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν ἀνέμητον διὰ ταῦτα συγχωρήσας εἶναι, ὥκει κατ' αὐτὸν ἐν τῇ Σαλαμῖνι. οὕτως ἤδη ὁ Μειδουλίδης ἐκ δίδουσι τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Ἀριστοτέλει Παλληνεῖ, τῷ πάππῳ τῷ ἡμῶν, καὶ γίνονται ἐξ¹ αὐτοῦ υἱεὶς τρεῖς, Ἀριστοδόμηός τε οὗτος ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς, καὶ Ἀβρώνιχος ὁ θεῖος, καὶ Μειδουλίδης ὃς νῦν τετελευτηκῶς τυγχάνει.

ε'. Καὶ ἡ μὲν τοῦ γένους ἀγχιστία τοῦ ἡμετέρου, ἐν ᾧ ἔστιν ὁ κλῆρος, σχεδὸν οὕτως ἔχει, ὡς ἄνδρες δικασταί. Ἀρχιάδῃ γὰρ πρὸς ἀνδρῶν ἡμεῖς ἡμεν γένει ἐγγυτάτῳ, καὶ, κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἀξιοῦντες τῆς ἐκείνου οὐσίας κληρονομῆν καὶ τὸ γένος μὴ περιδεῖν ἐξερημωδῆν, ἐλάχομεν πρὸς τὸν ἄρχοντα τοῦ κλήρου· οὗτοι δὲ ἔχοντες οὐ δικαίως τὰ χρήματα, διαμεμαρτυρήκασιν νυνὶ, τὸ μὲν ὅλον ἰσχυ- 1084 ριζόμενοι ποιήσῃ, φάσκοντες δὲ καὶ συγγενεῖς εἶναι. περὶ μὲν οὖν ταύτης τῆς εἰσποίησεως ὃν τρόπον ἔχει, σαφῶς ὕστερον ὑμᾶς διδάξομεν· περὶ δὲ τοῦ γένους ὡς οὐκ εἰσὶν ἡμῶν ἐγγυτέρω, τοῦτο δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς.

ζ'. Ἐν μὲν οὖν ὁμολογεῖται, τὸ κρατεῖν τῶν² κληρονόμων τοὺς ἀρρένας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων, ἀπλῶς γὰρ τοῖς ἐγγυτάτῳ πρὸς ἀνδρῶν, ὅταν μὴ παῖδες ὦσιν, ὁ νόμος

¹ αὐτῶν

² κληρονομῶν

γ. τῷ Κριωέως] Fel. Κριωέως, alibi Κρι- PALMER.
αἰός. IDEM. Lege meo periculo Κριωέως. ἰ. Τὸ μὲν ὅλον ἰσχυρίζεσθαι ἐπιπέτι lege, fait enim Κριωέως Atticæ pagus vel domus. non ποιήσω. Est enim dative a ποιήσω.

τάς κληρονομίας ἀποδίδωσιν· οὗτοι δ' ἴσμεν ἡμεῖς· ἅπασαι μὲν γὰρ ὁ Ἀρχιάδης ὁμολογεῖται τετελευτημέναι, ταύτων δὲ πρὸς ἀνδρῶν ἡμεῖς ἴσμεν ἐγγυτάτω, πρὸς δὲ καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι. ὁ γὰρ Μειδουλίδης ἀδελφὸς ἦν τοῦ Ἀρχιάδου· τοῦ δὲ Μειδουλίδου ¹ θυγάτηρ, ἡ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μήτηρ. ὥστε γίνεταί Ἀρχιάδης, ὑπὲρ οὗ τοῦ κληροῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα νυνί, θεῖος τῆ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μητρὶ ἐκ πατραδέλφων, πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν. Λεωστρατος δὲ αὐτοσὶ γένει τε ἀπωτέρω ἐστί, καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκίῳς Ἀρχιάδῃ· ἡ γὰρ τοῦ Λεωκράτους μήτηρ ² τούτου τοῦ πατρὸς ἀδελφὴ ἦν τῷ Ἀρχιάδῃ ἐκείνῳ, καὶ τῷ Μειδουλίδῃ, ἀφ' ὧν ἡμεῖς ὄντες ἀξιούμεν τῆς κληρονομίας τυχεῖν. πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὸ γένος ἡμῶν ὅτι οὕτως ἔχει, ὡς περ καὶ λέγομεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας· ἔπειτα ³ μετὰ ταῦτα τὸν νόμον αὐτὸν τοῖς τε γένεσι καὶ τοῖς ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν τὰς κληρονομίας ἀποδίδοντα. τὰ γὰρ κεφάλαια τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὑπὲρ ὧν ὁμωμοκότες οἴσεται τὴν ψῆφον, σχεδὸν ⁴ τοι ταῦτ' ἐστί. καὶ μοι κάλει τοὺς τε μαρτυρας δευρὶ, καὶ τὸν νόμον ἀναγίγνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΝΟΜΟΣ.

τὰ μὲν τοίνυν περὶ τὸ γένος, τό τε ταύτων καὶ τὸ ἡμέτερον, οὕτως ἔχει, ὡς ἄνδρες δικασταί. ὥστε τοὺς ἐπιδεδειχότας ἐξ αὐτῶν τῶν μαρτυριῶν, ὡς εἰσὶ γένει ἐγγυτέρω, προσήκει κληρονομεῖν, καὶ μὴ τὴν τοῦ διαμαρτυρησαντος ἀπόνοιαν κρείττω τῶν ὑμετέρων νομίμων γενέσθαι. καὶ γὰρ εἰ τῆ ποιήσει ἰσχυρίζονται, ⁵ ἦν, ὡς ἐγένετο, ἡμεῖς δεῖξομεν. τετελευτηκότος ⁶ δὲ τοῦ ἐσποιηθέντος δῆπου παιδός, καὶ τοῦ οἴκου μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως ἐξηρημαμέ-

¹ θυγάτηρ ἦν τῷ   ² τῷ τούτῳ πατρὸς ἀδελφὴ δὲ   ³ [μετὰ ταῦτα] τ. v. αὐτῶν, ὁ τῶν
⁴ τι   ⁵ ἦν   ⁶ γὰρ

WOLF. ὁ. Οὗτοι] Eodem sensu accipi debet ac supra, iidem nos sumus hi, hi i. e. genere proximi. AUGER. θεῖος [ἐκ πατραδέλφων] θεῖος πρὸς πατρός. WOLF. καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκίῳς lego, ἀπὸ κοινοῦ, ἰστί. et v. 25. καὶ μὴ τὴν τοῦ διαμαρτυρησαντος ἀπόνοιαν. et v. pen. τετελευτηκότος (omisso δὲ) τοῦ ἐσποιηθέντος δῆπου ἀπαιδός, non παίδος. et v. 2. p. 96. κρείττωσθαι καὶ ἡμῶν, scilicet τοῦς δικαστάς. IDEM. [ἦν] M. ταύτων, et v. pen. ἀπαιδός. AUGER.

νου, πῶς οὐ προσήκει τοὺς ἐγγυτάτω γένει ὄντας, τούτους τὴν κληρονομίαν κομίσασθαι; καὶ ὑμᾶς, μὴ τοῖς δυναμένοις ἀριστα παρασκευάσασθαι, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν; εἰ μὲν γὰρ ἐφ' ἡμῖν ἦν, ὥστε δεῖξασι τὰ περὶ τοῦ γένους καὶ τῆς διαμαρτυρίας αὐτῆς, καταβῆναι, καὶ μηδεὸς ἔτι πλείονος λόγου προσδεῖσθαι ¹ σχεδὸν τι τῶν εἰρημένων, οὐκ ἂν ἠνωχλοῦμεν τὰ πλείω· ἐπειδὴ δὲ οὔτοι τοῖς μὲν νόμοις οὐκ ² ἰσχυρίζονται, τῷ δὲ προεληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἀνωθεν χρόνου, καὶ τῷ ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν, τούτοις τεκμηρίοις χρώμενοι, φήσασι κληρονομεῖν, ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν, καὶ δεῖξαι τούτους πάντων ἀνδράπων βιαιοτάτους ὄντας.

ζ. Τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὧ ἀνδρες δικασταί, ἐκδιδάσκει τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν ὁ Μειδυλίδης καὶ ὁ Ἀρχιάδης Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἐκ θυγατρὸς τῆς-1088 ἐκδοθείσης ἀδελφῆς ³ ταύτης αὐτῶν γίννεται Λεωκράτης ὁ πατὴρ Λεωστράτου τούτου, σκέψασθε, ὡς πολλοστὸς εἰς τὴν τοῦ Ἀρχιάδου συγγένειαν προσήκων, ὑπὲρ οὗ τὴν διαμαρτυρίαν πεποιήται. τούτων δ' οὕτως ἔχοντων, ὁ μὲν Ἀρχιάδης οὐκ ἐγάμει, ὁ δὲ Μειδυλίδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, πάππος δὲ τούτου, ἔγημε· καὶ οὐδέπω τὴν οὐσίαν ἐκέλευοντο, ἀλλ' ἑκάτερος ἔχων τὰ ἱκανά, ὁ μὲν Μειδυλίδης ἐν τῷ ἄστει διέμενον, ὁ δὲ Ἀρχιάδης ἐν Σαλαμῖνι ᾤκει. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης τῷ Μειδυλίδῃ τῷ πάππῳ τῷ τοῦ πατρὸς, ἠρώστησεν ὁ Ἀρχιάδης καὶ τελευτᾷ τὸν βίον, ἀπόντος τοῦ Μειδυλίδου, ἀγαμος ὢν. τί τούτου σημεῖον; λουτραφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀρχιάδου τάφῳ. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ, ἔχων τὴν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς γυναικῶν πρόφασιν,

¹ , σχεδὸν τι τῶν μεγίστων εἰρημάτων

² ἰσχυριούται

³ ταύτης τῆς αὐτῶν

Σχεδὸν τι τῶν εἰρημάτων] F. προσδεῖσθαι ὑμᾶς (pro schedon) τούτων εἰρημάτων. aut, si schedon retinere placet, (Neque vero temere a vestigiis etiam depravato scripturae est recedendum) σχεδὸν τούτων εἰρημάτων. In farrag. σχεδὸν τοι τούτων εἰρημάτων. et, v. 9. καὶ τῷ ἐμβεβατευκέναι. WOLF. Hic schedon mihi addi videtur

duntaxat per elegantiam, nullamque significationis vim habere. AUGER.

ζ. Ὡς πολλοστὸς προσήκων] S. ὁ Λεωκράτης. WOLF.

Ἔως οὗ] S. Λεωστράτου. IDEM.

Πάππος δὲ τούτου] Τοῦ πατρὸς ἐμοῦ, τῷ Ἀριστοδήμῳ. IDEM.

Πρὸς γυναικῶν] F. πρὸς γυναικῶν, sicut

Λεωκράτης ὁ τούτου πατήρ Λεωστράτου εἰσποιεῖ αὐτὸν υἱὸν τῷ Ἀρχιάδῃ καὶ ἐμβατεύσεν οὕτως εἰς τὴν οὐσίαν, ὡς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος ἔτι εἰσποηθεῖς. ἀφικόμενος δὲ ὁ Μειδυλίδης ἠγανάκτει τε τῷ γεγενημένῳ, καὶ οἷος ἦν ἐπεξίεναι τῷ Λεωκράτει. παιδῶντων δὲ τῶν οἰκείων καὶ δεομένων ἕαν ἐν τῷ οἴκῳ εἶναι τὸν Λεωκράτην υἱὸν εἰσποιοτὸν τῷ Ἀρχιάδῃ, συνεχώρησεν ὁ Μειδυλίδης, οὐχ ἠττηθεῖς ἐν δικαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλον ὑπὸ τούτων ἀπατηθεῖς¹ ἔπειτα μῆντοι καὶ τοῖς οἰκείρις παιδόμενος. καὶ ὁ Μειδυλίδης ταῦτα πράξας τελευτᾷ τὸν βίον· ὁ δὲ Λεωκράτης εἶχε τὴν τοῦ Ἀρχιάδου οὐσίαν, καὶ ἐκληρονομεῖ πολλὰ ἔτη, ὡς ἂν ἐκείνου υἱὸς ποιητός. ἡμεῖς δὲ, παρὰ τὸ τὸν Μειδυλίδην ταῦτα συγχωρῆσαι, ἡσυχίαν εἶχομεν.

ἦ. Χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῶ — τοῖς γὰρ μετὰ ταῦτα λόγοις ἤδη σφόδρα τὸν νοῦν προσέχετε, ὡς ἄνδρες δικασταὶ — ὁ γὰρ Λεωκράτης ὁ εἰσποητὸς γενόμενος τῷ Ἀρχιάδῃ, ἐγκαταλιπὼν τούτον Λεωστράτον ἐν τῷ οἴκῳ υἱὸν γνήσιον, ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τὸ ἐξαρχῆς² καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' οὐδέπω ἡμεῖς οὐδὲν τῶν πραγμάτων³ περὶ τὸν κλῆρον ἐκινουῦμεν, ἀλλ' ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. πάλιν τοίνυν Λεωστράτος αὐτὸς οὕτως, εἰσποητὸς ὢν υἱὸς καὶ ἐγκαταλειφθεῖς ἐν τῷ τοῦ Ἀρχιάδου οἴκῳ, ἐπανέρχεται, ὡς περὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς Ἐλευσινίους, ἐγκαταλιπὼν υἱὸν³ γνήσιον, καὶ διὰ τριῶν σωματῶν κυρίαν τὴν ἐξ ἀρχῆς ποίησιν παρὰ τοὺς νόμους καταστήσας. πῶς γὰρ σὺ παρὰ τοὺς νόμους, ὅπου εἰσποητὸς αὐτὸς ὢν, εἰσποητὸς υἱὸς ἐγκαταλιπὼν, ἐπανήεις; καὶ τοῦτο διατετέλεκε ποιῶν μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας· καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου τὴν κληρονομίαν ἡμῶν ἀποστερήσειν οἴονται, ἐνεργαζόμενοι μὲν καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ τοῦ

¹ ὁ μὲν Μειδυλίδης

² τῶν πραγ

³ γνήσιον εἰσποιοτῶν, καὶ

πρὸς ἀδελφῶν. IDEM.

Εἰσποιεῖ αὐτὸν] Ἐαυτῷ. IDEM.
 Ἐμβατεύων] Ἐμβατεύων εἰς τὴν οὐσίαν
 significat cernere et adire hereditatem, vel
 immiscere se hereditati et bonis. BUDEUS.

Οἷος ἦν] Cupiebat, Isouoδαζε. IDEM.
 Hic oios ἦν est, paratus erat, sic affectus
 vel animatus erat, ut etc. Apud H. Ste-
 phanum, qui multa de oios et oios τε anno-

tavit, hunc usum non animadverti. Ap.
 Alciphr. Epist. BERGLER.

ἦ. Χρόνῳ δ' ὕστερον — ταῖς γὰρ — ὁ γὰρ
 Λεωκράτης] Ἀνατακτικῶτον, ad exprimen-
 dum affectum solliciti hominis. WOLF.
 Διατετέλεκε σωμαῶν] Malim διατετέλεισαι
 σωμαῶντις. AUGER.

Ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ τοῦ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ]
 Ἐμπαιδο, ὁ ἐν πᾶσι ἰσχυρισμοῖς, ἰσχυρῆς.

Ἀρχιάδου οὐσία, ἐπανιώντες δὲ ἐπὶ τὴν πατρῶαν οὐσίαν ἐκείθεν ¹ αἰεὶ, κακείην μὲν ἀκέραιον φυλάττοντες, ταύτην δ' ἀναλίσκοντες.

Ζ'. Ἀλλ' ὅμως, τούτων ταιούτων ὄντων, ὅπερ εἶπον, ἡμεῖς ὑπερένομεν ἅπαντα, μέχρι τίνος; ἕως ὁ Λεωκράτης ἐν τῷ οἴκῳ ² τοῦ Ἀρχιάδου ἐγκάταλειφθεὶς υἱὸς τετελευτήκειν ἅπασ. τούτου δὲ ἄπαιδος τετελευτηκότος, ἀξιοῦμεν ¹⁰⁸⁸ ἡμεῖς αἰ γένει ἐγγυτάτω ὄντες Ἀρχιάδῃ, κληρονομεῖν τῆς οὐσίας· καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ζῶν ἐποίησατο, καίπερ ὄντος παρὰ τὸν νόμον τοῦ ἔργου, ³ οὐκ ἀντιλέγομεν· ἐπειδὴ δὲ οὔτε γένει ἦν αὐτῷ υἱὸς οὐδεὶς, οὔτ' ἐποίησατο ζῶν, ὁ δὲ νόμος τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὰς κληρονομίας ἀποδίδωσι, πῶς οὐ δίκαιοι εἰμεν ἡμεῖς τούτων μὴ ἀποστερηθῆναι κατὰ ἀμφοτέρα; καὶ γὰρ τῷ Ἀρχιάδῃ, οὗ ἦν ἡ οὐσία τὸ ἐξαρχῆς, ἐγγυτάτω γένει εἰμεν, καὶ τῷ εἰσποιητῷ Λεωκράτῃ. τοῦ μὲν γὰρ ὁ πατήρ, ἐπανεληλυθὼς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, οὐκέτι τὴν κατὰ ⁴ τῶν νόμων οἰκειότητα ἔλιπεν αὐτῷ· ἡμεῖς δὲ, παρ' οἷς ἦν ἐκ τῶν γένει, τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἶχαμεν, ὄντες ἀνεψιαδοὶ ἐκείνῳ. ὥστ', εἰ μὲν βούλει, τοῦ Ἀρχιάδου συγγενεῖς ὄντες, ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν· εἰ δὲ βούλει, τοῦ Λεωκράτους. τετελευτηκότος γὰρ ἄπαιδος αὐτοῦ, αὐδεὶς ἡμῶν γένει ἐγγυτέρω ἐστὶ· καὶ διὰ μὲν σέ, ὦ Λεωστράτε, ὁ οἶκος ἐξηρημῶται. τῆς γὰρ ⁵ οὐσίας ἕνεκα τὴν οἰκειότητα τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων διετήρεις. ἕως μὲν γε, τελευτήσαντος

¹ αἰεὶ² τῷ³ οὐκ ἀντιλέγομεν⁴ τῶν νόμων οἰκ. ἔλιπεν αὐτῷ⁵ οὐσίας τὴν οἰκειότητα, οὐ τῶν

Videtur per ai scribendum παιδοτροφεῖν, ut ἰσωνοροφεῖν. Ut sit ἰσωνοροφούμενοι, idem, quod τρεφόμενοι ὡς παῖδες ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀρχιάδου. WOLF.

Ζ'. Καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι υἱὸν εἰσποιεῖν] S. ἀξιοῦμεν, τὸν ἀνεψίον. Postulamus, ne Leochares alium adoptet in familiam Leocratis nepotis sui defuncti. Archiadi se adoptat primum Leochares, deinde substituit filium Leostratum: hic Leocratem filium: cui defuncto alium filium surrogare statuet, Leocharem, defuncti Leocratis fratrem, primi Leocharis nepotem. IDEM.

Οἶα ἀντιλέγομεν] Saepe hoc fit, ut in eisdem syllabae repetitione prior perpe-

ram omittatur. IDEM.

Τοῖς ἐγγυτάτω γένους] Idem quod ἐγγυτάτω, ut supra notatum est. IDEM.

Τὴν κατὰ τῶν νόμων] Saepe genitivi plurales pro accusativis singularibus tertio declinationis ponuntur, et e contrario. IDEM.

Ἀνεψιαδοὶ] Sobrini, ex fratris illius filii nati.

Archiades Fr. Medylidis

Filii.

Aristodemos, Archiades nepos F. id est, sobrinus. WOLF.

Τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων] Archiadæ.

τούτου, οὐδαὶς ἠμφισβῆται τοῦ κλήρου, οὐδένα εἰσπεποιεῖς τῷ Ἀρχιάδῃ υἱὸν, ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς συγγενεῖς ὄντες ἤκομεν εἰς ¹ τὸ μέσον, τῆρικαῦτα εἰσποιεῖς, ἵνα τὴν οὐσίαν κατὰ-σχῆς· καὶ ² φῆς μὲν οὐδὲν εἶναι τῷ Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσε-
 1089 ποιήθης, διαμαρτυρεῖς δὲ πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογοῦμενον γένος ἐξελαίνων. εἰ γὰρ μηδὲν ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομησάντων; ἀλλὰ γὰρ ἡ ἀναίδεια καὶ ἡ πλεονεξία τοιαύτη ἐστὶν αὐτοῦ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὡς³ ἠγεῖσθαι δεῖν ἐν Ἐλευσινίοις τε τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἐπανελθὼν ἔχειν, ἐφ' ἧ τ' εἰσπεποιήθη, μὴ ὄντος ἐν τῷ οἴκῳ υἱοῦ, καὶ τούτων κύριος γενέσθαι· καὶ ταῦτα πάντα ῥαδίως διασκέπτεται, πρὸς γὰρ ἀνδρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδύνατους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. διόπερ οἶμαι ³ καὶ ὑμᾶς δεῖν βοηθεῖν τοῖς μὴ πλεονεκτῆσαι τι βουλομένοις, ἀλλὰ ἀγαπῶσιν; εἴαν τις ἡμᾶς τῶν νόμων εἰς τυγχάνειν. τί γὰρ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὡς ἄνδρες δικασταί, διὰ τριῶν τῆς ποιήσεως ἐμμενούσης, καὶ τοῦ τελευταίου ἐγκαταλειφθέντος, τούτου ἀπαιδὸς τετελευτηκότος, μὴ κομίσασθαι τὰ ἡμέτερά αὐτῶν χρόνῳ ποτέ; τοῦτο τοίνυν ἔχοντες τὸ δίκαιον, ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἀρχοντα. οὕτω δὲ Λεωχάρης προσητιῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ, οἶεται δεῖν παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἀποστερηθῆαι ἡμᾶς τῆς κληρονομίας.

ἰ. Πρῶτον μὲν οὖν, ὅτι τὰ τε περὶ τὰς ποιήσεις καὶ τὸ γένος τούτων ἀληθῆ εἰρήκαμεν, καὶ ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀρχιάδου μνήματι, ταύτας ὑμῖν τὰς μαρτυρίας βουλόμεθ' ἀναγνῶναι· ἐπειτ' ἤδη καὶ τὰ λοιπὰ σαφῶς διδάξομεν ὑμᾶς, ὡςτ' ἐξελέγξαι τούτους τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκότας. καὶ μοι λάβε τὰς μαρτυρίας, ἃς λέγω.

¹ [τῷ]

² φῆς

³ Deest καί.

et Leocratis patris: et al mortuus ille, οὐχὶ μὲν ἐκείνατο, κενόδικα δ' οὐκ ἐξέβαλεν. IDEM.

τί σὺ ἐλαττοῖ, non su. ἐλαττωμαι, ἐλαττωῖ, ἐλαττωταί. IDEM.

ἰ. Καὶ εἰ λουτροφόρος] Ferris potest, pro an. sed quid si est, aut si: et si hæc voluit

omnes abesse possunt. IDEM. L. ἔτι. Αὐτοφύροσ.

Λουτροφόρος] Παῖς ἰθὺν ἔχων. Vide Suidam. Hesychius etiam ἰθὺν, τῆ τῶς παλαιῶς εἰς τὰ λουτρά ἀνωμαλίαν, exponit, quem ego secutus olim sum. WOLF.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὁ μὲν τοίνυν τοῦ πράγματος λόγος, καὶ τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας, οὕτως ἔχει, ὡς ἄνδρες δικασταί· τῶν 1090
¹ δὲ πεπραγμένων ἐξ ἀρχῆς αὐτὰ τὰ κεφάλαια ² σχεδὸν διακηκόατε· ἃ δὲ μετὰ τὴν τοῦ κλήρου λῆξιν πεποιήκασι, καὶ ὃν τρόπον ἡμῖν κεχρημένοι εἰσιν, ἀναγκαῖον νομίζω εἰπεῖν. οἰομαι γὰρ περὶ κλήρου ³ ἀγῶνας μηδένας ἄλλους παρανενομησθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς.

ἰά. Ἐπειδὴ γὰρ ἐτελεύτησεν ὁ Λεωκράτης, καὶ ἡ ταφή ἐγένετο αὐτῷ, πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα διὰ τὸ ἀπαιδᾶ τε τὸν ἄνδρα καὶ ἄγαμον τετελευτηκέναι, ἐξῆγγεν ὁ Λεώστρατος οὕτοσί, φάσκων αὐτοῦ εἶναι· καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ἐκάλυπεν ἡμᾶς τῷ τετελευτηκότι, πατὴρ ὢν αὐτὸς ἐκείνου, ⁴ ὡς ἔχει λόγον, καίπερ ὄντος παρανόμου τοῦ ἔργου. τῷ γὰρ φύσει ⁵ ὄντι πατρὶ τῆς ταφῆς τὴν ἐπιμέλειαν παραδίδοσθαι εἰκὸς ἔστιν· ἔπειτα μέντοι καὶ ταῖς οικείοις ἡμῖν, ὢν ἦν συγγενὴς κατὰ τὴν ποιήσιν ὁ τετελευτηκός, ἐπεὶ δὲ τὰ νομιζόμενα ἐγένετο, κατὰ ποῖον νόμον φανεῖται, ἐρήμου ὄντος τοῦ οἴκου, τοὺς ἐγγυτάτῳ γένους ἡμᾶς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οὐσίας; ὅτι νῆ Δία πατὴρ ἦν τοῦ τετελευτηκότος; ἀπεληλυθὼς γε εἰς τὸν πατρῶον οἶκον, καὶ οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ἧς ἐγκαταλείπει τὸν υἱὸν, κύριος ὢν. εἰ δὲ μὴ, τί τῶν νόμων ὄφελος; γενομένης οὖν τῆς ἐξαγωγῆς, ἵνα τὰ πλεῖστα παραλείπω, ἐλάχομεν πρὸς τὸν ἄρχοντα τοῦ κλήρου, οὔτε γόνῳ, ὡς περ εἶπον, οὐδενὸς ὄντος τῷ τετελευτηκότι, οὔτ' εἰσποιητῷ γεγεννημένου κατὰ τοὺς νόμους. μετὰ δὲ ταῦτα Λεώστρατος οὕτοσί, παρακαταβάλλει, ὡς υἱὸς Ἀρχιάδου ἐκείνου, οὐκ ἐπιλογισάμενος οὐδ' ὅτι ἐπανελήλυθει εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, 1091
οὐδ' ὅτι οἱ ⁶ εἰσποιητοὶ αὐτοῖς οὐχ ὑφ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν εἰσποιοιμένων καθίστανται· ἀλλὰ γὰρ, οἰμαι, ἀπλοῦν τι

¹ τι² σχεδὸν τι ἀπλοῦτα³ ἀγῶνα⁴ ὡς καὶ ἔχει⁵ [ἔστι]⁶ εἰσποιητοὶ οὐκ αὐτοὶ ἰσφ'

Ἄγῶνας] M. ἀγῶνα. WOLF. AUGER. τῶν νομιζομένων ἐκάλυπεν ἡμᾶς. et v. seq. ἰά. Καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ἐκάλυπεν] Aut kai eti ekalyusen, aut to kalusi legendum. et v. 14. pro ws, Iwas et v. seq. pro ws ichu lgon leg. tias ichu lgon, nisi ws pro oitas malis. In far- rog. F. kalusi, vel kai eti mi poiin ti AUGER.

διελογίσατο δεῖν αὐτὸν καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. καὶ πρῶτον μὲν ἔλθὼν οἷός τ' ἦν εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν αὐτὸν, Ἐλευσίνιος ὢν, καὶ τοῦτο διωκεῖτο ἔπειτα πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ ἐν τῷ ληξιαρχικῷ γραμματεῖῳ τῷ τῶν Ὀτρυνέων, μετέχειν τῶν κοινῶν, τηλικαύτην παρανομίαν προαιρούμενος παρανομεῖν ἕνεκα πλεονεξίας. αἰσθόμενοι δ' ἡμεῖς, μαρτύρων ἐναντίον ἐκωλύσαμεν τὸ γιγνόμενον· καὶ ὡμέθεα δεῖν κριθῆναι πρῶτον ¹ μὲν τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ Ἀρχιάδου εἰσπωιηθῆναι. κωλυθεὶς δὲ, καὶ ἐξελεγχόμενος πρὸς τῷ πίνακι καὶ ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ, ὅτι ἠδίκηει, πολλῶν ἐναντίον, ὤετο δεῖν μηδὲν ἦττον βιάζεσθαι, καὶ κρείττων ταῖς παρασκευαῖς τῶν ὑμετέρων νόμων γενέσθαι.

ιβ'. Τί τούτου τεκμήριον; συναγαγὼν τινος τῶν Ὀτρυνέων ὀλίγους καὶ τὸν δήμαρχον, πείθει, ἐπειδὴν ἀνοιχθῆ τὸ γραμματεῖον, ἐγγράφει αὐτὸν· καὶ μετὰ ταῦτα ἤκε Παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων τῇ διαδόσει πρὸς τὸ Θεωρικόν· καὶ, ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι δημόται ἐλάβανον, ἠξίου καὶ αὐτῷ δίδοσθαι, καὶ ἐγγραφῆναι εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα. διαμαρτυρομένων δὲ ἡμῶν, καὶ τῶν ἄλλων δεῖνόν φασκόντων εἶναι τὸ γιγνόμενον, ἀπῆλθεν 1092 οὗτ' ἐγγραφεῖς οὔτε τὸ Θεωρικὸν λαβάν. τὸν δὲ παρὰ τὸ ψήφισμα τὸ ὑμέτερον ἀξιούντα τὸ Θεωρικὸν λαμβάνειν, πρὶν ἐγγραφῆναι εἰς τοὺς Ὀτρυνεῖς, ὄντα ἐξ' ἐτέρου δήμου, τοῦτον οὐκ οἶσθε τοῦ κλήρου παρὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητεῖν; ἢ τὸν, πρὸ τῆς τοῦ δικαστηρίου γνώσεως, οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας διοικούμενον, τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πρά-

¹ Deest μὲν.

² αὐτῷ

Ὅτι τ' ἦ ἐγγράφει] Ἐπιγράμμι, ἐπιγράμμι. Sic in Midiana, p. 62. v. 14. vol. III. οἷός τ' ἦν ἐπιγράμμι τοὺς ἀρχοντας. WOLF.
 Πρὸς τῷ πίνακι] Quid sit, non facile intelligitur: ego interpretatus sum, quasi epistola esset locus ubi tabulam asservabant. v. 13. feliciter emendat Reiskius ἦττον pro αὐτῶν. AUGER.

Ὦτε μηδὲν δεῖν αὐτὸν βιάζεσθαι καὶ κρείττων ταῖς παρασκευαῖς τῶν ὑμετέρων νόμων γινώσθαι] Καὶ αὐτὸ γινώσθαι, ἀπὸ τοῦ γινώσθαι. Nam si ἀπὸ κοινοῦ negatio-

nem (quam inclusa est in μηδὲν) repetas, καὶ οἷα αὐτὸ δεῖν γινώσθαι κρείττων, locus erit ea adversarii, et accusatoris secum ipsa pugnabit oratio. Quid si legas? ἀλλὰ κρείττων. WOLF.

ιβ'. Συναγαγὼν κ. τ. λ.] Vid. Petit. Comm. in Leg. Att. l. II. t. IV. §. IX. p. 230. et l. IV. t. X. §. IX. p. 476.

Ὦταν ἐξ' ἐτέρου δήμου] S. J. Fel. rectius ὄντα ἐξ: quod vide ut mutatum sit in ἔταν: ne ubique oscitantiae librorum credas. WOLF.

γματι πιστεύειν; ὁ γὰρ τὸ θεωρικὸν ἀδίκως ἀξιάσας λαμβάνειν, καὶ περὶ τοῦ κλήρου τῇ αὐτῇ διανοίᾳ δηλοσί: κέχρηται νυνί. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀρχοντά γε ἐξῆπάτησε παρακαταβάλλον, καὶ ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι ἐν Ἐλευσινίοις δημοτευόμενος.

ιγ. Ἐπειδὴ τοίνυν¹ ἐπὶ τούτων πάντων ἀπετύγχανε, ταῖς παρελθούσαις ἀρχαιρεσίαις ταύταις, παρασκευασά-
μενός τινας τῶν δημοτῶν, ἡξίου² οὗτος ἐγγράφεισθαι ποτη-
τὸς υἱὸς τῷ Ἀρχιάδῃ. ἀντιλεγόντων δ' ἡμῶν καὶ ἀξιούν-
των, ἐπειδὴν τοῦ κλήρου ἡ διαδικασία γένηται, τηρικαῦτα
τοὺς δημότας τὴν ψῆφον φέρειν, πρότερον δὲ μὴ τοῦτο μὲν
ἐπίσθησαν οὐ δι' αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ τοὺς νόμους. δεινὸν
γὰρ ἔδοκει εἶναι τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου εἰσ-
ποιεῖν αὐτὸν, ἔτι τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ὄντων.

ιδ. Ὁ δὲ μετὰ ταῦτα διοικεῖται Λεώστρατος οὗτοςί, τοῦτο πάντων δεινότατόν ἐστιν. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς ἀπε-
τύγχανε τοῦ ἐγγραφῆναι, εἰσποιεῖ Λεωχάρην τὸν αὐτοῦ
υἱὸν Ἀρχιάδῃ παρὰ πάντας τοὺς νόμους, πρὶν τοῦ δήμου
τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι. οὐκ εἰσηγμένου δ' εἰς τοὺς φρά-
τοράς πω τοῦ Ἀρχιάδου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεγράφη, τηρικαῦτα
πίστας³ ἕνα τῶν φρατορών, ἐνέγραψεν εἰς τὸ φρατορικὸν
γραμματεῖον. καὶ μετὰ ταῦτα τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῶν¹⁰⁰³
ἀρχοντι τοῦτον ἀπογράφεται, ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τε-
τελευτηκότος ἔτη πολλά, τὸν πρῶτον καὶ χθρὲς ἐγγρα-
φέντα. καὶ συμβαίνει ἀμφοτέροισ ἀυτοὺς τῆς κληρονομίας
ἀμφισβητεῖν. ὁ τε γὰρ Λεώστρατος οὗτοςί⁴ παρακατε-
βάλετο τοῦ κλήρου, ὡς υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδῃ, ὁ τε Λεω-
χάρης οὗτοςί διαμεμαρτύρηκεν, ὡς υἱὸς ὦν γνήσιος τοῦ
αὐτοῦ πατρός· οὐδ' ἕτερος δὲ αὐτῶν ζῶντι, ἀλλὰ τετελευ-
τηκότι εἰσποιεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ὡάμεθα δεῖν, ὡ ἄνδρες δι-
κασταί, ἕπειδὴ περὶ τούτου τοῦ ἀγῶνος ἡμεῖς τὴν ψῆφον
ἠνέγκατε, τηρικαῦτα ἐκ τῶν κατὰ γένος ἐγγυτάτω ἡμῖν

¹ Decet ἔσθι.   ² οὗτος   ³ ἕνα τῶν τῶν   ⁴ παρακατέβαλε   ⁵ [ἔσθι]   ⁶ ἐπιπέδον
⁷ ἠνέγκατε

Καὶ ἡμᾶς ἀντεγράψατο] F. A. καὶ πρὸς ρας. WOLF.

ἡμᾶς. IDEM. AUGER.

ιδ. Πρὶν τοῦ δήμου τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι]

Πρὶν δοκιμασῆαι, εἰ Ὀτρυνεὺς ἐστὶν ὁ Λεωχά-

Ἐνεγράφη] Scil. εἰς τοὺς δημότας. AUGER.

Τούτων] Nempse, Leocharem. IDEM.

Τῷ αὐτοῦ πατρός] τῷ Ἀρχιάδῃ. WOLF.

εἰσποιεῖν υἱὸν τῷ τετελευτηκότι, ὅπως ἀνὸς αἴκος μὴ ἐξε-
ρημωθῆ.

ιε. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὡς ἐπανήλθεν
εἰς τοὺς Ἐλευσινίους ἐκ τῶν Ὀτρυνέων Λεώστρατος οὕτως
καταλιπὼν υἱὸν τῷ Ἀρχιάδῃ γνήσιον, καὶ, ὅτι ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἔτι πρότερον τὸ αὐτὸ τοῦτ' ἐπεποιήκει, καὶ, ὡς ὁ
1 καταλειφθεὶς ἀπαις τετελεύτηκε, καὶ, ὡς ὁ νῦν διαμε-
μαρτυρηκῶς πρότερον εἰς τοὺς δημάτας ἢ εἰς τοὺς φράτορας
ἐνεγράφη, τούτων ὑμῖν τὰς τῶν φρατέρων καὶ τὰς τῶν δη-
μοτῶν μαρτυρίας ἀναγνώσεται, καὶ τῶν 2 ἄλλων τῶν εἰρη-
μένων, ὧν οὗτοι πεποιθήκασιν, ἀπάντων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας
καθ' ἐν ἑκάστον παρέξομαι. καὶ μοι κάλει τοὺς μάρτυρας
δευρί.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τῶν μὲν τοίνυν πραγμάτων ἀπάντων ἀκηκόατε, ὡς ἄνδρες
δικασταὶ, καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς γεγενημένων περὶ τὸν κλῆρον
τούτου, καὶ τῶν ὕστερον συμβάντων, ἑπειδὴ τάχιστα τῆν
1094 λῆξιν ἡμεῖς ἐποίησάμεθα· λοιπὸν δ' ἐστὶ, περὶ τε τῆς δια-
μαρτυρίας αὐτῆς εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν νόμων καθ' οὓς ἀξι-
οῦμεν κληρονομεῖν· ἔτι δέ, εἰάν ἐγχωρῆ τὸ ὕδωρ καὶ μὴ
μέλλωμεν ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἐξελέγξαι τὰ ὑπὸ τούτων ῥηθη-
σόμενα, ὅτι οὔτε δίκαια οὔτε ἀληθῆ ἐστὶ. καὶ πρῶτον μὲν
τὴν 3 διαμαρτυρίαν ἀναγνώτω, καὶ σφόδρα τὸν νοῦν αὐτῆ
προσέχετε· περὶ γὰρ ταύτης ἡ ψῆφος οἰσθήσεται νυνί.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οὐκοῦν δήπου διαμαμαρτύρηκεν οὕτως, ὡς ἀκηκόατε, μὴ
ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδου, ὄντων αὐτῷ παι-
δων 4 γνησίων κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν. ἐξετάσωμεν τοίνυν,
εἰ εἰσὶν, ἢ τὰ ψευδῆ διαμαμαρτύρηκεν οὕτως. ὁ γὰρ Ἀρ-
χιιάδης ἐκεῖνος, οὗ ἐστὶν ὁ κλῆρος, ἐποίησατο υἱὸν τὸν τοῦ

1 ὁ καταλειφθεὶς

2 ἄλλων δὲ τῶν

3 διαμαρτυρίαν αὐτῶν ἀναγνώτω

4 γνησίων καὶ κυρίως

ιε. Ἐτι δέ, εἰάν ἐγχωρῆ τὸ ὕδωρ] μὴ ἐπιλίπη Σέλευκος. Nihil est, quod κατὰ τὴν δίον
ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ, συγχωρῆ, καὶ μὴ μέλλωμεν. legas, per adoptionem. IDEM.

IDEM.

Κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν] Τὸν νόμον τοῦ

Ἐποίησατο υἱὸν] At supra hoc negabas.
cum Leocharem sese ipsum intrusisse di-

διαμεμαρτυρηκός νυνί πάππον· ἐκεῖνος δὲ, ¹ καταλιπών υἱὸν γνήσιον τὸν ² τούτου πατέρα Λεώστρατον, ἐπανήλθεν εἰς τοὺς Ἐλευσινίους· μετὰ δὲ ταῦτα αὐτὸς οὐτοσί Λεώστρατος πάλιν, ¹ καταλιπών υἱόν, ὥχето ἀπελθὼν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον· ὁ δ' ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τούτου, τελευταῖος ἀπάντων τῶν εἰσποιηθέντων, τετελεύτηκεν ἄπαις, ὥστε γίνεταί ἐρημος ὁ οἶκος, καὶ ἐπανελήλυθεν ἡ κληρονομία πάλιν εἰς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγγύτατα γένους ὄντας. πῶς ἂν οὖν εἴησαν κατὰ τὴν διαμαρτυρίαν υἱεῖς ἔτι τινὲς τῷ Ἀρχιάδῃ, ὃ οἱ μὲν εἰσποιηθέντες ὁμολογοῦνται ἐπανελήλυθεναι, ὁ δ' ἐγκαταλειφθεὶς τελευταῖος ἄπαις τετελεύτηκεν; οὐκοῦν ἀνάγκη τὸν οἶκον ³ ἐρημωθῆναι· ὅποτε δὲ ἐρημος ὁ οἶκος, οὐκ ἂν εἴησαν υἱεῖς ἔτι ἐκείνῳ γνήσιοι. οὐ- 1005
τοσί τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι· καὶ γέγραφεν ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ, ὄντων παίδων, ἓνα φάσκων αὐτὸν εἶναι.

15'. Ἀλλὰ μὴν γνησίων γε ὅταν λέγῃ καὶ κυρίως κατὰ τὸν θεσμόν, παρακρούεται παρὰ τοὺς νόμους. τὸ μὲν γὰρ γνήσιόν ἐστιν, ὅταν ἡ γόνω γεγονώς, καὶ ὁ νόμος ταῦτα μαρτυρεῖ, λέγων, ἢν ἂν ἐγγυήσῃ πατὴρ ἢ ἀδελφός ἢ πάππος, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίου· τὸ δὲ κυρίως κατὰ τῶν ποιήσεων ὁ νομοθέτης ἔλαβεν, ὑπολαμβάνων δεῖν, ὅταν τις, ὢν ⁴ ἄπαις κύριος τῶν ἑαυτοῦ, ποιήσῃται υἱόν, ταῦτα κύρια εἶναι. οὗτος τοίνυν γόνω μὲν οὐδένα φησὶν Ἀρχιάδῃ γενέσθαι υἱόν· διαμεμαρτύρηται δὲ γνησίων ὄντων, ἐναντίαν τῷ πράγματι τὴν διαμαρτυρίαν ποιησάμενος. ποιητὸς δὲ ὁμολογῶν εἶναι, φαίνεται οὐκ εἰσποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ τετελευτηκότος αὐτοῦ· ὥστε, πῶς ἔτι σοι κύρια ταῦτ' ἂν εἴη κατὰ τὸν θεσμόν; ὅτι, νῆ Δία, ἐγγέγραπται Ἀρχιάδῃ υἱός, ὑπὸ γε τούτωνι πρώην βιασαμένων, ἤδη

¹ ἐγκαταλιπών   ² τούτου   ³ ἐρημωθῆναι] ἐρημος εἶναι   ⁴ ἄπαις καὶ κύριος

oeres: nisi ponatur τὸ ἐποιήσατο, ἀντι- rata esto. PETITUS. Quem vide in Comm. τῷ, εἰσποιήθη αὐτῷ ἐκ κολύσαντι, τετελευ- in Leg. Att. l. II. t. IV. §. IV. seqq. de τικότι γε. IDEM.

15'. Ὁ νόμος] Vid. Petit. Comm. in Leg. Att. l. VI. t. I. §. IV. p. 535.

Ἦδη — ἐπιστακίας] Ad verbum, iudicio jam constituta, dici potest, h. e. dijudicata ac disceptatis prescriptionibus litis

τῆς τοῦ κλήρου διαδικασίας ἐνεστηκυίας. οὐ δὴ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίῳ μέρει ποιεῖσθαι ταῦδ' ἴκνημα.

ιζ'. Καὶ γὰρ ἐκεῖνο πῶς οὐ δεινόν ἐστιν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ μὲν τοῦ λόγου αὐτίκα μάλα φάσκειν ποιητὸν εἶναι, ἐν δὲ τῇ διαμαρτυρίᾳ τοῦτο μὴ τολμῆσαι γράφαι· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ταύτῃ διαμεμαρτυρημένα εἶναι ὡς ὑπὲρ υἱοῦ γόνου γεγονότος, τὰ δ' αὐτίκα μάλα ῥηθσόμενα ὡς εἰσποιοῦ τοῦ; εἰ δὲ τὴν ἀπολογίαν ἐναντίαν τῇ διαμαρτυρίᾳ ποιήσονται, πῶς¹ οὐχὶ τὸν λόγον ἀνάγκη ἢ τὴν διαμαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι; εἰκότως δ' οὐ² προσεγγράψατο τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. ἔδει γὰρ ἐγγράφαι αὐτοὺς, εἰσποιησαμένου τοῦ δεινός· ὁ δ' οὐκ εἰσπωιήσατο, ἀλλ' ἑαυτοὺς εἰσποιοῦντες ἀποστεροῦσιν ἡμᾶς τῆς κληρονομίας.

ιη'. Τὸ μετὰ ταῦτα τοίνυν πῶς οὐκ ἀτοπον καὶ δεινόν ἐστιν ἅμα, παρακαταβεβληκέναι τοῦ κλήρου πρὸς τῷ ἄρχοντι, ὡς ὄντα αὐτὸν Ἀρχιάδου, Λεώστρατον τουτονί, τὸν Ἐλευσίσιον τοῦ Ὀτρυνέως· διαμεμαρτυρηκέναι δ' ἕτερον, ὡς αὐτοὶ ὁράτε, φάσκοντα καὶ τοῦτον Ἀρχιάδου υἱὸν εἶναι; καὶ ποτέρῳ δεῖ προσέχειν³ ἡμῶν, ὡς ἀληθῆ λέγοντι; αὐτὸ γὰρ τοῦτο τεκμήριον οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι τοῦ ψευδῆ τὴν διαμαρτυρίαν γεγενῆσθαι, τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος μὴ τὸν αὐτὸν⁴ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφισβητεῖν. εἰκότως. ὁ τε γὰρ, οἶμαι, Λεώστρατος οὕτως παρεκατέβαλλε τοῦ κλήρου

¹ οὐχὶ ἢ τὸν

² προσγράψαι

³ ἡμᾶς

⁴ περὶ τοῦ αὐτοῦ] * πρὸς τοὺς αὐτοὺς

auspicatum morantibus. Cio. pro Rosc. "Lite contestata, iudicio damni injuria constakuto." Budzus.

ἔ. Μὰ τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ] Τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ aut abundat, quia praecedat περὶ τοῦ αὐτοῦ πρᾶγματός, aut aliquid aliud substitendum. WOLF. Vel tria verba περὶ τοῦ αὐτοῦ delenda sunt, vel sic legendum: μὰ τὸν αὐτὸν τρεῖσιν ἀμφ. — v. seq. emendo ὅτι γὰρ — οὕτω διαμαρτυρήσαι, ὃ τὸν etc. AUGER.

"Ὅτι γὰρ, οἶμαι — τι τοῦτον;] Cum enim Leostratus iste sponsionem nobis de hereditate subscripsit, hic Leochares, qui nunc constatus est, nondum adscriptus erat ita ut popularis esset. Quo fit, ut si ejus contestationi nos credere iustiteritis, quae rerum eventum subsequuta est, futurum sit ut injuria plane iniuri nos afficiamur ipsi. Quin et ipse contestator res hujusmodi testatus

est, quarum meminisse non potest, cum eorum aequalis non fuerit: etenim qui nondum in familia erat Archiadae, cum iortitio petitionis hereditatis facta est, qui tandem nosse ille potuit eorum quicquam quae ad causam pertinent? Leochares igitur erat is, qui in causam incurrerat petitionis hereditatis, quae, inter Leostratum eumque cui Demosthenes patrocinium scripsit, agitabatur: ejusque διαμαρτυρία factum est, ut intentio petitionis hereditatis inter ea conspiretur et consisteret. Ea autem exceptio tam ab actore quam a reo in medium proferri aut excitari poterat ad hibendam liti contestationem super hereditatis petitione judicialique constitutionem, h. e. ἰγίγνητο ἢ διαμαρτυρία ἢ ἢ μὴ εἰσαγαθαι τὴν δίκην τὴν εὐδῆσαν ἐκ τοῦ παρακαταβάλλοντος. Est enim διαμαρτυρία genus exceptionis, h. e. παραγραφῆς, quae

πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἔστι διαμεμαρτυρηκώς, νῦν ἐγγράφεται ὡς δημότης εἶναι. ὥστε πάντων ἂν δεϊκώτακα παύσομεν, εἰ τῆ ὕστερον τῶν πραγμάτων γεγενημένη διαμεμαρτυρία¹ πιστεύσετε ὑμεῖς.

Δ'. Ἀλλὰ μὴν καὶ πρῶτα γὰρ αὐτοῦ διαμεμαρτυρήκεν· ὁ γὰρ μῆπω ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἀρχιάδου ὢν, ὅθ' ἢ λῆξις² αὐτῆ τῷ κλήρῳ ἐγένετο, πῶς ἂν εἰδεῖν τι τούτων; ἔπειτ', εἰ μὲν αὐτὸν διαμεμαρτυρήκει, εἶχεν ἂν λόγον³ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἀδίκως μὲν ἂν ἔγραψεν, οὐδὲν δ' ἔπται ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ἡλικίαν⁴ λέγοντος· νῦν δὲ γνησίους υἱοῦς γέγραφε τῷ Ἀρχιάδῃ ἐκείνῳ εἶναι, τὰν τε αὐτοῦ πατέρα δηλονότι καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πείθεισιν, οὐκ ἐπιλογισάμενος ὅτι ἐπακροειδύτοτες ἦσαν. οὐκοῦν ἀνάγκη πρῶτα πρᾶξις αὐτὸν, καὶ μὴ τὰς ἐφ' ἑαυτοῦ γεγενημένας, διαμεμαρτυρηκέναι. εἴθ' ὑμεῖς τῷ τούτῳ τεταλμηκότες⁵ πιστεύετε, ὡς ἀληθῆ λέγοντι;

1097

κ'. Νῆ Δία, ἀλλ' ἀκηκοὺς τοῦ αὐτοῦ πατρὸς διαμεμαρτυρήκεν· ὁ δὲ γὰρ νόμος ἀκοῆν πᾶν τεταλευτηκῶτων κω-

1 * πιστεύσαστε

2 αὐτῆ

3 αὐτῆ

4 * τῷ λέγοντι

5 * πιστεύετε

παραγραφὴ differt τῆς εὐθυδίας, estque Demostheni, instantia litis summotrix petitionis hereditatis aut bonorum possessionis agnita a propinquis; et διαμαρτυρῆν verbum, quod est quasi de scripto contestari, ut planum sit animadvertentibus. ὁ μὲν ὄν διαμαρτυρῶν affirmabat et testificabatur quiddam non in sua, sed in aliena causa; in qua exceptionem intendens liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Qui si mendacii convinceretur, ψευδομαρτυρῶν i. e. falsi criminis damnabatur. EUDÆUS. Vid. Petit. Comm. in Leg. Attic. l. IV. t. VII. §. XIII. et Isæus de Philoct. Hered. p. 61. et Herald. Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. VI. §. IX. p. 450.

Ο, τι γὰρ οἶμαι Λεοστράτου] Alterum hujus loci membrum deest, cujusmodi sit καὶ ὁ Λεοστράτης κοινῶν φάσκων, νῦν ἐγγράφεται ὡς δημότης εἶναι. Lego aut ὡς δημότης ἔστι, αὐτὸ ἐγγράφεται δημότης εἶναι. In marginibus [scilicet ed. Benenat.] hæc adscripta sunt: τότε γὰρ οἶμαι, Λεοστράτης οὐτοὶ παρακατάβαλλε τῷ κλήρῳ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ὁ Λεοστράτης οὐκ ἔστι διαμεμαρτυρηκώς ἢ, ὅτι ἐγγράφεται ὡς δημότης εἶναι: tunc enim scilicet Leostratus isle ex sponso in hereditate agebat contra nos, cum Leo-

charas nondum testatus esset, se pro municipio inscriptum esse. Ἄλλως, ὅτι γὰρ, οἶμαι, Λεοστράτης οὐτοὶ παρακατάβαλλε, &c. Aliter. Neque enim scilicet Leostratus neque sacramento contenderat, &c. ὡς τὸν ἐγγράφεται, se nunc esse inscriptum. WOLF. 17. Πῶς ἂν εἰδεῖν τι τούτων;] Σέβισμα. Scire potuit, patrem suum esse adoptatum, seque illi successurum. Sed loquitur de estate adoptionis. Cum enim Leocleares sit defuncti Leocoratis quasi posthumus, infans utique habendus erat. IDEM.

ἔπειτ', εἰ μὲν αὐτὸν διαμεμαρτυρήκει] S. ulon εἶναι Ἀρχιάδῃ. IDEM.

ἔχεν ἂν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα] Videntur verba et distinctiones transpositæ. Quid ergo, si sic? εἶχεν ἂν λόγον, S. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀδίκως ἂν ἔγραψεν οὐδὲν δ' ἔπται. τὸ πρᾶγμα intelligo πᾶν εἰσωνόν. IDEM.

Ὁ δὲ γὰρ νόμος ἀκοῆν τῶν τεταλευτηκῶτων κωλύει διαμαρτυρῶν ζῶντος τοῦ πατρὸς τὰ ἐκ' ἑκείνου παρακρίματα] Corruptus baud dubie locus. μαρτυρῶν ἀκοῆν τεταλευτηκῶτων, ἢ ὑστεροῦ ὄντος, hincit, ut ex nullis nostris auctoritatis locis constat. Quid ergo, si legas? ὁ δὲ γὰρ νόμος ἀκοῆν κωλύει μαρτυρῶν ζῶντος τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὰ ἐκ' ἑκείνου τεταλευτηκῶτων παρακρίματα, etsi hæc abundam

λύει διαμαρτυρεῖν, ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' ἐκείνου
πραχθέντα. ἐπεὶ κακεῖνο, διὰ τί ποτὲ Λεωστράτος οὕτως
οὐχ αὐτὸν, ἀλλὰ τοῦτον, ¹ ἐνεγράφατο τῇ διαμαρτυρίᾳ ;
— τὰ γὰρ πρεσβύτερα τῶν πραγμάτων τὸν πρεσβύτερον
ἔδει διαμαρτυρεῖν — ὅ τι νῆ Δία, ἂν εἴποι· τοῦτον ² γὰρ
ἐσωπεποίηκα υἱὸν τῷ Ἀρχιδῶ. οὐκοῦν σέ, τὸν εἰσποιούντα
καὶ κατακσκευάζοντα τὰ πράγματα, καὶ λόγον ἔδει δίδο-
ναι, γενόμερον ὑπεύθυνον ἂν πεποίηκας· πολλή γε ἀνάγκη.
ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔφυγες, τῇ διαμαρτυρίᾳ δὲ τοῦτον, οὐδὲν
εἰδότες, ἐπεγράψω. ὥστε φανερόν ὑμῖν ἐστίν, ὡς ἄνδρες δι-
κασταὶ, τὰ διαμαρτυρούμενα μὴ εἶναι ἀληθῆ· καὶ παρ'
αὐτοῖς γε τούτοις ὁμολογεῖται. καὶ μὴν κακεῖνο δίκαιον
ἐστὶ, μὴ λέγοντος αὐτίκα μάλ' ἀκούειν Λεωστράτου του-
ταῦ, ὑπὲρ ὧν γε διαμαρτυρησάμενος οὐκ ἐτόλμησεν.

καί. Ὡς δὲ καὶ τῶν ἀγῶνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης
ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις αἱ διαμαρτυρίαι εἰσὶ, μά-
λιστ' ἂν τις ἐκείθεν καταμάθοι. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἀνα-
γκαίως ἔχουσιν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐκ προαιρέσεως καὶ
βουλῆσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος γίνονται. εἰ μὲν ³ γὰρ
ὑπὲρ τῶν ἀμφισβητουμένων μὴ ἐστὶν ἄλλον τρόπον δίκην
λαβεῖν, ἢ διαμαρτυρησάντα, ἴσως ἀναγκαῖον τὸ διαμαρτυ-
ρεῖν· εἰ δὲ καὶ ἀνευ διαμαρτυρίας πρὸς ἅπασιν τοῖς συνεδρίοις

¹ ἐνεγράφατο² [γὰρ]³ γὰρ ἀμφισβητουμένων

videtur, et e mutilato scholio irrepisse. In *fragm.* [e marg. Lutet.] δει δὲ ζῶντος τοῦ πατρὸς τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα διαμαρτυρεῖν : sed oportet dicente patre ea, quæ ab illo facta sunt, testificari. Uicunque legas, in eodem hæremus luto. WOLF. Locus hic videtur corruptus : nam lex non vetabat quemquam, ea pro testimonio dicere, quæ a mortuo acceperat, at tamen contrarium hic videtur scribere Demosthenes. Verum sola opus est interpunctione atque interpretatione ad h. m. ὅ δὲ γὲ νόμος, ἀκούει τῶν τεταλειυτεκέτων, καὶ αἱ διαμαρτυρεῖν, ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα. Prima legis verba ἀκούει τῶν τεταλειυτεκέτων, asserti, ut doceat quænam hæc sit lex, ceteris meminit, et quæ vetat διαμαρτυρεῖν, ζ. τ. σ., τ. ὕ. ἰ. πραχθ. Nemp lex est, ceteris initium ἀκούει, &c. quomodo apud M. Tullium leges designantur ex primis illarum verbis, lib. II. de Leg. c. 4. "A parvis enim, Quinte, dicturus, si

IN JUS VOCAT, atque ejusmodi alias leges nominare." Atque ut passim Jti leges laudant. In *leg. Attic.* l. IV. t. VII. §. X. PRITIVS. Fao oratores Atticos leges ita citasse, qua de re dubito, constabitne Oratio hujus distinctionis auxilio? Non puto. Locus Demosthenis impeditus est, et, ut arbitror, manens. Agit quidem certe non de μαρτυρία, sed διαμαρτυρία, in qua citari, quæ a defunctis audita erant, legibus fuisse vetitum significat, WESSELIUS.

Διαμαρτυρεῖν] Regit simul et ἀκούει et τὰ ὑπ' ἐκείνου πραχθέντα. Hæc vel illud sunt appositio. Pone punctum post πραχθέντα, et ad κακίνο sub. σκοπιῆτι. AUGER. [Ἐπεὶ κακίνο διὰ τί σὺντα] Τὸ κακίνο abundat. WOLF.

[Ὅτι] Vel ὅτι vel γὰρ delendum, ego malim abesse ὅτι. AUGER.

[Ἐπεὶ δὲ γὲ διαμαρτυρησάμενος οὐκ ἐτόλμησεν] Nam Leocharem filium testificationi inscripsit. WOLF.

ἔνεστι λόγου μὴ ἀποστερηθῆναι, πῶς οὐ προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον τὸ διαμαρτυρεῖν ἔστιν; ¹ οὐ γὰρ ὁ νομοθέτης ἀναγκαῖον αὐτὸ ἐποίησε τοῖς ἀντιδίκοις ἀλλ', ἂν βούλωνται διαμαρτυρεῖν, ἔδωκεν, ὡς περὶ διάπειραν ¹⁰⁰⁸ ποιοῦμενος τῶν τρόπων ἐνὸς ἑκάστου ἡμῶν, πῶς ποτ' ἔχοιμεν πρὸς τὸ προπετῶς τι πράττειν; ἔτι τοίνυν ² ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρούντων μέρος, οὔτε δικαστήρια ἦν ἂν, οὔτε ἀγῶνες ἐγίνοντο. κωλύει γὰρ πάντα ταῦτα τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος, καὶ ἀποκλείει εἰσαγωγῆς ³ ἕκαστα τῆς εἰς τὰ δικαστήριον, κατὰ γε τὴν τοῦ διαμαρτυρούντος βούλησιν. διόπερ οἶμαι δεῖν κοινούς ἐχθρούς τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους ὑπολαμβάνειν πᾶσι τοῖς πράγμασιν εἶναι, καὶ μηδέποτε τυγχάνειν ⁴ αὐτοὺς ἀγωνιζομένους παρ' ἡμῖν. προελόμενος γὰρ ἕκαστος αὐτῶν τὸν ἐκ τοῦ διαμαρτυρήσαι κίνδυνον, οὐκ ἀναγκασθεῖς εἰσέρχεται.

κβ'. Ὅτι μὲν οὖν ἡ διαμαρτυρία ψευδῆς ἔστι, καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων σχεδὸν ἀκριβῶς μεμαθήκατε· ὅτι δὲ καὶ οἱ νόμοι, ὧς ἄνδρες δικασταὶ, ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἀποδίδασιν, τοῦδ' ἡμᾶς διὰ βραχέων βούλομαι διδάξαι, οὐχ ὡς οὐ μεμαθηκότας καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον πρὸς τὴν τούτων ψευδολογίαν τὰ δίκαια μνημονεύητε.

κγ'. Τὸ ⁵ μὲν γὰρ σύνολον, ὄντες Ἀρχιάδῃ, οὗ ἔστιν ὁ κληρὸς οὕτως, πρὸς ἀνδρῶν κατὰ γένος ἐγγυτάτω· καὶ τῆς ποιήσεως, ἣν ἐκεῖνος ἐποίησατο, τῶν μὲν ἐπανεληλυθότων εἰς τὸν πατρῶον οἶκον, τοῦ δ' ἐγκαταλειφθέντος ἄψαιδος τετελευτηκότος· τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, ἀξιοῦμεν κληρο-

¹ οὐδὲ γὰρ   ² [ἐπὶ]   ³ [ἕκαστα]   ⁴ αὐτοὺς συγγνώμης ἀγ.   ⁵ [μὲν]

κα. Ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρούντων μέρος] F. κατὰ τὸ, etsi utraque praepositio abesse posset. IDEM.

Καὶ μηδέποτε τυγχάνειν αὐτοὺς ἀγωνιζομένους παρ' ἡμῖν] Ἀντὶ τοῦ, ἀγωνίζεσθαι. Sed quid si ἐπιτυχάνειν, τουτέστι, κρατεῖν καὶ κατορθοῦν. neque unquam pro illis ferendam sententiam. IDEM. Post τυχάνειν adde συγγνώμης, quod fuisse omnibus videtur. AUGER.

κβ'. Καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων] Scrip-tas orationes appellat, opinor, leges et testimonia in tabellis relata. Nisi forte legendum censeas καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων

νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, αὐτὰ τὰ γεγραμμένα referas ad ipsam διαμαρτυρίαν et accusationem. WOLF. Leg. περιγραμμένων. AUGER.

κγ'. Καὶ τῆς ποιήσεως, ἣν ἐκεῖνος ἐποίησατο, τῶν μὲν] V. A. ἐποίησατο, ἀπὸ τοῦ γενομένου, τῶν μὲν, aut aliquid simile. WOLF. Wolfium exscribit Augers.

Ἀξιοῦμεν κληρονομεῖν τῆς ὑπ' Ἀρχιάδου καταλειφθείσης conjunge. τὸ δὲ videtur abundare: nisi in superiore membro legas οὐδεμίαν μὲν οὐσίαν. Tum τὸ κληρονομεῖν absolute accipias, erit subintelligendum ali-quod commodum participium, cujusmodi

νομεῖν, αὐδεμίαν οὐσίαν Λεωστράτου ἀφελλόμενοι. οὗτοι μὲν γὰρ τὰς ἑαυτῶν ἔχουσι, τῆς ὑπ' Ἀρχιάδου δὲ καταλειφθείσης¹ καὶ οὐσης ἐκ τῶν νόμων ἡμετέρας. ² ὁ γὰρ νόμος, ὃ 1099 ἄνδρες δικασταί, κελεύει κρατεῖν τοὺς ἄρρενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων· οὗτοι δ' ἡμεῖς ἐσμέν. οὐκ ἦσαν τοίνυν παῖδες ἐκεινῶ· οἱ δ' ὄντες, ἡμεῖς ἐσμέν.

κδ'. Ἐπειτα οὐ δίκαιον δήπου τὸν ποιητὸν υἱὸν ποιητοῦς ἑτέρους εἰσάγειν, ἀλλ' ἐγκαταλείπειν μὲν γιγνομένους, ὅταν δὲ τοῦτ' ἐπιλίπη, τοῖς γένεσιν ἀποδιδόναι τὰς κληρονομίας· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. ἐπεὶ πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἰς ἕκαστος ὑμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας, ὅταν τοῖς ποιητοῖς ἡ ἀδεια αὐτῆ δοθῆ; ὁρᾶτε γὰρ, ὅτι, ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι καὶ ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικοῦντες, ποιητοὺς υἱεῖς ποιοῦνται· εἰ δ' ἔσται τῷ εἰσποιηθέντι παρὰ τὸν νόμον εἰσποιεῖν ὃν ἂν βούληται, οὐδέποτε τοῖς γένεσιν αἱ κληρονομίαι δοθήσονται. ἀ καὶ προνοηθεῖς ὁ νομοθέτης ἀπέπειτα τῷ ποιητῷ αὐτῷ ὄντι ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι. τίνα τρόπον διορίσας περὶ τούτων; ὅταν εἴπῃ, υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπόντα ἐπανιέναι, δηλοῖ δήπου φανερώς, ὅτι οὐ δεῖ ποιεῖσθαι. ἀδύνατον γὰρ ἔστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, εἰ μὴ γόνῳ γεγονώς ἢ τινί. σὺ τοίνυν, ὦ Λεωστράτε, ἀξιοῖς τῷ τετελευτηκότῳ εἰσποιητῷ εἰς τὸ ἡμέτερον γένος ὄντι ποιητὸν εἰς τὸν κλῆρον εἰσαγαγεῖν, ὡς περ ἐπὶ τὰ σαυτοῦ κτήματα, καὶ οὐκ εἰς τὰ³ κατὰ νόμον τῷ προσήκοντι δοθησόμενα βαδίζων.

κε'. Ἡμεῖς δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν ὁ τετελευτηκῶς ἐποίησάτ' οὐ τινα, καί περ οὐ δίδοντας τοῦ νόμου, συνεχωρούμεν ἂν αὐτῷ ἢ, εἰ διαθήκας καταλελοίπει, καὶ ταύταις ἂν ἐνεμείναμεν. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτοι ὄντες διετελοῦμεν, οὐκ ἐναντιούμενοι τούτοις ἔχουσι τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπανιούσιν 1100 ἄνω, καδ' ὃν δήποτε τρόπον ἐβούλοντο· ἐπεὶ δὲ νυνὶ ποτε ὑπὸ τούτων αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τὸ πρᾶγμα ἐξεληλεγκται, καὶ οἰόμεθα δεῖν κληρονομεῖν τῶν Ἀρχιάδου, καὶ

¹ [καὶ]² ὁ μὲν γὰρ³ κατὰ τὸν νόμον

καρ' ἡμῶν εἶναι τὸν υἱὸν τὸν εἰσποιούμενον ¹ τῶν μὴ πεποι-
 ημένων πρότερον, μὴ παρὰ τούτων. δικαίως γὰρ ὁ νομοθέτης,
 οἶμαι, ὡς περὶ καὶ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων καὶ τὰς ἐκδό-
 σεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε
 ποιῆσθαι, οὕτω καὶ τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν
 μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε. τὸ δὲ πάντων μέγιστον
 καὶ γνωριμώτατον ἡμῖν ὁ γὰρ τοῦ Σόλωνος νόμος οὐδε δια-
 θέσθαι τὸν ποιητὸν εἶα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ, ὅταν ποιηθῇ. εἰκό-
 τως, οἶμαι. τῷ γὰρ κατὰ νόμον εἰσποιηθέντι ² ἐπὶ τὰ ἐτέ-
 ρου, συχ' οὕτως, ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων, βουλευτέον
 εἶναι· ἀλλὰ τοῖς νόμοις ἀπολούθως, περὶ ἐκάστου τῶν
 γεγραμμένων, ὡς ὁ νόμος λέγει. ὅσοι μὴ ἐπεποιήντ', φησιν,
 ὅτε Σόλων εἰσῆει εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐξεῖναι αὐτοῖς διαθεῖσθαι,
 ὅπως ἂν ἐθέλωσι· τοῖς ³ δὲ ποιηθεῖσιν οὐκ ἐξὸν διαθεῖσθαι,
 ἀλλὰ ζῶντας ἐγκαταλιπόντας υἱὸν γνήσιον ἐπανιέναι, ἢ
 τελευτήσαντος ἀποδιδόναι τὴν κληρονομίαν τοῖς ἐξ ἀρχῆς
 οἰκείοις οὔσι τοῦ ποιησαμένου.

¹ τῷ μὴ σικποιημένῳ

² εἰς

³ δὲ γε ποιηθεῖσιν

κί. τῶν μὴ πεποιμένων] Παθητικῶς. et, v. 10. οὐχ οὕτως ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων. et, v. 10. παλαιότερον, quia praecedit, ἀλλὰ ζῶντας. WOLF. ἢ τελευτήσαντας ἀποδιδόναι, vel defunctos reddere: defuncti reddent hereditatem, i. e. cum ipsi defuncti fuerint, reddetur hereditas. AUGER.

Οὐδὲ διαθεῖσθαι] Ne testari quidem permittit adoptivo in suo patrimonio, cum adoptatus fuerit. ὁ δὲ ἱκανὸν est, adoptivus qui e familia adscititia ad suam natu-

raloque revertitur. v. 15. ἀλλὰ ζῶντας— ἱκανῶν, sed viventes in familiam suam redire, si tamen filium legitimum e se genitum in adoptiva familia relinquunt. ὁ κοινός— ἡμετερός est pater adoptivus. BUDEUS. Vid. Polit. Comm. in Leg. Attic. l. II. t. IV. §. VI. p. 217. et l. VI. t. VI. §. VI. p. 583.

Φησιν, ὅτε Σόλων] Φησιν ὁ Σόλων, ἐξεῖναι αὐτοῖς ἔξο. [o marg. Latet.] Solon ait, eis esse factionem testamenti. WOLF.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟ-
ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reiak.

1100 ΟΤΕ Ἀπολλώδωρος ἔλεγε Φορμίωνα, τῆς τραπίζης ἀφορμῆν ἰσχυρῶν, ὃ δὲ τὴν ἄλλην παρα-
1101 γράφατο, Στέφανος μετ' ἄλλων τῶν ἱμαρτύρων Φορμίονι, ὡς ἄρα ὁ μὲν Φορμίον προέλα-
λοῦτο Ἀπολλώδωρον, εἰ μὴ φησὶ ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαδικῶν τῶν τοῦ πατρὸς Ἰσχυρίωντος,
Πασίανος, παρασχῆν ἀνοῖξαι τὰς διαδικὰς αὐτὰς, ὡς ἔχει καὶ παραίχεται Ἀμφίας
Ἀπολλώδωρος δι' ἀνοῖξαι οἷα ἐθέλων. ἵσθη δὲ ἀντίγραφα τὰς τῶν διαδικῶν τῶν Ἰσχυ-
ρίωντος. ταῦτον ἱμαρτύρησαν τὴν μαρτυρίαν εἰ περὶ Στέφανον καὶ τοῦ Ἀπολλώδωρου λό-
γους κατὰ τοῦ Φορμίονος, ὡς ἄρα τὰς διαδικὰς πύλασε, καὶ τὸ βλῶν πρῶτον οὐκ ἐπέμει-
νον. ἰσχυρῶς ταυτὶ τὴν ἄλλην Ἀπολλώδωρος ἰσχυρῶς τῆς μαρτυρίας, ὡς ψευδῶς αὐτοῦ, τῷ
Στεφάνῳ δικάζεται.

1^ο Ἀπολλώδωρος

ΣΤΕΦΑΝΟΥ] Stephanes hic videtur *δικαδικῶν τῶν τοῦ πατρὸς, τὰ Φορμίονος, sci-*
entis esse ab eo, qui in oratione contra *licet ἀντίγραφα. IDEM. P. πατρὸς Πασίαν-*
Nestram exagitur. WOLF. *ος, Πασίανος παρασχῆν δὲ.*

Τῶν δικῶν τῶν τοῦ πατρὸς Φορμίονος] Τῆς

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ 'Α.

1101 α. ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΘΕΙΣ, ὧ ἄνδρες δικα-
σταί, καὶ πατρῶν ὑπὸ Φορμίονος ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ,
δίκην παρὰ τῶν αἰτίων ἦκω ληψόμενος παρ' ὑμῖν. δέομαι
δὲ πάντων ὑμῶν καὶ ἰκετεύω καὶ ἀντιβόλω, πρῶτον μὲν
ἐνοικῶς ἀκοῦσαί μου· μέγα γὰρ τοῖς ἠτυχηκόσιν, ὡς περ
ἐγὼ, δυνηθῆναι περὶ ἃν πεπόνθασιν εἰπεῖν, καὶ εὐμενῶς
ἔχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν. εἴτ', εἰάν ἀδικεῖσθαι δοκῶ,
βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. ἐπιδείξω δ' ὑμῖν τουτουῖ Στέ-
φανον καὶ μεμαρτυρηκότα ἡ ψευδῆ καὶ δι' αἰσχροκέρδειαν

1^ο τὰ ψευδῆ

τοῦτο πεποικηκότα, καὶ κατήγορον αὐτὸν αὐτοῦ γιγνόμενον· 1102
 τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστιν. ἐξ ἀρχῆς δ',
 ὡς ἂν οἴός τε ὦ, διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν πειράσομαι τὰ
 πεπραγμένα μοι πρὸς Φορμίωνα· ἐξ ὧν ἀκούσαντες, τὴν
 τ' ἐκείνου πονηρίαν, καὶ τούτους ὅτι τὰ ψευδῆ μεμαρτυρή-
 κασι, γνώσεσθε.

β'. Ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν χρημάτων
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλειφθέντων μοι, καὶ ταῦτα Φορμίω-
 νος ἔχοντος, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τὴν μητέρα γήμαντος
 τὴν ἐμὴν, ἀποδημοῦντος ἑμοῦ, δημοσίᾳ τριηραρχοῦντος
 ὑμῖν, — ὃν δὲ τρώπων, οὐκ ἴσως καλὸν υἱεῖ περὶ μητρὸς
 ἀκριβῶς εἰπεῖν —, ἐπειδὴ καταπλεύσας ἠσθόμην, καὶ
 τὰ πεπραγμένα εἶδον, πολλὰ ἀγανακτήσας καὶ χαλε-
 πῶς ἐνεγκῶν, δίκην μὲν οὐχ οἴός τ' ἦν ἰδίαν λαχεῖν — αὐ-
 γὰρ ἦσαν ἐν τῷ τότε καιρῷ δίκαι, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε
 ὑμεῖς διὰ τὸν πόλεμον —, γραφὴν δὲ ὕβρεως γράφομαι,
 πρὸς τοὺς θεσμοδέτας αὐτόν. χρόνου ἑμοῦ γιγνομένου, καὶ
 τῆς μὲν γραφῆς ἐκκρουομένης, δικῶν δὲ οὐκ οὐσῶν, γίγνον-
 ται παῖδες ἐκ τούτου τῆ μητρὶ. καὶ μετὰ ταῦτα — εἰρή-
 σται γὰρ ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς ἢ ἀλήθεια, ὦ ἄνδρες δικα-
 σταί — πολλοὶ μὲν καὶ φιλάνθρωποι λόγοι παρὰ τῆς μη-
 τρὸς ἐγίνοντο καὶ δεήσεις ὑπὲρ Φορμίωνος τουτουί· πολλοὶ
 δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπεινοὶ παρ' αὐτοῦ τούτου. ἵνα δὲ, ὦ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συντέμω ταῦτα, ἐπειδὴ ποιεῖν τε οὐδὲν
 ὤετο δεῖν ὧν τότε ὠμολόγησε, καὶ τὰ χρήματα ἀποστρεῖν
 ἐνεχείρησεν ἂ τῆς τραπέζης εἶχεν ἀφορμὴν, δίκην ἠναγκα-
 σθῆν αὐτῷ λαχεῖν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξουσία ἐγένετο. γνοὺς 1103
 δ' οὗτος, ὅτι πάντα ἐξελεγχθήσεται καὶ κάκιστος ἀνθρώ-
 πων περὶ ὑμᾶς γεγωναὶς ἐπιδειχθήσεται, μηχανᾶται καὶ
 κατασκευάζει ταῦτα, ἐφ' οἷς Στέφανος οὗτοςί τὰ ψευδῆ
 μου κατεμαρτύρησε. καὶ πρῶτον μὲν παρεγράψατο τὴν δί-
 κην, ἣν ἔφυγε, Φορμίω μὴ εἰσαγωγίμον εἶναι· ἔπειτα μάρ-
 τυρας, ὡς ἀφῆκα αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων, παρῆσχετο ψευ-
 δεῖς, καὶ μισθώσεώς τινος ἐσκευωρημένης, καὶ διαθήκης

1 ἑμοῦ δημοσίᾳ,

2 * ὄ γιγνομένου

3 * ἡμᾶς

β'. Ἐμοῦ] Forte melius, ἑμοῦ δημοσίᾳ καὶ
 τῆμ. AUGER.καὶ παρεγράψατο τὴν διαθήκην] Τὸν δίκην
 lege, permutatis vocibus. WOLF.

αὐδὲ πώποτε γενομένης. προλαβὼν δὲ μοι, ὥστε πρότερον λέγειν διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐδουδικία εἰσεῖναι· καὶ ταῦτ' ἀναγνοῦς, καὶ τὰλλα, ὡς αὐτῷ συμφέρειν ἦγειτο, ψευδάμενος, οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστάς, ὥστε φωνὴν μὴδ' ἠντινοῦν ἐθέλειν ἀκούειν ἡμῶν. προσόφλων δὲ τὴν ἐπωβελίαν, καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιώθεϊς, ὡς οὐκ οἶδ', εἴ τις πώποτε ἄλλος ἀνδρώπων, ἀπήειν ἑαρέως, ἢ ἀνδρῶν Ἀθηναῖοι, καὶ χαλεπῶς φέρων. λόγον δ' ἐμαυτῷ διδοῦς, εὐρίσκω τοῖς δικάσασι μὲν τότε πολλὴν συγγνώμην οὔσαν — ἐγὼ γὰρ αὐτὸς οὐκ ἂν οἶδ' ὅ τι ἄλλο εἶχον ψηφισασθαι, τῶν πεπραγαμένων μὲν μὴδὲν εἰδῶς, τὰ δὲ μαρτυρούμενα ἀκούων —, ταύτους δὲ ἀξίους ὄντας ὀργῆς, οἱ τῷ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν αἴτιοι τούτων ἐγένοντο. περὶ μὲν δὴ τῶν ἄλλων τῶν μεμαρτυρηκότων, ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσῆι, τότε ἐρῶ περὶ ἧν δ' οὗτος Στέφανος μεμαρτύρηκεν, ἥδη πειράσομαι διδάσκειν ὑμᾶς. λάβε δ' αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἀνάγνωθί μοι, ἵνα ἐξ αὐτῆς ἐπιδεικνύω. λέγε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

1104

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Στέφανος Μενεκλείους Ἀχαρνέος, Σκόδης Ἀρματίως Κυδαθηναῖος, μαρτυροῦσι παρῆναι πρὸς τῇ διαιτητῇ Τισίᾳ Ἀχαρνεῖ, ὅτε προκαλεῖτο

Προλαβὼν δὲ—] *Cum autem mihi perorando antevertisset (quippe praescriptionis instantiam ipsi, non recte controversiam, in iudicium deduxeramus, vel, propterea quod super praescriptione iudicium erat constitutum, non super causae capite) et haec ipse cum legisset, &c. Ex quibus verbis intelligimus, in exceptionis et translationis controversia, priores esse partes in dicendo ejus unde positae, i. e. rei. Notandum praeterea sibi-dualis esse rectam intentionis depulsionem, justam et plenam recusationem, quod fit, cum is, qui in iudicio vocatus est, nulla praescriptione fori aut alia exceptione summotoria utitur, nec litis excipiendae divortialo. Et sibi-dualis ἀγωνίζεσθαι, recta via pedem conficere cum actore, actionemque ipsam et intentionem plena recusatione propulsare, non exceptione aliqua rejectrice, aut iudicii declinatrice, experiendi juris potestatem auferre certamenque detrectare: id quod fit, cum reus translatione nititur, aut iudicii, aut personae, aut temporis, aut alia praescriptione nititur magis, quam causae justitia et aequitate. Quas exceptiones qui transmittendas esse ducit,*

et controversiae statim in summa causae ponit, ad firmitudinem juris fretus, is sibi-dualis dicitur, quasi pede collato et recto certamine conflagere, collatis causae firmamenti quasi signis ambigere et litigare, recta causae caput petere. BUDÆUS.

Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ] Ergo recitatio testimoniorum non est computata in tempore habendae orationis. WOLF.

Στέφανος Μ.] Vid. Not. §. ii. II Steph. Or.

Μαρτυροῦσι παρῆναι.—] Verba sunt scribae recitantis testificata, ac si diceret, Aiunt hi se affuisse, cum Phormio Apollodoro denunciaret, Si Apollodorus negaret id esse exemplum testamenti Pasionis, quod Phormio in echinum intulisset, per se jam non stare oraminus Apollodorus tabulas aperiret inspiceretque, quas Amphion apud arbitrum protulerat, Apollodorum autem ipsum inspicere noluisse, h. e. cum Phormio obtulit se aperturum tabulas, aut aperendas daturum. Ut enim alibi etiam dicitur est, *πρὸς ἄλλοις* est denunciacionis genus, cum partes extra iudicium diem constituent ex composito, vel alter alteri

Φορμίων Ἀπολλόδωρον· εἰ μὴ φησιν, ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος τὸ γραμματεῖον, ὃ ἐνεβάλετο Φορμίων εἰς τὸν ἔχθρον, ἀνοίγειν τὰς διαθήκας τὰς Πασίωνος, ἃς ἰ παρείχετο πρὸς τὸν διατητὴν Ἀμφίων ὁ Κηφισοφώντος κηδεστής· Ἀπολλόδωρον δὲ οὐκ ἰθὺλευ ἀνοίγειν· εἶναι δὲ τὰ ἀντίγραφα τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.

γ'. Ἠκούσατε μὲν τῆς μαρτυρίας, ᾧ ἄνδρες δικασταί· νομίξω δ' ὑμᾶς, εἰ καὶ μηδὲν τῶν ἄλλων αἰσθάνεσθε πω, τοῦτό γε αὐτὸ θαυμάζειν, τὸ τὴν μὲν ἀρχὴν τῆς μαρτυρίας εἶναι πρόκλησιν, τὴν δὲ τελευτὴν διαδήκην. οὐ μὲν ἀλλ' ἔγωγ' οἶμαι δεῖν, ἔπειδ' αὖν, ὃ τῶν μαρτυρημένων

1* παρῆχι

2 οἶμαι

diem dicit ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut sit, v. g. cum exhibitoria est petitio ad instrumentum exscribendum. Echinus autem est capsula, intra quam claudebatur instrumentum litis, et ea quæ in acta prolaturi erant, vel (ut erat tunc mos in privatis litibus agendis) apud seqnestrem deposituri. Itaque, ἐμβάλλειν εἰς τὸν ἔχθρον, dicebant pro eo quod est apud acta proferre. BUDÆUS. μαρτυροῦσι παρῆναι τῷ δ. Τίσι. His verbis auditis, testes ipsi, qui ejusmodi testimonium scripserant, acolamarant, μαρτυροῦμεν, παρῆμεν γάρ. Post eam testium vocem reliqua testimonii leguntur. Hoc igitur certum est, præsentibus fuisse testes cum eorum μαρτυρία legeretur, ut confirmare possent, ita se testatos esse, et tale testimonium a se scriptum in tabella fuisse. Ideo recte Harpocration τῶν παρόντων μαρτυρίαν esse docuit, i. e. in iudicio præsentium. Cum vero ἐκμαρτυρία absentium esset, i. e. eorum qui præsentibus esse in iudicio non poterant; cum eorum ἐκμαρτυρία legebatur in iudicio testes alii adesse debebant qui confirmarent eorum hanc esse ἐκμαρτυρίαν quæ legebatur. Quod ἐκμαρτυρίαν ποιεῖν dicebat ISENUS. In Obs. ad Jus A. et R. p. 835. SALMASIUS. Sed et scire te [Diximasium] oportet μαρτυρίας Græcos dixisse tabulas, tam eas, quibus confineretur absentium testatio, quam eas, quibus præsentium testimonium, et non modo unius testis, sed et sæpe plurium fuisse. Testimonia omnia scriptis comprehendi jubebat lex Attica, ne quid addi, detrahi, aut immutari posset, ut, si pro litem iudicatum falsi testimonii institueretur accusatio, quid quisque testium testatus esset, certo constare posset. Docet hoc Demosthenes II Steph. Or. §. 1. Et nescis quid sit ἐκμαρτυρία, nec ἐκμαρτυροῦν; quæ nunquam simpliciter accipiuntur, sed semper pro testimonio de auditione. Quare ἐκμαρτυροῦν non dicitur simpliciter, sed ἀπὸν ἐκ-

μαρτυρίαν: aut certe eo semper refertur. Ergo ἐκμαρτυρία non est testimonium absentis aut infirmi tabulis consignatum, sed hominis præsentis, qui testatur de eo, quod ex homine absente, priusquam peregre proficisceretur, audiit, aut de homine infirmo; cum ille ad futuram rem memoriam, ut nostri loquuntur, dixissent quod de re aliqua sciebant, ut si forte eorum testimonium desideraretur, cum alter adhuc peregre abesset, alter adhuc decumberet, aut ex eo morbo periisset, repræsentaretur id ab iis, eorum quibus rem declarant. Nec absentis aut infirmi testimonium tabulis consignabatur; sed eorum, qui eos audierant, quique de auditione testati erant. Dixit Harpocration quidem μαρτυρίαν esse τῶν παρόντων, ἐκμαρτυρίαν autem τῶν ἀπόντων: utrumque verissime, sed quod tu pessime interpretaris; nec scivisti unquam quinam bio dicantur παρῆναι, qui ἀπόντες, et παρόντες sunt, qui præsentibus erant, cum res, de qua testificantur, acta est: et ἀπόντες, qui præsentibus non erant, sed ἐκμαρτυροῦσιν quæ ex iis, qui præsentibus erant, audierant; cum hi aut ægrotarent, aut peregre profecturi essent. In Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. I. VI. c. IX. §. XII. et I. VI. c. XI. §. XIII. XV. HERALDUS.

Ἡ μὲν φησιν S. ἰ φερμίσων. Verbum hoc abesse posset. WOLF.

Εἰς τὸν ἔχθρον ἄλλος τι, εἰς δὲ τὰ γράμματα ἐτίθειτο τὰ σφραγῖδες τὰς δικὰς. Suidas. IDEM.

Ἀνοίγειν τὰς διαθήκας Προκαλιπτο ἀνοίγειν, aut sobintelligendum κελύειν. IDEM.

Εἶναι καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν διαδικῶν τῶν Πασίωνος Hanc clausulam videtur commentus Apollodorus, ut ansam haberet exagitandi testes, a quibus cætera et vere et impune fieri poterant. IDEM. Ut sensus clarior diceret, deberet legi: εἶναι δὲ τὰ γραμματεῖον ἀντίγραφα. AUGER.

γ'. Εἰ καὶ μηδὲν αἰσθάνεσθε πω, lege. WOLF.

ὡς περ εἰ κεφάλαιόν ἐστιν; ἐπιδείξω ψεῦδος ὄν, τμηκαῦτ' ἤδη καὶ περὶ τῶν τοιούτων πειεῖσθαι τοὺς λόγους. ἐστὶ δὴ μεμαρτυρημένον αὐτοῖς, προκαλεῖσθαι Φορμίωνα ἀνοίγειν τὰς διαθήκας, ἃς παρέχειν πρὸς τὸν διαιτητὴν Τισίαν Ἀμφίαν τὸν Κηφισοφῶντος κηδεστήν· ἐμὲ δ' οὐκ ἐδέλειν ἀνοίγειν· εἶναι δὲ ἅς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασιν διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκεῖνων. εἴθ' ἢ διαθήκη γέγραπται. ἐγὼ τοίνυν περὶ μὲν τοῦ προκαλεῖσθαι με, ἢ μὴ, ταῦτα Φορμίωνα, οὐδὲν πω λέγω, οὐδὲ ὑπὲρ τοῦ τὰς διαθήκας ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς εἶναι· ἀλλ' αὐτίχ' ὑμᾶς περὶ τούτων διδάξω.

1105 δ' Ἄλλ' ἂν μεμαρτυρήκασιν μὴ με δέλειν τὸ γραμματεῖον ἀνοίγειν, ὡδὶ δὴ σκοπεῖτε, τοῦ τις ἂν εἶνεκεν ἐφευγεν ἀνοίγειν τὸ γραμματεῖον; ἢ ἢ διαθήκη, νῆ Δία, μὴ φανερά γένοιτο τοῖς δικασταῖς; εἰ μὲν τοίνυν μὴ προσμαρτύρουσιν τῇ προκλήσει τὴν διαθήκην οὗτοι, λόγον εἶχε τίς ἂν τὸ φεύγειν ἐμὲ ἀνοίγειν τὸ γραμματεῖον· προσμαρτυρῶντων δὲ τούτων, καὶ τῶν δικαστῶν ὁμοίως ἀκουσαμένων, τί ἦν μοι κέρδος τὸ μὴ ἐδέλειν; οὐδὲν δήπου. αὐτὸ γὰρ τὸναντίον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ εἰ μὴδὲν προῦκαλοῦντο αὐτοὶ, λόγῳ δ' ἐχρῶντο μόνον, καὶ παρεῖχε τις αὐτοῖς γραμματεῖον, ὡς διαθήκην, ἐμὸν ἦν τὸ προκαλεῖσθαι, καὶ ἀνοίγειν ταύτην. ἢ, εἰ μὲν ἄλλ' ἅττα τῶν ὑπὸ τούτων μεμαρτυρημένων ἦν τάκει γεγραμμένα, μάρτυρας εὐθύς τῶν περισσότηκων πολλὰς ποιησάμενος, τεκμηρίω ταῦτα καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὡς κατασκευάζουσιν, ἐχρῶμην· εἰ δὲ ταῦτ' ἐνῆν, τὸν παρασχόντ' αὐτὸν ἤξιον μαρτυρεῖν, καὶ

1 • ταῦτα

Ἄντιγράφους ἐκείνων εἶθ' ἢ διαθήκη γέγραπται.] Clausula hæc quid ad rem faciat, non video, nisi forte legendum εἶθ' (pro ἦν) ἢ διαθήκη γέγραπται: exemplum id scriptum fuisse tum, cum testamentum scriberetur. IDEM.

Εἶθ' ἢ διαθήκη γέγραπται.] Wolfius: deinde testamentum scriptum est, nullo sensu. Legendum puto: si δ' ἢ δ. γ. et vertendum: si tamen testamentum ullum scriptum sit. Tabulas igitur, de quibus Stephanus et alii testimonium dixerant, fuisse ait, non διαθήκας ipsas, non Pasionis testamentum; sed διαθήκας ἀντιγράφους, i. e. testamenti illius exemplum, quod illi aiebat: si tamen, addit Demosthenes, fuit

ullum Pasionis testamentum. Nam si nullum fuit, nec ejus potuit ullum esse exemplum. In Animadv. in Salmus. Obs. ad Jus A. et B. l. II. c. v. §. XIV. HERALDUS.

Αὐτίχ'.] Hic non est statim, sed postea. AUGER.

δ'. Προκαλεῖσθαι.] Dele virgulam. Hic καὶ significat etiam, vel. IDEM.

ἢ ἅττα τῶν μεμαρτυρημένων.] Ἐτετα, ἢ τὰ μεμαρτυρημένα, οὐχὶ τὰ μεμαρτυρημένα, ἀλλ' ἔτετα. WOLF.

ὡς κατασκευάζουσιν.] F. A. ψαυθὴ κατ' ἡμῶν. IDEM.

ἤξιον μαρτυρεῖν.] S. ὡς εἶπον αἱ διαθήκαι Πάσιονος. IDEM.

ἔβελήσαντος μὲν γε ὑπεύθυνον ἐλάμβανον, εἰ δ' ἔφειγε, πάλιν αὐτὸ ταυθ' ἱκανὸν τεκμήριον ἦν μοι τοῦ πεπλάσθαι τὸ πρᾶγμα· καὶ δὴ καὶ συνέβαινε ἐκείνως μὲν ἓνα εἶναι, πρὸς ὃν τὰ πράγματα ἐγίνετό μοι, ὡς δ' οὔτοι μεμαρτυρήκασι, πρὸς πολλούς. ἔστιν ἄν ὅστις ὑμῶν ταυθ' εἴλετο; ἐγὼ μὲν οὐδένα ἠγοῦμαι. οὐ τοίνυν οὐδὲ κατ' ἄλλων πιστεύειν ἔστε δίκαιοι. καὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσοις μὲν πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων, ἢ λῆμμά τι κέρδους, ἢ παροξυσμός, ἢ φιλοπικία, ταῦτα μὲν ἄλλος ἂν ἄλλως πράξειε πρὸς τὸν αὐτοῦ τρόπον· ὅσοις δὲ τούτων μὲν μηδὲν, λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος, τίς οὕτως ἀφρων, ὅστις ἂν τὰ συνοίσοντα ἀφείς, ἐξ ἧν κάκιον ἐμελλεν ἀγωνιεῖσθαι, ταυτ' ἐπραξεν; ἀ γὰρ οὐτ' εἰκότα, οὐτ' εὐ- 1106
λογα, οὐτ' ἂν ἐπραξεν οὐδεὶς, ταυθ' οὔτοι μεμαρτυρήκασι περὶ ἡμῶν.

εἰ. Οὐ τοίνυν μόνον ἐξ ἧν ἐμὲ μὴ ἐθάλειν τὸ γραμματεῖον ἀνοίγειν, μεμαρτυρήκασι, γνοίη τις ἂν αὐτούς, ὅτι ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πρόκλησιν ὁμοῦ διαθήκη μαρτυρεῖν.¹ οἶμαι γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἶδεναι, ὅτι, ὅσα μὴ δυνατόν πρὸς ὑμᾶς ἀγαγεῖν ἔστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλήσεις εὐρέθησαν· οἷον, βασανίζεω οὐκ ἔστι ἐναντίον ὑμῶν, ἀνάγκη τούτου πρόκλησιν εἶναι· οἷον, εἰ τι πέπρακται καὶ γέγονεν ἔξω πού τῆς χώρας, ἀνάγκη καὶ τούτου πρόκλησιν εἶναι, πλεῖν ἢ βαδίζεω οὐ τὸ πρᾶγμα ἐπράχθη· καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐτῶν ἔστιν ὑμῖν ἐμφανῆ ποιῆσαι, τί ἦν ἀπλούστερον ἢ ταυτ' ἀγεῖν εἰς μέσον; Ἀθήνησι μὲν τοίνυν ὁ πατήρ ἐτελεύτησεν οὐμός· ἐγίνετο δ' ἡ δίαίτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ· μεμαρτυρήκασι δ' οὔτοι παρέχειν τὸ γραμματεῖον Ἀμφίαν πρὸς τὸν διαιτητήν. οὐκοῦν εἴπερ ἀληθὲς

¹ οἶμαι

ἰ. Πράξιον—μαρτυρεῖν] Dicit Salmastius apud Demosthenem, πρὸκλησιν μαρτυρεῖν dici, qui ex denuntiatione testimonium dicunt, ut ἀκούσιν μαρτυρεῖν, qui ex auditione. Quae sunt delenda. Πράξιον μαρτυρεῖν apud Demosthenem contra Stephanum, Evergum, et alibi, testari est πρὸκλησιν esse factam, qualis erat testatio Stephani

et Boythos [§. 8. fin.] Sic μαρτυρεῖν ἀκούσιν, testari est se audiente, quod dicebamus supra. In Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. VI. c. XV. §. XX. HERALDUS. Πλὴν ἢ βαδίζεω] Fel. quib. ἢ, primumque eo veniatur. Ego logo πλὴν, κατὰ τὸ πλὴν. οἶμαι πρὸκλησιν πλὴν, ἕως ἂν πλὴν τις. WOLF. Imo κλάθ. AUGER.

ἦν, ἐχρῆν ¹ αὐτῷ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν, καὶ τὸν παρέχοντα μαρτυρεῖν, ἵν', ἐκ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἰδεῖν, οἱ μὲν δικάσται τὸ πρᾶγμα ἐγνωσαν, ἐγὼ δὲ, εἰ τις ἠδίκηει με, ἐπὶ ² τούτων εἶα. νῦν δὲ εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο, οὐδὲ μεμαρτύρηκεν ἀπλῶς, ὡς ἂν τις τάλπητῃ μαρτυρήσειε· μέρος δ' ἕκαστος, ὡς δὴ σοφὸς καὶ διὰ τοῦτο οὐ δώσω δίκην. ὁ μὲν γραμματεῖον ἔχειν, ἐφ' ᾧ γεγράφαι, ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΑΣΙΩΝΟΣ· ὁ δὲ πεμφθεὶς ὑπὸ τούτου παρέχειν τοῦτο, εἰ δ' ἀληθὲς ἢ ψευδὸς οὐδὲν εἰδέναι· οἱ δὲ τῇ προκλήσει χρησάμενοι παραπτώματι, διαδήκας ἐμαρτύρησαν. ὡς ἂν μάλιστα³ οἱ δικάσται ταύτην τὴν διαδήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι, ἐγὼ δὲ ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν ὑπὲρ ὧν ἀδικαῦμαι, αὐτοὶ δὲ φαραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες· καίτοι τό γ' ἐναντίον ἔοντο τούτου. ἵνα δ' εἰδῆτε ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν τοῦ Κηφισοφῶντος μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Κηφισῶν Κεφαλῶνος Ἀφιδναῖος μαρτυρεῖ καταλιθῆναι αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς γραμματεῖον, ἐφ' ᾧ ἐπιγεγράφαι, ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΑΣΙΩΝΟΣ.

ζ'. Οὐκοῦν ἦν ἀπλοῦν, ᾧ ἄνδρες δικάσται, τὸν ταῦτα μαρτυροῦντα προσμαρτυρῆσαι, εἶναι δὲ τὸ γραμματεῖον, ὃ αὐτὸς παρέχει, τοῦτο, καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν, οἶμαι, τὸ ψεῦδος ἠγεῖτο ὀργῆς ἄξιον, καὶ δίκην ἂν ὑμᾶς παρ' αὐτοῦ λαβεῖν· γραμματεῖον δ' αὐτῷ καταλειφθῆναι μαρτυρῆσαι, φαῦλον καὶ οὐδέν. ἔστι δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ δηλοῦν καὶ κατηγοροῦν, ὅτι πᾶν τὸ πρᾶγμα κατεσκευάσασιν. εἰ μὲν γὰρ ἐπῆν ἐπὶ τῆς διαδήκης ΠΑΣΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ, ἢ ΠΡΟΣ ΦΟΡΜΙΩ-

¹ αὐτῷ

² τούτων ἕα

³ Ἐπὶ τούτων εἶα] Ἐπὶ τούτων ἕα. ei, iacōne] iacōne μαρτυρεῖν. WOLF.

Ὡς ἂν μάλιστα οἱ δικάσται ταύτην τὴν διαδήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι· ἐγὼ δ' ἀπεκλείσθην] Quia sequitur φαραθεῖν, puto legendum eodem modo, φαραθεῖν, ἀποκλείσθην. IDEM.

Ὅστι δὲ] Imo ὅστι μὴ. μὴ loquor δὲ. et v. seq. pro τούτου M. τοῦδε, i. e. iacōne:

is qui loquitur se ipsum demonstrat. AUGER.

ζ'. Καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν] S. in Bohinum, id est capsulam illam, in qua acta conservabantur. Sed utrum: et tabulas in echinum conjiceret, an: se conjicere tabulas in echinum? Potest enim τὸ ἐμβαλεῖν referri vel ad προσμαρτυρῆσαι, vel ad εἶπαι δὲ καὶ WOLF.

ΝΑ, ἢ ταιούτο τι, εἰκότως ἂν αὐτὴν ἐτήρει τούτω· εἰ δ', ὡς περ μεμαρτύρηκεν, ἐπὶ τὴν ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΑΣΙΩΝΟΣ, πῶς οὐκ ἂν ἀνηρήμην αὐτὴν ἐγώ; συνειδῶς μὲν ἑμαυτῶ μέλλοντι δικαίως εἶναι, συνειδῶς δ' ὑπεναντίαν οὖσαι, εἴπερ ἦν τοιαύτη, τοῖς ἑμαυτῶ συμφέρουσι· κληρονόμος δὲ ἂν καὶ ταύτης, εἴπερ ἦν τοῦμοῦ πατρός, καὶ τῶν ἄλλων πατρῶων ὁμοίως; οὐκοῦν τῷ παρέχεσθαι μὲν Φορμίανι, ¹ γεγράφθαι δὲ Πασίανος, εἰσῆσθαι δ' ὑφ' ἡμῶν, ἐξελέγχεται κατεσκευασμένη μὲν ἢ διαθήκη, ψευδῆς δ' ἢ τοῦ Κηφισοφῶντος 1108 μαρτυρία. ἀλλ' εἰ Κηφισοφῶντα· οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἔστιν, οὔτ' ἐμαρτύρησεν ἐκεῖνος περὶ τῶν ἐν ταῖς διαθήκαις ἐνότων οὐδέν. καίτοι καὶ τοῦτο σκοπεῖτε, ὅσον ἐστὶ τεκμήριον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ τούτους τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκέναι. εἰ γὰρ ὁ μὲν αὐτὸς ἔχειν τὸ γραμματεῖον μαρτυρῶν, οὐκ ἐτόλμησεν ἀντίγραφα εἶναι, ἀ παρείχετο Φορμίαν, τῶν παρ' αὐτῶ, μαρτυρησάιν· οὗτοι δὲ οὔτε ἐξαρχῆς ὡς παρῆσαν ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, οὔτε ἀνοιχθῆν εἶδον πρὸς τῷ δαιτητῇ τὸ γραμματεῖον, ἀλλὰ καὶ μεμαρτυρηκασιν αὐτοὶ μὴ ἐδέλειν ἐμὲ ἀνοίγειν, ταῦτα ὡς ἀντίγραφα ἔστιν ἐκεῖνων μεμαρτυρηκότες — τίνων ἄλλων, ἢ σφῶν αὐτῶν, κατήγοροι γεγονάσιν, ὅτι ψεύδονται;

ζ. Ἐτι τοίνυν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς γέγραπται τις ἀνεξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνώη παντελῶς τοῦτο μεμηχανημένους αὐτοὺς, ὅπως δικαίως καὶ ἀδίκως δόξῃ ταῦτα ὁ πατὴρ οὐμὸς διαδέσθαι. λάβε δὲ αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν, καὶ λέγ' ἐπισχῶν οὐκ ἂν σε κελεύω, ἢν ἐξ αὐτῆς δεικνύω.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυροῦσι παρῆναι πρὸς τῷ δαιτητῇ Τισίῳ, ὅτι προέκαλεῖτο Φορ-

¹ ἢ γεγράφθαι

² ἂν ἐξετάσας

Ἐτήρι] Np. pater Cephisophonis. AUGER.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΑΣΙΩΝΟΣ] Nulla facta testium mentio, quia exemplum erat tantum, nou testamentum authenticum. Quod autem dicebatur διαθήκη, fiebat id abusive, ut multa istiusmodi, quomodo observabat Ulpianus, l. 2. Quoadm. testam. aper., testamentum etiam proprie illud dicatur, quod jure perfectum est, abusive tamen

quoque testamenta appellari, vel injus, vel irrita, vel rupta, vel imperfecta. l. II. c. V. §. XX. HERALDUS.

Οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἔστιν] F. πρὸς ἐκεῖνον οὐδὲν ἔστιν, οὔτε WOLF. Adde οὐδὲν, vel λόγος post ἐκεῖνον. AUGER.

ζ. ὡς γέγραπται τις ἀνεξετάσας] F. ὡς γέγραπται, pro ὅτινα τρόπον γέγραπται ἢ διαθήκη, τις ἂν ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνώη, ut ait τις ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνώη ἂν.

μὴν Ἀπολλόδωρον, εἰ μὴ φησὶν ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.

ἐπίσχυες. ἐνδυμῆσθε, ὅτι τῶν διαθηκῶν γέγραπται τῶν Πασίωνος. καίτοι ἔχρη τούτους βουλομένους τὰ ληθῆ μαρτυρεῖν, εἰ τὰ μάλιστα ἐγίνετο ἢ πρόκλησις, ὡς οὐκ ἐγίνετο ¹ ἐκεῖνος μαρτυρεῖν. λέγε τὴν μαρτυρίαν ἀπαρχῆς πάλιν.

1109

MARTYRIA.

Μαρτυροῦσι παρῆναι πρὸς τῇ διαιτητῇ Τισί,

μαρτυροῦμεν· παρῆμεν γὰρ δὴ. λέγε.

ὅτε προεκαλεῖτο Φορμίων Ἀπολλόδωρον,

καὶ τοῦτο, εἴπερ προεκαλεῖτο, ὀρθῶς ἂν ἐμαρτύρουν.

εἰ μὴ φησὶν, ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.

ἔχε αὐτοῦ. οὐδ' ἂν εἰς ἔτι δήπου τοῦτ' ἐμαρτύρησεν, εἰ μὴ τις καὶ παρῆν διατιθεμένῳ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ, ἀλλ' εὐθύς ἂν εἶπε, τί δ' ἡμεῖς ἴσμεν, εἰ τινές εἰσι διαθηκαὶ Πασίωνος; καὶ γράφειν ἂν αὐτὸν ἠξίωσεν, ὡς περ ἐν ἀρχῇ τῆς προκλήσεως, εἰ μὴ φημὶ ἐγὼ ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαθηκῶν, ὧν φησὶ Φορμίων Πασίωνα καταλιπεῖν, οὐ, τῶν Πασίωνος. τοῦτο μὲν γὰρ ἦν, εἶναι διαθήκας, μαρτυρεῖν, ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα, ἐκεῖνο δὲ φάσκειν Φορμίωνα πλείστον δὲ δήπου κεχώρισται τό τ' εἶναι, καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὑπὲρ ἠλίκων καὶ ὄσων ἦν τὸ κατασκευάσμα τῆς διαθήκης, μικρὰ ἀκούσατέ μου.

ἦ. Ἦν μὲν γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο πρῶτον μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ δοῦναι δίκην, ὧν διεφθάρκει, ἦν ἐμοὶ μὲν οὐ καλὸν λέγειν, ὑμεῖς δ' ἴστε, καὶ ἐγὼ μὴ λέγω· ἔπειδ', ὑπὲρ τοῦ κατασχεῖν, ὅσα ἦν τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ χρήματα παρὰ τῇ μητρὶ· πρὸς δὲ τούτοις, ὑπὲρ τοῦ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡμετέρων ἀπάντων κυρίῳ γενέσθαι. ὅτι δ' οὕτω ταῦτα ἔχει, τῆς διαθήκης αὐτῆς ἀκούσαντες γνώσεσθε. φανήσε-

¹, ἐκεῖνος

WOLF.

Εἰ τὰ μάλιστα ἂν ἐγίνετο] F. leg. et v. 11. καὶ ταῦτα, εἴπερ ἔστω προεκαλεῖτο, ὀρθῶς. ΑΥΘΕΡ.

Εἰ τινές εἰσι διαθηκαὶ] An aliquod sit Pasionis testamentum? F. aſſens, quodnam sit Pasionis testamentum? et v. 18. ἢ μὴ φήμ' ἐγὼ. WOLF.

ται γὰρ οὐ πατρός, ¹ ὥσπερ υἱῶν γράφοντος, εἰκυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου λελυμασμένου τὰ τῶν δεσποτῶν, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντος. λέγε δ' αὐτοῖς τὴν δια- 1110
θήκην αὐτὴν, ἣν οὔτοι πρὸ τῆς κλήσεως μεμαρτυρήκασιν· ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε ἂν λέγω.

ΔΙΑΘΗΚΗ.

Τάδε διέθετο Πασίων Ἀχαρνεύς. Δίδωμι τὴν ἔμαντοῦ γυναῖκα Ἀρχίππην Φορμίωνι· καὶ προῖκα ἐπιδίδωμι Ἀρχίππῃ, τάλαντον μὲν τὸ ἐκ Πεπαρήθου, τάλαντον δὲ τὸ αὐτόθεν, συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν, θεραπαίνας, καὶ τὰ χρυσία, καὶ τὰλλ' ὅσα ἐστὶν αὐτῇ ἔνδον, ἅπαντα ταῦτα Ἀρχίππῃ δίδωμι.

ἠκούσατε, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πλῆθος τῆς προικὸς, τάλαντον ἐκ Πεπαρήθου, τάλαντον αὐτόθεν, συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν, θεραπαίνας, καὶ χρυσία, καὶ τὰλλὰ, φησιν, ὅσα ² ἐστὶν αὐτῇ δίδωμι· τούτῳ τῷ γράμματι καὶ τοῦ ζητῆσαι τι τῶν καταλειφθέντων ἀποκλείων ἡμᾶς.

Ὶ. Φέρε δὴ δείξω τὴν μίσθωσιν ὑμῖν, καθ' ἣν ἐμεμίσθωτο τὴν τράπεζαν παρὰ τοῦ πατρὸς οὗτος· καὶ γὰρ ἐκ ταύτης, καίπερ ἐσκευωρημένης, ὄψεσθε, ὅτι πλάσμα ὄλον ἐστὶν ἢ διαθήκη. δείξω δ', ἣν οὗτος παρέσχετο μίσθωσιν, ³ οὐκ ἄλλην τινά, ἐν ἣ προσγέγραπται ἔνδεκα τάλαντα ὁ πατὴρ ὀφείλων εἰς τὰς παρακαταθήκας τούτῳ. ἔστι δ', οἶμαι, ταῦτα τοιαῦτα. τῶν μὲν οἶκοι χρημάτων, ὡς ἐπὶ τῇ μητρὶ δοθέντων διὰ τῆς διαθήκης, αὐτὸν ἐποίησε κύριον, ὡσπερ ἀκηκόατε ἄρτι· τῶν δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης ὄντων, ἂ πάντες ἠδεδσαν καὶ λαθεῖν οὐκ ἦν, διὰ τοῦ προσοφείλοντα ἀποφῆναι τὸν πατέρα ἡμῶν, ἴν', ὅσα ἐξελέγχοιτο ἔχων, κεκομίσθαι φαίη. ὑμεῖς δ' ἴσως αὐτὸν ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκατα-

¹ ἰπῆς² ἰστὶν ἔνδον αὐτῇ.³ οὐ καλὴν τινα

4. "Ὅπως υἱῶν γράφοντος] F. ὡς ἰπῆς υἱῶν, eo potius, πατρός ἰπῆς υἱῶν. IDEM.
"Ἦν οὔτοι πρὸ τῆς κλήσεως] F. πρὸ τῆς λύσεως, τῆς ἀνοίξεως. Antequam solueretur, aut aperiretur. aut, πρὸ τῆς λύσεως, ante rem in iudicium delatam. IDEM.
καὶ τὰλλα, ἃ φησιν ὅσα ἰστὶν] F. καὶ τὰλλα φησὶν ὅσα ἰστὶ, etc. inquit, quaecumque ei domi sunt, ut redderet articulus ἂ.

Sin is roote additur, addenda videtur et negatio: καὶ τὰλλ', ἂ μὴ φησὶν ὅσα ἰστὶ, etc. que quanta sint, non explicat. IDEM.

Ὶ. F. δείξω καὶ τὴν μίσθωσιν. Nisi scribam jubeat ostendere, ut sit δείξαι δεξάσθω προστακτικῶν, aut desit verbum βούλομαι δείξαι. et v. 20. ὅτι πλάσμα ὄλον ἰστὶν ἢ διαθήκη. IDEM.

"ἴν', ὅσα ἐξελέγχοιτο ἔχων] S. ἰ φημίση.

- 1111 φρόνητον εἶναι· ἔστι δὲ βάρβαρος οὗτος, τῷ μισεῖν οὓς αὐτῷ προσῆκε τιμῶν, τῷ δὲ κακαυργῆσαι καὶ διαρῦσαι πράγματα, οὐδενὸς λείπεται. λάβει δὴ μοι τὴν μίσθωσιν καὶ λέγε, ἢν τὸν αὐτὸν τρόπον διαὶ προκλήσεως ἐνεβάλλοντο.

ΜΙΣΘΩΣΙΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Κατὰ τὰς ἐπίσθωσι Πασίων τὴν τράπεζαν Φορμίω· μίσθωσιν φέρειν Φορμίωνα τῆς τραπέζης τοῖς καιοῖ τοῖς Πασίωνος, δύο τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου, χωρὶς τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως· μὴ εἶναι δὲ τραπεζιτεῦσαι χωρὶς Φορμίω, ἵαν μὴ πείσῃ τοὺς παῖδας τοὺς Πασίωνος· ὀφείλει δὲ Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἑνδεκα τάλαντα εἰς τὰς παρακαταθήκας.

- ἀς μὲν τοίνυν παρέσχετο συνθήκας, ὡς κατὰ ταύτας μισθωσάμενος τὴν τράπεζαν, αὐταὶ εἰσιν, ἃ ἄνδρες δικασταί. ἀκούετε δ' ἐν ταύταις ἀναγινωσκομέναις, μίσθωσιν μὲν φέρειν τοῦτον, ἄνευ τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως, δύο τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου· μὴ εἶχθαι δὲ τραπεζιτεῦειν αὐτῷ, εἰὰν μὴ ἡμᾶς πείσῃ· προσγέγραπται δὲ τελευταῖον, ὀφείλει δὲ Πασίων ἑνδεκα τάλαντα εἰς τὰς παρακαταθήκας. ἔστιν οὖν, ὅστις ἂν τοῦ ξύλου καὶ τοῦ χωρίου καὶ τοῦ γραμματείου τοσαύτην ὑπέμενε μίσθωσιν; ἔστι δ', ὅστις ἂν, δι' ὃν ¹ ὠφλήκει τοσαῦτα χρήματα ἢ τράπεζα, τούτῳ τὰ λοιπὰ ἐπέτρεψεν; εἰ γὰρ ἐνεδέξσε τοσοῦτων χρημάτων, τούτου διοικοῦντος ἐνεδέξσεν. ἴστε γὰρ πάντες καὶ, ὅτ' ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεῦειν, τοῦτον καθήμενον καὶ ² διοικοῦντα ἐπὶ τῇ τράπεζῃ. ὥστε ἐν τῷ μύλωνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μάλλον,
- 1112 ἢ τῶν λοιπῶν κύριον γενέσθαι. ἀλλ' εἰ ταῦτα, καὶ ἄλλα ὅσ' ἂν περὶ τῶν ἑνδεκα τάλαντων ἔχοιμι εἰπεῖν, ὡς οὐκ

¹ ὠφλήκει

² διοικοῦντα * τὰ ἐπὶ

ΙΔΕΜ.

Καταμενομαι φαίη] Utrum i Phormion. Se redegisse id, quod sibi deberetur? An φαίη καταμενομαι Πασίωνα? cui Phormio satisfecerit, dissoluto omnino iure alieno. ΙΔΕΜ.

Διὰ φρασεως] Hæc verba mihi videntur sensum impedire, et forte recidenda sunt. ΑΥΓΕΙΝ.

Χωρὶς τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως] Ὅπως καὶ τὰ καθ' ἡμέραν καιοῖσι Φορμίωνα καὶ χωρηθῆναι τὰς ἀρχαίας. WOLF.

Ἔστιν ὅν, ὅστις.—] Εἰδὼν hic est, tam

VOL. IV.

tabernæ, quam mensæ liguam: χωρίον, locus ubi taberna erat constructa. Mensæ locatio negotii et ἀφορμῆς locationem significat. Si igitur nulla est ἀφορμῆ, si mensa instructa non est, mensam liguam tantum esse dicebat Apollodorus, nec quidquam aliud ejusmodi locatione comprehensum, nisi tabernam quoque, et commentarios negotiationis ac rationes, γραμματεῖων. In Animadv. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. I. II. c. XXV. §. XIII.

HERALDUS.

R

ᾧφειλεν ὁ πατήρ, ἀλλ' οὗτος ὑφῆρηται. ἀλλ' οὐ κἀνεγών
εἴνεκας τοῦ τὴν διαθήκην ψευδῆ δεῖξαι, τοῦδ' ὑμᾶς ἀνα-
μνήσω.

ί. Γέγραπται γὰρ αὐτόθι, μὴ ἐξεῖναι τραπεζο-
τεύειν Φορμίῳνι, εἰάν μὴ ἡμᾶς πείσῃ. τοῦτο τοί-
νον τὸ γράμμα δημοῖ ψευδῆ παντελῶς τὴν διαθήκην οὔσαν.
τίς γὰρ ἀνθρώπων, ἃ μὲν ¹ ἔμελλε τραπεζιτεῖων οὗτος
ἐργάζεσθαι, ταῦθ' ὅπως ἡμῖν τοῖς αὐτοῦ παισίν, ἀλλὰ μὴ
τούτῳ, γενήσεται, προύνοηθη; καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐξεῖναι
τούτῳ τραπεζιτεύειν ἐγράψεν, ἵνα μὴ ἀφίστηται ἀφ' ἡμῶν
ἃ δ' αὐτὸς εἰργασμένος ἔνδον κατέλιπε, ταῦθ' ὅπως οὗτος
λήφεται, παρεσκεύασε; καὶ τῆς μὲν ἐργασίας ἐφθόνησεν,
ἧς οὐδὲν αἰσχρὸν ἦν μεταδοῦναι· τὴν δὲ γυναῖκα ἔδωκεν, οὐ
μειζόν οὐδὲν ἂν κατέλιπεν ² ὄνειδος, τυχῶν γε τῆς παρ'
ἡμῶν δωρεᾶς; εἴτα ὥσπερ ἂν δούλος δεσπότη διδούς, ἀλλ'
οὐ τούναντίον, εἴπερ ἐδίδου, δεσπότης οἰκέτη, προστιθεὶς
προῖκα, ὅσπῃ οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ πόλει, φαίνεται; καὶ τοι
τούτῳ μὲν αὐτὸ τοῦτο ἀγαπητὸν ἦν τῆς δεσποίνης ἀξιο-
θῆναι· τῷ πατρὶ δὲ, οὐδὲ λαμβάνοντι τοσαῦτα χρήματα,
ὅσα φασὶ διδόντα οὗτοι, εὐλογον ἦν πρᾶξαι ταῦτα. ἀλλ'
ὅμως, ἃ τοῖς εἰκόσι, τοῖς χρόνοις, τοῖς πεπραγμένοις ἐξε-
λέγχεται ψευδῆ, ταῦτα μαρτυρεῖν οὐκ ἄκνησεν οὐτοσὶ
Στέφανος· εἴτα λέγει περιῶν, ὡς ἐμαρτύρησε μὲν Νικοκλῆς
ἐπιτροπεῦσαι κατὰ τὴν διαθήκην, ἐμαρτύρησε δὲ Πασικλῆς
ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὴν διαθήκην. ἐγὼ δὲ αὐτὰ ταῦτ'
³ οἶμαι τεκμήρια εἶναι τοῦ μὴτ' ἐκεῖνους τάληθῆ, μήτε 1113
τούσδε, μεμαρτυρηκέναι. ὁ γὰρ ἐπιτροπεῦσαι κατὰ διαθή-
κας μαρτυρῶν, ὄηλον ὅτι, καθ' ὁποίας ἂν, ⁴ εἰδείη. τί οὖν
μαθόντες ἐμαρτυρεῖτε ὑμεῖς ἐν προκλήσει διαθήκας, ἀλλ'
οὐκ ἐκεῖνους ⁵ εἴατε; εἰ γὰρ αὖ μὴ φήσουσιν εἰδέναι τὰ γε-
γραμμένα ἐν αὐταῖς, πῶς ὑμᾶς οἶόν τ' εἰδέναι, τοὺς μηδαμῆ
μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγύς; τί ποτ' οὖν οἱ μὲν ἐκεῖνα,
οἱ δὲ ταῦτα, ἐμαρτύρησαν; ὅπερ εἰρηκα καὶ πρότερον, διεί-

¹ ἔμελλε² ὄνειδος. ³ ὡς τυχῶν γε τ. κ. ἡμῶν δωρεᾶς εἴτα⁴ οἶμαι⁵ εἴατε. καὶ ὁ ἐπιτροπεύουσαι κατὰ διαθήκας μαρτυρῶν, ὄηλον ὅτι καθ' ὁποίας ἂν εἰδείη. τί

εἴατε

λατο ταδιδήματα. καὶ ἐπιτροπεῦσαι μὲν κατὰ δια-
 θήκην, οὐδὲν δεινὸν ἠγγέτο μαρτυρεῖν ὁ μαρτυρῶν, οὐδ'
 ἐπιτροπευθῆναι κατὰ διαθήκην — ἀφαιρῶν ¹ ἑκα-
 τέροις τῶ μαρτυρεῖν τὰ ἐν ταῖς διαθήκαις ὑπὸ τούτου γε-
 γραμμένα —, οὐδὲ καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτῶ
 ἐπιγεγραμμένον γραμματεῖον διαθήκην, οὐδὲ
 τὰ τοιαῦτα· διαθήκας δὲ μαρτυρεῖν, ἐν αἷς χρημάτων
 τσούτων κλοπῇ, γυναικὸς διαφθορᾷ, γάμοι δεσποίνης,
 πράγματα αἰσχύνῃ καὶ ὕβριν τσούτην ἔχοντα, οὐδεὶς
 ἤθελε, πλὴν οὗτοι, πρόκλησιν κατασκευάσαντες, παρ' ὧν
 δίκαιον τῆς ἄλης τέχνης καὶ κακουργίας δίκην λαβεῖν. ἵνα
 τοῖνυν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ μόνον ἐξ ὧν ἐγὼ κατηγορῶ
 καὶ ἐλέγχω, δῆλος ὑμῖν γένηται τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς
 αὐτοσί Στέφανος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν πεποιήκεν ὁ παρασχό-
 μενος αὐτὸν, τὰ πεπραγμένα ἐκείνῳ βούλομαι πρὸς ὑμᾶς
 εἰπεῖν· ὅπερ δ' εἶπον ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δείξω κατηγό-
 ρους γινομένους αὐτοὺς ἑαυτῶν.

1114 ¹ α. Τὴν γὰρ δίκην, ἐν ἣ ταῦτα ἐμαρτυρήθη, παρεγρά-
 ψατο Φορμίαν πρὸς ἐμέ, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι, ὡς ἀφέντος
 ἐμοῦ τῶν ἐγκλημάτων αὐτόν. τοῦτο τοῖνυν ἐγὼ μὲν οἶδα
 ψεῦδος ὂν, καὶ ἐλέγχω, ὅταν εἰσῶ πρὸς τοὺς ταῦτα με-
 μαρτυρηκότας· τούτῳ δὲ οὐχ οἶόν τε τοῦτ' εἰπεῖν. εἰ τοῖνυν
 ἀληθῆ ² πιστεύετ' εἶναι τὴν ἀφῆσιν, οὕτω καὶ μάλιστα ἂν
 οὗτος φανείη ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς, καὶ κατεσκευασμένης
 διαθήκης μάρτυς γεγώς. τίς γὰρ οὕτως ἄφρων, ὥστε ἀ-
 φῆσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι τοῦ βεβαίαν αὐ-
 τῷ τὴν ἀπαλλαγὴν εἶναι· τὰς δὲ συνθήκας καὶ τὰς διαθή-
 κας καὶ τὰλλα, ὑπὲρ ὧν ἐποίητο τὴν ἀφῆσιν, σεσημασμένα
 εἶσαι καθ' αὐτοῦ κείσθαι; οὐκοῦν ἐναντία μὲν ἢ παρα-
 γραφῇ πᾶσι τοῖς μεμαρτυρημένοις· ἐναντία δὲ, ἣν ἀνέγγων

¹ ἰκίτερος * τὸ μαρτυρῶν

² * πιστεύεται'

¹ Ἀφαιρῶν ἰκίτερος τὸ μαρτυρῶν, pro ἰκα-
 τίμος τῶ. IDEM.

Οὐδὲ καταλιπεῖν] F. ἰ δ. et v. 6. ἰ δὲ
 τὰ τοιαῦτα. et v. 17. αὐτὸ ἰαντῆ. et p.
 124. v. 11. ἀπλῶς αὐτὶς μεμαρτυρηκίται.
 et v. 27. καὶ λόγῳ ὧν βούλεται δόσει, non
 ὅ. IDEM.

Τὴν δίκην — μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι] Ex-
 ceptione utebantur, ne res acta apud Ju-

dices repeteretur, vel de transacta move-
 retur controversia, aut ubi praescriptio
 temporis opponitur, vel cum dica, o. g.,
 que peremptoria est, scribitur, non perempto-
 riam, sed alterius alicujus criminis et ju-
 dicii, aut apud alios Magistratos et Ju-
 dices, qui legibus non sint constituti. Pol-
 lux l. VIII. c. 6. In Comm. in Leg. Attic.
 l. IV. t. IV. §. XIV. p. 489. ΡΕΤΤΙΤΟΥ.

ὑμῖν ἄρτι μίσθωσιν, τῆδε τῇ διαθήκῃ· οὐδὲν δὲ τῶν πεπραγμένων οὐτ' εὐλογον οὐδ' ἀπλοῦν οὐθ' ὁμολογούμενον ¹ αὐτῷ ἑαυτῷ φαίνεται· ἐκ ² δὲ τούτου τοῦ τρόπου πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐλέγχεται.

ιβ'. Ὡς μὲν τοίνυν ἐστὶν ἀληθῆ τὰ μεμαρτυρημένα, οὐτ' αὐτὸν τοῦτον, οὐτ' ἄλλον ὑπὲρ τούτου, δεῖξαι δύνησεν· νομίζω· ἀκούω δ' αὐτὸν τοιοῦτόν τι παρεσκευάσθαι λέγειν, ὡς προκλήσεώς ἐστιν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαρτυρίας, καὶ, δυοῖν αὐτῷ προσήκει δοῦναι λόγον, οὐ πάντων τῶν γεγραμμένων, εἴ τε προὔκαλεῖτό με ταῦτα Φορμίων ἢ μῆ, καὶ, εἴ μὴ ἐδεχόμην ἐγώ. ταῦτα μὲν γὰρ ἀπλῶς αὐτὸς μεμαρτυρηκέναι φήσει· τὰ δ' ἄλλα ἐκείνον προκαλεῖσθαι, εἴ δ' ἐστὶν ἢ μὴ ταῦτα, οὐδὲν αὐτῷ προσήκει σκοπεῖν.

ιγ'. Πρὸς δὲ τὸν λόγον τοῦτον καὶ τὴν ἀναίδειαν, βέλτιστόν ἐστι μικρὰ προειπεῖν ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθῃτε ἐξαπατηθέντες. πρῶτον μὲν, ὅταν ἐγχειρῆ λέγειν τοῦτο, ὡς ἄρα οὐ 1115 πάντων ὑπεύθυνός ἐστιν, ἐνδυμείσθε, ὅτι διὰ ταῦτα ὁ νόμος μαρτυρεῖν ἐν γραμματείῳ κελεύει, ἵνα μὴτ' ἀφελεῖν ἐξῆ, μήτε προσδεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδέν. τότ' οὖν αὐτὸν ἔδει ταῦτ' ἀπαλείφειν κελεύειν, ἃ νῦν οὐ φησι μεμαρτυρηκέναι, οὐ νῦν, ἐόντων, ἀναισχυντεῖν. ἔπειτα καὶ τόδε σκοπεῖτε, εἴ ἑάσαιτ' ἂν ἐναντίον ὑμῶν ἐμὲ προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμματεῖον. οὐ δήπου. οὐκοῦν οὐδὲ τοῦτον ἀφαιρεῖν τῶν γεγραμμένων ἑᾶν προσήκει· τίς γὰρ ἀλώσεται πώποτε ψευδομαρτυριῶν, εἴ μαρτυρήσει τε ἃ βούλεται, καὶ λόγον ³ ὃν βούλεται δώσει; ἀλλ' οὐχ οὕτω ταῦτα οὐδ' ὁ νόμος διείλεν, οὐδ' ὑμῖν ἀκούειν προσήκει· ἀλλ' ἐκεῖνο ἀπλοῦν καὶ δίκαιον, τί γέγραπται; τί μεμαρτύρηκας; ταῦθ' ὡς ἀληθῆ δείκνυε. καὶ γὰρ ἀντιγράφαι ταῦτα, ἀληθῆ μεμαρτύρηκα, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένα, οὐ τὸ, καὶ τὸ, τῶν ἐν τῷ γραμματεῖῳ. ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, λάβε τὴν ἀντιγραφὴν αὐτὴν μοι. λέγε.

¹ αὐτῷ² δι' τοῦ τούτου τρόπου³ δι'

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ.

¹ Ἀπολλόδωρος Πασίωνος Ἀχαρνέος, Στεφάνῳ Μενεκλείου Ἀχαρνέϊ ψευδομαρτυρῶν, τίμημα τάλαντον. τὰ ψευδῆ μου καταμαρτύρησι Στίφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῇ γραμματικῇ γεγραμμένα — τἀληθῆ ἡμαρτήρησα, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῇ γραμματικῇ γεγραμμένα.

1116 ταῦτα ² οὕτως αὐτὸς ἀντεγράψατο, ἃ χρὴ μνημονεύειν ὑμᾶς, καὶ μὴ ³ τοὺς ἐξ ἀπάτης νῦν λόγους ὑπὸ τούτου ῥηθσομένους πιστοτέρους ποιεῖσθαι τῶν νόμων καὶ τῶν ὑπὸ τούτου γραφέντων εἰς τὴν ἀντιγραφὴν.

ιδ'. Πυνθάνομαι τοίνυν αὐτοὺς, καὶ περὶ ὧν ἔλαχον τὴν ἐξαρχῆς δίκην, ἐρεῖν καὶ κατηγορήσειν, ὡς συκοφάντημα ἦν. ἐγὼ δ', ὃν μὲν τρόπον ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν, ὅπως τὴν ἀφορμὴν τῆς τραπέζης κατασχῆ, εἶπον καὶ διεξῆλθον ὑμῖν ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων, οὐκ ἂν οἷός τε ἦν λέγειν ἅμα καὶ τούτους ἐλέγχειν περὶ τῆς μαρτυρίας, οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ ἐστίν. ὅτι δ' οὐδ' ὑμεῖς ἐθέλοιτ' ἂν εἰκότως ἀκούειν περὶ τούτων αὐτῶν, ἐκεῖθεν εἰσεσθε, ἂν λογίσσησθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτι οὔτε νῦν ἐστὶ χαλεπὸν περὶ ἂν μὴ κατηγορηταὶ λέγειν, οὔτε, ψευδεῖς ἀναγκόντα μαρτυρίας, ἀποφεύγειν· ἀλλ' ⁴ οὐδ' ἕτερόν γε δίκαιον τούτων οὐδ' ἂν εἰς φήσειεν εἶναι, ἀλλ' ὃ ἐγὼ προκαλοῦμαι νῦν. σκοπεῖτε δὲ ἀκούσαντες. ἐγὼ γὰρ ἀξίω, οὓς μὲν ἀφείλοντό

¹ Ἀπολλόδωρος Π. Ἀ. * Στεφάνῳ Μενεκλείου Ἀ. ψ., τ. τ. . τ. φ. μ. κ. Σ., μ. τ. ἰ. τ. γ. γ.

* Στίφανος Μενεκλείου Ἀχαρνέως. τἀληθῆ ἰ., μ. τ. ἰ. τ. γ. γ.

² οὕτως

³ τοὺς * ἰω' ἐξασάτη νῦν

⁴ οὐδέτις

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ] Ista misere sunt confusa; ponenda: psto ea ita esse in ordinem aliquem re-

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ.
ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΤΙΜΗΜΑ ΤΑΛΑΝΤΟΝ.

¹ Ἀπολλόδωρος Πασίωνος Ἀχαρνέως. τὰ ψευδῆ μου καταμαρτύρησι Στίφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῇ γραμματικῇ γεγραμμένα. In Comm. in Leg. Attic. l. IV. t. III. §. II. p. 409. PETITUS. Idem observarunt (scil. de loco Pollucis l. VIII. c. 6. suppleto atque emendando e Demosthene) H. Valesius in Harpocrat. p. 9. et Joach. Kuhnus, qui Petitem antestatur, ad Polluc. VIII. 58. Mox in Demosthene si Στεφάνῳ Μενεκλείου Ἀχαρνέϊ, ut viri illi præclari, legeris, cetera bene habebunt. Satis enim apparet ex Stephani ἀντιγραφῇ illa omnia esse τἀληθῆ ἡμαρτήρησα et re-

Στίφανος Μενεκλείου Ἀχαρνέως. τἀληθῆ ἡμαρτήρησα, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῇ γραμματικῇ γεγραμμένα. liqua. Nam Orator formulæ posterioris partem duntaxat exhibet. WESSELIUS. Legendum Στεφάνῳ Μενεκλείου Ἀχαρνέϊ, ut exigit formula. PALMER.

Στεφάνῳ Μενεκλείου Ἀχαρνέϊ] Στεφάνῳ Μενεκλείου Ἀχαρνέϊ ψευδομαρτυρῶν, ὁ ἀλαχρὶ δῆλον. WOLF.

ἡμαρτήρησα τὰ] F. ἡμαρτήρησα μαρτυρήσας τὰ. IDEM.

Ταῦτα οὕτως] M. ταῦθ' οὕτως αὐτός. IDEM. ἰ. Οἷα ἂν ἴδῃ τε ἦ] F. ἴδῃ. IDEM.

με ἐλέγχους περὶ τῶν ἐγκλημάτων, οὓς προσῆκον ἦν ῥηθῆναι, μὴ ζητεῖν αὐτοὺς νῦν· αἷς δὲ ἀφείλοντο μαρτυρίαις, ὡς εἰσὶν ἀληθεῖς, δεικνύσαι. εἰ δ', ὅταν μὲν τὴν δίκην εἰσῶ, τὰς μαρτυρίας με ἐλέγχειν ἀξιώσασιν, ὅταν δὲ ταύταις ἐπεξῶ, περὶ τῶν ἐξαρχῆς ἐγκλημάτων λέγειν με κελεύουσιν, οὔτε δίκαια οὔτε ὑμῖν συμφέροντα ἐροῦσι. δικάσειν γὰρ ὁμωμόκατε ὑμεῖς, οὐ περὶ ὧν ἂν ὁ φεύγων ἀξιοῖ, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν ὧν ἂν ἡ δίκης ἢ ταύτην δ' ἀνάγκη τῆ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι, ἣν ἐγὼ τούτῳ ψευδομαρτυριῶν εἶληχα. μὴ δὲ τοῦτ' ἀφίεις, περὶ ὧν οὐκ ἀγωνίζεται, λε- 1117 γέτω· μηδ' ὑμεῖς ἔατε, εἰάν ἄρα οὗτος ἀναίσχυνη.

14. Οἴομαι τοίνυν αὐτὸν, οὐδὲν οὐδαμῆ δίκαιον ἔχοντα λέγειν, ἢ ξειν καὶ ἐπὶ τοῦτο, ὡς ἄτοπον ποιῶ, παραγραφήν ἠττημένος, τοὺς διαδήκην μαρτυρήσαντας διώκων· καὶ τοὺς δικαστὰς τοὺς τότε ¹ φήσει διὰ τοὺς ἀφείναι μεμαρτυρηκότας ἀποψηφίσασθαι μᾶλλον, ἢ διὰ τοὺς διαδήκην μαρτυρήσαντας. ἐγὼ δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζω πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι οὐχ ἦττον τὰ πεπραγμένα εἰδᾶτε σκοπεῖν, ἢ τὰς ὑπὲρ τούτων παραγραφάς. περὶ δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὰ ψευδῆ καταμαρτυρήσαντες οὗτοί μου, ἀσθενεῖς τοὺς περὶ τῆς ² γραφῆς ἐποίησαν λόγους. χωρὶς δὲ τούτων, ἄτοπον πάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἐβλαψεν, ἀποφαίνειν· ἀλλ' οὐχ, ὡς αὐτὸς ἕκαστος ³ ἀληθῆ μεμαρτύρηκε, δεικνύσαι. οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγει αὐτῷ προσῆκει· ἀλλ' ἂν, αὐτὸς ὡς ἀληθῶς μεμαρτύρηκεν, ἀποφῆνη.

15. Ἐφ' ᾧ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μάλιστα ἀπολωλέναι δίκαιός ἐστιν οὗτος· Στέφανος, τοῦτ' ἀκούσατέ μου. δεινὸν μὲν γὰρ ἐστίν, εἰ καὶ κατ' ὅτου τις ψευδῆ μαρτυρεῖ· πολλῶν δὲ δεινότερον καὶ πλείονος ὀργῆς ἀξίον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν. οὐ γὰρ τοὺς γεγραμμένους νόμους ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα, ἀναιρεῖ. τοῦτο τοίνυν ἐπιδειχθήσεται πεποικηκὸς οὗτος· ἐστὶ γὰρ ἡ τούτου μήτηρ, καὶ ὁ τῆς ἐμῆς γυναικὸς πατήρ,

1 φήσει

2 γραφῆς

3 τῆς

1118 ἀδελφοί ὥστε τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑμὴν ἀνεψιὰν εἶνα
 τούτῳ, τοὺς δὲ παῖδας τοὺς ¹ ἐκείνης καὶ τοὺς ἐμοὺς ἀνε-
 ψιαδοὺς. ἀρ' οὖν ὀραεῖ ποτ' ἀν' ὑμῖν οὗτος, εἴ τι δι' ἐνδείαν
 εἶδε ποιούσας ἂν σὺ χρεὴ τὰς αὐτοῦ συγγενεῖς, ὅπερ ἤδη
 πολλὰ πεποιήκασι, παρ' αὐτοῦ προῖκα ἐπίδους ἐκδοῦναι,
 ὅς, ὑπὲρ τοῦ μηδ', ἀ προσήκει, κομίσασθαι ταύτας, τὰ
 ψευδῆ μαρτυρεῖν ἠθέλησε, καὶ περὶ πλείονος ἐποήσατο τὸν
 Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα ;
 ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν μαρτυρίαν
 τὴν Δεινίου, καὶ ἀναγίνωσκε· καὶ κάλει Δεινίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Δεινίας ² Θεομνήτου Ἀθμονεὸς μαρτυρεῖ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐκδοῦναι
 Ἀπελλοδώρῳ κατὰ τοὺς νόμους γυναῖκα ἔχειν· καὶ, μηδὲ πώποτε παραγε-
 νίσθαι, μηδὲ αἰσθίσθαι, ὅτι Ἀπολλόδωρος ἀφῆκε τῶν ἐγκλημάτων ἀπάντων
 Φορμίωνα.

ὁμοίος γε ὁ Δεινίας, ὃ ἄνδρες δικασταί, τούτῳ, ὅς ὑπὲρ
 τῆς θυγατρὸς, καὶ τῶν θυγατριδῶν, καὶ ἐμοῦ τοῦ κηδεστοῦ,
 διὰ τὴν συγγένειαν, οὐδὲ τάληθῆ μαρτυρεῖν ἐθέλει κατὰ
 τούτου· ἀλλ' οὐχ ³ οὕτως Στέφανος, οὐκ ἄκησε καθ' ἡμῶν
 τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, ⁴ οὐδ', εἰ μηδένα τῶν ἄλλων, τὴν αὐ-
 τοῦ μητέρα ἠσχύθη, τοῖς ἀπ' ἐκείνης οἰκειοῖς τῆς εὐχάτης
 ἐνδείας αἰτίος γενόμενος.

1119 ιζ'. Ὁ τοίνυν ἔπαθον δεινότατον, καὶ ἐφ' ᾧ μάλιστα
 ἐξεπλάγην, ὅτ' ἠγωνιζόμεν, ὃ ἄνδρες δικασταί, τοῦθ' ὑμῖν
 εἶπειν βούλομαι. τὴν τε γὰρ τούτου πονηρίαν ἐτι μᾶλλον
 ὑμεῖς ὄψεσθε, καὶ ἐγὼ, τῶν γεγενημένων ἀποδουράμενος τὰ
 πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ βράων ἔσομαι. τὴν γὰρ μαρτυ-
 ρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν ὁ πλεῖστος ἐλεγχὸς μοι,
 ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ. τότε μὲν δὴ τῷ
 κακῷ πληγεῖς οὐδὲν ἄλλο εἶχον ποιῆσαι, πλὴν ὑπολαμβά-
 νειν τὴν ⁵ ἀρχὴν ἠδικῆνέναι με, καὶ τὸν ἐχίνον κεκινήκηναι·
 νῦν δ', ἀφ' ὧν ⁶ ὕστερόν τι πέπεισμαι, πρὸς αὐτῷ τῷ δια-
 τητῆ, Στέφανον ταυτονί· αὐτὴν ὑφηρημένον εὐρίσκω, πρὸς

¹ ἐκείνου ² Θεομνήτου ³ οὕτως Στέφανος, ⁴ ὅς οἱα
⁵ οὐδ', ⁶ εἰ καὶ μηδένα τ. ἄ., τ. αὐτοῦ ⁷ γε μητέρα ⁸ Ἀρχίστων ⁹ ὕστερον πέπεισμαι

ΙΔΕΜ.

ιζ'. Τοὺς δὲ παῖδας τοὺς ἐκείνης] Μ. τοὺς
 ἐκείνου, S. τοῦ Στεφάνου. et v. 12. Θεομνή-
 τω. Sic enim contra Nesciam hujus no-

pos appellatur. ΙΔΕΜ.

Ἄλλ' οὐχ οὕτως] Μ. οὕτως [ἐπιμήμα-
 τικῶς] Στέφανος οὕτως οἱα ἄκησεν. ΙΔΕΜ.
 ιζ'. Πρὸς μαρτυρίαν τῆς τῆς ἐξορκίσταται,

μαρτυρίαν τινὰ, ἵνα ἐξορκώσασθαι, ἀναστάντος ἐμοῦ. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν ὑμῖν μαρτυρήσουσι τῶν τούτοις παρόντων οἱ ἰδόντες· οὐ γὰρ ἐξομνῦναι ἐδελήσειν αὐτοὺς οἴομαι. εἰάν δ' ἄρα τοῦτο ποιήσωσιν ὑπ' ἀναιδείας, πρόκλησιν ὑμῖν ἀναγνώσεται, ἐξ ἧς τούτους τ' ἐπιπροκῶντας ἐπαυτοφώρῳ λήψεσθε, καὶ τοῦτον ὁμοίως ὑψηρημένον τὴν μαρτυρίαν εἴσεσθε. καίτοι, ὅστις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κακῶν ἀλλοτριῶν κλέπτῃς ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι, τί ἂν ἠγείσθε ποιῆσαι ¹ τοῦτον ἄλλο τοῦ; λέγε τὴν μαρτυρίαν, εἴτα τὴν πρόκλησιν ταύτην.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυροῦσι φίλοι εἶναι καὶ ἐπιτήδαιοι Φορμίων· καὶ παρῆναι πρὸς τῆς διαιτητῆ Τισία, ὅτε ἦν ἀπόφανσις τῆς διαιτῆς Ἀπολλοδώρῳ πρὸς Φορμίωνα· καὶ εἶδεναι τὴν μαρτυρίαν ὑψηρημένον Στέφανον, ἣν αἰτίαται αὐτὸν Ἀπολλόδωρος ὑφελίσθαι.

ἢ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομώσασθε.

ΕΞΟΜΟΣΙΑ.

οὐκ ἄδηλον ἦν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τοῦτο ἔμελλον ² ποιήσειν προθύμως, ἐξομῆσθαι. ἵνα τοίνυν παραχρῆμα ἐξελεγχθῶσιν ἐπιωρκηκότες, λάβετε μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν, καὶ τὴν πρόκλησιν ἀναγίνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

1120

Μαρτυροῦσι παρῆναι, ὅτε Ἀπολλόδωρος προκαλεῖτο Στέφανον παραδόναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαρέσεως τοῦ

¹ τούτων ὑπὲρ αὐτοῦ;

² ποιήσειν, προθύμως ἐξομῆσθαι

ἀναστάντος ἐμοῦ] Cum ego ejurandi cujusdam testimonii causa surrexisssem. Fortasse rectius fuerit: Cum ego, ut testem quendam jurisjurando obstringerem, surrexisssem. Libet, quia jurisjurandi mentio hic fit, addere locum e Mosehopuli schedis, quem apud Demosthenem toties lectam me reperisse non recordor: παρ' Ἀθηναίους λέγεται τις ἰδίας, πρὸς δ' τοὺς ἑμάς ἐποιήσθη. ὡς παρὰ Δημοσθένη· καὶ πρὸς τὴν λέξιν ἀγογῆς καὶ ἐξομῶντες. IDEM. V. Not. Meurs. p. 1265. 6. ed. R.

Κακῶν ἀλλοτριῶν κλέπτῃς] Τὸ κακῶν Felio. omittit. F. μαρτυρίαν ἀλλοτριῶν, vel ἐπιρ ἀλλοτριῶν. IDEM.

Ποῖσαι τούτων ἄλλο τοῦ] F. ἴνῃ· ἑαυτοῦ, vel ποῖσαι ἑαυτῶν. Locus utique depravatus est, et conjecturae parum firmæ. IDEM.

Ἡ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομώσασθε] Utrum illud, μαρτυροῦσι φίλοι εἶναι, prescriptum est ab Apollodoro testibus, conceptis verbis recitandum? an Demosthenes, incertus, utrum facturi essent testes, olientem ad utrumque instruxit? Simile commentum est et in oratione contra Timarchum, ubi recitatur Hegesandri testimonium, qui mox ejusdem detrectati accusatur. Sane ista στρατηγήματα, μάλλον δὲ ποικιλήματα ῥητορικῆ. IDEM.

Ἐμελλον ποιήσειν, προθύμως ἐξομῆσθαι] F. A. καὶ προθύμως. aut, ἔμελλον ποιήσειν προθύμως. ut τὸ ἐξομῆσθαι sit sololion, quo declararetur τὸ ποιήσειν: aut τὸ προθύμως ἐξομῆσθαι accedat κατ' ἐπιτήρησιν. IDEM. ἐξομῆσθαι abundat, et videtur esse glossema, quod quis ad illud ποιήσειν ad-

γραμματίου, καὶ γράμματα ἦν ἵτοιμος γράφειν Ἀπολλόδωρος, καθ' ὃ τὰ ἴσται ἢ βάσανος ταῦτα δὲ προκαλουμένου Ἀπολλοδώρου, οὐκ ἰδεήσας παραδούνας Στέφανον, ἀλλὰ ἀποκρίνασθαι Ἀπολλοδώρῳ, δικάζεσθαι, εἰ βούλοιο, εἰ τι φησὶν ἀδικεῖσθαι ὑφ' ἑαυτοῦ.

τίς ἂν οὖν ὑπὲρ τοιαύτης αἰτίας, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἴτερ ἐπίστευεν ἑαυτῷ, οὐκ ἂν ἐδέξατο τὴν βάσανον; οὐκοῦν τῷ φεύγειν τὴν βάσανον ὑψηρῆμένος ἐξελέγχεται. ἄρ' οὖν ἂν ὑμῖν αἰσχυρῶς δοκῇ τὴν τοῦ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν δόξαν, ὃ τὴν τοῦ κλέπτῃς φανῆναι μὴ φυγῶν; ἢ, δεηθέντος¹ τοῦ, ὀκῆσαι ἂν τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, ὅς, ἂ μὴδεις ἐκέλευε, ἐδελοντῆς πονηρὸς ἦν; δικαίως τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτων ἀπάντων δούς ἂν δίκην, πολὺ μᾶλλον ἂν εἰκότως διὰ τᾶλλα κολασθεῖη παρ' ὑμῖν.

ἦ. Σκοπεῖτε δὲ τὸν βίον, ὃν βεβίωκεν, ἐξετάζοντες. αὗτος γὰρ ἠνίκα συνέβαινεν εὐτυχεῖν Ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἴσα² βαίνων ἐβάδιζεν ὑποπεπτωκῶς ἐκείνῳ, καὶ ταῦτα ἴσασι πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ὄντων ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἀπάλετο ἐκείνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη, σὺχ' ἤκιστα ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων διαφορηθεῖς, τῷ μὲν υἱεὶ τῷ τούτου, πολλῶν πραγμάτων ὄντων, οὐ παρέστη πώποτε, οὐδ' ἐβοήθησεν, ἀλλ' Ἀπόληξίς; καὶ Σόλων, καὶ πάντες ἀνθρωποι μᾶλλον βοηθοῦσι. Φορμίωνα δὲ πάλιν εἰώρακε, καὶ 1121 τούτῳ γέγονεν οἰκειὸς, ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων τούτου ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπὲρ τούτου πρεσβευτῆς μὲν ᾤχετο εἰς Βυζαντιον πλέων, ἠνίκα ἐκείνοι τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον, τὴν δὲ δίκην ἔλεγε τὴν πρὸς Καλχηδόνιους, τὰ ψευδῆ δὲ μου φανερῶς οὕτω καταμεμαρτύρηκεν. εἴδ', ὅς εὐτυχοῦντων ἐστὶ κόλαξ, καὶ ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης· καὶ, τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν καγαθῶν ὄντων μηδὲν μὴδ' ἐξίσου χρεῖται, τοῖς δὲ τοιούτοις ἐδελοντῆς ὑποκίπτει· καὶ, μὴτ' εἰ τίνα τῶν οἰκειῶν ἀδικήσῃ, μὴτ' εἰ παρὰ τοῖς ἄλλοις φαύλην δόξαν ἔξει, ταῦτα ποιῶν, μὴτ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλεον ἔξει —, τοῦτον οὐ μισεῖν, ὡς κοινὸν ἐχθρὸν τῆς φύσεως ὅλης τῆς ἀνθρωπίνης, προσήκει; ἔγωγ' ἂν φαίην. ταῦτα μέντοι τὰ

¹ του

² βαίνων * ὑμῖν, ἐβάδιζεν

scripserit. HERALDUS.

Οἰκεῖν τῷ φεύγειν· legendam, διὰ τῷ

VOL. IV.

φεύγειν. et v. antepen. μηδ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ. WOLF.

τοσαύτην ἔχοντα αἰσχύνην, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τῷ τῆν πόλιν φεύγειν καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι, προφηταὶ πράττειν, ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται, καὶ, μήτε χορηγῆ, μήτε τριηραρχῆ, μήτ' ἄλλο μηδὲν ἢν προσῆκει ποιῆ καὶ κατείργασται τοῦτο. τεκμήριον δὲ ἔχων γὰρ οὐσίαν τοσαύτην, ὥστε ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦναι τῇ θυγατρὶ, οὐδ' ἠντινοῦν λειτουργίαν εἰράταται ὑφ' ὑμῶν λειτουργῶν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην. καίτοι πόσι κάλλιον φιλοτιμούμενον ἐξετάζεσθαι, καὶ προθυμούμενον εἰς αἱ θεῖ, τῇ πόλει, ἢ κολακεύοντα, καὶ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντα; ἀλλ' ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν οὗτος ποιήσειε. καὶ μὴν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μᾶλλον ἄξιον ὀργίλως ἔχειν τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. τοῖς μὲν γὰρ ἢ τῆς χρείας 1122 ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνδρωπίνως λαγίζομένοις· οἱ δ' ἐκ περιουσίας, ὡσπερ οὗτος, πονηροὶ, οὐδεμίαν πρόφασιν δικαίαν ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, ἀλλ' αἰσχροκερδεῖς καὶ πλεονεξία καὶ ὕβρει καὶ τῷ τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι, ταῦτα φανήσονται πράττοντες. ὑμῖν δὲ οὐδὲν τούτων συμφέρει, ¹ ἀλλὰ τὴν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου δίκην, ἂν ἀδικῆται, δύνασθαι λαβεῖν. ἔσται δὲ τοῦτο, εἰὰν κολάζητε τοὺς φανερώς οὕτως ἐξ εὐπορίας πονηροῦς.

13. Οὐ τοίνυν οὐδ' αἱ πέπλασταί, καὶ βαδίζεῖ οὗτος παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακῶς, σωφροσύνης εἰκότως ἂν τις ἠγήσαιοτο εἶναι σημεῖα, ἀλλὰ μισανδρωπίας. ἐγὼ γὰρ, ὅστις, αὐτῷ μηδενὸς συμβεβηκότος δεινοῦ, μηδὲ τῶν ἀναγκαίων σπανίζων, ἐν ταύτῃ τῇ σχέσει διάγει τὸν βίον, ταῦτα ἠγοῦμαι συνειρακέναι καὶ λελογίσθαι παρ' αὐτῷ, ὅτι, τοῖς μὲν ἀπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς, καὶ προσέλδοι τις ἂν, καὶ δεηθεῖν, καὶ ² ἀπαγγεῖλαιεν, οὐδὲν ὀκνῶν· τοῖς δὲ πεπλασμέναις καὶ σκυθρωποῖς, ὀκνήσειεν ἂν τις προσελθεῖν πρῶτον. οὐδὲν οὖν ἄλλο, ἢ πρόβλημα τοῦ τρέ-

¹ ἀλλὰ * τὸ τὸν

² ἀπαγγεῖλαιεν

αἱ. Ἐπὶ τὸ τὴν πόλιν φεύγειν] Τὰς εἰς τὴν πόλιν λειτουργίας. IDEM.

Ἐκ περιουσίας] Vid. Not. vol. II. p. 25.

l. pon.

Ἐὰν κολάζηται. et v. 23. ἀπέπλασταί.

et v. 28. καὶ λελογίσθαι. et v. 30. καὶ ἀπαγγεῖλαιεν, ut in Παραπροσβλή: τί δὲ μέγας οὐδὲν ἀπαγγεῖλαιεν. WOLF.

Τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς] Ἐκ περιουσίας, τοῖς εὐποροῦσι καὶ σπανοῦς. IDEM.

πρω, τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔστι, καὶ τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ
 πικρὸν ἐνταῦθ' ἠλοῖ. σημείον δέ· τοσούτων γὰρ ὄντων τὸ
 πλήθος τῶν Ἀθηναίων, πράττων πολὺ βέλτιον, ἢ σὲ προσ-
 ῆκον ἦν, τῷ πάποτε εἰσηνεγκας; ἢ τίνι συμβέβλησάι τι;
 ἢ τίνα εὖ πεποίηκας; οὐδὲν ἂν εἰπεῖν ἔχῃς. ἀλλὰ τοκίζων,
 καὶ τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας, εὐτυχήματα
 σαυτοῦ, νομίζων, ἐξέβαλες μὲν τὸν σαυτοῦ θεῖον Ναιάν ἐκ
 1123 τῆς πατρῴας οἰκίας· ἀφήρησαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν
 ταῦτα, ἀφ' ἧν ἐξῆ' αἰοίκητον δὲ τὸν Ἀρχεδήμου παῖδα,
 τὸ σαυτοῦ μέρος, πεποίηκας· οὐδεὶς δὲ πάποτε οὕτω πι-
 κρῶς οὐδ' ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ, τοὺς ὀφείλοντας
 τοὺς τέκους. εἶτα, ὃν ὁρατε ἐπὶ πάντων οὕτως ἄγριον καὶ
 μιαρὸν, τοῦτον ὑμεῖς ἠδικηκότα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβόντες αὐ-
 τιμωρήσεσθε; δεινὰ ἄρα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ποιήσετε καὶ
 σὺν χί' δίκαια.

κ'. Ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ Φορμίωνι, τῷ
 παρασχομένῳ τούτον, νημεσῆσαι τοῖς πεπραγμένοις, τὴν
 ἀναιδείαν τοῦ τρόπου καὶ τὴν ἀχαριστίαν ἰδόντας. ¹οἶμαι
 γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἶδεναι, ὅτι τούτον, ἠνίκ' ἄνιος ἦν, εἰ
 συνέβη μάγειρον ἢ τινὸς ἄλλης τέχνης δημιουργὸν πρί-
 σσθαι, τὴν τοῦ δεσπότου τέχνην ἂν μαθῶν, πόρρω τῶν
 νῦν παρόντων ἦν ἀγαθῶν· ἐπειδὴ δὲ ὁ πατήρ ὁ ἡμέτερος,
 τραπεζίτης ὢν, ἐκτήσατ' αὐτὸν, καὶ γράμματα ἐπαίδευσε,
 καὶ τὴν τέχνην ἐδίδαξε, καὶ χρημάτων ἐποίησε κύριον πολ-
 λῶν, εὐδαίμων γέγονε, τὴν τύχην, ἢ πρὸς ἡμᾶς ἀφίκετο,
 ἀρχὴν λαβὼν πάσης τῆς νῦν παρούσης εὐδαιμονίας. οὐκοῦν
 δεπὸν, ὦ γῆ καὶ θεοί, καὶ πέρα δεινοῦ, τοὺς Ἕλληνα μὲν
 ἀπὲρ Βαρβάρου ποιήσαντας, γνώριμον δ' αὐτ' ἀνδραπόδου,
 τοσούτων δ' ἀγαθῶν ²ἠγεμόνα, τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς
 ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα· καὶ εἰς
 τοῦθ' ἦκειν ἀναιδείας, ὥστε, ἥς παρ' ἡμῶν τύχης μετέσχε,
 ταύτης ἡμῖν μὴ τολμᾶν μεταδοῦναι. ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ

¹ οἶμαι

² ἠγεμόνας

18'. Ἐνταῦθα.] Sic, i. e. in Stephano. AUCER.

Εἰσηνεγκας.] Simplicior, pro εἰσηνεγκας ἱράνους, locutione proterita.

Τὴν συμβέβλησάι τι·] Non πρὸς τῶν συμβεβλησάν, sed πρὸς τῶν συμβέβλησεν καὶ ἱρά-

non hinc accipio. et v. 5. εἰδήσα ἂν ἔχῃς εἰπῶν. et v. 7. τὸν σαυτοῦ θεῖον. et v. 8. τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ταῦτα. et v. 19. εἶτι τοῦτω, ἔτι. WOLF.

Ἀοικίτων.] Ἀοικίτος vulgo inhabitatus, hinc habitations carens. AUCER.

ἠκούσῃ τὴν δέσποιναν γῆμαι, καὶ ἡ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχει τόδ' ἡνίκα ἐωνήθη, ταύτη συνοικεῖν οὐδὲ 1124
 προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι, χωρὶς ἄν, οὔσης τῆς μητρὸς κυρίας, οὗτος ἐγκρατῆς γέγονε πολλῶν χρημάτων. τί γὰρ αὐτὸν οἶσθε εἰς τὰς διαθήκας ἐγγράψαι, καὶ ἑταῖρα, ὅσα ἐστίν, Ἀρχίππη δίδωμι; τὰς δ' ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δι' ἑνδοίαν ἀνεκδότους ἑνδὸν γηράσκειν, περιορᾷ. καὶ, εἰ μὲν πένθης οὗτος ἦν, ἡμεῖς δ' εὐποροῦντες ἐτυγχάνομεν, καὶ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ, ἐμοί, οἱ παῖδες ἄν οἱ τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο, οἱ τοῦ δούλου τῶν τοῦ δεσπότη. θεῖοι γὰρ εἰσιν αὐταῖς διὰ τὸ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν τοῦτον λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἀπόρωσ ἡμεῖς ἔχομεν, τῆνικαῦτα οὐ συνεκδάσει ταύτας· ἀλλὰ λέγει καὶ λογίζεται τὸ πλῆθος, ἄν ἐγὼ χρημάτων ἔχω. καὶ γὰρ τοῦτο ἀτοπώτατον πάντων. ἄν μὲν ἀπεστέρηκεν ἡμᾶς χρημάτων, οὐδέ πω καὶ τήμερον ἠθέλησεν ὑποσχεῖν τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴδ' εἰσαγωγίμους εἶναι τὰς δίκας παραγράφεται· ἄ δὲ τῶν πατρῴων ἐνεμάμην ἐγὼ, ταῦτα λογίζεται. καὶ, τοὺς μὲν ἄλλους ἄν τις ἴδοι τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους· οὗτος δ' αὐτὸν ἀντίον, τὸν δεσπότην ὁ δούλος ἐξετάζει, ὡς δῆτασ πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐκ τούτων ἐπιδείξων.

κα. Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν ὀψέως τῆ φύσει, καὶ τῷ ταχέως ἑαδίζειν, καὶ λαλεῖν μέγα, οὐ τῶν εὐτυχῶσ πεφυκότων ἐμαυτὸν κρίνω· ἐφ' οἷσ γὰρ οὐδὲν ὠφελούμενος λυπῶ τινὰσ, ἔλαττον ἔχω πολλαχοῦ, τῷ μέντοι μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάναισ εἶναι, πολὺ τούτου, καὶ τοιούτων ἐτέρων, εὐτακτότερον ζῶν ἄν 1125 φανεῖν.

κβ. Τὰ δ' εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὅσα εἰς ἡμᾶσ, ὡσ δύνα-

ἰ γὰρ; * μάτην αὐτῶν

ἑ ταῖλα, ἑσα * ἴδον ἰστίον,

ἑ * τῶν μὲν ἄλλων

κ'. Καταχύσματα] De hoc more affusionum, quae fiebant, quando servos recenter emptos in domini domum recipiebant, vide Soboliamem Aristophanis ad fabulam Plautus haec verba actus tertiae scenae secundae: φείξ νῦν ἰούσα εἰσω κορίσση καταχύσματα. PALMER.
 Τί γὰρ; Hic τί, ut scripsit, τίος ἦνκα.

AUGER.

Καὶ συνέβη τι παθεῖν, ὡσ πολλὰ. (S. ἰστί τὰ ἀθρώπιμα) ἡμᾶ] Noli conjungere ὡσ πολλὰ ἡμᾶ, scilicet συνέβη. WOLF. ὡσ πολλὰ, sub. ἀθρώπιμα συμβαίνει. AUGER.

Τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο] F. ἰστί δικάζοντο. Unde ἰστίμοι, αἱ ἰστίμοροι.

μαι, λαμπρότατα, καὶ ¹ὡς ὑμεῖς σύνιστε, ποιῶ. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοῦθ', ὅτι τοῖς μὲν γίνεσι πολίταις ὑμῖν ἰκανόν ἐστι λειτουργεῖν, ὡς οἱ νόμοι προστάττουσι· τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς, ὡς ἀποδιδόντας χάριν, οὕτω προσήκει φαίνεσθαι λειτουργοῦντας. μὴ οὖν μοι ταῦτα ὀνειδίζε, ἐφ' οἷς ἐπαίνου τύχοιμ' ἂν δικαίως· ἀλλὰ τίνα, ὦ Φορμίων, τῶν πολιτῶν ἔταιρεῖν, ὡς περ σὺ, μεμίσθωμαι; δεῖξον. τίνα τῆς πόλεως, ἧς αὐτὸς ²ἠξιώθη, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ παροῦσias ἀπεστήρικτα, ὡς περ σὺ τοῦτον, ὃν κατήσχυνας; τίνος γυναικα δάφθαρκα, ὡς περ σὺ, πρὸς πολλαῖς ἀλλαις, ταύτην, ἣ τὸ μῆμα ὑποδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος, πλησίον τοῦ τῆς δεσποίνης, ἀνηλωκῶς πλέον ἢ τάλαντα δύο; καὶ οὐκ ἠσθάνετο, ὅτι οὐχὶ τοῦ τάφου μνημεῖον ἐστὶ τὸ οἰκοδόμημα, τοιοῦτον ὃν, ἀλλὰ τῆς ³ἀδικίας, ἧς τὸν ἄνδρα ἠδίκηκεν ἐκείνη διὰ τοῦτον. εἶτα τοιαῦτα ποιῶν, καὶ τηλικαύτας μαρτυρίας ἐξενηροχῶς τῆς ὑβρεως τῆς σαυτοῦ, σὺ τὸν ἄλλου βίον ἐξετάζειν τολμᾶς; μεθ' ἡμέραν εἴ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτα, ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία, ταῦτα ποιεῖς.

κγ'. Πονηρὸς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸς οὗτος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ Ἀνακείου καὶ ἀδικός. σημεῖον δέ· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, πένης ἂν ἦν, τὰ τοῦ δεσπότης διοικήσας· νῦν δὲ τοσούτων χρημάτων τὸ πλῆθος κύριος καταστάς, ὥστε τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας, ὅσα νῦν κέκτηται, οὐκ ὀφείλειν ταῦτα, ἀλλὰ πατρῷα ἔχειν ἡγεῖται. καίτοι πρὸς θεῶν, εἰ 1126 κλέπτῃ σε ἀπῆγον, ὡς ἐπ' αὐτοφάρω εἰληφῶς, τὴν οὐσίαν ἦν ἔχεις, εἴ πως οἷόν τ' ἦν, ἐπιθίεις σοι, εἰτὰ σε ἠξίου, εἰ μὴ φῆς ὑψημημένος ταῦτ' ἔχειν, ἀνάγειν ὄθεν εἰληφας, εἰς τίνα ἂν αὐτὰ ἀνήγαγες; οὔτε γὰρ σοι πατήρ παρεδωκεν, οὐδ' εὗρες, οὔτε λαβῶν ποθεν ἄλλοθεν ἦλθες ὡς ἡμᾶς· βάρβαρος γὰρ ἐωνήθη. εἶθ', ὦ δημοσίᾳ προσῆκεν ἐπὶ τοῖς

¹ ὡς καὶ

² ἠξιώθη

³ ἀδικίας, * ἧ καὶ τῶν

WOLF.

κγ'. μεθ' ἡμέραν] Ἀπὸ τοῦ, ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. μεθ' ἡμέραν γὰρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ. Schol. ad Aristoph. Plat. v. 931. Cf. Hemsterh. ad Aristoph. Plat. p. 327. et D'Orville. ad Charit. Aphrod. l. IV. c. VI. p. 412. qui μεθ' ἡμέρας vel μεθ' ἡμέρας patrocinarum videtur.

κγ'. ἄνθρωπος ἐκ τοῦ Ἀνακείου] Τὰ Ἀνάκειον, ἰσχυρὰ Καστορὸς καὶ Πολυδεύσεως. τὸ δὲ Ἀνάκειον, τὸ ἱερὸν. Unde conjectura est, Servos venisse ad Castoris et Pollacis: ut sententia sit: A primo emptiois die fuit improbus et injustus. WOLF.

Ἀνακείου] Ἰ. ἀνακείου. ἀνακίον, ergastulium malorum servorum. AVOCIE.

εργασμένοις τεθνήσκειν, σὺ, τὸ σῶμα σεσωκώς, καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος, καὶ παιδάς ἀδελφοῦς τοῖς ἑαυτοῦ δεσπότηαις ἀξιώθεις ποιήσασθαι, παρεγράψω μὴ εἰσαγωγίμων εἶναι τὴν δίκην τῶν ἐγκαλουμένων χρησάτων ὑφ' ἡμῶν; εἶτα κακῶς ἡμᾶς ἔλεγες; καὶ τὸν ἡμέτερον πατέρα ἐξήταξες, ὅστις ἦν; ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χαλεπῶς ἠνεγκεν; ἐγὼ γάρ, εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον προσήκει μοι φρονεῖν, τούτου γε μετρίον, οἶμαι· καὶ τούτῳ γε εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοῦ γε ἔλαττον. ὄντων γάρ ἡμῶν τοιούτων, ὅποιους τινας ἂν καὶ σὺ κατασκευάσῃς τῷ λόγῳ, σὺ δούλος ἦσθα.

κδ'. Τάχα ταῖνον ἂν ἴσως καὶ τοῦτό τις αὐτῶν εἴποι, ὡς, ἀδελφός ὢν ἐμὸς, Πασικλῆς οὐδὲν ἐγκαλεῖ τῶν αὐτῶν τούτῳ πραγμάτων. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ περὶ Πασικλέους, — παρατησάμενος καὶ δεηθεὶς ὑμῶν συγγνώμην ἔχειν, εἰ προεληλυθώς εἰς τοῦτο, ὥστε, ὑπὸ τῶν ἐμαυτοῦ δούλων ὑβρισθεὶς, οὐ δύναμαι κατασχεῖν, ἀ τέως οὐδὲ τῶν ἄλλων λεγόντων ἀκούειν ἐδόκουν, — ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι. ἐγὼ γάρ ὁμομήτριον μὲν ἀδελφὸν ἐμαυτοῦ Πασικλέα νομίζω, ὁμοπατέριόν ¹ γ' οὐκ οἶδα. δέδοικα μέντοι μὴ τῶν Φορμίωνος ἀμαρτημάτων εἰς ἡμᾶς ἀρχὴ Πασικλῆς ἦ. ὅταν 1127 γὰρ τῷ δούλῳ συνδικῆ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παραπτωκῶς θαιμαζῆ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτῷ θαιμαζέσθαι προσῆκε, τίν' ἔχει δικαίαν ταῦθ' ὑποψίαν; ἄνελε οὖν ἐκ μέσου μοι Πασικλέα, καὶ σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότηου καλεῖσθω, ἐμὸς δὲ ἀντίδικος· βούλεται γάρ, ἀντ' ἀδελφοῦ.

κε'. Ἐγὼ δὲ τούτῳ μὲν χαίρειν λέγω· οὗς δ' ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βουκόλους καὶ φίλους, εἰς τούτους ἦκω, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί. καὶ δεομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἰκετεύω, μὴ ὑπερίδητέ με καὶ τὰς θυγατέρας, δι' ἔνδειαν τοῖς ἐμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτου κόλαξιν ² ἐπίχαρτον γενόμενον. ὁ ἐμὸς ὑμῖν πατήρ χιλίας ἔδωκεν ἀσπίδας, καὶ πολλὰ χρήσιμον αὐτὸν παρέσχε, καὶ, πέντε τρίηρεις ἐδέ-

¹ * δι' γ' οἶα

² * ἐπιχάρτως γαμπίτους

¹ Ἀδελφὸς τοῖς σεσαυτοῦ δεσπότηαις. WOLF. tassis, ἐρῶ, ἢ σιωπήσομαι; et v. 22. καὶ πλ'. Καὶ περὶ Πασικλέους παρατησάμενος. ἰσοπατέριός. IDEM: et v. 18. ἐρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι. aut for-

λοντῆς ἐπιδούς καὶ παρ' αὐτοῦ πληρώσας, ¹ ἐτριηράρχησε τριηραρχίας. καὶ ταῦτα, οὐκ ὀφείλειν ὑμᾶς νομίζων χάριν ἡμῖν, ὑπομιμνήσκω, ἡμεῖς γὰρ ὀφείλομεν ὑμῖν· ἀλλ' ἵνα μὴ λαθῶ τι παδῶν τούτων ἀνάξιον, οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἀν γένοιτο καλόν.

κς'. Πολλὰ δ' ἔχων εἰπεῖν περὶ ἄν ὕβρισμαί, οὐχ ἱκανὸν ὄν τὸ ὕδωρ ὀρῶ μοι. ὡς οὖν μάλιστα ἀν ἅπαντας ὑμᾶς ἠγοῦμαι γινῶμαι τὴν ὑπερβολὴν ἄν ἠδικήμεθ' ἡμεῖς, φράσω. εἰ σκέψαιτο πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστος ὑμῶν, τί οἴκοι κατέλιπεν οἰκέτην, εἰδ' ὑπὸ τούτου πεπονθῶθ' ἑαυτὸν θείη ταῦθ', ἅπερ ἡμεῖς ὑπὸ τούτου. — μὴ γὰρ εἰ Σύρος, ἢ Μάνης, ἢ τις ἕκαστος ἐκείνων, οὗτος δὲ Φορμίων· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τὸ αὐτὸ, δοῦλοι μὲν ἐκεῖνοι, δοῦλος δ' οὗτος ἦν, δεσπότηαι δ' ὑμεῖς, δεσπότης δ' ἦν ἐγώ —. ἦν τοίνυν ὑμῶν ἀν ἕκαστος δίκην ἀξιώσειε λαβεῖν, ταύτην νομίζετε κάμοι προσήκειν 1128 νῦν· καὶ τὸν ἀφηρημένον τῷ μαρτυρῆσαι τὰ ψευδῆ, καὶ ὑπὲρ τῶν νόμων, καὶ ὑπὲρ τῶν ὀρκῶν οὓς ὁμωμοκότες δικάζετε, τιμωρήσασθε· καὶ παραδείγμα ποιήσατε τοῖς ἄλλοις, μνημονεύοντες πάντα ὅσα ἀκηκόατε ἡμῶν, καὶ φυλάττοντες εἰὰν παράγειν ἐπιχειρῶσιν ὑμᾶς, καὶ πρὸς ἕκαστον ἅπαντῶντες εἰὰν μὴ φῶσιν ἅπαντα μεμαρτυρημέναί. τί οὖν ἐν τῷ γραμματεῖῳ γέγραπται; τί οὖν οὐ τότε ἀπηλείψου; τίς οὖν ἢ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀντιγραφῆ; ² εἰὰν μεμαρτυρημέναί τὸν μὲν ἐπιτροπευθῆναι κατὰ διαθήκας, τὸν δ' ³ ἐπιτροπεύσειν, τὸν δ' ἔχειν ποίας; ἐν αἷς τί γέγραπται; ταῦτ' ἐρωτᾶτε. ἂ γὰρ οὗτοι μεμαρτυρηάσιν, οὐδεὶς ἐκείνων προσμεμαρτύρηκεν. εἰὰν δ' ὀδύρωνται, τὸν πεπονθότα ἐλεεινότερον τῶν δωσόντων δίκην ἠγείσθε. ταῦτα γὰρ ἀν ποιῆτε, ἐμοί τε βοηθήσετε, καὶ τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχῆστε, καὶ αὐτοὶ τὰ εὐορκα ἔσσεσθε εἰψηφισμένοι.

¹ ἐτριηράρχησε

² εἰὰν δὲ μεμαρτυρημέναί

³ ἐπιτροπεύσαι

κς'. Φορμίων] Post Φορμίον sub. σκέψασθε. AUGER.

Ἐὰν μεμαρτυρημέναί] F. τίς οὖν ἢ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀντιγραφῆ ἴσται; μεμαρτυρημέναί, τίς μὲν. WOLF.

Οὐτῶ] Stephanus ejusque consortes.

v. seq. ἐκείνων, Pasicles, Niocoles, etc. AUGER.

Καὶ τούτους τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχῆσται] Aul τῆς ἄγαν, ut habet Felice. aut τούτων τὰς. WOLF.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΨΕΥΔΟ-
ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

ΕΝ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῶν φθασάντων τὰ ἐπικατασκευάζεται, καὶ ἴτιμα προσιστάται, 1128
βι καὶ κωλύονται διαδύκται.

Καὶ ἴτιμα προσιστάται] F. κωλύονται, αὐτ προσιστάται. WOLF.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Β.

Α. ΟΤΙ ΜΕΝ ΟΥΚ ΑΠΟΡΗΣΕΙΝ ἔμελλε Στέφανος αὐτοσί ὃ 1129
τι ἀπολογήσεται περὶ τῆς μαρτυρίας, παράγων τῷ λόγῳ,
ὡς οὐ πάντα μεμαρτύρηκε τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμ-
μένα, καὶ ἑξαπατῶν ὑμᾶς, καὶ αὐτὸς σχεδὸν τι ὑπενόουν,
ὡ ἄνδρες δικασταί. πανουργός τε γὰρ ἐστὶ, καὶ οἱ γρά-
φοντες, καὶ οἱ συμβουλευόντες ὑπὲρ Φορμίωνος πολλοί·
ἅμα τ' εἰκός ἐστι τοὺς ἐγχειροῦντας τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν,
καὶ τὴν ἀπολογίαν εὐθέως ὑπὲρ αὐτῶν μελετᾶν.

Β. Ὅτι δὲ ἐν τούτῳ λόγῳ οὐδαμοῦ μάρτυρας παρή-
σχετο ὑμῖν, ὡς ἡ διατιθεμένη τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ παρεγέ-
νετό που αὐτὸς ταύτην τὴν διαθήκην, ὡς εἰδέναι ταῦτα
ὅτι ἀντίγραφα ἐστίν, ὧν ὁ πατήρ μου διέθετο, ἢ ἀνοιχθῆν
οἶδε τὸ γραμματεῖον, ὃ φασὶ διαδέμενον ἐκεῖνον καταλιπεῖν,
ταῦτα συμμέμνησθέ μοι. ἀλλὰ μὴν ὅποτε μεμαρτύρηκεν,
ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος τὰ ἐν τῷ
γραμματείῳ γεγραμμένα, τὰς διαθήκας μὴ ἔχων ἐπι-

β. τὰς διαθήκας μὴ ἔχον ἐπιθεῖται. et p. 137. v. 6. διὰ μαρτυρίας. WOLF.

δειξαι, μὴδ' ὡς ὁ πατήρ διεθετο ἡμῶν, μὴδ' ὡς αὐτὸς οἶδε παραγενόμενος αὐταῖς διατιθεμένου τοῦ πατρὸς, πῶς οὐ περιφανῶς οὗτος ἐξελέγχεται τὰ ψευδῆ μαρτυρηκίως;

γ'. Εἰ τοίνυν πρόκλησίν φησιν εἶναι, καὶ μὴ μαρτυρίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγει ἅπαντα γὰρ, ὅσα παρέχονται εἰς τὸ 1130 δικαστήριον προκαλούμενοι ἀλλήλους οἱ ἀντίδικοι, διὰ μαρτυρίας παρέχονται. οὐ γὰρ ἂν εἰδείθῃ ὑμεῖς, εἴτ' ἐστὶν ἀληθῆ εἴτε ψευδῆ, ἃ φασιν ἑκάτεροι, εἰ μὴ τις καὶ τοὺς μάρτυρας παρέχοιτο. ὅταν δὲ παρὰσχῆται, τούτοις πιστεύοντες ὑποδίκους οὔσι, ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων, ἃ ἂν ὑμῖν δοκῇ δίκαια εἶναι.

δ'. Βούλομαι τοίνυν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐξελέγξαι, ὅτι οὐ πρόκλησις ἐστὶ, καὶ ὡς ἔδει μαρτυρεῖν αὐτοὺς, εἰ περ ἐγίνετο ἢ πρόκλησις, ὡς οὐκ ἐγίνετο. μαρτυροῦσι παρεῖναι πρὸς τῷ διαιτητῇ Τισίᾳ, ὅτε προῦκαλεῖτο Φορμίων Ἀπολλόδωρον ἀνοίγειν τὸ γραμματεῖον, ὃ παρεῖχεν Ἀμφίων ὁ Κηφισοφῶντος κηδεστής, Ἀπολλόδωρον δ' οὐκ ἐδέλειν ἀνοίγειν. οὕτω μὲν ἂν μαρτυροῦντες, ἐδόκουν ἀληθῆ μαρτυρεῖν. ἀντίγραφα δὲ τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος μαρτυρεῖν εἶναι τὰ ἐν τῷ γραμματεῖῳ, ἃ παρεῖχετο Φορμίων, μῆτε παραγενομένους ἐκείνω διατιθεμένῳ, μῆτι εἰδότας εἰ διεθετο, πῶς οὐ περιφανῶς ἀναισχυντία δοκεῖ ὑμῖν εἶναι;

ε'. Ἀλλὰ μὴν εἰ φησὶ Φορμίωνος λέγοντος πιστεῦειν

103

γ. Ὁ παρῆχεν Ἀμφίον] Hoc rectius esse puto, quam Ἀμφίς aut Ἀμφίας: etsi nostra nihil refert. IDEM.

Ἄλλὰ μὴν εἰ φησὶ—] Occupat hoc loco Apollodorus defensionem, qua Stephanus uti poterat: nempe non esse se testificatum testamentum Pasionis a se visam, aut scivisse se quid in eo contineretur; sed quod Phormionem dicentem audierat; quod testimonii genus legibus receptum non esse disputat Apollodorus, cum id nihil sit aliud, quam diversae partis ipsius testimonium proferre; Hoc autem leges non admittent; nec ut de auditione testatur quis generaliter, sed ut quisque testatur de iis, quae scit quibusque gerendis interfuit; et ne variare possit, addendo aut detrachendo iis, quae dixit, aut aliter

immutando, eam quoque testimonium suum, in γραμματεῖον, tabulis scriptum dare leges easdem jaberet. Sed nec eas permittere, ut quis, quod ab homine adhuc vivente audiit, pro testimonio dicat, nisi is sit aeger, aut absens, quo casu non μαρτυρεῖν, sed ἐμαρτυρεῖν dare permittitur, eamque in γραμματεῖον: ut si is qui testimonii auctor dicebatur, id non abnegaret, illius periculo testimonium esset; sin minus, eorum periculo, qui se id ex eo audisse dicebant. Proprium, verbum est τὸ ἀναδίστασθαι, quo utebantur, quando is, qui testimonii auctor dicebatur, testimonium agnoscebat, et eo pacto falsi periculum in se recipiebat. In Animp. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. VI. c. XI. §. IV. sqq. HERALDUS.

ταῦτ' ἀληθῆ εἶναι, τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός ἐστὶ πιστεύειν τε λέγοντι ταῦτα, καὶ κελύουσι μαρτυρεῖν. οἱ δὲ γε νόμοι οὐ ταῦτα λόγουσιν, ἀλλ' ἂν εἶδῃ τις, καὶ, οἷς ἂν παραγένηται πραττομένοις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελύουσιν ἐν γραμματείῳ γεγραμμένα, ἵνα μήτ' ἀφελεῖν ἐξῆ μὴδὲν, μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις. ἀκοὴν δ' οὐκ εἴσι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ τεθνεώτος· τῶν δὲ ἀδυνάτων καὶ ὑπερορίων ἐκμαρτυρίαν γεγραμμένην ἐν τῷ γραμματείῳ, καὶ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκῆψεως τὴν τε μαρ- 1131 τυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ἄμα, ἴν, εἰάν μὲν ἀναδέχεται ἡ ἐκμαρτυρήσας, ἐκείνος ὑπόδικος ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν, εἰάν δὲ μὴ ἀναδέχεται, οἱ ἑκμαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. Στέφανος τοίνυν οὕτως, αὐτ' εἰδὼς διαδήκας καταλιπόντα τὸν πατέρα ἡμῶν, οὔτε παραγενόμενος πώποτε διατιθεμένῳ τῷ πατρὶ ἡμῶν, ἀκούσας δὲ Φορμίωνος, μεμαρτύρηκεν ἀκοὴν τὰ ψευδῆ τε καὶ παρὰ τὸν νόμον. καὶ ταῦδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν ὑμῖν τὸν νόμον ἀναγνώσεται.

ΝΟΜΟΣ.

'Ακοὴν εἶναι μαρτυρεῖν τεθνεώτος· ἐκμαρτυρίαν δὲ, ὑπερορίου καὶ ἀδυνατου.

1° Deest articulus.

• • μαρτυρήσαντες

• ἀκοὴν • ζῶντος τὰ

"Α ἂν εἶδῃ —] De hac lege vid. Petit. Comm. in Leg. Attic. l. IV. & VII. §. IX. p. 445. Impetiveste, in notis scribit Wesselingius, Legum augetur numerus. Eadem est ac μαρτυρίαν ἐν γραμματείῳ, quam et Isæus respicit de Philoct. Hered. p. 61.

Τῶν δὲ ἀδυνάτων] S. καλύουσιν αὐτοὶ μαρτυρεῖν, ἀπὸ κοινῆς. et v. 10. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰστορίας, κατὰ τὴν ἰστορικότητα. et v. 12. εἰάν μὲν ἀναδέχεται ἡ μαρτυρήσας. et v. 13. αὐτὸν μεμαρτύρησαντες τὴν μαρτυρίαν. WOLF.

Τῶν δὲ ἀδυνάτων —] In his verbis Demosthenes τοὺς ἐκμαρτυρήσαντας τὴν ἐκμαρτυρίαν appellat, qui Isæo sunt αὐτὴν ἐκμαρτυρίαν προσέκοιτο. Nam si is qui ἐκμαρτυρίαν absens scripto dixerat, eam approbasset postea, ac falsa deprehenderetur, ipse falsi testimonii reus erat. Sin incideretur, quod Isæus γενόσθαι δίκαιον Isæo, Demosthenes vero μὴ ἀναδέχασθαι τὴν ἐκμαρτυρίαν, qui testato eam οὐκ ἔμα-

rant in iudicio presentes, ipsi falsi testimonii causam dicebant. In Obs. ad Jus A. et R. p. 637. SALMASIUS. Plura de vocibus μαρτυρεῖν et ἐκμαρτυρεῖν vid. in l. l. quæ quidem fore ad anom, ut misera et orassa, exagitat Heraldus in Anomad. in Sakmas. Obs. ad Jus A. et R. l. VI. c. XL.

'Ακοὴν εἶναι —] Quanquam et de auditione testimonium dabatur, cum testes vidisse quidem se negant, sed audivisse; verum cum hac cavitione, ut rem a mortuo auditam, non a vivente acceptam, testari liceat: præterea aliena fide testimonium dicere licebat de re potestate contra Isæo Atticæ gesta, tæc qui interesset non potest, quod ἐκμαρτυρία dicebatur. In Comm. in Leg. Attic. l. IV. & VII. §. X. p. 445. PERTIUS. † Id vero Regis verba non docent ὑπερορίου καὶ ἀδυνατου ἐκμαρτυρίαν est testificari se audivisse. ab homine potestate profecto atque eo qui ob infirmitatem vultudinem adesse non potest. Explicat Isæus de Fyrib. Hered. p. 40. Nam αὐτὸν ἀναγνώσεται

15. Ὡς τοίνυν καὶ παρ' ἕτερον νόμον μεμαρτύρηκεν, ἐπιδείξαι ὑμῖν βούλομαι, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι μεγάλων αἰδέσσε- μάτων οὐκ ἔχων καταφυγὴν ὁ Φορμίων, πρόφασιν λαβὼν λόγῳ τὴν πρόκλησιν, ἔργῳ αὐτὸς αὐτῷ μεμαρτύρηκε, προσ- τησάμενος τούτους, δι' ὧν οἱ μὲν δικασταὶ ἐξηπατήθησαν, ὡς ἀληθῆ τούτων μαρτυρούντων· ἐγὼ δὲ ἀπιστηρῆθην, ἂν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε χρημάτων, καὶ τοῦ δίκην λαβεῖν περὶ ὧν αἰδικοῦμαι. μαρτυρεῖν γὰρ οἱ νόμοι οὐκ εἴσιν αὐτὸν αὐτῷ, οὔτ' ἐπὶ ταῖς γραφαῖς, οὔτ' ἐπὶ ταῖς δίκαις, οὔτ' ἐν ταῖς εὐθύναις. ὁ τοίνυν Φορμίων αὐτὸς αὐτῷ μεμαρτύ- ρηκεν, ὁπότε φασὶν αὐτοὶ ἀκούσαντες ἐκείνου ταῦτα μεμαρ- τυρηκέσθαι. ἵνα δὲ εἰδῆτε ἀκριβῶς, αὐτὸν τὸν νόμον μοι ἀνάγνωθι.

NOMOS.

Τῶν ἀντιδικῶν ἰκάναικας εἶναι ἀποκρίνασθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον, μαρτυρεῖν δὲ μή.

1132 Ζ'. Σκέψασθε τοίνυν τουτονὶ τὸν νόμον, ὃς κελεύει ὑπο- δίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον.

NOMOS.

* Ἔστω δὲ καὶ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας αὐτοῦ τούτου, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον· καὶ ὁ ἑκείνου καταβλάσφημος κατὰ ταῦτα.

η'. Ἐτι τοίνυν καὶ ἀπὸ τοῦ γραμματείου γνώη τις, ἐν

1° κεκαλιμένος.

et ἀποδομῶντες aut ἀποδομῶν μίλλοντες non alii sunt ac ὑπερῆροι et ἀδύνατοι, de quibus Lex. Non præterit hunc errorem Petiti Salmasius Obs. ad Jus A. et R. p. 832., vicissim in quibusdam aber- ras. WESSELING.

ζ'. Τῶν ἀντιδικῶν —] Vid. Petiti. Comm. in Leg. Attic. l. IV. t. VII. §. IV. p. 443. et de Leg. seq. ibid. §. VI.

Ὁ μαρτυρήσας αὐτοῦ τούτου] S. Iulian. WOLF.

Ἐτι τῶν καὶ ἀπὸ τοῦ γραμματείου. IDEM.

Ἐτι τῶν καὶ κ. τ. λ.] Ex h. l. Peti- tus sic: Differabant tabule, quibus testes, qui rebus interfuerant, testimonium domi inscribebant, a tabulis illis, quibus testes, qui interfuerant rebus non advocati, sed forte fortuna, testimonium dant: illæ enim exsaciatæ sunt et expolite; hæ ve-

ro e cera, ut e cera, ut si quid adscribere vel delere velint, facile possint. In Comm. in Leg. Attic. l. IV. t. VII. §. VII. p. 444. Reprehendit hæc Cl. Sal- masius Obs. ad Jus A. et R. p. 834. Melius certe Petitus has tabellas albas dixisset. De ipsa vero tabularum, qui- bus testimonia consignabantur, destina- tione, a Petito inventa atque a Salmasio probata, multo rectius D. Heraldus Asim. ad Jus A. et R. l. VI. 11. WESSELING.

Ἐτι τῶν καὶ —] Cum Apollodorus Pa- sionis trapezitis fil. peregre reversus, ma- trem invenisset Phormioni, quam Pasio mensam suam proposituerat, nuptiam, ipsum- que adeo Phormionem patris bona omnia possidentem, graviter id ferens, in jus eam vocat. Phormio transactionem ei spon- dit, sed et Pasionis testamentum allegat, quo sibi uxorem Apollodori matrem

ὃ ἡ μαρτυρία γέγραπται, ὅτι τὰ ψευδῆ μεμαρτύρηκε
 λευκαμένον τε γὰρ ἔστι καὶ οἰκοθεν κατεσκευασμένον.
 καίτοι τοὺς μὲν τὰ πεπραγμένα μαρτυροῦντας προσήκει
 οἰκοθεν τὰς μαρτυρίας κατεσκευασμένας μαρτυρεῖν, τοὺς
 δὲ τὰς προκλήσεις μαρτυροῦντας τοὺς ἀπὸ ταυτομάτου

cum dote reliquerat, et in eam rem testes
 prodedit, inter quos Stephanum Meneolis
 F. et Scytham Harmatei F. qui de Phor-
 midis provocatione apud dietetam aut
 iudicem tribulem facta, qua provocaverat,
 ni Pasionis testamenti exemplum esset,
 quod in echinum conjecerat, neque condi-
 tionem ab Apollodoro acceptam testati
 sunt. Hoc se testimonio cum oppressum
 diceret Apollodorus, egit adversus Ste-
 phanum *ψευδμαρτυρίων*: (Nam etsi plures
 ea de re testati essent, licebat quemlibet
 eorum eligere, qui damnus sibi falso tes-
 timonio illatum resarciret.) Ac prima
 oratione eum probare aggressus esset, et
 falsum esse Stephani testimonium, et ju-
 dicio contra se dato causam præbuisse,
 secunda Stephani defensionem diluere
 tentabat. Dicebat igitur Apollodorus fal-
 sum esse Stephani testimonium; quando-
 quidem non viderat patrem suum testamen-
 tum facientem, nec interfuerat cum is testa-
 mentum faceret; testimonia autem esse de-
 bere deo, quam quis viderat aut sciebat, ita
 ut nemo de audito testari possit, nisi tribus
 casibus, cum is, a quo quid audiisse dicebat,
 esset mortuus, vel absens, vel infirmus.
 Ac eum replicaret Stephanus, se neque de
 testamento, neque de his quæ in eo
 scripta erant, testimonium dixisse, sed de
 conditione Apollodoro delata a Phormio-
 ne, *πρὶ προκλήσεως ἢ φερμίων προικαλισά-
 το*: quare quod dixerat, non esse proprio
μαρτυρίαν, sed *πρόκλησις*, regerebat Apollo-
 dorus, primum, nullam esse *πρόκλησις* sine
 testibus, atque eum, qui *προικαλιέτο*, tes-
 tes adhibere, quia aliter non constaret
πρὶ προκλήσεως. Deinde, Stephanum de
 Pasionis testamento esse testatum, deque
 his quæ in eo scripta esse dicebat, eum
 patri suo testanti non affuisse, nec soiret
 quid in ejus testamento contineretur.
 Quod si diceret, id se accepisse a Phor-
 mione, atque audiisse, quid illud testa-
 mentum contineret, falsum esse testimo-
 nium, eum nemo de eo quod nescit, quia
 non vidit aut non interfuit eum gereretur
 testificari possit, nisi iis casibus, qui su-
 pra observati sunt. Denique addit, ex
 ipsa quoque tabellæ forma, quæ testimo-
 nium ejus continebat, agnosci, testimonium id
 esse de re, de qua in iudicio agebatur, non
πρόκλησις, i. e. testimonium *πρὶ προκλήσε-
 ως*: siquidem tabella erat dealbata et do-

mi parata, eum ii, qui testantur *πρὶ προ-
 κλήσεως*, soleant ceratis tabulis, quas socum
 gerant, scribere, ut delere possint, addere,
 aut detrahere, quod videant addendum
 aut detrahendum.—Aliud autem est *γραμ-
 ματίων λευκαμένων*, et alia illius causa.
 Nempe testes ipsos providere oportebat,
 ne quid in suis tabulis deleteret, adjoice-
 retur, aut mutaretur, unde falsi testimonii
 accusatio concinnari quondam posset;
 quare eas domi parabant, et postea obsig-
 nabant, ne qua fraus fieri posset, neve
 aperiri possent, nisi in iudicio. Creta igitur
 annulo impressa ea obsignabant, quæ
 signandi ratio frequens erat apud Græcos.
 Ergo si qua testimonia apparebant creta-
 tis et dealbatis tabulis obsignata, ea dicebat
 Demosthenes domi parata neque ex
 improvisa scripta: nam quæ subito et e re
 nata scribebantur, veluti *πρὶ προκλήσεως*,
 ceratis tabulis, quæ solitæ et ordinariæ
 erant, scribi solita, ut ibi mutare possent
 ἢ *μαρτυροῦντες*, quod mutandum censereant,
 eum ad testimonia illa adhiberentur, de-
 repente sæpius nec prius iis denuntiatio.
 His ita expositis, Demosthenis verba fa-
 cile intelliguntur. Sed quid ibi dicit, *τὸ
 πεπραγμένα μαρτυρεῖν*? Nonne quæ in *ἢ
 τῇ προκλήσει* gesta sunt, sunt etiam *πεπρα-
 γμένα*? Sunt sane; sed quia non ad rem
 ipsam, quæ litem movit, pertinent, sed ad
 formam et confectionem *τῆς προκλήσεως*,
 ideo τὰ *πεπραγμένα*, quæ sunt e visceribus
 causæ, ab istis separat. *In Anim. in Sal-
 mas. Obs. ad Jus A. et R. l. V. c. XI. §.
 II. III. HERALDUS.*

Τοὺς δὲ τὰς προκλήσεις μαρτυροῦντας,
 καὶ τοὺς ἀπὸ ταυτομάτου προστάτας] Ita
 scribendum. Nam diversi sunt, ὁ τὰς
προκλήσεις μαρτυροῦντες, quibus testimonium
 lege denunciabatur, et, ὁ ἀπὸ ταυτο-
 μάτου προστάτας, quos casus in re præ-
 sentis dabat. Ista duo genera testium in
 malta, h. e. in ceratis tabulis testimoni-
 um suum scribere debuerunt, ut detrahere,
 delere, aut addere quæ velent possent,
 cera omnis in scribendo mutationis ca-
 pax. *μάλῳν* est *tabella cerata cera*; ἢ
ἴδων τῇ πινακῇ κηρῆς, Pollux l. X. c.
 XIV. qui et alio loco *μάλῳν* exponit
 ἢ *καθόλιπτο τὸ πινάκιον, ceram qua tabella*
 erat inducta et oblita. Voluntarii vèro
 testes in *λευκάματι* id lege jubebantur
 scribere, et domo prolatas exhibere, ne

προστάντας¹ καὶ ἐν μάλῃ² γεγραμμένους τὴν μαρτυρίαν ἴνα, εἴ τι προσγράψαι ἢ ἀπαλείψαι βουληθῆ, ῥάδιον ἦν.

Ἐ. Οὐκοῦν κατὰ μὲν ταῦτα πάντα ἐξελέγχεται τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς καὶ παρὰ τὸν νόμον· βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιδειξάει, ὡς οὔτε διέθετο ὁ πατὴρ ἡμῶν διαθήκην οὐδεμίαν, οὐδ' οἱ νόμοι εἴωσιν. εἰ γὰρ τις ἔροιτο ὑμᾶς, καθ' ὁποίους νόμους δεῖ πολιτεύεσθαι ἡμᾶς, ὄφρα δὴ, ὅτι³ ἀποκρίνεσθ' ἂν κατὰ τοὺς κειμένους. ἀλλὰ μὴν, οἳ γε νόμοι ἀπαγορεύουσι, μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ ἐξείναι δεῖναι, ἂν μὴ τὸν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν Ἀθηναίοις. οὐκοῦν ὁ μὲν νόμος αὐτοσὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις πολιτεύεσθαι ἡμᾶς κελεύει, καὶ οὐκ⁴ ἄλλους ἄλλοις· ὁ δὲ πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐπὶ

¹ Deest * καὶ.

² γεγραμμένην

³ ἀποκρίσειςθ'

⁴ Deest ἄλλους.

quid mutare in iis possent. Non enim in *dealbata tabula* sive *λευκώματι*, ut in palimpsesto, deleri aut cerponi quod cuique liberet, licuit. *Γραμματεῖον* absolute hoc vocabatur. §. i. h. or. ὁ δὲ νόμος κ. τ. λ. Si in *cerata tabella*, ut infra dicit, deleri, detrahi, vel addi quodcumque liberet licuit, oportet non *ceratam* fuisse *tabellam* in qua id fieri non poterat. Ergo illa *dealbata fuerit*, ut etiam paulo post vocavit. Et vereor etiam ne hic (§. i.) scribi debeat, ἐν *γραμματεῖον λευκωμένην* pro *γεγραμμένην*. Nam vox *γραμματεῖον*, tam de *ceratis tabulis* accipiebatur, quam de *albatis*. Unde sp. Aristophan. τὴν μάλῃν ἐκ τῶν *γραμματεῖον ἰσθίων*. Videtur tamen aliis locis infra Demosthenes absolute *γραμματεῖον* posuisse de ea *tabella* quae *albata* esset, ac *ceratam* vocare simpliciter, *μάλῃν*, καὶ ἐν *μάλῃν γεγραμμένους τὴν μαρτυρίαν*. Pollux quoque l. VIII. c. V. inter *instrumenta δικαστικὰ* recenset *μάλῃν*. In Obs. ad Jus A. et R. p. 824. SALMASIUS.

Τοὺς ἀπὸ ταῖσι μέρουσιν προστάτας] F. *παραστάτας*, ἢ *πρωστάτας*, ἐν *μάλῃν*. et v. 2. *ῥάδιον* ἦ. et v. ult. καὶ οἳ ἄλλοις ἄλλοις. WOLF.

Ε. Ὁ δὲ πατὴρ ἐτελεύτησεν —] Corrupta τῶν ἀρχόντων nomina. Ac primo legendum, ἐπὶ *δυσκρίτου ἀρχόντος*. Summum Athenis magistratum gessit Dyscinctus hic Olymp. CII. a. III. Ita dotet Anonymus in Description. Olymp. ista Olympiade, isto anno. Neque aliter nominatur a Diodor. Sic. l. XV. Et Pausan. Messeniæ. Decennio post factus est Atheniensis Phormio, archonte Nicophemo, Olymp. CIV. a. IV. Ecce seriem eo in-

tervallo archontum. 1. Dyscinctus, 2. Lysistratus, 3. Nausigenes, 4. Polyzelus, 5. Cephisodorus, 6. Chion, 7. Timocrates, 8. Charicles, 9. Molon, 10. Nicophemus. Ergo in Demosth. l. l. rescribendum, ἐπὶ *Νικοφῆμου ἀρχόντος*. Ita Anonymus, et Diodor. Sic. in fin. l. XV. Observa autem de morte patris, quam ait Demosthenes incidisse in magistratum Dyscincti. Ergo amisit patrem Orator puer fere, et annos dantaxat XI. natus. Nam ut ex eodem illo Anonymo discimus, natus est tribus annis post Aristotalem, Olymp. XCIX. a. IV. cum magistratum supremum gereret Demophilus. Hinc consentit Dionysius Halic. in Ep. ad Amm. ubi natum eum dicit anno ante Olymp. C. Itaque sub Timocrate, qui præturam gessit Olymp. CIV. a. I. ipse ætatis jam annum impleverat XVII. Dionys. Hal. ibid. Idem Anonymus etiam notat. Ergo errat Plutarch. l. de X. Rhet. in Demosth. καταλιπέθεις ἐπὶ πατρός ἰτὼν ἰσθιά. et iterum in Vit. ej. ἰσθιάτης. Errat quoque, qui eum sequitur, Photius in Biblioth. Quin, si calculum ejus ipsius sequamur, fuerit, mortuo patre, annorum XV. Nam Dextero prætere natum eum tradit, i. e. annis totis IV. ante Demophilum, quem jam dixi. Att. Lect. l. III. c. XXV. MEURSIUS. Emendat vir cl. *Νικοφῆμου*, idque optime, sed male inde probare nititur sententiam Dionysii. Nam ista dicuntur, sive potius scribuntur ab oratore Demosthene, non de Demosthene patre et ætate sua, sed ex Apollodoro, cui hanc Orationem scripserat, persona, de Pasionis patre: et proculdubio vera est Plutarchi

¹ Δυσκινήτου ἄρχοντος· ὁ δὲ Φορμίων Ἀθηναῖος ἐγένετο, ἐπὶ Νικοφήμεου ἄρχοντος, δεκάτῳ ἔτει ὑστερον, ἢ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανε. πῶς ἂν οὖν μὴ εἰδῶς ὁ πατὴρ αὐτὸν Ἀθηναῖον ἐσόμενον, ἔδωκεν ἂν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ ² προσεπηλάκισσε μὲν ἂν ἡμᾶς, κατεφρόνησε δ' ἂν τῆς δωρεᾶς 1133 ἧς παρ' ἡμῶν ἔλαβε, παρεῖδε δ' ἂν καὶ τοὺς νόμους; πότρωα δὲ κάλλιον ἦν αὐτῷ, ζῶντι πράττειν ταῦτα, εἴπερ ἠβούλετο, ἢ ἀποθανόντα, διαθήκας καταλιπεῖν αἷς οὐ κύριος ἦν; ἀλλὰ μὴν αὐτῶν τῶν νόμων ἀκούσαντες, γνώσεσθε, ὡς οὐ κύριος ἦν διαδέσθαι. λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ἵσοι μὴ ἐπεκρίντο, ὥστε μῆτε ἀπικεῖν, μῆτ' ἐπιδικάσασθαι, δε

¹ Δυσκινήτου

² προσεπηλάκισσε

sententia, cujus vindicem dabimus et asserentem Demosthenem, qui scribit κ. Οὐτ. ἐξωλ. α. Aphobum tutorem suum extremo anno Præturæ Polyzeli in uxorem duxisse Onetoris sororem. Polyzeli Prætera incidit in α. II. Olymp. CIII., ut est videre ap. Diodor. Sic., Anonym. in Descript. Olymp. Cephisodoro, qui Polyzelum excepit, Archonte, Aphobum male administratæ tutelæ accusavit, qui annus erat III. Olymp. CIII., cum in viros esset adscriptus, et jam juris suæ, ut legitur ibid. Atqui in viros tantum adscribebantur, anno statim XX., ut in superioribus diximus, circa Hecatombæonis initia, quare dixit Demosthenes, εὐδὴς μετὰ τοῦς γάμους ἀνὴρ εἶναι δαιμασθεῖς. Extremo enim Polyzeli anno sororem Onetoris duxerat in uxorem Aphobus: hunc Polyzelum in Prætera excipit Cephisoderus, quo jam Archonte δαιμασθεῖς in viros est transcriptus noeter Demosthenes. Neque ante hanc statem actionem ἐπιτηρεῖς instituere poterat, ut qui sua ante annum ætatis XX. administrare non posset: unde in Græc. Comment. legitimus, ἡγχαρῆντις εἰς ἀδρας Ἰλαχῶ δικῆ ἐπιτηρεῖς. Anno autem I. Olymp. CIV., Prætoræ Athenis Timocrate, iudicium est adeptus adversus Aphobum. Non igitur conferendus est natalis Demosthenis in α. IV. Olymp. XCIX., sed potius in α. IV. Olymp. XCVIII. In *Comm. in Leg. Attic. I. III. t. I. p. 267.* PETITUS. Cf. quoque *Corsin. Fast. Attic. tom. IV. p. 8. 11. et 17.*

Νικοφήμεου] *Legæ Νικοφήμεου.* PALMER.
Καὶ προσεπηλάκισσε] *F. προσεπηλά-*

κισσε, παρὰ τὸ προσεπηλάκισσε. et ibid. κατεφρόνησε δ' ἂν. WOLF.

Ἵσοι μὴ ἐπεκρίντο] *Puto negationem tollendam: ἴσοι ἐπικρίντο, aut ἴσοι μὴ. Sequitur: ὥστε μῆτε ἀπικεῖν, μῆτ' ἐπιδικάσασθαι: quorum prius et ad cives et ad adoptivos pertinere potest, posterius ad orbas puellas. Potest etiam sic exponi: ἴσοι μὴ ἐπικρίντο, (scilicet εὐτρε) ὥστε μῆτ' ἀπικεῖν, etc. Quidus jus civitatis non ita datum fuit, ut nec abrogari, nec in controversiam vocari queat. In his legibus multum est obscuritatis, tum propter vetustatem et depravationem, tum ob calliditatem oratorum, qui eas et mutilare, et suo commodo quovis detorqueere solent. Demosthenes certe ex hac lege colligit, quia Pasio fuerit non φύσει κωλύτης, sed νόμῳ, factionem testamenti illi non fuisse: et contra Nexam docet, populum nonnullis decretam civitatem abrogasse. IDEM.*

Ἵσοι μὴ ἐπικρίντο κ. τ. λ.] *Est hæc Lex proprie scripta civibus aboriginibus et indigenis, quibus solis hac Legge conceditur testamentum facere; non autem adscriptis. Existimo autem civium adscriptorum, qui orbi essent, bona in ætærium relata fuisse, cum nulla illis cum aliis civibus cognatio et necessitudo intercederet, sed cum Repub. tantum. Itaque legislator non vult quemquam testamento dare legare cuiquam ea bona, de quibus testatori controversia moveret, aut iudicia experitur; neque enim ejus sunt. Hoc sensu verba ista Legis interpretor, ὥστε μῆτε ἀπικεῖν, μῆτ' ἐπιδικάσασθαι, que Wolfio negotium exhibue-*

Σόλων εἰσέει την ἀρχήν, τὰ ἑαυτοῦ διαθήσθαι εἶναι, ὅπως ἀν ἰθαίρ, ἀν μὴ παῖδες ὡσι γνήσιοι ἀβέρονες, ἀν μὴ μανίων, ἢ γήρας, ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου ἔσκεν, ἢ γυναικί¹ πειθόμενος, ὑπὸ τούτων τοῦ παρανόμου, ἢ ὑπ' ἀνάγκης, ἢ ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεῖς.

ἰ. Τοῦ μὲν νόμου τοίνυν ἀκηκόατε, ὅς οὐκ εἶα διαθήκας διαδέσθαι, εἰὰν παῖδες ὡσι γνήσιοι· οὗτοι δὲ φασὶ ταῦτα διαδέσθαι τὸν πατέρα, ὡς δὲ² παρεγένετο, οὐκ ἔχουσιν ἐπιδειξάι. ἄξιον δὲ καὶ τοῦτο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι ὅσα μὴ ἐπεποιήντο, ἀλλ' ἦσαν πεφυκότες γνήσιοι, τούτοις ὁ νόμος δίδωσιν, εἰὰν ἀπαίδες ὡσι, διαδέσθαι τὰ ἑαυτῶν. ὁ τοίνυν πατὴρ ἡμῶν ἐπεποίητο ὑπὸ τοῦ δήμου πολίτης — ὥστε οὐδὲ κατὰ τοῦτο ἐξῆν αὐτῷ διαδέσθαι διαθήκην· ἄλλως τε καὶ περὶ τῆς γυναικός, ἧς³ οὔτε κύριος ἐκ τῶν νόμων ἦν —, παῖδες τε ἦσαν αὐτῷ. σκεψάσθε δὲ καὶ διότι οὐδ', ἀν ἀπαισ τις ἦ, κύριός ἐστι τοῦ τὰ αὐτοῦ διαθέσθαι, εἰὰν μὴ εὖ φρονῆ· νοσοῦντα δὲ, ἢ φαρμακῶντα, ἢ γυναικί πειθόμενον, ἢ ὑπὸ

¹ πειθόμενος, ² ἢ ὑπὸ τῶν τῶν παρανόμων

³ παρεγένετο

³ * ὡσὶ

rust. Qui autem heredes scribebantur, etiam in filios assumebantur. Unde sequitur, non simpliciter verum esse, quomvis posse heredem scribi: non enim peregrini poterant heredes scribi ab Atheniensi cive, quia filii loco non poterat censer, ut qui civis non esset, et, ut inquit Plato l. XI. de Legg. τὰς πόλιός ἐστι τί τε γένος καὶ ἡ αἰσία. Neque item nothi heredes scribi poterant. At vero si nothi adoptione in familiam essent adsciti, quia cives, quibus solis jus est bona alterius adipisci, sebant, poterant heredes scribi. Sed tamen certus sunt cautiones, quibus coeroctar ista libertas sua testamento dandi legandi cuicunque libuerit. Prima cautio est, si sint superstitēs legitimi masculi, quos ipse genuerit: hi enim lege paternorum bonorum sunt heredes, neque ullam est opus testari. Excipitur præterea, ai furore percoitus sui non sit compos, aut deliret, idque vel morbi vi, vel præ senectate, aut si venenum hiberit. Tertia quoque cautio est, si quis uxori fuerit obsecutus ab ea persuasus. Quod sequitur quasi de contexta Legis, ὑπὸ τούτων τοῦ παρανόμου, non est de Lege ipsa, sed sunt oratoris verba intercipientis ista, ἢ γυναικί πειθόμενος: quia Passio, siquidem testamentum fecisset, condidisset ab uxore deceptus et persuasus, quam alibi hic Apollodoros a Pharmione, vivente Passione, adulterio pallutam fuisse conqueritur; objectque hoc ipsorum

fausse facinus, sed leviter sunt corrupta, verba e compendiosa scriptura, cum enim scriptum fuisset, ὑπὸ τούτων τὸ ἴμ', id est ἴμῶν, facile expuncta est compendiosa linea, eoque, cui superaddebatur litera. Est igitur rescribendum: ὑπὸ τούτων τὸ ἴμῶν παρανόμου. [Multo aliter censeo. Scriptum fuit παρανόμων, santeque omnino Legis verba, non intercipientis sententiam oratoris. Testem fero Isæum de Philoctem. Hered. p. 57. εἰὰν μὲν ἀρα μανίς, ἢ ὑπὸ γήρας, ἢ δὲ ἄλλο τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανόμων διαθῆται, et de Nicost. Hered. p. 48. Ipse Demosthenes idem stabilit c. Olympiodor. p. 1183: v. 10: ed. R. Wesseling.] Denique irrita sunt testamenta, quæ scripserit civis Atheniensis in vinculis, aut aliqua coactus necessitate. In Comis. in Leg. Attic. l. VI: t. VI. §. III. p. 578. sqq. ΠΕΡΙΤΥΣ.

Ἐπιπέλοιστο] Sub. πόλιτας. AUGER.
Ἄσα μὲ ἰσιτάιστο] Vid. Not. F. A. Wolfii, vol. II. p. 473. v. 12.

Μανίων] In genitivo plurali a μανία, et regitur, ut alii genitivi, ab ἴθαίρ. AUGER.
Ἄσα μὲ ἰσιτάιστο] F. ἢ ὑπὸ τῶν τῶν παρανόμων. et v. 4. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεῖς, παρὲ τὸ καταληφθέν. et v. 7. ἢ δὲ παρανόμου. WOLF.

Παρανόμου] F. παραφροσύνη. ὑπὸ τούτων τοῦ (scil. ὑπὸ μανίων, ἢ γήρας, ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου, ἢ τοῦ γυναικί πειθόμενος εἶναι) παραφροσύνη, sub aliqua harum rerum delirans. (φαρμακῶντα] Ἄσα φαρμάκων διαφραστ-

γῆρας, ἢ ὑπὸ μανιῶν, ἢ ὑπὸ ἀνάγκης τινὸς καταληφθέντα, ἄκυρον κελεύουσιν εἶναι οἱ νόμοι. σκοπεῖτε δὲ, εἰ δοκοῦσιν ὑμῖν εὖ φρονούντος ἀνδρὸς εἶναι, διαδήκας, ἄς φασι διαδέσθαι οὗτοι τὸν πατέρα. μὴ πρὸς ἄλλο δὲ παράδειγμα σκέψησθε, ἢ πρὸς τὴν μίσθωσιν, εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι ἰ τῷ τὴν τέχνην μὴ ἐξουσίαν δόντι ἐν τῷ αὐτῷ ἡμῖν ἐργάζεσθαι, τούτῳ τὴν γυναῖκα δοῦναι τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τῶν παιδῶν ἑᾶσαι κοινωνὸν αὐτῷ γενέσθαι. καὶ μὴ θαυμάζετε, εἰ, τᾶλλα σκευωρουμένους αὐτοὺς τὰ ἐν τῇ μισθώσει, τοῦτο παρέλαθεν. ἴσως μὲν γὰρ οὐδὲ προσεῖχον ἄλλῳ οὐδενί, ἢ τῷ τὰ χρήματα ἀπαστερῆσαι, καὶ τῷ προσοφείλοντα τὸν πατέρα ἐγγράψαι· εἴτα οὐδὲ ἐδόκουν ἐμὲ οὕτω δεῖν ἔσεσθαι, ὥστε ταῦτα ἀκριβῶς ἐξετάσαι.

ἰά. Σκέψησθε τοίνυν καὶ τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. ἴν' εἰδῆτε καὶ ἐκ τούτων, ὡς κατεσκευασμένης διαδήκῃς ψευδῆς μάρτυς γέγονε Στέφανος οὐτσι. λέγε.

ΝΟΜΟΣ.

Ἦν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίαις δάμαρτα εἶναι, ἢ πατήρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρός, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους. ἴαν δὲ μηδεὶς ἢ τούτων, ἴαν μὲν ἐπικληρὸς τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν· ἴαν δὲ μὴ ᾖ, ὅτε ἂν ἐπιτρέψῃ, τοῦτον κύριον εἶναι.

1, * ᾖ τ. τ. μ. ἰ. * δόξῃ ἐν τ. α. ἡμῖν ἐργ.

τα τὴν δίαμαν. F. φαρμακιδίντα. Nam τὸ φαρμακάω non reperio. WOLF.

Διαδήκας ἄς] Aut antiptosis est, aut legendum διαδέκας. IDEM. Imo διαδέκας. AUGER.

Ἀκόλουθον εἶναι τῷ μὴ δόντι] Ὅπως ἂν εἰ μὴ δοῦς, δῶ. καὶ τὰ λοιπά. WOLF.

Τῷ τὴν τέχνην] Τῷ μὴ δόντι ἐξουσίαν ἐργάζεσθαι τὴν τέχνην ἐν ταύτῃ ἡμῖν. IDEM.

Δοῦναι τούτῳ τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ. IDEM.

Κοινωνὸν αὐτῷ] F. αὐτῶν. IDEM. AUGER. Οὐδὲν ἰδούκω] F. οὐδ' ἂν ἰδούκω. et p. 145. v. 19. αὐτὸν ἐξήταν. WOLF.

ἰά. Ἐὰν δὲ μηδεὶς — ἔχειν] Haec Petitus [scil. l. VI. t. I. §. IV. p. 534.] vertebat: Si nullus horum supervit, et virgo orba sit, nubito ei, qui iudicio obtinuerit: parum feliciter. Neque enim agitur in lege de virgine orba, sed de muliere nupta omnium bonorum herede, doceturque, quem ea κύριον habere debeat, sive cuius in potestate futura sit, defunctis, quos habitura fuisset, si viverent, aut patre, aut fratre

germano, aut avo paterno. Priora legis verba maritum respiciunt, sed leviter vitiosa et voce una defecta. Lege cum Cl. Salmasio, ἴαν δὲ μηδεὶς ᾖ τούτων, ἴαν μὲν ἐπικληρὸς τις ᾖ, τὸν ἀνδρα κύριον ἔχειν: si eorum supervites sit nemo, et mulier universorum sit heres, maritum habeat κύριον. Subjungitur, ἴαν δὲ μὴ ᾖ, ὅτε ἂν ἐπιτρέψῃ, τοῦτον κύριον εἶναι, quae Latina facta erant: si orba non sit, tutor eam desponsato: male iterum. Nulla enim in his significatio tutoris. Sententia est. Vir si non sit factoque concesserit, tum feminae κύριον esse oportere ὅτε ἂν ἐπιτρέψῃ, cui maritus moriens eam reliquerit. Sequebatur in lege, quam partem consilio non bono hinc distinxit [vid. l. VI. t. 2. §. III. p. 154.] καὶ ἴαν ἐξ ἐπικλήρου κ. τ. λ. p. 145. v. 12. ἰ. e. si quis filius sit ex ἐπικλήρῳ muliere, eum statim atque ad XX. aetatis annum pervenerit, dominium bonorum matris habiturum, illique frumentam admensurum. Haec, fere Salmasius de M. U. c. IV. p. 167. seqq., quem vide sis. Wks-

αὗτος μὲν τοίνυν ὁ νόμος οὓς ἐποίησε κυρίους εἶναι, ἀκηκόατε· ὅτι δ' αὐδαίς ἦν τούτων τῇ μητρὶ, οἱ ἀντίδικοί μοι αὐτοὶ μεμαρτυρήκασιν. εἰ γὰρ ἦν, παρείχοντ' ἄν. ἡ μάστιγας μὲν ψευδεῖς οἶσθ' ἄν παρασχεῖσθαι καὶ διαδηκας οὐκ οὐσας· ἀδελφὸν δὲ, ἡ πάππον, ἡ πατέρα οὐκ ἄν, εἴπερ ἦν δυνατὸν, ἕνεκα χρημάτων; ὁπότε τοίνυν μηδαὶς φαίνεται ζῶν τούτων, τότε ἀνάγκη ἐπὶ κληρον τὴν μητέρα ἡμῶν εἶναι.

1135 β. Τῆς τοίνυν ἐπικλήρου, σκοπεῖτε, τίνας κελεύουσιν οἱ νόμοι κυρίους εἶναι. λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Καὶ ἰὰν' ἔξ ἐπικλήρου τις γίνηται, καὶ ἕμα ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων· τὸν δὲ σῖτον μετρεῖν τῇ μητρὶ.

οὐκοῦν ὁ μὲν νόμος κελεύει τοὺς παῖδας ἡβήσαντας κυρίους τῆς μητρὸς εἶναι· τὸν δὲ σῖτον μετρεῖν τῇ μητρὶ. ἐγὼ δὲ φαίνομαι στρατευόμενος καὶ τριηραρχῶν ὑμῖν, ὅτε οὗτος συνώκησε τῇ μητρὶ. ἀλλὰ μὴν, ὅτι ἐγὼ μὲν ἀπεδήμουν τριηραρχῶν, τετελευτήκει δὲ ὁ πατήρ πάλαι, ὅτε οὗτος ἐγῆμε, ταῖς δὲ θεραπεύειν αὐτὸν ἐξήτουν, καὶ ἤξιον περὶ αὐτοῦ τούτου βασανίζεσθαι αὐτάς, εἰ ταῦτ' ἀληθῆ ἴστί, καὶ ὡς προεκαλούμην, λάβε μοι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυροῦσι παρῖναι, ὅτε προεκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Φορμίωνα, ὅτε ἤξιον ἀποδοῦναι Ἀπολλόδωρος Φορμίωνα τὰς θεραπεύειν εἰς βάσανον, εἰ μὴ φησὶ Φορμίον καὶ πρότερον διεφάρκιναι τὴν μητέρα τὴν ἑμὴν, πρὶν οὐ ἀποφαίνει Φορμίον γῆμαι, ἐγγυησάμενος αὐτὴν παρὰ Πασίωνος. ταῦτα

1 * ἕμα καὶ

SELING.

β. Καὶ ἕμα ἡβήσῃ ἐπὶ δίετις] Ἐκκαίδεκα ἔτην γίνονται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι εἴ ἑστί· ἔφησι οἱ ἰατρικαὶ διδασκαταὶς γρηγορίου ἐλέγχετο καὶ ἕμην μὴ ἐν τοῖς ἐφήβοις ἴτα β'. Ἰσχυρὰ δὲ εἰς τὸ λειψαρχῶν ἐγῆφοντο γραμματεῖσι. Suidas, ubi fortassis aut pro ἰατρικαὶ διδασκαταὶς legendam ἰατρικαὶ διδασκαταὶς, aut pro ἰατρικαὶ διδασκαταὶς, ἰατρικαὶ διδασκαταὶς. Demosthenes certe videtur 17. anno tutores accusasse, cum se a patre septennem relicto, sub tutela decem annes fuisse soribat. Etai fieri potest, ut 18. expleto demum virili toga sumpta, actionem in tutores instituerit. WOLF. Verba Legis, ἐπιδίετις ἡβῆσαι, va-

VOL. IV.

rie exponantur a veteribus. Alii enim, inter quos est Didymus, annum secundum post pubertatem, h. e. sextumdecimum agere interpretantur: alii biennium illud exponunt, quo erant Erbebi custodes publico ἐν τοῖς περιεβόλοις, et annum vicissimum, quo Lexiarchico inscribentur, intelligunt. In Comm. in Leg. Attic. l. VI. t. II. §. IV. p. 555. PETITUS.

Ὅτι προεκαλεῖτο] Hic velim ita legi ἔτι προεκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος καὶ ἤξιον Φορμίωνα παραδοῦναι τὰς θεραπεύειν εἰς βάσανον. AUGER.

Πρὶν οὐ ἀποφαίνει] Πρὶν τοῦ χρεῖν, ὅτι ἀποφαίνει. et, p. 146. v. 4. καὶ ἔτιον καὶ

v

δὲ προκαλουμένου Ἀπολλοδώρου οὐκ ἠδύλησε Φορμίων παραδοῦναι τὰς
θεραπείας.

τὸν τοίνυν νόμον ἐπὶ τούτοις ἀνάγνωθι, ὃς κελεύει ἐπιδικασίαν εἶναι τῶν ἐπικλήρων ἀπασιῶν, καὶ ξένων καὶ ἀστῶν καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτῶν τὸν ἄρχοντα εἰσάγειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, περὶ δὲ τῶν μετοίκων τὸν πολέμαρχον καὶ ἀνεπίδικον μὴ ἐξεῖναι ἔχειν, μήτε κλῆρον, μήτε ἐπικλῆρον.

ΝΟΜΟΣ.

1136

Κληρῶν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλῆρον, ὅσα εἰσι μῆνες, πλὴν τοῦ Σκιροφορίου, ἀνεπίδικον δὲ κλῆρον μὴ ἔχειν.

οὐκοῦν αὐτὸν, εἴπερ ἐβούλετο ὀρθῶς διαπραττέσθαι, λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου, εἴτε κατὰ δόσιν αὐτῷ προσήκει, εἴτε κατὰ γένος, εἰ μὲν ὡς ὑπὲρ ἀστῆς, πρὸς τὸν ἄρχοντα, εἰ δὲ ὑπὲρ ξένης, πρὸς τὸν πολέμαρχον καὶ τότε, εἴπερ τι λέγειν εἶχε δίκαιον, πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας, μετὰ τῶν νόμων καὶ τῆς ψήφου κύριον εἶναι, καὶ μὴ αὐτὸν αὐτῷ νόμους ἰδίους θέμενον διαπραξάσθαι ἢ ἐβούλετο.

ἰγ'. Σκέψασθε δὲ καὶ τὸνδὲ τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὴν διαθήκην, ἣν ἂν παίδων ὄντων γνησίων ὁ πατὴρ διάθῃται, εἰὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες πρὶν ἠβῆσαι, κυρίαν εἶναι.

ΝΟΜΟΣ.

"Ὅ τι ἂν γνησίων ὄντων υἱῶν ὁ πατὴρ διάθῃται, εἰὰν ἀποθάνωσιν οἱ υἱεῖς πρὶν ἐπὶ διστεῖς ἠβᾶν, τὴν τοῦ πατρὸς διαθήκην κυρίαν εἶναι.

1 * τῶν κλήρον

ἀστῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτῶν. WOLF.
Καὶ ἀνεπίδικον] Περὶ ἧς ἂν διαδικασία μὴ
ῖναιτο. IDEM.

Κληρῶν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλήρον] F.
ἐπιδικάσθαι, vel λαγχάσειν δὲ τῶν κλήρον
καὶ ἐπικλήρον. IDEM.

Κληρῶν δὲ τὸν κλῆρον κ. τ. λ.] *Hereditatem dotalemque virginem in iure tibi vindicato: iudicia redduntur singulis mensibus, excepto Scirophorione: nullus hereditatem possideto, aut dotalem virginem in matrimonio habeto nisi iudicio expertus. Legem vertimus, ut legendam putamus h. m. κληρῶν δὲ τ. κ. καὶ ἐπικλήρον, δ. ε. μ., κ. τ. Σ., ἀνεπίδικον δὲ κλῆρον καὶ ἐπικλήρον ἔχειν. Emendationis fundus est ipse Demosthenes τ. 3. τὸν τοῦτον — ἐπικλήρον. Cf. τ. Μακάριον. p. 68. v. 13. sqq. Hæc ἐπιδικασία fiebat singulis anni mensibus, Scirophorione excepto. Ratio est, quia mensis Scirophorion est ultimus anni, eoque abeant plerique Magistratu, aut in referendis ra-*

tionibus sunt occupati. Fiebat ἐπιδικασία apud Prætozem qui signabat Fastos, si femine illæ ἐπικλήροι essent cives: sin inquilinæ apud Polemarchum. Debebat itaque e Lege, qui ad se delatas juro credebatur dotalis virginis nuptias, ceteros in jus vocare, ut soiret, an vellent controversiam ei facere de dotali femina, alioquin jure ipso nulla erat hæc ἐπιδικασία. In Comm. in Leg. Attic. l. VI. t. I. §. X. p. 540. PETITUS. Cf. quoque l. VI. t. VI. §. XIII. p. 589.

Πλὴν τοῦ Σκιροφορίου] An quia menses Mæis subere male dicuntur? WOLF.

Ἀνεπίδικον δὲ lege, et, v. 13. εἰ μὲν ὡς ὑπὲρ ἀστῆς, et, v. 14. εἰ δὲ, ὡς ὑπὲρ ξένης. IDEM.

Ἐπίδικον] L. ἀνεπίδικον δὲ κλῆρον καὶ ἐπικλήρον μὴ ἔχειν. AUGER.

Πείσαντα ὑμῶν τὸς λαχόντας] Et ὑμῶν, et ἡμῶν videtur abundare. WOLF.

ἰγ'. Ὅ τι ἂν γνησίων κ. τ. λ.] Id testam-

οὐκαὶν ὅποτε ζῶσιν, ἄκυρος μὲν ἡ διαθήκη ἐστίν, ἢ φασιν οὗτοι τὸν πατέρα καταλιπεῖν· παρὰ πάντας δὲ τοὺς νόμους μεμαρτύρηκε Στέφανος οὕτως τὰ ψευδῆ, ὡς ἀντίγραφα ἐστὶ τῆς διαθήκης τῆς Πασίωνος. πῶς γὰρ σὺ οἶσθα; καὶ ποῦ παραγενόμενος διατιθεμένω τῷ πατρί; κακοτεχνῶν δὲ φαίνη περὶ τὰς διαθήκας, τὰ ψευδῆ μὲν αὐτὸς μαρτυρῶν ἐτοίμως, κλέπτων δὲ τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας, ἐξαπατῶν δὲ τοὺς δικαστὰς, συνιστάμενος δ' ἐπὶ ταῖς δίκαις. οἱ δὲ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων γραφὴν πεποιθήκασι. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

1187

ΝΟΜΟΣ.

Ἐάν τις συνίστηται, ἢ συνδικάζῃ τὴν Ἡλιαίαν, ἢ τῶν δικαστηρίων τῶν Ἀθηναίων, ἢ τὴν βουλὴν ἐπὶ δωροδοκία χρήματα διδοῦς ἢ δεχόμενος, ἢ ἔταίριαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, ἢ συνήγορος ὢν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δίκαις ταῖς ἰδίαις ἢ δημοσίαις, τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς δεσποβίτας.

Ἰδ'. Ἡδέως ἂν τοίνυν ὑμᾶς ἐροίμην ἐπὶ τούτοις ἅπασιν, κατὰ ποίους νόμους ὁμωμοκότες δικάζετε; πότερα κατὰ τοὺς τῆς πόλεως, ἢ καθ' οὓς Φορμίων αὐτῷ νομοθετεῖ; ἐγὼ μὲν τοίνυν τούτους παρέχομαι ὑμῖν καὶ ἐξελέγχω αὐτοὺς ἀμφοτέρους παραβεβηκότας· Φορμίωννα μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀδικήσαντα ἡμᾶς, καὶ ἀποστερήσαντα τὰ χρήματα, ἃ ὁ πατὴρ ἡμῖν κατέλιπε, καὶ ἐμίσθωσε τούτῳ μετὰ τῆς τραπεζῆς καὶ τοῦ ἐργαστηρίου Στέφανον δὲ τούτον τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα, καὶ παρὰ τὸν νόμον.

tam, quod sibi impuberibusque liberis fecit pater, hac lege ratum esse voluit Solo, quo scribitur heres, si filius, ἢ ἄλλοις ἢ ἑνὶ i. e. priusquam annos natus XX., in vivis esse desiderit. Ab anno enim vicesimo filius sui erat iuris, καὶ ἔτι τὰ κτήρια παραλαμβάνει: neque amplius quicquam juris in illius bona erat alteri, neque exspectanda substitutio; solam enim hanc pupillarem admitti voleit Solo, qui τὰ χρήματα, κτήματα, τῶν ἔχοντων ἐποίησεν. Atque est a Solone instituta, quia ejus Lege pueri ante annum ætatis XX. non poterant heredem scribere. In Comm. in Leg. Attic. l. VI. t. VI. §. IV. p. 582. PEXITUS. Cf. quoque l. VI. t. VII. §. I.

Ἐπισημασθε ἐπὶ ταῖς δίκαις] Dixit, cum conveniret et coieris, quo rei iudicio circumvenirentur et condemnarentur: ut Cic. pro Cluent. ex verbis legis Cornelie

loquitur, "et coire de innocentium fortanis." BUDÆUS. Cic. pro Cluent. "qui coit, coierit, convenit, convenerit." Addit postea "et consensus, consenserit." Quibus verbis, nisi vehementer fallor, exprimebatur τὸ συνασπάζει legis Atticæ. In Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. VI. c. IX. §. XXXIII. HERALDUS.

Ἐάν τις ἐπιστῆται] Quasi esset Ciceroni συνιστομαι, ἀπὸ τοῦ, συνασπάζει, sicut ἴαν ἐπιστομαι, ἐπιστῆται. WOLF. Vid. Petit. Comm. in L. Attic. l. IV. t. IV. §. X. p. 426.

Ἡ συνδικάζῃ] Συνδικάζομαι est patrocinari, τὸ συνδικάζει. Sed συνδικάζειν per se est aliud. τὸ δικάζειν et δικάζειν incoitia librariorum sæpe permutantur. WOLF.

Χρήματα διδοῦς] F. δίδουσαν. Tu lege δίδως ἢ δεχόμενος. et p. 149. v. 1. ὅτι δίδως οὐδὲς κένωντι. IDEM.

Ἰδ'. Τούτων] Np. legis civitatis ibid.

κ. Ἄξιον τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, καὶ τότε ἐνδυμη-

αὐτῶς πρ. νόμου. ΑΥΘΕΙΑ.

ιδ. Ἄξιον τοίνυν — γεγραμμένα.] Pro καταλήψεσιν legendum existimo κατακλίουσιν et vertendum *occludunt*. Postrema ista ut intelligantur, imo res tota, Phormionem observandum est Pasionis trapezitæ servum fuisse, mensæ ipsius propositum, et ab eo libertate donatum. Eo mortuo, cum Apollodoros Pasionis filius absens esset, in exercitu Atheniensi triremis quam instraxerat præfectus, Phormio Archippam Pasionis viduam, heram olim suam, uxorem duxit, et maximorum bonorum partem a Pasionis relictorum invasit, hoc prætextu, quod Pasionis testamento suo uxorem ei suam reliquisset, cum II. talentum dote, domo C. minis æstimata, ancillis, et auro, omniq; quæ domi erat sapellectile. Apollodoros, cum domum reversus esset, Phormionem in jus vocare voluit, ut bona paterna sibi restitueret; sed quia iustitiam erat propter bellum, nec ideo privato iudicio poterat adversus eum experiri, injuriarum eum accusavit, atque accusationem instituit apud Thesmothetas. Injuriarum quia injuria ab eo sibi erat facta et Pasionis memorie, Archippa Pasionis vidua, cujus Phormio servus fuerat, in uxorem ducta, et bonis ejus, quibus Pasionis liberis spoliaverat, ab eo occupatis. Injuriarum, ὕβρις, iudicium publicum erat et famosum. Accusationem autem ullam peragere non potuit, tum quod nec ipsa publica iudicia propter bellum erant valde frequentia; tum quod matris precibus et obtestationibus et Phormionis promissis fuerat placatus. Bello exacto et iudiciis redditis, cum nihil æqui a Phormione obtinere posset, eum in jus vocavit, et privata actione adversus eum egit, ut bona, quæ sub prætextu testamenti, quod a Pasionis factum dicebat, invaderet, sibi redderet. Actionem hanc Phormio depulit præscriptione, et exceptione rei transactæ. Et quamquam ea præscriptione submotas actione videretur, quoniam tamen testes adduxerat, qui de Pasionis testamento testimonium dicerent, contendebat Apollodoros, falsis eorum testimoniiis oppressum se esse: qua de causa testes falsi testimonii accusavit, atque in iis maxime Stephanum. Eorum autem omnium testimonia eo recidebant, ut dicerent Pasionem testamentum reliquisse, atque ejus, ἀντίγραφον, exemplum in echinam apud arbitrum a Phormione conjectum, Apollodoro a Phormione sponse laocesito, ni testamenti Pasionis, quod apud Amphiam deposuerat quodque Amphias exhibebat, exemplum esset. Disputabat igitur Apollodoros testamentum illud fuisse falsum,

quod pluribus argumentis efficere volebat, quorum illud postremum erat, quod testamenti nulla unquam ἀντίγραφα fierent, ob eam quam antea diximus causam; et cum tabulæ illæ, quas exhibebat Amphias, essent clausæ, quærebat Apollodoros postremis clausulæ quam excerpimus verbis, qui scirent libellam a Phormione exhibitum exemplum esse testamenti Pasionis? [Deinde, Atticismo Salmasii plurimis excusso, affirmat V. D. apud Demosthenem διαδικας ἀντίγραφα κωλύσθαι: nullo modo scribi posse, quia ibi non de tabulis authenticis, sed de exemplis tantum sermo est; et dubium nullum esse putat, quin vel διαδικας cum Wolfio vel διαδικῶν scriptum sit a Demosthene.] Proprie igitur et vere ἀντίγραφα exempla tantum sunt, non tabulæ authenticæ, nec fidem faciunt, tanquam κερύττινα, nisi coram adversario fuerint ad authenticum instrumentum expressa, quo casu fidem faciiebant, quod ad adversarium illum, non in universum, ut dicemus postea; nunc autem περὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν Πασίωνος διαδικῶν adjiciendum aliquid, quia res plurimum habet difficultatis. Phormio igitur dicebat Archippam duxisse se ex testamento Pasionis, dote accepta, quæ in testamento sibi erat constituta, et quia testamentum non habebat, ut de eo fidem faceret, illud dicebat apud arbitrum exhibitum, seque Apollodoro conditionem detulisse de testamento eo aperiendo, quod ille pati noluerit. Stephanus, cum περὶ κερύττινος de conditione delata testimonium præbere rogatus esset, testatus est et de testamento, non de originali, ut loqueretur, sed de exemplo, hoc modo, qui habetur in Stephani testimonio [p. 113. v. pen. I Steph. or.], sed verbis obocaris. Στίφανος Μανυλάκος κ. τ. λ. Ut verus testimonii hujus sensus inveniantur, transpositiones quædam observandæ sunt, et omnia in suum quæque locum restituenda. Ergo cum Stephanus et Soytha testati essent, apud Tisiam arbitrum forte fuisse se, cum Phormio conditionem Apollodoro ferret, de aperiendo Pasionis tabulis, quas Amphion exhibebat, quarum exemplum esse probaretur libellum, qui in echinam coniectus fuerat, falsi id arguebat Apollodoros, cum nec Pasionis testamentum esset id, neque testamenti illius exemplum. His ita expositis, totum hunc locum ita constituendum existimo: Στίφανος --- Ἀσπυλλέμων, ἀνοίγων τὰς διαδικὰς τὰς Πασίωνος, ὡς [ἄς] παρέχοντο πρὸς τὴν διατίτην Ἀμφίαν ὁ Κ. κηδοτής. ἢ μὲν, φασίν, ἀντίγραφα εἶναι τῶν διαδικῶν τῶν Π., τὸ γεγραμμένον, ἢ ἐμβάλετο φ. εἰς τὸν ἐχίνον. Ἀσπυλλέμ. ἔο. Querebatur igitur Apollodoros passim tota

θῆναι, ὅτι ¹ διαθήκας οὐδεὶς πάποτε ἀντίγραφα ἐποίησατο ἀλλὰ συγγραφῶν μὲν, ἵνα εἰδῶσι καὶ μὴ παραβαίνωσι, διαθηκῶν δὲ οὐ. τούτου γὰρ ἕνεκα καταλείπουσιν οἱ διατιθέμενοι, ἵνα μηδεὶς εἰδῆ ἃ διατίθενται. πῶς οὖν ὑμεῖς ἴστε, ὅτι ἀντίγραφα ἴσθι τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίανος, τὰ ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένα;

15. Δέομαι δ' ὑμῶν ἀπάντων, ἃ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἱκετεύω, βοηθῆσαι μὲν ἐμοί, τιμωρήσασθαι δὲ τοὺς ἐτοιμῶς οὕτω τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας, ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ἐμοῦ, καὶ τοῦ δικαίου, καὶ τῶν νόμων.

¹ διαθηκῶν

oratione, Stephanum et alios quosdam, cum de conditione delata, ἐπὶ προκλήσεως, tantam testes citati essent, etiam de testamento Pasionis aut ejus exemplo testimonium dixisse. καὶ οὕτως --- διαθήκων: et postea [p. 117. v. 10.] αὐτὸ δὲ τῆ προκλήσεως --- ἀδικαίωμα. Post dictum igitur ἐπὶ προκλήσεως testimonium, hoc adjecerat Stephanus, scriptum, quod in echinum conjeceerat Phormio, testamenti Pasionis exemplum esse; quod si suo loco collocaveris, quod nos fecimas, clarum erit id testimonium, quod antea erat obscurissimum, imo quod consistere non poterat. Sane hæc ita, i. e. hoc ordine esse scripta præterquam ratio evinoit, ostendit etiam clare, non uno loco, Demosthenes. Ad primam, post testimonium recitatam, ubi illud in compendium confort [p. 115. v. 2.] ἴσθι δὲ μεμαρτ. --- ἐκείνων. Quod aperte et suo ordine est dictum. Idem II Steph. or. §. 8. Vides his locis omnibus, testimonium veluti de conditione delata fuisse dictum, verum de Pasionis testamento, deque illius exemplo fuisse interjectum. In adjectione autem illa ἴ μὲν φασὶ etc. illud φασὶ quo esset referendum, diu dubitavimus, atque etiamnum dubitamus. Existimabamus igitur cum aliis, ad Stephanum testem id pertinere, qui quoniam Phormio de testamento Pasionis aperiendo conditionem tulerat, atque id testimonio suo retulerat Stephanus, sibi postea cavere voluerit, dicendo, non de testamento se loqui, sed de testamenti exemplo. Verum aliis Demo-

sthenis locis persuasi pene sumus, illud φασὶ ad Phormionem referendum, qui dixerit γραμματεῖον, sive scriptam illud, quod in echinum conjeceerat apud arbitrum, esse testamenti Pasionis exemplum, vel certe id ita credi Stephanam voluisse; atque illud φασὶ in ejus testimonio, non intelligendum de se, sed de Phormione: quod ut credam ita se habere, facit id, quod ait II Steph. or. §. 6. certe Stephanum, cum falsi testimonii accusationem defugere vellet, id ita interpretatum esse. Ad deinde in eo quoque contra leges peccatum contendit, quæ vetant ζῶντες ἀπὸν μαρτυρεῖν, testari quod quis ex aliquo adhuc in vivis agente audierit, et ἀπὸν αὐτῷ μαρτυρεῖν, aliquem sibi ipsi testimonium dicere: unde ita concludit, §. 6. ὁ τὸν φεμῶλον etc. Ut ut sit, post testimonium ἐπὶ προκλήσεως ea esse addenda satis jam constare arbitror; unde efficitur, verba ista, quæ post ἐξέλεον ἀδικεῖν ibi leguntur, esse delenda, ex iis, quæ alieno loco collocata erant repetita. In Animadv. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. II. c. V. §. VII. sqq. HERALDUS.

Διαθήκας — ἀντίγραφα] Correctio est imperitorum, quod legitur, διαθηκῶν. Nam Atticismus est, διαθήκας ποιῆσθαι ἀντίγραφα pro ἐκ διαθηκῶν ἀντίγραφα ποιῆσθαι. In Obs. ad Jus A. et R. p. 208. SALMASIUS. Vid. p. 535. v. ult. vol. III.

Καταλείπουσιν] Relinquant i. e. ante mortem non profertunt. Reikius putat hie deesse καταστουμασμένους, hanc libenter assentior. AUGER.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΕΤΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΗΗΣΙ-
ΒΟΥΛΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

ΕΠΕΙΓΟΜΕΝΩΝ Ἀθηναίων εἰς στρατίαν ναυτικῆν, ἴτιδι σκεῖν τριπαραχμᾶ. καὶ γράφεται 1138
 φέρισμα, κατὰ τάχος εἰσπράττει τοὺς ἰθαλίαντας σκεῖν τριπαραχμᾶ τῇ πόλει· ὅτι δὲ ἴσως
 τῶν τετραπαραχμᾶται τινές. ἄλλος μὲν οὖν ἄλλους εἰσπράττει ἰτάχθαι· ὁ δὲ τὴν τὴν λέγειν λέ-
 γων, Θεόφιμος καὶ Δημοχάρης. ἀγνωμονοῦσι δὲ αὐτοῖς διὰ τὴν ἰλαχίαν, καὶ εἰλε. καὶ ὁ μὲν Δημο-
 χάρης ἀποδίδωκεν, ὁ δὲ Θεόφιμος ἐπὶ μεσοδουμένους ἦν. φερισμαμένους δὲ τῆς βουλῆς, ἐπὶ τις
 ἀν δύνεται τρέψαι, τοὺς ἰθαλίαντας εἰσπράττει, ἵεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Θεοφίμου οὗτος ὁ τὴν δι-
 καζόμενος. ἐκ δὲ ἀφραμαχίας ἀλλήλους ἴτιτιαν καὶ αἰκίας, καὶ κατ' ἀλλήλους δικας ἀπέσπ-
 γαν, ἰκάτερος φάσκον τὸν ἴτερον ἀξίαι τῶν πληγῶν τοῦτο γὰρ ἦν ἡ αἰκία. πρότερος οὖν εἰσπ-
 ρατῶν ὁ Θεόφιμος παρῆρχτο μάρτυρας, Εὐέργων καὶ Μισσίβουλος, τὸν μὲν ἀπέφθι ὅτι αὐτοῦ,
 τὸν δὲ κωδοτήν. οἱ δὲ ἰμαρτίρσαν, ἐπὶ Θεόφιμος μὲν ἐβούλετο παραδόναι τὸν ἰθρῶπον εἰς
 βίασαν, τὸν σωρεύσαν τῇ μάχῃ, ἢ εἰση βασιανζομένη, πρότερος ἤξαστο τὸν πληγῶν ταῦ-
 τα δὲ, προκαλουμένου τοῦ Θεοφίμου καὶ παραδιδόντος τὸν Δερέπασαν, οὐκ ἴδίζαντο. τίλος, οἱ
 μὲν δικασταί, τῇ μαρτυρία πισθόντες, ὑπὲρ Θεοφίμου τὴν ἴψον ἴδαντο· ὁ δὲ ἴπταδης, τοῖς 1139
 μάρτυσι, ὡς ἰψασμένους, δικάζεται.

ἴτιτιαν * πληγὰς, καὶ αἰκίας κατ' ἴδίζαντο

Ἐτίτιαν ἀλλήλους καὶ αἰκίας] Quid si res. et, v. antepen. οὐκ ἴδίζαντο, S. ὁ δὲ
 ita legas? ἀλλήλους ἴτιτιαν πληγὰς, καὶ κατ'. WOLF.
 κατ' ἀλλήλους δικας ἀπέσπγαν αἰκίας ἰκάτε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΕΤΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΗΗΣΙΒΟΥΛΟΥ

ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΛΟΓΟΣ.

ἀ. ΚΑΛΩΣ μοι δοκοῦσιν οἱ νόμοι ἔχειν, ἃ ἄνδρες δι- 1139
 κασταί, ὑπόλοιπον ἀγῶνα ἀποδιδόντες ταῖς δίκαις τῶν

ἀ. Καλῶς μοι δοκοῦσιν] Multas habet hęc oratio molestas repetitiones (quoties enim τὸ μαρτυρεῖν, τὸ προκαλεῖσθαι, τὸ ἰθαλίαν τὰ σκεῖν, et παραδόναι, et παραλαμβάνειν, et id genus alia sexcenta, quę nec emitttere, nec commode vertere aut mu-
 tare licet, occurrunt?) et genus orationis vagum atque laxum, καὶ ἴψων, ut Gręci vident, καὶ ἀναβεβλημένον, et (ut mihi quidem videtur) minime Demosthenicum est, ac, potius molestam et inane. Quare a lectoribus impetratum hoc ve-

ψευδομαρτυριῶν, ἵνα, εἴ τις, μάρτυρας τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας παρασχοίμενος ἢ προκληθεὶς μὴ γινομένης ἢ μαρτυρίας παρὰ τὸν νόμον μαρτυρηθεῖσας, ἐξηπάτησε τοὺς δικαστὰς, μηδὲν αὐτῷ πλέον γένηται· ἀλλ', ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς καὶ εἰσελθὼν ὡς ὑμᾶς καὶ ἐπιδείξας περὶ τοῦ πράγματος τοὺς μάρτυρας τὰ ψευδῆ μαρτυρηκότας, παρὰ τε τούτων δίκην λάβῃ καὶ τὸν προβαλλόμενον ὑπόδικον ἔχη τῶν κακοτεχνιῶν. καὶ διὰ ταῦτο τῶ μὲν δίκοντι ἐλάττω ἐποίησαν τὰ ἐπιτίμια, εἰὼν ἡτήθη, ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος ἀποτρέπεται διώκειν τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ ἀδικούμενος· τῶ δὲ φερόντι μεγάλας ἐπέθηκαν τιμωρίας, εἰὼν ἀλῶ καὶ δοκῆ ὑμῖν τὰ ψευδῆ μαρτυρηκέναι. καὶ δικαίως, ὡ ἄνδρες δικασταί· ὑμεῖς γάρ, εἰς τοὺς μάρτυρας βλέψαντες, καὶ πεστεύσαντες οἷς ἂν οὔτοι μαρτυρήσωσι, ψηφίζεσθε. ἵνα οὖν μὴδ' ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε, μὴδ' οἱ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἀδικῶνται, διὰ ταῦτα αὐτοὺς ὑποδίκους ἐποίησεν ὁ νομοθέτης. 1140

1140 της. δέομαι δὲ ὑμῶν καὶ γὰρ μετ' εὐνοίας μου ἀκροάσασθαι περὶ τοῦ πράγματος ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα, ἵνα ἐκ τούτων εἰδῆτε, ὅσα ἐγὼ τε ἠδικήθην, καὶ ἐξηπατηθῆσαν οἱ δικασταί, καὶ οὔτοι τὰ ψευδῆ ἐμαρτύρησαν.

β. Μάλιστα μὲν οὖν ἂν ἠβουλόμην μὴ ἔχειν τὰ πρᾶγματα· εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς¹ τούτους ἡδύ ἐσθ' εἰσιέναι, εἰ μὴ ἀγνώστis εἰσιν ὑμῖν. νῦν δὲ πλείων μοι λόγος

¹ τριτότος

lim, ut meam interpretationem cum auctore conferentes iudicium faciant. Ita enim spes est, eos fore mihi equiores. διὰ γὰρ τὸν ἐμπνευστὴν ἀπολευθεῖν τὸ ἡγεμόνη· εἰ δὲ κακῶς ἡγεμόνης εἴη ἂν τὸ καλῶς ἡγεσθαι ἡμωσίνστι. Præterea, quot loca hic aut corrupta aut suspecta sint, annotationes meæ docebant. WOLF.

Καλῶς μοι δεῦσθ'!] De actionibus ψευδομαρτυριῶν adversus testes falsi testimonii reos, et κακοτεχνῶν adversus illam, qui testimonium dixerant, vid. Petit. in Comm. in L. A. l. IV. tit. VII. §. XIV.

Κακοτεχνῶν] Actionem κακοτεχνῶν contra eos datam fuisse, qui malis artibus et falsis præcipue testimonii aliquid in iudicio obtinuerant, diligenter ostendit Des. Heraldas Rer. Judicial. l. I. 3. Aliiter Salmasius, κακοτεχνῶν. dicit Harpoora-

tioni invito obtrudens [et locum hunc repetens, ut ex eo officiat κακοτεχνῶν dicitur datum ei fuisse, qui uno sita genere superatus fuisset, κακοτεχνῶν, qui pluribus; vel certe κακοτεχνῶν dicitur dici a Demosthene hoc loco, "quia plura falsarum testationum genera enumerabat. Cum vero quis, ob unam harum quamlibet, dicam alicui scriberet, non ob omnes, libellum inscripserat κακοτεχνῶν, non κακοτεχνῶν."] Observ. ad Jus Attic. et Rom. p. 295. et p. 341., etsi non impano. Vide Heraldi Animadv. l. VI. c. XI. p. 466. WESSLING.

ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος.] S. τῶν χρημάτων. Sed quia præcedit ἐλάττω, fortassis rebus legatur μέγιστος, etsi is comparativus etiam ad numerum refertur, ut τῶν χιλίων εἰς ἐλάττω, non pauciores 1000. WOLF. β. εἰ μὴ ἀγνώστis] Logos οἱ μὲ. Iam.

ἔσται ἐξελέγχοντι τὸν τρόπον αὐτῶν, ἢ τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ οὖσαν. περὶ μὲν γὰρ τῆς μαρτυρίας, ὅτι ψευδῆ μεμαρτυρήκασιν, αὐτοὶ μοι δοκοῦσιν ἐργῶ ἐξελέγχειν αὐτήν, καὶ οὐκ ἄλλους με δεῖ μάρτυρας παρασχεῖσθαι, ἢ αὐτοὺς τούτους. ἔξον γὰρ νῦν αὐτοὺς ἀπηλλάχθαι πραγμάτων καὶ μὴ κινδυνεύειν εἰσιόντας εἰς ὑμᾶς, ἐργῶ βεβαιώσοντας ὡς ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία, οὐκ ἔβελήκασι παραδοῦναι τὴν ἀνδρῶπον, ἣν μεμαρτυρήκασι προκαλέσασθαι πρὸς τῷ δαιτητῇ Πυθιδώρῳ ἐκ Κηδῶν παραδιδόναι ἔτοιμον εἶναι Θεόφημον, ἡξίουν δ' ἐγὼ παραλαμβάνειν, ὡς οἱ μάρτυρες ὑμῖν οἱ τότε παραγενόμενοι ἐμαρτύρησαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ νυνὶ δὲ μαρτυρήσουσι· καὶ Θεόφημος αὐτοῖς, ὡς ἀληθῆ μεμαρτυρήκασιν, οὐκ ἐπεσκήψατο, οὐδ' ἐπεξέρχεται τῶν ψευδομαρτυριῶν.

γ. Σχεδὸν οὖν τι καὶ αὐτοὶ μοι ὁμολογοῦσιν ἐν τῇ μαρτυρίᾳ, ἐθέλειν με παραλαμβάνειν τὴν ἀνδρῶπον, Θεόφημον δὲ ἀναβάλλεσθαι κελεύειν, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐθέλειν. ἦν δ' ἐγὼ μὲν ἡξίωσα παραλαμβάνειν, Θεόφημος δὲ προὐκαλέσατο παραδοῦναι — ὡς οὗτοί φασι —, τὸ δὲ σῶμα 1141 οὐδεὶς οἶδε παρὸν, οὔτε τότε πρὸς τῷ δαιτητῇ, οὔτε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ὕστερον, οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμῶ παραδιδόμενον, ἐμαρτύρησαν οἱ μάρτυρες οὗτοι, ὡς ἐθέλοι παραδοῦναι Θεόφημος καὶ προκλήσιν προκαλοῖτο· ᾤθησαν δὲ οἱ δικασταὶ, ἀληθῆ εἶναι τὴν μαρτυρίαν· φεύγειν δὲ με τὸν ἐλεγχον ἐκ τῆς ἀνδρῶπου περὶ τῆς αἰκίας, ὁπότερος ἡμῶν ἤρξε χειρῶν ἀδίκων. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ αἰκία. πῶς οὖν οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι τούτους τοὺς μάρτυρας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκέναι, οἱ γε οὐδὲ νῦν πῶ τολμῶσι τὸ σῶμα τῆς ἀνθρώ-

¹ ἰδιώματα.

² εἶδε * παρὸν, οὔτε

Καὶ οἱ ἄλλοις με δεῖ] M. δεῖν, ut pendeat a δικαστῶν, ut ei τὸ ἐξελέγχειν. IDEM.

ἔξον γὰρ ἦν] Fel. ἔξον γὰρ νῦν rectius. Sed etiam legi possit, ἔξ ὄν, vel ἔξ οὗ γὰρ ἦν αὐτοῖς, etc. οἱ ἰδιώματα. IDEM.

Βεβαιώσοντας] M. βεβαιώσαντας, et v. 9. addo καὶ ante ἔγωγον. AUGER.

Πυθιδώρῳ ἐκ Κηδῶν] Καδὰ, ἢ Κηδαί, municipii nomen esse puto. WOLF.

Καὶ Θεόφημος αὐτοῖς —] Eoque testes, ut vera testificatos, nec tum falsi postulavit

Theophemus, nec nunc eo nomine reos facit, aut inter reos refertur contendit, aut eo crimine urget. BUDÆUS.

γ. Ἐμὲ δ' οἱ ἰδίωται] S. ἀναβάλλεσθαι. WOLF.

Περὶ τῆς αἰκίας lege, non αἰκίας. IDEM.

Τοῦτο γὰρ ἔστιν ἡ αἰκία] Hoc enim sibi vult verberationis verbum, hanc interpretationem, ut supervacaneam, delere: quasi vero judicibus commentario esset opus. IDEM. Vid. Petit. Comm. in L. A. I. VII. t. I. §. XXII.

που παραδούναι — καθὰ ἔφασαν προκαλέσασθαι τὸν Θεόφημον, καὶ ἐμαρτύρησαν αὐτῷ —, ¹ καὶ τὴν μὲν μαρτυρίαν ἔργῳ βεβαιοῦσθαι, ὡς ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ τοὺς μάρτυρας ἀπηλλάχθαι τοῦ ἀγῶνος, παραδόντος τὸ σῶμα τῆς ἀνθρώπου· τὴν δ' ἀνθρωπὸν περὶ τῆς αἰκίας βασανίζεσθαι, ἐφ' ἧ ἔγῳ διώκω δίκη τὸν Θεόφημον, ἐπειδὴ τότε οὐ παρέσχε, καὶ τὸν ἔλεγχον, ἐξ ὧν ὁ Θεόφημος ἔλεγε τότε ἔξαπατῶν τοὺς δικαστάς, ἐκ τούτων γίνεσθαι;

δ'. Ἐφη γὰρ ἐν τῇ δίκῃ τῆς αἰκίας, τοὺς μὲν μάρτυρας τοὺς παραγενομένους καὶ μαρτυροῦντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον, ψευδεῖς εἶναι καὶ ὑπ' ἐμοῦ παρεσκευασμένους· τὴν δ' ἀνθρωπὸν τὴν παραγενομένην ἔρειν ταλῆθῃ, οὐκ ἐκ γραμματείου μαρτυροῦσάν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰσχυροτάτης μαρτυρίας, βασανίζομένην, ὁπότερος ἤρξε χειρῶν ἀδίκων. ἂ δὲ, τῷ λόγῳ τότε καταχρῶμενος καὶ μάρτυρας παρεχόμενος τούτων, ἐξηπάτα τοὺς δικαστάς, 1142 νῦν ἐξελέγχεται ψευδῆ ὄντα. τὸ γὰρ σῶμα τῆς ἀνθρώπου οὐ τολμᾷ παραδούναι, ἀλλὰ μᾶλλον προήρηται τὸν ἀδελφὸν καὶ τὸν κηδεστὴν ψευδομαρτυριῶν αγωνίζεσθαι, ἢ παραδούναι τὸ σῶμα τῆς ἀνθρώπου, καὶ δικαίως ἀπηλλάχθαι, καὶ μὴ διὰ λόγων καὶ δεήσεως, εἰάν δύνωνται ἔξαπατήσαντες ὑμᾶς ἀποφεύγειν, πολλακίς ἐμοῦ προκαλεσαμένου καὶ ἔξαιτήσαντος τὴν ἀνθρωπὸν, καὶ τότε ἀξιούτος παραλαμβάνειν, καὶ μετὰ τὴν δίκην, καὶ ὅτε ² ἐξέτεινον αὐτοῖς, καὶ ἐφ' ἧ ἔγῳ δίκη τὸν Θεόφημον διώκω τῆς αἰκίας, καὶ ἐπὶ τῇ ἀνακρίσει τῶν ψευδομαρτυριῶν· καὶ τούτων οὐ προσποιουμένων, ἀλλὰ λόγῳ μὲν μαρτυρούντων τὰ ψευδῆ, ἔργῳ δὲ οὐ παραδιδόντων τὴν ἀνθρωπὸν. εὖ γὰρ ἤδεσαν, ὅτι, βασανίζομένης αὐτῆς, ἐξελεγχθήσονται ἀδικούντες, οὐκ

¹ καίτοι τ. μ. μ. ὁ ἔχειν ἴρησε

² ἐξέτεινον

Παραδόντες τὸ σῶμα] S. τῷ Θεόφειμον. Sed rectius παραδόντας, ut referatur ad μάρτυρας. WOLF.

δ. Καταχρῶμενος] F. A. Ἰλεξιν, aut ἄνω. IDEM.

Καὶ ὅτι ἐξέτεινον αὐτοῖς] Ἐπειδή, extendendo. ἰκτίων, peritioso, hoc. legendum per i. ἐξέτεινον, S. τὴν καταδίκην. IDEM.

Καὶ τούτων οὐ προσποιουμένων] Προσποιουμένων. X

εἶθαι, arguere, simulare, pra se ferre, augere opes, aut adlocuere clientelas, ut in Areopagitico Isocratis. Horum nihil hoc quadrare videtur. Quid ergo, si προστεμένων legas? cum horum nihil admitterent. Sunt in hac narratione περίοδοι σκολιαίαι καὶ σχωριστικαί, quas imitari et mihi noceat: quoniam minus bellam facere videantur orationem. IDEM.

αἰδικούμενοι. ὡς δὲ ταῦτα ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν ἀναγνωστέται τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὅτι μὲν τοίνυν πολλαῖς προκαλεσαμένῳ καὶ ἀξιοῦντι παραλαβεῖν τὴν ἀνθρωπον οὐδεὶς παρεδίδου, μεμαρτύρηται ὑμῖν· ἵνα δὲ καὶ ἐκ τεκμηρίων εἰδῆτε, ὅτι ψευδῆ μεμαρτύρηκασι, δηλώσω ὑμῖν.

ε. Οὗτοι γὰρ, εἴπερ ἀληθῆ ἦν, αἱ φασὶ προκαλεσασθαι τὸν Θεόφημον, ¹ καὶ παραδίδουαι τὸ σῶμα τῆς ἀνθρώπου, οὐκ ἂν δήπου δύο μόνους μάρτυρας ² ἐποίησαντο, κηδεστὴν καὶ ἀδελφόν, τάληθῆ μαρτυροῦντας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἂν πολλούς. ἡ μὲν γὰρ δίκαιτα ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ ἦν, οἱ γὰρ τὴν Οἰνηίδα καὶ τὴν Ἐρεχθίδα δαιτιῶντες ἐνταῦθα καθήνται· τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων, ὅταν τις τὸ σῶμα παραδίδω καμίσας, πολλοὶ προίστανται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων. ὥστε οὐκ ἂν ἠπόρησαν μαρτύρων, εἴπερ καὶ ὁπωσιστῶν 1143 ἀληθῆς ἦν ἡ μαρτυρία.

ς. Μεμαρτύρηκασι τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐν τῇ αὐτῇ μαρτυρίᾳ, ὡς ἐγὼ οὐκ ἐθέλομι ἀναβαλεῖσθαι· ὁ δὲ Θεόφημος κελεύει, ἵνα μοι παραδοῖη τὴν ἀνθρωπον. ὡς δὲ οὐκ ἀληθῆς τοῦτ' ἔστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ τὸν Θεόφημον προκαλοῦμην ταύτην τὴν προκλήσιν, ἦν μεμαρτύρηκασιν αὐτῷ, ἀξιώων αὐτὸν τὴν ἀνθρωπον παραδοῦναι, εἰκότως ἂν μοι ταύτους τοὺς λόγους ἀπεκρίνατο,

¹ [καί]

² ἰσότητος

1. Μάρτυρας ἰσότητος τελεγε, δ. ὁ Θεόφημος.

IDEM.

Ἡ μὲν γὰρ δίκαιτα —] Δικασταί et δαιτιῶνται longe diversi erant, atque ideo diversis appellationibus censebantur. Δικασταί, ni fallor, dicebantur iudices, qui suprema auctoritate iudicabant; quorum sententiae erant κίρμαι, nec retractari poterant: δαιτιῶνται autem veluti disceptatores erant, qui de causis tribunalium privatis cognoscerebant; quorum sententiis si stare isti volebant, poterant ad δικαστήρας, ad iudicem provocare. Diversa erant δικαστήρας, et diversis locis cogebantur: sed et δαιτιῶνται sua habebant loca, quibus conveniebant, eaque, ni fallor, prope δικαστήρας, sicut in ipsis δικαστηρίαις, loco separato; quod significare videtur De-

mosthenes hoc in loco. Commune quidem denominationem habebant, et ut loquuntur, genericam. Ea erat κριτής. Denominatio ista omnes iudicium species complectitur, ut et κρισις omnes iudicandi figuras. In Anim. in Salmas. Obes. ad J. A. et R. l. v. c. XIV. §. V. HERALDUS.

Τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων, etc. πολλὰ κριέστανται] F. τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων γυρομάσιν πολλὰ κριέστανται. τὸ κριέστανθαι, antestare, praesens, non videtur quid hic loci habere possit. WOLF. Mallem κριέστανται, i. e. adsunt, praesentes sunt. PALMER. Hic κριέστανται significat adsunt, assistunt. Quo sensu tamen inusitatum est. AVERRA.

ς. Ὁ δὲ Θεόφημος κελεύει] δ. μετ' ἀποκα-

ἀναβαλέσθαι κελεύων τὴν δίκαιαν εἰς τὴν ὑστέραν σίνον-
 δον, ἵνα κομίσῃ τὴν ἀνθρωπὸν καὶ παραδῶ μοι νῦν δὲ
 σεαυτὸν ¹ μεμαρτύρηκας, ὡς θεόφημε, ἐδέλειν παραδιδόναι
 τὴν ἀνθρωπὸν, καὶ ἐμὲ μὴ ἐδέλειν παραλαβεῖν. πῶς οὖν
 κύριος μὲν ὢν σὺ τῆς ἀνθρώπου, μέλλων δὲ προκαλεῖσθαι
 ταύτην τὴν πρόκλησιν ἣν μεμαρτυρήκασί σοι, καταφεύγων
 δὲ εἰς τὴν ἀνθρωπὸν, μέλλων δὲ προκαλεῖσθαι ² περὶ τοῦ
 δικαίου, ἄλλου δὲ σοι οὐδενὸς ὄντος μάρτυρας, ὡς ἐπλήρης
 ὑπ' ἐμοῦ ἄρχοντος χειρῶν ἀδίκων, οὐχ ἤκεις ἔχων τὴν ἀν-
 θρωπὸν πρὸς τὸν διαιτητὴν; καὶ παρεδίδους τὸ σῶμα πα-
 ραίσης τῆς ἀνθρώπου, κύριός γε ὢν αὐτῆς; ἀλλὰ τὴν μὲν
 πρόκλησιν ³ φῆς προκαλέσασθαι, τὴν δ' ἀνθρωπὸν οὐδεὶς
 εἶδε, δι' ἧς ἐξῆπάτησας τοὺς δικαστὰς, ψευδεῖς μάρτυρας
 παρεχόμενος, ὡς ἐδέλων παραδοῦναι; ἐπειδὴ τοίνυν σοι
 τότε οὐ παρῆν ἡ ἀνθρωπος, ἀλλὰ πρότερον ἐσημάνθησαν οἱ
 ἐχθροί, ὑστερόν ἐστιν ὅπου ἤγαγες τὴν ἀνθρωπὸν εἰς τὴν
 ἀγορὰν, ἢ εἰς τὸ δικαστήριον; εἰ γὰρ μὴ τότε σοι παρεγέ-
 νετο, ὑστερον δῆπου ἔδει παραδιδόναι, καὶ μάρτυρας ποι-
 εῖσθαι, ὡς ἐδέλικ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίγνεσθαι,
 1144 καδάπερ προυκαλέσω, προκλήσεώς τε ἐμβεβλημένης σοι,
 καὶ μαρτυρίας, ὡς ἤθελες παραδιδόναι τὴν ἀνθρωπὸν. μέλ-
 λων τοίνυν εισιέναι τὴν δίκην, ἔστιν ὅπου τὴν ἀνθρωπὸν
 εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον; καίτοι ἔδει αὐτὸν, εἴπερ
 ἀληθῆ ἦν, ἅ φασιν αὐτὸν προκαλεῖσθαι, κληρουμένων τῶν
 δικαστηρίων, κομίσαντα τὴν ἀνθρωπὸν, λαβόντας τὸν κή-
 ρυκα, κελεύειν ἐμὲ εἰ βουλοίμην βασανίσειν, καὶ μάρτυρας
 τοὺς δικαστὰς εισιόντας ποιεῖσθαι, ὡς ἐτοιμός ἐστι παρα-
 δοῦναι· νυνὶ δὲ λόγῳ ἐξαπατήσας, ψευδεῖς μαρτυρίας πα-
 ρασχόμενος, οὐδέπω καὶ νῦν τολμᾷ παραδοῦναι τὴν ἀνθρω-
 πὸν, πολλάκις ἐμοῦ προκαλεσαμένου καὶ ἐξαιτήσαντος,
 ὡς οἱ μάρτυρες ὑμῖν οἱ παραγενόμενοι μεμαρτυρήκασι. καὶ
 μοι ἀναγνώσθι πάλιν τὰς μαρτυρίας.

¹ μεμαρτυρήκασι

² περὶ αἰτίας, ἄλλου

³ φῆς

λέσθαι WOLF.

Κῦν δὲ σεαυτὸν μεμαρτύρηκας] F. μα-
 μαρτυρήκασι, S. οὐ μάρτυρας. IDEM.

Δι' ἧς ἐξῆπάτησας] Δι' ἧς, S. γυναικός.
 Sed quid, si δι' ἧς, per quae? et ἐξαπα-
 τήσας καὶ ψευδῆς. IDEM.

σκεύη τῇ πόλει, ἀναγκασθῆσθαι ἀποδοῦναι, ἦκοντα ἐν-
 θάδε, ἢ τῷ διαδόχῳ, ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ
 τὴν ναῦν. τί γὰρ ἂν καὶ ἀντέλεγον αὐτῷ, ψηφίσματα καὶ
 νόμους παρεχομένῳ, ὡς προσῆκον ἐμὲ εἰσπραῖξαι τὰ σκεύη; 1148
 ὁ δὲ Θεόφημος, χρόνου ἐγγεγεννημένου, ὅπως αὐτὸν ἦκων
 ἀπαιτοῖην, ἐμελλε φῆσεν ἀποδοῦναι καὶ τούτοις τε-
 κμηρίοις καταχρησθῆσθαι, ὡς ἀποδεδωκε, τῷ καιρῷ καὶ τῇ
¹ χρεῖα· ὡς οὐκ ἠλίδιος ἦν, οὐδ' αὖ φίλος αὐτῷ γενόμενος
 οὐδὲ πᾶποτε, ὡς ² ἐπισχεῖν τι ἂν ποτε βουλόμενος ἐγὼ,
 τριηραρχῶν μὲν τῇ πόλει, ἐπιμελητῆς δὲ ἂν τῆς συμμο-
 ρίας, ψηφισμάτων δὲ τοιούτων καὶ νόμου ὄντος, περὶ τὴν
 εἰσπραξίν ἐπέσχον ἂν ³ τούτῳ. ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχων ὁ
 Θεόφημος, τότε μὲν οὐκ ἀπεδίδου τὰ σκεύη, ἀλλ' ἐκποδῶν
 ἦν· ὕστερον δὲ ὤτετό με ἀποστερήσειν· πρὸς δὲ τούτοις, εἰς
 ὄρκον καταφυγῶν, ραδίως ἐπιορκήσειν, ὅπερ καὶ ἄλλοις
 πεποιήκε. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία τοῦ τρόπου περὶ τὰ διά-
 φορα, ὡς ἐγὼ ἐργῶ ὑμῖν ἐπιδείξω. ταῦτα γὰρ τὰ σκεύη
 ὀφείλων ὁ Θεόφημος τῇ πόλει, εἰς Ἀφαρέα ἀνέφερε λόγῳ,
 ἐργῶ δὲ οὐκ ἀπεγράψατο πρὸς αὐτὸν διαδικασίαν, εὖ εἰ-
 δῶς, ὅτι ἐλεγχθήσεται ψευδόμενος, εἰάν εισέλθῃ εἰς δικα-
 στήριον. ὁ γὰρ Ἀφαρεὺς ἐξῆλεγχεν αὐτὸν, τιμὴν λογισά-
 μενον αὐτῷ τῶν σκευῶν καὶ λαβόντα παρ' αὐτοῦ, ὅτε
 παρελάμβανε τὴν τριηραρχίαν. νῦν δὲ φησι Δημοχάρει
 παραδοῦναι, καὶ δικάζεται τοῖς παιδίοις τοῖς Δημοχάρους,
 τετέλευτηκότος τοῦ Δημοχάρους· ὅτε δ' ἔζη ὁ Δημοχάρης,
 οὐκ ἀπεγράψατο διαδικασίαν πρὸς αὐτὸν ὁ Θεόφημος, εἰσ-
 πραττόμενος ὑπ' ἐμοῦ τὰ σκεύη, ἀλλ' ἠβούλετο ἐπὶ προ-
 φάσει χρόνου ἐγγενομένου ἀποστερηῆσαι τὴν πόλιν τὰ σκεύη.
 ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

1149

ί. Ταῦτα τοῖνυν ἐγὼ πάντα ἐνθυμούμενος, καὶ ἀκούων

¹ χρεῖα, * καὶ ὡς

² ἐπισχεῖν. τί * γὰρ ἂν

³ τούτῳ;

* ἀπαιτοῖην, ἡμελλε φεῖν] Lego ἡμελλε
 φέω, τοῦτοστιν, ἴφιστιν ἂν. IDEM.

[Ὅτι καὶ ἄλλοις] M. ὅτι καὶ ἄλλοις,
 πρὸ καὶ ἑν ἄλλοις. AUGER.

Πρὸς Ἀφαρέα] Ἰσως τὴν Ἰσπερέτως πρὸς
 γῶν, πρὶ αὐτῷ ἰ Πλαίταρχος. WOLF.

Ἐξῆλεγχεν αὐτὸν] M. ἐξῆλεγχ' ἂν αὐτόν.
 IDEM.

Ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας] S. ὁ γραμ-
 ματικός. IDEM.

[Καὶ ἀκούων] Ἀκούων τῶν στεγνωσιακῶν
 τῶν Θεόφημος, ὡς (non sic) εἰς περὶ τὰ διά-

τὸν Θεόφημον τῶν πεπλησιακότων, εὖς εἶη περὶ τὰ διάφορα, καὶ οὐκ ἀπολαμβάνων τὰ σκεύη παρ' αὐτοῦ, προσήεν πρὸς τὸ τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ὄψιν, λέγων, ὅτι οὐκ ἀποδίδασί μοι τὰ σκεύη ὁ Θεόφημος, ἀ ὦφλεν ἐκ τῶ δικαστηρίου¹ προσήεσθαι δὲ καὶ αἱ ἄλλοι τριήραρχοι τῇ βουλῇ, ὅσοι μὴ παρελάμβανον παρὰ τῶν οφειλόντων τὰ σκεύη καὶ, πολλῶν λόγων γενομένων, ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλὴ¹ ψήφισμά τι, ἀ ἀναγκάζεται ὑμῖν, εἰσπράττεσθαι τρόπον, ὃ αἰκ δυνάμεθα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

γενομένου τοίνυν τοῦ ψηφίσματος τούτου ἐν τῇ βουλῇ, καὶ αὐθένος γραφομένου παρανόμων, ἀλλὰ κυρίου ἄντος, προσελθὼν Εὐέργω τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τοῦ Θεοφήμου, ἐπειδὴ τὸν Θεόφημον οὐκ εἶός τε ἦν ἰδεῖν, ἔχων τὸ ψήφισμα, πρῶτον μὲν ἀπῆτησα τὰ σκεύη, καὶ ἐκέλευσα αὐτὸν φράσαι τῷ Θεοφίμῳ¹ ἔπειτα, διαλιπὼν ἡμέρας τινὰς, ὡς οὐκ ἀπεδίδου τὰ σκεύη, ἀλλ' ἔχλευάζε με, παραλαβὼν μάρτυρας ἤρηνεν αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἶη πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἢ κοινῆ οὐσία εἶη αὐτοῖς, ἀποκριναμένου δὲ μοι Εὐέργου, ὅτι νενημμένος εἶη καὶ χωρὶς οἰκοῖα ὁ Θεόφημος, αὐτὸς δὲ παρὰ τῷ πατρὶ, πυθόμενος, οὗ ἔκει οὐ Θεόφημος, λαβὼν παρὰ τῆς ἀρχῆς ὑπερέστην, ἤλθαν ἐπὶ τὴν αἰκίαν τοῦ Θεοφήμου. καταλαβὼν δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα, ἐκέλευσα τὴν ἀνθρώπων τὴν ὑπακούσασαν, μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἶη, ταύτην, ἢ μεμαρτυρήκασιν αὐτοὶ προκαλέσασθαι τὸν Θεόφημον, 1150 παραδοῦναι· ὅγῳ δὲ ἐξαιτῶν οὐ δύναμαι παραλαβεῖν, ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀλθρειαὶ πύθησθε, ὁπότερος ἤρξε χειρῶν αἰδίκων.

ια. Ὡς δὲ ἀφικνεῖται ὁ Θεόφημος, μετελθεύσης αὐτὸν

¹ ψηφίσματι, ὁ

φορα, ἀπὸ τοῦ, ὡς εἶη ὁ Θεόφημος περὶ τὰ συναλλάγματα. IDEM.

Ὡς εἶη περὶ τὰ κέρφα] Sic habent editiones, quae mihi contigit videre; at nulum commodum sensum elicere licet ex his verbis, ut legantur, quae sic emendare tentabam: ὡς εἶη περὶ τὸ διαφορῶν, i. e. quod erat attentius ad distractionem instrumentorum, quod idem est ac si dixisset,

quod bona distrahebat. PALMER.

[Ἡ βουλὴ ψηφίσματι] Διὰ ψηφίσματος.

Ne lege ψηφισμά τι, κακίως. WOLF.

[Ἰδὼν, ἔχων] F. Ἰδὼν καὶ ἔχων. IDEM.

[Ἐξ αὐτῶν οὐ δύναμαι] F. Ἐξαιτῶ. Br-

ratum ortum ex gnosis vocalis immutatione,

υ pra i, et divisionis syllabarum. Sic non

multo post, p. 163. v. 1, τῶν ἀδελφῶν οὐ

δύναμαι παραλαβεῖν, πολλοὺς ἔξαιτῶς.

τῆς ἀνθρώπου, ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν, λέγων, ὅτι ἤδη περὶ ¹ ἀναγωγῆς εἶην, καὶ ἐδείκνυον τὸ ψήφισμα τῆς βουλῆς. ὡς δὲ ταῦτά μου λέγοντος οὐκ ἀπεδίδου, ἀλλὰ ἠπέιλει καὶ ἐλοιδορεῖτο, ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἰ τινὰς ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἵνα μάρτυρές-μοι εἴησαν τῶν λεγομένων, καὶ ἤξιουν πάλιν τὸν Θεόφημον, ἢ αὐτὸν ἀκολουθεῖν πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν, καὶ, εἰ μὴ φησιν ὀφείλειν, ἐκείνους πείθειν τοὺς παραδιδόντας τοὺς ὀφείλοντας καὶ ἀναγκάζοντας εἰσπράττειν, ἢ ἀποδίδουαι τὰ σκευή· εἰ δὲ μὴ, ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι κατὰ τε τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα. οὐδὲν δὲ θέλοντος αὐτοῦ τῶν δικαίων ποιεῖν, ἤγον τὴν ἀνθρωπον εἰστηκυῖαν ἐπὶ τῇ θύρᾳ τὴν μετελθούσαν αὐτόν· καὶ ὁ Θεόφημός με ἀφηρεῖτο· καὶ ἐγὼ τὴν μὲν ἀνθρωπον ἀφῆκα, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν εἰσῆειν, ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν, — ἔτυχε γὰρ ἡ θύρα ἀνεωγμένη, ὡς ἐξῆλθεν ὁ Θεόφημός, καὶ ἔτι ἤμελλεν εἰσιέναι —, καὶ ἐπεπύσμη αὐτόν, ὅτι οὐκ εἶη γεγαμηκός. εἰσιόντος δὲ μου, παίει πύξ ὁ Θεόφημος τὸ στόμα· καὶ ἐγὼ, ἐπιμαρτυρησάμενος τοὺς παρόντας, ἡμυνάμην. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, καὶ ἤρξε χειρῶν ἀδίκων ὁ Θεόφημος, οὐκ ἄλλοθεν ² οἶμαι δεῖν τὸν ἐλεγχον γίνεσθαι, ἢ ἐκ τῆς ἀνθρώπου, ἣν μεμαρτυρήκασιν οὗτοι οἱ μάρτυρες, ὡς ἠθέλε Θεόφημος ³ [ἐκ τῆς ἀνθρώπου] παραδίδουαι. ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ πρότερος εἰσελθὼν εἰς τὸ 1151 δικαστήριον οὐ παραγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ' ὑπομνησμένου, διὰ τὸ καὶ πρότερον ποτε ἐφ' ἐτέρας δίκης ταῦτά με βλάψαι, ἐξηπάτησε τοὺς δικαστάς, λέγων, οὐς μὲν ἐγὼ παρεσχόμην μάρτυρας, ψευδῆ μαρτυρεῖν· τὴν δὲ ἀνθρωπον, ἐρεῖν τὰς ἀληθείας βασανιζομένην. οἷς δὲ τότε κατεχωρῶντο λόγοις, νῦν αὐτοῖς ἐξελέγχονται ὑπεναντία ποιούντες. τὴν

¹ ἀναγωγῆν² οἶμαι³ Desunt in τῆς ἀνθρώπου.

IDEM.

Περὶ ἀναγωγῆς εἶπεν] M. περὶ ἀναγωγῆν, aut ἐπ' ἀναγωγῆς. IDEM.

ἠξίουσιν πάλιν τὸν Θε.] Vid. Petit. Comm. in L. A. l. III. t. IV. §. X.

Τοὺς παραδιδόντας καὶ ὀφείλοντας] Lego καὶ τοὺς ὀφείλοντας. et v. 17. καὶ ἐπεπύσμη. παρὰ τὸ πυνδάτομαι, non ἐπεπύσμη, παρὰ

τὸ πύξομαι. Sic autem construe: ἐπεπύσμη αὐτόν, ὅτι οὐκ εἶη γεγαμηκός, ἀπὸ τοῦ, ὅτι αὐτὸς οὐκ εἶη γεγαμηκός. κατ' ἀντίπαυσιν, ἢ ἰσχυροῦσιν. WOLF.

Ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ] Multilatus est hic locus, in quo exponendum fuit Vergeri et Mnesibuli falsum testimonium. IDEM.

γὰρ ἄνθρωπον οὐ δύναμαι παραλαβεῖν, πολλάκις ἔξαιτή-
 σας, ὡς μεμαρτύρηται ὑμῖν. ἐπειδὴ τοίνυν τὴν ἄνθρωπον οὐ
 παραδίδασιν, ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι, βούλομαι
 ὑμῖν καὶ τοὺς μάρτυρας παρασχέσθαι, οἱ εἶδόν με πρότερον
 πληγέντα ὑπὸ τοῦ Θεοφήμου· ἡ δὲ αἰκία τοῦτ' ἐστίν, ὃς ἂν
 ἄρξη πρότερος χειρῶν ἀδίκων, ἄλλως τε, καὶ κατὰ τὸν
 νόμον καὶ κατὰ τὰ ψηφίσματα τὰ ὑμέτερα εἰσπράττοντα.
 καὶ μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς μαρτυρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

β'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀφηρέθην τὰ ἐνέχυρα ὑπὸ τοῦ Θεο-
 φήμου, καὶ συνεκόπην, ἐλθὼν εἰς τὴν βουλὴν, τὰς τε πλη-
 γὰς ἔδειξα, καὶ ἅ πεπονθὼς ἦν εἶπον, καὶ ὅτι εἰσπράτ-
 των τῇ πόλει τὰ σκευή. ¹ ἀγανακτήσασα ἡ βουλή ἐφ' οἷς
 ἐγὼ ἐπεπόνθειν, καὶ ἰδοῦσά με ὡς διεκείμην, καὶ ἠγησα-
 μένη ὑβρίσθαι οὐκ ἐμέ, ἀλλ' ἑαυτὴν, καὶ τὸν δῆμον τὸν
 ψηφισάμενον, καὶ τὸν νόμον τὸν ἀναγκάσαντα εἰσπράτ-
 τειν τὰ σκευή, ² ἐκέλευσεν εἰσαγγέλλειν με, καὶ τοὺς
 1152 πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας, ὡς
 ἀδικοῦντι καὶ διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον, διότι τὰ σκευή
 οὐκ ἀπέδίδου, καὶ τὰ ἐνέχυρα ἀφείλετο, καὶ ἐμέ συνεκόψε
 τὸν εἰσπράττοντα καὶ ὑπηρετοῦντα τῇ πόλει. γενομένης
 τοίνυν τῆς κρίσεως τῷ Θεοφῆμῳ ἐν τῇ βουλῇ, κατὰ τὴν
 εἰσαγγελίαν ἦν ἐγὼ εἰσηγγεῖλα, καὶ ἀποδοθέντος λόγου
 ἑκατέρῳ, καὶ κρύβδην ἰδίᾳ ψηφισαμένων τῶν βουλευτῶν,
 εἰάλω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ ἔδοξεν ἀδικεῖν· καί, ἐπειδὴ
 ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλή, πότερα δικαστηρίῳ πα-

¹ ἀγανακτήσασα * οὐκ ἔ

² ἐκέλευεν

Ἦν αὐτῷ ἔφασαν προκαλέσασθαι.] Ἦν, S. παραλαβεῖν ἡμῖν, αὐτοὶ ἔφασαν τὸν Θεόφημον προκαλέσασθαι. IDEM.

[Ἡ δὲ αἰκία] Si quid habeo acuminis, laedendum est ἢ δι' αἰτίας, i. e. controversia, questio, causa in eo vertitur, uter prior ceperit vim intentare. PALMER.

β'. Ἐκέλευσεν εἰσαγγέλλειν με] Eum, me jussit, εἰσαγγέλλειν i. e. delatione ad ipsam curiam facta vindictam persequi. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. III. c. VIII. §. V. HERALDUS. In quo et capite praecedente plura videnda de vocibus

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν.

Καὶ ἐπιθετὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν] Et quidem cum disceptatio in curia proposita esset, suffragiumque ea de re ferendum, utrum ad iudicium rejiciendum esset hoc crimen, utpote cuius poena major erat cognitione curiae quingentorum: an potius L. drachmis reum damnarent, quatenus cum maxime, mulctare curia poterat, ego permisi &c. διαχειροτονεῖν enim est, duarum rerum disceptationem constituere atque dijudicare in concilio aut concione ubi multitudo est consentiam. BUDDEUS.

ροδοίη, ἢ ζημιώσεται ταῖς πεντακοσσίαις, ὅσου ἦν κυρία κατὰ τὸν νόμον, δεσμένων τούτων ἀπάντων καὶ ἰκετευόντων, καὶ τίνα οὐ προσπεμπάντων, καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων εὐθύς ἐν τῇ βουλῇ, καὶ περὶ τῶν πωληγῶν φρασκόντων ἐπιτρέψαι ἢ εἰὰν κελεύσω Ἀθηναίων, συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφάνῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν προστιρηθῆναι. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, ὑμῶν τε δέομαι, ὅσοι ἐβούλευον ἐπ' Ἀγαθοκλέους ἀρχαντος φράζειν τοῖς παρακαδημένοις, καὶ, ὅσους ἐδυνάμην ἐγὼ ἐξευρεῖν τῶν τότε βουλευόντων, μάρτυρας ὑμῶν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἐγὼ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕτως ἐπιεικῆς ἐγενόμην πρὸς τούτους. καίτοι τό γε ψήφισμα δημοσίαν τὴν οὐσίαν ἐκέλευεν εἶναι, οὐ μόνον, ὃς ἂν ἔχων σκευὴ μὴ ἀποδιδῶ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ, ὃς ἂν ἰδίᾳ κτησάμενος μὴ πωλῇ. τοιαύτη γὰρ ἡ ἀπορία οὔσα συνέβηκε τότε ἐν τῇ πόλει σκευῶν. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

γ'. Κατακλέυσας τούτων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς οὐδενὶ

ἑταίρων τούτων —] His suppliciter obsecrantibus, ac breviter indicemque visorum nauticorum reddere se cupere dicentibus. Quo casu erant publici. IDEM.

Προσημύοντων.] Cum puero inatrogationis. AUGER.

Καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων.] Ἄρτι τῷ, τὴν ἀπαγραφὴν. WOLF.

γ'. Κατακλέυσας τούτων.] Regressus igitur Athenas, iudices, cum Theophemus compromissum facere resoueret de plagis quas ab eo acceperam, in iudicium vocato intendere actionem injuriarum institi. Quo facto, cum ille mihi vicissim iudicium idem dictaret (controversie autem eo tempore apud arbitros discipabantur) ubi ad sententia ferenda tempus ventum est, ibi Theophemus prescriptione obijcienda prolatare rem cepit, causamque speciosam iurejurando excusare: ego vero, jure atque conscientia fretus, causam hanc apud vos agere institui. BUDZUS.

Κατακλέυσας τούτων κ. τ. λ.] Si quis fuerat pulsatus constantielis causa, poterat ἔβρας vel αἰτίας expectari: si is autem qui

accusabatur factum id dicebat, non contumelie causa, sed cum ab altero prius pulsatus esset, de exceptione prius erat videndum, atque sic exsistebat αἰτία κ. π.; np. si is qui accusabatur prior erat injuriam passus, quo casu cessabat ἔβρας, atque exceptio ventilabatur, quæ si vera reperiebatur, non modo ἔβρας accusatio cessabat, si forte instituta erat, sed et αἰτίας dixi judicata erat, reo dimisso. Hic igitur habes eum qui pulsaverat in jus vocatum super αἰτίας. Eum autem contrario iudicio actionem illam submovisse, cum se dicebat ab eotore inaccessum et prius violatum: atque hanc exceptionem a minoribus cognitoribus, ut ita dicam (hi enim διατρετα hoc loco) ad iudices fuisse remissam, apud quos de exceptione illa diceptaretur. His ita expositis petit is, Theophemum juberi facere, quod fecisset se falsis testimonio probaverat, np. ancillam in questionem dare, cujus testimonio constaret, quis prior per injuriam manus intulisset: id enim esse αἰτίας, i. e. iudicium αἰτίας inde proferre, atque in iudicis super αἰτίας diceptari id

1153 ἤθελεν ἐπιτρέπειν ὁ Θεόφημος περὶ τῶν πληγῶν ὧν ἔλαβον τότε ὑπ' αὐτοῦ, προσεκαλεσάμην αὐτὸν, καὶ ἔλαχον αὐτῷ δίκην αἰκίας. ἀντιπροσκαλεσαμένου δὲ καὶ ἐκείνου ἐμέ, καὶ δαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας, ἐπεὶδὴ ἡ ἀπόφασις ἦν τῆς δίκης, ὁ μὲν Θεόφημος παρεγράφετο καὶ ὑπάμυντο· ἐγὼ δὲ, πιστεύων ἐμαυτῷ μηδὲν ἀδικεῖν, εἰσῆεν εἰς ὑμᾶς. παρασχόμενος δὲ ἐκεῖνος ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ἣν ἄλλος μὲν οὐδεὶς μεμαρτύρηκεν, ὁ δὲ ἀδελφὸς καὶ ὁ κηδεστῆς, ὡς εἰδέοι τὴν ἀνδραπῶν παραδούναί, καὶ προσποιούμενος ἄκακος εἶναι, ἐξηπάτησε τοὺς δικαστάς. δέομαι δ' ὑμῶν νυνὶ δικαίαν δέξιν, ἅμα μὲν δικάσαι περὶ τῆς μαρτυρίας, πότερα ψευδὴς ἐστὶν ἢ ἀληθὴς, ἅμα δὲ περὶ τοῦ πράγματος ἐξαρχῆς σκείσασθαι. ἐγὼ μὲν τῶντων εἰς ἃ οὗτος κατέφυγε τότε δίκαια, ἐκ τούτων ¹ ἅμα δὲὼν τὸν ἔλεγχον γινώσκειν, ἐκ τῆς ἀνδραπῶν βασανιζομένης, ὁπότερος ἤρξε χειρῶν ἀδικῶν — τούτο γάρ ἐστιν ἡ αἰκία — καὶ τοὺς μαρτυρᾶς διὰ τοῦτο δίκαια τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὅτι ἐμαρτύρησαν εἰδέναι παραδιδόναι τὸν Θεόφημον τὴν ἀνδραπῶν, οὐδαμοῦ τὸ σῶμα παραδιδόντος, οὔτε ² ὅτε πρὸς τῷ δαιτητῇ, οὔτε ἕστερον πάλλακις ἐμοῦ ἐξαυτήσαντος. διπλῆν οὖν αἰτιάταις ἔδει δοῦναι δίκην, ὅτι τε ἐξηπάτησαν τοὺς δικαστάς ψευδεῖς μαρτυρίας παρασχόμενοι, κηδεσταῦ καὶ ἀδελφοῦ, καὶ ὅτι ἐμὲ ἠόκησαν, λειτουροῦντα μὲν ὑμῶν προθύμως, ποιοῦντα δὲ τὰ προσταττόμενα, ὑπηρετοῦντα δὲ τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ψηφίσμασι τοῖς ὑμετέροις.

1154 ἰδ'. Ὡς δὲ οὐκ ἐγὼ μόνος παρέλαβον παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦτον εἰσπράξασθαι σκευὴ ὀφείλοντά τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τῶν τριηράρχων ἑτέροις εἰσπράξαντο οὐς παρέλαβον, ἀπέγνωσάν μοι αὐτῶν τὰς μαρτυρίας.

¹ ἅμα

² ἔτι] τότε

solere. Non diffitebatur igitur Theophe-
mus, eum, cum quo res sibi erat, a se
fuisse pulsatum; sed negabat teneri se
malis, cum ulciscendi sui causa et inju-
ria repellendæ id fecisset, ἀμύνητος; et
alteram contra contendebat ejus criminis
obligatum, a quo prius pulsatus esset et
vexatus. Quare contraria solioe ἀντι-
προσκαλεσάμενος, cum sine reus sine falsis

testimoniis prius se pulsatum probasset,
alterum condemnavit. In Anim. in Salmas.
Obes. ad J. A. et R. l. II. c. XII. §. 2.
HERALDUS.

Οὐδαμοῦ τὸ σῶμα παραδιδόντος. et v. 19.
οὔτε πρὸς lego. et p. 166. v. 6. ἔλεγχον αὐ-
τοῦ. et v. 8. ὁ vol οὐ ἡμελλον. et v. 9.
διὰ τῆς αἰκίας δει. et v. 19. ἡς οὐδὲν ἐν ποτε-
ρίστικ. WOLF.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιέ. Βούλομαι τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἃ πέπονθε ὑπ' αὐτῶν διηγήσασθαι ὑμῖν. ἐπειδὴ γὰρ ὄφλον αὐτοῖς τὴν δίκην, ἐφ' ἣ τούτους μάρτυρας τούτους διώκω τὰ ψευδῆ μαρτυρηκότας, προσελθὼν τῷ Θεοφῆμῳ, μελλούσης μοι ἤδη ἐξῆκειν τῆς ὑπερημερίας, ἐδεήθην¹ αὐτούς ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον, λέγων τὰς ἀληθείας, ὅτι πεπορισμένου τοῦ ἀργυρίου, ὃ ἡμελλον αὐτῷ ἐκτίνειν, συμβέβηκέ μοι τρησαρχία, καὶ ἀποστέλλειν διὰ τάχους δεῖ τὴν τριήρη καὶ ὁ στρατηγὸς Ἀλκίμαχος ἀνάγεσθαι κελεύει τὴν ναῦν. τὸ οὖν ἀργύριον τὸ² πεπορισμένον τῷ Θεοφῆμῳ ἀποδοῦναι, ἐν ταῦτα κατεχρησάμην³ ἐδεόμην δ' αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. ὁ δὲ ῥαδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται· οὐδὲν κωλύει, ἔφη, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ναῦν ἀποστείλῃς, πόριζε καὶ ἐμοί. ἀποκριναμένου δὲ μοι ταῦτα τοῦ Θεοφῆμου καὶ³ ἀναβαλλομένου τὴν ὑπερημερίαν, καὶ μάλιστα μοι πιστεύσαντος τῆ τε ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ τῷ μὴ ἐθέλω αὐτὸν παραδοῦναι τὴν ἀνδρωπον, ὡς οὐδὲν ἂν νευτερίσαντος περὶ ταῦμα, ἐγὼ μὲν τὴν τριήρη ἀποστείλας, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον πορίσας τὸ ἀργύριον, προσελθὼν αὐτῷ ἐκέλευον, ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. ὡς δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῶν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

1156

ὁ δὲ Θεοφῆμος ἀντὶ τοῦ τὴν καταδίκην ἀπολαβεῖν, ἀκολουθήσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἐλθὼν μοι τὰ πρόβατα λαμβάνει ποιμαινόμενα πενήκοντα μαλακά, καὶ τὸν ποιμένα

¹ αὐτοῦ² πεπορισμένον * ἐπὶ τῷ³ ἀναβαλλομένου

ιέ. Ἐπειδὴ — ὑπερημερίας] Cum eo dies, in quam diem ego judicatum facere debebam, jam exitura esset. BUDÆUS.

Ἀλκίμαχος] Infra p. 174. v. 16. vocatur Ἀλκίμαχος. Ultrum nomen verius sit, dubium. Suidas Ἀλκίμαχος Ἀναγορέσιον στρατηγὸν habet, sed non est certum de hoc intelligi debere, tamen eo inclinat animus.

PALMER.

Νευτερίσαντος] Nr. Θεοφῆμου. AUGER. Μαλακὰ πρόβατα] Molles oves, utrum intomas, an molli præditas lana? WOLF. πρόβατα μαλακά Oratorem dixisse, non crediderim. Scribe mihi quæso, μαλακὰ, et habebis manum Demosthenis. Valckenær. Anim. ad Ammon. l. I. cap. II. §n.

μετ' αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἀκόλουθα τῇ ποιίμῃ ἔπειτα, παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ἡτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρασκεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον — γεωργῶ δὲ πρὸς τῷ ἵπποδρόμῳ, καὶ οἰκῶ ἐνταῦθ' ἐκ μειρακίου —, πρῶτον μὲν ἐπὶ τοὺς οἰκέτας ἤξαν· ὡς δὲ οὗτοι διαφεύγουσιν αὐτοὺς, καὶ ἄλλος ἄλλη ἀπεχώρησεν, ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν καὶ καταβαλάντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν, Εὐεργός τε οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὁ Θεοφήμου καὶ Μνησίβουλος ὁ κηδεστῆς αὐτοῦ, οἷς οὐδεμίαν δίκην ὠφλήκειν, οὐδὲ προσῆκεν αὐτοῖς ἀπτεσθαι τῶν ἐμῶν οὐδενός, εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παῖδια, ἐξεφορήσαντο ὅσα ἐτι ὑπόλοιπά μοι ἦν σκεύη ἐν τῇ οἰκίᾳ. ὦντο μὲν γὰρ οὐ τοσαῦτα μόνον λήψεσθαι, ἀλλὰ πολλῶν¹ πλείων τὴν παροῦσάν μοι τότε κατασκευὴν τῆς οἰκίας καταλήψεσθαι. ἀλλ', ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν, τὰ δὲ πέπραται· ὅσα δ' ἦν ἐτι ὑπόλοιπα, πάντα λαβόντες ὤχοντο.

1156 15. Πρὸς δὲ τούτοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔτυχεν ἡ γυνή μου μετὰ τῶν παιδῶν ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μετ' αὐτῆς τιτθῆ τις² ἐμὴ γεγεννημένη πρεσβυτέρα, ἀνδρωπῶς εὖνους καὶ πιστῆ, καὶ ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. συνώκησε δὲ ἀνδρὶ, ἐπειδὴ ἀφείδη ἐλευθέρα· ὡς δὲ οὗτος ἀπέθανε, καὶ³ αὐτὴ γραῦς ἦν, καὶ οὐκ ἦν αὐτὴν ὁ θρήψων, ἐπανῆκεν αὐτῇ ὡς ἐμέ. ἀναγκαῖον οὖν ἦν μὴ περιιδεῖν ἐνδεεῖς ὄντας, μηδὲ τιτθὴν ἐμὴν γενομένην, καὶ παιδαγωγόν· ἅμα δὲ καὶ τριηραρχῶν ἐξέπλεον, ὥστε καὶ τῇ γυναικὶ βουλομένη ἦν τοιαύτην οἰκουρὸν μετ' αὐτῆς με καταλιπεῖν. ἀριστῶντων δὲ ἐν τῇ αὐλῇ, ὡς ἐπεισπηδῶσιν.

¹ πλείων τὴν γὰρ ὄσαν μοί ποτε κατασκευήν

² ἐμὴ

³ αὐτὴ

Ἐπὶ τοῖς οἰκέταις ἤξαν] Utrum parā τὸ ἄγω, an τὸ αἰῶσα, ἤξαν, ἤξαν, καίτοι πικρῶς τῆσιν τούτῳ γλ. WOLF. Legendum ἤξαν. PALMER.

Πολλὰ πλείων] Lego et distingo: πολλὰ πλείων, τὴν παροῦσάν μοί ποτε κατασκευήν. AUGER.

15. Μὴ περιιδεῖν ἐνδεεῖς ὄντας] Qua ratione hic masculinum plurale ponatur, cum sen-

tentia postulet singulare femininum (de una enim ancilla vidua loquitur) ἰδὲ ἄ ὄσαν, me non intelligere fateor. Quod si quis dicat, homines necessarios in genere intelligendos, et longius positum videbitur, et sequitur statim τιτθὴν ἐμὴν γενομένην. WOLF. Imo ἰδὲ ὄσαν. Deinde vel post μὴδὲ addendum aliquid quod omis-

sum fuerit, vel omnino delendam. AUGER.

αὐτοί, καὶ καταλαμβάνουσιν αὐταῖς, καὶ ἤραρον τὰ σκεύη, αἱ μὲν ἄλλαι θεράπωναι — ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, ὅπερ δαιτυῶνται —, ὡς ἤκουσαν τῆς κραυγῆς, κλειούσι τὸν πύργον, καὶ ἐνταῦθα μὲν οὐκ εἰσῆλθον, τὰ δ' ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας ἐξέφερον σκεύη, ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἀπτεσθαι αὐτῶν καὶ λεγούσης, ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικί τετιμημένα, καὶ, ὅτι τὰ πρόβιατα ἔχετε πεντήκοντα καὶ τὸν ποιμένα πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε, — ἀπήγγειλε γὰρ τις αὐταῖς τῶν γειτόνων κόψας τὴν θύραν —, ἐτι δὲ ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς κείμενον εἶναι ἐπὶ τῇ τραπέζῃ — ἠκηκοίε γὰρ ἐμοῦ —, κὰν περιμαίνητε, ἔφη, ἢ μετέλθῃ τις ὑμῶν αὐτὸν, ἔχοντες ἄπιτε τὸ ἀργύριον ἤδη· τὰ δὲ σκεύη ἔατε, καὶ μηδὲν τῶν ἐμῶν φέρετε, ἄλλως τε καὶ ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης. ταῦτα δὲ λεγούσης τῆς γυναικὸς, οὐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς τιτθῆς τὸ κυμβίον λαβούσης παρακείμενον αὐτῇ, ἐξ οὗ ἔπινε, καὶ ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον, ἵνα μὴ οὗτοι λάβοισιν, ἐπειδὴ εἶδεν ἔνδον ὄντας αὐτοὺς, κατιδόντες αὐτὴν οὕτω διέθεσαν ἀφαιρούμενοι τὸ κυμβίον 1157 Θεόφημος καὶ Εὐεργὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ οὕτως, ὥστε ὕφαιμοι μὲν οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγένοντο, ἀποστρεφόμενης τῷ χεῖρι καὶ ἐλκομένης ὑπὸ ταύτων ἀφαιρουμένων τὸ κυμβίον, ἀμυχὰς δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη, πελιὸν δὲ τὸ στήθος· εἰς τοῦτο δ' ἦλθον ποτηρίας, ὥστε, ἕως ἀφείλοντο τὸ κυμβίον ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, οὐκ ἐπαύσαντο ἀγχοῦντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν. ἀκούσαντες δὲ οἱ θεράπωντες τῶν γειτόνων τῆς κραυγῆς, καὶ ὀρῶντες τὴν οἰκίαν πορθουμένην τὴν ἐμὴν, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν τεγῶν τῶν ἑαυτῶν ἐκάλουν τοὺς παριόντας, οἱ δὲ καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες, καὶ ἰδόντες Ἀγνοφίλον παρόντα, ἐκέλευσαν παραγενέσθαι. προσελθὼν δὲ ὁ Ἀγνοφίλος

Ἐν τῇ προικί τετιμημένα] F. ἀποτιμημένα, ut alias. WOLF. AUGER.

Πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε] Hoc accusatorum est: τὸ καταδικάσαι, iudicium. WOLF.

Περιμαίνετε] Adde vel sub. τὸν ἐμὸν ἄδρα. AUGER.

ἢ μετέλθῃ τις ὑμῶν αὐτῶν] F. αὐτὸν, S. τὸν ἄδρα μου. WOLF.

Ἐφαιμοὶ μὲν οἱ βραχίονες] Sanguine inf-

fusae. IDEM.

Καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν] Juncturae manuum. IDEM.

Ἀποστρεφόμενης τῷ χεῖρι] Cum illi manus distorquerentur. IDEM.

Ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ] Παρὰ τὸ ἐμύσσω, incitatus, uellicatus. IDEM.

Πελιὸν δὲ τὸ στήθος] Lexica sociabant πέλιος, προκαρφεύθιος, πελιδνός, ἰξοτόσιος. IDEM.

προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ θεραπεύοντος τοῦ Ἀνθεμίου ὃς ἐστὶ μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν — οὐ γὰρ ἠγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου —, ἐν δὲ τῷ τοῦ Ἀνθεμίου χωρίῳ ὧν, εἴρα τὰ τε σκεύη ἐκφερόμενα, καὶ Εὐεργον καὶ Θεοφῆμον ἐξιόντας ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. οὐ μόνον τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, λαβόντες μου τὰ σκεύη ὤχοντο, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν ἤγον ὡς οἰκέτην, ἕως τῶν γειτόνων ἀπαντήσας αὐτοῖς Ἐρμογένης, εἶπεν, ὅτι υἱὸς μου εἶη. ὡς δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

1158 ιζ. Ἐπειδὴ τοίνυν μοι ἀπηγγέλθη εἰς Πειραιᾶ τὰ γεννημένα ὑπὸ τῶν γειτόνων, ἐλθὼν εἰς ἀγρόν, τούτους μὲν οὐκέτι καταλαμβάνω· ἰδὼν δὲ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπεφορημένα, καὶ τὴν γραῦν ὡς διέκειτο, καὶ ἀκούσας τῆς γυναικὸς τὰ γενόμενα, προσελθὼν τῷ Θεοφῆμῳ τῇ ὑστέραια ἑώρα ἐν τῇ πόλει μάρτυρας ἔχων, ἐκέλευον αὐτὸν πρῶτον μὲν τὴν καταδίκην ἀπολαμβάνειν καὶ ἀκολουθεῖν ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἔπειτα, τὴν ἀνδρωπον θεραπεύειν ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατρὸν εἰσάγειν ὃν αὐτοὶ βούλοιντο. ταῦτα δὲ μου λέγοντος καὶ διαμαρτυρομένου, κακὰ με πολλὰ εἰπόντες, ὁ μὲν Θεοφῆμος ἠκολούθει μόλις, διατριβὰς ἐμποιῶν, καὶ φάσκων βούλεσθαι καὶ αὐτὸς τινὰς παραλαβεῖν μάρτυρας, — ταῦτα δ' ἔλεγε, τεχναζὼν χρόνον ἐγγενέσθαι —· ὁ δ' Εὐεργος οὐτοσὶ εὐθύς ἐκ τῆς πόλεως μεθ' ἑτέρων ὁμοίων αὐτῷ ἐλθὼν εἰς ἀγρόν, τὰ ὑπόλοιπα σκεύη, εἰ τίνα ἐν τῇ προτεραίᾳ ἐν τῷ πύργῳ ἦν, καὶ οὐκ ἔτυχεν ἔξω ὄντα, ἐπειδὴ δ' ἐγὼ ἤλθον, διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἐστηκυῖαν, ὧ χετό μου λαβὼν τὰ σκεύη ὧ οὔτε δίκην ὠφλήκειν, οὔτε συμβόλαιον ἦν μοι πρὸς αὐτὸν οὐδέν. ἐκτίνοντος δὲ μοι τῷ Θεοφῆμῳ, ὧ ὠφλήκειν

¹ ἀγρόν, ² ἐπὶ τὰ

ιζ. Διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη] S. τὰ σκεύη ἐκ τοῦ πύργου. IDEM.

Ἐκτίνοντος δὲ — κεφάλαιον] Foenertas est, ut puto, Theophemus, τῇ ἰσότητι τῶν, i. e. singulis mensibus pendebatur pro drachma obolus: ergo ἰμμοσι τῶν

horum MCXXXIII. drachmarum fuit drachmæ CLXXXVIII. cum obolis V. Adde sortem, sicut drachmæ MCCCXXII. cum obolo. Itaque corruptus fuit Demosthenis locus, errorque ortus est ex compendiosa scripturâ notisque: ita enim

τὴν δίκην, ἔπειδὴ ἐξέτινον, πολλῶν παρόντων μαρτύρων, χιλίας μὲν καὶ ἑκατὸν δραχμὰς καὶ τρεῖς καὶ δύο ὀβολῶ τὴν ἐπωβελίαν, τριακονταὶ δὲ τὰ πρυτανεῖα, — τῶν γὰρ ἄλλων οὐδὲν αὐτῷ ἐπιτιμίῳ ὄφλον —, λαβὼν τοῖσιν παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ χιλίας τριακοσίας δεκατρεῖς δὴ ὀβολῶ, τὸ σύμπαν κεφάλαιον, ἀπαιτοῦντός μου τὰ τε πρόβατα καὶ τὰ ἀνδράποδα καὶ τὰ σκευῆ ἃ ἤρπαξέ μοι, οὐκ ἔφη ἀποδώσειν μοι, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἀφήσει καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ τῶν ἐγκλημάτων, καὶ τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν. ταῦτα δὲ ἀποκριναμένου αὐτοῦ, μάρτυρας 1159 μὲν ἐποίησάμην τῆς ἀποκρίσεως τοὺς παρόντας, τὴν δὲ δίκην ἐξέτισα· ὑπερήμερον δὲ οὐκ ἔμην δεῖν ἑμαυτὸν εἶναι. τὸν δ' Εὐεργον οὐδ' ἤδειν εἰσεληλυθότα μου εἰς τὴν οἰκίαν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀλλ' αὐτίκα ἡ δίκη ἐξετέτεστο, καὶ εἶχεν ὁ Θεόφημος τὰ τε πρόβατα καὶ τὰ ἀνδράποδα καὶ τὰ σκευῆ τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγεγόμενα· καὶ ἄγγελος ἦλθέ μοι τις λιδοκόπος, τὸ πλησίον μνήμα ἐξεργαζόμενος, ὅτι πάλιν οἴχεται Εὐεργος τὰ ὑπόλοιπά μου σκευὴ ἐκφορήσας ἐκ τῆς οἰκίας, πρὸς ὃν οὐδὲν μοι πρᾶγμα ἦν. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, καὶ, ὅτι τῇ μὲν προτεραίᾳ εἰλῆφσαν μου τὰ

olim scriptum: χιλίας τ' εἰκοσία Ζ καὶ τρεῖς δὴ ὀβολῶ, i. e. χιλίας τριακοσίας εἰκοσίαιαν δραχμὰς τε καὶ τρεῖς δὴ ὀβολῶ. Ζ nota est drachmam significans: cf. Cels. Ep. ad Natal. ap. Marcell. Uno autem obolo hic tantum minus est. Dixit vero τρεῖς δὴ ὀβολῶ, quia prœculdubio tria diobola numeravit ut summam conficeret: Pollux l. IX. c. 6. τὸ διάβολον ἄς ἰσικολὸν λίοντας φλαγον δὴ ὀβολῶ. Idem numerus reponendus est semel atque iterum sequentibus, hæc ipsa oratione. In Comm. in L. A. l. V. t. I. §. IX. p. 488. ΡΕΤΙΤΟΥΣ. In hac disputatione Petitus dormit, nec scit, quid velit. Optimo enim se habet Demosthenis locus, quem incausum mutare allaborat, nisi quod illud καὶ τρεῖς videtur a quodam sciolo infartum, qui non bene numerabat. Solvit Theophrastus et de mensa numeravit MCCCXIII. drachmas ac II. obolos. Nempe MC. propter æstimationem litis. Tum ἐπωβελίαν nomine II. oboli in singulas drachmas sunt CLXXXIII. drachmæ: et II. oboli: quæ summa exacte dat sextam partem litis æstimatæ. Denique XXX. drachmæ sacramento sive Prytaneorum nomine. Emergant MCCCXIII. drachmæ eum II. obolis. PALMER. Vid. Herald.

Anim. in Salmas. Obsa. ad J. A. et R. l. III. c. IV. §. IX.

Χιλίας μὲν καὶ ἑκατὸν] Hic mihi textus videtur emendandus, et reponenda multa qualis postea bis posita est, n. χιλίας τριακοσίας δεκατρεῖς δὴ ὀβολῶ. v. seq. ad τριάκοντα sub. δραχμὰς. AUGER.

Εἰ μὴ τις αὐτὸν ἀφήσει] Ἄντι ταῦ, εἰ μὴ ἰγὼ ἀφήσω. Ἰναλλαγὴ προσώπου. WOLFF.

ὑπερήμερον δ' οὐκ ἔμην δεῖν ἑμαυτὸν εἶναι] Vereor, ne accusator hoc mentiar. Nam si ad diem solvisset, malam causam haberet Theophrastus, novis dignus supplicio ob vim publicam. IDEM.

Εἰλῆφσαν μου τὰ ἱσχυρὰ] Latinis aliud est pignori capere, aliud pignori occipere. Illud de pignore coactio, hoc de conventionali. Græca autem Demosthenis εἰλῆφσαν τὰ ἱσχυρὰ de illo genere intelligenda sunt, ubi quis pignora per vim capit, alienam domum ob id ingressus. Hinc ἱσχυρασίαν κομισθῆναι, et ἱσχυράζειν, ii qui id facerent, et pignora sic caperent. In hac oratione p. 173. v. pen. Ubi ἱσχυρασίαν τινὸς κομισθῆναι est pignora ab aliquo capere, idemque quod ἱσχυράζειν, ut paulo post sequitur p. 175. v. 1. εἰ δὲ με ἔργον εἴδῃτε, οὗτοι ἱσχυρασίαν ἔχοντες ἐπὶ τῆς αἰ-

ἑνέχυρα, καὶ πάλιν αὐθιμερόν εἰσεληλύθεισαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔκτινον τὴν δίκην· τῇ δ' ὕστεραία, ἐκομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ — καίτοι πῶς ἂν, εἰ μὴ πεπορισμένον τε ἦν, καὶ ἐπηγγέλκειν αὐτοῖς, εὐθύς ἂν ἀπέλαβον; — τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἦ. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπαγγεῖλαντός μου αὐτῷ θεραπεύειν τὴν ἀνδρῶπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν, οὐκ ἔφρόντιζον, ἐγὼ αὐτὸς εἰσηγάγων ἰατρὸν ἢ πολλὰ ἔτη ἐχρώμενον, ὃς ἐθεράπευεν αὐτὴν ἀρρωστούσαν· καὶ ἐπέδειξα ὡς εἶχεν, ἀγαγὼν μάρτυρας. ἀκούσας δὲ τοῦ ἰατροῦ, ὅτι ἀσθενοίη, καὶ οὐδὲν οὐκέτι εἴη ἢ ἀνδρῶπος, πάλιν ἑτέροισ μάρτυρας παραλαβὼν, τὴν τε ἀνδρῶπον ἐπέδειξα ὡς εἶχε, καὶ ἐπήγγειλα τούτοις θεραπεύειν. ἔκτη τοίνυν ἡμέρᾳ ὕστερον, ἣ οὔτοι εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἐτελεύτησεν ἡ τιτθῆ· ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐτελεύτησεν, ἦλθον ὡς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην ὅ τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων· καὶ διηγησάμενη αὐτοῖς ἅπαντα τὰ γεγενημένα, τὴν τε ἀφίξιν τὴν τούτων, καὶ τὴν εὐνοίαν τῆς ἀνδρῶπου, καὶ ὡς εἶχον αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα τελευτήσειεν, ἀκούσαντες δὲ μου οἱ ἐξηγηταὶ ταῦτα, ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσανταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλευσῶσιν; ἀποκρισάμενός μοι αὐτὰς ἀμφοτέρω, εἰπὼν μοι, ὅτι ἡμεῖς τοίνυν σοι τὰ μὲν νόμιμα ἐξηγησόμεθα, τὰ δὲ σύμφωρα παραϊένσομεν· πρῶτον μὲν ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ εκφορᾷ, καὶ προαγορευεῖν ἐπὶ τῷ μνήματι, εἰ τις προσήκων ἐστὶ τῆς

ἑνέχυρα, τῇ δ' ὕ. ἰ. τ. ἀ. σ. ἐμοῦ (καίτοι --- ἀπέλαβον;) * καὶ πάλιν αὐθ. ε. ρ. τ. οἰκίαν, * ἐκτινόντες τὴν δίκην· τούτων

ἀίας τὴν καὶ Θεοφάνου, εἰ μὴ succenseatis, ἢ. Ἐξηγητὰς] Ἐξηγηταὶ dicebantur ii qui quod rignota captivus edes Theophemi de jure consulebantur, praesertimque de jure religionum et funerum. AUGER. καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα] Ant. αἰν. ἔστην] F. ἔστησαν. In farrag. WOLF. ὡς τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα, aut διὰ τὸ κυμ-

ἀνδράπου ἔπειτα τὸ μῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰδε συμβουλευόμεν σοι, ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν οὐ παρεγένου, ἡ δὲ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά, ἄλλοι δὲ σοι μάρτυρες οὐκ εἰσὶν, ὀνόματι μὲν οὐδενὶ μὴ προαγορεύειν, τοῖς δὲ δρακόσι δὲ καὶ κτείναςιν· εἶτα πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν, οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἔστι σοι. οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γένει σοι ἡ ἀνδραπτος, οὐδὲ θεράπαινα, ἐξ ὧν σὺ λέγεις· οἱ δὲ νόμοι τούτων κελεύουσι τὴν δίωξιν εἶναι. ὥστ', εἰ διομῆ ἐπὶ Παλλαδίῳ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά, καὶ καταράσθεσθε ¹ αὐτοῖς καὶ τῇ οἰκίᾳ, χείρων τε δόξεις πολλοῖς εἶναι· καὶ μὲν ² ἀποφύγης, ἐπιωρκηκέναι, εἰάν δὲ ἔλης, φθονήσῃ. ἀλλ' ὑπὲρ σεαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας ἀφοσιωσάμενος ὡς ῥᾶστα τὴν 1161 συμφορὰν φέρειν, ἄλλη δὲ, εἴ πῃ βούλει, τιμωροῦ.

ἰδ'. Ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ τῶν ἐξηγητῶν, καὶ τοὺς νόμους ἐπισκεψάμενος τοὺς τοῦ Δράκοντος ἐκ τῆς στήλης, ἐβουλευόμην μετὰ τῶν φίλων ὅ τι χρῆ με ποιεῖν. συμβουλευόντων δὲ μοι ταῦτα, ἃ μὲν ὑπὲρ τῆς οἰκίας προσῆκέ μοι πράξαι, καὶ ἃ ἐξηγήσαντό μοι οἱ ἐξηγηταί, ἐποίησα· ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. κελεύει γὰρ ὁ νόμος, ὡς ἄνδρες δικασταί, τοὺς προσήκοντας ἐπεξίεναι μέχρις ἀνεψιαδῶν· καὶ ἐν τῷ ἄρκῳ διορίζεται,

¹ αἰτίαι

² ἀποφυγή σε, ἐπιωρκηκέναι

βίαν οἷα ἀρῆναι τελευτήσῃ. WOLF.

Οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἔστι σοι] Οὐκ ἔπι-
μὴ ἔστιν, οἷα ἔχεις ἀρῆσθαι δικαίαν. IDEM.

Νόμοι τούτων] Sub. ἴνα, horum causa, i. e. eorum causa qui sunt propinqui aut servi. AUGER.

Τούτων τὴν δίωξιν εἶναι] Τούτους ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ δίωξιν τοὺς ποταγ. WOLF.

Καὶ μὲν ἀποφύγης] F. ἀποφυγή σε, S. δ' ἑσέφαιμος, ἢ ἀποφύγαι σε, ut etiam Evergus comprehendatur. et ibid. φθονήσῃ. IDEM. M. ἀποφύγαι, pr. Theophrastus et alii. ibid. F. φθονήσῃ. AUGER.

Τῇ συμφορᾷ] Lego τῇ συμφορᾷ. PALMER. Imo τῇ συμφορᾷ. AUGER.

ἰδ'. Τούτος τοῦ Δράκοντος ἐκ τῆς στήλης] Τούτος τῇ στήλῃ ἐγγραμμείους. WOLF.

Μετὰ τῶν φίλων lege. IDEM.

Ἠσυχίαν εἶχον] Sub. ἐπὶ τούτοις.

Κελεύει γὰρ — εἶναι] Corruptus est locus: sed facile in integritatem restituetur unius literale mutatione: ἔτι προσήκειν ἔστι, etc. et jurejurando affirmatur, quod sit cognatus, quod si sit e servis, eorum est eadem persequi. Hujus nostræ emendatio-

nis vadem damus Pollucem l. VIII. c. 10. Demosthenis autem hæc est mens, sibi fas non esse, eadem nutritio sine contra Evergum persequi; cognatus enim non est, at leges jubent, et jurejurando affirmandum est: atque cum servorum eadem persequantur domini, ancilla non est, sed manumissa, temperare itaque mihi noqueo, quin apud Demosthenem rescribendum censeam: καὶ αἰτίαι ἢ, ἀποφύγαι τὰς ἐπιωρκήσεις εἶναι. Corruptum Demosthenis loco fuit, quod supra dixit v. 5. οὐδὲ γὰρ --- τούτων κελεύουσι τὴν δίωξιν εἶναι. Repetitur enim ex hoc loco vox τούτων. Atque hinc potest colligi, cum ἢ ἐξηγηταὶ dicant, lego licere cognatorum aut servorum eadem persequi, et servi sint ἢ τῶν πρὸς τι, et ad dominum referantur, (ut sensus sit, lege cognatos cognatorum, servorum dominos eadem debere persequi) retrahendam esse fugitivam vocem ἀποφύγαι, et reponendam vice τούτων. In Comm. in L. A. l. VII. l. I. §. XVIII. PETITUS. Vide quæ pro Demosthese contra Petitum disputavit Kuhnus ad

¹ ὅτι προσῆκόν ἔστι, καὶ οἰκίτης ἦ, τούτων τὰς ἐπισκεψείας εἶναι. ἐμοὶ δὲ οὔτε γένει προσῆκεν ἢ ἀνδρωπος οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσον τιτθῆ γενομένη, οὐδ' αὖ θεράπωνι γὰρ ἀφείτο γὰρ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἐλευθέρᾳ, καὶ χωρὶς ὄκει, καὶ ἀνδρᾶ ἔσχε. ψεύσασθαι δὲ πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτὸς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα οὐκ ἂν ἐτόλμησα, οὐδ' ἂν εἰ εὖ ἤδειν, ὅτι αἰρήσομαι αὐτούς· οὐ γὰρ οὕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. ἵνα δὲ μὴ λόγῳ μόνον ἀκούσθητε μου, αὐτὸν ὑμῖν τὸν νόμον ἀναγνώσεται.

ΝΟΜΟΣ.

ζ'. Πολλαχόθεν μὲν οὖν, ² οἶμαι, ὧ ἄνδρες δικασταί, καταφανῆ ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν εἶναι, ὡς ψευδῆς ἐστίν, οὐχ ἥκιστα δ' ἐκ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ῥάδιον γινῶναι. οὔτοι γὰρ ὄντο, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐμὲ, εἰ πολλά μου λάβοιεν ἐνέχυρα, ἄσμενον ἀφήσειν ³ με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὥστε ἀπολαβεῖν με τὰ ἐνέχυρα καί, ἐπειδὴ ἐδεήθη αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι ⁴ μου τὴν ὑπερημερίαν, ἄσμενος ἤκου-
 1162 σεν, ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην, καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὡς πλείστα. καὶ διὰ τοῦτο ἀκακῶς καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν, ἵνα πιθανὸς γένηται καὶ μὴ καταφανῆς ἐπιβουλεύων, ἡγούμενος οὐκ εἶναι αὐτῷ δι' ἄλλου τρόπου τοὺς μάρτυρας ἀφεδῆναι τῶν ψευδομαρτυριῶν, ἢ διὰ ⁵ τὸ ἐξαπατήσαι, καὶ λαβεῖν με ὑπερήμερον, καὶ ἐκφορήσασθαι ὡς πλείστα. οὐ γὰρ ὅσα ἔχουσί μου, ὤετο ληψέσθαι, ἀλλὰ πολλῶ πλείω. καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀνέμενεν ⁶ ὡς διὰ ταχέων με πορι- οὔντα αὐτῷ τὸ ἀργύριον, βουλόμενος ὑπ' αὐτούς τοὺς ἀγῶνας τῶν ψευδομαρτυριῶν τὴν ἐνεχυρασίαν μου ποιήσασθαι· ἐπειδὴ δὲ ⁷ ἐπέισθην αὐτῷ κομίσασθαι τὴν δίκην, ἐλθὼν μου τὰ

¹ ὅτι ² οἶμαι ³ [με] ⁴ μοι ⁵ τοῦ ⁶ ὡς αὐτὸν διὰ ⁷ ἐπιήλυται

Pelluc. l. VIII. §. 118. Wesseling. Τούτων τὰς ἐπισκεψείας εἶναι] Τῶν μίχρεσ ἀπιφελῶν. WOLF. Διομίσασθαι τὸν υἱὸν] Εἰ δικμῆ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία, antecossit p. 172. v. 8. quasi et illis jurandnm fuisset: nuno solus paterfamilias se in illorum capita jurare noluisse affirmat. IDEM. F. κατὰ τὸν νόμον. AUGER. ἵνα ἂν ἐτόλμησα οὐδ' ἂν εἰ εὖ ἤδειν λογο,

pro si ἔαν. et v. 8. ἀκούσθηί μου. WOLF. κ'. Ms τοὺς] Ms supervacat et delendum videtur. AUGER. Μὴ κομιῶντα] Ἀττικῶς, ἀπὸ τοῦ, μὴ πορισῶντος. WOLF. Ἐπειδὴ δὲ ἐπέισθην, αὐτῷ κομίσασθαι τὴν δίκην] Suspectus locus. Neque ἐπέισθην placet, neque κομίσασθαι, neque δίκην. Quid si legas: ἰσχυρῶ ἔπιήχθη αὐτῷ διαλύσθαι τὴν καταδικην. Nam τὸ κομίσασθαι

τε σκεύη καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ πρόβατα ἔλαβεν αὐτὴ τοῦ ἀπολαβεῖν. γεωργῶ δὲ πρὸς τῷ Ἰπποδρόμῳ, ὥστε αὐτὸν πόρρω ἔδει αὐτὸν εἰλθεῖν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μὴ γὰρ τεκμήριον ὑμῖν ἔστω· τῇ ὑστεραία γὰρ ἐκομίσαστο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης, ἢ τὰ ἐνέχυρα ἔλαβε, — καὶ τοι πῶς ἂν, εἰ μὴ πεπορισμένος ἦν, εὐθύς ἀπέλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίας τριακοσίας δεκατριεὶς δὴ ὅσολῶ; — καὶ τὰ ἐνέχυρά μοι οὐκ ἀπεδίδου, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἔχει ὡς ὑπερήμερος ὄντος. ὅτι δ' οὐκ ἦν αὐτῷ ὑπερήμερος, ἀναγνωθὶ μοι τὸν νόμον καὶ τὴν μαρτυρίαν, ὅς κελεύει κύρια εἶναι, ὅ τι ἂν ἕτερος ἕτερος ὁμολογήσῃ· ὥστε οὐκέτι ἦν αὐτῷ δήπου ὑπερήμερος.

NOMOS. MARTYRIA.

κά. Ὡς μὲν τοίνυν ὁμολόγησέ μοι καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν, μεμαρτύρηται ὑμῖν ὡς δὲ ἐτριηράρχουν, ὁ συντριηράρχος μοι μεμαρτύρηκε, καὶ ὡς ἡ ναῦς ἡ στρατηγὶς κατεσκευάσθη Ἀλκιμάχῳ. ὥστ' οὐκέτι ἦν αὐτῷ δήπου 1163 ὑπερήμερος ¹ ἀναβαλλομένῳ μοι, ἔτι δὲ καὶ ἐκτίνειν· ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τοῦ τρόπου, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον. καὶ εὖ ἤδεσσαν, ὅτι, εἰ μὲν τὴν ἀνδρωπὸν παραδώσουσιν, ἐξελεγχθήσονται ψευδῆ ἐγκαλέσαντες· εἰ δὲ μὴ παραδώσουσιν, ἦν ἐμαρτύρησαν ὡς ² [οὐκ] ἤθελε παραδίδοναι, ψευδομαρτυριῶν ἀλώσονται. δεομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ἄρα τῶν τότε δικαζόντων τυγχάνει ὧν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι ἔθεσιν, οἷσπερ καὶ τότε. καὶ, εἰ μὲν ἡ μαρτυρία πιστὴ ὑμῖν ἔδοξεν εἶναι, καὶ ἐγὼ φεύγειν τὸν ἐλεγχον τὸν ἐκ τῆς ἀνδρωπῆς, νῦν ἐξελεγχομένων αὐτῶν ψευδῆ μεμαρτυρηκότων

¹ ἀναβαλλομένῳ

² ὅτις ἔθελε

de eo fere dicitur, qui aliquid recipit, ut supra p. 171. v. 2. ἐκομίσαστο τὸ ἀργύριον πρὸς ἡμῶν. IDEM. Pro κομίσασθαι L. διαλίσεσθαι, et v. 2. h. p. post ἀπολαβεῖν sub. τὴν δίκην. APOC.

Εἰ μὴ πεπορισμένος ἦν] S. ἰγδ. Sin peporismentos, S: τὸ ἀργύριον. WOLF.

κά. ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν] ἀναβάλλουσα τὴν ὑπερημερίαν dicebant comiter diem praestitutum prorogare. BUDDEUS.

Καὶ ὡς ἡ ναῦς ἡ στρατηγὶς] F. ἡ ναῦς, ἡ στρατηγὶς

στρατηγὶς κατεσκευάσθη. WOLF.

Ἐτι δὲ καὶ ἐκτίνειν] F. A. ἐκτίνειν. IDEM. Recte observatum hic aliquid deesse, pr. ἔταμος ἦν, καὶ ἰβουλίμα. AUGER.

Ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τοῦ τρόπου, δ' ἡ δ. περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον] Videatur haec verba e scholio introisse, ubi aliquis exposuerit, τὴν πλεονεξίαν καὶ μισοφίαν περὶ τὸ πλεῖον καὶ ἔλαττον ἴσως dici. WOLF.

Ἦν ἐμαρτύρησαν ὡς οἷα ἔθελε παραδίδοναι] Negatio abundat. F. ὅτις ἔθελε. WOLF.

καὶ οὐ παραδιδόντων τὴν ἀνδρωπον, βοηθήσαί μοι· εἰ δέ μοι ὀργισθῆτε, ὅτι ἐνεχυράσω ἡλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Θεοφίμου, καὶ τούτοις νῦν ὀργισθῆναι, ὅτι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἡλθον.

κβ'. Καὶ ἐγὼ μὲν, ὑπὸ νόμων καὶ ψηφισμάτων ἀναγκαζόμενος, πρόνοιαν ἐποιήσαμην τοῦ μήτε ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτε ἐπὶ τὴν μητέρα, μήτε τῶν τοῦ ἀδελφοῦ λαβεῖν μηδέν, ἀλλ' οὐ αὐτὸς ὤκει ὁ Θεοφίμος· καὶ, ἐπειδὴ οὐ κατέλαβον αὐτὸν ἔνδον, οὐχ ἀρπάσας ὠχόμην οὐδέν, ἀλλὰ μετελθεῖν ἐκέλευσα αὐτὸν καὶ παρόντος, οὐκ ἀπόντος, τὴν ἐνεχυράσιαν ἐποιήσαμην· καὶ ἀφαιρούμενος ἀφήκα, καὶ ἀπέηλθον ἐπὶ τὴν βουλήν τοὺς κυρίους· καὶ, εἰσαγγείλας καὶ ἐλὼν ἐν τῇ βουλῇ, ἀποχρῆν ἠγησάμην τὰ μὲν σκευὴ ἀπολαβεῖν ἀπλᾶ, περὶ δὲ τῶν πληγῶν ἐπιτρέψαι, τῶ δὲ τιμῆματι συγχωρῆσαι. ὥστε ἐγὼ μὲν οὕτως πρῶτος περὶ τούτους ἦν. οὗτοι δὲ οὕτως ἀσελγεῖς καὶ βδελυροί, ὥστ' ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδιά ἐλθεῖν, ἔχοντες μὲν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς οἰκέτας, πλείονος ἀξία, ἢ κατεδικάσαντο· ἀναβαλλόμενοι δὲ τὴν ὑπερημερίαν, ἐπαγγείλαντος ὁ δέ μου κομίζεσθαι αὐτοὺς τὴν δίκην, ὡς μεμαρτύρηται ὑμῖν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, τὰ τε σκευὴ ἐκφορῆσαι, τὴν τε τιτθὴν συγκόψαι, γραῦν γυναῖκα, ἑνεκὰ κυμβίου, καὶ ταῦτα πάντα ἐτι ἔχειν, καὶ μὴ ἀποδιδόναι, ἐκτετικὸς ἐμοῦ τὴν δίκην χιλίας τριακοσίας δεκατρεῖς δὴ ὀβολῶ.

κγ'. Εἰ δέ τις, ἀγνοήσας αὐτοὺς, τότε ἀκάκους ἠγήσατο καὶ ἀπράγμονας εἶναι, βούλομαι ὑμῖν περὶ αὐτῶν τὰς μαρτυρίας ἀναγνῶναι, ἃς μεμαρτυρήκασί μοι οἱ ὑπὸ τούτων ἠδικημένοι, — λόγῳ μὲν γὰρ διηγῆσασθαι, οὐκ ἂν ἰκανόν μοι γένοιτο τὸ ὕδωρ —, ἵν' ἐκ τούτων ἀπάντων σκεψάμενοι, τῶν τε λεχθέντων καὶ τῶν μαρτυρουμένων, ὅσιαν καὶ δικαίαν ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τιθῆσθε τὴν ψῆφον. λέγε τὰς μαρτυρίας.

MARTYRIAΙ.

¹ ὀργισθῆτε.

² ἀναβαλλόμενοι

³ [δὲ]

⁴ [καὶ]

Et de ma ὀργισθῆτε] M. ὀργισθῆτε. Refertur enim hoc ad executionem armamentorum. et, v. 12. ἀποχρῆν. IDEM.

κβ'. Ἐπὶ τὴν βουλήν] Post βουλήν addendum est καὶ ἐπὶ, nisi τοὺς κυρίους sit quaedam appositio ad βουλήν, quod ma-

lim. AUGER.

κγ'. ἀκάκους] Ἀκάκος apud Demosthenem significat circumscriptibendi ignarum, et cui impostura non agere fieri possit. BUDÆUS.

ἀπράγμονας] Quietos, simplices. BERGLER.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΒΛΑΒΗΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1164
1165

ΠΟΙΚΙΑΗΝ ἔχει περιπέτιαν πραγμάτων ὁ λόγος. Κόνην γὰρ τις ἀπὸ Ἀθηναῖος ἄπεικ τελευτῶν, ὡς ἰσθίειον τοῖς οἰκίοις γενέσθαι τὸν κλῆρον. Καλλίστρατος μὲν οἶν, ὁ τὸν λόγον τοῦτο λέγων, ἔδωκε τὸν κλῆρον τοῦτον ἑαυτῷ προσέειπεν φασὶν ἔγγυτάτω γὰρ κατὰ γένος αὐτὸς εἶναι τῷ Κόνῃ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τάχ' ἂν καὶ ψεύδοιτο, καὶ λόγῳ καταχρῆσθαι φίλῳ Ὀλυμπιόδωρος δὲ, πρὸς ἢ ὃ δίκη, καὶ αὐτὸς ἀμφισβήτησεν ἔξαρχῆς τοῦ κλήρου. ἵσταν δὲ οἰκίαι εἰς τὸ Ὀλυμπιόδωρος καὶ ὁ Καλλίστρατος. ἀδελφὸν γὰρ Ὀλυμπιόδωρου Καλλίστρατος εἶχε γυναῖκα. ἴσθην οὖν αὐτοῖς μὴ διαφέρεισθαι πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ νείμασθαι μὲν ἕξις τὴν οὐσίαν τοῦ τελευτήσαντος, ὅσα φανερά τι ἦν καὶ ἀμολογημένη· κοινῇ δὲ ζητεῖν τὰ ἀφανῆ, καὶ κοινῇ πράττειν περὶ τούτων πάντα. προσέδωκεν γὰρ ἕξιν τινας ἀμφισβητώστας αὐτοῖς τοῦ κλήρου. περὶ τούτω καὶ συνθήκας ἔγραψαν, καὶ κατέδωκε παρ' Ἀνδροκλειῆ φίλῳ τῆ κοινῆ. οἰκίτης δὲ ἢ Κόνῃος Μοσχίου, πάντῳ πιστὸς ἐκείνῳ νομισθεῖς. τούτῳ Ὀλυμπιόδωρος λαμβάνει, καὶ διαβαλλόμενα χιλίας ὑπετίθει τοῦ Κόνῃος δραχμὰς, βασανίζει μετὰ Καλλιστράτου. καὶ, ὡς ἀμολογῶσιν ὁ οἰκίτης τὸ ἀργύριον, νείμειται καὶ τούτω πρὸς τὸν Καλλίστρατον κατὰ τὰς συνθήκας ἕξις. ὑποτίσας δὲ καὶ πλείους ἔχειν ἀργύριον τὸν ἄνθρωπον, οἰκίτη παραλαβὴν τὸν Καλλίστρατον, αὐτὸς βασανίζει, καὶ μνάς ἰβδημικῶτα λαμβάνει μόνος. περὶ δὲ τούτων τὸν καιρὸν ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου Κόνῃος καὶ ἄλλοι, καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ Καλλιστράτου, Κάλλιππος, ἄρρωσάτριος ὢν. βουλομένου κοινῇ περὶ τῶν ἀγώνων Ὀλυμπιόδωρος καὶ Καλλίστρατος συντίθενται, ὁ μὲν Ὀλυμπιόδωρος ἀμφισβητεῖν ἔδωκε τοῦ κλήρου, ὁ δὲ Καλλίστρατος τοῦ ἡμικληρίου. στρατιομήτην δὲ Ἀθηναῖον εἰς Ἀκαρνανίαν, ἔρχοτο καὶ Ὀλυμπιόδωρος ἦν γὰρ τῶν ἐκ καταλόγου. τῆς δὲ κυρίας ἰσθίτης, εἰ δίκασται, πείρασον τὴν στρατιαν εἶναι πισθίτης, ἀνέλω ἰ αὐτῶν τὴν διαδικασίαν. διὰ φασὶ Καλλίστρατος καὶ αὐτὸς ἰ ἐκλείπει τὴν τοῦ ἡμικληρίου δίκην, ταῖς συνθήκαις ἐμμένει, ἰσθίτῃ κοινῇ πάντα πράττειν ἐκείνῳ. ὡς δὲ ἰσθίτην ἀπὸ τῆς στρατίας Ὀλυμπιόδωρος, ἰ πάλιν δὲ ἐκείνα χρεῖται πρὸς νικηκότας, καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Καλλίστρατος, δεδομένος τούτω τοῦ νόμου καὶ ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου καδῶστε ἔξαρχῆς, ὁ μὲν τοῦ ἡμίσεος, ὁ δὲ καὶ τοῦ ὅλου. πρότερος δὲ λέγων Ὀλυμπιόδωρος καὶ τὸν κλῆρον. νικῶσας δὲ καὶ λαβὸν ἔδωκε, οἷα ἐμμένει ταῖς συνθήκαις, εἰς ἔξ ἀρχῆς ἰσθίεσσο, οὐδὲ δίδωσι τὰ ἡμίση τῷ Καλλιστράτῳ. ὁ δὲ αὐτὸν ἀπεικτεῖ καὶ τῶν ἰβδημικῶτα μῶν τῶν παρὰ τοῦ Μοσχίου τοῦ ἡμίση καὶ τῆς ὅλης οὐσίας, ταῖς συνθήκαις ἰσχυρίζομενος, καὶ λέγων καὶ ἐν τῇ τελευτάῃ δίκην συναγομένησθαί τῷ Ὀλυμπιόδωρῳ, καὶ συγχωρημέναι, καὶ τοὺς λόγους εἰσθῖν οὗς ἰβούλετο, καὶ μάρτυρας παρασχεῖσθαι ψευδῆς, ὡς, εἰ μὴ κοινῇ καὶ συντιθέμενος πρὸς ἀλλήλους ἰσθίεσσο, μαδίαις ἂν ἐξελέγξει καὶ οἷα ἰσθῖαι Ὀλυμπιόδωρον νικῶσαι τὴν δίκην.

1 * αὐτὸν τῆς διαδικασίας   2 ἐκλείπειν   3 παλινομῖα χρεῖται πρὸς τοὺς νικηκότας

Ποικίλην ἔχει περιπέτιαν πραγμάτων] Μᾶλλον γὰρ ποικίλην καὶ ἀδίκην καὶ ψευδολογίαν. WOLF.
καὶ πλείους ἔχειν] F. καὶ πλείον ἂν ἔχειν ἀργύριον. IDEM.
πείρασον εἶναι τὴν στρατιαν πισθίτης] ψευδῆ αἰτίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ. IDEM.
Ἀπέλω αὐτῶν τὴν διαδικασίαν] F. αὐτῶ, τοῦ Ὀλυμπιόδωρου. IDEM.
πάλιν δὲ ἐκείνα] Ergo παλινομῖα χρεῖται. IDEM. Pato legendum πάλιν διαδικασία χρεῖται, optimo sensu, id est, curtus exprobitur iudicio. PALMER.
καὶ λαβὸν ἔδωκε] Hic non fuit πλείον ἡμίση πρὸς, sed ἡμίση πλείον ἢ ὅλον ἀπὸ φιλοῦτι τὸ κέρδος. WOLF.

καὶ συγχωρημέναι καὶ τοὺς λόγους εἰσθῖ] Vide, ne te amphibolia decipiat, ὁ Καλλίστρατος φασὶ συγχωρημέναι Ὀλυμπιόδωρῳ εἰσθῖν (ὅπως ἂν εἴποι ὁ Ὀλυμπιόδωρος) καὶ τοὺς λόγους, οὗς ἰβούλετο, καὶ παρασχεῖσθαι (ἵνα παρέσχοιτο ὁ Ὀλ.) μάρτυρας ψευδῆς. Nam haec ad Olympiodori personam pertinent, non ad accusatoris, ipsa docet oratio. IDEM.
καὶ μάρτυρας παρασχεῖσθαι ψευδῆς] Hic iusmodi fallacis etiam Theopompum Hagnianam hereditatem evicisse, supra cognovimus. Sed o miram improbitatem hominis, qui suam improbitatem constiteri non erubescit, et dissolutionem iudicium, si talia scelera uli non sunt. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ

ΒΛΑΒΗΣ ΛΟΓΟΣ.

1167 ἄ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ἴσως ἐστίν, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ τοὺς μὴ εἰσδέοντας μὴδὲ δυναμένους εἰσιέναι εἰς δικαστήριον, ἐπειδὴν ὑπὸ τινος ἀδικῶνται, ἄλλως τε καὶ ὑφ' ὧν ἤκιστα ἀδικεῖσθαι προσήκει, οἷον καὶ ἐμοὶ νυνὶ συμβαίνει. οὐ βουλάμενος γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀγωνίζεσθαι πρὸς Ὀλυμπιόδωρον αἰκείον ὄντα, καὶ ἀδελφὴν τούτου ἔχων, ἠνάγκασμαι διὰ τὸ μεγάλ' ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τούτου. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀδικούμενος, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ ψεῦδός τι ἐγκαλῶν Ὀλυμπιόδωρον, τούτων τι ἐποίουν, ἢ τοῖς ἐπιτηδεύουσιν ταῖς ἐμοῖς καὶ Ὀλυμπιόδωρου μὴ ἐδέλων ἐπιτρέπειν, ἢ ἄλλου τινος τῶν δικαίων ἀφιστάμενος, εὖ ἴστε, ὅτι πάνυ ἂν ἠσχυρόμην καὶ ἐνόμιζον ἂν ἐμαυτὸν φαῦλον εἶναι ἄνθρωπον· οὐδ' οὔτε μικρὰ ἐλαττούμενος ὑπὸ Ὀλυμπιόδωρου, οὔτε διαλλακτὴν αὐδένα φεύγων, οὔτ' αὖ, μὰ τὸν Δία τὸν μέγιστον, ἐκῶν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων, ἠνάγκασμαι ὑπὸ τούτου ἀγωνίζεσθαι ταύτην τὴν δίκην. δεομαι δὲ τῶν ὁμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστάς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι, καὶ εὐεργέτας ἡμῶν ἀμφοτέρων ὑμᾶς γενέσθαι· εἰ δ' ἄρα μὴ ἐπιτυχάνητε τούτου, ἐκ τῶν ὑπολοίπων, τῷ τὰ δίκαια λέγοντι, τούτῳ τὴν ψῆφον ὑμᾶς προσδέσθαι. πρῶτον μὲν οὖν μαρτυρίας ἀναγνώσεται, ὅτι οὐκ ἐγὼ αἴτιός εἰμι τοῦ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος. λέγε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὅτι μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ μέτρια καὶ προσήκοντα προὔκαλούμην Ὀλυμπιόδωρον, μεμαρτύρηται ὑπὸ

τῶν παραγενομένων· οὐκ ἐθέλοντας δὲ τούτου οὐδ' ὅτι αὐτῶν ποιεῖν τῶν δικαίων, ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς λέγειν περὶ ἃν ἀδικοῦμαι ὑπὸ Ὀλυμπιόδωρου. ἔστι δὲ βραχύς ὁ λόγος.

β'. Ἦν γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, Κόνων Ἀλαίειος, αἰκεῖός ἡμέτερος, οὗτος ὁ Κόνων ἐτελεύτησεν ἅπαις ὀλίγων πᾶν χρόνον ἀρρώστῆσας· ἐβίω δὲ πολλὰ ἔτη, καὶ ἦν πρεσβύτερος ὅτε ἐτελεύτα. καὶ ἐγὼ ὡς ἠσθάμην, ὅτι οὐχ οἷός τε ἔσται περιγενέσθαι, μετεπεμψάμην τούτον Ὀλυμπιόδωρον, ὅπως ἂν παρῆ καὶ συνεπιμελήται μεθ' ἡμῶν ἀπάντων ἃν προσῆκε· καὶ Ὀλυμπιόδωρος οὕτως, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴ ἦλθεν ὡς ἐμὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐαυτοῦ, ἐμὴν δὲ γυναῖκα, μεθ' ἡμῶν ἅπαντα διαίκει. ὄντων δ' ἡμῶν περὶ ταύτην τὴν πραγματείαν, ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὕτως, ὅτι καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ προσήκουσα εἶη τῷ Κόνωνι τῷ τετελευτηκότι, καὶ ὅτι δίκαιον εἶη καὶ αὐτὸν τὸ μέρος λαβεῖν ἀπάντων ἃν ὁ Κόνων κατέλιπε. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, συνειδὼς ὅτι εἰς εὐδεται καὶ ἀναισχυντεῖν ἐπεχειρεῖ, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἦν ἄλλος τῷ Κόνωνι γένει ἐγγυτέρω ἐμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον ὡς οἷός τε μάλιστα ὠργισθῆναι καὶ ἠγανάκτησα ἐπὶ τῇ ἀναισχυντίᾳ τοῦ λόγου· ἐπειτα δ' ἐλογισάμην πρὸς ἑμαυτὸν, ὅτι οὐκ ἐν 1100 καιρῷ ὠργισίμην, καὶ τούτῳ ἀπεκρινάμην, ὅτι ἐν μὲν τῷ παρόντι προσῆκε· θάπτειν τὸν τετελευτηκότα καὶ τὰλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα, ἐπειδὴ δὲ τούτων ἀπάντων ἐπιμεληθῶμεν, τόθ' ἡμῖν αὐτοῖς διαλεξόμεθα. καὶ αὐτὸς, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσωμολόγησε ταῦτα, καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν· ἐπειδὴ δ' ἀπηλλάγημεν καὶ ἐποιήσαμεν ἅπαντα τὰ νομιζόμενα, καδ' ἡσυχίαν ἤδη παρακαλέσαντες ἅπαντας τοὺς οἰκείους διελεγόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς περὶ ἃν οὗτος ἡξίου ἐαυτῷ εἶναι. ὅσα μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διηνέχθημεν περὶ τούτων διαλεγόμενοι, τί ἂν ἐγὼ, ταῦτα διηγούμενος, ἢ ὑμῖν πράγματα παρέχοιμι, ἢ ἑμαυτῷ ἐνοχλοῖην; τὸ δὲ τέλος ὁ ἐγένετο, τοῦτο ὑμᾶς ἀναγκαίως ἔχει ἀκοῦσαι. αὐτὸς γὰρ ἐγὼ ἐδί-

β'. Περιγενέσθαι] Περιγίνοσθαι, τὸ, πᾶν καὶ κριτικῶς εἶναι, ἐπιτελεῖν, coadere: ut perscrutari, innotuissent esse et servari a morte. BUDRUS.

καδ' ἡσυχίαν ἔδε] Ultram per silentium, ut voluerit, multos esse controversias concios? an tranquillis animis? an defuncti sepulture munere? WOLF.

καίσα τούτων, καὶ αὐτὸς ἔμοι, τὰ ἡμίσητα ἑκάτερον ἡμῶν λαβεῖν, ὣν κατέλιπε Κόων, καὶ μηδεμίαν ἀγῆδιαν εἶναι περαιτέρω. καὶ προσιλόμην, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἰκῶν μεταδοῦναι τούτῳ μᾶλλον, ἢ εἰς δικαστήριον εἰσιῶν κινδυνεῖν πρὸς οἰκείον ὄντα τούτον καὶ εἰπεῖν τι ἀγῆδες, ἀδελφὸν ὄντα τῆς ἐμῆς γυναικὸς καὶ θεῖον τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ὑπὲρ τούτου αἰκῶσαι τι ἀνεπιτήδειον. ταῦτα πάντα ἐνδυμασίμενος, συνεχάρησα αὐτῷ καὶ μετὰ ταῦτα συνθήκας ἐγράψαμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ ἀπάντων, καὶ ὅρκους ἰσχυροὺς ὠμόσαμεν ἀλλήλοις, ἢ μὴν τὰ τε ὑπάρχοντα φανερά ὄντα καλῶς καὶ δικαίως διαιρῆσεσθαι, καὶ μηδ' ὅτιῶν πλεονεκτῆσθαι τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου ὡς κατέλιπε Κόων, καὶ τὰλλα πάντα κοινῇ ζητῆσειν καὶ πράξαι, 1170 μετ' ἀλλήλων βουλευόμενοι ὅ τι ἂν αἰεὶ δέη. ὑπενοοῦμεν γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἤξειν τινὰς ἀμφισβητήσοντας τῶν τοῦ Κόωνος καὶ ἐτέρους, οἷαν, καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ὀμοπατριδὸς μὲν, ὀμομήτριος δ' οὐ, ὃς ἀπεδήμει, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἢβούλετ' ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐνῆν ἡμῖν κωλύειν· οἱ γὰρ νόμοι κελεύουσι τὸν βουλούμενον ἀμφισβητεῖν. ταῦτα δὴ πάντα προσοῦμενοι, ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας καὶ ὅρκους ὠμόσαμεν, ὅπως μὴτε ἰκοντὶ μὴτε ἀικοντὶ μηδετέρω ἐξουσία ἡμῶν γένηται μηδ' ὅτιοῦν ἰδίᾳ πράξαι, ἀλλὰ κοινῇ βουλευόμενοι μετ' ἡμῶν αὐτῶν ἅπαντα πράτταμεν καὶ μάρτυρας ἐποίησάμεθα περὶ τούτων, πρῶτον μὲν τοὺς θεοὺς, οὓς ὠμόσαμεν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς οἰκείους τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν, ἔπειτ' Ἀνδροκλείδην Ἀχαρνεά, παρ' ὃ κατεδάμεθα τὰς συνθήκας. βούλομαι οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὸν τε νόμον ἀναγνῶναι, καὶ ὃν τὰς συνθήκας ἐγράψαμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ μαρτυρίαν τοῦ ἔχοντος τὰς συνθήκας. λέγε τὸν νόμον πρῶτον.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκαγίνωσκε δὴ καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀνδροκλείδου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐπειδὴ δὲ ὠμόσαμεν ἀλλήλοις, καὶ αἱ συνθήκαι

¹ οἷος

² τὰ φησὶ

³ ἔπος ἐκ μίτης

ἦσαν κείμενοι παρὰ τῷ Ἀνδροκλείδῃ, διεῖκον ἐγὼ δύο μερίδας, ὡς ἄνδρες δικασταί. καὶ ἡ μὲν ἑτέρα ἦν μερίς, ἡ οἰκία ἐν ἧ ἄκει αὐτὸς ὁ Κόνων, καὶ τὰνδράπωδά οἱ σακχυφάνται· ἡ δ' ἑτέρα ἦν μερίς, οἰκία ἑτέρα καὶ τὰνδράπωδά οἱ φαρμακοτριβῆαι. ἀργύριον δὲ εἴ τι κατέλιπεν ὁ Κόνων φανερόν ἐπὶ 1171 τῇ τραπέζῃ τοῦ Ἡρακλείδου, τοῦτο ἅπαν σχεδόν τι ἀνηλάθη εἰς τὴν ταφὴν καὶ ¹ τὰ ἄλλα τὰ νομιζόμενα καὶ εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ μνήματος. διελὼν δ' ἐγὼ τὰς δύο ταύτας μερίδας, ἔδωκα αἵρεσιν ταύτῃ Ὀλυμπιοδῶρα ἰοπέτερον βούλεται τῶν μερίδων καρβεῖν· καὶ οὗτος εἴλετο τοὺς φαρμακοτριβῆας καὶ τὴν οἰκίαν, ἐγὼ δ' ἔλαβον τοὺς σακχυφάντας καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἑτέραν· καὶ ταῦτα ἔστιν, ἃ ἑκάτερος ἡμῶν εἶχεν. ἐν δὲ τῇ μερίδι τῇ τουτοῦ Ὀλυμπιοδῶρου ² ἦν εἰς τῶν φαρμακοτριβῶν, ὃν μάλιστα ἐνόμιζε πικτόν ἑαυτῷ εἶναι ὁ Κόνων· ὄνομα δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ Μοσχίων. οὗτος ὁ οἰκίτης σχεδόν τι ἤδει τὰ τε ἄλλα τοῦ Κόνωνος ἅπαντα, καὶ δὴ καὶ τὸ ἀργύριον οὗ ἦν τὸ ἔνδον κείμενον τῷ Κόνωνι· ³ καὶ δὴ ἔλαθε τὸν Κόνωνα προθύτερον τε ὄντα καὶ πεπιστευκότα αὐτῷ, ὑφαίρουμένος ⁴ τὸ ἀργύριον οὗτος ὁ οἰκίτης ὁ Μοσχίων. καὶ πρῶτον μὲν ὑφαίρειται αὐτοῦ χιλίας δραχμαῖς χωρὶς πού κείμενας τοῦ ἄλλου ἀργυρίου, ἔπειτα ἑτέρας ἑβδομήκοντα μνᾶς· καὶ, ταῦτα ποσῶν, ἐλάβανε τὸν Κόνωνα· καὶ τὸ ἀργύριον τοῦτο ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ ἄνθρωπος. οὐ πολλῶ δὲ χρόνῳ ὕστερον, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἡ ἡμεῖς διεικλόμεθα τὰς μερίδας, ὅπως τις ἐγένετο καὶ αἰσθησις περὶ τὰνδράπου τούτου. ἐπὶ δὲ ταύτης τῆς ὑποψιάς ἐδόκει ἐμοὶ καὶ τούτῳ Ὀλυμπιοδῶρα βεβαιάζειν τὸν ἄνθρωπον. καὶ ὁ ἄνθρωπος,

1 τὰλα

2 ἴην

3 καὶ δὴ καὶ ἴληθε

4 τοῦ ἀργυρίου

γ. Καὶ τὰνδράπωδά οἱ σακχυφάνται] Παρὰ τὴν ὑφαίρεσιν τοὺς σάκκους. que vox præter Hebræam, Græcicam, Latinam, Germanicam linguam, etiam aliis nationibus communis me. dia. fructu extorçit, dicitur Oporinus hanc compositionis rationem me edocuit. IDEM.

Φανερόν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] F. φανερόν, ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. Nam quæ Trapezitis dabantur ἀφανῆς εὐρία fere dicitur. IDEM.

Σακχυφάντας] Pollux l. VIII. Δημο-

σθίτης ἐν τῇ κατ' Ὀλυμπιοδῶρα λέγει. Καὶ οὗτος εἴλετο τοὺς φαρμακοτριβῆας καὶ τὴν οἰκίαν (οἰκίαν tamen jam illio perperam legitur.) ἰγὼ δ' ἔλαβον τοὺς σακχυφάντας etc. Idem in l. X. ἴην Δημοσθένος ἔφη σακχυφάντας, τὰς κλίνας τὰς γυναῖκα τοὺς κερφάλους ἀκούουσι. i. e. Cum Demosthenes dixit Saochyphantas, eos qui plectunt, sive texant, sive nectant mantibus vittas sive reticula intelligunt. Paul. Leopard. Emend. l. II. c. III.

Τὸ ἀργύριον οὗ ἦν] Ἐν δὲ τούτῳ. WOLF.

ὡ ἄνδρες δικασταί, αὐτὸς αὐτοῦ κατεῖπε πρὶν βασιανίζε-
 σθαι, ὅτι χιλιάς δραχμὰς ¹ ὑφείλετο τοῦ Κόνωνος, καὶ
 1172 εἶπε εἶναι παρ' αὐτῶ ὅσον μὴ ἦν ἀνηλωμένον· περὶ δὲ τοῦ
 πλείονος ἀργυρίου οὐδ' ὀτιοῦν εἶπεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ· καὶ
 ἀποδίδωσι περὶ ἑξακοσίας τινὰς δραχμὰς· καὶ τούτου τοῦ
 ἀργυρίου, οὐ ἀπέδωκεν ὁ ἄνθρωπος, καλῶς καὶ δικαίως,
 κατὰ τοὺς ὅρκους οὓς ὠμόσαμεν ἡμεῖς καὶ κατὰ τὰς συν-
 θήκας τὰς κειμένους παρὰ τῷ Ἀνδροκλείδῃ, τὸ μὲν ἡμῖσιν
 ἐγὼ ἔλαβον, τὸ δ' ἡμῖσιν οὗτοσι Ὀλυμπιόδωρος.

δ. Μετὰ δὲ ταύτ' οὐ πολλῶ χρόνῳ ὕστερον ἐκ ταύτης
 τῆς ὑποψίας τῆς πρὸς τὸν οἰκέτην περὶ τοῦ ἀργυρίου, οὐ
 ἀπέδωκεν, εἴησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ'
 ἑαυτοῦ ἡμῶς δὲ οὐ παρεκάλεσεν, ὁμωμοκῶς κοιῆ ζήτη-
 σιν καὶ πράξεν μετ' ἐμοῦ πάντα. καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὡ
 ἄνδρες δικασταί, κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, προσω-
 μελόγησε καὶ τὰς ἑβδομήκοντα μνᾶς ² εἰληφέναι, Κόνωνος
 ὑφελόμενος· καὶ ἀποδίδωσιν ἅπαν τὸ ἀργύριον τούτου Ὀ-
 λυμπιόδωρῳ τούτῳ. ἐγὼ δ', ὡ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴ
 ἐπεδόρην περὶ τῆς βασάνου τῷ ἄνθρωπῳ, καὶ ὅτι ἀποδεδω-
 κῶς εἶη τὸ ἀργύριον, ἐνόμιζόν μοι ἀποδώσειν τούτον τὸ
 ἡμῖσιν τοῦ ἀργυρίου, ὥσπερ καὶ τὸ πρότερον ἀπὸ τῶν χι-
 λιάσιν δραχμῶν ἀποδέδωκε. καὶ εὐθύς μὲν οὐ πᾶν τι ἠνώ-
 χλησιν τούτῳ, ἠγούμενος αὐτὸν τούτο γνῶσεσθαι καὶ διοι-
 κῆσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ, ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἔξει τὰ
 δίκαια κατὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς.
 αὐταὺς περὶ τοῦ ἰσομορεῖν αἰπάντων, ὧν Κόνων ἦν κατα-
 λελογῆς· ἐπειδὴ δ' ἐνδιέτριβε καὶ οὐδὲν ἐποίει, διελεγόμεν
 1173 ταῦτα Ὀλυμπιόδωρῳ καὶ ἠξίου ἀπολαμβάνειν τὸ ἑμαυτοῦ
 μέρος τοῦ ἀργυρίου, οὗτοσι δ' Ὀλυμπιόδωρος αἰεὶ τι προῦ-
 φασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο.

ε. Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροὶ τινες ἔλαχον τοῦ κλη-
 ραυ τοῦ Κόνωνος, καὶ ὁ Κάλλιππος ἐπεδήμησεν ἐκ τῆς
 ἀποδημίας, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ὀμοπάτριος, καὶ οὗτος ἔλαχεν

¹ ὑφείλετο

² εἰληφέναι ὑπὸ Κόνωνος, ὑφελόμενος.

γ. Περὶ τοῦ ἰσομορεῖν αἰπάντων] Τὴν ἰσὴν μορεῖν περὶ ἀπάντων. WOLF. Ex æquis par-
 τibus hæcæris esse. BUDEUS.
 ἐπε δὲ αὐτὸς ἰσομορεῖν πρὸς ἀλλήλους. M. ἰσο-
 6. ἔλαχεν — τοῦ ἡμιμήρου] Egit in so-

εὐθύς τοῦ ἡμικληρίου· καὶ ταῦτα Ὀλυμπιόδωρον¹ πρόφασις αὐτῆ ἐγένετο πρὸς τὸ μὴ ἀποδιδόναι μοι τὸ ἀργύριον, ἐπειδὴ πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀμφισβητοῦντες. καὶ ἔφη χρῆναί με περιμένειν, ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται· καὶ ἐμοὶ ἀνάγκη ἦν ταῦτα συγχωρεῖν, καὶ συνεχώρησα. μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ καὶ οὗτοσι Ὀλυμπιόδωρος ἐβουλεύομεθα κοινῇ, ὡς περ καὶ ὠμόσαμεν, ὅν τινα τρόπον ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. καὶ ἔδοξεν ἡμῖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τουτοῖ μὲν Ὀλυμπιόδωρον τοῦ κλήρου ὅλου ἀμφισβητεῖν, ἐμὲ δὲ τοῦ ἡμικληρίου· ἐπειδὴ καὶ Κάλλιππος ὁ ἀδελφός ὁ ἐμὸς τοῦ ἡμικληρίου μόνον ἡμφισβήτει. καὶ ἐπειδὴ ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχαντι ἀπασαὶ αἱ ἀμφισβητήσεις, καὶ ἔδει ἀγωνίζεσθαι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀπαράσκευοι ἡμεν τοπαράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι, ἐγὼ καὶ Ὀλυμπιόδωρος οὗτοσι, διὰ τὸ ἐξαίφνης ἐπιπεπτωκέναι ἡμῖν πολλοὺς τοὺς ἀμφισβητοῦντας· ἐκ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι, ὡς τε παρασκευάσασθαι ἡμᾶς καθ' ἡσυχίαν πρὸς τὸν ἀγῶνα. καὶ, κατὰ τύχην τινα καὶ δαίμονα, ὑμεῖς ἐπέισθητε ὑπὸ τῶν ρητόρων, εἰς Ἀκαρνανίαν στρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ ἔδει καὶ τουτοῖ Ὀλυμπι- 1174 ὀδωρον στρατεῦσθαι, καὶ ὄχθετο μετὰ τῶν ἄλλων στρατευόμενος. καὶ συνεβεβήκει, ὡς ὠμόμεθα ἡμεῖς, αὐτῆ² ἢ καλλίστη ἀναβολῇ, δημοσίᾳ τούτου ἀποδημοῦντος καὶ στρατευομένου. ἐπειδὴ δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας κατὰ τὸν νόμον, ὑπομυσάμεθα ἡμεῖς τουτοῖ Ὀλυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπείναι στρατευόμενον· ὑπομοδέντος δὲ τούτου, ἀνδυσωμόσαντο αἱ ἀντίδικοι, καὶ διαβάλλοντες Ὀλυμπιόδωρον τουτοῖ, ὕστερον ἡμῶν λέγοντες, ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ψηφίσασθαι, τῆς δίκης ἕνεκα ἀπείναι τουτοῖ καὶ οὐ δημοσίᾳ. ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν δικαστῶν, διέγραψεν ὁ ἄρχων

¹ πρόφασις καὶ αὐτῷ² Deest articulus.

missum petitione hereditatis. IDEM.
 Τοῦ ἡμικληρίου] Libanius τοῦ ἡμικληρίου.
 et mox ipse auctor. WOLF.

Ἐπιμοδέντος δὲ τούτου] ἡμῶν ὑπομο-

δοσίαν ἕως αὐτοῦ. WOLF. Τούτω, ἢρ.
 Olympiodori. AUGER.

Ἐπιπρὸν ἡμῶν] F. ὕστερον. WOLF.

Διέγραψεν — ἀμφισβητήσας] Vñ. Pajm.

Πυθώδωρος κατὰ τὸν νόμον τὴν ταυτοῦ Ὀλυμπιόδωρου ἀμφισβήτησιν διαγραφείσης δὲ ταύτης, ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐμοὶ ἦν ἐκλιπεῖν τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν. γενομένων δὲ τούτων, ἐπεδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κώνωνος· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι αὐτὸν ἠνάγκαζον παιεῖν. ἐπειδὴ δ' ἐπεδικάσαντο, εὐδύς εἰς Πειραιᾶ ἐλθόντες, παρελάμβανον πάνθ' ὅσα ἡμῶν εἶχεν ἕκαστος, νειμάμενος ἐν τῇ μερίδι. καὶ γὰρ μὲν ἐπιδημῶν αὐτὸς παρέδωκα, ἀνάγκη γὰρ ἦν πείθεσθαι τοῖς νόμοις· τὰ δὲ Ὀλυμπιόδωρου, ἀποδημαῖντος τούτου, ἅπαντα ἔχοντο λαβόντες πλὴν τοῦ ἀργυρίου, οὗ εἶχεν αὐτὸς παρὰ τοῦ ἀνδρώπου τοῦ οἰκέτου ὃν ἐβασάνισεν, οὐ γὰρ εἶχον ὅπου λαμβάνοιντο τοῦ ἀργυρίου. καὶ τὰ μὲν πραχθέντα ταῦτ' ἦν ἐν τῇ ἀποδημίᾳ τῇ Ὀλυμπιόδωρου, καὶ τῆς κοινῆς τῆς πρὸς τούτον ταῦτ' ἐγὼ ἀπέλαυσα. ἐπειδὴ δ' ἐπεδήμησεν οὗτος καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται, ἠγανάκτει Ὀλυμπιόδωρος οὕτως, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τοῖς συμβεβηκοσι, καὶ ἠγεῖτο δεινὰ πεπονθέναι.

ζ'. Ἐπειδὴ δὲ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν, ἐσκοποῦμεν πάλιν καὶ ἐβουλευόμεθα κοινῇ, ἐγὼ καὶ Ὀλυμπιόδωρος οὕτως, ὃν τινα τρόπον τούτων τι πάλιν κομοῦμεθα. καὶ ἐδόκει ἡμῖν βουλευομένοις, προσκαλεῖσθαι τοὺς ἐπιδεδικασμένους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἀσφαλέστατον εἶναι μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἡμᾶς ἀμφοτέρους τὸν κίνδυνον ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας, ἀλλὰ χωρὶς ἕκαστον· καὶ τούτον μὲν Ὀλυμπιόδωρον ὅλου τοῦ κλήρου λαχεῖν, ὡς περ τὸ πρότερον, καὶ ἀγωνίζεσθαι καθ' αὐτόν· ἐμὲ δὲ τοῦ ἡμικληρίου, ἐπειδὴ καὶ Κάλλιππος ὁ ἀδελφός ὁ ἐμὸς τοῦ ἡμικληρίου μόνον ἠμφισβήτηι. ὅπως, εἰάν μὲν οὕτως Ὀλυμπιόδωρος ἐπιτύχη τοῦ ἀγῶνος, ἐγὼ κατὰ τὰς συν-

¹ ἐπιλάβαστο

Comm. in L. A. I. IV. t. IV. §. II.
Πυθώδωρος] Vid. Meurs. de Arch. Athen.
I. IV. c. XII.

Γνωρίαν δὲ —] Hic ὁ ἐπιδικαστὴς est iudex qui sententia sua adjudicavit hereditatem; ὁ ἐπιδικασάμενος est qui secundum se sententiam tulit: ut καταδικασάμενος differt τῷ καταδικάσαντος, et nonnulla alia intel se hoc modo differunt. Scripius tamen

ἐπιδικάσθαι quam ἐπιδικασθαι dicitur, ut v. 21. καὶ ἰδίαι etc. et tandem placuit civili provocations eius aggredi, qui hereditatem abstulerant. Erat autem ea provocatio solemniter concepta cum sponsione. ΒΥΔΕΥΣ.

ζ'. Ἐπειδὴ δὲ μεστὸς ἦν ἀγανακτῶν] Τὴν ἀγανάκτησιν ἐκχυμένως ἦν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο ἀγανακτῶν. WOLF.

θήκας καὶ τοὺς ὄρκους πάλιν τὸ μέρος λάβωμι παρὰ τούτου· εἰν δ' ἄρ' ἀποτύχη, καὶ τὰ ἕτερα ὑψηθίσωνται οἱ δικάσται, οὗτος παρ' ἐμοῦ τὰ μέρη καλῶς καὶ δικαίως ἀπρλαμβάνωι, ὡς περ ὠμόσαμεν ἀλλήλοισ καὶ συνειδέμεθα. ἐπειδὴ δὲ ταῦτ' ἐβουλευσάμεθα, καὶ ἔδοκει ἀσφαλέστατ' εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ Ὀλυμπιοδώρῳ, προσεκληθῆσαν ἅπαντες αἱ ἔχοντες τὰ τοῦ Κόνωνος κατὰ τὸν νόμον. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον, κατ' ὃν ἡ πρόσκλησις ἐγένετο.

ΝΟΜΟΣ.

κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, ἡ πρόσκλησις ἐγένετο, καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα ὃν τρόπον τούτῳ ἔδοκει Ὀλυμπιοδώρῳ. καὶ μετὰ ταῦθ' ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητησῦσι καὶ ἀνακρίνας, εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ οὗτος Ὀλυμπιοδώρος ἠγωνίζετο πρῶτος, καὶ ἔλεγεν ὅ τι ἠβούλετο, καὶ μαρτυ- 1176
ρίας παρείχετο ἃς ἔδοκει τούτῳ καὶ γῶ, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος, ἐνίκησεν οὗτος ῥαδίως. νικήσας δὲ, καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα ὅσα ἔβου-
ληθῆμεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ ἀπολαβὼν παρὰ τῶν ἐπιδικασαμένων ² πρῶτερον ὅσα ἦσαν ἐκεῖνοι παρ' ἡμῶν εἰληφότες, ταῦτα δὴ πᾶντ' ἔχων καὶ τὸ ἀργύριον ὃ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀνδρώπου τοῦ βασανισθέντος, οὐδοτιοῦν ἠδέλησε τῶν δικαίων πρὸς με ποιῆσαι. ἀλλ' ἔχει αὐτὸς ἅπαντα, ὀμωμοκῶς καὶ συνθήκας πρὸς με ποιησάμενος ἢ μὴν ἰσομοιρῆσειν. καὶ αἱ συνθήκαι αὗται ἔτι καὶ ³ νῦν κεῖνται παρὰ τῷ Ἀνδροκλείδῃ, καὶ μεμαρτύρηκεν αὐτὸς πρὸς ὑμᾶς. βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὧν εἰρηκα, μαρτυρίας ὑμῖν

¹ ἡβουλήθημεν² πρῶτερον ἐπιδικασαμένων³ νῦν

Καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα] *Conversas rescriptimus, hoc est, in eos, qui hereditatem occuparunt, actiones institimus. IDEM.*

Ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν] *Suidas: ἀνάκρισις, ἐξέτασις, ὑφ' ἑκάστου ἀρχῆς γινώσκουσα πρὸ τῶν δικῶν, περὶ τῆς συστατικῆς εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλων εἰσάγουσιν χρεὶ ταύτας. Varinus: ἀνακρίω, ἐξετάζω τὸ πραχθῆν, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Propriam hujus verbi interpretationem non reperio: interim inquirere, et*

inquisitionem ἀνάκριων verito. Nam questio nem constituitur, aut excoercere, videntur aliud significare. IDEM. Et sententiam judicium numerabat. Is ἄρχων, qui privato nomine pecuniarique dicebatur ὁ ἄρχων καὶ πρῶτος Ἀθήνων, ὁ ἐπιτάμιος τῶν ἀρχόντων, a cujus nomine Fasti personabantur, ut a Consulum Romae, ita praerat judicibus judiciorumque moderator erat, ut Romae Praetor. Budaeus. Vid. vol. III. p. 74. v. ult. et vol. II. p. 98. v. 10. et Petit. Comm. in L. A. I. IV. t. III.

παρασχίσθαι, πρῶτον μὲν, τὸ ἔξαρχῆς ὅτι ἐγὼ καὶ οὗτος, ἡμῖν αὐτοῖς δικάσαντες, ἐνειμάμεθα τὸ ἴσον ἐκάτερος τῆς φανεραῆς οὐσίας, ἧς Κόνων κατέλιπε. καὶ μοι λάβε ταύτην τὴν μαρτυρίαν πρῶτον, ἔπειτα ταῖς ἄλλαις ἀπάταις ἀναγίνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

¹ λάβε μοι καὶ τὴν πρόκλησιν, ἣν προεκαλεσάμην αὐτὸν περὶ τοῦ ἀργυρίου, ὃ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀνδρώπου τοῦ βασιανισθέντος.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἀναγίνωσκε δὴ καὶ τὴν ἑτέραν μαρτυρίαν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπεδικάσαντο οἱ ἀντίδικοι ἡμῶν, ἅπαντα παρέλαβον, ὅσα ἡμεῖς 1177 εἴχομεν, πλὴν τῶν χρημάτων ἃν εἶχεν Ὀλυμπιόδωρος παρὰ τοῦ βασιανισθέντος ἀνδρώπου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὃν μὲν τρόπον, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἔξαρχῆς διενειμάμεθα τὴν Κόνωνος οὐσίαν τὴν φανεράν, ἐγὼ καὶ Ὀλυμπιόδωρος, καὶ λόγῳ ἀκηκόατε, καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν, καὶ ὡς οὗτος ἔλαβε τὸ ἀργύριον παρὰ τοῦ ἀνδρώπου τοῦ οἰκέτου, καὶ ὅτι οἱ ἐπιδικασάμενοι ἔλαβον ὅσα ἡμεῖς εἴχομεν, ἕως πάλιν οὗτος ἐνίκησεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἃ δὲ λέγων οὐκ ἀποδίδωσί μοι, οὐδ' ἐθέλει τῶν δικαίων οὐδ' ὀτιοῦν ποιεῖν, τούτοις ἡδὴ προσέχετε τὸν νοῦν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἵνα μὴ αὐτίκ' ἔξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὕτωσι ² παρεσκεύασεν ἐπ' ἐμέ.

Ζ. Λέγει ³ μὲν οὗτος οὐδέποτε ταῦτα, ἀλλ' ὅτι ἂν τύχη αἰεὶ καὶ περιῶν, προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς ἐπιφέρει· καὶ περὶ τὸ πρᾶγμα ὄλον, ἀδικός ἐστιν ἀνδρωπος. πλεῖστοι δ' αὐτοῦ ἀκηκόασι λέγοντος, οἱ μὲν, ὅτι τοπαράπαν οὐκ ἔλαβε τὸ ἀργύριον παρὰ τ' ἀνδρώπου. ἐπειδὴν δὲ τοῦτ' ἐξελέγχηται, πάλιν λέγει,

¹ λάβε δὴ μοι

² παρεσκεύασται

³ μὲν ὢν οὗτος

§. I. III.

Οἱ μὲν ὅτι τὸ παράπαν] Cum ei dē non sequatur, aut ἀποπατήτων est, aut aliquid VOL. IV.

a librario prætermissum. WOLF. ei μὲν postulat ei δὲ, quod non sequitur quidem expressis verbis, sed tamen sequentium 2 B

ὅτι παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἀνδράπου ἔχει τὸ ἀργύριον, καὶ σὺ μεταδώσει ἐμοὶ οὔτε τοῦ ἀργυρίου οὔτε τῶν ἄλλων οὐδενός, ὧν κατέλιπε Κόνων. ἐπειδὴν δὲ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων τῶν τούτου καὶ τῶν ἐμῶν ἐρωτᾷ, διὰ τί οὐκ ἀποδώσει, ὁμωμοκῶς ἰσομοιρήσειν, καὶ τῶν συνδηκῶν ἔτι καὶ νῦν κειμένων; φησὶ παραβεβηκέναι με τὰς συνδηκὰς καὶ δεινὰ πεπονθέναι ὑπ' ἐμοῦ, καὶ διατελέσαι μὲ φησιν ὑπεναντία καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα ἑαυτῷ. καὶ ἃ μὲν προφασίζονται, ταῦτ' ἐστίν. ἃ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὗτος λέγει, 1178 ὑπόνοιαι πλασταί εἰσι καὶ ¹ προφάσεις καὶ ἀδικοὶ πονηρίαι, ἐπὶ τῷ ἀποστερηθῆναι ἃ προσήκει αὐτὸν ἀποδοῦναι ἐμοί· ἃ δὲ ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὗτος ψεύδεται, ² ταῦτα πάνθ' ὑπόνοια μὲν οὐδεμίᾳ ἐσται, φανερώς δὲ ἐπιδείξω τὴν τούτου ἀναίσχυντιαν, τεκμήρια λέγων ἀληθινὰ καὶ πᾶσι γνώριμα, καὶ μάρτυρας παρεχόμενος περὶ ἀπάντων.

ἦ. Πρῶτον μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, λέγω, ὅτι οὗτος διὰ τοῦτο τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἐμοῖς, τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς ἅπαντα ταῦτα τὰ πράγματα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιτρέψαι. ἀκριβῶς γὰρ ἤδει, ὅτι εὐθύς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται, εἴαν τι ψεύδεται· νυνὶ δ' ἴσως ἡγεῖται, ψευδόμενος ἐν ὑμῖν λήσειν. πάλιν λέγω, ὅτι οὐκ ἀκόλουθόν ἐστιν, ὑπεναντία μὲν πράττειν σοι, ὧ Ὀλυμπιόδωρε, ἐμὲ, κοινῇ δ' ἀναλίσκειν μετὰ σοῦ εἰς ὅ τι ἂν αἰεὶ δέῃ, οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐκόντα, ὅτε ἀπεδήμεις σὺ, ἐπειδὴ καὶ ἡ σὴ διεγράφη, δόξαντός σου ἕνεκα τῆς δίκης ἀπεινᾶν καὶ οὐ δημοσίᾳ. ἔξῃν γὰρ ἐμοίγε τοῦ ἡμικληρίου ἐπιδικάσασθαι ἑμαυτῷ· οὐδεὶς γὰρ μοι ἀνδράπων ἀντέλεγεν, ἀλλὰ συνεχώρουσιν αὐτοὶ οἱ ἀντίδικοι. ἀλλὰ ταῦτα ποιήσας, εὐθύς ἂν ἦν ἐπιωρκηκώς· ὥμῳσα γὰρ καὶ συνεδέμην πρὸς σέ, κοινῇ πράξαιν ἅπαν ὅ τι ἂν δοκῇ ἐμοί

¹ προφάσεις ἀδικοὶ καὶ πονηρίαι

² ταῦτα δὲ πάνθ'

verborum vi includitur. AUGER.

Παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἀνδράπου] F. ἀνδραπίλου. WOLF.

¹ ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὗτος ψεύδεται] Hæro, ὅτι οὗτος ψεύδεται, videntur supervacanea esse, et e scholio irrepsisse. Satis est ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα

πάνθ' ὑπόνοια, etc. WOLF.

ἢ. Ὅτι εὐθύς παραχρῆμα] Ἐκ παραλλήλου. IDEM.

Πάλιν λέγω] F. A. πάλιν τοῖσιν λέγω. IDEM.

Ἐπιδή καὶ ἡ σὴ] S. ἀμφισβήτησις διεγράφη, ἡφανίσθη, ἰζηλιφθη. IDEM.

καὶ σοὶ βουλευομένοις βέλτιστον εἶναι. ὥστε ὑπεραβέλτεροί
εἰσιν αἱ προφάσεις καὶ αἱ αἰτίαι, δι' αἷς οὐδέν μοι φησὶ ποιή-
σειν τῶν δικαίων.

1179 **Ζ**. Ἐτι πρὸς τούτοις ἤγῃ ἂν με ἐπιτρέψειν σοι, Ὀλυμ-
πιόδωρε, ἐν τῷ τελευταίῳ ἀγῶνι τῷ περὶ τοῦ κλήρου, ἧ, αἰ
ἔλεγες πρὸς τοὺς δικαστάς, εἰκῆ οὕτως λέγειν, ἧ, περὶ ὧν
τὰς μαρτυρίας παρέσχου, εἰκῆ οὕτως ἂν παρασχέσθαι, αἰ
μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζομένη; οὗτος γὰρ, ὧ ἄνδρες
δικασταί, τά τε ἄλλα ἔλεγεν αἰ ἐβούλετο ἐν τῷ δικαστη-
ρίῳ, καὶ κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστάς, ὅτι ἐγὼ τὴν
οἰκίαν, ἣν ἔλαβον ἐν τῇ μερίδι τῇ ἑμαυτοῦ, μεμισθωμένος
εἶην παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ ἔλαβον, τὸ ἡμισυ τὸ
ἀπὸ τῶν χιλίων δραχμῶν τῶν παρὰ τοῦ οἰκέτου, ὅτι ἑδά-
νευσάμην παρ' αὐτοῦ καὶ οὐ μόνον ἔλεγε ταῦτα, ἀλλὰ καὶ
μαρτυρίας παρέίχετο περὶ τούτου. καὶ γὰρ οὐδ' ὅτι οὖν ἀντέ-
λεγον τούτοις οὐδ' ἤκουσέ μου φωνὴν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὅτε
οὗτος ἠγωνίζετο, οὔτε μικρὰν οὔτε μεγάλην, ἀλλὰ προσω-
μολόγουν ἀληθῆ εἶναι πάνθ', ὅσα οὗτος ¹ ἐβούλετο λέγειν.
κοινῇ γὰρ ἠγωνιζομένη μετὰ σοῦ, ὡς περ' ἔδοξεν ἐμοὶ καὶ σοί.
ἐπεὶ, εἰ μὴ ἐστὶ ταῦτα ἀληθῆ, αἰ ἐγὼ λέγω, διὰ τί οὐκ
ἐπεσκηψάμην ἐγὼ τότε τοῖς μάρτυσι τοῖς ταῦτα μαρτυ-
ροῦσιν, ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχον πολλήν; ἧ διὰ τί σὺ, Ὀλυμ-
πιόδωρε, οὐδεπώποτε μοι ἔλαχες ἐνοικίου δίκην τῆς οἰκίας,
ἧς ἔφασκες μισθῶσαί μοι, ὡς σαυτοῦ οὔσαν; οὐδὲ τοῦ ἀρ-
γυρίου, οὐ ἔλεγες πρὸς τοὺς δικαστάς, ὅτι ἐδάνευσάς μοι;
ταύτων οὐδὲν ἐποίησας. ὥστε πῶς ἂν μᾶλλον ἄνθρωπος
ἐξελέγχοιτο ψευδόμενος, καὶ ὑπεναντία λέγων αὐτὸς αὐτῷ,
καὶ αἰτιώμενος τὰ ² οὐδὲ πώποτε γενόμενα;

1180 **Ι**. Ὁ δὲ πάντων μέγιστόν ἐστιν, ὧ ἄνδρες, δικασταί,
³ ὡς γνώσεσθε τούτον, ὅτι ἀδικός ἐστι καὶ πλεονέκτης ἄν-
θρωπος. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν, εἰ τι ἀληθὲς ἦν ὧν λέγει, πρό-
τερον ταῦτα λέγειν καὶ ἐπιδεικνύειν, πρὶν τὸν ἀγῶνα γε-
νέσθαι καὶ διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν, ὅ τι γνώσονται
καὶ, παραλαβόντα πολλοὺς μάρτυρας, ἀξιοῦν ἀνακριεῖσθαι

¹ ἐβούλετο

² οὐδεπώποτε

³ ἢ καὶ γνώσεσθε

θ. καὶ κατεχρήσατο] S. φιλῶ τῆ λέγω, ἀπὸ τοῦ, κατεφύεσθε. IDEM. Sub. ταῦτα

ἔστις οἶεται δεῖν, ἃ μὲν ὠμολόγησε καὶ συνέθετο ἐκὼν πρὸς ἐκόντα καὶ ἄμωσε, τούτων μὲν μηδ' ὅτι οὖν ποιῆν, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ σπουδάζοντος οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τούτου ἀδελφῆς ὀμοπατρίας καὶ ὀμομητρίας, ἢ ἐμοὶ συνοικεῖ, καὶ ὑπὲρ τῆς τούτου ἀδελφίδης, θυγατρὸς δὲ ἐμῆς; αὐταὶ γὰρ εἰσιν αἱ ἀδικούμεναι οὐχ ἥττον ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. πῶς γὰρ οὐκ ἀδικοῦνται, ἢ πῶς οὐ δεινὰ πάσχουσιν, ἐπειδὴν ὁρᾷσι τὴν μὲν τούτου ἑταίραν περαιτέρω τοῦ καλῶς ἔχοντος, καὶ χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλὰ, καὶ ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν, καὶ ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων, αὐταὶ δὲ καταδεστέρας περι ταῦτ' ἔχωσιν ἅπαντα; πῶς οὐκ ἐκεῖναι μᾶλλον ἔτι 1182 ἀδικοῦνται, ἢ ἐγὼ; οὗτος δὲ πῶς οὐ καταφανῶς μαίνεται καὶ παραφρονεῖ, τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ βουλευόμενος; ἵνα δὲ μὴ φάσκη, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ διαβολῇ ταῦτα λέγειν με, τοῦ ἀγῶνος ἐνεκα τούτου, μαρτυρίαν ὑμῖν ἀναγνώσεται τῶν τούτου οἰκείων καὶ ἐμοῦ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ὀλυμπιόδωρος μὲν τοίνυν τοιοῦτός ἐστιν ἄνθρωπος, οὐ μόνον ἄδικος, ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασιν τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις, τῇ προαιρέσει τοῦ βίου· καὶ, ὅπερ Σόλων ὁ νομοθέτης λέγει, παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησεν ἀνθρώπων, γυναικὶ πειθόμενος πόρνη. καὶ ἄκυρά γε ταῦτα πάντα ἐνομοθέτησεν εἶναι ¹ ὁ Σόλων, ὅτι ἂν τις γυναικὶ πειθόμενος πράττη, ἄλλως τε καὶ τοιαύτη.

ιδ'. Περὶ μὲν οὖν τούτων, καλῶς ὁ νομοθέτης ἐπεμελήθη· ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι, καὶ οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ἢ ἐμὴ γυνή, Ὀλυμπιόδωρου δὲ τούτου ἀδελφῆ, καὶ ἢ θυγάτηρ ἢ ἐμῆ, Ὀλυμπιόδωρου δὲ τούτου ἀδελφίδῃ, ἱκετεύομεν ὑμᾶς καὶ ἀντιβολοῦμεν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἅπαντες ἡμεῖς — νομίσατε γὰρ ἐκεῖνας ἐνθάδε παρῆναι —, μάλιστα μὲν τούτου Ὀλυμπιόδωρον ² πείσατε μὴ ἀδικεῖν ἡμᾶς·

¹ Deest articulus.² πῶσαι

εἰν δ' ἄρα μὴ θέλη πείθεσθαι, ὑμᾶς μεμνημένους πάντων τῶν εἰρημένων ψηφίζεσθαι, ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ βέλτιστον καὶ δικαιοτάτον εἶναι. καὶ, ταῦτα ποιῶντες, τὰ τε δίκαια γνώσεσθε καὶ τὰ συμφέροντα ἡμῖν ἅπασιν, οὐχ ἤριστα δὲ Ὀλυμπιοδώρῳ αὐτῷ τούτῳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1184

ΤΙΜΟΘΕΟΝ τὸν Ἀθηναῖον, ἀνδρα ἐνδοξόν καὶ στρατηγήσαντα τῆς πόλεως, Ἀπολλέδωρος ἀπειπεί χρέα, λέγων, ὅτι, Πισίωσι φίλων χρωόμενος, ὁ Τιμόθεος ἔλαβε παρ' αὐτοῦ χρήματα, καὶ ὀφείλων ἐν τοῖς τραπέζιταις λόγοις ἰγγίγρασται. τὰ μὲν δὲ πάντα ὀφλήματα τίτταρα καταριθμῆνται· ἐφ' ἑκάστου δὲ καὶ τοὺς χρόνους, καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς ἔδανίστατο Τιμόθεος, ἀκριβῶς εἰρηνα. καὶ τὰς μὲν σωλίστας ἀποδείξεις ἐκ τῶν καλουμένων ἀτίχων πίστων παρήσχηται, μαρτυριῶν καὶ προκλήσεων· τινὰς δὲ καὶ ἐντίχους ἀπὸ τῶν εἰκότων. ¹ καὶ Ἀπολλέδωρος Τιμόθεον εἶναι φησὶ τὸν δανισάμενον, καὶ τοὺς ὑπὲρ Τιμοθίου συσταθεῖσι δεδῶκεν τὴν ἀργύριον ἀπὸ τῆς τραπέζης· ὁ δὲ οὐχ ἑαυτὸν, ἀλλ' ἑκείνους ὀφείλων λέγει.

¹ καὶ ὁ μὲν Ἀπολλέδωρος

Ἐπιφ. ἔλαβε, etc. ὀφείλων ἰγγιγράφθαι] bibit. Sed legendum erit λέγων τὸν Τιμοθεον, ἰγγίγρασται. Nam si λέγων ἰγγιγράφθαι ὀφείλωντα ἰγγιγράφθαι. WOLF.
γράφθαι conjungas, ὀφείλων locum non ha-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΥΠΕΡ ΧΡΕΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀ. ΜΗΔΕΝΙ ὑμῶν ἀπιστον γενέσθω, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ Τιμόθεος, ὀφείλων ἀργύριον τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ, φεύγει νῦν ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. ἀλλ', ἐπειδὴν ὑμᾶς ἀναμνήσω τὸν τε καιρὸν ἐν ᾧ τὸ συμβόλαιον ἐγένετο, καὶ τὰ συμβάντα τούτῳ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, καὶ εἰς ὅσην ἀπορίαν οὗτος κατέστη, τότε ἠγήσεσθε, τὸν μὲν πατέρα τὸν ἐμὸν βέλτιστον γενέσθαι περὶ Τιμόθεον· τούτου δὲ οὐ μόνον ἀχάριστον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων, ὅς γε τυχὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ὄσων ἐδέηθη, καὶ λαβὼν ἀργύριον ἀπὸ τῆς ¹ τραπέζης ἐν πολλῇ

¹ τραπέζης, ἐν σ. ἀ. [ἀν.] καὶ

ἀπορία ὦν, καὶ κινδύνοις τοῖς μεγίστοις καθεστῆκαί περὶ τῆς ψυχῆς, οὐ μόνον οὐκ ἀπέδωκε χάριν, ἀλλὰ καὶ τὸ δοῦν ἀποστερεῖ με. καίτοι σφαλέντος μὲν τούτου, ἀπώλυτο καὶ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ τὸ συμβόλαιον — οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχέρῳ οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε —, σωθέντος δέ, ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο, ὅποτε βούλοιο εὐπορήσας ἡμῖν ἀποδοῦναι. ἀλλ' ὁμῶς, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, οὐ περὶ πλειονος ἐποήσατο ὁ πατήρ περιουσίαν χρημάτων μάλλον, ¹ ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετήσας, ὧν ἐδέηθη αὐτοῦ, ἐν ἀπορία ὄντι. ὤετο μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὁ πατήρ, εἰ σωθεῖν Τιμόθεος τότε ἐξ ἐκείνων τῶν κινδύνων καὶ ἀφίκοιτο οἴκαδε παρὰ βασιλείως, εὐπωρύτερου γενομένου τούτου ἢ ὡς τότε διέκειτο, οὐ μόνον τὰ ἑαυτοῦ ² κομίσασθαι, ἀλλὰ καὶ, εἴ του ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον ³ πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ· ἐπειδὴ δ' οὐχ ὡς ἐκεῖνος ᾤθη συμβέβηκεν, ἀλλ' ἂ μετὰ χάριτος ἔλαβε Τιμόθεος ἀπὸ τῆς τραπέζης, δεηθεὶς τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ταῦτα δὲ ἔχθρας καὶ δίκης, τετελευτηκότος ἐκείνου, ἐξελεγχθεὶς μὲν ὡς ὀφείλει, διέταξεν δεῖν ἀποδοῦναι, εἰάν ⁴ δὲ δύνηται ὑμᾶς πείσαι ὡς οὐκ ὀφείλει, ἐξαπατήσας τῷ λόγῳ, ἀποστερηῆσαι ἡμᾶς τῶν χρημάτων — ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐξαρχῆς ἅπαντα διηγῆσασθαι ὑμῖν, τὰ τε ὀφειλόμενα, καὶ εἰς ὃ τι ἕκαστον αὐτῶν ⁵ κατεχρήσατο, καὶ τοὺς χρόνους ἐν οἷς τὸ συμβόλαιον ἐγένετο. θαυμάσιον δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκριβῶς ἴσμεν· οἱ γὰρ τραπέζιται εἰώθασιν ὑπομνήματα γράφασθαι, ὧν τε διδάσκει χρημάτων, καὶ εἰς ὃ τι, καὶ ὧν ἂν τις τιθῆται, ἢ ἢ αὐτοῖς γνώριμα, τὰ τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα πρὸς τοὺς λογισμοῦς.

Ε'. Ἐπὶ Σωκρατίδου γὰρ ἀρχοντος, Μουρυχιῶνος μηνός, μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἐκπλοῦν Τιμόθεος οὕτως,

¹ ἢ οὐ Τιμόθεῳ

² κομίσθαι

³ [πρᾶξαι]

⁴ ἔχρησατο

Ἄλλὰ καὶ εἰ του ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι] Sententia non est obscura: sed loquendi modus suspectus. IDEM.

Κατεχρήσατο] Malim cum Reiskio ἔχρησατο, mutuo recepit. AUGER.

Οἱ γὰρ τραπέζιται εἰώθασιν κ. τ. λ.] Vid. Petit. Comp. in L. A. l. V. t. IV. VOL. IV.

§. II. fin.

Τὰ τε ληφθέντα καὶ τὰ τεθέντα] Τὰ τ' ἀνωλόθιντα malim: nisi pro τεθέντα legas, τὰ δεθέντα, quod participium paulo post sequitur, p. 194. v. 10. δεθέντος τόνου τοῦ ἀργυρίου τούτου. WOLF.

Τὰ ληφθέντα] Accepta a mensario, τὰ τεθέντα, deposita ad mensarium. AUGER. § c

περὶ ἀναγωγὴν ἤδη ὡν ἐν τῷ Πειραιεῖ, προσδεθῆεις ἀργυρίῳ, προσελθὼν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ ἐν τῷ λιμένι, ἐκέλευσε αὐτὸν χρῆσαι χιλίας τριακοσίας πενήκοντα ¹ [δραχμῶς,] μίαν, δὴ ὀβολῶν τοσαύτου γὰρ ἔφη προσδεῖσθαι, καὶ δῶναι ἐκέλευσε Ἀντιμάχῳ τῷ ταμῖα τῷ ἑαυτοῦ, ὃς τούτῳ δίκαιε τότε πάντα. καὶ ὁ μὲν δανεισάμενος τὸ ἀργύριον παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ Τιμόθεος ἦν, καὶ κελεύσας δῶναι Ἀντιμάχῳ τῷ ταμῖα τῷ ἑαυτοῦ ὁ δὲ λαβὼν τὸ ἀργύριον ἐκ τῆς τραπεζῆς παρὰ Φορμίωνος, Αὐτόνομος, ὅσπερ Ἀντιμάχῳ διετέλει γραμματεῶν τὸν ἅπαντα χρόνον. δοθέντος τοίνυν τοῦ ἀργυρίου τούτου, ἐγράψατο μὲν οφείλοντα τὸν κελεύσαντα χρῆσαι Τιμόθεον ὑπόμνημα δ' ἐγράψατο, ᾧ τε οὗτος ἐκέλευσε δῶναι, Ἀντιμάχῳ, καὶ ² ὃν Ἀντίμαχος συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ληψόμενον τὸ ἀργύριον, τὸν Αὐτόνομον, καὶς χιλίας τριακοσίας δραχμῶς καὶ πενήκοντα καὶ μίαν καὶ δύο ὀβολῶν.

1187

γ'. Τὸ μὲν τοίνυν πρῶτον χρέος, ὃ ἐκπλέων ἔλαβε στρατηγῶν τὸ ὑστερον, τοσοῦτον ὤφειλεν. ἐπειδὴ δ' ἀπέχειροτονήθη μὲν ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς διὰ τὸ μὴ περιπλεύσαι Πελοπόννησον ἔπι κρίσει δὲ παρεδόδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχῶν ἔφειστήκει δ' αὐτῷ Καλλίστρατος, καὶ Ἴφικράτης, τῷ τε πρῶττειν καὶ τῷ εἰπεῖν δυνάμενοι· οὗτῳ ³ δὲ διέθεσαν ὑμᾶς κατηγοροῦντες τούτου αὐτοῖ τε καὶ οἱ συναγορευόντες αὐτοῖς, ὡς ἴσως Ἀντίμαχον μὲν, ταμίαν ὄντα καὶ πιστότατα διακείμενον τούτῳ, κρίναντες ἐν τῷ δήμῳ ἀπεκτείνετε καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἐδημεύσατε· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ἐξαιτουμένων μὲν τῶν ἐπιτηθείων καὶ οἰκειῶν αὐτοῦ ἁπάντων, ἔτι δὲ καὶ Ἀλκέτου καὶ Ἰάσονος, συμμάχων ὄντων ὑμῖν, μόλις μὲν ἐπέισθητε ἀφεῖναι, στρα-

¹ Deest δραχμῶς.² ὃν ὁ Ἀντίμαχος³ ὃν

β. τὸν κελύσαντα χρῆσαι] Lege χρῆσαι.
WOLF.

γ'. Ἐπειδὴ δ' ἀπέχειροτονήθη —] Ubi vero nos illi imperium abrogatis, hoc est, ἐπειδὴ στρατηγὸν αὐτὸν ἐπέκριναν, et abrogare se coactus est propterea quod classis Peloponnesum non circumdedit, ad iudicium populi reiectus est, maximo crimine postulatus. BUDANUS. Hæc historia existat, sed summatim apud Xenoph.

Hællen. VI. p. 342., et ex hoc loco et tota hæc oratione quædam addi possunt ad vitam Timothei, quam scripsit Cornelius Nepos. PALMER.

Ἄλκίτω καὶ Ἰάσωνος] Alcestam, octavum Macedoniz regem, non puto intelligi hic posse, sed alium quempiam, Epirotam fortassis, Tharytis F. Argymbæ patrem. Iason Thessalus satis notus est e Xenophontæ. WOLF. Vid. Corsin.

τηγούντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε. ἐν τοιαύταις δ' ὄν διαβολαῖς καὶ ἀπορία χρημάτων παλλῆ — ἡ μὲν γὰρ οὐσία ὑπέχθησας ἦν ἅπασα καὶ ὄροι αὐτῆς ἕστασαν καὶ ἄλλοι ἐκράτουν, ὁ μὲν γὰρ ἐν πεδίῳ ἀγρὸς ἀποτίμημα τῷ παυδί τῷ Εὐμεφ- λέδου καθυστήκει, ἐξήκοντα δὲ τρηπάρχους ταῖς συνεκκελεύ- σασιν αὐτῷ ἑπτά μινῶν ἑκάστῳ ἢ ἄλλη οὐσία ὑπέκειτο, ἕς οὗτος ¹ αὐτὸς στρατηγῶν αὐτοῦς ἠγάγκασε ταῖς ναύταις τροφὴν διαδοῦναι· ἐπειδὴ δ' ἀποχειροτονηθεὶς, ἐν ᾧ ἀπέργασε λόγος, ἐλαγίστατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων αὐτὸς δαδωκώς εἰς τὰς ναῦς τὰς ἑπτά μινῶς ταύτας τότε, φοβού- μενος, μὴ καταμαρτυρήσωσιν αὐτοῦ οἱ τρηπάρχοι καὶ ἐξ- 1186 ἐλέγχεται ψευδομένος, δάνεισμα παιῖται ἰδίᾳ παρ' ἑκάστου αὐτῶν. ² τὰς ἑπτά μινῶς καὶ ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, ἕς νῦν αὐτοῦς ἀπώστηται καὶ τὰς ὄρους ἀνέσπεκε· σαρτα- χόδων δ' ἀπορούμενος, καὶ ἐν ἀγῶνι τῷ μεγίστῳ καθυση- κώς περὶ τοῦ σώματος, διὰ τὸ συμβεβηκέναι τῇ πόλει τοιαῦτα πρῶγματα· ἄμισθον μὲν τὸ στρατεύμα καταλε- λύσθαι ἐν Καλαυρία, πολιορκεῖσθαι δὲ τοὺς περὶ Πελο- πόννησον συμμάχους ὑπὸ Λακεδαιμονίων, κατηγορούντων

¹ αὐτοῖς στρατηγῶν ἠγάγκασε τ. γ. ² αἱ τροφῶν

² [τάς]

Fast. Attic. p. I. d. II. §. XXIV.

Ἐν τιαύταις δ' ὄν διαβολαῖς, καὶ ἀπορία χρημάτων παλλῆ ἢ μὲν γὰρ) Est avartia- πόδου, καὶ ἐπέχθησας. Sequitur eadem longissimo intervallo p. 196. v. 17. τῆς ὄν ἀπομαζήματος, δανίζονται τὰς χιλίας δραχμῶν. WOLF.

Ἀποτίμημα] Cum fundus non modo oppigneratus erat, sed etiam aestimatus, et creditori fruendus datus usurarum lo- we, creditor eum tantisper possidebat, utalis quoque appositus, qui oppignera- tionis et possessionis causam indicabant; ac res ita pignoratitio dicebatur ἀποτίμημα. Is autem, cui res erat ita obligata, pote- rat pignori insensibiliter et corporaliter, et quemlibet, qui in re vel ad rem jus ha- bere se diceret, depellere, si intra tempus sictum obligationi satisfactum non erat: quod duobus præcipue fiebat casibus; cum alicui pleris licentiam res locabantur in iudicio, aut ubi de dote agebatur. Quare negabat Demosthenes Timotheum bonis ullis frui; quod bona ejus omnia a credi- toribus tenerentur aestimata, et pignori opposita. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. I. III. c. VI. §. IX. HERALDUS. Ἐν ᾧ ἀπέργασε λόγος] In rationibus quas

ad logistas tum retulit, ipse expensas has septem minas retulit. Est enim ἀπεργίαν λόγος et λόγος, rationes ad erarium re- ferre. BODRUA.

Ἐποτίθησιν] Haec hypotheca rei erat immobilis, cum mentio sit τῶν revulsio- rum, i. e. titulum, qui affixi erant ex more praedii oppigneratis. De M. U. p. 503. SALMASIUS.

Τοὺς ὄρους ἀνέσπεκε] Doctissimus in- terpres, qui vertit libellis revulsis, nesci- vit, quid essent ὄροι. Lapides enim erant pignoratitii vel hypothecarii, qui in mo- dum terminalium lapideum, in obligatis praedii defigi constituitique solebant. U- de ἐπεστέρας χαρμῶν eos dicit Pollux, et Demosthenes in hac oratione ἐπτάρας, stare vel statutos esse. Nec libelli nec tabellae fuerit isti ὄροι, sed lapides cippi inscripti, quibus fundam illum, cui imposi- ti erant, a se teneri fiduciam titulo cre- ditores testatum faciebant. Inde οὐκ ἐφωρμῆσιν eidem Demostheni, qui ha- jusmodi pignoratitios lapides acceperat, et χαρῶν ἐπιστῆσιν Polluci, ager colusmel- lis notatus. De M. U. p. 639. IDEM.

Ἐν Καλαυρία] Et saepius. In Καλαυρία lege per υ, non per β. WOLF.

δὲ τοῦτον αἴτιον εἶναι τῆς παρουσίας ἀτυχίας Ἰφικράτους καὶ Καλλιστράτου, ἔτι δὲ τῶν ἀφικνουμένων ἀπὸ ¹ στρατεύματος ἀπαγγελλόντων ἐν τῷ δήμῳ τὴν παροῦσαν ἐνδείαν καὶ ἀπορίαν, τὰ δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν ἐκάστου πυνθανομένου παρὰ τῶν οἰκείων καὶ ἐπιτηδείων ὡς διέκωτο· ὧν ἀκούοντες ὑμεῖς ἐν τῷ δήμῳ τότε, ἀναμνησθήτε, πῶς ἕκαστος περὶ αὐτοῦ τὴν γνώμην εἶχεν, οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε τὰ λεγόμενα. — μέλλων τοίνυν καταπλεῖν ἐπὶ τὴν κρίσιν, ἐν Καλαυρία δανείζεται χιλίας δραχμὰς παρὰ Ἀντιφάνους τοῦ Λάμπρεως, ὃς ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ, ἵνα διαδοῖη ταῖς Βοιωτίαις τριηράρχοις, καὶ ² περιμένωσα ἕως ἂν αὐτῷ ἡ κρίσις γένηται, καὶ μὴ, καταλυθεισῶν πρότερον τῶν Βοιωτίων τριηρῶν καὶ διαπελδόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν, μᾶλλον αὐτῷ ὀργίζησθε ὑμεῖς. οἱ μὲν γὰρ πολῖται ἠνεύχοντο κακοπαθοῦντες, καὶ παρέμενον· οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ³ παραμένειν, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσοι. τότε οὖν ἀναγκαζόμενος, δανείζεται τὰς χιλίας δραχμὰς παρὰ τοῦ Ἀντι- 1189 φάνους, ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ, καὶ δίδωσι τῷ Βοιωτῷ ἀρχοντὶ τῶν νεῶν. ἐπειδὴ δ' ἀφίκετο δεῦρο, ἀπήτουν αὐτὸν ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ Ἀντιφάνης τὰς χιλίας δραχμὰς, ἃς ἔδανείσατο ἐν Καλαυρία· καὶ ἠγανάκτουν, ὅτι οὐ ταχύ ἀπελάμβανον. φοβούμενος δ' οὗτος τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἑαυτοῦ, μὴ πύθοιντο, ὅτι, ἃς ἐν τῷ λόγῳ ἀπήνεγκε χιλίας δραχμὰς, δεδωκώς εἰς τὰς Βοιωτίας ναῦς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων, ταύτας Φίλιππος δανείσας ἀποστερεῖται, καὶ ἅμα δεδιὼς τὸν Φίλιππον, μὴ καταμαρτυροῖη αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγῶνι, προσελθὼν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ ἐδεήθη ἀπαλλάξαι τὸν Φίλιππον καὶ χρῆσαι αὐτῷ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἵν' ἀποδιδοῖη Φιλίππῳ. ὄρων δ' ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς τό τε μέγεθος τοῦ ἀγῶνος ἡλικίον ἦν τούτῳ καὶ ὡς ἠπορεῖτο οὗτος, καὶ ἐλεῶν αὐτὸν, προσαγαγὼν πρὸς τὴν τραπέζαν, ἐκέλευσεν ἀποδοῦναι χιλίας δραχμὰς Φιλίππῳ τὸν Φορμίωνα τὸν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ γράφαι ὀφείλοντα Τιμόθεον.

¹ τοῦ στρατεύματος² παραμένωσιν³ παραμένειν

δ. Καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ ἐστὶ, τὸν δόντα τὸ ἀργύριον Φορμίωνα ὑμῖν μάρτυρα παρέξομαι, ἐπειδὴν καὶ περὶ τοῦ ἄλλου συμβολαίου διηγήσωμαι ὑμῖν, ἵνα τῇ αὐτῇ μαρτυρίᾳ περὶ ἔλου τοῦ χρέους ἀκούσαντες εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω. καλῶ δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ἀντιφάνην, τὸν δανείσαντα τὸ ἀργύριον τούτῳ τὰς χιλίας δραχμὰς ἐν Καλαυρίᾳ, καὶ παρόντα ὅτε ἀπέλαβε Φίλιππος τὸ ἀργύριον παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἐνθάδε. τοῦ μὲν γὰρ μαρτυρίαν¹ με ἐμβάλισθαι πρὸς τὸν διαιτητὴν παρεκράσατο, φάσκων² αἰεὶ μαρτυρήσειν μοι εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν. ἐπειδὴ δ' ἡ δίκαια ἦν, προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας — αὐ γὰρ ἦν φανερός — ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν πεισθεὶς ὑπὸ τούτου. τιδέντος δέ μου³ αὐτῷ τὴν δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου κατὰ τὸν νόμον, ἃ διαιτητῆς οὐ⁴ καταδεδιητήκει, ἀλλ' ἀπιὼν ἔχρητο ἀποδικοδομήσας τούτου τὴν δίκαιαν, ἐσπέρως ἤδη οὔσης. νυνὶ δὲ τῷ Ἀντιφάνει εἴληχα βλάβης ἰδίαν δίκην, ὅτι μοι οὐτ' ἐμαρτύρησεν οὐτ' ἐξωμόσατο κατὰ τὸν νόμον. καὶ ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον, πρῶτον μὲν, εἰ ἐδάνεισεν ἐν Καλαυρίᾳ Τιμοθέῳ χιλίας δραχμὰς· δεύτερον δ', εἰ παρὰ τοῦ πατρὸς Φίλιππος ἀπέλαβεν ἐνθάδε τοῦτο τὸ ἀργύριον. σχεδὸν μὲν οὖν καὶ αὐτὸς οὗτος ὁμολογεῖ πρὸς τῷ διαιτητῇ ἀποδοῦναι τῷ Φιλίππῳ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν τὰς χιλίας δραχμὰς. οὐ μόντοι γ' ἐαυτῷ φησὶ δανείσαι, ἀλλὰ τῷ Βοιωτίῳ ναυάρχῳ καὶ ὑποθεῖναι αὐτὸν φησι τούτου τοῦ ἀργυρίου

¹ με² αἰεὶ μοι μαρτυρήσειν³ Desat autē.⁴ καταδικαία

In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. II. c. XXIV. §. VI. HERALDUS.

Υ. Τοῦ μὲν γὰρ μαρτυρίαν με ἐμβάλισθαι] M. με ἐμβάλισθαι με, utraque voce tentata. WOLF.

Τοῦ μὲν γὰρ μαρτυρίαν κ. τ. λ.] In causis civilibus λειπομαρτυρίῳ actionem datam existimo adversus testes, qui citati defuerant; quorum absentia qui litem perdididerant, contra eos agebant damni dati: etsi eam actionem nonnulli restringunt ad eos, qui de re sibi nota testimonium polliciti, id postea deseruerant. Polux l. VIII. c. VI. et Suidas observationem hanc videntur sumpsisse ex hac oratione. Vides hic autem damni actionem adversus testem [Antiphanem] datam, qui testimonium deseruisset, propter

quod is [Apollodorus], qui testimonium ejus volebat uti, causa excidisset, non quod is testimonium pollicitus defuisset, sed simpliciter quia vocatus ad testimonium dicendum non affuisset; ut restrictiones illae quibus λειπομαρτυρίῳ δικῶν Grammatici illi includere voluerant, vane prorsus sunt et rejiciendae. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. VI. c. XVI. §. III. HERALDUS.

Παρεκράσατο] S. ὁ Ἀντιφάνης. WOLF.

Φάσκων αἰεὶ μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν] Alias ἡ κυρία absolute dici solet. IDEM.

Τιδέντος δέ μου αὐτῷ τὴν δραχμὴν] Fuit, ut apparet, ritus quidam accusandi ejus, qui testimonium dicere recusasset. IDEM. Vid. Petit. Comm. in L. A. l. IV. t. VII.

χαλκόν. ὡς δ' οὐκ ἀληθῆ ἔλεγεν, ἀλλ' αὐτὸς δανεισάμενος¹ ἀπεστέρει, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω, ἐπειδὴν καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὧν ὀφείλει, καὶ ἕκαστον ὑμῖν δηγήσωμαι.

ἔ. Ἀφικομένου γὰρ Ἀλκέτου καὶ Ἰάσονος ὡς τούτου ἐν τῷ Μαίμακτηριῶνι μηνὶ τῷ ἐπ' Ἀστείου ἀρχοντος, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τούτου, βοηθησόντων αὐτῷ καὶ καταγομένῳ εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Πειραιεῖ τὴν ἐν τῇ Ἰσποδαμείῃ, ἐσπράξας ἤδη οὕσης, ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτοὺς, πέμψας ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν Αἰσχροῖωνα, τὸν ἀκόλουθον τὸν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν αἰτήσασθαι στράματα καὶ ἱμάτια¹¹⁹¹ καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο, καὶ μναῖν ἀργυρίου δανεισάσθαι. ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς Αἰσχροῖωνος, τοῦ ἀκολούθου² τούτου, τοὺς τε ἀφιγμένους, καὶ τὴν χρεῖαν εἰς ἣν ἤτειτο, ἐφ' ἧς τ' ἤλθον, ἔχρησε, καὶ τὴν μναῖν τοῦ ἀργυρίου ἣν ἐδάνειζτο ἐδάνεισεν. ἀπολελυμένῳ τοίνυν τῆς αἰτίας πολλῇ συνέβαιεν αὐτῷ μετὰ ταῦτα χρημάτων ἀπορία, εἰς τε τὰς ἰδίας χρεῖας καὶ εἰς τὰς δημοσίας εἰσφοράς. ἃ ὄρων ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς οὐκ ἐτόλμα τούτου εὐθύς ἀπαιτεῖν τὸ ἀργύριον· οὔτε γὰρ ἂν τούτου εὐπαρήσασθ' ἠγεῖτο ἀδικῆσαι αὐτὸν, οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀποροῦντα ταῦτον ἔχειν, ὅπως εἰσπράξειεν. ἐπειδὴ τοίνυν ἀπῆλθον ὁ τε Ἀλκέτας καὶ ὁ Ἰάσων, τὰ μὲν στράματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν Αἰσχροῖων, ὁ ἀκόλουθος ὁ τούτου· τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν, ὡς ἠτήσατο, ὅτεπερ καὶ τὰ στράματα, καὶ

¹ ἀποστέρει

² τοῦ τούτου

§. XI. XII.

ἔ. Ἐν τῷ Μαίμακτηριῶνι μηνὶ ἐπ' Ἀστείου ἀρχοντος lege, non τῷ ἐπ' Ἀστείου. et v. B. ἀπορούμενος. WOLF.

Ἐν τῷ Ἰσποδαμείῃ Apparuit, esse loci nomen, fortassis a domandis equis sic appellati, unde Equidomitorium verti. Hippodamiae plures fuerunt, sed illa Academiae filia, celeberrima, et fieri potest, ut locus de somine mulieris alicujus sit dictus, sicut Academia ab Academia, seu Hecodemio heros. Legi fortasse quæsit in τῷ Ἰσποδαμείῃ, etsi Ἰσποδαμείῃς potius dici eulet. τὰ Ἰσποδαμείῃα sunt ludii circensia, quæ et Equiria. IDEM. Non recte interpretatur doctissimus Wolfius. Debeuisset: quæ sunt in foro Hippodamio. Non enim ab equis ibi domitia nomen datum, sed ab Hippodamo Mile sio. Vid. Suid.

et Harpocrat. Porro Hippodamus hic novam edificandi morem invenit. Aristot. Polit. l. VII. c. XI. In Att. Lect. l. V. c. XIX. ΜΕΥΡΣΙΝΑ. Ἰσποδαμείῃ vel Ἰσποδαμείῃς ἀγορὴ fuit, cujus mentionem fecit Xenophon Hellenicorum secundo, et Androsides in orat. de Mysteriis. Suidas in hac voce ait forum illud ita vocatum ab architecto Hippodamo, qui Piræicam portam edificaverat. ΠΑΛΜΑ.

Ἀπορούμενος ἰσπῆξασθαι lege. WOLF. Αἰτήσασθαι στράματα] Manuscriptum disorietum inter αἰτήσασθαι, stragula, vestes, phialas, utenda petere; et argenti mutuam danérasθαι, ite mutuam rogare, ut cum fenore sis redditurus: quod sibi minus Salmasii sententiam, de Usur. p. 619. 620. de M. U. p. 398., minime labefactat. Valckenav. Anim. ad Democ.

τὴν μὲν τῷ ἀργυρίου ἔδανείσατο, ἀφικομένων ὡς τούτου
Ἀλέται καὶ Ἰασonos.

5. Μέλλων τοίνυν ἀποδημαῖν ὡς βασιλέα, καὶ διαπρα-
ξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐκ Αἴγυ-
πτον πόλεμον, ἵνα μὴ δῶ λόγον ἐνθάδε καὶ εὐθύνας τῆς
1 ἐνθάδε στρατηγίας, μεταπεμφάμενος τὸν πατέρα τὸν
ἐμὸν εἰς τὸ παραλίον, τῶν τε προὔπηγμένων εἰς αὐτὸν
ἐπῆνει καὶ ἔδειτο αὐτοῦ, συστήσας Φιλῶνδαν, ἄνδρα τὸ μὲν
χρῆος Μεγαροῖα, μετοικούντα δ' Ἀθήνησι, πιστῶς δὲ τούτῳ
διακείμενον καὶ ὑπηρετοῦντα ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐπειδὴ
1192 ἀφίκεται ἐκ Μακεδονίας ὁ Φιλῶνδας — ὃν συνίστη οὗτος
τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ — ἄγων ξύλα τὰ δεθέντα τούτῳ ὑπὸ
Ἀρίντου, τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρασχεῖν, καὶ εἶσαι τὰ
ξύλα ἀνακομίσει εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν Πειραιεῖ·
αὐτοῦ γὰρ εἶναι τὰ ξύλα. ἅμα τε τῇ δεήσει εἶπε λόγον, ὃ
οὐκ ἀκέλουδα ποιεῖ τὰ ἔργα² νῦν. εἶπε γὰρ, κὰν μὴ τύχη ἂν
ἔδειτο τοῦ πατρὸς, οὐκ ἐργισθήσεσθαι, ὡς περ ἂν ἄλλος τις
ἀποτυχῶν· ἀλλ', ὡν αὐτῷ δεθῆντι ὑπρέτηκε, τούτων, ἂν ποτε
δύνηται, χάριν ἀποδώσειν. ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ταῦ-
τα, ἤσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῆνει τούτου, ὅτι μέμνηται εὖ
παθάν· καὶ, ὅσα αὐτοῦ ἔδειτο, ὑπέσχετο ποιῆσειν. καὶ οὗτος
μὲν μετὰ ταῦτα τὴν ἀναγωγὴν ἐποιεῖτο ὡς τοὺς στρατηγούς³
τοῦ βασιλέως· ὁ δὲ Φιλῶνδας, ὃ συνίστησεν οὗτος τὸν
πατέρα τὸν ἐμὸν, ἐπειδὴ ἀφίκεται ἄγων τὰ ξύλα, τὸ
ναῦλον παρασχεῖν, εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴν πορείαν ἐποι-
εῖτο. καὶ οὗτοι οἱ χρόνοι ἦσαν περὶ Θαρρηλιῶνα μῆνα ἐπ'
Ἀστειίου ἀρχαντος. τῷ δ' ὑστέρῳ ἐτι ἀφικομένου⁴ Φιλῶνδου
ἐκ τῆς Μακεδονίας, ἄγοντος τὰ ξύλα, — ἀποδημοῦντος τού-
του παρὰ βασιλεῖ —, ⁵ προσελθόντος τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ
⁶ καὶ κελεύοντος τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρασχεῖν, ἵνα δια-
λύσῃ τὸν ναύκληρον, καθάπερ οὗτος ἔδειθη, ὅτε ἐξέσπει,
τοῦ πατρὸς, καὶ συνέστησε⁷ τὸν Φιλῶνδαν, προσαγαγὼν
πρὸς τὴν τράπεζαν ὁ πατὴρ, ἐκέλευσε δοῦναι⁸ τὸν Φορμί-

¹ [ἐθάδε]   ² καὶ   ³ τοῖς   ⁴ τῷ Φιλῶνδῳ   ⁵ καὶ προσελθόντος   ⁶ [καὶ]
⁷ τῇ] πρὸς   ⁸ Deest articulus.

I. I. c. II. p. 13.

BUDENS.

5. Τῶν τε προὔπηγμένων —] Eum ab
edictum antea in se benignitatem praeistitae
obsequia collaudatum, obsecravit etiam.

Ἐ συνίστησεν] Ex superioribus leg.
vid. ὃν συνίστησεν οὗτος τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ,
δοῦναι, ἐπειδὴ --- AUGER.

ωνα τὸ ναῦλον τῶν ξύλων, χιλίας ἑπτακοσίας πενήκοντα. καὶ ἠρίθμησε τὸ ἀργύριον Φορμίων· καὶ ἐγράφατο μὲν ὀφείλοντα Τιμόθεον — οὗτος γὰρ ἦν ὁ δεηθεὶς τοῦ πατρὸς 1193 παρασχεῖν τὸ ναῦλον τῶν ξύλων, καὶ τούτου ¹ ἦν —, ὑπομνήματα δὲ ἀπεγράφατο τὴν τε χρεῖαν, εἰς ἣν ἐλήφθη τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος. καὶ οὗτος ὁ χρόνος ἦν ² Ἀλκισθένης ἀρχοντας, ὁ ὕστερος ἐνιαυτός, ἢ οὗτος ἀνήγατο ὡς βασιλέα.

ζ. Ἰπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον καὶ Τιμοσθένης ὁ Αἰγιαλεύς ἀφικνεῖται κατ' ἐμπορίαν ἰδίαν ἀποδημῶν· ἐπιτηδεῖς δὲ ἂν Φορμίωνι καὶ κοινῶς ὁ Τιμοσθένης, ὅτ' ἐξέπλει, δίδωσιν ἀποθεῖναι τῷ Φορμίωνι μετ' ἄλλων χρημάτων καὶ φιάλας ³ Λυκουργεῖς δύο. ἀπὸ τύχης δ' ὁ παῖς ταύτας τὰς φιάλας, οὐκ εἰδὼς ὅτι ἀλλότριαι ἦσαν, δίδωσι τῷ Αἰσχρίωνι, τῷ ἀκολουθῶ τῷ τούτου, ὅτ' ἐπέμφθη ὡς τῶν πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπὸ τούτου, καὶ ἠτεῖτο τὰ στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὴν μνᾶν τοῦ ἀργυρίου ⁴ [ὃ] ἔδανείσατο, ἀφικομένων ὡς τοῦτον Ἀλκέτου καὶ Ἰασονος. ἀπαιτοῦντος δὲ τοῦ Τιμοσθένης τὰς φιάλας τὸν Φορμίωνα, ἐπειδὴ ἦκεν, — ἀποδημοῦντος Τιμοσθέου παρὰ Βασιλεῖ —, πείθει αὐτὸν ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ⁵ τιμὴν ἀπολαβεῖν τῶν φιαλῶν, ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι, διακοσίας τριάκοντα ἑπτά. καὶ τῷ μὲν Τιμοσθένει ⁶ τιμὴν ἀπέδωκε τῶν φιαλῶν· τούτου δ' ἐγράφατο αὐτῷ ὀφείλοντα, πρὸς τὸ ἄλλο χρόνος ὁ οὗτος αὐτῷ ὤφειλεν, ὃ ἀπέτισε τῷ Τιμοσθένει τῶν φιαλῶν. καὶ ταῦτα πάνθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας, πρῶτον μὲν τῶν δόντων τὸ ἀργύριον, οἷς οὗτος ἐκέλευσεν ἀπὸ τῆς τραπέζης, καὶ ἐπικαθημένων τότε· ἔπειτα τοῦ ἀπολαβόντος τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

1194

ὅτι μὲν τοίνυν οὐ ψεύδομαι πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν εἶπον, τῶν

¹ ἦν ἰπέμμημα δ' ἀπεγράφατο τὸ
⁴ Deest ἕ.

² Ἀλκισθένης ἀρχων
⁵ τὴν τιμὴν

³ λυκουργεῖς
⁶ τὴν τιμὴν

ζ. Ὁ αἰγιαλεύς] Παρὰ τὸν αἰγιαλῶν. vide *Λυκίω εἰργασμίας*. Vide *Suidam*, qui *Stephanum*. *WOLF*.
λυκουργεῖς habet. *IDEM*.
Λυκουργεῖς] εἶτα ὑπὸ Λυκίω τοῦ Μύρονος
Ἀσπίτις] P. ὁ ἀσπίτιον ὁ Τιμοσθένης.
οὐδὲ καποικεσμίας, εἶτα ἰν Λυκία, εἶτα ἰπὸ τῶν φιαλῶν. *In farrag.* *IDEM*. *Addo vel*

μαρτυριῶν ἀναγινωσκομένων ἀκηκόατε· ὅτι δέ μοι καὶ αὐτός οὗτος ὡμολόγει τὰ ξύλα τὰ κομισθέντα ὑπὸ Φιλῶνδου εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀνακομισθῆναι τὴν ἐν Πειραιεῖ, τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὡς μὲν τοίνυν τούτου ἦν τὰ ξύλα, αὐτὸς ἤγαγεν ὁ Φιλῶνδας, αὐτὸς μοι μεμαρτύρηκεν· ὡμολόγει γὰρ αὐτὰ πρὸς τῷ δαιτητῇ ἀνακομισθῆναι εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν Πειραιεῖ, ὡς μεμαρτύρηται ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀκούοντων.

ἦ. Ἐτι δὲ καὶ ἐκ τεκμηρίων πειράσομαι ὑμᾶς ἐγὼ διδάξαι, ὅτι ἀληθῆ λέγω. οἴσθε γὰρ, ᾧ ἄνδρες δικασταί, τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ μὴ Τιμοθέου ἦν τὰ ξύλα, καὶ εἰδὲθῃ οὗτος αὐτοῦ, συστήσας τὸν Φιλῶνδαν, ὅτε ἀνήγετο ἄς τοὺς στρατηγούς τοῦ βασιλέως, παρασχεῖν τὸ ναῦλον, ἢ εἶσαι ἂν ποτε, ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου, ἀνακομίσει τὸν Φιλῶνδαν τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος, ἀλλ' οὐκ ἂν ¹ παρακαταστήσαντά τινα τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, καὶ τὴν τιμὴν λαμβάνειν τῶν πωλουμένων ξύλων, ἕως ἐκομίσατο τὰ ἑαυτοῦ, εἶπερ Φιλῶνδου ἦν τὰ ξύλα, καὶ ἐμπορίας ἕνεκ' ἤχθη; ἔπειτα πρὸς τούτοις, τίνι ὑμῶν εἰκὸς δοκεῖ εἶναι, μὴ κελεύσαντος τούτου παρασχεῖν ² τὸ ναῦλον τῶν ξύλων τῶν δοθέντων τούτῳ ὑπὸ Ἀμύντου, πιστεῦσαι τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν Φιλῶνδα, καὶ εἶσαι ἀνακομίσει τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν τούτου; ἢ, πῶς οἷόν τ' ἐστὶ τὸν μὲν Φιλῶνδαν ἐμπορίας ἕνεκα ἀγαγεῖν τὰ ξύλα, ὡς
 1195 οὗτος φησι, καταχρησασθαι δὲ τούτον ἤκοντ' εἰς τὴν οἰκοδομίαν τὴν αὐτοῦ τοῖς ξύλοις τούτοις; σκέψασθε δὲ καί κενονο, ὅτι πολλοὶ δὴ καὶ χρηστοὶ τῶν πολιτῶν οἰκεῖοι ὄντες τούτῳ ἐπεμελοῦντο τῶν τούτου, ἀποδημοῦντος παρὰ βασιλεῖ Τιμοθέου. ἂν οὐδεὶς τετόλμηκε μαρτυρῆσαι τούτῳ, ἢ, ὡς οὐκ ἔλαβεν ὁ Φιλῶνδας τὸ ναῦλον τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς τραπέζης, ἢ, ὡς λαβὼν ἀπέδωκεν, οὐδ' αὖ ὡς αὐτῶν τις διέλυσε τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων, ἂν ἤγαγεν ὁ Φιλῶνδας,

¹ παραστήσαντα² τὸ ναῦλον παρασχεῖν

sub. ὑπέρ. ΑΥΘΕΝ.

redundat. IDEM.

4. Τούτου] Vel τούτῳ, vel Τιμοθέου

VOL. IV.

δοθέντων τούτω παρ' Ἀμύντου. ἤγουνται γὰρ περι πλείονος αὐτοῖς εἶναι καλοὶ καὶγαδοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τιμοδείῳ χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντες. οὐ¹ μέντοι οὐδὲ τούτου γ' ἔφασαν καταμαρτυρῆσαι ἂν ταλῆθῃ² οἰκειῶν γὰρ αὐτοῖς εἶναι. ὅπου τοίνυν μηδεὶς τετόλμηκε τῶν οἰκειῶν τούτω μαρτυρῆσαι, καὶ ἐπιμελομένων τῶν τούτου, ὅτε ἀπεδήμει οὗτος παρὰ βασιλεῖ, ἢ ὡς οὐκ ἔλαβεν ὁ Φιλώνδας τὸ ναῦλον τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς τραπέζης, ἢ ὡς αὐτῶν τις διέλυσεν πῶς οὐκ εἰκός ἐστιν ὑμᾶς ἠγεῖσθαι με ταλῆθῃ λέγειν; καὶ μὴν αὐτὸ ἐκεῖνό γε τόλμησεν, ὡς ἄλλος τις διέλυσε τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων, ὧν ἠγαγεν ὁ Φιλώνδας, ἢ ὁ πατὴρ ὁ ἐμός. εἰάν δὲ καταχρῆται τῷ λόγῳ, ἀξιούτε αὐτὸν καὶ τὴν μαρτυρίαν παρασχέσθαι ὑμῖν τοῦ ἀποδόντος τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁμολογεῖται ἀποδημῆν παρὰ βασιλεῖ, τὸν δὲ Φιλώνδαν, ὃν ἔπειμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα καὶ συνέστησε τῷ πατρὶ τῶ ἐμῷ, τεθνηκότα³ κατέλαβεν, ἥκων παρὰ βασιλέως. ἀναγκαῖον δὴ τῶν ἄλλων οἰκειῶν καὶ ἐπιτηδείων, οὓς⁴ κατέλιπεν, ἀποδημῆν μέλλων, συνεπιμελεῖσθαι τῶν⁵ ἑαυτοῦ, εἰδέναι¹¹⁹⁰ τινὰ, ὅθεν τὸ ναῦλον τῶν ξύλων πορίσας ὁ Φιλώνδας τῷ ναυκλήρῳ διέλυσεν, εἰ⁶ μὴ φησι τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συστήσαι αὐτῷ, μηδὲ λαβεῖν τὸν Φιλώνδαν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ τὸ ναῦλον τῶν ξύλων. μαρτυρίαν τοίνυν αὐθένος ἔχεις παρασχέσθαι τῶν οἰκειῶν τῶν σαυτοῦ, ὡς οὐκ ἐλήφθη σοῦ ἀποδημοῦντος τὸ ναῦλον τῶν ξύλων ἐκ τῆς τραπέζης, ἀλλὰ δυοῖν θάπερον, ἢ οὐδενὶ χρῆ τῶν οἰκειῶν οὐδὲ πιστεύεις τῶν σαυτοῦ οὐδενὶ, ἢ, εἰδὼς ἀκριβῶς τὸν Φιλώνδαν λαβόντα τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὅπερ αὐτὸν συνέστησας, ὅτε ἐξέπλεις, οἶε δεῖν, ἀποστερήσας ἡμᾶς, ἂν δύνῃ, πλεονεκτεῖν. ἐγὼ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρὸς τῇ μαρτυρίᾳ, ἣν παρήσχημαι ὑμῖν μαρτυροῦντας τοὺς δόντας τὸ ἀργύριον, οἷς οὗτος ἐκέλευσε,

¹ μέντοι γ' οὐδέ² κατελάμβανεν³ κατέλιπεν⁴ σαυτοῦ⁵ μὴ φησ

Καὶ καλοὶ] M. τὸ καλό. In farrag.

WOLF.

Τολμήσει] Post τολμήσει add. λέγειν.

AUGER.

Παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἔσπευε αὐτὸν συστήσας] F. ἔπει αὐτόν. WOLF.

Ἦ εἶδος, εἰο. ἔτι ἐξίτηται ἢ οἶσι] Legu ἔτι ἐξίτηται οἶσι. τὸ ἢ abundat, cum τὸ οἶ

καὶ καθήμενους ἐπὶ τῇ τραπέζῃ τότε, καὶ πίστην ἠθέλησα Τιμοθεῶν ἐπιθεῖναι, ἣν ἀναγνώσταις ὑμῖν.

ἸΟΡΚΟΣ.

οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, γράψας μοι ὁ πατήρ κατέλιπε τὰ χρήα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν ἀρρωστών, ὅ τι ὀφείλοιο αὐτῷ ἕκαστον, καὶ παρ' ὧ, καὶ εἰς ὅ τι ἐλήφθη τὸ ἀργύριον, καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ. καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀδελφοῦ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὡς μὲν τοίνυν κατελείφθη ὀφείλων Τιμοθεὸς ἡμῖν τὸ ἀργύριον ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οὐ δικάζομαι αὐτῷ, καὶ γίνεται ἐμὸν ² μέρος, ὃ τε ἀδελφός μοι μεμαρτύρηκε, καὶ ὁ Φορμίων ὁ δούς τὸ ἀργύριον, καὶ γὰρ τούτων πίστιν ἠθέλησα ἐπιθεῖναι.

1197 ³ Ἐ. Προκαλεσαμένου δὲ τούτου πρὸς τῷ δισαιτητῇ, καὶ κελεύοντος ἐνεγκεῖν τὰ γράμματα ἀπὸ τῆς τραπέζης, καὶ ἀντίγραφα αἰτοῦντος, πέμψαντος Φρασικριδῆν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ⁴ τῷδε Φρασικριδῇ ἐξενέγκας, ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα, καὶ ἐκγράφεσθαι ⁵ ἃ οὗτος ἄφειλε. καὶ ὡς ὠμολόγει λαβεῖν οὗτος τὰ ἀντίγραφα, ἀνάγνωθί μοι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

πρὸς τοίνυν τὸν δισαιτητὴν κομίσαντός μου τὰ γράμματα, παρὼν ὁ Φορμίων καὶ ὁ ⁵ Εὐφραῖος οἱ δόντες τὸ ἀργύριον οἷς ἐκέλευσεν οὗτος, ἐξήλεγχον αὐτὸν ἐν οἷς τε χρόνοις ἕκαστον ἐδανείσατο, ⁶ καὶ εἰς ὅ τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. ὁ δὲ, τὰς μὲν χιλίας καὶ τριακοσίας καὶ πεντήκοντα ⁷ καὶ μίαν καὶ δύο ὄβολῶ, ἅς πρῶτας ἐδανείσατο τοῦ Μουνηχιῶνος μηνός, μέλλων ἐκπλεῖν ἐπὶ Σακρατίδου ἀρχόντος, ⁸ ὡς καὶ ἐκέλευσε δοῦναι Ἀντιμάχῳ τῷ ταμίᾳ τῷ αὐτοῦ, ἰδίᾳ ἔφη δανείσθαι τὸν πατέρα Ἀντι-

¹ Ὀρκος.

² τὸ μέρος

³ ἐγὼ δὲ

⁴ ἔρα

⁵ εὐφραῖος

⁶ [καὶ ---- ἀργύριον,]

⁷ [καὶ]

⁸ [ἔρα]

μάχῳ, καὶ οὐκ αὐτὸς λαβεῖν. καὶ ὡς μὲν ἀληθῆ λέγει, οὐδένα μάρτυρα παρέσχηται· λόγῳ δὲ καταχρηῆται, ἵνα μὴ αὐτὸς δοκῆ ἀποστρεῖν, ἀλλ' Ἀντιμάχου δανείσασθαι. καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, μέγα ὑμῖν ἐρῶ τεκμήριον, ὅτι οὐκ Ἀντιμάχῳ ἐδάνεισεν ὁ πατήρ τούτο τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ Τιμόδεῳ περὶ ἀναγωγῆν ὄντι. πότερα γὰρ ἂν οἴεσθε ῥᾶον εἶναι τῷ πατρὶ, δημευθέντων τῶν Ἀντιμάχου, ἐνεπισκηψάσθαι ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τούτο τὸ ἀργύριον, εἴπερ Ἀντιμάχῳ ἐδάνει- 1198 σεν, ἢ ἀναμένειν ὥστε παρὰ τούτου κομίσασθαι ἐμελλεν εὐπορήσαντος, ὃς οὐ πολλὰς ἐλπίδας σφτηρίας περὶ αὐτοῦ εἶχεν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ; καὶ μὴν ἐνεπισκηψάμενός γε, οὐτ' ἂν παρακαταβολῆς ἠπόρησεν, οὐτ' ἂν ἠπιστήθη ὑφ' ὑμῶν. πάντες γὰρ ἴστε τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν οὐ τῶν δημοσίων ἀδίκως ἐπιθυμοῦντα, ἀλλὰ τῶν αὐτοῦ ὑμῖν, ὅτ' ἐκελεύσατε, προθύμως ἀναλίσκοντα· εἶτα καὶ ἐπιτηδείου ὄντος αὐτῷ Καλλιστράτου, ὅσπερ ἐδήμυσεν τὰ Ἀντιμάχου, ὥστε μὴδ' ἐναντιοῦσθαι. ὥστε τί ἂν ποτε βουλάμενος ὁ πατήρ ἐβούλετο Τιμόδεον χρηστὴν ἐγγράφιας ἡμῖν καταλιπεῖν, εἴπερ μὴ ὄφειλε τούτο τὸ ἀργύριον, μᾶλλον, ἢ οὐκ ἐκ τῶν Ἀντιμάχου δημευθέντων ἐνεπισκηψάμενος κομίσασθαι;

ἰ. Περὶ δὲ τῶν χιλίων δραχμῶν, ἃς ἐδανείσατο παρὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐν Καλαυρία, ἵνα διαδοίῃ τοῖς Βοιωτοῖς τριηράρχοις, μέλλον καταπλεῖν ἐπὶ τὴν κρίσιν, ἃς καὶ ἀπέδωκε Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ, ἐνθάδε λαβῶν παρὰ τοῦ

1 [τούτο]

2 ὡς κελεύσατε
ἢ βούλετο

3 ἐπιτήδειον ὄντα αὐτῷ Καλλιστράτῳ

4 μὴδὲν

5 [2c]

Ἐνεπισκηψάσθαι ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τούτο τὸ ἀργύριον] Polux lib. 8. ἐνεπισκηψάσθαι ἢ, ἐπὶ τῆς τῆς τοῖς δημευθέντων ἑαυτῷ τι ἐφείλασθαι ἢ προσέλασθαι λέγει· καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνεπισκηψάσθαι ἐκαλεῖτο. WOLF. Utrum existimatis expeditius patri meo fuisse, cum bona Antimachi publicarentur, in creditam ipsi antea pecuniam agere, in bonaque ipsa oppignerata inuumbere, si quidem reuera Antimacho non Timotheo crederetur, an expectare in longam diem, cum ab isto jam locupletato creditum seruaturus foret, qui eo tempore exiguam spem salutis suae habebat? (Quasi dicat, hominis hoc parum frugi fuisset, ac de facultatibus suis male merentis.) Atqui, si ad pigneranda publicata bona in-

cubuisset, in pigneratitiamque actionem sponsionis contendere inuuisset, ut assolet fieri, ea utique pecunia defici non potuisset, quam sponsione provocantem deponere oportebat, neque vos non illi fidem habuissetis, quom publicorum iniuste cupidum non esse nouistis. ἐνεπισκηψάσθαι enim dicebantur creditores, qui publicatis bonis cajsasiam experiebantur contra populum, ut hodie contra fiscum, actione pigneratitia in pigura incumbentes. BUDAEVS.

[Ὅτι μὴδ' ἐναντιοῦσθαι. ὥστε τί ἂν ποτε] Lego inuuisάσθαι· τί ἂν, omissio altero ὥστε. WOLF.

ἢ οὐκ ἐκ τῶν Ἀντιμάχου] Negatio abundare videtur, quia cohereret καταλιπεῖν μᾶλλον, ἢ κομίσασθαι. IDEM.

πατρός τοῦ ἐμοῦ, τὸν Βοιωτίον ναύαρχον φησι δανείσασθαι, καὶ ὑποδεῖναι τούτου τοῦ ἀργυρίου τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ χαλκόν. ὡς δ' οὐκ ἀληθῆ λέγει, μέγα ὑμῖν ἐρῶ τεκμήριον. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν Καλαυρία οὗτος φαίνεται δανεισάμενος τὰς χιλίας δραχμὰς, καὶ οὐχ ὁ Βοιωτίος ναύαρχος· ἐπεὶ ἀπαιτῶν ὁ Φίλιππος ἐνθάδε τοῦτον τὰς χιλίας δραχμὰς, καὶ οὐ τὸν Βοιωτίον ναύαρχον· καὶ ἀποδοὺς οὗτος, ἀλλ

1199 οὐχ ὁ Βοιωτίος ναύαρχος. προσῆκε γὰρ τῷ μὲν Βοιωτίῳ ἄρχοντι παρὰ τούτου τὴν τροφὴν τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶ ¹ παραλαμβάνειν· ἐκ γὰρ τῶν κοινῶν συντάξεων ἡ μισθοφορία ἦν τῷ στρατεύματι. τὰ δὲ χρήματα σὺ ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμαχῶν· καὶ σὲ εἶδει αὐτῶν λόγον ἀποδοῦναι. εἶτα καταλυθεισῶν τῶν Βοιωτίων νεῶν, καὶ διαπελθόντων τῶν στρατιωτῶν, τῷ μὲν Βοιωτίῳ ναυάρχῳ οὐδεὶς κίνδυνος ὑπ' Ἀθηναίων ἦν, οὐδ' ἐν ἀγῶνι καθειστήκει οὐδενί, σὺ δ' ἐν τῷ μεγίστῳ· περίφοβος δ' ὢν, ἠγοῦ σοι μεγάλην ἐπι-
κουρίαν ἀπολογίας εἶσθαι, εἰάν παραμείνωσιν αἱ Βοιωτῆαι τριηρεῖς, ἕως ἂν σοι ἡ κρίσις γένηται. ἔπειτα καὶ ἐκ τίνος φιλίας ² ἂν ποτ' ἐδάνεισεν ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς τῷ Βοιωτίῳ ναυάρχῳ τὰς χιλίας δραχμὰς, ὃν οὐκ ἐγίνωσκεν; ἀλλὰ γὰρ ὑποδέσθαι φησὶν ³ αὐτὸν χαλκόν. ὅπως οὖν τινὰ, καὶ ποδαπὸν, καὶ πόθεν γενόμενον τὸν χαλκὸν τοῦτον τῷ Βοιωτίῳ ναυάρχῳ; πότερα κατ' ἐμπορίαν ἀχθέντα, ἢ ἀπ' αἰχμαλώτων γενόμενον; εἶτα τίνες ἦσαν οἱ ἐνεγκόντες τὸν χαλκὸν ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν; πότερα μισθωτοί, ἢ οἰκέται; ἢ τίς ὁ παραλαβὼν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων; χρῆν γὰρ αὐτὸν, εἰ μὲν οἰκέται ἦνεγκαν, τοὺς κομίσαντας παραδίδουσι· εἰ δὲ μισθωτοί, τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀπο-
στησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων, τοῦτον ἐξαίτειν. σὺ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταδμοῦ ἐμελλεν οὐδ' ὁ ⁴ ὑποτιθέμενος* οὐθ' ὁ ὑποτιθεὶς τὸν χαλκὸν παραδώσειν, οὐδ'

1200 αὐτὸν ὁ πατήρ ⁵ ἐμελλεν αὐτὸς οὐτε οἴσειν τὸν χαλκόν, οὔτε στήσεσθαι. ἀλλ' οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἳ τὰ ἐνεχύρα τῶν δα-

¹ λαμβάνειν

² ἂν φιλίας ποτ'

³ αὐτῶν

⁴ οὗτε ὁ ὑποτιθέμενος * παραδέξασθαι, οὐθ' ὁ ἴπ.

⁵ ἐμελλεν

[ἡ μισθοφορία] In Olymp. μισθοφορὰν In farrag. IDEM.

dicat. WOLF.

τὸν ἀποτιθέμενον τὸν χαλκόν] Τὸν στα-

σι ἴδου αὐτῶν] F. αὐτῶν, α. χρημάτων. Διμοσίωσιν, est scholion. IDEM.

νεισμάτων παρελάμβανον. Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τίτος ἂν ποτε εἴνεκα ὑπετίθει τὸν χαλκὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ ὁ Βοιωτὸς ναύαρχος, ὀφείλων Φιλίππῳ χιλίας δραχμῶν. πότερον ὡς Φιλίππος οὐκ ἂν ἠδύως τόκον ἐλάμβανεν, εἴπερ ἀσφαλῶς αὐτῷ ἦν τὸ ἀργύριον δεδανεισμένον, καὶ ἐπ' ἐνεχύρω; ἢ ὡς οὐκ ἦν τῷ Φιλίππῳ ἀργύριον; ὥστε τί ἔδει τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ δεηθῆναι δανεῖσαι τὰς χιλίας δραχμῶν τὸν Βοιωτὸν ναύαρχον, καὶ ἀποδοῦναι Φιλίππῳ μᾶλλον; ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι τῷ Φιλίππῳ; ἀλλ' οὐδ' ὁ χαλκὸς ὑπετέθη, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὐδ' ὁ Βοιωτὸς ναύαρχος ἐδανείσατο τὰς χιλίας δραχμῶν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ Τιμόθεος αὐτοσί ἐν ἀπορία ὡν πολλῇ τὴν δὲ χρεῖαν, εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ, εἴρηκα ὑμῖν. ἀντὶ δὲ τοῦ χάριν ἀποδοῦναι, ὡν ἐπιστευθῆ καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, οἶεται δεῖν καὶ τὰ ἀρχαῖα, εἰὼν δύνηται, ἀποστερῆσαι.

ἰά. Περὶ μὲν τοίνυν τῶν φιαλῶν, καὶ τῆς μνᾶς τοῦ ἀργυρίου ἣν ἐδανείσατο παρὰ τοῦ πατρὸς, πέμψας τὸν ἀκόλουθον τὸν αὐτοῦ Αἰσχρίωνα τῆς νυκτὸς ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἠρόμην αὐτὸν πρὸς τῶν δισαιτητῆ, εἰ ἔτι δούλος εἴη ὁ Αἰσχρίων¹ αὐτοῦ, καὶ ἤξιον αὐτὸν ἐν τῷ¹ αὐτοῦ δέσματι τὸν ἔλεγχον δίδῶναι. ἀποκριναμένου δέ μοι τούτου, ὅτι ἐλευθέρως εἴη, τῆς μὲν ἐξαίτησεως ἐπέσχον μαρτυρίαν δ' αὐτὸν ἤξιον ἐμβαλέσθαι τοῦ Αἰσχρίωνος ὡς ἐλευθέρου ὄντος. ὁ δὲ¹²⁰¹ οὔτε μαρτυρίαν παρέσχετο, οὐδ' ὡς δούλον τὸν Αἰσχρίωνα παραδούς, ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἤξιον γενέσθαι, φοβούμενος, ἂν μὲν μαρτυρίαν παρείσχηται, ὡς ἐλευθέρου ὄντος, μὴ ἐπισκηψάμενος ἐγὼ αὐτῷ τῶν ψευδομαρτυριῶν, καὶ ἐξελεγχθῆς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα Αἰσχρίωνα, ἐπὶ τῶνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι κατὰ τὸν νόμον· εἰ δ' αὖ βασανίξιν παραδοίῃ, μὴ τὰς ἀληθείας κατεῖποι ὁ Αἰ-

¹ [αὐτοῦ]

ἢ οὐ] Malim ab esse εἶ. AVCKE. ἡ. Ἡρόμην αὐτὸν κ. τ. λ.] Vid. Petit. Comm. in L. A. I. IV. t. VII. §. II. Τῆς Αἰσχρίωνος] F. τῆς, aut ὑπὲρ, ἢ, εἰ ἂν Αἰσχρίωνος, aut τοῦ Αἰσχρίωνος, ut jubet Τιμόθεος ipsam Αἰσχρίωνα dicere testimonium ut ingenuum. Sequitur enim

v. antepen. καὶ ἐξελεγχθῆς τὰ ψευδῆ μαρτυρήματα τὸν Αἰσχρίωνα. WOLF. Ἐπὶ τῶνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι] Πέτρων τὸν Αἰσχρίωνα, ἢ τὸν Τιμόθεον; hunc opinor, quia servi delicta luere cogebatur dominus. IDEM. Pro τῶνδε M. αὐτῶν τῶν ἀρ. Τιμόθεον. AVCKE. Vid. Petit.

σχρίων. καίτοι καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ τῶν ἄλλων λημμάτων τοῦ ἀργυρίου μάρτυρας μὴ εἶχε παρασχεσθαι, τοῦτό γ' ἐξελέγξαι ἐκ τοῦ Αἰσχυρίανος, ὡς οὐκ ἐλήφθησαν αἱ φιάλας, οὐδ' ἡ μναῖ τοῦ ἀργυρίου, οὐδ' ἐπέμψθη ὁ Αἰσχυρίων ὑπὸ τούτου ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν· καὶ τεκμηρίω τούτῳ καταχρήσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐγὼ καὶ τᾶλλα ψεύδομαι περὶ ὧν ἐγκαλῶ αὐτῷ, ὅπου γε ὃν φημι λαβεῖν, οἰκίτην ὄντα τούτου, τὰς φιάλας καὶ τὴν μναῖν τοῦ ἀργυρίου, αὗτος βασανιζόμενος οὐ φαίνεται λαβῶν. εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἦν ἂν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον, ὅτι ἐξεδίδου τὸν Αἰσχυρίωνα, ὃν περιεφθῆναί φημι ὑπὸ τούτου, καὶ λαβεῖν τὰς φιάλας παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, καὶ τὴν μναῖν τοῦ ἀργυρίου δανεῖσασθαι, κάμοι γενέσθω τεκμήριον πρὸς ὑμᾶς, ὅτι, συνειδώς με ἀληθῆ ἐγκαλῶντα, οὐ τολμᾷ τὸν Αἰσχυρίωνα παραδοῦναι.

ιβ'. Ἀπολογίααν τοίνυν ποιήσεται, ὅτι ἐν τοῖς γράμμασι τοῖς τραπεζιτικοῖς ἐπ' Ἀλκισθένους ἄρχοντος ἦν ³ γεγραμμένος τό τε ναῦλον τῶν ξύλων εἰληφώς, καὶ τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν ὧν ἀπέτισε Τιμοσθένης ὑπὲρ τούτου ὁ ¹²⁰² πατήρ· καὶ, ὅτι αὐτὸς ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ οὐκ ἐπεδῆμει, ἀλλὰ παρὰ βασιλεῖ ἦν. περὶ δὲ τούτου σαφῶς ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι, ἵν' ἀκριβῶς εἰδῆτε, ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ⁴ ἀπὸ τῆς τραπεζῆς. οὗτος μὲν γὰρ ἐν μὲν τῷ Θαρρηλιῶνι μηνί, ἐπ' Ἀστέιου ἄρχοντος, μέλλων ἀνάγεσθαι ὡς βασιλέα, συνέστησε τὸν Φιλώνδαν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ· τοῦ δ' ὑστεροῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ Ἀλκισθένους ἄρχοντος, ἀφικνεῖται ὁ Φιλώνδας, ἄγων τὰ ξύλα ἐκ τῆς Μακεδονίας, καὶ ἔλαβε τῶν ξύλων τὸ ναῦλον παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. ἐργάζοντο οὖν, ὅτε ἐδίδουσαν τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῆς τραπεζῆς, ὀφείλοντα τοῦτον, οὐχ ὅτε συνέστησε τὸν Φιλώνδαν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ ἐπιδημῶν. ὅτε μὲν γὰρ συνέστησεν, οὐδέπω τὰ ξύλα ἦκεν, ἀλλ' ⁵ ἐμελλεν ἐπ' αὐτὰ ὁ Φιλώνδας τὴν πορείαν ποιῆσθαι· ὅτε δ' ἦκε τὰ ξύλα ἄγων, οὗτος μὲν ἀπεδῆμει, ὁ δὲ Φιλώνδας ἔλαβε τὸ ναῦλον τῶν ξύλων, καθάπερ οὗτος ἐκέρλευσε, καὶ ἀνεκομίσθη εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Πειραιεῖ.

¹ ἔστω ἐν γε φημι

² ἀπὸ τῆ

³ ἐγγεγραμμένος

⁴ ἐπι

⁵ ἐμελλεν

τὴν αὐτοῦ τὰ ξύλα. ὅτι δὲ οὐκ εὐπωρῶν οὗτος ἐξέπλει ἐνθένδε, ἴστε μὲν καὶ αὐτοὶ, ὅσοις αὐτοῦ ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν, οὓς νῦν ἀποστρεῖ ἵνα δὲ εἰδῶτε, ὅτι καὶ ἀνευ ἐπεχύρων ἄφειλέ τισι τῶν πολιτῶν, οὐκ ἔχων ὑπαδεῖναι τὰ ἄξια, ἀνάγκη μοι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιγ'. Περὶ δὲ τῶν φιαλῶν, αἷς ἠτήσατο μὲν ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ Αἰσχρίων ὁ ἀκόλουθος τούτου ἐπ' Ἀστείου ἀρχοντας, ἐπιδημοῦντος τούτου, ὅτε ὑπεδέξατο Ἀλέκτην καὶ Ἰάσονα, γεγραμμένου δὲ τὴν τιμὴν ὀφείλοντος τούτου ἐπ' Ἀλκισθέους ἀρχοντας, τέως μὲν ἄετο αὐτὸν ἀποοίσειν τὰς 1203 φιάλας, αἷς ἠτήσατο, ὁ πατήρ· ἐπειδὴ δ' οὗτος μὲν ἀπῆλθε, τὰς δὲ φιάλας οὐκ ἀπενηνόχει, οὐδ' ἦσαν αἱ φιάλαι τοῦ Τιμοσθέους κείμεναι παρὰ τῷ Φορμίῳνι, ἤκων δ' ἀπῆτει τὰς φιάλας, τότε μὲν ἀπέτισε τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν τῷ Τιμοσθένει, ἐθράψατο δ' ὁ πατήρ αὐτῷ τοῦτον ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος. ὡστ', ἂν ταύτη τῇ ἀπολογία κατα-

Comm. in L. A. I. IV. t. VII. §. XIV.

ιβ'. Ὅτι δὲ οὐκ εὐπωρῶν —] Ubi observabis et ἐπίχουρα dici ἰσοθεῖναι. Ergo de his et ἰσοθεῖναι dicitur. Οὐσίαν absolute vocabant, quæ in rebus soli consistebat, ut antea diximus. Quod vel liquet ex hoc loco ubi ἐφορισμένη οὐσία vocatur, quæ obligata est pro debito. Quod non potest intelligi nisi de immobilium substantia. Nam quia ἔροι imponebantur prædiis oppigneratis, inde ἐφορισμένη οὐσία appellatur, quæ ἔρους habet impositos, quibus obligata creditori ob res alienum probatur. Legendum autem ἐφορισμένη, non ut vulgo est ἀφορισμένη. Nam ἐφορίζειν est ἔρους imponere h. e. titulos. Ὁρίζειν etiam simpliciter dicebant pro eodem. Ergo quod sequitur et περὶ ἐπίχουρον, plane ostendit, ea dari solita in rebus tantum mobilibus, non in prædiis, quæ solent ἐφορίζεσθαι. Idque etiam constat ex hac oratione p. 205. v. 30. οὐ γὰρ δίκων etc. De æris certo ponderis, quod obligatum erat pro debito, ibi sermo est. Dicit non nisi appennum tradi ab eo qui obligaret debere, qui et ferendum domum creditoris curare deberet, et appendere, non ipse creditor. Æs illud ita pignori obligatum, ad creditorem deferendum, eique tradendum vel ejus famolis, qui solent pignora rerum creditarum a debitoribus susoi-

pere, ἐπίχουρον vocat. Id et ἰσοθεῖναι dici potuit, quatenus et ἐπίχουρον, h. e. rei mobilis pignus ἰσοθεῖσθαι dicitur. At res immobilis, ut prædium vel fundus, quod tradi in manus non potest, ἰσοθεῖναι quidem et ipsa est, quia ἰσοθεῖσθαι est, sed non ἐπίχουρον. Quidam tamen, sed recentioribus grammaticis, ἐπίχουρον et pro ἰσοθεῖναι usurparant. De M. U. p. 507. SALMASIUS. Ob ἔρους illos, prædiis oppignerata dicebantur ἀφορισμένα, quasi titulus et ἔροις pleno debitoris dominio avulsa; non quod dominium penes cum non maneret, sed quod certum non erat, cum ob res alienum ab eo abduci posset. Nec aliter ullibi scribitur, et nonquam ἐφορίζειν. ut legi jabet Salmasius, cui impone potest non pareri. Sic et προορίσαι τὴν οὐσίαν apud eundem Demosthenem x. Ὅστ'. ἐξουκ. β. p. 465. v. ult. vol. III. Ergo tituli illi, ἔροι τειθέντες, rem oppigneratam indicabant, quæ liberata, tituli deiciebantur. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. I. III. c. VI. §. VIII. HERALDUS. Vid. quoque Not. p. 47. v. 1.

Ἐῶς αὐτῷ ἡ οὐσία ἀφορισμένη ἔν] Quibus ejus bona oppignerata erant. ΒΟΥΔΩΣ. Οὐκ ἔχων ἰσοθεῖναι τὰ ἄξια] Τὰ κατ' ἄξια τῶν ἀφορισμάτων. WOLF.

ιγ'. Τιμῆς] Interca, i. e. a die a quo mortuus fuit usque ad diem professionis.

χρηῆται, ὅτι οὐκ ἐπεδήμει ἐν τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς γέγραπται τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν ὀφείλων, ὑποβάλλετε αὐτῷ, ὅτι ἔλαβες μὲν ἐπιδημῶν· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἀπέφερες—ἀπεδήμεις γάρ.—, οὐκ ἦσαν δ' αἱ φιάλαι, ἀς ὁ δέμενος ἀπῆτει, ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν.

ιδ'. Ἀλλὰ νῆ Δία φήσει ἴσως, ἔδει τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἀπαιτεῖν αὐτὸν τὰς φιάλας; ἀλλ' εἴωρα σε ὡς ἤποροῦ. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄλλου χρέους σοι ἐπίστευε, καὶ ἠγείτο, ἐπειδὴν ἔλθης, ἀπολήψασθαι παρὰ σοῦ εὐπορήσαντος· περὶ δὲ τῶν φιαλῶν σοι ἀπιστήσειν ¹ ἔμελλε; καὶ ὑπέσχετο μὲν, δεομένου σοι, τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρασχῆσαι, ὅτε ἀνήγου ὡς βασιλέα· ἕνεκα δὲ τῶν φιαλῶν ² δυοῖν οὐσῶν ἀπιστήσειν σοι ¹ ἔμελλε; καὶ τὸ μὲν ἄλλο χρέος σε οὐκ ἀπῆτει, ἀπορούμενον ὄρων· τὰς δὲ φιάλας ἔμελλε;

ιε'. Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν καὶ περὶ τῆς προκλήσεως τοῦ ὄρκου εἰπεῖν, ἣν ἐγὼ τε τοῦτον προεκαλεσάμην, καὶ οὗτος ἐμέ. ἐμβαλομένου γάρ ³ μου ὄρκον εἰς τὸν ἔχινον, ἠξίου καὶ αὐτὸς οὗτος ὁμόσας ἀπηλλάχθαι. ἐγὼ δ', εἰ μὲν μὴ περιφανῶς αὐτὸν ἤδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὄρκους ἐπι-
 1204 ⁴ωρηκότες καὶ πόλεσι καὶ ιδιώταις, ἔδωκα ἂν αὐτῷ ⁴ τόνδε τὸν ὄρκον· νῦν δὲ μοι δοκεῖ, μαρτύρων μὲν ὄντων ἐμοί, ὡς ἔλαβον τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῆς τραπέζης, οἷς οὗτος ἐκέλευσέ δοῦναι, περιφανῶν δὲ τεκμηρίων, δεινὸν εἶναι, ⁵ τὸν ὄρκον δοῦναι τούτῳ, ὅς οὐχ ὅπως εὐορκήσῃ πρόνοιαν ποιήσεται, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἰσθῶν αὐτῶν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος ἀπέσχηται. τὰ μὲν οὖν καθ' ἕκαστα πόλλ' ἂν εἴη λέγειν, ἃν ἐπιώρηκεν οὗτος ῥαδίως· οὓς δὲ περιφανέστατα καὶ ὑμεῖς αὐτῷ πάντες συνίστε ὄρκους ἐπιωρηκότες, τούτους ἀναμνήσω ὑμᾶς. ἴστε γάρ τοῦτον ἐν τῷ δήμῳ ὁμόσαντα καὶ ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν, εἰ μὴ γράψαιτο Ἴφι-

¹ ἔμελλε

² δυοῖν

³ ἐμοῦ

⁴ Deest τῶνδε.

⁵ οὗ

ΑΥΘΕΙΑ.

ιε'. Βούλομαι τοίνυν κ. τ. λ.] Nam quando provocatiōne adversariorum deferebatur iurandum, pactione cavebatur litem iri decisam hoc iurando. Veteri autem Solonis lege, per quos iurare licebat

tres sanciti sunt Di, per Supplicem, per Pronocratorem, per Averrucratorem, vel triplex, si forte, unius auminis nomen. Tribus his namque continetur quicquid in votis. Pollux l. VIII. c. 12. In Comm. in L. A. l. IV. t. VI. §. I. PETITUS.

κράτην ξενίας, καὶ καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ὁμόσας δὲ ταῦτα καὶ ὑποσχόμενος ἐν τῷ δήμῳ, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ, ἔδωκε τῷ υἱεὶ τῷ ἐκείνου τὴν θυγατέρα. ὃς οὖν οὐδ' ὑμᾶς ἡσχύνθη ἐξαπατήσαι ὑποσχόμενος, νόμων ὄντων, ἂν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ, αὐτε, τοὺς θεοὺς ὁμόσας καὶ ἐπαρασάμενος αὐτῷ, ἔδεισεν, αὐς ἐπιώρησε, πῶς οὐκ εἰκός ἐστιν ἐμὲ τούτῳ μὴ ἐθέλειν ἄρκον δοῦναι; οὐπω τοίνυν πολὺς χρόνος¹ ἐστίν, ἐξάτου ἐν τῷ δήμῳ πάλιν διωμόσατο, μὴ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γῆραι ἱκανά, τοσαύτην οὐσίαν κεκτημένος. οὕτως ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδῆς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν.

15. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε πυθοίμην ὑμῶν, εἰ ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν. εἰ γὰρ ἐκείνοις² ὀργίζοιτο δὲ δικαίως, ὅτι ἀδικοῦσιν ὑμᾶς, πῶς οὐκ εἰκός ἐστιν ὑμᾶς βοηθεῖν τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσι; καὶ μὴν διὰ τούτους¹²⁰⁵ τοὺς ἄνδρας αἱ τραπέζαι ἀνασκευάζονται, ὅταν ἀποροῦμενοι μὲν δανείζωνται, καὶ οἴωνται δεῖν διὰ τὴν δόξαν πιστεύεσθαι· ευπορήσαντες δὲ, μὴ ἀποδιδῶσιν, ἀλλ' ἀποατερῶσιν.

16. Ὅσων μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἡδυνάμην ὑμῖν μάρτυρας παρασχέσθαι, μεμαρτυρήκασί μοι· ἐτι δὲ καὶ ἐκ τεκμηρίων δεδήλωκα ὑμῖν, ὡς ὀφείλει Τιμόθεος ταργύριον τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ, δεομαι οὖν ὑμῶν συνεισπράξαι μοι τοὺς ὀφείλοντας, ἃ μοι ὁ πατὴρ κατέλιπεν.

¹ [ιστὴν]² ὀργίζοιτο

15. Τοῖς ἀνεσκευασμένοις, ἢ ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν. WOLF.

Τῶς ὀφείλοντας, ἃ μοι] Ταῦτα, ἃ μοι. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕΑ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1205

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ἰ Παρίσιος, τριηραρχίας φιλοτίμος τὴν ἀρισμῆτιν χρόνῳ, ἐπιτηρη-
έχοντι ἴτερον εἰς ἄλλῃ, τοῦ διαδόχου τοῦ Πολυκλείου μὴ ἰδόντος παραχρῆμα ἐπὶ τῶν
κῆν. τούτου δὲ, ὅτι ἴδῃ, οὐ παραλαβόντος εἰδώς, ἀλλὰ σπαρμένῳ¹ ἀρισμῆτιν τὴν συ-
τήραρχῶν τούτου δὲ χρόνῳ ἐπιτηρηραρχήντος, ἀξιώ κομισσάσθαι τὸ ἀνάλωμα πωρὰ
Πολυκλείου Ἀπολλώδωρος.

¹ ἀρισμῆτιν

Π. ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΤΟΣ] Hoc τούτου δὲ χρόνῳ ἐπιτηρηραρχήντος] Sên-
οσι, ἰστιμῆτιν τριηραρχήματος, de pu- tentia postulat: συτήραρχῶν τούτου χρό-
neis trietachie prerogationis. BUDÆUS. νου ἐπιτηρηραρχήσας ἀξιώ κομισσάσθαι τὸ ἀνά-
λώματος δὲ, ὅτι ἴδῃ] F. τότε N. WOLF. λωμα πωρὰ Πολυκλείου Ἀπολλώδωρος. IBERN.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΠΟΛΥΚΛΕΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1206 .ά. ΤΟΙΣ τοιαύτοις τῶν αἰγώνων, ὧ ἄνδρες δικασταί,
¹ καὶ τοὺς διαγνωσμένους προσέκει μάλιστα προσέχειν
τὸν νοῦν. οὐ γὰρ ἐμὸς καὶ Πολυκλέους ἰδίος ἐστὶν ὁ αἰγὼν
μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως κοινός. ὦν γὰρ τὰ μὲν ἐγκλή-
ματα ἰδιά ἐστίν, αἱ δὲ βλάβαι κοιναί, πῶς οὐχ ὑπὲρ
τούτων εἰκός ἐστιν ἀκούσαντας ὑμᾶς ὀρθῶς διαγῶναι; εἰ
μὲν γὰρ περὶ ἄλλου τινὸς συμβολαίου ἐγὼ διαφερόμενος
πρὸς Πολυκλέα εἰσήειν εἰς ὑμᾶς, ² ἐμὸς ἂν ἦν καὶ Πολυ-
κλέους ὁ αἰγὼν νῦν δὲ ³ περὶ διαδοχῆς νεῖός ἐστιν ὁ λόγος

¹ [καί]

² ἐμὸς γ' ἂν

³ περὶ τῆ διαδοχῆς

καὶ ἐπιτριψαρχήματος πάντε μηνῶν καὶ ἑξ ἡμερῶν ἀνηλωμένου, καὶ περὶ τῶν νόμων, πότερα κύριοι εἰσὶν ἢ οὐ. ἀναγκαῖον δὴ μοι δοκεῖ εἶναι ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς διηγήσασθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς θεῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, δέομαι ὑμῶν μὴ με ἠγήσθητε ἀδολεσχεῖν, εἰάν δια μακροτέρων διηγῶμαι τὰ τε ἀναλώματα καὶ τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει ἐδιακουήθησαν. εἰ μὲν γάρ τις ἔχει με ἐπιδείξει ὡς ψεύδομαι, ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι ἐξελεγχάτω, ὅτι ἂν μὴ φῆ με ἀληθῆς λέγειν πρὸς ὑμᾶς. εἰ δ' ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ μηδεὶς ἂν μοι ἀντείποι ἄλλος ἢ οὗτος, δέομαι ὑμῶν ἁπάντων δικαίαν δέησιν, ὅσοι μὲν τῶν στρατιωτῶν ἐστὲ καὶ παρήτε ἐκεῖ, αὐ- 1207 τοί τε ἀναμνήσθητε καὶ τοῖς παρακαθημένοις φράζετε τὴν τε ἐμὴν προθυμίαν καὶ τὰ συμβάντα ἐν τῷ τότε καιρῷ τῇ πόλει πράγματα καὶ τὰς ἀπορίας, ἵνα ἐκ τούτων εἰδῆτε, ὁποῖός τις εἰμι περὶ ἃ ἂν προστάξῃτε ὑμεῖς· ὅσοι δὲ αὐτοῦ ἐπεδημεῖτε, σιγῇ μου ἀκούσαι διηγουμένου ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τούτων ἕκαστῳ, οἷς ἂν λέγω, τοὺς τε νόμους παρεχομένου καὶ τὰ ψηφίσματα, τὰ τε τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, καὶ τοὺς μάρτυρας.

Ε'. Ἐβδόμη γὰρ φθίνοντος Μεταγειτνιαῖος μηνός, ἐπὶ Μάλωνος ἀρχόντος, ἐκκλησίας γενομένης, καὶ εἰσαγγελθέντων ὑμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων, ἐψηφίσασθε τὰς ναῦς κατέλκειν τοὺς τριηράρχους· ὧν καὶ ἐγὼ ἦν, καὶ τὸν μὲν καιρὸν τὸν συμβεβηκότα τῇ πόλει τότε οὐκ ἐμὲ δεῖ διεξελθεῖν, ἀλλ' αὐτοὺς ὑμᾶς ἀναμνησθῆναι, ὅτι Τήνος μὲν καταληφθεῖσα ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐξηνδραποδίσθη· Μιλτοκυθῆς δὲ, ἀφειστήκει ἀπὸ Κότυος καὶ πρέσβεις ἐπεπόμφει περὶ συμμαχίας, βοηθεῖν κελεύων καὶ τὴν Χερρόνησον ἀποδιδούς· Προκουνήσιοι δὲ, σύμμαχοι ὄντες,

4. Ἀκούσαι] B. ἀκούσασθαι. v. seq. lego et distingo cum Reinkio: καὶ ἐπὶ τούτων ἐπίστασι, ὡς ἂν λέγω, i. e. τούτους ἔλεγον, ut ea quae dico confirmantur. AV-ORR.

β'. Ἐπὶ Ἀλεξάνδρου] Non utique Philippi filio, (Nam hoc ratio temporum non sinit) sed aut Pherao, aut alio quopiam. Miltochythis fit mentio etiam in Aristocratea: et Cotyis filiis regnantibus, Philippus ad-

huc rerum potitus fuit. WOLF. Pherao, teste Diodoro Sic. l. XV. Teus ana est Cycladum insularum. Molanis Praetora incidit in a. III. Olymp. CIV. ut liquet o Diodoro et Anonymo in Descriptione Olympiadum: a. IV. Olymp. CIV., Nicophemo Athenis Praetore, Polyces et Euripides συμμαχίᾳ fecerant. Petit. Comm. in L. A. l. III. t. IV. §. VII. p. 359.

ικέτευον ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ βοηθῆσαι αὐτοῖς, λέγοντες, ὅτι ὑπὸ Κυζικηνῶν κατέχονται τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ μὴ περιιδεῖν ἀπολομένους· ἐτι δέ, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων περὶ ἐκπλουον ὄντων ἐκ τοῦ Πόντου, καὶ Βυζαντιῶν καὶ Καλχηδονίων καὶ Κυζικηνῶν καταγόντων τὰ πλοῖα, ἕνεκα τῆς ἰδίας χρείας τοῦ σίτου· ¹ καὶ ὁρῶντες ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸν σίτον ἐπιτιμώμενον καὶ οὐκ ὄντα ἀφθονοῦ ἰνεῖσθαι. ὦν ἀκούοντες ὑμεῖς τότε ἐν τῷ δήμῳ ² αὐ-
 1208 τῶν τε καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς, ἐψηφίσασθε τάς τε καὶς καδέλκειν τοὺς τριηράρχους καὶ παρακομίζειν ἐπὶ τὸ χῶμα, καὶ τοὺς βουλευτάς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν καὶ ἀποφέρειν ναύτας, καὶ διὰ τάχους τὸν ἀπόστολον ποιεῖσθαι, καὶ βοηθεῖν ³ ἐκασταχῆ. καὶ εἰκίησε τὸ Ἀριστοφῶντος ψήφισμα τοῦτι.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

γ'. Τοῦ μὲν ψηφίσματος τοίνυν ἀκηκόατε, ᾧ ἄνδρες δικασταί. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ μοι οὐκ ἤλθον οἱ ναῦται οἱ καταλεγύντες ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἀλλ' ἢ ὀλίγοι καὶ οὔτοι ἀδύνατοι, τούτους μὲν ἀφῆκα· ὑποθεῖς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ δανεισάμενος ἀργύριον, πρῶτος ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν, μισθωσάμενος ναύτας ὡς οἶόν τ' ἦν ἀρίστους, δωρεαῖς καὶ προδόσεις δούς ἐκάστῳ αὐτῶν μεγάλας· ἐτι δὲ σκεύεσιν ἰδίοις τὴν ναῦν ⁴ ἀπάσαν κατεσκεύασα, καὶ τῶν δημοσίων ἔλαβον οὐδέν, καὶ κόσμῳ ὡς οἶόν τ' ἦν κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριηράρχων. ὑπηρεσίαν τοίνυν ἦν ἐδυνάμην

¹ Desunt καὶ --- ἰνεῖσθαι. ² αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς, καὶ ὁρῶντες ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸν σίτον ἐπιτιμώμενον, καὶ οὐκ ὄντα ἀφθονοῦ ἰνεῖσθαι, ἐψηφίσασθε ³ ἐκασταχῆ ⁴ ἀπασιν

Περὶ ἑκπλουον ὄντων] Περὶ τὴν ἀσπαρῶν ἴσταν, ἀνάγειν καὶ ἐκπλεῖν μιλλόνων. WOLF.

Ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν καὶ συναγ.] F. αὐτῶν τε (S. τῶν κρείβων) καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς. IDEM.

Ἐπὶ τὸ χῶμα] "τῶμα γῆς. Est hic loci proprium nomen, ab ipsa re sumtum, et, ut Libanius ait, οἰκιδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβιβαμένον προσωριστικῶς ἕνεκα. Ἐπὶ τῷ χῶματι καθέξασθαι solitus fuisse trierarchos, qui se afflicti injuriis putarent; ex oratione (Xenophonatus corinthius). IDEM.

Καὶ ἀποφέρειν ναύτας] Τὸ ἀποδίδωαι καὶ κερδαίνειν. Videtur legendum esse ἀποφέρειν, τὸ ἀφείσθαι καὶ καταλίπειν. IDEM. ἀποφέρειν est renunciare, designare, et nomen alicujus edere. BUDRUS.

γ'. Οἷα ἄλλ' ἢ ὀλίγοι] Ἄρτι τοῦ, εἰ μή. WOLF.

Δωρεὰς καὶ προδόσεις] Δόσεις πρὸ τῆς προδοσίας. Sic postea, p. 1217. 23. eil. H. διαφθεραίνων πλόημα, καὶ εἰσδὸς ἀργύριον πρὸς κερταμβάνειν. Si προδότης, προσθήκας τοῦ μισθοῦ. IDEM. Τόισιν] M. τριηράρ. AUGER.

κρατίστην ¹ ἱμισθωσάμην. οὐ μόνον τοῖνον, ὧ ἄνδρες διασταί, τὰ κατὰ τὴν τριηραρχίαν ἀνήλισκον τότε οὕτω πολυτελή ὄντα, ἀλλὰ καὶ τῶν χρημάτων, ὧν εἰς τὸν ἔκπλουσιν ἐψηφίσασθε εἰσενεχθῆναι, μέρος οὐκ ἐλάχιστον ἐγὼ ὑμῖν προεῖσηνεγκα. δόξαν γὰρ ὑμῖν ὑπὲρ τῶν δημοτῶν τοὺς βουλευτάς ἀπενεγκεῖν τοὺς προεῖσοῖσόντας τῶν τε δημοτῶν καὶ τῶν ἔγκεκμημένων, προσαπηνέχθη μου τούνομα ἐν τρίτοῖς δήμοις, διὰ τὸ φανεράν εἶναί μοι τὴν οὐσίαν. καὶ τούτων ἐγὼ οὐδεμίαν πρόφασιν ποιησάμενος, οὔτε ὅτι τριηραρχῶν ¹²⁶⁹ καὶ οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, ² οὔδ' οἱ νόμοι εἴσιν, ἔθηκα τὰς προεῖσφοράς πρώτος· καὶ οὐκ εἰσπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδοῦμαι ὑπὲρ ὑμῶν τριηραρχῶν, ὕστερον δὲ καταπλεύσας καταλαβεῖν τὰ μὲν εὐπόρα ὑφ' ἑτέρων προεξείλεγμένα, τὰ δὲ ἀπόρα ὑπόλοιπα. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω πρὸς ὑμᾶς, τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας, τῶν τε τὰ στρατιωτικά τότε εἰσπραττόντων καὶ τῶν ἀποστολέων, καὶ τοὺς μισθοὺς, οὓς ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα ἐδίδου, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων, πλὴν

¹ ἱμισθωσάμην, καὶ οὐ μόνον, δ

² οὔτε

Οὐ μόνον τοῖνον κ. τ. λ.] Conferebantur aliquando hae pecuniae, si periculum esset in mora, a ditioribus, qui postea a popularibus suis exigebant: εἰσφορά αὐτὴν fiebat ob bona, quae possidebat quisque, ita et quis in pluribus Atticis populis agros possideret, et inter plures et diversos populares pecuniam conferebat. Ista omnia, inquit Pelitus in L. A. l. III. t. V. §. III., facile est colligere ex his Demosthenis verbis.

Δόξαν γὰρ ὑμῖν —] Cum enim optimum factu judicassetis, ut pro popularibus et tribulibus decuriones, vel senatores, eorum nomina ederent, qui e numero popularium ac divitum collationem representarent, in tribus populis nomen meum editum est atque tenuicium, quippe quod meae facultates omnibus essent notae. ΒΥΡΕΥΣ.

Τοὺς προεῖσοῖσόντας τῶν τε δημοτῶν] Utrum τοὺς εἰσδόντας περὶ τῶν δημοτῶν, ἢ τοὺς δημοτάς τοὺς προεῖσοῖσόντας? WOLF.

Καὶ τῶν ἔγκεκμημένων] Τῶν κεκτημένων ἀφ' ἑσῶς, ἢ οἰκίας, ἐν αἷς δήμοις οὐ δημοτίστους. ut si Apollodorus Piraeusis (verbi causa) non in suo tantum municipio Piraeo praedia habeat, sed et in Praenionis et Cholargensis. IDEM.

Οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν] De hac lege vid. Petit. Comm. in L. A. l. III. t. V. §. I.

Καὶ οὐκ εἰσπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδοῦμαι, ὕστερον ὑμῶν τριηραρχῶν] Ὅτι ἐτριηραρχῶν. WOLF.

Καταλαβεῖν] Διὰ τὸ καταλαβεῖν, ἀπὸ κωνῶ. IDEM. Sententia requirit ut legatus κατέλαβεν. PALMER.

Καὶ τοὺς μισθοὺς] Καὶ ὅτι τοὺς μ. ἀπὸ κοινῶ. WOLF.

Ταῖς ὑπηρεσίαις] Τοῖς ἱππέταις, ἢ ναυκλάταις. Sed quaerendum, cum ταύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας saepius conjungat, quid inter hos intersit? ἐπιβάταις etiam a Livio sic appellantur, sive milites, sive vectores, ὑπηρεσίας sunt remiges, καὶ γὰρ ceteri, qui in navi curant. Cicero Catone: "Qui in re gerenda versari aevocetatem negant, similes sunt, ut, si quis gubernatorem in navigando nihil agere dicat, cum alii malos scaudent, alii per foros cursent, alii sentinem exhauriant, ille aotem, obvium tenens, quietus sedet in puppi. IDEM.

Κατὰ μῆνα ἐδίδον prima persona lego. WOLF.

Σιτηρέσιον] Observa discrimen μισθοῦ στρατιωτικῶ καὶ σιτηρέσιον. IDEM.

δυοῖν μηνῶν μόνον μισθόν, ἐν πέντε μηνὶ καὶ ἐνιαυτῷ· καὶ ταύς ναύτας ταύς μισθωθέντας, καὶ ὅσον ἕκαστος ἔλαβον ἀργύριον, ἵν' ἐκ τούτων εἰδῆτε τὴν ἐμὴν προθυμίαν, καὶ οὗτος ¹ διότι παραλαβεῖν παρ' ἐμοῦ τὴν ναῦν οὐκ ἤθελεν, ἐπειδὴ μοι ὁ χρόνος ἐξῆλθε τῆς τριηραρχίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. "Οτι μὲν τοίνυν σὺ ψεύδομαι πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν εἶπον, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῶν μαρτυριῶν ἀναγινωσκομένων ἀκηκόατε· ἐτι δὲ περὶ ὧν μέλλω λέγειν, ἀπαντές μοι ὁμολογήσετε, ὅτι ἀληθῆ ἐστί. τριήρους γὰρ ὁμολογεῖται κατάλυσις εἶναι, πρώτη μὲν, εἰὰν μὴ μισθόν τις δίδῃ· δευτέρα δὲ, εἰὰν εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ κατάπλευσῃ. ἀπόλειψίς τε γὰρ πλείστη γίγνεται, οἳ τε παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν, εἰὰν μὴ τις αὐτοῖς ἕτερον ἀργύριον δίδῃ, ὥστε τὰ οἰκεῖα διοικήσασθαι· ἃ ἐμοὶ ἀμφο-
 1210 τερα συνέβη, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὥστε πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὀκτῶ μηνῶν, κατέπλευσα, τοὺς πρέσβεις ἄγων, διὰ τὸ ἄριστά μοι πλεῖν τὴν ναῦν. καὶ ἐνθένδε πάλιν προσταχθέν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου Μένωνα τὸν στρατηγὸν ἄγειν εἰς Ἑλλήσποντον ἀντὶ Αὐτοκλέους ἀποχειροτονηθέντος, ὠχόμεν ἀναγόμενος διὰ τάχους, καὶ ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων ² μὲν ναυτῶν ἑτέρους ἐμισθωσάμην ναύτας, δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτοῖς δίδους μεγάλας, τοῖς δὲ παραμείνασι τῶν ἀρχαίων ναυτῶν ἔδωκά τι εἰς διοίκησιν τῶν οἰκείων καταλιπεῖν, πρὸς ὧ πρότερον εἶχον, οὐκ ἀγνωσῶν τὴν παροῦσαν χρεῖαν, ὡς ἀναγκαῖα ἦν ἕκαστῷ ἀποροῶν δ' αὐτὸς, ὡς μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω οὐδεὶς ἀνὴρ ὑμῶν πιστεύσειεν, ὅστις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν, ὑποθεῖς ³ δὲ τὸ χωρίον Θρασυλόχῳ καὶ Ἀρχενεῷ, καὶ δανεισάμενος τριάκοντα μνᾶς παρ' αὐτῶν, καὶ διαδοὺς τοῖς ναύταις, ὠχόμεν ἀναγόμενος, ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, ὧν ⁴ προσετάξατε, τὰ κατ' ἐμέ. καὶ ὁ δῆμος ακούσας ταῦτα, ἐπήνεσέ τ' ἐμέ, καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς

¹ διότι οὗτος

² μὲν τῶν ἀπολιπόντων με ν.

³ Deest δι.

⁴ προστάξει

τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ταῦτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὴν μαρτυρίαν καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἔ. Ἐπειδὴ τοίνυν εἰς Ἑλλήσποντον ἦλθομεν, καὶ ¹ὁ χρόνος ἐξεληλύθει μοι τῆς τριηραρχίας, καὶ μισθὸς οὐκ ἀπεδόθη τοῖς στρατιώταις, ἀλλ' ἢ δυοῖν μηνῶν, ἕτερός τε στρατηγὸς Τιμομάχος ἦκε, καὶ οὗτος διαδόχους οὐκ ἄγων ἐπὶ τὰς ναῦς, ²ἀθυμήσαντές μοι πολλοὶ τοῦ πληρώματος 1211 ὄχοντο ἀπολιπόντες τὴν ναῦν, οἱ μὲν εἰς τὴν ἠπειρον στρατευόμενοι, οἱ δ' εἰς τὰς Θασίων καὶ Μαρωνειτῶν ναῦς, μισθῶ μεγάλῳ πεισθέντες καὶ ἀργύριον πολὺ προλαβόντες, καὶ τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ ἐξανηλωμένα ἤδη ὀρώντες, τὰ δὲ τῆς πόλεως ἀμελῆ, τὰ δὲ τῶν συμμάχων ἀπορα, τὰ δὲ τῶν στρατηγῶν ἀπιστα, καὶ ὑπὸ πολλῶν αὐτῶ λόγῳ ἐξηπατημένοι, καὶ τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας, καὶ τὸν πλοῦν οὐκ ὄντα οἰκαδε, οὐδὲ διάδοχον ἦκοντα ἐπὶ τὴν ναῦν, παρ' οὗ ἂν τις ἠξίωσεν ὠφελῆθῆναι. ὅσω γὰρ φιλοτιμούμενος ἀμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν, τοσοῦτῳ μοι πλείστη ἀπόλειψις ἐγένετο τῶν ἄλλων τριηραρχῶν. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, εἰ μὴ τι ἄλλο, οἱ γ' ἐκ καταλόγου ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ναῦν παρέμενον τηροῦντες τὴν οἰκαδε σωτηρίαν, ὅποτε αὐτοὺς ἀφήσει ὁ στρατηγός· οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δυνασθαι ἐλαύνειν, ὅπου ³ἐμελλον ἀργύριον πλείστον πάλιν λήψεσθαι, ἐνταῦθα ἀπήεσαν, ἠγούμενοι τὴν ἐν τῷ παρόντι εὐπορίαν κρείττω εἶναι αὐτοῖς τοῦ μέλλοντος φόβου, εἰ ποτε ληφθεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ. τοιούτων τοίνυν μοι τῶν πραγμάτων συμβεβηκότων, καὶ τοῦ στρατηγοῦ ἅμα Τιμομάχου προστάξαντος πλεῖν ἐφ' Ἱερὸν ἐπὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ σίτου καὶ μισθὸν οὐ δίδόντος, εἰσαγγελθέντων δὲ, ὅτι Βυζάντιοι καὶ Καλχηδόνιοι πάλιν

¹ δ, τι χρόνος² ἀθυμήσαντες ei πολλοί³ ἤμελλον

ἔ. Οἱ μὲν εἰς τὴν ἠπειρον] Τὴν ὑπὸ τῷ Περσῶν βασιλεῖ χρόνον ὄσαν, εἰς τὴν Ἀσίαν. IDEM.

Εἰσαγγελθέντων δὲ] S. ἡμῶν, ἀπὸ τῶν, ἰσὺ εἰσαγγέλθη ἡμῖν, αὐτ' ἀπὸ τῶν, εἰσαγ-

γελθέντος. etsi legendum suspicor accusativo singulari, εἰσαγγελθῆναι, ut λέξαι, συμβῆναι, etc. IDEM.

Εἰσαγγελθέντων κ. τ. λ.] Insignis locus, sed insignite corruptus, quem ita partim

κατάγουσι τὰ πλοῖα καὶ ἀναγκάζουσι τὸν σῆτον ἔξαιρείσθαι, δανεισάμενος ἐγὼ ἀργύριον παρὰ Χαιρεδήμου μὲν τοῦ 1212 Ἀναφλυστιίου πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ ¹τόκον, ἑπτακοσίας δὲ δραχμὰς παρὰ Νικίππου τοῦ ναυκλήρου ναυτικὸν ἀνεὶλόμην, ὃς ἔτυχεν ὦν ἐν Σηστῶ, ἐπόγδοον· σωθέντος δὲ τοῦ πλοίου Ἀθήναζε, ἀποδοῦναι αὐτὸ καὶ τοὺς τόκους, καὶ πέμψας Εὐκτῆμονα τὸν πεντηκόνταρχον εἰς Λάμιψακον, δούς αὐτῷ ἀργύριον καὶ γράμματα πρὸς τοὺς ξένους τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ἐκέλευσά μοι αὐτὸν ναύτας μισθώσασθαι, ὡς ἂν ὀνηται ἀρίστους· αὐτὸς δὲ ὑπομείνας ἐν Σηστῶ, τοῖς παραμείνασι τῶν ἀρχαίων ναυτῶν ἔδωκα ὅποσον εἶχον, ἐπειδὴ μοι ὁ χρόνος ἔθηκε τῆς τριηραρχίας, καὶ ἑτέρας ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον, ἐν ὧν ὁ στρατηγὸς τὸν ἀνάπλου τὸν ἐφ' Ἱερὸν παρεσκευάζετο. ἐπειδὴ δὲ ὁ τε Εὐκτῆμων ἤκεν ἐκ τῆς Λαμιψάκου ἀγῶν τοὺς ναύτας, οὓς ἐμισθώσατο, καὶ ὁ στρατηγὸς παρήγγειλεν ἀνάγεσθαι, τῶ μὲν Εὐκτῆμονι ἀσθενῆσαι ἐξαίφνης συνέβη, καὶ πᾶν πονήρως διετέθη. τούτῳ μὲν οὖν ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεῖς, ἀπέπεμψα οἴκαδε· αὐτὸς δὲ, πεντηκόνταρχον

¹ τόκον, ² ὃς ἔτυχεν ὦν ἐν Σηστῶ, ἐπόγδοον ἑπτακοσίας --- ἀνεὶλόμην σαθίτος

ex libris, partim e conjectera feliciter restitimus: *επιγραφθέντων* --- *πεντεκαίδεκα μνᾶς ἑγγύω τόκω, ἑπτακοσίας δὲ δραχμὰς π. Ν. τ. γ., γ. ἀνεὶλόμην, ὃ ἔτυχεν ὦν ἐν Σηστῶ ἐπόγδοον, σ. δ. τ. πλοίου, Ἀθήναζε ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τοὺς τόκους.* Qui ἐπόγδοος non multum abest a octesima, ut alibi ostendimus. Nam octava sortis pro usura accepta del XII. in XCVI., cum vera centesima in C. eandem summam suppetat. Fenus autem hoc ἐπόγδοον veram fuisse centesimam, qualis tempore Justiniani observabatur, in sequentibus docehimus. Quam usuram tractitiae pecunie, et frugum senoris esse sanxit propriam. In verbis autem his non recte interpretes accipiunt *κατάγουσι τὰ πλοῖα*. Non enim *κατάγουσι τὰ πλοῖα* est *naves deducere* aut *excerptare*. Nec etiam recte Harpocration interpretatur: *ληίζωσαι καὶ κακοῦναι, καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλείονας ἔπου βούλωντο πλείν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκία χρεῖα τοῖς ληστῆουσιν κατάγουσι*. Byzantii, cum laborarent annonæ caritate et pecunie inopia, onustas frumentis navas, quæ ex Ponto Athenas aut in alias Græciæ regiones na-

vigabant, eas ad suos portus appellere et frumentum apud se dividere cogebant. Illud igitur est quod dicit Harpocration, *μὴ ἔαν* — πλείν, non permittere mercatoribus, quo velint suas importare merces, sed cogere invitos, quod portarent, ubi nullent exponere et vendere. Non tamen animo prædandi hoc faciebant, sed ut in necessitate ipsi potius haberent, quam illi ad quos ea invehere destinaverant naviculatores. De M. U. p. 219. SALMASIUS.

Πεντεκαίδεκα δραχμὰς ἐπὶ τόκω] F. *πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκω, ut communis usura intelligatur.* WOLF. L. *πέντε καὶ δέκα μνᾶς ἐπὶ τόκω.* AUGER.

Ναυτικὸν ἀνεὶλόμην ἐπ' ὄγδοον] Ἐπόγδοον, Suidas ait, *τὸ δειλαπισμῖνον, ὥστε τοῦ κεφάλαιου τὸ ὄγδοον μέρος δεῦναι τῷ δανιστῇ, ὡς τριβόλου τοῦ τετραδέχμου.* WOLF. Alii uno verbo ἐπόγδοον, quod multum. AUGER. Vid. Petit. Comm. in L. A. I. V. t. IV. §. I.

Ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τοὺς τόκους] F. A. *ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ τε κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους.* WOLF. καὶ τοὺς τόκους, etiam usuras, 2 F

ἕτερον λαβὼν, ἀνηγόμεν ἑπὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ σίτου, καὶ ἐκεῖ περιέμεινα πέντε καὶ τετταράκοντα ἡμέρας, ἕως ὃ ἐκπλους τῶν πλοίων τῶν μετ' Ἀρκτοῦρον ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο. ἀφικόμενος δὲ εἰς Σηστόν, ἐγὼ μὲν ἄμην οἰκαδε καταπλευσεῖσθαι, τοῦ τε χρόνου μοι ἐξήκοντος, καὶ ἐπι-
 τριηραρχημένων ἤδη μοι δυοῖν μηνῶν, καὶ διαδόχου οὐχ ἦκοντος ἐπὶ τὴν ναῦν· ὃ δὲ στρατηγὸς Τιμόμαχος, ἀφικο-
 μένων ὡς αὐτὸν πρέσβειον Μαρωνειτῶν καὶ δεομένων αὐτοῖς 1213
 τὰ πλοῖα παραπέμψαι τὰ σιτηγὰ, προσέταξεν ἡμῖν τοῖς
 τριηράρχοις ἀναδησαμένοις τὰ πλοῖα ἔλκειν εἰς Μαρωνείαν,
 πλοῦν καὶ πολὺν καὶ πελάγιον.

5. Καὶ ταῦτα ὑμῖν διὰ ταῦτα ἅπαντα διηγησάμεν
 ἐξ ἀρχῆς, ἵνα εἰδῆτε, ὅσα ἀνηλωκῶς αὐτὸς, καὶ ἡλικῆς μοι
 γεγενημένης τῆς λειτουργίας, ὕστερον ὅσα ἀναλώματα ὑπὲρ
 τούτου ἀνήλωσα ἐπιτριηραρχῶν, οὐχ ἦκοντος τούτου ἐπὶ τὴν
 ναῦν, καὶ κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρὸς τε χει-
 μῶνας καὶ πρὸς πολεμίους. μετὰ γὰρ τὴν παραπομπὴν
 τῶν πλοίων τῶν εἰς Μαρωνείαν καὶ τὴν ἀφίξιν τὴν εἰς
 Θάσσον, ² ἀφικόμενος παρέπεμπε πάλιν ὁ Τιμόμαχος μετὰ
 τῶν Θασίων εἰς τὴν Στρώμην σῖτον καὶ πελταστάς, ὡς
 παραληψόμενος αὐτὸς τὸ χωρίον. παραταξαμένων δὲ Μα-
 ρωνειτῶν ἡμῖν ταῖς ναυσὶν ὑπὲρ τοῦ χωρίου τούτου καὶ
 μελλόντων ναυμαχῆσαι, καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀπειρηκότων,
 πλοῦν πολὺν πεπλευκότων καὶ πλοῖα ἐλκόντων ἐκ Θάσσου
 εἰς Στρώμην, ἔτι δὲ χειμῶνος ὄντος, καὶ τοῦ χωρίου ἀλιμέ-
 νου, καὶ ἐκβῆναι οὐκ ὄν, οὐδὲ δειπνοποιήσασθαι, πολεμίας
 τῆς χώρας οὐσης, καὶ περικαθημένων κύκλῳ τὸ τεῖχος καὶ
 ξένων μισθοφόρων καὶ βαρβάρων προσοίκων, ἀναγκαῖον ἦν
 ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους, ἀσίτους,
 καὶ ἀγρύπνους, φυλαττομένους, μὴ τῆς νυκτὸς ἡμῖν ἐπί-
 θωνται αἱ Μαρωνειτῶν τριήρεις. ³ ἐπεὶ δὲ συνέβη τῆς νυκτὸς,
 ὥρα ἔτους, ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἀνεμον μέγαν γενέσθαι,
 — ὑπ' αὐτάς ⁴ γὰρ Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν —,
 ἐξ ὧν τίνα οὐκ οἶσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοῖς στρα- 1214

1 ὅτι

2 [ἀφικόμενος]

3 ἔτι δὲ

4 γὰρ τὰς τῶν πλειάδων

τιώταις ἀδυμίαν ἐμπεσεῖν; πόσῃ δὲ μοι μετὰ ταῦτα ἀπόλειψιν γενέσθαι πάλιν, τῶν ἀρχαίων ναυτῶν ταλαιπαρούμεναν μὲν πολλὰ, ὠφελουμένων δὲ βραχέα, ὅσα ἐγὼ δυναίμην ἐκάστῳ δανειζόμενος ἐπαρκέσαι, πρὸς ᾧ πρότερον εἶχον παρ' ἐμοῦ; ἐπεὶ ὁ γὰρ στρατηγὸς¹ οὔτε τὴν ἐφ' ἡμέραν αὐτοῖς τροφὴν διαρκῆ εἰδίδου, καὶ ἤδη τρεῖς μῆνας ἐπετετριπάρχητό μοι, καὶ οὐδέπω οὗτος ἦκεν ἐπὶ τὴν ναῦν· ἀλλ' ἐμισθοῦμένη ναύτας ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων, δανειζόμενος ἀργύριον.

ζ. Μόνῳ τοίνυν τούτῳ τῶν ἄλλων διαδόχων οὐκ ἔστι πρόφασις ὑπολειπομένη, διότι οὐ πάλαι ἦκεν ἐπὶ τὴν ναῦν. ὁ γὰρ Εὐκτῆμων ὁ πεντηκόνταρχος, ὡς ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ἀπεστάλη οἴκαδε ἀσθενήσας, ἐπειδὴ κατέπλευσε καὶ ἤκουσε τοῦτον ἐμοὶ διάδοχον καδεστηκότα, εἰδὼς τὸν τε χρόνον ἐξήκοντά μοι τῆς τριηραρχίας, καὶ ἤδη ἐπιτριηραρχοῦντά με, παραλαβὼν Δεινίαν τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν, προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ Δείγματι. καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν ναῦν ἀποπλεῖν, ὡς, τῶν ἀναλωμάτων πολλῶν ὄντων, ἅ καδ' ἐκάστην ἡμέραν, πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ σιτηρεσίῳ εἰς τὴν ναῦν διδομένῳ, ἀνηλίσκετο, καδεκαστον αὐτῷ διεξίων, τοὺς τε μισθοὺς τοὺς τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα διδομένους, τοῖς τε ναύταις οὖς αὐτὸς ἐκ τῆς Λαμψάκου ἐμισθώσατο, καὶ τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων· ἔτι δὲ ἅ τῶν ἀρχαίων ναυτῶν ἐκάστῳ προσέθηκα δεηθέντι, ἐπειδὴ μοι ὁ χρόνος ἐξῆκε τῆς τριηραρχίας, καὶ τὰλλα ὅσα ἦν τὰ καδ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναλισκόμενα εἰς τὴν ναῦν, οὐκ
1215 ἀπείρωσ ἔχων. διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκόνταρχοῦντος καὶ ἠγοράζετο καὶ ἀνηλίσκετο· καὶ περὶ τῶν σκευῶν ἔφραζεν αὐτῷ, ὅτι ἴδια ἔχοιμι καὶ δημόσιον οὐδέν. ὡς οὖν, ἔφη, ἢ πείσων ἐκείνον διανοοῦ, ἢ σκευὴ ἔχων σαυτῷ ἀνάπλει.
² οἶμαι δὲ σοι, ἔφη, αὐτὸν οὐδὲν διοίσασθαι· οφείλει γὰρ ἀργύριον ἐκεῖ, ὃ διαλύσαι βουλήσεται ἐκ τῆς τιμῆς τῶν

¹ οὐδὲ τὸ ἐφ'

² οἶμαι

ζ. Δεινίαν τὸν κηδεστὴν ἐμὸν] Socerum hunc fuisse opinor Apollodori, cujus filius, Theomnestus, Apollodori filiam uxorem duxit, ut est in oratione contra Neram, κηδεστὴς, inquit Suidas, ὃ κατ' ἐπιγραμβρίαν

οἰκίος, ἢ ὑπεριός· οὐ μόνον δὲ ἰδιώτης, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. WOLF.

Πολλῶν ἔστιν καδ' ἐκάστην] F. A. ἔσα καδ' ἐκάστην, etc. ἀναλίσκετο. Alioqui constructio non constat. IDEM.

σκευῶν. ἀκούσας δὲ οὗτος ταῦτα τοῦ τε Εὐκτῆμονος καὶ τοῦ Δεινίου τοῦ κηδεστοῦ τοῦ ἐμοῦ, περὶ μὲν ὧν ἔλεγον αὐτῶ, οὐδὲν αὐτοῖς ἀποκρίνεται· γελάσαντα δ' ἔφασαν αὐτὸν εἰπεῖν, Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται, ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν τοῦ Εὐκτῆμονος καὶ τοῦ Δεινίου ἀκούσας οὐδὲν ἐφρόντιζε, πάλιν αὐτῶ προσέρχονται ὕστερον ¹ Πυθόδωρος [ὁ] τε Ἀχαρνεὺς καὶ Ἀπολλοδώρος Λευκονοεὺς, ἐπιτήδειοι ὄντες ἐμοὶ καὶ φίλοι· καὶ ἐκέλευον αὐτὸν ἐπὶ τε τὴν ναῦν ἀπιέναι, ὡς διάδοχον ὄντα, καὶ περὶ τῶν σκευῶν ἔφραζον αὐτῶ, ὅτι ἴδια ἔχομαι ἅπαντα, καὶ δημόσιον οὐδέν. εἰ μὲν οὖν ἐκεῖνοις ² ἔδελον χρῆσθαι, καταλίπε, ἔφασαν, ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ μὴ διακινδύνευε, ἐκεῖσε ἄγων· ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες Ἀρχενέω καὶ Θρασυλόχῳ τριάκοντα μνᾶς. περὶ δὲ ἀποτριβῆς τῶν σκευῶν ἤδελον αὐτῶ γράμματα γράφειν καὶ ἐγγυηταὶ αὐτοὶ γίνεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἢ μὴν ἐσεσθαι αὐτῶ, ὅ τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις τριηράρχοις πρὸς τοὺς διάδοχους ἦ. ὡς ³ οὖν ταῦτα ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.

MARTYRIAI.

ἦ. Ἐκ πολλῶν μὲν τοίνυν τεκμηρίων ⁴ οἶμαι ὑμῖν ἐπιδείξειν Πολυκλέα, ὅτι οὔτε αὐτόθεν διανοεῖτο παραλαμβάνειν παρ' ἐμοῦ τὴν ναῦν, οὔτε, ἐπειδὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ ¹²¹⁶ ψηφίσματος τοῦ ὑμετέρου ἠναγκάσθη ἐπὶ τὴν ναῦν ἀπιέναι, ἐλθὼν ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι αὐτήν. οὗτος γὰρ ἐπειδὴ ἀφίκετο εἰς Θάσον, ἤδη μου τέταρτον μῆνα ἐπιτριηραρχοῦντος, παραλαβὼν ἐγὼ μάρτυρας, τῶν τε πολιτῶν ὡς ἐδυνάμην πλείστους καὶ τοὺς ἐπιβιάτας καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, προσέρχομαι αὐτῶ ἐν Θάσῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ἐκέ-

¹ Πυθόδωρος τε Ἄ.

² Ἰδίαις

³ οὖν πάντα ταῦτα

⁴ οἶμαι

Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται] Vide Chilianas Erasmi. IDEM.

Ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι] S. ὁ Ἀπολλώδωρος, ut sint verba Polyolis. Atqui Patisio pater ejus jam ante factus fuerat Atheniensis. Quod si ἀρπίος legas, interpretaberis Facetus enim esse voluit, S. Polyoles, ut Apollodori verba sint. IDEM.

Πυθόδωρος δ, τε Ἀχαρνεὺς] F. δ, τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεὺς. [In factis. F. Πυθόδωρος τε ὁ Ἀχαρνεὺς.] et v. 15. ἵνα μοι λύσωνται, non, ἵνα μὴ, et v. ult. καὶ ἐκέλευον αὐτὸν, et p. 221, v. 8. καὶ δ, τι ποιῶντων, articulo composito, S. ἡμῶν τῶν περὶ τὴν τριῆρα. IDEM. Ante ἵνα μὴ sub. ταῦτα ἔλεγον. ΑΥΟΣΣ.

λευον αὐτὸν τὴν τε ναῦν παραλαμβάνειν παρ' ἐμοῦ, ὡς διαδόχον ὄντα, καὶ τοῦ ἐπιτετριραρχημένου χρόνου ἀποδιδόναι μοι τὰ ἀναλώματα. λογίσασθαι δὲ ἠθέλον αὐτῶ καθ' ἕκαστον, ἕως ¹ μοι μάρτυρες παρήσαν τῶν ἀνηλωμένων, οἳ τε ναῦται καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ ἡ ὑπηρεσία, ἵνα, εἴ τι ἀντιλέγοι, εὐθύς ἐξελέγχοιμι. οὕτω γὰρ μοι ἀκριβῶς ἐγγραπτο, ὥστ' οὐ μόνον αὐτά μοι τὰ ἀναλώματα ἐγγραπτο, ἀλλὰ καὶ ὅποι ἀνηλώθη, καὶ ὅ τι ποιοούντων, καὶ ἡ ² τιμὴ [καὶ ὀπίσου] τις ἦν, καὶ νόμισμα ποδαπὸν, καὶ ἐκ πόσου ἡ καταλλαγὴ ἦν τῷ ἀργυρίῳ ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με τῷ διαδόχῳ, εἴ τι ἠγεῖτο ³ ψεύδος αὐτῶ λογίζεσθαι. ἐτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῶ ⁴ ἐπιθεῖς, ἠθέλησα λογίσασθαι τὰ ἀνηλωμένα. προκαλουμένου δὲ μου ⁵ ταῦτα, ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὐδὲν αὐτῶ μέλει ὦν λέγοιμι. ἐν δὲ τούτῳ ὑπηρετής, ἠκων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, ἐμοὶ ⁶ παρήγγειλεν ἀνάγεσθαι, οὐ τούτῳ τῷ διαδόχῳ, οὐ ἡ λειτουργία ἤδη ἐγίνετο· τούτου δὲ τὸ αἷτιον ἐγὼ ὑμᾶς προϊόντος τοῦ λόγου διδάξω.

Θ'. Τότε μὲν οὖν μοι ἔδοκει ἀνάγεσθαι, καὶ πλεῖν, οἳ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα πάλιν εἰς Θάσον, ἐλκύσας 1217 τὰ πλοῖα εἰς Στρώμην, οἳ προσέταξεν ὁ στρατηγός, κελεύσας τοὺς ναύτας ἐν τῇ νηὶ μένειν καὶ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐκβὰς αὐτὸς πορευόμεαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν, οὗ κατήγετο Τιμόμαχος ὁ στρατηγός, βουλόμενος κακείνου ἐναντίον παραδιδόναι τὴν ναῦν Πολυκλεῖ τούτῳ πλήρη. καταλαμβάνω οὖν καὶ τοῦτον ἐκεῖ καὶ τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς διαδόχους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν πολιτῶν· καὶ εἰσελθὼν εὐθύς, ἐναντίον τοῦ στρατηγοῦ, λόγους πρὸς αὐτὸν ἐποιούμην, καὶ ἠξίουν αὐτὸν τὴν τε ναῦν μοι παραλαμβάνειν καὶ τοῦ ἐπιτετριραρχημένου χρόνου ἀποδιδόναι μοι τὰ ἀναλώματα, καὶ περὶ τῶν σκευῶν ἡρώτων αὐτὸν, πότερα παραλήψεται, ἢ ἴδια σκευὴ ἔχων ἠκοι ἐπὶ τὴν ναῦν. ταῦτα

¹ μοι οἱ μάρτυρες
⁴ ἐπιθεῖς

² τιμὴ τις ἦν, καὶ νόμισμα ποδαπὸν
⁵ ταῦτα αὐτῶ, ἀπεκρινάτο

³ ψεύδος
⁶ παρήγγειλεν

4. Καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ὀπίσου] Ἰα. καὶ ἡ τιμὴ δὲ ὀπίσου, et v. seq. καὶ ἐκ πόσου intelligo sabaudiendo τίμου, et ex quanto fenore reconciliatio mihi fuisset cum pecunia, i. e.

quanto fenore pecuniam quae mihi deerat acquisivissem. IDEM.

Ἐτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῷ ἐπιθεῖς] Ὅρων ἰμώσας. WOLF.

δέ μου ¹ προκαλουμένου αὐτὸν, ἤρώτα με διότι σκευὴ τε ἴδια μόνος ἔχοιμι τῶν τριηράρχων, καὶ πότερα ἢ πόλις οὐκ εἰδείη τινὰς δυναμένους σκευὴ παρασχεῖν ταῖς ναυσίν, ὥστε αὐτὴ μὴ παρέχειν, ἢ σὺ τοσοῦτον, ἔφη, ὑπερπέπαικας πλούτῳ τοὺς ἄλλους, ὥστε καὶ τὰ σκευὴ ἴδια ἔχειν, καὶ κόσμον χρυσοπάστον μόνος τῶν τριηράρχων. τίς ἂν οὖν δύναιτο, ἔφη, τὴν σὴν μαρίαν καὶ πολυτέλειαν ὑπομεῖναι; διεφθαρμένον μὲν πλήρωμα, καὶ εἰώδος ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν, καὶ ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νῆϊ λειτουργιῶν, καὶ λούσθαι ἐν βαλανείῳ; τρυφῶντας δὲ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς; κακῶν δ', ἔφη, διδάσκαλος γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι, καὶ αἴτιος εἶ μέρος τι καὶ τοῖς ἄλλοις τριηράρχοις ² πονηροτέρους εἶναι τοὺς στρατιώτας, ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοί. ἔδει γὰρ σε ταῦτα ποιεῖν τοῖς ἄλλοις τριη- 1218 ἀρχοις. λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα, ἀπεκρινάμην αὐτῷ, ὅτι σκευὴ μὲν διὰ τοῦτο οὐ λάβοιμι ἐκ τοῦ νεωρίου, ὅτι σὺ ἀδόκιμα ἐποίησας αὐτά. ἀλλ', εἰ μὲν βούλει, ταῦτα παράλαβε· εἰ δὲ μὴ, σκευὴ σαυτῶ παρασκευάζε. περὶ δὲ τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας, εἰ φῆς ὑπ' ἐμοῦ αὐτοὺς διεφθάρθαι, παραλαβὼν τὴν τριῆρη αὐτὸς ἑαυτῷ κατασκευάσαι καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν, οἳ τινες μὴδὲν λαβόντες συμπλεύσονται· τὴν δὲ ναῦν παράλαβε, οὐ γὰρ ἔτι μοι προσήκει τριηραρχεῖν. ὁ τε γὰρ χρόνος ἐξήκει μοι τῆς τριηραρχίας, καὶ ἐπιτετριηράρχηκα τέτταρας μῆνας. λέγοντος δὲ μου ταῦτα, ἀποκρίνεται μοι, ὅτι ὁ συντριηραρχος αὐτῷ οὐχ ἤκοι ἐπὶ τὴν ναῦν· οὐκ οὖν παραλήψομαι μόνος τὴν τριῆρη. ὡς οὖν ἀληθῆ ταῦτα λέγω πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐν μὲν τῇ ἀγορᾷ ἀπεκρίνατό μοι τὰ πρότερον, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ³ μέλει ὧν λέγοιμι· ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ, οὗ ὁ Τιμόμαχος κατήγετο, ὅτι μόνος οὐ παραλήψεται τὴν ναῦν, τούτων ὑμῖν ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.

¹ προκαλισαμένου² τοῦ στρατός.³ μέλει

θ. Τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τῷ πλούτῳ] Ἰ. περιβόητος, ὥστε τὰ χεῖματ' ἐν παιδίᾳ μέλει πρὸςθεοῦ. IDEM.

Διεφθαρμένον πλήρωμα] Hoc genus est, sequitur species v. 10. τρυφῶντας ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. Suidas ὑπερπεπαικῶν scribit

per se in secunda, unde et ὑπερπεπαικῶν et ὑπερπεπαικῶν eodem modo scribendum. ὑπερπέπαικας, et ὑπερπεπαικῶν, et ὑπερπεπαικῶν πνεύματα, recte in secunda habent. IDEM. Adde καὶ ante διεφθαρμένον. AUCER.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ί. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς οὔτε οὗτος ἤθελέ μοι τὴν ναῦν διαδέχσθαι, οὔτε τὰναλώματα ἀπεδίδου τοῦ ἐπιτετριηραρχημένου χρόνου, ὃ τε στρατηγὸς ἐπέταττέ μοι ἀνάγεσθαι, προσελθὼν αὐτῷ ἐν Θάσῳ ἐν τῷ λιμένι, ἐναντίον τοῦ στρατηγῶ, πλήρους οὔσης τῆς τριήρους, ἔλεγον ἃ δίκαια μὲν οὐκ ἦν, ἀλλὰ πλεονεκτήματα τούτου, ἀναγκαῖα δέ μοι ἐκ τῶν παρόντων εἰπεῖν·

1219 ἐπειδὴ σὺ φῆς, ὦ Πολύκλειε, τὸν συντριηραρχον οὐχ ἤκειν, τοῦ μὲν ἐπιτετριηραρχημένου χρόνου ἐγὼ ἐκείνον πράτσομαι τὰ ἀναλώματα, ἀν δύνωμαι, τῶν τεττάρων μηνῶν. σὺ δὲ παραλαβὼν τὴν ναῦν, πρῶτον μὲν τὸν ὑπὲρ σεαυτοῦ χρόνον τριηράρχησον, τοὺς ἕξ μῆνας· ἔπειτα, εἰάν μὲν σοι ἔλθῃ ἐν τούτῳ ὁ συντριηραρχος, ἐκείνῳ παραδώσεις λειτουργήσας, εἰάν δὲ μὴ, οὐδὲν δεῖνόν πεῖσῃ, δύο μῆνας ἐπιτριηραρχήσας. ἢ ἐγὼ μὲν, ὁ τόν τε ὑπὲρ ἐμαυτοῦ χρόνον καὶ τοῦ συντριηραρχου λελειουργηκώς, ἐπιτριηράρχησα ὑπὲρ ὑμῶν· σὺ δ', οὐδὲν ἀνηλωκώς, οὐκ ἀξιοῖς οὐδὲ τὸν ὑπὲρ σεαυτοῦ χρόνον, παραλαβὼν τὴν ναῦν, λειτουργῆσαι, οὐδὲ τὰ ἀναλώματα ἀποδοῦναι; λέγοντος δέ μου ταῦτα, ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι μύθους λέγομι· ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἀνάγεσθαι μεθ' αὐτοῦ. ὡς οὖν ταῦτα ἀπεκρίνατο, ἀνάγνωδί μοι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιά. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τεκμηρίον τι εἰπεῖν, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι περιφανῶς ἠδίκημαι. Ἄγνία γὰρ καὶ Πραξικλεῖ, ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, κατέστησαν διάδοχοι, Μνησίλοχος τε ὁ Περιδοίδης καὶ Φρασικρίδης ὁ Ἀναφλύστιος, οὐκ ἀφικομένου δὲ τοῦ Φρασικρίδου ἐπὶ τὴν ναῦν, ὁ Μνησίλοχος, ἐλθὼν εἰς τὴν Θάσον, παρέλαβέ τε παρὰ τοῦ Ἄγνιου τὴν τριήρη, καὶ τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀπέδωκε τῷ Ἄγνιῳ τοῦ χρόνου, οὗ ἐπανήλωσεν ὑπὲρ αὐτῶν, ὅσον ἔπεισε, καὶ τὰ

1 τὰναλώματ'

1. Οὗτε τὰναλώματα logo, addito articulo. Wolf.

Ἐπεκρίνατό μοι, ἔτι μύθους λέγομι] Παροιμιαῖς. Idem.

σκέυη παρὰ τοῦ Ἀγνίου ἐμισθώσατο, καὶ αὐτὸς ἐτριηρ-
 ἀρχει. ὕστερον δ' οἱ παρὰ τοῦ Φρασικρίδου ἐλθόντες, τῶν
 τε ἀνηλωμένων τὸ μέρος ἀπέδωσαν τῷ Μνησιλόχῳ, καὶ τοῦ 1220
 λοιποῦ χρόνου, ὅσα εἰδείτο, εἰς τὴν ναῦν συνανήλισκον. καί
 μοι τούτων ἀνώγνῳτι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιβ'. Ἰσῶς οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ποθεῖτε ἀκοῦσαι διὰ
 τί ποτε ὁ στρατηγὸς οὐκ ἠνάγκαζε τοῦτον παραλαμβά-
 νειν τὴν ναῦν, διάδοχον ἦκοντα ἐπ' αὐτὴν, τῶν νόμων οὕτως
 ἰσχυρῶν ὄντων. περὶ δὴ τούτων βούλομαι ὑμᾶς σαφῶς δι-
 δάξαι τὸ αἴτιον. Τιμόμαχος γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 πρῶτον μὲν ἐβούλετο εὖ κατεσκευασμένη τῇ τριήρει πρὸς
 ἅπαντα χρῆσθαι. ἤδει ¹ οὖν, ὅτι οὗτος μὲν, παραλαβὼν
 αὐτὴν, κακῶς ἤμελλε τριηραρχήσειν· οὔτε γὰρ τῷ τριηραρ-
 χήματι, οὔτε τοῖς ἐπιβάταις καὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ, χρῆσιτο,
 οὐδείς γὰρ αὐτῷ ² παραμένει. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, ὁπότε
 μὴ διδοὺς ἀργύριον προστάττοι πλεῖν, οὐκ ἤμελλεν αὐτῷ
 ἀνάξασθαι, ὡς περ ἐγὼ, ἀλλὰ πράγματα παρέξεν. πρὸς
 δὲ τούτῳ δανεῖζεται παρ' αὐτοῦ τριάκοντα μνᾶς, ὥστε μὴ
 ἀναγκάσαι παραλαβεῖν τὴν ναῦν.

ιγ'. Ἐξ ὧν δέ μοι μάλιστα ὀργισθεῖς ἐπηρέαζε, καὶ
 οὐδὲ λόγον ἐκάστοτε εἰδίδου, οὐδὲ περὶ ἐνός, βούλομαι ὑμῖν
 σαφῶς διηγήσασθαι, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι οὐ περὶ πλείονος ἐποι-
 ούμην οὔτε τὴν ἑμαυτοῦ ῥαστώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, οὔτε
 τὴν ἐκείνου ῥώμην, τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν νό-
 μων· ἀλλ' ἠνεχόμην καὶ ἔργῳ ἀδικούμενος καὶ λόγῳ προπη-
 λακιζόμενος, ἃ πολλῶ μοι βαρύτερα ἦν τῶν ἀναλωμά-

¹ γούν² παραμένει

ια. Ὅστιον δὲ παρὰ Φρασικρίδου ἐλθόντος] Sententia et constructio postulare videtur. Ὑστερον δ' οἱ περὶ Φρασικρίδου ἐλθόντες, hoc est, ὁ Φρασικρίδης ἐλθὼν. IDEM.

ιβ. Ἡδαι—χρήσιτο] In priore membro ad praesens tempus respexit: alioqui dixisset κακῶς μέλλει τριηραρχήσειν, vel τριηραρχήσοι. In posteriore ad praeteriti modum respexit: quod ni fecisset, ita locutus est καὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ χρῆσιτο. Paulo post [p. 226. v. 5.] in optativo perstitit per to-

tam periodum: ἀπικρίεται --- στρατηγὸν, eu vela directurus esset quo ego jubere[m], Thasium ad imperatorem. BUEDES.

Οὔτε γὰρ τῷ τριηραρχήματι] τοῖς σκεῖσι-
 σιν, ut opinor. Sequuntur enim v. seq. ἐπιβάταις καὶ ὑπηρεσίᾳ. WOLF. Sub. τῷ ἱμῶ, ita quoque in verbis subsequentibus. Hic intelligo τριηραρχήματα, sumptus nava-
 lia. AUGER.

Οὐδὲ γὰρ αὐτῷ παραμῆνι, futuro tempo-
 re, postulat sententia. et p. 225. v. 2. ἱππεύ-

των. ὡς γὰρ ἐν Θάσῳ διατριβαὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐγίνοντο, ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας ὑπηρετικὸν εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς παρὰ Καλλιστράτου
 1221 ὡς Τιμόμαχον, ἐν αἷς ¹ ἦν, ὡς ὕστερον ἐγὼ ταῦτα ἐπυθό-
 μην, ἀποπέμψαι αὐτῷ τριήρη τὴν ἀρίστα πλεύσαν, ἵν' ἀφίκηται ὡς αὐτόν. εὐθύς οὖν τῇ ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ὁ ὑπῆρέτης ἐλθὼν ἐκέλευέ με καλεῖν εἰς τὴν ναῦν τοὺς ναυ-
 τας. ἐπεὶ δὲ πλήρης ἦν, ἀναβαίνει Κάλλιππος ὁ Φίλωνος ὁ Αἰξανεύς καὶ φράζει πρὸς τὸν κυβερνήτην τὸν ἐπὶ Μα-
 κεδονίας πλοῦν πλεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεθα εἰς χωρίον τι ἐν τῇ κατ' ἀντικρὺ ἠπειρῷ, θασίῳν ἐμπορίῳν, καὶ ἐκβάαντες ἠριστοπωαυόμεθα, προσέρχεται μοι τῶν ναυτῶν ² ὁ Καλλι-
 κλῆς Ἐπιτρεφῶς Θριάσιος, λέγων, ὅτι βούλοιτό μοι δια-
 λεχθῆναι ἐμὸν τι πρᾶγμα. κελεύσαντος δὲ μου, λέγει, ὅτι βούλοιτό μοι χάριν ἀποδοῦναι κατ' ὅ τι δύναται, ὡν αὐτῷ ἀπορηθέντι ἔδωκα. σὺ οὖν, ἔφη, τὸν πλοῦν τοῦτον οἶσθα ἐφ' ὅ τι πλεῖς, ἢ ³ ποῖ; ἀποκριναμένου δ' αὐτῷ ἐμοῦ, ὅτι οὐκ εἰδείην, ἀλλ' ἐγὼ σοι, ἔφη, ἐρῶ. δεῖ γὰρ σε ἀκούσαντα ὀρθῶς βουλευσασθαι· μέλλεις γὰρ, ἔφη, ἄγειν ἄνδρα φυ-
 γάδα, οὗ Ἀθηναῖοι θάνατον δις κατεψηφίσαντο, Καλλι-
 στρατον ἐκ Μεθώνης εἰς Θάσον ὡς Τιμόμαχον τὸν κηδεστήν, ὡς ἐγὼ, ἔφη, πέπυσμαι τῶν παιδῶν τῶν Καλλίππου. ⁴ σὺ οὖν, ἐὰν σωφρονῆς, οὐδένα τῶν φευγόντων εἰσσεις εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν· οὐ γὰρ ἐῷσιν οἱ νόμοι. ἀκούσας δ' ἐγὼ ταῦτα τοῦ Καλλικλέους, προσέρχομαι τῷ Καλλίππῳ, καὶ ἐρωτῶ αὐτόν, ὅσοι τε τὸν πλοῦν ποιεῖται, καὶ ἐπὶ τίνα διαχλευά-
 σαντος δ' αὐτοῦ με καὶ ἀπειλήσαντος ἂ οὐδ' ἂν ὑμεῖς ἀγνοῆσαιτε — καὶ γὰρ τοῦ τρόπου τοῦ Καλλίππου οὐκ
 1222 ἀπειρῶς ἔχετε —, λέγω αὐτῷ, ὅτι ἀκούω σε πλεῖν ἐπὶ Καλλίστρατον. ἐγὼ οὖν τῶν φευγόντων οὐδένα ἄξω, οὐδὲ πλευσοῦμαι ἐπ' αὐτόν· οἱ γὰρ νόμοι οὐκ ἐῷσιν ὑποδέχε-
 σθαι τῶν φευγόντων οὐδένα, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύουσιν ἐνεχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας. ἀποσωλευ-

¹ ἦν   ² Decet articulus.   ³ ἔγω   ⁴ σὺ γὰρ

τιαν εἰς Θάσον ἄγον ἄνδρα. WOLF.   Αἰξάνη vocabatur in Attica. PALMER.
 Ὁ Ἐξωνεὶς] Alias per ai, Αἰξωνεὶς. IDEM.   Τὸ ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας] F. A.
 Lege ἢ Αἰξωνεὶς, a pago seu dcuro qui   καὶ τοὺς φεύγοντας. WOLF.
 VOL. 17.   20

σοῦμαι οὖν πάλιν ὡς τὸν στρατηγὸν εἰς Θάσον· καὶ ἐπειδὴ ἐνέβησαν οἱ ναῦται, λέγω τῷ κυβερνήτῃ ἀποπλεῖν εἰς τὴν Θάσον. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Καλλίππου καὶ κελεύοντος πλεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, οἱ προσέταξεν ὁ στρατηγός, ἀποκρίνεται αὐτῷ Ποσειδίππος ὁ κυβερνήτης, ὅτι τριηραρχός τε ἐγὼ τῆς νεῶς εἶην καὶ ὑπεύθυνος, καὶ τὸν μισθὸν παρ' ἐμοῦ λαμβάνοι. πλεύσοιτο οὖν, οἱ ἐγὼ κελεύω, εἰς Θάσον ὡς τὸν στρατηγόν.

ιδ'. Ἀφικομένων δὲ ἡμῶν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν Θάσον, μεταπέμπεταί με ὁ Τιμόμαχος, οὗ κατήγετο ἔξω τείχους. φοβούμενος δ' ἐγὼ, μὴ δεθῆην, διαβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Καλλίππου, αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω, ἀλλὰ λέγω τῷ ὑπῆρέτῃ, ὅτι, εἴ τι βούλεταί μοι διαλέγεσθαι, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔσομαι· τὸν δὲ παῖδα συμπέμπω αὐτῷ, ἵν', εἴ τι μοι προστάττοι, ἀκούσας ἀπαγγεῖλαί μοι. διὰ μὲν ταύτας τὰς αἰτίας, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἄς εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς, ὁ Τιμόμαχος οὐκ ἠνάγκαζε παραλαμβάνειν τούτον τὴν ναῦν· ἐτι δὲ καὶ βουλόμενος αὐτὸς χρῆσθαι τῇ νηὶ ὡς ἄριστα πλεύσῃ. ¹ τὴν μὲν γὰρ τοῦ Θρασύλοχου τοῦ Ἀναγυρασίου τριήρη, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπλεῖ, τὸν Θρασύλοχον πείθει τῷ Καλλίππῳ μισθῶσαι τὴν τριηραρχίαν, ἵνα αὐτοκράτωρ ᾖν ὁ Καλλίππος τῆς νεῶς, περιάγοι τὸν Καλλίστρατον· αὐτὸς δὲ, ἀναβάς ἐπὶ τὴν ἐμὴν ναῦν, περιέπλεῖ ² πανταχῆ, ἕως ἀφίκετο εἰς Ἑλλήσποντον. ἐπειδὴ δὲ οὐκέτι χρεῖα ἦν αὐτῷ τριήρων, ³ ἐμβιβάσας μοι Λυκῖνον τὸν Παλληνέα ἄρχοντα εἰς τὴν ναῦν, καὶ προστάξας αὐτῷ ³ καθημέραν ἀργύριον δίδουσι τοῖς ναύταις, ἀποπλεῖν οἴκαδ' ἐκέλευεν.

ιε'. Ἐπειδὴ τοίνυν καταπλέοντες οἴκαδ' ἦμεν ἐν Τενέδῳ, καὶ οὔτε ὁ Λυκῖνος, ὧ προσέταξεν ὁ Τιμόμαχος, εἰδίδου τοῖς ναύταις σιτηρέσιον — οὐ γὰρ ἔφη ἔχειν, ἀλλ' ἐκ Μιτυλήνης λήψεσθαι —, οἱ τε στρατιῶται εἶχον οὐδέν, ὅτου ἂν ἐπισιτισάωντο, ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἠδύναντο ἐλαύνειν· πάλιν παραλαβὴν ἐγὼ μάρτυρας τῶν πολιτῶν, προσελθὼν Πολυκλεῖ τούτῳ ἐν Τενέδῳ, ἐκέλευον αὐτὸν τὴν τε ναῦν πρᾶ-

¹ ὅτις ----- τριήρων

² πανταχῆ.

³ καθ' ἡμέραν

ραλαμβάειν, ὡς διάδοχον ὄντα, καὶ τὸ ἐπιτηράρχημα ἀποδίδουσι τοῦ χρόνου, οὐ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτηράρχων, ἵνα μὴ πρόφασις αὐτῷ γένοιτο ἀπολογίας πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον αὐτῷ παραδοῦναι τὴν ναῦν, φιλοτιμούμενος, ἵνα καταπλεύσαιμι οἴκαδ' ἐπὶ νεῶς εὐ πλεούσης, καὶ ἐνδειξαίμην ὑμῖν τὰ ἀναλώματα. οὐκ ἐθέλοντος δ' αὐτοῦ παραλαμβάειν, τῶν δὲ ναυτῶν ἀργύριον αἰτούντων, ἵν' ἀγοράσωνται τὰ ἐπιτήδεια, πάλιν αὐτῷ προσέρχομαι μάρτυρας ἔχων, καὶ ἡρώτων αὐτὸν, εἰ ἀναπλεύσειεν ἔχων ἀργύριον, ὡς διαδεχόμενός μοι τὴν ναῦν, ἢ οὐ; ἀποκριναιμένου δ' αὐτοῦ, ὅτι ἔχων ἀργύριον ἤκοι, ἐκέλευον αὐτὸν μοι δανείσαι ὑποβέβηκεν τὰ σκεύη τῆς νεῆς, ἵνα ἔχοιμι διαδοῦναι τοῖς ναύταις, καὶ κατακομίσαι τὴν ναῦν, ἐπειδὴ οὐ βούλεται παραλαβεῖν διάδοχος ὢν. δεομένου δέ μου ταῦτα, ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ δανείσοι. ἐγὼ μὲν οὖν παρὰ ξένων Τενεδίων τοῦ πατρὸς,

1224 Κλεάνακτος καὶ Ἐπιδότου, ἐδανείσαίμην, καὶ ἔδωκα τοῖς ναύταις τὸ σιτηρέσιον. διὰ γὰρ τὸ Πασιώνος εἶναι, καὶ ἐκεῖνον ἐπέξενῶσθαι πολλοῖς καὶ πιστευθῆναι ἐν τῇ Ἑλλάδι, οὐκ ἠπόρουν, ὅπου δεηθεῖν δανείσασθαι. ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς λέγω, τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας παρ-
έξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

15. Ὅσων μὲν τοίνυν ὑμῖν ἐδυνάμην τὰς μαρτυρίας παρασχέσθαι τῶν παραγνομένων, ὡς παρεδίδουν τὴν ναῦν Πολυκλεῖ πολλάκις, οὗτος δὲ οὐκ ἤθελε παραλαβεῖν, ¹ ἀνεγνώ μὲν ὑμῖν ἔτι δὲ καὶ ἐκ τεκμηρίων ἱκανῶν δεδήλωκα ὑμῖν, διότι οὐκ ἤθελε παραλαβεῖν τὴν ναῦν. βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν νόμον ἀναγνωσθῆναι τὸν περὶ τῶν διαδόχων,

¹ ἀνεγνώ μὲν ὑμῖν

Ἐπιδήμιον τὰ σκεύη τῆς νεῆς] Ἐπιδήμιον λαβόντα. IDEM. Sumptis in pignus instrumentis nauticis. Ita loqui solent de oppigneratione, et de eo quidem, cui pignus datur, passivo: de eo autem qui pignus dat, activo; sic ὁ γ' ὑπόμειπε δὲ τὸν νόμον τῆς ἡμετέρας, cum antea pignori proposuisset opes meas. Alciph. Ep. l. i. ep,

XXVI. BERGLER.

Ἐπιδήμιον λαβόντα] Περὶ τῆς ἀναγωγῆς δανείσας] Περὶ τῆς ἀναγωγῆς δανείσας] Περὶ τῆς ἀναγωγῆς δανείσας]

15. Διότι οὐκ ἤθελε παραλαβεῖν τὴν ναῦν] Πό-
τερον δὲ ἦν τῆς αἰτίας, ἢ ἀπλῶς, οὐκ ἰθαλῆσας
αὐτὸν παραλαβεῖν τὴν ναῦν. IDEM.

Καὶ τὸν νόμον ἀναγνωσθῆναι] Ἐπιδήμιον
πρὸς ὑμᾶς. IDEM. Vid. Petil. Comm. in

ἵνα εἰδῆτε, ἡλικίων τῶν ἐπιτιμιῶν ὄντων, εἴαν τις μὴ δια-
 δέξηται τὴν ναῦν ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ, κατεφρόνησεν
 οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων, καὶ δια-
 μὲν τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει ἄπρακτα γέγονε καὶ τοῖς
 συμμάχοις. οὔτε γὰρ ἀφίκετο ἐπὶ τὴν ναῦν κατὰ τὸν νό-
 μον, οὔτ', ἐπειδὴ ἦλθεν, ἠθέλησε διαδεξασθαι. ἐγὼ δὲ καὶ
 τὸν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ὑμῖν χρόνον, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ συντρι-
 ηράρχου, ἐλειτούργησα· καὶ, ἐπειδὴ ἐξῆλλθέ μοι ὁ χρόνος
 τῆς τριηραρχίας, προστάττοντός μοι τοῦ στρατηγοῦ πλεῖν
 ἐφ' Ἰερὸν, παρέπεμψα τῷ δήμῳ τὸν σῖτον, ἵν' ἔχητε ἀφθο-
 νον ἀνεῖσθαι, καὶ μὴδὲν ὑμῖν κατ' ἐμὲ ἐλλείπηται· καὶ
 ἄλλα, ὅσα ἢ ἐμοὶ ἢ τῇ τριήρει ἐβουλήθη ὁ στρατηγὸς
 χρῆσθαι, παρέσχον αὐτῷ, οὐ μόνον τὴν οὐσίαν ἀναλίσκων,
 ἀλλὰ καὶ τῷ σώματι κινδυνεύων, συνεπιπλέων, τῶν οἰκείων
 μοι πραγμάτων τοιούτων συμβεβηκότων ἐν τῷ τότε καιρῷ,
 ὥστε ὑμᾶς ἀν' ἀκούσαντας ἡμᾶς ἐλεῆσαι. ἡ μὲν γε μήτηρ 1225
 ἔκαμνε καὶ ἐπιθάνατος ἦν, ἐμοῦ ἀποδημοῦντος, ὥστε μὴ
 δύνασθαι ἀν' ἐτι αὐτὴν βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν
 ἀνηλωμένοις, ἀλλ' ἢ βραχεῖα. ἑκταῖος γὰρ ἦκων ἐτύχχα-
 νον· καὶ ἐκείνη, ἰδοῦσά με καὶ προσειπωῦσα, τὴν ψυχὴν
 ἀφήκεν, οὐκέτι τῶν ὄντων κυρία οὔσα, ὥστε δοῦναι ὅσα
 ἐβούλετό μοι. πολλάκις δὲ καὶ πρότερον μετεπέμπετό με,
 ἀφικέσθαι δεομένη αὐτὸν, εἰ ἢ μὴ τῇ τριήρει οἶον τ' εἴη. ἡ δὲ
 γυνή, ἣν ἐγὼ περὶ πλείστου ποιῶμαι, ἀσθενῶς διέκειτο
 πολὺν χρόνον ἐν τῇ ἐμῇ ἀποδημίᾳ· τὰ δὲ παῖδια, μικρά·
 ἡ δὲ οὐσία, ὑπόχρεως· ἡ δὲ γῆ, οὐχ ὅπως τινὰ καρπὸν
 ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ὡς πάν-
 τες ἴστε, ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν, ὥστε μὴδὲ λάχανον
 γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ· οἱ δεδανεικότες δὲ ἦκου ἐπὶ τοὺς τό-

¹ [ἡμᾶς]

² μὴ καὶ τῇ

L. A. I. III. t. IV. §. XI. XII.

[Ἐπιτιμίαν] Haud scio an hoc pertineat
 p̄na, de qua in Arguendo Orat. Dem.
 περὶ Στεφάνου τριηραρχίας. WESSLING.

[Κινδυνῶν συνεπιπλέων] Si mendo vacat
 locus, exponas in τῷ συνεπιπλεῖν. WOLF.

[Ἐκταῖος γὰρ ἦκων ἐτύχχανον] Τῇ ἑκτῇ
 ἡμέρᾳ πρὸ τῆς τελευταίας τῆς μητρὸς, ἀγγα-
 λήτως θῆκου μοι τῆς ἀφθοσίας. IDEM.

[Ἐἰ μὴ τῇ τριήρει] Σὺν τῇ τριήρει. IDEM.

[Ἡ δὲ γυνή, ἣν ἐγὼ περὶ πλείστου ποιῶμαι]
 Quomodo? si vero dicit Phormio, te pel-
 licem aluisse, nisi forte prae amore uxoris
 id feceris, ut illi parceres. IDEM.

[Οἱ δεδανεικότες δὲ ἦκου ἐπὶ τοὺς τόκους]
 F. ἰπὶ τὸ χρεῖον, ἢ ἰπὶ τὰς ἐκτάμας.
 Hanc sententiam ego nunc in vertendo
 sum secutus. Nam exigere usuras parva
 res erat. In sarrag. Fortasse sic restitui-
 endus hic locus: ἦκου ἰπὶ τῷ χρεῖον, ἰπὶ τοῖς

κούς, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν, εἰ μὴ τις ἀποδοίῃ αὐτοῖς κατὰ τὰς συγγραφάς.

1226 ἰζ. Ὡν ἀκούοντά με καὶ παρὰ τῶν ἀφικνουμένων λόγῳ, τὰ δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν παρὰ τῶν οἰκείων, τίνα με οἴσθε ψυχὴν ἔχειν, ἢ πῶσα δάκρυα ἀφιέναι, τὰ μὲν ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων, τὰ δὲ καὶ ποθοῦντα ἰδεῖν παιδία, καὶ γυναῖκα, καὶ μητέρα ἣν ἐγὼ οὐ πολλὰς ἐλπιδὰς εἶχον ἵ ζῶσαν καταλήψομαι; ὧν τί ἡδίων ἐστὶν ἀνδρῶπιον, ἢ τίνος ἐνεκ' ἂν τις εὐξαιτο, τούτων στερηθεῖς, ζῆν; τοιαύτων τοίνυν συμβεβηκότων² μοι τῶν πραγμάτων, οὐ περὶ πλείονος ἐποιησάμην τὰ ἑμαυτοῦ ἴδια, ἢ τὰ ὑμέτερα· ἀλλ' ἠγαύμην δεῖν καὶ χρημάτων ἀναλισκομένων κρείττων εἶναι καὶ τῶν οἴκοι ἀμελουμένων καὶ γυναικὸς καὶ μητρὸς νοσοῦσης, ὥστε μῆτε τὴν τάξιν αἰτιάσασθαι μὲ τίνα λιπεῖν, 1228 μῆτε τὴν τριῆσιν τῇ πόλει ἀχρηστον γενέσθαι. ἀνθ' ὧν ἀπάντων νῦν ὑμῶν δεομαι, ὥσπερ ἐγὼ ὑμῖν εὐτακτον καὶ χρησιμον ἑμαυτὸν παρέσχον, οὕτω καὶ ὑμᾶς νῦν περὶ ἐμοῦ πρόνοιαν ποιησαμένους, καὶ ἀναμνησθέντας ἀπάντων ὧν τε διηγησάμην πρὸς ὑμᾶς, τῶν τε μαρτυριῶν ὧν παρεσχόμην καὶ τῶν ψηφισμάτων, βοηθῆσαι μὲν ἐμοὶ ἀδικομένῳ, τιμωρήσασθαι δ' ὑπὲρ ὑμῶν, εἰσπραῖσαι δὲ τὰ ὑπὲρ τούτου ἀναλωμένα. ἢ τίς ἐδελήσει φιλοτιμείσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὅταν ὀρᾶσι μῆτε τοῖς χρηστοῖς καὶ εὐτάκτοις χάριν οὔσαν, μῆτε τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκοσμοῦσι τιμωρίαν παρ' ὑμῶν; ἀναγνώσεται δὲ καὶ τὸν νόμον ὑμῖν, καὶ τὰ ἀναλώματα τοῦ χρόνου οὗ ἐπετρομηράχθησα ὑπὲρ τούτου καθ' ἕκαστον, καὶ τοὺς λιπόνεις, ὅσον ἕκαστος ἔχων ἀργύριον ἀπέδρα, καὶ³ ὅπου, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι οὔτε νῦν πρὸς ὑμᾶς ψεῦδος οὐδὲν λέγω, οὔτε ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

ιη. Ἡγοῦμαι τε δεῖν τὸν μὲν ὑπὸ τῶν νόμων χρόνον ὠρισμένον ἀμέμπτως ὑμῖν λειτουργεῖν· τοὺς δὲ καταφρονούντας καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων, καὶ οὐκ ἐδέλοντας πείθεσθαι τοῖς νόμοις, ἐξελέγξας ἐν ὑμῖν ἀδικοῦντας τιμωρή-

¹ ζῶσαν ἂν καταλήψομαι

² μοι συμβεβηκότων

³ ὅπου

ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν εἰ μὴ ἀποδοίῃ αὐτοῖς τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους κατὰ τὰς συγγραφάς, *intuendobant praedium, cum essisset senilis: nisi ipsius et soris et uxorae secundum*

tabulas redderentur. IDEM.

Ἐἰ μὴ τις ἀποδοίῃ ἄντι τού, εἰ μὴ ἰθὺ ἀποδοίῃ, ut et supra. *IDEM.*

ἰζ. Χρόνῳ] *Hic videntur legenda esse et*

σασθαι. εὖ δ' ἴσθε, ὅτι οὐ περὶ τῶν ἡμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ¹ ἢ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν, οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων τριηράρχων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν, ὥστε μήτε τοὺς λειτουργοῦντας ἀδυμεῖν, μήτε τοὺς διαδόχους καταφρονεῖν τῶν νόμων· ἀλλ' ἀπιέναι ἐπὶ τὰς ναῦς, ὅταν κατασταθῶσιν. ἂ προσήκει ὑμᾶς ἐνδυμηθέντας ὀρθῶς καὶ δικαίως διαγινῶναι περὶ πάντων. ἡδέως δ' ἂν ὑμῶν πυθοί- 1227 μην, ὡ ἄνδρες δικασταί, τί' ἂν ποτε γνώμην περὶ ἐμοῦ εἶχτε, εἰ, ταῦ τε χρόνου ἐξῆκοντος καὶ τούτου μὴ ἦκοντος ἐπὶ τὴν ναῦν, μὴ ἐπιτριηράρχησα, κελύσαντος τοῦ στρατηγοῦ, ἀλλὰ πλεῖν ἀχομην. ἀρ' οὐκ ἂν ἀργίζεσθε μοι, καὶ ἠγεῖσθε ἂν ἀδικεῖν με; εἰ τοίνυν ἂν ἐμοὶ τότε ἀργίζοισθε, ὅτι οὐκ ἐπιτριηράρχησα, πῶς οὐκ ἔκιν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπράξαι μοι τὰ ἀναλώματα, ἃ ἐγὼ ὑπὲρ τούτου ἀνάλωσα, τὸν οὐ διαδεξάμενον τὴν ναῦν; ὅτι δ' οὐκ ἐμοὶ μόνῳ οὐ διεδέξατο τὴν ναῦν, ἀλλὰ καὶ πρότερον Εὐριπίδῃ, συντριηράρχος ὢν, καὶ συνθηκῶν οὐσῶν αὐτοῖς τοὺς ἕξ μῆνας ἐκάτερον πλεῖν, ἐπειδὴ Εὐριπίδης ἐξέπλευσε, καὶ ὁ χρόνος ἐξῆκεν, οὐ διεδέξατο τὴν ναῦν αὐτῷ, ἀναγνώσεται τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

¹ ἢ οὐκ ἴσθ'.

lex et sumptus facti, et deesse tituli, NOMOS. ANAΛΩΜΑΤΑ. AUGER.

ἰδ. "Ὅτι οὐ περὶ τῶν ἡμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἴσο, ποσ τιμωρήσεσθαι, et ἢ οὐκ ἴσθ'.

Οὐκ ἐπιτριηράρχησα] F. add. ἂν ποσ εἰσ. AUGER.

Ἄλλὰ καὶ πρότερον Εὐριπίδῃ] Οὐκ ἔκιν τῇ τραγικῷ, (πρῶτον γὰρ ἐκείνος) ἀλλ' ἐπέσθαι. WOLF.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΣ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

- 1227 ΠΟΑΑΩΝ καὶ μεγάλων πραγμάτων κατεπιγόντων τοὺς Ἀθηναίους τρεῖς ἐκκλησίαι
καὶ τῆς κατὰ Θάλατταν ἐπιμεληθῆναι ἐπιμέμωτος, κρέσσεται ψήφισμα, τῶν τριηράρχων, τὸν
μὲν πρῶτον τῶν ἄλλων τὸν ναῦν ¹κατήχοντα περιπλομήντη, τὸν στέφανον λαβεῖν τὸν δὲ
μὴ πρὸ τῆς ²ἡλικίας καὶ νέας, ἥτις ἐστὶν ἡ τελευταία τοῦ μνησῆ, περιπλομήντη τὸν ναῦν,
1228 ἢ τὸ χῶμα δεῦναι. τὸ χῶμα δὲ ἦν οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι ἐκβεβλημένον προσε-
μίσειας ἔπηκα καὶ ἀγορᾶς τῶν ναυτῶν. Ἀπολλύδαρος οὖν ὁ Πασίανος, πρῶτος τῶν ναυτῶν
ἐπιμεμῶτος, ἔλαβε τὸν στέφανον ³προστιθείσης δὲ πάλιν δευτερευούσης, ἔστις ἀλλοίωτος
ἐπιμεμῶτος τὴν τρεῖς, στέφανῶσαι καὶ τούτων, ⁴ἀντιποιεῖται καὶ τούτων ἰστέφανῶ-
σαι ὁ Ἀπολλύδαρος.

¹ κατήχοντα ² ἡλικίας ³ προστιθείσης ⁴ ἀντιποιεῖται καὶ τούτων ⁵ ἰστέφανῶσαι ὁ Ἀ.

Τὸν ναῦν κατήχοντα] M. κατήχοντα. esse ex ipsa oratione, ubi ait δεῦσαι καὶ δε-
κασταίην παραδοῦναι. PALMER.

ἥτις ἐστὶν ἡ τελευταία τοῦ μνησῆ] Ἡ τρι-
μῆ. IDEM. Προστιθείσης] M. προστιθείσης. WOLF.
Ἀντιποιεῖται καὶ τούτων ἰστέφανῶσαι] Le-
γὸ στέφανῶσαι καὶ τούτων ἀντιποιεῖται καὶ
τούτων τοῦ στέφανου Ἀπολλύδαρος. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ο

ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΣ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

α. Εἰ μὲν ὅτῳ πλειῆστοι συνεῖποιεν, ὦ βουλῆ, τὸ ψήφισμα ἐκέλευσε δοῦναι τὸν στέφανον, καὶ ἀνόητος ἦν, εἰ λαβεῖν αὐτὸν ἠξίου, Κηφισοδότου μόνου μοι συνειρηκότος, τούτοις δὲ παμπόλλων. νῦν δὲ τῷ πρῶτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι· πεποιήκα δὲ τοῦτ' ἐγὼ, διό φημι δεῖν αὐτὸς στεφανοῦσθαι. θαυμάζω δὲ καὶ τούτων, ὅτι, τῆς τριήρους ἀμελήσαντες, τοὺς ῥήτορας

α. Ὁ δῆμος δῶται] S. τὸν στέφανον. WOLF.

παρεσκεύασαν, καὶ δοκοῦσί μοι παντὸς διημαρτηκέναι τοῦ πράγματος, καὶ νομίζειν, οὐχὶ τοῖς ποιοῦσιν ἂ δεῖ χάριν ὑμᾶς ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς φάσκουσιν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐγνωκότες, ὄνπερ ἐγὼ, περὶ ὑμῶν. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο δικαίως ἂν ἔχοιτ' εὐνοικωτέρας ἐμοί· φαίνομαι γὰρ βελτίους ὑμᾶς ὑπολαμβάνων, ἢ οὗτοι. ἐχρῆν μὲν οὖν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δίκαιον ἦν, τοὺς τὸν στέφανον οἰομένους δεῖν 1229 παρ' ὑμῶν λαβεῖν, αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύσαι τούτου, μὴ ἐμὲ κακῶς λέγειν· ἐπειδὴ δέ, τοῦτο παρέντες, ἐκείνο ποιούσιν, ἐπιδείξω ψευδομένους¹ ἀμφότερα αὐτούς, ἅ· τε αὐτοὺς ἐνεκωμίασαν, καὶ ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν πεπραγμένων ἑκατέροις.

β. Ψήφισμα γὰρ ὑμῶν ποιησαμένων, ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς² ἔνης καὶ νέας ἐπὶ χῶμα τὴν ναῦν περιορισίη, δῆσαι καὶ δικαστηρίῳ παραδούναι, καὶ ταῦτα κυρωσάντων, ἐγὼ μὲν περιώρμισα καὶ στέφανον διὰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἔλαβον· οὗτοι δὲ οὐδὲ καθεῖλκυσαν, ὥστ' ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι. πῶς οὖν οὐκ ἀτοπώτατον ἂν διαπράξαισθε ἔργον, εἰ, τοὺς κατ' ἑαυτῶν ἐάσαντάς τιμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι, τούτους στεφανώσαντες ὑμεῖς φαίνοισθε; τὰ σκευὴ τοίνυν, ὅσα δεῖ παρέχειν τὴν πόλιν τοῖς τριηράρχοις, ἐγὼ μὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνήλωσα, καὶ τῶν δημοσίων ἔλαβον οὐδέν· οὗτοι δ' ὑμετέροις κέχρηται, καὶ τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς ταῦτα προεῖνται. καὶ μὴν οὐδ' ἂν ἐκεῖνό γ' ἔχοιεν εἰπεῖν, ὡς ἀνεπειρῶντο ἐμοῦ πρότεροι· πρὶν γὰρ ἡφθαι μόνον τῆς τρίτης τούτους, ἐπεπλήρωτό μοι, καὶ πάντες ἐωρᾶθ' ὑμεῖς ἀναπειρωμένην τὴν ναῦν. ἔτι τοίνυν ὑπηρεσίαν τὴν κρατίστην ἔλαβον, πολλῶ πλεῖστον ἀργύριον δούς. οὗτοι δὲ εἰ μὲν εἶχον³ χεῖρονα ἡμῶν, οὐδὲν ἂν ἦν δεινόν· νῦν δ' οὐδ' ὅποιαντιοῦν μεμίσθωνται περὶ τοῦ πλείονος ἀντιλέγοντες. καὶ

¹ ἀμφότες· αὐτοὺς ἐπιδείξω ψευδομένους

² ἔνης

³ χεῖρον ἂν ἡμῶν

⁴ ὅποιαντιοῦν πω μεμίσθωνται

Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκείνο ποιούσιν] Παρὰ τὸ παρίμι, non παρόντες, coram, ut habet vetus Hervagiana. IDEM. τῶτο ad remotius, ἐκείνο ad propius redit contra morem consuetum. AUGER.

β. Ἄν ἴπικεῖντο] Lege conjunctim ἀναπειρῶντα. Verbum est solenne in eo significata, id est, periculum fecerunt, num tritemis

bene instructa foret remigibus et cetero instrumento. Ea voce in eo significata et alii. PALMER.

Καὶ πάντες ἰπικεῖν] ἡμῶν ἀναπειρωμένων] Alii ἀναπειρωμένων. F. πεπληρωμένων. Nam διαγομένων non placet. WOLF.

Περὶ τοῦ πλείονος ἀντιλέγοντες] φάσκοντες, ὅτι πλείον ἀργύριον ἀνήλωσαν. IDEM.

τοι πᾶς εἰσὶ δίκαιοι, ταῦτα μὲν ὕστερον ¹ ἔξαναπληρᾶν, νῦν δ', ὡς πρῶτοι παρασκευασάμενοι, τὸν στέφανον λαβῆν; ἤγουμαι τοίνυν, ὅτι μὲν δικαιοτάτ' ἂν στεφανώ-
 1290 σαιτε ἐμὲ, καὶ μηδὲν εἰπόντος ἐμοῦ, γιγνώσκειν ὑμᾶς· ὅτι δ' οὐ μέτεστι μόνοις τούτοις περὶ τοῦ στεφάνου λόγος, ταῦτ' ἐπιδειῖλαι βούλομαι. πῶθεν οὖν τοῦτο μάλιστα ἔσται ὄφλον; ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεποιήκασι. σκεψάμενοι γὰρ τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν. καὶ τοι πᾶς οὐκ ἄδικον, τῶν μὲν ἀναλωμάτων ἀφεστηκέναι, τῶν δὲ γιγνομένων δι' ἐκεῖνα τιμῶν ἀξιοῦν αὐτοῖς μετεῖναι; καὶ τοῦ μὲν μὴ περιορμίσαι τὴν ναῦν τότε τὸν μεμισθωμένον αἰτιαῖσθαι, τῶν δὲ καλῶς δεδηκοημένων νῦν αὐτοῖς κελύειν χάριν ὑμᾶς ἔχειν;

γ'. Δεῖ τοίνυν ² ὑμᾶς μὴ μόνον ἐκ τούτων σκοπεῖν τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ πρότερον πεποιήκατε, ταῦτα τινῶν διαπραξαμένων τούτοις. ὅτε γὰρ τῇ ναυμαχίᾳ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε, τότε τῶν τριηράρχων τοὺς μεμισθωκότας τὰς τριηραρχίας αἰτιωτάτους τοῦ γεγενημένου νομίζοντες, παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον, καταχειροτονήσαντες προδεδακέναι τὰς ναῦς καὶ λελοιπέναι τὴν τάξιν· καὶ κατηγορεῖ μὲν Ἀριστοφῶν, ἐδικάζετε δ' ὑμεῖς· εἰ δὲ μὴ μετριωτέραν ἔσχετε τὴν ὄργην τῆς ἐκείνων ποτηρίας, οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνᾶναι. ταῦτά τοίνυν εἰδότες οὗτοι πεπραγμένα αὐτοῖς καὶ ἐκείνοις, οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὑπὲρ ὧν πρόσκει παθεῖν αὐτοὺς, ἀλλὰ δημηγοροῦσι κατ' ἄλλων καὶ στεφανοῦν κελεύουσιν αὐτοὺς. καίτοι σκεψασθε, τίν' ἂν ποτε δοξάιτε βεβουλευσθαι τρόπον, εἰ, διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν, τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες, φανείητε; καὶ μὴν οὐ μόνον εἰ τοῦτο
 1231 ποιήσαιτε, δοκοῖτ' ἂν ἁμαρτεῖν, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κολάσαιτε τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, ἔχοντες. οὐ γὰρ, ἐπειδὴν εἰσὶ σὴτέ τι τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν·

¹ ἐξ ἀνάγκης πληρῶν

² ὑμᾶς, ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, μὴ

Λοβίν] M. προσλαβῆν. In fartag. IDEM. exemplo sumentes. AUGER.
 Ἰεξιόμενοι γὰρ τὴν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενοι] F. σκεψάμενοι γὰρ, καὶ ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενοι. IDEM. dem. PALMER.
 ἀναλωμάτων, considerantes, incipientes, pro
 τῶν τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, ἔχοντες] B.
 2 H

ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ μὲν ὑμέτερα ἔστι σῶα, καθορᾶτε δὲ τοὺς ἐφειστηκότας δι' αἰσχροκέρδειαν οὐχὶ προσήκουσαν πρόνοιαν περὶ σωτηρίας αὐτῶν ποιουμένους. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας, ἀλλὰ τοῖς τὸ ἔργον αὐτὸ πεποιοηκόσι· διὰ γὰρ τοὺς τοιούτους, τοῦτό ἐστι. θαυμάζω δ' ἔγωγε, τί δὴ ποτε τῶν μὲν ναυτῶν τοὺς ἀπολειπομένους, ὧν τριάκοντα δραχμαὶς ἕκαστος ἔχει μόνας, δέουσι καὶ κολάζουσιν οὗτοι, τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς μὴ συμπλέοντας, ὧν τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν εἴληφεν ἕκαστος, οὐ ταῦτ' αὖ ποιεῖθ' ὑμεῖς· ἀλλ', εἰάν μὲν πένης ὧν τις δι' ἐνδειαν ἀμάρτη, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίαις ἐνέχεται, εἰάν δὲ πλούσιος ὧν δι' αἰσχροκέρδειαν ταῦτ' ποιήσῃ, συγγνώμης τεύχεται; καὶ ποῦ τὸ πάντας ἔχειν ἴσον καὶ δημοκρατεῖσθαι¹ φαίνεται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβεύοντων;

δ'. Ἐτι τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ κακείνο ἀλόγως² ἔχειν, τὸν μὲν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, εἰάν ἀλῶ, τὸ τρίτον μέρος ἠτιμᾶσθαι τοῦ σώματος· τοὺς δὲ μὴ λόγον, ἀλλ' ἔργον, παράνομον πεποιοηκότας, μηδεμίαν δοῦναι δίκην. καὶ μὴν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες ἂν ὑμεῖς φήσατε τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πράως ἔχειν; προδιδάσκειν ἑτέρους ἀδίκους εἶναι. βούλομαι τοίνυν,³ ἐπειδήπερ παρῆλθον, καὶ τὰ συμβαίνοντα ἀπὸ τῶν τοιούτων ὑμῖν διεξελθεῖν.

ε'. Ἐπειδὴν γὰρ τις μισθωσάμενος τριηραρχίαν ἐκπλεύ-

¹ φαίνεται

² ἔχειν, * τὸ τὸν

³ ἐπειδήπερ εἰς τούτους τοὺς λόγους παρῆλθον

κολάσαι, ἀπὸ τοῦ, δοτέμενοι. WOLF.

δ'. Τὸ τρίτον μέρος ἠτιμᾶσθαι τοῦ σώματος] Τὸ καθάπαξ ἠτιμᾶσθαι [ἄτιμος] §. κβ'. fin. in Midiana et alibi habuimus: ut videantur et Athenienses diminutionem capitis habuisse magnam, majorem et maximam, ut nostri Jurisconsulti. IDEM.

Προδιδάσκων ἑτέροις] Lego προδιδάσκων. IDEM.

Προβλήζων] Sic et aliae editiones, sed in margine Benenatiense adscriptum est προβλήσκων, quod melius. PALMER.

ε'. Ἐπειδὴν γὰρ μισθωσάμενος κ. τ. λ.] Quae pessime reddidit doctus interpres. Τριηραρχία munus Athenis fuit, gravissimum et magnis constans sumptibus, trieris ad bellum instruendae et complendae. Qui eas condacebant navium praefecturas, abu-

tebantur ea potentate ad expilandos in mari ac capiendos quoscunque prohibere possent, praetexta ἀνδροληψίῳ. Cum quis homicidii reus aufugerat Athenis in aliam civitatem, Athenienses negotium dabant suis Trierarohis ac navium bellicarum praefectis, ut quoscunque in mari possent ex illa civitate homines comprehendere, caperent atque abducerent, ipsorumque bona diriperent, ἀνδροληψίῳ nomine. Quod jus repraesaliorum vulgo vocamus. Junxit ergo hic Demosthenes ἀνδροληψίας et οὐλας, quia diripiebant eos et eorum naves expilabant, adversus quos sibi esse jus ἀνδροληψίῳ praetendebant. Ex hoc praetexta multos ex sociis spoliabant innocios et immeritos. Qui, ut se vindicaret, quoscunque etiam Athenienses privatis navibus

1232 ση, πάντας ἀνθρώπους ἄγει καὶ φέρει· καὶ τὰς μὲν ἀφελείας ἰδία καρπούται, τὰς δὲ δίκας τούτων ὁ τυχὼν δίδωσιν ὑμῶν, καὶ μόνοις ὑμῖν οὐδαμῶσε ἐστὶν ἀνευ κηρυκείου βαδίσαι, διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατεσκευασμένας. ὥστε τῇ γ' ἀληθείᾳ σκοπῶν ἂν τις εὔροι τὰς τοιαύτας τριήρεις οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν, ἐκπεπλευκυίας. τὸν γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως τριήραρχον οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλουτήσῃν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσῃν, εἴπερ ἔσται τι τῶν δεόντων ὑμῖν· τούτων δὲ τὰναντία ἕκαστος ἐγνωκῶς ἐκπλεῖ. καὶ γὰρ τοὶ ¹ τὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέροις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. καὶ τούτων οὐδὲν ἐστὶν ἀλογον. δεδώκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν, ἔχειν ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν· τοῖς οὖν ἡμέληκόσι δόξης ἀδεια ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται γέγονε. τῶν μὲν τοίνυν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μαρθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν· ὑμᾶς δ', οἵτινες οὐδὲ

¹ τὰ παρὰ τῶν αὐτῶν τρόπων

navigantes capere possent, par pari eis respondebant, et abducebant, navigisque eorum expilabant. Ob eas injurias quas illæ civitates ab Atheniensium trierarchis accipiebant, non audebant privati, nec ipsi mercatores, ex urbe quoquam navigare sine caduceo. Adversus igitur hujusmodi civitates, que homicidii convictos aut læsas majestatis reos nollent ad supplicium reddere, ἀνδρολήψια et σύλας habere se intendebant, hoc est, jus hominum ex illis civitatibus, quocunque loco possent apprehendi, capiendorum, et bonorum, que ad eos pertinerent, diripiendum, tanquam adversas hostes. De M. U. p. 212. SALMASIUS. De Atheniensium trierarchia quod dicit Salmasius, merum somnium est. Dicit Demosthenes, eos, qui quandoque τριεραρχίαν conducebant, multa mala patrare solitos, direptis quibusque, sive amicis sive inimicis; atque inde fieri, ut Athenienses quilibet comprehenderent aut spoliarentur sæpe ab iis, quos expilati fuerant, jure talionis, quod nos *repræsalias* dicimus. At Salmasius contrario omnino sensu vult trierarchias illos conductores sub prætextu ἀνδροληψίαν *repræsaliarum* obvios quosque spoliare solitos, contra Demosthenis mentem apertam, et verborum elegantiam; que optime vertebat Wolfius, ex mente De-

mosthenis. Si qui igitur ab Atheniensium trierarchis redemptoribus spoliati fuerant nec jus obtinere poterant, dabantur iis a sua repub. adversus Athenienses σύλας, et, ut loquimur, *repræsalie*; per quas vexabantur, non trierarchi, qui injuriam fecerant, et inde locupletati erant, quod ait Demosthenes, sed quilibet alii, nec delicti nec lucri participes, ita ut vix possent Athenienses (quod ait oratorie Demosthenes) iter facere sine caduceo, διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατεσκευασμένας, propter tam corporum quam bonorum direptiones ab his excitate, aut quibus hi suis deprædationibus causam præstiterant. Ἀνδρολήψια igitur illæ et σύλας non erant Atheniensium, nec sub earum prætextu deprædationes illæ fiebant a trierarchis conductoribus, sed aliorum contra, quos hi trierarchi injuria spoliaverant. Cur igitur ad trierarchos illos, de quibus boni illi mercatores nunquam cogitarant, verba Salmasius torqueret, causa non erat. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. II. c. XX. §. XXI. HERALDUS. Vid. vol. III. p. 518. v. ult.

Καὶ γὰρ τοὶ τὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα] M. τὰ παρὰ τῶν αὐτῶν ἁμαρτήματα. In Jattag. M. τῶν τρόπων τῶν αὐτῶν. WOLF.

πεπονθότες πολλάκις ἤδη φυλάττεσθε, τί τις καλέσειεν ἄν;

5'. Ἄξιον τοίνυν καὶ περὶ τῶν συνευρηκότεων εἰπεῖν. οὐτα γὰρ ἠγοῦνται τινες ἐξουσίαν εἶναι σφίσι καὶ ποιεῖν ὅ τι βούλονται καὶ λέγειν παρ' ὑμῖν, ὥστε τῶν ¹ ποτὲ συγκατηγορούντων μετὰ Ἀριστοφῶντος καὶ πικρῶν ὄντων τοῖς μεμισθωκόσι τὰς τριηραρχίας νῦν κελεύουσί τινες τούτους στεφανῶσαι· καὶ δυοῖν θάτερον ἐξελέγχουσιν αὐτούς, ἢ τὸτ' ἐκείνους ἀδίκως συκοφαντοῦντες, ἢ νῦν τοῖσδ' ἐπὶ μισθῷ συνηγοροῦντες· καὶ χαρίσασθαι κελεύουσιν ὑμᾶς, ² ὥσπερ περὶ δωρεᾶς, ἀλλ' οὐ περὶ νικητηρίων, τῶν λόγων ¹²³³ ὄντων, ἢ καὶ χάριν τιθεμένων διὰ τῶν τοιούτων τοῖς ἀμελοῦσιν ὑμῶν, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν βελτιόνων, τοῖς ὑπηρετοῦσιν αἰ δεῖ, χαρίζεσθαι προσήκον.

6'. Ἐπειδ' οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τὰλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσιν, ὥστ' οὐ μόνον τοῖς πρότερον ῥηθεῖσιν ὑφ' αὐτῶν ἐναγτία τολμῶσι δημηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ νῦν οὐ ταῦτ' ἀλέγουσιν ἑαυτοῖς, οἳ τινες τοὺς μὲν ναύτας φασὶ δεῖν οἰκείους εἶναι τῆς τριήρους τῆς ληψιμένης τὸν στέφανον, τῶν δὲ τριηραρχῶν τοὺς ἠλλοτριωκότας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας τούτους στεφανῶσαι κελεύουσι· καὶ φασὶ μὲν οὐδένα τούτων πρότερον παρασκευάσασθαι, κελεύουσι δὲ κοινῇ στεφανῶν ἡμᾶς, τοῦ ψηφίσματος οὐ ταῦτα λέγοντος. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ³ τοῦτο συγχωρεῖν, ὅσπου καὶ μεμισθωκέναι τὴν τριηραρχίαν· οὔτε γὰρ τοῦθ' ὑπομείναιμι ἄν, οὔτ' ἐπειὶ ἐποίησα. προσποιοῦνται μὲν τοίνυν ὑπὲρ τοῦ δικαίου συνηγορεῖν· σπουδάζουσι δὲ μᾶλλον, ἢ προῖκ' ἄν τις ὑμῶν πράττων, ⁴ ὥσπερ ἄξια τοῦ μισθοῦ ποιῆσαι προσήκον ἑαυτοῖς, ἀλλ' οὐ γνώμην ἀποφῆμασθαι. εἴθ', ὥσπερ οὐχὶ πολιτείας κοινῆς μετέχοντες, καὶ διὰ ταῦτα τῷ βουλομένῳ λέγειν ἐξόν, ἀλλ' ἱερωσύνην ἰδίαν αὐτοῖ τινὰ ταύτην ἔχον-

¹ τότε² ἕς περὶ³ τοῦ τοῦτο σ., δ. κ. καὶ ⁴ τοῦ μεμισθωκέναι⁴ ὥσπερ οὐκ, ἄξια τοῦ μισθοῦ ποιῆσαι, πρ. ἑαυτ. ἀλλὰ * γνώμην

ζ'. Χάρις τιθεμένων] M. καταδιδόμενον. σπ. ἀ δεῖ, χαρίζεσθαι προσήκον] Suspectus IDEM. L. χάρις τιθεῖται ὑμᾶς, referendo ad locum, in quo conuertendo me nos ipsos] π. vel potius, χάρις τῶν δωρομένων; ζ'. Ἡ πρῶκ' ἐν τῇ ἀμῶν πράττων] S. σωπο-

'Ἄλλ' οὐ διὰ τῶν βελτιόνων, τοῖς ὑπηρετοῦ-

δάσει. IDEM.

τες, ἂν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχοι καὶ θρασὺν εἶναί φασι· καὶ εἰς τοσοῦτον ἀναισθησίας προήκουσιν, ὥστ' οἴονται, τὸν ἅπαξ εἰρηκότα ἀν καλέσωσιν ἀναιδῆ, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον καλοὺς καγαθοὺς νομίζεσθαι. καίτοι, διὰ μὲν τὰς τούτων δημηγορίας, 1234 πολλὰ χειρὸν ἔχει· διὰ δὲ τοὺς οἰομένους δεῖν τὰ δίκαια ἀντιλέγειν, οὐ πάντ' ἀπόλωλε. τοιοῦτους τοίνυν τοὺς συνηγοροῦντας αὐτοῖς παρεσκευασμένοι, καὶ τοσαύτην βλασφημίαν εἰδότες οὖσαν καθ' αὐτῶν τοῖς βουλομένοις τι λέγειν¹ φλαυῖρον, ὅμως εἰς λόγον ἤξιώσαν καταστήναι, καὶ κακῶς τιν' ἐτόλμησαν εἰπεῖν, οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχοι κακῶς αὐταῖς. τοῦ τοίνυν τούτους ἀδίκους εἶναι καὶ θρασεῖς οὐδένας ὑμῶν εἰσὶν αἰτιώτεροι· παρὰ γὰρ τῶν λεγόντων, οὓς ἴστε ἐπὶ μισθῷ τοῦτο πρᾶττοντας, πυνθάνεσθε ποῖόν τιν' ἕκαστον δεῖ νομίζειν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον, τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπὸ τούτων ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγεῖσθαι; καὶ γὰρ τοι πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται καὶ μονοουχὲ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινὰ, καὶ στεφανοῦν, ὃν ἀν αὐταῖς δοκῆ, καὶ μὴ στεφανοῦν, κελεύουσι, κυριωτέρους αὐτοὺς τῶν ὑμετέρων δογμάτων καθιστάντες. ἐγὼ δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παλαιῶ, μὴ ποιεῖν τὴν τῶν ἀναλίσκειν ἐθελόντων φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξία. εἰ δὲ μὴ, διδάξετε πάντας τὰ μὲν ὑφ' ὑμῶν προσταττόμενα ὡς εὐτελέστατα διοικεῖν, τοὺς δ' ὑπὲρ τούτων ἀναιδῶς εἰς ὑμᾶς ψευδομένους ὡς πλείστου μισθοῦσθαι.

¹ φαῦλον

Διὰ πάσχοι] Ἀγανακτοῦσιν ἀδικεῖσθαι. αὐτὸς τὸς δικαίους. IDEM.
 προσποιεῖσθαι. IDEM. Πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται.] Non placet.
 Ἐν καλίωσι] Μ. ἂν τινα καλίωσι. IDEM. F. διακίεται, αὐτὸ διοικεῖται, ἀπὸ τοῦ, διοικεῖν τὰ δίκαια ἀντιλέγειν] F. πρὸς τὰ δίκαια, καὶ δι' ἑαυτῶν. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

ΑΥΚΩΝ τις, τὸ γένος Ἡρακλειώτης, τῇ Πασίανος ἐχρήτο τραπέζῃ. αὐτός, μέλλον ἐκ-
 πλεῖν εἰς Λιβύην, κατίλιπεν ἀργύριον παρὰ Πασίαν, ὡς μὲν Πασίαν ζῆν ἔλεγε, καὶ
 Ἄπολλόδωρος λέγει τὴν ἐπιτάμειον ἀποδοῦναι Κηφισιάδῃ ὡς δὲ Κάλλιππος φησὶν, ἑαυτῷ
 1234
 1235
 χαρισάμενος, φίλον τε ὄντι καὶ πρεξέειν τῶν πάντων Ἡρακλειωτῶν. ἀποθανόντος δὲ τοῦ
 Λυκάου, τὸ ἀργύριον ἀπέδωκε Κηφισιάδῃ Κάλλιππος δὲ, ὡς φησὶν Ἄπολλόδωρος, ἐπιπέδῃ
 πρὶθεν τὴν Πασίαν οὐκ ἠδύνατο μὲθ' ἑαυτοῦ γασόμενος συνεπιβίβησαι τῷ ξίνῳ, ἐπ' αὐτῷ
 ἔλθε τὸν Πασίαν, βλάβης αὐτῷ διακείμενος, καὶ Λυσιδαίη τὸ πρῶγμα ἐπιτρέψαν, ἔ-
 τις, Πασίανος ζῆτος, οὐδὲν ἀπέφρατο. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου, αὐδὶς Ἄπολλόδωρος λαγχά-
 νει δίκην τοῦ ἀργυρίου Κάλλιππος, καὶ ἤξιον πάλιν ἐπιτρέψαι τῷ Λυσιδαίῃ. ὁ δὲ Ἄπολ-
 λόδωρος τὸν μὲν διαίτητὴν ἰδέσθαι πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου Λυσιδαίου ἀπήγγειλε, ἦ,
 ὡς φησὶν, ἡμέτερος δικάση, καὶ μὴ χωρὶς θεοῦ διαίτην τῷ Κάλλιππῳ χαρίσεται. ὁ δὲ Λυ-
 σιδαίης ἑὶς ἡμέτερος ἀπέφρατο, καὶ κατεδίηθη τὴν δίκην. διότι, ἴφασιν δούς, ὁ Ἄπολλό-
 δωρος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσέρχεται.

¹ Deest οὐα.

Πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου, Λυσιδαίου
 ἀπήγγειλε] F. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς
 νόμους Λυσιδαίου ἀπήγγειλε. Oratio habet
 p. 247. v. 5. κατὰ τοὺς νόμους γὰρ ἐπιτρέ-
 ψα, καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὴν ἀρχὴν. et v. pen.
 ὁ δὲ Λυσιδαίης οὐα ἡμέτερος, addita negatione.

Oratio habet p. 247. v. 6. αὐτός δὲ τὴν κατὰ
 τοὺς νόμους ἀπήγγειλεν διαίτην ἑμῶν
 ἀνόμων διαίτησιν. WOLF.

Εἰς δικαστήριον εἰσέρχεται] Vid. Petit.
 Comm. in L. A. I. IV. t. V. §. IV. *

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ

ΛΟΓΟΣ.

Α. ΟΥΚ ἔστι χαλεπώτερον οὐδὲν, ὢ ἄνδρες δικασταί, 1235
 ἢ ὅταν ἄνθρωπος, δόξαν ἔχων καὶ δυνάμενος εἰπεῖν, τολμᾷ
 ψεύδασθαι καὶ μαρτύρων εὐπορῇ. ἀνάγκη γὰρ ἤδη ἐστὶ τῶ
 φεύγοντι, μηκέτι περὶ τοῦ πράγματος μόνον λέγειν, ἀλλὰ 1236
 καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ λέγοντος, ὡς οὐκ εἰκὸς αὐτῷ διὰ τὴν
 δόξαν πιστεύειν. εἰ γὰρ ἔθος καταστήσετε τοῖς δυναμένοις

εἰπεῖν καὶ δοῖσαν ἔχουσι μᾶλλον πιστεύειν, ἢ τοῖς ἀδυνατωτέροις, ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔσσωθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευασότες. δέσμαι οὖν ὑμῶν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο πώποτε πρᾶγμα αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐδικάσατέ, μηδὲ μεθ' ἑτέραν τὴν γνώμην γενόμενοι, μήτε μετὰ τῶν διωκόντων μήτε μετὰ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ τὸ δίκαιον σκεψάμενοι, οὕτω καὶ νῦν διαγνῶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμῖν διηγῆσομαι.

Ε'. Λύκων γὰρ ὁ Ἡρακλεώτης, ὃ ἄνδρες δικασταί, οὗτος ἴδ' οὐ καὶ αὐτὸς λέγει, τῇ τραπέζῃ τῇ τοῦ πατρὸς ἐχρήτο, ὡς περ καὶ οἱ ἄλλοι ἐμπόροι, ζένος μὲν ὢν Ἀριστῶν τῷ Δεκελεῖ καὶ Ἀρχεβιάδῃ τῷ Λαμπρεῖ, ἀνδρωπος² δὲ σῶφρων. οὗτος, ἐπειδὴ ἐκπλεῖν ἤμελλεν εἰς τὴν Λιβύην, διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐναντίον Ἀρχεβιάδου καὶ Φρασίου προσέταξε τὸ ἀργύριον, ὃ κατέλιπεν, — ἦν δὲ τοῦτο ἑκκαίδεκα μναῖ καὶ τετταρακάοντα δραχμαί, ὡς ἐγὼ ὑμῖν πᾶν ἀκριβῶς ἐπιδείξω —, Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι, λέγων, ὅτι κοινῶς αὐτοῦ εἶη ὁ Κηφισιάδης οὗτος, οἰκῆτωρ μὲν ὢν ἐν Σκύρω, ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐφ' ἑτέρα ἀποδημῶν ἐμπορία¹ δεῖξαι δὲ ἂν αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστήσαι τῷ Ἀρχεβιάδῃ καὶ τῷ Φρασίᾳ προσέταξεν, ἐπειδὴ ἦκοι ἐκ τῆς ἀποδημίας. εἰδῶσι δὲ πάντες οἱ τραπεζῖται, ὅταν τις ἀργύριον τιθεῖς ἰδιώτης

¹ ὅτι καὶ αὐτὸς αὐτὸς

² δι τὴν σῶφρον

1. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς] M. ἐφ' ὑμᾶς αὐτοῖς, etai non ignora, sæpius in auctoribus ita legi: sed illud dubito, errore librario id fiat, an auctoritate scriptorum. WOLF. Dicitur pro ἐφ' ὑμᾶς αὐτοῖς. AUGER.

Μηδὲ μεθ' ἑτέραν τὴν γνώμην γενόμενοι] Ἀπὸ τῶ, μετὰ μνηστέρον, κατ' Ἀττικὴν γράμην. WOLF.

Ε'. τῷ Δεκελεῖ] Alii Δεκαλειῖ, κατὰ τὴν Δεκαλίαν. Sed malo Δεκαλεῖ, ut Ἀλεξανδρεῖ, κατὰ συνηθῆσιν. IDEM.

Εἰδῶσι δὲ πάντες] Hic vides præcipuum trapezitarum ministerium, apud quos pecunia a peregrinis vel aliis deponeretur, recipiendæ, vel iis dandæ, quibus convenerat, qui ideo rationes conficiebant, quibus continebatur inter cætera, quid a quoque acceperant, quid et quibus dare aut reddere aliquid tenerentur. In Anon. in Salmas. Obis. ad J. A. et R. l. II. c. XXIV. §. VIII. HERALDUS.

Ὅταν τις ἀργύριον τιθεῖς ἰδιώτης] τὸ

ιδιώτης suspectum est: malim aliud. WOLF.

Ὅταν τις — προστάτη] Hic ιδιώτης quibusdam displicet, nec immerito. Scriptum fortasse fuerat, ἔταν ἀργύριον τιθεῖς ἰδιῶ τις ἀνομιῶν τῷ προστάτῃ, cum quis pecuniam suam deponit alicui reddendam, vel, quam jubet alicui reddi. τιθεῖς hac in re proprium est. Unde ἴματα ejusmodi pecunie apud argentarios depositæ, Platarch: Consol. ad Apollon. Sic apud Plautum in Cærolione [act. III. v. 62.]

Tecum oro, et queso, qui has tabellas afferet,

Tibi, ut ei detur, quam istio emi virginem,

Quod te presentē istio egī, teque interprete,

Et aurum, et vestem: jam solis, ut convenerit.

Argentum des lenoni, haic des virginem.

Ibid. §. IX. HERALDUS.

ἀποδοῦναι τῷ προστάτῃ, πρῶτον τοῦ θέντος τοῦνομα γρά- 1237
φειν καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου ἔπειτα παραγράφει,
τῷ δεῖνι ἀποδοῦναι δεῖ. καὶ, εἰάν μὲν γινώσκωσι τὴν ὄψιν
τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ εἰάν δὲ ἀποδοῦναι, τοσοῦτον μόνον ποιῶν,
γράψαι, ᾧ δὲ ἀποδοῦναι· εἰάν δὲ μὴ γινώσκωσι, καὶ τού-
του τοῦνομα προσπαραγράφειν, ὅς ἀν μέλλῃ συστήσειν καὶ
δείξειν τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἀν δὲ κομίσασθαι τὸ ἀργύριον.

γ'. Τύχης δὲ συμβάσης τοιαύτης τῷ Λύκωνι τούτῳ,
ᾧστε, εὐθύς ἐκπλέοντα αὐτὸν, περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλ-
πον ὑπὸ ληστρίδων νεῶν τὰ τε χρήματα καταχθῆναι
εἰς Ἄργος καὶ αὐτὸν τοξευθέντα ἀποθανεῖν, ἔρχεται ἐπὶ
τὴν τράπεζαν Κάλλιππος αὐτοσὶ εὐθύς ἐρωτῶν Λύκωνα
Ἡρακλεώτην εἰ γινώσκωσιν. ἀποκριναμένου δὲ Φορμίωνος
τουτουῖ, ὅτι γινώσκωσιν· ἀρα καὶ ἐχρήτο ὑμῖν; ἔφη ὁ
Φορμίων· ἀλλὰ πρὸς τί ἐρωτᾷς; πρὸς τί; ἔφη, ἐγὼ σοι
ἔρω. ἐκεῖνος μὲν τετελεύτηκεν· ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω
τῶν Ἡρακλεωτῶν. ἀξιώ¹ δέ σε δεῖξαι μοι τὰ γράμματα,
εἴν εἶδω, εἴ τι καταλέλοιπεν ἀργύριον· ἐξ ἀνάγκης γάρ μοι
ἐστὶν ἀπάντων Ἡρακλεωτῶν ἐπιμελεῖσθαι. ἀκούσας δ'
αὐτοῦ ὁ Φορμίων, ᾧ ἄνδρες δικασταί, ἔδειξεν εὐθέως παρα-

1 δι

¹ Q. Iam] Imo an pro iam. AUGER.

Τοσοῦτον μόνον ποιῶν] S. εἰάσθαι.
WOLF.

² Ὅς ἀν μέλλῃ συστήσειν] Quomodo oportet ostendere et testificari eum esse cui dari oportet. BUDAEUS.

³ Ὅς ἀν μέλλῃ συστήσειν] Verba ista male accipiunt docti interpretes. συστήσειν non est hic commendare, sed testationis suae indicare. Is igitur, qui hoc munere fungitur, est notor et cognitor. Quomodo συστηματικὰ ἐπιστολαὶ non semper commendatitiae, sed testimoniales. συστήσειν apud Isocrotem in Trapezit. est dare aliquem qui se constituat soluturum. Ibid. §. X. HERALDUS.

γ'. Ἐκπλέοντα αὐτὸν] Haec verba cum nulla re coherent; deberet legi ἐκπλήροτος αὐτοῦ. AUGER.

⁴ Ἀρα καὶ ἐχρήτο] Verba haec sunt distinguenda; ἀρα καὶ ἐχρήτο ὑμῖν; ἔφη ὁ Φορμίων. Quod dicit ἐχρήτο ὑμῖν i. e. τῇ ἰδίᾳ τράπεζῃ. An pecunias suas mensae vestrae credidat? apud vos collocabat, aut deponerat? Peregrini pecunias suas apud mensarios saepius deponabant, ut eis essent

in tuto. Qui igitur mensarios habebant pecuniarum ad eam rem, et caetera istiusmodi, dicebantur αὐτοῖς χρῆσθαι, vel τῇ αὐτῶν τράπεζῃ. Isocr. in Trapezit. et Demosth. supra p. 239. v. 9. Ibid. §. XI. HERALDUS.

⁵ Ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω] Cum autem sim proxenus omnium negotiatorum Heracleensium in universum, queso exhibe mihi rationes mensae tuae, ut sciam aequid ille pecuniarum apud mensam depositarium habuerit. Proxenus sunt cancellatores et interventores quosque conglutinatores hominum inter se stipulantium et spondentium, aut quemvis contractum conventumque ineuntium. Apud Senecam non semel legitur pro iis, qui nominibus faciendis intervenire solent. BUDAEUS.

⁶ ἔδειξεν εὐθέως παραγγῆμα] Ἐκ παραγγῆματι τὰ χρήματα δίδωμι, ἢ κατὰ δῶρον. Sed si ληστρίδης κῆρ fuerunt, cur Argos redierant? cur pecuniam non eripuerant? An a republica missae fuerant contra alios? et miser hic Lycon obiter periit. In farag. Neutrum placet [nec παραγγῆμα nec τὰ χρήματα], τὰ γράμματα probō. WOLF.

χρήμα. δείξαντος δὲ αὐτοῦ τὸ γραμματεῖον, ἀναγνοὺς αὐ-
 τὸς καὶ ἄλλος οὐδεὶς, καὶ ἰδὼν γεγραμμένον ἐν αὐτῷ
 Λύκων Ἡρακλεώτης -- Χιλίας ἑξακοσίας τετ-
 ταράκοντα Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι δεῖ -- Ἀρ-
 χεβιάδης Λαμπρεὺς δείξει τὸν Κηφισιάδην
 ἄχρηστο ἀπιὼν σιωπῆ, καὶ πλέον ἢ πέντε μηνῶν οὐδένα
 λόγον ἐποιήσατο. ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Κηφισιάδου μετὰ
 ταῦτα καὶ προσελθόντος πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ ἀπαι-
 1238 τούντος τὰ χρήματα, παρόντος δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 Ἀρχεβιάδου καὶ τοῦ Φρασίου, οὓς ὁ Λύκων τῷ πατρὶ συν-
 ἔστησε καὶ ἐκέλευσε τὸν Κηφισιάδην δεῖξαι, ὃς εἶη, ἐπειδὴ
 ἔλθοι, ¹ παρόντων καὶ ἄλλων, ἔξαριθμῆσας αὐτῷ τὰς ἐκ-
 καιδέκα μναῖς καὶ τετταράκοντα δραχμαῖς ἀπέδωκε Φορ-
 μίων οὐτοσί. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, τούτων ἀπάντων ὑμῖν τὰς
 μαρτυρίας ἀναγνώσεται.

MARTYRIAΙ.

δ'. Ὅτι μὲν ἀληθῆ ἀπαντα εἶπον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες
 δικασταί, τῶν μαρτυριῶν ἀκηκόατε. προσελθὼν δὲ συχνῶ
 χρόνῳ ὕστερον πρὸς τὸν πατέρα Κάλλιππος οὐτοσί ἐν
 ἄστει, ἤρετο αὐτὸν, εἰ ἤδη ἐπιδημηκῶς εἶη ὁ Κηφισιάδης,
 ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον εἶη ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον τὸ ὑπὸ τοῦ
 Λύκωνος τοῦ Ἡρακλεώτου καταλειφθέν; ἀποκριναμένου δὲ
 τοῦ πατρὸς, ὅτι οἴοιτο μὲν, εἰ μέντοι βούλοιτο εἰς Πειραιᾶ
 καταεῆναι, τὴν ἀκρίβειαν εἰσοίτο· οἰσθ' ἀ τοι, ἔφη, ὅ τι
 ἐστίν, ὡς Πασίων, ὃ σε ἐρωτῶ; — καὶ, μὰ τὸν Δία καὶ
 τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα, οὐ ψεύσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς
 ἄνδρες δικασταί, ἀλλ', ἂ τοῦ πατρὸς ἤκουον, διηγῆσομαι

¹ παρόντων ὁ δὲ καὶ

Εἰδὼς τὰ γράμματα] Pro verbis istis
 pleraque exemplaria habent εἰδὼς παρα-
 χρήμα. Sed vera lectio est τὰ γράμματα.
 Ergo rationes argentariorum rem omnem
 cum iis gestam continebant; pecunias
 apud eos depositas, et quibus conditioni-
 bus, sive cum usuris reddendas, sive sine
 usuris, et totam negotii rationem: et
 ideo tam jure Græco, quam jure Romano
 edi debuerunt iis, quorum intererat, etsi
 nemo invitus rem suam edere et exhibere
 cogendus sit; cum ejusmodi rationes non

sint argentarii propriæ, sed et iis com-
 munes, quibuscum ei res est. Et ideo
 summa diligentia consuebantur. De-
 mosth. π. Τιμίθ. [p. 193. v. 23] Et cum
 cui pecuniam de mensa dabant, adscri-
 bere solebant sæpius al quem usum eam
 darent, ut de re omni constaret certius.
 π. Τιμίθ. [p. 200. v. 2.] Ibid. §. XII.
 HERALDUS.

Ὅς ὁ Λύκων] Verti quasi legeretur:
 οὓς ὁ Λύκων τῷ πατρὶ συστήσει ἐκίλευσε τὸν
 Κηφισιάδην καὶ δεῖξαι. AUGER.

ὕμῃν. — ἔξεστί σοι, ἔφη, ἐμέ τε εὖ ποιῆσαι καὶ σεαυτὸν μηδὲν βλαβῆναι· προξενῶν μὲν γὰρ τυγχάνω τῶν Ἑρακλεωτῶν, βούλοιο δ' ἂν, ὡς οἶμαι ἐγὼ, ἐμέ μᾶλλον τὸ ἀργύριον λαβεῖν, ἢ τὸν μέτοικον ἄνθρωπον καὶ ἐν Σκύρω κατοικοῦντα καὶ οὐδενὸς ἀξίον. συμβέβηκε δὲ τοιοῦτόν τι. ὁ Λύκων τυγχάνει ὦν καὶ ἄπαις καὶ κληρονόμον οὐδένα οἴκοι καταλιπῶν, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι· πρὸς δὲ τούτῳ, ἐπειδὴ εἰς Ἄργος κατήχθη τετρωμένος, τῷ προξένῳ τῶν Ἑρακλεωτῶν τῷ Ἀργεῖῳ τὰ χρήματα δέδωκεν, ἃ κατήχθη μετ' αὐτοῦ. οἷός οὖν εἰμὶ καὶ ἐγὼ τὰ ἐνθάδε αὐτὸς ¹²³⁹ ἀξιούην λαμβάνειν· ἠγοῦμαι γὰρ δίκαιος εἶναι ἔχειν. σὺ οὖν, εἰ ἄρα μὴ ἀπειλήφε, λέγε, ὅτι ἐγὼ ἀμφισβητῶ, ἂν ἄρα ἔλθῃ ὁ Κηφισιάδης· εἰ δ' ἄρα ἀπειλήφε, λέγε, ὅτι ἐγὼ, μάρτυρας ἔχων, ἠξίου ἐμφανῆ καταστήσαι τὰ χρήματα ἢ τὸν κεκομισμένον, καὶ, εἴ τι με βούλεται ἀφελέσθαι, πρόξενον ὄντα ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρηστο, ἐγὼ, ἔφη ὁ πατήρ, ὦ Κάλλιππε, χαρίζεσθαι μὲν σοι βούλομαι — καὶ γὰρ ἂν καὶ μαινοίμην, εἰ μὴ —, οὕτω μὲν τοι, ὅπως ἂν αὐτὸς τε δόξω μὴ χείρων εἶναι καὶ ἐκ τοῦ πράγματος μηδὲν ζημιώσομαι. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα πρὸς τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Ἀριστόνου, καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν Κηφισιάδην, οὐδὲν διαφέρει· εἰάν μέντοι μὴ θέλωσι ταῦτα ποιεῖν εἰπόντος ἐμοῦ, αὐτὸς ἦδη διαλέγου αὐτοῖς. ἀμέλει, ἔφη οὗτος, ὦ Πασίων, εἰάν βούλει σὺ, ἀναγκάσεις αὐτούς ταῦτα ποιῆσαι. ἃ μὲν οὖν διελέχθη, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὗτος μὲν τῷ πατρὶ, ἐκεῖνος δὲ τῷ Ἀρχεβιάδῃ καὶ τῷ Κηφισιάδῃ, τούτου δεηθέντος, καὶ τούτῳ χαριζόμενος, ταῦτά ἐστιν, ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἢ δίκη αὕτη πέπλασται· ὦν ἐγὼ ἠθέλον τούτῳ ταύτην, ἥτις εἴη μεγίστη πίστις, δοῦναι, ἢ μὴν ἐγὼ τοῦ πατρὸς ἀκούειν. οὗτος δὲ ὁ ἀξίῳ ὑφ' ὑμῶν πιστεύεσθαι, ὡς ἀληθῆ λέγων, τρία ἔτη διαλιπῶν, ἐπειδὴ, τοπρῶτον διαλεχθέντος τοῦ πατρὸς τῷ Ἀρχεβιάδῃ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς Κηφισιάδου ¹ ἐπιτηδεύεις,

¹ ἐπιτηδεύεις τοῖς Κηφισιάδου

Υ. Οἷός εἰμι ἀξιὸν λαμβάνειν] Ἀπὸ τοῦ, λαμβάνειν ἀξίῳ. ἢ, νομίζω δίκαιος εἶναι λαμβάνειν. WOLF.

Πρόξενον] L. πρόξενον ὄντα ἂν ἀφαιρεθῆναι. AUGER.

Πρὸς τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Ἀριστόνου] Sarga φρασίαν dixit. WOLF.

Ἐν ἧν ἔδειλον τούτῳ αὐτῷ ἕως εἰς μεγίστη πίστις δοῦναι, ἢ μὴν ἐγὼ τοῦ πατρὸς ἀκούειν] Ἀπὸ τῷ, ὅτι ἐγὼ ἀκούω. IDEM.

οὐκ ἔφασαν Καλλίπῳ προσέχειν τὸν νοῦν ¹ οὐδὲν οἷς λέγει· ἐπειδὴ δὲ ἤσθετο ἀδυνατῶς ἤδη ἔχοντα τὸν πατέρα καὶ μόγις εἰς ἄστῳ ἀναβαίνοντα καὶ τὸν ὄφθαλμὸν αὐτὸν ¹²⁴⁰ προδιδόντα, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, οὐ μὰ Δί' οὐχ ὡς περ νῦν ἀργυρίου, ἀλλὰ βλάβης, ἐγκαλέσας βλάβειν ἑαυτὸν ἀποδιδόντα Κηφισιάδῃ τὸ ἀργύριον, ὃ κατέλιπε Λύκων ὁ Ἡρακλειώτης παρ' αὐτῷ, ἀνευ αὐτοῦ, ὁμολογήσαντα μὴ ἀποδώσειν. λαχὼν δὲ, παρὰ μὲν τοῦ διαιτητοῦ ἀνείλετο τὸ γραμματεῖον· προῦκαλέσατο δ' αὐτὸν ἐπιτρέψαι Λυσιθεΐδῃ, αὐτοῦ μὲν καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀφαρέως ἐταίρω, γνωρίμῳ δὲ τοῦ πατρὸς. ἐπιτρέψαντος δὲ τοῦ πατρὸς, ὃν μὲν χρόνον ἔζη ὁ πατὴρ, ὅμως, καί περ οἰκειῶς ἔχων τούτοις, ὁ Λυσιθεΐδης οὐκ ἐτόλμα οὐδὲν εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρτάνειν. καίτοι οὕτω τινὲς ἀναίσχυντοί εἰσι τῶν οἰκειῶν τῶν τουτουῖ, ὥστε ἐτόλμησαν μαρτυρησάσαι, ὡς ὁ μὲν Κάλλιππος ὄρκον τῷ πατρὶ δοίη, ὁ δὲ πατὴρ οὐκ ἐθέλοι ὁμόσαι παρὰ τῷ Λυσιθεΐδῃ· καὶ οἴονται ἡμᾶς πείσειν, ὡς ὁ Λυσιθεΐδης οἰκειῶς μὲν ὢν τῷ Καλλίπῳ, διαιτῶν δὲ τὴν δίκαιαν, ἀπέσχετ' ἂν μὴ οὐκ εὐθύς τοῦ πατρὸς καταδαιτῆσαι, δι' αὐτοῦ γε ἑαυτῷ μὴ ² θέλων δικαστοῦ γενέσθαι τοῦ πατρὸς. ὡς δὲ ἐγὼ μὲν ἀληθῆ λέγω, οὗτοι δὲ ψεύδονται, πρῶτον μὲν αὐτὸ ἡμῖν τούτο γενέσθαι τεκμήριον, ὅτι κατεγνώκει ἂν αὐτοῦ ὁ Λυσιθεΐδης, καὶ ὅτι ἐγὼ ἐξούλης ἂν ἔφευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην· πρὸς δὲ τούτῳ ἐγὼ ἡμῖν τοὺς παρόντας ἑκάστοτε τῷ πατρὶ ἐν ταῖς συνόδοις ταῖς πρὸς τούτον, αἱ παρὰ τῷ Λυσιθεΐδῃ ἐγίνοντο, μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

έ. "Οτι μὲν, ³ οὐ προκαλεσάμενος εἰς ὄρκον τὸν πατέρα τότε, νυνὶ ἐκείνου τετελευτηκότος καταψεύδεται, καὶ κατ'

¹ οὐδὲν αὐτοῖς λέγει

² θέλωντος

³ ἂν οὐ προκαλεσάμενος

Οἷα ἔφασαν Καλλίπῳ προσέχειν τὸν νοῦν neque exemplum ullo, possum defendere. οὐδὲν οἷς λέγει] Καλλίπῳ οἷς λέγει, ἀντι τῷ, τοῖς Καλλίπῳ λέγει. IDEM. Τῷ πατρὶ] Hoc alterum τῷ πατρὶ Δι' αὐτοῦ γε ἑαυτῷ μὴ θέλων δικαστοῦ supervacuum videtur et recidendum. γησθῆναι τῷ πατρὶ] Lego μὰ Δίοντες. AUGER. Hanc enim constructionem neque regula, έ. "Οτι μὲν ἂν προκαλεσάμενος] Sententia

ἐμοῦ ῥαδίως τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας τοὺς οἰκείους τοὺς 1241
 ἑαυτοῦ παρέχεται, ἐκ τε τῶν τεκμηρίων καὶ ἐκ τῆς μαρ-
 τυρίας ταύτης ῥαδίον ὑμῖν εἰδέναι. ὅτι δὲ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ
 πατρὸς ἠθέλησα αὐτῷ πίστιν δοῦναι, ἥνπερ ὁ νόμος κε-
 λεύει, εἰάν τις τεθνεῶτι ἐπικαλῶν δικάζηται τῷ κληρονόμῳ,
 μὴ δοκεῖν μοι μήτε ὁμολογήσαι τὸν πατέρα τούτῳ ἀποδώ-
 σειν τὸ ἀργύριον ὃ κατέλιπε Λύκων, μήτε συσταθῆναι
 αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίων, ἢ μὴν
 διαλογίσασθαι τε ἐναντίον Ἀρχεβιάδου τῷ Λύκωνι αὐτὸς
 καὶ προσταχθῆναι αὐτῷ Κηφισιάδῃ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον
 τὸν δὲ Κηφισιάδην δεῖξαι αὐτῷ τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ ὅτε
 Κάλλιππος προσῆλθε τοπρῶτον πρὸς τὴν τράπεζαν, λέγων,
 ὅτι τετελευτηκῶς εἶη ὁ Λύκων, καὶ αὐτὸς ἀξίῳσι τὰ γράμ-
 ματα ἰδεῖν, εἴ τι καταλειπωῶς εἶη ὁ ξένος ἀργύριον, ἢ
 μὴν δεῖξαντος ἑαυτοῦ εὐθύς αὐτῷ τὰ γράμματα, ἰδόντα
 αὐτὸν τῷ Κηφισιάδῃ γεγραμμένον ἀποδοῦναι, σιωπῇ οἴχε-
 σθαι ἀπιόντα, οὐδὲν οὔτε ἀμφισβητήσαντα, οὔτ' ἀπει-
 πόντ' αὐτὸν περὶ τοῦ ἀργυρίου — τούτων ὑμῖν τὰς τε
 μαρτυρίας ἀμφοτέρας καὶ τὸν νόμον ἀναγνώσεται.

MARTYRIAI. NOMOS.

ς'. Φέρε δὴ ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς οὐδ' ἐχρήτο
 Λύκων τῷ Καλλίππῳ, ἐπιδείξω. ¹ οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ
 τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτουῖ, τοῦ φάσκοντος
 αὐτῷ δωρεὰν δοθῆναι τὸ ἀργύριον τοῦτο παρὰ τοῦ Λύκωνος.
 ἐκεῖνος γὰρ τετταράκοντα μνας ἐκδοσιν ἐκδούς εἰς Θράκην
 Μεγακλειδῇ τῷ Ἐλευσινίῳ καὶ Θρασύλλῳ τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ, μεταδόξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσε πλεῖν, μηδὲ κινδυνεύειν,

¹ οἶμαι

postulat ὡς προκαλεσαμένου. WOLF.
 "Οτι δὲ ἐγὼ ὑπὲρ κ. τ. λ.] Vid. Petit.
 Comm. in L. A. l. II. t. IV. §. XVIII.
 Ἐπὶ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος] Vetus
 Hervagiana rectius ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ
 Φορμίων, S. ἠθέλησεν αὐτῷ πίστιν δοῦναι.
 WOLF.

Οὐτ' ἀπιπόντ' αὐτῷ] Ἀπαγορεύσαντα.
 non est opus mutare in ἀπιπόντα. IDEM.
 Ἀμφοτέρας] Ipsius Phormionis, et eo-
 rum quibuscum egit, et qui cum eo ege-

runt. AUGER.

ς'. Οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι] S.
 τεκμηρίον. WOLF.
 Μεταδόξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσε πλεῖν] Si
 τοὺς δαπισαμένους subintelligas, verte:
 cum mutata sententia non committendum
 esse putasset, ut illi cum periculo illuc na-
 vigarent. Sed durum hoc est, et parum
 consentaneum. Quare legere malim, με-
 ταδόξαν αὐτοῖς. IDEM. Imo αὐτοῖς. AU-
 GER.

1242 ἐγκαλέσας τι τῷ Μεγακλείδῃ περὶ τῶν τόκων, ὡς ἐξηπα-
τημένος, διεφέρετο καὶ ἐδικάζετο, βουλόμενος τὴν ἐκδοσιν
κομίσασθαι. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τούτων
χρήματα γενομένης, τὸν μὲν Καλλιππον ὁ Λύκων οὐδαμῶς
πώποτε παρεκάλεσε, τὸν δὲ Ἀρχεβιάδην καὶ τοὺς τοῦ Ἀρ-
χεβιάδου φίλους· καὶ ὁ διαλλάξας αὐτοὺς Ἀρχεβιάδης ἦν.
ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν αὐτὸν τὸν Μεγακλείδην
μάρτυρα παρεξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οὕτωςι μὲν οἰκείως χρώμενος, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὁ Λύκων
τῷ Καλλίππῳ, ὥστε μήτε παρακαλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὰ αὐ-
τοῦ πράγματα, μήτε κατὰγεσθαι ὡς τοῦτον μηδεπώποτε·
καὶ αὐτὸ γε τοῦτο μόνον οὐ τετολμήκασιν οἱ οἰκείοι τούτου
μαρτυρῆσαι, ὡς κατήγετο παρὰ τούτῳ ἐκεῖνος, εὐ εἰδότες,
ὅτι διὰ βασιάνου ἐκ τῶν οἰκετῶν ὁ ἔλεγχος ἤδη ἔσοιτο, εἴ
τι τοιοῦτο ψεύσαιντο.

ζ. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τεκμήριόν τι εἰπεῖν τηλικού-
τον, ὃ δῆλον ὑμῖν ἔσται, ὡς ἔγωγε οἶμαι, ὅτι πάντα πρὸς
ὑμᾶς εἴψυσται. τῷ γὰρ Λύκωνι, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἶπερ
ἠσπάζετο μὲν καὶ τοῦτον καὶ οἰκείως εἶχεν, ὥσπερ οὗτός
φησιν, ἐβούλετο δὲ δωρεὰν δοῦναι αὐτῷ, εἴ τι πάδοι, τὸ
ἀργύριον, πότερον κάλλιον ἢν ἀντικρυς παρὰ τῷ Καλλίππῳ
καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον, ὃ ἤμελλε, σωθεῖς μὲν, ὀρθῶς καὶ
δικαίως ἀπολήψεσθαι παρὰ φίλου γε ὄντος αὐτῷ καὶ προ-
ξένου, εἴ δέ τι πάδοι, ἀντικρυς ἔσεσθαι δεδωκώς, ὥσπερ
καὶ ἐβούλετο· ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ καταλιπεῖν; ἐγὼ μὲν
γὰρ¹ οἶμαι ἐκεῖνο καὶ δικαιότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον
εἶναι. οὐ τοίνυν φαίνεται τούτων οὐδὲν ποιήσας, ὥστε καὶ
1243 ταῦτα ὑμῖν τεκμήρια ἔστω· ἀλλὰ τῷ Κηφισιάδῃ καὶ γρά-
ψας καὶ προστάξας ἀποδοῦναι.

¹ οἶμαι

Περὶ τούτων χρήματα] F. περὶ ταῦτα
τὰ χρήματα. In factag. WOLF.

Χρόματος] Adde vel sub. φαίπται. AU-
GER.

Κατὰγεσθαι ὡς τοῦτον lege, S. πρὸς
Καλλιππων. et, v. 13. καὶ αὐτὸ γε τούτο

μόνον οὐ τετολμήκασιν, lego διαίτητος, non
ὑφὲν, μισοῦ, quod est σχεδόν. WOLF.

ζ'. Ἐβούλετο δὲ δωρεάν] Si quidem volebat
donationem hujus pecunie in eum conferre,
si quid sibi accidisset, h. e. si donare vole-
bat causa mortis. BUDÆUS.

ἢ. Ἐτι τοίνυν καὶ τοῦδ' σκέψασθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι Κάλλιππος μὲν ἦν πολίτης ἡμέτερος, καὶ οὐκ ἀδύνατος ἴσδ' ἕτερα ποιεῖσαι, οὔτε κακῶς οὔτε εὖ· ὁ δὲ Κηφισιάδης καὶ μέτοικος καὶ οὐδὲν δυνάμενος, ὥστε μὴ προσδέσθαι ἂν παρὰ τὸ δίκαιον τῷ Κηφισιάδῃ μᾶλλον τὸν πατέρα, ἢ τούτῳ τὰ δίκαια ποιεῖσαι.

Ζ'. Ἀλλὰ, νῆ Δία, ἴσως ἂν εἴπωι, ἐκέρδαινέ τι ἴδια ὁ πατήρ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου· διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ. εἶτα πρῶτον μὲν τὸν δυνητόμενον διπλάσιον τοῦ λήμματος κακὸν ποιεῖσαι ἠδίκει; ἔπειτα ἐν ταῦτα μὲν αἰσχροκερδῆς ἦν, εἰς δὲ τὰς εἰσφοράς καὶ λειτουργίας καὶ δωρεάς τῇ πόλει οὐ; καὶ τῶν ζέων οὐδένα ἠδίκει, Κάλλιππον δέ; καὶ οὗτος, ὡς φησιν, ὡς χρηστῶ μὲν αὐτῷ ὄντι καὶ ὀὐδὲν ψευσαμένῳ ὄρκον ἐδίδου, ὡς περὶ πονηροῦ δὲ καὶ ἀπαλείφοντος ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν νυνὶ διαλέγεται; καὶ κείνος οὐτ' ὁμοῖαι θέλων, ὡς οὗτος φησιν, οὐτ' ἀποδιδούς, οὐκ εὐθύς ἂν ὠφλήκει; τῷ ταῦτα πιστὰ, ὧ ἄνδρες δικασταί; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδενὶ οἶομαι. καὶ ὁ Ἀρχεβιάδης εἰς τοῦτο φαυλότητος ἦκει, ὥστε τοῦ Καλλίππου, δημότου ὄντος αὐτῷ καὶ πολιτευομένου καὶ οὐκ ἰδιώτου ὄντος, καταμαρτυρεῖ, καὶ φησὶν ἡμᾶς μὲν ἀληθῆ λέγειν, τοῦτον δὲ ψεύδεσθαι καὶ ταῦτα εἰδὼς ὅτι, ἂν οὗτος βούληται ἐπισκῆψασθαι αὐτῷ τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ ἄλλο μηδὲν ποιεῖσαι ἢ ἐξορκῶσαι, ἀνάγκη αὐτῷ εἶσται πίστιν ἐπιθεῖναι, ἢν ἂν κελεύῃ οὗτος. ἔπειτα, ἵνα ὁ Κηφισιάδης ἔχη τὸ ἀργύριον, ἄνθρωπος μέτοικος, ἢ Φορμίων, ὃν φησιν ἀπηλειφέναι τι οὗτος τοῦ ἀργυρίου, πεισθήσεσθε ὑμεῖς, ὡς ἔπιorkήσειεν ὁ Ἀρχεβιάδης; οὐκ ἔκ γε τῶν εἰ- 1244 κότεων, ὧ ἄνδρες δικασταί. οὐ γὰρ ἄξιον, οὔτε Ἀρχεβιάδου κακίαν οὐδεμίαν καταγνῶναι, οὔτε τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμέτερου· πολλὰ γὰρ αὐτὸν φιλότιμον ἴστε μᾶλλον ὄντα, ἢ κακὸν τι ἢ αἰσχρὸν ἐπιτηδεύοντα, καὶ πρὸς Κάλλιππον οὐχ οὕτως ἔχοντα, ὥστε καταφρονήσαντα τούτου ἀδικῆσαι ἂν τι

¹ οἰδίτερα

² οὐδὲν * ἂν ψευσαμένῳ

³ ἐπιorkήσειεν * ἂν ὁ

θ'. Καρδαίοντι [Δία] Fel. ἐκέρδαινέ τι. WOLF. εἶπαι] Supra v. 15. legitur καὶ ἀπαλείφον-
καὶ οὐδὲν ψευσαμένῳ] M. καὶ οὐδὲν ἂν
ψευσαμένῳ. IDEM.
*Οἱ φησὶν ἀπηλειφέναι τι οὗτος τοῦ ἀργυ-
πρὸς τὸ ἀπαλείφω. IDEM.

αὐτόν· οὐ γὰρ οὕτω μοι δοκεῖ δύνασθαι, ὥστ' εὐκαταφρόνητος εἶναι, ὃς οὕτως ἐρῶμένος ἐστίν, ὥστε πέρυσί μοι λαχῶν τὴν δίκην ταυτηνὴ καὶ προκαλεσάμενος τῷ Λυσιθείδῃ ἐπιτρέψαι, ἐγὼ μὲν καίπερ καταπεφρονημένος ὑπ' αὐτοῦ τοῦτό γε ὀρθῶς ἐβουλευσάμην, κατὰ τοὺς νόμους γὰρ ἐπέτρεψα καὶ ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχήν· οὗτος δὲ τὸν κατὰ τοὺς νόμους ἀπενηνεγμένον διαιτητὴν ἐπεισεν ἀνώμοτον διαιτῆσαι, ἐμοῦ διαμαρτυραμένου κατὰ τοὺς νόμους ὁμόσαντα διαιτῶν, ἵνα αὐτῷ ἢ πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ὅτι καὶ Λυσιθείδης ἀνὴρ καλὸς καὶ γαδὸς ἐγνώσκει περὶ αὐτῶν. Λυσιθείδης γὰρ, ὃ ἀνδρες δικασταί, ἕως μὲν ὁ πατήρ ἔζη, καὶ ἄνευ ὄρκου καὶ μεθ' ὄρκου ἴσως ἂν οὐκ ἠδίκησεν ἐκεῖνον· ἔμελε γὰρ αὐτῷ ἐκεῖνου. ἐμοῦ δὲ ἄνευ μὲν ὄρκου οὐδὲν αὐτῷ ἔμελε, μεθ' ὄρκου δὲ ἴσως ἂν οὐκ ἠδίκησε διὰ τὸ αὐτοῦ ἴδιον· δίοπερ ἀνώματος ἀπεφάνετο. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Ὅτι μὲν οὖν καὶ παρὰ τοὺς νόμους καὶ παρὰ τὸ δίκαιον δύναται διαπράττεσθαι· Καλλιππος, ὃ ἀνδρες δικασταί, τῆς μαρτυρίας ἀκηκόατε. δέομαι δὲ ὑμῶν, αὐτὸς τε
 1245 ὑπὲρ ἑμαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, ἀναμνησθέντας, ὅτι πάντων μὲν ὑμῖν καὶ μάρτυρας καὶ τεκμήρια καὶ νόμους καὶ πίστει παρεσχόμην, ὧν εἴρηκα· τούτῳ δὲ ἐπιδείκνυμι, ὅτι ἔξόν, εἴπερ τι αὐτῷ προσῆκε τοῦ ἀργυρίου, ἐπὶ τὸν Κηφισιάδην βαδίζειν τὸν ὁμολογοῦντα κεκομίσθαι καὶ ἔχειν τὸ ἀργύριον, καὶ ταῦτα μηδὲν ἦττον τὰ πιστὰ παρ' ἡμῶν λαβόντα, οὐκ ἔρχεται, εἰδὼς, ὅτι οὐκ ἔστι παρ' ἡμῖν τὸ ἀργύριον — δέομαι ὑμῶν ἀποψηφίσασθαι μου. καὶ ταῦτα ποιοῦντες, πρῶτον μὲν τὰ δίκαια καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔσεσθε ἐψηφισμένοι, ἔπειτα ἄξια μὲν ὑμῶν αὐτῶν, ἄξια δὲ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ· ὡς ἐγὼ ὑμᾶς ἂν δεξαίμην ἅπαντα τὰ ἑμαυτοῦ λαβεῖν μᾶλλον, ἢ ἀδίκως τι συκοφαντούμενος ἀποτίσαι.

Λαχῶν] Pendet hic nominativus, et deberet legi, ut recta esset oratio, λαχῶντος ταύτου καὶ προκαλεσάμενου. AUGER.
 Κατὰ τοὺς νόμους] Vid. Petij. Comm.

in L. A. l. IV. t. V. §. II.

Μηδὲν ἦττον τὰ πιστὰ παρ' ἡμῶν λαβόντα] Cum nos nihilominus ei fidem firmaremus. WOLF.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΑΡΕΘΟΥΣΙΟΥ ΑΝΔΡΑΠΟΔΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ γραφόμενος ¹ ψευδαλητίας Ἀρεθούσιον εἶπεν. ὀφείλωντες γὰρ τοῦ Ἀρεθούσιου τάλαντος τῇ πόλει καὶ ἀποδοῦναι μὴ δυναθῆντος, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ δημόσια ἀπογραφόμενος αὐτοῦ τῆς οὐσίας, ἀπογράφει ὁ Ἀπολλόδωρος οἰκίτας, ὡς ² οὐκ ὄντας Ἀρεθούσιου. ³ μεταποιεῖται ὡς Ἰδίων καὶ ἐκείνω προσκλήσθαι οὐδέν. ἰσχυρὸν δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν, διὰ τοῦτο ὁ λόγιος διηγείται, πῶς οὐκ ἐπίσταν Ἀπολλόδωρος ὑπ' Ἀρεθούσιου, ἵνα δακρῇ μὴ φύσει ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ πενήριος ἢ ταῦτα πράττειν, ἀλλὰ ἀμυνόμενος τὸν ἀδικούντα.

¹ ψευδαλητίας

² Deest οὐκ.

³ ὁ δὲ Νικόστρατος μετὰ ποιῆται

Εἰς τὰ δημόσια ἀπογραφόμενος] Δημυσίως αὐτοῦ τῆς οὐσίας. WOLF.

Λόγιος οἰκίτας, ὡς ὄντας Ἀρεθούσιου, ὁ δὲ Νικόστρατος μεταποιεῖται ὡς Ἰδίων. IDEM.

Ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθούσιου, μεταποιεῖται δὲ ὡς Ἰδίων] Locus corruptus, et ex ipso auctore sic corrigendus: ἀπογράφει Ἀπολλο-

Ἐπιθετὸν δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν] Ἡ δὲ μευσις καὶ ἀπογραφὴ τῆς οὐσίας ἐπιφθονος καὶ ἀπὸ ἀνθρώπου. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ

ΑΝΔΡΑΠΟΔΩΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΑΡΕΘΟΥΣΙΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Α. ΟΤΙ μὲν οὐ συκοφαντῶν, ἀλλ' ἀδικούμενος καὶ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁸ ὑβριζόμενος ὑπὸ τούτων καὶ οἰόμενος δεῖν τιμωρεῖσθαι, τὴν ἀπογραφὴν ἐποίησά μιν, μέγιστον ὑμῖν ἔστω τεκμήριον, ὃ ἄνδρες δικασταί, τό τε μέγεθος τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἀπέγραψα. οὐ γὰρ δήπου, συκοφαντεῖν γε βουλόμενος, ἀπέγραψα ¹ μὲν ἂν πένθ' ἡμιμναίων

¹ Deest μὲν.

Α. Πένθ' ἡμιμναίων ἄξια] Τεττάρων μὲν καὶ ἡμισίας. WOLF.

ἄξια ἀνδράποδα, ὡς αὐτὸς ὁ ἀμφισβητῶν τετίμηται αὐτὰ ἐκινδύνευον δ' ἂν περὶ τε χιλίων δραχμῶν, καὶ τοῦ μηδέποτε αὐτῆς μηδένα ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γράψασθαι. οὐδ' αὖ οὐτως ἄπορος ἦν, οὐδ' ἀφίλος, ὥστε οὐκ ἂν ἐξευρεῖν τὸν ἀπογράψοντα, ἀλλὰ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπάντων ἠγησάμενος δεινότατον εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δ' ὑπὲρ ἑμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τούνομα παρέχειν, καὶ εἶναι ἂν τι τούτοις τούτο τεκμήριον, ὅποτε ἐγὼ λέγοιμι τὴν ἔχθραν πρὸς ὑμᾶς, ὡς ψεύδομαι, — οὐ γὰρ ἂν ποτε ἕτερον ἀπογράψαι, εἴπερ ἐγὼ αὐτὸς ἠδικούμην, — διὰ μὲν ταῦτα ἀπέγραψα· ἀπογράψας δέ, εἰάν ἀποδείξω ¹ τὰ ἀνδράποδα

1247 Ἀρεθουσίου ὄντα, οὐπερ ² ἐγγέγραπτο εἶναι, τὰ μὲν τρία μέρη, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράφαντι γίνονται, τῇ πόλει ἀφίημι, αὐτῷ δέ μοι τετιμωρῆσθαι ἀρκεῖ μόνον. εἰ μὲν οὖν ἦν μοι ἰκανὸν τὸ ὑδὼρ διηγήσασθαι πρὸς ὑμᾶς ³ τὰ ἐξαρχῆς, ὅσα ἀγαθὰ πεπονθότες ὑπ' ἑμοῦ, οἷά με εἰργασμένοι εἰσίν, εὖ οἶδ', ὅτι ὑμεῖς τ' ἂν μοι ἔτι μάλ-

¹ τὰ ἀνδράποδα

² ἐγγέγραπτο

³ [τὰ]

Ἦς αὐτὸς] Quid si deus autus; IDEM. Περὶ χιλίων δραχμῶν καὶ τοῦ τεγο. IDEM. Μηδὲνα ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γράψασθαι] Μηδὲνα καταγορεῖσθαι ἴτιον, ἢ μὴ χαρίζομαι. Sed fortassis rectius est: in eo discrimine verset, ne quem unquam pro defensione meae ipsius accusare mihi liceat. Fortassis enim falsa descriptio cum ea ignominia conjuncta fuit, ut ne quem alium posthac in simili crimine accusare liceret. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν ποτε ἴτιον ἀπογράψαι] Multa sunt Graecae consuetudinis forensis verba, quae eadem, quibus Latinis proprie respondeant, ignoro: eaque de causa malo ad verbum vertere, quam agere ambages, et elegantias consectando ab auctoris sententia longius aberrare. R quo numero et hoc verbum ἀπογράψαι est. Quicquid autem κατὰ τὸ γράψαι componitur, id eam vim habet, ut significet, causam in literas relatum, vel propositam fuisse iudicibus, vel in publicis monumentis asservatam. Neo ignoro, me rideri a nonnullis, ut qui ad verbum vertam, quod interpretatio mea non habeat illa: ex jure manu consertum trahere, in estimationem accipere, repetundarum rem facere, et id genus alia: quae ut Latina et Ciceroniana esse fateor, ita plurimum a Graecorum consuetudine abhorrent. Ao vereor, ne merito reprehendar, quod alio-

ubi, τὸ ἀνδραπόδιον εἰς ληστειῶν γαμαματίων ἐγγράψαι, togam vittilem sumere, verti, cum Graeca gens palliata fuerit, non togata. IDEM.

Διὰ μὲν ταῦτα — ἀφίημι] His verbis planum fit delatori tres partes rerum delatarum deberi. Neo mirum: quippe qui magna pecunia periclitaretur, h. e. decem minis, atque ignominia, ut ipse in principio orationis docet. v. 2. Erat autem Arethusius olim praes populo factus, nec liberatus. Cujus mancipia ut publica ab accusatore delata erant: mater autem ejus et soror, ut Arethusio servarent, ea sua esse asserabant. Delator igitur in principio orationis ait, non esse verisimile se lucri cupidum ad delationem accessisse, sed magis ut inimicum suum legibus ulcisceretur. Se enim mancipia CCL. drachmis ab ipso vindice et assertore aestimata deferre: ojus delationis tres partes erant premium, cum calumniae praena M. drachmarum esset, καὶ τὸ μηδέποτε αὐτῆς μηδένα ὑπ' αὐτοῦ γράψασθαι, ne usquam postea accusare ei liceret ut calumniam damnato. ἀπογράψαι autem ideo hoc dicebatur, quod is qui deferebat, in libello delationis res delatas recensebat, et eorum quasi enumerationem faciebat. BUDÆUS. Vid. Pétit. Comm. in L. A. l. IV. t. IX. §. XVII.

λον συγγνώμην εἶχετε τοῦ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς, τούτους τ' ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπων ἠγήσασθε εἶναι· νῦν δέ, οὐδὲ δευλάσιόν μοι τούτου ὕδωρ ἱκανὸν ἂν γένοιτο. τὰ μὲν οὖν μέγιστα καὶ περιφανῆ τῶν ἀδικημάτων, καὶ ὅπως ἢ ἀπόγραφή αὕτη γέγονεν, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς· τὰ δὲ πολλὰ εἰάσω.

β'. Νικόστρατος γὰρ οὗτός, ὃ ἄνδρες δικασταί, γείτων μοι ὢν ἐν ἀγρῷ καὶ ἠλικιώτης, γνωρίμως μὲν μοι εἶχε καὶ πάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησεν ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἐν ἀγρῷ κατώκουν, ὡς περὶ καὶ νυνὶ οἰκῶ, καὶ μᾶλλον ἀλλήλοις ἤδη ἐχρώμεθα, διὰ τὸ γείτονές τε εἶναι καὶ ἠλικιωτάται. χρόνου δὲ προβαίνοντος, καὶ πάνυ οἰκείως διεκείμεθα· καὶ ἐγὼ τε οὕτως οἰκείως διεκείμην πρὸς τούτῳ, ὥστε οὐδενὸς πάποτε, ὃν ἐδεήθη οὗτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν, οὗτός τε αὖ ἐμοὶ οὐκ ἀχρηστος ἦν πρὸς τὸ ἐπιμεληθῆναι καὶ διοικῆσαι· καὶ ὅπως ἐγὼ ἀποδημοίην, ἢ δημοσίᾳ τριηραρχῶν ἢ ἰδίᾳ κατ' ἄλλο τι, κέρσιον τῶν ἐν ἀγρῷ τούτῳ ἀπάντων κατέλιπον. συμβαίνει δὲ μοι τριηραρχία περὶ Πελοπόννησον· ἐκεῖθεν δὲ εἰς Σικελίαν ἔδει ¹ [πρὸς] τοὺς πρέσβεις ἄγειν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. ἢ οὖν ἀναγωγὴ διὰ ταχείων ἐγένετό μοι. ἐπιστέλλω δὲ αὐτῷ, ὅτι αὐτὸς μὲν ἀνῆγμαι, καὶ οὐχ οἷός τ' εἶην οἰκαδε ἀφικέσθαι, ἵνα μὴ 1248 κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις· τούτῳ δὲ προσέταξα ἐπιμελεῖσθαι τε τῶν οἴκοι καὶ διοικεῖν, ὡς περὶ καὶ ἐν τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ.

γ'. Ἐν δὲ τῇ ἐμῇ ἀποδημίᾳ ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς ἐξ ἀγροῦ παρὰ τούτου· οἱ μὲν δύο ὢν ἐγὼ ἔδωκα αὐτῷ, ὁ δὲ εἰς ὃν αὐτὸς ἐκτήσατο. διώκων οὖν ἀλίσκεται ὑπὸ τριήρους, καὶ κατήχθη εἰς Αἴγιναν, καὶ ἐκεῖ ἐπράθη. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐγὼ τριηραρχῶν, προσέρχεται μοι Δείνων ὁ ἀδελφὸς ² τούτου, λέγων τῆν τε τούτου συμφορὰν, αὐτὸς τε ὅτι δι' ἀπορίαν ἐφοδίῳ οὐ πεπορευμένος εἴη ἐπὶ τούτῳ, πέμποντος τούτου αὐτῷ ἐπιστολαῖς, καὶ ἅμα

¹ Deest πρὸς.

² ὁ τούτου

β'. Οὐδενὸς πάποτε, ὃν ἐδεήθη, οὗτος ἐμοῦ ἀπέτυχεν] Τινὰ ἀποτυχάνειν οὐδενὸς τινος videndum an similia exempla occurrant. Mihi videtur falsa esse distinctio, et sic

legendum: οὐδενὸς πάποτε, ὃν ἐδεήθη οὗτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν. ut, οὐδενὸς ἀπέτυχεν conjungas, et ἂν ἐδεήθη μου eodem modo. WOLF.

λέγων πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἀκούοι αὐτὸν δεινῶς διακεῖσθαι. ἀκού-
 σαις δ' ἐγὼ ταῦτα, καὶ συναχθεσθεῖς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ
 τούτου, πέμπω τὸν Δείνωμα τὸν ἀδελφὸν τούτου εὐθύς
 ἐπὶ τούτον, δαῖς ἐφόδιον αὐτῷ τριακοσίας δραχμᾶς. ἀφικό-
 μενος δ' οὗτος, καὶ ἐλθὼν ὡς ¹ ἐμὲ, πρῶτον μὲν ἠσπάζετο
 καὶ ἐπῆκει, ὅτι παρόσχον τὰ ἐφόδια τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ² καὶ
 ᾤδύρετο τῆς αὐτοῦ συμφορᾶν, καὶ, κατηγορῶν ἅμα τῶν
 ἑαυτοῦ οἰκειῶν, εἰδείτό μου βοηθῆσαι αὐτῷ, ὡσπερ καὶ ἐν
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ἦν περὶ αὐτὸν ἀληθινὸς φίλος· καὶ
 κλαίων ἅμα, καὶ λέγων ὅτι ἐξ καὶ εἰκοσι μῶν λευμένους
 εἶη, εἰσενεγκεῖν αὐτῷ ³ τι ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. ταῦτα
 δὲ ἐγὼ ἀκούων, καὶ ἐλεήσας τούτον, καὶ ἅμα ὄρων κακῶς
 διακειμένον καὶ ἐπιδεικνύοντα ἔλκη ἐν ταῖς κνήμαῖς ὑπὸ
 τῶν δεσμῶν — ἃν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει, καὶ εἰς κελύσθητε
 αὐτὸν δεῖξαι, οὐ μὴ ἔδαλῃη —, ἀπεκρινάμην αὐτῷ, ὅτι
 1240 καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ εἶη αὐτῷ φίλος ἀληθινός, καὶ
 νῦν ἐν τῇ συμφορᾷ βοηθήσασαι αὐτῷ· καὶ τὰς τε τριακο-
 σίας, ὡς τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἴδωκα ἐφόδια, ὅτε ἐπορεύετο
 ἐπὶ τούτον, ἀφείην αὐτῷ, χιλίας τε δραχμὰς ἔρανον αὐτῷ

¹ ἢ μὴ πρῶτον, ἠσπάζετο

² καὶ διωκίετο

³ [τι]

γ'. Καὶ ᾤδύρετο] F. leg. ἰσχυρὰ δὲ καὶ ἔδύ-
 ρετο, quia praecessit ἠσπάζω μὴ. AUGER.
 Ὅτι ἐξ καὶ εἰκοσι μῶν λευμένους εἶη] Robustum hinc nebulationem fuisse apparet Nicostrotum istum. WOLF.

καὶ εἰς κελύσθητε αὐτὸν δεῖξαι, οὐ μὴ ἔδαλῃη] Scomma est, quo ei aertitatem obijcit, tanquam mancipia. IDEM.

ἔρανον αὐτῷ —] Collationem, donum, pecuniamque concessam pro virili parte amici ad λύτρα conficienda. HUDZVS. Sane ἔρανον donum fuisse gratuitum constare videtur ex illa, quae supra observata sunt. Sed et hoc evinoit clare hic locus, ubi Apollodorus, pro quo scripta erat oratio, a Nicostrote, cum quo magna familiaritas intercesserat, in mari capto, et in Aegina abducto, et vendito, eo viginti sex minis redempto, rogatum se ait, ut aliquam pecuniam consurgere vellet, ad solvendam redemptionis pretium v. 9. καὶ χιλίας etc. Nota ibi εἰσπραγῶν. Respondisse igitur, se in tanta calamitate ei non defuturum; sed et CCC. drachmas, quas ejus fratri, cum ad eum liberandum proficisceretur, mutuas dederat, ei se donare, et M. drachmarum orationem ad redemptionis

nis pretium ex parte solvendum collatum, χιλίας τε δραχμὰς ἔρανον αὐτῷ εἰς τὰ λύτρα εἰσεσθῆναι. Sequitur postea: καὶ τούτο — δίδακται. Ergo ἔρανος non erat mutuum, sed gratis quid donatum. Et si autem mutuum non esset, et ideo de eo agi non potuisset, nec eum, qui ἔρανον acceperat, in judicio pulsari, si quis tamen in ea re cessabat meliore usus fortuna, non levi infamia laborabat. Nec verisimile sane est, eos, qui erasos ab amicis corrogabant, pecunias illas petiisse dono sibi dari nunquam reddendas, sed tantisper donec fortunam meliorem naoti, reddere eas possent. Quoniam autem e collatione plurium corrogabant in re angusta, fortunam id credebatur, cum incertum esset an mutua sorte id unquam posset reddi. Atque ex ejusmodi collationibus res alienam quandoque solvebant, p. 252. v. ult. συλλέξας — χεῖρας. p. 253. v. 11. τῶν δὲ πτωχῶν — λύσαι μοι. Vides pecuniam ibi creditam sibi usuris sub spe ejus post annum recipiendae ex collecta, quam debitor ex amicorum benignitate facturus esset. Nisi fortasse ἔρανος eo loco est pecunia a pluribus

εἰς τὰ λύτρα εἰσίοισιμι. καὶ τοῦτο οὐ λόγῳ μὲν ὑπεσχόμην, ἔργῳ δὲ οὐκ ἐποίησα· ἀλλ', ἐπειδὴ οὐκ εὐπόρου ἀργυρίου, διὰ τὸ διαφόρως ἔχειν τῷ Φορμίωνι, καὶ ἀποστρεψοῦμαι ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἣν μοι ὁ πατὴρ κατέλιπε, κομίσας ὡς Θεοκλέα, τὸν τότε τραπεζιτεύοντα, ἐκπώματα καὶ στέφανον χρυσοῦν, ¹ ἃ παρ' ἐμοὶ ἐκ τῶν πατρῶων ὄντα ἐτύγχανεν, ἐκέλευσα δοῦναι τούτῳ χιλίας δραχμᾶς· καὶ τοῦτο ἔδωκα δωρεᾶν αὐτῷ τὸ ἀργύριον, καὶ ὁμολογῶ δεδωκέναι.

δ'. Ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον προσελθὼν μοι κλαίων, ἔλεγεν, ὅτι οἱ ξένοι ἀπαιτοῦεν αὐτὸν οἱ δανείσαντες τὰ λύτρα, τὸ λοιπὸν ἀργύριον· καὶ ἐν ταῖς συγγραφαῖς εἶη, τριάκονθ' ἡμερῶν αὐτὸν ἀποδοῦναι, ἢ διπλάσιον ὀφείλειν· καὶ ὅτι τὸ χωρίον, τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο, οὐδεὶς ἐδέλοι οὔτε πρίασθαι οὔτε τίθεσθαι. ὁ γὰρ ἀδελφός, ὁ Ἀρεθούσιος, οὗ τάνδράποδ' ἐστὶ ταῦτα, ἃ νῦν ἀπογέγραπται, οὐδένα εἶη οὔτε ἠνεῖσθαι οὔτε τίθεσθαι, ὡς ἐνοφειλομένου αὐτῷ ἀργυρίου. σὺ οὖν μοι, ἔφη, πόρισον τὸ ἐλλεῖπον τοῦ ἀργυρίου πρὶν τὰς τριάκονθ' ἡμέρας παρελθεῖν, ἵνα μὴ ὁ τε ἀποδεδῶκα, ἔφη, τὰς χιλίας δραχμᾶς, ² ἀπόληται, καὶ αὐτὸς ἀγώγιμος γένωμαι. συλλέξας δ', ἔφη,

¹ ἅσπερ ἐμοὶ

² ἀπόληται

mutuo data, τῷ ἱεῶνι in eo similis, quod a pluribus confertur. Verum et hic praestat pecuniam gratuito a pluribus collatam accipere, quam tamen is, qui accipiebat, reddituram se prosteretur, si quando meliorem fortunam naotus esset. Atque sio ἱεῶνι accipi videtur in Epist. ad S. P. Q. A. de Lycurgi liberis, ubi et de sua ipsius fortuna, deque Atheniensium erga se inclementiam expostulat. *Λαγ* — ἱεῶνι. p. 1483. v. 24. ed. R. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. I. VI. c. III. HERALDUS.

δ. Καὶ ἔτι τὸ χωρίον — Aiebatque hoc vicinum mihi praedium nullum nec emere vellet nec in pignus accipere: fratrem autem ejus Arethesium — — intercedere quo minus aut emeret aliquis id praedium, aut in eo pignus contraheret, videlicet quod certa pecunia obnoxium jam haberet. Hoc enim significat inoffensivum, quod contracta hypotheca creditum est. BUDÆUS.

Ἐγγυτήτων] L. ἐν γειτόνων, quod adverbialiter sumitur, in proximo. AUGER.

Οὐτε τίθεσθαι] Ἐπιθήσει λαμβάνειν. WOLF.

Σὺ οὖν μοι, ἔφη, —] Proinde tu, inquit, cura mihi hujus pecunie reliquam, priusquam XXX. dies pretereant, intra quas ad pecuniam reddendam me obstrinxi, ne illi addicam cui debeo. Non enim nescius es, legibus constitutum esse, qui ab hostibus redemptus est, sese ut aut ipse luat, aut servus sit ejus qui redemerit. BUDÆUS: Vid. Petit. Comm. in L. A. I. II. c. VI. §. XI.

Ἴνα μὴ ὅτε ἀποδίδωκα ἔφη τὰς χιλίας δραχμᾶς ἀπόληται] F. δ, τε, S: ἀργίσιον. et p. 253. v. 12. δ, τι, Βούλγα Σίττα lego διαιρίτως. WOLF.

Ὅτι] Emenda cum Reiskio δ τε sub: ἀργίσιον, ita ut τὰς χιλίας δραχμᾶς sit quaedam appositio ad δ τε. Pro ἀποδίδωκα M. ἀποδίδωκας. AUGER.

Αὐτὸς ἀγώγιμος γένωμαι] Ipse in servitutem abducatur. Plenam fuisse ex Legge Solonis creditori in debitorem potestatem merito credidit Salmasius Obs. ad J. A.

1250 τὸν ἔρανον, ἐπειδὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω, σοὶ ἀποδώσω, ὃ ἂν μοι χρήσης· οἶσθα δ', ἔφη, ὅτι καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι, τοῦ λυσαμένου ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα, εἰὰν μὴ ἀποδιδῶ τὰ λύτρα. ἀκούων δ' αὐτοῦ ταῦτα καὶ δοκῶν οὐ ψεύδεσθαι, ἀπεκρινάμην αὐτῷ, ἅπερ ἂν νέος τε ἀνθρώπος καὶ οἰκειῶς χρώμενος, οὐκ ἂν νομίσας ἀδικηθῆναι, ὅτι, ὦ Νικόστρατε, καὶ ἐν τῷ πρὸ ¹ τούτου σοὶ χρόνῳ φίλος ἦν ἀληθινός, ² καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς σου, καθ' ὅσον ἐγὼ ἐδυναμίην, βεβωήθηκα· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ παρόντι οὐ δύνασαι πορίσαι ἅπαντα τὰ χρήματα, ἀργύριον μὲν ἐμοὶ οὐ πάρεστιν, οὐδ' ἔχω οὐδ' αὐτός, τῶν δὲ κτημάτων σοὶ τῶν ἐμῶν κίχρημι, ὃ τι βούλει, θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου ὅσον ἐνδεῖ σοι, ἐνιαυτὸν ³ ἀτόκως χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ἀποδοῦναι τοῖς ξένοις⁴ συλλέξας δὲ ἔρανον, ὡς περ αὐτὸς φῆς, λῦσαι ⁴ μοι. ἀκούσας δ' οὗτος ταῦτα καὶ ἐπαινέσας με, ἐκέλευσε τὴν ταχίστην πρᾶξαι, πρὶν ἐξῆκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι. τίθημι οὖν τὴν συνοικίαν ἐκκαίδεκα μνῶν Ἀρκέσαντι Παμβωτάδῃ, ὃν αὐτὸς οὗτος προῦξήνησεν, ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν δανείσαντι τοῦ μηνος ἐκάστου.

ἔ. Λαβὼν δὲ τὸ ἀργύριον οὐχ ὅπως χάριν τινὰ μοι ἀποδίδωσιν, ὧν εὖ ἔπαθεν, ἀλλ' εὐθέως ἐπεβούλευσέ μοι, ἵν' ἀποστερήσειε τὸ ἀργύριον καὶ εἰς ἔχθραν κατασταίῃ· καὶ ἀπορούμενος ⁵ ἐγὼ τοῖς πράγμασι νέος ὦν ὃ τι χρῆσαιμίην, καὶ ἀπειρος πραγμάτων, ὅπως μὴ εἰσπράττοιμι αὐτὸν τὸ ἀργύριον, οὗ ἡ συνοικία ἐτέθη, ἀλλ' ἀφείην ἂν αὐτῷ. πρῶτον μὲν οὖν ἐπιβουλεύει μοι μετὰ τῶν ἀντιδίκων, 1251 καὶ πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. ἔπειτα ἀγώνων μοι συνεστή-

¹ τοῦ

² καὶ ἦν ἐν
³ ἔγὼ, νῆος ἂν, τοῖς πράγμασι

⁴ ἄτιμον

⁵ μοι τὰ κτήματα.
⁶ [ἔπος]

et R. c. XI. p. 324. Neque est, quod obnitatur Heraldus: clarissimus est Demosth. locus. Valckenær. Animad. ad Ammon. l. I. c. VII. p. 31.

Τίθημι ἂν —] Oppigneravi igitur di-cerætorium meum in sedecim minas Arce-san-ti Pambotade, qui eam pecuniam re-præsentavit, in singulas minas octomis obolis quolibet mense creditori fenoris nomine con-stituitis. Atque hæc et hoc ipso inter-

prete et proxeneta facta est constitutio. Hæc usura centesimam triente excedit. Quare fenus est sesquitertium centesimi fenoris. Mina enim centum drachmas continet, quot drachmæ in singulas minas centesimo mense pariuntur centesimo fenore: tum scilicet cum primum sors duplicatur. BUDÆUS.

ἔ. Νῆος ἂν] Malim collocari prope καὶ ἀπειρος. ΔΙΟΓΕΝ.

κότων πρὸς αὐτοὺς, ταῖς τε λόγους ἐκφέρει μου, εἰδώς, καὶ ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπιβολὴν ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμᾶς, διὰ Λυκίδου τοῦ μυλωθροῦ ποιησάμενος τὴν δίκην. κλητῆρα δὲ κατ' ἐμοῦ τὸν τε ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ ¹ [τὸν] Ἀρεθούσιον τοῦτον ἐπιγράφεται, αὐτὴρ ἔστι ² τὰ ἀνδράποδα ταῦτα, καὶ ἄλλον κινᾶ. καὶ παρεσκευάζοντο, εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκειῶν τῶν ἀδικούντων με τὰς δίκας, ὡς εἰλήχειν αὐτοῖς, ἐνδεικνύμαι με καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμοτήριον. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, ὁ Ἀρεθούσιος, ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος, ὡς ³ ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, κλητῆρας ἐπιγραφάμενος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν βίβη, τὰ σκευῆ πάντα ἐξεφόρησεν, πλείον ἢ εἰκοσι μῶν ἄξια, καὶ οὐδ' ὀτιοῦν κατέλιπεν. ὅτε δὲ τιμωρεῖσθαι ἔμην δεῖν, ⁴ καὶ ἐκτίσας τῷ δημοσίῳ τὸ ὄφλημα, ἐπειδὴ ἐπυθόμην τὴν ⁵ ἐπιβολὴν, ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τὸν ὁμολογῶντα κεκλητευκέναι τὸν Ἀρεθούσιον τῆς ψευδοκλητείας κατὰ τὸν νόμον· ἔλθων εἰς τὸ χωρίον τῆς νικτὸς, ὅσα ἔην φυτὰ

¹ Deest articulus.² τὰνδράποδα
³ ὀφείλοντες
⁴ Deest * καί.
⁵ ἐπιβολὴν, καὶ ἐβάδιζον

Καὶ ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπιβολὴν ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμᾶς.] Verti: et excipit publico exortem multam ex evidentiis constitutionibus: verba secutus. Sententia quae sit, Oedipus diviset. Me et Eudemos, et Ioxica Graeca Latinaque omnia destituit: quosivi ἀπρόκλητος, quosivi ἐμφανῶν καταστάσεως, quosivi ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, sed aut muta, aut ἀπροσδιέτωσιν omnia. Doctiores, si boni viri sunt, explicando potius, quam me sugillando. WOLF. L. ἑγγράφει, et ἀπρόκλητον quod referri debet ad ἐπιβολὴν. Deinde ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως etc. ex his verbis non facile est sensum attingere. Ex hoc loco intricatissimo, si non ut volui, saltem ut potui, multo me labore expediui. AUGER. Vid. c. Dionysodor. p. 1294. v. 12. ed. R.

Καὶ Λυκίδου τοῦ Μυλωθροῦ] S. καὶ. Quod si non placet, molliorem repono, si appellativum esse videbitur. WOLF.

Εἰ ἀνακρινοίμην τὰς δίκας] Περί τῆς ἀνακρίσεως supra dictum est. IDEM.

Ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος] Suidas οὐ προσκαλεσθέν, hoc est, ut in Midiana, p. 50. v. 7. μὴ

προσκαλεσάμενος ἐμὸν. Aretasius demonstrare iudicium debuit. Quod cum illo de industria non fecisset, Apollodoros absens et ignarus rei pro constanti esse condemnatus. IDEM.

Δέκα δραχμῶν] Mihi vid. leg. ἐξακοσίαν καὶ δέκα δραχμῶν, et v. 11. addo me ad ἔφελοντα, qui accusativus absolute sumitur. AUGER.

Ὡς ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ] Ἄρτι τοῦ, ἢ ὀφείλοντες, ἢ ὀφείλομαι. WOLF.

Κλητῆρας ἐπιγραφάμενος] Cum eos adscriptisset, qui in jus me vocaverunt, pignora mea cepit, et domo extulit. ἀπρόκλητος δὲν dicitur, cum iudicium in eum intenditur qui in iudicium vocatus non est, ut eremodiceii damnatus, i. e. deserti vadimonii. BUDÆUS.

Ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας] Sic ἄρτι Τιμίσιον p. 306. v. pen. μὴ ἐπὶ τούτῳ τῶν κατακλιθῆναι ἔλθομαι. WOLF. ψευδοκλητείας refero ad ἐβάδιζον, subaudiendo ἔμμε. AUGER.

Ὅσα ἔην φυτὰ ἀπερόδηον γαῖα ἐμβεβλημένα] Ulrum ἐμπεφυτωμένα τῷ ἄρτι, ἢ τοῖς δένδροις; ut non sit conisatio, sed insitio, qua, ut Cato Ciceronianus ait, nihil invenit ars agricolarum solertius. ἀπερόδηον

ἀκροδρύων ¹ γενναῖα ἐμβέβλημένα, καὶ τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε, καὶ φυτευτήρια ἐλαίων περιστοίχων κατέκλασεν οὕτω δεινῶς, ὡς οὐδ' ἂν οἱ πολέμιοι διαδείεν. πρὸς δὲ τούτοις, μεθ' ἡμέραν παιδάριον αὐτὸν εἰσπέμφαντες διὰ τὸ γειτόνος τε εἶναι καὶ ὄμορον τὸ χωρίον, ἐκέλευον τὴν ῥοδιανίαν βλασταίνουσαν ἐκτίλλειν, ἢ ² εἰ καταλασῶν αὐτὸν ³ ἐγὼ δῆξαιμι ἢ πατάξαιμι ὡς δούλον ὄντα, γραφὴν με ⁴ γράψαιντο ὕβρεως. ὡς δὲ τούτου διήμαρτον, καὶ γὰρ μάρτυρας μεν ἂν ἔπασχον ἐποιούμην, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἐξῆμαρτανον εἰς αὐτούς, ἐνταῦθ' ἤδη μοι ἐπιβουλεύουσι τὴν μεγίστην ἐπιβουλήν. ἀνακεκριμένου γὰρ ἤδη μου κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν καὶ μέλλοστος εἰσάγει εἰς τὸ δικάσθημιον, τηρήσας με ⁵ ἀπίαντα ἐκ Πειραιῶς ὄψε πρὸς τὰς λαδοτομίας, καί ⁶ τε πύξ καὶ ἀρπάζει μίσθον, καὶ ἀθεῖ με εἰς τὰς λαδοτομίας, εἰ μὴ τινες προσιόντες, βοῶντός μου ἀκαύσαντες, παρεγένοντο καὶ ἐβόηθησαν. ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον, εἰσελθὼν εἰς τὸ δικάσθημιον πρὸς ἡμέραν διαμετρημένην, καὶ ἐξελέγξας αὐτὸν τὰ ψευδῆ κεκλητευκότα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εἰρηκα ἠδικηκότα, εἶλον. καὶ ἐν τῇ τμήσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῶ, ἐδεήθη ⁷ [μὲν] ἐγὼ τῶν δικαστῶν μηδὲν δι' ⁸ ἐμοῦ τοιοῦτον

¹ γαλαίαν ² ἀπειρ ³ ἐγὼ πρὸς ἐργὴν δῆξαιμι ⁴ ἀπῆντα ⁵ με ⁶ Docet μὲν. ⁷ ἢ μὲν

et fructus et arbores frugiferas interpretantur, sive nucos, sive pomiferas. Vox ipsa significat vel cacumina quercuum, vel excelsitatem: ut δαξίωμα sint arbores, quae quercubus, unde olim victitabant, hincallunt. WOLF.

Τὰς ἀναδενδράδας —] Arbustivos vitas excidit, et oliueta in versus quoquoersum digesta confregit. Quod verbum [sc. ἐπιστοίχων] Suidas assequi non potuit. Hoc Columella l. iiii. ita expressit, "Hæc in quibusdam vinearum motatio expeditissima ratione conficitur." De Assu etc. l. i. f. 13. BUDÆVS.

Ἀνακεκριμένου γὰρ —] Cum jam iudicium mihi falsæ renunciationis in ipsum constitutum esset, et peruncationes factæ essent, quæ ante iudicii ingressum solennes sunt. ψευδοκλητεία est, accusatio apparitoris, qui falso renunciavit se quempiam in jus vocasse, ob eamque renunciationem is qui vocatus esse dicitur, in fraudem deserti vadimonii incidit. ἴσθι δὲ κατηγορία κατὰ τὸ κλητῆρος κλητευθέντα ψευδοκλήτου. IDEM. Grammatici [Refer huc

egregium Grammatici scholion in Biblioth. Cobeth. p. 490. Wesseling.] ψευδοκλήτεια, ὄνομα δικῆς ἴσθιν, ἢ εἰσίστην οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐφαίλιον τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατασκευάσθαι κλητῆρας κατ' ἑαυτῶν πρὸς τὸν δίκην ἀφ' ἑς ἀφῆν. Petit. Comm. in L. d. l. IV. t. II. §. IV.

Ἀνακεκριμένου γὰρ ἦδη μου. et v. 14. ἔδει ἂν με. Neo enim præcipitatus est, sed interventu aliorum periculo liberatus. WOLF.

Ἠμέραν διαμετρημένην] Dicebatur διαμετρημένη ἡμέρα, modus quidam aquæ ad dimensum diei spatium fluens. Dividebatur autem in tres partes æquæ illa fluens; una actori, alia reo, tertia iudici præbebatur. AUGER.

Ἐξελέγξας αὐτὸν —] Cum eum docuissem falso renunciasse ac testificatum esse in jus vocationem, apud iudices damnati, h. e. reum peregi. Duo etenim hoc verbum, κλητεῖν, significat, in jus vocare alio postulante, et testem esse in jus vocationis, h. e. τοῖς καλοῦσι καὶ προσκαλουμένοις με-

πραΐξαι, ἀλλὰ συγχωρῆσαι ὅσους αὐτοὶ ἐτιμῶντο τάλαντου. οὐχ, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ὁ Ἀρεθούσιος — ἄξια γὰρ αὐτῷ θανάτου ἐργαστο εἰς ἐμέ —, ἀλλ', ἵνα ἐγὼ, Πασίωως ὢν, καὶ κατὰ ¹[τὸ] ψήφισμα πολίτης, μηδένα Ἀθηναίων ἀπεκτονῶς εἶην. ὡς δ' ἀληθῆ εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, τούτων ὑμῖν πάντων τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

5'. Ἄ μὲν ²[οὖν] τοίνυν ἀδικούμενος ὑπ' αὐτῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τὴν ἀπογραφὴν ἐποιησάμην, δεδήλωκα ὑμῖν ὡς δὲ ἐστὶν Ἀρεθουσίου ³τὰ ἀνδράποδα ταῦτα, καὶ ὄντα ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ⁴ἐκείνου [, ἀ] ἀπέγραψα, ἐπειδείξω ὑμῖν. τὸν μὲν γὰρ Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο· καὶ, ὡς ἦν Ἀρεθουσίου, τούτων ὑμῖν τοὺς εἰδότες μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

1253

παρ' οἷς τοίνυν ἐργάσατο πρόωπτε, ὡς τοὺς μισθοὺς Ἀρεθούσιος ἐκομίζετο ⁵ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ δίκας ἐλάμβανε, καὶ ἐδίδου, ὅποτε κακὸν τι ἐργάσαιτο, ὡς δεσπότης ὢν, τούτων ὑμῖν τοὺς εἰδότες μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν δὲ Μάνην, δανείσας ἀργύριον Ἀρχεπόλιδι τῷ Πειραιεῖ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν αὐτῷ ἀποδοῦναι ὁ Ἀρχέπολις, οὔτε τὸν τόκον οὔτε τὸ ἀρχαῖον, ἀπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ. καὶ, ὅτι ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

εἶτι τοίνυν καὶ ἐκ τῶνδε γινώσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰσὶν Ἀρεθουσίου οἱ ἄνθρωποι. ὅποτε γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὔτοι ἢ ὁπώραν πρῖαιντο, ἢ θέρους μισθοῖντο ἐκθερίσαι, ἢ ἄλλο

¹ Deest articulus.² Deest οὖν.³ τὰνδράποδα⁴ ἐκείνου ἀπέγραψα⁵ τοὺς ὑπὲρ α., κ. δ. καὶ ἐλάμβανε

τοῦτ' ἐν. BUDÆUS.

ς'. Τὸν δὲ Μάνην] Est accusativus absolutus, quod autem ad Manem attinet; nisi

cum pro pecunia dedit. AUGER.

vel, in estimationem accepit, hoc est, mavis regi ab ἐναπετίμησεν αὐτῷ, ipsi ser-

Εναπετίμησεν αὐτῷ] Pignori accepit, vel, in estimationem accepit, hoc est, servum pro pecunie parte dedit. WOLF.

τι τῶν περὶ γεωργίαν ἔργων ἀναιροῦντο, Ἀρεθούσιος ἦν ὁ
 ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω,
 καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES.

ζ'. Ὅσας μὲν τοίνυν μαρτυρίας παρασχέσθαι εἶχον
 ὑμῖν, ὡς ἔστιν Ἀρεθουσίου τὰ ἀνδράποδα, δεδήλωκα ὑμῖν·
 βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν οὗτοί με
 προὔκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους. οὗτοι μὲν γὰρ με
 προὔκαλέσαντο, ὅτε ἡ πρώτη¹ ἀνάκρισις ἦν, φάσκοντες
 ἔτοιμοι εἶναι παραδιδόναι ἐμοὶ αὐτῶν² τὰ ἀνδράποδα βα-
 σανίσαι, βουλόμενοι μαρτυρίαν τινὰ αὐτοῖς ταύτην γε-
 νέσθαι. ἐγὼ δὲ ἀπεκρινάμην αὐτοῖς ἐναντίον μαρτύρων, ὅτι
 1254 ἔτοιμός εἰμι ἰέναι εἰς τὴν βουλήν μετ' αὐτῶν, καὶ παρα-
 λαμβάνειν μετ' ἐκείνης ἢ μετὰ τῶν ἑνδεκα, λέγων, ὅτι,
 εἰ μὲν ἰδίαν δίκην ἐδικαζόμεν αὐτοῖς, εἰ ἐμοὶ ἐξεδίδοσαν,
 παρελάμβανον ἂν νυνὶ δὲ τῆς πόλεως εἴη³ τὰ ἀνδρά-
 ποδα, καὶ ἡ ἀπογραφή. δεῖν οὖν δημοσίᾳ βασανίζεσθαι.
 ἠγούμην γὰρ οὐ προσήκειν ἐμοὶ, ἰδιώτῃ ὄντι, τοὺς δημοσίους
 βασανίζειν.⁴ οὔτε γὰρ τῆς βασάνου κύριος ἐγιγνόμην, οὔτε
 καλῶς εχειν τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐμὲ κρίνειν.
 ἠγούμην⁴ τε δεῖν τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς ἡρημένους ὑπὸ τῆς βου-
 λῆς γράφεσθαι, καὶ κατασημηναμένους τὰς βασάνους ὅτι
 εἴπωσιεν οἱ ἄνθρωποι, παρέχειν εἰς τὸ δικαστήριον ἵνα
 ἀκούσαντες ἐκ τούτων ἐψηφίσασθε, ὅπαιόν τι ὑμῖν ἔδοκει.
 ἰδία μὲν γὰρ βασανιζομένων τῶν ἀνθρώπων ὑπ' ἐμοῦ, ἀντ-
 ελέγεται ἂν ἅπαντα ὑπὸ τούτων· εἰ δὲ δημοσίᾳ, ἡμεῖς μὲν

¹ ἀνάκρισις   ² τὰνδράποδα   ³ (* οὐδὲ γὰρ τ. β. κ. ἐγιγνόμην,)   ⁴ 22

Ἀναιροῦντο] Lego ἀναιροῦντο, ant ἀναιραντο, ἀπὸ τῶν, ὅπαια ἐπιχειροῦσιν ἔργα τιῆ.
 IDEM.

ζ'. Ὅτι ἡ πρώτη ἀνάκρισις ἦν] Suidae est ἀναγκασίσις, ἢ ἀνάπτισις ἀναγκασίσι, ἀναπτί-
 θισι, διαλεχθῆντα γίνεσθαι. Hesychio ἀναγκω-
 ρισμός. Varinio ἡ τῆς σφραγῶν μαθημάτων
 τῆς ψυχῆς ἀναγκασίσις, ὡς σφραγίδιαι ταῦτα.
 Hic vero ea vox nihil tale significare vide-
 tur, si locus mendo vacat. IDEM.

Ἀνθρώπων. ἠγούμην] F. leg. οὔτε καλῶς
 ἔ. τ. λ. ὁ. τῶν ἀνθρώπων ἠγούμην μὴ οὐ τὸν
 ἄλλον ἢ τὸν ἀρχὴν ἢ τ. ἡ. ὁ. τ. β. γράφεσθαι,
 καὶ κατασημ. βασ. [ὅ τι ἐ. ἀ ἀδρ.] παρ-
 χαν δε. p. 1490. v. 15. ed. E. ἢ τῆ με-
 VOL. IV.

τασχόντι· μὴ οὐχὶ ἀψευδῆ καὶ πρὸς ἐπιπ-
 τας ἀγαθῶ εἶναι οὐχ ὅσας ἠγούμαι. Aesoh.
 κ. Τιμαρχ. p. 59. v. 14. οὔτε αὐτὸς ἔκα-
 νοῦμαι μὴ οὐ γαγονῆσαι ἱρωτικός. et v. 16.
 οὐ κ ἀγούμαι μὴ οὐχὶ συμβεβηκίαι μοι.
 Κατασημηναμένους τὰς βασάνους] Idem
 usurpatum in foro Romano, si quando
 questiones habita fuerant. Cic. pro Clu-
 ent. "Nam tabellae questionis plures
 proferuntur; quae recitatur vobis quoque edi-
 to sunt, illic ipse, quas tunc obsequitas
 esse dixi." l. VI. c. XIV. §. XIV. HE-
 BALDUS.

ἵνα ἐκ τούτων ψηφίσασθε] Pro ἰψοφί-
 σασθε lego. WOLF.

ἀν ἐσιωπῶμεν, οἱ δὲ ἄρχοντες ¹ ἢ οἱ ἡσημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐβασάνιζον ἂν μέχρι οὗ αὐτοῖς ἔδοκει. ταῦτα δὲ μου ἐδέλοντος, οὐκ ἂν ἔφασαν παραδοῦναι τῇ ἀρχῇ, οὐδ' εἰς τὴν βουλήν ἠθέλον ἀκολουθεῖν. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας τούτων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ. Κατὰ πολλὰ μὲν οὖν ἔμοιγε δοκοῦσιν εἶναι ἀνάσχυντοι, ἀμφισβητοῦντες τῶν ὑμετέρων, οὐχ ἥκιστα δὲ ὑμῖν αὐτοὺς ἐπιδείξω ἐκ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. οὗτοι γὰρ, ὅτε οἱ δικασταὶ ² ἐβούλοντο θανάτου τιμῆσαι τῷ Ἀρεθουσίῳ, ἐδέοντο τῶν δικαστῶν χρημάτων τιμῆσαι καὶ ἐμοῦ συγχωρῆσαι· καὶ ὡμολόγησαν αὐτοῖ συνεκτίσειν. τοσοῦτου δὲ δέουσιν ἐκτίειν ³ κατὰ ἐνεγγυήσαντο, ὥστε καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητοῦσι. καίτοι οἱ γε νόμοι κελεύουσι τὴν οὐσίαν δημοσίαν εἶναι, ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πό- ¹²⁵³ λως, μὴ ἀποδιδῶ τὴν ἐγγύην. ὥστε καὶ, εἰ τούτων ἦν ⁴ τὰ ἀνδράποδα, προσῆκεν αὐτὰ δημοσία εἶναι, εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος. καὶ πρὶν μὲν ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃ Ἀρεθουσίος ὡμολογεῖτο τῶν ἀδελφῶν εὐπορώτατος εἶναι· ἐπειδὴ δὲ οἱ νόμοι κελεύουσι τὰ κείνου ὑμέτερα εἶναι, τῆνικαῦτα πένης ὧν φαίνεται ὃ Ἀρεθουσίος, καὶ τῶν μὲν ἢ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἢ ἀδελφῆ. χρῆν δ' αὐτοὺς, εἴπερ ² ἐβούλοντο δικαίως προσφέρεισθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν τὴν ἐκείνου, τὰ τούτων αὐτῶν εἰ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν. εἰάν ⁵ [μὲν] οὖν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι οὐδέποτε ἔσται ἀπορία τῶν ἀμφισβητησόντων ὑμῖν περὶ τῶν ὑμετέρων, — ἢ γὰρ ὀρφανούς ἢ ἐπικλήρους κατασκευάσαντες, ἀξιώσουσιν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, ἢ γῆρας καὶ ἀπορίας καὶ τροφαῖς μητρὶ λέγοντες, καὶ ⁶ ὀδυρόμενοι, δι' ὧν μάλιστα ἐλπίζουσιν ἔξαπατήσειν ὑμᾶς, πειράσσονται καὶ ⁷ ἀποστέρησαι τὴν πόλιν τοῦ ὀφλήματος —, εἰάν οὖν, ταῦτα παριδόντες πάντα, καταψηφίσθητε, ὀρθῶς βουλευέσεσθε.

¹ Deest ἦ.² ἠβούλοντο³ καθ' αἶ⁴ τὰνδράποδα ⁵ Deest μὲν.⁶ ἀποδυρόμενοι⁷ ἀποστέρησαι

ἦ. Τοσοῦτου δὲ] F. τοσαύτου δ' ἴδη. IDEM.

bona que ipsorum propria essent. AUGER.

Ὅς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλως]

Ἐάν μὲν οὖν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι, etc. IAN

Ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῆ πόλις προσ-

ἂν ταῦτα παριδόντες πάντα] Ἄνωσταθε-

μῶτων. IDEM.

των καὶ ἐναντίας. WOLF.

Τὰ τούτων αὐτῶν] I. e. τὰ ἑαυτῶν, ea

Καταψηφίσθητε] S. τὸν φαυλότησ. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΟΝΩΝΟΣ ΑΙΚΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

1255 ΑΡΙΣΤΟΝ Ἀθηναῖος δικάζεται Κόνωνι αἰκίας, λέγων ὑπὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ
1256 τετυπῆσθαι, καὶ μάρτυρας τούτου παρεχόμενος. ὁ δὲ Κόνων ἀρνεῖται τὸ πρᾶγμα, καὶ μάρ-
τυρας ἀντιπαρέχεται, οὗς ὁ Δημοσθένης οὐ φησι πιστοῦς βεβαιεῖται γὰρ φαύλος, καὶ εὐχερῶς
ἔχειν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι.

Τετυπῆσθαι] Τύπτω καὶ τυπτίω usitata τυπῆ an dicatur, nescio. Wolf.
scpi, unde fit τετύφθαι et τετυπῆσθαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο

Κ Α Τ Α Κ Ο Ν Ω Ν Ο Σ

ΑΙΚΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

1256 α. ΤΥΒΡΙΣΘΕΙΣ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ παθῶν ὑπὸ
Κόνωνος τούτου τοιαῦτα, ὥστε πολὺν χρόνον πάνυ μῆτε
τούς οἰκείους μῆτε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν¹ περιφεύ-
ξισθαί με, ὑγιάναι καὶ σωθεῖς ἀπροσδοκῆτως, ἔλαχον
αὐτῶ τὴν δίκην τῆς αἰκίας ταυτηνί. πάντων δὲ τῶν οἰκείων
καὶ τῶν φίλων, οἷς συνεβουλευόμην, ἔνοχον μὲν φασκόντων
αὐτὸν ἐκ τῶν πεπραγμένων εἶναι καὶ τῇ τῶν λωποδυτῶν
ἀπαγωγῇ καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς, συμβουλευόντων
δέ μοι καὶ παραινούντων μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσο-
μαι φέρειν, ἐπάγεσθαι, μηδ' ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν² ὧν ἐπε-
πόνθειν ἐγκαλοῦντα φαίνεσθαι, οὕτως ἐποίησα· καὶ δι'
ἐκείνους ἰδίαν ἔλαχον δίκην, ἥδιστ' ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
θανάτου κρίνας τούτονί. καὶ τούτου συγγνώμην ἔχετε, εὖ

¹ περιφεύξισθαι

² ἢ ὡς ἔχει, ὡν ἰσχυρόν

οἶδ' ὅτι, πάντες, ἐπειδὴν ἂν πῶπονθα ἀκούσητε· δεινῆς γὰρ οὔσης τῆς τότε συμβάσης ὕβρεως, οὐκ ἐλάττων ἢ μετὰ ταῦτα ἀσέλγείᾳ ἐστὶ τουτουί. ἀξιώ δὲ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, πρῶτον μὲν εὐνοϊκῶς ἀκούσαί μου περὶ ὧν πῶπονθα λέγοντος· εἴτ', ἐὰν ἡδικῆσθαι καὶ παρανενομη-¹²⁵⁷σθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. ἐξ ἀρχῆς δ' ὡς πῶπρακται¹ ἕκαστα, διηγῆσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἂν οἶός τε ᾧ δια βραχυτάτων.

β. ²Ἐξῆλθον, ἔτος τουτι τρίτον, εἰς Πάνακτον φρουρᾶς ἡμῖν προγραφείσης. ἐσκήνωσαν οὖν οἱ υἱεῖς οἱ Κόνανος τουτουί ἐγγυς ἡμῶν, ὡς οὐκ ἂν ἐβουλόμην· ἢ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐχθρὰ καὶ τὰ προσκρούσματα ἐκείθεν ἡμῖν συνέβη, ἐξ ὧν δ' ἀκούσεσθε. ἔπινον ἕκαστοτε οὔτοι τὴν ἡμέραν, ἐπειδὴ τάχιστα³ ἀριστήσαιεν, ὅλην· καὶ τουτο, ἕως περ ἡμῖν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ, διετέλουν ποιοῦντες. ἡμεῖς δ', ὡς περ ἐνθάδε εἰδόμεν, οὕτω διήγομεν καὶ ἔξω. ἦν οὖν δειπνοποιεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὄραν συμβαίνοι, ταύτην ἂν ἤδη ἐπαροῖουν αὐτοὶ, τὰ μὲν πολλὰ εἰς τοὺς παῖδας ἡμῶν τοὺς ἀκολούθους, τελευτῶντες δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτούς. φῆσαντες γὰρ καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιοιμένους τοὺς παῖδας ἢ κακῶς λέγειν, ὅ τι τύχοιεν, ἔτυπτον, καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάωννον, καὶ προσεούρου, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδ' ὅτιοῦν ἀπέλειπον. ὁρῶντες δὲ ἡμεῖς ταῦτα καὶ λυπούμενοι, τὸ μὲν πρῶτον ἀφεπεμφάμεθα· ὡς δ' ἐχλεύαζον ἡμᾶς καὶ⁴ οὐκ ἐπαύοντο, τῷ στρατηγῷ τὸ πρᾶγμα εἶπομεν, κοινῇ πᾶντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω. λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου καὶ κακίσαντος αὐτοὺς οὐ μόνον περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγαινον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ὅλως ἐποίουν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τασούτου ἐδέησαν παύσασθαι ἢ αἰσχυνθῆναι, ὡστ', ἐπειδὴ θάπτον συνεσκότασεν, εὐθύς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν ταύτῃ τῇ ἐσπέρᾳ. καὶ

¹ ἕκαστα πῶπρακται² ἐξῆλθον³ ἀριστήσαιεν⁴ οὐδ'

β. Προστούρου] Vid. Leopard. Emend. I. IX. c. IX. vol. III. p. 176. Thes. Crit. Gruter.

¹ Ἀφεπεμφάμεθα] Ἀπεδιώξαμεν, ἀπηλαύρομεν, ἀφροντίστως εἰχόμεν, λόγον οὐκ ἔποιήσαμεθα. WOLF.

² Σύσσιτοι] Generaliter dicti, quicumque

cibum una capiebant, certis legibus et conditionibus, si quas dicere volebant. Ita dicti in bello contubernales ap. Demosth. c. Conon. Herald. Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. p. 85.

³ Ἐπειδὴ θάπτον συνεσκότασεν] Cum scitum advenperasset, ΒΥΡΩΝΑ.

1258 τὸ μὲν πρῶτον κακῶς ἔλεγον, τελευτῶντες δὲ καὶ πληγὰς ἐπέτειναν ἑμοί· καὶ τοσαύτην κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίησαν, ὥστε καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς ταξίαρχους ἔλθειν καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν τινάς, οἱ περὶ ἐκάλυσαν μηδὲν ἡμᾶς ἀνήκεστον παθεῖν, μηδ' αὐτοὺς ποῆσαι, παροισυμένους ὑπὸ τούτων. τοῦ δὲ πράγματος εἰς τοῦτο προελθόντος, ὡς δεῦρ' ἐπανήλθομεν, ἦν ἡμῖν, οἷον εἰκός, ἐκ τούτων ὄργη καὶ ἐχθρα πρὸς ἀλλήλους. μὰ τοὺς θεοὺς ¹ οὐ μὴν ἔγωγε ὤμην δεῖν οὔτε δίκην λαχεῖν αὐτοῖς, οὔτε λόγον ποιεῖσθαι τῶν συμβάντων οὐδένα· ἀλλ' ἀπλῶς ἐκεῖνο ἐγνώκειν, τοιοπὸν εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιοῦτοις.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν τούτων, ὧν εἶρηκα, βούλομαι τὰς μαρτυρίας παρασχόμενος, μετὰ ταῦτα, οἷα ὑπ' αὐτοῦ τούτου πέπονθα, ἐπιδείξαι, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ὧ προσῆκε τοῖς τὸ πρῶτον ἀμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν, οὗτος αὐτὸς πρότερος πολλῶ δεινότερα εἰργασται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὧν μὲν τοίκυν οὐδένα ὤμην δεῖν λόγον ποιήσασθαι, ταῦτά ἐστι. χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῶ περιπατοῦντος, ὡς περ εἰώθειν, ἐσπέρας ἐν ἀγορᾷ μου μετὰ Φανοστράτου τοῦ Κηφισιέως τῶν ἡλικιωτῶν τινός, παρέρχεται Κτησίας ὁ υἱὸς ὁ τούτου, μεθύων, κατὰ τὸ Λεωκόριον, ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου. κατιδὼν δὲ ἡμᾶς καὶ κραυγᾶσας καὶ διαλεχθεῖς τι πρὸς αὐτὸν οὕτως ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ τι λέγοι, ¹²⁵⁹ παρῆλθεν πρὸς Μελίτην ἄνω· ἐπινον γὰρ ἐνταῦθα — ταῦτα γὰρ ὕστερον ἐπυθόμεθα — παρὰ Παμφίλῳ τῷ κναφεῖ, Κόνων οὔτοσι, Θεότιμός τις, Ἀρχεβιάδης, Σπίνδαρος ὁ Εὐβούλου, Θεογένης ὁ Ἀνδρομένους, πολλοὶ τινες· οὓς ἐξαναστήσας ὁ Κτησίας ἐπορεύετο εἰς τὴν ἀγορᾶν. καὶ ἡμῖν συμβαίνει, ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ Φεῤῥεφαττίου καὶ περιπατοῦσι, πάλιν κατ' αὐτό πως τὸ Λεωκόριον εἶναι, καὶ τούτοις περιτυγχάνομεν. ὡς δ' ἀνεμίχθημεν, εἰς μὲν αὐτῶν,

¹ οὐ μὴν ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς ὤμην

γ'. Κηφισίως] Lexis Κηφισίας, οὐκ ἰσχυρῶς φασί. PALMER.
Κηφισίως, a demotic Attico, cui nomen Κη- [ἔγγυς τῶν Πυθοδώρου] S. αἰκίων, ἢ ἐρ-

αἰγνώς τις, τῷ Φανοστράτῳ προσπίπτει καὶ κατεῖχεν ἐκεῖνον· Κώνων δ' οὐτοσὶ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀνδρομένους υἱὸς ἐμοὶ περιπεσόντες, τὸ μὲν πρῶτον ἐξέδυσαν, εἶθ' ὑποσκελισαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον, οὕτω διεθῆκαν ἐναλλόμενοι καὶ ὑβρίζαντες, ὥστε τὸ μὲν χεῖλος διακόψαι, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι, οὕτω δὲ κακῶς ἔχοντα¹ καταλιπεῖν, ὥστε μῆτε ἀναστῆναι μῆτε φθέγγασθαι δύνασθαι. κείμενος δ' αὐτῶν ἤκουον πολλὰ καὶ δεινὰ λεγόντων. καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ βλασφημίαν ἔχει² τινὰ, καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμι ἂν ἐν ὑμῖν ἔνια· ὁ δὲ τῆς ὑβρεῶς ἐστὶ τῆς τούτου σημεῖον, καὶ τεκμήριον τοῦ πᾶν τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τούτου γεγενῆσθαι, τοῦθ' ὑμῖν ἐρῶ. ἦδε γὰρ, τοὺς ἀλεκτρύονας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας· οἱ δὲ κροτεῖν τοῖς αἰγκῶσιν αὐτῶν ἤξιον ἀντὶ πτέρυγων ταῖς πλευράς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐγὼ μὲν ἀπεκομίσθην ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός· οὗτοι δ' ἄχοντο, δοιμάτιον λαβόντες μου. ὡς δ' ἐπὶ τὴν θύραν ἦλθον, κραυγὴ καὶ βοή τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν· καὶ, μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες, ἔδριζαν τοῖς ἰατροῖς. ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

1260

συνέβη τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ Εὐξίθεον τούτου τὸν Χολλίδην, ὃνδ' ἡμῖν συγγενῆ, καὶ Μειδίαν μετὰ τούτου, ἀπὸ δείπνου ποδὲν ἀπίοντας, περιτυχεῖν πλησίον ὄντι μοι τῆς οἰκίας ἤδη, καὶ εἰς τὸ βαλανεῖον φερομένῳ παρακολουθῆσαι, καὶ ἰατρὸν ἄγουσι παραγενέσθαι, οὕτω δ' εἶχον ἀσθενῶς, ὡςδ', ἵνα μὴ μακρὰν φεροίμην οἴκαδε ἐκ τοῦ βαλανεῖου, ἐδόκει τοῖς παροῦσιν ὡς τὸν Μειδίαν ἐκείνην τὴν ἐσπέραν κομίσαι με· καὶ ἐποίησαν οὕτω. λάβε οὖν καὶ

¹ κατέλιπον² τινὰ, ἔ καὶ

γαστήριον. WOLF.

Οὕτω· διέβηκα] Sic habitus sum, sic illi me tractarunt. BERGLER. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Nigrin. §. 38.

Ἡδε] Vid. Valckenaer. Animadv. ad Ammon. l. III. c. XVIII. p. 229.

Οἱ δὲ κρατεῖν] Οἱ δὲ κρατεῖν τοῖς ἀγκῶσιν

lege. WOLF.

Κρατεῖν τοῖς ἀγκῶσιν] Bononatus habet ἀγκῶσιν, et in margine κρατεῖν, unde officium κρατεῖν τοῖς ἀγκῶσιν, optime. PALMER. Ὅσδ' ἡμῖν συγγενῆ lego, non οὐδ'. Nota est et ou saepe commutari. WOLF.

Καὶ ἰατρὸν ἄγουσι παραγενέσθαι] Suspecta

ταὺς τούτων μαρτυρίας, ἵν' εἰδῆθ', ὅτι πολλοὶ συνίσασιν, ὡς ὑπὸ τούτων ὑβρίσθην.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

λάβε δὴ καὶ τὴν τοῦ ἱατροῦ μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

δ'. Τότε μὲν τοίνυν παραχρῆμα ὑπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἔλαβον, καὶ τῆς ὑβρεως οὕτω διετεῖσθην, ὡς ἀκούετε καὶ μεμαρτύρηται παρὰ πάντων ὑμῖν τῶν εὐδὺς ἰδόντων. μετὰ δὲ ταῦτα, τῶν μὲν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν οὐδὲν ἔφη φοβεῖσθαι λίαν ὁ ἱατρός· πυρετοὶ δὲ παρηκολούθουν μοι συνεχεῖς, καὶ ἀλγήματα ὅλου μὲν τοῦ σώματος πάνυ σφοδρά καὶ δεινὰ, μάλιστα δὲ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ ἥτρου, καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην. καὶ, ὡς μὲν ὁ ἱατρός ἔφη, εἰ μὴ κάθαρσις αἵματος αὐτομάτῃ μοι πάνυ πολλὴ συνέβη, περιωδύω ὄντι καὶ ἀπορουμένῳ ἤδη, κἂν ἔμπυος γενόμενος διεφθάρην· νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. ὡς ¹ οὖν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος, ἐξ ἧς εἰς τοῦσχατον ἦλθον, ἐξ ὧν ὑπὸ τούτων ἔλαβον πληγῶν, λέγε τὴν τοῦ ἱατροῦ μαρτυρίαν καὶ τὴν τῶν ἐπισκοπούμενων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ε'. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τινὰς καὶ φανύλας λαβὼν πληγὰς, ἀλλ' εἰς πᾶν ἔλθων διὰ τὴν ὑβριν καὶ τὴν ἀσέλγειαν τὴν τούτων, πολὺ τῆς προσηκούσης ἐλάττω δίκην ² εἴληχα, νομίζω δῆλον ὑμῖν γεγενῆσθαι· οἴομαι δ' ὑμῶν ἐπίους θαυμάζειν, τίνα ποτέ ἐστίν αὐτὸς πρὸς ταῦτα τολμήσει Κόνων λέγειν. βούλομαι δὴ προειπεῖν ὑμῖν, ἃ ἐγὼ πέπτu-

¹ ὅτι καὶ ταῦτ'

² εἴληχα, πολλαχίδεν νομίζω

lectio. WOLF.

δ'. Καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην] Οὐκ ἔδωκέ μου φαγεῖν. IDEM.

Περιωδύω] Περιωδύος apud Demosthenem, qui toto corpore contusus est et vehementi dolore affectus. BUDEUS.

ε'. Πληγὰς] Πληγῆ in numero singularitatis

pro vulnere tantum accipitur, non pro pulsatione aut verberatione. In numero multitudinis, ceu ap. Demosth. c. Conon. πληγαὶ sunt verbera non vulnera. Salmas. Obs. ad Jus A. et R. p. 232.

Ἄλλ' εἰς πᾶν ἔλθων] F. A. ὅτι δεινὸν ἢ κινδύου ἔλθω. WOLF.

σμαι λέγειν αὐτὸν παρεσκευάσθαι· ἀπὸ τῆς ὕβρεως καὶ τῶν πεπραγμένων τὸ πρῶγμ' ἀπαγαγόντα εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσσεσθαι, καὶ ἐρεῖν, ὡς εἰσὶν ἐν τῇ πόλει πολλοὶ καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν υἱεῖς, οἱ παίζοντες, οἳ ἀνδρωποὶ νέοι, σφίσιν αὐτοῖς ἐπανυμίας πεποιήνται, καὶ καλοῦσι τοὺς μὲν ἰδυφάλλους, τοὺς δὲ αὐτοληκύδους, ἐρῶσι δ' ἐκ τούτων ἑταιρῶν τινές, καὶ δὴ καὶ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ εἶναι τούτων ἕνα, καὶ πολλάκις περὶ ἑταίρας καὶ εἰληφέναι καὶ δεδώκέναι πληγάς, καὶ ταῦτ' εἶναι νέων ἀνδρώπων ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς ἀδελφούς παροίνους¹ μὲν καὶ ὑβριστὰς κατασκευάσειν, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικρούς.

5. Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα, ἐνηνοχῶς, οὐχ ἥττον τοῦτ' ἀγανακτῆσαιμ' ἂν καὶ ὑβρισθῆναι νομίσαιμι, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, εἰ ταῦτ' ἀληθῆ δόξει Κόνων οὕτωσὶ λέγειν περὶ ἡμῶν, καὶ τοσαύτη τις ἀγνοια παρ' ὑμῖν ἐστίν, ὡςδ', ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος εἶναι φῆ ἢ ὁ πλησίον αὐτὸν αἰτιάσθαι, τοιοῦτος νομισθῆσεται τοῦ δὲ κατ' ἡμέραν βίου καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μῆδ' ὅτιοῦν¹²⁶² ἔσται τοῖς μετρίοις ὄφελος. ἡμεῖς γὰρ, οὔτε παροινούντες οὔδ' ὑβρίζοντες, ὑπ' οὐδενὸς ἀνθρώπων ἐωράμεθα· οὔτ' ἀγνώμον οὐδὲν ἠγοῦμεθα ποιεῖν, εἰ, περὶ ὧν ἠδικήμεθα, ἀξιούμεν κατὰ τοὺς νόμους δίκην λαμβάνειν. ἰδυφάλλοις δὲ καὶ αὐτοληκύδοις συγχωροῦμεν εἶναι τοῖς υἱεῖσι τοῖς τούτου· καὶ ἔγωγε εὐχομαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόνωνα καὶ ταῖς υἱεῖς τοὺς τούτου καὶ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἅπαντα τρέπεσθαι. οὔτοι γὰρ εἰσιν οἱ τελούντες ἀλλήλους τῷ ἰδυφάλλῳ, καὶ τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν, μὴ ὅτι γε δὴ ποιεῖν, ἀνθρώπους μετρίους.

ζ'. Ἀλλὰ τί ταῦτα ἐμοί; Θαυμάζω γὰρ ἔγωγε, εἰ τις ἐστὶ πρόφασις παρ' ὑμῖν ἢ σκῆψις εὐρημένη, δι' ἣν, ἂν ὑβρίζων τις ἐξελέγχηται καὶ τύπτων, δίκην οὐ δώσει. οἱ μὲν γὰρ νόμοι πολὺ τάναντία καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις

¹ μὲν τινὰς καὶ ὑβριστὰς * οὐ κατασκευάσει

Αὐτοληκύδους] Αὐτολήκυδος inopem scurrantem, mendicantemque iudicatum, ac parasitum nera paratum ultero offert. Brodæi Miscell. I. V. c. XXXIV. vol. II. Thes. Crit. significat, qui se ad omnia obedienda mu- Gruter.

ὅπως μὴ μείζους γίνωνται, προείδοντο, οἷον — ἀνάγκη γὰρ μοι καὶ ζητεῖν ταῦτα καὶ πυνθάνεσθαι¹ διὰ τοῦτον γέγονεν — εἰσι κακηγορίας δίκαι· φασὶ τοίνυν ταύτας διὰ τοῦτο γίνεσθαι, ἵνα μὴ λοιδορούμενοι τύπτειν ἀλλήλους προάγονται. πάλιν αἰκίας εἰσί· καὶ ταύτας ἀκούω διὰ τοῦτο εἶναι τὰς δίκας, ἵνα μηδεὶς, ὅταν ἤττων ᾖ, λῖδω ἢ τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενί, ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ νόμου δίκην ἀναμείνῃ. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαί, τοῦ μὴ τιτρωσκομένων τινῶν φόνους γίνεσθαι. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προεώραται, τοῦ μὴ φόνον γίνεσθαι, μηδὲ κατὰ μικρὸν
 1263 ὑπάγεσθαι, ἐκ μὲν λοιδορίας εἰς πληγὰς, ἐκ δὲ πληγῶν εἰς τραύματα, ἐκ δὲ τραυμάτων εἰς θάνατον· ἀλλ' ἐν τοῖς νόμοις εἶναι τούτων ἐκάστου τὴν δίκην, μὴ τῇ τοῦ προστυχάντος ὀργῇ μηδὲ βουλήσει ταῦτα κρίνεσθαι. εἴτ' ἐν μὲν τοῖς νόμοις οὕτως· ἂν δ' εἴποι Κόνων, ἰδύφαλλοί τινες ἴσμεν ἡμεῖς συνηγμένοι, καὶ ἐρῶντες οὓς ἂν ἡμῖν δόξῃ παίομεν καὶ ἀγχομεν, εἴτα γελάσαντες ὑμεῖς ἀφήσετε; ² οὐκ οἶμαί γε. οὐ γὰρ ἂν γέλωσ ὑμῶν ἔλαβεν οὐδένα, εἰ παρῶν ἐτύγχανεν, ἠνίκα εἰλκόμην καὶ ἐξεδύομην καὶ ὑβρίζομην, καὶ ὑγιᾶς ἐξελθὼν φοραδὴν ἤλθον οἴκαδε· ἐξεπεπηθήκει δὲ μετὰ ταῦθ' ἡ μήτηρ, καὶ κραυγὴ καὶ βοή τῶν γυναικῶν τοσαύτη παρ' ἡμῖν ἦν, ὡς περὶ ἀνὴρα τεθνεῶτός τινος, ὥστε τῶν γειτόνων τινὰς πέμψαι πρὸς ἡμᾶς, ἐρησομένους ὅτι ἐστὶ τὸ συμβεβηκός.

ἡ. "Ὀλως δ', ὡ ἀνδρες δικασταί, δίκαιον μὲν οὐδενὶ δῆπου σκῆψιν οὐδαμίαν τοιαύτην οὐδὲ ἀδειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῖν, δι' ἣν ὑβρίζειν ἐξέσται· εἰ δ' ἄρα ἐστὶ τῶν τοῖς δι' ἡλικίας³ ἢ νεότητα τούτων τι πράττουσι, τούτοις ἀποκαῖσθαι προσ-

¹ διὰ τῶντων γίνεσθαι

² οὐκ οἶμαί γε

³ [ἢ νεότητι.]

Δι' αὐτὸ τοῦτο γίνωνται] Nescio, quid hęc verba sibi velint. Videntur ex inferioribus etiam hęc perperam translata. Sequitur v. 3. φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, ubi malim ταύτας, S. τὰς τῆς κακηγορίας δίκας. WOLF.

Πάλιν αἰκίας εἰσὶ] Legendum αἰκίας. Dixerat paulo ante, εἰσὶ κακηγορίας δίκας, deinde subiicit, πάλιν αἰκίας εἰσὶ, subaudiendum δίκας. Selmas. Obs. ad Jus A. et VOL. IV.

R. c. IX. p. 267. Ex hoc Demosthenico et aliis ejusdem aliorumque locis, vid., si lubet, Salmasius in capite proximo laudato et Heraldus in Animadvers. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. I. II. c. IX—XIII., de ὑβριως, αἰκίας, κακηγορίας, τραύματος, ἔσο. δίκαις acerrime inter sese litigantes.

Καὶ ὑγιᾶς — οὐδαμῇ] Male congruit sensus: credo Demosthenem scripsisse καὶ ἡμιδὴς ἐξελθὼν. PALMER.

ἤκει. τὰς τοιαύτας καταφυγάς, καὶ ἐκείνοις οὐκ εἰς τὸ μὴ δοῦναι δίκην, ἀλλ' εἰς τὸ τῆς προσηκούσης ἐλάττω. ὅστις δὲ ἐτῶν μὲν ἐστὶ πλείων ἢ πενήκοντα, παρῶν δὲ νεωτέροις ἀνθρώποις καὶ τούτοις υἱέσιν, οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν ἢ διεκάλυπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἠγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται, τίνα ἂν οὗτος ἀξίαν τῶν πεπραγμένων ὑπόσχοι δίκην; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' ἀποδανόντα οἶμαι. καὶ γὰρ, εἰ μὴδὲν αὐτὸς εἰργαστο τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' εἰ, παρεστηκός τούτου, Κτησίας ὁ υἱὸς ὁ ταύ- 1284 του ταυῖδ', ἄπερ οὗτος νυνὶ, πεποικηκὸς ἐφαίνετο, τούτον ἐμισεῖτ' ἂν δικαίως. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προῆκται παῖδας, ὥστ' ἐναντίον ἐξαμαρτάνοντας ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα, ἐφ' ἂν ἐνίοις θάνατος ἢ ζῆμια καίται, μήτε φοβεῖσθαι μήτε αἰσχύνεσθαι, τί τούτον οὐκ ἂν εἰκότως παθεῖν οἴσθε; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι ταῦτ' εἶναι σημεῖα τοῦ μὴδὲ τούτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι. εἰ γὰρ ἐκείνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ ἔδεδίει, καὶ τούτους αὐτὸν ἠξίου.

Ζ'. Λάβε δὴ μοι καὶ τοὺς νόμους τοὺς τῆς ὕβρεως, καὶ τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν· καὶ γὰρ τούτοις ἀμφοτέροις ἐνόχους τούτους ὄψεσθε. λέγε.

NOMOI.

τούτοις τοῖς νόμοις ἀμφοτέροις ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐνόχους Κόνων ἐστὶν αὐτοσί· καὶ γὰρ ὕβριζε, καὶ ἐλωποδύτει. εἰ δὲ μὴ κατὰ τούτους προειλόμεθ' ἡμεῖς δίκην λαμβάνειν, ἡμεῖς μὲν ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φανοίμεθ' ἂν εἰκότως, οὗτος δ' ὁμοίως πονηρός. καὶ μὴν, εἰ παθεῖν τί μοι συνέβη, φόνου καὶ τῶν θεινοτάτων ἂν ἦν ὑπόδικος. τὸν γοῦν τῆς Βραυρωνόθεν ἱερείας πατέρα ὁμολογουμένως οὐχ αἰφάμενον τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι τῷ παταξάντι τύπτειν παρεκελεύσατο, ἐξέβαλεν¹ αὐτὸν ἢ βουλή ἢ ἐξ' Ἀρείου πάγου. δικαίως.

¹ [αὐτὸν]

δ. Προῆκται] Legendum προῆκται, vel προῆκται, vel προῆκται, ineditum, educat vel educant. Iosani.

Ἐφ' ὃν ἐνίοις] Sicut in tūm iniois. Wolf.

Ζ'. Λάβε δὴ μοι] Vid. leg. λάβε δὴ μοι τὰς

νόμους καὶ τὸν περὶ τῆς ὕβρεως. AUSAH.

Τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν] Δδφ., ἢ χλημῶς, καὶ λωπῆ, ἢ λῶπια, ἰμάτιον, λῶπια Germanice Lumpen [ragi]. Hinc λωποδύσαι, καὶ λωποδυτῆσαι, καὶ λωποδύτης, καὶ λωποδυτῆς δίκαι, καὶ λωποδύτω, τὸ λωποδυτῆσαι. WOLF.

εἰ γὰρ οἱ παρόντες, ἀντὶ τοῦ κωλύειν, τοὺς ἢ δι' οἶνον ἢ δι' ἄργην ἢ τιν' ἄλλην αἰτίαν ἐξαμαρτάνειν ἐπιχειροῦντας αὐτοὶ παροξυνοῦσιν, οὐδεμί' ἐστὶν ἑλωπίς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσιν, ἀλλ', ἕως ἂν ἀπέπρωσι, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει' ὅπερ ἐμοὶ συνέβη.

1285 ἰ. Ἄ τοῖνον, ὅθ' ἡ δίκαια ἐγίγνετο, ἐποίησαν, βούλομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· καὶ γὰρ ἐκ τούτων τὴν ἀσελγίαν θεάσεσθε αὐτῶν. ἐποίησαν μὲν γὰρ ἔξω μέσων νυκτῶν ¹[εἶναι] τὴν ὥραν, οὔτε τὰς μαρτυρίας ἀναγινώσκειν ἐθέλοντες, οὔτε ἀντίγραφα δίδοναι, τῶν τε παρόντων ἡμῖν καθ' ἕνα οὕτωςι πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες, καὶ γράφοντες μαρτυρίας οὐδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα, ἀλλ', ἐξ ἰταίρας εἶναι παιδίον αὐτῷ τούτῳ καὶ πεπονθῆναι τὰ καὶ τὰ, ἃ μὰ τοὺς θεοὺς, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδεὶς ἐστίν, ὅστις οὐκ ἐπετίμα τῶν παρόντων καὶ ἐμίσει· τελευτῶντες δὲ, καὶ αὐτοὶ οὔτοι ἑαυτούς. ἐπειδὴ δ' οὐν πατὲρ ἀπείπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες, προκαλοῦνται, ἐπὶ διακρούσει καὶ τῷ μὴ σημανθῆναι τοὺς ἐχίνους, ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν πληγῶν παιδας, ὀνόματα γράψαντες· καὶ νῦν ²οἶμαι περὶ τούτ' ἔσεσθαι τοὺς πολλοὺς τῶν λόγων αὐταῖς. ἐγὼ δ' ³οἶμαι δεῖν πάντας ὑμᾶς ἐκείνο σκοπεῖν, ὅτι οὔτοι, εἰ τοῦ γενέσθαι τὴν βίασανον ἕνεκα προὔκαλοῦντο καὶ ἐπίστευον τῷ δικαίῳ τούτῳ, οὐκ ἂν, ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης, νυκτὸς, οὐδεμιᾶς ὑπολοίπου σκήψεως οὔσης, προὔκαλοῦντο· ἀλλὰ πρῶτον μὲν, πρὸ τοῦ τὴν δίκην ληχθῆναι, ἥνικα ἀσθενῶν ἐγὼ κατεκείμεν, καὶ, οὐκ

¹ Absent nocti.

² οἶμαι

1. Ἐποίησαν ἔξω μέσων νυκτῶν τὴν ὥραν] S. τῆς διαίτης. ἔξω μέσων νυκτῶν, extra medias noctes, utrum post, an ante mediam noctem? et quomodo fieri hoc potuit? cum hujusmodi negotia tantum interdictum tractentur? Fortassis cum sero ad arbitrium venissent, rem de industria in multam noctem protraxerant. Nam sequitur v. 23. τῆς διαίτης ἀποφαινομένης νυκτός. WOLF.

τῶν τε παρόντων ἡμῶν καθ' ἕνα οὕτωςι πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες] F. οὕτωςι, ἐπιτήρηματικῶς καὶ δικαστικῶς. Nam οὕτωςι ἄγοντες dura fuerit ἀριθμῶν ἰτίμωσι. IDEM.

Πρὸ τῆς λήθης ἄγοντες] Ita laudant haec verba Harpocratia, Suidas et Moschopolus. Hodie tamen in editis Demosthenis

exemplaribus legitur πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες. Itaque puto vocem fugitivam restitui oportere, ex auctoritate Grammaticorum: nam vocem βωμῶν glossema censeo, et verbi λῆθω, quo orator usus erat, interpretationem. Sic ap. Hesych. λῆθω hic explicatur βωμῆς. Erat Athenis lapis in foro, ad quem ex lege Solonis jurabant Thesmothetae, se leges servaturos esse; aut, si quam violassent, statuum pondus sibi parum ex auro Delphis dedicaturam. Att. Lect. l. I. c. VI. MURSIUS. Vid. Pet. Potit. Miscell. Obs. l. IV. c. VII. p. 274.

Ἐαυτῶς] Sub. ἐπιτήρημα. ΑΥΣΗ. Πρὸ τῆς τῆς λήθης λέξεως] M. ληχθῆναι, πρὸς τὸ λήξω, ἢ λαχθῆναι. WOLF.

εἰδὼς εἰ ¹ περιφεύξομαι, πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα, καὶ τὰ πλεῖστα ἂν ὑβρίσμην διαπεπραγμένον, τότε ἂν εὐθέως ἦκεν ἔχων μάρτυρας πολλοὺς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, τότε ἂν τοὺς οἰκέτας παρεδίδου καὶ τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου τινὰς παρεκάλει. εἰ γὰρ ἀπέθανον, παρ' ἐκείνοις ἂν ἦν ἡ δίκη. εἰ δ' ἄρα 1208 ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φησὶ, οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου· ἐπειδὴ γε ἀνεστηκὼς ἤδη προσεκαλεσάμην αὐτὸν, ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ δαιτητῇ παραδιδούς ἐφαίνεται ἂν. ὦν οὐδὲν πῆπρακται τούτῳ· ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ διακρούστας ἔνεκα ἢ πρόκλησις ἦν, λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν ἔσται γὰρ ἐκ ταύτης φανερόν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

περὶ μὲν τοίνυν τῆς βασάνου ταῦτα μέμνησθε, τὴν ὄραν ἠνίκα προῦκαλεῖτο, ² [καὶ] ὦν ἔνεκα ἐκκρούων ταῦτα ἐποίει, τοὺς χρόνους τοὺς πρώτους, ἐν οἷς οὐδαμῶν τοῦτο βουληθεὶς τὸ δίκαιον αὐτῷ γενέσθαι φαίνεται, οὐδὲ προκαλεσάμενος, οὐδ' ἀξιώσας.

ἰά. Ἐπειδὴ τοίνυν πάντα ταῦτα ἠλέγχσθε, ³ ἅπερ παρ' ὑμῖν, πρὸς τῷ δαιτητῇ, καὶ φανερώς ἐδείκνυτο πᾶσιν ἂν ἐνοχος τοῖς ἐγκεκλημένοις, ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ, καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας ἀνδρώπους, οὓς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνόησειν οἴομαι, εἰὰν ἀκούσητε·

Διότιμος Διοτίμου Ἰκαριεύς, Ἀρχεβιάδης Δημοτέλους Ἀλαϊεύς, Καίριμος Χαριμίνους Πιτθεύς, μαρτυροῦσιν ἀπίναί ἀπὸ δέπνου μετὰ Κόνωνος, καὶ προσελθεῖν ἐν ἀγορᾷ μαχομένους Ἀρίστωνα καὶ τῷ υἱεὶ τῷ Κόνωνος, καὶ μὴ κατάξει Κόνωνα ² [καὶ] Ἀρίστωνα·

ὡς ὑμᾶς εὐθέως πιστεύσαντας, τὸ δὲ ἀληθές οὐ λογιαιμῆνοους, ⁴ ὅτι πρῶτον μὲν οὐδέπωτ' ἂν οὐδ' ὁ Λυσίστρατος, οὐδ' ὁ Πασείας, οὐδ' ὁ Νικηράτος, οὐδ' ὁ Διόδωρος, οἱ δια-

¹ περιφεύξομαι² Deest καὶ.³ ἅπερ καὶ τῶν ἄλλων⁴ οὐδ' ἔτι

Τῷ βασάνῳ] F. τῆς β. usitatius quidem est hoc. IDEM.

Βουληθεὶς τὸ κῆλον αὐτῷ] Fel. αὐτοῦ. lego αὐτῷ. et v. 20. ἠλέγχσθε. IDEM.

ἰά. Καὶ μὴ κατάξει Κόνωνα καὶ Ἀρίστωνα] S. ἀλλήλους. Sed F. Κόνωνα τὸν Ἀρίστωνα. IDEM. Lego et distingo: καὶ Κόνωνα καὶ κατάξει Ἀρίστωνα. AUGER.

1267 ῥῆθην μεμαρτυρηκασιν ὄραν ὑπὸ Κόνωνος τυπτόμενον ἐμὲ, καὶ θοιμάτιον ἐκδύόμενον, καὶ τὰλλα ὅσα ἔπασχον ὑβριζόμενον, ἀγνώτες ὄντες καὶ ἀπὸ ταυτομάτου παραγεγόμενοι τῷ πρᾶγματι, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἠθέλησαν, εἰ μὴ ταυθ' ἐώρων πεπονθότα· ἐπειτ' αὐτὸς ἐγὼ οὐδέποτε ἄν, μὴ παθῶν ὑπὸ τούτου ταῦτα, ἀφείς τοὺς καὶ παρὰ¹ [τῶν] αὐτῶν τούτων ὁμολογουμένους τύπτειν ἐμὰ, πρὸς τὸν οὐδ' αἰψάμενον πρῶτον εἰσιεῖναι προειλόμην. τί γὰρ ἄν; ἢ διὰ τί; ἀλλ', ὑφ' οὗ τε πρώτου ἐπλήγην καὶ μάλιστα² ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ, καὶ ἐπεξέρχομαι. καὶ τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάντα οὕτως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται· τούτῳ δὲ μὴ παρασχομένῳ τούτους μάρτυρας ἦν δήπου λόγος οὐδεὶς, ἀλλ' ἠλωκέναι παρασχέμα ὑπῆρχε σιωπῆ. συμπόται δ' ὄντες τούτου καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινωνοὶ εἰκότως τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκασιν. εἰ δ' ἔσται τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον, εἰάν ἀπαξ ἀπαναισχυντήσωσί τινες καὶ φανερώς τὰ ψευδῆ τολμήσωσι μαρτυρεῖν, οὐδὲν δὲ τῆς ἀληθείας ὄφελος, πάνδεινον ἔσται πρᾶγμα.

1268 16. Ἀλλὰ νῆ Δία οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι; ἀλλ' ἴσασιν ὑμῶν, ὡς ἐγὼ νομίζω, πολλοὶ καὶ τὸν Διότιμον καὶ τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Χαιρέτιμον τὸν ἐπιπόλιον τουτονί, οἱ μὲθ' ἡμέραν μὲν ἐσκυθρωπάκασιν, καὶ λακωνίζειν φασί, καὶ τρίβωνας ἔχουσι, καὶ ἀπλᾶς ὑποδέδενται· ἐπειδὴν δὲ συλλεγῶσι καὶ μετ' ἀλλήλων γέωννται, κακῶν καὶ αἰσχυρῶν οὐδὲν ἐλλείπουσι. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἔστιν· οὐ γὰρ ἡμεῖς μαρτυρησομεν ἀλλήλοις; οὐ γὰρ ταυθ' ἐταίρων ἐστὶ καὶ φίλων; τί δὲ καὶ δεινὸν ἐστὶν ὧν παρέχεται κατὰ σοῦ; τυπτόμενόν φασί τινες ὄραν; ἡμεῖς δὲ μὴδ' ἤφθαι τὸ παράπαν μαρτυρησομεν.

¹ Deest articulus.

² ἴστω αὐτῶν

Θοιμάτιον] Τὸ ἱμάτιον, Ἀττικῆ κέλευ.

WOLF.

Τί γὰρ ἄν, ἢ διὰ τί;] Ταυτολογία ἴσμεν.

F. τί γὰρ ἄν βουλήμενος, ἢ διὰ τί; S. ἰσώμενα.

IDEM.

Τούτῳ καὶ δικάζομαι] Fel. τούτῳ, lego τούτῳ. IDEM.

Οὕτως ἴστω ἀληθῆ] F. ὅπως ἴστω ἀληθῆ καὶ φαίνεται. Nam τὸ ὅπως εἰ φαίνεται belle

inter se opponuntur. IDEM.

16. Χαιρέτων τὸν ἐπιπόλιον] Hanc vocem vetera Lexica non habent. Unde initio raptus, παρὰ τὸ ἐπιπολίον heri, vectorum, vagabundum illum. Sed quia τὸ ἐπιπολιῶσθαι idem, quod κλιῶσθαι, significare volunt, muto sententiam, et incanum verto. IDEM. Καὶ αἰσχυρῶν οὐδὲν] Lego οὐδὲ ἢ, Ἀττικῆ τμήσει. et p. 270. v. 22. ἰσώμεσθαι.

ἡμεῖς μαρτυρήσομεν. τὸ χεῖλος ἐρράφθαι; τὴν κεφαλὴν δὲ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. — ἀλλὰ καὶ μάρτυρας ἰατροὺς παρέχομαι. τοῦτ' οὐκ ἔστιν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, παρὰ τούτοις. ὅσα γὰρ μὴ δι' αὐτῶν, οὐδενὸς μάρτυρος καδ' ἡμῶν εὐπωρήσουσιν· ἢ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐτοιμότης, οὐδ' ἂν εἰπεῖν, μὰ τοὺς θεοὺς, δυναίμην, ὅση καὶ οἷα πρὸς τὸ ποιεῖν ὅτιοῦν ὑπάρχει. ἵνα δ' εἰδῆτε, οἷα καὶ διαπρατόμενοι περιέρχονται, λέγε αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYPIAI.

τοίχους τοίνυν διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας, ἄρ' ἂν ὑμῖν ὀκνήσαι δοκοῦσιν ἐν γραμματιδίᾳ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἀλλήλοις οἱ κεκοινωνηκότες τῆσάυτης καὶ τοιαύτης φιλαπεχθηνόσυνης καὶ πονηρίας καὶ ἀναιδείας καὶ ὕβρεως; πάντα γὰρ ταῦτα ἔμοιγε ἐν τοῖς ὑπὸ τούτων πραττομένοις ἐνεῖναι δοκεῖ. καίτοι καὶ τούτων ἕτερόστι πεπραγμένα τούτοις δεινότερα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ οἷοί τε γενοίμεθ' ἂν πάντας ἐξευρεῖν τοὺς ἠδικημένους.

ιγ'. Ὁ τοίνυν πάντων ἀναιδέστατον μέλλειν αὐτὸν ἀκούειν, βέλτιον νομίζω προειπεῖν ὑμῖν εἶναι. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτὸν κατὰ τούτων ὁμεισθῆναι, καὶ ἀράς τινὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἑπαράσασθαι, καὶ τοιαύτας, οἷας ἀκηκῶς γέ τις θανατάσας ἀπήγειλεν ἡμῖν. ἔστι δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἀνυπόστατα μὲν τὰ τοιαῦτα τολμήματα· οἱ γὰρ, οἶμαι, βέλτιστοι, καὶ ἥκιστ' ἂν αὐτοὶ τι ψευσάμενοι, μάλιστα ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐξαπατῶνται. οὐ μὲν, ἀλλὰ δεῖ πρὸς τὸν εἶον καὶ τὸν 1200 τρόπον ἀποβλέπωντας πιστεύειν. τὴν δὲ τούτου πρὸς τὰ τοιαῦτα ὀλιγωρίαν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ· πέπυσμαι γὰρ ἐξ ἀνάγκης.

ιδ'. Ἀκούω γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, Βάκχιόν τέ τινα ὄς παρ' ὑμῖν ἀπέθανε, καὶ Ἀριστοκράτην τὸν τοὺς ὀφθαλ-

1* ἱναράσθαι

IDEM.

Ὅσα γὰρ μὴ δι' αὐτῶν (sub. δυνατὰς βα-
βαιῶν), οἷσιν ἐμάρτυρος καδ' ἡμῶν εὐπωρή-

σουσιν, sub. ἑς ἑκατόση. AUGER.

ιγ'. Ἀποβλέπωντας] Sub. ἀποβλέπωντες.
IDEM.

μοὺς διεφθαρμένον, καὶ τοιοῦτους ¹ ἑτέρους, καὶ Κώνωνα τουτονὶ, ἑταίρους εἶναι, μειράκια ὄντας, καὶ Τριβαλλοὺς ἑπιωνυμίαν ἔχειν τούτους τὰ τε Ἑκαταῖα κατεσθῆναι, καὶ τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν, ὅταν εἰσέναι μελλῶσι, συλλέγοντας ἐκάστοτε συνδειπνεῖν ἀλλήλοις· καὶ ῥᾶον ὀμνύναι καὶ ἑπιορκεῖν, ἢ ὅτιοῦν. οὐ δὲ Κώνων ὁ τοιοῦτος πιστός ἐστιν ὀμνύων — οὐδὲ πολλοῦ δεῖ —, ἀλλ' ὁ μὴδ' εὐορκον μὴδὲν ἂν ὀμύσας, κατὰ δὲ δὴ παιδῶν, ὧν μὴ νομίζετε, μὴδ' ἂν μελλήσας, ἀλλὰ καὶ ὅτιοῦν παθῶν πρότερον· εἰ δ' ἂν ἀναγκαῖον, ὀμνύων ὡς νόμιμον, ἀξιοπιστότερος τοῦ κατὰ τῶν παιδῶν ² ὀμνύοντος καὶ διὰ τοῦ πυρός. ἐγὼ ταίνυν, ὁ δικαιότερόν σου πιστευθεῖς ἂν κατὰ πάντα, ὧ Κώνων, ἠθέλησα ὀμύσαι ταυτὶ, οὐχ, ὑπὲρ τοῦ

¹ ἑτέρας τὰς, καὶ

² ὀμνύοντος

Κατακάλειν] F. leg. κατακέρρειν. Vox vel rarissima, sed ad sententiam optima. Hesych. κατακέρρει: ἀφαιζέω, ξηραίνω. hac significatione ap. Æschyl. Agam. v. 80. φολλῆδες ἴδη κατακέρρεισθε, illa quod scio nusquam. Unde suspicior Hesychium, κατακέρρειν verbum verbo ἀφαιζέω exponentem, hunc istum Nostri locum in oculis habuisse: præsertim cum minimam attendissem ad sequentia, κατακέρρεις καταφλέξεις (Quam quidem formam futuri aversatur doctissimus Blomfeldius ad Æschyl. l. a. l.: at vero simplex se invenit ap. Hom. Odys. N. v. 398. κέρρει μὴ χρεῖα καλῆ etc. et sor. l. ibid. v. 430. κέρρει μὴ εἰ χρεῖα καλῆ ἐπὶ γραμμῶν τοῖσι μέλλουσι.), quod quantum corruptam lectionem κατακάλειν sapit, quis non videt. Nunc demum verteris: eos et carnas in trivis Hecate oblatas surripuisse, et etc. quas mbris modis fortim evasuisse, norant, qui in Attica vel pernoctarint.

Ἔ. Καὶ τὰς ἑρπας τὰς ἐκ τῶν χοίρων] Sive aves, sive gallinas lustrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediarentur, expiantur. Vetis editio habet χοῖρων, s. regionibus, seu vicis. Ultra lectio sit verior, dubito. Neutra enim mihi satisfacit. τὸ στίχῳ: et ad eos, qui magistratus iacturi sunt, et ad ludiones theatrum ingressuros referri potest. WOLF. Locus insigui descriptorum flagitio mutilatus, in quo testibus avulsis nescio quæ aves importune subdiderunt. Aristo audire se refert Bacchium quendam (Bacchium inquam, auctoritatem optimi Cod. Aug. secutus; nam Κέκχιος nullum in Grecia nomen reperit) et Aristocratem, ipsamque illum Cononem Ἰταλίαν -- μέλλουσι. Wolfius, qui, ut institutam versionem quo-

modoconque impleret, aviculas lustrales s. catibus dedit, ingenue fassus nihil horum sibi placere, veniam meretur: reponendum est sine dubio καὶ τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσι. Cui quidem emendationi, hand vereor, ne quis rerum Atticarum peritus non subscribat. Ostendit Harpoorat. in καθάρσιον, et Pollax VIII. 104. sollitos fuisse Περστικόν, antequam populi concho haberetur, καθάρσει χειρῶν μικροῖς τῶν ἐκκλησίων καὶ τῶ θιάσων. In Not. ad Lucian. Dial. Mort. vol. I. p. 330. ΗΕΜΣΤΕΡΝΗΣ.

Ἄλλ' ὁ μὴδ' εὐορκον μὴδὲν ἂν ὀμύσας κατὰ δὲ δὴ παιδῶν, ἂν μὴ νομίζεται, μὴδ' ἂν μελλήσας] S. ὀμνύων πιστός ἂν εἴη. Sic Lucianus: ἄλλ' οὐκ ὀρθῶς ἠμῶς γὰρ οὐδὲ μελλήσαντες, S. εὐχόμεθα τὸν Δημοσθένην, quod non ἠμῶς, et κατὰ παιδῶν ἠμῶς, inter se opponuntur. WOLF.

Ἄν μὴ νομίζεται] Atqui et Demosthenis mater, et alii multi hoc jurisjurandi genere uti voluerant, ut in superioribus orationibus vidimus. IDEM.

Ἄν μὴ νομίζεται] Lego et distingo: ὡς μὴ νομίζουσι, μὴδ' ἂν δε. ὡς μὴ νομίζεται, ut non legitimum est et solenne, quod non fieri solet; quod moribus vestris interdictum est. AUGER.

Ἄλλὰ κῆρ ἐ, τοῦν παθῶν πρότερον] S. ἢ πιστός εἶναι. etai locus hic mendi suspicione haud vacat. Non enim bellissime verba inter se coherant, ut videatur aliquid deesse, cujusmodi sit: vitum bonum quidvis potius facturum, quam temere juraturum, tale præsertim jurandum tanquam insolens. WOLF.

Εἰ γ' ἀξ' ἀναγκαῖον] S. ὀμνύων. ἢ ὀμνύων ὡς νόμιμον. IDEM.

μη δούναι δίκην ὧν ἠδίκηκα, καὶ ὅτιοῦν ποιῶν, ὡςπερ σὺ, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ ὑπὲρ τοῦ μη¹ προσυβρισθῆναι, ὡς οὐ κατεπιорκησόμενος τὸ πρᾶγμα. λέγε τὴν πρόκλησιν.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ταῦτ' ἐγὼ καὶ τότε ἠθέλησα ὁμῶσαι, καὶ νῦν ὁμνύω τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς ἅπαντας καὶ πάσας ὑμῶν ἕνεκα, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν περιεστηκότων, ἧ μὴν παθῶν ὑπὸ Κόνωνος ταῦ¹²⁷⁰τα, ὧν δικάζομαι, καὶ λαβῶν πληγὰς, καὶ τὸ χεῖλος διακοπεῖς οὕτως ὥστε καὶ ῥαφῆναι, καὶ ὑβρισθεῖς, τὴν δίκην διώκειν. καὶ, εἰ μὲν εὖορκῶ, πολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο, καὶ μηδέποτ' αὐθις τοιοῦτο μηδὲν πάθοιμι· εἰ δ' ἐπιορκῶ, ἐξώλης ἀπολοίμην αὐτός τε, καὶ εἴ τι μοι ἐστὶν ἢ μέλλει ἐσεσθαι. ἀλλ' οὐκ ἐπιορκῶ, οὐδ' ἂν Κόνων διαρραγῇ.

16. Ἀξιώ τοίνυν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, πάνθ', ὅσα ἐστὶ δίκαια, ἐπιδείξαντος ἐμοῦ, καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν, ὡςπερ ἂν αὐτὸς ἕκαστος παθῶν τὸν πεπονηκότα ἐμίσει, οὕτως ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κόνωνα τουτονὶ τὴν ὀργὴν ἔχειν· καὶ μὴ νομίζειν ἴδιον τῶν τοιούτων μηδὲν, ὃ καὶ ἄλλω τυχόν συμβαίη, ἀλλ', ἐφ' ὅτου ποτ' ἂν συμβῆ, βοηθεῖν καὶ τὰ δίκαια ἀποδίδοναι· καὶ μισεῖν τοὺς πρὸ μὲν τῶν ἀμαρτημάτων θρασεῖς καὶ προπετεῖς, ἐν δὲ τῷ δίκην ὑπέχειν ἀναισχύντους καὶ πονηροὺς, καὶ, μήτε δόξης μήτε ἔδους μήτ' ἄλλου μηδενὸς φροντίζοντας, πρὸς τὸ μη δούναι δίκην.

17. Ἀλλὰ δεήσεται Κόνων καὶ κλαίσει. σκοπεῖτε δὴ, πότερός ἐστιν ἐλεεινότερος, ὁ πεπονθὼς οἷα ἐγὼ πέπονθα ὑπὸ τούτου, εἰ προσυβρισθεῖς ἄπειμι καὶ δίκης μὴ τυχῶν, ἢ Κόνων, εἰ δώσει δίκην; πότερον δ' ὑμῶν ἕκαστῳ συμφέρει, ἐξεῖναι τύπτειν καὶ ὑβρίσειν, ἢ μὴ; ἐγὼ μὲν οἶομαι μὴ.

¹ προσυβρισθῆναι. * παρα τῶν, ὡς σὺ, κατεπιορκησόμενος

Καὶ ἐπιού] Ant recidendum est καὶ, aut interpretandum vel, etiam. Deinde post προσυβρισθῆναι lego εὐχὴ ὡς σὺ κατεπ. AUGER. ὡς οὐ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.] Tanquam non perjurio defensusus causam. Non placet. F. legendum καὶ ὑπὲρ τοῦ μη προσυβρισθῆναι, εὐχὴ δ' ὡς σὺ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα. WOLF.

οὐκ οὖν, ἂν μὲν ¹ ἀφῆτε, ἔσονται πολλοί· εἰ δὲ κολάζετε, ἐλάττους.

1371 ¹ζ'. Πόλλ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὡς καὶ ἡμεῖς ² χρήσιμοι, καὶ ὁ πατήρ ἕως ἔζη, καὶ τριηραρχοῦντες καὶ στρατευόμενοι καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντες· καὶ ὡς οὐδὲν οὐθ' οὗτος, οὔτε τῶν τούτου οὐδεῖς. ἀλλ' οὔτε τὸ ὕδωρ ἰκανόν, οὔτε νῦν περὶ τούτων ὁ λόγος ἐστίν. εἰ γὰρ δὴ ὁμολογουμένως ἔτι τούτων καὶ ἀχρηστοτέροις καὶ πονηροτέροις ἡμῖν εἶναι συνέβαινεν, οὐ τυπτητέοι οὐδὲ ὑβριστέοι δήπου ἐσμέν. οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· ³ οἶμαι γὰρ ὑμᾶς μηδεὶν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

¹ ἀφῆτε² χρήσιμοι, καὶ αὐτοί, καὶ ὁ³ οἶμαι

1371. Πόλλ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὡς καὶ ἡμεῖς ² χρήσιμοι, καὶ ὁ πατήρ ἕως ἔζη, καὶ τριηραρχοῦντες καὶ στρατευόμενοι καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντες· καὶ ὡς οὐδὲν οὐθ' οὗτος, οὔτε τῶν τούτου οὐδεῖς. ἀλλ' οὔτε τὸ ὕδωρ ἰκανόν, οὔτε νῦν περὶ τούτων ὁ λόγος ἐστίν. εἰ γὰρ δὴ ὁμολογουμένως ἔτι τούτων καὶ ἀχρηστοτέροις καὶ πονηροτέροις ἡμῖν εἶναι συνέβαινεν, οὐ τυπτητέοι οὐδὲ ὑβριστέοι δήπου ἐσμέν. οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· ³ οἶμαι γὰρ ὑμᾶς μηδεὶν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ ΠΕΡΙ
ΧΩΡΙΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Page
ed.
Reisk.

1271

ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ, ὡς ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνου φέρων, γαίττωσ ἴσαν ἐν χωρίῳ, ἰδοὺ μίση διειργόμενοι. διπορίας δὲ συμβάσεως, εἰς τὸ Καλλικλείας χωρίον ὕδαρ ἰμωσὸν ἐκ τῆς ἰδοὺ καταληφθέντα. ἰσὶ τούτῳ δίκαια βλάβος τὸν γαίττωσ. ἴσαν γὰρ φησὶ ἐν τῷ Τισίῳ χωρίῳ χαράδραν εἰς ὑποδοχὴν τοῦ ὕδατος τοῦ ἐκ τῆς ἰδοὺ ποικιλοῦσαν ἢ ἀποικοδομήσας τῆσ, αἰτίας ἑαυτοῦ βλάβος γένεσθαι. ὁ δὲ τοῦ Τισίου παῖς, πρῶτον μὲν παλαῖον, καὶ οὐ δι' ἑαυτοῦ τὴ ἔργω δίκαιον ζῶντος γὰρ ἴσῃ καὶ τοῦ Καλλικλείας πατρὸς, ἀποικοδομήσας τὴν χαράδραν φησὶ ὑπὸ τοῦ Τισίου. ἰσπῖτα εὐλογοῦσιν, ὡς οὐδὲ χαράδρα τις τὸ χωρίον ἰσπῖ. διαφέρει δὲ καὶ τὸν συμβάσαν τῷ Καλλικλεῖ βλάβησ, ὡς μικρὰν καὶ οὐκ ἀξίαν τυλικωτέως δίκης καὶ τὴ ἰδοὺ ἰδοῦσθαι μὲν οὐδὲν φησὶ τὸν Καλλικλεῖα, ἰσπῖθυμῖν δὲ τὸν χωρίον ἑαυτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο σφοδρατίας μαχαλῶσθαι πάσης.

1° ἀποικοδομηθεῖσαν

Καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνου δίκαιον] Lego ex sententia: καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνου φέρων. In fattag. F. ὑπ' ἐκείνου διακρίματος. WOLF.

Χαράδραν] Hesychius: χαράδραι, αἱ χαράδραι τοῦ ἰδαίου, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Idem: χαράδρα, χειμάρρους σπηλιός. κατάγει δ' οὗτος σπηλιός ἐν τῷ βίβλωματι, καὶ κατασφῖρι. Suidas: χαράδρα, διάρξ σπηλοῦ μεστὸν, ὀλεθρον,

ἰδοῦ ὕδαρ, ἴχουσα, εἰ χαράδραι, αἱ διακρίσεις καὶ τὰ σχίσματα γῆς καὶ χειμάρροι. Varinus: χαράδρα κυρίως ἰσπῖ χειμάρρου, ὡς μὲν χαράδρα δραστικὸς τὴν γῆν. Etymologicon: χαράδρουσθαι, ἰρῶσθαι, καλαῖσθαι. Unde apparet, sive fossam esse, cujusmodi ab Augustanis dicuntur, die Schwindgruben [sinks] ab aqua absorbenda, aut torrentis alveum. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ.

α'. ΟΥΚ ἦν ἄρα, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χαλεπώτερον οὐ- 1272
δὲν ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν, ὅπερ ἐμὸν
νυνὶ συμβέβηκεν. ἐπιθυμήσας γὰρ τῶν χωρίων μου Καλ-
λικλῆς, οὕτω διατέθεικέ με συκοφαντῶν, ὥστε πρῶτον μὲν

δ. Οὕτω διατίθει με συκοφαντῶν] M. οὕτω διατίθει. WOLF. AUGER.

τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατεσπεύασεν ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων· ἐξελεγχθεὶς δὲ φανερῶς, καὶ περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας, πάλιν δύο δίκας ἐπέμους μοι κατεδιητήσατο, τὴν μὲν αὐτὸς χιλίων δραχμῶν, τὴν δὲ τὸν ἀδελφὸν τούτου πείσας Καλλιπράτην. δέομαι δὴ πάντων ὑμῶν ἀκοῦσαί μου καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, οὐχ ὡς αὐτὸς δυνατός ἐστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων καταμάθητε, ὅτι φανερῶς συκοφαντοῦμαι.

β. Ἐν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ἅπαντας τοὺς τούτων λόγους ὑπάρχει μοι δίκαιον. τὸ γὰρ χωρίον τοῦτο περιεκοδόμησεν ὁ πατὴρ μικροῦ δεῖν πρὶν ἐμὲ γενέσθαι, ζῶντος μὲν ἐτι Καλλιππίδου τοῦ τούτων πατρὸς καὶ γυναικῶτος, ὃς ἀκριβέστερον ἤδει δήπου τούτων, ὅστος δὲ Καλλικλέους ἀνδρὸς ἦδη καὶ ἐπιδημοῦντος Ἀθήνησιν· ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἔτεσιν ἅπασιν, οὔτε ἐγκαλῶν οὐδεὶς πάποτ' ἦλθεν οὔτε μεμφόμενος — καίτοι δῆλον, ὅτι καὶ τότε ὕδατα πολλάκις ἐγένετο —, ¹ [καὶ] οὐτ' ἐκάλυπεν ἐξ ἀρχῆς, ² 1273 ἔπερ ἠδίκει τινὰ περιεκοδομῶν ὁ πατὴρ τὸ ἡμέτερον χωρίον, ἀλλ' οὐδ' ἀπήγορευσεν, οὐδὲ διεμαρτύρατο, πλέον μὲν ἢ πεντεκαίδεκα ἔτη τοῦ πατρὸς ἐπιβιούτος, οὐκ ἐλάττω δὲ τοῦ τούτων πατρὸς Καλλιππίδου. καίτοι, ὦ Καλλικλεις, ἐξῆν δήπου τόδ' ὑμῖν, ὁρῶσιν ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν, ἐλθοῦσιν εὐθύς ἀγανακτεῖν καὶ λέγειν πρὸς τὸν πατέρα, Τισία, τί ταῦτα ποιεῖς; ἀποικοδομομεῖς τὴν χαράδραν; εἴτ' ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ χωρίον τὸ ἡμέτερον. ἵν', εἰ μὲν ἐβούλετο παύσασθαι, μηδὲν ὑμῖν δυσχερὲς πρὸς ἀλλήλους ἦν· εἰ δ' ὀλιγόρησε, καὶ συνέβη τι τοιοῦτον, μάστιγιν εἶχες τοῖς τότε παραγενομένοις χρήσασθαι. καὶ νῆ Δί' ἐπιδειξάι ³ σε ἔδει πάσιν ἀνδράσιν χαράδραν οὔσαν, ἵνα μὴ λόγῳ μόνον, ὡς περ νῦν, ἀλλ' ἔργῳ, τὸν πατέρ' ἀδικούντα ἀπέφαινες. τούτων τοίνυν οὐδὲν πάποτ' οὐδεὶς ποιεῖν ἠξίωσεν. οὐ γὰρ ἂν οὐτ' ἐξήμην, ὡς περ ἐμοῦ ⁴ νυνὶ, κατεδιητήσασθε, οὔτε πλέον ἂν

¹ Deest nal.

² [ἡμέτερον]

³ εἰ γε πᾶσιν ἴδι

⁴ νῦν ἐμοῦ

ε. Τούτων] Rogitur ab ἀκριβέστερον, ad ἴδου sub. τὰ πάλαι γεγῶτα, vel aliud quid. AUGER.

Ὁ γὰρ ἂν εἴτ' ἐρήμην] Significat, patrem suum potuisse resistere sycophantis. WOLF.

ἦν ὑμῖν συκοφαντοῦσιν οὐδέν' ἀλλ', εἰ ἠνέγκατε τότε μάρ-
τυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, νῦν ἀπέφαιναν ἂν ἐκεῖνος, εἰδὼς
ἀκριβῶς ὅπως εἶχεν ἕκαστα τούτων, καὶ τοὺς ἰραδίως
μαρτυροῦντας τούτοις ἐξήλεγχεν. ἀνδρῶπου δ', οἶμαι, τη-
λικούτου καὶ ἀπείρου τῶν πραγμάτων, ἅπαντες καταπε-
φρονήκατέ μου. ἀλλ' ἐγὼ πρὸς ἅπαντας τούτους, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτῶν πράξεις ἰσχυροτάτας μαρτυρίας
παρέξομαι. διὰ τί γὰρ οὐδεὶς οὐτ' ἐπεμαρτύρατο, οὐτ' ἐτε-
κάλεσεν, ἀλλ' οὐδ' ἐμέμψατο πώποτε, ἀλλ' ἐξήρκει ταῦτα
αὐτοῖς ἀδικουμένοις περιορᾶν;

γ'. Ἐγὼ τοίνυν ἱκανὰ μὲν ἠγοῦμαι καὶ ταῦτ' εἶναι 1274
πρὸς τὴν τούτων κατηγορίαν ἵνα δ' εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὡς οὐδ' ὁ πατὴρ οὐδὲν ἠδίκη
περιοικοδομῶν τὸ χωρίον, οὗτοί τε κατεψευσμένοι πάντ' εἰ-
σὶν ἡμῶν, ἔτι σαφέστερον ὑμᾶς πειράσομαι διδάσκειν. τὸ
μὲν γὰρ χωρίον ὁμολογεῖται καὶ παρ' αὐτῶν τούτων ἡμέ-
τερον ἴδιον εἶναι τούτου δ' ὑπάρχοντος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
μάλιστα μὲν ἦδειτε ἂν ἰδόντες τὸ χωρίον, ὅτι συκοφαντῶ-
μαι. διὸ καὶ τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρέψω ἐβουλόμην ἐγὼ, τοῖς
ἴσοις ἀλλ' οὐχ οὗτοι, καθάπερ νυνὶ λέγειν ἐπιχειροῦσι.
δῆλον δ' ὑμῖν καὶ τοῦτ' αὐτίκ' ἔσται πᾶσιν. ἀλλὰ προσέ-
χετε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν τὸν νοῦν.
τοῦ γὰρ χωρίου τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ τούτων τὸ μέσον ὁδὸς
ἔστιν ὄρους δὲ περιέχοντος κύκλω, τοῖς χωρίοις τὸ κα-
ταρρέον ὕδωρ, τῇ μὲν εἰς τὴν ὁδὸν, τῇ δ' εἰς τὰ χωρία,
συμβαίνει φέρεσθαι. καὶ δὴ καὶ τοῦτ' εἰσπίπτον ἐνίοτε εἰς
τὴν ὁδὸν, ἣ μὲν ἂν εὐοδῆ, φέρεται ² κάτω κατὰ τὴν ὁδὸν, ἣ
δ' ἂν ἐνστή τι, τθηκαῦτα τοῦτ' εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν
ἀναγκαῖον ἦδη. καὶ δὴ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον, ὧ ἄν-
δρες δικασταί, γενομένης ἐπομβρίας, συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβα-
λεῖν ἀμεληθὲν δὲ, οὕτω τοῦ πατρὸς ἔχοντος αὐτό, ἀλλ'
ἀνδρῶπου δυσχεραίνοντος ἄλας τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον
ἀστυκοῦ, δις καὶ τρίς ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ τὰ τε χωρία ἐλυ-

¹ ἰραδίως μισθῶ μαρτυροῦντας

² [κάτω]

Τούτοις] Pro τούτοις M. ἡμῶν. AUGER.
γ'. Ὅρους δὲ περιέχοντος κύκλω τοῖς χωρί-
οις] F. ὄρους ἢ περιέχοντος κύκλω τὰ χωρία.
WOLF. τοῖς χωρίοις non ἀ περιέχοντος regi-

tur, quod accusativum sibi jungi postulat,
sed ἀ συμβαίνει: nisi forte hic contra
usum συμβαίνει cum dativo construitur,
quod malim. AUGER.

πέπρατο καὶ μάλλον ὠδοποιεῖ. διὸ δὴ, ταῦθ' ὁ πατήρ ὄρων,
ὡς ἐγὼ τῶν εἰδῶτων ἀκούσας καὶ τῶν γειτόνων ἐπινεμότων
αἶμα καὶ βαδιζόντων διὰ τοῦ χωρίου, τὴν αἵμασιαν περιω-
κοδόμησε ταύτην.

1275 δ'. Καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, παρέξομαι μὲν καὶ
μάρτυρας ὑμῖν τοὺς εἰδῶτας· πολὺ δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τῶν μαρτύρων ἰσχυρότερα τεκμήρια. Καλλικλῆς μὲν γάρ
φησι τὴν χαράδραν ἀποικοδομήσαντα ἐλάπτειν ἐμὲ αὐ-
τῶν· ἐγὼ δ' ἀποδείξω χωρίον ὄν τοῦτο, ἀλλ' οὐ χαράδραν.
εἰ μὲν οὖν μὴ συνεχωρεῖτο ἡμέτερον ἴδιον εἶναι, τάχ' ἂν
ταῦτο ἠδικούμεν, εἰ τι τῶν δημοσίων ὠκοδομοῦμεν· νυνὶ δ'
οὔτε τοῦτο ἀμφισβητοῦσιν, ἔστι τ' ἐν τῷ χωρίῳ δένδρα πε-
φυτευμένα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ. καίτοι τίς ἐν χαράδρᾳ
ταῦτ' ἂν φυτεύειν ἀξιώσειεν; οὐδαίς γε. τίς δὲ πάλιν τοὺς
αὐτοῦ προγόνους θάπτειν; οὐδὲ τοῦτ' οἶμαι. ταῦτα τοίνυν
ἀμφοτέρῃ, ὡς ἄνδρες δικασταί, συμβέβηκε· καὶ γὰρ τὰ δέν-
δρα πεφύτευται πρότερον ἢ τὸν πατέρα περιωκοδομήσαι
τὴν αἵμασιαν, καὶ τὰ μνήματα παλαιὰ καὶ πρὶν ἡμᾶς
κτῆσασθαι τὸ χωρίον γεγεννημένα ἐστί. καίτοι τούτων
ὑπαρχόντων, τίς ἂν ἔτι λόγος ἰσχυρότερος γένοιτο, ὡς
ἄνδρες Ἀθηναῖοι; τὰ γὰρ ἔργα φανερώς ἐξελέγχει. καὶ μοι
λάβε νυνὶ ¹ πάσας ἤδη τὰς μαρτυρίας, καὶ λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἀκούετε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μαρτυριῶν; ἄρ' ὑμῖν δο-
κοῦσι διαρρηθῆν μαρτυρεῖν, καὶ τὸ χωρίον εἶναι δένδρων με-
στόν, καὶ μνήματα ἔχειν τινὰ, καὶ τᾶλλα, ὅσπερ καὶ τοῖς
ἄλλοις χωρίοις συμβέβηκε; καὶ πάλιν ὅτι περιωκοδομήθη
τὸ χωρίον, ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ τούτων πατρὸς, οὐκ ἀμ-
φισβητούντων δὲ οὔτε τούτων, οὔτ' ἄλλου τῶν γειτόνων
οὐδενός;

1276 ε'. Ἄξιον δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὡς
εἴρηκε Καλλικλῆς, ἀκούσαι. καὶ σκέψασθε πρῶτον μὲν,
εἰ τις ὑμῶν ἐώρακεν ἢ ἀκήκοε πώποτε παρ' ὁδὸν χαράδραν
οὕσαν. οἶμαι γὰρ ἐν ἀπάσῃ τῇ χώρᾳ μηδεμίαν εἶναι. τοῦ
γὰρ ἔνεκα, ὃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δημοσίας ἐμελλε βαδιεῖ-

¹ πάσας νυνὶ

σθαι φερόμενον, τούτω δια τῶν ἰδίων χωρίων χαράδρας ἐποίησέ τις; ἔπειτα τίς ἂν ὑμῶν εἴτ' ἐν ἀγρῷ, ἢ Δί', εἴτ' ἐν ἄστει, τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ ῥέον εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν οἰκίαν δεξαιτ' ἂν αὐτοῦ; ἀλλ' οὐκ αὐτὸ τούναντίον, καὶν βιάσθηται ποτε, ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν; οὗτος τοίνυν ἀξιοῖ με ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ εἰσδεξάμενον εἰς τὸ ἑμαυτοῦ χωρίον, ὅταν τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον, πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξάγειν. οὐκοῦν πάλιν ὁ μετὰ τούτον μοι γεωργῶν τῶν γειτόνων ἐγκαλεῖ τὸ γὰρ ὑπὲρ τούτου δίκαιον, ὅηλον, ὅτι κακείνοις ὑπάρξει πᾶσι λέγειν. ἀλλὰ μὴν εἰ γε εἰς τὴν ὁδὸν ὀκνήσω τὸ ὕδωρ ἐξάγειν, ἤπου σφόδρα θαρρῶν εἰς τὸ τοῦ πλεσιῶν χωρίον ἀφείην ἂν. ὅπου γὰρ νυνὶ ἀτιμήτους φεύγω δίκας, διότι τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ῥέον ὕδωρ εἰς τὸ τούτου χωρίον εἰσέπεσε, τί πείσομαι πρὸς Διὸς ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ ἐμοῦ τοῦ ὕδατος εἰσπετόντος βλαπτομένων; ὅπου δὲ μὴτ' εἰς τὴν ὁδὸν μὴτ' εἰς τὰ χωρία ἀφείναι μοι τὸ ὕδωρ¹ ἔξεστι δεξάμεναι, τί λοιπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς θεῶν; οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ προαναγκάσει.

ς'. Ταῦτα τοίνυν ἐγὼ πάσχων ὑπὸ τούτων, καὶ πολλὰ ἕτερα καὶ δεινὰ, μὴ ὅτι δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ προσοφείλειν, ἀγαπήσαιμι ἂν. εἰ μὲν γὰρ ἦν, ὦ ἄνδρες δικασταί, 1277 χαράδρα πάλιν ὑποδεχομένη, τάχα ἂν ἠδίκουν ἐγὼ μὴ δεχόμενος, ὥσπερ ἀνά θατέρ' ἄττα τῶν χωρίων εἰσιν ὁμολογούμεναι χαράδραι· καὶ ταύτας δέχονται μὲν οἱ πρῶτοι, καθάπερ τοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν χειμαρρῶς, παρὰ τούτων δ' ἕτεροι παραλαμβάνουσιν ὡσαύτως ταύτην δ' οὔτε παραδίδωσιν οὐδεὶς, οὔτε παρ' ἐμοῦ παραλαμβάνει. πῶς ἂν οὖν εἴη τοῦτο χαράδρα; τὸ δ' εἰσπεσὸν ὕδωρ ἐβλάψε μὲν, ἄμαι, πωλλάκις ἤδη πολλοὺς μὴ φυλαξαμένους, ἐβλάψε δὲ νῦν καὶ τουτοῖ. ὁ καὶ πάντων ἐστὶ δεινότατον, εἰ Καλλικλῆς μὲν, εἰς τὸ χωρίον ἐμπεσόντος τοῦ ὕδατος, ἀμαξιαίου

¹ ἔξεστι.

1. Ἀτιμήτους φεύγω δίκας] De hac formula supra actum est. WOLF.

ς'. Ὡσαύτως ἀνά θατέρ' ἄττα] M. Ὡσαύτως ἀνά θατέρ' ἄττα. et v. 28. πῶς ἂν ἂν εἴη. et v. 30. πολλοὺς οὐ φυλαξαμένους, Nocuit multis

incautis. IDEM.

Ταύτας] Nr. χαράδρας, alveos, i. e. a quam ex alveis effluentem: et v. 27. ταύτην sub. χαράδραν, et simili modo interpretare. AUGER.

λίθους προσκαμίσας ἀποκοδομεί· τοῦ δὲ πατρὸς, ὅτι ταῦτο παρόντος τοῦ χωρίου περιοκοδόμησεν, ὡς ἀδικῶντος, ἐμοὶ βλάβης εἴληχε δίκην. καίτοι, εἰ ὅσοι κακῶς πεπόνθασιν ὑπὸ τῶν υδάτων τῶν ταύτῃ ρεόντων ἐμοὶ λήξονται δίκας, οὐδὲ πολλαπλάσια γενόμενα τὰ ὄντα ἔξαρκέσειεν ἂν μοι. τοσαῦτον ταῖνον διαφέρουσιν οὗτοι τῶν ἄλλων, ὥστε πεπονθότες μὲν οὐδὲν, ὡς αὐτίκα ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω, πολλῶν δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα βεβλαμμένον, μόνου δικάζεσθαι τετολμήκασιν οὗτοί μοι· καίτοι πᾶσι μᾶλλον ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν. οὗτοι μὲν γάρ, εἰ καὶ τι πεπόνθασιν, αὐτοὶ δὲ αὐτοὺς βεβλαμμένοι συκοφαντοῦσιν· ἐκεῖνοι δὲ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, τοιαύτην γ' οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχουσιν. ἀλλ', ἵνα μὴ πᾶντα ἅμα συνταράξας λέγω, λάβε μοι τὰς τῶν γειτόνων μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

οὐκοῦν δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τούτους μὲν μηδὲν ἐγκαλεῖν μοι, τοσαῦτα βεβλαμμένους, μηδ' ἄλλον μηδένα τῶν
 1278 ἠτυχηκότων, ἀλλὰ τὴν τύχην στέργειν, τουτοῖ δὲ συκοφαντεῖν; ὃν, ὅτι μὲν αὐτὸς ἐξήμαρτε, πρῶτον μὲν τὴν ὁδὸν¹ στενωπέραν ποιήσας, ἔξαγαγὼν ἔξα τὴν αἰμασσίαν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἰσω, ἔπειτα δὲ τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἔξ ἂν ὑψηλοτέραν τὴν ὁδὸν καὶ¹ στενωτέραν πεποιῆσθαι συμβέβηκεν, ἐκ τῶν μαρτυριῶν αὐτίκα εἴσοσθε σαφέτερον· ὅτι δ', οὐδὲν ἀπολωλεκῶς οὐδὲ καταβεβλαμμένος ἄξιον λόγου, τηλικαύτην μοι δίκην εἴληχε, τοῦδ' ὑμᾶς ἤδη πειράσομαι διδάσκειν.

ζ'. Τῆς γὰρ μητρὸς τῆς ἐμῆς χραμένης τῇ τούτων μητρὶ, πρὶν τούτους ἐπιχειρήσασθαι με συκοφαντεῖν, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἀφικνουμένων, οἷον εἰκὸς, ἅμα μὲν οἰκουσῶν ἀμφοτέρων ἐν ἀγρῷ καὶ γειτνιωσῶν, ἅμα δὲ τῶν ἀνδρῶν χραμένων ἀλλήλοις, ἕως ἔξων ἐλθούσης² δὲ τῆς ἐμῆς μητρὸς ὡς τὴν τούτων, καὶ ἀποδυρομένης ἐκεῖνης τὰ συμβάντα καὶ

¹ στενωπέραν

1021

² ἔλθουσα μὲν] Nr. vicinas qui adsunt, et qui modo testati sunt in gratiam rei. IDEM.

τὴν χλίδον] Vide Suidam, qui τὴν χλίδος citat ex hac oratione. WOLF.

ζ'. ἔλθούσης δὲ τῆς] M. ἔλθούσης δὲ. IDEM.

δεικνυούσης, — οὕτως ἐπιθόμεθα πάντα ἡμεῖς, ὡς ἄνδρες δικασταί· καὶ, εἰ λέγω μὲν ἄπερ ἤκουσα τῆς μητρὸς, οὕτω μοι πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο, εἰ δὲ ψεύδομαι, τάναντία τούτων — ἢ μὴν ὄρα· καὶ τῆς τούτων μητρὸς ἀκούειν ἔφη, κριδῶν μὲν βρεχθῆναι, καὶ ξηραينوμένους ἰδεῖν αὐτήν, μηδὲ τρεῖς μεδίμνους, ἀλεύρων δ' ὡς ἡμιμέδιμνον, ἐλαίου δ' ἀποκλιθῆναι μὲν κεράμιον φάσκειν, οὐ μέντοι παθεῖν γε οὐδέν. τοσαῦτα, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὰ συμβάοντα ἦν τούτοις, ἀνδ' ἂν ἐγὼ χιλίων δραχμῶν δίκην ἀτίμητον φεύγω. οὐ γὰρ δὴ, εἰ τειχίον γε παλαιὸν ἐπακοδόμησεν, ἐμοὶ καὶ τοῦτο λογιστέον ἐστίν, ὃ μήτε ἔπρεσε, μήτ' ἄλλο μηδὲν δεινὸν ἔπαθεν. ὥστ', εἰ συνεχώρουσιν αὐτοῖς ἀπάντων αἰτίους 1279 εἶναι τῶν συμβεβηκότων, τά γε βρεχθέντα ταῦτ' ἦν.

ἢ. Ὅποτε δὲ μήτε ἐξ ἀρχῆς ὁ πατὴρ ἠδίκηκε, τὸ χωρίον περιοικοδομῶν, μηδ' οὗτοι πῶποτε ἐνεκάλεσαν, τοσούτου χρόνου διελθόντος, οἱ τ' ἄλλοι, πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες, μηδὲν μᾶλλον ἐγκαλοῦσιν ἐμοὶ, πάντες τε ὑμεῖς τὸ ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ τὸ ἐκ τῶν χωρίων ὕδαρ εἰς τὴν ὁδὸν ἐξάγειν εἰώθατε, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' εἴσω τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ δέχεσθαι, τί δεῖ πλείω λέγειν; οὐδὲ γὰρ ἐκ τούτων ἀδηλον, ὅτι φανερώς συκοφαντοῦμαι, οὐτ' ἀδικῶν οὐδὲν, οὔτε βεβλαμμένον ἄφασιν.

Ζ'. Ἴνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ εἰς τὴν ὁδὸν χλιδὸν ἐμβεβλήκασι· καὶ, τὴν αἰμασιᾶν προαγαγόντες, 1 στενοτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι· ἔτι δ', ὡς ὅρκον ἐδίδου ἐγὼ τῇ τούτων μητρὶ, καὶ τὴν ἑαυτοῦ τὸν αὐτὸν ὁμοῦσαι προῦκαλούμην, λάβε μοι τὰς τε μαρτυρίας καὶ τὴν πρόσκλησιν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

εἴτα τούτων ἀναισχυντότεροι γένοιντ' ἂν ἄνθρωποι ἢ περιφανέστερον συκοφαντοῦντες, οἱ τινες αὐτοὶ τὴν αἰμασιᾶν προαγαγόντες καὶ τὴν ὁδὸν ἀνακεχωρότερες ἑτέροις βλάβης δικάζονται, καὶ 2 ταῦτα χιλίων δραχμῶν ἀτίμητον, οἱ γ'

¹ στενοτέραν

² ταῦτα

Ἐλαίου δ' ἀποκλιθῆναι] F. ἀποκλιθῆναι. ἢ ἀποκλιθῆναι. IDEM.

Ἐἰ γε τειχίον παλαιὸν ἐπακοδόμησεν] Ἐπίθεται τειχίον παλαιὸν ἀποδομημα. Videatur esse irritio stulti edificatoris. Verte-

ram: si parietinam veterem adstruxit. Sed minus placet. Nova enim structura qui vetus esse potest? Veteri quidem fundamenta nihil vetat inaedificare. IDEM.

ἢ. Βεβλαμμένον] Adde vel sub. ταῦτα.

αὐδὲ πεντήκοντα δραχμῶν τὸ παρόπαν ἅπαντα ἀπολωλέ-
 κασι ; καίτοι σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, πόσους ὑπὸ
 τῶν ὑδάτων ἐν τοῖς ἀγροῖς βεβλαάφθαι συμβέβηκε, τὰ μὲν
¹ [ἐν] Ἐλευσίῃ, τὰ δ' ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις ἄλλ' αὐτῆς
 τούτων, ὦ γῆ καὶ θεοί, παρὰ τῶν γειτόνων ἕκαστος ἀξιώσει
 τὰς βλάβας κομίζεσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν, ὃν προσῆκεν ἀγα-
 κακτεῖν, τῆς ὁδοῦ στενωτέρας γεγενημένης καὶ μετεωροτέρας,
 1280 ἥσυχίαν ἔχω· τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὡς εἰκεν, ὡς-
 τε ταῦς ἠδικημένους προσσυκοφαντοῦσι. καίτοι, ὦ Καλλί-
 κλεις, εἰ καὶ ὑμῖν περιοικοδομεῖν ἔξεστι τὸ ὑμέτερον αὐτῶν
 χωρίον, καὶ ἡμῖν δῆπου τὸ ἡμέτερον ἔξῃν· εἰ δ' ὁ πατήρ ὁ
 ἐμὸς ἠδίκηι περιοικοδομῶν ὑμᾶς, καὶ νῦν ὑμεῖς ἀδικεῖτε ἐμὲ
 περιοικοδομοῦντες οὕτω. δῆλον γάρ, ὅτι μεγάλοις λίθαις
 ἀποικοδομηθέντος, πάλιν τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν ἤξει χωρίον·
 εἴθ' ὅταν τύχη, καταβαλεῖ τὴν αἰμασίαν ἀπροσδοκῆτως.
 ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον ἐγκαλῶ τούτοις ἐγὼ διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
 στέργω τὴν τύχην, καὶ τὰμαυτοῦ φυλάττειν πειράσομαι.
 καὶ γὰρ ταῦτον, φράττοντα μὲν τὰ ἑαυτοῦ, σωφρονεῖν ἠγοῦ-
 μαι· δικαζόμενον δὲ μοι, πονηρότατόν τ' εἶναι καὶ διεφθαρ-
 μένον ὑπὸ νόσου νομίζω.

ί. Μὴ θαυμάζετε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὴν τούτου
 προθυμίαν· μὴδ', εἰ τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε.
 καὶ γὰρ τὸ πρότερον, πείσας τὸν ἀνεψιὸν ἀμφισβητεῖν μοι
 τοῦ χωρίου, συνθήκας οὐ γενομένας ἀπήνεγκε, καὶ νῦν αὐ-
 τὸς ἐσημν μου καταδεδιήθηται τοιαύτην ἕτεραν δίκην,
 Καλλάρων ἐπιγραφάμενος ² τῶν ἐμῶν δούλων. πρὸς γὰρ τοῖς
 ἄλλοις κακοῖς καὶ τοῦτο εὔρηται σόφισμα· Καλλάρω τὴν
 αὐτὴν δίκην δικάζονται. καίτοι τίς ἂν οἰκίτης τὸ τοῦ δε-
 σπότητος χωρίον περιοικοδομήσειεν ἂν, μὴ προστάξαντος τοῦ
 δεσπότητος ; Καλλάρω δὲ ἕτερον ἐγκαλεῖν οὐδὲν ἔχοντες,
 ὑπὲρ ὧν ὁ πατήρ πλέον ἢ πεντεκαίδεκα ἔτη φράξας ἐπέβίω,
 δικάζονται. πᾶν μὲν ἐγὼ τῶν χωρίων ἀποστῶ τούτοις ἀπο-
 δόμενος ἢ πρὸς ἕτερα χωρία ἀλλαξάμενος, οὐδὲν ἀδικεῖ

¹ Deest iv.² τὸν ἐμὸν δούλω

ΑΥΘΕΛ.

[Ἀποικοδομηθέντος] Sub. τοῦ χωρίου τοῦ

ἐμαυτοῦ. IDEM.

VOL. IV.

ί. Τὸν τούτου προθυμίαν] F. προσήτικαν.

WOLF.

Τοιαύτην ἐτέραν δίκην] Nr. liijam qualis

20

Κάλλαρὸς ἂν δ' ἐγὼ μὴ βούλωμαι τὰμαυτοῦ τούτοις προ- 1281
 ἔσθαι, πάντα τὰ δεινότερα ὑπὸ Καλλάρου πάσχουσιν
 οὔτοι, καὶ ζητοῦσι καὶ διαιτητὴν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία
 προσκαταγνώσεται, καὶ διαλύσεις τοιαύτας, ἐξ ἧν τὰ χω-
 ρία ἔξουσιν. εἰ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς ἐπιβουλεύ-
 οντας καὶ συκοφαντοῦντας δεῖ πλέον ἔχειν, οὐδὲν ἂν ὄφελος
 εἴη τῶν εἰρημένων· εἰ δ' ὑμῖς τοὺς μὲν τοιούτους μισεῖτε, τὰ
 δὲ δίκαια ψηφίζεσθε, μὴτ' ἀπολωλεκτός Καλλικλέους
 μῆδεν μὴτ' ἠδίκημένου μῆδ' ὑπὸ Καλλάρου μῆδ' ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς, οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν.

ἰα. Ἴνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον, ἐπιβουλεύων μου
 τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε, καὶ νυνὶ τὴν ἑτέραν
 αὐτὸς κατεδιητήσατο Καλλάρου ταυτηνὴ τὴν δίκην, ἐπη-
 ρεάζων ἐμοί, διότι τὸν ἄνθρωπον περὶ πολλοῦ ποιῶμαι, καὶ
 Καλλάρῳ πάλιν εἴληχεν ἑτέραν, ἀπάντων ὑμῖν ἀγνωστέ-
 ται τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἰβ'. Μὴ οὖν πρὸς Διὸς καὶ Θεῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 πρόσθ' ἐ με τούτοις, μῆδεν ἀδικοῦντα. οὐ γὰρ τῆς ζημίας
 τοσοῦτόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν δὲ πᾶσι τοῖς μικρὰν οὐ-
 σίαν ἔχουσιν· ἀλλ' ἐκβάλλουσιν ὅλως ἐκ τοῦ δήμου με
 ἐλαίνοντες καὶ συκοφαντοῦντες. ὅτι δ' οὐκ ἀδικοῦμεν μῆ-
 δὲν, ἔτοιμοι μὲν ἦμεν ἐπιτρέπειν τοῖς εἰδόσιν, ἴσοις καὶ
 κοινοῖς, ἔτοιμοι δ' ὀμνῆσαι τὸν νόμιμον ὄρκον· ταῦτα γὰρ
 ὠμόμεθα ἰσχυρότατα παρέχεσθαι τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν ὀμνο-
 κῶσι. καὶ μοι λάβε τὴν τε πρόκλησιν καὶ τὰς ὑποδείξεις
 ἔτι μαρτυρίας.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

prior illa fuit. AUGER.

Ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται] Ὅστις καταγνώσεται μοι τὰ χωρία τού-
 τος ἀποσιμῶ. WOLF.

Καὶ διαλύσεις τοιαύτας] Alii διαλύσεις.
 IDEM.

Συκοφαντοῦντας] Συκοφαντῶν in foro At-
 tico, quod ἰσημερίων superius dicebant, non
 solum erat calumniari, et delationibus ho-
 mines innotari; sed quosque modo liti-
 bus aliquem cavare, contra jus et equum
 legem movere aut agitare, quod Gallice di-

cimus chicaneer. Sic accipitur a Demo-
 sthenes locis infinitis; solaque ejus contra
 Calliclem oratio plus quam viginti ex-
 empla suppeditabit. Sed et cavillari
 verba simpliciter, quod ὀνόματα σφαλ-
 ῶσαι dixerunt quidam, συκοφαντῶν quoque
 dixerunt, et σικωφάντων cavillatorem. Her-
 rald. Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et
 R. I. II. c. XV. §. XIV.

Ἐ. Τοσοῦτόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν ἔ]
 F. A. τοσοῦτόν μοι μέλει, καίτοι χαλεπὸν ἔ].
 WOLF.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΒΛΑΒΗΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Boiak.
1282

ΔΑΡΕΙΟΣ καὶ Πάμφιλος Διονυσώδην δανίζουσι τριαχίλια δραχμας, ἐπὶ τῇ πλεῖσται αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, κἀκείθεν αὖθις Ἀθήνας, καὶ λαμβάνουσι μὲν ὑποθήκην, τὴν καὶ δημο-
λογοῦνται δὲ καὶ τίτους, ἄλλους ἔφειλον Ἀθήνας καταπλαύσαντες Διονυσώδην κομισα-
σθαι. Διονυσώδης δὲ ἀπαύλιον ἐκ τῆς Αἴγυπτου, τῇ Ἰῶδι προσηχθὲν, ἰαὶ τὴν γέμιν ἐξίδετο
εἰς μὲν αὐτὸς φασί, διὰ τὸ μαγικῶς τὴν καὶν καὶ εἶναι σαδρῶν· ἄς δὲ Δαρεῖος λέγει, διὰ τὸ
πυθίσθαι τὴν οἴων Ἀθήνησιν εἶπεν ἔντα. τὴν γὰρ καὶν σφαι ὑπάρχειν φασί, καὶ πλεῖν ἔτι
καὶ τῶν. οἱ μὲν αὖ δανείσαντες καὶ καταγορεύουσι τοῦ Διονυσώδην παραβεβηκέναι τὴν συγγρα-
φῆν, δέδοτι τὴν ὑποθήκην, τωτίσσι τὴν καὶν, οὐ παρέχων ἰμφοῦ· καὶ ἀπαιτοῦσιν αὐτῶν τοὺς
ἐμολογησάντας τίτους τελείου. ἰ δὲ οὐ πάρας ἀποδίδουσι¹ βούλεται.

¹ βούλεται, ἀλλὰ πρὸς ὁ λόγον τοῦ πλεῖ πλεωδίντες.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο

ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΒΛΑΒΗΣ ΛΟΓΟΣ.

1283 α. ΚΟΙΝΩΝΟΣ εἰμι τοῦ δανείσματος τούτου, ὧ ἄνδρες
δικασταί· συμβαίνει δ' ἡμῖν, τοῖς κατὰ θάλατταν τὴν ἐργα-
σίαν προσηρήμενος καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐγχειρίζουσιν ἐτέ-
ροισ, ἐκεῖνο¹ μὲν σαφῶς εἰδέναι, ὅτι² ὁ δανειζόμενος ἐν παντὶ
προέχει ἡμῶν. λαβὼν γὰρ ἀργύριον φανερόν καὶ ὁμολογοῦμε-
νον, ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐνημένῳ καὶ βιβλιδίῳ

¹ Deest μὲν.

² ἰ ὁ μὲν δανειζόμενος

ἀ. Γραμματιδίῳ—καὶ βιβλιδίῳ] Per γραμ-
ματιδίον intelligit tabulas syngrapharum,
per βιβλιδίον chirographa, quia ut syn-
graphae in tabulis oeratis perscribentur,
ita chirographa in obartaeois, quo βιβλιδία
appellabantur. Duobus autem his modis
tam in terra Graecia, quam apud Roma-

nos pecuniam reddendam creditori cave-
bant debitores per syngraphas et chiro-
grapha. Haec scribi solita in papyro-
Ægyptiaca, illa in oeratis tabulis. De M.
U. p. 403. SALMASIUS.

Γραμματιδίῳ] Syngrapha: mox syn-
grapham vocat. Βιβλιδία. Nescio quid

μικρῶ πᾶνυ τὴν ὁμολογίαν καταλέλοιπε τοῦ ποιήσειν τὰ δίκαια· ἡμεῖς δ' οὐ φαμέν δώσειν, ἀλλ' εὐθύς τῷ δανειζομένῳ δίδομεν τὸ ἀργύριον. τῷ οὖν ποτὲ πιστεύοντες καὶ τί λαβόντες, τὸ βέβαιον προῖεμεθα; ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις, οἳ κελεύουσιν, ὅσα ἂν τις ἐκὼν ἕτερος ἑτέρῳ ὁμολογήσῃ, ταῦτα κύρια εἶναι. ἀλλὰ μοι δοκεῖ, οὔτε τῶν νόμων οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς ὄφελος εἶναι οὐδὲν, ἂν ἂ λαμβάνων τὰ χρήματα μὴ πᾶνυ δίκαιος ἢ τὸν τρόπον, καὶ δυοῖν θάτερον, ἢ ὑμᾶς δεδιᾶς, ἢ τὸν συμβαλλόντα αἰσχυρόμενος. ὦν οὐδέτερον πρόσεστι Διονυσόδωρῳ τούτῳ· ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἤκει τάλμης, ὥστε δανεισάμενος παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῇ νηὶ τρισχιλίας δραχμαῖς, ἐφ' ᾧ τε τὴν ναῦν καταπλεῖν Ἀθήναζε, καὶ δεόν ἡμᾶς ἐν τῇ πέρυσιν ὄρα κεκομισθῆαι τὰ χρήματα, τὴν μὲν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε καὶ τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος ἀπέδοτο παρὰ τὴν συγγραφὴν καὶ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ἐκ δὲ τῆς Ῥόδου πάλιν ἀπέστειλε τὴν ναῦν εἰς Αἴγυπτον καὶ κείθεν εἰς Ῥόδον, ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθήνησι δανείσασιν οὐδέπω καὶ νῦν οὔτε τὰ χρήματα ἀποδίδωσιν οὔτε τὸ ἐνέχυρον καθίστησιν εἰς τὸ ἐμφανές, ἀλλὰ δεύτερον ἔτος τουτὶ καρπούμενος τὰ ἡμέτερα, καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν, οὐδὲν ἤττον εισελήλυθε πρὸς ὑμᾶς, δηλονότι ὡς ζημιώσων ἡμᾶς. 1284 τῇ ἐπωβελίᾳ καὶ καταθρησόμενος εἰς τὸ οἰκῆμα πρὸς τῷ ἀποστρεῖν τὰ χρήματα. ὑμῶν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁμοίως ἀπάντων δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν βοηθῆσαι ἡμῖν, εἰάν δοκῶμεν ἀδικεῖσθαι. τὴν δ' ἀρχὴν τοῦ συμβολαίου διεξελθεῖν ὑμῖν πρῶτον βούλομαι· οὕτω γὰρ καὶ ὑρεῖς ῥᾶστα παρακολουθήσετε.

β'. Διονυσόδωρος γὰρ αὐτοσὶ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ κοινανὸς αὐτοῦ Παριμενίσκος, προσελθόντες ἡμῖν πέρυσι

inter se differant γραμματικῶν et βιβλίδιον. Forte idem est diverso nomine enunciatum. AUGER. Cf. D'Orville ad Charit. Aphrod. l. VIII. c. IV. p. 680.

Ἐπὶ τῇ νηὶ] Vid. Not. v. antepen. p. 501. vol. III. σ. 309μ.

Ἐν τῇ πέρυσιν ὄρα] Ἀπὸ τῶν χρόνων. Nisi forte legendum sit ἐραία. Sicut postea dicit, p. 291. v. 14. ἵταυθ' ἐπιδημῶ-

σαντες παρακαμίσαντες ἴδου, καὶ περιμένοντες τὴν ἐραίαν, quod vertisse me non pœmitit: navigationem vœnam fuisse expectandam. Phil. 1. Lacedæmonius bellum gessisse τέτταρας ἢ πέντε μῆνας, τὴν ἐραίαν αὐτῶν, ut vœnum et œstivum tempus intelligatur. WOLF. Ἐρα sine ullo additamento dicitur apud scriptores de tempore œstatis. AUGER.

τοῦ Μεταγειτνιώνος μῆρος, ἔλεγον, ὅτι βούλονται δανείσασθαι ἐπὶ τῇ νηϊ, ἐφ' ᾧ τε πλεῦσαι εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐξ Αἴγυπτου εἰς Ῥόδον ἢ εἰς Ἀθήνας, διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων τούτων. ἀποκριθῆναι μὲν δ' ἡμῶν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐκ ἂν δανείσαιμιν εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδέν, ἀλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας, οὕτω προσομολογοῦσι πλευσθῆναι δεῦρο, καὶ ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῇ νηϊ τρισχιλίας δραχμαῖς ἀμφοτερόπλου, καὶ συγγραφὴν ἐγράψαντο ὑπὲρ τούτων. ἐν μὲν αὖν ταῖς συνθήκαις δανειστής ἐγράφη Παμφίλος οὐτοσί, ἐγὼ δ' ἔξωθεν μετείχον αὐτῷ τοῦ δανείσματος. καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν ἀναγνώσεται αὐτὴν τὴν συγγραφὴν.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ.

κατὰ ταύτην τὴν συγγραφὴν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, λαβόντες παρ' ἡμῶν τὰ χρήματα, Διονυσόδωρός τε οὐτασί καὶ ὁ κοινωνός αὐτοῦ Παρμενίσκος ἀπέστειλλον τὴν ναῦν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐνδένδε¹ καὶ ὁ μὲν Παρμενίσκος ἐπέπλει ἐπὶ τῆς
 1285 νέως, οὐτοσί δὲ αὐτοῦ κατέμενε. ἦσαν γὰρ, ᾧ ἄνδρες δικασταί, ἵνα μὴδὲ τοῦτ' ἀγνοῆτε, ὑπῆρέται καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτοι Κλεομένους τοῦ ἐν τῇ Αἴγυπτῳ ἀρχάντος, ὃς, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν παρέλαβεν, οὐκ ὀλίγα κακὰ εἰργάσατο τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν, μᾶλλον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου, καὶ αὐτὸς καὶ οὗτοι μετ' αὐτοῦ. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστειλλον ἐκ τῆς Αἴγυπτου τὰ χρήματα, οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἑμποροῖαις, οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες διετίθεντο τὰ ἀποσπελλόμενα. εἶτα πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς ἐπεμπον γραμμάτια οἱ ἐπίδημοῦντες τοῖς ἀποδημοῦσιν, ἵνα, εἰάν μὲν παρ' ὑμῖν τίμιος ἢ ὁ σῖτος, δεῦρο αὐτὸν κομίσωσιν· εἰάν δ' εὐυνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον. ὃθεν περ οὐχ ἥκιστα, ᾧ ἄνδρες δικασταί, συνετιμῆθη τὰ περὶ τὸν σῖτον ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν καὶ συνεργιῶν.

¹ ἑμποροῖαις

Τὰς καθεστηκυίας τιμὰς] Καθεστηκυία τιμῆ, constitutum unius usqueque rei pretium, le pris courant. In Anim. in Sel-
 mas. Obs. ed J. A. et R. l. III. c. IX. §. XI. HERALDUS.
 Συναρμολογία] M. ἐπισημαίνω. WOLF. Avo.

γ. Ὅτε μὲν οὖν ἐνθένδε ἀπέστελλον αὐτοὶ τὴν ναῦν, ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σίτον· διὸ καὶ ὑπέμειναν ἐν τῇ συγγραφῇ γράψασθαι εἰς Ἀθήνας πλεῖν, εἰς δ' ἄλλο μηδὲν ἐμπόριον. μετὰ δὲ ταῦτ', ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους ἐγένετο, καὶ αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον, καὶ ἡ ναῦς ἡ τούτων ἀνήκτο εἰς Αἴγυπτον, εὐθέως αὐτὸς ἀποστέλλει τινὰ εἰς τὴν Ῥόδον ἀπαγγελοῦντα τῷ Παρμενίσκῳ τῷ κοινῶν ταῦνθάδε καθεστηκότα, ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον. πέρασ δ' οὖν, λαβὼν γὰρ ὁ Παρμενίσκος ὁ ¹ τούτου κοινῶν τὰ γράμματα τὰ παρὰ τούτου ἀποσταλέντα, καὶ πυθόμενος τὰς τιμὰς τὰς ἐνθάδε τοῦ σίτου καθεστηκυίας, ἐξαιρεῖται τὸν σίτον ἐν τῇ Ῥόδῳ καὶ κεῖ ² ἀποδίδεται, κα- 1200
ταφρονήσαντες μὲν τῆς συγγραφῆς, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐπιτιμιῶν αὐτοὶ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὐτῶν, εἴαν τι παραβαίνωσι, καταφρονήσαντες δὲ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, οἱ κελεύουσι τοὺς ναυκλήρους καὶ τοὺς ἐπιβάτας πλεῖν εἰς ὅ τι ἂν συνθῶνται ἐμπόριον, εἰ δὲ μὴ, ταῖς μεγίσταις ζημίαις εἶναι ἐνόχους.

δ. Καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ τάχιστα ἐπυθόμεθα τὸ γεγονός, ἐκπεπληγμένοι τῷ πράγματι, ³ προσῆμεν τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς, ἀγανακτοῦντες, ὡς εἰκός, καὶ ἐγκαλοῦντες ὅτι, διαρρήδη ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις, ὅπως ἡ ναῦς μηδαμοῦ καταπλευσεῖται ἀλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας, καὶ ⁴ ὅτι, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανεισάντων τὸ ἀργύριον, ἡμᾶς μὲν ἐν ὑποψία καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιαῖσθαι καὶ λέγειν, ὡς ἄρα καὶ ἡμεῖς κεκοινωνήκαμεν τῆς σιτηγίας τῆς εἰς τὴν Ῥόδον, αὐτοὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον τὴν ναῦν ἤκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. ἔπει δ' οὐδὲν ἐπεραίνομεν ὑπὲρ τῆς συγγραφῆς καὶ τῶν δικαίων διαλεγόμενοι, ἀλλὰ

¹ τούτου² ἀποδίδεται³ προσῆμεν⁴ [ἔτι]

γ. Τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς; Ita architectum sceleris in orat. pro Cluent. Cicero vocavit, qui ad facinus ceteros impulerat et omne negotium animo cogitavit: 'Et illi, qui Fabricii libertam, quia minister in maleficio fuerat;

patronum, quia conscius, condemnasset: ipsam principem atque architectam sceleris absolverent?' Victor. Variar. Lect. l. XI. c. XI.

Καταλέλοιπε] Np. Parmeniscus. Av-
portam.

τό γε δάνειον καὶ τοὺς τόκους ἠξιοῦμεν ἀπολαβεῖν τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὁμολογηθέντας. οὗτος δὲ οὕτως ὑβριστικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν, ὥστε τοὺς μὲν τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ γραμμένους οὐκ ἔφη δῶσειν· εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου, δῶσω ὑμῖν, φησὶ, τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους, πλείους δ' οὐκ ἂν δόισην, αὐτὸς αὐτῶ νομοθετῶν καὶ οὐχὶ τοῖς ἐκ τῆς συγγραφῆς
 1287 δικαίοις πειδόμενος. ὡς δ' ἡμεῖς οὐκ ἂν ἔφαμεν συγχωρῆσαι οὐδὲν τούτων, λογιζόμενοι ὅτι, ὅποτε τοῦτο ¹ πράξομεν, ὁμολογοῦμεν καὶ αὐτοὶ εἰς Ῥόδον σεσιτηγηκῆναι, ἐτι μᾶλλον ἐπέτεινε οὗτος καὶ μάρτυρας πολλοὺς παραλαβὼν προσῆει, φάσκων ἔτοιμος εἶναι ἀποδιδόναι τὸ δάνειον καὶ τοὺς τόκους τοὺς εἰς Ῥόδον, οὐδὲν μᾶλλον, ὡ ἄνδρες δικασταί, ἀποδοῦναι διανοούμενος, ἀλλ' ἡμᾶς ὑπολαμβάνων οὐκ ἂν ἐθέλῃσαι ἀπολαβεῖν τὸ ἀργύριον διὰ τὰς ὑπούσας αἰτίας. ἐδήλωσε δ' αὐτὸ τὸ ἔργον.

ε. Ἐπειδὴ γὰρ, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινὲς παραγενόμενοι ἀπὸ ταυτομάτου συνεβούλευον ἡμῖν τὸ μὲν διδόμενον λαμβάνειν, περὶ δὲ τῶν ἀντιλεγόμενων κρίεσθαι, ταὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καδομολογεῖν τέως ἂν κριθῶμεν, ἡμεῖς μὲν ταῦτα συνεχωροῦμεν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὡ ἄνδρες δικασταί, τὸ ἐκ τῆς συγγραφῆς δίκαιον, ἀλλ' ἠγούμενοι δεῖν ἐλαττωθῆναι τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι· οὗτος δ', ὡς ἔωρα ἡμᾶς ὁμόσε πορευομένους, ἀναιρεῖσθέ, φησὶ, τοίνυν τὴν συγγραφὴν. ἡμεῖς ἀναιρώμεθα; οὐδὲν γε μᾶλλον, ἢ ὅτιοῦν· ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ ἀργύριον, ὃ ἂν ἀποδῶς, ὁμολογήσομεν ἐναντίον τοῦ τραπεζίτου ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφὴν, τὸ μόντοι σύνολον οὐκ ἂν ἀνελοίμεθα, ἕως ἂν περὶ τῶν ἀντιλεγόμενων κριθῶμεν. τί γὰρ ἔχοντες δίκαιον ἢ τί τὸ ἰσχυρὸν ἀντιδικήσομεν, εἴαν τε πρὸς διαιτητὴν, εἴαν τε εἰς δικαστήριον δέη βαδίξαι, ἀνελόμενοι τὴν συγγραφὴν, ἐν ἣ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων βοήθειαν ἔχομεν; ταῦτα δὲ ἡμῶν λε-

¹ πράξομεν

1. Ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ ἀργύριον—] Aliqui quod ad pecuniam attinet, quamcumque reddideris, fatebitur eam tibi irritam fore syngrapham; in universum vero pecuniam ex-

ponemus. ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν ἢ ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφὴν est enim syngrapham irritam facere et circumducere. Sic ἀλλόθαι τὴν γραφὴν occupationem inducere. ΒΥΔΕΥΣ.

γόντων, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἀξιάκων Διονυσόδωρον
 τούτου τὴν μὲν συγγραφὴν μὴ κινεῖν, μηδ' ἄκυρον ποιεῖν 1288
 τὴν ὁμολογουμένην καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων κυρίαν εἶναι, τῶν
 δὲ χρημάτων ὅσα μὲν αὐτὸς ὁμολογεῖ, ἀποδοῦναι ἡμῖν, περὶ
 δὲ τῶν ἀντιλεγόμενων, ὡς ἐτοίμων ὄντων κριθῆναι, εἴτε
 βούλαιντο ἐφ' ἐνὶ εἴτε καὶ πλείοσι τῶν ἐκ τοῦ ἐμπορίου,
 οὐκ ἔφη προσέχειν Διονυσόδωρος τούτων αὐδενί, ἀλλ', ὅτι
 τὴν συγγραφὴν ὅλως οὐκ ἀνηρούμεθα ἀπολαμβάνοντες αἱ
 αὐτοὶ ἐπέταττεν, ἔχει δεύτερον ἔτος τὰ ἡμέτερα καὶ χρῆ-
 ται τοῖς χρήμασι, καὶ ὁ πάντων ἐστὶ δεινότερον, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, ὅτι αὐτὸς μὲν οὗτος παρ' ἐτέρων εἰσπράττει
 κωντικαὺς τόκους ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων, οὐκ Ἀθή-
 νησι δανείσας οὐδ' εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς Ῥόδον καὶ Αἴγυ-
 πτον, ἡμῖν δὲ τοῖς δανείσασιν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον
 οὐκ οἶται δεῖν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιεῖν. ὅτι δὲ ἀληθῆ
 λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὴν πρόκλησιν, ἣν ὑπὲρ τούτων
 προῦκαλεσάμεθ' αὐτόν.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, προκαλεσαμένων ἡμῶν
 Διονυσόδωρον τούτου πολλάκις, καὶ ἐπὶ πολλάς ἡμέρας
 ἐκτιθέντων τὴν πρόκλησιν, εὐθέως ἔφη παντελῶς εἶναι
 ἡμᾶς, εἰ ¹ ὑπολαμβάνομεν αὐτόν οὕτω παντελῶς ἀλογί-
 στως ἔχειν, ὥστ' ἐπὶ διαιτητὴν βαδίζειν, προδήλου ὄντος
 ὅτι καταγνώσεται αὐτοῦ ἀποτίσαι τὰ χρήματα, ἐξὸν
 αὐτῷ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἔκειν φέροντα ταργύριον· εἴτα,
 εἰ μὲν δύνηται ὑμᾶς παρακρούσασθαι, ἀπιέναι τὰλλότρια
 ἔχοντα, εἰ δὲ μὴ, τηνικαῦτα καταδεῖναι τὰ χρήματα, ὡς
 ἀνδρωπῶς οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων, ἀλλὰ διαπειραν ὑμῶν
 λαμβάνειν βουλόμενος.

5. Τὰ μὲν τοίνυν πεπραγμένα Διονυσόδωρῳ, ἀκηκόατε, 1289
 ὧ ἄνδρες δικασταί· ² οἶμαι δ' ὑμᾶς ἀκούοντας θαυμάζειν
 τὴν τόλμαν αὐτοῦ πάσαι, καὶ τῷ ποτὲ πιστεύων εἰσελή-
 λυθε δευρί. πῶς γὰρ οὐ τόλμηρόν, εἴ τις ἀνδρωπῶς, δανει-
 σάμενος χρήματα ἐκ τοῦ ἐμπορίου τοῦ Ἀθηναίων, καὶ

¹ ὑπολαμβάνομεν αὐτόν αὐτὸς ἀλογίστως ἔχειν

² οἶμαι

συγγραφὴν διαρροῦσαν γράψαντες, ἐφ' ᾗ τε κατακλείῃ τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰ δὲ μὴ, ἀποτινέω διπλάσια τὰ χρήματα, μήτε τὴν ναῦν κατακεκόμεναι εἰς τὸν Πειραιᾶ, μήτε τὰ χρήματ' ἀποδίδωσι τοῖς δανειστασι, τὸν τε σίτον ἐξελάμενος ἐν Ῥόδῳ ἀπέδοτο; καὶ ταῦτα διαπεπραγμένως, οὐδὲν ἤττω τολμᾷ βλέπειν εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα; ἃ δὴ λέγει πρὸς ταῦτα, ἀκούσατε. φησὶ γὰρ τὴν ναῦν πλεύσασαι ἐξ Αἰγύπτου ῥαγῆναι, καὶ διὰ ταῦτ' ἀναγκασθῆναι ¹ προσχεῖν εἰς τὴν Ῥόδον καὶ ἐκεῖ ἐξελεῖσθαι τὸν σίτον. καὶ τούτου τεκμήριον λέγει, ὡς ἄρ' ἐκ τῆς Ῥόδου μισθώσασατο πλοῖα καὶ δεῦρ' ἀποστείλειε τῶν χρημάτων ἕνια. ἐν μὲν τοῦτ' ἔστιν αὐτῷ μέρος τῆς ἀπολογίας. δεύτερον δ' ἐπέεινε. φησὶ γὰρ ἕτερος τινὰς δανειστάς συγκεχωρηκέναι αὐτῷ τοὺς τόκους, τοὺς εἰς Ῥόδον δεινὸν οὖν, εἰ ἡμεῖς μὴ συγχωρήσομεν ταῦτα ἐκείνοις. τρίτον πρὸς τούτοις, τῆς συγγραφῆς κελύειν φησὶν αὐτὸν, σωθείσης τῆς νεώς, ἀποδοῦναι τὰ χρήματα· τὴν δὲ ναῦν οὐ σεσωῆσθαι εἰς τὸν Πειραιᾶ.

ζ'. Πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἃ λέγομεν δίκαια. πρῶτον μὲν τὸ ῥαγῆναι τὴν ναῦν ὅταν λέγῃ, πᾶσιν ὑμῖν ² οἶμαι φανερόν εἶναι, ὅτι ψεύδεται. 1290 εἰ γὰρ τοῦτο συνέβη παθεῖν τῇ νηϊ, οὐτ' ἂν εἰς τὴν Ῥόδον ἐσωῆθαι, οὐτ' ἂν ὕστερον ³ πλοῖμος ἦν· νῦν δὲ φαίνεται εἰς τὴν Ῥόδον σωθεῖσα, καὶ πάλιν ἐκείθεν ἀποσταλεῖσα εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔτι καὶ νῦν πλεύσασα πανταχόσῃ, πλήθ' οὐκ εἰς Ἀθήνας. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον, ὅταν μὲν εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον δεῖσθαι κατὰγειν τὴν ναῦν, ῥαγῆναι φάσκω· ὅταν δ' εἰς τὴν Ῥόδον τὸν σίτον ἐξελεῖσθαι, τηλικαῦτα δὲ ⁴ πλοῖμον οὔσαν φαίνεσθαι τὴν αὐτὴν ναῦν; διὰ τί οὖν, φησὶν, ἐμισθυσάμην ἕτερα πλοῖα, καὶ μετεξεξιλόμην τὸν γόμον, καὶ δεῦρο ἀπίστευτα; ὅτι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ τῶν ἀπάντων ἀγωγίμων οὐδ' οὗτος ἦν κύριος οὐδ' ὁ κοινωνὸς αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ ἐπιβάται τὰ ἑαυτῶν χρήματ'

¹ καὶ προσχεῖν

² οἶμαι

³ πλοῖμος

⁴ πλοῖμον

Ἐφ' ᾗ τε] Dicitur ἐπιπέδουτος τῷ τε mare Ionico. Et coonstruitur cum infinitivo praesenti et praeterito. IDEM.

Ἐφ' ᾗ τε κατακλείῃ] Es conditione ut navis rediret in oceanum aegyptium. Non enim dicitur ἀπέδοτος, nisi cum navis in eundem portum revertitur, unde exierat. Et sic κατακλείῃ passim apud Demosthenem accipitur, de nave regressa, unde egressa fuerat. De M. U. p. 367. SALMASIUS.

ἀπέστελλον, οἶμαι, δεῦρο ἐν ἑτέροις πλοίοις ἐξ ἀνάγκης, ἐπειδὴ προκατέλυσαν οὗτοι τὸν πλοῦν ὧν μέντοι¹ αὐτοὶ ἦσαν κύριοι, [αὐταὶ δὲ] οὐ ταῦτ' ἀπέστελλον πάντα δεῦρο, ἀλλ' ἐκλεγόμενοι, τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο. ἐπεὶ τί δήποτε μισθούμενοι ἕτερα πλοία, ὡς φατε, οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον τῆς νεῶς μετενέθεσθε, ἀλλὰ τὸν σίτον αὐτοῦ ἐν τῇ Ῥόδῳ κατελίπετε; ὅτι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦτον μὲν συνέφερον αὐτοῖς ἐκείσε πωλεῖν, τὰς γὰρ τιμὰς ἐνθάδε ἀνεκέναι ἤκουον· τὰ δ' ἄλλα ἀγώγιμα ὡς ὑμᾶς ἀπέστελλον, ἀφ' ὧν κερδαίνειν ἤλπιζον. ὥστε τὴν μίσθωσιν τῶν πλοίων ὅταν λέγῃς, οὐ τοῦ ραγῆσαι τὴν ναῦν τεκμήριον λέγεις, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν.

ἦ. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν δανειστώων, οὓς φασι συγκεχωρηκέναι λαβεῖν παρ' αὐτῶν τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους, ἔστι μὲν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ταῦτο· εἰ γὰρ τις ὑμῖν ἀφήκε τι τῶν αὐτοῦ, οὐδὲν² ἀδικεῖται ὁ 1291 πεισθεὶς ἢ ὁ πείσας· ἀλλ' ἡμεῖς οὐτ' ἀφείκαμέν σοι οὐδὲν, οὔτε συγκεχωρήκαμεν τῷ πλῶ τῷ εἰς Ῥόδον, οὐδὲ ἔστιν ἡμῖν κυριώτερον οὐδὲν τῆς συγγραφῆς. αὕτη δὲ τί λέγει, καὶ ποῖ προστάττει τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι; Ἀθήνηθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀθήνας· εἰ δὲ μὴ, ἀποτίνειν κελεύει διπλάσια τὰ χρήματα. ταῦτ' εἰ μὲν πεποίηκας, οὐδὲν ἀδικεῖς· εἰ δὲ μὴ πεποίηκας, μηδὲ κατακεκόμικας τὴν ναῦν Ἀθήναζε, προσήκει σε ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς. τοῦτο γὰρ τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὄρισας. δεῖξον οὖν τοῖς δικασταῖς δυοῖν θάτερον, ἢ τὴν συγγραφὴν ὡς οὐκ ἔστιν ἡμῖν κυρία, ἢ ὡς οὐκ εἰ δίκαιος πάντα³ [τὰ] κατὰ ταύτην πράττειν. εἰ δὲ τινες ἀφείκασί τι σοι καὶ συγκεχωρηκάσι τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους, ὅτῳ δήποτε τρόπῳ πεισθέντες, διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, οὓς παρὰ συγγεγραφέκας εἰς

¹ αὐτοί, ἦσαν κύριοι * οὗτοι, οὐδὲ ταῦτ'   ² ἀδικεῖται οὐδ' ὁ δοῦς, οὐδ' ὁ πωσθεὶς, ἀλλ' ἡμεῖς
³ Docet articulus.

ζ. Αὐτὰ δὲ] F. leg. αὐτὰ δὲ.
Σίτων αὐτοῦ] Αὐτοῦ vel significat ibi, vel refertur ad γόμον, partem oneris. AUGEN.
ἢ πάντα τὰ κατὰ ταῦτα] Malim abesse πρὸ τέ. WOLF.
Οὓς παρὰ συγγεγραφέκας] Quos ideo fe-

fellisti, quod contra quam syngrapha nautica cautum erat, tu navem in Ægyptum appallisti, h. e. παραβάς τὰ συγκείμενα καὶ τὰ προσδιορισμένα ἐν τῇ συγγραφῇ. Sic enim dicitur ut παρασπονδῶ, τὸ τὰς σπονδὰς καὶ συνθήκας παραβαίνω. BUDAEUS.

Ῥόδον καταγαγὼν τὴν ναῦν ; οὐκ οἶομαί γε. οὐ γὰρ τὰ ὑφ' ἐτέρων συγκεχωρημένα δικάζουσιν αὐτοὶ νῦν, ἀλλὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ σοῦ πρὸς ἡμᾶς συγγεγραμμένα.

θ'. Ἐπεὶ, ὅτι γε καὶ τὸ περὶ τὴν ἀφεσιν τῶν τόκων, εἰ ἄρα γέγονεν, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, μετὰ τοῦ συμφέροντος τοῦ τῶν δανειστῶν γέγονε, πᾶσιν ὑμῖν φανερόν ἐστιν. οἱ γὰρ ἐκ τῆς Αἰγύπτου δανείσαντες τούτοις ἑτερόπλουτον τὰργύριον εἰς Ἀθήνας, ὡς ἀφίκοντο εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ τὴν ναῦν ἐκεῖσε οὗτοι κατεκόμισαν, οὐδὲν, οἶμαι, διέφερεν αὐτοῖς ἀφειμένοις τῶν τόκων καὶ κομισαμένοις τὸ δάνειον ἐν τῇ 1292 Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν ποιεῖν εἰς τὴν Αἰγύπτου· ἀλλ' ἔλυσι- τέλει πολλῷ μᾶλλον τοῦτο, ἢ δεῦρ' ἐπαναπλεῖν. ἐκείσε μὲν γε ἀκαριαῖος ὁ πλοῦς, καὶ δις ἢ τρίς ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ· ἐνταῦθα δ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει, καὶ περιμένειν τὴν ἡραϊάν. ὥστ' ἐκεί- νοι μὲν οἱ δανεισταὶ ¹ προσκεκερδήκασι, καὶ οὐκ ἀφείκασι τούτοις οὐδὲν ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστίν, ἀλλ' οὐδὲ τὰρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα. μὴ οὖν ἀποδέχσθε τούτου φενακίζοντος ὑμᾶς, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους δανειστὰς πεπραγμένα παραβάλλοντος· ἀλλ' ἐπὶ τὴν συγγραφὴν ἀνάγετε αὐτὸν, καὶ τὰ ἐκ τῆς συγγραφῆς δίκαια.

ι'. Ἔστι γὰρ ἔμοι ² γε λοιπὸν διδάξαι ὑμᾶς τοῦτο, ³ καὶ [ὦ] οὗτος ἰσχυρίζεται τῷ αὐτῷ τούτῳ, φάσκων τὴν συγ- γραφὴν κελύειν, σωθείσης τῆς νεῶς, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον. καὶ ἡμεῖς ταῦτα οὕτω φαιμέν δεῖν ἔχειν. ἠδέως δ' ἂν πη- δοίμην αὐτοῦ σοῦ, πότερον ὡς ⁴ ὑπὲρ διεφθαρμένης τῆς νεῶς

¹ προσκεκερδήκασι

² τι

³ καὶ οὗτος δισχυρίζεται

⁴ πρὶ

θ'. Ol γὰρ ἐκ τῆς Αἰγύπτου —] Nam qui ex Aegypto pecuniam trajectititiam Athenas generati fuerant in unum tantum commeatum, si ut Rhodum pervenissent, quo isti navem appulerant, nimirum nihil jam sua interesse ducabant, simul ut pecuniam suam una cum fenore ibi acciperent, missos istos facere, cautione trajectititia antiquata, retroque in Aegyptum rursum pecuniam occupare. χρέματα ἕνεκα διότι questiuose fenusque pensitantes pecunie. Latine dicitur pecunia fenore occupata. IDEM.

Ἀφειμένοις τῶν τόκων] Liberatis usura.

Utrum recepta, ut jam nullas acciperent? loquitur enim de creditoribus. WOLF.

Ἀφειμένοις τῶν τόκων] F. leg. τῶς τόκους, ita ut ἀφειμένοις accipiantur in sensu activo, remittentibus usuram, nr. usque Athenas. AUGER.

Παραβάλλοντος] F. παραμυβάλλοντος. WOLF.

ι'. Ἐπι γὰρ ἡμοις] F. ἔπι ἡμοις. IDEM.

Τούτο, καὶ θ'] Post τούτο forte desideratur μέγιστον, ita ut θ' sequens non regatur ab ἰσχυρίζεται, sed significet, et per quod, τῷ αὐτῷ τούτῳ, nr. iis standum esse

διαλέγη, ἢ ὡς ὑπὲρ σεσωσμένης. εἰ μὲν γὰρ διεφθαρται ἢ ναῦς καὶ ἀπόλαυτε, τί περὶ τῶν τόκων διαφέρει, καὶ ἀξιοῖς ἡμᾶς κομίζεσθαι τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους; οὔτε γὰρ τοὺς τόκους οὔτε τὰρχαῖα προσήκει ἡμᾶς ἀπολαβεῖν. εἰ δ' ἐστὶν ἡ ναῦς σώα καὶ μὴ διεφθαρται, διὰ τί ἡμῖν οὐκ ἀποδίδως τὰ χρήματα, ἀ συνεγραψῶ;

ἰά. Πόθεν οὖν ἀκριβέστατ' ἂν μάθοιτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι σώσεται ἡ ναῦς; μάλιστα μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ εἶναι τὴν ναῦν ἐν¹ [τῶ] πλωῶ, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἐξ ἂν αὐτοὶ οὔτοι λέγουσιν. ἀξιοῦσι γὰρ ἡμᾶς τὰ τε ἀρχαῖα ἀπολαβεῖν καὶ μέρος τι τῶν τόκων, ὡς σεσωσμένης μὲν τῆς νεώς, οὐ πεπλευκυίας δὲ πάντα τὸν πλοῦν. σκοπεῖτε δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότερον ἡμεῖς τοῖς ἐκ τῆς συγγραφῆς δικαίαις χροῦμεθα, ἢ οὔτοι, οἱ οὔτε εἰς τὸ συγκείμενον ἐμπόριον πεπλευκασιν, ἀλλ' εἰς Ῥόδον καὶ Αἴγυπτον; σωθείσης τε τῆς νεώς καὶ οὐ διεφθαρμένης, ἀφῆσιν οἶονταί δεῖν εἰρίσκεσθαι τῶν τόκων παρασυγγεγραφήκοτες, καὶ αὐτοὶ μὲν πολλὰ χρήματ' εἰργασμένοι παρὰ τὴν σιτηγίαν τὴν εἰς Ῥόδον, τὰ δ' ἡμέτερα χρήματ' ἔχοντες καὶ καρπούμενοι δεύτερον ἔτος τουτί. καινότερον δ' ἐστὶ πάντων τὸ γινόμενον. τὸ μὲν γὰρ δάνειον τὸ ἀρχαῖον ἀποδιδόασιν ἡμῖν ὡς σεσωσμένης τῆς νεώς· τοὺς τόκους δ' ἀποστερῆσαι οἴσται δεῖν, ὡς διεφθαρμένης. καίτοι ἡ συγγραφὴ οὐχ ἕτερα μὲν λέγει περὶ τῶν τόκων, ἕτερα δὲ περὶ τοῦ ἀρχαίου δανείσματος· ἀλλὰ² κοινὰ τὰ δίκαια³ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν ἐστὶ, καὶ ἡ πράξις ἡ αὐτή. ἀνάγνωδι δέ μοι πάλιν τὴν συγγραφὴν.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ.

¹ Ἀθήνηθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐξ Αἴγυπτου Ἀθήναζε.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἀθήνηθεν, φησὶν, εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐξ Αἴγυπτου Ἀθήναζε. λέγε τὰ λοιπὰ.

¹ Doest articulus.

² [κοινὰ]

³ ταῦτά

quam in sygrapha continentur. ΑΥΘΕΝ. per obligatione reciproca constabat, sed
¹ Ἀ συγγράφῃ] Συγγραφὴ enim non sem- etiam unius tantum sponsione et alterius

ΣΥΓΓΡΑΦΗ.

Σωθείσης δὲ τῆς νεῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ.

ἄνδρες δικασταί, πᾶν ἀπλοῦν ἐστὶ διαγινῶναι ὑμῖν ὑπὲρ ταυτησὶ τῆς δίκης· καὶ οὐδὲν δεῖ λόγων πολλῶν· ἡ γὰρ ναῦς ὅτι μὲν σέσωσται καὶ ἐστὶ σώα, καὶ παρ' αὐτῶν τούτων ὁμολογεῖται· οὐ γὰρ ἂν ἀπεδίδοσαν τό τε ἀρχαῖον δάνειον καὶ τῶν τόκων μέρος τι. οὐ κατακεκόμισται δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ. διὰ τοῦτο ἡμεῖς μὲν οἱ δανείσαντες ἀδικεῖσθαι φαμέν, 1294 καὶ ὑπὲρ τούτου δικαζόμεθα, ὅτι οὐ κατέπλευσεν εἰς τὸ συγκείμενον ἐμπόριον. Διονυσόδωρος δ' οὐ φησιν ἀδικεῖν δι' αὐτὸ τοῦτο· οὐ γὰρ δεῖν ἀποδοῦναι πάντας τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ἡ ναῦς οὐ κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ. ἡ δὲ συγγραφή τί λέγει; οὐ μὰ¹ [τὸν] Δί', οὐ ταυθ', ἃ σὺ λέγεις, ὦ Διονυσόδωρε· ἀλλ', εἰ μὴ ἀποδιδῶς τὸ δάνειον καὶ τοὺς τόκους, ἢ μὴ παράσχῃς τὰ ὑποκείμενα ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα, ἢ ἄλλο τι παρὰ τὴν συγγραφὴν ποιῆς, ἀποτίνειν κελεύει σε διπλάσια τὰ χρήματα. καὶ μοι λέγε αὐτὸ τοῦτο¹ τὸ τῆς συγγραφῆς.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ.

Ἐάν δὲ μὴ παράσχῃσιν ἐμφανῆ τὰ ὑποκείμενα καὶ ἀνέπαφα, ἢ ποιῆσῃσι τι παρὰ τὴν συγγραφὴν, ἀποδιδόντων διπλάσια τὰ χρήματα.

¹ Deest articulus.

stipulatione. ΒΥΔΕΥΣ.

ιδ. Πειραιᾶ] Pone punctum infra post Πειραιᾶ. Deinde geminandum forte εἰς τὸν Πειραιᾶ, et pungendum post δικασταί. ΑΥΟΧΗ.

Ἐάν δὲ μὴ παράσχῃσιν — χρήματα] Darius et Pamphilus cum matro pecuniam Dionysodoro et Parmenisco dedissent sub usuris nauticis, ac per syngrapham convenisset, ut, navi ex Ægypto in Athenarum portum reversa, sors redderetur cum usuris, et, si contra conventionem factum quid esset, dupla pecunia redderetur, eaque navis ei conventioni esset specialiter obligata, navi frumento onusta ex Ægypto Rhodum appulsa, et ibi mercibus expositis, id quod conventum erat Darius et Pamphilus solvi sibi postulabant. Dionysodoros autem et Parmeniscos sortem quidem et usuras Rhodum usque offerebant, nihil amplius deberi contententes, huc colore, quod navis fra-

ota esset nec potuisset usque in Atticum emporium navigare; Dario et Pamphilo contra negantibus, navem eam fractam, quam etiam tum navigaret, et in Ægyptum reversa esset. Quoniam igitur nec pecunia cum usuris conventis reddebatur, nec navis, quam conventionibus illis specialiter obligata erat, exhibebatur, ut vendi posset, et ex venditionis pretio pecunia illa consuei, Darius et Pamphilus Dionysodorum convenerant, cujus nomine syngrapha conscripta fuerat, ut duplam pecuniam, sicut convenerat, solvere damneretur, secundum conventionem in syngrapha contentam his verbis: ἰάν & c. Syngrapha igitur jubebat ἀνέπαφα καὶ ἐμφανῆ τὴν ναῦν παράσχῃν, quod factum non esse querebantur creditores his verbis [p. 284. v. 18.] ἡμῖν δὲ εἶπε. Vides igitur eos petiisse τὸ ἐπίχρῃσιν i. e. τὴν ναῦν, quam sibi obligata erat, καθίστασθαι εἰς τὸ ἐμφανῆς, navim pignori sibi obligatam exhiberi, distrahen-

ἔστιν οὖν ὅπου παρέσχηκας ἐμφανῆ τὴν ναῦν, ἀφ' οὗ τὰ χρήματα ἔλαβες παρ' ἡμῶν, ὁμολογῶν σῶαν εἶναι αὐτός; ἢ καταπέπλευκας ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον, τῆς συγγραφῆς διαρρήδην λεγούσης, εἰς τὸν Πειραιᾶ κατάγειν τὴν ναῦν, καὶ ἐμφανῆ παρέχειν τοῖς δανείσασιν;

ββ. Καὶ γὰρ τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. θεάσασθε τὴν ὑπερβολὴν. ἐρράγη ἡ ναῦς, ὡς φησιν οὗτος, καὶ διὰ τοῦτο εἰς Ῥόδον κατήγαγεν αὐτήν· οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο ἐπεσκευάσθη καὶ ¹ πλοῖμος ἐγένετο. διὰ τί οὖν, ὦ βέλτιστε, εἰς μὲν τὴν Αἴγυπτον καὶ τᾶλλα ἐμπόρια ἀπέσταλλες αὐτήν, Ἀθήναζε δ' οὐκ ἀπέσταλκας οὐδέπω καὶ νῦν πρὸς ἡμᾶς τοὺς δανείσαντας, οἷς ἡ συγγραφή κελεύει σε ἀνέπαφον καὶ ἐμφανῆ τὴν ναῦν παρέχειν, καὶ ταῦτ' ἀξιούτων ἡμῶν καὶ προκαλεσαμένων σε πολλάκις; ἀλλ' οὐ- 1295 τως ἀνδρείος εἶ, μᾶλλον δ' ἀναίσχυντος, ὥστε, ἐκ τῆς συγγραφῆς ὀφείλων ἡμῖν διπλάσια τὰ χρήματα, οὐκ οἶε δεῖν οὐδὲ τοὺς τόκους τοὺς γινομένους ἀποδοῦναι, ἀλλὰ τοὺς εἰς Ῥόδον προστάτεις ἀπολαβεῖν, ὡς περ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δεόν κυριώτερον γενέσθαι; καὶ τολμᾶς λέγειν, ὡς οὐκ ἐσώθη ἡ ναῦς εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐφ' ᾧ δικαίως ἀν' ἀποδάνοις ὑπὸ τῶν δικαστῶν. διὰ τίνα γὰρ ἄλλον, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ σέσωσται ἡ ναῦς εἰς τὸν Πειραιᾶ; πό- τερον δι' ἡμᾶς τοὺς διαρρήδην δανείσαντας εἰς Αἴγυπτον καὶ

¹ πλοῖμος

dam scilicet, unde existebat δίκαιος εἰς ἐμφανῆν κατάστασιν: ad quam quidem pertinet Pollucis interpretatio l. VIII. c. VI., sed longe latius patet. Nam et cum syngrapha, aut quod aliud scriptum erat apud aliquem depositum, poterat is, cuius intererat, depositarium προκαλεῖσθαι εἰς ἐμφανῆν κατάστασιν, et in jus vocare ad exhibendum scriptum, quod ejus fidei creditum erat. In Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. II. c. VI. §. IV. HERALDUS. Cf. Salmas. de M. U. p. 194.

ββ. Καὶ γὰρ τοῦτο] Hic aliquid videtur deesse et ita supplendum: καὶ γὰρ τοῦτο, ὦ δ. Ἀ., θεάσασθε, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀλογίας καὶ τῆς ἀναίδειας. AUGER.

Διὰ τί οὖν, ὦ βέλτιστε, —] Cur in Ægyptum aliaque emporia appellatam navem voluisti et mandasti, Athenas noluisti nec

curasti ad hunc diem, ad nos scilicet qui in eam ipsi navem exercendam pecuniam fnerati sumus, quibus syngrapha dictabat ipse intactam navem exhibere, omnique pignore solutam et liberam? et p. 295. v. 5. si γὰρ εἴε. Nam si navis fracta esset, ut ipsi falso dicitant, simulac eam ipsi refecerunt, non in alia utique emporia appellendam locavimus, sed ad nos potius recta reducendam curissem, videlicet ut quod fortuito accideret emendarent hoc facto atque restituerent. Est enim ἀποδοῦναι cursum navis aliquo dirigere et contendere; quod non tantum is facit qui in nave est cum vectoribus, sed etiam qui magistrum præposuit et exercitorem navis. BUDÆUS.

Οὐκ οἶε δεῖν —] Id est οἶε δεῖν οἷα ἀποδοῦναι τόκους οὐδὲ γινομένους, hoc est, ne usuras quidem legitimas et civiles censo

εἰς Ἀθήνας, ἢ διὰ τοῦτον καὶ τὸν κοινωνὸν αὐτοῦ, οἱ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανεισάμενοι, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν Ἀθήνας, εἰς Ῥόδον κατήγαγον τὴν ναῦν;

ιγ'. Ὅτι δ' ἐκόντες καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης ταῦτ' ἐπραξαν, ὄηλον ἐκ πολλῶν. εἰ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀκούσιον τὸ συμβᾶν ἐγένετο, καὶ ἡ ναῦς ἐρράγη, τὸ μετὰ τοῦτ', ἐπειδὴ ἐπεσκέυασαν τὴν ναῦν, οὐκ ἂν εἰς ἕτερα δῆπου ἐμπόρια ἐμίσθουν αὐτήν, ἀλλ' ὡς ὑμᾶς ἀπέστελλον ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα· νῦν δ' οὐχ ὅπως ἐπληρωθῶσαντο, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι πολλῶ μείζω προσεξημαρτήκασι, καὶ, ὡς περ ἐπὶ καταγέλωτι, ἀντιδικούντες εἰσὲλθλύθασιν, ὡς ἐπ' αὐτοῖς ἐσόμενον, εἰάν καταψηφίσσῃτε αὐτῶν, τὰρχαῖα μόνον ἀποδοῦναι καὶ τοὺς τόκους. ὑμεῖς οὖν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἐπιτρέπετε ¹τούτοις οὕτως ἔχουσι, μηδὲ ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὀρμεῖν αὐτοὺς εἴτε, ὡς, ἂν μὲν κατορθώσωσι, τὰ ἀλλότρια ἔχοντας, εἰάν δὲ μὴ δύνανται ἐξαπατήσαι ὑμᾶς, αὐτὰ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδώσαντας· ἀλλὰ τοῖς ἐπιτιμίαις ζημιούτε τοῖς ἐκ τῆς συγγραφῆς. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη αὐτοὺς μὲν τούτους διπλάσιον καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, εἰάν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ· ὑμᾶς δ' ἡπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτούς, καὶ ταῦτ' οὐχ ἦττον ἡμῶν συνηδικημένους.

ιδ'. Τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος δίκαια βραχέα ἐστὶ καὶ εὐμνημόνευτα. ἰδανείσαμεν Διονυσόδωρῳ τούτῳ καὶ τῷ κοινωνῷ αὐτοῦ τρισχιλίας δραχμάς, Ἀθήνηθεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐξ Αἰγύπτου Ἀθήνας. οὐκ ἀπειλήσαμεν τὰ χρήματα, οὐδὲ τοὺς τόκους, ἀλλ' ἔχουσι τὰ ἡμέτερα καὶ χρῶνται δεύτερον ἔτος. οὐ κατακεκομίσασιν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον οὐδέπω καὶ νῦν, οὐδ' ἡμῖν παρεσχέκασιν ἐμφανῆ ἢ δὲ συγγραφῇ κελεύει, εἰάν μὴ παρεχῶσιν ἐμφανῆ τὴν ναῦν, ἀποτίνειν αὐτοὺς διπλάσια τὰ χρήματα, τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἐνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν. ταῦτ' ἔχοντες τὰ δίκαια, εἰσὲλθλύθαμεν πρὸς

¹ τοῖς

to reddere oportere. IDEM.

ιγ'. Τὰρχαῖα μόνον ἀποδοῦναι καὶ τοὺς τόκους] F. καὶ τοὺς εἰς Ῥόδον τόκους. WOLF. XX. §. IX.

Τοῖς ἐπιτιμίαις] Vid. Herald. Anim. in Salmas. Obs. ad Jus A. et R. l. II. c.

ὑμᾶς, ἀξιῶντες τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἀπολαβεῖν δι' ὑμῶν, ἐπειδὴ παρ' αὐτῶν τούτων οὐ δυνάμεθα. ὁ μὲν παρ' ἡμῶν λόγος οὗτός ἐστιν. οὔτοι δὲ δανείσασθαι μὲν ὁμολογοῦσι καὶ μὴ ἀποδεδωκέναι· διαφέρονται δ', ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ, ἀλλὰ τοὺς εἰς Ῥόδον, οὓς οὔτε συνεγράψαντο οὔτ' ἔπεισαν ἡμᾶς. εἰ μὲν αὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν τῷ Ῥοδίῳ δικαστηρίῳ ἐκρινόμεθα, ἴσως ἂν ἐπλεονέκτουσιν οὔτοι ἡμῶν, σεσιτηγηκότες πρὸς αὐτοὺς καὶ καταπεπλευκότες τῇ νηὶ εἰς τὸ ἐκεῖνον ¹²⁹⁷ ἐμπόριον· νῦν δ' ¹ εἰς Ἀθηναίους εἰσεληλυθότες καὶ συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμᾶτερον ἐμπόριον, οὐκ ἀξιῶμεν ἐλαττωθῆναι ὑπὸ τῶν καὶ ὑμᾶς καὶ ² ἡμᾶς ἡδικηκότων.

ἰε. Χωρὶς δὲ τούτων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀγνοεῖτε, ὅτι νυνὶ, μίαν δίκην δικάζοντες, νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἐμπορίου· καὶ παρεστάσι πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων, ὑμᾶς θεωροῦντες πῶς τὸ πρᾶγμα τουτὶ κρίνεται. εἰ μὲν γὰρ ὑμεῖς τὰς συγγραφὰς καὶ τὰς ὁμολογίας τὰς πρὸς ἀλλήλους γιγνομένας ἰσχυραῖς οἴησεσθε δεῖν εἶναι, καὶ τοῖς παραβαίνουσιν αὐτὰς μηδεμίαν συγγνώμην ἔξετε, ἐτοιμότερον προήσονται τὰ ἑαυτῶν οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δανείζοντες· ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον. εἰ μὲντοι ἔξεσται τοῖς ναυκληροῖς, συγγραφὴν γραψάμενοις ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν εἰς Ἀθήνας, ἔπειτα κατὰγειν τὴν ναῦν εἰς ἕτερα ἐμπόρια, φάσκοντας βραγῆναι, καὶ τοιαύτας προφάσεις ποριζομένους οἴαισπερ Διανυσόδωρος οὕτως χρῆται, καὶ τοὺς τόκους μερίζει πρὸς τὸν πλοῦν ὃν ἂν φήσασι πεπλευκέναι, καὶ μὴ πρὸς τὴν συγγραφὴν, αὐδὲν κωλύσει ἅπαντα τὰ συμβόλαια διαλυέσθαι. τίς ³ γὰρ ἐθέλησει τὰ ἑαυτοῦ πρὸς εἶναι, ὅταν ὁρᾷ τὰς μὲν συγγραφὰς ἀκύρους, ἰσχύοντας δὲ τοὺς τοιούτους λόγους καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἡδικηκότων ἔμπροσθεν οὔσας τοῦ δικαίου; μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες δικασταί. οὔτε γὰρ τῷ πληθὲι τῶ ὑμετέρῳ συμφέρει ταῦτα, οὔτε τοῖς ἐργάζεσθαι

¹ ἴς² ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς³ γὰρ ἂν ἐθέλωσι

ἰε. Κρίνεται] M. προσέτι. AUGER. αἰζηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον. WOLF.
 Ἐτοιμότερον κωλύσεται τὰ ἑαυτῶν] Logo. Ἀκύρους] F. A. γενομένης. In fartag.
 κωλύσεται, ταυτίσται δανείσεται. et v. 21. IDEM.

1298 προφημένοις, οἵπερ χρησιμώτατοί εἰσι καὶ κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἰδίᾳ τῷ ἐντυγχάνοντι· διόπερ δεῖ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι.

ἰς. Ἐγὼ μὲν αὖν, ὅσαπερ οἶός τ' ἦν, εἴρηκα· ἀξιώ δὲ καὶ τῶν φίλων μοι τινὰ συνειπεῖν. δεῦρο, Δημόσθενες.

ἰς. Ἀξίῳ δὲ καὶ —] His verbis Demosthenem advocebat, sive suo ipsius ore, sive per praeconem aut scribam, impetrata prius venia: Sic apud Isocratem c. Lochit. in fin. orat. αἱ δὲ τίς ἔχει μὲν τῶν παρόντων συνειπεῖν, ἀναβὰς εἰς ὑμᾶς λέγεται. Ergo συναγωγίαι, συναγεῖν, συνειπεῖν dicebant haec in re proprie, quomodo et βουθαῖν. Ita c. Theoria. fin. Lysias pro Call. sacr. reo, Isocrat. ad Demonic. In foro enim Attico privati causas suas ipsi agebant, aut amicorum opem implorabant, qui sibi praesto essent. In publicis quoque judiciis accusatores agebant ipsi, rei sese defendebant: utrique tamen et

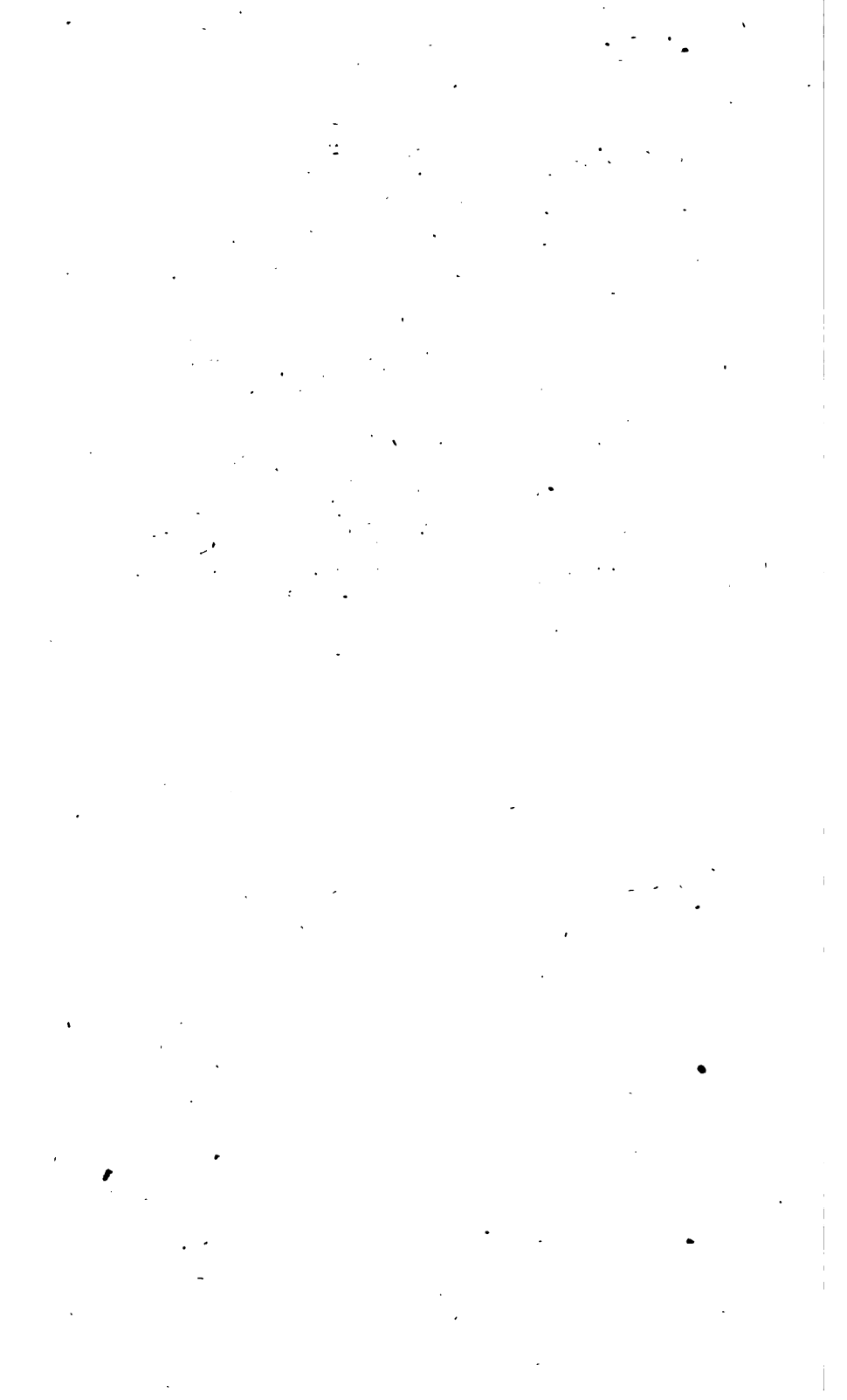
aliorum, quos amicos dicebant, opem quandoque advocebant, qui orationem suam subsequerentur et causam perorarent, venia prius petita, causati vel infirmitatem vel imperitiam vel quam aliam causam; cujus moris exemplum illustre exstat ap. Demosth. c. Nembr. p. 1349. v. 27. ed. R. ubi Theomnestus accusationem exorsus subjicit: Νεμεσι. α. τ. λ. et statim post sequitur Apollodori συναγωγή. Sic et rei, petita quoque prius venia, adjutorem advocebant. Aeschis. c. Ctesiph. §. 47. Sed in causis privatis id erat usitatum. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. VI. c. X. §. III. HERALDUS.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΑΔΗΝ

ΕΦΕΣΙΣ.

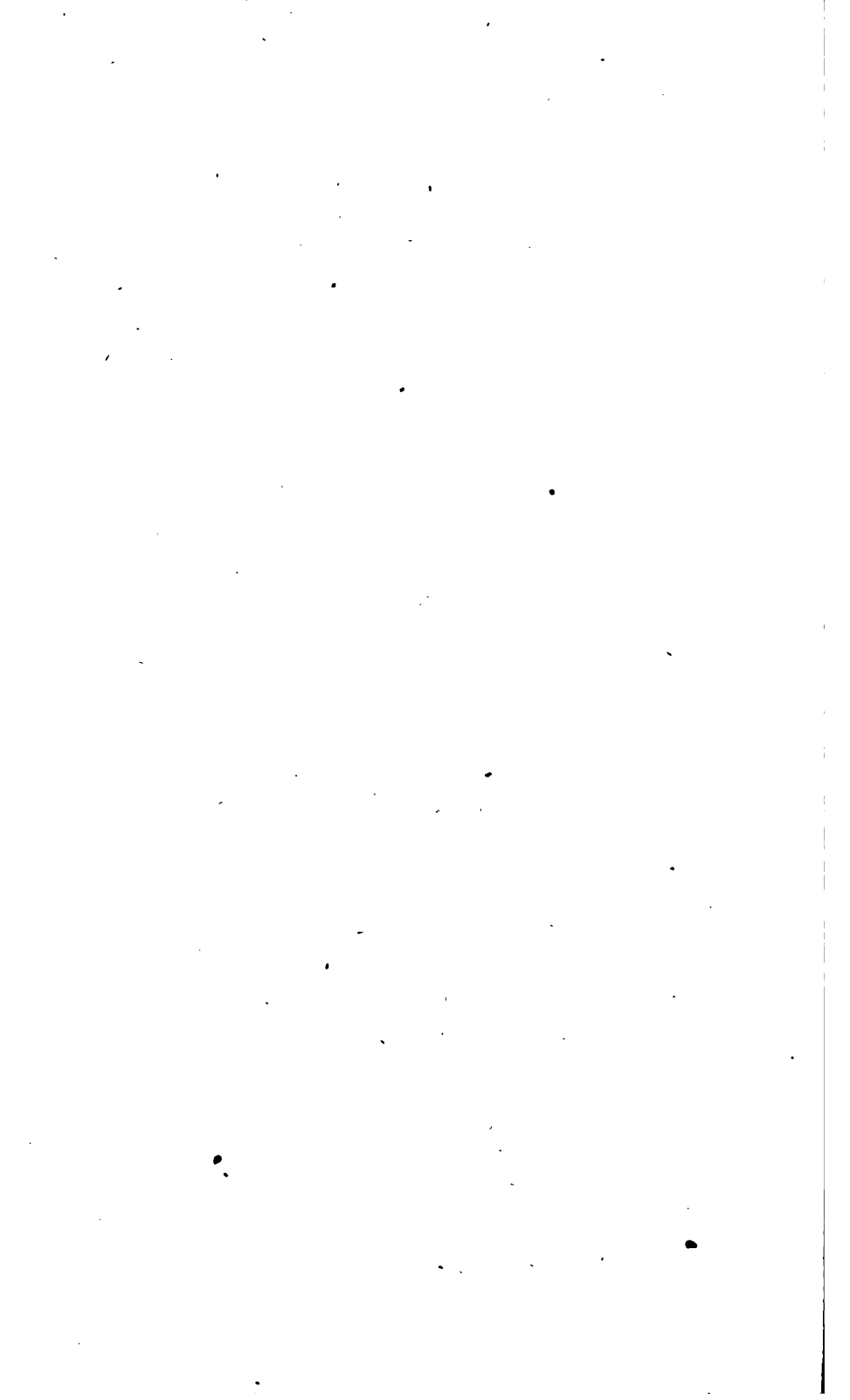

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΑΔΗΝ

ΕΦΕΣΙΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

DEMOSTHENIS

APPELLATIONEM ADVERSUS EUBULIDEM.

LEX, quæ in Argumento citatur, satis fideliter nos ducit ad mentem istius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, adversarii ejus, et malis artibus circumventus, peregrinitatis damnatur a suis popularibus; et proinde nomen ejus e tabulis istius populi (Alimusii erant) deletum. Verum cum Lex provocationem ad Curiam a Populi sententia fieri permittebat, jam causa apud judices perorata, statum suum defendit, fretus testimonio συγγενῶν, Cognatorum, δημοτῶν, Popularium, φρατέρων, Curialium, et γενητῶν, sive Gentilium. Utile erit conferre Herald. Animadv. L. II. C. I. et Petit. ad LL. Attic. Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo annotatum inveni, hanc Orationem non videri a Demosthene esse profectam; tum quia ἀποψηφίζεσθαι hic sæpiuscule in sensu condemnandi, quod videtur esse insolentius, occurrat; tum quod ex quibusdam indiciis constet, hæc temporibus esse superiora, quam ut ad Demosthenis ætatem pertinere potuerint. Ait enim Euxitheus, patrem suum natum esse ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2. immo captivum fuisse bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro se ipsum natum esse commemorat, cum Thrasybalus ab Abydum militaverit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII. Deinde matrem ejus esse superstitem, cum hæc causa ageretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non constanter negabo, potuisse hunc esse fœtum rhetoris, qui Demosthene major esset natu; Lysiæ nimirum, a cujus caractere et genere orationis non abludunt multæ causæ forenses, quæ hodie in corpore Demosthenico reperiuntur, et nominatim hæc ipsa adversus Ebulidem, prout a summo Critico memoriæ proditur: Εἰ γοῦν μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, οὐτινός ἐστιν, ἐκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετόχουεν αὐτοῖς, οὐ πολλοὺς ἀν ἡμῶν

οἶομαι διαγνώσθαι ῥαδίως, πότερον Δημοσθένους ἐστίν, ἢ Λυσίου. τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοίότητα πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ' Ὀλυμπιδώρου τῆς βλάβης, καὶ ὁ πρὸς Βουιτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος, ἢ, τε πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφεσις κ. τ. λ. Dionys. Halic. π. τῆς Δημ. δεινότη. §. 13. Verum utcunque ea res sit, non adducor ex notis istis chronologicis, ut ad antiquiorem natu, quam Demosthenem, protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII. in lucem editus erat, cur non per ætatem ei licuisset Olymp. CVII. vel CVIII. vel etiam CIX. causam apud iudices dicere, et matrem porro superstitem habere?

Multo minus dueor ea crisi, quæ movetur περὶ τοῦ ἀποψηφίζεσθαι, ut hæc Demostheni abjudicem. Nobis non displicet usus ille, qui aliis novus, vel etiam absurdus esse videtur. Contra ea vero scimus, Scriptorem Atticum non potuisse accuratius et expressius rem eam designare, quam in animo instituit. Ordinarie quidem iudex ἀποψηφίζεσθαι dicitur, cum ad salutem pronunciat, atque id ut plurimum obtinet. At vero cum instituitur διαψηφίσις ἐν δήμοις, cum unusquisque Populus de statu suorum sententiam ferre tenetur: eum, quem reprobant, ἀποψηφίζεσθαι dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi solet. Φύλλοις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες, οἷς ἐπέγραφον, εἰ τις ὡς πατέγγραπτος ἐκρίνετο. καὶ τὸ καταγνώσθαι ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ὁ καταγνώσθαι ἐκφυλλοφορημένος. ὠνομάζετο δὲ ταῦτὸν τοῦτο ἀποψηφίσασθαι, καὶ ἀπεψηφισμένος, ἀπεναντίως τὸ (malim τῷ) παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀποψηφίσασθαι τὸ ἀφεῖναι ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ, καταψηφίσασθαι τάττεται. Pollux L. VIII. C. V. §. 18. Κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων, ξενίας γραφῆ, καὶ δωροξενίας, ἂν διαφθεῖρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς, ἀπεψηφισμένος, ἐκφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα παρεγγραφῆναι, ξενίας ἀλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκφυλλοφορῆσθαι, ἀποψηφίσασθαι. Idem L. III. C. IV. §. 57. ἀποψηφίζονταί, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, καὶ ἀποψηφίσις δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Harpocr. in v. Εἰ τις ξένος ἐδοξεν εἶναι, καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσῆγγο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπεπράξατο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὗτω Δημοσθένης. Suidas v. Ἀποψηφισθέντα. Ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ αὐτῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκέτι μετείχον τῆς πολιτείας. Idem in Ἀπεψηφισατο. Οἱ πολῖται συνίασις ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίας ἐχόντων, ἢ

παρεγγεγραμμένων εις την πολιτειαν, ψήφον φέρουσι: κρύβδην, ολον. Ἀχαρνείς περί Ἀχαρνέων, καὶ περί Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παρακλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως την πολιτειαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. Idem in Διαψήφισις. Ἐγένετο δὲ [Ἐφεσις] Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ ἀθῆς ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας, καὶ εἰ μὲν ἐάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμοις. Etym. M. v. Ἐφεσις. col. 401. Adde Vales. Not. ad Harpocr. p. 20. 243. potissimum vero Maussac. ad pag. 43. Harpocrat. et Budæum pag. 145. Edit. Ascens. 1529. Salmas. de M. U. pag. 751. 752. [Dorville ad Chariton. p. 57. Vales. ad Harpocr. p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Ἀπειψηφίσαιτο. Ἐκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Dem. pro Ctesiphont. Ulpian. Petit. Sch. Aristoph. TAYLOR in *schedis*.] [Corsin. Fast. Att. par. I. d. V. §. VI.] Hæc autem ideo a me paulo fusius deducuntur, quoniam, quæ dixi, stabiliunt insolentiorē eam vocis proprietatem, et quodammodo una enarrant causam et sedem hujus Orationis, qua Euxitheus a suis δημόταις damnatus, sive ἀποψηφισθεῖς, provocat ad Curiam, Populique auctoritatem. Ea utique provocatio est Ἐφεσις. Unde hæc actio sive oratio a magistris perpetuo Ἐφεσις appellabatur. Harpocr. v. Ἐφεσις. ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένους λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος, Ἐφεσις πρὸς Εὐβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ Ἐφεσις, καὶ τὸ Ἐφεῖναι ῥήμα.

Eorundem magistrorum constantiam quoque et religionem non inutile erit observare, a quibus eadem oratio perpetuo πρὸς Εὐβουλίδην inscribitur. Si accusasset, inscripta esset utique κατὰ Εὐβουλίδου, non πρὸς Εὐβουλίδην. Ita ea oratio, qua Demosthenes Æschinem exagitavit ob legationem mala fide gestam, ab antiquioribus uno ore, κατὰ Αἰσχίνου, in Æschinem, dicitur, illa altera, qua Ctesiphontem adversus Æschinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, contra vel adversus Leptinem, attamen κατὰ Μειδίου, Τιμοκράτους, aut Ἀριστοκράτους, in Midiam etc. Senior ætas, atque hæc nostra, non eo, quo tamen debuit, usa est rigore et diligentia. Vide istud socordix exprobrantem Robortell. Emendat. T. II. apud Gruter. C. XXXVII. p. 63. et quæ non inscite de hac re annotavit Auctor posterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos nostramque ætatem integra non descendisse, cum hæc habeat Harpocr. Suidas, et Photius. MS. Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δήμος τῆς Ἀκαμαντιδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης, Πόριος. Ni igitur Populi alicujus nomen, cu-

jusmodi per hanc orationem plurima sunt, in exemplaribus corruptum, hodie depravate pro Πόριος legatur, senties id, quod modo dixi, defecisse alicubi orationem nostram. Potissimum vero, si adjunxeris Priscianum Lib. XVIII. col. 1199. Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβουλίδην, Ἐφομεῖφη πλείους ἕνα. Quæ quidem postrema verba, ex Eubulidea adducta a principe illo Grammaticorum, quæquam, cum sint mendosissima, isti rei, quam dixi, vix possunt esse argumento, attamen eam constructionem, quæ in illo loco tractatur, πλείους ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta supervit, reperiri hodie non posse contendo. Mihi quidem satis constat, locum Prisciani ita esse emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβουλίδην ἔφασκε, ἔφη πλείους ἕνα. Atque hæc hactenus. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΕΤΒΟΤΛΙΔΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Roisk.
1298

ΓΡΑΦΕΤΑΙ ἡμᾶς παρ' Ἀθηναίαις, γασίθαι ζήτους πάντων τῶν ἰγγυγραμμένων τοῖς λυξιαρχικοῖς γραμματικοῖς, εἴτε γήσιοι πολῖται εἰσιν, εἴτε

ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Crediderim, hoc argumentum, et paucula, quae supersunt, scholia, conscripissae (nam qui hmo, et illud etiam conscribere solebat) Didymum, veterem Demosthenis Criticum et Commentatorem. Quod ut crederem, me impulit auctoritas Harpocratonis v. Ἐξίσις. Δημοσθίνης ἐν τῇ πρὸς Εἰβουλίδην ἔφησι. διαβεβήλασι γὰρ μω τὴν πατέρα, ὡς ἐξήντι. μή ποτε ἀπὶ τοῦ ξένου ἦν, καὶ οὐχ, ὡς Διδυμὸς φασί, ἀπὶ τοῦ οἴκ' Ἀττικῶν εἰληγετο, ἀλλὰ ξητικῶς. Iteramque v. Ἐπιζέων. Δημοσθίνης ἐν τῇ πρὸς Εἰβουλίδην ἔφησι, πολλὰ μὲν οὖν (Didymum nimirum innuens) οἶν ξήνη διαλέκτῳ χρῆσθαι. τὰλλα δ' ἂν οἷ μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξήνῃ διατρέσων. Similiter Pollux L. III. C. IV. §. 59. Ἐπιζέων εἰ μὴν παλαιὰ τὸ ἰστικῶν λέγουσι. Δημοσθίνης δὲ, τὴν τῷ φωνῇ ξενίζουσαν χρῆσθαι. Et Ammonius, loiet in nomine orationis titubaverit: Ἐπιζέω μὲν οὐ μόνον τὸ καταδίχεσθαι ξήνην, ἀλλὰ καὶ τὸ ξήνως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Βισικῶν. Ex his Moschopolus, recentior scriptor, hortos suos irrigavit. Ἐπιζέω, τὸ ξήνη διαλέκτῳ χρῆμαι, ἢ μᾶλλον, τὸ ἐν τῇ ξήνῃ διατρέσων. Verba Didymi, vel quae ego suspicor ejus esse, ita se habent in argumento p. 306. v. pen. ὁ δὲ πατὴρ ἐξήντισε τῇ γλώττῃ, εἰ μᾶλλον γρημῶνος. Jam ergo scrutamur, utra praestiterit expositio τοῦ Ἐπιζέων, illane, quam adduxit Didymus, an ea, quam, Didymum exagitant, praestulerit Harpocratio. Ait Orator pag. 311. v. 26. διαβεβήλασι μω τὴν πατέρα, ὡς ἐξήντισε, et paucis interjectis, p. 312. v. 1. τὸ ξενίζουσαν αὐτὸν καταγρημῶσαι. Ait demum v. 7. οὐδαμῶ τὴν ξενίζουσαν οὐδαμῶ πάποτε ἠπίασαντο, ὡς εἰν ξένου. Sane, ni haec ultima addidisset, in incerto adhuc fuisset, oniam potius credendum esset, Didymo, an Harpocratonis. Jam autem Orator noster disertissime definit, aliud omnino casu τὸ Ἐπιζέων, aliud longe τὸ ἔπειν εἶναι. Ea res ita se habet. *Ut me arguant peregrinitatis, ait Anotor, contendunt, patrem meum non Attice, sed peregrine loqui fuisse solitum.* Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponnesiaco ab hostibus captus et peregris venum datus, ibi paulisper desinit Attice loqui ob diuti-

nam in iis regionibus mansionem. Eum autem et bello captum esse, et postliminio Athenas reversum, id utique testibus evincam. Secundo autem: quanquam exotico sermone uteretur, quanquam ἔξηνος, nemo tamen eum per tot annos, non in tribu sua, non in curia, nullibi, ubi de statu discerneretur, eum in judicium adduxit, ut peregrinum, ὡς εἰν ξένου. Ἐπιζέων quidem potuit, attamen ξένου non erat, neque quisquam insinulavit eum ita fuisse. Verum et alii scriptores ita loqui amant. 'Οἱ λέγει δὲ ἡμῶς ἐπὶ γῆς βεβήκων, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαίρομαι, καὶ ὡς ἐν μάλιστα ἡμῶν μῆτι, μὴ ξενίζουσα δὲ, μὴδ' ἰστικῶν τὸν καιρὸν ἰδουσιώσα. Lucian. Quom Hist. conscrib. sit. §. 45. Ἐπιζέων enim generaliter est peregrinum agere, sive id voce fiat, sive moribus. Ita D. Paulo, qui videbatur ξένου δαιμονίου καταγρημῶς εἶναι, Act. Apost. XVII. 18. dixerunt Athenienses: ξενίζουσα γὰρ τίνα εἰσφέρεις εἰς τὰς διὰς ἡμῶν. Utrum intelligendum sit, in hoc loco, qui sequitur, Luciani, non plane liquet: Πάλλαι ἠπακούμαι σου παρακαλουδῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἐπὶ δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, σταδμῶς τις, καὶ παρασάγγας ὑποξενίζουτος. Lucian. Iocaro. Menipp. init. Anne peregrinis vocibus, an mensuris, uti? Fortasse utrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici consarinatorum adeo somniculose Rhetorum principem lecitasse. Rursus ad Didymum revertor: de quo ita Harpocratio: Γαμυλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εἰβουλίδην ἔφησι, καὶ Ἰσραῖος, καὶ Διδυμὸς ὁ γραμματικῶς ἐν μὲν τοῖς Ἰσραῖου ὑπονημῶσι φασί, εἶναι τὴν τοῖς φράσεων ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν φανθῆμου, ἐν δ' οὐδὲν τοιούτων γήρασται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Διδυμὸν εἶναι, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμυλίαν φασί, εἶναι, τὴν εἰς τοῦς φράσεις εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδαμῶν ἀποδιδεῖν τῆς ἐξηγήσεως παρατιθέμενος. Suidas in eadem voce: Γαμυλία ἢ διδομένη τοῖς φράσεων ἐπὶ γάμοις ἢ ἢ τῶν γυναικῶν εἰς τὰς φράσεις εἰσαγωγῆς. οὕτως Διδυμὸς ὁ γραμματικῶς. Profecto hmo eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hio in scholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 320. v. 14. Γαμυλία διδομένη τοῖς φράσεων ἐπηγήμοις (lege disjunctum

μή τοὺς δὲ μὴ γεγονότας ἐξ ἄστυς καὶ ἐξ ἄστυς, ἐξαλειφθεῖν διαφυλ-
 ζισθαι δὲ περὶ πάντων τοὺς δημότας καὶ τοὺς μὴ ἀποφυγοθέντας καὶ
 ἰμμείναντας τῇ ψήφῳ τῶν δημοτῶν, ἐξαλειφθῆναι καὶ εἶναι μετείκους,
 τοῖς δὲ βουλομένοις ἴφασιν εἰς δικαστὰς δεδύσθαι κῆρ μὴ ἄλλοι καὶ
 παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πωρῶσθαι, ἰὰν δὲ ἀποφύγῃσιν, εἶναι πολίτας. κατὰ
 τούτων τὸν νόμον τοῦ Ἀλιμουσίῳ δήμῳ διαφυγομένου, ἀποφυγίζεται Εὐξίθεος τις φάσκων
 δὲ ἑαυτὸν ὑπὸ Εὐβουλίδου, ἔχθρου ἴστος, καταστασίσθαι, ἰφῆσιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἰου-
 δικηνίαι ἑαυτὸν ἐξ ἄστυς καὶ ἐξ ἄστυς· εἰ δὲ ἰτίθῃσιν ἡ μήτηρ μου, δι' ἀνομίαν τούτου ἰπύ-
 σεν. ἰ δὲ πατὴρ ἰξίθῃσι τῇ γλώττῃ, αἰχμῆλωτος γυόμενος καὶ πρῶταίς. δεῖ δὲ μὴ τὰ ἀπυξί-
 ματα προφίρειν, ἀλλὰ τὰ γένη ζῆτιῦν.

ἰσὶ γάμοις) δευτέ. ἄλλως γαμυγία ἢ
 τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράστεας εἰσαγωγή.
 Restituendum certe γαμυγία, non γαμυ-
 γία. Nam ex tenore scholii non sibi pro-
 posuit distinguere inter γαμυγίαν et
 γαμυγίαν, sed, ut sit, unius vocabuli
 duas expositiones prodere. Eamque rem
 confirmant Lexicographi modo adducti.
 De voce ista γαμυγία consule Valesium ad
 Harpocrat. pag. notar. 33. Meurs. Attic.
 Lect. III. 1. Them. Attic. II. 14. et
 Græco. Feriat. in Ἀσματοίρια, Castellanum
 de Festis Græcorum, Petit. LL. Attic. Lib.
 II. Tit. IV. §. IX. p. 228. sq. Celeber-
 rimum I. Alberti ad Hesych. v. Γαμυγία

et Γάμων ἴθα. TAYLOR.

Γυίοθαι ζήτων πάντων —] De hac
 lege vid. Petit. Comm. in Leg. Att. I. II.
 t. III. §. XII. et Meurs. Them. Attic. I.
 II. c. V.

Κῆρ μὴ ἄλλοι, καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ
 πωρῶσθαι] Ita hæc inemendate in Edit.
 Laleciana panguntur. Restitue: κῆρ μὴ
 ἄλλοι καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πωρῶσθαι,
 quod si in judicio etiam convincatur, ut
 recte Wolfius. TAYLOR.

Προφίρειν] Recte. expræbatur. Atque
 ita edidit Wolfius juxta editiones a Ma-
 natio et Feliciano procuratas. Male Aldus
 cum Parisiensibus προφίρειν. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΦΕΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ.

ἀ. ¹ ΠΟΛΛΑ ψευδῆ κατηγορηκός τις ἡμῶν Εὐβουλίδου, 1290
 καὶ βλασφημίας οὔτε προσηκούσας, οὔτε δικαίας πεποη-
 μένου, πειράσομαι τὰληθῆ καὶ τὰ δίκαια λέγων, ὡς ἄνδρες
 δικασταὶ, δεῖξαι καὶ μετὸν τῆς πόλεως ἡμῖν, καὶ πεπονθό-
 τα ἑμαυτὸν οὐχὶ προσήκοντα ὑπὸ τούτου. δέομαι δὲ ἀπάν-

¹ Πολλὰ καὶ ψευδῆ

ΕΦΕΣΙΣ] Est apud Ciceronem in Quinti-
 ana: Vulturnus intercessisse Appellatio
 Tribunalium? Sic Ἐφεσις ἐπὶ τοὺς δικα-
 στὰς, Appellatio Judicium. WOLF.
 ἀ. Πολλὰ ψευδῆ] Responde, quod melius,

πολλὰ καὶ ψευδῆ juxta fidem Cod. Ven. et
 marg. Parisiensis. TAYLOR.

Μετὸν] Μετὸν habuerunt ex editis qui-
 dam. Verum id datum contexterat Lambi-
 nus. IDEM.

των ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ¹ ἵκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, λογισαμένους τό τε μέγεθος τοῦ παρόντος ἀγῶνος, καὶ τὴν αἰσχύνην, μεθ' ἧς ὑπάρχει τοῖς αἰλισκομένοις ἀπολωλέναι, ἀκούσαι καὶ ἐμοῦ σιωπῆ, μάλιστα μὲν, εἰ δυνατόν, μετὰ πλείονος εὐνοίας ἢ τούτου· τοῖς γὰρ ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν, εἰκὸς εὐνοϊκωτέρους ὑμᾶς ὑπάρχειν· εἰ δὲ μὴ, μετὰ γε τῆς ἴσης.

β. Συμβαίνει δέ μοι τὸ μὲν κατ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὸ προσήκει μοι τῆς πόλεως, θάρρειν, καὶ πολλὰς ἔχειν ἐλπίδας καλῶς ἀγωνιῆσθαι· τὸν καιρὸν δὲ, καὶ τὸ ² παροξύνεσθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποσιφηφίσεις, φοβεῖσθαι. πολλῶν γὰρ ἐξεληλαμένων δικαίως ἐκ πάντων τῶν δῆμων, συγκεκοινωνήσαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι, καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν, οὐ πρὸς τὸ κατ' αὐτὸν ἕκαστος ἀγωνιζόμεθα· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης μέγαν ἡμῖν εἶναι τὸν φόβον. οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων ¹³⁰⁰ οὕτως ἐχόντων, ἃ νομίζω περὶ τούτων αὐτῶν πρῶτον εἶναι δίκαια, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ οἶομαι δεῖν ὑμᾶς, τοῖς μὲν ἐξελεγομένοις ξένους οὔσι χαλεπαίνειν, εἰ μήτε πείσαντες, μήτε δεηθέντες ὑμῶν, λάθρα καὶ βία τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν μετεῖχον, τοῖς δ' ἠτυχηκόσι, καὶ δεικνύουσι πολίτας ὄντας αὐτοὺς, βοηθεῖν καὶ σώζειν· ἐνθυμουμένους, ὅτι πάντων οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίῃ τοῖς ἡδίκημένοις, εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ³ ὅτε ἂν δικαί-

¹ καὶ ἱκετεύω καὶ

² παροξύνεσθαι

³ ὅτις ἂν δ. μ. ὑμῶν,

πλαίως] Πάσις in exemplaribus Aldino et Luteciano. Nos cum impressorum reliquis, cum Ven. et marg. Benenati, πλείονος restituimus. Melius id sano, saltem meliori fide commendatam, quam quod in Bodl. alloverat nescio quis μάλιστα. IDEM.

Εἰ δὲ μὴ] Ita lege cum omnibus, non cum Wolfio solo, si καὶ μὴ. IDEM.

С. παρεξύνεσθαι] Malim τὸ παροξύνεσθαι. WOLF. Propemodum Cod. Ven. παροξύνεσθαι enim. TAYLOR.

καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων] Hæc indistincte a Wolfio vertuntur: et haud tamen scio, an melius quis Latine verteret. Sensus est: Cum tanta exorta sit iracundia ob multos, qui in civilitatem fraude irruerant, et, etiam in nos cadit, qui non jure in hoc discrimen adducti sumus, verum fa-

ctionibus oppressi. Inde fit, ut nobis his subnasceretur insolita et nova, sc. ut responderemus non private et propria criminationi, sed illi, que ab aliis orta, non quoque, licet innocentes, oppressit. IDEM.

Εἰ τῶν λαμβανόντων] Locus suspectus, qui sic tamen ferri posse videtur: εἰ (sc. ἡμεῖς εἰ ἡδίκημένοι) γινόμεθα ἢ τοῖς διδοῦσι δίκην, τῶν (malim τούτων τῶν) ἀδικούντων λαμβανόντων δίκην μὲν ὑμῶν (sc. τῶν δικαστῶν) ὅτε ἂν δικαίως (sc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων.) Sed quid si legas? εἰ τῶν ἀλλοτῶν λαμβανόντων δίκην, ἔταν ἀδικήσοι, μὲν ὑμῶν ἢ μετ' ἐν τοῖς κ. τ. λ. cum alii, nisi injuria, vestra ope penam expectant: nos injuriis affici apud vos. Quam conjecturam etsi præfero conversioni auctoris, (si, cum vestra quibusdam auctoritate pena merito infligantur, nos una inter

ως μεθ' ἡμῶν ἐν τοῖς διδοῦσι γεινοίμεθα, καὶ συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργήν.

γ'. Ὀμιμην μὲν οὖν ἐγώ γε, ὡ ἄνδρες δικασταί, προσήκειν Εὐβουλίδῃ, καὶ πᾶσι δέ, ὅσοι νῦν ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσιν, ὅσα ἴσασιν ἀκριβῶς, λέγειν, καὶ μηδεμίαν προσάγειν ἀκοήν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα. οὕτω γὰρ τοῦτο ἀδικὸν καὶ σφόδρα πάλαι κέκριται, ὥστε οὐδὲ μαρτυρεῖν ἀκοήν εἴσιν οἱ νόμοι, οὐδ' ἐπὶ τοῖς φαύλοις πάνυ ἐγκλήμασιν. εἰκότως. ὅπου γὰρ εἶδέναι τινὲς ἤδη φήσαντες ψευδεῖς ἐφάνησαν, πῶς, ἂν γε μηδ' αὐτὸς οἶδεν ὁ λέγων, προσήκει πιστεύεσθαι; ἀλλὰ μὴν ὅπου γε μηδ' ὑπεύθυνον καθίστάντα ἑαυτὸν ἔξῃστι, δι' ἃν ἀκούσαι τις φῆ, ἐλάσσωτε μὴδένα, πῶς ἀνυπευδύνῳ γε λέγουσι προσήκει πιστεύειν ἡμᾶς;

δ'. Ἐπειδὴ τοίνυν οὗτος εἰδὼς τοὺς νόμους, καὶ μᾶλλον ἢ προσήκειν, ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς τὴν κατηγορίαν πεποιήται, ἀναγκαῖον ἐμοὶ περὶ ὧν ἐν τοῖς δημόταις ὑβρίσθην, πρῶτον εἰπεῖν. ἀξίῳ δ', ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδέπω τὴν τῶν δημοτῶν ἀποψηφίσειν ποιεῖσθαι τεκμήριον ἡμᾶς, 1301 ὡς ἄρα οὐχὶ προσήκει μοι τῆς πόλεως. εἰ γὰρ πάντα ἐνομιζέτε τὰ δίκαια δυνήσεσθαι τοὺς δημότας² διακρίναι, οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ἡμᾶς ἐφεσιν· νῦν δὲ διὰ³ φιλονεικίαν, καὶ δι' ἔχθραν, καὶ δι' ἄλλας προφάσεις ἔσεσθαι τι τοιοῦ-

¹ ἂν ἀκούσαι

² διακρίναι

³ φιλονεικίαν, καὶ διὰ φθῶν, καὶ

eos censuram) tamen nihil mutare audeo. WOLF. Hic vir operose nihil agit. Restitue cum MSto Veneto, et Edit. Morellii, pro ἔτα, ἔτατι. Inique nobiscum agi contendit, si in numero reorum sistat, atque inter eos, qui penas pendunt; cum propter jus civilitatis inter vos esse deberem iudices, eosque, qui penas exposcunt. Pro τῶν λαμβανόντων in Bodl. reperitur: ἴσως τινῶν λαμβ. ἢ, γεινοίμεθα τῶν λαμβανόντων. Quod neque verum est, neque sontam. TAYLOR. Sensus hujus loci videtur aliquantulum tradidisse Wolfius, quem tamen miror qua ratione exscalpere potuerit ex hac lectione. Quod si rescribamus: εἰ τῶν λαμβανόντων διαπ ἄντις δικαίως μεθ' ἡμῶν, ἐν τοῖς διδοῦσι γεινοίμεθα, tum demum omnia plana sunt. Miserrima omnium, inquit, res fuerit, si nos, qui uno cum vobis decrevimus penas jure exigendas a civibus supposititiis, ipsi in eorum numero habeamur, quibus

penas danda sint. Opponantur nempe et λαμβάνοντες, et et διδόντες, δικαίως. JURIN. Post ἡμῶν sub. γεινοίμεθα, quod sequitur. AUGER.

Ὀργήν] An ὄργην potius? TAYLOR.

γ'. Ἀνυπευδύνῳ] Cui olim universi mendosissime ἂν ὑπευδύνῳ. Reformarunt Bodl. Lambin. Wolfius. IDEM. Vid. Herald. Anim. in Salmas. Obsa. ad J. A. et R. l. VI. c. XI. §. V.

δ'. Εἰδὼς τοὺς νόμους] Utrum: εἰδὼς τοὺς νόμους καὶ μᾶλλον, ἢ προσήκειν, ταυτίσταιν ἐπιτιμώτερος τῶν νόμων τοῦ δίκτου, ταυτίσταιν ἀκριβοδικαίως, καὶ ἵαν ἀκριβῶς ἔσθαι τοῦτους, καὶ σπουδάντες γιγνώμενος, ut ait Menander: ἀν: καὶ μᾶλλον ἀδικῶς, ἀντι τοῦ, ἀδικώτερος, ἢ προσήκειν? WOLF. Forte: Ἐπειδὴ τῶν οὕτως εἰδὼς τοὺς νόμους, ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς, καὶ μᾶλλον, ἢ προσήκειν, τὴν κατηγορίαν πεποιήται. TAYLOR.

Δυνήσεσθαι] Legendam δυνήσεσθαι.

τον ἡγούμενοι, τὴν εἰς ὑμᾶς τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐποιήσατε καταφυγὴν. δι' ἣν καλῶς ποιῶντες, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἡδικημένους ἅπαντας σεσάκατε.

ἔ. Πρῶτον μὲν οὖν ὃν τρόπον ἐν τοῖς δημόταις συνέβη τὴν διαψήφισιν γενέσθαι, φράσω πρὸς ὑμᾶς. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρῶγμα πάντα λέγειν, τοῦτ' ¹ ἐγὼ ὑπολαμβάνω, ὅσα τις παρα τὸ ψήφισμα πέπονθεν ἀδίκως καταστασιασθεῖς ἐπιδειξάι. Εὐβουλίδης γὰρ οὗτος, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς ὑμῶν ἴσασι πολλοὶ, γραψάμενος ἀσεβείας τῆν ἀδελφὴν ² τοῦ Λακεδαιμονίου, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μετέλαβεν. ὅτι δὴ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀγῶνι τὰ δίκαια, τούτῳ δὲ τάναντία ἐμαρτύρησα, διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεται μοι. καὶ βουλευῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ κύριος ὢν τοῦ τε ὅρκου καὶ τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν ³ ἐκάλει τοὺς δημότας, τί ποιεῖ; πρῶτον μὲν, ἐπεὶ δὴ συνελέγησαν οἱ δημόται, κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν, καὶ ψήφισματα γράφων. τοῦτο δ' ἦν οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ἀλλ' ἐπιβουλευῶν ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἢ διαψήφισις ἢ περὶ ἐμοῦ γένοιτο. καὶ διεπράξατο τοῦτο. καὶ τῶν μὲν δημοτῶν οἱ ὁμόσαντες ἐγενόμεθα τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα. ἤρξάμεθα δὲ τοῦ διαψήφισθαι δειλῆς ὀψίας, ὥστε συνέβη ἡνίκα

1302

2

τοῦ μὲν ὄνομα ⁴ ἐκάλει, τὸ σκότος ἤδη εἶναι· καὶ γὰρ ἦν περὶ ἔξηκοστὸν, καὶ ἐκλήθη ὕστατος ἀπάντων τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κληθέντων, ἡνίκα οἱ μὲν πρεσβύτεροι τῶν δημοτῶν ἀπεληλύθεισαν εἰς τοὺς ἀγρούς. τοῦ γὰρ δήμου ἡμῖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, πέντε καὶ τριάκοντα σταδία τοῦ

¹ ἔγωγε

² τὴν

³ ἐπέκαλει

⁴ ἐκαλείτο, σκότος

Omsino. IDEM.

Δι' ἣν] Pungo mecum salutariter: δι' ἣν, καλῶς ποιοῦντες, cetera. IDEM.

ἔ. Ὅτι δι] Vel fortean ἐτι δι. IDEM.

ἔξ ὃν ἐκάλει] M. ἐκάλει. WOLF.

Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter sentiant. Unde jus habuit populatres suos vel municipes convocandi, ad concilium cogendi. Cum Wolfio est, qui Bodleianam exemplar notaverit. TAYLOR.

Κατέτριψε τὴν ἡμέραν] A Græcis, ἐκρούειν τὸ πρῶγμα τῷ χρόνῳ, τὴν ἡμέραν ἐν τῷ λέγειν κατατρέβειν, τὸν χρόνον ὑποτίμησθαι, τὴν ἡμέραν ὑφαίρειν vel καταναλίσκειν, quod a Latinis tollere vel erimere diem, horam

&c., dicitur. BUDÆUS.

Καὶ διεπράξατο τούτῳ] Margo Editionis Parisinæ hoc pacto, neglecta conjunctione: ἀλλ' ἐπιβουλευῶν ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἢ διαψήφισις ἢ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, διεπράξατο τούτο. TAYLOR.

Ἐκάλει] Ἐκαλείτο marg. Benenati. Fortasse ἡνίκα τοῦ μὲν ὄνομα ἐκαλείτο, σκότος εἶναι. IDEM.

Καὶ γὰρ ἦν περὶ ἔξηκοστὸν] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut. clepsydram hic contineri. Nisi quis putat, jam sexagesimum municipem citatum fuisse. Quod non placet, cum de 70 restitisse adhuc 15 tradat Auctor. WOLF. Verte: Ego enim eram circa sexagesimum. TAYLOR.

ἄσθεος ἀπέχοντος, καὶ τῶν πλείστων ἐκεῖ οἰκούντων, ἀπε-
 ληλύθεισαν οἱ πολλοὶ, οἱ δὲ κατάλοιποι ἦσαν οὐ πλείους ἢ
 τριάκοντα· ἐν δὲ τούτοις ἦσαν ἅπαντες οἱ τούτῳ παρεσκευ-
 ασμένοι. ἐπειδὴ δὲ ἐκλήθη τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἀναπηδήσας οὐ-
 τος ἐβλασφήμει κατ' ἐμοῦ ταχὺ καὶ πολλὰ, καὶ μεγάλη
 τῇ φωνῇ, ὡς περ καὶ νῦν, ¹ μάρτυρα ὧν κατηγορήσεν οὐδένα
 παρασχόμενος, οὔτε τῶν δημοτῶν, οὔτε τῶν ἄλλων πολι-
 τῶν· παρεκελεύετο δὲ τοῖς δημόταις ἀποψηφίζεσθαι.
 αἰξιοῦντος δὲ μου εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναβαλέσθαι, διὰ τε
 τὴν ὕβριν, καὶ τὸ μηδένα μοι παρεῖναι, τό τε πρᾶγμα ἄφρων
 προσπεπτωκέναι, ἵνα τούτῳ τε ἐξουσία προσγένεοιτο ὅποσα
 βούλοιο κατηγορῆσαι, καὶ μάρτυρας, εἴ τινας ἔχοι, παρα-
 σχέσθαι, ἐμοὶ τε ἐκγένεοιτο ² ἀπολογίσασθαι ἐν ἅπασι
 τοῖς δημόταις, καὶ τοὺς οἰκείους μάρτυρας παρασχέσθαι,
 καὶ ³ ὅτι γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τούτοις ἠθελον ἐμμένειν· οὗτος
 ὧν μὲν ἐγὼ προὔκαλούμην, οὐδὲν ἐφρόντισε, τὴν δὲ ψῆφον
 εὐθύς ἐδίδου τοῖς παρούσι τῶν δημοτῶν, οὔτε ⁴ ἀπολογίαν
 οὐδεμίαν δούς, οὔτ' ἐλεγchon οὐδένα ἀκριβῆ ποιήσας, οἱ δὲ
 τούτῳ συνεστῶτες, ἀναπηδήσαντες εἰψηφίζοντο. καὶ ἦν μὲν
 σκότος· οἱ δὲ, λαμβάνοντες δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος
 παρὰ ⁵ τούτων ἐπέβαλλον εἰς τὸν καθίσκον. σημεῖον δέ· οἱ
 μὲν γὰρ ψηφισάμενοι οὐ πλείους ἢ τριάκοντ' ἦσαν, αἱ δὲ 1303
 ψῆφοι ἠριθμήθησαν πλείους ἢ ἐξήκοντα. ὥστε πάντας ἡμᾶς
 ἐκπλαγῆναι. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, καὶ ὅτι οὔτε
 ἐδόθη ἡ ψῆφος ⁶ ἐν ἅπασι, πλείους τε ἐγένοντο τῶν ψηφι-
 σαμένων, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. συμβαίνει δέ μοι περὶ
 τούτων, τῶν μὲν φίλων, ἢ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων μηδένα
 μάρτυρα παρεῖναι, διὰ τε τὴν ὕβριν, καὶ διὰ τὸ μηδένα
 παρακαλέσαι, αὐτοῖς δὲ τοῖς ἡδίκηκόσι με χρῆσασθαι μάρ-

¹ μάρτυρα μὲν ἄν² ἀπολογίσασθαι³ ἔ.τι⁴ ἀπολογίαν ἔμοι δὲ οὐδεμίαν⁵ τούτων⁶ Deest in.

μάρτυρα κ. τ. λ.] Restitue, ut optimus
 Parisiensis legit, μάρτυρα μὲν, ἄν κατη-
 γήσων οὐδένα παρασχόμενος κ. τ. λ. IDEM.

Ἀπολογίσασθαι] Kditi omnes et MSi
 ἀπολογίσασθαι, et culpam credo fuisse
 non Wolfii, sed operasum, ut aliter hodie
 legeremus. IDEM.

ψῆφον — ἰδίῳ] Vide Vales. pag. 39.
 Not. ad Harpocrat. IDEM.

Περὶ τούτων] Omnino rescribendum wa-
 ρὰ τούτου, ab Eubulide soil. qui suffra-
 giis ferendis præsuit. JURIN. Ita in Bodl.
 annotatur, et ego olim divinabam. Pariter
 etiam vertit Wolfius. TAYLOR.

Ἡ ψῆφος ἐν ἅπασι] Malim ἢ ψῆφος ἐπα-
 σι. WOLF. Ita etiam marg. Paris. TAY-
 LOR.

Πλείους τε ἔγένοντο] Se. ad ψῆφον. WOLF.

τους. ἂ οὖν οὐ δυνήσονται ἔξαρνοι γενέσθαι, ταῦτα γέγραφα αὐτοῖς. λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

εἰ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, συνέβαινε τοῖς Ἀλιμουσίοις περὶ ἀπάντων τῶν δημοτῶν διαψηφίσασθαι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὄψε ψηφίζεσθαι, ἵνα ἀπηλλαγμένοι εἴησαν ποιήσαντες τὰ ἡμῖν ἐψηφισμένα· εἰ δὲ πλείους ἢ εἰκοσιν ὑπόλοιποι ἦσαν τῶν δημοτῶν, περὶ ὧν ἔδει τῇ ὑστεραίᾳ διαψηφίσασθαι, καὶ ὁμοίως ἦν ἀνάγκη συλλέγεσθαι τοὺς δημότας, τί ποτ' ἦν τὸ δυσχερὲς Εὐβουλίδῃ ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ πρώτου τὴν ψῆφον δίδοναι τοῖς δημόταις; διότι, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἠγνόει Εὐβουλίδης, ὅτι, εἰ λόγος ἀποδοθήσοιτο, καὶ παραγένοιτό μοι πάντες οἱ δημόται, καὶ ἡ ψῆφος δικαίως δοδεῖη, οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες.

5· Ὄθεν δ' οὗτοι συνέστησαν, ταῦτα, ἐπειδὴν περὶ τοῦ γένους εἶπα, τότε, ἂν βούλησθε λέγειν, ἐρῶ· νῦν δὲ τί δίκαιον νομίζω, καὶ τί παρεσκευάσμαι ποιεῖν, ἄνδρες δικασταί; δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ τὰ πρὸς πατρός, καὶ τὰ πρὸς μητρός, καὶ μάρτυρας τούτων, 1304 οὗς ὑμεῖς ἀληθεῖς φήσετε εἶναι, παρασχέσθαι, τὰς δὲ λοιδορίας καὶ τὰς αἰτίας ἀνελεῖν ὑμᾶς δ' ἀκούσαντας τούτων, εἰ μὲν ὑμῖν πολίτης ὧν κατεστασιάσθαι δοκῶ, σώζειν, εἰ δὲ μὴ, πράττειν ὅπωπ' ἂν τι ὑμῖν εὐσεβὲς εἶναι δοκῇ. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν. διαβεβλήμασι γάρ μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε· καὶ ὅτι μὲν αἰλοὺς ὑπὸ τῶν πολεμίων ὑπὸ τὸν Δεκελικὸν πόλεμον, καὶ πρᾶξεις εἰς Λευκάδα, Ἐλεάνδρῳ περιτυχῶν τῷ ὑποκριτῇ, πρὸς τοὺς οἰκειοὺς ἐσώθη δεῦρο πολλοστῷ χρόνῳ, παραλελοιπασιν. ὡς περὶ δὲ δεῖον ἡμᾶς δι-

¹ ἡμῖν

² ἀκούειν

³ δεκελικόν

⁴ Κλεάνδρῳ

⁵ δεσώθη

ἡμῖν ἐψηφισμ.] Sc. nobis, a nostra tribu, ab Alimusiis. Male Wolfius: verum decretum exsecuti. TAYLOR.

5· ἂν βούλησθε] Τότε, ἂν με βούλησθε λέγειν, ἔρῳ. WOLF.

Ἐρῶς δὲ ἀκούσαντας.] Sc. δικαιο νομίζω. IDEM.

Δεκελικόν] Potius Δεκελεικόν, uti in marg. Benenati. Ita exarari semper fore solet, et debet. De Decelico bello, prater Scriptores istius argumenti, vide Harpocr. v. Δεκελικός et Ἀρχιλάμμος πόλεμος, Valensium pariter pag. 39. TAYLOR.

Πολλοστῷ χρόνῳ] Μετὰ πολλῶν χρόνων.

ἰκεΐνας τὰς ἀτυχίας ἀπολέσθαι, τὸ ξενίζῃν αὐτοῦ κατηγορήκασιν. ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων μάλιστα ἂν ὀίμαι ὑμῖν Ἀθηναῖον ὄντα ἐπιδείξω. καὶ πρῶτον μὲν ὡς εἶλαι καὶ εἰσῶθῃ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἔπειτα ὅτι ἀφικόμενος, τῆς οὐσίας παρὰ τῶν θείων τὸ μέρος μετέλαβεν· εἶτα, ² ὅτι ἐν τοῖς δημόταις, οὐτ' ἐν τοῖς φράτορσιν, οὔτε ἄλλοθι οὐδαμῶς τὸν ξενίζοντα οὐδεὶς πώποτε ἠτιάσατο, ὡς εἴη ξένος. καί μοι λάβε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

περὶ ³ μὲν τῆς ἀλώσεως, καὶ τῆς σωτηρίας, ἣν συνέβη γενέσθαι τῷ πατρὶ δεῦρο, ἀκηκόατε. ὡς δ' ὑμέτερος ἦν πολίτης, ὦ ἄνδρες δικασταί, — τὸ γὰρ ὄν καὶ ἀληθές οὕτως ὑπάρχει —, μάρτυρας καλῶ τοὺς ζῶντας ⁴ ὑμῖν τῶν συγγενῶν τῶν πρὸς πατρός. κάλει ⁵ δέ μοι πρῶτον μὲν Θουκριτίδην καὶ ⁶ Χαρεισιάδην. ὁ γὰρ τούτων πατὴρ ⁷ Χαρεΐσιος ἀδελφὸς ἦν τοῦ πάππου τοῦ ἐμοῦ Θουκριτίδου, καὶ ⁸ τῆς Λυσαρέτης τῆς ἐμῆς τίτθης, θεῖος δὲ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ· ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὐμὸς ἔγχευεν, οὐχ ὁμομητρίαν. ⁹ ἔπειτα Νικιάδην· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ Λυσανίας ἀδελφὸς ἦν τοῦ Θουκριτίδου, καὶ τῆς Λυσαρέτης, θεῖος δὲ τοῦ ⁹ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. ἔπειτα Νικόστρατον· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ ¹⁰ Νικιάδης, ἀδελφιδουὶς ἦν τῷ πάππῳ τῷ ἐμῷ, καὶ τῇ τίτθῃ, ἀνεψιὸς δὲ τῷ πατρὶ. καί μοι κάλει τούτους πάντας. σὺ δὲ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τῶν μὲν τοίνυν πρὸς ἀνδρῶν τῷ πατρὶ συγγενῶν ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μαρτυρούντων, καὶ διομνυμένων

¹ οἶμαι ὑμῖν ἐμαυτὸν ἀπαῖω ² ὅτι οὐτ' ἐν ³ μὲν τοίνυν τῆς ⁴ ὑμῖν ⁵ δέ
⁶ Χαρεισιάδην ⁷ Χαρεΐσιος ⁸ Deest articulus. ⁹ πατὴρ ἦν τοῦ ¹⁰ ὁ Νικιάδης

WOLF.

ἔπειτα] Restitue cum Parisiensi: εἶτα, ἐπὶ οὐτ' ἐν τοῖς δημόταις, οὐτ' ἐν τοῖς φράτορσιν etc. TAYLOR.

τοὺς ζῶντας ὑμῖν] Potius τοὺς ζῶντας ἡμῖν, ex marg. Benenati. TAYLOR.

Λυσαρέτης] [Ut Edili.] Alias hujusmodi composita penacuantur, ut Ἰσχωρήτη.

WOLF.

τῆς ἐμῆς τίτθης] Aviam paternam hic intelligendam, non nutricem, aut matertorram, aut matris matrem, Genealogia docet, cum Thucritides et Lysarete, patre eodem nati, conjuges fuerint. IDEM.

Ἐπίλαβε] Alii ὑπόλαβε, sed infelicititer. Vide annotata ad Lysiam pag. 737. p.m.

¹ οἰκεῖον εἶναι ² καὶ συγγενῆ τὸν ἑμὸν πατέρα αὐτοῖς, ὧν οὐδεὶς δῆπου παραστησάμενος τοὺς συνεισομένους ³ αὐτῶ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντι, κατ' ἐξωλείας ἐπιπορκεῖ. λάβε δὴ καὶ ⁴ τὰς πρὸς γυναικῶν τῷ πατρὶ συγγενῶν μαρτυρίας.

MARTYPIAI.

οἱ μὲν τοίνυν ζῶντες οὔτοι τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πρὸς ἀνδρῶν, καὶ πρὸς γυναικῶν, μεμαρτυρήκασιν, ὡς ἦν ἀμφοτέρωθεν Ἀθηναῖος, καὶ μετῆν τῆς πόλεως αὐτῷ διακαίως. κάλει δὴ μοι καὶ τοὺς φράτορας, ἔπειτα τοὺς γεννητάς.

MARTYRES.

λάβε δὴ καὶ τὰς τῶν δημοτῶν μαρτυρίας καὶ τὰς τῶν συγγενῶν περὶ τῶν φρατόρων, ὡς εἶλοντό με φρατρίαρχον.

¹ Deest αἰκίω.

² Deest καί.

³ αὐτῷ

⁴ τὰς τῶν πρὸς

TAYLOR.

Οἰκίω] Cum in omnibus exemplaribus, tam manu exaratis, quam prelo excusis, ea vox desideraretur, nescio, unde arripere, miror, quod arripere tacitus, bonus noster Wolfius. Id tamen certe necessarium, vel aliquid demum ejusmodi, quale est id, quod habet marg. Paris. *ἀμαρτυρήσας ἴδαι πολίται καὶ συγγενῆ*. IDEM.

Παραστησάμενος] Suidas interpretatur, παραλαβὴν, ἴδαι, καταστρέψαμενος. Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In Orationibus Tutoris est τὸς παῖδας παραστήσασθαι, qua de re suo loco. Hic non videtur aliud significare, quam in conspectu, aut adhibitis. Reliqui enim populares Alimussii nos ignorassent perjurium. Verti productis iis, sed minus placeat. WOLF. Proprie sistens, producens, pedis faciens. Hic verte cum Wolfio.

AUGER.

Αὐτῷ] Editio Parisiæ legit αὐτῷ, quod mellius. Proxime μαρτυροῦντι editi universi ante Wolfium. Ven. ut debuit, μαρτυροῦντι. TAYLOR.

Κάλει δὴ μοι καὶ τοὺς φράτορας] Sunt apud Athenienses πολῖται καὶ πολίτιδες, ἀστυ καὶ ἀσται, hoc est, πάντες οἱ συμπολιτεύμενοι. ἀστυ enim et πολῖται differre, ut ἀστυ et πόλις, etsi non est absurdum, non tamen perpetuo observatur. Horum alii sunt πολιτικά, ἢ πολιτεύμενοι, alii

ἰδιῶται, ἰδιωτεύοντες, ἢ ἀπολίτευται. Sequuntur φυλίται, Tribules, δημόται, Populares, aut Municipis, (etsi non ignoro, Ciceronem Cimonis curiales Laciadas dicere) φράτορες, Curiales, γεννηταί, Gentiles. Quibus vocibus uti mihi ut liceat, impetratum velim ab æquis lectoribus. Ad cætera vocabula obscura non sunt: φράτορες autem et γεννηταί quod minus habuerint, tradit Suidas hoc modo. φυλαί Tribus olim fuerunt quatuor, ad numerum anni temporum: harum singule tribuebantur in tres φρατρίδας, ἢ τριπτύς, id est curias, quas duodecim fuerunt imitatione duodecim mensium. Unde φράτορες. Unaquæque φρατρία ἢ τριπτύς habuit γένη, id est, gentes triginta, pro numero dierum mensis. Unde γεννηταί dioti Gentiles, non quidem ratione cognationis, sed propter familias ad hunc modum distributas. Vide γεννηταί et φράτορες. Etsi et ex Auctore nostro pleraque hujus generis perspicuntur, cujus accurata lectio, et index loca similia demonstrans, homini vigilantissimi commentarii loco erunt. WOLF. Vide Harpocrat. v. Γεννηταί, ea, quæ diximus ad Orat. c. Neerum p. 1365. v. 10. ed. R. et ad Lyoargum. Notavi antea, legendum videri, ut quidam legant non γεννητάς, sed γεννητάς, quo modo et hic etiam exhibetur in marg. Morellii. Vide Orat. Ismi de Apollodori hæreditate, et H. St. associations ad marg. TAYLOR.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ζ'. Τὰ μὲν τοίνυν ὑπὸ ¹ τῶν συγγενῶν, καὶ φρατόρων, καὶ δημοτῶν, καὶ γεννητῶν, ὧν προσήκει μαρτυρούμενα, ἀκηκόατε· ἐξ ὧν ἐστὶν ὑμῖν εἰδέναι, πότερόν ποτε ἀστὸς ἢ ξένος ἦν, ὃ ταυθ' ὑπῆρχε. καὶ γὰρ εἰ μὲν εἰς ἓνα ἢ δύο ἀνθρώπους κατεφεύγομεν, εἶχομεν ἂν τινα ὑποψίαν παρεσκευάσθαι τούτους· εἰ δ' ἐν ἅπασιν, ὅσοις περ ἕκαστος ὑμῶν, ἐξητασμένος φαίνεται καὶ ζῶν ὁ πατήρ, καὶ νῦν ² ἐγὼ ¹⁹⁰⁶ ὁ λέγων, φράτορσι, συγγενέσι, δημόταις, γεννηταῖς, πᾶς ἔνεστιν, ³ ἢ πῶς δυνατὸν τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας, κατεσκευάσθαι; εἰ μὲν τοίνυν εὐπορὸς ὧν ὁ πατήρ χρήματα δούς τούτοις ἐφαίνετο, πείσας συγγενεῖς αὐτοῦ ἑαυτοῦ φάσκειν εἶναι, λόγον εἶχεν ὑποψίαν τιν' ἔχειν ὡς οὐκ ἦν ἀστὸς· εἰ δὲ πένης ὧν ἅμα συγγενεῖς τὴν παρῆσχετο τοὺς αὐτοὺς, καὶ μεταδιδόντας τῶν ὄντων ἐπιδείκνυε, πῶς οὐκ εὐδῆλον, ὅτι τῇ ἀληθείᾳ προσήκει τούτοις; οὐ γὰρ ἂν δῆπου, εἰ γε μηδενὶ ἦν οἰκεῖος, χρημάτων αὐτῶν προστιθέντες οὗτοι, τοῦ γένους μετεδίδουσαν· ἀλλ' ἦν, ὡς τό τε ἔργον εἰδήλωσε, καὶ ὑμῖν μεμαρτύρηται.

η'. Ἐτι τοίνυν ἀρχὰς ἔλαχε, καὶ ἤρξε δοκιμασθεῖς. καὶ μοι λάβε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οἰεταί τις οὖν ⁴ ὑμῖν ἰάσαι ποτ' ἂν τοὺς δημότας ⁵ ἐκεῖνον ξένου ὄντα, καὶ μὴ πολίτην, ἀρχεῖν παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' οὐκ ἂν κατηγορεῖν; οὐ τοίνυν κατηγορήσεν οὐδὲ εἰς, οὐδ' ἤτις

¹ τῶν ζώντων συγγενῶν

² ἐγὼ, λέγων, φράτορσι

³ [ἢ πῶς δυνατὸν]

⁴ ἐγὼ

⁵ ἐκεῖνον τὸν ξένον, καὶ μὴ

ζ'. Εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος] "A-
vante desoludis, ἕκαστοι περὶ χρημάτων. WOLF.

Καὶ τῶν κ. τ. λ.] Καὶ τῶν ἐγὼ ὁ λέγων.
IDEM. Editiones superiores ad unam
omnes, καὶ τῶν ἐγὼ λέγω. Fortasse recte.
εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος φαίνεται καὶ
ζῶν ὁ πατήρ, καὶ τῶν ἐγὼ, λέγω, φράτορσι,
συγγενέσι κ. τ. λ. si pater, dum vivit, et
ego nunc, apud omnes eos probati sumus,
apud quos unusquisque vestrum, nempo,
pariter etc. TAYLOR.

λέγων εἶχεν] Οὐκ ἐν ἀλλότῳ ἰσχυροτάτος.
WOLF. Mox tw non refertur ad ἰσχυ-

av. Rationi congruum esset aliquid ha-
bere suspicionem etc. AUGER.

4. 'Τμῶν] 'Τ μ. β. JURIN.

ἔστιν καὶ μὴ πολίτην. Et [p. 315. v. 22.] τοῦτον
ἰάσαι, pro ἰάσαι, tertia optativi. Et [p.
316. v. 6.] ἐπὶ καὶ ταύτων. Et [v. 10.] το-
χοῦ εἶναι τῇ κατηγορίᾳ. Infames tamen fuisse
circumstantes homines, ex Orat. contra
Neeram videmus. Et v. 16. ἔτι οἷα ἐξε-
στι. WOLF. Certe sine ulla necessitate
addidit istud ἔτι οἷα Wolfus. Neque
agnoscant aut Editi, aut MSs. TAYLOR.

σατο. ἀλλὰ μὲν καὶ διαψηφίσαις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς
 δημόταις, ὁμόσασι καδ' ἱερῶν, ὅτ' ἀπώλετο αὐτοῖς τὸ λη-
 ξιαρχικὸν γραμματεῖον, δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου τοῦ πα-
 τρός τοῦ Εὐβουλίδου· καὶ τινὰς ἀπέλασαν ¹ αὐτῶν. περὶ
 ἐκείνου δὲ αὐδεῖς οὐτ' εἶπεν, οὐτ' ἠτιάσατο τοιοῦτον αὐδέν.
 καίτοι πᾶσιν ἔστιν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος.
 καὶ περὶ ἃν μὲν ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῆι περὶ τοῦ γένους,
 δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν· περὶ ἃν δ'
 ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα κατατιάσῃται, πῶς οὐ δεῖνόν, εἰ
 1307 τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ; εἰ μὲν τοίνυν περὶ τούτων
 μηδεὶς λόγος ἐξητάσθη, δῶμεν τοῦτο λεληθέναι· εἰ δ' ἐδόθη,
 καὶ διεψηφίσαντο, καὶ μηδὲν ἠτιάσατο πώποτε μηδεὶς,
 πῶς οὐ δικαίως ἂν ² ἐγὼ κατ' ἐκείνον Ἀθηναῖος εἶην, τὸν
 τελευτήσαντα πρὶν ἀμφισβητηθῆναι τοῦ γένους αὐτῶ; ὡς
 δὴ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει καὶ τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ζ'. Ἐτι τοίνυν παιδῶν αὐτῶ τεττάρων γενομένων ὁμο-
 μητρίων ἐμοί, καὶ τελευτησάντων, ἔθαψε τούτους εἰς τὰ
 πατρῶα μνήματα, ἃν, ὅσοιπὲρ εἰσι τοῦ γένους, κοινωνοῦσι·
 καὶ τούτων αὐδεῖς οὐκ ἀπέειπε πώποτε, οὐκ ἐκάλυπτον, οὐ
 δίκην ἔλαχε. καίτοι τίς ἂν ἔστιν, ὅστις εἰς τὰ πατρῶα
 μνήματα τοὺς μηδὲν ἐν ³ γένει τιθέντας εἰσάσαι; ὡς τοίνυν
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ί. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ πατρός, ὡς Ἀθηναῖος ἦν, ταῦτ'
 ἔχω λέγειν, καὶ μάρτυρας παρέσχημαι τοὺς ὑπ' αὐτῶν
 τούτων ἐψηφισμένους εἶναι πολίτας, μαρτυροῦντας ἐκείνον
 ἑαυτοῖς ἀνεψιὸν εἶναι. φαίνεται δὲ βιοὺς ἔτη τόσα καὶ τόσα

¹ αἰτῶν

² ἔγωγε

³ γένει προσκίοντας τιθέναι εἰσάσαι

Περὶ τοῦ γένους] Dele otiosa ista voca-
 bula. Loquitur generaliter, πρὶ δὲ ἂν
 τις ζῶν αἰτίαν σχῆι, δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν
 ἀειλογίαν παρέχειν. Curiosus aliquis an-
 notator, nimiam memor cause, que in
 hac questione tractatur, ista ingeminavit,
 que sane perturbant etiam constructio-
 nem. IDEM.

Πῶς οὐ δικαίως κ. τ. λ.] Omittitur in
 versione τὸν τελευτήσαντα, qui diem suum
 obiit. Malim etiam κατ' ἐκείνον reddi ejus
 jure, vel secundum illum, quam, propter
 illum. JURIN.

θ'. Τοὺς μηδὲν ἐν γένει —] Log. vid. τοὺς
 μηδὲν γένει προσκίοντας τιθέναι εἰσάσαι.
 AUGER.

ἐνθάδε, καὶ οὐδαμοῦ ὠνόμασται ὡς ξένος ἐξετασθεὶς, ἀλλὰ πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς καταφεύγων· οὗτοι δὲ καὶ προσδεχόμενοι, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες, ὡς αὐτῶν ἐνί. τοῖς χρόνοις ταύτῃ οὕτω φαίνεται γεγονῶς, ὥστε, εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν, εἶναι πολίτην προσήκειν αὐτόν· γέγονε γὰρ πρὸ Εὐκλείδου. περὶ δὲ τῆς μητρὸς ¹ — ἐπεὶ καὶ ταύτην διαβεβλήκασι μου — λέξω, καὶ μάρτυρας ἂν ἂν λέγω, καλῶ. καίτοι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ μόνον παρὰ 1308 τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ ² τὴν ἀγορᾶν, διέβαλεν ἡμᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοὺς νόμους, οἱ κελεύουσιν ἔνοχον εἶναι τῇ ³ κατηγορίᾳ τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἢ τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτῶν ὀνειδίζοντά τινι. ἡμεῖς δὲ ὁμολογαῦμεν ⁴ μὲν ταινίας πωλεῖν, καὶ ζῆν οὐχ ὄν τινα τρόπον βουλόμεθα. καὶ εἰ σοι ἐστὶ τοῦτο σημειῖον, ὡς Εὐβουλίδη, τοῦ μὴ Ἀθηναίου εἶναι ἡμᾶς, ἐγὼ σοι τούτου ὅλως τούναντιον ἐπιδείξω, ὅτι οὐκ ⁵ ἐξέσται ξένω ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργάζεσθαι. καὶ μοι λαβὼν ἀνάγνωθι πρῶτον τὸν Σόλωνος νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

λάβε δὴ καὶ τὸν Ἀριστοφῶντος. οὕτω γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθη

¹ (καὶ γὰρ καὶ τ. δ. * μοι.)
⁴ μὲν] καὶ

² τῆς ἀγορᾶς διέβαλεν
⁵ ἐξίστι

³ κατηγορίᾳ

[Ὅστι εἰ καὶ κατὰ θάτερα] Lambinus: ὅστι εἰ καὶ μὴ κατὰ θάτερα. Sed locum non intellexit, qui quidem bene a Wolfio redditur. Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσπηγὼν ἐκ' Εὐκλείδου ἀρχόντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένεται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπειδέχθη — ἐκ — τῆς ἰταίας παιδοποιήσεως. Athen. l. XIII. p. m. 285. TAYLOR. Quin hoc ipsum multo ante sciverat Pericles; ut Plutarcho in eius vita memoratur. Sed dissidium compono: ac sciendum, legem a Pericle latam quidem, veram mox et abrogatam; ut videre est in verbis Athenæi: posteaque ab Euclide restitutam. Mæurs. Them. Attic. l. II. c. XII.

[Ψηφίσματα] Distingue: οὐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα, τὰ περὶ ἀγορᾶν διέβαλεν ἡμᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοὺς νόμους. TAYLOR.

[Κατηγορίᾳ] Eraditissimus Wesselingius ad Petit. LL. Attic. pag. 644. recte admonuit, rescribendam esse κατηγό-

ρίᾳ. Vide supra ad p. 315. v. pen. Uss venit maximo, ut hæ voces permiscerentur. Dixi ad Lysiam pag. 353. ult. IDEM.

[Ταινίας πωλεῖν] Hermogenes Cap. περὶ Ἀφελείας. Ἐπι ἀφελείας ἵπποις, καὶ εἰ πωλεῖσθαι πρὸς δεοῦσαι τῷ εὐτελεῖ. γίνονται δὲ αὐταί, ὅταν περὶ εὐτελεῶν καὶ τῶν τυχεύων πραγμάτων λέγη τις. ὡς ἐν τῇ κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυρίᾳ ἢ τὰ καταγύσματέ φωνι αὐτοῦ κατήχη. καὶ πάλιν, ἐπὶ τῇ τῶν ῥητορικῶν ἐκτίλει. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐκλείδην ἐπίσει, τὸ λέγειν, ὅτι ταινίας ἐπίπρασαν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ μήτηρ. Adi porro Casaub. ad Athen. VII. 22. Herald. Animadv. Lib. II. Cap. II. §. 14. IDEM.

[Βουλόμεθα] Vel ἐβουλόμιστα potius. IDEM.

[Ἐξίσται] Ita Editi constanter. Medius tamen ἐξίστι, ut Wolfius dedit, et uti nos quoque, nescio tamen, quia fortuna impediti, dare volumus. Vide supra ad p. 315. v. pen. IDEM.

ναῖοι, τοῦτον ἔδοξεν ἐκείνος ¹ ὑμῖν καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ² ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι.

ΝΟΜΟΣ.

προσῆκει τοίνυν ὑμῖν, βοηθοῦσι τοῖς νόμοις, μὴ τοὺς ἐργαζομένους ξένους νομιζέειν, ἀλλὰ τοὺς συκοφαντοῦντας πονηροὺς. ἐπεὶ, ὡς Εὐβουλίδῃ, ἔστι καὶ ἕτερος περὶ τῆς ἀργίας νόμος ὃ αὐτὸς ἐνοχος ὢν, ἡμᾶς τοὺς ἐργαζομένους διαβάλλεις. ἀλλὰ γὰρ τοσαύτη τις ἀτυχία ἐστὶ περὶ ἡμᾶς νῦν, ὥστε τούτῳ μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅπως μηδενὸς τῶν δικαίων ³ ἐγὼ τύχω· ἐμοὶ δ' ἐπιτιμῆσετε ἴσως, εἰάν λέγω, ὃν τρόπον οὗτος ἐργάζεται περιϋῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ εἰκότως. ἅ γὰρ ὑμεῖς ἴστε, τί δεῖ λέγειν; σκοπεῖτε δὴ. νομιζῶ γὰρ ἐγώ γε τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμᾶς ἐργάζεσθαι, μέγιστον εἶναι σημεῖον τοῦ
 1309 ψευδεῖς ἡμῖν αἰτίας τοῦτον ἐπιφέρειν. ἦν γὰρ φησι ταινιόπωλον εἶναι, καὶ φανεράν πᾶσι, προσῆκε δὴπουθεν εἰδότας ⁴ αὐτοὺς πολλοὺς ἥτις ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοῆν. ἀλλ' εἰ μὲν ξένῃ ἦν, τὰ τέλη ἐξέτασαντας τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰ ξενικὰ ἐτέλει, καὶ ποδαπὴ ἦν, ἐπίδεικνύντας· εἰ δὲ δούλη, μάλιστα μὲν τὸν πριάμενον, εἰ δὲ μὴ, τὸν ἀποδομένον ἤκειν καταμαρτυροῦντας, εἰ δὲ μὴ, τῶν ἄλλων τινὰ, ἢ ὡς ἐδούλευσεν, ἢ ὡς ἀφείδη ἐλευθέρῃ. νῦν δὲ τούτων μὲν ἀπεδείξεν οὐδέν· λελοιδόρηκε δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ⁵ οὐδέν τι. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ συκοφάντης, αἰτιάσασθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχει δὲ μηδέν. ἔπειτα κακεῖνο περὶ τῆς μητρὸς εἰρηκεν, ὅτι ἐτίτθευσεν. ἡμῖς δὲ, ὅτε ἡ πόλις ἡτύχει, καὶ πάντες κακῶς ἔπραττον, οὐκ ἀρνούμεθα τοῦτο γενέσθαι· ὃν δὲ τρόπον,

¹ Decet ὑμῖν.² Ψηφίσασθαι πάλιν τὸν αὐτὸν ἀνανεώσασθαι
⁴ αὐτῶν³ Ἐγὼ τῶν δικαίων⁵ οὐδέν ἔ, τι οὐ.

Ἐμῖν] Abstet ab omnibus, tam cisis, quam manu exaratis, priusquam Wolfius in impressione sua dederit. Miror autem dedisse, lectore de ea re non admonito. Fortasse, deleta rursus ea voce, quæ occulte videtur irrepisse, ita legendum: οὗτω γὰρ — τούτῳ (i. e. Aristophonti) ἔδοξεν ἐκείνος καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι. IDEM.

Αὐτοῦς] Melius αὐτῶν eam Ven. et marg. Benenati. IDEM.

Τὰ τέλη ἐξέτασαντας] Excusanda fuerunt vectigalia. Wolfius. Male, ut arbitrator. Ait Orator: si allegaverint fuisse eam peregrinam, adducendi erant illi, qui peregrinantium vectigalia esegerint; si ancillam, emtor. IDEM.

Δοκεῖ οὐδέν τι] Lego et suppleo: δοκεῖ οὐδέν τι ἄλλο πράξας. AUGER.

καὶ ἂν ἐνεκά ἐτίθεισεν, ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. μη-
δεὶς δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσχερῶς ὑπολάβη.
καὶ γὰρ νῦν ἀστὰς γυναῖκας πολλὰς εὐρήσετε τιθευού-
σας, ἃς ὑμῖν καὶ κατ' ὄνομα, εἰὼν βούλησθε, ἐροῦμεν. εἰ δέ
γε πλούσιοι ἦμεν, οὔτ' ἂν τὰς ταινίας ἐπωλοῦμεν, οὔτ' ἂν
ὄλως ἦμεν ἄποροι. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει; ἐγὼ
μὲν οὐδὲν οἶμαι. μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς πένη-
τας ἀτιμάζετε — ἱκανὸν γὰρ¹ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κα-
κὸν —, μηδὲ γε τοὺς ἐργάζεσθαι, καὶ ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου
προαιρουμένους. ἀλλ' ἀκούσαντες, εἰὼν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς
μητρὸς τοὺς οἰκείους, οἷους² προσῆκεν εἶναι ἀνθρώποις
ἐλευθέρους, ³ εἰὼν καταϊτῆται περὶ αὐτῆς ταύτας τὰς δια- 1310
βολὰς, ἐξομνυμένους, καὶ μαρτυροῦντας, αὐτὴν ἀστὴν
οὔσαν εἶδεναι, οὗς ὑμεῖς φήσετε πιστοὺς εἶναι, ⁴ καὶ δικαίαν
ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον.

ἰά. Ἐμοὶ γὰρ ἦν πάππος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς
μητρὸς πατὴρ Δαμόστρατος Μελιτεύς. τούτῳ γίνονται
τέτταρες παῖδες. ἐκ μὲν ἧς⁵ τὸ πρῶτον ἔσχε γυναικὸς,
θυγάτηρ καὶ υἱός, ὧ ὄνομα Ἀμυθέων· ἐκ δὲ τῆς ὕστερον
Χαιρестράτης, ἡ μήτηρ ἡ ἐμῆ, καὶ Τιμοκράτης. τούτοις δὲ
γίνονται παῖδες, τῷ μὲν Ἀμυθέωνι Δαμόστρατος τοῦ
πάππου τοῦνομα ἔχων, καὶ Καλλίστρατος, καὶ Δεξιθέος.
καὶ ὁ μὲν Ἀμυθέων, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, τῶν ἐν Σικε-
λία στρατευσαμένων καὶ τελευτησάντων ἐστί· καὶ τέ-
θαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. καὶ ταῦτα μαρτυρή-
σεται. τῇ δὲ ἀδελφῇ αὐτοῦ συνοικησάσῃ Διοδώρῳ Ἀλαεῖ
υἱὸς γίνεται Κτησίβιος. καὶ οὗτος μὲν ἐτελεύτησεν ἐν
Ἀβυδῶ, μετὰ Θρασυβούλου στρατευόμενος· ζῆ δὲ τούτων
ὁ Δαμόστρατος, ὁ τοῦ Ἀμυθέωνος, τῆς μητρὸς ἀδελφιδούς

¹ αὐτοῖς ἐστὶ τὸ² προσῆκεν³ ἰὰ] ἢ οὔτος⁴ Deest καί.⁵ τῶν πρῶτον

Ἄλλ' ἀκούσαντες] Ita arbitror locum
hunc esse reformandum, literula vix im-
mutata, verum ordine instaurato, sc. Ἄλλ'
ἀκούσαντες, ἰὰν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς μητρὸς
τοὺς οἰκείους, οἷους προσῆκεν εἶναι ἀνθρώ-
πους ἐλευθέρους, καὶ οὗς ὑμεῖς φήσετε
πιστοὺς εἶναι (ἰὰν καταϊτῆται περὶ αὐτῆς
ταύτας τὰς διαβολὰς) ἰζημαμένους, καὶ
μαρτυροῦντας αὐτὴν οὔσαν εἶδεναι, δι-
καίαν ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον. TAYLOR.

ἰά. Δεξιθέος] Postea δεξιθέος. [p. 319. v.
10.] ἰα et ω συμπερmutantur ob non dissi-
miles ductus literarum. WOLF. Hic Dexi-
theus non idem est cum illo Dexitheo, qui
postea occurrit. Fallitur Wolfus. TAYLOR.

Καὶ ὁ μὲν Ἀμυθέων] Male Wolfus: ac
Dexitheus ex eorum numero est etc. cum
id de Amytheone dicitur. IDEM.

Μαρτυροῦνται] Sensu passivo: et hæc
testimonio confirmabuntur. AUGER.

τῆς ἐμῆς. τῆς δὲ Χαιρεστράτης, τῆς ἐμῆς τίτθης τὴν ἀδελφὴν λαμβάνει Ἀπολλόδωρος Πλωθεύς. ταύτων γίνεται Ὀλύμπιχος, τοῦ δὲ Ὀλυμπίχου, Ἀπολλόδωρος. καὶ οὗτος ζῆ. καὶ μοι κάλει αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τούτων μὲν τοίνυν ἀκηκόατε μαρτυρούντων καὶ διομνυμένων. τὸν δὲ καὶ ὁμομήτριον, καὶ κατ' ἀμφοτέρῃ ἡμῖν συγγενῇ καλῶ, καὶ τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ. τῷ γὰρ Τιμοκράτει τῷ τῆς μητρὸς ἀδελφῷ τῆς ἐμῆς ὁμοπατρίῳ καὶ ὁμομητρίῳ γίνεται
 1311 Εὐξίθεος· τοῦ δ' Εὐξίθεοῦ τρεῖς υἱεῖς. οὗτοι πάντες ζῶσι. καὶ μοι κάλει τοὺς ἐπιδημοῦντας αὐτῶν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

λάβε δὴ μοι καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν τῶν τῆς μητρὸς καὶ δημοτῶν, καὶ ἂν τὰ μνήματα ταῦτά.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τὰ μὲν τοίνυν τοῦ γένους τοῦ τῆς μητρὸς, οὕτως ὑμῖν ἐπιδεικνύω, καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν ἀσπὴν. τῇ δὲ μητρὶ τῇ ἐμῇ γίγνεται, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ Πρωτομαχοῦ, ὃ αὐτὴν ὁ Τιμοκράτης ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος ὡς ἀδελφὸς ἔδωκε, θυγάτηρ· εἶτα ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ἐγώ. ὃν δὲ τρόπον τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συνέκησε, ταῦθ' ὑμᾶς ἀκούσαι δεῖ. καὶ γὰρ ἅπερὶ τὸν Κλεωσίαν αἰτιαῖται, καὶ τὸ τιτθεῦσαι τὴν μητέρα, καὶ ταῦτα πάντα ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν διηγήσομαι.

ββ'. Ὁ Πρωτόμαχος πένης ἦν. ἐπικλήρου δὲ κληρονομήσας εὐπόρου, τὴν μητέρα βουληθεὶς ἐκδοῦναι, πείθει λαβεῖν αὐτὴν¹ τὸν Θούκριτον τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ὄντα ἑαυτοῦ γνῶριμον· καὶ ἐγγυᾶται ὁ πατήρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Τιμοκράτους Μελιτέως, παρόντων² τῶν θείων ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλων μαρτύρων. καὶ τούτων ὅσοι ζῶσι μαρτυρήσουσιν³ ἡμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα χρόνῳ ὕστερον παιδίων αὐτῇ δυοῖν ἤδη γεγε-

¹ Deest articulus.

² τῶν τῶ θείων

³ ἐμῶν

νημένων, καὶ τοῦ μὲν πατρὸς στρατευομένου, καὶ ἀποδη-
μοῦντος μετὰ Θρασυβούλου, αὐτῇ δὲ οὔσα ἐν ἀπορίαις,
ἠναγκαίῃσθε τὸν Κλεινίαν τὸν τοῦ ¹Κλιδικίου τιτθεῖσαι, τῷ
μὲν εἰς ἐμὲ ἤκοντι κινδύνῳ ²νῦν, μὰ τὸν Δία, οὐχὶ συμφέρον
πραῖγμα ποιήσασα — ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἄπα- 1312
σα ἢ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία —, τῇ μέντοι ὑπαρ-
χούσῃ πενία ἴσως καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἀρμόττοντα ποιούσα.
φαίνεται τοίνυν οὐχ ὁ ³ἐμὸς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρῶτος
λαβὼν τὴν ἐμὴν μητέρα, ἀλλ' ὁ Πρωτόμαχος, καὶ παῖδας
ποιησάμενος, καὶ θυγατέρα ἐκδούς· ὃς καὶ τετελευτηκώς
ὅμως μαρτυρεῖ τοῖς ἔργοις, ἀσπὴν ταύτην καὶ πολῖτιν εἶναι.
ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τοὺς τοῦ
Πρωτομάχου υἱεῖς· ἔπειτα τοὺς ἐγγυωμένῳ παράτας τῷ
πατρὶ, καὶ τῶν φρατόρων τοὺς οἰκείους, οἷς τὴν γαμηλίαν
εἰσπνευκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ· εἶτα Εὐνικὸν Χολαργ-
γέα ⁴τὴν ἀδελφὴν λαβόντα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ Πρωτο-
μάχου· εἶτα τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς. κάλει τούτους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντων
ἐγὼ πεπονθῶς εἶην, εἰ τῶν συγγενῶν ὄντων τοσούτων ⁵τού-
των, καὶ μαρτυρούντων, καὶ διομνυμένων ἐμοὶ προσήκειν,
μηδεὶς μηδενὶ τούτων ἀμφισβητῶν, ὡς οὐκ εἰσὶ πολῖται,
ἐμὲ ⁶ψηφίσαιντο εἶναι ξένον; λάβε δὴ μοι καὶ τὴν τοῦ
Κλεινίου, καὶ τὴν τῶν συγγενῶν αὐτοῦ μαρτυρίαν, οἱ ἴσα-
σι δῆπου, τίς οὔσα ποτε ἢ ἐμῇ μητῆρ ἐτίτθεισεν αὐτόν.
σὺ γὰρ ἂ τήμερον ἡμεῖς φαμέν, εὐορκὸν αὐτοῖς μαρτυρεῖν·
ἀλλ' ἂ πάντα τὸν χρόνον ⁷ἤδεσαν αὐτήν, ἡμετέραν μὲν
μητέρα, τίτθειν δὲ τούτου νομιζομένην. καὶ γὰρ εἰ ταπει-
νὸν ἢ τίτθει, τὴν ἀληθείαν οὐ φεύγω. οὐ γὰρ, εἰ πένητες

¹ Κλιδικίου · ² νῦν ³ ἐμὸς πατήρ, δ ⁴ τὸν τὴν ⁵ τούτων ⁶ ψηφίσαιτο
⁷ ἤδεσαν ὅστων τὴν ἡμετέραν

[β. ψηφίσαιτο] ψηφίσαιτο marg. cognatum esse sibi et familiarem testen-
Morel. Sed illud non utique rem expedit. tur, vos decerneretis, me esse peregrinum.
ψηφίσαιτο Lambinus. Melius sane. TAYLOR. L. ψηφίσαιτο referendo ad
Verum adhuc Grammaticae non satis con- μηδεὶς, quae ultima vox ita resolvi de-
sultatur. Mentem scriptoris video. In- bet et explicari: ἄλλος δὲ μηδεὶς μη-
dignissimum esset, si, cum tot Cives, quibus δὲ τούτων ἀμφισβητῶν . . . ψηφίσαιτο.
nemo unquam peregrinitatem objecit, me AUCOB.

1313 ἡμεν, ἠδικήκαμεν, ἀλλ' εἰ μὴ πολῖται· οὐδὲ περὶ ψυχῆς, οὐδὲ περὶ χρημάτων ἡμῖν ἐστὶν ὁ παρῶν ἀγῶν, ἀλλ' ὑπὲρ γένους· πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικά· πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἢ πενία βιάζεται ποιεῖν· ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιοτέρον, ἢ προσαπολλύοιντο. ὡς γὰρ ἐγὼ ἀκούω, πολλοὶ καὶ τίτθαι, καὶ ἔριδοι, καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους συμφορῶν ἀστὰι γυναῖκες, πολλοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι κῦν. ἀλλ' αὐτίκα ὑπὲρ τούτων· νῦν δὲ τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἰγ'. Οὐκοῦν ὅτι μὲν καὶ τὰ πρὸς μητρὸς εἰμὶ ἀστὸς, καὶ τὰ πρὸς πατρός, τὰ μὲν ἐξ ὧν ἄρτι μεμαρτύρηται, μεμαθήκατε πάντες, τὰ δ' ἐξ ὧν πρότερον περὶ τοῦ πατρός· λοιπὸν δέ μοι περὶ ἑμαυτοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τὸ μὲν ἀπλουστάτον, οἶμαι, καὶ δικαιοτάτον, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστῶν ὄντα με, κεκληρονομηκότα καὶ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ γένους, εἶναι πολίτην. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ προσήκοντα πάντα ἐπίδειξω, μάρτυρας παρεχόμενος, ὡς εἰσῆχθην εἰς τοὺς φράτορας, ὡς ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας, ὡς ὑπ' αὐτῶν τούτων προεκρίθην ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις κληροῦσθαι τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ, ὡς ἦρχον ἀρχαῖς δοκιμασθεῖς. καὶ μοι κάλει αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

οὐκοῦν δεῖνον, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν ἔλαχον ἱερεὺς, ὡς παρ' προεκρίθην, ἔδει ἂν με καὶ αὐτὸν θύειν ὑπὲρ τούτων,

ἰ δ' ἄρτι

[ἠδικήκαμεν] Wolfius hæc non satis accurate. Verbe: Non enim, si pauperes fuissetis, rei sumus, sed, si peregrini. Agitur enim hodie, ut ait ille in sequentibus, non de facultatibus, sed de genere et civitate. TAYLOR.

ψυχῆς] M. ψυχῆς. AUSTIN.
Δουλικὰ] Δουλικὰ, inquit Poll. L. III. C. VIII. §. 81. ὡς ἀπὸ Δημοσθένος. Quod referant, nec injuria, ad hunc locum. TAYLOR.

ἰγ'. Κεκληρονομηκότα] Forte καὶ κεκλη-

ρομηκότα. Hunc locum aliter distinxit, atque distinxerat Wolfius, et, credo, melius. Judicet æquus lector ex Versione. IDEM.

Οὐκοῦν] Οὐκοῦν Lambinus, retracto acoemtu. Illud autem, quoniam in suis exemplaribus hæc interrogative pungenremur, p. 393. v. 2. Ad quam legem sententiam hanc reddidit Wolfius. Sed perinde erit, si tollas interrogationem, uti ego sustuli. IDEM.

Ἔσπερ προεκρίθην]. Sc. ἐν τῷ πληροῦ-

καὶ ¹τούτους μετ' ἐμοῦ συνθύειν· νῦν δὲ τοὺς αὐτοὺς ²τούτους μεθ' αὐτῶν οὐδὲ συνθύειν ἔαν. φαίνομαι τοίνυν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἅπαντα παρὰ πᾶσι τοῖς νῦν κατηγοροῦσι πολίτης ὁμολογημένος. οὐ γὰρ 1314
 ἂν δήπου τὸν γε ξένον, καὶ μέτοικον, ὡς νῦν φησὶν Εὐβου-
 λίδης, οὐτ' ἀρχαῖς ἀρχεῖν, οὔτε ἱερωσύνην κληροῦσθαι μεθ'
 ἑαυτοῦ προκριθέντα εἴασε· καὶ γὰρ οὗτος ἦν τῶν κληρου-
 μένων καὶ προκριθέντων· ³οὐδὲ γ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 παλαιὸς ἂν ἐχθρὸς ἂν ἐμοὶ τοῦτον τὸν καιρὸν περιέμεινεν,
 ὃν οὐδεὶς ἤδει γενησόμενον, εἴπερ ⁴τί συνήδει τοιοῦτον. ἀλλ'
 οὐ συνήδει. διόπερ τὸν μὲν ἄλλον ἅπαντα χρόνον δημοτευό-
 μενος μετ' ἐμοῦ, καὶ κληρούμενος, οὐδὲν εἴωρα τούτων· ἐπει-
 δὴ δὲ ἡ πόλις πᾶσι τοῖς ἀσελγῶς εἰσπετηδηκόσιν εἰς τοὺς
 δῆμους ὀργιζομένη ⁵παρωξύνετο, τηλικαυτὰ μοι ἐπεβού-
 λευσεν. ἦν δ' ἐκεῖνος μὲν ὁ καιρὸς τοῦ συνειδότος αὐτῷ τὰ-
 ληθῆ λέγειν· ὁ δὲ νυνὶ παρῶν, ἐχθροῦ, καὶ συκοφαντεῖν
 βουλομένου. ἐγὼ δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, — καὶ μοι, πρὸς
 Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς θορυβήσῃ, μηδ' ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν
 ἀχθεσθῆ —, ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὑπέληφα, ὥσπερ ὑμῶν
 ἕκαστος ἑαυτὸν, μητέρα ⁶ἐξ ἀρχῆς νομίζων, ἦν περ εἰς
 ὑμᾶς ἀποφαίνω, καὶ οὐχ ἑτέρας μὲν ἂν, ταύτης δὲ προσ-
 ποιούμενος. πατέρα πάλιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν αὐτὸν
 τρόπον. καὶ τοι εἰ τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μὲν εἰσιν ἀπο-
 κρυπτομένοις, ὧν δὲ οὐκ εἰσὶ προσποιούμενοις, δίκαιον ὑπάρ-
 χειν παρ' ὑμῖν τοῦτο σημεῖον, ὡς εἰσὶ ξένοι· ἐμοὶ δὴ πρὸς
 τούναντίον, ὡς εἰμὶ πολίτης. οὐ ⁷γὰρ ξένῃν καὶ ξένον τοὺς

¹ τούτων² τούτους ἐμὶ μεθ' — ἔαν ;³ οὐδὲ γάρ, δ⁴ τι⁵ παρωξύνω⁶ ἐξ ἀρχῆς⁷ γὰρ ἂν ξένον

σθαι. WOLF. Minime omnium. Non
 προκρίθη ἐν τῷ κληροῦσθαι, sed προκρίθη
 εἰς τὸ κληροῦσθαι. Municipales quosdam e
 suo demo prætolerant, selegerant, ut ex
 his uous forte Heraculanum sacerdotium
 sortiretur. Aliter, unde hæc explicaret?
 εἰ μὲν ἔλαχον, ἔσθαι προκρίθην, aut illud
 v. 6. ἱερωσύνην κληροῦσθαι μεθ' ἑαυτοῦ
 προκρίθην. De his rebus accuratissime
 Deod. Herald. L. II. c. III. §. 3. TAY-
 LOR.

Ἐπι. ἂν με] Ophiur legendum δεῖν ἂν
 ms. JURIN.

καὶ τούτων] [Ita Ed. Latæc.] Marg.

Paris. καὶ τούτους. Verissime. IDEM.
 Παρωξύνω] Malim παρωξύνω. WOLF.
 AUGER.

Συνειδόντες αὐτῷ τέλειθι λίγων] Usitatis
 dici videtur: τῷ συνειδόντι αὐτῷ τέλειθι
 λίγωντι. Alias etiam accusativo jungi-
 tur, ut apud Aristotelem, συνειδόντες ἑαυτῶν
 ἄγνων. WOLF. Restitui autem αὐτῷ
 cum adspiratione. TAYLOR.

Ἀχθεσθῆ] Editiones omnes, et mem-
 branæ μολδαίς — ἀχθεσθῆ, εἰ ἑμαυτῶν κ.
 τ. λ. IDEM.

Οὐ γὰρ ξένον καὶ ξένον] Sc. ὡς τῶν ἄλλο-
 κίων λεγόμενον. WOLF.

ἑμαυτῷ γονεῖας ἐπιγραφάμενος, μετέχειν ἤξιον τῆς πό-
λεως· ἀλλ' εἴ τι τοιοῦτον συνήθειν, ¹ ἐζήτητα ὦν φήσω γο-
νέων εἶναι ἀλλ' οὐ συνήθειν. διόπερ μένων ἐπὶ τοῖς οὖσι δι-
1316 καίως γονεῦσιν ἑμαυτῷ, τῆς πόλεως μετέχειν ἀξίῳ.

ἰδ'. Ἐτι τοίνυν ὀφραυὸς κατελείφθη, καὶ φασὶ με εὐ-
πορον εἶναι, καὶ τῶν μαρτύρων ἐνίου ² ἀφελουμένους καὶ
μαρτυρεῖν συγγενεῖς εἶναι. καὶ ἅμα μὲν κατ' ἐμοῦ λέγουσι
τάς ἐκ τῆς πενίας ἀδοξίας, καὶ περὶ τὸ γένος διαβάλλου-
σιν· ἅμα δὲ δι' εὐπορίαν φασὶ πάντα με ὠνεῖσθαι. ὥστε
πότερα χρὴ αὐτοῖς πιστεύειν; ἐξῆν δὲ ³ δῆπου, εἰ νόθος, ἢ
ξένος ἦν ἐγώ, ⁴ κληρονόμους εἶναι τῶν ἐμῶν πάντων. εἴθ'
οὔτοι μικρὰ λαμβάνειν, καὶ κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις,
καὶ ἐπιπορκεῖν μᾶλλον αἰροῦνται, ἢ πάντ' ἔχειν, καὶ ταῦτ'
ἀσφαλῶς, καὶ μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν;
οὐκ ἔστι ταῦτα. ἀλλ', οἶμαι, συγγενεῖς ὄντες, τὰ δίκαια
παιοῦσι, βοηθοῦντες αὐτῶν ἐνί. καὶ ταῦτα οὐχὶ νῦν πε-
πεισμένοι ποιοῦσιν, ἀλλὰ παιδίον ὄντα με εὐθέως ἤγον εἰς
τοὺς φράταρας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρῶου ἤγον, εἰς τὰλλα
ἰερά. καὶ τοι οὐ δῆπου παῖς ὦν ἐγὼ ταῦτα ἔπειδον αὐτοῦς,
ἀργύριον δίδους. ἀλλὰ μὲν ὁ πατὴρ αὐτὸς ζῶν, ὁμόσας τὸν
νομμον τοῖς φράταρσιν ὄρκον, ⁵ εἰσήγαγε με ἀστὸν ἐξ
ἀστῆς ἐγγυητῆς ⁶ αὐτῷ γεγεννημένον εἰδώς. καὶ ταῦτα με-
μαρτύρηται. εἴτ' ἐγὼ ξένος; ποῦ μεταίκιον καταθείς; ἢ

¹ ἐζήτητα ἢ ἄν

² ἀφελουμένους

³ δῆπου ταῦτος, εἰ

⁴ κληρονόμους

⁵ εἰσήγαγε ἐμὴ

⁶ αὐτῷ

Ἐζήτητα] Mallm ex Cod. ἐζήτητα.
D'Orville. ad Charit. Aphrod. l. I. c. V.
p. 57.

Ἐμαυτῷ] Ἐμαυτὸν Bodl. et marg.
Morellii. So. ut concordia serret cum
verbo, quod sequitur, μετέχειν. Rarus
in eod. margine, γρ. ἑμαυτῷ τῆς πόλεως
μετέχειν. Sed fortasse nostra pungen-
di ratio omnem istam difficultatem exi-
met. TAYLOR.

ἰδ'. Ὀφραυμένους] Propter emolumenta,
Wolfius. Frigide. Legn ὀφειλομένους
μοι, saltem dicere testimonium in gratiam
meam, propter es alienum, quo mihi ob-
stringuntur. [IDEM. Imo ὀφραυμένους,
beneficis et donis adjunctus. AUGER.

Κληρονόμους] Κληρονόμοις Ven. Quod
satis est. TAYLOR. Vid. Petit. Comm.
in Leg. Att. l. VI. t. VI. §. III. p. 579.

Ἐν ψευδομαρτυρίαις] Vel fortasse melius

ἐν ψευδομαρτυρίας. TAYLOR.

Μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοῦς ποιεῖν]
Ἄντι τοῦ, ὑπόχους ἐξωλείας, διὸν ὑπόχον τι-
μαρίας τῶν ἐξωλείας. Hanc vocem [ὑπό-
χους] alibi me legisse non recordor, nec
in veteribus Lexicis reperio. WOLF. F.
ὑπόχους pro ὑπόχους. AUGER.

Ἄστὸν ἐξ αὐτῆς ἰγγυητῆς] Legendum
esse ἐξ ἀστῆς ἰγγυητῆς, vel omissis vi-
derit, et tamen hic nihil vident oculo Co-
dices, ac potius quindecim, Augustano
etiam annumerato. Nam et ceteri omnes
in manifesto errore consentiunt. WOLF.
αὐτῆς quidem Editi omnes et Membrans.
Cum Wolfio restituit etiam Lambinus. Ce-
terum et alio errore tenentur Editiones
Manutiana et Parisiensis, sc. ἐξ αὐτῆς ἰγ-
γυητῆς: quem sane sustulit margo: ἐξ αὐ-
τῆς ἰγγυητῆς αὐτῷ, et ἐξ αὐτῆς τῆς ἰγ-
γυητῆς. TAYLOR.

τίς τῶν ἐμῶν πώποτε; ποῦ πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν, καὶ οὐ δυνηθεὶς ἐκείνους πείσαι, δεῦρ' ἑμαυτὸν ἐνέγραψα; ¹ ποῦ; τί ποιήσας, ὧν ὅσοι μὴ καθαρῶς ἦσαν πολῖται πεποιηκότες φαίνονται; οὐδαμοῦ. ² ἀλλὰ πῶς; ἐν οἷς ὁ πάππος ὁ τοῦ πατρὸς, ὁ ³ ἐμὸς πατήρ, ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος.

ἰέ. Καὶ νῦν πῶς ἂν τις ⁴ ὑμῶν σαφέστερον ἐπιδείξειε μετὸν τῆς πώλειος αὐτῶ; ἐνθυμείσθω γὰρ ἕκαστος ὑμῶν, ⁵ ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἑαυτῶ προσήκοντας, τίν' ἄλλον ἂν δύναίτο ἐπιδείξαι τρόπον, ἢ τὸν αὐτὸν ἐμοί, ⁶ μαρτυροῦντας, ὁμνύοντας, πάλαι τοὺς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὄντας; διὰ ταῦτα τοίνυν ἐγὼ πιστεύων ἑμαυτῶ, κατέφυγον εἰς ὑμᾶς. ὁρῶ γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ μόνον τῶν ἀποψηφισαμένων Ἀλιμουσίαν ἐμοῦ, κυριώτερα ὄντα τὰ δικαστήρια, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου, δικαίως. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ⁷ ὑμῶν εἰσι κρίσεις δικαιοτάται. ἐνθυμείσθε τοίνυν κἀκεῖνο, ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἔστε, ὡς ⁸ οὐδὲν ἀποστερεῖτε οὔτε κατηγορίας, οὔτε ἀπολογίας. καὶ πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο πᾶσιν ὑμῖν τοῖς δικαίως τούτῳ τῶ πράγματι χρησαμένοις, ὅτι καὶ τῶν ἀναβαλέσθαι δεομένων, οὐκ ἀφήρησθε τὸ παρασκευάσασθαι. ⁹ ὁ καὶ τοὺς συκοφαντοῦντας, καὶ δι' ἔχθραν ἐπιβουλευόντας ¹⁰ ἐξελέγχετε. καὶ ὑμᾶς μὲν ἐπαινεῖν ἄξιον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς δὲ καλῶ καὶ δικαίῳ πράγματι μὴ καλῶς χρησαμένους ψέγειν. ἐν οὐδενὶ τοίνυν εὐρήσετε τῶν δήμων δεινότερα γεγενημένα τῶν παρ' ἡμῖν. οὗτοι γὰρ ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν εἰσιν ἀπειψηφισμένοι, τῶν δ' οὐ καὶ πρεσβυτέρων ἀνδρῶπων ἀπώρων, ὧν τοὺς υἱεῖς ἐγκαταλελοίπασιν. καὶ τούτων, ἂν βούλησθε, μάρτυρας παρεξομαι. ὁ δὲ πάντων δεινότατον, οἱ συνεστηκότες πεποίηκασιν

¹ ποῦ τί
μαρτυροῦντας ὁμνύοντας,

² ἀλλ' ἀπλῶς, ἐν
⁶ ὑμῖν

³ ἐμὸς, ὁ πατήρ
⁷ οὐδὲν ⁸ ἀπιστερεῖτε

⁴ ὑμῶν
⁹ ἐξελέγχετε

καθαρῶς — πολῖται] Ita loquuntur patri et emendati scriptores. Lucian. in Timone, §. 52. Τίποτεος ἰλιυθίρους, οὐ καθαρῶς ἰλιυθίρους οὐδ' ἀσπίς ἄν. Libanius in vita Demosth. init. p. cccxiv. v. pen. vol. I. Τὸ μόνον μετρητῶν γένος τοῦ ἡγερέος οὐκ ἔν, ὅς φασί, καὶ ὁ πατὴρ Ἰστυαίος. Inde optimo jure Lysiam olim emendavi c.

Agoratum, pag. 482. ult. τούτων μόνον, ὅς οὐ καθαρῶς Ἀθηναίων ὄντα, ἰσχυροῦς τις βασανισθῆσαι. Legebatur olim καλῶς, nulla gra'ia sut sapore. IDEM.

ἰέ. Οὐδέ] Lege οὐδένα omnino; atque ita divinavit Wolfius quoque. IDEM.

ἰέ. Οὐ καὶ] Atqui restitui velim ἰέ, quia re. Uti est in Bodlesiano. IDEM.

καί μοι, πρὸς Διὸς καὶ Θεῶν, μηδεὶς ὑπολάβῃ δυσκόλως,
 1317 εἰάν τοὺς ἠδικηκότας ἑμαυτὸν πονηροὺς ὄντας ἐπιδεικνύει.
 νομίζω γὰρ ὑμῖν τὴν τούτων πονηρίαν δεικνύς, αὐτὸ τὸ
 πρᾶγμα λέγειν τὸ γενόμενόν μοι. οὗτοι γὰρ, ὡ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, βουλομένους τινὰς ἀνδρώπους ξένους πολίτας
 γενέσθαι, Ἀναξίμενην καὶ Νικόστρατον, κοινῇ διανειμά-
 μενοι, πέντε δραχμᾶς ἕκαστος, προσεδέξαντο· καὶ ταῦτα
 οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης, οὐδὲ οἱ μετ' αὐτοῦ μὴ οὐκ
 εἶδέναι. καὶ νῦν τούτων οὐκ ἀπειψήφισαντο. τί οὖν οὐκ ἂν
 οἴεσθε τούτους ἰδίᾳ ποιῆσαι, οἱ κοινῇ ταῦτ' ἐτόλμων; πολ-
 λούς, ὡ ἄνδρες δικασταί, οἱ μετ' Εὐβουλίδου συνηστῶτες,
 καὶ ἀπολωλέκασιν καὶ σεσώκασιν ἕνεκ' ἀργυρίου. ἐπεὶ καὶ
 ἡ τὸ πρότερον — ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὡ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι — δημαρχῶν ὁ Εὐβουλίδου πατήρ, ὡς περ εἶπον,
 Ἀντίφιλος, τεχνάζει, βουλόμενος παρά τινων λαβεῖν ἀργύ-
 ριον, καὶ ἔφη, τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἀπολωλέναι. ὥστε
 ἐπεισε διαψηφίσασθαι τοὺς Ἀλιμουσίους περὶ αὐτῶν.
 καὶ κατηγορῶν, δέκα τῶν δημοτῶν ἐξέβαλεν, οὓς ἅπαντας
 πλὴν ἐνὸς κατεδέξατο τὸ δικαστήριον. καὶ ταῦτα πάντες
 ἴσασιν οἱ πρεσβύτεροι. πολλοῦ γὰρ δέον τινὰς ἐγκαταλι-
 πεῖν τῶν μὴ Ἀθηναίων, ὅπου καὶ τοὺς ὄντας πολίτας συν-
 ιστάμενοι ἐξέβαλον, οὓς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. καὶ
 ὧν ἐχθρὸς τῷ ἐμῷ πατρὶ τότε, οὐ μόνον οὐ κατηγορήσθην,
 ἀλλ' οὐδὲ τὴν ψῆφον ἠνεγκεν, ὡς οὐκ ἦν Ἀθηναῖος. τῷ

¹ τοπρίτην

² αὐτῶν

³ γ' ἰδίᾳ τις

⁴ τ'· τούτο; δῆλον,

Τί οὖν κ. τ. λ.] Wolfius interpretatur hæc juxta ac ego edendam curavi: quid autem ens privatum non facturos putatis? Ille tamen, uti ceteri omnes, aliter Græca distinxit: τί οὖν; οὐκ ἂν οἴεσθε —; duplici interrogatione. Et profecto ex ista pangendi ratione, et lectione, quam suppeditant Codd. Latociani, bellissima oritur sententia: sc. τί οὖν; οὐκ ἂν οἴεσθε τούτους ἰδίᾳ ποιῆσαι ταῦτα, ἀ κοινῇ ἐπέδωκαν; Et opinor, eam posse esse veram lectionem, cum utique Codd. plures etiam à pro ε' retineant. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] Lego περὶ αὐτῶν, de seipsis, de statu suorum, qualis solebat esse διαψήφιος. IDEM.

Κατεδέξατο τὸ δικαστήριον] Ita infra v. 21. τοὺς ὄντας πολίτας συνιστάμενοι ἐξέβαλον, οὓς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. Alludit sc. ad istam provocationem ad Curiam,

quam legibus erat concessa. De qua non nihil dixi ad initium hujus orationis. Atque id potissimum videtur esse κατὰ δέχασθαι, solenniter dictum, cum quis una sententia damnatus, altera, ad quam appellaverit, erit absolutus. Ita Æsch. c. Timarch. p. 51. v. 6. μετὰ ταῦτα ὡς ἰσακίδαν ἢ βουλὰ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξιφυλλοφόρησι μὲν αὐτῶν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. Secundis nimirum sententiis. Ἄντ' τῆς ψήφου φύλλοις ἔχρηστο — ὅσπερ ἰστέρας ἐπὶ τοῦ ἰσπρακτισμοῦ. καὶ ἐλέγχετο ἐπὶ τούτῳ ἐπιφυλλοφόρησι. — Ἐξῆν μόντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατὰ δέχασθαι τοὺς ἐπιφυλλοφόροδύτας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαιρας. Elym. M. 325. 18. Ubi tamen id non dixit, si integra ad nos pervenerit ea Oratio. IDEM.

Τῷ τούτῳ δῆλον; ἐπὶ ἀπάσαις ἰδοῦν] Εἴτε τοῦ τούτου δαλοῖ; ἐπὶ ἀπάσαις (sc. ταῖς ψή-

τοῦτο δῆλον; ὅτι ἀπάσας ἔδοξε δημότας εἶναι. καὶ τί δει
 περὶ τῶν πατέρων λέγειν; ἀλλ' Εὐβουλίδης αὐτὸς οὐτοσί, 1318
 ἠνίκα ἐνεγράφην ἐγὼ, καὶ ὁμόσαντες αἱ δημόται δικαίως
 πάντες περὶ ἐμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον, οὔτε κατηγόρησεν,
 οὔτε ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἤνεγκε. καὶ γὰρ ἐνταῦθα πάλιν
 ἐμὰ πάντες ἐψηφίσαντο δημότην. καὶ εἰ φασί με τοῦτο
 ψεύδεσθαι, ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος ὅστις βούλεται τούτων
 τακταντία μαρτυρησάτω. εἰ τοίνυν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι,
 ταῦτο δοκοῦσιν οὗτοι λέγειν μάλιστα ἰσχυρόν, ὡς ἀπειψή-
 φίσαντό μου νῦν οἱ δημόται, ἐγὼ τετράκις ἐπίδικινῶ πρό-
 τερον, ὅτε ὁσίως ἀνευ¹ συστάσεως ἐψηφίσαντο καὶ ἐμὲ καὶ
 τὸν πατέρα δημότας αὐτῶν εἶναι ψηφισαμένους· πρῶτον
 μὲν γὰρ τοῦ πατρὸς δοκιμασθέντος, ² εἴτ' ἐμοῦ, ³ εἴτ' ἐν τῇ
 προτέρᾳ δοκιμασίᾳ, ὅτε ἠφάνισαν οὗτοι τὸ γραμματεῖον,
⁴ τὸ τελευταῖον προκρίναντες ἐμὲ ἐψηφίσαντο ἐν τοῖς εὐγε-
 νεστάτοις κληροῦσθαι τῆς ἱερᾶς ἰσχύος τῆς Ἡρακλεΐ. καὶ ταῦ-
 τα πάντα μεμαρτύρηται.

15. Εἰ δὲ δεῖ τὴν δημοαρχίαν λέγειν, δι' ἣν ὠργίζοντό
 μοι τινές, ἐν ᾗ διάφορος ἐγενόμην, εἰσπράττων ὀφείλοντας
 πολλοὺς αὐτῶν μισθώσεις⁴ τεμέναν, καὶ ἕτερα, ἃ τῶν κοι-
 νῶν διηρηπάκεισαν, ἐγὼ μὲν ἂν βουλοίμην ὑμᾶς ἀκούειν·
 ἀλλ' ἴσως ἔξω τοῦ πράγματος ὑπολήψεσθε ταῦτ' εἶναι.
 ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἔχω δεικνύουσι τεκμήριον, ὡς συνέστησαν. ἐκ
 τε γὰρ τοῦ ὄρκου ⁵ ἐξῆλειψαν τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμη
 τῇ δεικνυμένῃ, καὶ οὔτε χάριτος ἕνεκα οὔτε
 ἔχθρας, καὶ γὰρ τοῦτο φανερόν ἐγένετο. καὶ ὅτι ἱερο-
 συλήσαντες τὰ ὄπλα — εἰρήσεται γὰρ —, ἃ ἐγὼ ἀνεῖδη-
 κα τῇ Ἀθηναῖ, καὶ τὸ ψηφισμα ἐκκολάψαντες, ὃ ἐμοὶ

¹ ὁσίως² εἴτ'³ τὸ δὲ τελευταῖον⁴ τιμῶν⁵ ἐξήλειψαν⁶ ὅτι γ' ἱεροσυλήσαντες

φας) τωτίστι, ἐτι οὐδὲ εἰς ἀντίλογον τῷ μὲν
 αἰαί δημότην αὐτή. Ed. v. 11. ἐτι ἀνευ
 συστάσεως. WOLF.

Ἐψηφίσαντες] Ἐψηφίσαντο Quatuor
 impressi. Wolfius lectionem exoudit,
 quam representant margo Bonenati, et
 Venetus nouler. TAYLOR.

Ἐπι — ψηφισαμένως] Ferri potest, si
 pro ἐπι [ut Editti] legas ἐπι. Sin ἐπι, recte
 ψηφισαμένοι substituitur. WOLF.

Συστάσεως] Διστάσεως Editti, et me-

lius. Vide supra ad p. 325. v. ult. TAYLOR.
 Δοκιμασίᾳ] Possit et διαφεφίσει legi.
 WOLF.

15. Ἐξήλειψαν] Ἐξέλειψαν Bodl. cum
 marg. Bonenati, quod necesse est, nisi
 ἐξέλειψον legi malia. TAYLOR.

Ἐκκολάψαντες] Ἐκκόψαντες marg.
 Paris. et MS. Ven. Quae lectio dia in-
 teraverat, ut liquet ex scholio ad hunc
 locum. Vide contra Nesperam 1378. 17.
 ed. R. IDEM.

1319 εἰσηφίσσαντο οἱ δημίται, συνάμυσον αὐτοὶ ἐπ' ἐμὲ οἱ ἑσ' ἐμοῦ τὰ καινὰ εἰσπραχθῆντες. καὶ εἰς τοσούτον ἀκαιδέϊας ἐληλύθασιν, ὥστε ἔλεγον περιούτους, ἐμὲ τῆς ἀπολογίας ἔνεκεν ταῦτα ποιῆσαι. καὶ τίς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μου τοσαύτην μανίαν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὥστε τηλικούτων ἔνεκεν πρὸς τὸ πρῶγμα τεκμηρίων ἄξια θανάτου διαπραχθῆσθαι, καὶ ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε, ταῦτα ἀφανίζεῖν; τὸ δὲ πᾶστων δεινότετον, οὐ δῆπου γε φήσαιεν ἂν ἐμὲ κατασκευάσκει. οὐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἢ αὐτυχία, καὶ εὐθὺς ὥσπερ φυγάδος ἤδη μου ὄντος καὶ ἀπολωλότης, τούτων τινὲς ἐπὶ τὸ οἰκίδιον ἐλθόντες ἐν ἀγρῷ νύκτωρ ἐπεχειρήσαν διαφορῆσαι τὰ ἐνδοθεν. αὐτῷ σφόδρα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταφρόνησαν. καὶ ταῦτα τοὺς εἰδότες, εἰς βούλησθε, καλοῦμεν.

1320 ἰζ'. Πολλὰ δ' ἔχων ἄλλα ἐπιδείξαι, ἃ ταῦτοις ἐστὶ διαπεπραγμένα, καὶ ἃ εἰσιν εἰθευσμένοι, ἠδέας μὲν ἂν ὑμῖν λέγοιμι· ἐπειδὴ δὲ ἔξω τοῦ πράγματος νομίζετ' εἶναι, εἰσῶ. ἀναμνήσθητε δ' ἐκείνων, καὶ θεάσασθε ὡς πολλὰ καὶ δίκαια ἔχων πρὸς ὑμᾶς ἦκω. ὥσπερ γὰρ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ὑμῖν ἀνακρίνω. ὧ ἄνθρωπε, τίς ἦν σοι πατήρ; ἐμοί; Θούριτος. οἰκειοί τινες εἶναι μαρτυροῦσιν αὐτῷ; πάνυ γε. πρῶτον μὲν γε τέτταρες ἀνεψιοί· εἶτα ἀνεψιαδοῦς· εἶτα οἱ τὰς ἀνεψιάς λαβόντες αὐτῶν· εἶτα φράτορες· εἶτα Ἀπόλλωνος

1 ἑσ' 2 φήσαιεν 3 τῆσθαι 4 ἔχων καὶ ἄλλα 5 ἂν ὑμῖν
6 ἐμοὶ Θούριτος

Τῆς ἀπολογίας ἔνεκεν ποιῆσαι] Σολῶνας τὰ ἔπλα, καὶ ἐκκολάφαι τὸ φέρομα. Quod adversarii fecerint, id eos sibi crimini dare queritur. WOLF.

Τηλικούτων ἔνεκεν — τεκμηρίων] Τηλικούτων, forte, ἀπὸ τοῦ αὐτῶ μακρῶν. Etsi me facior non intelligere, quid ea res reo patrocinari poterit. Ideoque absurditate refutatur. IDEM. τηλικούτων, hic tantillimum. AUGER.

Ὁὐ γὰρ ἔφθη μοι —] Ut enim primum ea calamitate afflictus sum, protinus isti tanquam me jam extorri patria facto et fortunis esset, in gutturium agrate invaserunt; ut deripere otania quae intus evant et exportate aggregati sunt. BUDEUS.

ἰζ'. Ἀπόλλωνος πατρῶος καὶ Διὸς Ἑρμῶος] Ἐκαλεῖτο δὲ τις Θεσμωθετῶν ἀπακριστῶς· εἰ

Ἀθηναῖοι εἰσιν ἱερατῆρας ἐν τριγυῖας, καὶ τὸν ἔθμον πῶθεν; καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῶος, καὶ Ζεὺς Ἑρμῶος. POLL. L. VIN. C. IX. init. Ἑρμῶος Ζεὺς. Διῶναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίαντος. Εἰ φράτορες αὐτῶ καὶ βραμὸι Διὸς Ἑρμῶος, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῶος εἶναι, Ἑρμῶος Ζεὺς, ὃ βραμὸι ἐν τῷ ἔθμῳ ἐν τῇ ἀλλῇ ἴδονται. τὸν γὰρ πατρῶος ἔθμος ἔλεγον. ἔτι δὲ τούτους μετὰ τῆς πολιτείας, οἳ εἰς Ζεὺς Ἑρμῶος, δὲδύλακα καὶ Ἐπιπέδους ἐν τῷ ἔθμῳ δημοκρατικῷ, εἰ γῆσιος, καὶ Διῶναρχος ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐν Ἀθήνῃσι νομοθεσίαις. Harpocr. v. Ἑρμῶος Ζεὺς. Vide Valegium ad locum, Sigon. de Rep. Athen. IV. 3. Gyrard. Histor. Deor. col. 96. Ulpian. ad Midianam §. vi. Petit. LL. Attic. I. III. t. II. §. XIX. pag. 321. 322. Eedit. Wesselingii. σχ. Herpid. Ho-

πατρός, καὶ Διὸς ¹ Ἐρκίου γεννηταί· εἶτα οἷς ἤρια ταῦτά·
 εἶτα οἱ δημόται, πολλὰκις αὐτὸν δεδοκιμάσθαι, καὶ ἀρ-
 χαὶς ἀρχαί, καὶ αὐτοὶ διεψήφισμένοι φαίνονται. τὰ μὲν
 τοίνυν περὶ τοῦ πατρὸς, πῶς ἂν ὑμῖν δικαιοτέρον, ἢ κατὰ- 1320
 βώτερον ἐπιδείξαιμι; καλῶ δὲ ὑμῖν τοὺς οἰκειοὺς εἰ βού-
 λεσθε· τὰ δὲ περὶ τῆς μητρὸς ἀκούσατε. ἐμοὶ γὰρ ἐστὶ
 μήτηρ Νικαρέτη Δημοστράτου θυγάτηρ Μελιτιάς. ταῦ-
 τής τίνες οἰκεῖοι μαρτυροῦσι; πρῶτον μὲν ² ἀδελφιδῶ δύο
 υἱοί· εἶτα ἀνεψιοὶ αὐτῆς· εἶτα οἱ Πρωτομάχου υἱεῖς τοῦ
 λαβόντος τὴν ἐμὴν μητέρα πρότερον· εἶτα ὁ τὴν ἀδελφὴν
 τὴν ἐμὴν τὴν ἐκ τοῦ Πρωτομάχου γήμας Εὐνικός Χο-
 λαργεύς· εἶτα υἱὸς τῆς ἀδελφῆς· ἀλλὰ μὴν καὶ φράτορες
 τῶν οἰκειῶν αὐτῆς καὶ δημόται ταῦτα μεμαρτυρήκασι. τί-
 νος οὖν ἂν προσδέοισθε; καὶ γὰρ ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ὁ
 πατήρ ἔγημε, καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσηνεγκε,
 μεμαρτύρηται· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἑμαυτὸν ἐπέδειξα πά-
 των μετειληφότα, ὅσων προσήκει τοὺς ἐλευθέρους. ὥστε
 πανταχῇ δικαίως καὶ προσηκόντως ἡμῖν ἂν προσδέμενοι
 τὴν ψῆφον, εὐορκόητε. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς
 ἐννέα ἀρχόντας ἀνακρίνετε, εἰ γονέας εὐ ποιούσιν· ἐγὼ δὲ
 τοῦ μὲν πατρὸς ὄρφανὸς κατελείφθην, τὴν δὲ μητέρα, ἰκε-

¹ Ἐρκίου² ἀδελφῶ δύο υἱοί· εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδῶ δύο υἱοί. εἴτ' ἀνεψιοί

enb. v. 23. Eustath. ad Odyss. X. 335. Heins. ad Ovid. Heroid. VII. 113. Ios. Laurent. Var. Sae. Gentil. C. VIII. TAYLOR.

Ἐἶτα οἷς ἤρια ταῦτά] In Aldinis post εἶτα et caetera deerant in lacunula, quam Vir doctus his vocabulis ex conjectura sua deprimatis non bene supplevit, sc. εἶτα et φράτορες τῶν οἰκειῶν. Vide Kuhn. ad Poll. L. VIII. C. IX. Not. 91. Ab iis, qui Aldum excipiebant, optime ex membranis restitutum εἶς τὰ ἤρια ταῦτά. qui commune jus habent sepulture. Vide Schol. ad hunc loc. Herald. Animadv. L. II. C. I. §. 15. Viros doctos ad Lucian. Contemplat. T. I. p. 518. Harpocr. in v. et σχ. ad Theocrit. Idyll. B. 13.

Φαῖνε καλόν. τιν γὰρ ποτασίσομαι ἄσυχμα,
 δαίμων,
 Τῆ χθονία δ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλας
 τραπέουτι,

Ἐρχομένων παύσιν ἀπὸ τ' ἤρια καὶ μέλων αἶμα.

In iis tamen, qui isti hiatus satisfaccerant, male ubique ταῦτα, non ταῖτά. Quod mendum eo libentius sustulimus, propterea quod recte vertat Wolfius, licet incommode ediderit. TAYLOR.

Ἀδελφιδῶ] Ita Editi ad unum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum est, si locum superiorem consulis, ubi hæc magis explicite traduntur. Non magis vera, quam ex MSto Veneto et marg. Benenati adducuntur pro varia lectione, πρῶτον μὲν ἀδελφιδῶ δύο εἶτα τοῦ ἑτέρου ἀδελφιδῶ υἱοί, vel υἱοί δύο. Ubi pro ἀδελφιδῶ Wolfius conjectavit ἀδελφῶ. IDEM.

Ταῦτα] Potius ταῦτά cum marg. Benenati. IDEM.

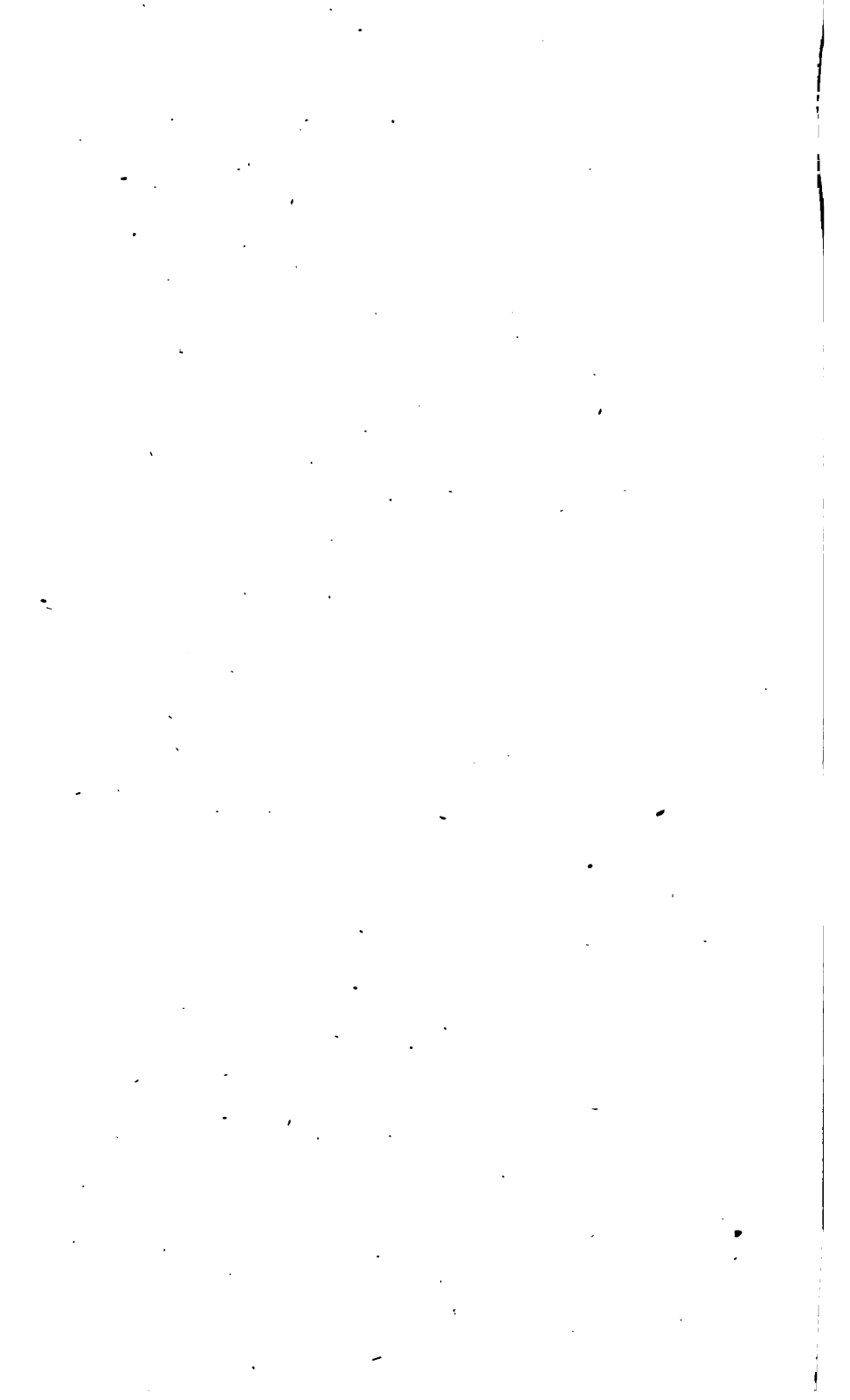
Προσδέμενοι] Recte, non, ut Aldus cum Parisiis, προσδέμενοι. IDEM.

Τοὺς ἐννέα ἀρχόντας] Wolfius septίους. Male. IDEM.

τεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, διὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα, ἀπόδοτέ μοι θάψαι εἰς τὰ πατρῶα μνήματα, καὶ μὴ με κωλύσητε, μηδὲ ἀπολιν ποιήσητε, μηδὲ τῶν οἰκείων ἀποστερήσητε, τασούτων ὄντων τὸ πλῆθος, καὶ ὅλως ἀπολέσητε. πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν τούτους, εἰ μὴ δυνατόν ὑπ' αὐτῶν εἶη σωθῆναι, ἀποκτείναιμ' ἂν ἑμαυτὸν, ὥστ' ἐν τῇ πατρίδι γε ὑπὸ τούτων ταφῆναι.

Καὶ ἕως ἀπολείπει] L. καὶ ἕως μὲ ἀπολείπει. AUGER.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ
ΕΝΔΕΙΞΙΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ
ΕΝΔΕΙΞΙΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA THEOCRINEM.

A PLURIMIS judicatur hæc Oratio contra Theocrinem non a Demosthene, verum a Dinarcho fuisse conscripta. Uti vides in Argumento. Harpocratio in v. 'Αγραφίου — διδάσκουσι τοῦθ' οὕτως ἔχειν Δημοσθένος τε καὶ Δεινάρχος (Rescribes Δημοσθένος τε, ἢ Δεινάρχος) ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνης. Δημοσθένος ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδοροσμένος Αλοχίγη φησὶ, τραγικὸς Θεοκρίνης. βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὅς ἐστι δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους ἐστίν, εἴτε Δεινάρχου, οὗτος ὁ λόγος. Paria habet Apostol. Proverb. XIX. 49. Porro Dionysius Halicarnasensis Dinarcho diserte attribuit, Edit. Hudson. p. 186. in eo diversus a Callimacho, qui a Demosthene scribi contendit. Quod satè excidisse Callimacho valde miror, cum nonnulla dicuntur infra, ad Auctorem nostrum spectantia, quæ nemo de se lubens audiret dici, nedum ipse literis consignaret.

Videtur nonnullis hic esse Theocrines, ad quem alludit Demosthenes, Æschinem adversarium exagitans, π. Στεφ. ζ. ζζ'. fin. λαμ-προφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτῆς ἄριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης. Sit ita sane! Verum quod hæc postrema in Proverbium abiire, ut Erasmus opinatus est, id vehementer dubito. Hieronymus certe non iis adagiis usus est, sed, si emendatissimis exemplaribus credendum est, ita scripsit: *Ubiunque viderint Christianum, statim illud de trivio: ὁ Γραικός, ὁ ἐπιπέτης.* Epist. XLVII. ad Furiam, de Viduitate servanda.

Hujus Orationis Actor fuit Epichares quidam, post Olymp. CIX.

I. TAYLOR.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙ-
ΝΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.
1321

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον οὐκ εἶδ' ὅπως ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἀναγράφουσιν οἱ πολλοὶ, δημοσίῳ ὄντι φανερῶς. ὅλον δὲ ἔσται τοῦτο ἐξ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, κατὰ τῶν ἐπιτροπῶν σοὶ καὶ μὴ Ἀθι-
ναζε σοσιτηγυκῶτων ἐμπόρων ἢ ναυκλήρων Ἀθηναίων φάσεις ἦσαν δεδομένα. νόμος δὲ ἦν, ἴαν
τις τινὰ φήνας μὴ ἐπιξίῃ, ἢ ἐπιξίῳ μὴ λάβῃ τὸ πείμπτον μέρος τῶν ψί-
φων, χιλίας ἐκτίθειν τῶ δημοσίῳ· τοῖς δὲ ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λίγειν.
καὶ τρίτος, ἴαν μὴ τις δόξῃ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελίσθαι τινὰ, τὸ
ἤμισυ τοῦ τιμῆματος ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. Ἐπιχάρης ὣν εἶδει Θεοκρίτου οἷα
ἔξῃ αὐτῶ λίγειν ἐκ τριῶν τούτων νόμων. καὶ γὰρ Ἰ Μικῶνα ὡς ἐπίτροπός ποί σοσιτηγυκῶτα φῆσαι
μὴ αὐτὸν λίγει, μὴ ἐπιξελθεῖν δὲ· καὶ ἐπιμελητὴν ὑπὸ τῶν φυλατῶν ἀποδειχθῆντα ἰ εὐθύταις
ἀλάται κλοπῆς χρημάτων, ἃ ἦν ἱερά τῶν Ἐπιστῶμων καὶ τρίτον, Κηφισοδάμου θανάτου εἰς
ἐλευθερίαν ἀδικῶς ἀφελόμενον τὸν πατέρα τοῦ Θεοκρίτου, προσοφλῆσαι δραχμῶν πεντακοσίας.
ἐπὶ τούτοις μὲν ἢ εἶδειξίς. καὶ τὸ πρῶγμα φανερῶς δημοσίον. τὸν δὲ λόγον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν
εἶναι Διναρχοῦ, καίτοι γε οὐκ ἀπεικότα τῶν τοῦ Δημοσθένους.

¹ Μικῶνα

² ἐν εὐθύταις

φάσεις] Παρὰ τὸ πείφασμαι, ἐπίφασσαι, πείφασται. Unde φάσμα, φάνσις, (pro quo saepe φάσις, et apud Laetium, σικόφασσις, ἀπὲρ σικοφαντίας) unde ἀσφόφασσις, σικοφάντης, ἱεροφάντης, ἀποφαντικός λόγος. WOLF. φάσις est delatio certorum criminum proprie, sed καταχρηστικῶς omnium. BUDEUS.

Μὴ ἐξεῖναι λίγειν] Hic inserenda est secunda Lex, cujusmodi fuerit: καὶ δευτέρος, τὸν ἀλόντα κλοπῆς ἱερῶν χρημάτων ἀτιμῶν εἶναι καὶ τρίτος, κ. τ. λ. WOLF. Alia via aggreditur Petitus LL. Attio. l. IV. t. IX. §. XII. pag. 464. legitque καὶ δευτέρος, τοῖς ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λίγειν. Eam quidem esse secundam legem, censent Viri praeclarissimi, Salvin.

et Duker. ad istum Petiti locum; verum parum necesse esse existimant, ut iste leges eo rigore atque distinctione recenserentur. Certissimum est, hoc non longe abesse a vero, idque evincit redditio sententiae, v. 7. seq. Verum istos viros eruditos consule: nam rem recte exposuerunt. TAYLOR. Cf. quoque Petiti. l. II. t. VI. §. IV. et l. V. t. V. §. VI.

Ἐδειξίς] Forte: ἐνδείξις τὸν Θεοκρίτου λίγειν, οὐκ ἐξῆν αὐτῶ, ἐκ τριῶν τούτων νόμων. WOLF.

Ἐδειξίς] Nonne ἐνδείξις? JURIN.

Εὐθύταις] Forte ἐν εὐθύταις, et [v. 10.] εἰς ἐλευθερίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLF.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΝΔΕΙΞΙΣ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ.

α. ΤΟΥ πατρὸς ἡμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, διὰ τουτονὶ 1322
Θεοκρίτην ἀτυχῆσαντος πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὄφλοντος δέκα

ΕΝΔΕΙΞΙΣ] Suidas: Ἐνδεικνῆται τὸ κατὰ τὸν κακῶς λέγοντα τοῖς τεσσάρτοις ἀδικῶς καὶ ἀγγέλλειν τιὰ κακουργῶντα περὶ τὰ κοινὰ, Ἐνδείξις, δίκη, ἴαν τις ἀτιμῶς ὦν ἢ ἀφελῶς

τάλαντα, καὶ τούτου διπλοῦ γεγενημένου, ὥστε μὴδ' ἐλπίδα ἡμῖν εἶναι σωτηρίας μηδεμίαν ἠγησάμην δεῖν ἐπὶ τῷ τιμωρεῖσθαι μεθ' ὑμῶν τούτον, μήτε ἡλικίαν, μήτε ἄλλο μὴδὲν ὑπολογισάμενος, δοῦναι τὴν ἐνδείξιν ταύτην. καὶ γὰρ ὁ πατήρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὥπερ πάντα πειδόμενος πεποίηκα, πρὸς ἅπαντας ὠδύρετο τοὺς γνωρίμους, εἰ παραλιπῶν ἐγὼ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ διὰ τὸν πατέρα ζῆν, ἐξέστί μοι τούτον ἀμύνεσθαι, τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν ἡλικίαν προφασιζόμενος, αὐτὸν μὲν περιόψομαι πάντων ἀπεστερημένον, Θεοκρίνην δὲ παρὰ τοὺς νόμους γραφᾶς γραφόμενον, καὶ συκοφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἰκετεύω, μετ' εὐνοίας ἀκούσαί μου, πρῶτον μὲν ὅτι τῷ πατρὶ βοηθῶν καὶ πειθόμενος ἀγωνίζομαι, ἔπειθ' ὅτι καὶ νέος ὢν καὶ ἀπειρος ὥστ' ἀγαπητὸν εἶναί μοι, εἰάν, τῆς παρ' ὑμῶν ὑπαρξάσης εὐνοίας, δυνηθῶ δηλώσαι τὰ πεπραγμένα τούτω. πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι, ὡς ἄνδρες δικασταί, προδέδομαι — τὰ γὰρ ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἰρήσεται — ὑπ' ἀνδράπων, ¹ οἱ πιστευθέντες ὑφ' ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς τούτον ἐχθραν, καὶ πυδόμενοι τὰ πράγματα, καὶ φήσαντες ἐμοὶ συναγωγ-

1323 νειῶσθαι, ἐγκαταλελοίπασιν νυνὶ με, καὶ διαλέλυνται πρὸς τούτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν, ὥστε μοι μὴδὲ τὸν συνεροῦντα εἶναι, εἰάν μή τις ἄρα μοι τῶν οικείων βοηθήσῃ.

β. Πολλαῖς μὲν οὖν ἐνδείξεσιν ἦν ἔνοχος οὕτως, καὶ ἅπαντας τοὺς περὶ ταῦτα νόμους ἐφαίνετο παραβεβηκώς· καινότεατον δὲ τῶν ἔργων τῶν τούτου, τὴν περὶ τὸ πλοῖον

1 οἰ

τῷ δημοσίῳ, καὶ μὴ ἐκτιμῶς, ἀρχὴν ἢ δικάζειν ἰσχυρισμοῖς, ἢ ἀπαιτιοῦτο πράξαι, ἢ τόπον ἀπαιτουμένην ἐν τοῖς νόμοις, οἷον ὁ ἡταιρικὸς τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λίγνι ἐν τῷ δήμῳ.

WOLF.

[ὑπολογισάμενος] Lego ὑπολογισάμενον. TAYLOR.

Διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν] Mortuo enim parente, filius sit hæres ejus debiti, eoque insoluto, ignominie etiam, quæ sequitur. Infra 1326. ult. ed. R. οφείλωντος αὐτῷ τοῦ πάππου πάλαι, καὶ τοῦ νόμου κλεινότεος κληρονομῆν τούτου τῶν ἐκείνου. Et 1340. 18. ed. R.

ὥστε γὰρ με καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ; οὐκ ἔστιν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους β; Dixit Demosthenes o. Androt. §. i. οὐκ ἐξὸν γέγραφας. κληρονομόν γὰρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρὸς· ὅτι δ' ἀτιμῶσαι λέγειν οὐ προσήκει, οὐδὲ γράφειν. Legem disertissime scriptam habes: Νόμος γὰρ ἦν· Εἰ τις οφείλων ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσῃ, τοὺς παῖδας ἀποδιδοῖαι τὸ ἔφλημα· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδώσῃ. Hæc dedit Ulpianus ad illa Demosth. o. Timocrat. §. μς'. μέλλων κληρονομήσει τῆς ἀτιμίας, ἂν ἐκείνῳ τι πᾶσι. IDEM.

φάσιν εὐρίσκαμεν γεγονῆσαν. διάπερ ταῦτα γράψαι εἰς τὴν ἐνδείξιν, ἔδωκεν ὁ πατήρ μοι. πρῶτον μὲν οὖν, τὸν νόμον ἡμῖν ἀναγνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ οὐκ ἐπέξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων παρὰ τοὺς κόμους· ἐντεῦθεν γὰρ οἶμαι προσήκειν μοι παύσασθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου· εἴτα τὴν φάσιν αὐτὴν, ἣν οὗτος ἐπαίησατο κατὰ τοῦ ¹ Μίκωνος λέγε.

ΝΟΜΟΣ. ² ΦΑΣΙΣ.

ὁ νόμος οὗτος, ὃ ἄνδρες δικασταί, τοῖς προαιρουμένοις ἔγραψοσθαι γραφάς, ἢ φαίνειν, ἢ ἄλλο τι ποιεῖν τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ γεγραμμένων, προλέγει διαρρήθην, ἐφ' οἷς ἕκαστόν ἐστι τούτων ποιητέον. ³ ἔστι δὲ ταῦτα, ὡς περ ἠκούσατε ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου, εἰάν ἐπεξιόν τις μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, χιλίας ἀποτίκειν, καὶ μὴ ἐπέξῃ, ὃ Θεοκρίνη, χιλίας ἑτέρας· ἵνα μήτε συκοφαντῇ μηδεὶς, μήτε ἀδειαν ἔχων ἐργολαβῇ, καὶ καθυφείῃ τὰ τῆς πώλεως. φημί δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἐνδείξιν ἐνοχον εἶναι Θεοκρίνην, τῷ φήναντα ⁴ Μίκωνα Κολλίδην, μὴ ἐπέξελεθῆν, ἀλλ' ἀργύριον λαβόντα ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα. καὶ τοῦτο ἀποδείξω σαφῶς, ὡς ἐγὼ νομίζω. καὶ τοι Θεοκρίνης γε, ὃ ἄνδρες δικασταί, καὶ οἱ μετὰ τούτου, οὐδὲν ὅ· τι συκοποιήκασι, προσιόντες τοῖς μάρτυσι, ⁵ καὶ τὰ μὲν ἀπειλαῖντες αὐτοῖς, τὰ δὲ πείθοντες μὴ μαρτυρεῖν· ἀλλ' ὁμως εἰάν ὑμεῖς 1334

¹ Μικίωνος

² Deest ΦΑΣΙΣ.

³ ἔστι δὲ

⁴ Μικίωνος

⁵ Deest καί.

5. ΦΑΣΙΣ] Dale. Sedem hio habere neque: infra antea p. 337. v. 6. ἴδμεν. ΛΥΟΝ.

Οὗτος] Restitui eam vocem ex auctoritate Cod. Aug. et Edit. Lutecianæ. TAYLOR.

Ὁ νόμος οὗτος —] Vid. Herald. Anim. in Solman. Obs. ad J. A. et R. J. VII. c. XVI. §. XVI.

Ἐάν ἐπεξιόν τις] Si quis delationem ad sententiam usque processurus etc. κἄν μὴ ἐπέξῃ, quod si delationem institutam praediderit, etc. BUDEUS.

ἵνα μήτε συκοφαντῇ etc.] Ut nec calumniando, nec negotia facessendo iuramentum aueretur, nec praevocaciones faciat in reipub. detrimentum. ἔργολαβῆν enim est, rem perfoliendam suscipere et inde lucrum facere, et redemptores solent: quod ge-

nus Cicero sequestres appellare solet. Hoc autem verbo oratores pro iis interpretantibus et sequestribus utuntur, qui iudicium corrumperendis, aut ejuscemodi maleficiis suscipiendis operam suam locant. παραγγυλίαν est mandare, idem fere quod παραγγίλλαν, h. e. nunciare et indicere. BUDEUS.

τῷ φήναντι, etc.] Forte: καὶ φήναντα (ἀναδὲ ἴφην) Μικίωνα Κολλιδίαν, μὴ ἐπέξελεθῆν. Sed cum Κολλιδίος serpens occurrat, nihil est, quod in Κολλιδίε vertamus. WOLF. Recte Wolfus in priori causa, in vitis omnibus libris emisit. Annotatitalem spem addidit marg. Mordellii. τῷ φήσαντι Cod. August. Quis hominem impellit ad postulatorem illam, postulantem sane, Coisain, ego protrahe divinare nequeo. TAYLOR.

βούληθε τὰ δίκαια βοηθεῖν μοι, καὶ κελύψατε αὐτοὺς, μᾶλλον δὲ ἀναγκάζοντες ἐμοῦ, συναναγκάζετε ἤτοι μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομωσθαι, ¹ καὶ μὲθ' ἐᾶτε λόγους λέγειν, ἐρῶθήσεται τάλληβς. λέγε οὖν πρῶτον μὲν τὴν φάσιν, εἶτα τὰς μαρτυρίας.

ΦΑΣΙΣ.

ταύτην τὴν φάσιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔδωκε μὲν αὐτοσί προσκαλεσάμενος τὸν ² Μίκωνα· ἔλαβε δὲ ὁ γραμματεὺς ὁ

¹ καὶ μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λέγειν, εἰρήσεται τάλληβς.

² Μίκωνα

Μὲθ' ἐᾶτε λόγους λέγειν] Si eos non sinitis aliud atque aliud causificando verba loquaciter facere. BUDÆUS.

Προσκαλεσάμενος] In margine Bononati προσκαλεσάμενος. Quas voces cum asper miseri video, id non vitio, aut amplexu elegantissimo Gentis, que sermone accuratum semper affectabat, tribuere soleo, verum librarium imperitiam vel festinationem, qui eorum monumenta descripsere. Nonnulli sunt, et in isto numero doctissimum Radwium video, quos quasi pertusos tante ambigebat omnem omnino distinctionem plene tellere velle sentio. Sed non ita est: Non. Πρέσβευσις est in Jus vocatio, Litis Denunciatio, Actionis principium et fundamentum. Ita Romani Cti, in Jus ad Prætorum vocare, clamare. Vid. l. 3. C. de annuali exempt. Ex quoque omnia ad Prætorum, vel alios, qui jurisdictioni præsumt, in Jus vocatus venire debet. l. 2. D. Si quis in Jus vocatus. Atque ita vulgus quoque nostrum loqui solet. Πρέσβευσις est quedam quasi Consentio, Actus extrajudicialis, Provoeatio quedam, sive Instigatio; valuti solet fieri, ubi quis adversarium suum ad Arbitros petens invitat, quam apud Judicem statit. Civem ad testificandum dicendum, aut Servum alienum ad questionem postulat. Ideoque provocatus est potius, quam in Jus vocatus: itaque προσκαλεσάμενος ad litem instituendam, προσκαλεσθαι autem ad faciendam, dirimendam. Hæc omnia exemplis probabo; Tu hæc attente sis animo. Demosth. c. Bætanet. §. γ'. a med. Προκαλοῦνται προσκαλεσθαι ἑμᾶς, ἅς οὐ δεξομένους, ἢ πομπασθαι πάντα τὰ χρέματα πρὸς αὐτῶν καὶ δουλεύειν, ἢ δουλοῦν σφᾶς, ὡς ἐν ἐπιπέδω. In arbitrio itaque litigantium, non in jure constitit. Pergo. Demosth. c. Steph. ψευδεργ. Α. §. β. Οἶμαι γὰρ ἀπαρτὰς ἡμᾶς εἶναι, ἔτι, ἵνα μὴ δυνατὸν πρὸς ὑμᾶς ἀγαγεῖν ἐστὶ τῶν ἀπο-

πραγμάτων, ταύτην προσκλήσεις εἰρήθουσαν οἷον, βασανίζω οἷα ἔστω ἰσχυρίω ἡμῶν ἀπάγει ταύτην ἀφ' ἡμῶν εἶναι. οἷον, εἰ τι ἀπ' ἡρακτοῦ καὶ γέγονεν ἔξω πῶς τῆς χώρας, δόξα καὶ ταύτου ἀφ' ἡμῶν εἶναι, ἄλλῃ δὲ βούλησιν, ὧ τὸ πρῶγμα ἐπὶ ἔρχομαι, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ταύτων. Suidas: Προσκλήσεις, πρὸς ἅς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλῆν κλητῆρας ἔχων Πρέσβευσις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ ἀπαιτῆσθαι ἐπὶ δικαστηρίῳ. Pollux L. VIII. C. VI. §. 62. Πρέσβευσις ἔστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων — ἡ γὰρ ἀμφισβητούντων ἀπαιτῆσθαι τὸ ἐκιδιδομασθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντα — Πρέσβευσις ἢ ἴσθι λύσις τῆς διας ἐπὶ τῆν ἀρσῆσθαι, ἔσθαι, ἢ μαρτυρία, ἢ ἑσθῆσθαι, ἢ ἄλλῃ τῶν ταύτων. Oocurrit Formula Προκλήσεις in Orat. c. Nouram juxta finem, p. 1387. 13. ed. R. Hi igitur sint vocabulorum istorum termini ascri; atque, hac oratione mea duos, rescribes semper, vel volentibus, vel etiam invitibus Mstis, prout hæc legitima et perennis distinctio postulat. Verbi gratia, προσκαλεσθαι c. Aphob. Α. §. β'. fin. non erit omni Codd. προσκαλεσθαι, sed mecum προσκλήσεις. Viciniam προσκαλοῦμαι c. Aphob. ψευδεργ. §. ε'. erit προσκαλοῦμαι, opem ferentibus memoribus. Et similiter in locis innumeris. Hæc autem facias persequenda, ubi de Rep. Atheniensium libere discusso. ΤΑΥΤΩΝ. [v. Scid. et Harpoc. v. ὑπεκλήσεις et ὑπεκλήσεις. Salmas. ad Jus Attic. extant. Idem ad Achill. Tat. Herald. Animadv. L. VI. c. pen. Petit. LL. Att. p. 440. 441. Pollux. Demosth. pro Corona et contra Pansnet. c. Nouram scripsit, §. ιε'. fin. c. Theocr. §. β'. med. §. γ'. post med. §. ζ'. fin. §. β. fin. §. θ'. c. Aphob. Α. §. β'. fin. Aphob. ψευδεργ. §. ε'. Wolk. ad Macart. §. γ'. Index ad Lytalam. Demosth. c. Beotium π. ἰδῆσθαι. §. β. post med. c. Macart. §. γ. fin. scripsit, omnino §. ιε'. med. ιε'. fin. c. Everg. §. β. §. γ'. c. Olymp. §. ε'. ante med. sep. adv. Callip. 2 x

τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν Εὐθύφημος· ἐξέκειτο δὲ πολὺν χρόνον ἔμπροσθεν τοῦ συνεδρίου ἢ φάσις, ἕως λαβεῖν ἀργύριον οὗτος εἴασε, ¹ διαγραφόντων, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. ὅτι δὲ ταῦτα ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν κἀλεῖ, ὃς ἐγραμμάτευε τῇ ἀρχῇ, Εὐθύφημον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λέγε δὴ καὶ τὴν τῶν ἰδόντων ² ἐγκειμένην τὴν φάσιν μαρτυρίαν. λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

κἀλεῖ δὲ καὶ τοὺς τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητὰς, καὶ αὐτὸν τὸν ³ Μίκωνα, οὗ ἔφησε τὸ πλοῖον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀναγίγνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ὡς μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔφησε Θεοκρίνης ⁵ τὸ τοῦ Μίκωνος πλοῖον, καὶ ὡς ἐξέκειτο πολὺν χρόνον ἢ φάσις, καὶ ὡς εἰς τὴν ἀνάκρισιν καλούμενος οὐχ ὑπήκουσεν,

¹ διαγραφῆαι καλούντων ² ἐγκειμένην ³ Μίκωνα ⁴ Μαρτυρίαι. ⁵ τὸ Μίκωνος

pum §. i. §. 9. Vales. ad Harpoor. p. 161. 163. Dem. adv. Eubul. p. 1303. 5. ed. R. pro Phorm. §. 4. fin. §. 8. fin. φροκαλ. — κλητίαν εἰς δίκην. w. Στφο. §. μδ'. fin. Not. ad Lyeurgi §. 9. Lysias bis wrong. In schodis TAYLOR.]

Ἐπιμελητῶν] De his consule Petittum LL. Attic. pag. 511. Vales. ad Harpoorat. p. 70. Meurs. in Pirraeo C. V. et Attic. Lect. I. 19. IDEM.

Διαγραφόντων] [Nam vulgo ita editur] Lege διαγραφόντων. Τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, ταῦτόστι, ἀνακρίονται τὴν ἰδιότητα, καὶ καλούνται αὐτὸν εἰς τὴν ἰδιότητα, καὶ καλούνται αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν (quam secuta est, at apparet, ἡ ἀνάκρισις) τῆς φάσεως. Suidas: Διαγραφῆ δίκης, ἔστιν ἀπαλλαγῆ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φάσις, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ δίκαιου, ἢ κατὰ διάγνωσιν τῶν δικαστῶν, καὶ μάλιστα κατὰ μετὸς ἐγκλήτους. Idem: Ἀνάκρισις, ἐξέτασις ἢ ἐπίστασις ἀρχῆς γνημῆν πρὸ πάντων δικῶν πρὸ πάντων συντιόντων εἰς τὴν ἀγῶνην· ἐξετάξουσι δὲ καὶ αἱ δίκαι ἀσέβων καὶ ταύτας. Locus est sane dubius. Verbi: reconsultibus praetoribus. Pro quo reponas licet: indicationem tolerantibus. WOLF. Lege cum MSSto Aug. εἴασε διαγραφῆναι, καλούντων αὐτὸν εἰς

τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. Jam locus non amplius erit dubius, et quem adduxit noster Wolfius ad exponendam, quid sit Διαγραφῆ, quid Ἀνάκρισις, locum habebant optimum. Jacuit diutius ante conciliium ea Indicatio, donec ille argenti accepto siverit eam induci, antiquari, e totibus expungi, vocantibus eum (sed frustra) ad questionem de causa introducenda, sive consistenda, Judicibus, qui isti rei praerant. Vide omnino Vales. ad Harpoorat. p. 10. et 41. infra ad v. ult. TAYLOR. L. Διαγραφῆαι καλούντων αὐτὸν, ex MS. Aug. AUGER.

Ἐγκειμένη] Ita Editi nonnulli. Sed corrigendum est ἐκκειμένην, ut modo ἐξέκειτο, v. 1. et pon. infra, p. 345. v. 5. in loco parili, τῶν ἰδόντων ἐκκειμένην τὴν φάσιν. Noster c. Midium, §. αβ'. fin. ἐκκείτο πρὸ τῶν Ἐπιμελητῶν, καὶ πάντες ἴπην, Εὐθύφημον Δικαστὴς ἐγγράφατο Δικαστῶν Παιανία λεκταξίον. TAYLOR.

γ'. Ἀνάκρισιν] Recte Budaeus haec vertit: ad judicii constitutionem, causaeque exordium. Vide supra ad v. 3. Ea mente scripsit A. Gellius V. 10. Et cum ad judices conjicienda consistendaeque Causae gratia venissent, tum Protégotas sic exor-

οὐδὲ ἑπιήλθεν, ἀκηκόατε μαρτυρούντων τούτων, οὐς εἰδέναι
 μάλιστα προσέκειν. ὅτι δ' οὐ ταῖς χιλιάσι μόνον ἐνοχός
 ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἀπαγωγῆ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κελεύει
 1325 πᾶσχειν ὁ νόμος οὐτασί, ² συκοφαντοῦντα τοὺς ἐμπόρους
 καὶ τοὺς ναυκλήρους, ῥαδίως ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου γνώσεσθε.
 βουλόμενος γὰρ ὁ τὸν νόμον τιθεὶς, μήτε τοὺς ἀδικοῦντας
 τῶν ἐμπόρων ἀδίκους εἶναι, μήτε ³ τῆν ἄλλως πράγματ'
 ἔχειν, ἀπλῶς ἀπέειπε τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἀνδρῶν μὴ
 φαίνεσθαι, εἰ μὴ πιστεύει ⁴ τίς αὐτῷ δεῖξαι ἐν ὑμῖν ⁵ τὰ γε-
 γενημένα, περὶ ὧν ποιεῖται τὴν φάσιν. εἰς δέ τις ⁶ παρ'
 αὐτὰ ποιεῖ τῶν συκοφαντούντων, ἐνδείξιν αὐτῶν εἶναι, καὶ
 ἀπαγωγῆν. μᾶλλον δὲ λέγει τὸν νόμον αὐτόν. πολλὸν γὰρ
 ἐμοῦ σαφέστερον διδάσκει.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε ⁷ τῶν νόμων ἃ κελεύουσιν πᾶσχειν, ὧ ἀνδρες δικασ-
 σταί, τὸν συκοφάντην; οὐκοῦν εἰ μὲν ⁸ τι πεποικηκότα τού-

¹ ἐπιήλθεν   ² τὸν συκοφαντοῦντα   ³ τῆν ἄλλως] τοὺς ἄλλους   ⁴ τίς
⁵ τὰ] ταῦτα   ⁶ παρὰ ταῦτα κτλ.   ⁷ τὰ τῶν   ⁸ τοῦ νόμου ἃ κελεύει
 • τι • εἰδὸς πεισιμαχία

us est etc. Non est Judicium ipsam, sed
 ipsius preparatorium, ubi quaeritur περὶ
 τῶν συντηθέντων εἰς τὸν λόγον, utrum causa
 instituenda sit, neque. Οὐ πᾶσας δικας,
 inquit Suidas, κελεύουσιν εἰ νόμον εἰσαγα-
 σθαι, ἀλλ' ἐφ' ὧν ἀποτίλλει, καὶ παραγρά-
 φεται, λόγον εἰσαγωγίμου μὴ εἶναι αὐτῶν,
 ἐρρέτερον ἐπὶ τούτῳ γίνεσθαι κρείσσιν, ἢ τις
 δικας ἀνάκρισις λέγεται. IDEM.

ἑπιήλθεν] Repone, Cod. Aug. sdejus-
 sore, ἐπιεξήλθει. Ita in Argumento,
 p. 334. v. 8. φησὶ μὴ αὐτὸν λέγει, οὐκ
 ἐπιεξήλθει δ'. Et, Oratione inuento,
 p. 336. v. 3. φησὶν καὶ οὐκ ἐπιεξήλθει
 τὸν. Infra p. 344. v. pen. δὲς Θεοκρίτος
 αὐτοὶ τὸν φάσιν οὐκ ἐπιεξήλθει. et p. 348.
 v. pen. ἢα Δημοσθένης μὴ ἐπιεξήλθει τὴν
 γραφὴν, ἢ ἐγράψατο αὐτόν. Verte autem:
 cum non peruisse, neque litem intendisse.
 IDEM. M. ἐπιεξήλθει. AUGER.

Ἀδίκους εἶναι] τοὺς ἀδικούντας τῶν ἐμπό-
 ρων τινᾶ, ἀδίκους εἶναι, marg. Moralii. Verum
 omnino extra id, quod res est. Et
 optime mentem Auctoris representavit
 ejus fidissimus Interpres: neque delin-
 quentes esse indempnes, neque insonites uerari.
 TAYLOR.

μήτε τοὺς ἄλλους] Alii μήτε καὶ ἄλλους.
 Forte: μήτε τῆν ἄλλως πράγματ' ἔχειν,
 ταυτίσθαι, μήτε ἐνοχλοῦσθαι. WOLF. Re-

stine omnino antiquam lectionem, quam
 adeo inconsiderate exterminavit Wolfius.
 Miror, hominem, qui tam bonè verterit,
 tam infeliciter hariolari. TAYLOR. Re-
 pone ut in vulgatis μήτε τοὺς ἄλλους, αἰσίοι,
 i. e. eos qui sunt insonites. AUGER. V.
 Bergler. ad Alciph. Epist. I. I. ep. 19.
 et Petit. Comm. in L. A. l. V. t. V. §. V.

Ἀπλῶς ἀπέειπε —] Plane hujusmodi ho-
 mines vetuit delationes facitare: nisi si quis
 est qui confidat se salam facturum vobis ea
 esse perpetrata, quorum ipse delationem fo-
 cesit. Quod si quis alioqui calumniator
 esse sustinerit, hunc et postulare licere et
 deferre voluit. BUDEUS.

τοὺς τισίνους] Forte τοὺς τισιούτους.
 ἀπλῶς ἀπέειπε. eo. μὴ φαῖναι τοὺς τισιούτους.
 Et recte satis Interpres. TAYLOR. L.
 τοὺς τισιούτους. AUGER. Credo non opus
 esse τοὺς τισιούτους. D'Orville ad Char.
 Arhod. l. VII. c. VI. p. 630.

τὰ γεγονημένα] Forte ταῦτα γεγονη-
 μένα. Et [p. 340. v. 6.] τοὺς ταυλιό-
 ρους, τὸν νόμον. Τὸ καὶ παρῆλας. WOLF.
 Recte hoc quidem. TAYLOR.

ἐνδείξιν — ἀπαγωγῆν] Vide Salmas. de
 M. U. pag. 781. 782. Herald. Animadv.
 L. IV. C. IX. §. 9. seq. IDEM.

οὐκοῦν εἰ μὴ τι πεισιμαχία τούτων, ὅν
 ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίτος πεισιμαχίας τὸν

των, ὃν ἔγραψαν ἐν τῇ φάσει Θεσπιῶν πεποιημένοι τὸν
¹ Μίσωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν
 ἀνδρῶσαν, αἰδικεῖ πάντας ὑμᾶς, καὶ δικαίως ὀφείλει τὰς
 χιλιάς. εἰ δὲ πλείωσαν αὐτὸν ² δικαίως οἱ προσῆκεν —
 ἔσται γὰρ ³ τοῦθ' ὁπότερος οὗτος βούλεται — φαίνει, καὶ
 προσκαλεῖται, ⁴ καὶ συκοφαντεῖ τοὺς ναυκλήρους, καὶ τὸν
⁵ νόμον αὐτὸν μόνον τὸν πρότερον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀρτίως ἀνα-
 γκωσθέντα παραβέβηκε, καὶ καταμαμαρτύρησεν αὐτοῦ
 μηδὲν ὑγιὲς, μήτε λέγειν, μήτε πράττειν. τίς γὰρ ἂν παρ-
 εἰς τὸ, δικαίως πράττοντα λαβεῖν τὸ μέρος τῶν χρημάτων
 κατὰ τὸν νόμον, διαλυσάμενος ⁶ ἑβουλήθη μισρὰ κερδοῦμαι,
 καὶ ταῦταις ἐνοχῶν αὐτὸν καταστῆσαι τοῖς νόμοις, ἐξόν,
 ὅπερ ἀρτίως εἶπον, τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν; αὐτὸ
 ἂν εἰς, ὡς ἄνδρες δικασταί, μὴ αὐτὸν συνειδῶς ἑαυτῷ συκοφαν-
 τοῦντι.

δ. Δύο μὲν τοίνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν, οὓς παραβέβηκεν ὁ 1328
 τοὺς ἄλλους παρανόμων γραφόμενος. ἕτερον δὲ ⁷ τὸν τρίτον,
 ὃς ὁμοίως κελεύει κατὰ τὴν τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ τὰς
 ἐνδείξεις τὸν βουλόμενον ποικῖσθαι τῶν πολιτῶν, καὶ εἰ
 τις ὀφείλῃ τῇ Ἀθηνᾷ, ἢ τῶν ἄλλων θεῶν, ἢ τῶν ἐπισημίμων
⁸ τῶν φανήσεται οὗτος ὀφείλων, καὶ οὐκ ἐκτετικῶς ἐπτα-
 κοσίας δραχμῶν, αἷς ὥφλεν ἐν ταῖς εὐθύταις τῷ ἐπισύμῳ
 τῆς αὐτοῦ φυλῆς. καὶ μοι λέγε τοῦτ' αὐτὸ τοῦ νόμου.

¹ Μίσωνα, καθυφῆκε
² δικαίως αὐτὸν
³ [τοῦθ']
⁴ [καί]
⁵ νόμον * εἰ καὶ μὴ τὸν πρ., ἀλλὰ * γὰρ τὸν ἀρτ.
⁶ ἑβουλήθη
⁷ Decet actionibus.
⁸ τῶν * φ' φασιόται

Μίσωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα] Vix sanam
 erodideam constructionem, nisi et lectio-
 ne et interpunctione hunc in modum
 correcta: αὐτοῦ εἰ μὴ τι προσήκετο
 τούτων, ὃν ἔγραψαν ἐν τῇ φάσει Θεσπιῶν πε-
 ποιημένοι, τοῦ Μίσωνος, καθυφῆκε τὸ πρᾶ-
 γμα. Nolim vno contendere, si valis re-
 tinere κατωκίμαι τὸν Μίσωνα. JURIN.

Μίσωνα] Μίσωνα φῆκε, καθυφῆκε κ. τ. λ.
 Imperfecta est enim aliigena constructio.
 delato Misonis praesertim est. WOLF.
 Omnino est aliquid istiusmodi. Labet
 enim Sententia. Dia suspicabar, κτωκί-
 ματα — τὸν Μίσωνα absolute dici, ut solet
 aliquando Graeci Scriptores. TAYLOR.
 Minime male, Taylorus accusativum ab-
 solutum agnoscit. Credo accusativum praesertim,
 quia sequitur accusativus τὸ πρᾶ-

γμα per quasi appositionem. Certo cum
 Jurino, et hic more suo metationem tes-
 tante, nullo fecerim modo. D'Orville ad
 Char. Aphrod. l. VII. c. VI. p. 642.

καὶ τὸν νόμον] Dele mī. JURIN. Vid.
 Petit. Comm. in L. A. l. V. t. V. §. IV.

πρότερον] Ferri potest, sed quia se-
 quitur διαλυσάμενος, quid si πρᾶττον
 legas? WOLF. Verto: Quis, negligit be-
 neficio Legis, quae ei dimidium bonorum
 assignat recte pernegavit, partum insellum
 male rem transigendo? MOZ, v. 12. καὶ
 τοῦτο Ald. hand male. Et deinde, ibid.
 καταστῆσαι Cod. Aug. TAYLOR. Sed
 vulgata satis proba. D'Orville ad Char.
 Aphrod. l. V. c. IV. p. 453.

δ. φασιόται] Ante φασιόται videtur
 desiderari καὶ ἔν τῷ δ. AUGER.

ΝΟΜΟΣ.

ἐπίσχεσ. ἀκούεις οὕτως τί λέγει; ἢ τῶν ἐπινύμων τῶ. λέγει δὴ τὴν τῶν φυλετῶν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ταχύ γ' ἂν οὗτος, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἀνδρῶπων ὀλίγων φροντίσειεν, ἢ τῶν ¹τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων, ὡς περὶ ὃ ²Μίκων, ὅστις τοὺς φυλέτας παρόντας οὐτ' ἔδεισεν, οὐτ' ³ἠσχύνθη; τοῦτο μὲν, οὕτως αὐτῶν τὰ κοινὰ διοικήσας, ὡστ' ἐκείνους κλοπῆν αὐτοῦ καταγνῶναι· τοῦτο δὲ, ὄφλων, καὶ τοὺς νόμους ἀκριβῶς εἰδῶς, ὅτι ⁴κωλύσασιν αὐτὸν γραφῆσθαι γραφῶς ἕως ἂν ἐκτίσῃ, βιαζόμενος, καὶ νομίζων δεῖν τοὺς μὲν ἄλλους τοὺς ὀφείλοντας μηδενὸς μετέχειν τῶν κοινῶν, αὐτὸν δὲ κρείττω τῶν νόμων εἶναι. φῆσει τοίνυν τὸν πάσπεν, ⁵οὐκ αὐτὸν, εἶναι, τὸν ἐν τῇ γραμματείῳ γεγραμμένον· καὶ περὶ τούτου πολλοὺς ἐρεῖ λόγους, ὡς ἐκεῖνος ἐστίν. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ἀκριβῆς, ὁπότερός ἐστιν, οὐκ ἔχω λέγειν· εἰ δ' οὖν ἐστίν, ὡς οὗτος ἐρεῖ, πολὺ δικαιότερον εἶναι νομίζω καταψηφίσασθαι ὑμᾶς αὐτοῦ, εἰ ταῦθ' οὕτως ἐστίν. εἰ γὰρ, ὀφείλοντος αὐτῷ τοῦ πάσπενου πάσαι, καὶ τοῦ νόμου κελεύοντος κληρονομεῖν ταῦτον τῶν ἐκείνου, προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάσαι γραφῆσθαι, γραφεται, καὶ διὰ τοῦτο αἰσθεται δεῖν ἀποφευγεῖν, ὅτι πονηρὸς ἐκ τριγωνίας ἐστίν, οὐ δίκαια ἐρεῖ, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὡς οὖν καὶ παρ' αὐτοῦ Θεοκρίνου ὁμολογεῖται ⁶ταῦτ' εἶναι τὸ ὄφλημα, καὶ πατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ ⁷αὐτῶν

1327

¹ τῶν   ² Μίκων   ³ ἠσχύνθη,   ⁴ κωλύσασιν   ⁵ οὐκ αὐτῷ   ⁶ ταῦτον
⁷ αὐτοῦ κ. τ. ἀ., καὶ τοῖς

Ὀλίγων] Ita impressi omnes prae-
 ter Molianum, qui clare habet ὀλίγων. Eam
 locutionem defendit Scholiastes: Ὀλίγων
 φροντίσται] τῶν ἴσται ὀλιγοφροντίσται. Et
 recte sane. Dolendum est ergo τὸ ἂ post
 φροντίσται, nempe, ἀνδρῶπων τῶν τὸ πλε-
 ῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων. Curabit iste scilicet
 eos homines, qui maximam etatis partem
 in negligendo contrahunt! Inter quos et τὸς
 παρόντας φυλέτας utilis est distinctio. ΤΑΥ-
 ΛΟΞ.

Βιαζόμενος] Responde tούτους βιαζόμε-
 νος, ad sustentandam Grammaticam, quae

visa est laborare. Aut hoc pacto demum:
 τοὺς νόμους, οὐς ἀκριβῆς ἦδει. — βιαζόμε-
 νος. IDEM. Vid. Petii. Comm. in L. A. l.
 IV. t. IX. §. XIII.
 Γράφεται] Ita marg. Benenati. ἰγγρά-
 φετο Aug. ἰγγράφεται Editi. Forte
 αἰ γὰρ — προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάσαι γραφῆ-
 σθαι, ἵτι γράφεται ΤΑΥΛΟΞ.
 Κατετάξατο] Καταπέλασθαι apud De-
 mosthenem est quod Jcti vocant pecuniam
 constituere, cujus rei tractatus est l. XIII.
 digestorum. Cic. ad Attic. l. XVI. 'Seis
 mo jampridem constituisse Montani no-

καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τοῖς βουλομένοις εὐορκεῖν οὐ καλῶς ἔχει ταύτην ἀπογινώσκειν τὴν ἐνδείξιν· λάβε μοι τὸ ψήφισμα ὃ εἶπεν ἐν τοῖς φυλάταις Σκιρωνίδης.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

προσελθὼν δ' οὗτοσὶ Θεοκρίνης ὁμολόγησεν ὀφείλειν καὶ ἐκτίσειν ἐναντίον τῶν φυλετῶν, ἔπειδ' ἂν προσιόντας ἡμᾶς ἦσθετο, καὶ βουλομένους ἀντίγραφα τῶν ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένων λαβεῖν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

πολύ γ', ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ¹ Λεοντίδας τοὺς ἀναγκάσασθαι ἀποδοῦναι Θεοκρίνην τὰς ἐπιτὰ μνᾶς ἐπηνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦτον.

ἑ. Τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστίν, — ὁμολογῶ γάρ τῶν τούτῳ πεπραγμένων τὰ πλείστα ἐζητακέναι —, καθ' ὃν ὀφείλει πεντακοσίας δραχμαῖς Θεοκρίνης οὗτοσὶ, οὐκ ἐκτετικότες αὐτῷ τοῦ πατρὸς, ἄς προσώφλεν ἀφελόμενος τὴν Κηφισοδώρου θεράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν, ἀλλὰ διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα τὸν λογογράφον, ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασιν, ὥστε μὴτ' ἐκτίσαι, μὴτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι. ἄς οὐδὲν ² μὲν ἦττον οἶμαι Θεοκρίνης ὀφείλει νυνὶ κατὰ τὸν νόμον. οὐ γάρ, εἰάν Κτησικλῆς ὁ μέτοικος συγχωρήσῃ τούτῳ, πονηρὸς πονηρῷ, μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν ³ προσόφλοντα κατὰ τὸν ¹³²⁸ νόμον, διὰ τοῦτο δεῖ τὴν πόλιν ⁴ ἀποστερεῖσθαι τῶν ἐκ τῶν νόμων ἐπικειμένων ⁵ ζημιῶν· ἀλλὰ προσήκει τοὺς ἀντιδίκους, ὑπὲρ μὲν τῶν ἰδίων, ὅπως ἂν ⁶ αὐτοὺς πείθωσι, διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, ὑπὲρ δὲ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον,

¹ Λεοντίδας   ² [μὲν]   ³ προσοφίλοντα   ⁴ ἀποστερεῖσθαι   ⁵ ζημιῶν;   ⁶ αὐτοὺς

mine H-S. XX. dissolvere. BUDÆUS.

Τῶς βουλομένοις] Melius καὶ τῶς βουλομένοις, ut recte se habent Editiones superiores. TAYLOR.

ΨΗΦΙΣΜΑ. πολὺ γ'] Delerem titulum ΨΗΦΙΣΜΑ, quæ mihi videtur recidendus, ut superfluous et sensum impediens. AUGER. Ἐπηνέσατ' Ἐπεινέσατ'. JURIN. AUGER.

ἢ τούτῳ] Deesse aliquid post hanc vocem omnino arbitror: Πολὺ — Λεοντίδας

— ἐπηνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τούτῳ * * *. Vel fortasse post λαβεῖν supra v. 8. Nam quæ ibi sequuntur, ex abrupto omnino sequi videntur. TAYLOR.

ἑ. ὀφείλει] Scribe, ut alii, ἄς οὐδὲν μὲν ἦττον οἶμαι Θεοκρίνης ὀφείλει, vel, ut alii demum, ἄς οὐδὲν μὲν ἦττον οἶμαι Θεοκρίνης ὀφείλειν. IDEM.

Αὐτοὺς] Lege αὐτοὺς, i. e. se ipsos. In Oratione proxima, c. NEMGRAM, p. 1360. 20. ed. R. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλος πως ἀλλήλους

ὅπως ἂν οἱ νόμοι κελεύωσι. καὶ μοι λέγε ¹ τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἡμῖσι τοῦ τιμήματος ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δόξῃ μὴ δικαίως ² εἰς ἐλευθερίαν ἀφελεῖσθαι, καὶ τὴν τοῦ Κηφισοδώρου μαρτυρίαν.

NOMOS. MARTYRIA.

λέγε δὴ καί κεινον τὸν νόμον, τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλη, εἴαν τε ἐγγεγραμμένος ἦ, εἴαν τε μὴ.

NOMOS.

5'. Πῶς οὖν ἄλλως, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, προσήκει τὸν δικαίως κατηγοροῦντα ἀποφαίνειν ὀρθῶς ἐνδεδειγμένον Θεοκρίνην τουτονί, καὶ μὴ μόνον ἔνοχον ὄντα τῇ ἐνδείξει κατὰ τὰς χιλίας ἐφ' αἷς ἐνδεδεικται, ἀλλὰ καὶ ³ πολλοῖς ὀφλήμασιν; ἐγὼ μὲν οὐδαμῶς νομίζω. οὐ γὰρ δὴ γε προσδοκᾶν δεῖ, Θεοκρίνην αὐτὸν ὁμολογήσειν ὀφείλειν ⁴ ὑμῖν τῷ δημοσίῳ, καὶ δικαίως ἐνδεδειχθῆναι φήσειν· ἀλλὰ τούναντίον, πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πάσας αἰτίας οἴσειν ὡς καταστασιάζεται, ὡς διὰ τὰς τῶν παρανόμων γραφαῖς εἰς ταῦθ' ἦκει. λοιπὸν γὰρ ἐστὶ τοῦτο τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐξελεγχομένοις, αἰτίας καὶ προφάσεις εὐρίσκειν, αἷ τινες τοῦ παρόντος ὑμᾶς ποιήσουσι πράγματος ἐπιλαθόμενους, τοῖς ἔξω τῆς κατηγορίας λόγοις προσέχειν. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ μὲν ἐώρων ἐν τοῖς ἀνεγνω-
1329 σμένοις νόμοις γεγραμμένον, ταῦτα δ' εἶναι κύρια περὶ τῶν συκοφαντούντων, ἂν μὴ Θεοκρίνης ἐνδειχθεὶς αἰτιασθῆναι βούληται Θουκυδίδην, ἢ Δημοσθένην, ἢ καὶ τῶν πολιτευομένων ἄλλον τινὰ, ἥσυχίαν ἂν ἦγον· νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὀρῶ τῶν σκήψεων ⁵ ὑπὸ λόγον οὔσαν ἐν τοῖς νόμοις, οὐδὲ

¹ τὸν τε νόμον

² εἰς τὴν ἐλευθερίαν

³ πολλοῖς ἄλλοις ὀφλήμασιν

⁴ ὑμῖν ὀφείλειν

⁵ ὑπέλογον

παύθουσι. IDEM.

5'. Ὁμολογήσειν] Forte ὁμολογήσειν ὑμῖν ὀφείλειν. Ἐμῖν τῷ δημοσίῳ, aut ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ minus placet. WOLF. ὑμῖν τῷ δημ. pro ὑμῖν τῷ δημ. AUGER. Ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν] Dele prepo-

sitionem. Ita c. Aristogit. A. §. 15. ὡς τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἀλισκόμενοι. TAYLOR.

Ἐπὶ λόγον] Ἐπὶ λόγον marg. Benebat. Et, melius adhuc, ὑπέλογον, MS. Augustanus. TAYLOR. M. ὑπέλογον,

καινήν, ὡς τε ¹ προσέχειν νῦν πρῶτον ἀκούσαντας, ἀλλὰ
 μυριάκις παρὰ τῶν κρινομένων εἰρημένην. αἰκούσ δὲ καὶ
² παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, ὧ ἀνδρες δίκασται, ὡς ἄρα προσ-
 ἦκόν ἐστιν, ὅλως μὲν μηδενὶ μηδεμίαν συγγνώμην ὑπαί-
 χειν παραβαίνοντι τοὺς νόμους· εἰ δ' ἄρα δεῖ, μὴ τοῖς συν-
 εχῶς οὖσι πονηροῖς, μηδὲ τοῖς ἐπ' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους
 προιεμένοις, — οὐ γὰρ εἰκός — ἀλλ' οἱ τινες ἂν διὰ τὴν
 αὐτῶν ἀπραγμοσύνην ἀκοντές τι τῶν γεγραμμένων παρα-
 βῶσιν, ἂν οὐδεὶς ἂν δήπου Θεοκρίνην τούτου φήσειεν εἶναι,
 ἀλλὰ τούναντίον, οὐδενὸς τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἄπειρον. διὸ
 καὶ δεῖ φυλάττειν αὐτὸν, μὴ πρὸς τοὺς ἐμούς λόγους, μηδὲ
 τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους ἀποβλέποντας· οὐ γὰρ δι-
 καιον, τοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους, μακροῖς λόγοις
 καὶ κατηγορίαις προσέχειν, ἀλλ' οἷς ἂν ἀπαντες ῥαδίως
³ ἐπακολουθήσετε, καὶ δι' ὧν δόξετε πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει,
 τῶν νόμων ἀξίως ταύτην τὴν ἐνδείξιν δικάσαι· σαφῶς ⁴ ἐρω-
 τῶντας, τί λέγεις, Θεοκρίνη, καὶ πάντες οἱ τῶν αὐτῶν
⁵ τούτων μετέχοντες; ἀξιούθ' ἡμᾶς, κατὰ τοὺς νόμους
 ὁμωμοκότας δικάσειν, παρὰ τούτους διὰ τοὺς ὑμετέρους
 λόγους ψηφίζεσθαι; μεμαρτυρηκότος ⁶ μὲν ἡμῖν τοῦ Μί-
 κωνος, καδ' οὐ δοὺς Θεοκρίνης οὐτοσί τὴν φάσιν, οὐκ ἐπεξ-
 ἤλθε, καὶ πεποιηκότος ⁷ αὐτὸν τούτοις ὑπόδικον; ὁμολο-

1 προσέχειν,

2 [σπασί]

3 ἰσκαλονδόντες

4 ἐρωτῶντες

5 τούτων

6 μὲν ἡμῖν τοῦ Μικωνος

7 αὐτῶν

uno verbo. AUGER.

φυλάττειν] Idem est quod τηρεῖν. Quae
 ambo verba non solum notant apud Atti-
 oem, custodire, servare; sed observare ali-
 quom vel aliquid, ut ne faciat vel ne fiat,
 vel ut aliquid faciat vel fiat. D'Orville ad
 Chor. Amphod. l. V. c. II. p. 442.

τῶν αὐτῶν τούτων μετέχοντες] Forte τῶν
 αὐτῶν τούτων μ. WOLF. Similiter scribit
 Ced. Aug. sine dubio recte. Mox, v. 18.
 adde ex marg. Benenati, ἡμᾶς, τοὺς κατὰ
 τοὺς νόμους ἡμ. δικ. TAYLOR. τούτων delen-
 dum mihi videtur. AUGER.

Μεμαρτυρηκότος] Verte hæc: Quid? Num
 postulatis, ut — nos — contra leges decerna-
 mus: Cum Mico testimonium perhibuit —?
 Cum Scriba confessus sit —? Caetera. TAY-
 LOR.

ἡμῶν] Perperam hæc Wolfus; nec
 enim hæc accipienda sunt, quasi Orator
 jadeses alloquatur, sed quasi jadeses pa-

tronis Theocrisis respondeant. JURIN.

Προσηκότος αὐτῶν πόντος ἰσθμίων] Πότε-
 ρον τοῖς ἐπ' ἡμῶν λεγόμενοις, ἢ τοῖς δικασταῖς;
 WOLF. Magnus sane est error, quem hic
 erravit Wolfus. Res ita se habet, contra
 se ille opinatur. Quanquam improbat
 maxime Jurisprudencia Attica de auditions,
 ut dicitur, testimonium, οὐδὲ μαρτυρῶν ἐπι-
 ῶν ἴσων εἰ ἡμῶν, sit Demosthenes in Orat.
 c. Eubul. p. 1200. 16. ed. R. οὐδ' ἐπ' οὐκ
 φαύλος ἐάνν ἠγλήμασι, verumtamen erat
 in ea Gento Ἐκμαρτυρία, quæ dicebatur.
 Id vocabuli expedit Grammatici. Nempe
 ubi ille, qui alicujus rei αὐτόματος facit,
 vel 1) supremum diem obierit, vel 2) per-
 egre abesset, vel 3) morbo scitico labo-
 raret, ibi aliena fide necesse erat agere;
 atque admittæ Tabula non scientis, sed
 auditionis. Admissæ nempe, in quantum
 valere aut poterant, aut deberent. Poss
 erat, ut hujusmodi esset testimonium Mi-

γαῦντος δὲ τοῦ γραμματέως λαβεῖν τὴν φάσιν παρὰ τοῦ
 1330 του, καὶ ¹ πεποιθηκίας τῆς μαρτυρίας τῆς ὀλίγου τι πρότε-
 ρον ἀναγνωσθεΐσης ² αὐτὸν ὑπόδικον; ἐτι δὲ τῶν τοῦ ἐμπο-
 ρίου ἐπιμελητῶν μόλις μὲν, ἀλλ' οὐ ταῦτα τούτοις με-
 μαρτυρηκότων; πρὸς δὲ τούτοις τῶν ἰδόντων ἐκκεκλιμένην
 τὴν φάσιν, καὶ προσελθόντων τοῖς ἀρχουσι μαρτυρούντων,
 ὡς περ ³ ὀλίγου πρότερον ἠκούσατε;

ζ'. Ἄλλ' οὐ δίκαιον, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὐ γὰρ δὴ διὰ
 τὸν τρόπον γε τὸν τοῦ φεύγοντος, καὶ τὸν βίον, ψευδῆς
 ὑποληψέσθε τὰς μαρτυρίας τὰς ἀνεγνωσμένας εἶναι πολλὴ
 γὰρ ἐκ τοῦ τρόπου σαφέστερον ἐπιδείκνυται Θεοκρίνης τοι-
 οὔτος ὢν, ἢ διὰ τῶν εἰρημένων. τί γὰρ οὐ πεπόνηκεν αὐτός,
 ὢν ἂν πονηρὸς καὶ συκοφάντης ἄνθρωπος ποιήσῃεν; οὐ διὰ
 μὲν τὴν τούτου πατηρίαν ⁴ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ δεσμοδεσῶν,
 καὶ τούτῳ χρώμενος συμβούλῳ, τοιοῦτος ἔδοξε παρ' ἑμῶν
 ἄνθρωπος εἶναι, ὥστε οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη τῶν
⁵ ἐπιχειροτονιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησε;
 καὶ εἰ μὴ δεομένων αὐτῶν, καὶ ἰκετευόντων, καὶ λεγόντων,
 ὡς οὐκ ἐτι πρόσσιι Θεοκρίνης πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἐπέσθηδ'
 ὑμεῖς, καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς, πάντων
 ἂν αἰσχίστα οἱ συνάρχοντες ἐπεπόνθεισαν. καὶ τούτων οὐ-
 δὲν με δεῖ μάρτυρας ὑμῖν παρασχέσθαι. πάντες γὰρ ἴστε
 τοὺς ἐπὶ Λυκίσκου ἀρχόντος δεσμοδέτας, ἀποχειροτονη-
 θέτας ἐν τῷ δήμῳ διὰ τούτων. ἂν ἀναίμηνησκομένους
 ὑμᾶς χρῆ τὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνειν εἶναι τούτον καὶ πρό-
 τερον καὶ νῦν. οὐ πολλῶ τσίινυ χρόνῳ ὕστερον τῆς ἀποσχέσε

¹ πεποιηκίας καὶ τούτῳ διὰ τῆς μ.

⁴ Deest articulus.

² αὐτῶν

³ ὀλίγου τι πρότερον

⁵ ἐπιχειροτονιῶν ἰσῶν, ἀλλὰ

conia: qui, cum ad mercataram animum applicuit, plusculum ætatis (p. 341. v. 7.) peregre contrivit. Id tamen est secus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, sciens prudensque testimonium dixit, jurjurando pressens confirmavit, seque obnoxium his actionibus fecit, quæ in male fidei testes instituntur. TAYLOR. [v. Schol. ad Æschin. or. κ. p. 30, 32. ed. Steph. In schedis IDEM.] αὐτῶν cum spirita aspero. τούτους, l. e. suo et ejus advocatis. AUGER.

Καὶ πεποιηκίας] Cod. Augustanus habet; καὶ πεποιηκίος καὶ τούτου δὲ διὰ τῆς μαρτυρίας κ. τ. λ. Quo sane ad-

VOL. IV.

missio, iteram certigas αὐτῶν ὑπόδικον Sed vulgata arbitror satis bene se habere. TAYLOR. F. add. καὶ ante αὐτῶν. AUGER.

Ὀλίγου πρῶτερον] Ὀλίγου πρῶτερον. JURIN.

ζ'. Ἐπιχειροτονῶν] Neglexit id Wolfius inter interpretandum. Nimirum commode vertendi spem omnem abiecit. Repose. cum Aug. ἰσημιονιῶν οὐσαν, cum suffragia celebrantur, in tempore suffragandi, die suffragationis. TAYLOR. Taylorum exscribit Angerus. Vid. Petit. Comm. in L. A. l. III. t. II. §. VI.

Καὶ ἰστηρίων] Restitui conjunctionem ex Editt. Ald. et Latæc. TAYLOR.

2 Y

ροτοσίας, τελευταίως αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ Σιαίω Θανάτῳ, τοιοῦτος ἐγένετο περὶ αὐτὰν αὐτός, ¹ὡς τε ζητῆσαι τοὺς 1331 δρᾶσαντας, καὶ πυθόμενος οἱ τινες ἦσαν, ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἣν ἐκεῖνος ἀρχὴν ἐτελεύτησεν, ἱεροποιοῦς ὢν, παρὰ τοὺς νόμους ἤρχεν οὗτος, οὐτε λαχῶν, οὐτ' ἐπιλαχῶν ὑπὲρ ὧν δ' ἔπαθεν ²ἐκεῖνος, μέχρι τούτου σχετλιαζὼν περιήει, καὶ φάσκων εἰς Ἄρειον πάγον Δημοχάρην προσκαλεῖσθαι, ἕως διελύσατο πρὸς τοὺς τὴν αἰτίαν ἔχοντας. χρηστός γ' ³ἐστὶ, καὶ κρείττων χρημάτων; οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν. οὐ γὰρ τοσούτων δεῖσθαι φασι δεῖν τὸν δικαίως καὶ μετρίως τῶν κοινῶν ἐπιμελησάμενον· ἀλλὰ πάντων τούτων εἶναι κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσα εἰς ἑαυτοὺς ἂ λαμβάνουσι.

ἦ. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ⁴αὐτοῦ πεπραγμένα, ταυαῦτά ἐστίν, ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν προσελθὼν διαπέμπεται — δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκείους —, ἄξιον ἀκούσαι. ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῷ πεπραγμένων. ταῦ γὰρ πατρός κατηγορῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτε τὴν τῶν παρανομῶν αὐτὸν εἰδίωκε γραφὴν, ἔλεγεν ὡς ⁵ἐπιβουλεύμενος ὁ παῖς εἶη, περὶ οὗ τὸ ψήφισμα γεγραμμένον ἦν, ἐν ᾧ τὴν ⁶σίτησιν ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατήρ τῷ ⁷Ἰσομάχῳ υἱῷ λέγων, ὡς, εἰάν ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πατρῶον οἶκον ὁ παῖς, ἀπολωλεκῶς ἔσται τὴν οὐσίαν ἀπάσαι, ἣν Αἰσχύλος ὁ ποιησάμενος αὐτὸν υἱὸν, ἔδωκεν αὐτῷ. ψευδόμενος. οὐδενὶ γὰρ πώποτε, ὧ ἄνδρες δικασταί, τούτο τῶν εἰσποιοηθέντων συνίβη. καὶ τούτων πάντων αἴτιον ἔφη Πολύευκτον γεγενῆσθαι, τὰν ἔχοντα τὴν μητέρα τοῦ παιδός, βουλόμενον ἔχειν αὐτὸν τὴν τοῦ παιδός οὐσίαν. ὀργισθέν- 1332 των δὲ τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, καὶ νομισσάντων

¹ ὡς ἀναζητήσας
⁴ αὐτῷ

² ἐκεῖνος, ὅπως μέχρι
⁵ ἐπιβουλεύμενος

³ ἐστὶ, καὶ πιστός, καὶ κρείττων
⁶ σίτησιν
⁷ Ἰσομάχῳ

[ὄνομα ζητήσας.] Aug. ὅτι ἀναζητήσας εἶβ. Hocis hoc quidem, Talem esse erga fratrem praeiudicium modo suscipit, ut, postquam res istius cordis investigaverit, et eandem exploraverit, ubi essent, argento accepto dimiserit. IDEM. M. ἀναζητήσας. AUGER.

[Προκαλιθεῖται.] Omnino. In Edit. Ald. et Par. erat προκαλιθεῖται. Vide, quae

modo attulimus ad p. 337. v. κλ. TAYLOR. ἢ Δουρίους etc.] Se dicat, cum a domesticis caritate recesserit, nominem vobis habere caritorem. WOLF.

[Ἐπιβουλεύμενος.] Vel ἐπιβεβουλεύμενος potius, quo modo scribitur in Augustano optimo. TAYLOR. AUGER.

[Σίτησιν.] Hæc explanabit Valerius ad Harpocrat. pag. 171. TAYLOR.

αὐτὸ μὲν τὸ ψήφισμα, καὶ τὴν δωρεὰν κατὰ τοὺς νόμους εἶναι, τῷ δὲ ὄντι τὸν παῖδα μέλλειν ἀποστερεῖσθαι τῶν χρημάτων, τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν, ὡς μετὰ Πολυεύκτου ταῦτα πράττοντι, τούτῳ δ' ἐπίστευσαν, ὡς δὴ βοηθήσαντι τῷ παιδί. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου γενόμενα, τοιαῦτα καὶ παραπλήσια τούτοις ἦν. ὡς δ' ὁ χρηστός οὗτος ἄργισμένους ἤσθετο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πεπιστευμένον αὐτὸν, ὡς οὐ παντόπασιν ἀνόσιον ὄντα, προσκαλεσάμενος τὸν Πολυεύκτον, ἀποφέρει γραφὴν κατ' αὐτοῦ κακώσεως πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ¹ δίδωσι τὴν πρώτην λῆξιν Μησαρχίδῃ τῷ παρέδρῳ. λαβὼν δὲ ² τὰς τριακοσίας δραχμὰς παρὰ τοῦ Πολυεύκτου, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἀποδομένος μικροῦ λήμματος, ἐφ' οἷς τῷ πατρὶ ἐτίμησατο δέκα ταλάντων, ἀπηλλάγη, καὶ τὴν γραφὴν ἀνείλετο, προδοὺς τὸν ὄρφανόν. καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

Ζ'. Εἰ τοίνυν εὐπορος ἦν ὁ πατήρ, καὶ δυνατός, ³ ὃ ἄνδρες δικασταί, πορίσαι χιλίας δραχμὰς, ὅπως ἂν ἀπηλλάγη τῆς γραφῆς τῆς τῶν παρανομῶν τοσοῦτον γὰρ αὐτὸν ἦν οὐτοσί. καὶ μοι κάλει Φιλιππίδην τὸν Παιανίδα, πρὸς ὃν ἔλεγε ταῦτα Θεοκρίνης οὐτοσί, καὶ τοὺς ἄλλους, οἳ συνίσασσι τούτῳ ταῦτα λέγοντι.

¹ Δίδωσι [αὐτῷ] τὴν λῆξιν

² [τὰς]

³ ὁ ἄνδρες δικασταί, καὶ δυνατός

τῶν πρώτων] Non intelligo primam et secundam λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum Editis (nam unde hanc lectionem arripuerit Wolfus, nondum investigare potui) δίδωσι πρὸς τὴν λῆξιν, dicam ei scribis, et Mnesarchidæ dat, ut hominem compelleret in iudicium. IDEM.

[Παρέδρῳ] Forte πρὸς ἑδρῶν, prasidi. WOLF. Insaniter. Παρέδρῳ sunt Assessores, juris scientia imbuti, additque iis magistratibus, qui, sorte delecti ad munus aliquod publicum administrandum, id propter imperitiam, aut aliud vitium, pleno exsequi non poterant. Ita noster infra c. Nem. p. 1372. 24. ed. R. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀνάγκην

τὴν ἑαυτοῦ, τούτων κέρειδρον κωλύσαντο, ἵνα διοικήσῃ τὸν ἄρχον. Ita etiam c. Midiam §. μδ'. "Ἐπιτρος ἀδικῶν πρὸς ἰδὲσθαι — καὶ κατηχερωτοῦσθαι αὐτοῦ κερειδρῶν οντος ἄρχωντι τῷ υἱῷ. Harpoer. in v. Πολύ ἐστι τῶσμου πρὸς τι τοῖς μήτρῳσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Λεωτοσίλῳς ἔ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτικῇ φασὶ λαμβάνουσι δι' ἀπερίειδους ἔ τι Ἀρχων καὶ ὁ Πολύμαρχος, διὰ ἐκείτῳ, οὗς ἂν ἐκλύτῳσι καὶ οἷτοι δευμάχουσι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὸν κερειδρῶν, καὶ εἰδίους δίδωσιν, ἵνα τὸν κερειδρῶν. Adde Biset. ad Aristoph. Av. 1751. Sigon. de Rep. Athen. IV. 3. Poll. L. VIII. C. IX. §. 92. TAYLOR.

"Ἐπιπέσαντε] Litem estimavit, condemnandum postulavit et curavit, eo modo quo

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὅτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, Θεοκρίνης, εἴ τις αὐτῶ
 τὰς χιλίας δραχμὰς ἐδίδου, τὴν ¹ γραφὴν ἀνείλετο, τὴν
 κατὰ τοῦ πατρὸς, ἠγοῦμαι πάντας ὑμᾶς πιστεύειν, καὶ ¹³³³
² εἰ μὴδεὶς ἐμαρτύρησεν· ὅτι δὲ πολλὰς ἐτέρας προσκαλε-
 σάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε, καὶ μικρὸν ἀργύριον
 λαμβάνων ἀπαλλάττεται, τοὺς δόντας ὑμῖν αὐτοὺς καλῶ,
 ἵνα μὴ πιστεύητε αὐτῷ λέγοντι, ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς
 παράνομα γράφοντας, καὶ ὡς, ὅταν αἱ τῶν παρανόμων
 γραφαὶ ἀνααιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται. ³ ταῦτα γὰρ οἱ
 πάντα πωλοῦντες λέγειν εἰδισμένοι εἰσὶ. κάλει μοι Ἀρι-
 στόμαχον Κριτοδῆμου Ἀλωπεκῆθεν· οὗτος γὰρ ἔδωκε, μάλ-
 λον δ' ἐν τῇ τούτου οἰκίᾳ ἐδόθη τρί' ἡμιμναῖα τούτῳ τῷ
 αἰδωροδοκῆτῳ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ Ἀυτομέδων ἔγραψε
 τοῖς Τενεδίοις.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

λέγε δὴ καὶ τῶν ἄλλων ἐφεξῆς τὰς τοιαύτας μαρτυρίας,
 καὶ τὴν Ὑπερίδου, καὶ Δημοσθένους. τοῦτο γὰρ ἐστὶ
 ὑπερβολή, τὸ παρ' ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξιώσαι λαβεῖν, ³ τοῦτον
 ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἰ. Οὗτος τοίνυν αὐτίκα φήσει, διὰ τοῦτο τὴν ἔνδειξιν
 καθ' αὐτοῦ γεγονέναι, ἵνα Δημοσθένης μὴ ἐπέξείλη τὴν
 γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτὸν, μηδὲ Θουκυδίδῃ δεινὸς γὰρ

¹ γραφὴν ἂν ἀνέλετο ² εἰ μὴ μὴδεὶς
⁴ Μαρτυρία.

³ (ταῦτα γ. ο. κ. π. λ. εἰδισμένοι πάντες εἰσὶ.)
^δ τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα

καταλύεσθαι dicitur. BUDÆUS.
 Ὁ Ἀπίλετο] Rescribe: Ὅτι — Θεοκρίνης
 — τὴν γραφὴν ἂν ἀνέλετο. TAYLOR.

Πολλὰς ἐτέρας]. Lego πολλοὺς ἐτί-
 ρους. Constat quidem potuit, si solum-
 modu dixisset γραψάμενος, sc. γραφάς;
 at cum προσκαλεσάμενος quoque adiecit,
 necesse est, ut personas intelligamus, qui-
 bus utrumque congruit. IDEM.

Τρί' ἡμιμναῖα]. Δύο μναὶ καὶ ἡμίσημα,
 ut in Androtioniana, [ῥ. ς'.] πένδ' ἡμι-
 τάλαντα. WOLF. Falsa hæc. Intellige
 omnino unam minam cum semisse. Vide

Casaubon. ad Theophrast. C. 6. et quem
 nos annotavimus ad Orat. c. Androt. ῥ. ς'.
 et ad Marmor Sandvicensæ pag. 32. TAY-
 LOR. Sequi Græci non habent quomodo
 una vocabula significant, nec ideo minus
 eleganter id exprimiunt. Cum sequenti-
 nam dicere vellet Demosthenes, τρία ἡ-
 μιμναῖα dixit, hic est, tres semiminas. De
 Asse etc. l. I. p. III. BUDÆUS.

Ἀξιώσαι]. Vel ἀξιώσαι. TAYLOR.
 Τούτων] Plenius et melius Aug. τῶ-
 τον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν.
 IDEM.

ἴσθι ψεύσασθαι, καὶ μηδὲν ὑγίης εἰπεῖν. ἡμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τοῦτ' ἐπεσκευάμεθα, καὶ δείξομεν ὑμῖν οὐδὲν τὴν πόλιν βλαπτομένην, οὔτε, μὰ τὸν Δία, εἰὰν κύριον γένηται τὸ ψήφισμα τὸ Θεουκιδίδου, οὔτ' ἂν ἄστυρον. καὶ τοι γε τὰς τοιαύτας ἀπολογίας οὐ δίκαιόν ἐστι ¹προφέρειν τοῖς κατὰ τὰς νόμους ὁμιωμοκόσι δικάσειν· ἀλλ' ὅμως ἐξ αὐτῆς τῆς γραφῆς αὐτίκα γνώσεσθε, διότι πρόφασις ἐστὶ τῆς ἐνδείξεως ἡ γραφή. λέγε τὰς γραφὰς ταύτας.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΑΙ.

ταύτων τῶν ψηφισμάτων, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἢ μενόντων κατὰ χώραν, ἢ αἰλόντων, — οὐδὲν γὰρ ἔμοι γε διαφέρει —, τί ἢ ³πόλις κερδαίνει, ἢ βλάπτεται; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι. τοὺς γὰρ ⁴Τεουκιδίου φασὶν οὔτε προσέχειν τῇ πόλει, ⁵τοῦτο δὲ γεγενημένον διὰ Θεοκρίνου τουτονί. συκοφαντούμενοι γὰρ ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ὑπὸ τούτου, ἐν οἷς οἱ ⁶μὲν ἐφιλιππιζον, οἱ δ' ἠττικιζον ⁷αὐτῶν, καὶ πυνθανόμενοι γεγράφαι τὸ ψήφισμα παρανόμων, ὃ Χαρίνος πρότερον ἐγράφατο, τοῦτο τὸ περὶ τῆς συντάξεως, ⁸ὃ Θεουκιδίδης εἶπε, καὶ πέρασ τῶν πραγμάτων οὐδὲν γιγνόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν δῆμον συγχωροῦντα τὴν σύνταξιν διδόναι τοὺς ⁹Τεουκιδίου, ὅσῃν Χάρητι τῷ στρατηγῷ συνεχώρησαν, τοῦτον δὲ τὸν μισρὸν παραδεχόμενον Χαρίνω τῷ προδότῃ ¹⁰ταυ-

¹ προφέρειν   ² ψηφίσματα.   ³ πόλις ἢ κερδαίνει.   ⁴ αἰτίας
⁵ τοῦτ' τι γένηται   ⁶ μὲν αὐτῶν ἐφιλιππιζον   ⁷ δεεστ αὐτῶν.   ⁸ ὅ] ἢ
⁹ αἰνίου   ¹⁰ ταῦτα

l. Διότι etc.] "Οτι Θεοκρίνος ἐγράφατο ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ ἀπαρτίσασθαι τὴν ἰδηξίαν. WOLF. Converte quasi legeretur: ἀλλ' ὅμως ἐξ αὐτῶν τῶν γραφῶν αὐτίκα γνώσεσθε, διότι [pro ἔτι] πρόφασις εἶσι τ. l. αὶ γραφῆ. AUGER.

Τοὺς γὰρ αἰνίου [Uti o. l. tam scripti, quam impressi] Apparet legendum τοὺς γὰρ Τεουκιδίου. Sic et post [v. pen.] διδόναι τοὺς Τεουκιδίου, ὅσῃν συνεχώρησαν. Supra enim [p. 348. v. 14.] aperte scriptum est, ὅτι τῷ ψηφίσματι, ὃ ἀττικιζὸν ἐγράφε τοὺς Τεουκιδίου. WOLF. Apparet quidem, lectionem utrobique, tam hic, quam infra v. pen. esse depravatam. Verum non protinus arbitror, rescribi oportere, uti ille rescripsit. Quod enim adduxit ex loco superioris ad fidem faciendam, de alia proreus re intelligi potest, et nihil attinere ad presens institutum. Aio,

nihil videri esse commune inter decretum, quod scripsit Automedo in gratiam Teuclidorum, et eam historiam, quae hoc commate continetur. Suspicor potius, pro αἰνίου scribendum esse αἰνίου. Nam cum ista civitate rem habuerunt Athenienses: et litera E cum diphthongo AI in nostris Codd. spississime commiscetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plerima saecula, in quibus enituit Calligraphia, ne sono quidem distaret. Non dissimulabo porro, exemplar Augustanum p. 356. v. 9. pro Μηλίου exhibere Τεουκιδίου. Quae forte vox utroque leco admitti debet. Sed in re adeo incerta quidam certi afferri potest? TAYLOR.

Γεγράφαι] Mihi videtur addendum esse μὲν post γεγράφαι, deinde pro καὶ πύριος legendum πύριος δέ. AUGER.

τὰ πράττειν, ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον αὐτοῖς, τοῦτ' ἔπραξαν. εἴλοντο γὰρ τῶν παρόντων κακῶν τὰ ἐλάχιστα. καίτοι τί χρὴ νομίζω αὐτοὺς πάσχειν ὑπὸ τῶν ἐνθάδε γραφομένων, οἷς ἦν αἰσθητότερον ¹ φρουραῖς ὑποδέχασθαι, καὶ Βαρβάρων ἀκούειν, ὑμῶν ἀποστάντας; ἀλλ' οἶμαι τὴν τούτου πονηρίαν ὑμεῖς μόνοι δύνασθε φέρειν, ² ἄλλος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων.

ιαί. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε διὰ τὰς γραφαῖς τὰς ἀνεγνωσμένας, οὔτε δι' ἄλλην αἰτίαν οὐδεμίαν ἀξίον ἐστὶ παραβάστας τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν ἐνδείξεων, ἀφείναι Θεσπίην, σχεδὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων φανερόν ἐστιν· ἐγὼ δὲ τὰς μὲν ταύτων προφάσεις, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς προσποιήτους ταυτασί ἐχθρας, οὐ λαν- 1335 θάσειν ὑμᾶς νομίζω. οὐ γὰρ ὀλιγάκις ἐωράκατ' αὐτοὺς ἐπὶ μὲν ³ τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταῦτ' ἀπράττοντας, καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων· καὶ ⁴ ποτὲ μὲν λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας ⁵ αὐτοὺς τὰ πόρθητα, μικρὸν δὲ ⁶ διαλιπόντας, τοῖς αὐτοῖς τούτοις ⁷ συνενδεκατίζοντας, καὶ τῶν αὐτῶν ἰερῶν κοινωνούντας. καὶ τούτων οὐδὲν ἴσως θαυμάσαι ἀξίον ἐστὶ. φύσει τε γὰρ εἰσι πονηροί, καὶ τὰς τοιαύτας προφάσεις ὀρῶσιν ὑμᾶς ἀποδεχομένους. ὥστε τί κωλύει ⁸ τούτοις αὐτοὺς χρωμένους ἐξαπατᾶν ὑμᾶς πειραῶσαι; ὅλως δ' ἔγωγε οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πράγματος σκεψαμένους, εἰ μὲν δίκαια λέγω, καὶ κατὰ

¹ φρουρᾶν² ἄλλος δ' οὐδεὶς³ τῶν δικαστηρίων⁴ ποτὲ⁵ αὐτοὺς⁶ διαλιπόντας⁷ ἐνδεκατίζοντας⁸ ταύτας

ιά. Πλύνοντας] Praetor Lexicographos et sch. ad locum, consule Brodseum Miscell. apud Gruterum IV. 32. Statim autem, emendabis ἀτόδης, coniciamur se invicem. TAYLOR. αὐτοῖς cum spirita aspero. τὰ πόρθητα, sub. κατὰ. ΑΥΟΧΗ.

Ἐνδεκατίζοντας] Harpocratio et Suidas citantes habeo locum habent ἐνδεκατίζοντας, ἐπεράζοντας, τὴν δὲ αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀγῶνι. Felicitas edidit συνενδεκατίζοντας. Unde colligo, legendum συνενδεκατίζοντας [Fortasse dicere voluit ἐνδεκατίζοντας]. Τὸ συν mutatum est in εν, et δι in δι, et syllaba τι omissa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter sese perlocuturi alios alii, vel eandem causas

defendere. Τὸ συνενδεκατίζω, ἀπὸ τῶν ἐμῶν τῶν ἰδίων εἶναι, καὶ εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ἀπάγειν, non placet. Itaque repudiio illud, collegas eodem esse in ΧΙοισίαι. WOLF. Ita nempe olim interpretatus est noster in ea versione, quam excoedit Oporina. Recte autem hic legit ἐνδεκατίζοντας, uti inter alias varias lectiones reperit in marg. Luteo. adjecto etiam hoc scholiolo: ταῦτ' ἐστὶν ἕνα τὴν δὲ αὐτῶν ἰστυμῆτος. Vide omnino Col. Kusterum ad Suid. v. Ἐπεράζοντας. TAYLOR.

Ταύτας] Vel potius ταύτας, ut recte Cod. Aug. nimirum ἐπεράσαν. Quae quidem vox non bene redditur a Wolfio.

IDEM.

ταὺς νόμους, ¹ βοηθεῖν, μηδὲν ὑπολογισαμένους, εἰ μὴ Δημοσθένους ἐστὶν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μαιράκιον· μηδὲ νομίζειν κυριωτέρους δεῖν εἶναι τοὺς νόμους, ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας τοὺς αὐτοὺς τούτους ² ὑμῖν παρασχηται, τῶν ὅπως ἔτυχε λεγόντων, ἀλλὰ τοὺς αὐτοὺς, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον τοῖς ἀπείροις καὶ τοῖς νέοις βοηθεῖν, ὅσω περ ἂν ἦττον ἐξαπατήσειαν ὑμᾶς. ἐπεὶ δὲ διότι τὸναντίον ἐστὶ, καὶ οὐχ οὗτος, ἀλλ' ἐγὼ κατεστασίασμαι, καὶ φησάντων τινῶν μοι συναγωνισθῆναι, προδεδόμαι διὰ τὰς τούτων ἐταιρίας, ³ ἐκεῖνος δ' αὖ, ὄφρα ἔσται, καλεῖται ὁ κήρυξ ⁴ οὗτος τὸν Δημοσθένην. οὐκ ἀναβήσεται. τούτου δ' αἰτίον ἐστίν, οὐ τὸ, ἐμὲ ὑπὸ τινῶν πεπεισμένον ἐνδείξαι τούτον, ἀλλὰ τὸ, ⁵ τούτον καὶ τὸν ἄρτι καλούμενον ⁶ διαλελυθῆναι. καὶ τοῦθ' ὅτ' ἐστὶν ἀληθές, ἀναγκάσω μὲν μαρτυρεῖν καὶ Κλεινόμαχον τὸν συναγαγόντα αὐτοὺς, καὶ Εὐβουλίδην τὸν

1336 ἐν Κυνοσάργει παραγενόμενον. οὐ μὴν ἔλαττόν γε τούτου σημεῖον ὑμῖν, ⁷ ἀλλὰ μείζον παρασχήσομαι, διότι τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές· ὃ πάντες ἀκούσαντες ὁμολογήσετε. Θεοκρίνης γὰρ οὕτωσι τούτον διάκων παρανόμων τὸν μιὰρὸν, ὡς αὐτίκα φήσει, καὶ τῶν νῦν αὐτῷ κακῶν αἰτίον, φανερωῶς ἀφῆκε τῆς γραφῆς, ἐφ' ἣ δέκα τάλαντα ἐπεγράψατο τίμημα. πῶς; οὐδὲν καινὸν διαπραξάμενος, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροί τινες τῶν ὁμοίων τούτω. τὸν μὲν Δημοσθένην τις ὑπώμωσατο, καλουμένης τῆς γραφῆς, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιῶντα, καὶ λαιδορούμενον Αἰσχίνην· τούτου δ' οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἶασε, καὶ οὔτε τότε ἀνδυπωμόσατο, οὔθ' ὕστερον ἐπηγγέλκεν.

¹ βοηθεῖν μοι, μηδὲν   ² ὑμῖν τούτους   ³ ἐκεῖνος δὲ αὖ   ⁴ οὗτος   ⁵ τούτωι,
⁶ διαλελυθῆναι   ⁷ ἀλλὰ καὶ μείζον

[Ἐἰ μὴ Διμ.] Vide, ut Demosthenem Demosthenes accusat! WOLF.

Τὰς αὐτὰς τούτους] Hic dolerem τὰς αὐτὰς ut male repetitum ex sequentibus. Deinde, ἀλλὰ τὰς αὐτὰς &c. sed existimare eandem esse leges, sive quis exquisitè legat sive simpliciter. et v. 7. ἔσται, διότι &c. Nam quod contrarium est, nempe, ejus quod affirmat Theocritus. AUGER.

Τοῦθ' ἔτ' ἐστὶν ἀληθές] Ita quatuor exemplaria typis cusa. Wolfus inourin, eosilio enim non potuit, neglexit vocem secundam. TAYLOR.

Ἀλλὰ μείζον] Recte fortasse Wolfus.

Vulgatè enim in omnibus: οὐ μὴν ἔλαττόν γε τούτου σημείον ὑμῖν ἀλλὰ μείζον παρασχήσομαι. IDEM.

[Ἀνδυπωμόσατο] Est jusjurandum, quod interponitur contra eum, qui dato sacramento, ὑπαμοσίῃ, causam dilationem impetrat, propter aliojus vel absentiam, vel morbum sentium, etc. Ἰσχυροσύνη, τὸ ὑπερβῆσθαι δίκην, ἀφῆκεν χρέματι ἀπαθῆμας, ἢ νόσον, ἢ τινι τῶν παραπλοσίων, μεθ' ἑαυτοῦ, αὐτὸς ἔλεγε καὶ τὸ σιωπῶν τῶντε, ὑπόμωσθαι. Ita Grammatici, qui illud altatum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, uti et ex illo quoque c.

πᾶσι δῆλον, ὅτι πολλαχῶς καὶ ὀφείλουσι τῇ δημοσίᾳ, καὶ ἐκτίνουσιν, οἱ βουλόμενοι τοῖς νόμοις πείθεσθαι. καὶ ταῦτ' ἔξ' αὐτοῦ τοῦ νόμου: δῆλον, καὶ μοι λάβε τὸν νόμον τοῦτον πάλιν.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούεις, ὦ μιαιρὸν σὺ Δηρίον, τί κελεύει; ἀφ' ἧς ἀν' ὀφείλη ἢ τὸν νόμον παραβῆ. ἀκούω τοίνυν αὐτοὺς κακεῖνον ὑμῖν μέλλειν δεικνύναι τὸν νόμον, ὃς ἀπαλείφειν κελεύει τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὃ τι ἀν' ἐκτίνῃ, καὶ ἐρήσεσθαι, πῶς ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν ὡς περ οὐ περὶ μὲν τῶν ἐγγεγραμμένων τοῦτον κείμενον, περὶ δὲ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων, ὀφειλόντων δ', ἐκεῖνον, ὃς κελεύει ἀπ' ἐκείνης ὀφείλειν τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀν' ὀφείλη, ἢ παραβῆ τὸν νόμον, ἢ τὸ ψήφισμα. τί οὖν οὐκ ἀγραφίου μέ, φησι, γράφῃ τὸν ὀφειλόντα, καὶ μὴ ἐγγεγραμμένον; ὅτι ὁ νόμος οὐ κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων κελεύει τὰς γραφαὶς τοῦ ἀγραφίου εἶναι· ἀλλ' οἱ τινες ἀν' ἐγγραφεύτες, καὶ μὴ

¹ δῆλον;

² ὀφλη

³ ἀπὸ τοῦ μὴδ' ἐγγεγραμμένου ἀπαλείφουσα;

v. ult. post παραβῆ addendum mihi videtur ἢ τὸ ψήφισμα, ut supra legitur et iusta. IDEM.

ὀφείλη] Debuerit, Wolfius. Nollem post ea, quae modo annotaverat. Verbo damnatus fuerit. TAYLOR.

Ὁς ἀπαλείφειν — ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν] Ὁς κελίαι τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅτι ἀν' ἐκτίνῃ, Sub. τις, aut, καθ' ἰτίσσειν ἀριθμοῦ, καθ' ὅτι ἀν' ἐκτίνωσι οἱ ἐγγεγραμμένοι. Hoc sic intelligo, ut, verbi gratia, cum X talenta deberet Aristogito, duobus solutis, exactores, illo praesente, VIII pro X reponerent. Sed id, quod sequitur, πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, [Ita Ald. μὴ δ' Aug.] videtur corruptum, et legendum πῶς καὶ τοῦ μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσι. WOLF.

Καθ' ὃ, τι ἀν' ἐκτίνῃ] Incogitanter Wolfius: si multa soluta fuerit. Potius: delere, in quantum soluerit, ut bene explicat, licet infeliciter interpretetur. TAYLOR.

Πῶς ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν] Revoce lectionem Edit. Aklinae, quam immerito damnat Wolfius, aliam ex iugentio suo recedens. Nimirum πῶς

ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους — Reus argumentum iustituit ab abeard. Ait enim: Lex jubet, in quantum quis soluerit, in tantum expungatur ejus debitum a tabulis publicis. Hoc autem quid ad me spectat, cujus nomen in tabulis istis non est? quo modo delebor ex ea cetera, quam nunquam impressi? Leges ergo Atticae de non inscriptis nihil statuunt. Subjungit Orator: Duae sunt Leges: Haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inscripta sunt; illa autem superior ad eos, quorum nomina in acropoli inscripta non sunt, nihil minus debent tamen. IDEM. Sensus postulat, ut rescribamus πῶς ἀπὸ τούτου τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, vel forte τοὺς οὐκ, quod omittendi causam dedit librario praecedens τούτου. JURIN. Λ. πῶς τοὺς μὴδ' ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσα. AUGER. Vid. Petit. Comm. in L. A. L. IV. t. IX. §. XVI.

Ἀγραφίου] Ex hoc loco videtur ista Actio competere adversus eos debitores, quorum nomina, vere non soluta, e ora publica delebantur: alia autem posse eos invadi, quorum nomina nunquam erant inscripta, sc. Ἐπίδης. Vide autem de hac re disputantem, atque huic Demo-

ἐπιτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξάλειφθῶσι. καὶ μοι λάβε τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε τοῦ νόμου, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι διαρρήδην λέγει, εἰάν τις τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ μὴ ἐκτίσας τὸ ὄφλημα τῇ πόλει ἐξάλειφθῆ, εἶναι κατ' αὐτοῦ τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας τοῦ ἀγραφίου, καὶ οὐ κατὰ τοῦ ὀφειλόντος καὶ μὴ ἐγγεγραμμένου, ἀλλ' ἐνδειξιν κελεύει καὶ ἄλλας τιμωρίας κατ' αὐτοῦ εἶναι. ἀλλὰ σὺ τί διδάσκεις με πάντας τοὺς τρόπους, ἵους ἐξεστι τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλ' οὐ κατ' ὄν εἰσεληλυθας, τούτον ἀπολογῆ;

1339

ἰδ'. Μοισρακλῆς τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ὁ γράψας τὸ ψήφισμα κατὰ τῶν τοὺς ἐμπόρους ἀδικούντων, καὶ πείσας οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συμμαχοὺς φυλακὴν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι, οὐκ αἰσχυνεῖται αὐτίκα μάλα λέγων ὑπὲρ Θεοκρίνου ἐναντία τοῖς αὐτοῦ ψηφίσμασιν, ἀλλὰ τολμήσει πείθειν ὑμᾶς, ὡς χρὴ τὸν οὕτω φανερώς ἐξεληλεγμένον φάσεις ποιούμενον² ἀδίκως κατὰ τῶν ἐμπόρων ἀφείναι, καὶ μὴ τιμωρησασθαι ὥσπερ ἕνεκα τούτου γράψας καθαρὰν εἶναι τὴν θάλατταν, ἵνα σωθέντες οἱ πλείοντες ἐκ τοῦ πελάγους, ἐν τῷ λιμένι τούτοις χρήματα ἀποτινῶσιν, ἢ διαφέρουν τι τοῖς ἐμπόροις, ἀν³ Μακρὸν δια-

¹ οἷς

² ἀδίκως

³ μακρὸν διαφερόντες πλοῦς, &c.

sthenis locum illustrantem, Cel. Tib. Henestertius. ad Poll. L. VIII. C. VI. §. 54. Conf. Suid. in v. TAYLOR. Cf. quædam Pedit. Comm. in L. A. I. IV. L. IX. §. XX. et Meurs. Them. Attic. I. II. c. III.

Ἄλλὰ σὺ τί] Lambinus legit: ἀλλὰ τί οὐ cætera. TAYLOR.

Οὐδ'] Idem Lambinus καὶ ὧ οἷς. IDEM. M. οἷς. AUGER.

Καθ' ἐν — τούτω] S. τρίτων. WOLF. Ante τούτων f. add. κατὰ. AUGER.

Ἰδ'. Μοισρακλῆς] Vide plura de hoc homine apud Vales. ad Harpocrat. pag. 200. Meurs. Attic. Lect. I. 13. Suid. in Ἀντίπατρος, et Kuster. ad loc. Adjunge inge-

niosissimum juvenem, Bartonum ad Plutarch. in vit. Demosth. §. 17. TAYLOR.

Ἄδίκως] M. ἀδίκως referendo ad φάσεις. AUGER.

Διαφέρειν] Legerem lubens διαφέρειν τι. Sed et illud commode ferri potest. TAYLOR.

Μακρὸν] Apparet, Piratæ celeberris esse nomen, ut et Sostratus fuit. Nisi forte legendum sit μακρὸν πλοῦτον, quod sequitur, τοῦτοισι, πολυμυθόν. WOLF. πλοῦτον quidem marg. Benenati. Sed legendum est: ἀν μακρὸν διαφερόντες πλοῦτον, Θεοκρίῳ κριεπίσωσιν. Ita enim emendatissimæ membræ Augustanæ. Post confecta longiora Maris itinera. Ita videntur Athenien-

φυγόντες, Θεοκρίνη περιπέσωσιν. ἐγὼ δ' ¹ αἶμαι τῶν μὲν κατὰ πλοῦν γιγνομένων οὐχ ὑμᾶς, ἀλλὰ τοὺς στρατηγούς, καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς μακροῖς πλοίοις, αἰτίους εἶναι τῶν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ πρὸς ταῖς ἀρχαῖς, ὑμᾶς, οἱ τούτων κύριοι ἀπάντων ἐστέ. διὸ καὶ μᾶλλον ἐστί τηρητέον τοὺς ἐνθάδε παραβαίνοντας τοὺς νόμους, τῶν ἔξω τοῖς ψήφισμασιν οὐκ ἐμμενόντων ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοῖς πρῶως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν, καὶ συνειδέναι τούτοις ἂν πρώτουσιν. οὐ γὰρ δήπου Μηλίου μὲν, ὦ Μιορόκλεις, κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δέκα τάλαντα νῦν εἰσπράξομεν, ὅτι τοὺς ληστὰς ὑπεδέξαντο, τουτονὶ δὲ ἀψήσομεν, ὅς καὶ τὸ σὸν ψήφισμα, καὶ τοὺς νόμους, δι' οὓς οἰκοῦμεν τὴν πόλιν, παραδέβηκε· καὶ τοὺς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' οὓς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, ² ὑμᾶς δὲ τοὺς μιαρούς, οἷς αὐτοῦ δεῖ καθημένους τουτουσὶ ³ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην, ⁴ εἴσω- 1340 σιν. οὐκ ἂν γε σωφρονεῖτε. λέγε τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

ἰε. Περὶ μὲν οὖν τῶν νόμων, καὶ τοῦ πράγματος, οὐκ οἶδ' ⁵ ὅτι δεῖ πλείω λέγειν, — ἵκανῶς γὰρ μοι δοκεῖτε μεμαθηκέναι —, βούλομαι δὲ, δεηθεῖς ὑμῶν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς, καταβαίνειν, καὶ μὴ ἐνοχλεῖν ὑμῶν.

¹ αἶμαι   ² ὑμᾶς   ³ κατὰ τουτουσὶ τοὺς νόμους,   ⁴ εἴσωσι; εἰς, ἂν γε σωφρονεῖτε.
⁵ 3,τι

ses navigationem ad Pontum nominare.

μακρὸν πλοῖον, navigationis piraticum. AUGER.

Μακροὶς πλοίοις] Loci hujus Sententia ita se habere videtur: Mercatores, dum per mare navigant, sub presidio sunt Ducum, longatimque navium prefectorum [the Consul]: hic autem sub vestro, Legationis. TAYLOR.

Ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις] Ἀπὸ τοῦ, τὰ γιγνομένα. WOLF.

Ἐφ' οὓς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι] S. τούτως. Πληρῶν τριήρεις ἐπὶ τῶνς recte legitur. Sed si τὸ ἐφ' abesset, planior esset constructio: οὓς δεῖ (S. ὑμᾶς) πληρώσαντας τριήρεις, ἀναγκάσαι. IDEM.

Ἐπιθεῖναι δίκην, εἴσωσι] Alii εἴσωσι, S. οἱ δικασταί. Antecessit κωλύσομεν, v. 13. cui responderet εἴσωσιν, sed requiritur, εἰς ἂν γ' ἰσοφρονεῖτε, ut videntur

legendum εἴσωσι. Sed nec hoc coheret cum eo, quod antecessit, v. 15. καθημένους τουτουσὶ, cum subito persona mutetur. IDEM. Totum hoc comma ita ordinandum est: Καὶ τοὺς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' οὓς τριήρεις δεῖ ὑμᾶς πληρώσαντας ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν τοὺς δὲ μιαρούς, οἷς αὐτοῦ δεῖ καθημένους τουτουσὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην εἴσωσιν. Absurdum est utique, tanto apparatu atque impensis insulanos, eosque, qui longe distant, cogere ad officium prestandum: et interea homines scelestos impuniter dimittere, quos in ordinem, legum auxilio, possimus redigere domi sedentes. Proxime universi miror: οὐκ ἂν γ' ἰσοφρονεῖτε. Quod miror Wolfio displicuisse. TAYLOR. L. τοὺς δὲ μιαρούς τουτουσὶ, οὓς α. δ. κ. κατὰ τοὺς νόμους, ἰ. δ. εἴσωσιν. εἰς ἂν γε σωφρονεῖτε. AUGER.

ἐγὼ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, βοηθεῖν οἰόμενος δεῖν τῷ πατρί, καὶ τοῦτο δίκαιον νομίζων εἶναι, τὴν ἔνδειξιν ταύτην ἐποίησάμην, ὡς περ ¹ ἐξ ἀρχῆς εἶπον, οὐκ ἀγνοῶν, οὔτε τοὺς βλασφημεῖν ² βεβουλημένους, ὅτι λόγους εὐρήσουσι τοὺς διαβαλοῦντας τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, οὔτε τοὺς ὑπαινέσοντας καὶ σωφρονεῖν με νομιοῦντας, εἰ τὸν ἐχθρὸν τοῦ πατρὸς τιμωρεῖσθαι προαιροῦμαι· ἀλλ' ἠγούμενος ταῦτα μὲν οὕτως, ὅπως ἂν τύχοι, παρὰ τοῖς ἀκρωμένοις συμβήσεται, ἐμοὶ δὲ τὸ προσταχθῆν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἄλλως τε καὶ δίκαιον ὄν, τοῦτ' εἶναι ποιητέον. πότε ³ γὰρ δεῖ με καὶ βοηθεῖν αὐτῷ; οὐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους ἦ, μετέχων δ' αὐτὸς τυγχάνω τῆς τοῦ πατρὸς ⁴ ἀτυχίας, μόνος ⁵ δὲ καταλελειμμένος ὁ πατήρ; ὅπερ νῦν συμβέβηκε. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀτυχήμασι, καὶ τοῦθ' ἡμῖν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, συμβέβηκε. παροξύνουσι μὲν ἡμᾶς ἅπαντες, καὶ συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγεννημένοις, καὶ δεῖνὰ πεπονθῆναι λέγουσι, καὶ τοῦτον εἶναι ἐνοχον τῇ ἐνδείξει· συμπράττειν δὲ οὐδεὶς ἐθέλει τῶν εἰπόντων, οὐδὲ φησιν ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι φανερώς. οὕτως ἔλαττον παρά τισι τὸ δίκαιον ἰσχύει τῆς παρρησίας. πολλῶν δ' ἡμῖν, ὡς ⁶ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τουτονὶ Θεοκρίνην ἀτυχημάτων ἐν οὐκ ὀλίγῳ χρόνῳ συμβεβηκότων, οὐδενὸς ἔλαττον ἔστι τὸ νῦν συμβαῖνον, ὅτι τὰ δεῖνὰ, καὶ ⁷ τὰ παρὰ τοὺς νόμους πεπραγμένα Θεοκρίνη, τῷ μὲν πατρὶ τῷ πεπονθότι καὶ δυναμένῳ ἂν δηλώσαι πρὸς ὑμᾶς, ⁸ ἐξ ἀνάγκης ἡσυχίαν ἐκτέον ἔστιν, — οἱ γὰρ νόμοι ταῦτα κελεύουσιν — ἐμοὶ δὲ τῷ πάντων τούτων ὑστερίζοντι λεκτέον. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς τηλικούτοις οἱ πατέρες βοηθοῦσιν· οὗτος δ' ἐν ἐμοὶ νῦν ἔχει τὰς ἐλπίδας.

15'. Τοιοῦτον οὖν ἀγωνιζόμενοι ἀγῶνα, δεόμεθ' ὑμῶν ἐπικουρεῖν ἡμῖν, καὶ δεῖξαι πᾶσιν, ὅτι καὶν παῖς, καὶν γέρον, καὶν ἄλλην ἡντιοῦν ἡλικίαν ἔχων ⁹ ἡκεῖ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοὺς νόμους, οὗτος τεύξεται πάντων τῶν δικαίων. καλὸν γὰρ, ὡς

¹ ἐξ ἀρχῆς   ² με βεβουλημένους   ³ γὰρ με καὶ δεῖ ε.   ⁴ ἀτυχίας;   ⁵ ὡς
⁶ ὡς ἂν καταλελειμμένος ὁ πατήρ,   ⁷ [τὰ]   ⁸ ἐξ ἀνάγκης ἢ ἐκτέον   ⁹ ἡκεῖ

ii. Bebovλημένους] Reotius Aug. με βου-
 λομένηους. TAYLOR. AUGER.
 ἔλαττον ἰσχύει τὸ δίκαιον τῆς παρρησίας]

Quid si tēs ἀπεχθείας, aut ἡσυχίας?
 WOLF. Pro παρρησίας leg. ἀπεχθείας vel
 aliud quid, et v. 22. οἷα del. vid. AVONN.

Ἡετιώνειαν, εἰς ἣν τοὺς Λακεδαιμονίους ἤμελλον οἱ περὶ Κριτίαν¹ ἀποδέχασθαι, καθεῖλε μὲν τὸ ἐπιτείχισμα, κατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, κινδυνεύων αὐτὸς οὐ τοιοῦτους κινδύνους, ἀλλ' ἐν οἷς καὶ παθεῖν τι καλὸν² ἔστιν, ἔπαυσε δὲ τοὺς ἐπιβουλευόντας³ ἡμῖν. δι' ὧν, εἰ Θεοκρίνη τούτῳ ὅμοιοι ὄντες ἐτυγχάνομεν, εἰκότως ἐσώζετ' ἂν ἡμᾶς, μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τούτου, καὶ δίκαια λέγοντας. οὐ γὰρ⁴ πολλαῖς ἡμᾶς ταῦτα λέγοντες ἐνοχλήσομεν. οὕτω γὰρ ἡμᾶς οὗτος διατέθεικεν, ὡς δ' ὅπερ ἐξ ἀρχῆς εἶπον, οὐδ' ἐλπίδα εἶναι ἡμῖν μηδεμίαν τοῦ μετασχεῖν τῆς καὶ ταῖς ξένοις δεδομένης παρρησίας. ἰν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχὴν, τὸ καὶ τοῦτον ὄραν ἡσυχίαν ἄγοντα, βοήθησα δ' ἡμῖν ἐλεήσατε τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος⁵ ἡμῶν τετελευτηκότας· ἀναγκάσαστ' αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐνδείξεως ἀπολογεῖσθαι· καὶ τοιοῦτοι γένεσθ' αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. ὃς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστάς, οὐκ ἠδέλησε τιμῆσασθαι μετρίου τινοῦς⁶ τιμήματος τῷ πατρὶ, πῶλλ' ἐμοῦ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἰκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων, ἀλλ', ὡς περ τὴν πό- 1344 λιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δέομεθ' οὖν,⁷ ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἀντιβολοῦμεν, τὰ δίκαια ψηφίσεσθε. βοήθησον ἡμῖν ὁ θεῖνα εἴ τι ἔχεις, καὶ σύνειπε. ἀνάβηθι.

¹ ὑποδέχασθαι² ἔστιν.³ ἡμῖν, δι' οἷς, εἰ καὶ Θ.⁴ πολλαῖς γὰρ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα λεγ.⁵ ἡμῶν⁶ [τιμήματος]⁷ Desunt ἃ ἀσθρὸς δικασταί.

Τὴν Ἡετιώνειαν] Ἡ ἐπίστα τοῦ Παιραιῶς ἀπὸ ἀσθρὸς Ἡετιῶνος. Stephanus. WOLF. Memoria lapsam esse Demosthenem, sive quicumque fuerit Auctor hujus Orationis, ostendit doctissimus Valesius IV. Emendat. 7. ex Thucyde VIII. 89. 90. et res gestas sub CCCC. per incogitantiam applicare ad dominatum XXXviralem. TAYLOR.

Ἀποδέχασθαι] M. ὑποδέχασθαι. AUGER. Δι' ὧν] Lambinus hanciolatur δι' ὧν,

credo, quia ex majoribus duos addaxit bene meritos, Epiboharem sc. et Aristocratom. Non malo certe ingenio. Sed Grammatico melius litasset, si cum August. emendasset δι' οἷς εἰ καὶ Θεοκρίνη κ. τ. λ. Quod unice verum est. TAYLOR.

Δικασταὶ τῶν λεγομένων] F. τῶν γενεμένων. WOLF.

Πρὸς τῶν γονάτων] Per genera. Forte πρὸς, ad genera provolutus. IDEM. Ψηφίσεσθε] F. ψηφίσεσθε. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

Ἡτιώνειαν, εἰς ἣν τοὺς Λακεδαιμονίους ἤμελλον οἱ περὶ Κριτίαν ¹ ἀποδέχεσθαι, καθεῖλε μὲν τὸ ἐπιτείχισμα, κατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, κινδυνεύων αὐτὸς οὐ τοιούτους κινδύνους, ἀλλ' ἐν οἷς καὶ παθεῖν τι καλὸν ² ἐστίν, ἔπαυσε δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας ³ ἡμῖν. δι' ὃν, εἰ Θεοκρίνη τούτῳ ὅμοιοι ὄντες ἐτυγχάνομεν, εἰκότως ἐσώζετ' ἂν ἡμᾶς, μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τούτου, καὶ δίκαια λέγοντας. οὐ γὰρ ⁴ πολλάκις ἡμᾶς ταῦτα λέγοντες ἐνοχλήσομεν. οὕτω γὰρ ἡμᾶς αὐτὸς διατέθεικεν, ὡς δ' ὅπερ ἐξ ἀρχῆς εἶπον, οὐδ' ἐλπίδα εἶναι ἡμῖν μηδεμίαν τοῦ μετασχεῖν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης παρρησίας. ἴν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχὴν, τὸ καὶ τοῦτον ὄραν ἡσυχίαν ἄγοντα, βοήθησαδ' ἡμῖν ἐλεήσατε τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ⁵ ἡμῶν τετελευτηκότας· ἀναγκάσατ' αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐνδείξεως ἀπολογεῖσθαι· καὶ τοιοῦτοι γένεσθ' αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος αὐτὸς ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. ὃς ἐξᾠπατήσας τοὺς δικαστάς, οὐκ ἠθέλησε τιμῆσασθαι μετρίου τινὸς ⁶ τιμήματος τῷ πατρὶ, πῶλλ' ἐμοῦ δευτέρου, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων, ἀλλ', ὡς περὶ τὴν πό- 1344 λιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλαάντων ἐτιμήσατο. δεόμεθ' οὖν, ⁷ ὧ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἀντιβολουῦμεν, τὰ δίκαια ψηφίσεσθε. βοήθησον ἡμῖν ὁ δεῖνα εἴ τι ἔχεις, καὶ σῦνειπε. ἀινάβηθι.

¹ ὑποδέχεσθαι² ἐστίν.³ ἡμῖν, δι' οὗ, εἰ καὶ Θ.⁴ πολλάκις γὰρ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα λέγ.⁵ ἡμῶν⁶ [τιμήματος]⁷ Desunt ἃ ἄνδρες δικασταί.

Τὴν Ἡτιώνειαν] Ἡ ἱστία τοῦ Πιραιέως ἀπὸ δασιῶν Ἡτιώνας. Stephannus. WOLF. Memoria lapsam esse Demosthenem, sive quicumque fuerit Auctor hujus Orationis, ostendit doctissimus Valesius IV. Emendat. 7. ex Thucyde VIII. 89. 90. et res gestas sub CCCC. per incoogitantiam applicare ad dominatum XXXviralem. TAYLOR.

Ἀποδέχεσθαι] M. ὑποδέχεσθαι. AUGER. Δι' ὃν] Lambinus hariolatur δι' ὃν,

credo, quia ex majoribus duos adduxit bene meritos, Epicharem sc. et Aristocratem. Non malo certe ingenio. Sed Grammatico melius litasset, si cum August. emendasset δι' οὗς εἰ καὶ Θεοκρίνη κ. τ. λ. Quod unice verum est. TAYLOR.

Δικασταὶ τῶν λεγομένων] F. τῶν γυνομένων. WOLF.

Πρὸς τῶν γονάτων] Per genera. Forte πρὸς, ad genera prouolutus. IDEM. Ψηφίσεσθε] F. ψηφίσεσθε. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA NEÆRAM.

SI auctoritati cedendum esset, nulla foret inter Orationes Demosthenicas, quam tanta facilitate expungi sinerem, quanta illam, quam jam tractare incipis. Pleni sunt antiquorum Criticorum libri gravissimis de ista causa suspicionibus. Dolet interea, interceptum esse tractatum, ubi, inter quasdam alias, hanc non esse genuinum Demosthenis fœtum ostendebat Vir ingenio acerrimo præditus, Dionysius Halicarnassensis. Vide π. Δημοσθ. δεινότε. versus finem. Restant tamen alii, quos sequor, et quos merito suo maximo maximi facio. Phrynichus pag. 112. Edit. novissimæ: Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολεὺς ἐπιφανεῖς, ἀνάλογον τῇ σαυτοῦ παρασκευῇ, γενικώτατον ἡμῖν ἐκόμισας μάρτυρα, τὸν συγγράψαντα τὸν κατὰ Νεαίρας· ὃς διὰ τε τὰ ἄλλα ὑπεκτεύθη μὴ εἶναι Δημοσθένους, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀδοκίμων ὀνομάτων. Athenæus l. 13. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἶρηκε. Futiliter Interpreter, uti ad Lysiam admonui, *si modo germana est, ut Apollodorus censuit.* Intellige mecum: *Oratio, quam Demosthenes scripsit, si tamen scripsit, Apollodorus autem peroravit.* Rursus in eodem libro idem Athenæus: ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας, proinde quasi levis esset hominis, et in re critica mediocriter versati, Demosthenem citare istius opellæ Scriptorem. Similiter Photius Cod. CCLXV. Καὶ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον ὑπιώτητος τινες αἰτιώμενοι τῶν Δημοσθενικῶν ἀποκρίνουσι λόγον. His adijunge Argumenti Auctorem, sive Libanius sit, sive quispiam alius, Harpocrationem item Lexicographum, qui eam ejusque auctoritatem nusquam fere, nisi cum suspitione, allegat. Verum neque tantus Auctorum cumulus, neque ipsa res, quæ loquitur, uti mihi videtur, disertissime, Obsopæo nostro satisfecerunt, qui ita scribit. Διαγράφονται τινες καὶ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς οὐ γνήσιον, δηλονότι, ἔπιον ὄντα, ὡς φησι Λιβάνιος, καὶ πολλαχῇ τῆς τοῦ ῥήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον. ἀλλ' ἔμοιγε ἀξιώτατος εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως, εἰδότες πλείστους ἀνδρας τῶν λογιστάτων περὶ πλείστου τοῦτον ποιουμένους.

Quos nominasset utinam, ut nos quoque saperemus, eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus esse patidissimum, nullius aut decoris, aut gravitatis: et præter nævos orationis, quibus passim scatet, nihil ibi dictum, quod Lectorem percellere, aut allicere, aut morari demum potest. Est autem Oratio satis antiqua, et videtur ad usum forensem fuisse conscripta, non ad ostentationem, aut ad imitationem concinnata. Passim inter annotandum suspicionibus meis auctoritatem addidi. Inde lector meus iudicium capere poterit, jurene, an injuria agam, cum hæc futilia non amplectar.

Adhæsit olim Demosthenicis, sive quod hic (strictim licet) memoretur de *pecuniis theatralibus*, in qua causa tantum præcelluit Demosthenes; sive quod infra Phrynionis cujusdam res agatur, quem Oratori nostro domo et familia conjunctum fuisse suspicor; sive denique quod Demosthenis (nostrine, an alterius, parum interest) testimonium infra adducatur. Quam necessitudinem, tenuissimam licet, superiorem illam orationem c. Theocrinem, nostris adjunxisse arbitror. Norunt, qui hasce res tractant, quam levi consuetudine devincti Scriptores vetusti quandoque simul conglutinari, et sibi invicem adhærere consuescant; quorum unus, qui excellit, cæterorum non solum famam et existimationem, verum etiam nomen prægravare solet.

Videri potest nonnullis aut lacunosa esse, aut diversa ab ea, quam versarunt antiqui, cum legerint ista Hermogenis, Edit. Crispin. p. 318. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ὠβελισμένον ὑπὸ τινῶν, τὸ ἀπὸ τριῶν τρηκημάτων τὴν ἐργασίαν ἕκκοιησθαι etc. deinde ista Etym. M. 325. 18. ἔξῃν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Adjunge Suidam in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Nam de iis in hac Oratiōe, prout hodie scribunt membranæ, nihil prorsus. Locus tamen iste Hermogenis erit infra a me expendendus.

Viderint otiosiores, an ad hanc Bellatulam pertineat Inscriptio adducta a Laur, Pignorio, Symbol. Epistolic. 25. pag. 93. et Rennes. I. 126.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗ ΝΕΜΕΣΕΙ
ΠΑΜΝΟΤΗΤΟΓΕΝ ΝΕΑΙΡΑ
ΑΘΗΝΑΙΑ ΧΑΡΙΤΟΒΑΡΘΑΡΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

TAYLOR.

**1 ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ
ΛΟΓΟΥ.**

Pag.
ed.
Reisk.
1344

ΚΑΙ τούτων τὸν λόγον οὐκ οὐκταί Δημοσθένους εἶναι, ὕψιστον ὄντα, καὶ πολλαχῆ τῆς τοῦ ἡμετέρας διαφύσεως ἰδιόσητον. ἰκόνεισιν δὲ ἔχει ταύτην. ἤμου κελειότος, εἰδὲν ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ ξένη συνεικῆ, πεπερασθαι ταύτην, κατὰ τούτων τὸν ἤμον ἐπὶ Νεαίρας ἕως Θεόμαντος, λόγος συνοικεῖν αὐτὴν Στεφάνῳ, γεγοῦσιν μὲν δούλοι Νικαρίτης, ἰταίρῖσσαν δὲ περότερον, ὅν δὲ Στεφάνῳ ἤμου συνοικεῖσαν, καὶ πεκαδοποιημένη ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ Στέφανος οὐκ ἐμολογεῖ ταῦτα ἄλλὰ συνίναί μὲν αὐτῇ φησὶν, ὡς ἰταίρα δὲ, καὶ οὐ γυναίκα, καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἐκ ταύτης ἔχειν. πρὸς ἑσπεῖ ὁ κατήγορος ἀδιστάμενος, οὐκ ἄλλοις τακμήρια παρετίχεται, ὡς γυναίκα συνοικεῖν αὐτῇ. γίνεται ταῦν ἡ στάσις τοῦ λόγου στοχαστική. περὶ γὰρ οὐσίας τὸ ζήτημα, καὶ οὐτε περὶ ἰδιότητος, οὐτε περὶ ποιότητος. τὰ μὲν ἂν πρῶτα τοῦ λόγου Θεόμαντος λέγει. ἔπειτα συνέγραψεν Ἀπολλύδαρον καλεῖ, κεισότην ὄντα ἑαυτοῦ, κἀκαίους τὸν ἀγῶνα πεποιῖται.

¹ Deest ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ] Nomen hoc Auotoris primum adjecit Wolfius contra consensum Codicum. TAYLOR.

Νόμος συνοικεῖσαν] Incredibile illud dicta, et sine dubio mendosum. Nam in Orationis contextu, p. 371. v. 3. ἕως ἰπειδίζων εἰς ἡμᾶς, ξένη μὲν γυναίκα συνοικεῖται

παρὰ τὸν νόμον. Et recto sane. Iterum p. 372. v. 4. ὡς δ' ἴσθι ξένη Νεαίρα, καὶ παρὰ τοὺς νόμους συνοικεῖ Στεφάνῳ, τούτο ἡμῖν κ. τ. λ. Dele ergo in postquam inutile istud vocabulum, νόμος. IDEM.

ἰδιότητος] ἰδιότητα videtur appellare τὴν ἡμῶν στάσιν. WOLF.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο Κ Α Τ Α Ν Ε Α Ι Ρ Α Σ

Λ Ο Γ Ο Σ .

1345 **Α.** ΠΟΛΛΑ με τὰ παρακαλοῦντα ἦν, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, γράψασθαι Νεαίραν τὴν γραφὴν ταυτηνὴν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς ἡμᾶς. καὶ γὰρ ἠδικήμεθα ὑπὸ Στεφάνου μεγάλα, καὶ εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ, ὅ,

ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ] Cicero, ne quid Demostheni concederet, in oratione Caeliana Clodium sibi sumsiisse exagitantam videtur. WOLF. v. Basil. Fabr. in voce. TAY-

ΛΟΡ. **Α.** Εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν] In brevissimo ambitu orationis haec ad nauseam repetantur : pag. 367.

τε κηδεσθῆς, καὶ ἐγὼ, καὶ ἡ ἀδελφῆ, καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἐμή·
ὥστ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος ἀγωνιούμαι τὸν

v. 5. ὡς εἰς τοὺς ἰσχύατους κινδύνους κατίστημι. Proxima p. 369. v. 2. εἰς τὴν ἰσχύατην ἀφορίαν καταστήσεις. Et, v. 10. εἰς τὴν ἰσχύατην ἀφορίαν καταστήσεσθαι. Tanta inopia sermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. IDEM.

Καὶ ἡ ἀδελφῆ] Omissis has voces in interpretando Wolfius. Quod non debuit. IDEM.

Ὡστ' οὐχ ὑπάρχων κ. τ. λ.] Doctissimus Gatakerus noster Miscell. Posthum. C. XII. censet hos esse duos Senarios, hoc modo digerendos :

Ὡστ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος
ἀγωνιούμαι τὸν γ' (vel τὸν δ') ἀγῶνα
τουτοῦ.

Certe prior ille a Cothurno sumitur, et variis attribuitur: ab Athenæo disertio Aristarcho tragico: Ἐγὼ δὲ, κατὰ τὸν Ἀρισταρχὸν τὸν τραγικὸν ποιητὴν,

Τὰ δ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος,

καταπαύσω τὸν πρὸς σὶ καὶ τοὺς ἄλλους κύριος ἵπτασθαι λόγος. l. XIII. extrem. Adde Casaubon. ad loc. Suid. in Ὑπάρχων et Ὁρὸς οὐχ ὑπάρχων. Exoidisse nimirum neocopiante scriptori numerosam quandoque orationem, pedibusque apte ligatam, neque mirum esse debet, et id multi olim animadvertent. Vide, si vacat, Barth. Adversar. IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum Auctorum, quem conscripsit Fabricius in Bibl. Lat. T. II. L. II. O. XXI. Incidere vero omnes [numeros] in orationem, etiam ex hoc intelligi potest, quod versus versus in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer est vitiosum; sed non attendimus, neque exaudimus nosmet ipsos. Senarios vero et Hipponacteos effugere vis possumus. Magnam enim partem ex Iambis nostra constat oratio. Sed tamen eos versus facile agnoscit auditor: sunt enim usitatissimi. Inculcamus autem per imprudentiam sæpe etiam minus usitatos, sed tamen versus; vitiosum genus, et longa animi provisione fugiendum. Cic. Orat. C. LVI. Olim similia deprehenderunt in scriptore nostro Scholiastes ad Hephæst. Enchirid. pag. 76. et Longinus in Prolegomenis ad eundem Auctorem, cuius hæc sunt verba: διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀπακρίνωσθαι σιωπήματα ἐν τῇ κατὰ πεζῶν ῥήσει — εἴροι γὰρ ἂν τις κατὰ Δημοσθένει τῆ ῥήσει στίχων ἠρωτικῶν κερμαίνων, ὅς ἐθεώδη λαθεῖν διὰ τὸ πεζῶν ὄσων τὴν κροφῆραν συναρπάσαι τῆ λόγῳ τὴν ἀκρίαν. φησὶ γὰρ

Τὸ γὰρ ἐν Ἀμφίση πύλαμον, δ' ὃ εἰς Ἐλάτιαν

Ἦλθε θύλακον,

στίχος ἰσθὶν ἠρῶς, ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσπανὸν [ἀπὸ μαίζης], ἔταν λήγῃ

Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θεοῖον γεγραμῶν
κατ' ἑμῶν.

Similiter in Philip. I. §. γ'. fin. observant esse purum Hexametrum :

Καὶ προσίχων τὸν τοῦ τούτου ἰδίωτον
ἄπαρτις.

In Aristocratea §. γ'. post med. una periodus duos istiusmodi versus complectitur: sc. ἰσθὶν γὰρ φίλων ἀγαθῶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι

τοῖς αἰτοῖς, ἐξ ἂν κἀμῖνοις καὶ σφίσιν αἰ-

τοῖς

ἰσθῆται τις βλάβη, ἀλλ' ὃ μὲν ἂν μάλλῃ συν-

όισιν

ἀμφοῖν, συμπεράττις, ὃ δ' ἂν αὐτὸς ἔμμι-

νον κινήσῃ

προσῆ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι.

In eadem porro Oratione plures insunt. Ita §. δ. a med.

ἑμᾶς καὶ μένον ἀνδρώσων ἂν ἴφῃ Χαρί-

θῆμον.

Et §. ε'. fin.

ἀσπῶς ἂν τις ἀποκρίτη Χαρίθμον ἀγέσθαι.

Adde 644. 6. 658. 6. 665. pen. 668. 3. ed. R. Hæc autem Leviuscula. Ego tamen arbitror, vix esse Demosthenis, ut ad sensum non maximi ponderis expromendam, neque insigni aliqua gravitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere solent, verba mutuo sumere e scena, et numerosos Iambos pedestri suæ orationi temere immisceret. Non ita solens est. TAYLOR. [Demosth. vol. II. p. 237. 5. οὐδ' ἄλλους πύλακους. ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν. Ibid. 8. ὃ ἄλλω τινὸς ἀνδρώσων, μετὰ τοὺς κατὰ τούτου. Ibid. pen. οἱ Φωκῆες αὐτοὺς ἰπποσώπασται. ἵππιδι δ' ἦσαν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι. p. 304. 11. βουλομένους εἰπεῖν δικαίωσιν, οὐκ ἀναμνησθεῖς. p. 158. 1. τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης καὶ σπῆς ἐπὶ τοῦτο γένησθαι. Primus intellexit [Isocrates] etiam in soluta oratione, dum versus effugeres, modum tamen et numerum quandam oportere servari. Cicero Bruto c. 8. v. Corrad. ad Inoum. Cic. III. de orat. Idem orat. Quintil. IX. 4. et ult.

ἀγῶνα τουτονί. τῆς γὰρ ἔχθρας πρότερος αὐτος ὑπῆρξεν, οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πώποτε οὔτε ἔργῳ, οὔτε λόγῳ κακὸν παθάν. βούλομαι δ' ὑμῖν προδηγήσασθαι πρῶτον, ἃ πεπόνθαμεν ὑπ' αὐτοῦ· ἵνα μᾶλλον μοι συγγνώμην ἔχητε ἀμυνομένοι, καὶ ¹ εἰδῆτε ὡς εἰς ² τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστημεν περὶ τε τῆς πατρίδος, καὶ περὶ ἀτιμίας.

β'. Ὑψηλαμένου γὰρ τοῦ δήμου ³ τῶν Ἀθηναίων, Ἀθηναίων εἶναι Πασίωνα, καὶ ἐγγόνους τοὺς ἐκείνου, διὰ τὰς εὐεργεσίας τὰς εἰς τὴν πόλιν, ὁμογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἔγενετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ, καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ, τῷ υἱεὶ τῷ ἐκείνου, θυγατέρα μὲν ⁴ αὐτοῦ, ἀδελφὴν δὲ ἐμῆν· ἐξ ἧς Ἀπολλοδώρῳ οἱ παῖδες εἰσιν. ὄντος δὲ χρηστοῦ τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τε τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμῆν, καὶ περὶ ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ ἡγουμένου τῇ ἀληθείᾳ οἰκείους ὄντας, καὶ κοινωνεῖν πάντων τῶν ὄντων, ἔλαβον καὶ ἐγὼ ¹³⁴⁶ γυναῖκα, Ἀπολλοδώρου μὲν θυγατέρα, ἀδελφιδὴν δ' ἐμαυτοῦ. προεληλυθότος δὲ χρόνου λαγχάνει βουλευεῖν Ἀπολλοδώρος· δοκιμασθεὶς δὲ καὶ ὁμόσας τὸν νόμιμον ὄρκον, συμβάσας τῇ πόλει καιροῦ τοιοῦτου καὶ πολέμου, ἐν ᾧ ⁵ ἦν κρατήσασιν ὑμῖν μεγίστοις τῶν Ἑλλήνων εἶναι, καὶ ἀναμφισβητήτως τὰ τε ὑμέτερα αὐτῶν κεκαμίσθαι, καὶ καταπεπολεμηκέναι Φίλιππον, ἣ ὑστερήσασι τῇ Ἑσθηείᾳ, καὶ ⁶ προεμένους τοὺς συμμαχοὺς, δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυθέντος τοῦ στρατοπέδου, τούτους τ' ἀπολέσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἀπίστους εἶναι δοκεῖν, καὶ κινδυνεύειν περὶ τῶν ὑπολοίπων — περὶ τε Λήμνου, καὶ Ἰμβρου, καὶ Σκύρου, καὶ Χερρόνησου —, καὶ μελλόντων στρατεύεσθαι

¹ Deest εἰδῆτε.

² Deest articulus.

³ τοῦ

⁴ αὐτοῦ

⁵ ἦν ἡ κρατήσασιν

⁶ ἀπομένους

Fortunat. l. 3. v. Not. ad Cornel. Nep. præfat. Barth. Adversar. l. IV. 22. Climax Rhomnus. Aquila Rhetor. Dionys. Halic. π. συνθήκας αἰρε. Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανεύς. Plutaroh. in vita. Ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εἶναι συνθήκας διῶν. Demosth. pro Coron. p. 165. v. 13. In schædis TAYLOR.]
β'. τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων] Hæc in aliis exemplaribus aliter scribuntur. Legerem habens: ἡφιστάμενον γὰρ δήμου, Ἀθηναίων ἡμῶν Πασίωνα. TAYLOR.
καὶ κοινότην] F. addendum χρῆται.

WOLF.

τὸν νόμιμον ὄρκον] De hoc iurejurando senat. vid. Potit. Comm. in L. A. l. III. t. 1. §. II.

Ἐν ᾧ ἦν] Ræce Codd. Ven. Bar. et Ital. ἐν ᾧ ἦν ἡ κρατήσασιν ὑμῖν — ἡ ὑστερήσασιν κ. τ. λ. TAYLOR.

Προεμένους] Lambinus et Bodl. multo satius, προεμένους. IDEM. Lege: καὶ προεμένους. JURIN. Imo προεμένους. AUGER.

Ἀπίστους εἶναι δοκεῖν] Magis Attice puto ἀπίστοις. JURIN.

ὑμῶν πανδημεὶ εἰς τε Εὐβοίαν, καὶ εἰς Ὀλυμπόν, ἔγραψε ψήφισμα ἐν τῇ βουλῇ Ἀπολλόδωρος βουλευών, καὶ ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον, λέγων, διαχειροτονησάτω τὸν δῆμον, εἴτε δοκεῖ τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά, κελυόντων μὲν τῶν νόμων, ὅπῃ ποτε πόλεμος ἦ, τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, κύριον δ' ἠγοούμενος δεῖν τὸν δῆμον εἶναι περὶ τῶν αὐτοῦ ὅ,τι ἀν βούληται πράξαι, ὁμολοκῶς δὲ τὰ βέλτιστα ¹ βουλεύσειν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ὑμεῖς πάντες ἐμαρτυρήσατε ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. γενόμενης γὰρ τῆς διαχειροτονίας, οὐδεὶς ² ἀπεχειροτόνησεν ὡς οὐ δεῖ τοῖς χρήμασι τούτοις στρατιωτικοῖς χρῆσθαι, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ³ ἀν που λόγος γένηται, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὡς τὰ βέλτιστα εἰπὼν ἀδίκῃ πᾶσι. τῷ οὖν ἐξα- 1347
πατήσαντι τῷ λόγῳ τοὺς δικαστὰς, δίκαιον ὀργίζεσθαι, οὐ τοῖς ἐξαπατηθεῖσι. γραψάμενος γὰρ παρανόμων τὸ ψήφισμα Στέφανος οὗτος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ διαβολῇ, ψευδεῖς μάρτυρας παρασχόμενος, καὶ ἐξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν, εἴλε τὸ ψήφισμα. καὶ τοῦτο μὲν εἰ αὐτῷ ἐδοκεῖ διαπραξασθαι, οὐ χαλεπῶς ⁴ φέρομεν· ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ τοῦ τιμήματος ἐλάμβανον τὴν ψήφον οἱ δικασταί, δεομένων ἡμῶν συγχωρησάτω, οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐτιμάτω, ἵνα ⁵ ἀτιμᾶσειεν

¹ συμβουλευσῶν² ἀπεχειροτόνησεν³ ἴαν⁴ ἐφέρομεν⁵ ἀτιμᾶσειεν αὐτὸν, καὶ ⁶ τοῖς σπείδας

Διαχειροτονησάτω] Consule Vales. ad Harpocrat. p. 45. TAYLOR.

Δικαστῶν] Malo Wolfius vectigalium. Dixi satis ad Timocrateam p. 282. v. ult. vol. III. Hanc autem historiam Apollodori tangit Ulpianus ad 1. Olythiacam: ἰστίαν δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικά ἴσως ἐξ ἀρχῆς οὐ Περιωλῆς — ἴτα ἐπιχειροσάντος Ἀπολλοδώρου τίς πάλιν αὐτὰ σπείσειν στρατιωτικά, βουλόμενος Ἐβούλος οὐ σπολιτευόμενος, δημαγωγός ὢν, πωλίσει εἴποιεν ἐπιστάσασθαι τοῦ δήμου πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε ἡμῶν τὸν καλεῖοντα, Σπείδω ζημιᾶσθαι, εἰ τις ἐπιχειρῶν μεταποιεῖν τὰ θεωρικά στρατιωτικά. IDEM. Vid. Fetit. Comm. in L. A. l. IV. t. X. §. X.

Βουλεύσειν] L. συμβουλευσῶν. Βουλεύσειν tamen posset retineri, nam Apollodorus ἔβουλε. Mox post Ἀθηναίων punctum infra, ut fuita phrasi. Deinde lego: καὶ ὑμεῖς π. ἰ. ἐν ἰ. τ. καιρῷ· γενομένης γὰρ etc. AUGER.

Γενομένης] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendato legobatur: γενομένης γὰρ τῆς διαχειροτονίας, οὐδὲς ἀντίχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ἰ. κ. τ. λ. Ubi pro ἀντίχει Wolfius coniecit ἀντίχει, Lambinus ἀπεχειροτόνησεν. In quibusdam Codd. ἀπεχειροτόνησεν. TAYLOR.

Φέρομεν] Vel ἐφέρομεν potius. IDEM. AUGER.

Δεομένων ἡμῶν —] Ait πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐτιμάτω, i. e. in aestimatione libello comprehensa perseveravit, nec deprecationibus nostris ab ea abdicari potuit. Dicit, δεομένων ἡμῶν συγχωρησάτω, verbo ad eam rem proprio. Nam et iudices deprecabantur ἐν ἀντιτιμῆσει, vel ὑποτιμῆσει, συγχωρησάτω, i. e. omisa litis aestimatione ab accusatore facta, eam punitam decernere, qua reus delictum suum taxaverat et aestimaverat. In Anim. ad Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. III. c. I. §. X. HERALDUS.

αὐτῶν, καὶ παῖδας τοὺς ἐκείνου, καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἱκανήν,
καὶ ἡμᾶς ἅπαντας εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσειας,
καὶ ἑνδαίαν ἀπάντων. ἡ μὲν γὰρ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάστων
πάνου τι ἦν, ὥστε δυναθῆναι ἐκτίσαι τοσοῦτον ὄφλημα· μη
ἐκτισθέντος δὲ τοῦ ὄφληματος ἐπὶ τῆς ἑνάτης πρυτανείας,
δυσλῶν ἐμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ὑγγραφήσεσθαι
Ἀπολλοδώρου τριάκοντα τάλαστα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ·
ὑγγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ ἀπογραφῆσεσθαι ἐμελλεν ἡ
ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι· πρᾶξις
δ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσεσθαι, καὶ
αὐτὸς, καὶ παῖδες οἱ ἐκείνου, καὶ γυνή, καὶ ἡμεῖς ἅπαντες.
ἔτι δὲ καὶ ἡ ἑτέρα θυγάτηρ ἀνέκδοτος ἐμελλεν ἔσεσθαι.
τίς γὰρ ἂν ποτε παρ' ὀφείλουτος τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπο
ρῶντος ἔλαβεν ἀπροιον;

γ'. Οὐκ οὖν τηλικούτων κακῶν αἴτιος ἡμῶν πᾶσιν ἐγένε
το, αὐδὲν πάνποτε ὑφ' ἡμῶν ἠδικημένος. τοῖς μὲν οὖν δικα
σταῖς τοῖς τότε δικάσασσι πολλὴν χάριν, κατὰ γε τοῦτο,
1348 ἔχω, ὅτι σὺ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα, ἀλλ' ἐτίμησαν
ταλάστου, ἵστε ¹ καὶ δυναθῆναι. ἂν ² ἐκτίσαι μόλις τούτῳ
δὲ δικαίως τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήσασμεν ἀποδοῦναι. καὶ
γὰρ οὐ μόνον ταύτῃ ἐζήτησεν ἀνελεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ
τῆς πατρίδος αὐτὸν ἠβουλήθη ἐμβαλεῖν. ἐπενόηκας γὰρ
αὐτῷ αἰτίαν ψευδῆ, ὡς ὄφλε τῷ δημοσίῳ ἐκ πάντε καὶ
εἰκοσι ἐτῶν, ὡς Ἀφιδναῖζ ποτε ἀφαιρόμενος ἐπὶ δρωπέτην
³ αὐτοῦ ζητῶν, πατάξειε γυναῖκα, καὶ ἐκ τῆς πληγῆς το
λευτήσειεν ἡ ἀνδρωπος, παρακελευσάμενος ἀνδρώπους δού
λους, καὶ κατασκευάσας ὡς Κυρναῖαι εἴψαν, προῖπεν

¹ Deest καὶ.² ἐκτίσαι.³ αὐτοῦ.

γ'. Αὐτὸν Κοῦλ.] Pro. αὐτὸν M. τοῦτω, pr. Apollodorum qui aderat. AVONR.

Ὡς ὄφλε τῷ δημοσίῳ] Quid agant hoc loco ista verba, ego rursus non perspicio. Agitur enim hic non de ullo debito, sed de homicidio. Forte in alium locum reponenda sunt, et scribendum v. 19. ἔστι καὶ δυναθῆναι ἂν ἐκτίσαι μόλις, ἢ ὄφλε τῷ δημοσίῳ. JURIN. Justus assentitur Augeris.

Ἐπὶ δρωπέτην αὐτοῦ [εἶπεν] Omnino legendum videtur vel τὸν δρωπέτην αὐτοῦ ζητῶν, ut in Parisiensi margine, vel

VOL. IV.

ἐπὶ δρωπέτην αὐτοῦ [εἶπεν]. JURIN. F. ἐπὶ τῷ δρωπέτῳ αὐτοῦ [εἶπεν], vel τὸν δρωπέτην αὐτοῦ [εἶπεν]. AVONR.

Παρασκευάσασμενος] Forte παρασκευάσασμενος, aut παρασκευασάμενος. WOLF.

Ὡς Κυρναῖαι εἴψαν] Non intelligo istam constructionem, κατασκευάσας, ἕς εἴψαν: neque melius video, quid ad rem nostram conferret, si quam maxime Cyrenes essent, aut potius, esse viderentur. In Cod. Ital. tria ista vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR.

3 B

αὐτῶ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου· καὶ ἔλεγε τὴν δίκην Στέφανος οὐτοσί, διομοσάμενος ὡς ἔκτεινεν Ἀπολλόδωρος τὴν γυναῖκα αὐτοχειρία, ¹ ἀρώμενος ἐξώλειαν αὐτῶ, καὶ γένει, καὶ οἰκία, ἐπαρασάμενος ἅ οὔτε ἐγένετο, οὔτε εἶδεν, οὔτε ἤκουσεν οὐδενὸς πώποτ' ἀνθρώπων. ἐξελεγχθεῖς δ' ἐπιορκῶν, καὶ ψευδῆ αἰτίαν ἐπιφέρων, καὶ καταφανῆς γενόμενος μεμισθωμένος ὑπὸ Κηφισοφῶντος καὶ Ἀπολλοφάνους, ὡςτ' ἐξελάσαι Ἀπολλόδωρον, ἢ ἀτιμῶσαι ἀργύριον εἰληφώς, ὀλίγας ψήφους μεταλαβῶν ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἀπέπληθεν ἐπιορκηκῶς, καὶ δόξας πονηρὸς εἶναι.

δ'. Σκοπεῖτε δὴ αὐτοί, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐκ τῶν εἰκότων λογιζόμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, τί ἂν ἐχρησάμεν ἑμαυτῶ, καὶ τῇ γυναικί, καὶ τῇ ἀδελφῇ, εἴ τι Ἀπολλοδώρῳ συνέβη παθεῖν, ὧν Στέφανος οὐτοσί ἐπεβούλευσεν αὐτῶ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρω ² ἀγῶνι. ἢ ποία αἰσχυνῆ οὐκ ἂν καὶ συμφορᾶ περιπεπτωκῶς ³ ἦν. παρακαλούντων δὴ με ⁴ ἀπάντων ἰδίᾳ, προσιόντων τέ μοι ἐπὶ τιμαρίαν τρα- 1349 πέσθαι ὧν ἐπάδομεν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὄνειδιζόντων μοι, ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι, εἰ οὕτως οἰκειῶς ἔχων τὰ πρὸς τούτους, μὴ λήψομαι δίκην ὑπὲρ ἀδελφῆς, καὶ κηδεστῶν, καὶ ἀδελφιδῶν, καὶ γυναικὸς ἑμαυτοῦ, μηδὲ τὴν περιφανῶς εἰς τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσαν, καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν, καὶ τῶν νόμων καταφρονοῦσαν τῶν ὑμετέρων, εἰσαγαγῶν εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξελέγξας τῷ λόγῳ ὡς ἀδικεῖ, κυρίους καταστήσω, ὅ,τι ἂν βούλησθε χρῆσθαι αὐτῇ. ⁵ καὶ ὡς περ

¹ ἰσαρώμενος
⁴ ἀπάντων, ἰδίᾳ προσιόντων ὁ ἑμαυ, ἐπὶ τιμ. τρέπεσθαι

² ἀγῶνι;

³ ἦν;

⁵ καὶ ὡς περ

ἔλεγε] Rescribendum ἔλαχε. Nota ea res Juris Attici peritis: et hoc abunde confirmabunt ea, quae dixi ad Lysiam, κ. δημοσ. ἀδικ. p. 595. ult. ubi habeo locum cum aliis parilibus jam pridem restituerim. IDEM. F. ἔλαχε. AUGER.

Ἐπαρασάμενος] Lambin. ἰσαρσάμενος. Non insocite. TAYLOR. AUGER.

Οὐδενός] Bodl. habet, οὔτε ἤκουσεν οὐδενός πώποτ' ἀνθρώπων. TAYLOR.

Μεμισθωμένος — ἀργύριον εἰληφώς] Vel hoc vel illud glossae simile videtur. Alterutrum sane. IDEM.

δ'. Παρακαλούντων] Malim inverso or-

dine, προσιόντων δὴ μοι ἀπάντων, καὶ παρακαλούντων με ἐπὶ τιμαρίαν τρέπεσθαι. WOLF. Vel potius: παρακαλούντων δὴ μοι ἀπάντων ἰδίᾳ προσιόντων μοι. Cum illi, qui me privatim convenirent, (necessarii mei et familiares utique) hortarentur ad injurias ulciscendas. TAYLOR.

Τὰ πρὸς τούτους] Τὰ delet Lambinus. Recte. IDEM.

Χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὡς περ] Periodo, cui haec insunt, videbitis, pato, sensum non constare, nisi sic interpungas, et deleas τὸ καὶ, χρῆσθαι αὐτῇ ὡς περ Στέφανος. JURIN. Hic ego addendum aliquid arbitror: οἰκίαν, ὡς παρὰ τ. ν. κ. τ. ψ. τ.

Στέφανος οὕτως ἐμὲ ἀφήρητο τοὺς οἰκείους παρὰ τοὺς νόμους, καὶ τὰ ψηφισμάτα τὰ ὑμέτερα, οὕτω καὶ ἐγὼ τοῦτον ἠκῶ ἐπιδειξὼν εἰς ὑμᾶς, ξένη μὲν γυναικί συνοικούντα παρὰ τὸν νόμον· ἀλλοτρίους δὲ παιδας εἰσαγαγόντα εἰς τοὺς φράτορας, καὶ εἰς τοὺς δημότας· ἐγγυῶντα δὲ τὰς τῶν ἑτέρων θυγατέρας ὡς ¹ αὐτοῦ οὔσας· ἤσεβηκότα δ' εἰς τοὺς Θεούς· ἄκυρον δὲ ποιῶντα τὸν δῆμον τῶν ¹ αὐτοῦ, ἂν τινα βούληται, πολίτην ποιήσασθαι. τίς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσῃ λαβεῖν δωρεάν, μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας πολίτης μέλλων ἔσεσθαι, ἔξον παρὰ Στεφάνου ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἴ γε τὸ αὐτὸ τοῦτο γενήσεται αὐτῷ;

έ. Ἄ μὲν οὖν ἐγὼ ἀδικηθεὶς ὑπὸ Στεφάνου πρότερος, ἐγραψάμην τὴν γραφὴν ταύτην, εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς· ὡς δ' ἔστι ξένη Νεαίρα αὕτη, καὶ συνοικεῖ Στεφάνῳ τούτῳ, καὶ πολλὰ παραινέομην εἰς τὴν πόλιν, ταῦτ' ἤδη δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς. δεόμαι οὖν ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἅπερ ἠγοῦμαι προσήκειν δεηθῆναι νέον τε ὄντα, καὶ ἀπείρως ἔχοντα τοῦ λέγειν, συνήγορόν με κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλόδωρον. καὶ γὰρ πρεσβύτερός ἐστιν ἢ ἐγὼ, καὶ 1350 ἐμπειροτέρως ἔχει τῶν νόμων, καὶ ἠδίκηται ὑπὸ Στεφάνου τούτου, καὶ μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἀπάντων ἀκριβῶς, ὥστε καὶ ἀνεπίσθονον ² αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα· δεῖ δ' ὑμᾶς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀληθείας τὴν ἀκριβείαν ἀκούσαντας τῆς τε κατηγορίας, καὶ τῆς ἀπολογίας, οὕτως ἤδη τὴν ψήφον φέρειν ὑπὲρ τε τῶν Θεῶν, καὶ τῶν νόμων, καὶ τοῦ δικαίου, καὶ ὑμῶν αὐτῶν.

¹ αὐτοῦ² αὐτῷ • εἶναι τιμωρεῖσθαι

ἡμέτερα ψηφισμάτων, etsic verti. AUGER.

Παρὰ τῶν νόμων] [Utī Editi omnes] Lego παρὰ τοὺς νόμους. WOLF.

Ἐτέρων] F. ἰταίρων, mercetiorum.

WOLF. AUGER.

Τῶν αὐτοῦ] Scil. δικαίων. WOLF.

Ἀναλώματος] Sub. ζητῶν δωρεάν. AU-

GER.

έ. Συνήγορόν με] Lego με. In foro Attico privati-causas ipsi agebant, aut amicorum opem implorabant, qui sibi presto essent. In publicis quoque judiciis accusatores agebant ipsi, rei sese defen-

debant: utriusque tamen et aliorum, quos amicos dicebant, opem quandoque advocebant, qui orationem suam subsequerentur, et causam perorarent, venia prius petita; causati vel infirmitatem vel imperitiam vel quam aliam causam. Cujus moris exemplum illustre hic exstat, ubi Theomnestus accusationem exorsus subiicit: δεόμαι — ἀκριβῶς. Statim post sequitur Apollodori συνηγορία. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. VI. c. X. §. III. HERALDUS.

Ἐπάρξαντα] Male Perisiones ἐπάρ-

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ.

5'. Ἄ μὲν ἠδικημένους, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὸ Στεφάνου ἀναβέβηκα κατηγορήσων Νεαίρας ταυτησὶ, Θεόμνηστος εἶρηκε πρὸς ὑμᾶς· ὡς δ' ἔστι ξένη¹ Νεάρα, καὶ παρὰ τοὺς νόμους συνοικεῖ² Στεφάνῳ, τοῦτο ὑμῖν βούλομαι σαφῶς ἐπιδείξαι. ³πρῶτον οὖν τὸν νόμον ὑμῖν ἀναγνώσεται, κατ' αὐτὴν τε γραφὴν ταυτηνὶ Θεόμνηστος ἐγράψατο, καὶ ὁ αὐτὸν αὐτὸς εἰσέρχεται εἰς ὑμᾶς.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δὲ ξένος ἀστὴ συνοικῆ τέχνη ἢ μηχανῇ ἦντιον, γραφείτω πρὸς τοὺς δεσμοδέτας Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξειτιν· ἰάν δὲ ἀλφ, πεπραῖσθαι καὶ αὐτὸς καὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἴσῳ τοῦ ἰλόντος. ὡσαύτως δὲ καὶ ἰάν ἡ ξένη τῇ ἀστῇ συνοικῆ, κατὰ ταῦτα, καὶ ὁ συνοικῶν τῇ ξένῃ τῇ ἀλούσῃ ἐφελίτω χίλλας δραχμῶν.

ξ'. Τοῦ μὲν νόμου τοίνυν ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅς οὐκ ἐπὶ τὴν ξένην τῇ ἀστῇ συνοικεῖν, οὐδὲ τὴν ἀστὴν τῇ ξένῳ, οὐδὲ παιδοποιεῖσθαι τέχνη, οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾶ· ἰάν δὲ τις παρὰ ταῦτα ποιῆ, γραφὴν πεποίηκε κατ' αὐτοῦ εἶναι πρὸς τοὺς δεσμοδέτας, κατὰ τε τοῦ ξένου καὶ τῆς ξένης, καὶ ἀλφ, ⁶πεπραῖσθαι κελεύει. ὡς οὖν ἔστι 1361 ξένη Νεάρα αὕτη, τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι ἐξ ἄρχῃς ἐπιδείξαι. ἐπτα γὰρ ταύτας παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο Νικαρέτη, Χαρισίου μὲν οὔσα τοῦ Ἡλείου ἀπελευδέ-

¹ Νεάρα αὕτη, καὶ

⁴ Deest articulus.

² Συνοικῆ τούτου, τούτου

⁵ αἰνῶν

⁶ πεπραῖσθαι

⁷ ἀρχῆς ἀρχῆς ἐπιδείξαι

ξ'α. TAYLOR.

ξ'. Ἀλλήτως.] [Ita perpetuo exornum] Non est moris, condemnato decerni premium, sed ei, qui sontem reum peregerit. Quare ἰλόντες, legendum per e. ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἰλὸν plurimum differant. WOLF.

Κατὰ ταῦτα] Similiter ei et peregrina civi equipiam nuperit, κατὰ ταῦτα, pari ratione: πεπραῖσθαι schiœt. Tria sunt capita hujus Legis, at roots Petitas [l. VI. t. l. §. VI.] TAYLOR. Penotum infra post κατὰ ταῦτά. ita ut phrasis concludatur, et transitiva fiat ad tertium legis caput. Deinde legorem συνὸν pro συνοικῶν, ut tertium caput differat a primo. AUSER.

ἰλόντες] Αὐτῶν rectius MSS. Μετρωγ.

Bar. Obscp. Ital. TAYLOR.

Νικαρέτη, Χαρισίου — ἀπελευδέρα] Paulo aliter Athenæus l. XIII. pag. 593. partim, ut videtur, suo, partim exemplarium vitio: Νικαρέτη δὲ ἡ ἰταῖρα ἰρωμίτη ἦν τοῦ Στεφάνου τοῦ ἴμερος, Αυσίαν δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετίστρα. ἰσάν δὲ αὐτὰι δύο καὶ Χαρισίου τοῦ Ἡλείου κατὰ καὶ ἄλλων ἰταμῶν, Ἀρτίαν, Στρατίαν, Δριτωσίαν, Θίλιαν, Ἰσομίδαν, Νεάραν. ἡ δὲ Νεάρα ἦν Στρατοκλείδου ἰρωμίτη, καὶ Ἰσπύρχου τοῦ ἰσπυρτοῦ, καὶ Φρυγίου τοῦ Παισιῶν, ὅς ἦν Ἀλέμωτος μὲν ἰλλῆ, Διαμπερῆτος δὲ Ἀδαλφιδούς, εὐν δὲ Νεάραν εἶχον ἡμέραν ὡσεὶ ἡμέραν, διατητῶν γαμοκίτων φίλων, Φρυγίαν καὶ Στρίανος ὁ ἴμερος ἔς καὶ τῆς Νεάρας θυγατέρα Στρατοκλείου, τὸ ἴστανον ὡσεὶ ἡμέ-

ρα, Ἴππῖου δὲ τοῦ μαγείρου τοῦ ἐκείνου γυνή. δευτὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσει μικρῶν παιδίων σινιδεῖν εὐπρεπῆ, καὶ ταῦτα ἐπισταμένη θρεῖναι καὶ παιδεῦσαι ἔμπειρως, τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη, καὶ ἀπὸ τούτων τὸν βίον συνειλεγμένη, προσειρωῦσα ἴδ' αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας, ἔν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττειτο τοὺς βουλαμένους πλησιάζειν αὐταῖς, ὡς ἐλευθέραις αὔσαις· ἐπειδὴ τὴν ἡλικίαν ἐκαρπύσατο αὐτῶν ἕκαστης, συλλήβδην καὶ τὰ σῶματα ἀπέδοτο ἀψασῶν, ἑπτὰ αὔσῶν, Ἀντίαν, καὶ Στρατόλαν, καὶ Ἀριστάκλειαν, καὶ Μετάνευσαν, καὶ Φίλαν, καὶ Ἰσθμιάδα, καὶ Νείαιραν ταυτηνί. ἦν μὲν οὖν ἕκαστος αὐτῶν ἐκτῆσατο, καὶ ὡς ἡλευθερώθησαν ὑπὸ τῶν περιεμένων αὐταῖς παρὰ τῆς Νικαρέτης, προϊόντος τοῦ λόγου, ἀν βούλησθε ἀκούειν, καὶ μοι περιουσία ἢ τοῦ ὕδατος, δηλώσω ὑμῖν· ὡς δὲ Νείαιρα αὕτη Νικαρέτης ἦν, καὶ εἰργάζετο τῷ σώματι, μισθοαρνού-

[γ]

θεσσα, ὡς ἴδαι θυγατέρα ἰδέσθου φάσκει τῷ Αἰγιάδῃ, ὡς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νείαιρας. Vidē P. Leopard. Emend. XI. 16. TAYLOR.

Ἐκείνου] Illius, quia nempe Hippias erat notissimus. Deinde καὶ θαυμάσιον superflua videntur et de Scholio in textum irrepsisse. AUGER.

Ἀντίαν] Bar. Ἀντίαν. Idem Athenæus l. XIII. pag. 586. Φαμίδα, καὶ Λαγρίσση, καὶ Ἀνθία· μέγιστοι δὲ αὐτῶν γράφεται ἀπὸ τῆς Ἀρθίας, Ἀντίαν. οὐ γὰρ εὐρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἀθηναίων ἀναγεγραμμένην ἴταίραν ἀπὸ δὲ Ἀντίας καὶ ἴδαι θράμα ἰστιγραφόμενον, ὡς κρείσσον, Εὐπίκου ἢ Φιλυλλίου Ἀντίαν ἰστί. καὶ ἢ τὴν κατὰ Νείαιρας δὲ λόγον γράφας μνημονεύει αὐτῆς. Conjanje Harpoor. v. Ἀνθία. Eunioi sive Philyllii Drama, nomine Ἀντίαν, laudatur a plurimis, a Suid. Pelluce, etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων θράματα, inquit Athenæus libro citato, ἀπὸ ἰταίων ἴσθη τὰς ἰστιγραφὰς, Θάλαττα Διακόλου, Φερικράτους Κοριαντοῦ, Εὐπίκου ἢ Φιλυλλίου Ἀνθία, Μηνάνδρου δὲ Θαῦς καὶ Ἐαντίου, Ἀλέξανδρος Ὀσάρρα, Εὐκόλου Κλυσφόδρα. Ita Comædiam scripsit Timocles, ex Neera nostra procul dubio cognominatam, (Τιμοκλῆς — τῶν θραμάτων αὐτοῦ — Νείαιρα, ἰταίρας δὲ ὀνομάσθην ἢ Νείαιρα, cætera. Suidas) et Philemo, cujus nonnulla fragmenta ab Athenæo laudantur; atque inter Romanos Licinius Imbrec. Gall. XIII. 22. Præter Plautum etiam præterque Gellium Licinius Imbrec, vetus Comædiarum Scri-

ptor, in Fabula, que Neera inscripta est, ita scripsit :

Nolo ego Neerum te vocent, sed Nerice-nam,
Cum quidem Marti es in connubium data.
TAYLOR.

Ἰσθμιάδα] Pari appellatione mænaroulas alias, Νεμιάδα, Πυθιόκων etc. passim diotas reperimus. Athenæus tamen l. XIII. p. 587. Καὶ Νεμιάδος δὲ τῆς αἰλουερίδος Ἰππιδίος μνημονίαι ἐν τῷ κατὰ Πατρικίου. περὶ ἧς ἀξίον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι αὐτὰν προσαρρενομένην τῇ πόρῃ, παρὰ τῆς εὐρυτείας ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κρηνημένην. κενόλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα, οὐ μόνον ταῖς ἰταίροισι, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὡς φησι Πάλλωνος. περὶ ἧς ἀξίον θαυμάζειν. IDEM.

Ἦν μὲν οὖν ἑκαστος αὐτῶν ἐκτῆσατο] Nove sane et insolenter dictum! Ego, si scripturus eram, scripsissem lubentius: τίς μὲν οὖν ἰστίσται αὐτῶν ἰστίσται, aut juxta illud. IDEM.

Εἰργάζετο τῷ σώματι μισθοαρνούσα] Ad hunc locum, et paritem, infra §. 9. annotavit Dionysius Lambinus, emendanti similis, εἰργάζετο περὶ τρυφάναις μισθοαρνούσα. Cum illa in Codd. suis offenderet vix potuit, necesse est omnino, ut lecto Hermogene, uti olim admonui, hoc adduceret, quæ Rhetor ille in Cap. περὶ ἀφελείας. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰστίσταις λόγος ἴσως ἢ ἀρμόδιον ἐν δημοσίῳ καὶ τιμωρῶν ἴσται ἀξίωμα λόγος.

σα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν, τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι πάλιν ἐπανελθεῖν. Λυσίας γὰρ ὁ σοφιστῆς, Μετανείρας ὢν ἔραστής, ἤβουληθη πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναλώμασιν, οἷς αἰήλισκεν εἰς αὐτὴν, καὶ μῆσαι ἠγούμενος, τὰ μὲν ἄλλα ἀναλώματα τὴν κεκτημένην αὐτὴν λαμβάνειν, ἃ δ' ἂν εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ, πρὸς αὐτὴν τὴν ἀνδρωπον χάριν καταδήσεσθαι. εἰδὲν οὖν τῆς Νικαρέτης, ἐλθεῖν εἰς τὰ μυστήρια, ἄγουσαν τὴν Μετάνει- 1352 ραν ἵνα μνηθῆ, καὶ αὐτὸς ὑπέσχετο μῆσειν. ἀφικομένης δ' αὐτὰς ὁ Λυσίας εἰς μὲν τὴν ¹ αὐτοῦ οἰκίαν οὐκ εἰσάγει, αἰσχυνόμενος τὴν τε γυναῖκα, ἣν εἶχε, Βραχύλλου μὲν θυγατέρα, ἀδελφιδῆν δὲ ¹ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα τὴν ¹ αὐτοῦ, πρεσβυτέραν τε οὔσαν, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ δαιτυμένην· ὡς Φιλόστρατον δὲ τὸν Κολωνῆθεν, ἠΐθεον ἐτι ὄντα καὶ φίλον αὐτῷ, καδίστησιν ὁ Λυσίας αὐτάς, τὴν τε Μετάνειραν καὶ τὴν Νικαρέτην. συνηκολούθει δὲ καὶ Νέαιρα αὐτῇ, ἐργαζομένη μὲν ἤδη τῷ σώματι, νεωτέρα δὲ οὔσα, διὰ τὸ ² μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, ὅτι Νικαρέτης ἦν, καὶ ἠκολούθει ἐκείνη, καὶ ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν, τούτων ὑμῖν αὐτὸν τὸν Φιλόστρατον μάρτυρα καλῶ.

¹ αὐτοῦ

² μῆσαι

πῶς ἂν ἀεμύττω; τοιοῦτ' ἴσθι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεάρας, ὑβελιμένον ὑπὸ τινος, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἔργασίαν περιποιῆσθαι. λίαν γὰρ εὐτελής ἴσθι, καὶ εἰ σφοδρὸν ἴσθι δουκί. Similiter Tzetzes Chilliad. VI. 36.

Πάλιν σημειοτομώτερον φησὶ κατὰ Νεάρας, Ἄπὸ τριῶν ἔργάζεσθαι ὅπῃ τὴν ἔργασίαν.

Καὶ ἄλλων αἰσχροτάτων δι' ἑσβήρους ἀποκρίται.

Οὐκ ἐστὶ ὁ Διονύσιος ἀεμύματα νομίζει.

Τὴν δ' ἔργασίαν, ἣν φησὶ τριῶν ἐκ τρυπημάτων,

Ἐκ τοῦ Λυσίου ἄλλοτος σημειῶς γλαφυροτάτης

Ῥηθίσαν ἱλαίαν, αἰσχρῶς ἐξαναπτύξας ταύτην.

Ἡ Ἀγρίσθη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπε πόρνη,

Ἡτοὶ ἢ ἄμφω ταῖς ὁπταῖς τῇ μίβῃ κερχυμένην

Παναίσχυρος δ' οὗτος οὔρατον ἀνεφαπλά ληθήσας,

Τὸ ἔργον Νεάρας ἐτελεῖν τριῶν ἐκ τρυπημάτων.

Simile hīs immunditias sunt illa Athenaei, l. XIII. p. 587. Ἡ δὲ Κορνή τις Νεάρας θυγάτηρ, τὸ τῆς Τόθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορυσίας ὄμμα. A me autem procal esto, ut haec Orgia enarrarem. TAYLOR.

Ἐπανηθῆν] Credo, olim Ἐπανηθῶν scriptum fuisse, et Infinitivum aliquod, ut ἐπιδείξαι, aut simile, strangulatam. Melius non occurrit, et suspicor prorsus rem ita se habere. IDEM. Ἐπανηθῆν, enarrare regrediendo, quia nempe redit ad principia, cum paellex Nicaretæ adhaec essent seruae. AUGER.

Νεωτέρα δὲ οὔσα διὰ τὸ μᾶλλον τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι] Quid hoc sibi velit, non satis perspicio. Num junior erat Nemesa, quod maturitatem nondum adeptae esset? Hoc perinde est, ac si dicas: junior est, quia junior. Forte sic rescribendum est: νεωτέρα δὲ οὔσα, ἕστε μᾶλλον τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. Excidisse poterat istud ἕστε propter similitudinem praecedentis οὔσα, et διὰ videtur esse a manu emendatrice. JURIN. Forte legendum cum Jurino. AUGER.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Φλόστρατος Διονυσίου Κολωνήθεν μαρτυρεῖ εἶδέναι Νείαιραν Νικαρέτης οὔσαν, ἧς περ καὶ Μετάνειρα ἰγένετο, καὶ καταγεσθαι παρ' αὐτῆς, ὅτε εἰς τὰ μυστήρια ἐπεδήμησαν, ἰν Κορίνθῳ οἰκοῦσαι· καταστῆσαι δὲ αὐτὰς ὡς αὐτὸν Λυσίαν τὸν Κεφάλου φίλον ὄντα ἑαυτῆς καὶ ἐπιτήδειον.

ἦ. Πάλιν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μετὰ ταῦτα Σιμὸς ὁ Θετταλὸς, ἔχων Νείαιραν ταυτηνί, ἀφικνεῖται δεῦρο εἰς τὰ Παναθηναῖα τὰ μεγάλα· συνηκολούθει δὲ καὶ ἡ Νικαρέτη¹ αὕτη· κατήγοντο δὲ παρὰ Κτησίππῳ τῷ² Γλαυκωνίδου. καὶ συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν Νείαιρα αὕτη, ὡς ἂν ἑταίρα οὔσα. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, τούτων
1353 ὑμῖν τοὺς μάρτυρας καλῶ. καὶ μοι κάλει Εὐφίλητον Σίμωνος Αἰξωνέα, καὶ Ἀριστόμαχον Κριτοδήμου Ἀλωπεκῆθεν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Εὐφίλητος Σίμωνος Αἰξωνέος, Ἀριστόμαχος Κριτοδήμου Ἀλωπεκῆθεν, μαρτυροῦσιν εἶδέναι Σιμόν τὸν Θετταλὸν ἀφικόμενον Ἀθήναζε εἰς τὰ Παναθηναῖα τὰ μεγάλα, καὶ μετ' αὐτοῦ Νικαρέτην καὶ Νείαιραν τὴν νυνὶ ἀγωνιζομένην, καὶ καταγεσθαι αὐτοὺς παρὰ Κτησίππῳ τῷ Γλαυκωνίδου, καὶ συμπίνειν μετ' αὐτῶν Νείαιραν ὡς ἑταίραν οὔσαν, καὶ ἄλλων πολλῶν παρόντων καὶ συμπιόντων παρὰ Κτησίππῳ.

Ζ'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἐν τῇ Κορίνθῳ αὐτῆς ἐπιφανῶς ἐργαζομένης, καὶ οὔσης λαμπραῆς, ἄλλοι τε ἐρασταὶ γίνονται, καὶ Ξενοκλείδης ὁ ποιητῆς, καὶ Ἴωπαρχος ὁ ὑποκριτῆς, καὶ εἶχον αὐτὴν μεμισοδαμένοι. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, τοῦ μὲν Ξενοκλείδου οὐκ ἂν δυναίμην ὑμῖν μαρτυρίαν παρασχέσθαι—οὐ γὰρ εἴωσιν αὐτὸν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν. ὅτε γὰρ Λακεδαιμονίους ὑμεῖς ἐσώζετε, πεισθέντες ὑπὸ Κάλλιστράτου, τότε ἀντειπὼν ἐν τῷ δήμῳ τῆδε τῇ βοηθείᾳ, ἐωνημένος τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐν εἰρήνῃ, καὶ δέον αὐτὸν καταβάλλειν τὰς καταβολὰς εἰς τὸ βουλευτήριον

¹ αὕτη² Γλαυκωνίδου, τῷ εὐδαντίδῃ. καὶ

ἦ. Αὕτη] Nisi αὕτη superfluum videtur eo recidendum. IDEM.

Κτησίππῳ τῷ Γλαυκωνίδου] Quidam adjiciunt præterea nomen δήμου, quod solent fieri, τῷ Κυδαντίδῃ. Ven. Bar. Obsop. Ital. MSS. Hervag. et margo Parisiensis. TAYLOR.

Καὶ συνέπινε] Æmilius Probus in præ-

fatione: In Grecia mater familias nec in convivium adhibetur, nisi propinquorum, neque sedet, nisi in interiore adium parte, quæ gynaeconiis appellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cognatione conjunctus. WOLF.

β'. Καταβάλλειν τὰς καταβολὰς] Menstruas pensiones vectigalium solvere, vel pendere

κατὰ πρυτανείαν καὶ οὐσῆς αὐτῶ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων, οὐκ ἐξελθὼν ἐκείνην ¹ στρατείαν, γραφεὶς ὑπὸ Στεφάνου τούτου ² ἀστρατίας, καὶ διαβληθεὶς τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἦλθ καὶ ἠτιμώθη. καὶ τοι πῶς οὐκ οἶσθε δεινὸν εἶναι, εἰ τοὺς μὲν φύσει πολίτας, καὶ γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως, ἀπεστέρηκε τῆς παρρησίας Στέφανος οὗτος; τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας βιάζεται Ἀθηναίους εἶναι παρὰ ³ πάντας τοὺς νόμους; — τὸν δ' Ἰππαρχον αὐτὸν ἡμῶν καλῶ, καὶ ἀναγκάσω μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι κατὰ τὸν νόμον, ἢ κλητεῦσα αὐτὸν. καὶ μοι καλεῖ Ἰππαρχον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἰππαρχος Ἀθηνῶν μαρτυρεῖ Ξενοκλείδην καὶ αὐτὸν μισθώσασθαι Νίαιραν ἐν Κορίνθῳ τὴν νῦν ἀγωνιζομένην, ὡς ἑταίραν εἶσαν τῶν μισθαρνοσῶν, καὶ συμπίνειν ἐν Κορίνθῳ Νίαιραν μετ' αὐτοῦ καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ.

ί. Μετὰ ταῦτα τοίνυν αὐτῆς γίνονται ἐρασταὶ δύο, ⁴ Τιμανορίδης τε ὁ Κορίνθιος, καὶ Εὐκράτης ὁ Λευκάδιος. οἱ, ἐπειδὴ περ πολυτελής ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν, ἀξιούσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῆ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς τοῦ σώματος τῆ Νικαρέτη, καὶ ἰνοῦνται αὐτὴν παρ' αὐτῆς νόμῳ πόλεως, καθάπαξ ⁵ αὐτῶν δούλων εἶναι, καὶ εἶχον, καὶ ἐχρῶντο ὅσον ἠβούλονται αὐτῇ χρόνον. μέλλαντες δὲ γαμεῖν, προαγορεύουσιν αὐτῇ, ὅτι αὐ βούλομαι αὐτὴν, σφῶν αὐτῶν ἑταίραν γεγενημένην, ὅρα ἔν Κορίνθῳ ἐργαζομένην, οὐδ' ὑπὸ παρνοδασκῶ οὔσαν· ἀλλ' ἡδέως αὖν αὐταῖς εἶη, ἐλαττῶν τε τὰργύριον κομισσασθαι παρ' αὐτῆς ἢ κατέθεσθαι, καὶ αὐτὴν ταυτὴν ὅρα ἔν ἀγαθὸν εἶχαι.

¹ τὴν στρατείαν² ἀστρατίας³ ἰδιωτῶν⁴ Τιμανορίδης⁵ αὐτῶν

mensuras sumptus. BUDENZ.

Κατὰ πρυτανείαν] Utrum singulis Senatibus conventibus? An deest numerus, κατὰ τὴν ἐν ἀτῆν πρυτανείαν, ut est in Timocrate? WOLF.

Καὶ οὔσῃ] Fortasse οὐκ εἶσθαι. Sed totus hic locus impeditior mihi videtur, et historia ignoratur. TAYLOR.

Ἀναγκάσω μαρτυρεῖν κ. τ. λ.] Cum antecedit, ἡμῶν καλῶ, sensus esse videtur: si aliter prodierit, aut testimonium dicere cogam, aut ejurare: Sic recusant, misere-

ture accessam, et ad horum alterutrum cum adigam. WOLF. Vide annotata a me ad Lyourgum, pag. 151. Not. 40. TAYLOR.

[Πολυτελής ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν] Πολυτελής τῆς ἐπιτάγμασι non placet. Forte addendum: καὶ βερεῖς τῆς ἐπιτάγμασι. WOLF. Quod non improbarim. AUGER.

Κατατιθέσθαι αὐτῆς] Pro ἰνῆι αὐτῆς, ut infra non semel. AUGER.

Ἄλλ' ἡδέως ἂν αὐταῖς εἶη] Ἄπὸ τῆς βουλήσεως, ἢ ἰδὲ ἂν αὐταῖς εἶη. Sed suspecta

συν. αἰώνια τὴν αὐτῇ ἔφευσαν εἰς ἐλευθερίαν χιλιάς δρα-
 χμαίς, πεντακοσίας εἰκότερος τὰς δ' εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον
 αὐτῆς ἐξαρῶσαν αὐτοῖς ὑποδουλικῆ ἀκούσαστα δ' αὐτῆ τοῦς
 λόγους τούτους, τῷ τε Εὐκράτους¹ καὶ Τιμανορίδου, με-
 1355 ταπέμπεται εἰς τὴν Κερύδαλλον ἄλλους τε τῶν ἐραστῶν τῶν
 γαργαρέων αὐτῇ, καὶ Φρυγίαν τὸν Παιανίαν, Διφρανδῆ
 μὲν ἕντα πέν, Δημοχάρους δὲ ἀδελφόν, ἀσελγῶς δὲ καὶ
 πολυτελεῶς διαγόντα τὸν βίον· εἰς ἡμῶν οἱ νεωτέρωτεροι
 μνημονεύουσιν. ἀφασμένον δ' εἰς αὐτῆν τοῦ Φρυγίανος, ἄφρα
 πρὸς αὐτὸν τοῦς λόγους τοῦς εἶπον πρὸς αὐτῆν ὅ, τε Εὐ-
 κράτης καὶ Τιμανορίδας, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριγύριον, ὃ
 παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἐδοκίμασθη, ἔρασαν εἰς τὴν
 ἐλευθερίαν συλλέγουσα, καὶ εἰ τι ἄρα αὐτῆ περιεποιήσατο.
 καὶ δεῖται αὐτοῦ προσθέντα τὸ ἐπίλοιπον, οὐ προσέδει εἰς
 τοῦς εἴκοσι μνᾶς, καταδείκναι² ὅτι ἐρ αὐτῆς τῷ τε Εὐκράτη
 καὶ τῷ Τιμανορίδῃ, ὥστε ἐλευθέρων εἶναι. ἄσμενος δ' ἀκού-
 στας ἐκεῖνος τοῦς λόγους τούτους αὐτῆς, καὶ λαβὼν τριγύ-
 ριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν τῶν ἄλλων εἰσφέρθη αὐτῇ, καὶ
 προσθεῖς τὸ ἐπίλοιπον αὐτὸς, κατατίθησιν αὐτῆς τὰς εἴ-
 κοσι μνᾶς τῷ τε Εὐκράτη καὶ τῷ Τιμανορίδῃ ἵνα ἐλευθε-
 ρώσῃ, καὶ ἐφ' ᾧ ὅσων Κερύδα μὴ ἐργάζεσθαι. καὶ ὅτι τῶν
 ἀληθῆ λόγων, τοῦτον ἡμῶν τὸν κεραιγενόμενον μαρτυρεῖ καλῶς
 καὶ μὴ καλῶς Φίλαγγρον Μελιτῆν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Φίλαγγρος Μελιτῆς μαρτυρεῖ παρῆναι ἐν Κορίνθῳ, ὅτε Φρυγίαν ὁ Δη-
 μοχάρους ἀδελφὸς κατατίθει εἴκοσι μνᾶς Νεαίρας τῆς μὲν ἀγωνιζομένης
¹ Τιμανορίδῃ τῷ Κερύδαλλον καὶ Εὐκράτη τῷ Λευκαδίῳ, καὶ, καταθεῖς τὸ
 ἀργύριον, ἔφετο ἀπάγων Ἀθήναζε Νίαραν.

ἰά. Ἀφικόμενος τάινυν δεῦρο, ἔχων αὐτῆν, ἀσελγῶς καὶ
 προπετῶς ἐχερῆτο αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἔχων αὐτῆν

1356 ἄ πανταχοῦ ἐπορεύετο, ὅποι πίνοι, ἐπαμαρξέ τ' εἰς μετ' αὐ-

¹ καὶ τοῦ Τ.

² Deest ἰστί.

³ Τιμανορίδα

⁴ πανταχοῦ ἐπορεύετο, ἔρατο

est Scriptura. WOLF.

κατατίθει αὐτῆς] Forte ὁ περ αὐτῆς, et
 v. ult. ἐκόμαξέ τ' αὐ μετ' αὐτῆς, quia
 ut reliqua ad personam Phrygionis refe-
 rantur. WOLF. ὡς ἐς ἐν omnibus libris
 consideratur, usque necesse erat Wolfio
 insinuat. Opera p. 376. v. 89. κατατίθει

αὐτῆς τιμὴν ἑτάκοντα μνᾶς, ubi quidam
 Codd. male αὐτῶν et αὐτῆς. Infra v. 19.
 κατατίθει αὐτῆς τὰς εἴκοσι μνᾶς, et de-
 mum, v. 26. κατατίθει αὐτοῖς μνᾶς Νεαίρας
 τῆς μὲν ἀγωνιζομένης. Ea solet esse con-
 structio, ubi de pretio agitur. THYRON.

καὶ μετ' αὐτῆς] ἴσῳ μετ' αὐτῆς. AUGER.

ταῦ, συνῆν τ' ἐμφανῶς ὅπως βουλευθεῖη πανταχοῦ, φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὀρῶντας ποιούμενος, καὶ ὡς ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ κῶμον ἔχων ἦλθεν αὐτὴν, καὶ ὡς Χαβρίαν τὸν Αἰξωνέα, ὅτε ἐνίκα ἐπὶ Σωκρατίδου ἀρχοντας τὰ Πύθια τῷ τεθρίππῳ, ὃ ἐπρίατο παρὰ τῶν παιδῶν τῶν Μίτυος τοῦ ἰ¹ Ἀργυρίου, καὶ ἦκων ἐκ Δελφῶν εἰστία τὰ ἐπινίκια ἐπὶ Κωλιάδι. καὶ ἐκεῖ ἄλλοι τε πολλοὶ συνεγίναντο ἂ² αὐτῇ μεθυούσῃ, καθεύδοντας τοῦ Φρυνίωνος, καὶ οἱ διάκονοι οἱ Χαβρίου, ὅι τράπεζαν παραθέμενοι. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τοὺς ὀρῶντας ὑμῖν καὶ παρόντας μάστιγας παρήξομαι. καὶ μοι κάλει Χιωνίδην Εὐπεταίωνα, καὶ Εὐθετίωνα Κυδαθηναίεα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Χιωνίδης Εὐπεταίων, Εὐθετίων Κυδαθηναίος, μαρτυροῦσι εληθῆσαι ὑπὸ Χαβρίου ἐπὶ δέπνον, ὅτι τὰ ἐπινίκια εἰστία Χαβρίας τῆς νίκης τοῦ ἄρματος, καὶ εἰστιάσθαι ἐπὶ Κωλιάδι, καὶ εἰδῆσαι Φρυνίωνα παρόντα ἐν τῷ δέπνῳ τούτου ἔχοντα Νίαιραν τὴν νυνὶ ἀγωνιζομένην, καὶ καθεύδουσας σφᾶς αὐτοὺς καὶ Φρυνίωνα καὶ Νίαιραν, καὶ αισθάνεσθαι αὐτοὺς ἀνασταμένους τῆς νυκτὸς πρὸς Νίαιραν ἄλλους τε, καὶ τῶν διακόνων τινῶς, οἳ ἦσαν Χαβρίου οἰκίται.

β. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀσελγῶς προὔπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ Φρυνίωνος, καὶ οὐχ ὡς ᾤετο ἠγαπάτο, οὐδ' ὑπερέτει αὐτῇ ἂ ἐβούλετο συσκευασαμένη αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου περὶ τὸ σῶμα κατεσκευασμένα ἱμάτια καὶ χρυσία, καὶ θεραπεύσας δύο, Θραῦτταν, καὶ ἑ⁵ Κοκαλίην, ἀποδιδράσκει εἰς Μέγαρα. ἦν δὲ ὁ χρόνος 1357 οὗτος, ᾧ Ἀστέϊος μὲν ἦν ἄρχων Ἀθήνησιν, ὁ καιρὸς δὲ, ἐν ᾧ ἐπολεμεῖθ' ὑμεῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους τὸν ὕστερον

¹ Ἀργύριον² αὐτῇ³ Deest articulus.⁴ τούτῳ⁵ Κοκαλίην

Τῷ Ἀργυρίῳ Codd. Ven. Bar. Ital. cum marg. Benenati, Ἀργυρίου. Quod lubens praefero. Inter populos Atticæ, non novi, qui ad istam scripturam accedat. TAYLOR. Imo Ἀργύριον. AUGER.

Κωλιάδι] Ἄνε τῆς Ἀττικῆς. Vide Pausaniæ Atticæ. WOLF. Harpoer. Κωλιάς, Δημοσθένος ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος, ἐπιθαλασσία ἄνε Ἀττικῆς etc. Hunc sc. locum respexit Lexicographus. Plura dabit Stephanus Byzant. virique ad eum eruditi. TAYLOR.

Διάκονοι οἱ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι] [Legit cum vulgatis] Malim εἰ τράπεζαν

παράθετον, qui mensam struxerant. Alii qui videri debent apposita mensa flagitium celare voluisse. WOLF.

Τούτῳ] Rectius τούτῳ, uti habent Ven. Ital. et margo Benenati. TAYLOR. AUGER.

ἑ⁵. Αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας] Scribitur, et melius, συσκευασαμένη αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας. TAYLOR. L. αὐτῷ, nr. Phrynioum. AUGER.

Χρόνος—καιρὸς] Observa distinctionem vocum. WOLF.

Ἔστινος] Posterioris. Intelligit Auctor postremum bellum, quod gererent Athei-

πόλεμον. διατρίψασα δ' ἐν τοῖς Μεγάροις δύο ἔτη, τὸν τ' ἐπ' Ἀστυίῳ ἀρχόντος καὶ Ἀλκισθένους ἐνιαυτὸν, ὡς αὐτῇ ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἰκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, πολυτελῆς δ' ἦν. ¹οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἀνελεύθεροι καὶ μικρολόγοι, ξένων δὲ οὐ πᾶν ἐπιδημία ἦν αὐτοῖσι, διὰ τὸ πόλεμον εἶναι, καὶ τοὺς Μεγαρήσιος Λακωνίζειν, τῆς δὲ Θαλάττης ὑμᾶς ἀρχεῖν, εἰς δὲ τὴν Κορίνθον οὐκ ἐξῆν αὐτῇ ἔπανελεθεῖν, διὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀπηλλάχθαι ἀπὸ τοῦ Εὐκράτους καὶ τοῦ Τιμανορίδου, ὡστ' ἐν Κορίνθῳ μὴ ἐργάζεσθαι. ὡς οὖν γίνεται ἡ εἰρήνη ἢ ἐπὶ Φρασκλειίδου ἀρχόντος, καὶ ἡ μάχη ἢ ἐν Λεύκτροις Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων, τότε ἐπιδημήσαντα Στέφανον τουτοῖσι εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ καταγόμενον ὡς αὐτὴν, ²ἑταίραν οὔσαν, καὶ πλησιάσαντα αὐτῇ, διηγησαμένη πᾶντα τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν ὕβριν τοῦ Φρυνίου, καὶ ἐπιδοῦσα αὐτῷ ἐξ-ἤλθεν ἔχουσα παρ' αὐτοῦ, ἐπιθυμοῦσα μὲν τῆς ἐνθάδε οἰκῆσεως, φοβουμένη δὲ τὸν Φρυνίωνα, διὰ τὸ ἠδικηκέναι μὲν αὐτὴν, ἐκείνον δὲ ὀργίλως ἔχειν αὐτῇ, σοβαρὸν δὲ καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα αὐτοῦ τὸν τρόπον ὄντα, προίσταται Στέφανον τουτοῖσι ³αὐτῆς. ἐπάρας δὲ αὐτὴν οὗτος ἐν τοῖς Μεγάροις τῷ λόγῳ, καὶ φυσήσας, ὡς κλαύσοιτο ὁ Φρυνίαν, εἰ ἄψαιτο αὐτῆς, αὐτὸς δὲ γυναῖκα αὐτὴν ἔχων, τοὺς τε παῖδας

1358 τοὺς ὄντας αὐτῇ τότε εἰσάξων εἰς τοὺς φράτορας ὡς αὐτοῦ ὄντας, καὶ πολίτας ποιήσων, ἀδικήσει δὲ οὐδεὶς ἀνθρώπων· ἀφικνεῖται αὐτὴν ἔχων δεῦρο ἐκ τῶν Μεγάρων, καὶ παιδία μετ' αὐτῆς τρία, Πρόξενον, καὶ Ἀρίστωνα, καὶ θυγατέρα, ἣν νυνὶ Φανῶ καλοῦσι, καὶ εἰσάγει αὐτὴν καὶ τὰ παῖδια εἰς οἰκίδιον, ὃ ἦν αὐτῷ παρὰ τὸν ψιδυριστὴν

¹ οἱ μεγαρήσιος ἀνελεύθεροι² ἑταίραν et ἑταίρας passim.³ αὐτῆς, ἑταίρας

enses cum Laeodæmoniis, ut notum est ex historia. TAYLOR.

Οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλευθεροί] Lego ἀνελεύθεροι. Nam Megarensium disciplina fuit, φίλεισθαι καὶ κερταίνας. Unde ait Isocrates, eos μεγίστους οἰκῆσαι κατῆσθαι τῶν Ἑλλήνων. Male quidem audierunt Megarenses a Græcis: sed cum, teste Isocrate, rem et publicam et privatam bene gesserint, velim nos et publice et privatim eorum exemplam sequi, potius, quam Sybaritarum τὸ μηδὲς ὑμῶν σφραγίστω. Quod dum faciunt studentes nostri, et nihil illis

satis est, et alii turpiter egent, alii in militiam profugunt, non servata fide nec parentibus, nec præceptoribus, nec patronis. WOLF.

ἑταίρας — φυσήσας] Similiter Horat. Sat. l. II. sat. V. v. 96.

— donec, ohe jam

Ad cælum manibus sublatis dixerit, urge; et Crescentem tumidis infla sermonibus utrem.

Παρὰ τὸν ψιδυριστὴν ἑταίρας] Non bellum

Ἐρμῶν μεταβῆναι τῆς Δαμοκράτου τοῦ Ἐλευθερίου οἰκίας, καὶ τῆς Κλεινομάχου, ἣν νυνὶ Σαίνδαρος παρὰ αὐτῶν εἰσῆκται ἐπὶ τῶν μισθῶν. ὡς τε ἢ μὲν ὑπεράχυσαι Στεφάνου οὐσίαν αὐτῆ ἢ, καὶ ἄλλα οὐδὲν. δυνῶν δ' οὐκ ἔλαθεν ἔχον αὐτῆν, ὡς ἐξ ἐπιλείας τε ἔζωε καλῶν ἐταίρων, καὶ τὰ ἐπιπέσει τούτῃ ἐργαστομένην, καὶ θραύουσαν τὴν οἰκίαν· οὐ γὰρ ἦε αὐτῆ ἄλλῃ πρόσοδος, ἵνα μὴ συμφοραντήσας τι λάβει. πευδόμενος δὲ ὁ Φρυγίων ἐπιδημοῦσθαι αὐτῆν, καὶ οὔσαι παρὰ τούτῃ, παραλαβὼν νεανίσκους μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔλθαι εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τοῦ Στεφάνου, ἦγον αὐτῆ ἀφαιρουμένου δὲ καὶ Στεφάνου κατὰ τὸν κόρον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύεον αὐτῆν πρὸς τῷ πολιμαρχῷ, καὶ ὡς ἀληθεῖ λέγει, τούτων αὐτῶν μάλιστα ὑμῶν τὸν τότε πολιμαρχὸν παρεξομα. καὶ κατὰ τὰς Ἀσπίων Ἐπιπέσει.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἄτης ἱ Κριμάδος μαρτυρεῖ, πολιμαρχοῦντος αὐτοῦ κατηγγυθῆναι Νέωρον τὴν νυνὶ ἀγωνισμένην ὑπὸ Φρυγίωνος Ἐπιπέσει ἀδελφοῦ, καὶ ἐγγυητὰς γενέσθαι Νεαίρας, Στεφάνου Ἐπιπέσει, Γλαυκίτην Ἐπιπέσει, Ἀριστοκράτην Φαληρία.

Ἐ. Διερχομένη δὲ ὑπὸ Στεφάνου, καὶ οὔσαι παρὰ τούτῃ, τὴν μὲν αὐτῆ ἐργασίαν οὐδὲν ἔττειν ἢ τὸ πρότερον εἰργάζετο, ταῦς δὲ μισθῶν μείζους ἐπράττετο τοὺς ἑαυτῶν 1350 μισθοὺς αὐτῆ πλεονάζειν· ὡς ἐπὶ προσχρήματος ἦδη τιμὸς οὔσαι, καὶ ἀνδρῶν συνακροῦσα. συνεσκευαφάνκει δὲ καὶ αὐτὸς,

ἱ ἔπε μὴ αὐτῶν ὁ τῶν λέγει ἱ ἐπιπέσει ἱ τῶν Δαμοκράτου ἱ ἐπιπέσει ἱ τῶν Κριμάδου

Επιπέσει, ἐπὶ Αὐτῆ familiaris, WOLF. Hunc locum ex nostro jam olim produxerat Harpoer. in v. Valesii notis Epim. et Menestath. ad Odys. v. Vide doctissimum Massoneum ad istum locum Harpocratiana; ea, quae attulit Valesius; et quae corrasit Meurs. Lect. Attic. IV. 12. TAYLOR.

Ὅσα μὴ ἂν αὐτῶν, εἰ μὴ. WOLF. Επιδροῦσθαι] Badrus ἐγγυηθῆναι et διεγγυῶσθαι, sponsorem et vades dare, et διεγγυῶν fidemissaris intercessionem interpretatur, κατγγυῶν, vadimonium, sponsione, satisfactione obstringere, aut pro credito pignera, ἡμῶν πρᾶξις ἀδὲν ὀνισίαν, quae bona salis accepto habeas obnoxia: et κατγγυῶσθαι, μὴ ὁ ἐργασίαν καταστῆσαι. (Ἐπίπεσει ἐγγυητὰς κατγγυῶσθαι) κατγγυῶσθαι δὲ ἡ ἀδελφότης. διεγγυῶσθαι, pecuniam apud sequestrem depositam recipere et custodire. κατγγυῶσθαι

μὴν αὐτῶν, depositum reddere. WOLF. Vid. Petit. Comm. in L. A. I. II. t. VI. §. III.

Ἐπιπέσει] Ἐπιπέσει rescribit Menestathus de populis Atticis. Ita MSU nostri, et Harpocratia, Emendat etiam Valesius ad Harpoer. pag. 78. Supra restitit Κριμάδου cum διπέσει, ut semper fore exarari solet. TAYLOR. Imo Κριμάδου et Ἐπιπέσει. AVON.

Διεγγυῶσθαι] Corrigo διεγγυῶσθαι. Hocum tangunt Harpoer. et Sauid. v. Διεγγυῶσθαι. TAYLOR.

Ἐ. De ἐπὶ προσχρήματος] Vertit Wolfus: ut quae jam pretium haberet sine turpitudine, et nupte esset. Iusto: ut quae iam pretium haberet sine avaritia. Majorum nempe mercedem exegit, pretium periculum aut a marito. JURIN.

Συνεσκευαφάνκει] Logo: συνεσκευαφάνκει δὲ

εἰ τινα ζέουσ ἀγάπῃ κλεισίαν λάβοι ἐραστὴν αὐτῆς, αἷ
 μοιχρῶν ἐκ αὐτῆ ἰδοὺ ἀποκλείων, καὶ ἀργύριον πρῶτῆς
 κας πολὺν εὐκταῖς. οὐσία μὲν γὰρ οὐχ ὑπερῆκε Στεφάνῳ,
 οὔτε Νεαίρα, ἄστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλαμβάνεται δύνασθαι
 ὑπαφέρειν ἢ δὲ διοικήσεις συχρῆ, ὅποτε ἀεί τούτων ¹ γο καὶ
 αὐτῆν τρέφω, καὶ παιδάρια τρία, ἃ ἤλθον ἔχουσα εἰς αὐ-
 τῶν, καὶ θρασυκαίνας δύο, καὶ οἰκῆτην διοίκουσα, ἀλλως τε
 καὶ μεμαθημένω μὴ κακῶς ἔχειν νὰ ἐπιτηδεύει, ὅτερον ἀνα-
 λιακάντων ² αὐτῆν τὸ πρότερον. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολυ-
 τεύειας πρῶτῃ Στεφάνῳ ταῦτα ἀξίον λόγου, — εὐ γὰρ πε-
 ρὴ ῥήτορα, ἀλλ' ἐτι συκοφαντῆς τῶν παραβοώντων παρά τὸ
 βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ, καὶ φαιώντων, καὶ ἐπι-
 γραφομένων ναῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις —, εἰς ὑπέροισι
 Καλλιστράτῳ τῷ Ἀφιδναίῳ. ἐξ ὅτου δὲ τρόπου, καὶ δι' ἣν
 αἰτίαν, ἐγὼ ὑμῖν καὶ πρὸ τούτου διέβημι, ἐπειδὴν περὶ
 τῆς κατὰ Νεαίρας ἐπιδείξω ὡς ὅστι ζῆτη, καὶ αἰς μεγέλα
 ὑμῶς ἠδίκησθαι, καὶ αἰς ἠσέβησεν εἰς τοὺς θεοὺς ἢ εὐδῆτη
 ὅτι καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἀξίος ὅστιν αἰετῶ ἐλάττω δύναι εἰρη-
 ῆ καὶ Νεαίρα αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ πολλῶ μείζω, καὶ μᾶλλον,
 ὅσα Ἀθηναίως φάσκω εἶναι, οὔτω πολὺ τῶν νόμων κατα-
 πεφράσκει, καὶ ἠρεῖν, καὶ τῶν θεῶν, ὡστ' οὐδ' ὑπὲρ τῶν
 ἡμαρτημένων ³ αὐτῶ ἀισχυνόμενος τολμᾷ ἠσυχίαν ἀρεῖν,
 ἀλλὰ συκοφαντῶν ἄλλους τε καὶ ἐμέ, τουτοῖ πεποιήκειν
 1360 αὐτὸν καὶ ταύτην εἰς τηλικούτου ἀγῶνα καταστήσαι, ὡστε
 ἐξετασθῆναι μὲν ταύτην ἥτις ὅστιν, ἐξελεγχθῆναι δὲ τὴν
 αὐτοῦ πονηρίαν.

ιδ'. Λαχόντος τοίνυν αὐτῶ τοῦ Φρυγίανος δίκη, ὅτι αὐ-

¹ τε καὶ αὐτῶ

² εἰς αὐτὸν τοιχράσει

³ αὐτῶ

αὐτῶ καὶ, ἢ τῆς εἰς. TAYLOR.
 Ἡ δὲ διοίκησις συχρῆ] ἢ ἀετῶν, ἢ αἰ κα-
 τὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἰ διὰ μὲν
 πρῶτον hoc nomine intelliguntur. Unde
 αἰ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Videtur hac καταχρή-
 σαι laxam mulieribus exaggerare. WOLF.
 Ἀτῆν] Legit αὐτῆν. TAYLOR.
 Ἐτέρων ἀναλισκόντων αὐτῆν πρότερον] Forte
 αὐτῆ, vel εἰς αὐτῆν. χρηματῶν αὐτῆ τὰ
 ἐπιτηδεύει. WOLF. Nos meminimus, τὸ ἀνα-
 λικαισ conjungi cum accusativo personae,
 sed post vel absolute, vel cum accusativo
 rei. Haec non verbor rescribere ἀνα-
 λικαίων εἰς αὐτῆ. JURIN. εἰς αὐτῆ, et

v. verbo. s. μεμαθημένω. ΑΠΟΘΗ.
 Πρῶτῃ] Forte εὐδῆν πρῶτῃ. WOLF.
 Ἡ καὶ Νεαίρα αὐτῆ] Malim ἢ καὶ Νεαίρα
 αὐτῆ. JURIN. Ita Cod. Ital. et recte.
 TAYLOR.
 Καὶ μᾶλλον, ἐν] Fortasse addendum:
 καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, ἐν — et v. 94
 εἰς τηλικούτων. WOLF. F. leg. καὶ τοσοῦτον
 μᾶλλον. AVOER.
 Εἰς] Restituit istud sic cum bono nostro
 Wolfio Cod. Bas. et marg. Benensati. Val-
 gabatur εἰς. Totum vero locum ita emen-
 da: στυγίως αὐτῆ καὶ πᾶν εἰς τη-
 λικῶν ἀγῶνα καταστήσαι. Bar. novis

Ἐρμῆν μεταξὺ τῆς Δημοθείας τοῦ Ἐλευσικίου οἰκίας, καὶ τῆς Κληνομάχου, ἢ νυκὶ Σαίνδαρος παρὰ αὐτοῦ εἰρηθῆαι ἑπτα μῶν. ὥστε ἢ μὲν ὑπεάρχουσα Στεφάνου οἰκία αὕτη ἦν, καὶ ἀλλο οὐδὲν. διοικῆ δ' οὐνεκα ἤλθετο ἔχον αὐτὴν, ὡς εἴς ὠπλιείας τε ἔξω καλῆν ἐταίρην, καὶ τὰ ἐπισημεῖα ταύτης ἐργασιομάχην, καὶ θρεΐδουσαν τὴν οἰκίαν· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τι λάβοι. πεπόμενος δὲ ὁ Φρυγίαν ἐπισημαῖεσθαι αὐτῆν, καὶ οὕτω παρὰ ταύτης, παραλαβὼν κενίστους μετ' ἑαυτοῦ, καὶ ἰδὼν ἐπὶ τῆν οἰκίαν τῆν τοῦ Στεφάνου, ἦγον αὐτῆν ἀφαιρουμένῳ δὲ καὶ Στεφάνου κατὰ τὸν κόρον εἰς ἐλευθερίαν, κατηργήσαν αὐτῆν πρὸς τῷ παλιμαρχῆ. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγει, τοῦτον αὐτὴν μαρτυρεῖ ὑμῖν τὸν τότε παλιμαρχον παρῆξασθαι. καὶ μοι καλὰς Ἀγῆν ²Κιριάδην.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἀγῆς ¹Κιριάδος μαρτυρεῖ, πολεμαρχοῦτος αὐτοῦ κατεγγυθήσθαι ἠδωσαν τὴν νυκτὶ ἀγωνισμένην ἐπὶ Φρυγίανος ²Δημοχάρου ἀδελφοῦ, καὶ ἑρηθῆαι μετὰ αὐτῶν, Σαίνδαρον, ³Βιροιάδην, Γλαυκίτην Κερκίαν, Ἀριστοκράτην Φαληρίαν.

α'. Διεγγυθήσασθαι δὲ ὑπὸ Στεφάνου, καὶ αὖσα παρὰ ταύτης, τὴν μὲν αὐτῆν ἐργασίαν οὐδὲν ἤττον ἢ ⁵τὸ πρότερον ἐμπαζέσθαι, καὶς δὲ μετὰ αὐτῶν μείζους ἐπαρτήσασθαι τοὺς βαυλο- 1350 μείους αὐτῆ πλησάζειν· ὡς ἐπὶ προσχρήματος ἦδη καὶ οὕτω, καὶ ἀναρὰ συκοφαντοῦσα, συνευνοήσασθαι δὲ καὶ αὐτὸς,

¹ ἔξω μὴ αὐτῶν ² τὸν λάβει ³ ἐρηθῆαι ⁴ τὸν ἀμην ⁵ ἐρηθῆαι ⁶ ἐπισημαῖεσθαι

Εἰρηθῆσαν, ἐπὶ Ἀλλῆ familiaro, WOLF. Hunc locum ex nostro jam olim produxerunt Harpocr. in v. ὑπερχουσία Ἐπι. et Eustath. ad Odyss. v. Vide doctissimum Haussoum ad istum locum Harpocratio- nis; et, quae attulit Valesius; et quae corrasit Meurs. Lect. Attic. IV. 12. ΤΑΥΤΩΝ.

Ἐπισημαῖεσθαι] Vadras ἐγγυῶσθαι et διεγγυῶσθαι, sponsores et vades dare, et διεγγύουσαν fidem sponsoria interpretationem interpretatur, κατ' ἑγγύην, vadimonium, sponsione, satisfactione obviare, aut pro credito pignera- τὴ, πάλιν προαδίβει bonis injicere, quae bona satis accepto habes obnoxia: et κατ' ἑγγύην μὲν ὁ ἐγγυητὴς κατὰ τὸν (Ἐπίτῃ ἐγγυητὴς κατὰ τὸν) κατ' ἑγγύην δὲ ὁ ἐγγυητὴς. μετ' ἑγγύην, pecuniam apud sequestrem depositam ἀναρὰ et ἀναρὰ. κατ' ἑγγύην

μὴν ἄμην, deponere pignora. WOLF. Vid. Fetit. Comm. in L. A. I. II. t. VI. §. III.

Ἐρηθῆσαι] Εἰρηθῆσαι rescribit Meursus de populis Atticis. Ita MSU nostri, et Harpocratio. Emendat etiam Valesius ad Harpocr. pag. 78. Supra resitae Κερκίαν eam diphtongo, ut semper fore exarari solet. TAYLOR. Imo Κερκίαν et Ἐρηθῆσαι. AVGER.

Διεγγυθήσασθαι] Corripo διεγγυθήσασθαι. Locum tangunt Harpocr. et Suid. v. Διεγγύουσαν. TAYLOR.

ἢ· Ὡς ἐπὶ προσχρήματος] Vertit Wolfius: ut quae jam pretactum haberet sine turpitudine, et nupta esset. Immo: ut quae jam pretactum haberes sine avaritia. Majorum nempe mercedem exagebat, praetexta pecunia sub a marito. JURIN.

Συνομοσάσθαι] Logo: συνομοσάσθαι δὲ

εἰ τινα ζέουσιν ἀγνάστα κλαύσιον λάβει ἔραστῃ αὐτῆς, ὡς
 μοιχρὸν ἐκ αὐτῆ ἰσοῦ ἀποκλείων, καὶ ἀργύριον πρῶτον
 κας πολὺ. οὐκίτας. οὐσία μὲν γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφανίαι,
 οὔτε Νεαίρα, ἄστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι
 ὑπαφέρειν· ἡ δὲ δοῦκασι συχτῆ, ὅποτε δύο ταύτων ¹ γὰρ
 αὐτῆν τρέφον, καὶ παιδάκια τρία, ἃ ἤλθεν ἔχουσα ὡς αὐ-
 τῶν, καὶ θεραπειάσι δύο, καὶ οὐκίτην διάκουον, ἄλλως τε
 καὶ μεμαθημένω μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια, ὅτι τῶν ἀνα-
 λισκάντων ² αὐτῆν τὸ πρότερον. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς στολ-
 κείας πρῶτον Στεφανίαι ταῦτα ἀξίον λόγου, — οὐ γὰρ πᾶ-
 ῖν ῥήτωρ, ἀλλ' ἐτι συκοφαντῆς τῶν παραδοῶντων πρὸς τὸ
 βῆμα, καὶ γραφομένου μισθοῦ, καὶ φανόντων, καὶ ἐπι-
 γραφομένου ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμασι —, ὡς ὑπέπεσε
 Καλλιμαστῶν τῷ Ἀφιδναίῳ. ἐξ ὅτου δὲ τρέφου, καὶ δι' ἧ
 αἰτίας, ἐγὼ ἡμῖν καὶ περὶ τούτου διεξέμι, ἐπειδὴν περὶ
 τοιαυτῶν Νεαίρας ἐπιδείξω ὡς ἔστι ζήτη, καὶ ὡς μοιχρὰ
 ἡμῶς ἠέληκε, καὶ ὡς ἠσθβηκον εἰς τοὺς θεαίς ἴν' εἶδῃτε
 ἐτι καὶ αὐτὸς οὗτος ἀξίος ἔστιν ὡς ἐλάττω δοῦναι εἰρη-
 ῆ καὶ Νεαίρα αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ πολλῶ μείζω, καὶ μᾶλλον,
 ὅσα Ἀθηναίος φάσκω εἶναι, οὔτε πολὺ τῶν νόμων κατα-
 πεφρόνηκε, καὶ ἡμῶν, καὶ τῶν θεῶν, ὡς τ' οὐδ' ὑπὲρ τῶν
 ἡμαρτημένων ³ αὐτῷ ἀσχυρόμενος τολμᾷ ἠσυχίαν εἶναι,
 ἀλλὰ συκοφαντῶν ἄλλους τε καὶ ἐμὲ, τούτονι πεποιήκεν
 1360 αὐτὸν καὶ ταύτην εἰς τηλικούτου ἀγῶνα καταστῆσαι, ὡς τε
 ἐξετασθῆναι μὲν ταύτην ἥτις ἔστιν, ἐξελεγχθῆναι δὲ τὴν
 αὐτοῦ πονηρίαν.

ιδ'. Λαχόντος τοίνυν αὐτῷ τοῦ Φρυγίανος δίκην, ὅτι αὐ-

¹ τι καὶ αὐτῶν

² εἰς αὐτῶν τοιαύτας

³ αὐτῷ

αὐτῆ, καὶ, εἰ τινα εἶτο. TAYLOR.

Ἡ δὲ δοῦκασι συχτῆ] Ἡ ἀγάπη, ἡ εἰ κα-
 τὰ τὸν ὅλον τρέφεται. Alias et dimissio
 πρόδοσι hoc nomine intelliguntur. Unde
 et ἐπὶ τῆς διαθήσεως. Videtur haec καταχρή-
 σεi iuxta molieros esse exaggerare. WOLF.

αὐτῆ] Legit αὐτῆν. TAYLOR.

Ἐτέρον ἀναλισκάντων αὐτῆν πρότερον] Forte
 αὐτῆ, vel εἰς αὐτῆ. Χρησιμοποιεῖται αὐτῆ τὰ
 ἐπιτήδεια. WOLF. Non memini, τὸ ἀνα-
 λισκῶν conjungi cum accusativo personae,
 sed potest vel absolute, vel cum accusativo
 vel. Haecque non voror rescribere ἀνα-
 λισκάντων εἰς αὐτῆ. JURIN. εἰς αὐτῆ, et

v. primo L. μεμαθημένω. AUGER.

Προσμία] Forte οὐδὲν προσμία. WOLF.
 Ἡ καὶ Νίαρα αὐτῆ] Malim ἢ καὶ Νίαρα
 αὐτῆ. JURIN. Ita Cod. Ital. et recte.
 TAYLOR.

Καὶ μᾶλλον, ἴσθ] Fortasse addendum:
 καὶ τοσοῦτα μᾶλλον, ἴσθ — et v. 24.
 εἰς τηλικούτου. WOLF. F. leg. καὶ τοσοῦτα
 μᾶλλον. AUGER.

Εἰς] Restituit istud sic eam bono nostro
 Wolfio Cod. Bar. et marg. Benenati. Vul-
 gabatur ὡς. Totum vero locum ita emen-
 da: κωλύειν αὐτῶν καὶ ταύτην εἰς τη-
 λικῆν ἀγῶνα καταστῆσαι. Bar. κατα-

τοῦ ἀφείλετο Νεαίραν ταυτηνὴ εἰς ἐλευθερίαν, καὶ ὅτι ἂ ἐξῆλθεν ἔχουσα παρ' αὐτοῦ αὐτῆ, ὑπεδέξατο, συνῆγον αὐτοὺς οἱ ἐπιτήδαιοι, καὶ ἔπεισαν ¹ καὶ δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς. καὶ ὑπὲρ μὲν τοῦ Φρυνίωνος διαιτητῆς ἐκαδέζετο Σάτυρος Ἀλωπεκῆθεν ὁ Λακεδαιμονίου ἀδελφός, ὑπὲρ δὲ Στεφάνου τουτουῦ ² Σαβρίας Λαμπρεύς· κοινὸν δὲ ³ αὐτοῖς προσαιροῦνται Διογεΐτονα Ἀχαρνέα. συνελθόντες δ' αὐτοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ἀκούσαντες ἀμφοτέρων, καὶ αὐτῆς τῆς ἀνδρώπου τὰ πεπραγμένα, γνώμην ἀπεφῆναντο, καὶ οὗτοι ἐνέμειναν αὐτῇ τὴν μὲν ἀνδρώπον ἐλευθέραν εἶναι, καὶ αὐτὴν ⁴ αὐτῆς κυρίαν· ἂ δ' ἐξῆλθεν ἔχουσα Νεαίρα παρὰ Φρυνίωνος, χωρὶς ἱματίων, καὶ χρυσίων, καὶ θεραπειῶν, ἂ αὐτῇ ⁵ ἀνδρώπῳ ἠγοράσθη, ἀποδοῦναι Φρυνίῳ πάντα· συνεῖναι δ' ἐκατέρω ἡμέραν παρ' ἡμέραν· εἰάν δὲ καὶ ἄλλως πῶς ἀλλήλους πείθωσι, ταῦτα κύρια εἶναι· τὰ δ' ἐπιτήδεια τῇ ἀνδρώπῳ τὸν ἔχοντα αἰεὶ παρέχειν· καὶ ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου φίλους εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ μνησικακεῖν. ἡ μὲν οὖν γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν Φρυνίῳ καὶ Στεφάνῳ περὶ Νεαίρας ταυτησὶ αὐτῆ ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω ταῦτα, τούτων ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν ἀναγνώσεται. κάλει μοι Σάτυρον Ἀλωπεκῆθεν, ⁶ Σαβρίαν Λαμπρέα, Διογεΐτονα Ἀχαρνέα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

1361

Σάτυρος Ἀλωπεκῆθεν, ⁷ Σαβρίας Λαμπρέας, Διογεΐτων Ἀχαρνέας, μαρτυροῦσι διαλλάξει, διαιτηται γινόμενοι περὶ Νεαίρας τῆς νυνὶ ἀγωνιζομένης, Στέφανον καὶ Φρυνίωνα· τὰς δὲ διαλλαγὰς εἶναι, καθ' ἃς διήλλαξαν, οἷας παρέχεται Ἀπολλόδωρος.

ΔΙΑΛΛΑΓΑΙ.

Κατὰ τὰδε διήλλαξαν Φρυνίωνα καὶ Στέφανον, χρῆσθαι ἐκάτερον Νεαίρας

¹ Deont. καὶ.² Σαβρίας ἢ Λαμπρέας.³ αὐτοῖς.⁴ αὐτῆς.⁵ τῇ ἀνδρώπῳ.⁶ Σαβρίας.⁷ Σαβρίας.

σῆμαι. Ital. Inveniam. TAYLOR.

[δ' καὶ δίαιταν] Lege cum universis preloconis ante Wolfium, καὶ ἴπικον δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς, sine conjunctione. Nescio, unde ille arripuerit. Agnoscunt quidem Codices nostri, sed perperam. IDEM. Posterius καὶ delendum est. AUGER.

Αὐτῆ] Rescribendum puto καὶ αὐτῆν αὐτῆς κυρίαν. JURIN.

Καὶ χρυσίων] Revocavi conjunctionem, adjunctus MSus Ven. Bar. Ital. marg. Pa-

ria. et Editione emendata Feliciiani. TAYLOR.

"Α ἐν τῇ ἀνδρώπῳ ἠγοράσθη] "Α εἶχε ἐπιπρασκμένη. Sed fortasse τὸ ἐν abundat, ut sit, quae empta fuere mulieri ab amatoibus et Phryniome. WOLF. In dele ut superfluum, nisi potius legas cum Reiskio. AUGER.

Διήλλαξαν] Corrige διήλαξον αὐτοῖς, cum Ven. Bar. Ital. et marg. Parisiensis. TAYLOR.

τάς ἴσας ἡμέρας τοῦ μηνὸς παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντας, ἀν μὴ τι ἄλλο αὐτοῖς αὐτοῖς συγχωρήσωσιν.

ὡς δ' ἀπῆλλαγμένοι ἦσαν οἱ παρόντες ἑκατέρῳ ἐπὶ τῇ διαίτῃ, καὶ τοῖς πράγμασιν, οἶον, οἶμαι, φιλεῖ γίνεσθαι ἐκάστωτε, ἄλλως τε καὶ περὶ ἑταίρας οὔσης αὐτοῖς τῆς διαφορᾶς, ἐπὶ δεῖπνον ἦσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν, ὁπότε καὶ Νεαίραν ἔχοιεν καὶ αὐτὴ συνεδείπνει καὶ συνέπινεν, ὡς ἑταίρα οὔσα· καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι μάρτυρας τοὺς συνόντας αὐτοῖς, Εὐβουλον Προβαλείσιον, Διοπίδην Μελιτέα, Κτήσωνα ἐκ Κεραμίων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Εὐβουλος Προβαλείσιος, Διοπίθης Μελιτέας, Κτήσων ἐκ Κεραμίων, μαρτυροῦσιν, ἐπειδὴ αἱ διαλλαγαὶ γίνοντο αἱ περὶ Νεαίρας Φρυνίωνι καὶ Στεφάνῳ, πολλάκις συνδειπνῆσαι αὐτοῖς, καὶ συμπίνειν μετὰ Νεαίρας τῆς νυνὶ ἀγνωστομένης, καὶ ὁπότε παρὰ Στεφάνῳ εἴη Νεαίρα, καὶ ὁπότε παρὰ Φρυνίωνι.

1362 **ιέ.** Ὅτι μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς δούλη ἦν, καὶ ἐπράθη δις, καὶ εἰργάζετο τῷ σώματι, ὡς ἑταίρα οὔσα, καὶ ἀπέδρα τὸν Φρυνιώνα εἰς Μέγαρα, καὶ ἤκουσα κατηγγυῆθη, ὡς ξένη οὔσα, πρὸς τῷ πολεμάρχῳ, τῷ τε λόγῳ ἀποφαίνω ὑμῖν, καὶ μεμαρτύρηται· βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ αὐτὸν Στέφανον τουτοῖ ἐπιδειξάι καταμεμαρτυρηκότ' αὐτῆς ὡς ἐστὶ ξένη. τὴν γὰρ θυγατέρα τὴν ταυτησὶ Νεαίρας, ἣν ἦλθεν ἔχουσα ὡς τουτονί, παιδίον μικρὸν, ἦν τότε μὲν Στρυβήλην ἐκάλουν, νυνὶ δὲ Φανῶ, ἐκδίδωσι Στέφανος οὐτοσί, ὡς οὔσαν ¹ αὐτοῦ θυγατέρα, ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ, Φράστορι Αἰγυλιεῖ, καὶ προῖκα ἐπ' αὐτῇ δίδωσι τριάκοντα

¹ αὐτοῦ

¹ Ἐκείτηρον] *Utrumque*. Non sane, sed *alterutrum*. IDEM.

Προβαλείσιον] *Demus erat Προβαλείσιος*. Unde *Meursius* de *populis* corrigere voluit *Προβαλείσιον*. Sed non debuit tam festinanter rem agere. Legitur in *Saxis Προβαλείσιος* quoque, vel, ut *Codd. Ven. et Bar.* hio legunt, *Προβαλείσιος cum i. IDEM.*

ιέ.] Ἦν ἦλθεν ἔχουσα, ὡς ἦν τότε μὲν] [*Ita enim Aldus habet*] *Felicioianus ὡς τουτονί μικρὸν παιδίον, ἦν τότε μὲν*. Ego lego ὡς τουτονί, soil. τὸν Στέφανον. et, p. 384. v. 3. ἀλλ' ἐξέτι· τὰ τῆς μητρὸς ἴδη, nisi forte placeat ἐξέλου. Nam ἐξέτι, ὡσαρὰ τὸ

ἐξαιτῶ, *alienum est huic loco*. Et v. 8. *Νεαίρας δὲ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξωπατάθη, ἔτι* —. Et v. 9. ἀλλὰ τούτῳ ἐξ ἄλλης αὐτῆν γενναίως οὔσαν. Et v. 15. *δίκην εἰς Ὁδεῖον, quae Curia quaedam fuit Athenis, cujus et Aristoteles meminit* Γ. μετὰ τὰ φυσικά. Vide *Lexic. Rob. Constantini*. **WOLF.** *Cum Wolfio legit Cod. Obsop.* Item Editi a *Feliciano, Manutio et Parisiensibus*, nisi quod τουτοῦ *prae se ferant, quam mendam sustulit Noster. Baroc. ita: ἦν ἦλθεν ἔχουσα ὡς ἦν τουτοῖ παιδίον μικρὸν ἦν τότε κ. τ. λ. Insincera quidem lectio, sed, unde sinceram nullo negotio eruere possis. TAYLOR.*

μενῶν. ὡς δ' ἦλθεν ὡς τὸν Φράστορα, ἀνδρὸς ἐργάτην, καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον, οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις ἀρέσκειν, ἀλλ' ἐζήτηε τὰ τῆς μητρὸς ἔσθῃ, καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν, ἐν τοιαύτῃ, εἴμαι, ἐξουσίᾳ τετραμμένη. ὄρων δὲ Φράστῳ αὐτὴν οὔτε κερμίαν οὔσαν, οὔτε θέλουσαν αὐτοῦ ἀκροασθαι, ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἠδδει, ὅτι Στεφάνου μὲν οὐκ εἶη θυγάτηρ, Νεαίρας δέ, ² καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτε ἠγγυῶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας, ἀλλὰ τούτῳ ἐξ ³ ἄλλης αὐτὴν γυναικὸς οὔσαν πρότερον, πρὶν ταύτῃ συνοικῆσαι, ὀργισθεῖς δ' ἐπὶ τούτοις ἅπασιν, καὶ ὑβρίσθαι ἠγούμενος, καὶ ἐξηπατήσθαι, ἐκβάλλει τὴν ἀνδραγωγόν, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ, κύουσαν, καὶ τὴν προικὴν οὖν ἀποδίδουσι. λαχόντος δὲ τοῦ Στεφάνου αὐτῷ δίκην σίτου εἰς Ὠδεῖον ⁴ τῆς προικὸς κατὰ τὸν νόμον, ὃς κελεύει, εἰάν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προικα, εἰάν δὲ μὴ, ἐπ' ἐννε' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν, καὶ σίτου εἰς

1 ἴδου

2 Deest m.l.

3 ἴσθη

4 Desunt τῆς προικῆς.

Ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον] Qui rem familiarem accurate instruxisset. Wolfius. Non satis fideliter. Verte potius: qui multa cum diligentia victum quaeritabat. IDEM.

Ἐξήται] Ἐξήται Editi omnes. Ἐξήται Cod. Baroc. et marg. Beneamti cum Wolfio. Vide supra ad p. 383. v. 23. et Dorville ad Chariton. p. 57. IDEM.

ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἴδου] Labat Sententia, nisi rescribas ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἴδου. JURIN. ἴδου etiam Edit. Parisina, et prope modum Aldina. TAYLOR. Hæc verba includerem signo parenthesis usque ad ὀργισθεῖς, et aliunde omnia optime constare arbitror. AUGER.

καὶ τὸ μὲν] καὶ addidit Wolfius [scilicet ante τὸ μὲν κτ.] contra consensum Codd. universorum. Pro ἰσηπατήθη marg. Beneamti ἰσηπατήθη: ἠθετο, et etiam melius adhuc, ἰδου κτ. AUGER. Deinde pro ἐν Wolfi, iterum Codd. universi ἐν. Tu ergo ex lectione, quam eorum ope refingo, disces, quam misere ille totam orationem funestavit: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἴδου, ὅτι Στεφάνου μὲν οὐκ εἶη θυγάτηρ, Νεαίρας δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἰδου κτ. AUGER. IDEM.

Ἄλλως] Ea est dīrīnatio Wolfi. Vide supra ad p. 383. v. 23. Quatuor cusi a ὑ τ ἦς. Nescio, an non Wolfianis præferenda sit

lectio, in qua conspirant Codd. Ven. Bar. Ital. cum margine Parisiensi, ἀ τ ἦς. Graviter id tulit Phæstor, quandoquidem eam depondidisset sibi usorem, ut Stephani filiam, non ex Neera procreata, sed olim ex altera uxore, oive Attica. IDEM.

ἰς Ὠδεῖον] De ista Coria Said. in Ὠδεῖον, Poll. L. VIII. c. VI. §. 33. Aristoph. Vesp. 1104. Meurs. Ceram. Gemin. C. XI. et Attis. Lect. IV. 28. et Arsopag. O. extrem. versus finem. Casaubon. ad Theophrast. p. 33. Edit. Cant. Dupert. p. 354. P. Leopard. Emend. XI. 17. In Editis omnibus et MSS. ἀσάδιον et ἰσάδιον, proclivi errore, cum scribarum vitio dictiones cum suis prepositionibus in unam vocem sæpenumero coalescunt. IDEM.

τῆς προικῆς] Actio una erant de dote, τῆς προικῆς, erat altera de usuris dotis non restituta, sive de alimentis, τὸ σίτου. Inducit ergo ἰ μέγας Salmasius de M. U. pag. 162. verba illa τῆς προικῆς in hoc loco, annuente doctissimo Wesselingio ad Petit. LL. Attic. p. 556. Pettus alio, sed non æque folio, conatu rem aggressus, quem vide l. c. Δίον σίτω explanabat Pettus p. 558. Duportus ad Theophrast. p. 254. et Salmasius de M. U. p. 160. seq. IDEM. Possent tamen servari, si nempe legatur ex S. Petitio ἄν προικῆς, σίτου, ἰς Ὠδεῖον κατὰ etc. AUGER.

Ἐπ' ἐννε' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν] Vide Salmas.

Ῥαδίον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ, γράφεται ὁ Φράστωρ Στέφανον τουτονὶ γραφὴν πρὸς τοὺς 1363 Θεσμοθέτας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν κατὰ τὸν νόμον τουτονί. καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτόν.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐάν τις ἐκιδῷ ξίην γυναῖκα ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν, ἀτιμος ἔστω, καὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ δημοσία ἔστω, καὶ τοῦ ἰλόγτος τὸ τρίτον μέρος¹ γραφίσθω δὲ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, οἳς ἔξεστι, καθάπερ τῆς ξενίας.

τὸν μὲν τοίνυν νόμον ἀνέγνω ὑμῖν, καδ' ὃν ἐγράφη Στέφανος οὕτως ὑπὸ τοῦ Φράστορος πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. γινώσκει δ' ὅτι κινδυνεύσει ἐξελεγχθεὶς ξένης θυγατέρα ἐγγυηκέναι, ¹ καὶ ταῖς ἐσχάταις ζημίαις περιπεσεῖν, διαλλάττεται πρὸς τὸν Φράστορα, καὶ ἀφίσταται τῆς προικὸς, καὶ τῆν δίκην τῷ σίτου ἀνείλετο, καὶ ὁ Φράστωρ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν Θεσμοθετῶν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῶν μάρτυρα τὸν Φράστορα αὐτὸν καλῶ, καὶ ἀναγκάσαι μάρτυρεῖν κατὰ τὸν νόμον. κάλει μοι Φράστορα Αἰγυλιέα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Φράστωρ Αἰγυλιεύς μαρτυρεῖ, ἐπειδὴ ᾔσθετο Νεαίρας θυγατέρα ἐγγυῆσασθαι αὐτῷ Στέφανον ὡς ἑαυτοῦ οὖσαν θυγατέρα, γράψασθαι αὐτὸν γραφὴν πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὴν ἀνδρωπον ἐβαλεῖν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας, καὶ οὐκείτι συνοικεῖν αὐτῷ, καὶ λαχόντος αὐτῷ Στεφάνου εἰς Ῥαδίον σίτου, διαλύσασθαι πρὸς αὐτὸν Στέφανον, ὥστε τὴν γραφὴν ἀναιρεθῆναι παρὰ τῶν θεσμοθετῶν καὶ τὴν δίκην τοῦ σίτου ἦν ἔλαχεν μοι Στέφανος.

1364 15'. Φέρε δὴ ὑμῖν καὶ ἑτέραν μαρτυρίαν ² παρὰσχόμεν τοῦ τε Φράστορος, καὶ τῶν Φρατέρων αὐτοῦ καὶ γεννητῶν, ὡς ἔστι ξένη Νεαίρα αὕτη. οὐ πολλῶν χρόνων γὰρ ὕστερον ἢ ἐξέπεμψεν ὁ Φράστωρ τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα, ἠσθένησε, καὶ πάνυ πονήρως διετέθη, καὶ εἰς πᾶσαν ἀπορίαν

¹ [καί]² παρὰσχομαι

de M. U. pagg. 57. 151. 161. TAYLOR. Cf. quoque Budæus de Asse etc. l. I. p. 30.

Ἐάν τις ἐκιδῷ ξίην] Vid. Petit. Comm. in L. A. l. VI. t. I. §. V.

VOL. IV.

Περικισθῆ] Vel περιπεσεῖ potius, ut quidam in exemplari Bodleiano admonuit. TAYLOR. Imo περιπεσεῖ. AUSER.

15'. Φρατέρων — γεννητῶν] Vide Appellationem CONTRA EURVLIDEM. WOLF.

3 D

κατέστη. διαφορᾶς δ' οὔσης αὐτῶ παλαιᾶς πρὸς τοὺς ἀ-
 κείους τοὺς αὐτοῦ, καὶ ὀργῆς, καὶ μίσους, πρὸς δὲ καὶ
 ἄπαις ὦν, ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπεΐᾳ,
 ὑπὸ τε τῆς Νεαίρας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἐβιάδιζον
 γὰρ πρὸς αὐτὸν ὡς ἡσθένει καὶ ἔρημος ἦν τοῦ θεραπεύοντος
 τὸ νόσημα, τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι ἐπισκοπούμεναι.
 ἴσταν δὴπου καὶ αὐτοὶ ὅσου ἀξία ἐστὶ γυνὴ ἐν ταῖς νόσοις
 παροῦσα κάμνοντι ἀνδρώπῳ. ἐπείσθη δὲ τὸ παιδίον ὃ ἔτε-
 κεν ἡ θυγάτηρ ἡ Νεαίρας ταυτησί, ὅτ' ἐξεπέμφθη ὑπὸ τοῦ
 Φράστορος κύουσα, πυθομένου, ὅτι οὐ Στεφάνου εἶη θυγάτηρ,
 ἀλλὰ Νεαίρας, καὶ ὀργισθέντος ἐπὶ τῇ ἀπάτῃ, πάλιν λα-
 βεῖν, καὶ ποιήσασθαι υἱὸν αὐτοῦ, λογισμὸν ἀνδρώπῳινον,
 καὶ εἰκότα λογιζόμενος, ὅτι πονήρως μὲν ἔχει, καὶ οὐ πολλὴ
 ἐλπίς εἶη αὐτὸν περιγενήσεσθαι· τοῦ δὲ μὴ λαβεῖν τοὺς
 συγγενεῖς τὰ αὐτοῦ, μὴδ' ἄπαις τετελευτηκέναι, ἐποίη-
 σατο τὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν. ἐπεὶ ὅτι γε
 ὑγιαίνων οὐκ ἂν ποτε ἔπραξε, μεγάλῳ τεκμηρίῳ καὶ περι-
 φανεῖ ἐγὼ ὑμῖν ἐπιδείξω. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκεί-
 νης τῆς ἀσθενείας ὁ Φράστῳρ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν, καὶ
 ἔσχεν ἐπιεικῶς τὸ σῶμα, λαμβάνει γυναῖκα ἀστὴν κατὰ
 τοὺς νόμους, Σατύρου μὲν τοῦ Μελιτέως θυγατέρα γνησίαν,
 Διϊφίλου δὲ ἀδελφῆν. ὥστε ὅτι μὲν οὐκ ἐκὼν ἀνεδέξατο
 τὸν παῖδα, ἀλλὰ βιασθεῖς ὑπὸ τῆς νόσου, καὶ τῆς ἀπαι-
 δίας, καὶ τῆς αὐτῶν θεραπεΐας, καὶ τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς
 τοὺς οἰκειοὺς, ἵνα μὴ κληρονόμοι γένωνται τῶν αὐτοῦ ἂν
 τι πάθοι, ταῦτ' ἔστω ὑμῖν τεκμήρια. ἠλώσω δὲ καὶ τὰ
 ἀκόλουθα αὐτῶν ἔτι μᾶλλον. ὡς γὰρ εἰσῆγεν ὁ Φράστῳρ
 εἰς τοὺς φράτορας τὸν παῖδα ἐν τῇ ἀσθενείᾳ, ὡς τὸν ἐκ
 τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας, καὶ εἰς τοὺς Βρυτιάδας, ὧν καὶ

¹ (ἴσταν δὴ που --- ἀδελφῆν) * ἐπιθετ' ἴδου τὸ ² αὐτοῦ ³ οὐδὲ ⁴ αὐτῶν
⁵ δηλώσει ⁶ ἀσθενεῖς ὡς * ἰαυτοῦ, τὸν

[ἴσταν δὴ που] Cum marg. Benenati ἴσταν
 δὴ δέπου. TAYLOR. AUGER.

[ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν] ἴσταν αὐτόν, ad seip-
 sum. TAYLOR.

[δηλώσω] Δηλώσει. WOLF. JURIN.
 AUGER.

[Ὡς] Tanquam e Neerae filia susceptum.
 Male. Corrige cum Bar. Ven. Ital. ἔν. ὡς
 γὰρ εἰσῆγεν ὁ φράστῳρ εἰς τοὺς φράτορας τὸν

παῖδα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἔν. τὸν ἐκ τῆς θυγα-
 τρὸς τῆς Νεαίρας, nam cum puerum Phraator
 ad tribules intruduceret, dum in morbo erat,
 eum neptre, quem ex filia Neerae suscep-
 rat. Valerius ad Harpocrat. in v. Βρυτιάδας
 de hoc loco pessime meretur. TAYLOR.
 Tayloro assentitur Augerus.

[Βρυτιάδας] MSti nonnulli cum Harpo-
 cratione Βρυτιάδας. Coufer Moura. At-

αὐτὸς ἐστὶν ὁ Φράστωρ γεννητῆς, εἰδότες, οἶμαι, οἱ γεννηταὶ τὴν γυναῖκα ἣτις ἦν, ἣν ἔλαβεν ὁ Φράστωρ ¹ τὸ πρῶτον, τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα, καὶ τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν πεπεισμένον αὐτὸν πάλιν ἀναλαβεῖν, καὶ ποιήσασθαι τὸν παῖδα, ἀποψηφίζονται τοῦ παιδὸς, καὶ οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοῦς. λαχόντος δὲ τοῦ Φράστορος αὐτοῖς δίκην, ὅτι οὐκ ἐνέγραφον αὐτοῦ τὸν υἱόν, προκαλοῦνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ δαιτητῇ, ὁμοῦσαι καθ' ἱερῶν τελείων, ἣ μὴν νομίζεῖν εἶναι αὐτοῦ υἱόν ἐξ ἀστῆς γυναικὸς, καὶ ἐγγυητῆς κατὰ τὸν νόμον. προκαλουμένων δὲ ταῦτα τῶν γεννητῶν τὸν Φράστορα πρὸς τῷ δαιτητῇ, ἔλιπεν ὁ Φράστωρ τὸν ὄρκον, καὶ οὐκ ὤμοσε. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, τούτων ὑμῖν μάρτυρας τοὺς παρόντας Βρυτιαδῶν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τιμόστρατος ² Κεφαλήθεν, Ζάνθικπος ³ Εὐροιάδης, Εὐλάβης Φαληρέδης, Ἄνυτος Λακιάδης, Εὐφράνωρ Αἰγυλιεύς, Νίκικπος Κεφαλήθεν, μαρτυροῦσιν, εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ Φράστορα τὸν Αἰγυλία τῶν γεννητῶν οἱ καλοῦνται Βρυτιάδαι, καὶ, ἀξιοῦντος Φράστορος εἰσάγειν τὸν υἱόν αὐτοῦ εἰς τοὺς γεννητὰς, εἰδότες αὐτοὶ ὅτι Φράστορος υἱὸς εἶη ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας, καλεῖν εἰσάγειν Φράστορα τὸν υἱόν.

1386

ἰζ'. Οὐκοῦν περιφανῶς ⁴ ἐπιδεικνύα ὑμῖν καὶ αὐτοὺς τοὺς εἰκισιοτάτους Νεαίρας ταυτησὶ καταμαμαρτυρηκότας ὡς

¹ τῶν πρῶτων² ἐκελευθέν³ ἐρωιάδης⁴ ὑποδεικνύω

tic. Lect. VI. 26. TAYLOR.

Γνωστῆς] Margo Benenati bio et infra constanter legit γεννητῆς. A γένος quippe deducitur. "Ἔστι δ' ὅτι καὶ διαφερομένους ἀλλήλους καὶ πολεμούντας ἱππῶν [Theaens] ἀνίστασθε κατὰ δήμους καὶ γένος. Plutarch. in Theaeno. "Ὅτι μόντοι τίσασαες ἦσαν αἱ φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἰκάσθη διήκοντο, καὶ τὸ μέρος τούτου ἰκαλιτό τριττῆς, καὶ Ἰθός, καὶ φρατρία. ἰκάστου δὲ Ἰθούς γένος τριάκοντα, εἰς ἀνδρῶν τούτων, ἃ ἰκαλιτό τριανάδες, καὶ εἰς μετρίστους τοῦ γένους, γεννητὰ. Poll. L. VIII. C. IX. §. III. Corrigo Etym. Μ. γεννητὰ ἀπὸ γένους, σύστημα ἐκ λ' ἀνδρῶν συνιστῆς, οὗ εἰς μετρίστους ἰκαλιτόντο γεννητὰ, οὗ κατὰ γένος ἀλλήλους προσήκοντες, οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ εἰ διμύεται καὶ οἱ φράτρες γένος κοινοῖαν τιὰ ἐργῶν ἢ θεῶν, ἀφ' ἧν ὀργῶσις ἰσομάσθουσαν, cetera. Et similiter Suidam etiam, Hesy-chium et Harpocrationem corrigi velim.

De his nonnulla diximus in vita Lyourgii, plurima restant dicenda in Commentario de Rep. Athen. Vide Salmas. ad Jus Attic. per totum Cap. IV. et Heraldum in Animadversionibus, [I. II. c. I.] D' Arnaud Var. Conject. II. 4. Maussac. ad Harpocr. v. Γνωστῆς. Vales. ad notas Maussacoi, pagg. 264. 315. Pettit. Att. Legg. pag. 165. 169. Mears. Attic. Lect. l. 3. V. 10. et ult. IDEM.

Ὅμοσαι καθ' ἱερῶν τελείων] Fuisse etiam τίμια [τόμια], id est, victimas in frusta dissociatas, ex Aristocrateas didicimus. Apud Homerum sive legitur victimas τιλιόσας ἑκατόμβας. Ritus hujusmodi sacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLF.

Κεφαλήθεν] Ἐκελευθέν MSS. Fel. Man. et Hervag. Ital. Ven. Bar. Obsop. cum margine Morelii. Uterque δῆμος occurrit in monumentis Vett. TAYLOR.

Εὐροιάδης] Εὐροιάδης edidit Wolfus. Utrumque male. Vide supra ad p. 380.

ἔστι ξένη, Στέφανόν τε τούτον τὸν ἔχοντα ταύτην νυνί, καὶ συνοικούντ' αὐτῇ, καὶ Φράστορα τὸν λαβόντα τὴν θυγατέρα· Στέφανον μὲν οὐκ ἔδελήσαντα ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς ταύτης, γραφέντα ὑπὸ Φράστορος πρὸς τοὺς θεσμοδέτας, ὡς Ἀθηναῖος ἀν' ξένης θυγατέρα αὐτῶ ἐνεγγύησεν, ἀλλ' ἀποστάντα τῆς προικὸς, καὶ οὐκ ἀπολαβόντα Φράστορα δ' ἐκβαλόντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησί, γήμαντά τε, ἐπειδὴ ἐπίθτετο οὐ Στεφάνου οὐσαν, καὶ τὴν προίκα οὐκ ἀποδόντα, ¹ ἐπειδὴ ἐπέισθη ὕστερον διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τὴν ² αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀπαίδειαν, καὶ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς οἰκείους ποιήσασθαι τὸν υἱόν, καὶ ἐπεὶ εἰσῆγεν εἰς τοὺς γεννητάς, ἀποψηφισαμένων τῶν γεννητῶν, καὶ διδόντων ὅρκον αὐτῶ, οὐκ ἔδελήσαντα ὁμῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον εὐορκεῖν προελόμενον, καὶ ἕτεραν ὕστερον γήμαντα γυναῖκα ἀσπὴν κατὰ τὸν νόμον. αὗται γὰρ αἱ πράξεις περιφανεῖς οὔσαι, μεγάλας μαρτυρίας δεδώκασι κατ' αὐτῶν, ὅτι ἔστι ξένη Νεαίρα αὕτη.

ἠ. Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν τὴν Στεφάνου τούτου, καὶ τὴν πονηρίαν· ἵνα καὶ ἐκ ταύτης εἰδῆτε, ὅτι οὐκ ἔστι Νεαίρα αὕτη ἀσπὴ. Ἐπαίνεται γὰρ τὸν Ἄνδριον, ἔραστὴν ὄντα Νεαίρας ταυτησί παλαιόν, καὶ πολλὰ ἀνηλωκότα εἰς αὐτὴν, καὶ καταγόμενον παρὰ τούτοις, ὅποτε ἐπιδημήσειεν Ἀθήναζε διὰ τὴν φιλίαν τῆς Νεαίρας, ἐπι- 1367 βουλεύσας ὁ Στέφανος οὐτοσί, μεταπεμφθεὶς εἰς ἀγρὸν, ὡς θύων, λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τῆς Νεαίρας ταυτησί, καὶ εἰς φόβον καταστήσας, πράττεται μνᾶς τριάκοντα· καὶ λαβὼν ἐγγυητὰς τούτων Ἀριστόμαχον τε τὸν θεσμοθετήσαντα, καὶ Ναυσίφιλον τὸν Ναυσινίκου τοῦ ἀρχαντος υἱόν, ἀφίησιν ὡς ἀποδώσοντ' αὐτῶ τὸ ἀργύριον. ἐξελθὼν δὲ ὁ Ἐπαίνετος, καὶ αὐτὸς ³ αὐτοῦ κύριος γενόμενος, γράφεται πρὸς τοὺς θεσμοδέτας γραφὴν Στέφανον

¹ ἐπειδὴ τε ἐπίσθη² αὐτοῦ³ αὐτοῦ

v. 18. IDEM.

ἰζ. Φράστορα δ' ἐκβαλόντα κ. τ. λ.] Vix sunt hæc sana, nisi transpositis vocibus scribas: Φράστορα δὲ γήμαντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησί, ἐκβαλόντα τε, ἐπειδὴ, ἐπίθτετο οὐ Στεφάνου οὔσαν. JURIN.

[Ἀποδέτα] Punge plenius post ἀποδέτα,

et ita lege cum Cod. Baroc. ἀποδέτα. ἐπειδὴ τε ἐπίσθη ὕστερον κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπίσθη leg. AUGER. ἠ. Ἄνδριον] Recte Wolfius. Editi ἀνδρῖον.

TAYLOR.

Μοιχὸν] Forte ἕς μοιχόν. WOLF.

τουτονι, ἀδίκως εἰρχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον, ὃς κελεύει, εἰάν τις ἀδίκως εἰρξῆ ὡς μοιχόν, γράφεσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἀδίκως εἰρχθῆναι. καὶ μὲν ἔλη τὸν εἰρξαντα καὶ δόξῃ ἀδίκως ἐπιβεβουλευῆσθαι, ἀθῶον εἶναι αὐτόν, καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ἀπηλλάχθαι τῆς ἐγγυῆς· εἰάν δὲ δόξῃ μοιχὸς εἶναι, παραδοῦναι αὐτὸν κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς τῷ ἐλόντι, ἐπὶ δὲ τοῦ δικαστηρίου, ἄνευ ἐγχειριδίου, χρῆσθαι ὅ,τι ἂν βουλευθῆ, ὡς μοιχῶ ὄντι. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν νόμον γράφεται αὐτὸν ὁ Ἐπαίνετος, καὶ ὠμολόγει μὲν χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ, οὐ μέντοι μοιχὸς γε εἶναι· οὔτε γὰρ Στεφάνου θυγατέρα αὐτὴν εἶναι, ἀλλὰ Νεαίρας, τῆν τε μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσιν αὐτῶ, ἀνηλωκέναι τε πολλὰ εἰς αὐτὰς, τρέφειν τε, ὅπως ἐπιδημήσειε, τὴν οἰκίαν ὅλην, τὸν τε νόμον ἐπὶ τούτοις παρεχόμενος, ὃς οὐκ εἴα ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὅπως ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κἀδωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλώσῃ¹ τι ἀποπεφασμένως, ἐργαστήριον φάσκων καὶ τοῦτο εἶναι τὴν Στεφάνου οἰκίαν, καὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην εἶναι, καὶ ἀπὸ τούτων αὐτοὺς εὐ-

1368 πορεῖν μάλιστα. τούτους δὲ τοὺς λόγους λέγοντος τοῦ Ἐπαίνετου, καὶ τὴν γραφὴν γεγραμμένου, γνοὺς Στέφανος οὕτως, ὅτι ἐξελεγχθήσεται πορνοβοσκῶν καὶ συκοφαντῶν, δίκαιαν ἐπιτρέψει πρὸς τὸν Ἐπαίνετον αὐτοῖς τοῖς ἐγγυη-

¹ τι, ἀποπεφασμένως ἔργ.

Ἐάν τις ἀδίκως εἰρξῆ] De hac lege vid. Petit. Comm. in L. A. l. VI. t. IV. §. III. Ἐπὶ δὲ τοῦ δικαστηρίου—] In ipso autem iudicio, lex jubet praterea adulterum sic convictum pro arbitrio mulctare, duntaxat quod sine gladio fiat. Id quod simile est iis quæ supra diximus. Quod autem dicit, καὶ ἔλη τὸν εἰρξαντα, hoc significat, καὶ εἰάν τις εἰρξῆ καὶ καταδικασθῆται, hoc est, iudicio vicerit, et apud iudices condemnaverit, ob insidiosam comprehensionem suam. τῇ ἰδόντι vero significat τῷ ἀλώσαντι deprehensori. ΒΥΔΩΣ. Post ἰλόντι ponem tantam virgulam, et delerem δὲ post ἰελ. AUGER.

Ἐμολόγει] Ita edendum volui juxta Editos et manu exaratos plurimos. Wolfius ἔμολογῆ. TAYLOR.

Πλησιάζουσιν] Matrem consciam esse ipsorum consuetudinis. Recte Wolfius. Verum iste sensus postulat, ut scribatur συνειδέναι πλησιάζουσιν. Omnino. Cujus autem vitio sit, ut non ita scriberetur.

Auctoris, anne Librarii? IDEM. Malim ὠμολογήσειν. AUGER.

Πωλώσῃ] In oratione contra Ebulidem Euxitheus affirmat, venditare in foro solis civibus fuisse concessum; sed sordidum eum questum fuisse non negat. WOLF. Heraldus, Vir doctissimus, legit πωλῶντα πεφασμένως, vel ἀποπεφασμένως. Vide Animadvers. in Salmas. L. V. C. VIII. Adde Lysiam c. Theopompum Orat. I. Petit. Att. Legg. pag. 573. Corrige autem versionem: quæ in taberna meritoria sedeant, aut publice prostituant. Πωλώσας itare et ventitare mercedis causa. Antiqua erat ea labe, πωλῶσῃ, vendere, quæ olim Harpocratonem, mox Wolfium nostrum, Salmasiumque [Obs. ad Jus Att. et Rom. p. 353.], contra quem militat Heraldus, in frandem tantam induxit. TAYLOR.

Ἀποπεφασμένως] Non ἀπειρημένως hic significare, sed ἀποδεδειγμένως καὶ ἀπεφασμένως, tradit Suidas. WOLF.

ταῖς, ὥστε τῆς μὲν ἐγγύης ¹ αὐτὸν ἀφειῶσαι, τὴν δὲ γραφὴν ἀνελέσθαι τὸν Ἐπαίνετον. πεισθέντος δὲ τοῦ Ἐπαίνετου ἐπὶ τούτοις, καὶ ἀνελομένου τὴν γραφὴν ἣν εἰδῶκε Στέφανον, γενομένης συνόδου αὐτοῖς, καὶ καθεζομένων διαιτητῶν τῶν ἐγγυητῶν, δίκαιον μὲν οὐδὲν εἶχε λέγειν Στέφανος, εἰς ἔκδοσιν δ' ἤξιον τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι, λέγων τὴν ἀπορίαν τὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀτυχίαν τὴν πρότερον γενομένην τῇ ἀνθρώπῳ πρὸς τὸν Φράστορα, καὶ ὅτι ἀπολαλεκῶς εἶη τὴν προῖκα, καὶ οὐκ ἂν δύναίτο πάλιν αὐτὴν ἐκδοῦναι. σὺ δὲ καὶ κέχηρησαι, ἔφη, τῇ ἀνθρώπῳ, καὶ δίκαιος εἰ ἀγαθὸν τι ποιῆσαι αὐτὴν, καὶ ἄλλους ἐπαγωγούς λόγους, οὓς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπεν ἂν. ἀκούσαντες ² ἀμφοτέρων αὐτῶν οἱ διαιτηταὶ διαλλάττουσιν αὐτούς, καὶ πείθουσι τὸν Ἐπαίνετον χιλίας δραχμὰς εἰσενεγκεῖν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῇ θυγατρὶ τῆς Νεαίρας. καὶ ὅτι πάντα ταῦτα ἀληθῆ λέγων, τούτων ὑμῖν μάρτυρας αὐτοὺς ³ τοὺς ἐγγυητὰς καὶ διαιτηταὺς γενομένους καλῶ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ναυσίφιλος Κεφαλῆθεν, Ἀριστόμαχος Κεφαλῆθεν, μαρτυροῦσιν, ἐγγυητὰι γενέσθαι Ἐπαίνετου τοῦ Ἀνδρίου, ὃς ἔφη Στέφανον μοιχὸν εἰληφέναι Ἐπαίνετον, καὶ ἐπειδὴ ἐξῆλθεν Ἐπαίνετος παρὰ Στεφάνου καὶ κύριος ἐγένετο αὐτοῦ, γράψασθαι γραφὴν Στέφανον πρὸς τοὺς Θεομοδίτας, ὅτι 1369
αὐτὸν ἀδίκως εἴρεε, καὶ αὐτοὶ διαλλακτὰι γενόμενοι διαλλάξαι Ἐπαίνετον καὶ Στέφανον, τὰς δὲ διαλλαγὰς εἶναι ὡς παρέχεται Ἀπολλόδωρος.

ΔΙΑΛΛΑΓΑΙ.

Ἐπὶ τοῖσδε διήλλαξαν Στέφανον καὶ Ἐπαίνετον οἱ διαλλακτὰι, τῶν μὲν γεγενημένων περὶ τὸν εἰργμὸν μηδεμίαν μνείαν ἔχειν Ἐπαίνετον δὲ δοῦναι χιλίας δραχμὰς Φανῷ εἰς ἔκδοσιν, ἐπειδὴ κέχηρηται αὐτῇ πολλάκις. Στέφανον δὲ παρέχειν Φανῷ Ἐπαίνετῳ, ὁπόταν ἐπιδημῇ καὶ βούληται συνεῖναι αὐτῇ.

Ἰδ'. Τὴν τοίνυν περιφανῶς ἐγνωσμένην ξένην εἶναι, καὶ ἐφ' ἣ μοιχὸν οὗτος ἐτόλμησε λαβεῖν, εἰς τοσοῦτον ὕβρεως καὶ ἀναιδεΐας ἦλθε Στέφανος οὕτως, καὶ Νεαίρα αὕτη, ὥστε ⁵ ἐτόλμησαν μὴ ἀγαπᾶν ⁶ εἰ ἔφασκον αὐτὴν ἀστὴν εἶναι, ἀλλὰ κατιδόντες Θεογέννη Κοθωκίδην λαχόντα βα-

¹ αὐτοῦ

² ἀμφοτέρων

³ τοὺς ἐγγυητὰς

⁴ αὐτῶ

⁵ Deest ἐτόλμησαν

⁶ εἰ μόνον ἔφασκον

Μοιχὸν] Male Wolfius: in adulterio. TAYLOR.

Passim ita errat. Verte: pro mæcho. Ἰδ'. Κατιδόντι; — συμπαραγεγνημένος] Sic

σιλέα, ἀνθρώπων εὐγενῆ μὲν, πένητα δὲ, καὶ ἄπειρον πραγμάτων, συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζόμενος, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆι εἰς τὴν ἀρχὴν, Στέφανος οὗτος, καὶ ὑπελθὼν, καὶ τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ περιάμενος, παρέδρος γενόμενος, δίδωσι τὴν ἀνθρώπων ταύτην γυναῖκα, τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα, καὶ ἐγγυᾷ Στέφανος οὗτος, ὡς αὐτοῦ θυγατέρα οὔσαν· οὕτω πολὺ τῶν νόμων καὶ ὑμῶν κατεφρόνησε. καὶ αὕτη ἡ γυνὴ ὑμῖν ἔδωκε τὰ ἱερά τὰ ἄρρητα ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ εἶδεν ἂ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν, ξένην οὔσαν, καὶ τοιαύτη ὄσα εἰσῆλθεν, οἱ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ἐξώρκωσέ τε τὰς ἑρμῆρας τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς, ἐξεδόθη δὲ τῷ Διονύσῳ γυνή, ἐπραξέ δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, πολλὰ, καὶ ἅγια, καὶ ἀπόρρητα. ἂ δὲ μὴδ' ἀκούσαι οἷον τ' ἐστὶ, πῶς ποιῆσαι γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβῶς ἔχει, ἄλλως τε, καὶ τοιαύτη γυναικί, καὶ τοιαῦτα ἔργα διαπεπραγμένη;

κ'. Βούλομαι δ' ὑμῖν ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἀναθεῖν διηγῆσασθαι καθ' ἕκαστον, ἵνα μᾶλλον ἐπιμέλειαν ποιήσῃθε τῆς τιμωρίας, καὶ εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν νόμων τὴν ψῆφον οἴσσετε, ἀλλὰ καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐλαβείας, τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἡσεβημένων ποιούμενοι, καὶ κολάζοντες τοὺς ἡδίκητότας. τὸ γὰρ ἀρ-

¹ ἄρρητα ἱερά ὑπὲρ

² ὄσα, εἰσῆλθεν οἱ

³ ἡ

⁴ ἑρμῆρας

⁵ ἀκούσαι πῶσιν οἷον τ' ἐστὶ

labare constructionem et a plurali numero ad singulare transitum fieri, nemo non videt. AUGER.

Γραῖρας] Suidas Γεραῖαι (non Γεραῖαι) αὐτῶν Διονύσιον ἱερῶν γυναικῶν. Obsor. et Fel. legunt Γεραῖαι. WOLF. Varie item in nostris Codd. exaratur, et in Scripturis antiquis. Sed recepta lectio videtur multo ceteris præstare Γεραῖαι. sc. Fomine, quæ Dionysio sacra γεραῖουσι, uti infra legitur in formula jurisjurandi. p. 393. v. pen. De his scribit Hesychius: ἱέραι κοινῆς. ἱέραι καὶ αὐτῶν Διονύσιου τῶν ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερά ἱερῶν, ἀρῆμα δὲ δικαιοσύνης. Etym. M. Γεραῖαι παρ' Ἀθηναίων γυναικῶν τινος ἱεραῖ, ἃς βασιλεὺς καθίστασθαι ἱσπερβίμου τοῦ βασιλέως τοῦ Διονύσιου παρὰ τὸ γεραῖον τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ἰ' Ἀλλιωρισσός. Præter ea, quæ de his sacerdoti-

bus apud Lexicographos reperiantur, paucissima sane restant. Vide potissimum annotata ad Poll. VIII. §. 108. Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll. v. 110. Casaub. ad Athen. X. 10. Herald. Animadv. ad Salmas. L. II. C. III. §. 8. Mousæo. ad Harpoor. in v. TAYLOR. Et Meurs. Athen. Att. I. III. c. IV.

"A δὲ] MSti Ven. Bar. Ital. ἂ δὲ μὴδ' ἀκούσαι πῶσιν οἷον τ' ἐστὶ, πῶς ποιῆσαι γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβῶς ἔχει; Recte procul dubio: ubi sententia æque libratur, ἀκούσαι — ποιῆσαι, πῶσιν — ἐπιτυχούσῃ. TAYLOR. Post ἀκούσαι addo πῶσιν. AUGER. κ'. εὐλαβείας] Annon præstat εὐσεβείας? TAYLOR.

Τὸ γὰρ ἀρχαῖον] Narrationem inceptat de Rege et Regina sacerdotum apud Athenienses. Utile erit conferre Anton. van

χαῖον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυναστεία ἐν τῇ πόλει ἦν, καὶ ἡ βασιλεία τῶν αἰεὶ ὑπερεχόντων, διὰ τὸ αὐτόχθονας εἶναι· τὰς δὲ θυσίας ἀπάσας ὁ βασιλεὺς ἔθυε, καὶ τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους ἢ γυνὴ αὐτοῦ ἔπαιε. εἰκότως, βασιλίσσα οὔσα. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς συνάκισεν αὐτοὺς, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησε, καὶ ἡ πόλις πολυάνθρωπος ἐγένετο, τὸν μὲν βασιλέα οὐδὲν ἤττον ὁ δῆμος ἤρετο ἐκ προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν χειροτονῶν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ, νόμον¹ ἔθετο, αὐτὴν εἶναι, καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένῃ ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἀλλὰ παρθένον γαμῆν, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἀρρήτα ἱερά ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ τὰ νομιζόμενα γίνηται τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς, καὶ μηδὲν καταλύηται, μηδὲ καινοτομήται. καὶ τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιδίῃ, ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν λίμναις· καὶ αὕτη ἡ στήλη ἔτι καὶ νῦν ἔστηκεν, ἀμυδρῶς γραμμασίῳ Ἀττικῷς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. ἦν μαρτυρίαν ποιούμενος ὁ δῆμος ὑπὲρ τῆς² αὐτοῦ εὐσεβείας πρὸς 1371 τὸν θεόν, καὶ παρακαταθήκην καταλείπων τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ὅτι τὴν γέ³ σοι γυναῖκα δοθησομένην καὶ ποιήσου-

¹ ἔθετο² αὐτοῦ³ σοι] Διονύσω

Dale Dissert. II. Cap. 3. IDEM.

Βασιλίσσα] Βασιλίσσα οὐδὲς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασιλεῖα, ἢ βασιλεῖς. Phrynich. p. 96. Edit. postrema. Rodem animo est Magister. Iterum vide Phrynich. p. 112. ubi hunc Demosthenis locum exagitat, contraque fidem istius orationis concludit. Quidam sunt Atticistæ ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici βασιλίαν, pro Regina. MSS. nostri βασιλίνα, Ven. Bar. βασιλίνα Ital. IDEM. V. D'Orville ad Char. Aphrod. l. V. c. III. p. 445.

Συνέμισον] Ita nos primi edidimus, ex auctoritate marg. Benenati. Vulgo συνέμισον. TAYLOR. Imo συνέμισον. AVGER.

Τὴν μὲν βασιλέα οὐδὲν ἤττον] Pausanias in Atticis meminit στοῦς βασιλείου, ἔθα καθίξαι βασιλεῖς, ἱνασιαν ἀρχον ἀρχῆν, καλουμένην βασιλίαν. WOLF.

Γράψαντες] Refertur ad δῆμος, quod sequitur, et nomen est collectivum. Itaque ut totus hic locus plana constructione elucidoeret, ita deberet legi et distingui: καὶ τοῦτον τὴν ----- λίμναις, (καὶ αὕτη ----- γεγραμμένας) ταῦτα μαρτυρίαν ---- ἔτι τῆς γέ Διονύσω γυναῖκα εἰς Διονύσω pro σοι. Posset tamen σοι retineri, supponendo,

quod verum est, ipsissima hæc esse verba inscriptionis eis ipsa excerpta, et ad Bacchum ipsum loqui inscriptionem. AVGER.

Ἀμυδρῶς γραμμασίῳ Ἀττικῷς] Græci olim Φοινικίως usi traduntur. Vide Dictiones Cretensis præfationem. Τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων et Pausanias in Atticis meminit, sed ejusmodi fuerint, non explicat. WOLF. Ἀττικῷς γραμμασί, Δημοσθένος κατὰ Νεαίρας, ἀπὸ τοῦ, ἀλαλιῆς. τὴν γὰρ τῶν ἱεροῦ τισίνας στοιχείου γραμματικῶν ἐψὶ παρα τῶς ἱεροῦ ἐπιθήσει οἶα. HARPOCR. Videndi sunt Ioa. Scaliger ad Eusebium n. MDCXVII. Salmas. ad Inscript. Herod. et Regill. p. 44. seq. Edit. Cren. Suid. v. Ἀττικισμός, Maussac ad Harpocr. l. c. Valesius ad Maussac. pag. 252. Spanhem. de Usu et Præst. Num. T. I. p. 91. TAYLOR. Et Metra. de Fort. Athen. c. VIII.

Ἦν μαρτυρίαν] Hæret Constructio in fine hujus sententiæ, et credo, locum esse mendosum. TAYLOR.

Τὴν γέ σοι] Fortasse ἔτι τῶν Διονύσω γυναῖκα δοθησομένην. p. 391. v. 13. ἔθελθε δὲ (sc. Regina Sacrorum) τῷ Διονύσω γυνή. Et p. 405. v. 24. καὶ τῷ Διονύσω γυνή ἔθελθε, Newra [Phase] sc. IDEM.

σαν τὰ ἱερὰ, τῶσαύτην ἀξιούμεν εἶναι, καὶ διὰ ταῦτα ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ ¹ Διουσίου ἐν λίμναις ἔστησαν, ἵνα μὴ πολλοὶ εἰδῶσι τὰ γεγραμμένα· ἀπαξ γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπαισίου ἀνοίγεται, τῇ δωδεκῆτῃ τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός. ὑπὲρ τοίνυν ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν, ὧν οἱ πρόγονοι ὑμῶν οὕτω καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπιμελήθησαν, ἀξι-
ον καὶ ὑμᾶς σπουδάσαι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς ἀσελγῶς μὲν καταφρονούντας τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, ἀπαιδῶς δ' ἡσεβηκότας εἰς τοὺς ² θεοὺς, ἀξιῶν τιμωρησασθαι, δυοῖν ἕνεκα· ἵνα οὗτοί τε τῶν ἡδικημένων δίκην δῶσιν, οἳ τ' ἄλλοι πρόνοιαν ποιοῦνται, καὶ φοβῶνται, μηδὲν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ τὴν πόλιν ἀμαρτάνειν. βούλομαι δ' ὑμῶν καὶ τὸν ἱεροκήρυκα καλέσαι, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τοῦ βασιλέως γυναικί, ὅταν ³ ἐξορκῆ τὰς Γεραίρας ἐν κανοῖς πρὸς τὰ βωμῶν, πρὶν ἀπτέσθαι τῶν ἱερῶν· ἵνα καὶ τοῦ ὅρκου, καὶ τῶν λεγομένων ἀκούσῃτε, ὅσα οἷόν τ' ἔστιν ἀκούειν, καὶ εἰδῆτε, ὡς σεμνὰ, καὶ ἅγια, καὶ ἀρχαῖα τὰ νόμιμά ἐστιν.

ΟΡΚΟΣ ΓΕΡΑΙΡΩΝ.

Ἄγιστεναι καὶ εἶμι καθαρά καὶ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν οὐ καθαρῶν-
όντων καὶ ἀπ' ἀνδρῶς συνουσίας, καὶ τὰ θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω
τῇ Διουσίῳ κατὰ τὰ πάτρια καὶ ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις.

¹ Διουσίῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ⁴ τῷ ἐν Λίμναις ² θεοῖς, ⁵ ἢ ἀξιῶν, τιμωρησασθαι, δυοῖν
³ ἐξορκῆ τὰς γεραίρας

Ἄπαξ γὰρ] Sollicit hoc Festum est, quod ἀρχαῖα Διουσία dicebatur. Triplex enim erat dies festus Dionysio dicatus Athenis: hic sollicit, de quo hic sermo: Διουσία Ἀπαιία, qui et τὰ κατ' ἀρχαίς, in sine mensis Posideonis celebrabatur: et Διουσία τὰ κατ' ἄστυ, quæ et magna Dionysia dicebantur, et in 16. Elaphebolionis diem cadebant. PALMER. Theop. II. 15. Τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θῶν ἴσται, καὶ τὰ ἱερὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μάλισθ' ἴδονται, τὸ τὸ τῷ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διουσίῳ, ἃ τὰ ἀρχαιότατα Διουσία τῇ δωδεκῆτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶντι. Vide Antiores, quos ibi compellant Viri oraditi. TAYLOR.

Τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων] Sacra vestra Wolfss. Male. IDEM.

Ἄξιον] Alterum hoc æxiom otiosum mihi videtur et recidendam, nisi forte hujus. Ibo legas ἀξίως, quod admitto. AVERR.

vol. IV.

Sed vid. D'Orville ad Char. Aphrod. l. II. c. VII. p. 200. seq. de hac repetitione vocabulorum at elegantia.

Ἐξορκῆ] Ἐξορκῆ Baroc. Wolfssus interpretatur, cum lustrat ministros. In superioribus recte dedit ista, ἰξόμασται τὰς Γεραίρας. TAYLOR. Imo ἰξορκῆ. Deinde ἐν κανοῖς ante canistra, quibus nempe sacra quælibet instrumenta continebantur. AUOER.

Θεόγνια] Θεογνία o. fere l. s. Ven. Bar. Obsop. Ital. MSS. Herv. Fel. Man. cum margine Luteciano. Similiter Harpoocratio v. Θεογνῶν—τὰ κατὰ δήμους Διουσία Θεογνία λέγεται, ἐν αἷς αὐ γὰρ ποιεῖται ἐν τῷ τῷ γὰρ Διόνυσω Θεῶν ἱεροῦ, ὡς διὰ Αἰσχύλου κ. τ. λ. Ita etiam jandudum correxit Moursius in Græcia Feriata, [l. IV. p. 149.] TAYLOR. Vid. Corsin. Fast. Att. par. I. d. XIII. §. XX. voc. Ἀρχαῖα.

Ἰοβάκχεια] Ἄθι καὶ τὰ Βασυῖα, fortasse melius. TAYLOR.

3 E

κα. Τοῦ μὲν ὄρκου τοίνυν, καὶ τῶν νομιζομένων πατέ-
ων, ὅσα οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἀκηκόατε, καὶ ὡς, ἦν Στεφά-
νος ἠγγύησε τῷ Θεογένει γυναῖκα βασιλεύοντι, ὡς αὐτοῦ
οὔσαν θυγατέρα, αὐτῆ ἐποίησε τὰ ἱερά ταῦτα, καὶ ἐξώρκου 1372
ταῖς ¹ Γεραίρας, καὶ ὅτι οὐδ' αὐταῖς ταῖς ² ὄρῳσαις τὰ ἱερά
ταῦτα οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα· φέρε δὴ καὶ
μαρτυρίαν ³ παράσχωμεν ὑμῖν, δι' ἀπορρήτου μὲν γεγενη-
μένην, ὅμως δὲ αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις ⁴ ἐπιδείξω φανεράν
οὔσαν ⁵ αὐτὴν καὶ ἀληθῆ. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερά ταῦτα,
καὶ ἀνέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες ἐν ταῖς
καθηκούσαις ἡμέραις, εὐθύς ἢ βουλή ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ,
ὡς περ καὶ τὰλλα πολλοῦ ⁶ αἰξία ἐστὶ τῇ πόλει περὶ εὐ-
σέβειαν, ἐξήτει τὴν γυναῖκα ταύτην τοῦ Θεογένους ἣτις
ἦν, καὶ ἐξήλεγε, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν πρόνοιαν ἐποίητο,
καὶ ἐξημίου τὸν Θεογένην ὅσα κυρία ἐστὶν, ἐν ἀπορρήτῳ δὲ
καὶ διὰ κοσμιότητος· οὐ γὰρ αὐτοκράτορες εἰσιν, ὡς ἂν
βούλωνται, Ἀθηναίων τινὰ κολάσαι. γενομένων δὲ λόγων,
καὶ χαλεπῶς φερούσης τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς, καὶ
ζημιούσης τὸν Θεογένην, ὅτι τοιαύτην ἔλαβε γυναῖκα, καὶ
ταύτην εἴασε ποιῆσαι τὰ ἱερά τὰ ἄρρητα ὑπὲρ τῆς πό-
λεως, ἐδεῖτο ὁ Θεογένης ἱκετεύων καὶ ἀντιβολῶν, λέγων,
ὅτι οὐκ ἦδει Νεαίρας αὐτὴν οὔσαν θυγατέρα, ἀλλ' ἐξαπα-
τηθεὶ ὑπὸ Στεφάνου, ὡς αὐτοῦ θυγατέρα οὔσαν αὐτὴν
λαμβάνων γνησίαν, κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν
τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ, τοῦτον
πᾶρεδρον ποιήσαιο, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχὴν, ὡς εὖνον ὄντα,
καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειεν αὐτῷ. ὅτι δ', ἔφη, οὐ ψεύδομαι,
μεγάλῳ τεκμηρίῳ καὶ περιφανεῖ ἐπιδείξω ὑμῖν. τὴν γὰρ
ἀνδραπῶν ἀποπέμνω ἐκ τῆς οἰκίας, ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶ Στε-

¹ γεραίρας² ὄρῳσαις³ παράσχωμαι⁴ ἐπιδείξωσαν⁵ αὐτῶν⁶ αἰξία ἐστὶ

κα. Γεραίρας] Aliter hunc locum accipit Wolfius, ut ex ejus interpretatione liquet. Pungit enim ad hanc vocem, deinde pergit, καὶ ὅτι οὐδ' αὐταῖς — φέρε δὴ καὶ μαρτυρίαν παράσχωμεν ὑμῖν. Sed non recto accipit. IDEM.

Πρὸς ἄλλον οὐδένα] Interpungo sic: πρὸς ἄλλον οὐδένα. Hic enim videtur finis sententiae, cum ad omnia lucusque diota

pertineat verbum ἀκακίας: sequens vero testimonium sit plane diversi argumenti, quod vellem animadvertisset Wolfius. JURIN.

Ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερά ταῦτα] Vid. Cor-sin. Fast. Att. par. I. d. I. §. XXVIII. seqq.

Ἀκακίαν] Sic dixit ut εὐνοῦσαν Plato in II. de Leg. hoc est, innocentiam, quae ma-

φάνου θυγάτηρ, ἀλλὰ Νεαίρας. κἄν μὲν ταῦτα ποιήσω, 1373 ἤδη πιστοὶ ὑμῖν ἔστωσαν οἱ λόγοι, οἱ παρ' ἐμοῦ λεγόμενοι, ὅτι ἐξηπατηθῆν· εἰάν δὲ μὴ ποιήσω, τότε ἤδη με κολάζετε, ὡς πονηρὰν ὄντα, καὶ εἰς τοὺς θεοὺς ἠσεβηκότα. ὑποσχόμενου δὲ ταῦτα τοῦ Θεογένους, καὶ δεομένου, ἅμα μὲν καὶ ἐλεήσασα αὐτὸν ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή δια τὴν ἀκακίαν τοῦ τρόπου, ἅμα δὲ καὶ ἐξηπατηθῆσαι τῇ ἀληθείᾳ ἡγουμένη ὑπὸ τοῦ Στεφάνου, ἐπέσχεν. ὡς δὲ κατέβη ἐξ Ἀρείου πάγου ὁ Θεογένης, εὐθύς τὴν τε ἀνδραῶνον τὴν ταυτησὶ Νεαίρας θυγάτηρα ἐκβάλλει ἐκ τῆς οἰκίας, τὸν τε Στέφανον τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν τουτονὶ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. καὶ οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρσ επαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην, καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ, καὶ συγγνώμην εἶχον ἐξαπατηθέντι. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν μάρτυρα αὐτὸν τὸν Θεογένην καλῶ, καὶ ἀναγκάσω μαρτυρεῖν. κάλει μοι Θεογένην Ἐρχιέα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Θεογένης Ἐρχιεὺς μαρτυρεῖ, ὅτε αὐτὸς ἐβασίλευε, γῆμαι Φανῶ, ὡς Στεφάνου οὖσαν θυγάτηρα· ἐπεὶ δὲ ἦσθετο ἐξηπατημένος, τὴν τε ἀνδραῶνον ἐκβαλεῖν καὶ οὐκίτη συνοικεῖν αὐτῇ, καὶ Στέφανον ἀπελάσαι ἀπὸ τῆς παρδρίας καὶ οὐκ ἔαν ἔτι παρεδρεῖν αὐτῷ.

κβ'. Λάβε δὴ μοι τὸν νόμον ἐπὶ τούτοις τουτονὶ, καὶ ἀνάγνωθι· ἴν' εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον προσῆκεν αὐτὴν ἀπέχεσθαι τῶν ἱερῶν τούτων, τοιαύτην οὖσαν, καὶ τοιαῦτα διαπεπραγμένην, τοῦ ὄραν, καὶ θύειν, καὶ ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ὑπὲρ ¹ τῶν τῆς πόλεως πατριῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν Ἀθήνησιν ἀπάντων. ἐφ' ἧ γὰρ ἂν μοιχὸς ἀλῶ 1374 γυναικί, οὐκέτ' ἐξεστὶν αὐτῇ ἐλθεῖν ² εἰς οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν

¹ Deest articulus.

² ὡς

litiam non novit. BUDÆUS.

Τὴν τε Στέφανον] Scribendum puto, τὴν τε Στέφανον τουτονὶ τὴν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνει. JURIN.

Ἐρχιέα] Ἀρχιεῖς Cod. Bar. et proxime, v. 18. Θεογένης ἀρχιεῖς. Illud tamen nomen populare malim, licet nuper, p. 390. v. ult. erat Theogenes Κοθωνιάδης. TAYLOR. Vid. Corain. Fast. Attio. par. I. d. V. §. XX. pop. LXXVII.

κβ'. Ἐπὶ τούτοις] Præterea. τουτοὶ hæc,

quam digito demonstrat scribæ, nempe legem adulterii. AUOEN.

Τῶν ἱερῶν τῶν δημοτικῶν] Quid sint τὰ ἱερὰ τὰ δημοτικὰ, optime explicat Hesychius, np. in quibus sacra sunt publicis totius civitatis impensis, quemadmodum τὰ δημοτικὰ sunt, in quibus sacra sunt unius tantum Atheniensis Demi impensis. In Comm. in L. A. l. I. t. I. §. VII. PERTIVS. Clarissime orator infra explicat τὰ ἱερὰ τῆς πόλεως. Atque ita δημοτικῶν

δημοτελῶν, εἰς ὃ καὶ τὴν ξάνην καὶ τὴν δούλην εἰσεῖν ἕσσ-
 σίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἰκισταύουσαν εἰ-
 μέναι, ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς
 γυναῖξί μὴ εἰσέναι εἰς τὰ ἱερά τὰ δημοτελῆ, ἐφ' ἣ ἐπὶ
 μοιχὸς ἀλφ' εἰάν δ' εἰσῴσι καὶ παρανομῶσι, νηποκῆ
 πάσχην ὑπὸ τοῦ βουλομένου, ὅ,τι ἂν πάσχη, πλὴν θά-
 νάτου, καὶ ἔδωκεν ὁ νόμος τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν τῷ
 ἐντυχόντι. διὰ τοῦτο δ' ἐποίησεν ὁ νόμος πλὴν θανάτου
 τάλλα ¹ ὑβρισθείσας, αὐτὴν μηδαμοῦ λαβεῖν δίκην, ἵνα
 μὴ μιάσματα μηδ' ἀσεβήματα γίνηται ἐν τοῖς ² ἱεροῖς
 ἱκανὸν φόβον ταῖς γυναῖξί παρασκευάζων τοῦ σωφρονεῖν,
 καὶ μηδὲν ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ δικαίως οἰκουρεῖν, ³ διδάσκων,
 ὡς ἂν τι ἀμάρτη τούτων, ἀμὰ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνδρὸς
 ἐκβεβλημένη ἔσται, καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν τῆς πόλεως.
 καὶ ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀκούσαντες
 ἀναγνωσθέντος, εἴσεσθε. καὶ μοι λάβετε τὸν νόμον.

NOMOS MOIKHIAS.

'Ἐπειδὴν δὲ εἶαι τὸν μοιχὸν, μὴ ἐξίστω τῷ ἔλθοντι συνοικεῖν τῇ γυναί-
 κῃ ἐν δὲ συνοικῇ, ἀτιμος ἔστω. μηδὲ τῇ γυναίκεϊ ἐξίστω εἰσέναι εἰς τὰ ἱερά τὰ
 δημοτελῆ, ἐφ' ἣ ἂν μοιχὸς ἀλφ' εἰάν δ' εἰσῴ, νηποικεῖ πασχέτω ὅ,τι ἂν
 πάσχη, πλὴν θανάτου.

κγ'. Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῦ
 δήμου τῶν Ἀθηναίων μαρτυρίαν παρασχέσθαι, ὡς σωφου-
 δάζει περὶ τὰ ἱερά ταῦτα, καὶ ὡς πολλὴν πρόνοιαν περὶ
 αὐτῶν πεποίηται. ὁ γὰρ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, κυριώτα- 1375
 τος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν ὅ,
 τι ἂν βούληται, οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἠγήσατ' εἶναι δῶ-
 ρον τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι, ὥστε νόμους ἔδειξε αὐτῷ καθ'
 οὓς ποιεῖσθαι δεῖ, εἰάν τινα βούλωνται, πολίτην' οἱ νῦν

¹ ὑβρισθεῖσαν αὐτὴν

² ἱεροῖς, φόβον τ. γ. π., ³ ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν,

⁴ εἰσῴσι

⁵ διδάσκων

ἰσφαί, δημοτελεῖς εἰσέλθαι, opponuntur sacris
 familiarum privatis in Phil. Jud. Leg. Cai.
 p. 1071. D. et iii. Maccab. 4. 1. Bene
 Phintia Pythagorea matronas exire debere
 tradit, τὰς δημοτελεῖς δημοπολεύσας τῷ ἀρ-
 χαγῆτα θεῷ τὰς σφάλιος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῷ
 ἀνδρὶ καὶ τῷ σάντος οἴκῳ, in J. Stobæi
 Florileg. tit. LXXII. p. 445. WESSE-
 LING.

'Ἐπὶ τῷ βουλομένῳ] Ἐπὶ Restituo.

Prætermisit Wolfus ex incuria. ΤΑΥΤΕΝ.
 Πλὴν θανάτῳ] Hunc locum illustrat P.
 Faber Semestr. L. III. c. 21. pag. 334.
 IDEM.

Τάλλα ὑβρισθείσας, αἰτίῃ] Αὐτῶν πρωτο,
 et referendum ad τάλλα. JURIN. ἀνάτ.
 AUGER.

'Ἐπειδὴν δὲ εἶαι] Petit. in L. A. I. VI.
 t. IV. §. V.

κγ'. Κυριώτατος] Forte κύριος. WOLF.

προπεπληλακισμένοι εἰσὶν ὑπὸ Στεφάνου τουτουῖ καὶ τῶν
 οὕτω γεγαμηκότων. ὅμως δ' ἀκαύσαντες αὐτῶν, βελτίους
 ἔσεσθε, ¹ καὶ κάλλιστα καὶ τὰ σεμνότετα δῶρα τοῖς ἐν-
 εργεκοῦσι τὴν πόλιν δίδόμενα, γνώσεσθε αἰς λελυμασμένοι
 εἰσί. πρῶτον μὲν γὰρ νόμος ἐστὶ τῷ δήμῳ κείμενος, μὴ
 ἐξεῖναι ποσίσασθαι Ἀθηναῖον, ὃν ἂν μὴ δι' ἀνδραγαθίαν
 εἰς τὸν δῆμον ² τῶν Ἀθηναίων, ἀξίον ἢ γενέσθαι πολίτην.
 ἔπειτ', ἐπειδὴν πεισθῆ ὁ δῆμος, καὶ διὰ τὴν δωρεάν, αὐκ
 εἰς κυρίαν γενέσθαι τὴν ποίησιν, εἰὰ μὴ τῇ ψῆφῳ εἰς τὴν
 ἐπιούσαν ἐκκλησίαν ὑπερεξακισχίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσων-
 ται, καὶ ὅθῃ ψηφίζομενοι. τοὺς δὲ πρῶταίους κελεύει τιθέναι
 τοὺς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον δίδοναι προσιόντι
 τῷ δήμῳ, πρὶν τοὺς ξένους εἰσεῖναι, καὶ τὰ ³ γέρα ἀκαυρεῖν·

¹ καὶ τὰ κάλλιστα² τὸν³ γέρα ἀκαυρεῖν

τῷ δήμῳ] Absunt a Ven. Bar. Quod nollem. Adjecta sunt enim significanter, ut satis ostendit Petit. LL. Attic. I. II. t. III. §. X. pag. 206. Edit. Nov. Ceterum de hoc membro orationis intelligendus est iste titulus in Harpocrate. Δημοποίητος, ὁ ἕως μὲν ἂν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολιτικὸς γαργανικός ἐν δὲ τρισὼν γίνεται τι- νος δημοποίητος, διδόμενος Δημοσθέντις ἐν τῇ κατὰ Νεαίρας, εἰ γήρους. TAYLOR.

Καὶ τὰ γέρα ἀκαυρεῖν] Siculas ἀκαυρεῖς, ἀνταποδίδαι, τιμᾶς. Sed utrum, πρὶν τοὺς ξένους τὰ γέρα ἀκαυρεῖν, an, τοὺς πρῶταίους τὰ γέρα ἀκαυρεῖν? Et quae sunt illa γέρα? WOLF. De hoc loco disputant Petitus ad LL. Attic. pag. 206. seq. Ubbo Emmius in Appendice de Rep. Attica, T. IV. Antiqu. Graec. col. 607. Valerius ad Harpocr. in v. Γέρα, Sigonius de Rep. Athen. II. 4. H. Steph. Thes. L. Gr. Append. col. 676. Quorum pro se sibi aspicit Petitus, dum somniam somniam buxascomodi, nimirum, illos, qui civium numero describerentur, clypeos populo dono dare solitos, γέρα autem Persici clypei genus: deinde loci sententiam fore esse ejusmodi: Populum prius in suffragia mitti oportere, quam hospites, quorum res agebatur, advenirent, et γέρα, id est, munera sua, offerrent, quibus populum demerentur. ideo autem ait ea voce usum Avctorem, quia clypei Persici vocitari solebant, quia lata esset ea Lex non ita multo post viotos Persas ad Plataeas; nullo autem petiori argumento suam ἀνδραγαθίαν hospites ostentare poterant, quam ἀκαυρεῖν τὰ γέρα, id est, offerentes P.

A. clypeos Persicos, quasi illos Persis infensissimis Atheniensium hostibus eripuasent. Cetera, quae nives nostras Caledonias frigiditate ipsa superant. Γέρα (ita enim oratione, non γέρα, praemia) sunt in potiori et principali significatione Clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerant contra vim hostium; deinde περιφράγματα, tegumenta quavis, ad rem quamcumque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque si tentoria corio, pellibus, aut tegete, planstrum cratibus stragularive obtudcas, id γέρον rito exponere possis. Ut recte Harpocratio, in v. Γέρα. Ἄσταν σκίπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴτε, εἴτε ἄλλης τοῦ ἕλης. Exemplo uno et altero res erit luculentior. Comiens lentitudinem popularium exprobrans, ait Acharn. 19.

Ὡς τῶν, ἐπὶ οὐσας κυρίας ἐκκλησίας,

Ἐωθινῆς, ἕρμος ἢ πηξ αὐτῆ.

Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄν καὶ κἄν

τὸ σχοιόν φέρουσι τὸ μεμλιτωμένον.

Ad quae verba Scholiastes: Ἐπί τῷ ἕξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας σενίτας, τούτο ἐμαχαιόντες, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀνταποδίδουσαν γὰρ τὰ γέρα, καὶ ἐπέκλειου τὰς ὁδοὺς, τὰς μὴ φερούσας εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ ὅσα ἀφέρου ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβουσαν ἐπὶ μὴν καὶ μεμλιτωμένον σχοιόν περιβάλλοντες αὐτοὺς συνέλαυνον εἰς τὰς ἐκκλησίας. τούτο δὲ ἐπὶ αὐτῶν ὡς τοῦ μὴ βραδύναι. ὅσα γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐτίμων. Lixquere hinc arbitras posse, res venales in foro sub tentoriis praestituas, et, cum seria res agabatur,

ἵνα κύριος ὢν αὐτὸς ¹ αὐτοῦ ἕκαστος, σκοπῆται πρὸς αὐτὸν, ὃν τινὰ μέλλει πολίτην ποιήσεσθαι, εἰ ἀξίός ἐστι τῆς δωρεᾶς ὃ μέλλων λήψεσθαι. ἔπειτα μετὰ ταῦτα παρανόμων γραφὴν ἐποίησε κατ' αὐτοῦ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων· καὶ ἐστὶν εἰσελθόντα εἰς τὸ δικαστήριον ἐξελέγξει, ὡς οὐκ ἀξίός ἐστι τῆς δωρεᾶς, ἀλλὰ παρὰ τοὺς νόμους Ἀθηναῖος γέγονε. καὶ ἤδη τισὶ τοῦ δήμου δόντος τὴν δωρεάν, λόγῳ ἐξαπατηθέντος ὑπὸ τῶν αἰτούντων, παρανόμων γραφῆς γενομένης, καὶ εἰσελθούσης εἰς τὸ δικαστήριον, ¹³⁷⁶ ἐξελεγχθῆναι συνέβη τὸν εἰληφότα τὴν δωρεάν, μὴ ἀξίον εἶναι αὐτῆς· καὶ ἀφείλετο τὸ δικαστήριον. καὶ τοὺς μὲν ² πολλοὺς, καὶ παλαιοὺς, ἔργον διηγῆσασθαι· ἀ δὲ πάντες μνημονεύετε, Πειθόλαν τε τὸν Θετταλὸν, καὶ Ἀπολλωνίδην τὸν Ὀλυνθίδιον, πολίτας ὑπὸ τοῦ δήμου γενομένους,

¹ αὐτοῦ² [πολλοὺς καὶ]

sublata ea integumenta, quibus cooperiebantur, aut saltem alia aliunde adhibita, ad viarum aditus obstruendos, ne elaberetur populus. Iterum: allato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante, et questione de aris focusque jamjam habenda, eὐδὴς ἐξαναστάντες — τοὺς τε ἐκ τῶν σκυῶν (ait Orator de Corona §. γγ.) τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξείργει, καὶ τὰ γέβρα ἐπιώμπερασεν, ne quis so. in mora esset, cum populus de salute consuleret, verum unusquisque patriae periclitanti opem ferret. Post haec fortasse equius accipiet lector meus, quae Harpocratatio non insoite de his locis Demosthenis observavit. Γέβρα. Δημ. — τὰ γέβρα ἐπιώμπερασεν, ἢν γὰρ τὰ τῶν σκυῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐπιώμπερασθαι φασὶ ὁ Δημοσθένης, ἵπτερ τοῦ μὴ συστάσθαι ἀπὸ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, μηδὲ πρὸς ἄλλους πρὸς τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνῶσις ὁ λόγος, φασὶν οὕτως τοὺς δὲ πρυτάνεις κελύμει τιθεῖναι τοὺς καδίσκουσ ὁ νόμος, καὶ τὴν ψήφου δίδουσι προσέειπεν τῷ δήμῳ, ἔριν τοὺς ἔθουσι εἰσῆναι, καὶ τὰ γέβρα ἀναερεῖν. ἦτοι οὖν ταῦτῶν τῷ ἐπιτῷ Κτισσιφάντες, ἢ τοιαῦτῶν τι ὑπολαμπῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιασίου ἐπολιταὶς ἢ ψήφος ὑπὸ τῶν πρυτάνεισ ἰδίδουσι, ἔριν εἰσῆναι τοὺς ἔθουσι, καὶ πρὸ ἀναερεῖσθαι τὰ περιφράγματα· τοιαῦτα, ἔριν ἀναερεῖσθαι τῷ ἐκκλησίῳ, παρὰ τῷ ἐπιτῷ βουλαμένῳ. Sit ita igitur: Aut suffragia erant capiendi, frequentius adhuc concione, priusquam Aulea tollerentur, et populo demotionis venia facta esset. Unde non

admodum absimile esset istud Horatianum, A. P. 154.

Si Fautoris egres aulea manentis, et usque Sessuri, donec Cantor, Vos plaudite, dicat.

Adducam alia, unde haec notio τῶν γέβρων stabiliri possit et in perpetuam confirmari. Γέβρον τιτράγουσι σκέπασμα ἐκ στυβῆς βύσσου, ἢ ἀπὸ ἀσπίδος ἐκρῶντο Σκῦδαι ἐν τοῖς πολέμοις ἐπιπέρασμῶν. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλοις σημασιμαῖσι παρὰ τοὺς κλασσικοὺς. παρ' Ἐπιχάρμῳ μὲν γὰρ γέβρασιβία, καὶ εἰρηται ἐπὶ τῶν αἰδολῶν. Ἀλλμάν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τίθειται τὴν λέξιν. Δημοσθένης δὲ ἐπὶ τῶν σκυῶν καὶ τῶν περιφραγμάτων — σκεπάσματῶ ἐστι, ἐν αἷς παραφυλάττωσι τὰς εἰσόδους διατρίβασιν. Etyim. M. Γέβρα. Παροῦτῶ μὲν ἴστω ὄντα, δευτέρωτα κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ, ἔπειτα σκέπασμα, ἐπὶ δευτέρωτα, ἐπὶ ἐξ ἄλλου τοῦ ὄντος, γέβρον ἐλέγετο — γέβρα (ita omnia lego, non γέβρα) καὶ αἰ σκυῶν, ἐν αἷς τὰ ὄντα ἐπιπέρασματο, καὶ τὰ στρυτάρια λέγουσ' ἐν ἡμεῶσ, καὶ τὰ τῶν σκυῶν περιφράγματα. δὲ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκυῶν σκεπάσματα γέβρα καλῶν ἐπιπέρασθαι λέγει: ἐπὶ σκυῶν δὲ φασὶν Εὐπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέβρα ἐπιώμπερασεν. καὶ εἰ τῶσιν αἰ περιφραγμάτων. Strabo L. VII. p. m. 294. de Cimbris: ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἐπίστω τὰς βύσσας τὰς περιπεταμένους τοῖς γέβροις τῶν ἀεμαμαζῶν, ἐστ' ἀποτυλιεσθαι γέβρον ἐξάλειψιν. Adde Bustath. ad Odyss. X. pag. 780. Edit. Bas. TAYLOR.

[Σκωπῆται] Ita ex Ven. Bar. et Edit. Luteoiana, pro σκωπῆται. IDEM.

ἀφείλετο τὸ δικαστήριον. ταῦτα γὰρ οὐ πάλαί ἐστὶ γεννημένα, ὥστε ἀγνοεῖν ὑμᾶς.

κδ'. Οὕτω τοίνυν καλῶς καὶ ἰσχυρῶς τῶν νόμων κείμενων ὑπὲρ τῆς πολιτείας, δι' ἧν δεῖ Ἀθηναίων γενέσθαι, ἕτερός τις ¹ ἐστὶν ἐφ' ἅπασι τούτοις κυριώτατος ² νόμος κείμενος· οὕτω πολλῆν ὁ δῆμος πρόνοιαν ἐποιεῖτο ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τῶν θεῶν, ὥστε δι' εὐσεβείας τὰ ἱερὰ δύεσθαι ὑπὲρ τῆς πόλεως. ὅσους γὰρ ἂν ὁ δῆμος ποιήσῃται ὁ Ἀθηναίων πολίτας, ὁ νόμος ἀπαγορεύει διαρρήδην, μὴ ἐξείναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, μηδὲ ἱερωσύνης μηδεμιᾶς μετασχεῖν· τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἀπάντων, καὶ προσέθηκεν, εἰάν ᾧσιν ἐκ γυναικὸς ἀστῆς, καὶ ἐγγυητῆς κατὰ τὸν νόμον. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλη καὶ περιφανεῖ μαρτυρία ἐγὼ ὑμῖν δηλώσω. βούλομαι δ' ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγῆσασθαι, ὡς ἐτέθη, καὶ πρὸς οὓς διωρίσθη, ὡς ἀνδρας ἀγαθοὺς ὄντας, καὶ θεαίους φίλους περὶ τὸν δῆμον γεγονότας. ἐκ τούτων γὰρ ἀπάντων εἰσεσθε τὴν τε τοῦ δήμου δωρεάν τὴν ἀπόδετον τοῖς εὐεργέταις προπηλακίζομένην, καὶ ὅσων ὑμᾶς ³ ἀγαθῶν κωλύουσι κυρίους εἶναι, Στέφανός τε οὗτοςί, καὶ οἱ τὸν αὐτὸν τρόπον τούτῳ γεγαμηκότες, καὶ παιδοποιούμενοι.

κε'. Πλαταιεῖς γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων ὑμῖν ἐβόηθησαν ³ Μαραθῶναδε, ὅτε Δάτις, ὁ βασιλέως Δαρείου στρατηγός, ἀναχωρῶν ἐξ Ἐρετρίας, Εὐβοίαν ἐφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος, ἀπέβη εἰς τὴν χώραν πολλῇ δυνάμει, καὶ ἐπόρθει· καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς ἀνδραγαθίας αὐτῶν ὑπομνήματα ⁴ ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ γραφῇ δεδήλωκεν. ὡς ἕκαστος γὰρ τάχους εἶχεν, εὐθύς προσβοηθῶν γέγραπται,

¹ Deest ἔστιν.

² νόμος ἐστὶ καίματος

³ Μαραθῶναδε

⁴ ἢ ἱν

κί. Ἀπίβη] Ἀνίβη puto, vel ἰπίβη. JURIN.

Χόφαν] Sub. ἡμέτερον. AUGER. Ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ γραφῇ] Puto, ἢ ἱν τῇ Π. στοᾷ γραφῇ. JURIN. His habet adjicere Harpocrationis verba: Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθῆνης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιεῖς γεγραφεῖσθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ. οὐδὲ γὰρ τούτου εἰσῆκεν, ὡς παρὰ οὐδὲ Κρατιδῆς ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συνηγορίᾳ. Eadem habet Suidas v. Ὁ κί-

των τῶν νόμων. Frustra vero fuisse doctissimum istum Criticum contendit Meursius Attio. Lect. I. 26. auctoritate Pausanise. TAYLOR. L. ἢ ἱν τῇ etc. AUGER. Ὡς—τάχους] Quantum celeritatis: intellige, cum tanta celeritate quantam quisque habuit. et p. 400. v. 1. et τὰς κινῆς etc. sub. sicut, sunt hi qui habent galeas Bæotias. κινῆς contracte pro κινῆς, np. galeas quales Bæotii gestabant. AUGER.

Γίγγαπται, et τὰς κινῆς τὰς Βωωτίας

οὐ τὰς ¹κύναις τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. πάλιν δὲ Ἐφέξου
 ἰόντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Θηβαίων Μηδισάντων, οὐκ ἐτέλ-
 μησαν ἀποστῆναι τῆς ἡμετέρας φιλίας· ἀλλὰ μόνοι τῶν
 ἄλλων Βοιωτῶν οἱ μὲν ἡμῖς αὐτῶν, μετὰ Λακεδαιμονίων
 καὶ Λεωνίδου ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενοι τῷ βαρβάρῳ
 ἐπιόντι, συναπάλοντο· οἱ δὲ λοιποὶ ἐμβαίντες εἰς τὰς ἡμε-
 τέρας τρίφεις, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἰκεία σκάφη οὐκ ὑπῆρχε,
 συνεναμαχῶν ὑμῖν ἐπὶ τῇ Ἀρτεμισίῳ, καὶ ἐν Σαλαμῖνι
 καὶ τὴν τελευταίαν μάχην ²Πλαταιῶσι Μακεδονίῳ, τῷ βασι-
 σιλέως στρατηγῷ, μετ' ὑμῶν καὶ τῶν συνελευθερωσάντων
 τὴν Ἑλλάδα μαχεσάμενοι, εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς
 ἄλλοις Ἑλλήσι κατέθηκαν. ἐπεὶ δὲ Πausanias, ὁ Λακε-
 δαιμονίων βασιλεὺς, ὑβρίζειν ἐνεχείρει ὑμᾶς, καὶ οὐκ
 ἠγάπα ὅτι τῆς ἡγεμονίας ³μόνοι ἠξιώθησαν Λακεδαιμόνιοι
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἠγεῖτο
 τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἑλλήσι, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντι-
 οὔτο τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἵνα μὴ φθονηθῶσιν ὑπὸ τῶν
 συμμαχῶν· ἐφ' οἷς φυσηθεὶς Πausanias, ὁ τῶν Λακεδαι- 1378
 μονίων βασιλεὺς, ἐπέγραψεν ἐπὶ τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς,
 ὃν οἱ Ἕλληες οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν ⁴ἐν ²Πλαταιῶσι
 μάχην, καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ναυμαχήσαντες,
 κοινῇ ποιησάμενοι, ἀνέθηκαν ἀριστεῖον τῷ Ἀπώλλωνι ἄνω
 τῶν βαρβάρων,

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐκεῖ στρατὸν ὄλεσε Μήδων
 Πausanias, Φοῖβον μνήμ' ἀνέθηκε τότε,

¹ κύναις

² Πλαταιῶσι

³ μόνοι

⁴ Deest ἴν.

ἔχοντες] Videtur aliquid deesse. WOLF.
 Κύναις τὰς Βοιωτίας] Canes illi Boeotias
 habentes. Wolfus. Rescribendum est κυ-
 νᾶς, sive κυνίας, galeas. Vide Sauid. v.
 Κυνίας. Hoc monstri procurantur olim Vale-
 sias ad Harpoer. pag. 143. P. Leopard. E-
 mend. XVI. 12. et Kuster. ad Suidam v. c.
 Galea Boeotica memoratur ab Antiquorum
 plebsque. Κράνος γὰρ μὴν κρείττω εἶναι
 νομίζομεν τὸ Βοιωτιουργίς. τούτω γὰρ
 αὐ στεγάζει μάλιστα πάντα τὰ ὑπερέχοντα
 τοῦ θώρακος, ἔργον δὲ οὐ καλοῦσι. Xenopho
 π. Ἰωνικῆς non procul a fine. Ἐχου δὲ
 πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἑαττων, ὅσπερ
 τὸν ὅλον μορφὴν εἶναι κυκλωδῆ καὶ παρῶ-
 μιν μάλιστα ταῖς Βοιωτίας κυνίας.
 Theophrast. Hist. Plant. III. 10. Διγ-
 ται αὖτ' ὁ τῶν Γρίλλου τὴν μὴν ἀσπίδα Ἀργυ-

λοῦν ἔχον. τὸ δὲ θώρακα Ἀττικῶν, τὸ δὲ
 κράνος Βοιωτιουργίς. Elian. V. H.
 Hf. 24. Βιβλίαμα δὲ, θώραξ Ἀττικουργός.
 κράνος Βοιωτιουργίς. Poll. L. I. C.
 X. TAYLOR.

Πλαταιῶσι] Forte Πλαταιῶσι, nisi
 legendum sit Πλαταιῶσι, ut Θεσπιῶ-
 σι, et Ὀλυμπιαῖσι, καὶ Πλαταιῶσι.
 Paulo post v. 20. iterum legitur τὸ ἐν
 Πλαταιῶσι μάχην, cum Πλαταιῶσι po-
 stulet ἀπαλογίαν, si sit Dativus, ut, ἐν τοῖς
 Ἑλλήσι, ἀπὸ τῶν, ἐν τῇ Ἑλλάδι. Historiam
 vide H. Thueyd. WOLF. Malim IDE-
 ταιῶσι. AUGER.

Ἑλλήνων ἀρχηγός] Thueyd. I. §. 132.
 Ptolemaeus de Herodoti malign. juxta fi-
 nem, et Sauid. v. Πausanias, eodem habent.
 Confer eruditissimam Wesselingiam ad

ὡς αὐτοῦ ¹ τοῦ ἔργου ὄντος, καὶ τοῦ ἀναδήματος, ἀλλ' οὐ
κοινοῦ τῶν συμμάχων. ὀργισθέντων ² δὲ τῶν Ἑλλήνων, οἱ
Πλαταιεῖς λαγχάνουσι δίκην τοῖς Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς
Ἀμφικτυόνας χιλίων ταλάντων ὑπὲρ τῶν συμμάχων, καὶ
ἠνάγκασαν αὐτοὺς, ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεία, ἐπιγράψαι
τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου· διόπερ αὐτοῖς οὐχ
ἥκιστα παρηκολούθει ἡ ἔχθρα παρὰ Λακεδαιμονίων, ³ καὶ
ἐκ τοῦ γένους τοῦ βασιλείου. καὶ ἐν μὲν τῷ παρόντι, οὐκ
εἶχον αὐτοῖς ὅ,τι χράσωνται οἱ Λακεδαιμόνιοι ὕστερον δὲ
ὡς πενήτηντα ἔτεσιν, Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμου, ⁴ Λακε-
δαιμονίαν βασιλεύς, εἰρήνης οὔσης, ἐνεχείρησεν αὐτῶν κα-
ταλαβεῖν τὴν πόλιν. ἐπραξε δὲ ταῦτ' ἐκ Θηβῶν δι' Εὐρυ-
μάχου τοῦ Λεοντιάδου Βοιωταρχοῦντος, ἀνοιξάντων τὰς
πύλας τῆς νυκτὸς Ναυκλείδου καὶ ἄλλων τινῶν μετ' αὐ-
τοῦ, πεισθέντων χράμασιν. αἰσθόμενοι δ' οἱ Πλαταιεῖς
ἔνδον ὄντας τοὺς Θηβαίους τῆς νυκτὸς, καὶ ἔξαπίνης ⁵ αὐ-
τῶν τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ κατειλημμένην, προσεβόηδον καὶ
αὐτοὶ, καὶ συνετάττοντο. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ
εἶδον οὐ πολλοὺς ὄντας τοὺς Θηβαίους, ἀλλὰ τοὺς πρώτους
1379 αὐτῶν εἰσεληλυθότας — ὕδωρ γὰρ γενόμενον τῆς νυκτὸς
πολὺ ἐκάλυπεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν, ὁ γὰρ Ἀσωπὸς
ποταμὸς μέγας ἐρρῦη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾶδιον ἦν, ἄλλως
τε καὶ νυκτὸς —, ὡς οὖν εἶδον οἱ Πλαταιεῖς τοὺς Θηβαί-
ους ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐγνωσαν ὅτι οὐ πάντες πάρεσιν,
ἐπιτίθενται, καὶ εἰς μάχην ἐλθόντες κρατοῦσι, καὶ φθά-
νουσιν ἀπολέσαντες αὐτοὺς πρὶν τοὺς ἄλλους προσβοηθῆ-
σαι· καὶ ὡς ὑμᾶς πέμπουσιν εὐθὺς ἀγγελον, τὴν τε πρᾶ-
ξιν φράσσοντα, καὶ τὴν μάχην δηλώσοντα ὅτι νικῶσι, καὶ
βοηθεῖν ἀξιούντες, ἂν οἱ Θηβαῖοι τὴν χώραν αὐτῶν δηῶσιν.
ἀκούσαντες δὲ οἱ ⁶ τότε Ἀθηναῖοι τὰ γεγενηότα, διὰ τὰ-

¹ τοῦ * τῆς ἔργου   ² [δὲ]   ³ καὶ * τῶν ἐκ   ⁴ ὁ Λακεδ.   ⁵ αὐτῶν   ⁶ Deest τότε.

Diod. Sic. L. XI. §. 33. Porro Cornelius Nepos in Paesania eandem historiam narrat: Primum in eo est reprehensius, quod ex praeda tripodem aureum Delphis possideret, epigrammate scripto, in quo haec erat sententia: SUO DUCTU BARBAROS APUD PLATÆAS ESSE DELETOS EJUSQUE VICTORIÆ ERGO APOLLINI DONUM DEDISSE. Hoc verbum Lacædæmonii excipiunt,

VOL. IV.

neque aliud scripserunt, quam nomina eorum Civitatum, quarum auxilio Perseæ erant victi. TAYLOR.

[Ἐκκόψαντας] Lege ἐκκόψαντας, moxente marg. Benenati, et Bodl. Ita quoque scribant Auctores, quos proxime asper hoc monumento adduxi, Thucydides et Plutarchus. Vide Orat. contr. Eobal. p. 1318. ult. ed. R. IZEM.

Ἀκούσαντες ἦ δ' Ἀθηναῖοι] Perinde ac

37

χους ἰβοήθουν εἰς τὰς Πλαταιάς. καὶ οἱ Θηβαῖοι εἰς εἴρωσιν τοὺς Ἀθηναίους βαβοηθηκότας τοῖς¹ Πλαταιέσιν, ἀνοχώρησαν ἐπ' οἴκου. οἷς οὖν ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας, καὶ οἱ Πλαταιεῖς τοὺς ἀνδρας οὓς ἔλαβον αὐτῶν² ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν, ὀργισθέντες οἱ Λακιδαιμόνιοι ἀπρῆφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Πλαταιάς, Πελοποννησίοις μὲν ἅπασιν πλὴν Ἀργείων, τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων ἐκάστων πέμπειν ἐπιτάξαντες, Βοιωτοῖς δὲ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, καὶ Λακροῖς, καὶ Φωκείοις, καὶ Μελιέουσιν, καὶ Οἰταιίοις, καὶ Αἰνιάσι πανδημί ἐπαγγέλαντες στρατεύειν. καὶ περκαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, ἐπηγγέλλοντο, εἰ βούλοιντο τὴν μὲν πόλιν αὐτοῖς παραδῶναι, τὴν³ καὶ χώραν ἔχειν, καὶ καρποῦσθαι τὰ⁴ αὐτῶν, ἀφίστασθαι δὲ τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας. οὐκ ἐδελησάντων δὲ τῶν Πλαταιέων, ἀλλὰ ἀποκριναμένων, ὅτι ἀνευ Ἀθηναίων οὐδὲν αὐτῶν πράξειαν, ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διαπλῆ τείχει περιτειχίσαντες δέκα ἔτη, πολλὰς καὶ 1380 παντοδαπὰς πείρας προσάγοντες. ἐπεὶ δ' ἀπερήκεσαν οἱ Πλαταιεῖς, καὶ ἄνδεις ἦσαν ἀπάντων, καὶ ἠπορούντο τῆς σωτηρίας, διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, οἱ μὲν, ὑπερμείναντες ἐπολιόρκουντο⁵ οἱ δὲ, τηρήσαντες νύκτα, καὶ ὕδωρ, καὶ ἀνεμὸν πάλιν, ἐξεληθότες ἐκ τῆς πόλεως, καὶ

¹ πλαταιέσιν² ἐν τῇ μάχῃ ζῶντας.³ δι⁴ αὐτῶν

si ex Historico aliquo haec descripta sint. Alias dicere solet: ἀκούσαντες δ' οἱ ἄρχοντες, ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν. Sed quid si legatur: οἱ τὸ τ' Ἀθηναῖοι, vel, οἱ κατ' ἑκάστον τὸν χρόνον Ἀθηναῖοι? WOLF. Ἀξιοῦντες pro ἀκούσαντες habent Editi a Feliciano et Manutio. Wolfianam lectionem ignorat onesti. Nec satis video, quid recepta habeant in se difficultatis, ut tantopere restaret Wolfus, aut cur in alio loco annotaret, videri sibi hanc locum mendosum. TAYLOR.

Πλαταιέσιν] Ita omnes editi. Wolfianam dedit Πλαταιέσιν, quo pacto reperitur in Codd. Ven. et Ber. IDEM.

Ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν] Interpungendum, ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν. JURIN.

Μελιέουσιν] Varie in exemplaribus nostris exaratur; in nonnullis voces καὶ Αἰνιάσι desunt. Certe, si integra sit vulgata lectio, scriptura istius fidei id merito levare potest: cum harum civitatum

alias in fide semper videam perseverasse Atheniensium, alias serius in Laeodemoniorum amicitiam receptos, quam haec nota sint. TAYLOR.

Πόλιν — παραδῶναι] Haec inaccusate et indistincte ab Auctore nostro traduntur. Thucydides, unde tota haec de Platwensibus historia desumitur, ita habet: Ἔμας πῶλον καὶ αἰνίας παρέδωκε ἡμῶν τῶν Λακιδαιμόνιους, καὶ γῆς ἔσους ἀποδίδεσθαι, καὶ δῖναρα ἀρῆμαί τε ἡμῶντα, καὶ ἄλλο εἰ τι θανάτου εἰς ἀεὶ μὴν ἴδωσιν. αὐτὸ δὲ μεταχωρήσαντι, ἐπι βούλησθε, ἕως ἂν ἰ πόλεμος ἴστωσιν δι' ἐπιβλῆσθαι, ἀποδιδόμεν. μετὰ δὲ ταῦτα ἔχρησιν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέροντες, ἢ ἂν ἡμῶν μὲλλον ἴστωσιν. II. 27. TAYLOR.

τὴν καὶ χώραν] τὴν δὲ χώραν. JURIN. Περιτειχίσαντες δέκα ἔτη] Posset contra historiam hic numerus. Lege δέκα ἔτη ex Thucydide et aliis. PALMER. Similiter quoque Wasserus ad Thucyd. III. 58. TAYLOR. Imo δέκα, quod historicis

ὑπερβάαντες τὸ ¹ περιτείχισμα τῶν πελεμίων, λαθόντες τὴν στρατιάν, ἀποσφάζαντες τοὺς φύλακας, διασώζονται εὐϋρο, δεινῶς διακείμενοι καὶ ἀπροσδοκῆτως· οἱ δ' ὑπομειναντες αὐτῶν, αἰλούσης τῆς πόλεως κατὰ κράτος, ἀπεσφάγησαν πάντες οἱ ἡρώωντες, παῖδες δὲ καὶ γυναῖκες ἐξηνδραποδίσθησαν, ὅσοι μὴ προαισθόμενοι ἐκόντας τοὺς Λακεδαιμονίους ὑπεξῆλθον Ἀθήναζε. τοῖς αὖν αὐτῶ φανερώς ἐνδεδειγμένοις τὴν εὐνοίαν τῷ δήμῳ, καὶ προεμένους ἅπαντα τὰ αὐτῶν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, πάλιν σκοπεῖτε, πῶς μετέδοτε τῆς πολιτείας. ἐκ γὰρ τῶν ψήφισμάτων τῶν ὑρετέρων καταφανῆς πᾶσιν ἴσθιν ὁ νόμος, καὶ γνώσεσθ' ὅτι ἀληθῆ λέγεται. καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα τοῦτο, καὶ ἀνάγνωθι αὐτοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ.

¹ Ἰαποκράτης ἀπεΐ Πλαταιίας εἶναι Ἀθηναίους ἀπὸ τῆσθε τῆς ἡμέρας, ἐντίμοιοι, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι, καὶ μετεῖναι αὐτοῖς, ὡνπερ Ἀθηναῖοι μετίσθι, πάντων, καὶ ἱερῶν καὶ δόσιων, πλὴν εἰ τις ἱερῶσόνῃ ἢ τελετῇ ἴσθιν ἐκ γένους, μηδὲ τῶν ἰνία ἀρχόντων, τοῖς δ' ἐκ τούτων κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιίας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς· ἐπειδὴν δὲ νεμηθῆσι, μὴ ἐξίστω ἐπὶ Ἀθηναίῳ μηδενὶ γίγνεσθαι Πλαταιῶν, μὴ εὐρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων.

1381

ὁρᾶτε δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς καλῶς καὶ δικαίως ἔγραψεν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, καὶ ἤξιωσε τοὺς Πλαταιίας ² λαμβάνοντας τὴν δωρεάν, πρῶτον μὲν δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ' ἄνδρα ἕκαστον, εἰ

¹ περιτείχισμα, τῶν πελεμίων λαθόντες τὴν στρατιάν,

² τοὺς λαμβάνοντας·

congruum est. AUGER.

Ἀποσφάζαντες τοὺς φύλακας] Sed neque hoc verum est. TAYLOR.

Ἀλούσης τῆς πόλεως κατὰ κράτος] Neque illud. Thucyd. III. 52. Γνώς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, εἶς μὲν οὐκ ἐβούλετο ἰλαστὴν εἰρημίαν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνος. — προσωπίμοιοι αὐτοῖς κίρκα, λέγοντα, εἰ βούλωνται κηραδῶναι τὴν πόλιν ἰκόντες — οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἴδη ἐν τῷ ἀσθνοστάτῳ) σπαρίδσαν τὴν πόλιν.

Ὁ νόμος] Forte ἐ τρέως. WOLF. Veritū Wolfius: euidens omnibus erit ea ratio. Potius: euidens omnibus erit ea lex. Laquitur nempe de ea lege, quae vetat cives adscititios in collegium novenvitorum cooptari, etc. Vid. §. 2°. JURIN.

Πλὴν εἰ τις ἱερῶσόνῃ, ἢ τελετῇ ἴσθιν ἐκ γέ-

νο] Ait Petitus ad LL. Attic. I. II. Tit. III. hæc non recte dici, quoniam ne indigene quidem Cives poterant capi sacerdotes, ubi sacerdotium erat alicuius gentis aut familie proprium, ideoque legi debere arbitratur: πλὴν εἰ τις ἱερῶσόνῃ ἢ τελετῇ ἴσθιν εὐγενῶν μηδὲ τῶν ἰνία ἀρχόντων. En hominem, neque natum, neque factum, ad Scriptorem antiquum omaculam! Sed de ista causa satis doctissimus Wesselingius ad locum. TAYLOR. Vid. Corsin. Fast. Att. par. I. d. I. §. XII. XIII.

Ἐπιρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων] Restitui τοῦ δήμου. Elerasum, credo, id non sciēte Wolfio. TAYLOR.

Δοκιμασθῆναι] Hoc in decreto non est, sive ad integrum adscriptum non est, sive Orator occisumta iudicium abuti voluit.

ἔστι Πλαταιεύς, καὶ εἰς τῶν φίλων τῶν τῆς πόλεως ἴνα μὴ ἐπὶ ταύτῃ τῇ προφάσει πολλοὶ μεταλάβωσι τῆς πολιτείας. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πρὸς τῇ θεῷ ἵνα σώζονται ἢ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, καὶ ἢ ἐξελέγξαι ὅτου ἀν ἕκαστος ἢ συγγενῆς. καὶ ὕστερον οὐκ ἔῃ γίνεσθαι Ἀθηναῖον ἐξεῖναι, ὃς ἀν μὴ νῦν γένηται, καὶ δοκιμασθῆ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ μὴ πολλοὺς φάσκοντας Πλαταιέας εἶναι, κατασκευάζειν αὐτοῖς πολιτείας. ἔπειτα καὶ τὸν νόμον διωρίσατο ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτοὺς εὐδῶς ὑπὲρ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν θεῶν, καὶ μὴ ἐξεῖναι αὐτῶν μηδενὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων λαχεῖν, μηδὲ ἱερωσύνης μηδεμιάς, τοῖς δ' ἐκ τούτων, ἀν ὧσιν ἐξ ἀστῆς γυναικὸς καὶ ἐγγυητῆς κατὰ τὸν νόμον.

κς'. Οὐκοῦν δεινὸν πρὸς μὲν τοὺς ἀστυγείτονας καὶ ὁμολογουμένως ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν πόλιν γεγεννημένους, οὕτω καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίσασθαι περὶ ἕκαστου, ἐφ' οἷς δεῖ ἔχειν τὴν δωρεάν τὴν δὲ περιφανῶς καὶ ἀκριβῶς ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορευμένην, οὕτως αἰσχροῦς καὶ ὀλιγώρους εἴσατε ὑβρίζουσαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀσεβοῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς, ἀτιμώρητον εἶναι, ἣν οὔτε οἱ πρόγονοι ἀστὴν κατέλιπον, οὐδ' ὁ δῆμος πολίτην ἐποίησατο. ποῦ γὰρ αὐτῇ οὐκ εἰργασται τῷ σώματι; ἢ ποῦ οὐκ ἐλήλυθεν ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ; οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ μὲν πάσῃ, ἐν Θετταλίᾳ δὲ καὶ Μαγνησίᾳ, μετὰ Σιμοῦ τοῦ Λαρισσαίου καὶ Εὐρυδάμαντος τοῦ Μειδίου υἱοῦ, ἐν Χίῳ δὲ καὶ ἐν Ἰωνίᾳ τῇ πλείστῃ, μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητὸς ἀκολουθοῦσα, μισθωθεῖσα ὑπὸ τῆς Νικαρέτης, ὅτε ἐτι ἐκεῖνης ᾦν; τὴν δὲ ὑφ' ἑτέροις οὔσαν, καὶ ἀκολουθοῦσαν τῷ δίδωτι, τί οἴσθε ποιεῖν; ἀρ' οὐχ ὑπηρετεῖν

1 οἷα

2 αὐτοῖς

3 δευτῶν, 4 εἰ πρὸς

5 ὁμολογουμένους

6 διορίσασθε

7 [καὶ ἀκριβῶς]

8 πολίτην

9 οὐ

WOLF.

κς'. Ὁμολογουμένως] Editi et MSsi ὁμολογουμένους. TAYLOR.

Καὶ ἀκριβῶς] Delent Ven. et Bar. Idque roots. Natum est ex simili in linea superiore, quod etiam abest ab eod. Ven. IBER. Delenda vid. AUGER.

Οὐδ' ὁ δῆμος πολίτην] Πολίτην per i, feminimo genere. WOLF. Ita Editi MSsi quo. TAYLOR. Imo πολίτην. AUGER.

Ποῦ γὰρ αὐτῇ οὐκ εἰργασται τῷ σώματι;} Passivo pro ἰπ' αὐτῆς. Sed quid si αὐτῇ οὐκ εἰργασται? nominativo et activo. WOLF.

τοῖς χρωμένοις εἰς ἀπάσας ἡδονάς; εἶτα τὴν τοιαύτην, καὶ περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην, ψηφισθε ἀστὴν εἶναι; καὶ τί καλὸν φήσετε πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας διαπεπρωῆσθαι; ἢ ποῖα αἰσχρῆ καὶ ἀσεβεία οὐκ ἔνοχοι αὐτοὶ εἶναι; πρὶν μὲν γὰρ γραφῆναι ταύτην, καὶ εἰς ἀγῶνα καταστῆναι, καὶ πυθέσθαι πάντας, ἢ τις ἦν, καὶ ¹ οἷς ἠσέβηκε, τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἂν, ἢ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν οὐκ ἠδισαν ὑμῶν, οἱ δὲ πυθόμενοι τῷ μὲν λόγῳ ἠγανάκτουν, τῷ δ' ἔργῳ οὐκ εἶχον ὅ,τι χρῆσαιντο αὐτῇ, οὐδενὸς εἰς ἀγῶνα καθιστάντος, οὐδὲ διδόντος περὶ αὐτῆς τὴν ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἴστε πάντες, καὶ ἔχετε ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ κύριοί ἐστε κολάσαι, ὑμέτερον ἤδη τὸ ἀσέβημα γίννεται τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς, εἰάν μὴ ταύτην κολάσητε. τί δὲ καὶ φήσειεν ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἀπιὼν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἢ θυγατέρα, ἢ μητέρα, ἀποψηφισάμενος ταύτης, ἐπειδὴν ἐρηγῶνται ὑμᾶς, ποῦ ἦτε; καὶ εἶπητε, ὅτι ἐδικάζομεν. ² τῷ; ἐρήσεται εὐθύς. Νεαίρα δηλονότι φήσετε. ³ οὐ δέ; ὅτι ζῆνη οὕσα ἀστῆ συνοικεῖ παρά τὸν νόμον, καὶ ὅτι τὴν θυγατέρα μεμοιχευμένην ἐξέδωκε Θεογένει τῷ βασιλεύσαντι, καὶ αὐτὴ ἔδυσε τὰ ἱερά τὰ ἄρρητα ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ τῷ Διόνυσῳ γυνὴ ἐδόθη, καὶ τὰλλα, διηγούμενοι τὴν κατηγορίαν αὐτῆς, ὡς εὖ, καὶ μνημονικῶς, καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἐκάστου κατηγορήθη. αἱ δὲ ἀκούσασαι ἐρήσονται, τί οὖν ἐποιήσατε; ὑμεῖς δὲ φήσετε, ἀπεψηφίσαμεθα. οὐκοῦν ἤδη αἱ μὲν ⁴ σω-

1383

¹ οἷα   ² τῷ   ³ (οὐ γάρ;)   ⁴ συμφροσίσται

Εἶτα τὴν τοιαύτην κ. τ. λ.] Vix putarim, hęc Gręca esse, nisi vocula καὶ transposita, et interpunctione mutata in hunc modum: εἶτα τὴν τοιαύτην περιφανῶς ἐγνωσμένην, καὶ ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην, ψηφισθε ἀστὴν εἶναι; Poni autem videtur absolute γῆς περίοδον, quasi dicat κατὰ πάσαν τὴν γῆς περίοδον. JURIN.
 Περίοδον] Nove sane illud diotum, εἰργασμένην περίοδον γῆς, orbem terrarum propter quęstium corporis persegari. Neque satis placet ὑπὸ πάντων γῆς περιόδον. TAYLOR.
 Πρὶν μὲν γάρ] Restitui γάρ juxta auctoritatem impressuram a Felicioano et Parisiensibus. IDEM.
 Οἷ] Vide, an non multo melius sit legere cum MStis Ven. Bar. Ital. et marg. Benenati, οἷα ἠσέβηκε. IDEM.
 Ἀποψηφισάμενος ταύτης] Ita exordit Wolfius. Eamque lectionem confirmat Ven. Bar. Obsop. et marg. Paris. Ab aliis editur ἀποψηφισάμενης. Quam constructionem si probes, legendum est cum cod. marg. ἀπεψηφισμένης ταύτης. IDEM.
 Φόνη. οὐ γάρ] [Ita constanter edidit.] Forte οὐ δέ; ut sit Interrogatio de causa judicii et crimine. Sequitur enim Sri. Wolf. Reote, atque ita edidi Wolfium secutus. TAYLOR. οὐ δέ; sub ἱερα, ΑΥΘΕΑ.
 Θυγατέρα μεμοιχευμένη] Filiam prostitutam, devirginatam. Wolfi sđem jam olim de hac de deploravi. TAYLOR.

φρονέσταται τῶν γυναικῶν ὀργισθήσονται ὑμῖν, διότι ὁμοίως αὐταῖς ταύτην κατηξιοῦτε μετέχειν τῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν ὅσαι δ' ἀνόητοι, φανερώς ἑπιδείκνυνται ποιεῖν ὅ,τι ἀν βούλωνται, ὡς ἄδειαν ὑμῶν καὶ τῶν νόμων δεδωκότων. δόξετε γὰρ ὀλιγάως, καὶ ῥαθύμως φέροντες, ὁμογενόμενες καὶ αὐτοὶ εἶναι τοῖς ταύτης τρόποις. ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλυσιτέλει, μὴ γενέσθαι τὸν ἀγῶνα τουτοσί, ἢ γενομενον ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς. κομιδῆ γὰρ ἤδη παντελῶς ἐξουσία ἐσται ταῖς πόρταις συνοικεῖν οἷς ἀν βούλωνται, καὶ τοὺς παῖδας φάσκειν οὐ ἀν τύχασιν εἶναι. καὶ οἱ μὲν νόμοι ἀκυροὶ ὑμῖν ἔσονται, οἱ δὲ τρόποι τῶν ἑταίρων κύριοι ὅ,τι ἀν βούλωνται διαπραττέσθαι. ὥστε καὶ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν σκοπεῖτε, τοῦ μὴ ἀνεκδότους γίγνεσθαι τὰς τῶν πενήτων θυγατέρας. νῦν μὲν γὰρ κἂν ἀπορηθῆ τις, ἰκανὴν προῖε αὐτῇ ὁ νόμος συμβάλλεται, ἀν καὶ ὅπως τῶν μετρίαν ἢ φύσις ὄψιν ἀποδῶν προσηλακισθέντος δὲ τοῦ νόμου ὑφ' ὑμῶν, ἀποφυγούσης ταύτης, καὶ ἀκίρου γενομένου, παντελῶς ἤδη ἢ μὲν τῶν πόρτων ἐργασία ἤξει εἰς 1384 τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας δι' ἀπορίας, ὅσαι ἀν μὴ δύνανται ἐκδοθῆναι, τὸ δὲ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας, ἀν ἄδειαν λάβωσι τοῦ ἐξεῖναι αὐταῖς παιδοποιεῖσθαι ὡς ἀν βούλωνται, καὶ τελετῶν, καὶ ἱερῶν, καὶ τιμῶν μετέχειν τῶν ἐν τῇ πόλει. ὥστε εἰς ἕκαστος ὑμῶν νομιζέτω, ὁ μὲν, ὑπὲρ γυναικός, ὁ δ', ὑπὲρ θυγατρὸς, ὁ δ', ὑπὲρ μητρὸς, ὁ δ', ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἱερῶν, τὴν ψῆφον φέρειν, τοῦ μὴ ἕξ ἴσου φανῆναι ἐκείνας τιμωμένας ταύτῃ τῇ πόρῃ· μηδὲ τὰς μετὰ πολλῆς καὶ καλῆς σωφροσύνης καὶ ἐπιμελείας τραφείσας ὑπὸ τῶν προσηκόντων, καὶ ἐκδοθείσας κατὰ τοὺς νό-

¹ ἐπιδείκνυνται * ταύτης ποιεῖν

² ἕξου

φανερώς ἐπιδείκνυνται] Quæro commodius verbum, sed nullum occurrit. WOLF. Aliibi legit idem vir doctissimus, φανερώς ἐπιδείκνυνται ποιήσασιν. Si mentem Scriptoris rite teneam, ita dedit: ὅσαι ἄνοητοι, illis vero, quæ amentes sunt, et omnem modestiam exuerunt, illis, inquam, φανερώς ἐπιδείκνυνται, clarissimum signum datur, scere, quodcumque libuerit. TAYLOR. L. φανερώς ἐπιδείκνυνται ποιήσασιν. AUGER.

Τοὺς μὴ ἀνεκδότους] Forte τὸ εἶ μὴ ἀνεκδότους γίγνεσθαι. WOLF. Recte. Atque ita dedit, omnibus, præter Aldinum, libris consentientibus. TAYLOR. Subaudi ὡς ante τού. AUGER.

Εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας] H. πολιτῶν. Forte scriptum fuit εἰς τὰς πολιτῶν θυγατέρας, quod aliquis interpretatus est, εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. WOLF. M. πολιτῶν. AUGER.

μάς, ταύτας ἐν τῷ ἴσῳ φαίνοσθαι μετεχούσας τῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἀσελγῶν τρόπων πολλάκις πολλοῖς ἐκάστης ἡμέρας συγγευημένη, ὡς ἕκαστος ἠβιάλετο. ἤγεισθε δὲ μήτ' ἐμὲ τὸν λέγοντα εἶναι Ἀπολλόδορον, μήτε τοὺς ἀπολογησομένους καὶ συκεροῦντας πολίτας· ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ Νεαίραν ταυτηνὴν περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῇ πρὸς ἀλλήλους διαδικάζεσθαι. καὶ ὅταν μὲν ἐπὶ τῆς κατηγορίας γένησθε, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούετε, δι' ὧν αἰκεῖται ἡ πόλις, καὶ καθ' οὓς οὐκ ὀμνῶκατε δικάσειν, τί καλεύουσι καὶ τί παραβιβῆκασιν· ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς ἀπαλογίας ᾗτε, μνημονεύοντες τὴν τῶν νόμων κατηγορίαν, καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰρημένων, τὴν τε ὄψιν αὐτῆς ἰδόντες, ἐνθυμῶσθε τοῦτο μόνον, εἰ, Νεαίρα οὔσα, ταῦτα διαπέπρακται.

κζ'. Ἄξιον δὲ κεικῆναι ἐνθύμηθῆναι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον, ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀσεβῆν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσι-

1386

ας, ἐκολάσατε ὑμεῖς· καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σικιῶν τῇ ἑταίρῃ¹ αἰλῆ, οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάραις τῆς

¹ αἰλῆς, ἰπὶ

Καὶ τί παραβιβάσασιν] Legendum videtur καὶ τί παραβιβάσασιν ὅτι. Excidit, puto, τὸ οὔτω, propter similitudinem co-queſtia ὅταν. JURIN.

κζ'. Σιώνη τῇ ἱταίρῃ αἰλῆ οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάραις]. Foris αἰλῆ ὡς ἰπὶ. WOLF. Lege Ἀλλῶς conjuncta voce. Harpocr. Ἀλλῶς Δημοσθῆνης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἰερτὴ ἴσῳ Ἀττικῷ τὰ Ἀλλῶν. Ita etiam hunc legit locum Ed. Paris. et Atheniensis l. 13. pag. 594. [Demosthenes] ὅς καὶ περὶ Σιώνης τῆς ἱταίρας τὰ ἐλεγε, Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς ἀσεβῆντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σικιῶν τῇ ἑταίρῃ Ἀλῆ οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάραις τῆς ἐν τῇ αἰλῆ Ἐλευσῖνι προσεχούσας ἰερόν θυσιον, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μὴ θύειν, οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱεράς. Quae sic interpretantur: Idem Orator de Sinepe scortis haec recitat; In Archiam sacrorum praesidem, apud iudices convictum impietatis, quod praeter leges patrias sacra fecerit, vos animadvertistis. Archiam quidem alia Demosthenes objecit, sed hoc praecipue, quod per Aloa, Eleusina, in oenaculi foete, Sinepe amicos illos deductas rem divinas fecisset, cum per eos dies lege petitum sit,

ne quis sacris operetur, nec ad eum sacrificandi jus pertineret, sed ad sacrorum antiquum. Vide Leopard. Emsed. XI. 16. Manasse. ad Harpocrat. p. 30. qui haec verba Demosthenis raste emendat. Ἀλλῶν Festum est Agricolamm, post comportatas fruges in area celebrari solitum, ubi frumanti primitiis somoscrahant Ceresi et Baccho, arationis sationisque inventori- bus. Eadem videntur esse Gallicis, et quae Rhetores quidam, admodum Eustathio, Συγκομιστήρια vocant. Vide Hesych. v. Συγκομιστήρια. Varinus Cameris: Gallicis et ἀποσχαλῆ ἦσαν αὶ μετὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν καρπῶν διδάσκαι θεῶν, ὑπὲρ τῶν καὶ εἰς Ἰσπανίαν θάλλον τὰς ἀράδας. — Ἰερτὴν δὲ, ἐν ἰπὶ συγκαμῆρ καρπῶν, ἰπὶ ἢ καὶ τὰ θάλλουσι θύματα, ἰερτὴ ἦτο ἀμύκτρος καὶ διούσιου κατὰ Πανουκίαν, Ἀλλῶν καλυμμένη, διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς αἰῶς τῆς ἀποσχαλῆς, φέρουσα εἰς Ἐλευσῖνα· ἢ ἰπὶ, καθὰ καὶ Ὀμῆρος ἱεροφάντην, ἐν ἀλοῖν ἰταίω κατὰ τὴν ἰερτὴν, ἐν ἢ καὶ Περυδάκῳ ἔν σπασί. Ita Theocrit. in Θαλασσίαις, Idyll. Z. [v. 154.]

Ὅσον δὲ τὴν αἰῶν ἀμύκτρον, Νύμφαι, Βορέη παρὰ Δέματρος Ἀλωάδος.

De Heloia mentio facta est in Aloiphronis

ἐν τῇ¹ αὐτῇ Ἐλευσίνι προσαγοῦσθαι ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα θύειν, οὐδὲ² ἐκείνης ἄσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας. οὐκοῦν δεινὸν, τὸν μὲν καὶ ἐκ γένους ὄντα τοῦ Εὐμολπιδῶν, καὶ προγόνων καλῶν καγαδῶν, καὶ πολίτην τῆς πόλεως, ὅτι ἐδόκει τι παραβῆναι τῶν³ νόμων, δοῦναι δίκην, καὶ οὐδ' ἢ τῶν συγγενῶν, οὐθ' ἢ τῶν φίλων ἐξαίτησις ὠφέλησεν αὐτὸν, οὐδ' αἱ λειτουργίαι ἃς ἐλειτούργησε τῇ πόλει αὐτὸς, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ, οὔτε τὸ ἱεροφάντην εἶναι, ἀλλ' ἐκολάσατε δόξαντα ἀδικεῖν Νείαιραν δὲ ταυτηνί, εἰς τε τὸν αὐτὸν θεὸν τοῦτον ἡσεβηκυῖαν καὶ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὴν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς οὐ⁴ τιμωρήσεσθε.

κῆ. Θαυμάζω δ' ἔγωγε τί ποτε καὶ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ ἀπολογία, πότερον ὡς ἀστὴ ἴσθι Νείαιρα αὐτῇ, καὶ κατὰ τοὺς νόμους συνοικεῖ⁵ αὐτῷ; ἀλλὰ μεμαρτύρηται ἑταίρα οὔσα, καὶ δούλη Νικαρέτης γεγεννημένη. ἀλλ' οὐ γυναῖκα εἶναι αὐτοῦ, ἀλλὰ παλλακὴν ἔχειν ἔνδον; ἀλλ' οἱ παῖδες ταύτης ὄντες, καὶ εἰσηγμένοι εἰς τοὺς φράτορας ὑπὸ Στεφάνου, καὶ ἡ θυγάτηρ ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ ἐκδοθεῖσα,

¹ αὐτῇ² ἐκείνῃ³ νόμων⁴ τιμωρήσεσθε;⁵ ἀστὴ

Epistolis saepiuscule, Lucian. Dial. Meretric. I. et VII. ubi consulendus est Scho-liastes, a Meursio de Festis Graecorum I. I. p. 15. et Petito ad LL. Attic. pag. 125. Videtur ergo, hoc Festo die, nefas fuisse victimam, laevis, cadere, cum utique frugibus, et ob fruges domum comportatas, sacra fierent: eoque nomine laevis poenas Hierophantam, quod, patrio rita neglecto, Sinopae meretricio operam praestitit, ejusque victimam ad aram Eleusiniam maclavit. TAYLOR. [Eadem fere, quae produrimus ex Phavorino, habet Lexic. Coislin. apud Montfaucou. n. 4. v. prout emendatur ab Hadriano Heringa Observ. Crit. pag. 153. In schedia. TAYLOR.] Legendum videtur ἄλλως, ut in Parisiensi. Id autem Festum ἄλλως, quamvis in Cereris honorem institui solitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho soli faisse sacrum, vel certe Deo utrique commune, docet haec Oratio. Nempe Arochias et Nera eundem Deum, τὸν αὐτὸν θεόν, violant: Arochias deum illum, in cujus honorem celebrabatur Festum ἄλλως, Nera Bacchum, quippe filiam suam Regi sacrum aurum dando, effecerat, ut meretricis

meretrice orta Baccho uxor daretur. JURIN. Vid. quoque Corsia. Fast. Att. par. I. d. XIII. §. XI. in voc. ἄλλως.

τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσίνι Forte τῆς ἐν Ἐλευσίνι [caeteris omissis]. Locus hic omnino corruptus est. Οἷος et contracte τις προσαγοῦσθαι, ἀπὸ τῶν κρήβητα, haud soio, quam veram sit. Bacchum ab Arphia [s. Arochia] mox diest violatum, ut et a Nera. WOLF. Ex notis, quae paulo praecesserunt, magna pars eorum, quae hic a Wolfio afferuntur, plane praecidit. Caetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσίνι scribi video in Ven. Bar. Ital. et marg. Benenati ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσίνι. Quo modo etiam scripsit Athenaeus l. 13. TAYLOR. τῇ αὐτῇ delerem. AUGER.

Ἐλευσίνι Potius laevis cum Athenaeo. Si victimam ferire licuisset eo die, ista res non ad Arochiam hierophantem, sed ad Cereris sacrificulam spectabat. TAYLOR. laevis. AUGER.

τῶν Εὐμολπιδῶν] Lego cum Cod. Bar. τῶν Εὐμολπιδῶν, et v. 6. melius τῶν νόμων, ut praebet in MStis, Ven. Bar. Ital. et marg. Parisiensi. TAYLOR. νόμων. AUGER.

περιφανῶς αὐτὴν ἀποφαίνουσι γυναῖκα ἔχοντα. ὡς μὲν τοίνυν οὐκ ἀληθῆ ἔστι τὰ κατηγορημένα καὶ μεμαρτυρημένα, οὐτ' αὐτὸν Στέφανον, οὐτ' ἄλλον ὑπὲρ τούτου οἶμαι ἐπιδείξειν, ¹ ὡς ἔστιν ἀστὴ Νεαίρα αὕτη· ἀκούω δὲ αὐτὸν τοιοῦτόν τι μέλλειν ἀπολογεῖσθαι, ὡς οὐ γυναῖκα ἔχει αὐτὴν, ἀλλ' ἐταίραν, καὶ οἱ παῖδες οὐκ εἰσὶ ταύτης, ἀλλ' ἐξ ἐτέρας γυναικὸς αὐτῶ ἀστῆς, ἣν φησι πρότερον γῆμαι, ² συγγενῆ αὐτοῦ. πρὸς δὲ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ τοῦ λόγου, καὶ τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπολογίας, καὶ τῶν μαρτυρεῖν αὐτῶ παρεσκευασμένων, πρόκλησιν αὐτὸν προεκαλεσάμεν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν, δι' ἧς ἐξῆν ὑμῖν πάντα τὰληθῆ εἶδεναι· παραδοῦναι τὰς θεραπεύσασας τὰς Νεαίρας τότε προσκαρτερούσας, ὅτ' ἦλθεν ὡς Στέφανον ἐκ Μεγάρων, Θράτταν καὶ Κοκκαλίην, καὶ ἃς ὕστερον παρὰ τούτῳ οὔσα ἐκτήσατο, ³ Ξενίδα καὶ Δροσίδα, αἱ ἴσασιν ἀκριβῶς Πρόξενόν τε τὸν τελευτήσαντα, καὶ Ἀρίστωνα τὸν νῦν ὄντα, καὶ Ἀντιδωρίδην τὸν σταδιοδρομοῦντα, καὶ Φανῶ τὴν Στρυβήλην καλουμένην, ἣ Θεογένει τῷ βασιλεύσαντι συνώκησε, Νεαίρας ὄντας. καὶ εἰὰν φαίνηται ἐκ τῆς βασιάνου γήμας Στέφανος οὗτος ἀστὴν γυναῖκα, καὶ ὄντες αὐτῶ οἱ παῖδες οὗτοι ἐξ ἐτέρας γυναικὸς ἀστῆς, καὶ μὴ Νεαίρας, ἤθελον ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος, καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην. τὸ γὰρ συνοικεῖν τοῦτ' ἔστιν, ⁴ ὡς ἀν παιδωποιῆται καὶ εἰσαῖγῃ εἰς τε τοὺς φράτορας καὶ δημότας τοὺς υἱεῖς, καὶ τὰς θυγατέρας ἐκδιδῶ, ὡς ⁵ αὐτοῦ οὔσας, τοῖς ἀνδράσι. τὰς μὲν γὰρ ἐταίρας ἠδονῆς ἕνεκ' ἔχομεν· τὰς δὲ παλλα-

¹ οὐδ' ἄς² αὐτῷ³ ἐκεία⁴ ἔς⁵ αὐτῷ

'Ὡς ἴσθη] Οὗτε ἄς ἴσθη marg. Late-cianus, et recte. TAYLOR. AUGER.

τῆς ἀπολογίας] Malim legi: τούτου τε τῆς ἀπολογίας κ. τ. μ. αὐτῷ βαυλαμένον. AUGER.

τὰς Νεαίρας τότε προσκαρτερούσας] Forte Νεαίρας. Nam Dativo verbum hoc jungitur, et sic legit Robertus Constantinus. Et p. 410. v. ult. ἔτι μὴ ἐκ Στεφάνου. Et p. 411. v. 5. ἀφίστασθαι τῷ ἀγῶνος ἢ θείας τοῦ κατὰ Νεαίρας. WOLF. Recte quidem Νεαίρας in dandi casu, ut exhibent MSi nostri Ven. et Bar. In cuspis omnibus in-cemendatissime Νεαίρας legitur. TAYLOR. Legendum arbitror Νεαίρας in dativo, ut VOL. IV.

προσκαρτερούσας intelligamus assecias et pedissequas. BUDDEUS.

Εἰσιέναι] F. εἰσάγειν. AUGER.

'Ὡς ἀν παιδωποιῆται] Malim, uti ex Editis nonnulli, ἔς. Τὸ γὰρ συνοικεῖν τοῦτ' ἴσθη, ἔς ἀν παιδωποιῆται, καὶ εἰσαῖγῃ, — καὶ ἐκδιδῶ. TAYLOR. AUGER.

'Ὡς ἀν παιδωποιῆται] Videtur loco ἔς ἀν legendum ἔσαν τις. JURIN.

τὰς μὲν γὰρ ἐταίρας] Hanc locum ita legit Athenicus l. 13. pag. 573. τὰς μὲν ἐταίρας ἠδονῆς ἕνεκ' ἔχομεν, τὰς δὲ παλλὰς καὶ τὰς κατὰ ἡμέραν παλλακείας, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδωποιεῖσθαι γινώσκας, καὶ τὴν ἠδονὴν φύλακα πιστῶν ἔχουσιν. Idque aupto 30

καί, τῆς κατ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματός· τὰς δὲ γυναικάς, τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν. ὥστ' εἰ πρότερον εὔγημε γυναῖκα ἀστὴν, καὶ εἰσὶν αὐτοὶ οἱ παῖδες ἐξ' ἐκείνης, καὶ μὴ Νεαίρας, ἐξῆν αὐτῶ ἐκ τῆς ἀκριβεστάτης μαρτυρίας ἐπιδειξάι, παραδόντι τὰς θεραπαίνας ταύτας. ὡς δὲ προεκαλεσάμην, ταῦτα ὑμῖν τὴν τε μαρτυρίαν, καὶ τὴν πρόκλησιν ἀναγνώσεται. λέγε τὴν μαρτυρίαν, ἔπειτα τὴν πρόκλησιν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

1387

Ἰπποκράτης Ἰπποκράτους Πραβαλείσιος, Δημοσθένης Δημοσθένος Παιανιδῆς, Διοφάνης Διοφάνους Ἀλωπεκῆθεν, Διομένης Ἀρχελαίου Κυδαθηναεύς, Δεωτίας Φορμίδου Κυδαννίδης, Δυσίμαχος Ἀνσίππου Αἰγιαλιῆς, μαρτυροῦσι, παρῆναι ἐν ἀγορῇ, ὅτ' Ἀπολλόδωρος προεκαλεῖτο Στέφανον, ἀξίων παραδόναι εἰς βάσανον τὰς θεραπαίνας, περὶ ὧν ἤγιστο Ἀπολλόδωρος Στέφανον περὶ Νεαίρας· Στέφανον δ' οὐκ ἐβάλησαι παραδοῖσθαι τὰς θεραπαίνας· τὴν δὲ πρόκλησιν εἶναι, ἣν παρέχεται Ἀπολλόδωρος.

λέγε δὲ αὐτὴν τὴν πρόκλησιν, ἣν προεκαλοῦμαι ἐγὼ Στέφανον τουτονί.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

Τάδε προεκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, Νίαιραν εἶναι οὖσαν ἀσπῶ συνοικίῳ, Ἰσομοῦ ὡν τὰς θεραπαίνας παραλαμβάνει τὰς Νεαίρας, ἃς ἐκ Μεγάρων ἔχουσα ἦλθε, Θράτταν καὶ Κοκαλίην, καὶ, ἃς ἕστερον παρὰ Στεφάνῳ ἐκτήσατο, Ἰπεννίδα καὶ Δροσίδα, τὰς αἰθείας ἀεραβῶς περὶ τῶν παιδῶν τῶν ὄντων Νεαίρα, ὅτι ἂ μὴ ἐκ Στεφάνου.

1 Ἐπίδα

2 Deest μί.

tavit Ioan. Hartungus Decur. I. Cap. 1. At Stobæus Serm. LXIV. eum vulgatis Scriptoris nostri consentit. Constat interea ex hoc loco differentia, quam statuerant Græci inter Ἐταίραν, Παλλακίαν, et Γαστήρα, sive Matremfam. Prima est Soortum, quæ vulgo prostat et corpore quantum facit: Secunda, ea, quæ uxoria loco sine nuptiis in domo est, (Vide l. 144. D. de V. S.) vel, ut plenius Ictis definiti solet, Ea, quæ non mariti animo, sed concubitus tantum causa, sine stupri tamen crimine, flagitatione domi habet. Concubina ergo cum uno peccat: meretrix cum pluribus. Harum autem utraq; voluptatis causa: sequitur tertio Matremfam. sive uxor iusta, quam liberorum procreandorum ergo, et in semen civitatis, demum, peractis sacrificiis, rite decimus. Patere, me, ait Imp. Verus in Spartiano c. 5. per alias exerceri cupiditates meas; Uxor enim nomen dignitatis est, non

voluptatis. Non aliter de his distinguitur in Jurisprudentia Romana. TAYLOR. Vid. Petít. Comm. in L. A. L. II. c. IV. §. II.

Τούτων ὑμῖν] Np. horum testium qui hic adsunt. AUGER.

Αἰγιαλιῆς] Læge Αἰγιαλιῆς, vel Ἀγυελεύς. Nam fuit Ἀγύδα pagus seu demus Antiochidis tribus, et Ἀγγίλι Πασιδωνία. PALMER. Recte Αἰγιαλιῆς. Ita supra pag. 1362. 8. ed. R. φέρει τὰς Αἰγιαλιῆς. Vide Valesium ad Harpocr. p. 4. et Meursium de pagis Atticæ. TAYLOR. Imo Αἰγιαλιῆς. AUGER.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ] Vid. Herald. Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. VI. c. XIV. §. IX.

Ὅτι μὴ ἐκ] Deerat in omnibus libris, tam scriptis, quam prelo onis. Recte autem revocavit bonus Wolfius. Et οὐ Στεφάνου εἰσί. Bodl. TAYLOR. Ego censeo non addendum μὴ, sed post Στεφάνου

νου εἰσὶ, Πρόξενός τε ὁ τελευταῖος, καὶ Ἀρίστων ὁ νῦν ὢν, καὶ Ἀντιδιωρίδης ὁ σταδιοδρομῶν, καὶ Φανῶ, ἐφ' ᾧ τε βασανίσαι αὐτάς. καὶ, εἰ μὲν ὁμολογοῦν ἐκ Στεφάνου εἶναι καὶ Νεαίρας τούτους τοὺς παῖδας, πεπράσθαι Νεαίραν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ τοὺς παῖδας ξένους εἶναι· εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῦν ἐκ ταύτης εἶναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας γυναικὸς ἀστῆς, ἀπίστας τοῦ ἀγῶνος ἤθελον τοῦ κατὰ Νεαίρας. καὶ, εἰ τι ἐκ τῶν βασάνων βλαβείησαν αἱ ἄνθρωποι, ἀποκίτω δ, τι βλαβείησαν.

1388 ταῦτα προκαλεσαμένου ἐμοῦ, ἄνδρες δικασταί, Στέφανον τουτονὶ, οὐκ ¹ ἠθέλησε δέξασθαι. οὐκοῦν ἤδη δοκεῖ ὑμῖν δεδικασθαι ὑπ' αὐτοῦ Στεφάνου τουτουῖ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ἔνοχος ἐστὶ τῇ γραφῇ Νεαίρα, ἣν ἐγὼ αὐτὴν ἐγραψάμην· καὶ ὅτι ἐγὼ μὲν ἀληθῆ εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰς μαρτυρίας παρεσχόμην ἀληθεῖς, οὐτοσί δ' ὅ,τι ἂν λέγοι, ἅπαντα ψεύσεται, καὶ ἐξελέγξει αὐτὸς ² αὐτόν, ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς λέγει, οὐκ ἐθέλησας παραδοῦναι εἰς βασάνους τὰς θεραπεΐαις, αἷς ἐγὼ ἐζήτουν αὐτόν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τοῖς θεοῖς, εἰς οὓς οὗτοι ἠσεβήκασι, καὶ ἐμαυτῷ τιμωρῶν, κατέστησά τε τουτουσί εἰς ἀγῶνα, καὶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἤγαγον. καὶ ὑμᾶς δὲ χρῆ, νομίσαντας μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς, εἰς οὓς οὗτοι παρανομήκασιν, ὅ,τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται, ψηφίσασθαι τὰ δίκαια, καὶ τιμωρεῖν, μάλιστα μὲν τοῖς θεοῖς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ ταῦτα ποιήσαντες, δόξετε πᾶσι καλῶς καὶ δικάϊως δικασαὶ ταύτην τὴν γραφὴν, ἣν Νεαίραν ἐγὼ ἐγραψάμην, ξένην οὔσαν ἀστῶ συνοικεῖν.

¹ ἠθέλησεν

² κέρει

addo καὶ Νεαίρας, ut infra legitur. AUGER.

ἠθέλω] ἠθέλω Wolfius. Vide supra ad p. 409. v. 12. Modo etiam τῷ κατὰ Νεαίρας, eodem suatore. Quae vox [sc.

κατὰ] aberat ab omnibus. TAYLOR. M. ἠθέλω. AUGER.

ψεύσεται] Ita primus dedit Wolfius, credo, ob sequens ἐξέλεγει. Ceteri uno ore ψεύσεται. TAYLOR.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Pag.
ed.
Reink.
1388

α. ΕΠΕΙΔΗ τοὺς ἐν τῷ τάφῳ κειμένους, ἄνδρας ἀγα-
θοὺς ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ γεγεννημένους, ἔδοξε τῇ πόλει δη-
μοσίᾳ θάπτειν, καὶ προσέταξεν ἐμοὶ τὸν νομιζόμενον λόγον
εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῖς, ἐσκόπουν μὲν εὐδύς, ὅπως τοῦ προσήκου-
τος ἑπαίνου ¹ τεύξονται· ἐξετάζων δὲ καὶ σκοπῶν ἀξίως
εἰπεῖν τῶν τετελευτηκότων, ἔν τι τῶν ἀδυνάτων εὕρισκον
ὄν. οἱ γὰρ τὴν ὑπάρχουσαν πᾶσιν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖ-
δον ἐπιθυμίαν, καὶ τελευτήσαι καλῶς μᾶλλον ἢ βουλήθη-
σαν ἢ ζῶντες τὴν Ἑλλάδα ἰδεῖν ἀτυχοῦσαν, πῶς οὐκ ἀνυ-
πέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν καταλελοίπα-
σιν; ὁμοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρη-
κόσιν ἐνθάδ', εἰναί μοι δοκεῖ. ὡς μὲν οὖν ἡ πόλις σπουδαίξει
περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας, ἐκ τε τῶν ἄλλων
ἐστὶν ἰδεῖν, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦδε τοῦ νόμου καθ' ὃν αἰ-
ρεῖται τὸν ἐραῦντα ἐπὶ ταῖς δημοσίαις ταφαις. εἰδυῖα γὰρ
παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνδράσι τὰς μὲν τῶν χρημάτων κτή-
σεις ² καὶ τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις ὑπερρωαμέ-
νας, τῆς δ' ἀρετῆς καὶ τῶν ἐπαίνων πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν

¹ τεύξονται.

² καὶ τὰς τῶν

α. Ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ] Ad Cheronæam cum Philippo commisso, de quo præter Diodorum Siculum et Justinum, vide Plutarohum in vita nostri auctoris et adversarias etiam Æschinis et Demosthenis orationes. WOLF.

Ἐν τι τῶν ἀδυνάτων] Isocrates in oratione κατὰ Σοφιστῶν. Ὁμηροῦ ἡμῖν ἰδιόξασθαι βουλόμενος, ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἐν τῷ τῷδε (τὸ τὰ μάλιστα περιγραφομένῳ) τῶν ἀδυνάτων ἰστί. IDEM.

Ἐπιπέδον ἠθάδ'] Exstat oratio Periclia funebris τῇ β' Thucydidis συγγραφῇ, et Menexenus Platonic, quem edicto jussum esse recitari quotannis publice Athenis ferunt, propter sententiarum gravitatem,

quibus ad virtutem, atque amorem patriæ, defensionemque civis accenderentur: et Lysias ἐπιτάφιός τοῖς τῶν Κορινθίων βοηθείς: cui multa non dissimilia habet Isocratis Panegyricus. Eiusdem generis est et ejusdem Isocratis Evagoras: qui a studiosis et utiliter et jucunde inter se conferentur. Hujus autem instituti primi auctores fuerunt Ægyptii, auctore Diodoro Siculo l. I. quorum institutum æmulationum Solonem ex Diogene Laertio apparet, cujus hæc verba sunt: ἀπειρήμαλον ἱερίων τὰς τῶν ἀθλητῶν τιμὰς, ἀλλὰ μίσην ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὃν καὶ τὰς υἰὰς δημοσίᾳ τρέφεσθαι καὶ σπουδαίοντα ὄντων καὶ ἐξέλου καλὰ κέρηθαι γασθῆαι κατὰ

οὔσαν, ἐξ ὧν ταῦτ' ἂν αὐτοῖς μάλιστα γένοιτο λόγων, τούτοις ᾗδησαν δεῖν αὐτοὺς τιμᾶν, ἢν, ἣν ζῶντες ἐκτίσαντο εὐδοξίαν, αὕτη καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς ἀποδοθεῖη.

β'. Εἰ μὲν οὖν τὴν ἀνδρίαν μόνον αὐτοῖς τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων ὑπάρχουσαν ἐώρων, ταύτην ἂν ἐπαινέσας ἀψηλαττόμεν τῶν λοιπῶν· ἐπειδὴ δὲ καὶ γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρονῶς καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως συμβέβηκεν αὐτοῖς, ἐξ ὧν εἰκότως ἦσαν σπουδαῖοι, αἰσχυνοίμην ἂν εἶ τι τούτων φανεῖν παραλιπῶν. ἀρξομαι δ' ἀπὸ τῆς τοῦ γένους αὐτῶν ἀρχῆς. ἡ γὰρ εὐγένεια τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἐκ πλείστου χρόνου παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνωμολόγηται. οὐ γὰρ μόνον εἰς πατέρ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἀνω προγόνων κατ' ἀνδρα ἀνενεγκεῖν ἐκάστω τὴν φύσιν ἐστίν· ἀλλ' εἰς ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα, ἧς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι. μόνοι γὰρ πάντων ἀνθρώπων, ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν, ταύτην ᾗκησαν καὶ τοῖς ἐξ¹ αὐτῶν παρέδωκαν· ὥστε δικαίως ἂν τις ὑπολάβοι, τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπιήλυδας ἐλθόντας πόλεις καὶ τούτων πολίτας προσ-

¹ αὐτῶν

πόλιμον. IDEM.

Ταῦτος ᾗδησαν] S. αὐ τετελευτηκότας. αὐτοῖς pro ταῦτοῖς, sed quia praecessit ἡ πόλις, malim omnino legere ᾗδη: idque in vertendo sequi non dubitavi. tametsi ᾗδη δὴν minus belle sonat. IDEM.

β'. Τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων] Ad virtutem spectantium. BUDÆUS.

φιλοτίμως] Praclare, honeste. φιλοτίμια enim studium honoris et laudis significat, rectum vitium et verum, nec semper eam, quae in vitium ponitur, ambitionem. Unde φιλοτιμῆσθαι ἐπί τινι, rem aliquam sibi ducere laudi significat. WOLF.

τῶν ὑπάρχουσων πατρίδα] Laudes αὐτοχθόνων, quos indigenas verto, alii Aborigines dicere malunt, vide in Isocratis Paesgyriaco. IDEM. Vid. Meurs. de Fort. Athen. c. I.

Ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν] Activum pro passivo ἐφύθισαν, vel a verbo, quod absolute capitur, φύμι: unde ἔφον potius, quam a φύω et ἔφωσα. WOLF.

Εἰς τὰς ἐπιήλυτας] Ἐπιήλυτος Hesychius ἐπεσῆλυτος, ἔπικουσι, ἢ καὶ μέτωκος auctore Suida, ἐπιήλυτας, ξένους νεωστὶ ἄλλοθεν ἐλθόντας ἐπιήλυτους, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς, interpretatur, hoc est, advenam, inquilinum, hospites nuper aliunde huc profectos, adsci-

tos, aut non indigenas. Est autem ἰθαγενεῖς ἢ ἰθαυθα γεννηθεῖς, αὐτόχθων, γήγιος, καὶς, ἢ ἀλλοστρεφὸς ἔχων τὸ γένος, id est, hic natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem, si τὰς ἐπιήλυτας πόλις adventitias urbes exponas, ineptum fuerit: sin ἐπιήλυτας cum accentu in ultima passivo legas, quasi adventas urbes, (si ita liceat dicere) vel in quas adventum est ab aliis, hoc est, in quas alii advenerunt, idem erit, quod ἀπικνῖαι, coloniae. Quod si durius videbitur, mutato verborum ordine, τοὺς μὲν ἐπιήλυτας (sic enim habet Aldinum exemplar per ἦ, non per τ) ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις, eos qui aliunde in civitates venerunt: sed ego Brucioli retineo lectionem, transposito tantum accentu, τοὺς εἰς τὰς ἐπιήλυτας πόλεις, hoc est, εἰς ἀπικνῖαις, qui profecti sunt in colonias, IDEM. Praestantiss. Interpreti aqua hesit, dum, τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπιήλυτας ἰ. σ. vertit: qui in colonias peregre advenerunt. Ergone ἐπιήλυτας πόλις sunt coloniae? Nolo in hac versione refellenda operam perdere. Pristina depravati loci scriptio facillimo negotio reduci potest, legendo: τοὺς μὲν εἰς ἰθάρας ἐπιήλυτας ἐλθόντας πόλις, advenas, qui ex patria urbe in alias demigrant. Ἐπιήλυτας. Hesychius

αγορευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσποιοτοῖς τῶν παιδῶν, τούτους δὲ γνησίους γόνῳ τῆς πατρίδος πολίτας εἶναι. δοκεῖ δὲ μοι καὶ τὸ τοὺς καρπούς, οἷς ζῶσιν ἄνθρωποι, παρ' ἡμῖν πρώτοις φανῆναι, χωρὶς τοῦ μέγιστον εὐεργέτημ' εἰς πάντας γενέσθαι, ὁμολογούμενον σημεῖον ὑπάρχειν τοῦ μῆτέρα τὴν χώραν εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων. πάντα γὰρ τὰ τίκτοντά ἅμα καὶ τροφήν τοῖς γιγνομένοις ἀπ' αὐτῆς τῆς φύσεως φέρει· ὅπερ ἤδη ἡ χώρα πεποίηκε.

γ'. Τὰ μὲν οὖν εἰς γένος ἀνήκοντα τοιαῦτα δι' αἰῶνος ὑπάρχει τοῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν προγόνοις. τὰ δ' εἰς ἀνδρίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν πάντα μὲν κατοκνῶ λέγειν, φυλακτόμενος, μὴ μῆκος ἀκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ· ἀ δὲ καὶ τοῖς εἰδοσί· χροῖσμα ἀναμνησθῆναι καὶ τοῖς ἀπείροις κάλλιστα ἀκούσαι, καὶ ζῆλον ἔχει πολὺν,¹ καὶ μῆκος λόγῳ ἄλυπον ἔχοντα, ταῦτα ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι. οἱ γὰρ τῆς κατὰ τὸν παρόντα χρόνον γενεᾶς πρόγονοι καὶ πατέρες καὶ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν γένει γνωρίζονται, ἠδίκησαν μὲν οὐδένα πώποτε, οὔτε Ἑλληνα οὔτε Βάρβαρον, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτοῖς πρὸς ἅπανι τοῖς ἄλλοις καλοῖς κάγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις εἶ- 1301
ναι· ἀμυνόμενοι δὲ πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο. καὶ γὰρ τὸν Ἀραζῶνων στρατὸν ἐλθόντα ἐκράτησαν οὕτως ὥστ' ἔξω Φαίδος ἐκβαλεῖν, καὶ τὸν Εὐμόλῳσι καὶ² [τῶν] πολλῶν ἄλλων στόλον οὐ μόνον ἐκ τῆς οἰκείας, ἀλλὰ καὶ

¹ [καί]² Deest τῶν.

exponit ποσῶν ἐλθόντας ἐξ ἰτέρας γῆς — ἢ οἷα ἰθαγενεῖς. et videri posset, eundem hunc locum respexisse. Valckenaer. Anecdoto. ad Anthon. l. 1. c. VI. fin.

Πάντα γὰρ τὰ τίκοντα] Sic Plutarchus περὶ παιδῶν ἀγωγῆς: Σοφῶν (F. σοφῶς), inquit, ἀρεὴ ἢ πρόνοια διττῶς ἐπίδημι ταῖς γυναιξὶ τοῖς μιστοῖς, ἢ καὶ, εἰ διδύμα τίκειν, διττὰς ἔχοντα τὰς τῆς τροφῆς ἀγωγῆς, hoc est, sapienter certe providentis bina mulieribus indidit ubera, ut, si forte gemellos peperissent, geminos haberent alimonie fontes. WOLF.

γ'. Τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα] Ad natalium nobilitatem spectantia. BUDLER.

Ζῆλον ἔχει πολὺν] Que admodum gloriose sunt. Sed quia sequitur καὶ μῆκος λόγῳ ἄλυπον ἔχοντα, quid si pro ἔχει legas ζῆλον ἔχει, ut iungas, ἔστιν ἔχοντα, ἀντὶ τοῦ, ἔχει. WOLF.

Ἐπὶ κεφαλαίῳ] Id est, summum et distincte. IDEM.

Ἐπὶ τῶν ἐν γένει] A cognatis, ab his, qui ex eadem sunt oriundi familia. Intelligi autem debent non tam ὡς δῆμον καὶ αἰ φηλαί, secundum quas Attici distinguuntur, quam gradus cognationum in linea, ut vocant, descendente: cognasmodi sunt: Tritavus, atavus, abavus, proavus, avus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, etc. IDEM.

Ἡδίκασαν μὲν οὐδένα] Ἐδίκην ἡγαυαίῳ τῷ Ἀθῆναίῳ ἐν Ἀθηναίοις. IDEM.

Πρὸς ἅπανι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, κάγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις ἀναι] Comma post ἀγαθοῖς delendum, ante καλοῖς ponendum est. Nam praeter cetera omnia, insigni etiam bonitatis et iustitiae laude florebat. IDEM.

Ἐκ τῆς αἰτίας] Id est, τῆς Ἀττικῆς. De his, sive fabulis, sive historicis, Iso-

ἐκ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, χώρας ἐξήλασαν· οὐς αἱ πρό
 ἡμῶν οἰκοῦντες πρὸς ἐσπέραν πάντες οὐδ' ὑπέμειναν, οὐτ'
 ἠδυνήθησαν καλύσαι. καὶ μὴ καὶ τῶν Ἡρακλείους παιδῶν,
 ὃς τοὺς ἄλλους ἐσωζέ, σωτῆρες ὠνομάσθησαν, ἤνικα ἦλθον
 εἰς τήνδε τὴν γῆν ἰκέται, φεύγοντες Εὐρυσθέα. καὶ πρὸς
 πᾶσι τούτοις καὶ πολλοῖς ἄλλοις καὶ καλοῖς ἔργοις τὰ
 τῶν κατοικομενῶν νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβρίζομενα, ὅτε
 τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήβας θάπτειν ἐκέλευε Κρέων.

δ'. Τῶν μὲν οὖν εἰς μύθους ἀνηραγμένων ἔργων πολλὰ
 παραλιπῶν, τούτων ἐπεμνήσθη, ὧν οὕτως ἐκαστον εὐσχη-
 ματος καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους, ὥστε καὶ τοὺς ἐμμέτρους
 καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητᾶς καὶ πολλοὺς τῶν συγ-
 γραφῶν ὑποδέσεις τὰ ἐκείνων ἔργα τῆς αὐτῶν μουσικῆς
 πεποιῆσθαι· ἀ δὲ τῇ μὲν ἀξίᾳ τῶν ἔργων οὐδὲν ἔστι τού-
 των ἐλάττω, τῷ δ' ἑπιποικιωτέρῳ εἶναι τοῖς χρόνοις οὐπω
 μεμυδολόγηται, οὐδ' εἰς τὴν ἡραϊκὴν ἐπακηται τάξιν,
 ταῦτ' ἦδη λέξω. ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον
 ἐλθόντα μόνοι δις ἠμύνοντο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν

¹ ἐποικιωτέρῳ

oralem et Pausaniam consulta. IDEM. Vid. Thes. Meurs. c. XX.

Οἱ πρό ἡμῶν οἰκόντες πρὸς ἐσπέραν] Πρὸς ἄστυ. Eumolpim Thracem fuisse, et Amasones ad Thermodontem Themiscyram seu Cappadociam fluvium habitasse tradunt. Qua autem ratione versus occasum aut septentrionem progressi sint, et quos populos subegerint, nostra nihil interest. Illud nostra interest, cavere, ne Scythicoe gentes toto Christiano adhuc reliquo orbe, propter intestina bella nostra, potiantur. WOLF.

Πάντες οὐδ'] Pro οὐδίνε. Sic Isocrates: οὐς πάντες οὐκ ἐνόησαν, pro οὐδίνε. quamquam πάντες ἠμφανέστερον est propter antithesin, quasi dicat: soli Athenienses vicierunt eos, quibus alii universi resistere non audebant. IDEM.

Τῶν Ἡρακλείους] Ea de re exstat elegans Euripidii tragedia, Heraclides. IDEM.

Τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήβας] S. στρατεύσαντας. αἱ ἐπτά ἐπὶ Θήβας dativo, ut subintelligas ἀπεθεσπέντες, apud Aeschylum inscribitur Tragedia. Vide Ἰατίδας et Phoenissas Euripidii, et Antigonem Sophoculis. IDEM.

Ἐ. τῶν εἰς μύθους ἀνηραγμένων ἔργων] Ab ἀνέχομαι. Alii ἀπεργμασάν, ab ἀναφέρωμαι. Sic Isocrates: εἰ καὶ μεθ' ἡμῶν δ' λόγος γέ-

γεν. IDEM.

Τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητᾶς] Metra τοὺς ἐμμέτρους τοὺς τῶν, omissa καὶ conjunctio, cum τὰ ἄλλα sicut fere ἔμμετρα, et τὰ ἄλλα non tam pro cantatis, quam pro laudatissimis, accipio, ἀπὸ τῆς φημιζομένης καὶ εἰσφημιζομένης. Nam τὸ ἄστυ Varianus exponit ἐλάττω, φημιζέιν, et poetice capi pro ἀείδειν, hoc est, ἐμμέτρους καὶ ἐμμελῶς λέγειν, cum certa mensura et modo dicere. Licet igitur, ut ἐμμέτρους ποιητᾶς intelligas hoc loco, eos qui ligata oratione scripserunt, τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητᾶς, auctores cantilenarum. IDEM.

Τῆς αὐτῶν μουσικῆς] Eruditionis et eloquentiae suae, ut etiam ad συγγραφάς, id est, rerum gestarum scriptores, referatur. IDEM.

Οὐδὲν μεμυδολόγηται] Nondum a poetis celebrata sunt, quamquam inter Aeschylum tragedias est, quae Πέρσας inscribitur. Quod μῦθος esse sicut λέγον φησὶ τὴν ἀλέθειαν εἰσαχθέντα, hoc non pertinet, sicut nec eo, ubi dicit Isocrates: ὅς εἰ μῦθος λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι, ut poetae, vel oratores literae, tradunt. Sed ibi plura de hoc vocabulo, quae consulas licet. IDEM.

Μόνον δὲ ἠμύνοντο] Pagina Marathonica

λατταν, καὶ διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων κοινῆς σωτηρίας πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν αἴτιοι κατέστησαν. καὶ προεῖρηται μὲν ὁ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων πρότερον, δεῖ δὲ μηδὲ νῦν τοῦ δικαίου καὶ καλῶς ἔχοντος ἐπαίνου τοὺς ἀνδράς ἐκείνους 1302 στερηθῆναι. τοσοῦτον γὰρ ἀμείνους τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένων νομίζουσιν ἂν εἰκότως, ὅσον οἱ μὲν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ὄντες ἀριστεῖς, δέκ' ἔτη τῆς Ἀσίας ἐν χωρίον πολιορκοῦντες, μόλις εἶλον· οὗτοι δὲ τὸν ἐκ πάσης τῆς ἡπείρου στόλον ἐλθόντα μόνοι, τᾶλλα πάντα κατεστραμμένον, οὐ μόνον ἠμύναντο, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν ἐπέβηκαν. ἔτι τοίνυν τὰς ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι πλεονεξίας κωλύοντες, πάντας ὅσους συνέβη γενέσθαι κινδύνους ὑπέμειναν, ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσέμνοντες ἑαυτοὺς, ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος προήγαγεν ἡμᾶς. μηδεὶς δὲ ἠγείσθω με ἀπορῶντα, ὅ τι χρὴ περὶ τούτων εἰπεῖν ἐκάστου, ταῦτα τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέαι. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμνηχανώτατος ἦν ὁ τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι, ἢ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ καλὰ¹ δίδωσιν εἰπεῖν καὶ πρόχειρα, ἃ ῥάδιον μὲν ἐστὶ διελθεῖν· ἀλλὰ προαιρουῦμαι, τῆς εὐγενείας καὶ τῶν παρὰ τοῖς προγόνοις μεγίστων μνησθεῖς, ὡς τάχιστα συνάψαι τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα, ἵν', ὥσπερ τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς, οὕτω καὶ τοὺς ἐπαίνους ἐπ' αὐτῶν κοινούς ποιήσωμαι, ὑπολαμβάνων ταῦτ' ἂν εἶναι κεχαρισμένα καὶ ἐκείνοις καὶ μάλιστα ἀμφοτέροις,² εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει μετᾴσχοιεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις.

ἔ. Ἀνάγκη δ' ἐν τῷ μεταξύ διαλαβεῖν, καὶ πρὸ τοῦ

¹ δίδωσι αὐτὰ εἰπεῖν

et expeditio Xerxis vel pueris notae sunt. IDEM.

Προεῖρηται μὲν ὁ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων] Sic Isocrates, in oratione ad Philippum, Herculeum Agamemnoni praefert, in hanc (ut nos quidem vertimus) sententiam: 'Susceptaque adversus Trojam expeditione, quae tum in Asia potentissima erat, tanto praestantior imperator fuit illis, qui post eandem oppugnarunt, ut, quam illi totius suffulti Graeciae viribus decimo demum anno vix expugnarant, eam ipso intra dies pauciores, quam illi annos,

facile vi in potestatem suam redegerit.' Paulo post v. 3. lege μετ' ἢ μηδὲ νῦν.

IDEM.

Τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς] Quomodo? ut majores et poster. Nam ad Cheronream interfecti ab illis Persarum victoribus oriandi fuerunt. IDEM.

Ἐκείνοις καὶ μάλιστα ἀμφοτέροις] Nescio, quomodo haec verba mihi non placeant, et tamen nihil habeo melius. κακίως accipio, τοῖς προγόνοις. pro μάλιστα malim legere μᾶλλον, vel potius, atque adeo utriusque. IDEM.

1393 τὰ τοῖσδε πεπραγμένα τοῖς ἀνδράσι δηλοῦν καὶ τοὺς ἔξω
 τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας πρὸς εὐνοίαν
 παρακαλέσαι. καὶ γὰρ εἰ μὲν εἰς χρημάτων δαπάνην ἢ
 τινα ἄλλην θεωρίαν ἰσπικῶν ἢ γυμνικῶν ἀθλῶν ἐτάχθη
 κοσμηῆσαι τὸν τάφον, ὅσῳπερ ἂν προθυμότερον καὶ ἀκρι-
 βέστερον τοῦτο παρεσκευάσμη, τοσούτω μᾶλλον ἂν προσ-
 ἦκοντα ἐδοῦξα πεποικέναι· λόγῳ δ' ἐπαινεῖσαι τοὺςδε τοὺς
 ἀνδρας αἰρεθεῖς, εἰ μὴ τοὺς ἀκούοντας συμβουλομένους λά-
 βω, φοβοῦμαι, μὴ τῇ προθυμίᾳ τούναντίον οὐ δεῖ ποιήσω. ὁ
 μὲν γὰρ πλοῦτος καὶ τὸ τάχος καὶ ἡ ἰσχύς καὶ ὅσα ἄλλα
 τούτοις ὅμοια αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις,
 καὶ κρατοῦσιν ἐν αὐτοῖς, οἷς ἂν παρῆ, καὶ μὴδεὶς τῶν ἄλλων
 βούληται· ἢ δὲ τῶν λόγων πειθῶ τῆς τῶν ἀκούοντων εὐνοί-
 ας προσδεῖται, καὶ μετὰ μὲν ταύτης, καὶ μετριῶς ῥηθῆ,
 δόξαν ἠνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ, ἀνευ δὲ ταύτης, καὶ
 ὑπερβάλλῃ τῷ λέγειν καλῶς, προσέστη τοῖς ἀκούουσι.

5. Πολλὰ τοίνυν ἔχων εἰπεῖν ὧν οἶδε πράξαντες δικαίως
 ἐπαινεθήσονται, ἐπειδὴ πρὸς αὐτοῖς εἰμὶ τοῖς ἔργοις, ἀπό-
 ρῶ τί πρῶτον εἶπω· προϊστάμενα γὰρ¹ μοι πάντα εἰς ἓνα
 καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἴρεσιν αὐτῶν. οὐ μὴν
 ἀλλὰ πειρασομαι τὴν αὐτὴν ποιήσασθαι τοῦ λόγου τάξιν,
 ἢ περ ὑπῆρξε τοῦ βίου τούτοις. οἶδε γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐν πᾶσι
 τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς, τὰ πρέποντα κατ' ἡλι-
 κίαν ἀσκούντες ἐκάστην, καὶ πᾶσιν ἀρέσκοντες οἷς χρῆ,
 γονεῦσι, φίλοις, οἰκειοῖς. τοιγαροῦν ὥσπερ ἰχνη γνωρίζουσα
 νῦν ἢ τῶν οἰκειῶν αὐτοῖς καὶ φίλων μνήμη πᾶσαν ὦραν

¹ [μοι]

Τούναντίον οὐ δὴ] Ἐπίων, 3 δf. IDEM.
 Αὐτάρκεις ἴχαι τὰς ὀνήσεις] *Uberes suis
 possessioibus fructus suppeditant, nec alienis
 admittunt egent. αὐτάρκεις, seipso conten-
 tum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil
 aliunde requirit ad se tuendum.* IDEM.

Ἐπίμαι] Malim cum Bruciolo ἴστας
 καὶ χάριν προσποιεῖ legere. Est autem in
 his verbis, ῥηθῆ, ὑπερβάλλῃ, προσέστη, re-
 petenda ἢ τῶν λόγων επιθά. IDEM.

Προσέστη τοῖς ἀκούουσι] *Assistit audien-
 tibus, id est, offendit audientes. de hac
 phrasi diximus in Isocratis vita.* IDEM.

ε'· Προϊστάμενέ μοι] Id est, ἐπιπολάζου-
 ρα, eminentia, ingrentia sen. προϊστάμεναι

VOL. IV.

cum genitivo praesens tuerique significat.
 Unde προϊστάμεναι, patronus, defensor. προϊ-
 στασθαι eam genitivo similiter exponit
 Varinus: sin dativo jungatur, ἐπιπολάζειν,
 inarrivandum, id est, impedire et advertari.
 Fortasse προϊστάμενα, ταυτίσθαι, ἐπὶ τοῦ
 ἰσχυμένου: unde formula ἐν τοῦ προϊστα-
 μένου λόγῳ. In farrag. F. προϊστάμενα.
 IDEM.

Ὡσπερ ἰχνη γνωρίζουσα] *Memoria cognato-
 rum eis, vestigia recognoscens, etc. S. τῶν
 παιδεύματων, exercitationum. Si pro τα-
 γασῶν legeretur τούτων ὡς, planior esset
 Latinis constructio, hujusmodi ἑλλείψαν
 inusuetas.* IDEM.

3 H

ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πόθῳ, πολλὰ ὑπομνήματα λαμβάνουσα, ἐν οἷς συνήδει τούτοις ἀρίστοις αὖσιν. ἐπειδὴ δὲ 1394
εἰς ἀνδρας ἐφίκοιτο, οὐ μόνον τοῖς πολίταις γνώριμον τὴν αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κατέστησαν.

ζ. Ἔστι γὰρ, ἔστιν ἀπάσης ἀρετῆς ἀρχὴ μὲν σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία· καὶ τῇ μὲν δοκιμάζεται, τί πρακτέον ἔστι, τῇ δὲ σώζεται. ἐν τούτοις ἀμφοτέροις οἶδε πολὺ διήνεγκαν. καὶ γὰρ, εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος τοῖς Ἕλλησιν, αὐτοὶ πρῶτοι προείδοντο καὶ πολλάκις εἰς σωτηρίαν ἀπαντας παρεκάλεσαν· ὅπερ γνώμης ἀπόδειξις ἔστιν εὐφρονούσης. καὶ τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας μεμιγμένης κακία, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δ' εἰρωνευομένης, ὅμως, ἠνίχ' ὑπήκουσαν καὶ τὰ δέοντα ποιεῖν ἠθέλησαν, οὐκ ἐμνησιόακῃσαν, ἀλλὰ προστάντες καὶ παρασχόντες ἀπαντα προθύμως, καὶ σώματα καὶ χρήματα καὶ συμμαχοὺς, εἰς πείραν ἤλθον ἀγῶνος· εἰς ὃν οὐδὲ τῆς ψυχῆς ἐφείσαντο. ἐξ ἀνάγκης δὲ συμβαίνει, ὅταν μάχη γίγνηται, τοῖς μὲν ἠττάσθαι, τοῖς δὲ νικάειν. οὐκ ἂν ὀκνησάμεν δ' εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐκατέρων ἐν τάξει, τῆς μὲν ἠττησῆς οὐ μετέχεον, νικάειν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέροι. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῶ, κρίνεται· ὁ δ' εἰς τοῦτο ἕκαστον ἔδει παρασχέσθαι, πᾶς ὁ μένων ἐν τάξει πεποίηκεν. εἰ δὲ θνητὸς ὢν τὴν εἰμαρμένην ἔσχε, τῇ τύχῃ πέσονθε τὰ συμβαίνον, οὐχὶ τὴν ψυχὴν ἠττηται τῶν ἐναντίων. νομίζω τοίνυν καὶ τοῦ τῆς χάρας ἡμῶν μὴ ἐπιβῆναι τοὺς 1395
πολεμίους, πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ, τὴν τούτων

ζ. Ἔστι γὰρ, ἔστιν ἀπάσης] Cicero pro Scatio; 'Hoc sentire prudentis est, facere fortitudinis;' et de Inventione: 'Sapientia est moderatrix omnium rerum.' IDEM.

Ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν] Cum liceret illa (τὰ ἐπιβόδου, pericula) sine periculo prohibere, partim non prospiceret, partim dissimularet. τὰ μὲν, τὰ δὲ, adverbialiter accipienda sunt. IDEM.

Οἱ τελευτῶντες ἐκατέρων ἐν τάξει] Qui ex utroque, id est, utrinque, in acie occumbunt, tam in victore, quam victo exercita. IDEM.

Τὴν εἰμαρμένην ἔσχε τῇ τύχῃ] Fatum habuit fortuna, id est, fortune arbitrio

natura debitum exalioit. Potest etiam post ἔσχε oomma poni, et conjungi τῇ τύχῃ τὸ συμβαίνον πικρῶς, id, quod accidit, Fortuna perpressus est arbitrio. Licet etiam (sed id minus probro) πικρῶς τὸ συμβαίνον, id passus est, quod fieri solet, id est, nihil ei novi accidit, nulli fortissimi viri in acie ceciderunt: Mars fortissimum quemque pignatur. IDEM.

Πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ] Præter hostium imprudentiam. Sic Pœnus ille ad Hannibalem, cum post insigne victoriam Roma abstineret, 'Vinoere,' inquit, 'scis, Hannibal, uti victoria nescis.' ἀγνώμων, auctoribus Hesychio et Saïda, est incogitans, inconsideratus, inconsultus, stupidus,

ἀρετὴν αἰτίαν γεγενῆσθαι. κατ' ἀνδρα γὰρ πείραν εἰλη-
φότες οἱ τότε συμμίζαντες ἐκεῖ οὐκ ἠβούλοντο αὐδῆς εἰς
ἀγῶνα καθίστασθαι τοῖς ἐκείνων οικείοις, ὑπολαμβάνον-
τες ταῖς μὲν φύσει ταῖς ὁμοίαις ἀπαντήσεσθαι, τύχην δὲ
οὐκ εὐπορον εἶναι τὴν ὁμοίαν λαβεῖν. δημοῖ δὲ οὐχ ἥκιστα,
ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ τὰ τῆς γεγонуίας εἰρήνης· οὐ
γὰρ ἐνεστὶν εἰπεῖν οὐτ' ἀληθεστέραν οὔτε καλλίω πρόφα-
σιν τοῦ τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀγασθέντα ἀρετῆς τὸν
τῶν ἐναντίων κύριον φίλον γενέσθαι τοῖς ἐκείνων οικείοις
βούλεσθαι μᾶλλον, ἢ πάλιν τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον
ἄρασθαι. οἶμαι δ' ἂν, εἴ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους
ἔρωτήσῃ, πότερ' ἠγούνται ταῖς αὐτῶν ἰσοσταῖς, ἢ τῇ πα-
ραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκεῖναι καὶ τῇ τοῦ
προεστηκότος αὐτῶν ἐμπειρίᾳ καὶ τόλμῃ καὶ ψυχῇ, οὐ-
δὲνα οὐτ' ἀναίσχυντον οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅντιν'
ἀντιποιήσεσθαι τῶν πεπραγμένων. ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ὧν ὁ
πάντων κύριος δαίμων, ὡς ἠβούλετο, ἐνεῖμε τὸ τέλος,
πάντας ἀφείσθαι κακίας ἀνάγκη τοὺς λοιποὺς, ἀνδράποους

¹ ἀρεταῖς, * καὶ τῇ τοῦ προεστηκότος αὐτῶν ἐμπειρίᾳ καὶ τόλμῃ, ἢ τῇ παραδόξῳ καὶ χαλε-
πῇ τύχῃ κατωρθωκεῖναι, εἰδήνα etc.

*ingratus, dissentiens, negligens, errans, in-
dignus venia.* Quod addunt σύμφερος,
nescio, quam bene τῶ ἠγαθηγνώμων qua-
dret. Fortassis σύμφερος legendum, aut
ἀγνώμων pro ἀμαγνώμων, ut ἀκίλευθος pro
ἀμακίλευθος. *εὐγνώμων* est εὐχάριστος, εὐ-
νους, ἀνδρώπικος, γνήσιος, εὐδιάθετος, id est,
*gratus, benevolus, humanus, germanus, bene
affectus:* hinc *εὐγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη*
substantiva, et adverbia *εὐγνωμότως, ἀγνω-
μότως.* Quod ad historiam attinet, Athe-
nienses in maxima fuisse trepidatione, ex
Lyorgo et aliis Græciæ oratoribus appa-
ret, ne Philippus hostiliter in At-
ticam irrumperet, ut alibi annotavimus.
IDEM.

Κατ' ἀνδρα] Viritim enim experti. IDEM.
Τοῖς ἰσίστων ἰσιστίος. Possit et legi: πρὸς
τοὺς ἰσίστων ἰσιστίος. In *surrag.* IDEM.

Δηλοῖ δ' οὐχ ἥκιστα] Humanitas quidem
Philippi in causa fuit, ut et Diodorus et
Plutarchus testantur. IDEM.

Κίνδυνον ἄρασθαι] Subire vel adire peri-
culum. In *Theo. Crit. Grat. Emend.* l.
XI. c. 1. PAUL. LEOPARD.

Τῇ παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ] S. τοῖς ἀγα-
θοῖς ἀνδράσι. admirabili et iniqua fortuna.
Unde Virgilius, sive quis alius, in eam

non immerito invehitur, his versibus:

O FORTUNA potens,
Tantum juris atrox quæ tibi vendicas,
Evertisque bonos, coequis improbos,
Nec servare potes muneribus fidem, etc.

Eadem pene Lucianus in encomio Demo-
sthenis. WOLF.

Τοῦ προεστηκότος αὐτῶν] Philippum a-
cerimus ejus hostis, Demosthenes, sum-
mis laudibus, etiam inter accusandum,
vehit. Quare necesse est, eum excellen-
tem fuisse virum, tametsi callidior in ge-
rendis rebus, quam in servanda fide reli-
giosior, fuisse perhibetur. IDEM.

Ὅστιν ἀντιποιήσεσθαι] F. ὅστις ἀντιποι-
ήσεται: vel, ὅστ' ἀντιποιήσεσθαι, qui sibi
vendicat, adscribit. IDEM.

Πάντας ἀφείσθαι κακίας] Idem in ho-
rum epitaphio carmine, quod in oratione
ἐπιτ. Στεφάνου citatur, hoc disticho dicitur
perquam eleganti:

Πάντα κατορθῶν ἰστί θεῶν καὶ μὴδὲν ἀμαρτῶν
Ἐν ἰσιστῇ μάτραι δ' οὐ τι φουγῶν ἴσσομαι.
Dii bene perficiunt, quicquid voluerit, nec
usquam

Errant: mortales fata maligna trahunt.
IDEM.

γε ὄντας· περὶ ὧν δ' ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμῶν ὑπερῆρε τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας, οὐχὶ τοὺς πολλοὺς οὐτ' ἐκείνων οὐθ' ἡμῶν αἰτιάσασαίτ' ἂν τις εἰκότως. εἰ δ' ἄρα ἐστὶ τις ἀνδράπων ὅτῳ περὶ τούτων ἐγκαλέσαι προσήκει, τοῖς ἐπὶ τούτῳ ταχθεῖσι Θηβαίων, οὐχὶ τοῖς πολλοῖς οὐθ' ἡμῶν οὐτ' ἐκείνων ἐγκαλέσειεν ἂν τις εἰκότως· οἱ, δύναμιν λα- 1396
βόντες ἔχουσαν θυμὸν ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον καὶ φιλοτιμίαν ἐφάμιλλον, οὐδενὶ τούτων ὀρθῶς ἐχρήσαντο. καὶ τὰ μὲν ἄλλ' ἐστὶ τούτων, ὡς ἕκαστος ἔχει γνώμης, οὕτως ὑπολαμβάνειν· ὁ δὲ ἅπασιν ὁμοίως ἀνδράποισ τοῖς οὗσι γεγένηται φανερόν, ὅτι ἡ πᾶσα τῆς Ἑλλάδος ἄρα ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. ἐπειδὴ οὖν ἡ πεπρωμένη τούτους ἀνεΐλεν, οὐδεὶς ἀντέστη τῶν λοιπῶν. καὶ φθῶνος μὲν ἀπειρή τοῦ λόγου· δοκεῖ δὲ μοί τις ἂν εἰπῶν, ὡς ἡ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ τῆς Ἑλλάδος ἦν ψυχῆ, τάληδές εἰπεῖν. ἅμα γὰρ τὰ τε τούτων πνεύματα ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωματίων, καὶ τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα ἀνήρηται. μεγάλην μὲν οὖν ἴσως ὑπερβολὴν δοξομεν λέγειν· ρητέον δ' ὅμως. ὥσπερ γὰρ, εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλκοι, δυσχερῆς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἂν· οὕτω, τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἀναιρεθέντων, ἐν σκότει καὶ πολλῇ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. διὰ πολλὰ δ' εἰκότως ὄντες τοιοῦτοι, διὰ τὴν πολιτείαν οὐχ ἥκιστα ἦσαν σπουδαῖοι. αἱ μὲν γὰρ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι δέος μὲν ἐνεργάζονται τοῖς πολίταις, αἰσχύνην δ' οὐ παριστάσιν. ἦνικα γοῦν ὁ ἀγὼν ἔλθη τοῦ πολέμου, πᾶς τις εὐχερῆς ἑαυτὸν σώζει, συνειδώς ὅτι, εἰάν τοὺς κυρίους ἢ δῶροισ ἢ δι' ἄλλης ἡστίνουσιν ὁμιλίαις ἐξαρῆσθαι, κἂν τὰ δεινότατα ἀσχημονήσῃ, μικρὸν ὄνειδος τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταστήσεται. αἱ δὲ δημοκραταὶ πολλὰ τε ἄλλα καὶ καλὰ¹ καὶ δίκαια

¹ [καί]

“Ο δὲ ἅπασιν” Malim τοῦτο δὲ, et postea v. 11. γεγένηται φανερὸν sine distinctione post γεγένηται. Hoc vero aequè omnibus, qui sunt, hominibus cognitum est, totius Graeciae libertatem, etc. IDEM.

Ἐπειδὴ οὖν] F. ἐπειδὴ γοῦν. In farrag. IDEM.

Ἐκ τῷ καθεστηκότος] Ex hoc, in quo vi-

vimus, mundo. Cicero in Laelio: “Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt, qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil jucundius.” IDEM.

Πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος] Ita legendum est: πᾶς ὁ πρὸ τούτου ζῆλος. OBSERVANS.

Αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι] Αἱ ὀλιγαρχίαι. WOLF.

1397 ἔχουσιν, ἂν τὸν εὖ φρονούντα ἀντέχεσθαι δεῖ, καὶ τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τάληθές δηλοῦν. οὔτε γὰρ πάντας ἐξαρέσασθαι τοῖς αἰσχροῖς τι ποιήσασι δυνατόν, οὔτε μόνος ὁ τάληθές ὄνειδος λέγων λυπεῖ· καὶ γὰρ οἱ μὴδὲν ἂν εἰπότες αὐτοὶ βλάσφημον, ἄλλου γε λέγοντος χαίρουσιν ἀκούοντες. ἂ φοβούμενοι πάντες, εἰκότως τῇ τῶν μετὰ ταῦτα ὄνειδῶν αἰσχρῆ, τὸν τε προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντιῶν κίνδυνον εὐράστας ὑπέμεναν, καὶ θάνατον καλὸν εἶλοντο μᾶλλον ἢ βίον αἰσχρῶν.

ἦ. Ἄ μὲν οὖν κοινῇ πᾶσιν ὑπῆρχε τοῖςδε τοῖς ἀνδράσιν εἰς τὸ καλῶς ἐθέλειν ἀποδνήσκειν, εἴρηται, γένος, παιδείας, χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων συνήθεια, τῆς ὅλης πολιτείας ὑπόθεσις· ἂ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἐκάστους εὐράστοις εἶναι, ταῦτ ἤδη λέξω. ἤδεσαν ἅπαντες Ἐρεχθίδαι τὸν ἐπᾶνυμον αὐτῶν Ἐρεχθέα, ἕνεκα τοῦ σῶσαι τὴν χώραν, τὰς αὐτοῦ παιδας, ἃς Ἰακινθίδας καλοῦσιν, εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλαῶσαι. αἰσχροῖς οὖν ἠγοῦντο τὸν μὲν ἀπ' ἀθανάτων πεφυκότα πάντα ποιεῖν ἕνεκα τοῦ τὴν πατρίδα ἐλευθερῶσαι, αὐτοὶ δὲ φανῆναι θνητὸν σῶμα ποιούμενοι περὶ πλείονος ἢ δόξαν ἀθάνατον. οὐκ ἠγνόουν Αἰγείδαι Θησέα τὸν Αἰγέως πρῶτον ἰσηγορίαν καταστησάμενον τῇ πόλει· δεινὸν οὖν ἠγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοῦναι προαίρεσιν, καὶ τεθνᾶναι μᾶλλον ἠροῦντο ἢ καταλυομένης ταύτης παρὰ τοῖς Ἑλλησι ζῆν φιλοψυχῆσαντες. παρελήφεσαν Πανδιανίδαι Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν τὰς Πανδία-

¹ ἠρτημένην, * ἦν οὐκ ἴ. ἀ. * τοῦ τάληθός δ.

² αὐτῆς

Ἐξαρέσασθαι] Ἐξακρίσασθαι inepte, nec ἱερακίσασθαι placet. In fortis. IDEM.

Οὔτε ὁ μόνος τάληθός] Malim μόνος ὁ τάληθός, articulo transposito. IDEM.

ἦ. Ἄ δὲ κατὰ φυλὰς—] Vid. Corsin. Fast. Attic. par. I. d. IV. §. 2. seq.

τὴν ἰσώνυμον αὐτῶν] Eum herosm, a quo cognominati sunt. ἰσώνυμοι dicuntur hi decem, qui hic esumerantur, qui tribubus nomina imposuerunt. WOLF.

Ἐρεχθία] Cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, responsum est a vatibus, fore superiorem, si filias suas immolasset. Sic Codrus, si Macaria, Heronlis filia, sic apud Romanos Decii perierunt, mendacia

illius et sanguinariis insidiis, qui hominum interitu delectatur. IDEM.

Ἄς Ἰακινθίδας] Suidas aliter, τὰς Ἰακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου θυγατέρας sic dici scribit. IDEM. Eo nomine dictæ sunt, quod una ex iis Lusis nomine filia erat Hyacinthi consujdam. Ideo non omnes erant Erechthei filiae. Hæc ait Stephanus in Λαυία. PALMER. Vid. Meurs. Att. Lect. I. IV. c. XVIII.

Ἰσηγορίας] Æqualitatem, par et æquum jus, hoc est, democratiam. WOLF.

Φιλοψυχῆσαντες] Formidine mortis, in vite cupiditate. IDEM.

Πρόκνη] Vide metamorphoseos Ovidia-

νος θυγατέρας, ὡς ἐτιμωρήσαντο Τηρέα διὰ τὴν εἰς αὐτὰς 1398
 ὕβριν. οὐ βιωτὸν οὖν ἐνόμιζον αὐτοῖς, εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες θυ-
 μὸν ἔχοντες ¹ ὅμοιον ἐκείναις φανήσονται, ἐφ' οἷς τὴν Ἑλλάδα
 εἴρων ὑβρίζομένην. ἠκηκόεσαν ² Λεοντίδαι μυθολογουμένας
 ταῖς Λεωκόρας, ὡς αὐτὰς ἔδοσαν σφάγιον τοῖς πολίταις ὑπὲρ
 τῆς χώρας. ὅτε δ' οὖν γυναῖκες ἐκείναι τοιαύτην ἔσχον ἀν-
 δρείαν, οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς ὑπελάμβανον χείροσιν, ἀνδράσιν
 οὖσιν, ἐκείνων φανῆναι. ἐμέμνητο Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν,
 ἐν οἷς Ὅμηρος ἔνεκα τῆς μητρός φησιν Αἰθρας Ἀκά-
 μαντα εἰς Τροίαν στείλαι. ὁ μὲν οὖν παντὸς ἐπειράτο κιν-
 δύνου τοῦ σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἔνεκα· οἱ δὲ τοὺς οἴκοι
 σύμπαντας ³ οἰκείους καὶ γονέας ἔνεκα τοῦ σῶσαι πῶς οὐκ

¹ ὅμοιοι φανήσονται τὸν θυμὸν ἔχοντες ἐκείναις,

² λεοντίδαι

³ Desunt οικείους καὶ.

non lib. 6. IDEM.

Τὰς Λεωκόρας] De his Pausanias in At-
 ticis, et Suidas in voce Λεωκόριον. IDEM.
 Λ. τὰς Λεωκόρας. TAYLOR.

Οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς] Turpis est enim ex-
 probratio.

Vos etenim juvenes animos geritis mulie-
 beris,

Illaque virgo viri. WOLF.

Ἐνεκα τῆς μητρός] Homerus Ἰλιάδος γ'.

[v. 143.]

Οἴα οἶα, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὲ
 ἔκοντο,

Αἰθρα Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶ-
 πης. IDEM.

Φαίδρας] Videtur ἀμέγιστον μυθικόν.

Æthra Acamantis avia fuit, Phædra ma-
 ter, quam Euripides in Hippolyto suo sus-
 pendio periisse tradit. Εὐριπίδου εἰς Ἐκά-
 βον σχολιαστικῆς: Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ
 ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἰστροτάτωσαν ἐπὶ τὸ
 Ἴλιον, οὐχ ἠγούμενοι τινος. διὸ καὶ Ὅμηρος λέ-
 γει, τὴν Μυσοδία μόνον ἠγέσθαι τῶν Ἀθηναί-
 ων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀσολύτρωσιν τῆς Αἰθρας
 τοῦτους ἰστροτατικῶς φασίν. Ἑλληνικὸς δὲ
 λόγος, διὰ τούτ' αὐτοῖς ἀπειθεῖν ἐπέσει, ἔκως,
 εἰ μὲν ἔλοιτο Ἑλλήνας τὴν Τροίαν, λάφουσαν αὐ-
 τὴν καὶ γέρας λάβουσαν. εἰ δὲ μὴ, κἄν λυτρώ-
 σασθαι δάραϊς. ἡ δὲ Αἰθρα Θεσίως μήτηρ, Ἀκά-
 μαντος μάμμη, Αἰγίως γυνὴ, Πιτθῆος θυγά-
 τηρ. Homeri item scholiastes εἰς τὴν γ' τῆς
 Ἰλιάδος σαφῶς: ὡς Ἰστροτ' Ἑλληνικὸς, Πι-
 θῆους καὶ Θεσίως, ὁ μὲν Διὸς ἄν, ὁ δὲ Ποσει-
 δῶνος, σπύθητο γαμήσιαν Διὸς θυγατέρα, καὶ
 ἀρκάσαντες τὴν Ἑλίαν, κομμηθ' ἴαν, παρακα-
 τατίθενται εἰς Ἀφιδνακ τῆς Ἀττικῆς, Αἰθρα,
 τῇ Πιτθῆος μὲν θυγάτηρ, μητρί δὲ Θεσίως.
 καὶ ὅπως εἰς ἄβου παραγίγνεται ἐπὶ τὴν Πιτ-

σοφίαν. οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀκαλαμβάνοντες
 τὴν ἀδελφὴν, τὴν Ἀττικὴν σύμπεσαι ἐμφού-
 σιν, Αἰθραν δ' αἰχμηλοτίζουσι. IDEM. Hu-
 jus rei nulla prorsus mentio apud Home-
 rum, illisque Homericis quæ exstant.
 Phædra quidem Odys. A. aliqua mentio
 est, sed nihil ad præsentem locum. In
 Thesaur. Crit. Græc. par. II. dec. I. c. X.
 I. HARTUNG. Nusquam apud Homerum
 hoc tempore Acamantis filii Thesei men-
 tio est: meminit ille Acamantis f. Eüsso-
 ri II. Z. Acamantis Asiadæ II. M. Aca-
 mantis f. Antemoris II. Π. Sed illi nihil ad
 nostrum. Deinde Phædra Thesei uxor
 nunquam Trojam adducta est, quippe quæ
 mortem sibi ipsa ante Trojanam expeditio-
 nem conscivit, ut ex Euripid. Hippolyt.
 notum est: nedum illa mater Acamantis
 fuit: ortus ille Ariadna est, Phædra se-
 rure, teste brevium schol. auct. Odys. A.
 330. Estne ergo Αἰθρας, hoc loco, quod
 Hærvagiana editio exhibet, legendum?
 Equidem id mallem. Eam Trojam cum
 Helena esse asportatam ex Plut. in Thea.
 et enarr. vet. ad Euripid. Hecub. v. 125.
 edocti sumus. Sed ita alia nascetur dif-
 ficultas. Æthra enim non mater sed avia
 Acamantis fuit: manebit præterea prior
 de Acamante Trojam profecto et ab Home-
 ro commemorato. Quid vero his faciendum?
 Subverberis dudum cæpi, ne orator, sive is
 Demosthenes, seu quis alius fuerit, memo-
 ris vitio tribuerit Homero, quod in ro-
 liquis Trojani belli scriptoribus sæpe le-
 gerat. Illi Acamanta cum Démophoote
 fratre militiæ Trojanæ adscribunt, libera-
 setque aviam Æthram affirmant. V. Quint.
 Smyrn. l. XIII. v. 496. Observe. l. II. c.
 XXVI. PET. WESSELIING.

ἤμελλον πάντα κίνδυνον ὑπομένειν; οὐκ ἐλάμβανεν. Οἰνεΐδας, ὅτι Κάδμου μὲν Σεμέλη, τῆς δὲ υἱὸν ὄντα, ὃν οὐ πρόπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου, τοῦ δὲ Οἰνεὺς γέγονεν, ὃς ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐκαλεῖτο. κοινοῦ δ' ὄντος ἀμφοτέροις ταῖς πόλεσι τοῦ παρόντος κινδύνου, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπάσαν ὄντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτίναί. ἤδεσαν Κεκροπίδαί τὸν ἑαυτῶν ἀρχηγόν, τὰ μὲν ὡς ἐστὶ δράκων, τὰ δ' ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος, λεγόμενον οὐκ ἄλλοθεν ποθεν, ἢ τῷ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ προσομοιοῦν ἀνθρώπων, τὴν αἰκλήν δὲ δράκοντι. ἄξια δὴ τούτων πράττειν ὑπελάμβανον αὐτοῖς προσήκειν. ἐμέμνητο Ἴωποδοωντίδαί τῶν Ἀλώπης γάμων, ἐξ ὧν Ἴωποδῶν ἔφυ, καὶ τὸν ἀρχηγὸν ἤδεσαν ὧν, τὸ πρόπον φυλάττων ἐγὼ τῷδε τῷ καιρῷ, τὸ σαφὲς εἰπεῖν 1399 ὑπερβαίνω. ἄξια δὴ τούτων ὄντο δεῖν προσήκειν ποιοῦντες ὀφθῆναι. οὐκ ἐλάμβανεν Αἰαντίδας, ὅτι τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἠγήσατο τὸν εἶον. ἡνίκ' οὖν ὁ δαίμων ἄλλω τὰριστεία ἐδίδου, τότε τοὺς ἐχθροὺς ἀμυνομένοι τεθνᾶναι δεῖν ὄντο, ὥστε μηδὲν ἀνάξιον αὐτῶν παθεῖν. οὐκ ἠμνημόνου Ἀντιοχίδαί Ἡρακλέους ὄντα Ἀντιόχον. δεῖν οὖν ἠγήσατο ἢ ζῆν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων ἢ τεθνᾶναι καλῶς.

Ζ'. Οἱ μὲν οὖν ζῶντες οἰκεῖοι τούτων ἕλεσινοί, τοιοῦτων ἀνδρῶν ἐστερημένοι καὶ συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανδρῶπου διεβρυγμένοι, καὶ τὰ τῆς πατρίδος πράγματα ἔρημα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. οἱ δὲ εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ, πρῶτον μὲν ἀντὶ μικροῦ χρόνου πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα εὐκλείαν ἀγῆρω καταλείπουσιν, ἐν ᾗ καὶ

1 * αὐτῶν

2 ἀγῆρω

* Ὅτι Κάδμου μὲν Σεμέλη] Μ. Κάδμου μὲν Σεμέλην, ut sibi constat constructio: aut v. 2. τῆς δὲ υἱὸς ἔστιν. WOLF.

Τῆς δ' υἱὸν ὄντα ἢ] Bacchum scilicet, quia pollui Dii superi et immortales putabantur ea mentione: sicut postea τῶν Ἀλώπης γάμων paucis meminit, quia inter nuptias et funus summum est dissidium. Suidas Alopen Cereyonis filiam esse scribit, e qua Neptunus Hippothoontem procreavit, tribus Hippothoontis Eponymum. IDEM.

Ἀμφοτέροις] Athenis et Thebis propter Bacchum ibi natum. IDEM.

Ἀγόμενος] M. λεγόμενος. Refertur enim ad ἀρχηγόν. ὅς pro eo saepe scribitur, ob confusionem characterum. IDEM.

Δεῖν προσήκειν] Alterutrum abundat. IDEM.

ἠγήσατο] ἠγήσατο lego. In farrag. F. ἠγήσατο, in ficiis iivi. IDEM.

Ἄλλω] Φιλῶπω. IDEM.

β'. Οἱ δὲ δαίμονες] Lego cum Bruciolo εὐδαίμονες. Intelligendi autem sunt in pugna interfecti. IDEM.

Πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα] Mendosa videtur lectio, neo tamen occurrit, quo pacto sit restituenda. Sententia quidem plana est,

παιδες οἱ τούτων ὀνομαστοὶ ¹ τραφήσονται, καὶ γονεῖς οἱ τούτων περιέλεπτοι γηροτροφήσονται, παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὐκλειαν ἔχοντες· ἔπειτα νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα καὶ λυπῶν ἀπειροὶ τὰς ψυχὰς, ἃς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν οἱ ζῶντες ἔχουσιν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ τῶν νομιζομένων τυγχάνουσιν. οὐς γὰρ ἀπασα μὲν ἡ πατρις θάπτει δημοσίᾳ, κοινῶν δ' ἐπαίνων μόνοι τυγχάνουσι, ποδοῦσι δ' οὐ μόνον οἱ συγγενεῖς καὶ πολλῆται,² ἀλλὰ πᾶσαν ὅσῃ Ἑλλάδα χρὴ προσεπειεῖν, συμπεπένθηκε δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος, πῶς οὐ χρὴ τούτους εὐδαίμονας νομίζεσθαι; οὐς παρεδρους εἰκότως ἂν τις φῆσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι, τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχοντας τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐν μακάρων 1400 νήσοις. οὐ γὰρ ἰδῶν τις οὐδὲ περὶ ἐκείνων ταῦτ' ἀπήγγελεκεν, ἀλλ', οὐς οἱ ζῶντες ἀξίους ὑπειλήφμεν τῶν ἄνω τιμῶν, τούτους τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι κακεῖ τῶν αὐτῶν τιμῶν ἠγαύμεθ' ³ αὐτοὺς τυγχάνειν.

ἴ. Ἔστι μὲν οὖν ἴσως χαλεπὸν τὰς παρούσας συμφορὰς λόγῳ κουφίσαι· δεῖ δ' ὅμως πειραῖσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν, ὡς τοιοῦτους ἀνδρας γεγονότας καὶ πεφυκότας ⁴ αὐτοὺς ἐκ τοιούτων ἐτέρων καλῶς ἔστι τὰ δεινὰ εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὀρᾶσθαι, καὶ πάσῃ τύχῃ χρωμένους ὁμοίους εἶναι. καὶ γὰρ ἐκείνοις ταῦτ' ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ, καὶ πάσῃ τῇ πόλει καὶ τοῖς ζῶσι ταῦτ' ἂν ἐνέγκοι πλείστην εὐδοξίαν. χαλεπὸν πατρὶ καὶ μητρὶ παιδῶν στέρηθῆναι καὶ ἐρήμοις εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων· σεμνὸν δὲ γε αἰγῆρως τιμᾶς καὶ μνήμην ἀρετῆς δημοσίᾳ κτησαμένους.

¹ γραφήσονται² ἀλλὰ καὶ πᾶσα, ὅσῃ³ αὐτοῖς⁴ αὐτοῦ καὶ πεφυκότας ἐκ

quam, neglectis verbis, in vertendo sequendam duxi. IDEM.

Γραφήσονται] Omnino legendam est τραφήσονται. Loquitur enim de alendis pueris atque etiam parentibus eorum qui in bello occiderant, sicut more sequitur: καὶ γονεῖς οἱ τούτων περιέλεπτοι γηροτροφήσονται. OSOROVUS.

Πᾶσαν ὅσῃ] Lego πᾶσα, omnis, quae appellari Graecia meretur: perstringi videntur, qui a Philippi stetero partibus, tanquam Barbari. WOLF.

Τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς] Ut Aacus, de quo Isocrates in Evagora, Minos, Rhadamanthus, etc. IDEM.

Οὐ γὰρ ἰδῶν τις] Tali occupatione perquam opportuna utitur Isocrates in Nicocle de Monarchia Jovis, et in oratione contra sophistas, de Deorum apud Homerum deliberationibus. IDEM.

Τῶν ἄνω τιμῶν] Honoribus apud superiores, id est, in terris. Nam, ut nobis Dii, sic nos in Elysijs campo degentibus superis sumus. IDEM.

ἐπιδειν, καὶ θυσῶν καὶ ἀγώνων ἡξιωμένους ἀθανάτων.
 λυπηρὸν παισὶν ὀρφανοῖς γεγενῆσθαι πατρός· καλὸν δέ γε
 κληρονομεῖν πατρώας εὐδοξίας. καὶ τοῦ μὲν λυπηροῦ τούτου
 τὸν δαίμονα αἴτιον εὐρήσομεν ὄντα, ὃ φύντας ἀνθρώπους
 εἰκεῖν ἀνάγκη· τοῦ δὲ τιμίου καὶ καλοῦ τὴν τῶν ἐδελησάν-
 των καλῶς ἀποθνήσκειν αἴρεσιν.

ιά. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐχ ὅπως πολλὰ λέξω, τοῦτ' ἐπεσκε-
 ψάμην, ἀλλ' ὅπως τάληθῆ· ὑμεῖς δὲ ἀποδυράμενοι, καὶ
 τὰ προσήκοντα ὡς χρὴ καὶ νόμιμα ποιήσαντες, ἀπίτε.

Αἴρεσι] Μ. ἀρετῆν, αὐτὴν προαίρεσιν. Ιδρμ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Pag.
ed.
Reisk.
1401

ἀ. ἌΛΛ' ἐπειδήπερ ἀκούειν βούλει τοῦ λόγου, δείξω σοι καὶ ἀναγνώσομαι. δεῖ δέ σε τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ πρῶτον εἰδέναι. βούλεται μὲν γὰρ ὁ τὸν λόγον ποιῶν, ἐπαινεῖν Ἐπικράτην, ὃν ᾤετο, πολλῶν καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ὄντων νέων ἐν τῇ πόλει, χαριέστατον εἶναι, καὶ πλεῖον τῇ συνέσει προέχειν ἢ τῷ κάλλει τῶν ἡλικιωτῶν. ὁρᾷ δ', ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὰ πλεῖστα τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων αἰσχύνην μᾶλλον ἢ τιμὴν περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμμένα, τοῦτο ὅπως μὴ πείσεται, πεφύλακται· καὶ, ὅπερ καὶ πεπεῖσθαι φησι τῇ γνώμῃ, τοῦτο καὶ γέγραφεν, ὡς δίκαιος ἐραστῆς οὐτ' ἂν ποιήσειεν οὐδὲν αἰσχρὸν, οὐτ' ἀξιώσειεν. ὃ μὲν οὖν, ὡςπερ εἰ μάλιστα ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τούτ' ἐστίν· ὃ δ' ἄλλος λόγος τὰ μὲν αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν νεανίσκον, τὰ δὲ αὐτῷ συμβουλεύει περὶ παιδείας τε καὶ προαιρέσεως τοῦ εἴου. πάντα δὲ ταῦτα γέγραπται τὸν τρόπον, ὃν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάδοιτο. τοῖς μὲν γὰρ λεκτικοῖς τῶν λόγων ἀπλῶς καὶ ὁμοίως, οἷς ἂν ἐκ τοῦ παραχρημά τις εἴποι, πρέψει γεγράφθαι· τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἀρμόττει συγκεῖσθαι. τοὺς μὲν γὰρ, πιθανοὺς, τοὺς δὲ, ἐπιδεικτικούς, εἶναι προσήκει. ἢ οὖν μὴ παρὰ τὸν

ἀ. Ὁ δ' ἄλλος] Legendum est, et non ἀλλος. OBSOLETEUS.

Δεκτικοῖς] Lego cum Bruciolo λεκτικός, etsi λεκτοῖς malleo. Vocat autem λεκτοῖς, ut opinor, λόγους, auditoriis, aut etiam iudiciis, non lectioni, comparatos. WOLF.

Ποιητικῶς καὶ περιττῶς] Poemati similis et exquisitum in modum confectas esse. IDEM.

Τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς, τοὺς δ' ἐπιδεικτικούς εἶναι προσήκει] Πιθανοὺς, S. τοὺς λεκτικούς, id est, δικαιοῦς, ἐπιδεικτικούς, (nam ἀποδεικτικούς prave legitur) S. τοὺς ἰσχυ-

μιστικούς. Sic Isocrates in Panegyrico prava de orationibus vulgi iudicia reprehendens: καὶ τοσοῦτον, inquit, διμαρτυρήσιν, ἔστι τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν πεποιημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολίων σκοποῦσιν, ἔσπερ ὁμοίως ἀμφοτέρους ἴσον ἔχαι, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀσφαλῶς, τοὺς δ' ἐπιδεικτικῶς, id est: Ac in tanto errore versantur, ut orationes summo studio elaboratas cum forensibus privatarum rationum conflictatiunculis conferant: quasi vero eas inter sese oporteat esse similes, ac non hæ securitati, illæ ostentationi servire debeant. IDEM.

1402 λόγον σοι λέγω, μηδὲ ἄπερ γινώσκω περὶ τούτων αὐτὸς διεξίω, πρόσθε, ὡς αὐτοῦ τοῦ λόγου ἤδη ἀκουσόμενος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦκει, ὃν ἠβουλήθη ἀκούειν, Ἐπιπράτης.

β. Ὁρῶν ἐπίους τῶν ἐρωμένων τε καὶ κάλλους μετεσχηκότων, οὐδετέρᾳ δὴ τῶν εὐτυχιῶν τούτων ὀρθῶς χρωμένους, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῇ τῆς οὐρεως εὐπρεπείᾳ σεμνουμένων, τὴν δὲ πρὸς τοὺς ἐραστάς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας, καὶ τοσούτον διημαρτηκότας τοῦ τὰ βέλτιστα κρίνειν, ὥστε, διὰ τοὺς λυμαιομένους τῷ πράγματι καὶ ¹[πρὸς] τοὺς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιούοντας ²δυσκείως διακείμενους, ἠγησάμην τοὺς μὲν τοιοῦτους οὐ μόνον αὐτοῖς ἀλυσιτελῶς ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρᾶς συνηθείας ³ἐργάζεσθαι· τοῖς δὲ καλῶς φρονούσιν οὐκ ἐπακολουθητέον εἶναι τῇ τούτων ἀπονοίᾳ· μάλιστα μὲν ἐνδυμουμένοις, ὅτι, τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν οὔτ' αἰσχρῶν ἀποτόμως ὄντων, ἀλλὰ παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων, ἄλογον μίᾳ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι· ἐπειδ' ὅτι πάντων ἀτοπώτατόν ἐστι, ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ θεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς ἐραστάς, ὃ μόνον ἴδιον ⁴ἔδος οὐχ ἄπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν· ἔτι δὲ τοῖς μὲν μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν ἐωρακόσι καλῶς ἀποθᾶσαν,

¹ Absunt unci.

² δυσκείως * ἐρασθαι διακείμενους

³ ἐργάζεσθαι

⁴ ἴδιος

Ἐπιπράτης] Ἐπιπράτης lego cum Bruciolo. IDEM.

Πρόσθε:] Lege πρόσθε, ἄς. et postea v. 3. pro ἢ βουλήθη lege ἢ βουλήθη. post Ἐπιπράτην v. 3. interpungito. IDEM.
β. Οὐ μόνον αὐτοῖς] Αὐτοῖς. et postea, v. 13. pro ἐργάζεται, ἐργάζεσθαι. IDEM.

Μίᾳ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι] Hoc est, vel honestis vel turpibus de rebus judicare sine consideratione circumstantiarum. Sed hæc sententia de rebus mediis, quæ Græci μέτρα καὶ ἀδιάφορα nominant, intelligenda est. Nam ut virtute male uti non potest, (cum primum enim a recto, id est, medio, deflexerit, desinit esse virtus, vitii que sortitur nomen) sic nec vitio bene quisquam; at vino, conjugio, amore, bello, eruditione, eloquentia, et quæ sunt hujus generis aliis rebus, que sunt διπάμεις, ἄγανα, τίχραι, et recte uti et abuti queas. In hæc sententiam Isocrates in Panathenaiico. Rerum ipse

naturæ, inquit, nature prosumt, nature obsunt nobis: sed hominum usus atque actiones cause nobis omnium eorum sunt, que a rebus proveniunt. Græca sic habent: οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων οὔτ' ὠφελῶσιν, οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς· ἀλλ' αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἀπάντων ἡμῖν αἰτίαι τῶν συμβαινόντων εἰσὶν. IDEM.

Ὅς μόνον ἴδιον ἔδος] Quibus duntaxat peculiaris hic mos inest, ut non omnes, sed bona et honesta ingenia sibi conciliant. Aldinum exemplar habet ὃ μόνον pro ὅς. Potest etiam sic exponi: nec verbis, nec sententia repugnante. quibus solis, nec his tamen omnibus, sed bonis et honestis duntaxat, proprius mos conciliari solet. ἴδιον ἔδος, S. τῶν ἰσμήνων. animi amatorum solis honestis amatoribus ita sunt dediti, ut eorum proprii esse videantur. In quam sententiam Æschines in Timarchum, et Lucianus in Amoribus, et alii passim plura disserunt, quam bonis moribus expedit.

ἣ σφόδρα κατεγνωκόσιν αὐτῶν, ὡς οὐκ ἂν δυνηθεῖεν σωφρό-
 νως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὀμιλεῖν, ἴσως οὐκ ἄλογον ταύτην
 ἔχειν τὴν διάνοιαν, τοῖς δ' ὡς περ σὺ διακειμένοις, καὶ μῆτε
 παντάπασιν ἀνηκόοις οὖσιν, ὅσαι δὴ χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς
 αἰσχύνῃς ἠξήθησαν, καὶ μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλα- 1408
 βείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν, οὐδ' ὑποψίαν ἔχειν
 εὐλογον, ὡς ἂν τι πράξειαν αἰσχρόν. διὸ δὴ καὶ μᾶλλον
 ἐπῆρθη τούτου γράψαι τὸν λόγον, ἠγούμενος δυοῖν τοῖν
 καλλίστοις οὐ διαμαρτήσεσθαι. τὰ μὲν γὰρ ὑπάρχοντά
 σοι ἀγαθὰ διελθάν, ἅμα σέ τε ζηλωτὸν καὶ ἑμαυτὸν οὐκ
 ἀνόητον ἐπιδείξειν ἐλπίζω, εἰ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ
 συμβουλεύσας δ' ἂ μάλιστα κατεπείγει, νομίζω τῆς μὲν
 εὐνοίας τῆς ἐμῆς δεῖγμα, τῆς δὲ κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν
 ἀμφοτέροις εἰσοίσειν. καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ὅτι χαλεπὸν
 μὲν ἔστι, καὶ τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπάρχοντων διελ-
 θεῖν· ἔτι δὲ ἐπικινδυνότερον τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα
 αὐτὸν ὑπεύθυνον τῷ πεισθέντι καταστήσαι. ἀλλὰ νομίζω
 τοῖς μὲν δικαίως ἐγκωμίων τυγχάνουσι περιγεέσθαι τῆς
 τῶν ἐπαινούμενων δυνάμεως προσήκειν, τῇ τῆς ἀληθείας
 ὑπερβολῇ· τῆς δὲ συμβουλῆς οὐ διαμαρτήσεσθαι, συνειδώς,
 ὅτι διὰ μὲν ἀνοήτων καὶ παντελῶς ὑπ' ἀκρασίας διεφθαρ-
 μένων, οὐδὲ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν
 ἂν καλῶς ἐξενεχθεῖη, διὰ δὲ τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς
 ζῆν αἰρουμένων, οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνε-
 σθαι πέφυκε.

γ'. Ταῖς μὲν οὖν ἐλπίδας ἔχων τοιαύτας, ἐγχειρῶ τῷ
 λόγῳ· ἠγούμαι δὲ πάντας ἂν ὁμολογήσασί μοι τοῖς τηλι-

IDEM.

Κατεγνωκόσιν αὐτῶν] Qui consilii suae in-
 continentiae, se abstinere a flagitio data
 occasione, non posse sperant, de quibus
 illud usurpari queat, ὅτι κροφάσιως δίεται
 μάστις ἢ κωνία, Improbitali nihil deesse
 praeter occasionem. Sed prudenter Cyrus
 apud Xenophontem: οὐδὲ σοὶ συμβουλεύω,
 inquit, ὃ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς τὴν εἴψην
 ἠδισταρξέσθαι. ὡς τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἀπτομένους
 καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς ἀπῶθεν θωμμένους
 ὑφάπτουσιν, ὥστε αἰδέσθαι τῷ ἔρωτι. Tibi
 etiam, Araspa, suadeo, ne in formosa facie
 defigas oculos: Nam ignis tangentes urit:
 ac formosissimi etiam eos, qui eminus spectant, ita
 succendunt, ut amore ardeant. Roteo igitur

Hebraeus sapiens: " Qui periculum a-
 mat," inquit, " dignus est, qui in eo pe-
 reat." IDEM.

Ἐποψίαν ἔχειν] Ἐπιπόνητος γαστήρ, su-
 spectos haberi de turpitudine. IDEM.

Ἀνόητος] Lege οὐκ ἀνόητος. IDEM.

Τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα] Malim cum
 Bruciolo τὸ συμβουλεύειν, μέλλοντα αὐτὸν
 ὑπεύθυνον. Suasor obnoxiosus est consultoti
 ad praestandum consilii eventum. Inquisi-
 sima certe lex, si transferatur et ad ea
 negotia, in quibus fortuna dominatur, mo-
 rum quidem praecipua minus periculosa
 sunt. IDEM.

Τὰ μετρίως] Lege οὐδὲ τὰ μετρίως. IDEM.
 OSSORAEUS.

κούτοις μάλιστα καθήκειν, κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἀνδρίαν δ' ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων, χάριν δὲ ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας. ἂν τὰ μὲν τῆς φύσεως οὕτω καλῶς ἢ τύχη σοι παραδεδώκεν, ὥστε 1404 περίβλεπτον καὶ θαυμάζομενον διατελεῖν· τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκεις, ὥστε μηδὲν ἂν σοι τῶν εὖ φρονούντων ἐπιτιμῆσαι. καίτοι χρὴ τῶν μεγίστων ἐπαίνων ἄξιον, ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν ἡγαπημένον φαίνεσθαι· παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις, τὰ μὲν δι' αὐτὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι. καθόλου μὲν τοίνυν τῶν ὑπαρχόντων σοι πρὸς ἀρετὴν ἴσως ὕστερον ἀρμόττει τὰ πλείω διελθεῖν· ἀ δ' ἐκάστου τούτων ἐγκώμια εἰπεῖν ἔχω, ταῦτα δηλῶσαι πειράσομαι μετ' ἀληθείας.

δ. Ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἐπαινεῖν, ὅπερ πρῶτον ἰδοῦσιν ἀπασίν ἐστὶ γνῶναι σου τὸ κάλλος, καὶ τούτου τὸ χρῶμα, δι' οὗ καὶ τὰ μέλη καὶ ὅλον τὸ σῶμα φαίνεται. ὦ τίς ἂν ἀρμόττουσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν οὐχ ὁρῶ· ἀλλὰ παρίσταται μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον, σὲ θεωρῆσαι καὶ ἰδεῖν, ἵνα συγγνώμης τύχῳ μηδὲν ὅμοιον ἔχω εἰπεῖν αὐτῷ. τῷ γὰρ εἰκάσειε τις ἱθνητὸν, ὃ ἀθάνατον τοῖς ἰδοῦσιν ἐργάζεται πόθον, καὶ ὁράμενον οὐκ ἀποπληροῖ, καὶ μεταστὰν μνημονεύεται, καὶ

1 θηπῶν

γ. Μάλιστα κατεπιεῖν] *Lege πρίπειν, ac potius καθήκειν. Isocrates in Evagora: καίς μὲν γὰρ ὄν, ἴσχυι κάλλος καὶ ῥάμπη καὶ σωφροσύνη, ἀπὲρ τῶν ἀγαθῶν πρῶτιστάτα τοῖς παιδικούτοις ἐστὶ. Nam in puerili aetate forma floruit et robore et modestia, quae dotes eam aetatem in primis decent. WOLF.*

Παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἔκεις] *Pro προήγαγες: tua diligentia eo evexit. ἔκεις, pro quo alias τυχεῖς dicunt. IDEM.*

Οὐχ ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν, etc. θαυμάζεσθαι:] *Si interrogationis notam verbo apponas, tolerari negatio potest, quam Bruciolus omisit, fortasse quod ἀνοσιβιτικώτερος ἰ λόγος διὰ τῆς ἐρωτήσεως videretur. quanquam Isocrates etiam interrogationibus in encomiis utitur, praesertim in conclusionibus aliquorum locorum. IDEM.*

Ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν] *Plerumque congruat hominum judicium fortunae favore. Ac ita oportere fieri praecipit Manilius Astrologus, de fatali necessitate scribens*

sapientissimis versibus, quos adscribere placet:

Nec tamen haec ratio fucinus defendere pergit:

Virtutem vesuis fraudare in praemia donis.

Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,

Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo:

Gratia nec levior tribuetur dulcibus escis,

Quod natura dedit fruges, non ulla voluntas.

Sic hominum menti tanto sit gloria major,

Quod caelo gaudente venit: rursusque nocentes

Oderimus magis in culpam paenamque creatos.

Nec refert, scelus unde cadat, scelus esse fatendum.

Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum. IDEM.

γ. θηπῶν, δ.] θηπῶν, δ. IDEM.

τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνδρώπου¹ φύσιν ἔχει, πρὸς μὲν τὴν εὐπρέπειαν ἀνδρῶν, πρὸς δὲ τὰς αἰτίας ἀνυπονόητον; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ταύτ' ἐστὶν αἰτιάσασθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν, ἀ πολλοῖς ἤδη συνέπεσε τῶν κάλλους μετασχόντων. ἢ γὰρ διὰ ῥαθυμίαν τοῦ σώματος, ἀπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν, ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῶ· ὧν οὐδενὶ τὴν σὴν ὄψιν εὐροιμεν ἂν ἔνοχον γεγενημένην. οὕτω γὰρ σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς ταιάτας κήρας, ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς 1405 σῆς ὄψεως προνοηθεῖς, ὥστε μηδὲν μέμψεως ἀξίον, τὰ δὲ πλεῖστα περιέβλεπτά σου καταστήσαι. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν ὀρωμένων, ἐπιφανεστάτου μὲν ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων, ἐτι μᾶλλον ἐν τούτοις ἐπεδείξατο τὴν εὐνοίαν, ἣν εἶχεν εἰς σέ, τὸ δαιμόνιον. οὐ γὰρ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγονθ' ὄραϊν αὐτάρκη παρέσχεται, ἀλλ', ἐνίωιν οὐδ' ἐκ τῶν πραττομένων γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς, ² σοῦ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισε, πρᾶον μὲν καὶ φιλόανθρωπον τοῖς ὄρασι, μεγαλοπρεπῆ δὲ καὶ σεμνὸν τοῖς ὀμιλοῦσιν, ἀνδρεῖον δὲ καὶ σώφρονα πᾶσιν ἐπιδείξας· ὃ καὶ μάλιστ' ἂν τις θαυμάσειε. τῶν γὰρ ἄλλων ἐπὶ μὲν τῆς πρᾶότητος ταπεινῶν, ἐπὶ δὲ τῆς σεμνότητος αὐθαδῶν ὑπολαμβανομένων, καὶ διὰ μὲν τὴν ἀνδρίαν θραυστέρων, διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων, τοσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβούσα ἢ τύχη πρὸς τὸ δέον ἀπανθ' ὀμολογούμενα ἀπέ-

¹ φύσει² σοι

Πολλοῖς ἤδη] Πολλοῖς ἄλλοις ἤδη. IDEM.
 Διὰ ῥαθυμίαν] Propter ignaviam. Cogita, cum potius legendum videatur δι' ἀρρυθμίας, propter indecora lineamenta malumque proportionem, aut etiam gestus et motus corporis indecoros. ῥυθμός, εὐρυθμία, εὐρυθμία, ἀρρυθμος, ἀρρυθμία. IDEM.
 Συντάραξαν] Συντάραξαν. IDEM.
 Συνδιέβαλον αὐτῶ] Id est, διέβαλον, σὺν τῶ ἀτύχηματι. IDEM.
 Κατεπείγονθ'] Κατεπείγονθ', necessaria, urgentia, hoc est, oculi non videndi modo usum tibi præbent. IDEM.
 Γιγνωμένης] Γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς. IDEM.

Τοσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβούσα ἢ τύχη] Id est, cum vitia virtutibus proxima sint: unde fit; ut locus repre-

hensionis facillime detur. Hinc sunt illa Ciceronis in partitionibus, de cavendis illa vitia, quæ virtutem videntur imitari. 'Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immunitas in voluptatibus aspernandis, et magnitudinem animi superbia in animis extollendis, et despicientia in contemnendis honoribus, et liberalitatem effusio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam duritia immanis, et justitiam acerbitas, et religionem superstitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam disputandi prudentiam concertatio et spatiumque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quedam profluentia loquendi: Studiis autem bonis similia videntur ea, quæ sunt in eodem genere nimia.' IDEM.

δωκεν, ὡς περ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα, ἢ παράδειγμα τοῖς ἄλλαις ἐπιδειξάαι βουληθεῖσα, ἀλλ' οὐ θνητὴν, ὡς εἶθιστο, φύσει ἰσταῖσα. εἰ μὲν οὖν οἶόν τ' ἦν ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ τοῦ κάλλους τοῦ σοῦ, ἢ τοῦτο ἦν μόνον τῶν σῶν ἀξίεσθαι, οὐδὲν ἂν παραλιπεῖν ὠμέθα δεῖν ἐπαινοῦντες τῶν προσόντων σοι· νῦν δὲ δέδοικα μὴ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀπειρηκόσι χρησώμεθα τοῖς ἀκροαταῖς ¹ καὶ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα. πῶς 1406 γὰρ ἂν τις ὑποβάλοι τῷ λόγῳ τὴν σὴν ὄψιν, ἥς μὴδ' αὖ τέχνη πεποιήται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς δύναται ὑπερτεῖναι; καὶ θαυμαστόν οὐδέν. τὰ μὲν γὰρ ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν, ὡστ' ἀδύλον εἶναι, τί ποτ' ἂν ψυχῆς μετασχόντα φανεῖη σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος, ἐν πᾶσιν, οἷς πσειῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. περὶ μὲν οὖν τοῦ κάλλους πολλὰ παραλιπῶν, τοσαῦτα ² ἐπαινέσαι ἔχω.

ἔ. Περὶ δὲ τῆς σωφροσύνης, κάλλιστον μὲν τοῦτο ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν, ὅτι, τῆς ἡλικίας τῆς τοιαύτης εὐδιαβόλως ἐχούσης, σοὶ μᾶλλον ἐπαινέσθαι συμβέβηκεν. οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν ἐξ αμαρτάνει, ἀλλὰ καὶ φρονιμώτερον ἢ κατὰ τὴν ὥραν ζῆν προήρηται. καὶ τούτων μέγιστον τεκμήριον ἢ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὁμιλία. πολλῶν γὰρ ἐντυγχανόντων σοι καὶ παντοδαπὰς φύσεις ἐχόντων, ἔτι δὲ προσαγομένων ἀπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας, οὕτω καλῶς προσέτης τῶν τοιούτων, ὡστε πάντας τὴν πρὸς σὲ φιλίαν ἠγαπηκότας ἔχειν. ὁ σημεῖον τῶν ἐνδόξως καὶ φιλανθρώπως ζῆν προαιρουμένων ἐστὶ. καίτοι τινὲς εὐδοκίμησαν ἤδη τῶν τε συμβουλευόντων, ὡς οὐ χρὴ τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίαις προσδέχεσθαι, καὶ τῶν πεισθέντων τούτοις· ἢ γὰρ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντα τοῖς φαύλοις ἀναγκαῖον ³ εἶναι διαβαλλέσθαι

¹ εἰ² ἐπαινέσας, ἰδ.³ ἰστί

¹ Ὡς εἶθιστο] F. ὡς εἶθισται φύσει ἐπιστάσα. IDEM.

Εἰ μὲν οὖν οἶόν τ' ἦν] Legendum ὡς τ' ἦν. εἰ dicendi facultate pulcritudinis tua laudes queam assequi. OBSOΛOUS.

Τερθρευώμεθα] Τερθεύειν Heuyobius τερρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν, custodire, considerare, σταρε, τερθεύεσθαι, ἀπατάσθαι, educi, τερθεῖαν καὶ τέρθευμα, λογομαχίαν, φλημφίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην, id est, contro-

versiam verborum, nugas, imposturam exponit. WOLF.

ἔ. Ἐξ αμαρτάνει, προήρηται] Lege in secunda persona ἐξαμαρτάνει, προήρηται. IDEM.

Οὕτω καλῶς προσέτης τῶν τοιούτων] Utram τῶν ὁμιλιῶν, ἢ ἀνθρώπων; ita tractas eos homines: an ita te geris in iis familiaritibus? etsi eadem est utrobique sententia. IDEM.

ἢ γὰρ χάριν] Πρὸς χάριν. IDEM. OBSO-

τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνδρώπῳ¹ φύσιν ἔχει, πρὸς μὲν τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρὸν, πρὸς δὲ τὰς αἰτίας ἀνυπονόητον; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιάσασθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν, ἀ' πολλοῖς ἤδη συνέπεσε τῶν κάλλους μετασχόντων. ἢ γὰρ διὰ ῥαθυμίαν τοῦ σώματος, ἀπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν, ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῶ' ὧν οὐδενὶ τὴν σὴν ὄψιν εὔροιμεν ἂν ἔνοχον γεγεννημένην. οὕτω γὰρ σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς ταιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς 1405 σῆς ὄψεως προνοηθεῖς, ὥστε μηδὲν μέμψως ἄξιον, τὰ δὲ πλεῖστα περιβλεπτά σου καταστήσῃ. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν ὀρωμένων, ἐπιφανεστάτου μὲν ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων, ἔτι μᾶλλον ἐπεδείξατο τὴν εὐνοίαν, ἣν εἶχεν εἰς σέ, τὸ δαιμόνιον. οὐ γὰρ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπέιγονθ' ὄραν αὐτάρκη παρέσχηται, ἀλλ', ἐνίαν οὐδ' ἐκ τῶν πραττομένων γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς, ² σου διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισε, πρᾶον μὲν καὶ φιλόανθρωπον τοῖς ὀρώσι, μεγαλοπρεπῆ δὲ καὶ σεμνὸν τοῖς ὀμιλοῦσιν, ἀνδρεῖον δὲ καὶ σώφρονα πᾶσιν ἐπιδείξας· ὃ καὶ μάλιστα ἂν τις θαυμάσειε. τῶν γὰρ ἄλλων ἐπὶ μὲν τῆς πραότητος ταπεινῶν, ἐπὶ δὲ τῆς σεμνότητος αὐθαδῶν ὑπολαμβανομένων, καὶ διὰ μὲν τὴν ἀνδρίαν θρασυτέρων, διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων, τσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἀλληλα λαβοῦσα ἢ τύχη πρὸς τὸ δέον ἄπανθ' ὁμολογούμενα ἀπέ-

¹ φύσις² σοι

Πολλοῖς ἦδη] Πολλοῖς ἄλλοις ἦδη. IDEM.
 Διὰ ῥαθυμίαν] Propter ignaviam. Cogita, num potius legendum videntur δι' ἀρρυθμίαν, propter indecora lineamenta malumque proportionem, aut etiam gestus et motus corporis indecoros. ῥυθμὸς, ἑρρυθμός, εὐρυθμία, ἀρρυθμός, ἀρρυθμία. IDEM.

Συντάραξαν] Συντάραξαν. IDEM.
 Συνδιέβαλον αὐτῶ] Id est, διέβαλον, σὺν τῇ ἀτύχηματι. IDEM.

Κατεπέιγονθ'] Κατεπέιγονθ', necessaria, urgentia, hoc est, oculi non videndi modo nam tibi present. IDEM.

Γιγνωσκίτης] Γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς. IDEM.

Τσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἀλληλα λαβοῦσα ἢ τύχη] Id est, cum vitia virtutibus proxima sint: unde fit; ut locus repre-

hensionis facillime detur. Hinc sunt illa Ciceronis in partitionibus, de cavendis iis vitiis, quæ virtutem videntur imitari. ' Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immunitas in voluptatibus aspernandis, et magnitudinem animi superbia in animis extollendis, et despicentia in contempendis honoribus, et liberalitatem effusio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam dordia immanis, et justitiam acerbitas, et religionem superstitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam disputandi prudentiam concertatio ospatioque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quædam profluentia loquendi: Studiis autem bonis similia videntur ea, quæ sunt in eodem genere nimia.' IDEM.

δωκεν, ὡς περ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα, ἢ παραδείγμα τοῖς ἄλλαις ἐπιδείξαι βουλευθεῖσα, ἀλλ' οὐ θνητὴν, ὡς εἰδιστο, φύσει ἰσταῖσα. εἰ μὲν οὖν οἷόν τ' ἦν ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ τοῦ κάλλους τοῦ σοῦ, ἢ τοῦτο ἦν μόνον τῶν σῶν ἀξιώπαινον, αὐδὲν ἂν παραλιπεῖν ὠμέθα δεῖν ἐπαινοῦντες τῶν προσόντων σοι· νῦν δὲ δέδοικα μὴ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀπειρηκόσι χρησώμεθα τοῖς ἀπροαταῖς ¹ καὶ περὶ τούτου μάτην τεθρευώμεθα. πῶς 1406 γὰρ ἂν τις ὑποβάλοι τῷ λόγῳ τὴν σὴν ὄψιν, ἧς μὴδ' αὖτέχνη πεποῖηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς δύναται ὑπερτείνειν; καὶ θαυμαστόν οὐδὲν. τὰ μὲν γὰρ ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν, ὡστ' ἀδύνατον εἶναι, τί ποτ' ἂν ψυχῆς μετασχόντα φανείη σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος, ἐν πᾶσιν, οἷς πσεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. περὶ μὲν οὖν τοῦ κάλλους πολλὰ παραλιπῶν, τοσαῦτα ² ἐπαινεῖσαι ἔχω.

εἰ. Περὶ δὲ τῆς σωφροσύνης, κάλλιστον μὲν τοῦτο ἔχομι ἂν εἰπεῖν, ὅτι, τῆς ἡλικίας τῆς τοιαύτης εὐδιαβόλως ἐχούσης, σοὶ μᾶλλον ἐπαινεῖσθαι συμβέβηκεν. οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν ἐξαμαρτάνει, ἀλλὰ καὶ φρονιμώτερον ἢ κατὰ τὴν ἴσασιν ζῆν προήρηται. καὶ τούτων μέγιστον τεκμήριον ἢ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὁμιλία. πολλῶν γὰρ ἐντυγαχάνοντων σοι καὶ παντοδαπὰς φύσεις ἐχόντων, ἐτι δὲ προσαιγομένων ἀπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας, οὕτω καλῶς προέστης τῶν τοιούτων, ὡστε πάντας τὴν πρὸς σὲ φιλίαν ἠγαπηκότας ἔχειν. ὁ σημεῖον τῶν ἐνδόξως καὶ φιλανθρώπως ζῆν προαιρουμένων ἐστὶ. καίτοι τινὲς εὐδοκίμησαν ἤδη τῶν τε συμβουλευόντων, ὡς οὐ χρὴ τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας προσδέχεσθαι, καὶ τῶν πεισθέντων τούτοις· ἢ γὰρ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντα τοῖς φαύλοις ἀναγκαῖον ³ εἶναι διαβαλλεσθαι

1 δι

2 * ἱκανίτας, ἰσ.

3 * ἰστί

¹ ὡς εἰδιστο] F. ὡς εἰδισται φύσει εἰσιστάσα. IDEM.

Εἰ μὲν οὖν οἷόν τ' ἦν] Legendum οἷός τ' ἦν. si dicendi facultate pulcritudinis tue laudes queam assequi. OBSOΛYΣ.

Τεθρευώμεθα] Τεθρεῖναι Hesychius τρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν, custodiare, considerare, scire, τεθρευέσθαι, ἀπατάσθαι, seduci, τεθρεῖαν καὶ τεθρευέμα, λογομαχίαν, φλυασίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην, id est, contro-

versiam verborum, nugas, imposturam exponit. WOLF.

εἰ. Ἐξαμαρτάνει, προήρηται] Leges in secunda persona εξαμαρτάνει, προήρηται. IDEM.

Οὕτω καλῶς προέστης τῶν τοιούτων] Utrum τῶν ὁμιλιῶν, ἢ ἀνθρώπων; ita tractas eos homines: an ita te geris in iis familiaritatibus? etsi eadem est utrobique sententia. IDEM.

ἢ γὰρ χάριν] Πρὸς χάριν. IDEM. OBSO-

παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἢ διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπι-
 πλῆξεις ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι
¹ συμπίπτειν. ἐγὼ δὲ διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον οἰομαί σε δεῖν
 ἐγκωμιάζειν, ὅτι, τῶν ἄλλων ἐν τι τῶν ἀδυνάτων οἰομένων
 εἶναι τὸ τοῖς ἄλλων τρόποις ἀρέσκειν, σὺ τοσοῦτο τούτων
 διήνεγκας, ὥστε τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἀπάντων πε- 1407
 ριγεγενῆσθαι, τοῦ μὲν συνεξαμαρτάνειν ² τισὶν οὐδ' ὑποψίαν
 ἐνδιδούς τοῖς ἄλλοις· τῆς δὲ πρὸς αὐτούς δυσχερείας, τῆ
 τῶν τρόπων εὐαρμοστία κρατήσας. πρὸς τοίνυν τοὺς ἐρα-
 στας, εἰ χρῆ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν, οὕτω καλῶς μοι δο-
 κεῖς καὶ σωφρόνως ὁμιλεῖν, ὥστε, τῶν πλείστων οὐδὲ ὄν ἂν
 προέλωνται μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων, σοὶ πᾶσι καθ'
 ὑπερβολὴν ἀρέσκειν συμβέβηκεν. ὃ τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον
 ἐναργέστατον ἐστίν. ὦν μὲν γὰρ δίκαιον καὶ καλόν, οὐδεὶς
 ἄμοιρος αὐτῶν παρὰ σοῦ κατέστηκεν· ἀ δ' εἰς αἰσχύνην
 ἤκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται, τοσαύτην τοῖς
 μὲν τῶν βελτίστων ὀρεγομένοις ἐξουσίαν, τοῖς δ' ἀποδρα-
 σύνεσθαι βουλομένοις ἀτολμίαν, ἢ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύ-
 ακεν. ἔτι τοίνυν τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὦσι
 νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων, σὺ τοσοῦτον τῆ
 φύσει διενήνοχας, ὥστε ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς τοῖς ἐντυγ-
 χάνουσι, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σεαυτοῦ εὐδοξίαν, ἢ διὰ
 πάντα τὰ λοιπὰ πεποιοῆσθαι· τοσαύτην πειθῶ καὶ χάρις,
 καὶ ἐν οἷς σπουδάξεις, ἐστὶ σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. καὶ
 γὰρ εὐήθης ἀναμαρτήτως, καὶ δεινὸς οὐ κακοήθως, καὶ φι-
 λάνθρωπος ἐλευθερίως, καὶ τοσύνολον τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις
 ἐξ' Ἀρετῆς υἱὸς Ἐρωτι γένοιτο.

¹ συμπίπτει² τί τισιν

PŒUS.

Συμπίπτει] Συμπίπτειν. WOLF.

Τὸ τοῖς ἄλλων τρόποις] M. τὸ τοῖς τῶν
 ἄλλων τρόποις, aut forlasse, τοῖς τῶν πολ-
 λῶν τρόποις. IDEM.

Τῆς δὲ πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας] Est, que
 aduersus ipsos est, difficultatem: τὸ ὑπ' αὐ-
 τῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι, odium
 eorum, qui te salutant, et tuam consuetudi-
 nem expetunt. IDEM.

Εὐαρμοστία] M. συναρμογή. In farrag.
 IDEM.

Οὐδὲν ἂν προέλωνται] Οὐδ' ὄν ἂν προέλων-
 ται. Ne eum quidem, quem ceteris pratu-

lerint. IDEM.

Ἦκει τούτων, οὐδ'] Ἦκει, τούτων οὐδ': com-
 ma ponendum post Ἦκει. IDEM.

Θερωμένως] Θερωμένων. IDEM.

Εὐήθης ἀναμαρτήτως] Εὐήθεια modium
 est vocabulum: alias τῆ εὐανουγίας opponi-
 tur, alias τῆ φροσύνης. Hoc loco simplicitas
 intelligitur. IDEM.

Οἷος ἂν τις ἐξ' ἀρετῆς υἱὸς Ἐρωτι γένοιτο]
 Qualis aliquis ex virtute filius amanti ne-
 sceretur, vel fieret. Ambiguum est, τὸ ἐξ
 ἀρετῆς, utrum ad ἔρωτι, an ad γένετο re-
 feratur? οἷος ἂν γένοιτο υἱὸς, talis, qualis fieri
 queat filius, hoc est, adoptari, ἔρωτι ἔξ

5'. Τὴν τοίνυν ἀνδρείαν — οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἄξιόν ἐστι παραλιπεῖν, οὐχ, ὡς οὐ πολλὴν ἐπίδοσιν ἐχούσης ἔτι τῆς σῆς φύσεως, καὶ τοῦ μέλλοντος ἰ χρόνου πλείους ἀφορμαῖς παραδίδόντος λόγων τοῖς ἐπαινεῖν σε βουλομένοις, ἀλλ' 1408 ὡς καλλίστων ὄντων τῶν μετὰ ταύτης τῆς ἡλικίας ἑπαίνων, ἐν ἧ τὸ μηδὲν ἐξαμαρτῶναι τοῖς ἄλλοις εὐπτόν ἐστι — σοῦ δ' ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις καὶ ἑτέρων τὴν ἀνδρείαν διέλθῃ, μάλιστα δ' ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως, ἧς καὶ πλείστοι γεγένηται μάρτυρες. ἀνάγκη δ' ἴσως πρῶτον εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀγωνίαν, ὡς καλῶς προείλου. τὸ γὰρ ὀρθῶς, ὅ τι πρακτέον ἐστὶ, κέον ὄντα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινόν ἐστὶ σημεῖον. δι' ὧν οὐδέτερον παραλιπεῖν ἄξιον τὸν τῆς προαρέσεως ἔπαινον. συνειδῶς τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ δούλους καὶ ξένους μετέχοντας, τοῦ δ' ἀποβαίνειν μόνοις μὲν τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν, ἐφιμένους δὲ τοὺς βελτίστους, οὕτως ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὤρησας. ἔτι δὲ κρίνων τοὺς μὲν τὰ δρομικὰ γυμναζομένους οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν οὐδ' εὐψυχίαν ἐπιδίδουαι, τοὺς δὲ τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκήσαντας πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθεیرهσθαι, τὸ σσημότατον καὶ κάλλιστον τῶν ἀγωνισμάτων καὶ μάλιστα πρὸς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἀρμόττον ἐξελέξω, τῇ μὲν συνηθείᾳ τῶν ὅπλων, καὶ τῇ τῶν δρόμων φιλοπονίᾳ, τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὁμοιωμένον· τῇ δὲ μεγαλοπρε-

ἰ χρόνου * οὐ πλείους

ἀρετῆς, ab amante propter virtutem. Sicut Pauli Emillii filium, eum, qui postea Scipio Emilianus, et Scipio minor cognominatus est, majoris Africani filius adoptavit. Sic intelligere malo, quam vivo viro esse ex ἀρετῆς. Si quis deam virtutem amat, non alius ei filius ex ea nascetur. Est enim *πρωτοκλήτων*: etsi demonstrativum genus fester esse liberius. IDEM.

5'. Ἐχούσης ἔστι] Ἐν. IDEM.

Ταύτην τὴν ἀγωνίαν] M. ταύτην, vel τὴν ταύτην. IDEM.

Ὡς καλῶς προείλου] Quem praecclare praecatoris delegoris. τὸ ἰσχυροτέρῳ τῶν εἰδαιμοσιότατον ἔργον εἶναι, id est, studium equos alendi beatissimorum esse munus, in oratione super ἔδωκος testatur Isocrates. IDEM.

Δι' ὧν οὐδέτερον παραλιπεῖν] Bruciolus δι' VOL. VI.

ὁ οὐδὲ. Malim sic: δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον οὐδὲ τῶν. IDEM.

Τοῦτ' ἀποβαίνειν] M. τοῦτω ὕ βιβαίνειν, hoc certamen aggredi, amplecti. IDEM.

Γυμναζομένους οὐδὲν, πρὸς] Γυμναζομένους, οὐδὲν πρὸς. Comma propositum ante οὐδὲν. IDEM.

Ἀνδρείαν] Ἀνδρείαν. Utrum rectius sit, divinet Apollo. Nam coequum paria fore sunt testimonia. Si tamen *καλῶς τὴν πηλικίαν ἡλικίαν* significat: videtur et ἀνδρεία, per i simplex, τὴν ἀνδρείαν ἡλικίαν significare; ἀνδρεία vero, per u diphthongum, τὴν ἀνδρείαν ἀρετήσαν ἀρετήν. In fortiss. IDEM.

Τοὺς τὴν πυγμὴν] Lego τοὺς δι τῶν. IDEM.

Ἐξελίξω] Ἐξελίξω, ab ἐπιλέγω, non ab ἐπιλέγω. IDEM.

3 κ

πεία, καὶ τῇ σεμνότητι τῆς παρασκευῆς, πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν εἰκασμένον· πρὸς δὲ τούτοις ἤϊσστην μὲν θείαν ἔχον, ἐκ πλείστων δὲ καὶ παντοδαπῶν συγκείμενον, μεγίστων δ' ἀθλῶν ἠξιωμένον. πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις, τὸ γυμνασθῆναι καὶ μελετῆσαι τοιαῦτα, οὐ μικρὸν ἄθλον προφανήσεται τοῖς καὶ μετρίως ἀρετῆς ἐφιεμένοις. τεκμήρι- 1400
ον δὲ μέγιστον ἂν τις ποιῆσαιτο τὴν Ὀμήρου ποίησιν, ἐν ἧ καὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοὺς Βαρβάρους μετὰ τοσαύτης παρασκευῆς πολεμήσαντας πεποιήκεν ἀλλήλοισ' ἔτι δὲ καὶ νῦν τῶν πόλεων τῶν Ἑλληνίδων οὐ ταῖς ταπεινοτάταις, ἀλλὰ ταῖς μεγίσταις ἐν τοῖς ἀγῶσι χρῆσθαι σύνηδές ἐστιν.

ζ'. Ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλῆ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη. νομίζων δ' οὐδὲν εἶναι προύργου τῶν σπουδαιοτάτων ἐπιθυμεῖν, οὐδὲ καλῶς πρὸς ἅπαντα πεφυκέναι τὸ σῶμα, μὴ τῆς ψυχῆς φιλοτιμίως παρεσκευασμένης, τὴν μὲν ¹[οὖν] φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασί-οις ἐπιδειξάμενος, οὐδ' ἐν τοῖς ἔργοις ἐψεύσω· τὴν δ' ἄλλην ἐπιφάνειαν τῆς σαυτοῦ φύσεως, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν, ἐν τοῖς ἀγῶσι μάλιστα ἐνεδείξω. περὶ ὧν ὀκνῶ μὲν ἀρξασθαι λέγειν, μὴ λειψῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων· ὅμως δ' οὐ παραλείψω. καὶ γὰρ αἰσχρὸν, ἂ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτ' ἀπαγγεῖλαι μὴ ἐδέλεον. ἅπαντας μὲν οὖν εἰ διεξήειν τοὺς ἀγῶνας, ἴσως ἂν ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ· ἐνός δ' ἐν ᾧ πολὺ δειπνῆσας μνηστῆρις, ² ταῦτά δηλώσω καὶ τῇ τῶν ἀκουσῶντων δυνάμει συμμετρώτερον φανῆσομαι χρώμενος. τῶν γὰρ ζευγῶν ἀφεθέντων, καὶ τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δ' ὑφη-

¹ Deest ἄν.

² πάντας

Πρὸς γὰρ τοὺς τ.θ.μηνίαις] Præcolara sententia. Sic etiam philosophiæ studiosi non tam malignas illas mercedes, quæ ipsis hoc numerari tempore solent, in præmiis numerandas putabant, quam ipsam et cognitionis suavitatem et honestatem exercitationis. IDEM.

Πρωσίαιον] Aut deest aliquid, aut certe subintelligendum, χρῆσθαι ταῦτα τῇ ἀγῶνι. IDEM.

ζ'. Νομίζω δ' οὐδὲν εἶναι προύργου] Lego νομίζω δ'. sequitur enim ἐψεύσω. cum autem putares. IDEM.

Ἐπὶ δ' ἢ] Ἐπὶ δ' ἢ. IDEM.

Ταῦτα δηλώσω] M. πάντας, vel πάντα τέλλα. IDEM.

Συμμετρώτερον] M. μετρώτερον, aut συμμετρώτερον. et pro δυνάμει, quod antecedit, fortasse rectius συνέου, aut εἰσίαι, legeretur. IDEM.

Ἀφαιρέθησαν] Sublati. ἀφεθέντων, dimissis, cum Bruciolo legito. IDEM.

Τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δ' ὑφηγομένων] Cum quidem alii provecti essent, alii subaurigarent. ὑφηγοῦν, aurige ministrum, ὑφηγοεῖν, aurige fungi officio, vulgata Lexica interpretantur. in ὑφηγοῦν prepositionem ἰσὺν redundare asserit Phavorianus, et

νιοχομένων, ἀμφοτέρων περιγενομένους, ἑκατέρων, ὡς προσ-
 ἦκε, τὴν νίκην ἔλαβες, τοιούτου στεφάνου τυχῶν, ἐφ' ᾧ,
 1410 καίπερ καλοῦ τοῦ νικᾶν ὄντος, κάλλιον εἴσκει καὶ παρα-
 σοι τοῦ τῶν ἀντιπάλων ἄρματος, ἀπάντων δ' ἀνυπόστατον
 οἰομένων εἶναι τὴν τῶν ἵππων δύναμιν, ὄρων αὐτῶν ἐπίου-
 καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόντος ὑπερηγωνιακότας, οὐχ ὅπως
 ἐξεπλάγης ἢ κατεδειλίασας, ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρεία καὶ ¹ τῇ
 τοῦ ζεύγους ὀρμῇ κρείττων ἐγένου, τῷ δὲ τάχει καὶ τοῦς
 διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρήλθες. καὶ γὰρ τοι-
 τοσοῦτον μετήλλαξας τῶν ἀνθρώπων τὰς διανοίας, ὥστε
 πολλῶν θρυλλούντων ὡς ἐν τοῖς ἱππικαῖς ἀγῶσιν ἠδίστην
 θᾶνα παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα, καὶ δοκούντων ἀληθῆ
 ταῦτα λέγειν, ἐπὶ σοῦ τούναντίον, τοῦς θεατὰς φοβεῖσθαι

¹ ὁ τῆς τοῦ ζ. ἑρμῆς

Hesychius ἰφνίονον exponit ἰφνίον. ἰφ-
 νίον αὐριγέρι est, quo verbo Suetonius et
 Plinius utuntur. Varro etiam aurigor.
 ἰφνιόχουσαι autem utrum pone sequi ac
 regere currum, an contra ferri, ἵππῶν φέ-
 ρεσθαι καὶ ἰφνιόχον, significet, statuere non
 possum: nisi quod existimo, currule hoc
 certamen fuisse potissimum celeritatis
 equorum, et aurigandi peritiam, non etiam
 conflictum virorum, ut in nostris ludis
 equestribus, fieri solitum, cum quod Ho-
 ratius canit:

Sunt, quos curriculo pulverem Olympicum
 Collegisse iuvat, metaque fervidis
 Evitata rotis:

tum quod ex Isocratis oratione ἐπὶ ζεύ-
 γους, ubi ζεύγη γὰρ, inquit, καθῆς τοσαῦτα
 μὴ τὴν ἀριθμίαν, ἴσως οὐδ' αὖ μάλιστα τῶν
 ἄλλων πάλιν ἠγωνίασται, τοσαῦτα δὲ τὴν ἀρι-
 τήν, ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος
 γινέσθαι, et e Sophocle, ubi nullius confli-
 ctus mentio fit, aliter statuere non pos-
 sum. Quod autem ait, φερέμενον γὰρ ἵπ-
 πῶν μὴ οὐ τοῦ τῶν ἀντιπάλων ἄρματος, id
 sic intelligo: τοῦ προσημασμένου, id est,
 ejus, qui antevertisset, equos perterritos
 conversos, et cum impetu in Epicratis
 currum esse illatos ἐξ ἰπποτροφῆς, ut ait
 Sophocles. ἰφνιόχουμένων igitur pone se-
 quentibus interpretatus sum, ut antitheton
 τῶν προσημασμένων. Sed de re incerta pro
 suo quisque iudicio statuatur. IDEM.

Τὸ σωθῆναι] Periculo non carere ejus
 generis ludos, etiam his temporibus vidi-
 mus, et ex fictitiis Orcestis Sophoclei inte-
 rritu intelligitur in Electra, e qua bos ver-

sus adscribendos duxi: [v. 724.]

Ἐπιπτα δ' Αἰθίως ἀνδρῶς ἄστομοι
 Πᾶλοι βία φέρουσιν, ἐκ δ' ἰπποτροφῆς
 Τελαιτίας ἔκτοσ' ἱβδημὴν τ' ἔδη θρήμον,
 Μίστωκα συμπαλαίωσι Βασιλείας ὄχοις
 Κάντιψιν ἄλλος ἄλλον, ἐξ ἱνὸς κακοῦ,
 Ἐβραυε, κρήνηππτε' ὦθ' δ' ἰπποκλατο
 Ναυαγίων Κρισαίων ἰπποκίων ἰππων. id est:
 Post autem Aenianis viri effrenes
 Pulli vi ruunt: eque recedentes (id est,
 conversi)

Abvolventes sextum septimumque jam cur-
 sum

Frontes illidunt Barcaeis curricula.

Exinde alius alium ex uno malo

Vulnerabat et delabebatur, omnisque com-
 plebatur

Naufragiis Crisæus equestribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem, e
 qua hunc locum rectius fortassis intelliges.
 IDEM.

Ὅρων αὐτῶν ἰφνίον καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόν-
 τος ὑπερηγωνιακότας] Τὸ αὐτῶν neque ad
 ἱππῶς referri, neque ad spectatores, ne-
 que ad certatores, commode potest, eum
 nihil processerit. Quare expungendam
 censeo, et legendum γινέσθαι, ἐξ ἑνὸς ἰφνίον: iis
 intellectis, qui extra periculum erant.
 IDEM.

Ὅχις ἔπας ἐξεπλάγης, ἀλλὰ] Non modo
 non potuitus es: adeo non, tantum abest, ut
 etc. IDEM.

Τοῦς διευτυχηκότας] Jam ab initio usque
 prospero cursum usque, quibus nemo se con-
 trarium, ut tibi, intulerat. IDEM.

Τὰ ναυαγῶντα] Vocat etiam Sophocles

πάντας, μή τι συμπέσῃ τοιοῦτο περί σε. τοιαύτην εὐνοίαν καὶ φιλοτιμίαν ἢ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν. εἰκότως. καλὸν μὲν γὰρ καὶ τὸ καθ' ἓν τι περιβλεπτόν γενέσθαι· πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἂν τις νῦν ἔχων φιλοτιμηθεῖη.

ἦ. Δῆλον δ' ἐκεῖθεν. εὐρήσομεν γὰρ Αἰακὸν μὲν καὶ Ῥαδάμανθυν διὰ σωφροσύνην, Ἡρακλέα δὲ καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην δι' ἀνδρίαν, Γανυμήδην δὲ καὶ Ἄδωνιν καὶ ἄλλους τοιοῦτους διὰ κάλλος ὑπὸ θεῶν ἀγαπηθέντας. ὥστε ἔγωγε οὐ θαυμάζω τῶν ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας, ἀλλὰ τῶν μὴ τὸν τρόπον τοῦτον διακειμένων. ὅπου γὰρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων μετασχόντες τινὲς τῆς τῶν θεῶν οἰκίας ἤξιώθησαν, ἢ που τοῦ γ' ἀπάτων κυρίου κατακταῖντος εὐκτὸν θνητῶ φύντι φίλον γενέσθαι. δίκαιον μὲν οὖν καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους τοὺς σοὺς ζηλοῦσθαι, τοσοῦτον ὑπερέχοντός σου τῶν ἠλικιωτῶν 1411 ἀρετῇ· πολὺ δὲ μᾶλλον οὖς σὺ, ὁ τῶν τηλικούτων ἀγαθῶν ἠξιωμένος, σαυτοῦ προκρίνας ἀξίους εἶναι φίλους ἐξ ἀπάντων αἰρῆ. τοὺς μὲν γὰρ ἢ τύχη σοι μετόχους κατέστησε· ταὺς δ' ἢ σφετέρᾳ καλοκαγαθίᾳ προσυνέστησεν. οὖς οὐκ οἶδα πότερον ἐραστάς, ἢ ¹ μόνους ὀρθῶς γινώσκοντας, προσαγορευσαί χρῆ. δοκεῖ γάρ μοι καὶ καταρχαῖς ἢ τύχη, τῶν μὲν φαύλων καταφρονούσας, ταῖς δὲ τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας ἐρεδίσαι βουλευθεῖσα, τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν ² ἐξαπατηθῆναι καλὴν ποιῆσαι, ἀλλὰ πρὸς ἀρετὴν ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον.

Ζ'. Πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ διελθεῖν, αὐτοῦ καταλύσειν μοι δοκῶ τὸν ἔπαινον, δειδιῶς, μὴ καθ' ὑπερβολὴν.

¹ μήκος * σ' ἰβῶς

² ἐξαπατηθῆναι

everationem eamque vanitatem. IDEM.

Καθ' ἓν τι tria verba sunt: in uno quoriam. IDEM.

4. Ῥαδάμανθυν διὰ σωφροσύνην] Vide, num potius legendum sit δικαιώσω, ne sit παρ' ἱστορίαν. IDEM.

Τῶν μὴ τὸν τρόπον τοῦτον διακειμένων] Hoc est, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας. IDEM.

Κυρίου κατακταῖντος] Qui potius est universis, videlicet, temperantia, fortitudine, justitia, paucitudo. IDEM.

Ζηλοῦσθαι] Zelari, fortunatos judi-

cari. IDEM.

Σαυτῶ] Σαυτοῦ. IDEM. OBSOLETE.

Προσυνέστησεν] Προσυνέστησε. WOLF.

Τὰς δὲ τῶν] Τῶν. IDEM.

Καλὸν κατὰ] Καλῶν. IDEM.

Εὐδαιμονῆσαι] Εὐδαιμονῆσαι, tuam vitam facere formosam, non ut seductus, sed utilis, ut beatus es: pro quo fortassis eudaimonias eodem modo legeretur: ut laudare. IDEM.

θ'. καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀδρανείας φύσεως] Ὅστις τοὺς ἐπαινοὺς ὑπερβάλλειν τὴν ἀδρανείαν φύσιν. IDEM.

τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω. τοσούτον γάρ, ὡς εἴκειν, ἢ τῶν λόγων δύναμις ἑλαττον ἔχει τῆς ὄψεως, ὥστε τοῖς μὲν ὁρατοῖς οὐδαὶς ἀπιστεῖν ἀξιοῖ τοὺς δὲ τούτων ἐπαίνους, οὐδ' ἂν ἐλλείπωσω, ἀληθεῖς εἶναι νομίζουσι. παυσάμενος οὖν περὶ τούτων, ἤδη πειράσομαι σοι συμβουλεύειν, ἐξ ἧν ἂν ἐντιμότερον ἔτι τὸν σάου τοῦ βίον καταστήσεις. βουλοίμην δ' ἂν σε μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς μέλλουσι ρηθῆσθαι, μηδ' ὑπολαμβάνειν τοῦδ', ὡς ἄρα ἐγὼ τούτοις κέχρημαι τοῖς λόγοις, οὐ τῆς σῆς ὠφελείας ἕνεκα, ἀλλ' ἐπιδείξαις ἐπιθυμῶν, ¹[ἀλλ'] ἵνα μήτε διαμαρτῆς τῆς ἀληθείας, μήτ' ἀντὶ τῶν βελτίστων τὰ τυχεῖα ἐλάμενος, χεῖρον περὶ σαυτοῦ βουλεύσῃ. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἀφανῆ καὶ τα-
 1412 πεινῆν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ὅταν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν τοῖς δ', ὡς περ σὺ, περιβλέπτοις γεγενημένοις, καὶ τὸ παραμελῆσαι τινος τῶν καλλίστων, αἰσχύνῃ φέρειν εἶωθεν. ἔτι δ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευδέντες, καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωσαν· οἱ δὲ τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες ἢ καταφρονήσαντες, παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι. τούτων μὲν οὐκ οὐδὲν δεῖ σε παθεῖν, σκοπεῖσθαι δὲ, τί τῶν ἀνθρωπίνων μεγίστην δύναμιν ἔχει· καὶ τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντες πλεῖστ' ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ μέγιστ' ἂν βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον. οὐ γὰρ ἄδηλον, ὅτι τούτου καὶ μάλαστ' ²[ἂν] ἐπιμέλειαν ποιητέον, ὃ μεγίστην ῥοπὴν ἐφ' ³ἐκατέρων ἐργάζεσθαι πέφυκε.

ἰ. Τὴν μὲν τοῖσιν ἐν ἀνθρώποις διάνοιαν ἀπάντων εὐρῆσομεν ἠγεμονεύουσιν· ταύτην δὲ φιλοσοφίαν μόνην παιδεύσαι τε ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι δυναμένην. ἧς οἰομαί σε δεῖν

¹ Deest ἀλλ'.

² Deest ἂν.

³ ἰατέρον

'Ὅρα τοῖς' Ὀρατοῖς, vel ὡς μὲν ὅρα τις, aspectabilibus, his, quae sub aspectum oculorum cadunt. IDEM.

Σε συμβουλεύειν] Malim σοι. IDEM.

Καταστήσεις] Malim καταστήσεις, vel καταστήσεις, optativo, vel subjunctivo. IDEM.

Καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἀφανῆ] Similis in Isocratica Parmensi est sententia: τοῖς μὲν

φάυλας ἐνδέχεται τὰ τυχεῖα πρᾶττειν εἰς. IDEM.

'Ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευδέντες] Qui in aliis deliberationibus falluntur. IDEM.

Διαμαρτόντες] Διαμαρτόντες, qui abortivae, id est, contraeque institutione liberali. Potest etiam exponi, qui in errorum inducti sunt, sicut supra v. 16. ψευδέντες. IDEM.

μετασχεῖν, καὶ μὴ κατοκνήσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνάσας ἐν αὐτῇ πραγματείας, ἐνδυμούμενον, ὅτι διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχειρῆτά ἐστι, διὰ δὲ καρτερίας καὶ φιλοπονίας οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον πέφυκε. καὶ διότι πάντων ἀλογώτατόν ἐστι, πρὸς μὲν χρηματισμὸν καὶ ῥάμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν καὶ πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας, ἅ πάντα θνητὰ ἐστὶ καὶ τῇ διανοίᾳ ¹ δουλεύειν εἴωθε· τὴν δ' ἐπιστατοῦσαν μὲν τῶν ἄλλων, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν, ὄλου δ' ἡγεμονεύουσαν τοῦ εἴου, μὴ ζητεῖν 1413 ὅπως διακείσεται βέλτιον. καίτοι καλὸν μὲν καὶ διὰ τύχην ἐν τοῖς σπουδαιοτάτοις θαυμάζεσθαι· πολὺ δὲ κάλλιον, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν αὐτοῦ, μηδενὸς τῶν ἐνδόξων ἄμοισρον γενέσθαι. τῆς μὲν γὰρ ἐνίοτε καὶ τοῖς φαύλοις μετασχεῖν συνέβη· τῆς δ' οὐκ ἐστὶν ἄλλοις μετουσία, πλὴν τοῖς ἐν ἀνδραγαθία διαφέρουσιν. ἀλλὰ μὴν περὶ γὰρ τῆς φιλοσοφίας ἀκριβῶς μὲν ἕκαστα διελεῖν, ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδῶσειν· συντόμως δ' εἰπεῖν, οὐδὲ νῦν οὐδὲν κωλύσει περὶ αὐτῆς.

¹ δουλεύειν * οὐκ εἴωθε

1. Τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς] Attice pro ἰσ' ἐπιπολῆς ἐπιπολαῖα, ἢ ἐπιπολαῖα, expedita, in extremitate, seu summitate, quam superficiem vocant, herentia. IDEM.

Ἀνάλωτον πέφυκε] Similem ex Euripido, ni fallor, sententiam citat Plutarchus: πᾶν ζῆτιώμενον ἀλόγητον, ἐκείνην δ' ἀμειλίχην. Quicquid quaeritur, comprehendī potest, sed quod negligitur, id effugit. IDEM.

τὴν δ' ἐπιστατοῦσαν etc. ὅπως διακείσεται βέλτιον] Καλῶς διακείσθαι τὴν γνώμην satis nota formula. Sic Isocrates in Evagora: θαυμάζον δὲ, ἔστι τῆς μὲν ψυχῆς ἴσως τῶν ἄλλων κωλύονται τὴν ἐπιμέλειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυχερώσκει φροντιστάς, ἴσως καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχον. Demetrius eos, qui vite causa ceterarum rerum curam suscipiant, ipsam vero mentem, a qua vite totius universa ratio pendet, omnino negligentes, in rebus deinde administrandis idem plane sensus ac tenuit. IDEM.

Συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν] Sic Cicero pro Archia: 'Hæc studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perflugiunt et solatium præbent, oblectant domi, non impediunt foris, pernociant nobiscum, peregrinan-

tur, rusticantur.' Quod Demosthenes breviter τῇ διανοίᾳ attribuit, id Cicero prolixiore paraphrasi studiis adscribit. τοῖς ἔχουσιν, habentibus, id est, mente præditis, hæc est, hominibus. Qui enim vitam non habet, bellum, non homo, est. IDEM.

Ἐν τοῖς σπουδαιοτάτοις] S. ἀφρόσως, admirationi esse inter præstantissimos viros: si subintelligas κρηγυμῶσι, propter res præstantissimas in admiratione, durius videbitur. IDEM.

τῆς μὲν γὰρ] S. τύχης. IDEM.

τῆς δὲ] τῆς ἐπιμέλειας. IDEM.

Ἐν ἀνδραγαθία] Præpositio ἰν hæud scio an redundet. Nam verbum διαφέρων dativo simplici fero ac genitivo jungitur, ut Isocrates in Evagora: ταῦτόν δὲ καὶ τὸ σέματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ βίῳ διαίτηται, ἔστι etc. Ibidem sine genitivo: τυχερώσκει, τὴν ἑαυτοῦ τύχην διαφέρει. Interdum præpositiones adduntur, ut paulo infra p. 439. v. 14. πρὸς τὸ φρονεῖν εἴ περὰ τὴν ἐπιστάτην διαφέρων ἄλλοις. Isocrates in Helonæ encomio præpositionem ἰν' addit: τῶν ἰσ' ἑαυτῇ διαφέρων. Legendam autem et hic fortasse ἰσ' ἀνδραγαθία. Est igitur ἀνδραγαθία, fortitudo militaris, virtus, tropæum, præclarum facinus. ἀνδραγαθίῳ et ἀνδραγα-

ιά. Ἐν οὖν πρῶτον ἐκεῖνό σε δεῖ καταμαθεῖν ἀκριβῶς, ὅτι πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκεν, ἣ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων. ὅσω γὰρ ἀκριβεστέρους καὶ φρονιμωτέρου ἔχει τοὺς ἐφεστῶτας, τοσούτω κάλλιον αὐτὴν συγκεῖσθαι προσήκει. καίτοι τί ποτ' ἂν βουληθεῖμεν, τῆς μὲν διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλευέσθαι τεταγμένης, τῆς δὲ φιλοσοφίας ἑκατέρου τούτων ἐμπειρίαν παραδιδούσης, μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν, δι' ἧς ἀμφοτέρων τούτων ἐγκρατῶς ἔχομεν; τότε γὰρ εἰκὸς καὶ τὸν εἶον ἡμῶν μεγίστην ἐπίδοσιν λαβεῖν, ὅταν, τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνη, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία τινὶ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο γε ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρά τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. ὅλως μὲν γὰρ ἅπαντα φύσις βελτίων γίνεταί· παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν· πολὺ δὲ μάλιστα 1414 ὅσαις ἐξαρχῆς εὐφύεστερον τῶν ἄλλων ἔχειν ὑπῆρξε. τοῖς μὲν γὰρ αὐτῶν μόνον βελτίοσι γίνεσθαι, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει διενεγκεῖν. εὖ δ' ἴσθι· τὴν μὲν ἐκ τῶν πράξεων ἐμπειρίαν γιγνομένην, σφαλερὰν οὖσαν καὶ πρὸς τὸν λοιπὸν εἶον ἀχρηστώτως ἔχουσαν· τὴν δ' ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαιρῶς συγκεκραμένην. καίτοι τινὲς ἤδη καὶ δι' εὐτυχίαν πραγματίων γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν. σοὶ δὲ προσήκει τούτων μὲν καταφρονεῖν, σαυτοῦ δ' ἐπιμέλειαν ἔχειν. οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι σε δεῖ περὶ τῶν μεγίστων· οὐδ' ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι. νομιζε δὲ πᾶσαν μὲν τὴν φιλοσοφίαν μεγάλα τοὺς χρωμένους ὠφελεῖν, πολὺ δὲ μάλιστα τὴν περὶ τὰς

ἴδεσθαι, *viri fungi officio, ἀδελφί τι ποιοῦν.*
IDEM.

ιδ. τὰς ἐφεστῶτας] *Prefectos, praesides, curatores, hi sunt ipsi philosophi.* IDEM.
Τεταγμένης] *Tetragμένης.* IDEM.
τί ποτ' ἂν βουληθεῖμεν—μὴ ταύτην κατασχεῖν] *Cur ea potiri nolumus?* IDEM.
Τὰ μὲν διδακτὰ τέχνη] *Similes fere vermiculos citat Plutarchus:*

Τὰ μὲν διδακτὰ μαθάνω, τὰ ἔσπετὰ Ζεῦ, τὰ ἔσπετὰ περὶ θεῶν ἠπιστόμην.

Que doceri possunt, disco: quae inventiri. Querito: optanda quae sunt, a diis precor.
IDEM.

Ἄπαντα φύσις κ. τ. λ.] *Vid. Valokenaer. Animadv. ad Ammon. l. II. c. II. p. 90.*
Οὐδ' ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν] *Nec in re praesenti meditari. Isocrates in oratione ad Nicoclem praecipit, ἐπὶ τῶν καιρῶν διαρῶν τοὺς συμβουλεύοντας, id est, in subitiis arduisque negotiis. sed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotavimus. WOLF.*

πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμη. τῆς γὰρ γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπειρώς μὲν ἔχειν αἰσχρὸν, ἄκρον δὲ ἀγνωστὴν γενέσθαι ταπεινότερον τῆς σῆς ἀξίας· ἐν ἐκείνῃ δὲ τὸ μὲν διενεγκεῖν ζῆλωτὸν, τὸ δ' ἄμοιρον γενέσθαι παντελῶς καταγέλαστον.

ιβ'. Γνοίης δ' ἂν ἐξ ἄλλων τε πολλῶν, καὶ παραδει-
 ρήσας τοὺς πρὸ σουτοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἀνδρας. τοῦ-
 το μὲν ¹[γὰρ] Περικλέα, τὸν συνέσει πλείστον τῶν κατ'
 αὐτὸν διενεγκεῖν δόξαντα πάντων, ἀκούσεις πησιάζοντα
 Ἀναξαγόρα τῷ Κλαζομενίῳ, καὶ, μαθητὴν ἐκείνου γενόμε-
 νον, ταύτης τῆς δυνάμεως μετασχόντα. τοῦτο δ' Ἀλκι-
 βιάδην εὐρήσεις φύσει μὲν πρὸς ἀρετὴν πολλῶ χειρὸν δια-
 κείμενον, καὶ τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δ'
 ὑπεράκρως ζῆν προσηρημένον· ἀπὸ δὲ τῆς Σωκράτους ὁμιλί- 1415
 ας, πολλὰ μὲν ἐπανορθωθέντα τοῦ βιοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ
 μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων ἐπικρυψάμενον. εἰ δὲ δεῖ μὴ πα-
 λαίᾳ λέγοντας διατρίβειν, ἔχοντας ὑπογυιότεροις παραδεί-
 γμασι χρῆσθαι, τοῦτο μὲν Τιμόθεον, οὐκ ἐξ ἂν νεώτερος
 ἂν ἐπετήδευσεν, ἀλλ' ἐξ ἂν Ἰσοκράτει συνδιατρίψας ἐπραξέ,
 μεγίστης δόξης καὶ πλείστων τιμῶν εὐρήσεις ἀξιοθέντα.
 τοῦτο δὲ Ἀρχύταν τὴν Ταραντίνων πόλιν οὕτω καλῶς καὶ
 φιλανθρωπῶς διοικήσαντα καὶ κύριον αὐτῆς καταστάσαντα,
 ὡς εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν· ὅς, ἐν ἀρχῇ
 καταφρονούμενος, ἐκ τοῦ Πλάτωνι πησιάζουσι τοσαύτην
 ἔλαβεν ἐπίδοσιν. καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως ἀποβέβηκε· πο-
 λὺ γὰρ ἦν ἀτωπώτερον, εἰ τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ
 μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν, τὰ δὲ μέγιστα ἀνευ

¹ Deest γὰρ.

Τοὺς πολιτικοὺς λόγους] Sic nominat etiam precepta gerenda republicae, non tantum forenses et senatoriam dictionem. Vide vitam Isocrat. et orationem κατὰ σοφιστῶν. IDEM.

ιβ'. Ἀκούσιν] Ἀκούσις. IDEM.
 Ὑπερηφάνως] Unde etiam suspectus fuit affectu regni. IDEM.

Τὰ δὲ ταπεινῶς] Referendum hoc videtur ad familiaritates sorrarum et meretricium, et ingenii levitatem: qui se omnium moribus accommodat, nec tamen libidinis suis modum fecerit. Unde etiam apud Laodæmonios ἡ αὐτῶ ἐν γυνή, ut ait

Plutarchus. IDEM.

Ἑπιφραδέτως] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui historicos attigit. IDEM.

Καὶ κύριον αὐτῆς καταστήσαντα] M. κύριον αὐτῆς καταστάντα, omissa conjunctione, et ἀρε. ἔ in β' mutato, qui passivè usurpatur. ejus imperio positum, summa republice ad eum delata. post v. 23. pro ἀπειρῶν lege διελθῆν. et v. 25. pro ἀπαβίβηκε, ἀποβίβηκε, et pro καλῶν, καλῶ. IDEM. Pro καλῶν καλῶν legendum est. OBSERVAT.

Ἄνευ τῆς αὐτῆς τῆς ἐργασίας] Adeque hujus discipline, id est, philosophicæ,

τέχνης καὶ ταύτης τῆς πραγματείας ἠδυνάμεθα πράττειν. περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὡς παντελῶς ἀπειρώς ἔχοντός σου περὶ αὐτῶν ἐμνήσθην· ἀλλ' ἠγαυμένος τὰς τοιαύτας παρακλήσεις τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας πρῶτόν περ, τοὺς δ' εἰδότας παροξύνειν.

ιγ. Μηδὲν δὲ ὑπολάβῃς τοιούτου, ὡς ἔπρα ἔγω ταῦτα εἶρηκα, διδάξειν αὐτὸς ἐπαγγελόμενος σέ τι τούτων· οὐ γὰρ ἐν αἰσχυρθεῖν εἰπὼν, ὅτι πολλὰ μαθεῖν αὐτὸς ἐτι δεόμεναι, καὶ μᾶλλον ἀγωνιστῆς προσήμηναι τῶν¹ πολλῶν ἢ διδάσκαλος εἶναι τῶν² ἄλλων, οὐχ ὡς ἀνακείμενος δὲ ταῦτα διακροῦμαι τῆν τῶν σοφιστῶν ἐλαττωσάν δόξαν, ἀλλ' ὅτι 1416 πολλῶν τούτου ἔχον τυγχάνει τῶν τρόπων. ἐπεὶ σὺνοῖδά γε πολλὰς μὲν ἐξ ἀδόξων καὶ ταπεινῶν ἐπιφανείας διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γιγνημένους, Σόλωνά δὲ καὶ ζῶντα καὶ τελευτήσαντα μεγίστης δόξης ἡξιωμένον ὃς οὐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν, ἀλλὰ τῆς μὲν ἀνδρείας τὸ πρὸς Μεγαρέας τρόπαιον ὑπέμνημα καταλιπὼν, τῆς δ' εὐβουλίας τὴν Σαλαμῖνος ἐομεθῆν, τῆς δ' ἄλλης συνέσιως τοὺς νόμους, ὃς ἐστὶ καὶ νῦν οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων χρώμενοι διατελοῦσιν. ὅμως τοσαύτων αὐτῷ καλῶν ὑπαρχόντων, ἐπ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσπούδασεν, ἢ τῶν ἐπτα σοφιστῶν ὅπως γίνεσθαι, νομίζων τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμέναις φέρειν καλῶς ἐγκωκῶς αὐτὸ τοῦτο οὐχ ἤττον, ἢ καὶ τᾶλλα, ἐφ' οἷς διαπραγμᾶν.

ιδ. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοὶ τε παλαιῶ φιλοσοφεῖν, μεμνημένῳ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων σαυτῷ· τούτου γὰρ ἕνεκα διήλθον ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου καὶ γὰρ

1 οὐκ ἔστιν

2 ἔστιν

ante. malim tamen omni Bruciolo, καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας, legere. WOLF.

ιγ. [Ἐτι τούτων] Σί τι. IDEM.

Προήμηναι τῶν πολλῶν] M. πολιτικῶν, ut est in variis lectionibus annotatum: etsi τῶν καλῶν et τῶν ἄλλων non incommoda esset παραμυθία. IDEM.

Διακροῦμαι] Bruciolus annotavit δὲ αἰροῦμαι, ego malim διαγῶμαι. IDEM.

Πραττεῖν] Πραγματείας ταύτης, id est, ἐκ τοῦ σοφιστεῖν. IDEM. Legendum est: πραγματείας. OBERHEUS.

Τὸ πρὸς Μεγαρίας] Vide Diogenem Laert. VOL. IV.

ium in vita Solonis de simulata ejus iactantia recipiendus gratia Salamino. WOLF. Οἱ πλείστοι ἐπὶ Ἑλλήνων] Οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων. IDEM.

Τῶν ἐπτα σοφιστῶν] Solonem etiam Isocrates in oratione ἐπὶ ἀσπίδισις inter sophistas recenset. Malim tamen hic σοφιστῶν legere. IDEM.

ιδ. [Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοὶ τε παλαιῶ φιλοσοφεῖν, μεμνημένῳ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοὶ τε παλαιῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένῳ. IDEM.

Διήλθον] Lego ἔλθω. IDEM.

3 I.

περὶ αὐτῶν, οὐχ ὡς ἐκ τοῦ τῆν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν ἀνακτῆ-
σεισθαί σε προσδοκῶν, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον προτρέψω σε πρὸς
τὴν φιλοσοφίαν, εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ, μηδ', ἐπὶ
τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς μέγα φρονήσας, τῶν μελλόντων
ὀλιγορήσας, μηδ', εἰ τῶν ἐντυγχανόντων κρείττων εἶ, μη-
δὲ τῶν ἄλλων ζῆτει διευγεμεῖν. ἀλλ' ἡγού κράτιστον μὲν
εἶναι τὸ πρωτεύειν ἐν ἀπάσι· τούτου δ' ὀρεγόμενον ὀφθῆναι
μᾶλλον συμφέρειν, ἢ προέχοντα ἐν τοῖς τυχαῖσι, καὶ μὴ
καταισχύνης τὴν φύσιν, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσας τῶν ἐπι-
δων τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονούντας· ἀλλ' ὑπερβάλλεσθαι
πειρῶ τῆ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εὐνουστάτων ἐπιθυμίαν. 1417
καὶ νομίξει τοὺς μὲν ἄλλους λόγους, ὅταν ἐπικαιῶς ἔχῃσι,
ταῖς εἰπωσὶ δόξαν περιτιθέναι, ταῖς δὲ συμβουλίας ταῖς
πεισθεῖσιν ὠφέλιαν καὶ τιμὴν προσάπτει· καὶ τὰς μὲν
περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἰσθήσιν ἢν ἔχομεν δηλοῦν,
ταῖς δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων αἰρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δο-
κιμάζειν. ἐν αἷς ἅμα κρίνων, αὐτὸς κριθῆσεσθαι προσδῶκα
παρὰ πᾶσι· καὶ μὲν τὸν οὕτως ἐγκωμιάσαντά σε ἐτοιμῶς,
ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας, διὸ δὲ σὲ τε
τῶν ἐπαιῶν ἄξιον εἶναι δόξαντα, καὶ μὲν τῆς σῆς φιλίας
ἀνεπιτίμητον εἶναι.

16. Οὐχ οὕτω δ' ἂν σε προδύμεις ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν
1. παρεκάλουν, εἰ μὴ τῆς μὲν εὐνοίας τῆς ἡμῶν τούτων ἂν
σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ὤμην· τὴν δὲ πόλιν ἑάρων,
διὰ μὲν ἀπορίαν τῶν καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν τοῖς τυχαῖσι
πολλάκις χωρήμενην, διὰ δὲ ταῖς τούτων ἀμαρτίας αὐτὴν
ταῖς μεγίσταις ἀτυχαίαις περιπίπτουσαν. ἴν' οὖν ἢ μὲν τῆς
σῆς ἀρετῆς, σὺ δὲ τῶν παρὰ ταύτης τιμῶν ἀπολαύσας,
προδυμότερόν σοι παρεκελευσάμην. καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ σοὶ
νομίζω γενήσεσθαι ζῆν ὡς ἔτυχεν· ἀλλὰ προστάξειν σοι

1. * παρεκαλούμην

Ἀνακτῆσεσθαι] Redire locum in gratiam.
quoniam hic καταχρηστικῶς accipi videtur,
pro sperari favore tuo. IDEM.

Ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ] S. τὰς πα-
ραστάσις τὰς ἡμάς: si non parvi feceris mea
monita. IDEM.

Μὴ δ' εἰ τῶν ἐντυγχανόντων] Neque vero,
si etc. Est prohibendi particula τὸ μὴ,
non copulativa. IDEM.

Προέχοντα] Προέχοντα. IDEM.

Ἐτοιμῶς ἐν ἀγῶνι] Bifariam intelligi po-
test, vel, me cupide spectaturum, quodammodo
de te specimen praebeas: vel, statim fore,
qui mihi litem moveant, si te secus gesseris:
et sic accipiendum probat id, quod statim
sequitur. IDEM.

Τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον] S. bene,
mihi tua amicitia non debet crimini dari.

τὴν πάλιν τῶν αὐτῆς τι διοικεῖν, καὶ ὅσα τὴν φύσιν ἐπιφανεστέρην ἔχεις, τοσούτῳ μείζονων ἀξιώσειν, καὶ θάρττον βουλήσεσθαι πειρᾶν σου λαμβάνειν. καλὸν οὖν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην, ἵνα μὴ τότε πλημμελῆς. τὸ μὲν οὖν ἕμὸν ἦν ἔργον, εἰπεῖν ἅ σοι συμφέρειν ἠγοῦμαι πεπραχθᾶν· σὸν δὲ, βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν.

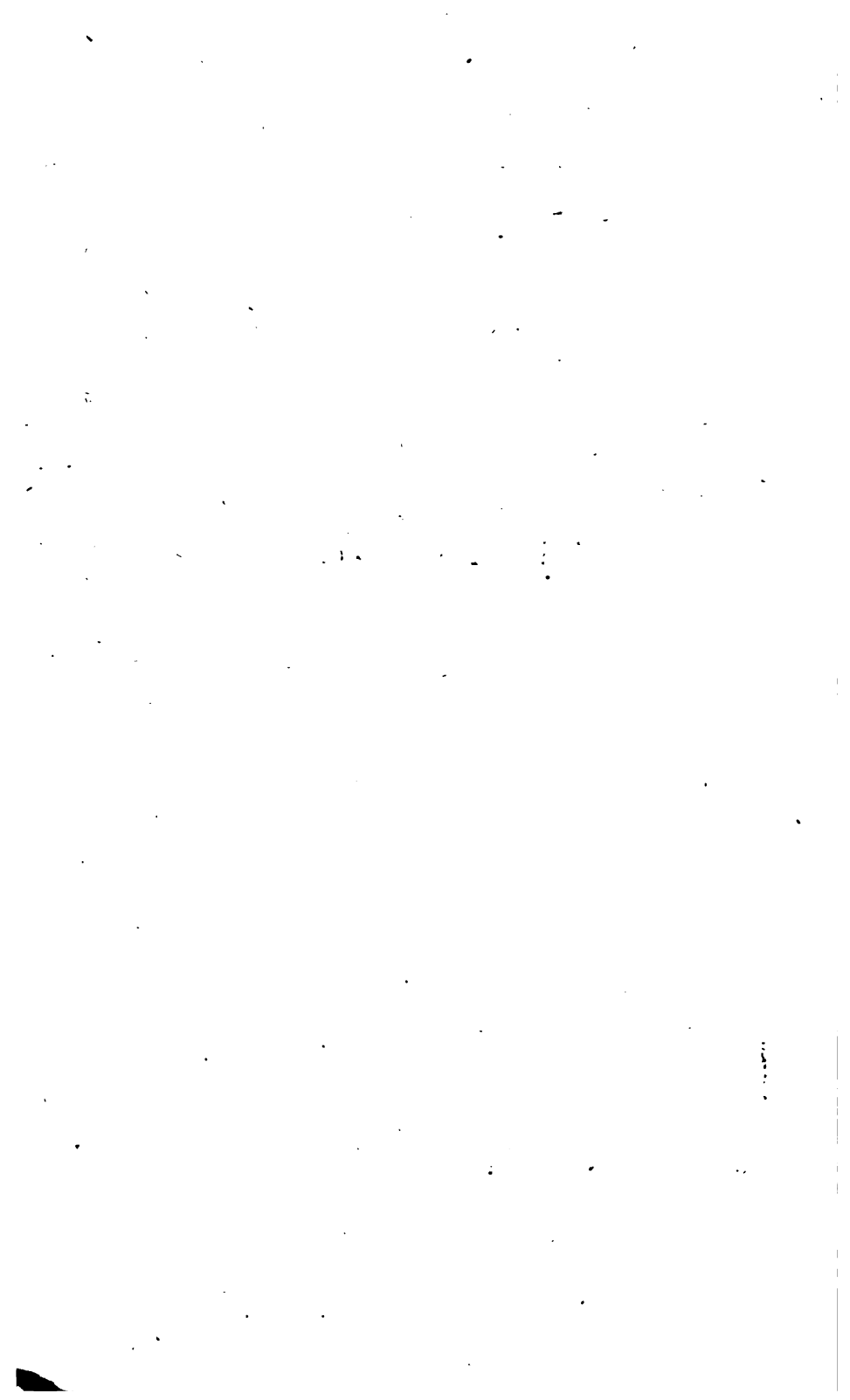
1418 15'. Προσφέρει δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ζητοῦντας οἰκειῶς πρὸς σὲ διακεισθαι, μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν, μηδ' ἐπὶ ταύτας προκαλεῖσθαι· ἀλλὰ φιλοπονεῖν καὶ σκοπεῖν, ὅπως τὸν σὸν βίον ὡς λαμπρότατον καταστήσουσιν. αὐτοὶ τε γὰρ οὕτως ἂν μάλιστα ἐπαινοῦντο, καὶ σοὶ πλείστον ἀγαθῶν αἴτιοι γένοιτο. μέμφομαι μὲν οὖν οὐδὲ νῦν οὐδένα τῶν σοὶ πλησιαζόντων — καὶ γὰρ μοι δοκεῖ τῆς ἄλλης εὐτυχίας τῆς σῆς καὶ τοῦθ' ἐν εἶναι, τὸ μηδενὸς φαύλου τυχεῖν ἔραστοῦ —, ἀλλ' οὓς ἂν τις ἔλοιτο βουλάμενος φίλους ἐκ τῶν ἡλικιωτῶν ἐκλέγεσθαι. παραινῶ μάλιστα σοὶ φιλοφρονεῖσθαι μὲν πρὸς ἅπαντας τούτους καὶ ἔχειν ἠδέως· πείθεσθαι δὲ τοῖς πλείστον νοῦν ἔχουσιν αὐτῶν, ἵνα καὶ τούτοις αὐτοῖς ἔτι σπουδαιότερος δοκῆς εἶναι, καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις. Εὐτύχει.

ant esse fraudi. IDEM.

15'. Τὸ μὲν αὐτὸν ἦν ἔργον] H¹ Bruciolus rōote omisit. IDEM.
15'. [Ἐπιπολαίους] Leves, parvi momenti,

non solidas, nec diu duraturas. IDEM.

[Ἐλαττο, βουλάμενος φίλους] Post ἔλοιτο interpungendum, comma ante φίλους delendum. IDEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ.

α.

Pag.
ed.
Reisk.
1418

ΕΙ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος προϋτίθετο, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχῶν ἅν ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφώνησαντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἅν ἤγον· εἰ δὲ μὴ, τότε ἅν καὶ αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γινώσκω, λέγειν. ἐπειδὴ δ', ὑπὲρ ὧν πολλὰ κίς εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον, περὶ τούτων κυνὶ σκοπαῖτε, ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστᾶς, εἰκότως ἅν μετὰ τούτους δοκεῖν λέγειν. εἰ μὲν οὖν εἶχε καλῶς τὰ πράγματα, οὐδὲν 1419 ἅν ἔδει συμβουλευεῖν· ἐπειδὴ δ', ὡς ἅπαντες ὁρᾷ, ἔχει δυσκολίαν, ὡς ἐκ τοιούτων, πειράσομαι συμβουλευεῖν ἃ κράτιστα εἶναι νομίζω. πρῶτον μὲν οὖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ἐγνωκέναι δεῖ, ὡς οὐδὲν, ὧν ἐποιεῖτε ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες, τοῦ λοιποῦ πρακτέον ἐστίν, ἀλλὰ πάντα τὰναντία· εἰ γὰρ ἐκεῖνα φαῦλα πεποιήκε τὰ πράγματα, τὰναντία εἰκότως βελτίω ποιῆσαι. ἔπειτα νομιστέον, οὐχ, ὅς ἅν ὑμῖν ἢ μηδὲν ἢ μικρὰ προστάτη, τούτον ὀρθῶς λέγειν — ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων ἐλπίδων καὶ λόγων εἰς πᾶν προσέληλυθε μοχθηρίας τὰ παράτα —, ἀλλ' ὅς ἅν, τὸ χαριζέσθαι παρῆς, ἃ δεῖ, καὶ δι' ὧν παυσαιμέθα αἰσχυρήν

4.] Initium hujus exordii fore convenit cum exordio primæ Philippicæ. WOLF.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀεθόντων] Plurimi solitorum. Hæc sat commode reddi nequeunt. Nam et eandem breviter Latine sermo respicit, et, si participio infinitivum, qui subintelligitur, subjicias, molesta est repetitio. Sed ego meum tenebo institutum, ut non temere ullum verbum, cuius aliqua modo vis sit, prætermittam, Lectorem oraus, ut asperitatem dictionis non tam oderit, quam veritatem interpretatiōnis amet. IDEM.

Κατὰ τούτους] Secundum hos dicere, id est, illis assentiri. Legendam μετὰ τοῦ-

τους, ut sit antitheton τοῦ πρώτος, primus, post hos. IDEM.

Ὡς ἐκ τούτων] Hoc est, δυσκολίαν ἔχοντων πραγμάτων, ut talium, hoc est, arduorum rerum, natura patitur. IDEM.

Ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες] Dum in bellando essetis. Sic Terentius: 'Ctesipho totus in amore est.' Ἐκ τούτων ὅλος ἐπὶ τοῦ ἔργου, ἢ, ἐπὶ τοῦ ἔρωτός ἐστι: vel, ἐν τῷ ἔρωτι. IDEM.

Εἰ γὰρ ἐκεῖνα] Τὰ ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν. IDEM.

Βελτίω] Scilicet τὰ πράγματα. IDEM. Προστάτη τούτων, ἔχων] Lega προστάτη, τούτων ἔχων λέγειν, mandat, cum velle dicere. IDEM.

ὀφλισκάνοντες καὶ ζημιούμενοι, ταῦτα λέγει. καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς, εἰ μὲν, ὅσα ἂν τῷ λόγῳ τις ὑπερβῆ, λυπησάι μὴ βουλόμενος, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ' ἢ τῶν λόγων χάρις, ἂν ἢ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημίαι γίνονται, αἰσχρὸν ἐστὶ φενακίζειν ἑαυτούς, καὶ μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης πράξαι ταῦτα, ἃ πάλαι ἐθέλοντάς προσήκε ποιεῖν.

β.

Οὐχὶ ταῦτα γινώσκεις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρίσταται μοι, ὅταν τὸ τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω, καὶ ὅταν τὸν τρόπον, ὃν προσφέρονται τινες ὑμῶν τοῖς ὑπὲρ ταύτης λέγουσιν, ἴδω. τὴν μὲν γὰρ πολιτείαν δημοκρατίαν, ὡς περ ἅπαντες ἴστε, ὀνομάζετε· τῶν δὲ ταναυτῆα ταύτη λεγόντων ἐνίοις ἡδῖον ἀκούοντας ὄρω. ὃ καὶ θαυμάζω τίς ποτε ἢ πρόφασις. πότερον προῖκα λέγειν ταῦτ αὐτούς οἴεσθε; ἀλλ' οἱ τῶν ὀλιγαρχῶν, ὑπὲρ ὧν οὗτοι λέγουσι, κύριοι καὶ πλείω σιωπῇ μᾶλλον ἂν δοίεν. ἀλλὰ βελτίῳ ταῦτ εἶναι τῶν ἐτέρων ὑπειλήφατε; βελτίῳ ἄρα ὑμῖν ὀλιγαρχία δημοκρατίας φαίνεται. ἀλλ' αὐτούς εἶναι βελτίους ἠγείσθε; καὶ τίς ἂν ὑφ' ὑμῶν χρηστός νομίζοιτο εἰκότως, ἐναντία τῇ καδεστῶσῃ πολιτεία δημογῶν; οὐκοῦν λοιπὸν αἰμαρτάνειν ὑμᾶς, ὅταν οὕτως ἐχῆτε τὴν γνώμην. τοῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν, ὦ ἄνδρες

1420

Καὶ ζημιούμενοι; ταῦτα λέγει] Ante ταῦτα ὄνομα ponendum. Est autem familiaris Demostheni relatiῶν prioris, antecedentia posteriore loco ponere, ἃ ταῦτα. Similis fere sententia est in 2. Olynthiaca, et oratione παρ' τῶν ἐν Χαλκιδίῳ. Ἄν ἢ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημίαι γίνονται] Sic distinguendus hic locus, ut interpungas ante ἄν; et post προσήκουσα: Μοχ v. 7. Ἰδεῖντάς lege, ab ἰδιότητι. IDEM.

β'. Παρίσταται μοι] Assistit mihi, id est, δέμαται, possum, in promptu mihi est. ut in Olynth. 5. annotavimus.

Τὸ τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω] Ambiguum est, ἢ μὴν utro referatur, ad πολιτείας-nc, an ad ἀκούσω. malo tamen exponere: audito e vobis republice nomine: quom, audito: republice vestre nomine. Sequitur etiam v. 12. τῶν πολιτείας δημοκρατίας ἰσορᾶσται, v. 13. δημοκρατίαν ἰσορᾶσται, v. 14. δημοκρατίαν ἰσορᾶσται. IDEM.

ἀκούοντας] Malim ἀκούοντας. IDEM.

Ὁ καὶ θαυμάζω τίς ἢ πρόφασις] Pro δ' ἢ; τίς τούτων. est Graeca brevitatis et εὐλαφίης: nisi forte legendum sit ὦ. IDEM.

Πότερον προῖκα] Utrum gratulatio dicere illa ipsos putatis? perstringit oratores ad vices factionis, ut largitionibus corruptos. IDEM.

Καὶ πλείω σιωπῇ] Plura etiam silentio potius darent, id est, tacentibus, quam dicentibus: et fortasse legendum σιωπῶν. Hoc non ita intelligo, ut Demosthenes in Harpali causa, Platarcho sacrore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo esse corruptos, sed etiam ineptos, ut qui illis nocent, quos defensio velint. Praestat autem tacere omnino, quam malo agi cāssam. IDEM.

Ταῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν] Sine interpunctione legendum, μὴ πάσχειν ταῦτο, ἀπὸ τῆς, μὴ εἴτω διακρίσει τῆς φ-

Ἄθηναῖοι, ὅπως μὴ ποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε· εἶτα τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ἤνικα οὐδ' ὀτιοῦν ὑμῖν πλέον ἔσται. τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ πάνθ' ὡς ἂν ἡμεῖς βουλοίμεθα ἔχειν, μήτε παρ' αὐτοῖς ἡμῖν μήτε παρὰ τοῖς συμμάχοις, ἴσως οὐδέν ἐστι θαυμαστόν. πολλῶν γὰρ τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ, καὶ πολλὰι προφάσεις τοῦ μὴ πάντα κατὰ γνώμην συμβαίνειν ἀνδράποισ αὔσι. τὸ δὲ μὴδ' ὀτιοῦν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον, ἀλλὰ τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι, τοῦτο καὶ θαυμαστόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φαβερόν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ὡς καὶ ἐγὼ κρίνω. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ πάντῶς ἔστιν αὕτη μοι τοῦ λόγου.

γ.

Ἀντὶ πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν περὶ ἂν νυνὶ τυγχάνετε σκοποῦντες, οἴμαι πάντας ὑμᾶς ἐλέσθαι. ὅτε τοῖνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει ἐδελοντὰς ἀκούειν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν βουλομένων συμβουλεύειν. οὐ γὰρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκει τις, τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε· ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω, πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν. ὥστ' ἐξ ἀπάντων
1421 ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἴρεσιν γενέσθαι.

δ.

Ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιον, ἐπειδὴ ἐφ' ὑμῖν

χίν. IDEM. Pro φυλάττεισθε, μὴ πάσχοιτε. BERGLER. Hoc autem caveatis pati ut ne detis, i. e. caveatis ne id vobis accidat ut detis. AUGER.

Ἦνικα οὐδὲν ὑμῖν πλέον ἔσται.] Quando vobis nihil plus erit, id est, ἤνικα οὐδὲν ἀφάλλου, cum intellectu erroris nihilo vobiscum agatur melius. D. Basilus huic formule dativum participii addit: Ἐταν οὐδὲν ἔσται πλέον ἀνισμέτους. WOLF.

Τὸ δὲ μὴδὲν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.] At rei proorsus nullius participem esse populum, id est, sublatam esse populi auctoritatem. Potest etiam exponi: Illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hinc malis remedium quaerit, etc. Sic verbo μεταλαμβάνων usus est Isocrates in Panathenaeico: καὶ μηδὲς ὑπολάβῃ με ταῦτ' ἐμπελάει περὶ ταύτης, ἢ ἀναγκασθέντες μετ-

VOL. IV.

ελάβομεν. Nec vero de ea me republica quisquam dixisse haec existimet, quam coacti pro altera sumus amplexi. Dubitari tamen potest, an ibi legendum sit potius μεταβάλομεν, a μεταβάλλω, non a μεταλαμβάνω, quod Hesychius μεταλαγχάνω καὶ μετήγω exponit. IDEM. Populum vero nullius rei esse participem. AUGER.

Τὸς ἀντιπράττοντας περιεῖναι.] S. τῷ δήμῳ. eos, qui populo adversantur, superiores esse, vel superstites, non tolli e medio. Nam utraque est verbi περιεῖναι significatio. WOLF.

γ.] Hoc est primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. Lego et hic v. 16. ἰθαλλοτὰς, ἐξυπνοῦς. pro αἰτύως ibid. fortasse legendum ἀπάστων τοῦ βουλομένου. IDEM.

δ.] Ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Aldinus co-

3 II

ἔστιν ἐλῆσθαι τῶν ῥηθέντων ὃ τι ἂν ἐούλησθε, ἀπάστων ἀκούσαι· καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἀνδρωπον τοῦτο μὲν μὴ λέγειν ὀρθῶς, ἕτερον δὲ τι· ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν, τάχ' ἂν δυσχεράναντες πολλῶν χρησίμων ἀποστερηθεῖτε· ἐκ δὲ τοῦ μετὰ κόσμου καὶ σιγῆς ἀκούσαι, καὶ τὰ καλῶς ἔχοντα ἅπαντα ποιήσετε, καὶ δοκῆ τις παραληρεῖν, παραλείψετε. ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' εἴωθα μακρολογεῖν, οὐτ' ἂν, εἰ τὸν ἄλλον εἰώθειν χρόνον, νῦν ἂν ἐχρησάμην ταύτῃ, ἀλλὰ, ἃ συμφέρειν ὑμῖν νομίζω, ταῦτα, ὡς ἂν δύνωμαι, διὰ βραχυτάτων ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. ὀρῶ μὲν γὰρ, ὡς ἂνδρες Ἀθηναῖοι, παντάπασιν πρόδηλον ὂν, οὐς τε ἂν ἀκούσητε λόγους ἡδέως, καὶ πρὸς οὐς οὐκ οἰκείως ἔχετε· οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν λέγειν ἅ τις οἶεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαι τι βουλομένων εἶναι νομίζω, τὸ δ' ὑφίστασθαι, περὶ ὧν πέπεικεν ἑαυτὸν συμφέρειν τῇ πόλει, καὶ θορυβηθῆναι καὶ ἄλλο τι βούλησθ' ὑμεῖς, εὐνου καὶ δικαίου παλίτου τοῦτο κρίνω. βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς, εἰ καὶ μηδὲ δι' ἐν τῶν ἄλλων, δι' ἐκεῖνο ὑπομείναι τοὺς λόγους ἀμφοτέρων, ἵν', εἰ μὲν ὀρθότερον φανῆ τις λέγων ὧν ὑμεῖς ἠρμήκατε, χρῆσθησθε ταύτῃ· ἂν δ' ἀπολειφθῆ καὶ μὴ δύνηται διδάξαι, δι' αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ δι' ὑμᾶς οὐκ ἐθέλοντας ἀκούειν, τοῦτο πεπονθέναι δοκῆ. ἔτι δ' οὐδὲ πάθοιτ' ἂν ἀηδὲς οὐδὲν τοιοῦτον, εἰ πολλὰ τινος ληροῦντος ἀκούσαίτε, ἢ εἰ τῶν δεόν-

dex habet ἔστι δι, ᾧ. Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, sive novum hic exordium facias, sive cum superiore, (quod quidem non inepte fieri potest) conjungas. Ego in iis, quae separavi, particulas connectentes, ὅν, δι, et similes, delevi. IDEM.

Ἀπάστων ἀκούσαι] S. τῶν βουλομένων συμβουλεύσασθαι. IDEM.

Καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνει] M. ἂν συμβαίνει, vel συμβαίνει per u. IDEM.

ἕτερον δὲ τι] S. ἑρῶς. IDEM.

Ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν] Hoc est, τὸ θορυβεῖν καὶ δυσχερᾶναι. dum tumultuamini, et fastiditis ea, quae dicuntur. Nihil opus est subtiliter disputare, utrum τὸ θορυβεῖν antecedit, et τὸ δυσχερᾶναι sequatur, an τὸ δυσχερᾶναι causa sit τοῦ θορυβεῖν, cum utraque conjungi solent. IDEM.

Παραλείψετε] Παραλείψετε legendum per u, a παραλείπειν, non per u, a παραλαμβάνειν: quorum verborum tempora, quae u et u habent, crebro permutantur. IDEM.

Ὀρῶ μὲν, ὡς ἂνδρες Ἀθηναῖοι] Videtur hic novum esse exordium. Fel. legit ἑρῶν μὲν γὰρ, ut cum superiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὀρῶ, alioqui, cum sequatur οὐ μὲν ἀλλὰ, v. 12. esset ἀπανταπόδοτον. IDEM.

Οὐς τε ἂν ἀκούσητε λόγους ἡδέως] Atticum pro ὧν τε λόγων. IDEM.

Ἄ τις οἶεται χαριεῖσθαι] Ea dicere, quibus te gratiam initurum putes. IDEM.

Ἐφίστασθαι περὶ ὧν] Περι εἰρήσων, i. Sustinere propter ea, quae prodesse putet, sive explodi, sive quid vobis aliud visum fuerit. IDEM.

Καὶ ἄλλο τι βούλησθ' ὑμεῖς] F. A. ἰσομήτριν. IDEM.

Χρῆσθησθε ταύτῃ] Malim χρῆσθαι, vel χρῆσθε, propter particulam ἵνα. IDEM. M. χρῆσθησθε. AUGER.

Ἀηδὲς οὐδὲν τοιοῦτον] Malim τοιοῦτον. particulam οὐδὲν non puto rejiciendam, tametsi οὐδὲ negatio precessit. Sed duriuscule coherent τοιοῦτον ἢ si. F. τοιοῦτον.

1422 των τι λέγειν ἔχοντά τινα εἰπεῖν κωλύσαίτε. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ δοκιμαζέειν ὀρθῶς ἅπαντ' ἐστὶ, μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γιγνώσκειν, πρὶν μαθεῖν, ἄλλως τε καὶ συνειδότες πολλαίς ἢ ἢ πολλοὺς μετεγνωκότας. ἂν τοίνυν ὑμεῖς ταῦθ' ὑπάρξῃτε νῦν πεπεισμένοι, οἶμαι μετὰ βραχέων λόγων καὶ αὐτὸς ἂν τι λέγειν εἰκότως¹ δοῦναι καὶ ὑμῖν τὰ βέλτιστα φαίνεσθαι λέγων.

ε.

Πολλῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγων εἰρημένων παρὰ πάντων τῶν συμβεβουλευκότων, οὐδὲν ὑμᾶς νῦν ὀρῶ ὄντας ἐγγυτέρω τοῦ, τί πρακτέον, εὐρῆσθαι, ἢ πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῆναι. αἴτιον δὲ τούτου ταῦτό, ὅπερ, οἶμαι, τοῦ κακῶς ἔχειν τὰ ὅλα. οὐ γὰρ παραινοῦσιν ὑμῖν ὑπὲρ τῶν παρόντων οἱ λέγοντες· ἀλλ' ἐαυτῶν κατηγοροῦσι καὶ λαϊδοροῦνται, ὡς μὲν ἐγὼ κρίνω, συνεδίζοντες ὑμᾶς ἀνευ κρίσεως, ὅσων εἰσὶν αἴτιοι κακῶν, ἀκούειν, ἴν', ἂν πατ' ἄρα εἰς ἀγῶνα καθιστῶνται, μηδὲν ἠγούμενοι καινὸν ἀκούειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀργισθε πολλαίς, πραότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γιγνησθε τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς. τὴν μὲν οὖν αἰτίαν, δι' ἣν ταῦτα ποιοῦσιν, ἴσως ἀνόητον ἀκριβῶς ζητεῖν εἴη ἂν ἐν τῷ παρόντι· ὅτι δὲ ὑμῖν οὐχὶ συμφέρει, διὰ ταῦτα ἐπιτιμᾶ. ἐγὼ δ' αὐτε κατηγορήσω τήμερον οὐδενός, οὔτε ὑποσχέσομαι τοιοῦτο οὐδὲν, ὃ μὴ παραχρηῖμα ἐπιδείξω, οὐδ' ὅλως τῶν αὐτῶν τούτοις οὐδὲν ποιήσω· ἀλλ' ἂ βέλτι-

¹ δοῦναι

etc. *don ei.* WOLF. M. *don ei.* AUGER. "Ἄλλως τι καὶ συνιδότες] Pro συνιδότες, ἰσπεδὴ συνιδάτε, praesertim cum noveritis. WOLF.

Μετεγνωκότας] Mutasse sententiam. IDEM. Ἀπιλήθεο] Lege ἂν τι λέγων, tribus verbis. IDEM.

ἢ. Παρὰ πάντων τῶν συμβεβουλευκότων] Ab his, M. *apri*, de his, quae acciderunt, vel de euentis. Sed legendum censeo συμβεβουλευκότων. IDEM.

Ὅπτας ἐγγυτέρω τοῦ, τί πρακτέον, εὐρῆσθαι] Esse propiora, ut, quid agi debeat, inuentum sit, id est, nihilo propius accessisse ad inventionem, vel, aequae longe abesse ab ejus inuentione, quod fieri conueniat, etc. IDEM.

Ἀναβῆναι] Videtur idem esse, quod ἂν

βῆναι, *adscendisse*. Unde et Κόρυς καὶ Ἄλεξάνδρου ἀνάβασις dicitur a Xenophonte et Arriano descripta expeditio contra Persas: et Plutarchus in vita Demosthenis: τῷ δ' ἀνοθῆν ἐκ Ζοῖων καὶ Ἐμβατάων ἰσκατῆς χροσίου γεγονός. Unde apparet, verbum ἀναβαίνειν de loco editiore proprie intelligi. Et Isocrates in Panegyrico de Persis loquens: Ταγαρῶν, inquit, ὁ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ βάλαπταν, οὐς καλοῦσι σατράπας, οὐ καταρχήσουσι τὴν ἐκείνων κείδυσιν. IDEM.

Ἐαυτῶν κατηγοροῦσι] Id est, ἀλλήλων, mutuo accusant, vel, se inuicem. IDEM.

Ὅτι δὲ ὑμῖν] Quis uero uobis non confert, scilicet, aures praebere uilitigatori- bus. IDEM.

Τῶν αὐτῶν τούτοις οὐδὲν] Nihil eorandem

ξάν γιγνωμένην αὐτοῖς, ἱκανὴν φιλοτιμίαν ἠγεῖσθαι· ἐγὼ 1495
δὲ νομίζω χρῆναι τὸν τῇ πόλει περὶ πραγμάτων ἐπιχει-
ροῦντα συμβουλεύειν, μᾶλλον, ὅπως τὰ δοξάντα συνοίσει,
σκοπεῖν, ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι χάριν ἔξωσι. δεῖ γὰρ
ταῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι, συμφεροντός τινος ἔργου
πρᾶξιν προσεῖναι, ἵνα μὴ νῦν μόνον, ἀλλ' ἀεὶ τὰ ῥηθέντα
καλῶς ἔχη.

θ'.

Εἰ μὲν ἐγνώκατ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί βέλτιστον ὄν
τυγχάνει πρᾶξαι περὶ τῶν παρόντων, ἀμάρτημα τὸ συμ-
βουλεύειν προτιθέναι· ἃ γὰρ αὐτοί, πρὶν ἀκούσαι, δοκι-
μάζετε συμφέρειν, τί δεῖ ταῦτα ἀκούοντας μάλιστα ἐνοχλεῖ-
σθαι; εἰ δὲ σκοπεῖτε καὶ βουλευέσθε, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησο-
μένων δοκιμάσαι δεόν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει τὸ κωλύειν τοὺς βου-
λομένους λέγειν. παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως ἀποστειροῦσθε
ἐκ τοῦ τοῦτο παιεῖν, εἴ τι χρήσιμον ἐντεθύμηται· τοὺς δ',
αἰφάντας ἃ τυγχάνουσιν ἐγνωκότες, ὧν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴ-
ονται, ταῦτα ποιεῖτε συμβουλεύειν. ἔστι δὲ ἀμαρτάνειν
μὲν βουλομένων, τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βού-
λεσθε, λέγειν· βουλευομένων δὲ, ἀκούσαντας ἃ γινώσκει,
σκοπεῖν, κἂν τι καλῶς ἔχη, χρῆσθαι. λέγω δὲ ταῦτα,
οὐκ ἐναντία τοῖς ὑμῖν ἀρέσκουσι μέλλων παραινεῖν· ἀλλ'
ἐκείνο εἰδὼς, ὅτι, ἂν μὲν μὴ θελήσητε τῶν ἀντιλεγόντων
ἀκούσαι, ἐξηπατηῆσθαι φήσουσιν ὑμᾶς, ἂν δ' ἀκούσαντες
μὴ πεισθῆτε, ἐξηληλεγμένοι παραχρῆμ' ἔσονται τὰ χεῖρα
παραινοῦντες.

ι.

Οἶομαι πάντας ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γινώσκειν,
ὅτι οὐ κρινοῦντες ἤκετε σήμερον οὐδένα τῶν ἀδικούντων, 1496
ἀλλὰ βουλευσόμενοι περὶ τῶν παρόντων. δεῖ τοίνυν τὰς μὲν
κατηγορίας προσέσθαι πάσας, καὶ τότε ἐν ὑμῖν λέγειν καθ'

β'. Ἀμάρτημα τὸ συμβουλεῖν προτιθέναι.]
Erratum fuerit, conuocare spatium, propo-
nere deliberationem, dare consulendi pote-
statem. IDEM.

γ'. ὡς δοκιμάσαι δεῖν] Quasi probandum sit.
IDEM.

τὸς βουλομένους λέγειν] Quae sequuntur.

v. 15. sic legenda sunt: παρὰ μὲν γὰρ τῶν
ὅλως ἀποστειροῦσθε ἐκ τοῦ τοῦτο παιεῖν, etc. et
postea v. 17. pro αὖν τα λέγε εἰπτε. IDEM.

ι. Κατηγορίας προσέσθαι] Accusationes adji-
cere. malim ὑπερεῖσοθαι, differre, in altum
tempus referre. IDEM.

Καθ' ἑνὸς κρίνετε] Contra quos. malim

ὅτου πέπεικεν ἕκαστος ἑαυτὸν, ὅταν τινὰ κρίνωμεν· εἰ δὲ τίς τι χρήσιμον ἢ συμφέρον εἰπεῖν ἔχοι, τοῦτο νῦν ἀποφαι-
νέσθω. τὸ μὲν γὰρ κατηγορεῖν, τοῖς πεπραγμένοις ἐγκα-
λούντων ἐστί· τὸ δὲ συμβουλευεῖν, περὶ τῶν παρόντων καὶ
γενησομένων προτίθεται. οὐκοῦν οὐ λοιδορίας οὐδὲ μέμψεως
ὁ παρῶν καιρὸς, ἀλλὰ συμβουλῆς, εἶναί μοι δοκεῖ. διὸ πε-
ράσομαι μὲν φυλάξασθαι, ὃ τούτοις ἐπιτιμῶ, μὴ παθεῖν
αὐτὸς· συμβουλεύσαι δὲ, ἃ κράτιστα νομίζω περὶ τῶν
παρόντων.

ια.

Οὐδένα ἀντειπεῖν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζω, ὡς οὐ
κακοῦ πολίτου καὶ φαύλου τὴν γνώμην ἀνδρός ἐστίν, οὕτω
τινὰ μισεῖν ἢ φιλεῖν τῶν ἐπὶ τὰ κοινὰ προσιόντων, ὥστε
τοῦ τῆ πόλει βελτίστου μὴδὲν φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν
πρὸς ἐπήρειαν, τὰ δὲ πρὸς φιλονεικίαν δημηγορεῖν· ἃ ποι-
οῦσιν ἔτιοι τῶν δευρὶ παριόντων. ἐγὼ δὲ τούτοις μὲν τοσοῦ-
τον ἂν εἴποιμι, ὅτι μοι δοκοῦσιν, οὐδ' εἴ τι πεποιθήκασι τοι-
οῦτον, μέγιστα ἡμαρτηκέναι, ἀλλ', ὅτι δηλοῦσιν οὐδὲ ποτ'
οὐδὲ πάσασθαι παρεσκευασμένοι· ὑμῖν δὲ παραινῶ, μὴ,
προϊεμένους ὑμᾶς αὐτούς, ἱκανὸν τοῦτο νομίζειν, δίκην,
ὅταν ὑμῖν δόξη, παρὰ τούτων λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ τούτους,
ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, κωλύειν, καὶ αὐτούς, ὡς περ ὑπὲρ πό-
λεως προσήκει, βουλευομένους, τὰς ἰδίας ἀνελόντας φιλονει-
κίας, τὸ κοινῇ βελτίστον σκοπεῖσθαι, ἐνθυμωμένους, ὅτι
1427 οὐδεὶς, οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι, τῶν νόμων, ἐφ'
οἷς ὑμεῖς ἐστέ, ¹ ἀξίόχρεώς ἐστι διαφθαρέντων δίκην δοῦναι.

ιβ.

Ἴσως ἐπίφθονον ἂν τισιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δόξειεν
εἶναι, εἴ τις ὦν ἰδιώτης καὶ τῶν πολλῶν ὑμῶν εἷς, ἐτέρων
συμβεβουλευκότων, οἱ καὶ τῷ πάλαι πολιτεύεσθαι καὶ

¹ ἀξίόχρεός ἐστι

καθ' ἑ, τι, prout utique fuerit. IDEM.
τῶς πτωγαγμένοις] Malim τῶν τῶς.

IDEM.
ια. Οὐ τί] Οὐτῶ. IDEM.
τοῦ τοσοῦτον] τοῦ delendum. IDEM.
προσῆκει] Προσῆκει. IDEM.

Ἄξιόχρεός ἐστι] Sententia est, everatio-
nem legum rem esse tantam, ut nullo sa-
tis magno supplicio coerceri possit et
vindicare, neque, etiamsi multa irrogetur
delinquenti, propterea quicquam consul-
tum esse reipublicæ. IDEM.

τῷ παρ' ὑμῖν δόξαν ἔχειν προέχουσι, παρελθὼν εἴποι· ὅτι οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγυὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γινώσκειν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐγώ γε οὕτω σφόδρα ¹ οἶμαι μᾶλλον ὑμῖν συμφέροντα εἶναι τούτων, ὥστε οὐκ ὀκνήσω πάντα, ἃ τυγχάνουσιν εἰρηκότες, ἄξια μηδενὸς εἶναι φῆσαι· νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς ὀρθῶς ἂν ποιεῖν, εἰ μὴ τὸν λέγοντα, ἀλλὰ τὰ συμβουλευόμενα, σκοποῖτε. δεῖ γάρ, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν παρ' ὑμῶν εὐνοίαν μὴ τισὶν, ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα αἰεὶ λέγουσιν, ὑπάρχειν.

ιγ'.

Βουλοίμην ἂν ὑμᾶς, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσέχοντας, ἃ μέλλω λέγειν, ἀκοῦσαι· καὶ γὰρ ἔστιν οὐ μικρά. ἐγὼ θαυμάζω, τί δὴ ποτε, πρὶν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῆναι, ὅτῳ τις ἂν ὑμῶν ἐντύχη, οὗτος εὐπόρως εἰπεῖν ἔχει, δι' ὧν ἂν τὰ παρόντα πράγματα βελτίω γένοιτο, καὶ πάλιν αὐτίκα δὴ μάλα, εἰάν ἀπέλθῃτε, ὁμοίως ἕκαστος εἴρῃ τὰ δέοντα· ἐν δὲ τῷ περὶ τούτων σκοπεῖν ὄντες καὶ συνειλεγμένοι, πάντα μᾶλλον, ἢ ταῦτα λεγόντων τινῶν ἀκούετε; ἄρα γε, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γυνῶναι μὲν ἔστιν ἐκάστῳ τὰ δεόντ' ὑμῶν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἐπίσταται, ποῶν δ' αὐτὸς ἕκαστος οὐ χαριεῖται; καὶ ἴδια μὲν, ὡς ἄρα αὐτὸς ² ἐτοιμῶς τὰ βέλτιστα πράττειν δόξων, τοῖς ἄλλοις 1428 ἐπιτιμᾶ· κοινῇ δ' εὐλαβεῖται τὰ τοιαῦτα ψηφίζεσθαι, δι' ὧν ἐν τῷ λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων ἄπαντες ἔσεσθε; εἰ μὲν τοίνυν μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἤξειν, ὃς εἴσω τῆς εἰρηνείας ἀφίξεται ταύτης, καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διαάγειν· εἰ δὲ τὰ πράγματα ὁρᾷτε ἐγγυτέρω

¹ οἶμαι

² ἐτοιμῶς

ιβ'. Ὅτι μόνον] Ὅτι οὐ μόνον lege. IDEM. Ἄλλ' οὐδ' ἐγγυὺς εἶναι] Sed nec prope esse recte sentiendū, id est, multam abesse, ut recte sentiant. IDEM.

Ὡσπερ ἐκ γένους] Tanquam e familia vel genere, hoc est, hereditariam. IDEM. ιγ'. Βουλοίμην τῶν ἂν] Tān recte videtur omitti, alioqui hoc erit cum superiore conjungendum. IDEM.

Καὶ τὰ τῶν ἄλλων] S. Ἴργα τὰ προσέειπεν ταῖς ἄλλαις. Quid alii praeclare debeant. IDEM. Subaudi εὐρήματα, et eo quae alii in-

venerunt. Ibidem ὑμῶν coheret cum ἐκάστῳ. et ποῶν, faciens, i. e. proloquens in suggesta. AUGER.

ιδε] Καὶ ἴδια. WOLF.

Ἐπιτιμᾶν, εὐλαβεῖσθαι] Malim ἰστιμᾶν, εὐλαβεῖσθαι. IDEM.

Καθικόντων ἀπαντες ἴσοσθε] Censeo legendum: καθικόντων ἀπαντες διαπεπραγμένοι, vel σπουδαῖοι ἴσοσθε. IDEM.

Ὅς εἴσω τῆς εἰρηνείας] Quod intra istam dissimulationem veniat, id est, interpellat, abjicere cogat. IDEM.

προσάγοντα, δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μά-
χησθε, ἀ πόρρωθεν ἔξεστι φυλαίξασθαι, καὶ τοὺς νῦν πε-
ρισφθέντας, ἐφηδομένους ὑστερον ἔχητε, οἷς ἂν πάσχητε.

ιδ'.

Περὶ μὲν τῶν παρόντων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πραγμά-
των τῇ πόλει, καίπερ οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ, οὐ πάνυ μοι δο-
κεῖ τῶν χαλεπῶν εἶναι ζητῆσαι, τί ἂν τις πράξας βελτίω
ποιήσκειν. ὃν τινα ¹ μέντοι χρῆ τρόπον πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν πε-
ρὶ αὐτῶν, τοῦτο παμπόλλην δυσκολίαν ἔχειν νομίζω, οὐχ
ὡς οὐ συνησόντων ² ὅ τι ἂν τις λέγη, ἀλλ' οὕτω πολλὰ καὶ
ψευδῆ καὶ πάντα μᾶλλον, ἢ τὰ βέλτιστα τοῖς πράγμασι,
συνειδίσθαι μοι δοκεῖτε ἀκούειν, ὥστε δέδοικα, μὴ τῷ τὰ
νῦν βέλτιστα εἰπόντι, ἢν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσῆκεν
ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, ταύτην ἀπενέγκασθαι
συμβῆ. ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς πολλάκις, οὐ τοὺς αἰτίους τῶν πρα-
γμάτων μισοῦντας, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ αὐτῶν εἰ-
πόντας τι πρὸς ὑμᾶς. οὐ μὲν ἀλλὰ καίπερ οὕτως ἀκριβῶς
ταῦτα λογιζόμενος, ὅμως οἶμαι πάντα παρεῖς τᾶλλα
περὶ αὐτῶν τῶν παρόντων, ἀ κράτιστα νομίζω, λέγειν.

ιε'.

Ἐβουλόμην ἂν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἢ πρὸς τοὺς
ἄλλους ἀπαντας εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπία,
1429 ταύτη καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς χρῆσθαι· νυνὶ δὲ ἀμείνους
εἰστέ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς
συμβαίνοντων φροντίζειν. ἴσως μὲν οὖν αὐτὸ τοῦτό τις ἂν
φῆσειε, μέγιστον ἔβαινον φέρειν τῇ πόλει, τὸ μηδενὸς ἕνεκα

¹ μέντοι] δι

² ὅταν τις

Προσάγοντα] Προσάγει εἰ πολέμῳ διακου-
ταρ hostes, cum exortatum admovent.
Lexi etiam queat προσάγοντα. IDEM. προσά-
γοντα sensu passivo vel neutrali, quasi es-
set προσάγοντα vel προσάγοντα. AUGER.
ιδ'. Περὶ μὲν τῶν παρόντων] Pluraque sumta
ex oratione sup̄ συντάξας. WOLF.

Οἷα ἄς εὐ συνείηται, ὅταν τις λέγῃ] Πα-
ρὰ τὸ συμβῆμα. Non quasi non utilia dictu
fuerint sint. Sed malim συνείηται, παρὰ

VOL. IV.

τὸ συμβῆμα. Non quin intellecturi sint. Ita
enim sententia postulat. Etiam S. Olynth.
tribuit Atheniensibus intelligendi acumen,
sed cum ignavia, hic vero cum perversi-
tate conjunctam. Vidēs, non litera per-
mutata, αὐ ἀπὸ τοῦ ε, quantum discrimen
faciat? IDEM.

Ἄλλὰ τίς ὑστάτους] Belle inter se re-
spondent, αἰτίους, ὑστάτους, ἀμείνους.
IDEM.

3 N

κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προηγήσθαι· ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ τὴν δόξαν εἶναι νομίζω κατὰ τῆς πόλεως καὶ βούλομαι, καὶ κεῖνο δ' ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι, ἴσην πρόνοιαν τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων, ποιεῖσθαι, ἵνα μὴ φιλάνθρωποι μόνον, ἀλλὰ καὶ νοῦν ἔχοντες φαίνησθε.

ις'.

Ἴσως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσήκει τῷ βουλομένῳ τι παραινεῖν ὑμῖν, οὕτω πειρᾶσθαι λέγειν, ὡς καὶ δυνήσεσθε ὑπομεῖναι· εἰ δὲ μὴ τοῦτ', ἀφέντα τοὺς ἄλλους ἅπαντας λόγους, περὶ αὐτῶν, ὧν σκοπεῖτε, συμβουλευεῖν, καὶ ταῦθ' ὡς διὰ βραχυτάτων. οὐ γὰρ ἐνδεία μοι δοκεῖτε λόγων οὐδὲ νῦν ὄραν τὰ πράγματα πάντα λελυμασμένα, ἀλλὰ τῷ τοὺς μὲν ἑαυτῶν ἕνεκα δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι, τοὺς δὲ μήπω τούτου δεδωκότας πείραν, μᾶλλον, ὅπως εὐ δόξουσι λέγειν, σπουδάξουσιν, ἢ πῶς ἔργον, ἐξ ὧν λέγουσί, τι συμφέρον πρᾶχθήσεται· ἐγὼ δ', ἵνα μὴ λάθω τούναντίον, οὗ φημί δεῖν, αὐτὸς ποιῶν, καὶ πλείω περὶ τῶν ἄλλων λέγων, ἢ περὶ ὧν ἀνέστην ἐρῶν, ἀφείς τᾶλλα πάντα, ἃ παραινῶ, καὶ δὴ πειράσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.

ιζ'.

Δοκεῖτέ μοι δικαίως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσέχειν τὸν νοῦν, εἴ τις ὑπόσχοιτο ὑμῖν ταῦτά δίκαια καὶ συμφέροντα 1430 δεῖξιν ὄντα, ὑπὲρ ὧν βουλευόμεθα. ἐγὼ τοίνυν ¹ οἶμαι τούτο ποιήσειν οὐ χαλεπῶς, ἂν ὑμεῖς βραχὺ τί μοι πεισθῆτε πάνυ. μὴ πᾶνθ', ὡς ἕκαστος ἔχει γνώμης ὑμῶν περὶ τῶν

¹ οἶμαι.

ι. Ταύτην τε ἀληθῆ] Similem sententiam in Panegyrioo habet Isocrates, cui Demosthenes opportune hic illud pervulgatum adjungit, μισῶ σοφιστῆν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός. IDEM.

ις'. Παραινεῖν] Μᾶλο παρααινῶν. IDEM. Ταῦτ' ἀφέντας] Lego: si δὲ μὴ, τὸτ' ἀφέντα. Sin minus, tum omissis. IDEM. Est in vulgatis; si δὲ μὴ τοῦτ', ἀφέντα etc., quod malim. AUGER.

Μήπω τούτου δεδωκότας πείραν] De qui-

bus id nondum compertum est. Sententia est, veteres magistratus emolumenta, novitios gloriam habere propositam, nostros spectare utilitatem publicam. WOLF.

Εὐδοξοῦσι] Lego εὐ ἔξουσι. IDEM.

Τῶν ἄλλων] In neutro, de aliis rebus ac de iis de quibus agitur. AUGER.

Ἄ παρααινῶ] Quid si ἄπει ἀβῶ, ea, quae probo, legas? WOLF.

ιζ'. Ἀν ὑμῖν] Quae sequuntur, sic legi et distingui velim: βραχὺ τί μοι πεισθεῖτε

παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπεισθῶ, ἀλλ', εἰὰν παρὰ ταῦτά τι συμβαίῃη λέγεσθαι, σκοπεῖτω, πάντα ὑπομείνας ἀκοῦσαι· εἴτ', εἰὰν ὀρθῶς εἰρησθαί τι δοκῇ, χρῆσθω. οὐ γὰρ ἥττον ὑμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων τὸ κατορθωθῆναι ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος. ἢ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς ἐστὶ, μὴ βεβουλεύσθαι, πρὶν ἐξ ἂν δεῖ βουλευσασθαι ἀκοῦσαι. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος, τοῦ τ' ἐπικυρῶσαι τὰ δοκοῦντα, καὶ τοῦ σκέψασθαι τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν.

17.

Μεθ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρελήλυθα βουλευόμενος, πρότερον χρῆ με λέγειν, ἢ μή· διὸ δ' αὐτὸς τοῦτ' ἀπορῶ κρίναι, φράσω πρὸς ὑμᾶς. ἀναγκαῖον εἶναι μοι δοκεῖ τῷ μῆδ' αὐτῷ μῆτε τισὶ χαρίσασθαι βουλομένω, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν εἰπεῖν ἃ πέπεικεν ἑαυτὸν μάλιστα συμφέρειν, καὶ συνεπειῖν ἃ καλῶς λέγουσιν ἀμφότεροι, καὶ τουναντίον ἀντειπεῖν ὅσα μὴ δίκαια ἀξιοῦσιν. εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ὑπομείνατε ἀκοῦσαι ταῦτ' ἀμφότερα διὰ βραχέων, πολλῶ βέλτιον ἂν περὶ τῶν λοιπῶν βουλευσασθε· εἰ δὲ πρὶν μαθεῖν ἀποσταίητε, γένοιτ' ἂν ἐμοὶ μῆδ' ἑτέρους ἀδικοῦντι πρὸς ἀμφοτέρους διαβεβλήσθαι. τοῦτο δ' οὐχὶ δίκαιός ἐμι παθεῖν. εἰὰν μὲν οὖν κελεύητε, ἔτοιμός ἐμι λέγειν· εἰ δὲ μὴ, καὶ σιωπᾶν ἔχει μοι καλῶς.

18.

1431 Καὶ δίκαιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ συμφέρον ὑμῖν ἡγοῦμαι, τὰς μὲν αἰτίας καὶ τὰς κατηγορίας, ὅταν βουλευέσθαι δεῖ, παραλείπειν· περὶ τῶν παρόντων δὲ λέγειν, ὅτι βέλτιστον ἕκαστος ἡγεῖται. ὅτι μὲν γὰρ, τινῶν αἰτίων ὄν-

¹ Deest articulus.

² ὑπομείνατε

πάνω. IDEM.

Τῷ πρῶτῳ:] Malim ἢ τοῦ. aut certe subintelligitur hæc particula: non minus, quam ejus. Alioqui significaret, non minus, quam is etc., quod est ineptum. IDEM.

Οὐ γὰρ αὐτῆς] Lego ἢ αὐτῆς. Similis sententia est in exordio Isocraticæ ora-

tionis περὶ εἰρήνης. IDEM.

Τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν;] Si legas, καὶ τοῦ σκέψασθαι τι, πρότερον δ. σ. vertes: et considerandi quæritiam, utrum id profuturum esse videatur? IDEM.

14. Βουλευόμενος] M. βουλευόμενος. et v. 17. ὑπομείνατε. IDEM.

των, κακῶς τὰ πράγματα ἔχει, πάντες ἐπιστάμεθα ἔξ
 ὅτου δὲ τρόπου βελτίω δύναιτ' ἂν γενέσθαι, τοῦτο τοῦ
 συμβουλευόντος ἔργον εἰπεῖν. ἔπειτ' ἔγωγε νομίζω καὶ κα-
 τηγόρους εἶναι τῶν ἀδικούντων χαλεπούς, οὐ τοὺς ἐν τοιοῦ-
 τοῖς καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν
 δώσουσι δίκην· ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτό τι συμβουλευῆσαι δυνα-
 θάνας, ἀφ' οὗ βελτίω τὰ παρόντα γένοιτ' ἂν. διὰ γὰρ
 τούτους ἐφ' ἡσυχίας καὶ παρ' ἐκείνων ἐγγένοιτ' ἂν ὑμῖν δι-
 κην λαβεῖν. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους λόγους πάντας παρεργούς
 ἡγοῦμαι· ἀ δ' ἂν¹ οἶμαι συνενεγκεῖν περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε,
 ταῦτ' εἰπεῖν πειρώσομαι, τοσαῦτον ἀξιώσας μόνον, ἂν ἄρα
 του μέμνημαι τῶν πεπραγμένων, μὴ κατηγορίας με ἕνεκα
 ἡγεῖσθε λέγειν, ἀλλ' ἵνα δείξας ἀ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀπο-
 τρέψω ταῦτ' ἀπαθεῖν.

κ.

Εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδεὶς
 συμπολιτεύομενοι τοσαύτην ἡγομεν ἡσυχίαν, ὅσην περ ἐν τῷ
 παρόντι, οὔτε τὰ νῦν ἂν γεγενημένα συμβῆναι νομίζω, τῶν
 τε ἄλλων οἶμαι πολλὰ βέλτιον ἂν ὑμῖν ἔχειν. νῦν δ' ὑπὸ
 τῆς ἐνίαν ἀσελγείας, οὔτε παρελθεῖν, οὔτε εἰπεῖν, οὐθ' ὅλως
 λόγου τυχεῖν ἴστί. ὅθεν συμβαίνει πολλὰ καὶ οὐκ ἐπιτή-
 δεια ἴσως. εἰ μὲν οὖν δεῖ ταῦτα πυνθάνεσθαι, καὶ σκοπεῖν

¹ οἶμαι

β'. Ἐφ' ἡσυχίας] Per otium. IDEM.
 Περιέργους] Superuacanea. περιέργους, pre-
 ter rem, aliena ab instituto. IDEM.

Ἐν ἄρα τῷ] Propter, si alicujus rei
 mentionem fecero. IDEM.

α'. Εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὡς ἂν. μηδεὶς
 συμπολιτεύομενοι] Si sine studiis partium
 et fastidiosius curassentis reipublicam.
 συμπολιτεύομαι et ἀντιπολιτεύομαι con-
 traria sent. IDEM.

Ἀλόγου τυχεῖν] Dicendi potestas datur.
 IDEM.

Εἰ μὲν οὖν δεῖ ταῦτα πυνθάνεσθαι] Cor-
 ruptum esse hunc locum existimo, nec
 habeo tamen in presentia, qui emendem.
 Divinandum igitur hic potius, quam in-
 terpretandum fuit. Veneta Francisci Brucioli
 editio hic tria fore magna folia, et
 exordia circiter quindecim, non quidem
 prætermisit, sed in aliam locum transla-

lit, et cum hoc exordio, ejus exordii, ca-
 jus initium est: Οὐ μοι δεκνῆτε, ὡς ἂν. Ἄ.
 περὶ ἧς εἰσέδη, etc. p. 478. v. 5. hæc ver-
 ba in τῶν παρὰλληλοῦτων χρόνων παρὰλλη-
 λῆταις, p. 461. v. 2. continuavit: et po-
 sita hoc exordium subjeat: Οἶμαι πρὸς
 τὰς ἂν ἡμᾶς, ὡς ἂν. Ἄ. ἡμελοῦσας, etc. Quæ
 editio, quæ Io. Bernardi Felliciani, viri
 doctissimi, et de Demosthene præclaro
 meriti, industria, infinitis prope locis longe
 est, quam aut Aldina, aut Hervagiana ve-
 tus, emendatior, operæ pretium esse pu-
 tavi, in hac postrema recognitione a me
 exemplaris ordine recedere: ne Brucioli
 editionem, quam Hervagianam posterior, a
 me cum annotationibus meis ad Operam
 missa, imitata est, sequi. Habet autem
 hoc exordium lemmata quædam Philippi-
 picarum orationum, in quibus hæc corri-
 genda videntur. IDEM. Quod si hæc di-

1432 ὅ τι χαρῆ ποιῆσαι, καὶ πάσχειν οἷόπερ νυνὶ βούλοσθε, ψη-
 φησθε, ἄπερ ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων, κατέλκειν
 τριήρεις, ἐμβαίνειν, εἰσφέρειν, πάντα ταῦτ' ἤδη ἂν τριῶν
 ἡμερῶν ἢ πέντε, ἂν σιωπηθῆ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων καὶ
 σχώσιν ἡσυχίαν ἐκεῖνοι, πάλιν οὐκέτι καιρὸν εἶναι πρῶττεν
 ὑπολήψοσθε. ὅπερ, ἥνίκα ἐν Ἑλλησπόντῳ Φίλιππον ἠκού-
 σαμεν, συνέβη· καὶ πάλιν, ἥνικ' εἰς Μαραθῶνα τριήρεις αἰ-
 ληστρίδες προσέσχον. ὡς γὰρ ἂν χρήσαιτό τις, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, καλῶς δυνάμει παρεσκευασμένη, οὕτως ὑμεῖς
 εἰσώτατε τῷ βουλευέσθαι χρῆσθαι, ὅξέως. δεῖ δὲ βουλευέ-
 σθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς,
 καὶ λογίσασθαι τοῦθ', ὅτι, εἰ μὴ καὶ τροφὴν ἰκανὴν πο-
 ριεῖτε καὶ στρατηγὸν τινα τοῦ πολέμου νῦν ἔχοντα προ-
 στήσεσθε καὶ μένειν ἐπὶ τῶν οὕτω δοξάντων¹ ἐβελήσετε, ψη-
 φίσμαδ' ὑμῖν περιόσται, καὶ παραναλώσετε μὲν πάνθ' ὅσ'
 ἂν δωπανήσητε, βελτίω δ' οὐδ' ὅτισιν τὰ πρᾶγματα
 ἔσται, κρινεῖτε δὲ ὃν ἂν βούλησθε ὀργισθέντες. ἐγὼ δὲ βού-
 λομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ἀμυνομένους ὀφθῆναι πρότερον, ἢ
 τοὺς πολίτας κρίνοντας· οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μάλ-
 λον, ἢ ἐκεῖνοις ἐσμεν δίκαιοι. ἰν' οὖν μὴ — τὸ ῥᾶστον ἀπάν-
 των — ἐπιτιμήσω μόνον, ὃν τρόπον ἂν μοι² δοκεῖτε ταῦτα
 ποιῆσαι, διδάξω, δεηθεὶς ὑμῶν, μὴ θορυβῆσαι, μηδ' ἀναβα-
 λεῖν νομίσαι με καὶ χρόνον ἐμποιεῖν. σὺ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ
 τήμερον εἰπόντες μάλιστ' εἰς τὸ δέον λέγουσιν — οὐ γὰρ ἂν
 τά γ' ἤδη γεγεννημένα κωλύσαι δυσηθείμεν τῇ νῦν βοηθείᾳ
 —, ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς πορισθεῖσα παρασκευὴ νυνὶ δια-
 1433 μείναι δυνήσεται, τέως ἂν ἢ περιγεγνάμεδα τῶν ἐχθρῶν, ἢ
 πεισθέντες διαλυσάμεδα τὸν πόλεμον. οὕτω γὰρ οὐκέτι
 τοῦ λοιποῦ σχοῖμεν ἂν κακῶς.

καί.

³ Οἶμαι πῶντας ἂν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁμολογή-

¹ ἰδιόθεντι

² δοκῆτι

³ οἶμαι

scere tantum oportet ab oratore, et non per-
 pendere quid agendum sit ut finem habeant.
 AUGER.

Καὶ σπουδῆν] Καὶ μὴ σπουδῆν. WOLF.
 Καὶ πάσχειν] F. καὶ φέσκειν. et v. 15.

περιόσται. IDEM.

Κρίνεται δ' ἂν] Κρινεῖται δ' ἂν. IDEM.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι] M. ἐγὼ δὲ βουλόμαι
 ἂν. IDEM.

Μὴν' ἀναβαλεῖν] Μὴν' ἀναβάλλειν. IDEM.

σαι, ὅτι δεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, ὅταν μὲν περὶ τῶν ἰδίων τιτὸς τῶν αὐτῆς βουλευῆται, ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσην περ τοῦ δικαίου· ὅταν δ' ὑπὲρ τῶν συμμαχικῶν ἢ τῶν κοινῶν, οἷον καὶ τὸ νυνὶ παρὸν, μηδενὸς οὕτως ὡς τοῦ δικαίου φροντίζειν. ἐν μὲν γὰρ ἐκείνοις, τὸ λυσίτελές ἐξαρκεῖ ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις, καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ. τῶν μὲν γὰρ πράξεων εἰς οὓς ἂν ἤκωσι, κύριοι καθίστανται· τῆς δ' ὑπὲρ τούτων δόξης, οὐδεὶς τηλικούτος ἔσθ', ὅστις ἔσται κύριος, ἀλλ' ὅσοιαν ἂν τινα τὰ πραχθέντα ἔχη δόξαν, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διηγυγείλαν. διὸ δεῖ σκοπεῖν καὶ προσέχειν, ὅπως δίκαια φανεῖται. χρὴ μὲν οὖν οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὥσπερ ἂν, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσκει πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν· ἐπειδὴ δὲ καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν γνώμην ἐναντιοῦνται τινες, μικρὰ πρὸς τούτους εἰπὼν, ἃ βέλτισθ' ὑμῖν ὑπολαμβάνω, ταῦτ' ἤδη συμβουλεύσω.

κβ'.

Οὐ μικρὰν ἂν μοι δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ζημίαν νομίσαι, εἴ τις ἀηδὴς δόξα καὶ μὴ προσήκουσα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγίγνοιτο. τοῦτο τοίνυν οὕτω καλῶς ἐγνωκότες, οὐκ ἀκόλουθα ποιεῖτε τὰ λοιπὰ, ἀλλ' ὑπάγεσθε ἕκαστοτε πράττειν ἕνια, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν. ἐγὼ δ' οἶδα μὲν τοῦθ', ὅτι τοὺς ἐπαινοῦντας ἡδῖον προσδέχονται πάντες τῶν ἐπιτιμῶντων· οὐ μὴν οἶμαι δεῖν ταύτην τὴν φιλανθρωπίαν διώκων, λέγειν παρ' ἃ συμ- 1434 φέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν εἰ καλῶς ἐγγινώσκετε, οὐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν ¹ ὑποληπτέον εἶναι, ὡν ἰδίᾳ

¹ [ἑποληπτίον εἶναι]

κβ. Ὅσον ἴσως] M. ἴσηνπερ. IDEM.

Εἰς οὓς ἂν ἤκωσιν] S. ei πράξεις, ad quos esse venerint. Res enim in eorum potestate sunt, a quibus administrantur. IDEM.

Παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην] Ob eandem sententiam, id est, negant, alios ita esse defendendos, ut ipsi, necesse si sit, defendi nos velimus. quid vero, si legas καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν, contra sui animi sententiam? IDEM. M. παρὰ ταύτην τὴν γνώμην. AU-

GER.

κβ'. φίσσεται] Malim φίσσεται. WOLF. Τῶν ἐπιτιμῶντων] Id est, ἃ τοὺς ἐπιτιμῶντας. Sic Aristoteles: τῶς αἰδῶν ἰδῶν ἢ διαγωγῇ τῶν ζητούντων, id est, ἃ τοῖς ζητούσι. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν] Prorsus, omnino. AUGER. Ἐπιτιμῶντων εἶναι] Existimandum esse. haec duo verba, undecunque in contextum orationis irrepserint, supervacanea esse

μέμφεσθε, ἵνα μὴ συνέβαιεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται. περὶ ἧν μὲν ἕκαστος, ὡς αἰσχροῦ καὶ δεινῶ, λέγει καὶ, μέχρη τοῦ προθήσεται τὰ πράγματα; συγκαθεζόμενος δ' αὐτὸς ἕκαστός ἐστι τῶν τὰ τοιαῦτα ποιούντων. ἐγὼ μὲν οὖν ἐβουλόμην ἧν, ὡς περ, ὅτι ὑμῖν συμφέρεи τοῦ τὰ βέλτιστα λέγοντος ἀκούειν, οἶδα, οὕτως εἰδέναι τὸ συνοῖσον καὶ τῶ τὰ βέλτιστα λέγοντι. πολλῶ γὰρ ἧν ἥδιον¹ εἶπον. νῦν δὲ φοβοῦμαι μὲν, ὅμως δὲ γε πιστεύω χρηστά φανεῖσθαι. καὶν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν.

κγ.

Εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρότερον παρ' ὑμῖν εἰρηκῶς εἶη, νῦν γε λέγων περὶ ἧν οὐκ ὀρθῶς ἐγκαλοῦσιν οἱ πρέσβεις τῇ πόλει, παρὰ πάντων ἧν μοι δοκεῖ δικαίως συγγνώμης τυχεῖν. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις μὲν τισιν ἠττάσθαι τῶν ἐναντίων, οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὡς αὐτήχημα ἧν φαίη· καὶ γὰρ τῇ τύχῃ καὶ τοῖς ἐφεστηκόσι καὶ πολλοῖς μέτεστι τοῦ καλῶς ἢ μὴ² πρότερον ἀγωνίσασθαι. ἐν δὲ τῶ τὰ δίκαια ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ἔχειν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων λέγειν, αὐτῆς τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὐρήσομεν. εἰ μὲν οὖν ἕτεροί τινες ἦσαν, ἐν οἷς ἐγίγνονθ' οἱ λόγοι περὶ ὑμῶν, οὔτε τούτους ἧν οἶμαι ῥαδίως οὕτω ψεύδεσθαι, οὔτε τοὺς ἀκούοντας πολλὰ τῶν εἰρημένων ἀνασχέσθαι. νῦν δὲ³ τᾶλλά τε, οἶμαι, τῆς ὑμετέρας πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας ἅπαντες, καὶ δὴ καὶ τοῦτο νῦν οὐ-
1436 τοι. ἀκροαταῖς γὰρ ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν, οἷος⁴ οὐδέσιν ἧν τῶν ἄλλων, ἀκριβῶς οἶδα τοῦτ' ἐγὼ. ἀξίον δ' εἶναι

¹ εἶπω

² [πρότερον]

³ ἄλλα

⁴ οὐδέ τις ἧν

puto. WOLF.

Καὶ μέχρι τοῦ] Et quo usque tandem haec progredientur? μμμητιαῖς hinc accipienda sunt. IDEM. Hinc inducit orator homines loquentes. AUGER.

κγ. Ὡς ἀτύχημα ἧν φαίη] Aut φανίη, aut φανίη τις. WOLF.

Ἐπίε αὐτῶν μὴ ἔχειν] S. εἰπέω. At sua facta non posse, ut cuiusque dignitas postulat, defendere. IDEM. Lego et distingo: ὑπὲρ αὐτῶν διαλέσαι, μὴ ἔχειν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων λέγειν, αὐτῆς τῆς γνώμης τῶν τοῦτο

παθόντων, eorum qui hoc patiuntur, i. e. quibus evenit, ut non possint sua jura defendere. AUGER.

Πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας] Vestra bonitate fruuntur. hoc malo, quam εὐηθείας, quod Bruciolus habet. WOLF.

Οἷος οὐδ' ἴστιν ἧν τῶν ἄλλων] Bruciolus οὐδέ τις ἧν. Ego malim οἷος οὐδέσιν ἧν τῶν ἄλλων, qualibus aliorum nullis uti queant. ac prope affirmarim, ita esse legendam. Nam et facillis lapsus est, οὐδ' ἴστιν pro οὐδέσιν scribere, et alioqui constructio non

μοι δοκεῖ διὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς χάριν ἡμᾶς ἔχειν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τούτους μισεῖν. τὸ μὲν γὰρ ὄραϊν τούτους τὸν Ῥοδίον δῆμον, τὸν παλὺ τούτων ποτ' ἀσελγεστέρους λόγους λέγοντα πρὸς ἡμᾶς, ἰκέτην ὑμέτερον γεγενημένον, εὐτύχημα εἶναι νομίζω τῆς πόλεως. τὸ δὲ τοὺς ἀνοήτους τούτους μήτε τοῦτο λογίζεσθαι, παρὸν οὕτως ἐναργῆς ἰδεῖν, μῆθ' ὅτι πολλάκις καθ' ἑν' αὐτῶν ἕκαστον ὑμεῖς σεσάκατε, καὶ πλείω πράγματ' ἐσχέκατε, τὴν τούτων δρασύτητα καὶ κακοδαιμονίαν ἵπανορδοῦντες, ἐπειδὴν δι' αὐτοὺς ἀνέλωνται πόλεμον, ἢ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πράττοντες, τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν εἰκότως ἂν παραστήσαι μοι δοκεῖ. οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως τούτοις μὲν εἰμαρται μηδέποτε εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι· ἡμῖν δὲ προσήκει καὶ δι' ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ διὰ τὰλλα ἃ πέπρακται τῇ πόλει, σπουδαῖσαι δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι καὶ πρότερον καὶ νῦν καὶ αἰεὶ ἡμεῖς μὲν τὰ δίκαια προαιρούμεθα πράττεω, ἕτεροι δὲ τινες, καταδουλοῦσθαι βουλόμενοι τοὺς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσι πρὸς ἡμᾶς.

καδ'.

Εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς γνώμης, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς τε λόγους ἠκούετε τῶν συμβουλευόντων, καὶ τὰ πράγματα ἐκρίνετε, πάντων ἀσφαλέστατον ἦν τὸ συμβουλεύειν. καὶ γὰρ εὐτυχῶς καὶ καλῶς πράξασι — λέγειν γὰρ εὐφύμως πάντα δεῖ — κοινὰ ἂν ἦν τὰ τῆς αἰτίας ὑμῖν καὶ τῷ πείσαντι. νῦν δ' ἀκούετε μὲν τῶν ἃ βούλεσθε λεγόντων ἠδιστα· αἰτιάσθε δὲ πολλάκις ἕξαπατῶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ἂν μὴ πάνθ', ὃν ἂν ὑμεῖς τρόπον βούλησθε, γένηται, σὺ 1436

quadrat. IDEM.

Τούτους Ῥοδίον] F. τὸν τῶν Ῥοδίων. IDEM.

Καταδουλοῦσθαι βουλόμενοι τοὺς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσι ἡμᾶς] Qui suos civēs opprimere servitute studeant, calumniari nos. oomma non post βουλόμενοι, sed ante διαβάλλουσι ponendum. praepositionem πρὸς redundare puto. nam verbum διαβάλλω e superioribus liquet ad Athenienses pertinere. IDEM.

ἢ. Πράξασι] Id est, si ἂν ἐπράξαι, si felix esset eventus. IDEM.

Ἄβαν γὰρ εὐφύμως πάντα δεῖ] Omnia

enim placide sunt dicenda, id est, non est utendum verbis asperioribus, aut vocibus mali ominis. Hac parenthesis rationem reddit, cur dicat potius εὐτυχῶς καὶ καλῶς: quod alterum membrum hac de causa praetermisit. IDEM.

Τὰ τῆς αἰτίας] Causa hic potius, ut de rebus prosperis, quam crimen. IDEM.

Ἐξαπατῶν ὑμᾶς αὐτοὺς] Ab eis seduci vos. IDEM. αὐτοὺς non refertur ad ἡμᾶς, sed ad eos qui dicunt. Paulo ante ἠδιστα refertur ad ἀνοήτους, et significat libentissime. AVOBA.

λογιζόμενοι τοῦθ', ὅτι τοῦ μὲν ζητῆσαι καὶ λογίσασθαι τὰ βέλτισθ', ὡς ¹ ἄνθρωπος, καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, αὐτὸς ἕκαστός ἐστι κύριος, τοῦ δὲπραχθῆναι ταῦτα καὶ συνενεγκεῖν ἐν τῇ τύχῃ τὸ πλεῖστον μέρος γίνεσθαι. ἔστι δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν, τῆς δὲ τύχης προσυποσχεῖν ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. εἰ μὲν οὖν εὖρημένον ἦν, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς ἀνευ κινδύνου δημηγοροίη, μανία παραλείπειν τοῦτον ἦν τὸν τρόπον· ἐπεὶ δ' ἀνάγκη τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωγεῖν τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις καὶ μετέχειν τῆς ἀπὸ τούτων αἰτίας, αἰσχροὺς ἠγοῦμαι λέγειν μὲν, ὡς εὖρους, μὴ ὑπομένειν δὲ, εἰ τις ἐκ τούτου κίνδυνος ἔσται. εὐχομαι δὲ τοῖς θεοῖς, ἃ καὶ τῇ πόλει καὶ ἐμοὶ συμφέρειν μέλλει, ταῦτ' ἐμοὶ τε εἰπεῖν ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν, καὶ ὑμῖν ἐλέσθαι. τὸ γὰρ πάντα τρόπον ζητεῖν νικῆσαι, δυοῖν θάτερον, ἢ μανίας ἢ κέρδους ἕνεκα ἐσπουδακότες φῆσαιμ' ἂν εἶναι.

κέ.

Εἴη μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ περὶ ὧν νυνὶ τυγχάετε ἐκκλησιάζοντες, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ² ἀπάντων, ταῦτα καὶ δοκῶντα βέλτισθ' ὑμῖν εἶναι ³ καὶ ὄντα ἀληθῶς. δεῖ μόντοι περὶ πραγμάτων μεγάλων βουλευομένους, καὶ κοινῶς ἀπάντων ἐθέλειν ἀκούειν τῶν συμβουλευόντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ⁴ ἐνθυμουμένους, ὅτι αἰσχροὺς ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῦν μὲν βουλομένων τι παραινεῖν ἐνίαν θορυβεῖν, ὕστερον δὲ κατηγορούντων τῶν αὐτῶν τούτων ⁵ πεπραγμένων ἠδέως ἀ-

¹ ἄνθρωπος

² ἀπάντων * τὰ δοκῶντα

³ καὶ * εἶναι ὡς ἀληθῶς.

⁴ ἐνθυμουμένους, ὅτι αἰσχροὺς ἐστίν, * ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, δ

⁵ τῶν πεπραγμένων

ὡς ἄνθρωπος (non ἄνθρωπος) καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν] Ut homo et coram vobis audietur. WOLF.

Προσυποσχεῖν] S. λόγος. Fortunam quoque praesare. Sic Cicero: 'Nihil est sapientis praesare praeter culpam.' IDEM.

ὡς εὖρους] S. ἐστίν, se esse benevolentem, bene velle. IDEM.

Εὐχομαι δὲ] Alii M. IDEM. Ἐσπουδακότες] Ἐσπουδακότες in genitivo. IDEM.

κέ. Εἴη εἶναι] Id est, dicitur εἶναι. Fieri quae, ut eadem et probentur nobis, et utilissima sint. IDEM.

Καὶ ὄντων ἀληθῶς] Ὅτιων pro imperativo VOL. IV.

accipio, imperativus. Eto sane, revera ita sit. Quid vero, si pro καὶ ὄντων legas κρινόντων, scilicet ὑμῶν, si vere iudicetis? Aut, ταῦτα καὶ δεσπῖν τὰ βέλτισθ' ὑμῖν, καὶ εἶναι ἀληθῶς. IDEM. Lego: ταῦτα καὶ δεσπῖν τὰ βέλτισθ' ὑμῖν καὶ εἶναι ἀληθῶς. AUGER. Δεῖ μόντοι] Jam concessioni correctionem subjicit. WOLF.

Βουλευομένους καὶ κοινῶς] Βουλευομένους καὶ κοινῶν, scilicet πραγμάτων. Sin κοινῶς ad verbum ἀκούειν referes, particulam καὶ omissam vellem. Mox v. ult. τῶν αὐτῶν τούτων τῶν πεπραγμένων, addito articulo. IDEM. Deleo καὶ et refero κοινῶς ad ἀκούειν. AUGER.

κούμεν. ἐγὼ γὰρ οἶδα, νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς, ὅτι νῦν μὲν 1437
 ἀρέσκουσι μάλισθ' ὑμῖν, οἱ ταῦτα, οἷα ὑμεῖς βούλεσθε,
 λέγοντες. ἂν δέ τι συμβῆ παρ' ἃ νῦν οἴεσθε, ὃ μὴ συμ-
 βαίῃ, τούτους μὲν ἐξηπατηκέναι νομιεῖτε ὑμᾶς. ὦν δὲ νῦν
 οὐκ ἀνέχεσθε, τότε ὀρθῶς δόξουσι λέγειν. ἔστι δὲ τοῖς μά-
 λιστα πεπεικόσιν ὑμᾶς ταῦτα, ἐφ' ὧν νῦν ἐστὲ, τούτοις
 καὶ μάλιστα συμφέρον τὸ λόγου τυχεῖν τοὺς ἀντιλέγοντας.
 ἂν μὲν γὰρ διδάξαι δυνηθῶσιν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄριστα, ἃ
 τούτοις δοκεῖ, ὅτ' οὐδὲν ἡμάρτηται πω, τούτο πράξαντες
 ἀθώους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς· εἰάν δὲ μὴ δυνη-
 θῶσιν, οὐκ οὐκ ὑστερόν γε ἐπιτιμᾶν ἔξουσιν, ἀλλ' ὅσα
 ἀνθρώπων ἦν ἕργον, ἀκοῦσαι, τούτων τετυχηκότες, ἂν
 ἠττωνται, δικαίως στέρξουσι, καὶ μετ' ἀπάντων τῶν ἀπο-
 βαινόντων, ὅποι' αἴτ' ἂν ἦ, κοινωνήσουσιν.

κς'.

Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τηλικούτων
 βουλευομένων, δίδοναι παρήρησιαν ἐκάστῳ τῶν συμβου-
 λευόντων. ἐγὼ δὲ οὐδὲ πώποδ' ἠγησάμην χαλεπὸν τὸ δι-
 δάξαι τὰ βέλτισθ' ὑμᾶς — ὡς γὰρ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντες
 ὑπάρχειν ἐγνωκότες ἐμοίγε δοκεῖτε —, ἀλλὰ τὸ πείσαι
 πράττειν ταῦτα. ἐπειδὴν γὰρ τι δόξη καὶ ψηφισθῆ, τότε
 ἴσον τοῦ πρᾶχθῆναι ἀπέχει, ὅσον περ πρὶν δόξαι. ἔστι
 μὲν οὖν πολλὰ, ὧν ἐγὼ νομίζω χάριν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφεί-
 λειν, μάλιστα δὲ τοῦ τοὺς διὰ τὴν αὐτῶν ὕβριν ὑμῖν πολε-

1 * εἶπον

Νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς] S. σιδήαι. WOLF.
 Ἔστι δὲ τοῖς μάλιστα πεπεικόσιν ὑμᾶς
 ταῦτα, ἐφ' ὧν νῦν ἐστὲ, τούτοις καὶ μάλιστα
 συμφέρον, τὸ λόγου τυχεῖν τοὺς ἀντιλέγοντας.]
 Est autem, qui ista, in quibus nunc estis,
 maxime persuaserunt, his vel maxime utile,
 ut, qui contrarium sentiunt, audiantur.
 τούτοις pleonasmus elegans. καὶ μάλιστα,
 vel maxime, εἰς ἕκιστα. Similis sententia
 est in fine orationis περὶ Συμμοριῶν. καὶ
 ταῦτα κοῦται, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τάναν-
 τία πείθουσι τὰ συμφέροντα πράττειν· οὐ γὰρ
 ἐγνωθῆσθε αὐτοῖς ὑστερον, νῦν ἡμαρτήσαντες.
 IDEM.

Τούτοις πρᾶξαντες] Id est, ἀπειθήσαντες.
 IDEM.

Ἀθώους τοὺς κινδύνους] Innotuit pericula,
 id est, vel non accusabantur, vel absol-

ventur sententiis iudicam. IDEM. M.
 ἀθώους τῶν κινδύνων πείθουσι αὐτοῖς, inno-
 pes a periculis ipso facient. AUGER.

Πείθουσιν αὐτοῖς] Τοῖς ὑμᾶς πείθουσι.
 WOLF.

Οὐκ οὐκ γε ἔξουσιν] Saltem non poterunt.
 IDEM.

Ἦν ἕργον] Ἔργον. Audire, quocumque ho-
 minis officium fuerit: fortassis ἡκούσθαι,
 ut auditi sunt. Nam audire licuit omni-
 bus, perorare non item. IDEM. Lego et
 distingo: ἀλλ' ὅσα ἀνθρώπων ἦν ἕργον δι-
 δῆναι, ἡκούσθαι, τούτων τετυχηκότες, ἂν etc.
 AUGER.

κς'. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς] Est exordium ora-
 tionis de libertate Rhodiis restituenda.
 WOLF.

μήσαντας πάλαι νῦν ἐν ὑμῖν μόνοις τῆς αὐτῶν σωτηρίας
 ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἀξίον δ' ἦσθ' ἵνα τῷ παρόντι καιρῷ.
 1438 συμβῆσεται γὰρ ὑμῖν, ἂν, ἂ χρεῖ, βουλευσῆσθε ὑπὲρ αὐ-
 τού, τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασ-
 φημίας ἔργα μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι.

κζ'.

Αἱ μὲν ἐλπίδες, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μεγάλαι καὶ κα-
 λαὶ τῶν προειρημένων, πρὸς αἷς οἴομαι τοὺς πολλοὺς ἀνευ
 λογισμοῦ τι πεπονθέναι· ἐγὼ δὲ οὐδὲ πώποτε ἔγνων, ἕνεκα
 τοῦ παραχρησῆμα ἀρέσαι, λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ τι ἂν μὴ
 καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγῶμαι. ἔστι μὲν οὖν τὸ κοινὸν
 ἔθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς ὅ τι
 ἂν πράττωσι φιλεῖν· πρὸς δὲ τοὺς ἐπιτιμῶντας ἀηδῶς
 ἔχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα τὸν λογισμὸν αἰεὶ
 τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν. ἐγὼ δὲ ἠδέως εἴ-
 ρων, ἂ καὶ συνοίσειν ἡμελλε, ταῦτ' ἐν ἡδονῇ πράττειν ὄνθ'
 ὑμῖν, ἵνα καὶ χαριζόμενος καὶ χρηστὰ λέγων ἐφαινόμην.
 ἔπειδ' ὁ δὲ τὰναντία ὁρῶ τούτων ἐπιχειροῦντας ὑμᾶς, οἴομαι
 δεῖν ἀντειπεῖν, εἰ καὶ τισὶ μέλλω ἀπεχθῆσεσθαι. ἂν μὲν
 οὖν μὴδ' ὑπομείνητε ἀκοῦσαι μὴδὲ ἐν, οὐ, τῷ δοκιμάζοντες
 διαμαρτεῖν, ἀλλὰ τῷ φύσει πονηρὰ ἐπιθυμεῖν πράττειν,
 τοιαῦτα προαιρεῖσθαι δόξετε· εἰ δ' ἀκούσητε, τυχὸν μὲν
 ἴσως καὶ μεταπεισθεῖητε, ὃ μάλιστα ἐγὼ νομίζω συνε-
 νεγκεῖν ἂν ὑμῖν, εἰ δὲ μὴ, οἱ μὲν ἄγνοεῖν τὸ συμφέρον, οἱ
 δ', ὅ τι ἂν τις βούληται, τοῦτ' ἐρεῖ.

κη'.

Πρῶτον μὲν οὐδὲν ἔστι καινόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς

ἄγραιν * ἰμί τὸ

κζ'. [Anu λογισμοῦ τι πεπονθέναι.] Quidus sine ratione vulgus non nihil esse affectum, vel motum, in καὶ δι γροσῆται. IDEM.
 Μὴ καὶ μετὰ] Loge μὴ. IDEM.
 Τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω] Affectus rationi obediētes præbendi. et Cato:

'Pauca voluptati debentur, plura sa-
 luti.' IDEM.

'Ἐν ἡδονῇ πράττειν ὄνθ'] Ἠδία εἶναι, esse voluptati. IDEM.

τὰναντία — τούτων] Contraria his que vobis conducunt. AUGER.

δοκιμάζοντες] Τῷ δοκιμάζον, non inopia iudicii, sed pravitate ingenii. Mox v. 23. lege καὶ μεταπεισθεῖητε. WOLF.

'Ο μὲν ἀγραιν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ἰδ'] Sic legendum puto, pro oi μὲν, oi δὲ. Sin minus, alius vos dicet in ignorations versari, alius, quod aliquis voluerit, id dicet: id est: Erunt, qui vos reprehendant, erunt etiam, qui vobis blandiantur et assenten-

ἄλλο τι, πλὴν ἅ ποθ' ἡγοῦνται συμφέρειν, λέγοντας, παύσασθαι. τὸ γὰρ καταράσασθαι συμβουλευόντι, ἴσως ἔστ' ἄτοπον. αἰτιασαίμην μὲν οὖν ἔγωγ' ἂν οὐδένα, ὃ ἂν- 141
δρες Ἀθηναῖοι, τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν, ἀλλ' ἢ πάντας τούτους. οἶμαι δὲ δεῖν παρὰ μὲν τούτων ἐφ' ἡσυχίας λόγον ὑμᾶς λαβεῖν· νῦν δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὅπως ἔσται βελτίω, σκοπεῖν.

λά.

Ἡβουλόμην ἂν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἴσῃν σπουδὴν ἐνίους τῶν λεγόντων ποιεῖσθαι, ὅπως τὰ βέλτιστ' ἐραῦσιν, ὅσην περ, ὅπως εὖ δόξουσι λεγεῖν, ἵν' οὗτοι μὲν, ἀντὶ τοῦ δεῖνοι· λέγειν, ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι· τὰ δ' ὑμέτερα, ὡς περ ἔστι προσηκόν, βέλτιον εἶχε. νῦν δ' ἐνιοί μοι δοκοῦσι παντάπασιν τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου δόξαν ἡγαπηκότες, τῶν μετὰ ταῦτα συμβησομένων ὑμῖν οὐδὲν φροντίζειν. καὶ δή τα θαυμάζω, πότερά ποθ' οἱ τοιοῦτοι λόγοι τὸν λέγονθ' ὁμοίως πεφύκασιν ἐξαπατᾶν, ὡς περ, πρὸς οὓς ἂν λέγωνται, ἢ συνιέντες οὗτοι τὰναντία τοῖς δοκοῦσιν ἑαυτοῖς εἶναι βελτίστοις, δημηγοροῦσιν, εἰ μὲν γὰρ ἀγνοοῦσιν, ὅτι τὸν μέλλοντα πράξειν τὰ δέοντα οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασύν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ, οὐδ' ἐπὶ τῷ, τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, θαρρῆν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ, καὶν δύνωνται, κρατῆσαι, τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα, ὡς εἴκει, τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκάλυκεν αὐτούς. εἰ δὲ ταῦτα μὲν μηδ' ἂν φησάειν ἀγνοεῖν, πρόφασις δ' ἄλλη τις ὑπεστι, δι' ἣν ταῦτα προαιροῦνται, πῶς οὐ χρὴ φαύλην ταύτην ὑπολαμβάνειν, ἥτις ποτ' ἐστίν; ἐγὼ δ' οὐκ ἀποτραίβομαι λέγειν ἃ δοκεῖ μοι, καί περ ὄρων ἡγμένους ὑμᾶς. καὶ γὰρ

1 * ἰκουμένους

afferutri. WOLF. AUGER.

Τὸ γὰρ καταράσασθαι συμβουλευόντι.] Id est, ὅπως ὁ συμβουλευὼν καταράσῃται. Non decuerit consiliarium devovere quemquam, vel, diris persequi. Magna fuit religio veterum, ne qua vel in auspicandis novis rebus ominosa, vel alioqui propositae rei minus congrua vox audiretur: Unde in epitaphio noster auctor Bacchum nominare, nuptiarum item prolixius meminisse, nefas ducit. WOLF.

Αἰτιασαίμην μὲν οὖν.] Lego pro οὖν, οὐ-

diva. Sequitur enim v. 4. ἀλλ' ἔ, neo alter sententia constabit. IDEM.

λά. Εἰδοξοῦσι.] Et hic ἢ δόξουσι. εἰδοξῆν (sed ἰδοκίμωιν usitatius) est florere gloria, onjus contrarium ἀδοξῆν, vel in obscuro esse, vel etiam, male audire. IDEM.

Οὐδ' ἐπὶ τῷ.] Neque hostium infirmitate fretos esse, sed, etiamsi potentes illi sint, tamen sperari victoriam debere: ἐπὶ τῷ κρατῆσαι, v. 22. conjunge. et postea, ibid. καὶν δύνωνται, S. οἱ ἔχθροι. IDEM.

Καί περ ὄρων ἡγουμένους ὑμᾶς.] Tametsi

1442 εἴηθεσ, λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ὑμῶν οὐκ ὀρθῶσ, λόγον αὐτὸν μέλλοντα ¹ βελτίῳ λέγειν, καὶ μάλλον συμφέρον² ὑμῖν καταδειῖσαι. ἀξιώ δὲ καὶ ὑμᾶσ ὑπομεῖναι, ἐνθυμηθέντασ, ὅτι οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοῦσ λόγουσ ἠκούσατ, ἐξ ὧν ἐπέσιδθητε. ὡσπερ ἂν τοῖνυν, εἰ νόμισμα ² ἐκρίνετο ὁποῖον τί ποτ' ἐστί, δοκιμάσαι δεῖν ἂν εἴηθητε, οὕτω καὶ τὸν λόγον ἀξιώ τὸν εἰρημένον, ἐξ ὧν ἀντειπεῖν ἡμεῖσ ἔχομεν, σκεψαμένουσ, εἰ μὲν συμφέροντα εὐρήσητε, ἀγαθῆ τύχῃ πείθεσθαι· ἂν δ' ἄρα ἕκαστα λογιζόμενοισ ἀλλοιότεροσ φανῆ, πρὶν ἀμαρτεῖν μεταβουλευσαμένουσ, τοῖσ ὀρθῶσ ἔχουσι χρήσασθαι.

λβ'.

Μάλιστα μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βουλοίμην ἂν ὑμᾶσ ἀ μέλλω λέγειν πεισθῆναι· εἰ δ' ἄρα τοῦτ' ἄλλη πῆ συμβαίνοι, ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι πρὸ παντοῦ αὐτὸ δεξαίμην. ἔστί δ' οὐ μόνον, ὡσ δοκεῖ, τὸ πρὸσ ὑμᾶσ εἰπεῖν χαλεπὸν τὰ δεόντα, ἀλλὰ καὶ καθ' αὐτὸν σκοπούμενον εὐρεῖν. γνοίη δ' ἂν τισ, εἰ μὴ τὸν λόγον ὑμᾶσ, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐφ' ὧν ἔστέ σκέψασθαι νομίσαι, καὶ πλείῳ σπουδῆν τοῦ δο-

1 * τὰ βελτίω

2 * ἐκρίνεται

vos duci video. ἡσῶμαι nunquam passiva a significatione legi. quare κλυομένους legendum censeo, id est, demulceri: vel επιδομένους, persuaderi, vel potius (quod est et scripturae et pronunciationi propius) ἡδομένους ταῦτοισ, (S. τοῖσ ἐξαπατῶσι τῶν ῥητόρων, vel ταῦτοισ τοῖσ λόγοισ: quod perinde est) delectari. Inter enim dictandum librarius facile ἡγον pro ἡδο accipere potuit; et ex ea re, cum vel anagnostes obscurius locutus est, vel librarius surdaster fuit, consentaneum est, multos bonos auctores male esse depravatos. IDEM.

Λόγον καταδειῖσαι] Pertimescere orationem, id est, diffidere orationi, si sis meliora dicturas. Observa et hoc, λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν, orationem dicturam: etsi fortasse verba suo ordinanda sunt: εἴηθεσ, τὸν μέλλοντα λέγειν λόγον βελτίῳ, etc. καταδειῖσαι: ut is sibi metuat, qui meliorem et utiliorem habiturus est orationem. IDEM.

λβ'. Εἰ γ' ἄρα] Quod si alibi usquam, vel alia quapiam ratione eveniret. Satis obscurum est, quid sibi velit. Sententiam esse puto: Si id minus persuaderi vobis

posset, ego tamen rectum consilium nihil minus mihi laudi ducerem. IDEM. Si vero hoc alio modo ceciderit, i. e. si non possum persuadere vobis ea quae dicturus sum. AUGER.

Ἄλλη πῆ] Quod si alio quopiam modo, hoc est, si secus eveniret, si malus eventus esset consilii. ἡμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, pro ἡμαυτοῦ εἰρῆσθαι, a me esse dictum: sententia erit absurda. Quis enim auctor infeliciois esse consilii velit? coactius etiam illud est, si ἡμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, cum mea pernicio esse dictum, mihi id nocere potius, quam reipublicae. Puto igitur, addendam esse negationem ἡμαυτῷ γ' ἂν οὐκ εἰρῆσθαι, a me certe non esse dictum illud, rebus omnibus antiferrem, ἄλλη πῆ pro ἄλλων τινὰ τρόπον accipio, tametsi et localiter significet. WOLF. Lego ἡμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι αὐτὰ πρὸ παντοῦ δεξαίμην, nihil malletm quam haec ipsa a me dicta fuisse. AUGER.

Ἐφ' ὧν ἐστί] Lego ἐφ' ὧν ἐστί, in quibus estis, quae tractatis. WOLF. Ad συνάσθαι adicio δεῖν. AUGER.

κεῖν ἐπιεικῆς εἶναι, ἢ τοῦ δεινὸς εἰπεῖν φανῆναι, ποιῶτο. ἔγωγ' αὖν.— οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο —, ἐπειδὴ περὶ τῶν παρόντων ἐπῆει μοι σκοπεῖν, λόγοις μὲν καὶ μάλ' ἀφθόνοις, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε ὑμεῖς, ἐντύγχανον. καὶ γὰρ ὡς δικαιοτάτοι τῶν Ἑλλήνων ἐστέ, πολλὰ εἰπεῖν καὶ εἴρων καὶ ὀρῶ, καὶ ὡς ἀρίστων προγόνων, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι¹ ποιήσαντα ἔσον ἂν ῥηθῆ, μετὰ δὲ ταῦτ' οἴχεται. δεῖ δὲ πρᾶξις 1443 νος τὸν λέγοντα φανῆναι σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτα ἀγαθοῦ τινὸς ἡμῖν ἔσται παρουσία. τοῦτο δ' ἤδη καὶ σπᾶσιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένους οἶδα ὃν² εὐρεῖν. οὐδὲ γὰρ αὐταρκες τὸ ἰδεῖν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα, ἂν μὴ καὶ πεισῶσαι τις τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς δυνηθῆ. οὐ μὲν ἀλλ' ἐμὸν μὲν ἔργον εἰπεῖν ἴσως, ἀπέπεικ' ἐμαυτὸν συμφέρεῖν ὑμέτερον δὲ ἀκούσαντας κρῖναι, καὶν ἀρέσκη, χρῆσθαι.

λγ'.

Οὐκ ἄδηλον ἦν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖσι, πρῆψν, ὅτε τῶν ἀντιλέγειν βουλομένων, οἷς ὁ δεῖνα ἔλεγεν, οὐκ ἄεσθε ἀκούειν χρῆναι, ὅτι συμβήσεται τοῦτο, ὃ νυνὶ γίνεταί, ὅτι οἱ τότε κωλυθέντες³ ἔροῖεν εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν. ἂν τοίνυν ταῦθ', ἀπερ πρότερον, ποιήσητε, καὶ τῶν τοῖς τότε δόξασι συνειπεῖν βουλομένων μὴ θελήσητε ἀκούσαι, πάλιν ταῦτα εἰς τὴν ἑτέραν ἐκκλησίαν οὗτοι λαβόντες, ταύτων

¹ πείσασαι ἂν, ἔσω

² [ἰδεῖν]

³ ἔρωσιν

¹ Ἐπιεικῆς] Vir bonus, quam clarus orator, habere malit. WOLF.

Οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο] Sic aliquid mihi bonum fiat, ita me Dii bene ament, sic mihi feliciter eveniat. IDEM.

Ἐπειδὴ ἐπιεικῆ μοι] Cum in animum indurissim. ab ἐπιεικῆ, id est, ἐπιείχομαι, unde ἐπιεικῆν, in exordio τοῦ Ἄ. ΟΛΥΘ. IDEM.

Πολλὰ εἰπεῖν καὶ ὀρῶν] Multa posse dici et videbam et video. Verbum εἰπεῖν accipio pro-ὡς τε εἶναι εἰπεῖν, ut si Latine dicas, dicenda videbam. IDEM.

Παύσαντα] Aut παύσαντ' ἂν, aut παύσαντα. IDEM. Lego cum Relaskio: sed hæc per tantum tempus gaudere fecerunt. AUGER.

Δεῖ δὲ] Cum, ut orator aliquid suaser

negotii sit, requiratur. Vido, ne te ordo verborum turbet. WOLF.

Τὸς συναιρομένους] Vos, qui adjuvetis, pro τοῦ συμφέρεσθαι, ut adjuvetis. nisi forte τοὺς συναιρομένους per s est legendum, pro οἷς ἂν συναίροι τις, eis, quorum causam agas. IDEM. M. συναιρομένους in futuro. AUGER.

λγ'. Οὐκ ἄδηλον ἦν] Videtur novum exordium. WOLF.

ἔρωσιν] F. ἔρωσιν, ab ἔρω. IDEM.

Τῶς τότε δόξασι συναίρειν] M. ἀποσπῶν. Nam si eadem probarunt, cur contradicant postea? IDEM. M. συναίρειν, quod est in vulgatis. AUGER.

Πάλιν ταῦτα] S. que nunc audire deprecantia. WOLF. Nempe, hæc que in presenti concione decernuntur. AUGER.

κατηγορήσουσιν. οὐδαμῶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε τὰ
 πράγματα χεῖρω γένοιτο, οὔθ' ὑμεῖς ἀτοπώτεροι φανεῖητε,
 εἰ ¹ μήτε τῶν δοξάντων ὑμῖν πέρασ μηδὲν ἔχειν δοκοίη,
² μήτ' ἀφέντες ἅ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε,
 εἴητε δ' ὡς περ τῶν τὰ θεάτρα καταλαμβανόντων. μηδα-
 μῶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ πονήσαντες τὸν πόνον τοῦ-
 τον, καὶ παρασχόντες ἴσους ἀπροατὰς ἀμφοτέροις ὑμᾶς
 αὐτοὺς, πρῶτον μὲν ἔλσθε, ὅ τι καὶ ποιήσετε· ἐπειθ' ὑπο-
 λαμβάνετε, εἴαν τις ἐναντιῶται τοῖς ἀπαξ οὕτω δοκιμα-
 σθεῖσι, πονηρὸν καὶ κακόνουν ὑμῖν. ³ τὸ μὲν γὰρ λόγου
 μὴ τυχόντα πεπεισθαι, βέλτιον τῶν ὑμῖν δοκούντων αὐ-
 τὸν ἐντεθυμῆσθαι, συγγνώμη· τὸ δὲ, ἀκουσάντων ὑμῶν
 1444 καὶ διακρινάντων, ἔτι ἀναισχυντεῖν καὶ μὴ συγχωρεῖν ἐν-
 δόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ, ἄλλην τινὰ ὑποψίαν οὐχὶ
 δικαίαν ⁴ ἔχειν φανεῖη. ἐγὼ μὲν δὴ σιωπᾶν ὤμην δεῖν ἐν τῷ
 παρόντι, εἰ μένοντας ὑμᾶς εἴρων ἐφ' ὧν ἔδοξεν. εἰμὶ γὰρ τῶν
 ἐκεῖνα πεπεισμένων συμφέρειν ὑμῖν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τῶν
 παρὰ τούτων λόγων μεταβεβλήσθαί μοι τινὲς δοκοῦσιν, ὡς

1 * μηδὶ

2 μηδ'

3 * τῷ

4 * ἴχον

Ei μήτε] Sententia est: Si neque de-
 creta vestra irrita videbantur, neque vos
 ea, quæ profutura sint, sic egeritis, ut
 utilia omittatis, neque certis quibusdam
 oratoribus, tanquam histrionibus in scena
 regnantibus, additi fueritis, et res vestræ
 meliore in loco futuræ sunt, et vos habe-
 bimiui prudentiores. Multitudo negatio-
 num perturbat minus attentos, quæ si in
 affirmationes convertantur, omnia erant
 planiora, ad hunc modum: οὐδαμῶς χεῖρω,
 id est, πᾶλλῳ βελτίω, οὐκ ἀτοπώτεροι, id est,
 φρονημώτεροι, μὴ μηδὲν πέρασ ἔχειν, id est,
 πέρασ τι ἔχειν, μηδ' ἀφέντες, id est, καὶ φυ-
 λάξσαστε, εἴητε δὲ, id est, καὶ μὴ εἴητε. hic
 enim negatio repetenda est e superiore
 membro μηδ' ἀφέντες. Sic nullas opinor,
 scrupulus restabit. Nam in sequenti ex-
 ordio ἀνωσιτελίεσστων esse dicit τὸ πέρασ
 μηδὲν ἔχειν τῶν τοῖς Ἀθηναίους δοξάντων, p.
 474. v. 7. et in fine hujus ipsius exordij
 monet Athenienses, ne rectam sibi extor-
 queri sinant, et oratorum improbitatem
 accusat. WOLF.

Μηδ' ἀφέντες, ἅ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδοῦ τι
 περαίνοιτε] Τὰ πρὸ ὁδοῦ sunt τὰ λυσιστελῶν-
 τε, ea, quæ adiuvant et expediunt rem.
 Videtur significare, alias utilitates sic am-
 plectendas, ut aliæ non negligantur. Sed
 argutior esset sententia, si τῶν πρὸ ὁδοῦ τι,

VOL. IV.

ἀπὸ τῶ, τῶν τυχόντων τι liceret inter-
 pretari. IDEM. Faceretis aliquid eorum quæ
 sunt in promptu. AUGER.

Εἴητε δ' ὡς περ] Repetenda est, ut dixi,
 negatio μὴ, nisi forte legendum εἴητε δ'
 οὐχ ὡς περ. ἢ τὰ θεάτρα καταλαμβάνοντες
 videntur esse comœdi et tragœdi. Qui,
 quamvis explodi nonnunquam solent, tam-
 en illis solis vacant et oculi et aures
 auditorum, præsertim cum proclare se
 gerant, et nunc risum, nunc fletum, nunc
 indignationem, nunc misericordiam mo-
 vent, denique spectatores, tanquam ty-
 ranni, in quemvis affectum traducunt. Sic
 intelligere malo, quam τὸ κατῆχιν τὸν θία-
 τρον pro θίαν καταλαμβάνειν. Quod si cui
 placeat, sententia fuerit: in theatro, quem
 quisque locum occupat, eum tenet: sed armus
 vos ita fieri non debet, ut primo cuique sen-
 tentiam dicenti pareatis, exclusis posteriori-
 bus. et quidem videntur verba quedam
 deesse, ut εἴητε δ' ἴσους τῶν λεγόντων, ὡς περ:
 vel εἴητε δὲ τῶν πρῶτων εἰπόντων, ὡς περ.
 Locus mendo vacare non videtur: sequi-
 tur quisque, quod videbitur. WOLF. Pro
 ἢ καταλαμβάνοντες. AUGER.

Πονήσαντες τὸν πόνον] F. πώσαντες,
 quod magis Atticum videtur. et v. 11.
 βέλτιόν τι τῶν. WOLF.

Ἐκεῖνα] Ea quæ antea statuta sunt.
 3 P

αὐτ' ἀληθῆ λέγουσιν, οὐδ' ὑμῖν συμφέραντα, ἴσως μὲν εἰ-
δότας, οὐ μὲν ἀλλ' εἰ καὶ τυγχάνετε ἀγνοῶντες, διδάξω.

λδ.

Ἔδει μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δίκαιον ἦν, τότε πεί-
θειν ὑμᾶς ὅ τι ἄριστον ἕκαστος ἠγείτο, ὅτε ἐβουλευσθε
τοπωρώτον περὶ τούτων, ἵνα μὴ συνέβαινε, ἀ δὴ δύο πάντων
ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει, μήτε πέρασ μηδὲν ἔχειν
τῶν ὑμῖν δοξάντων, παρανομίας δ' ὑμεῖς κατεγγινώσκετε
ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. ἐπειδὴ δὲ σιωπήσαντες τότε,
νῦν ἐπιτιμῶσίν τινες, βούλομαι μικρὰ πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν.
ἐγὼ γὰρ θαυμάζω τὸν τρόπον τῆς πολιτείας τῆς τούτων,
μᾶλλον δ' ἠγοῦμαι φαῦλον. εἰ γὰρ ἔξον παραινεῖν, ὅταν σκο-
πῆτε, βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἰροῦνται, συμφορανῶν
ἔργον, οὐχ, ὡς φασίν, εὐνῶν ποιοῦσιν ἀνδράπων. ἠδέως δ'
ἂν ἐροίμην αὐτοὺς — καὶ μηδεμιᾶς λοιδωρίας ὃ μέλλω λέ-
γειν ἀρχὴ γενέσθω —, τί δὴ τᾶλλα ἐπαινοῦντες Λακε-
δαιμονίους, ὃ μάλιστα ἄξιόν ἐστι τῶν παρ' ἐκείνοις ἀγα-
σθαι, τούτο οὐ μιμοῦνται, μᾶλλον δ' αὐτοὶ τῶναντίον
ποιοῦσι; φασὶ γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ἐκείνοις μέ-
χρι μὲν τοῦ δόξαι γνώμην, ἢ ἂν ἕκαστος ἔχη, λέγειν
ἐπειδὴν δ' ἐπικυρωθῆ, ταῦτα ἀπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμ- 1445
πράττειν, καὶ τοὺς ἀντειπάτας. τοιγάρτοι πολλῶν μὲν

¹ αὐτῶ

² ταῦτα

AUGER.

Συμφέροντα] Συμφέροντα. WOLF.
Οὐ μὲν ἀλλ' Nihilominus tamen, interim
tamen, utrum tamen.

Τυχάνετε] Τυχάνετε malim. WOLF.
λδ' ἔχειν κατεγγινώσκον] Durior construc-
tio, precedente indicativo, subjungi per
conjunctionem infinitivum. Quare nisi
societates interdum et hoc et alia indulgere
sibi solent, legere malim: παρανομίας δ'
ἡμῶν κατεγγινώσκον ὑμῶν αὐτῶν μεταβου-
λευσθαι: vel, ἔτι μᾶλλον πέρασ μηδὲν ἔχειν,
etc. sed sententia plana est. IDEM. Hic,
ut constructio plana fieret, deberet legi:
ἔτι μᾶλλον πέρασ μηδὲν ἔχειν --- deinde κατα-
γγινώσκον. AUGER.

ἔξ ὧν παρανομί] Legendum haud dubie
ἔξ ὧν παρανομί, cum liceret monere. eadem
sententia graviter argetur in oratione περὶ
Σταφύλων actorum Demosthenis et consi-

liorum calumniator Aeschines. WOLF.

καὶ μηδεμιᾶς] (Necque uno nomine, id
quod dicitur, existere jurgii principium.)
IDEM.

Ἐπαινοῦντας] Ἐπαινοῦντες, et v. 17. ἀ-
γασθαι. IDEM.

Μέχρι μὲν τοῦ δόξαι] Eo usque, dum
statuatur, id est, antequam vel tantisper,
dum decreta sunt. IDEM.

Ἐπειδὴν δ' ἐπικυρωθῆ] S. ὃ γνώμην, cum
aliqua sententia comprobata et decreta fue-
rit. IDEM.

Ταῦτα βεβαιῶντας] Malim ταῦτά, eadem.
IDEM. AUGER.

Ἐπαινοῦν, καὶ] Eadem laudare omnes,
consequens generalium esse adjutores illos
etiam, qui adoratari fuerunt. WOLF.

Πολλὰ μὲν ἴσως, ὡς πολλὰ σπυγνῶνται]
Suspecta mihi lectio est, nec tamen vult
in mentem occurrere aliquid. Interim sic ex-

ὄντες οὐ πολλοὶ περιγίγονται· λαμβάσασσι δὲ, ὅσ' ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνανται, τοῖς καιροῖς· οὐδεὶς δ' αὐτοὺς ἐκφύγει χρόνος, οὐδὲ τρόπος, τοῦ τὰ συμφέρονθ' ἑαυτοῖς παραίνειν, οὐ μὰ Δί' οὐχ ὡςπερ ἡμεῖς, καὶ διὰ τούτους καὶ διὰ τοὺς ὁμοίους τούτοις, ἀλλήλων περιγιγνόμενοι, καὶ οὐχὶ τῶν ἐχθρῶν, πάντα ἀνηλώσαμεν τὸν χρόνον· καὶ μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τοῦτον μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι, ἂν δ' ἔχειν ἡσυχίαν τις παραινήῃ, καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττειν, οὐδὲ τοῦτον ὀρθῶς λέγειν φάσκοντες, ὅλως δ' αἰτιῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὄντες πλῆρεις. τί οὖν, ἂν τις εἴποι, σὺ παραινεῖς, ἐπειδὴ ταῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἐγὼ νῆ Δί' ἐροῦ.

λέ.

Πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ πᾶν μοι δοκεῖ τις ἂν εἰκότως περὶ ὑμῶν δεῖσαι, μὴ παρὰ τὸ τῶν συμβουλευόντων οὐκ ἐθέλειν ἀκούειν, χεῖρῳ βουλευσῆσθε. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ τύχη, καλῶς ποιούσα, πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῶν αὐτόματα ὡς ἂν εὐξασθε παρίστησιν· ἐπεὶ τῇ γε τῶν προεστηκότων προνοίᾳ βραχέα αὐτῶν εἶχεν ἂν καλῶς. ἔπειθ' ὑμεῖς οὐ μόνον τοὺς λόγους, οὐς ἂν ἕκαστος εἴποι, πρῶϊστε, ἀλλὰ καὶ ὧν ἕνεκ' αὐτῶν ἕκαστος δημηγορεῖ· εἰ δὲ μὴ φιλαπεχθήμεν ἦν, εἶπον ἂν καὶ πόσου. τὸν δὲ τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον ὡς εἰς μικρότατον συνάγοντες σωφρονεῖν ἔμοιγε δοκεῖτε. εἰ μὲν δὲ τι τῶν αὐτῶν ἔμελλον τοῖς
 1448 ἄλλοις εἶρεῖν, οὐκ ἂν ἦμην δεῖν λέγων ἐνοχλεῖν· νῦν δὲ συμφέροντα μὲν ὑμῖν ἀκούσαι, παντάπασιν δὲ ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων, οἶμαι λόγον ἔχειν. βρα-

pono: quavis multi sint, non multi tamen vincunt: id est, Major pars non vincit meliorem, ut Livius loquitur. Quod si transposita negatione legas: τοῖς γὰρ οὐ πολλοὶ μὲν ὄντες, πολλῶν περιγίγονται, id est, cum multi non sint, multos vincunt: sententia erit, eos prudentia et concordia potius, quam numero, ceteris esse Græcis superiores. Præclarum sane institutum Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS; CONCILII LIBERI DECRETATA CONCORDERE TUERI. IDEM. L. πολλῶν μὲν, ὄντες οὐ πολλοί. AUGER.

Παραινή] Legendum παραινεῖν. WOLF. λέ. εὐξασθε] Legendum εὐξασθε, in optativo, per ai. IDEM.

Εἰ μὴ φιλαπεχθήμεν εἴ] Logo φιλαπεχθήμεν ἦ, nisi esset odiosum. IDEM.

Τῷ φενακίζεσθαι] Non potest passive sat exprimi commode: descripiendi vestri tempus, id est, ut vos descripiamini: si quæ minimum illis spatium descripiendi vos dederitis. IDEM.

Οἶμαι λέγων ἔχειν] Fortasse λέγων ἔχειν, τουτίστιν, εἰσὶν ἴσασθαι; sed et λέγων nihil habet incommodi. IDEM. Post ἔχειν f. add. εἰσὶν, et deinde pro χρόνος f.

χὸς δ' ἔσται ¹ χρόνος. σκέψασθε δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑμῖν ἀρέσκη, χρήσασθε. καὶ βραχεῖαν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δικαίαν ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ. ἠγοῦμαι γὰρ ἑξαπατᾶν μὲν εἶναι βουλομένου, σκοπεῖν ὄντιν ὑμᾶς τρόπον τοὺς ἀκούοντας καὶ τὰ τοῦ πράγματος δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρούηται, ἀπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι τοῦτο πρῶτον εἶναι, εἴπειν πότερα ἐγνωκῶς παρελήλυθεν ἴν', εἰ μὲν ἀκούσαντες τοῦτο τοὺς μετὰ ταῦτα λόγους ² βούλησθε ἀκούειν, καὶ διδάσκη καὶ φράζῃ τὰ βέλτιστα αὐτῷ δοκοῦντα, ἂν δ' ἀποδοκιμάσῃτε, ἀπηλλαγμένος ἤ, καὶ μήτε ὑμῖν ἐνοχλῆ μήτε αὐτὸν κόπτη. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἐρῶ. ἐμοὶ δοκεῖ Μιτυληναίων ὁ δῆμος ἠδίκησθαι, καὶ δίκην ὑμῖν ὑπὲρ αὐτοῦ προσήκειν λαβεῖν· καὶ, ὅπως λήψεσθε, ἔχω λέγειν, ἐπειδὴν, ὡς ἠδίκηται, καὶ ὑμῖν προσήκει βοηθεῖν, ἐπιδείξω.

λς'.

Πρῶτον μὲν, οὐ πᾶν φαύμαστον ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ μὴ ῥαδίους τοῖς συμβουλευέειν βουλομένοις εἶναι τοὺς λόγους. ὅταν γὰρ τὰ πράγματα ἔχη φαύλως, περὶ ἧν δεῖ σκοπεῖν, δυσχερεῖς ἀνάγκη περὶ αὐτῶν εἶναι καὶ τῆς συμβουλίας. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐδέλειν ἀκούειν ἐλπίς ταῦτα γενέσθαι βελτίω, τοῦτο χρὴ πρῶττεῖν· εἰ δὲ χεῖρω μὲν ἅπαντα, βέλτιον δ' οὐδὲν ἐκ τούτων γενήσεται, τί δεῖ, πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν ἑάσαντας, ἐκ πλείονος ἢ νῦν καὶ χαλεπωτέρου σώζειν πειραῖσθαι, ἐξὸν ἐκ τῶν παρόντων 1447 ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον; τὸ μὲν οὖν ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι ταῦτα

¹ [χρόνος]

² βούλωσθε

leg. λόγος. AUGER.

Βραχὺς δ' ὁ χρόνος] S. τῷ ἀκοῦειν. Quid ai ὁ λόγος. WOLF.

Καὶ βραχεῖαν] Novum exordium. IDEM.

Καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ] Neque omnia dicam. Suspecta mihi lectio est, sed nihil habeo melius. IDEM. Hæc quid hic significant non possum assequi; eam amplectus sum interpretationem quæ mihi visa fuit optima. AUGER.

Ἐμοὶ τρέσων τοὺς ἀκούοντας καὶ] Lego: ἰμᾶς τρέσων τοὺς ἀκούοντας προσέγεται καὶ.

Omnino enim tale aliquod verbum deest. WOLF.

Συγκρούηται] Lego συγκρούηται. IDEM.

Πότερα] Hic non sumo adverbialiter, sed in neutro plurali accusativo. AUGER.

λς'. Πρῶτον μὲν] Novum exordium. WOLF.

Ἐλπίς] F. post ἐλπίς add. ἄν. AUGER.

Πρὸς τῷ] Τό. WOLF.

Χαλεπωτέρως] Χαλεπωτέρως, difficultius. IDEM.

Τὸ μὲν οὖν ὀργίλως ἰμᾶς] Particula οὖν

πάσχοντας· τὸ δὲ μὴ τοῖς αἰτίοις ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς ὀργίζεσθαι, τοῦτο οὐκέτι εἰκὸς οὐδ' ὀρθῶς ἔχον ἐστίν. οἱ γὰρ μηδενὸς μὲν αἰτιοὶ τῶν παρεληλυθότων, τὰ δὲ λοιπὰ πῶς ἐστὶ βελτίω λέγειν ἔχοντες, χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν, κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν· οὐς, εἰὰν ἀκαίρως δυσκο-
λαίνητε, ὀκνεῖν ἀνίστασθαι ποιήσετε. καίτοι ἐγώ γε οὐκ¹ ἀγνοῶ, ὅτι πολλὰκις οὐ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ τοῖς ἐμποδῶν οὐσι τοῖς ὀργιζομένοις, ἀηδὲς τι παθεῖν συνέβη· ὅμως δ' ἀνέστην συμβουλευσῶν. πιστεύω γὰρ ἐγώ γε, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φλαύρου μὲν μηδενὸς αἰτιος ἂν εὐρεθῆσεσθαι, βελτίω δ' ἑτέρων ὑμῖν ἔχειν συμβουλεύσαι.

λζ'.

Τὰ μὲν γεγενημένα, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα, οἷα πάντες ἀκηκόατε. δεῖ δ' ὑμᾶς μηδὲν² ἐκπεπληγμένους δια-
κειῖσθαι, λογιζομένους, ὅτι πρὸς μὲν τὰ παρόντα ἀθύμως ἔχειν, οὔτε τοῖς πράγμασι συμφέρει, οὐδ' ὑμῶν ἀξίον ἐστὶ· τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθῶν³ αὐτοὺς ἠγεῖσθαι προσῆκον, καὶ τῆς ὑμετέρας δόξης ἀξίον ἂν φανείη. χρηὴ δὲ τοὺς ὄντας, οἳ φήσασιν ἂν ὑμεῖς εἶναι, ἐν τοῖς δεινοῖς ἑτέρων διαφέροντας φαίνεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς μὲν ἂν ἠβουλόμην ταῦτα συμβῆναι τῇ πό-
λει, οὐδ' ἀτυχεῖν ὑμᾶς οὐδέν· εἰ δ' ἄρα εἶδει γενέσθαι, καί τι δαιμόνιον τοῦτ'⁴ ἀπέκειτο, ὥσπερ πέπρακται, τὰ γε-
γενημένα λυσίτελεῖν οἴομαι. τὰ μὲν γὰρ τῆς τύχης ὀξείας
1448 ἔχει τὰς μεταβολὰς καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας·
ἂ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πρᾶχθῆ, βεβαίους ποιεῖται ἥττας. οἴομαι μὲν οὖν, οὐδὲ τοὺς κερρατηκότας ἀγνοεῖν, ὅτι, βουλευθέντων ὑμῶν καὶ παροξυνθέντων τῷ γεγενημένῳ, οὐ πᾶν πῶ δῆλον πότερον εὐτύχημα ἢ καὶ τούναντίον αὐτοῖς ἐστὶ τὸ πεπραγμένον· εἰ δ' ἄρα ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοῦς

¹ ἀγνοῶ * μὲν, ὅτι

² ἐκπεπληγμένους

³ αὐτοῖς ἢ π., καὶ * συμφέρει ἕμα καὶ τῆς ὀ. δ. ἀ. ἂν ὄν φανείη.

⁴ ἀπίκμιον

ablata, statuo hic novam exordium. IDEM. αὐτοῖς ἠγεῖσθαι προσῆκον τῆς εἰς. delete v. 17. καὶ ante τῆς ὑμ. et v. 18. χρηὴ δὲ τοὺς hoc exordium cum praecedente. AUGER. ὄντας, οἳ φήσασιν ἂν. IDEM.

τῶν αἰτιῶν τῶν] Prius τῶν delendum. WOLF.

λζ'. Τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθῶν αὐτοὺς, ἠγεῖσθαι προσῆκον, τῆς] Αὐτοῖς ἐπανορθῶν, id est, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶνται. vel, τὸ δὲ ἐπανορθῶν, etiam ἐπίκμιον, urgebat, legi potest. IDEM.

καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπίκμιον ὥσπερ πείπρακται] Sic lego et distingue : καίτοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπίκμιον ὥσπερ etc. et hoc fato quodam insisteret. quanquam pro ἀπίκμιον etiam ἐπίκμιον, urgebat, legi potest. IDEM.

θρασύνεσθαι, ¹ εἰὰν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίνηται. ὅσω γὰρ
 ἂν μᾶλλον καταφρονήσωσι, τοσαύτω θάπτων ἀμαρτή-
 σονται.

λη.

Οὐ μοι δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ ἧς οἴεσθε πό-
 λεως νυνὶ μόνον βουλευέσθαι, ἀλλὰ ὑπὲρ πασῶν τῶν συμ-
 μαχίδων. ὅπως γὰρ ἂν περὶ ταύτης γινώτε, πρὸς ταύτ'
 εἰκὸς ἀποβλέποντας τοὺς ἄλλους καὶ αὐτοὺς τῶν αὐτῶν
 τεύξεσθαι νομίζειν. ὥστε δεῖ καὶ τοῦ βελτίστου καὶ τῆς
 ὑμετέρας αὐτῶν ἕνεκα δόξης σπουδάσαι, ὅπως ἅμα καὶ
 συμφέροντα καὶ δίκαια φανήσεσθε βουλευόμενοι. ἡ μὲν οὖν
 ἀρχὴ τῶν τοιούτων πραγμάτων ² ἀπάντων ἐστὶ τῶν στρα-
 τηγῶν ὧν οἱ πλεῖστοι τῶν παρ' ὑμῶν ἐκπλεόντων οὐ τοὺς
 ὑμετέρους φίλους, οὐς διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τῶν αὐτῶν
 κινδύνων μετεσχηκότας παρειλήφασι, θρασεύειν τούτους
 οἶοντα δεῖν, ἀλλὰ καὶ ἰδίους φίλους ἕκαστος ἑαυτῷ κατα-
 σκευάσας, ὑμᾶς ἀξιοὶ τοὺς αὐτῶν κόλακας καὶ ὑμετέρους
 ἡγεῖσθαι φίλους· οὗ πᾶν ἐστὶ τὸν κεντίον. ὅτε γὰρ ἐχθρο-
 τέρους, οὐτ' ³ ἀναγκαίους μᾶλλον ἐχθροὺς ἂν τούτων εὐ-
 ροίτε. ὅσω γὰρ πλείω παρακρούμενοι πλεονεκτοῦσι, τοσ-
 ούτω πλέον ὄφλειν ἡγοῦνται δίκην ⁴ δύναι. οὐδεὶς δ' ἂν
 γένοιτο εὖνους τούτοις, ὑφ' ὧν ἂν τι κακὸν πείσεσθαι προσ- 1449
 δοκᾷ. τοῦ μὲν οὖν κατηγορεῖν ἴσως οὐχ ὁ παρὼν καιρὸς
 εἰ δ' ἡγούμαι συμφέρειν ὑμῖν, ταῦτα συμβουλεύω.

λη'.

Οὐδένα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πάντων ὑμῶν οὕτως

¹ κῆ

² ἀπ' αὐτῶν ἐστὶ

³ ἀναγκαίους

⁴ [δύναι]

Ἐὰν τοῦτο πρὸς] Κῆν τοῦτο legendum :
 etiam hoc a vobis fuerit, id est, profuerit
 vobis. IDEM.

λη. καὶ τοὺς τῶν αὐτῶν] Καὶ ἑαυτῶς τῶν
 αὐτῶν lege. IDEM.

Ἐβουλημένοι] Βουλευόμενοι, aut certo
 βεβαλειμένοι. IDEM.

Πραγμάτων, ἀπάντων] Lego πραγμάτων
 ἀπάντων, ἰσ. τῆ. Atque harum rerum omnium
 caput sunt duces, quorum plerique ex his,
 qui classe hinc solvunt. IDEM.

Τοὺς ὑμετέρους φίλους, οὐς εἶο. τούτους ἡ-
 γοῦσαι] Τούτους per pleonasmum accedit.
 IDEM.

Τῶς αὐτῶν] Malim αὐτῷ, quanquam

propter nomen ἱκανὸς etiam αὐτῶν legi
 potest. IDEM.

Ἐχθροτέρους] Sequitur v. eod. μᾶλλον
 ἐχθροῦς. tolerari potest haec lectio: Neque
 enim inimiciores, neque quos vobis magis
 inimicos esse necesse sit, invenietis. Ut haec
 sit sententia: Et inimici sunt vobis, et
 necessario sunt inimici, S. si στρατηγοί.

Sic et Philippum necessario Atheniensibus
 inimicum esse, alibi dicit. Si igitur
 ipsi duces inimici sunt, eorum assenta-
 tores amici qui sunt habendi? Sed pro
 ἐχθροτέρους fieri potest, et aliam nomen
 scriptum a Demosthene fuerit. IDEM.

λη'] Cujus initium est: οὐδένα, εἰ δὲ τις

οἴομαι κακίους εἶναι τῇ πόλει, ὥστε μὴ χαλεπῶς φέρειν, μηδὲ λυπεῖσθαι τοῖς γεγενημένοις. εἰ μὲν τοίνυν ἀγανακτοῦντας ἦν ἀπρακτόν τι ποιῆσαι τούτων, τοῦτ' ἂν ἐγὼ γε παρήκον ὑμῖν ἀπασιν· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι, δεῖ δ' ὑπὲρ τῶν λοιπῶν προνοηθῆναι, ὅπως μὴ ταῦτα πείσασθε, ὡς περ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ¹ νῦν γεγενημένων ἀγανακτεῖτε, οὕτω χρὴ σπουδάσαι ὑπὲρ τοῦ μὴ πάλιν ταῦτα συμβῆναι, καὶ νομίζειν μηδένα ἔχειν λόγον εἰπεῖν τῶν συμβουλευόντων τοιούτον, ὃς δυνήσεται σῶσαι τὰ παρῶντα μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναραμένου. οὐ γὰρ ἂν λόγος, ἀλλὰ ² θεὸς ὁ τοιοῦτος εἴη. ἢ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ' αὐτὰς ἔχειν ἐκείθεν ἤρτηται, ἐκ τοῦ τῆς παρασχῆμα πρὸς ὑμᾶς ἕνεκα χάριτος ἐνίους τῶν λεγόντων ἐνταυθοῖ δημηγορεῖν, ὡς οὔτε εἰσφέρειν οὔτε στρατεύεσθαι δεῖ, πάντα δὲ αὐτόματ' ἔσται. ἔδει μὲν οὖν ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐξελέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος ἐλέγχου τῇ πόλει· δοκεῖ δέ μοι τρόπον τινὰ καὶ νῦν ἀμείνων ἢ τύχη περὶ ὑμᾶς τῶν ἐφρονηθέντων εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ἕκαστα ἀπόλλυσθαι τῆς τῶν ἐπιμελουμένων κακίας σημεῖον προσήκει ποιῆσθαι· τὸ δὲ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι τῆς ὑμετέρας τύχης εὐεργάτημ' ἐγὼ γε κρίνω. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει καὶ τοὺς 1450 ἰχθρῶς ἀνέχει, τῶν λοιπῶν ἐπιμεληθέντε· εἰ δὲ μὴ, σκοπεῖτε, ὅπως μὴ ἅμα τοὺς ἐφρονητάς ἐκάστοις ὑμεῖς κρινετε, καὶ τὰ πράγμαθ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κλυεῖ. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ταῦτ' ἀνευ μεγάλου τινὸς στήσεται, μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου.

μέ.

Οὐδὲν ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο ἄλογον, τοὺς αἰεῖ

¹ περὶ τῶν νῦν γεγ.

² θεὸς τις ἰ

Ἀθηναῖοι. IDEM.

Ὅπως μὴ ταῦτα] Lego ταυτά. IDEM.
Πάσηςθι] Hic finitur periodi πρώτησις.
IDEM.

Νῦν γεγενημένων] Lego ἰσὴρ τῶν νῦν, vel, νῦν ἰσὴς τῶν. IDEM.

Τῷ ταῦθ' ἔστας ἴχθω] Τῷ λυπεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς γεγενημένοις. quaedam huc translata sunt e prima Olynthiacis, et oratione Chersonesitana. IDEM.

Τοὺς ἰχθρῶς ἀνέχει] Nobis desertis inimicos evellit. IDEM.

Ἄνευ μεγάλου τινὸς στήσεται] S. nouū. Fieri nequii, ut hac sine magno malo consistant, id est, profecto in magnum aliquod malum cumpent. Sententia eadem exstat A. Philipp. IDEM. Subaudi κέρως, vel aliud quid simile. AUGER.

μ'. Οὐδὲν ἔστιν, ὧ ἄνδρες] Videtur novum exordium. aut certe legendum οὐδὲν ἔστιν.

καὶ συνεχῶς ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν πολιτευομένους, καὶ νῦν ταῦτα ποιοῦντας ἐξελέγχεσθαι· ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον ἂν τις εἰκότως θαυμάσαι, τὸ τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ταῦτα πολλακίς ἤδιον τούτων ἀκούειν, ἢ τῶν ὑπὲρ ὑμῶν λεγόντων. ἴσως μὲν οὖν ὡς περ οὐδ' ἰδίᾳ ῥαδίον ἐστὶν ἅπαντ' ὀρθῶς πράττειν, οὕτως οὐδὲ κοινῇ· ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστα γε χρὴ παρορᾶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντ' ἐστὶν ἐλάττω' ὅταν δ' ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε, πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἠγεῖσθαι; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι, τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίνονται· ὑμεῖς δὲ, οὐδὲ τὰ τοῖς ἄλλοις συμβαίοντα ἀκούοντες φοβηθῆναι δύνασθε, ἀλλ' ἅ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμένειν παθόντες αἰσθῆσθαι.

μά.

Οὐδεὶς πώποτε ἴσως ὑμῶν ἐζήτησεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες ἄμεινον περὶ τῶν πραγμάτων τῶν εὖ πραττόντων βουλευόμενοι. ἐστὶ δ' οὐχ ἑτέρωθεν ποθεν τοῦτο γινόμενον, ἀλλ', ὅτι συμβαίνει τοῖς μὲν μῆτε φοβηθῆναι μηδὲν, μῆθ' ἅ τις ἂν λέγοι δεινὰ προσήκοντ' αὐτοῖς ἠγεῖσθαι· τοὺς δὲ πλησίον ὄντας τῶν ἀμαρτημάτων, ὅταν εἰς τὸ κακῶς πράττειν ἀφίκονται, 1451 σῶφρονας πρὸς τὰ λοιπὰ καὶ μετρίους παρέχει. σπουδαίων τοίνυν ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν βελτίστη τῇ παρούσῃ τύχῃ χρωῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. οὐδὲν γὰρ οὔτε φυλαττομένοις οὕτω δεινὸν ὡςτ' ἀφύλακτον εἶναι, οὔτε ὀλιγαροῦσιν ἀπροσδόκητον παθεῖν. λέγω δὲ ταῦτα, οὐχ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι, ἀλλ' ἵνα μὴ διὰ τὴν παροῦσαν εὐπραξίαν, ἃ γένοιτ' ἂν, εἰ μὴ προνοήσῃσθε τῶν πραγμάτων, δεινὰ, ἀκούοντες καταφρονῆτε,

WOLF.

Ἀναμένειν καθότις αἰσθῆσθαι] Expectare, dum vestrope malo sentiatis. IDEM. Post ἀναμένειν forte legendum: καὶ πλὴν εἰ μὴ καθότις αἰσθῆσθαι. AUGER.

Ἐζήτησεν] Παρὰ τὸ ἰζητίω. Legendum ἰζητίω. WOLF.

μά. Ἄλλ' ἔτι] Fortassis ἢ ἔτι. IDEM.

Τοὺς δὲ πλῆσιον] Eos vero, qui prope

peccata sunt, id est, qui animadvertunt errata sua. sic intelligere malo, quam, qui nuper deliquerunt. aut forte ἀτυχμάτων pro ἀμαρτημάτων legendum: qui non iam pridem cladem acciperunt. IDEM.

Σῶφρονας — παρέχει] S. τὸ κακῶς πράττειν. Ille ipse malorum sensus sobrius et moderatus eos facit. Simile est exordium Areopagitici Isocratis. IDEM.

ἀλλ' ἀνευ τοῦ παθεῖν, ὡς περ ἐστὶ προσῆκον, φάσκοντάς γε μηδέων ἀπολείπεσθαι τῷ σωφρονεῖν, φυλάξῃσθε.

μβ.

Οὐχὶ τὸν αὐτὸν εἶναι καιρὸν ὑπέιληφα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ χαρίζεσθαι καὶ τοῦ τὰ δοκοῦντά μοι βέλτιστα παραινεῖν. πολλάκις γὰρ ὄρω τὸ χαρίζεσθαι τι παρὰ γνώμην, πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν, του τὸ πρῶτον ἐναυτιωθῆναι. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ἐγινώσκατε ταῦτά, οὐτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, ¹ οὐτ' ἂν παρῆλθον, περίεργον ἠγοούμενος τοῖς ἀφ' αὐτῶν ἀ χρεῖ ποιούσι λέγειν, ² ὅταν ἢ τούναντίον. μᾶλλον γὰρ ἂν ἠγῆσάμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ πάντας ὑμᾶς. ἐπειδὴ δὲ ὄρω τινὰς ὑμῶν ταῦτά μὲν γινώσκοντας ἐμοὶ, τάναντία δ' ³ ἄλλοις, πειράσομαι μετὰ τούτων τοὺς ἑτέρους πείσσει. εἰ μὲν οὖν οἴσησθε δεῖν μὴ ἐθέλειν ἀκούειν, οὐκ ὀρθῶς ποιήσετε· ἂν δ' ἀκούσητε σιωπῇ καὶ τοῦδ' ὑπομείνητε, δυοῖν ἀγαθοῖν θάτερον ὑμῖν ὑπάρξει. ἢ γὰρ πεισθῆσθε, ἂν τι δοκῶμεν λέγειν συμφέρον, ἢ βεβαίω-
 1452 τερὸν περὶ ἧν ἐγνώκατε. ἔσεσθε πεπεισμένοι. ἂν γὰρ, ⁴ [ἐπὶ] οἷς τι διαμαρτάνειν οἴομεθ' ἡμεῖς ὑμᾶς, ταῦτα μηδενὸς ἄξια φανῆ, μετ' ἐλέγχου τὰ δεδογμένα νῦν ὑμεῖς ἔσεσθ' ἡρημένοι.

¹ Desunt οὐτ' ἂν.

² οὐτ' ἂν ἢ τούναντίον.

³ ἄλλοις

⁴ Desest ἐπὶ.

μβ. Πλλάκις γὰρ] Pro γὰρ pono δὲ, nam γὰρ totum sensum inturbare videtur. ΑΥΣΕΒ.

Ταῦτα, οὐτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἰδοῦντα] Lego ταῦτά. Si in eadem sententia essetis omnes. Sed τὸ ἔταν ἢ τούναντίον, cum contrarium fuerit, vel, si contra res esse haberes, quo referendum sit, quidve sibi velit, nescio. Totus hic locus confusionem interponctionum obscuratus, sic distinguendus videtur: εἰ μὲν ὅν ἅπαντες ἐγινώσκατε ταῦτά. οὐτ' ἂν (pro ἂν) ἐμοὶ τὰ δέοντα ἰδοῦντα προαιρεῖσθαι, οἷα (pro οὐτ') ἂν παρῆλθον. περίεργον ἠγοούμενος, τοῖς ἀφ' αὐτῶν, ἀ χρεῖ, ποιούσι, λέγειν. οὐδ' ἔταν ἢ τούναντίον, id est, κἀν μὴ τὰ δέοντα ἰδοῦντα μοι προαιρεῖσθαι, vel addenda negatio, οὐτ' ἔταν μὴ, S. τὰ δέοντα προαιρεῖσθαι. Hanc lectionem retinebo tantisper, dum melior offerretur. Nec etiam ita sum (cognita praesertim librorum incuria et imperitia, saepe etiam temeritate ac potestantia) religiosus, (quaquequam licentiam

interpretam minime probo) quin audendum potius aliquid existimem, (admonito lectore tamen imprimis) quam ea vertere, quae perversa esse omnibus apparent, quaeque a nomine intelligi possint. WOLF. Hanc locum penitus elucidavi in interpretatione mea. ΑΥΣΕΒ.

Μετὰ τούτων] S. τῶν ταῦτά ἐμοὶ γινώσκοντων, cum his, qui mecum faciunt. WOLF.

Τοὺς ἑτέρους] Diverium ac. tentiens. IDEM.

Δοκῶ μὲν] Legendum uno verbo δοκῶμεν, Scilicet ἰσὺς τι καὶ ἰ ἐμοὶ συμψηφῆσαι. Postea v. 19. post ἰσὺςθε σπῆμα μῆνοι colon ponendum, et, ἂν ἐφ' οἷς τι. Nisi malis, ἂν γὰρ ἐφ' οἷς, novam ordiri periculum. Alioqui legendum. v. pen. φασὶ καὶ μετ' ἐλέγχου. Est autem μετ' ἐλέγχου δεδογμένον, consilium non fortuitum ac temerarium, sed nixum suis rationibus, et munitum. Sic apud Isocratem in Panathenico: τὰ μὴ μετ' ἐλέγχου ἰσχυρῆτα sunt verba temere fusa, nullis fulta probationi-
 3 q

μγ'.

Βουλοίμην ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ ὧν εὐδοκίμηκε λέγων παρ' ὑμῖν ὁ δεῖνα, ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν πραττομένων ἴσον αὐτῷ τὸν ἔπαινον γενέσθαι. οὔτε γὰρ ταῦτα κακόνους εἰμί, μὰ τοὺς θεοὺς, ὑμῖν τε ἀγαθὸν βούλομαι ἂν γενέσθαι. ἀλλ' ὄρατε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ κεχωρισμένον ἦ, λόγον εἰπεῖν εὖ καὶ προελῆσθαι πράγματα συμφέροντα· καὶ τὸ μὲν ῥήτορος ἔργον ἦ, τὸ δὲ νοῦν ἔχοντος ἀνδράσπου. ὑμεῖς τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρεσβύτατοι, λέγεσθαι μὲν οὐκ ὀφείλετε ὁμοίως δύνασθαι τοῖς δευνοτάτοις — τῶν γὰρ εἰδισμένων τούτου τὸ πρᾶγμα — νοῦν δ' ἔχειν ὀφείλετε ὁμοίως, καὶ μᾶλλον τούτων — αἱ γὰρ ἐμπειρίαι, καὶ τὸ πολλὰ εἰρακέναι, ταῦτ' ἐμποιοῦσι —. μὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φανῆτε ἀγνοοῦντες ἐν τῷ παρατί νῦν, ὅτι αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαὶ καὶ θρασύτητες, εἰάν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὤσι. παρασκευῆς καὶ ῥώμης, ἀκούσαι μὲν εἰσὶν ἡδέϊαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι. αὐτίκα γὰρ, τὸ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικούσιν, ὄρατε ὡς καλὸν τὸ ῥῆμα. ἀποβλέψατε δὴ πρῶτον πρὸς τὸ ἔργον αὐτό. δεῖ κρατῆσαι μαχομένους τῶν ἐχθρῶν τοὺς τῆν τοῦ ῥήματος ταύτου σεμνότητά ἔργῳ ληψομένους. εἰπεῖν μὲν γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντα πέφυκε ῥάδιον, πράξαι δ' οὐχ ἅπαντα· οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἰδρώς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρό τοῦ πράττειν ἐστίν· ἐγὼ δ' οὐ χεῖρους ὑμᾶς ἠγοῦμαι φύσει Θεβαίων — καὶ 1453

bis. INAM. M. ἂν γὰρ ἐφ' οἷς, post φωνῆ virgula. AUGER.

μγ'. Ἔμῳ τε ἀγαθὸν βούλομαι ἂν γενέσθαι] M. ὑμῖν τε ἀγαθὰ βουλόμην ἂν γενέσθαι. WOLF.

Μὴ κεχωρισμένον ἦ] *Ne separatim sit: id est, ne non simul et salutaria dici, et jucunda possint. λόγον εἰπεῖν εὖ est diserta oratio, quae vulgo tum maxime probatur, cum asseritur. Separat igitur hic Demosthenes eloquentiam a sapientia, et quidem, si vera fateri volumus, nihil prohibet, quo minus etiam falsa et pernicioisa ita faciant, ut hominibus inertibus et imperitis, non audientibus modo, sed ipsae etiam dicentibus, sane quam egregia videantur. Stultis enim et improbis non minus suppetunt sane rationes commentitiarum atque falsarum, quam sapientibus et bonis viris ve-*

re atque firmar. Nam et Ciceroe auctor 2. de divinatione, 'Paucis est bona ratio, mala plurimis.' IDEM.

Τῶν γὰρ εἰδισμένων] S. λέγων. Eorum id munus est, qui usu dicendi exercitatis sunt. IDEM.

Τούτ' ἐμπαῖοσι] S. τὸ τοῦ ἔργου. Prudentiam parit experientia et multa vidisse. pro quo ego posui, multarumque rerum usus, quod sententiam per hanc libertatem nihil decedat, et oratio sit Latinior. IDEM.

Ἐν τῷ παρατί νῦν] Videtur plerumque. IDEM.

Τοῦ ῥήματος ταύτου] S. τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικούσιν. IDEM.

Πρὸ τε τοῦ λέγειν] Ante orationem et ante rerum administrationem, id est, orationem et res ipse non pari labore constant.

γὰρ ἂν μανοίμην — ἀλλ' ἀπαρασκευωτέρους. Φημί δὲ δεῖν τοῦ παρασκευάζεσθαι νῦν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, ἐπειδὴ τέως ἡμελεῖτε τοῦ διαγωνίζεσθαι. σὺ γὰρ ἀντιλέγω τὸ ὅλον, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τρόπου τῆς ἐγχειρήσεως ἐναντιοῦμαι.

μδ.

Ὅσῳ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πεποίηται σπουδὴν οἱ πρέσβεις κατηγορήσαι τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀπαντες ἐωράκατε. πλὴν γὰρ οὐκ ἔχω τίνος εἶπω, τὰλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπειράνται. εἰ μὲν οὖν ἦσαν αὐτῶν ἀληθεῖς αἱ κατηγορίαι, χάριν γε εἴχετε εἰκότως ἂν, εἰ πρὸς ὑμᾶς οὕτως ὑμῶν κατηγοροῦν καὶ μὴ πρὸς ἄλλους· ἐπειδὴ δὲ, διαστρέψαντες τὰληθῆ, καὶ τὰ μὲν παραβαίνοντες ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαινῶντες κομίσασθε δικαίως, τὰ δ' αἰτιασάμενοι ψευδῆ καὶ οὐ προσήκοντ' ὑμῖν, κέχρηται τῷ λόγῳ, πονηροὺς δίκαιον αὐτοὺς, ἐπειδὴν ἐξελεγχθῶσι ταῦτα πεπονηκότες, νομίζειν. εἰ γὰρ ῥήτορες δεινοὶ μάλλον εἶναι δοκεῖν ἢ μετ' ἀληθείας ἐπιεικεῖς ἄνθρωποι νομίζεσθαι προείλοντο, οὐδ' αὐτοὶ καλοκαγαθίας ἂν, ὡς εἰκεν, ἀμφισβητοῖεν. ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντα ἀνεστηκέναι, ὡς περ ῥάδιον τὸ κατ' ὑμῶν. ἐγὼ γὰρ, μὰ τὴν Ἀθηῶν, οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνδράπων οὕτως οἶμαι τὰ ¹[μὴ] προσόντα αὐτοῖς ἀκοῦσαι νουθετούμενους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα, κακῶς ἀκούοντες. σὺ μὲν οὐδὲ τούτους θρασέως ἂν οὕτως ἠγοῦμαι ψεύδεσθαι, εἰ μὴ συνήδεσαν ταῦτα, καὶ πρόδηλον ἦν, ὅτι δεινότατοι πάντων

¹ Deest μή.

IDEM.

Ἐπιπέθι τίως ἡμεῖσθε τοῦ διαγωνίζεσθαι] Quoniam cum id factum oportuit, praedium committere neglexistis. τίως exponit Hesyehius hoc, donec, μέχρι, usque, πρὸς τὸ παρὲν, in praesentia, vel haecenus, ὡς, tamquam, τότε καὶ τῷκαῦτα, tunc, ἐν τούτῳ, tali statu rerum, vel tali tempore, interea, πρότερον, prius. IDEM.

μδ. Ὅσῳ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Novum hoc exordium est. IDEM.

Πλὴν γὰρ οὐκ ἔχω τίνος εἶπω, τὰλλα πάντα] Excepto enim uno necio quo, caetera totius omnia necesse referre studuerunt. Praeter enim (scilicet, unum quiddam) non

habeo, quod dicam (id est, necio quid) caetera, etc. est Græca brevitatis. IDEM.

Ἐχρησι εἰκότως] Eχρησι legendum. IDEM. Παραβαίνοντες] Malim ὑπερβαίνοντες, praetererentes: nam illud de violatione fœderum legumque sæpius usurpatur. IDEM.

Τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς] Malim τὰ προσόντα αὐτοῖς. Alii, dum admonentur, nec sua probra tam æquis inimicis non accipiunt, quam vos ea, quæ falso in vos congeriuntur. Hanc lectionem in vertendo sum secutus. Quo si displicet, τὰ μὴ προσόντα exponas licet, aliena delicta, quæ inter admonendum exempli gratia proponuntur. Sed φέρμα- non hoc σφέτερον, ἢ ἀλλοθίτερον, εἶναι mihi

ὅπως δὲ λήφονται. εἰ μὲν οὖν ἔβην δύναι, δικαίως ἂν αὐτὸ ταῦτό μοι τις ¹ ἔπωληξεν, εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ἐνοχλεῖν ὑμῖν ἤρακην· οὖν δὲ οὐκ ἔνι, καθάπερ οὐδὲ τούτους λέληθεν. εἰδ' ὑπὲρ ὧν ὑμῖν λειτουργεῖν δεῖ, προσθήσειν αὐτοῖς οἴονται με, ληροῦσι, καὶ ταῦτα ἴσως βούλονται, ἃ καὶ προσδοκῶσιν· ἐγὼ δ' οὐ ποιήσω ταῦτα, ἀλλ' εἰάν μὲν δῶσι, καθέλξω τὴν καῦν, καὶ τὰ προσήκοντα ποιήσω, εἰ δὲ μὴ, τοὺς αἰτίους ὑμῖν ἀποφανῶ.

μζ'.

Οὐδένα ἂν εὔφρονῶντα ἀντειπεῖν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζω, ὡς οὐχ ἀπάντων ἀριστόν ἐστι τῇ πόλει, μάλιστα 1486 μὲν ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν· εἰ δὲ μὴ, παρῆναι εὐθύς τοὺς ἐναντιωσομένους. δεῖ μὲντοι τούτῳ προσεῖναι, καὶ θέλοντας ἀκούειν ὑμᾶς, καὶ διδάσκεισθαι. οὐδὲν γὰρ πλέον εἶναι τὸν ἐροῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχη. οὐ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνο ἀλυσιτελές μετὰ ταῦτ' ἂν φαρεῖν, ὅσ' ἂν τις ὑμᾶς ἢ διὰ καιρὸν ἢ δι' ὄραν ἡμέρας ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν παρακούσῃται, ταῦθ', ὅταν ποτὲ βούλησθε, ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, ἀκούειν, εἶναι τὸν ἐξετάσοντα πάλιν. ἵνα, εἰάν μὲν, ὡς φασὶν οἱ τότε πείσαντες, φανῆ, προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα· εἰάν δ' ἄρα μὴ τοιαῦτα εὔρεθῆ, πρὶν πορρωτέρω προελθεῖν, ἐπίσχητε. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χειρίστον ἀνάγκη πράττειν εἴη, καὶ μὴ τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξεῖη μεταβουλεύεσθαι. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ἀπαντας ἔγωγε ὄρω τὴν ἀειλο-

¹ ἐπωληξεν

Ὅπως δὲ λήφονται. εἰ μὲν οὖν] Possunt hæc κατ' ἀποσιώπασθαι excusari, sed ejus signum nullam video esse. addendum igitur, τούτο μόνον ἐπαυδέζουσι, μαλετώσι, σιωποῦσι, vel simile quippiam. IDEM. Wolfe essentitur Augeras.

Ἐπάλξω] Ἐπίωληξω. WOLF. Δεῖ, προσθήσειν αὐτοῖς] Me ipsis additurum, id est, largiturum aliquid ultra debitum reipublice minus: vel potius plura fuerunt, quam debeam. IDEM.

μζ'. Οὐδὲν γὰρ πλῆν (S. Ἰσπ.) εἶνα τὸν] Nihil proficitur, si sit. IDEM.

Ὅς ἂν τις] Logo, hæc ἂν τις, aut cum

Apostropho, ὅς' ἂν τις. IDEM. AUGER. Ἐμὲν αὐτῶν ἦτης] Ἐαυτοῦ εἶμαι, sui juris, liberum, meminisse addictum esse. ἑαυτοῦ γινώσθαι, sese vult in libertatem assensisse. Contrarium τὸ ἔτιμω εἶμαι ἢ γινώσθαι, ἀπὶ τῷ, δουλείαν. IDEM.

Ἐλεγχον δεδωκότα] Comperta et comprobata. IDEM.

Ἀνάγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ] Puto sic legendum, ἀνάγκη πράττειν εἴη, καὶ, etc. necesse fuerit agere: necque iterum ex iis, quæ restant, mutare consilium liceat. IDEM.

Τὴν ἀειλόταν προσηκούμενος] Non est, nihil aliud in ore habere, aut subinde glori-

γίαια προτεινομένους, ὅταν τι πιστεύωσι δικαίως αὐτοῖς πε-
πραῖχθαι· οὗτοι δ' αὖ τούναντίον ἐγκαλοῦσιν, εἰ περὶ ὧν
ἡμάρτετε, νῦν ἀναδέσθαι βούλοσθε, τὴν ἀπάτην κυριωτέ-
ραν αἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. τὴν
μὲν οὖν τούτων σπουδῆν αὐδ' ὑμῶν ἴσως ἀγνοοῦσιν οἱ πολ-
λοί· δεῖ δ' ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, ἐπειδήπερ γέγονα λόγου
τυχεῖν, ἃ τις ἡγεῖται κράτιστα, λέγειν.

μή.

1457 Ὅ τι μὲν μάλλει συνοίσειν πάσῃ τῇ πόλει, ταῦτο καὶ
λέγειν εὐχομαι πάντας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμᾶς ἐλθ-
σθαι. ἐγὼ δ' οὖν, ἃ πεπεκωκῶς ἐμαυτὸν τυγχάνα μάλλιστα
συμφέρειν ὑμῖν, ταῦτ' ἐρωῶ, δεηθεῖς ὑμῶν τοσοῦτον, μήτε
τοὺς ἐξίεναι κελεύοντας ὑμᾶς, διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους,
μήτε τοὺς ἀντιλέγειν ἐπιχειροῦντας, διὰ τοῦτο κακοῦς. οὐ
γὰρ ὁ αὐτὸς ἐλαγχος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν τε λόγων
καὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν· ἀλλὰ δεῖ νῦν εὐ βεβουλευμένους
ἡμᾶς φανῆναι, τότε δέ, ἂν ἄρα ταῦτα δοκῇ, τὰ τῆς ἀν-
δρείας ἀποδείξασθαι. ἡ μὲν οὖν ὑμετέρα προθυμία, παν-
τὸς ἀξία, καὶ τοιαύτη πάρεστιν, οἷαν ἂν τις εὐζαίτο εὐνοῦς
ἂν τῇ πόλει· νῦν δ', ὅσα τυγχάνει σπουδαιοτέρα, τοσοῦτω
δεῖ μάλλον προῖδαῖν, ὅπως εἰς δέαν καταχρήσασθε αὐτῇ.
οὐδεὶός γάρ εὐδοκίμει πράγματος ἢ προαιρέσεως, ἂν μὴ καὶ
τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ. ἐγὼ δὲ οἶδά ποτε, ὧ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν ἀκούσας ἀνδρὸς, οὔτε ἀνοήτου
δακοῦντος εἶναι οὔτ' ἀπείρου πολέμου, Ἴφικράτους λέγω, ὃς
εἶπε δεῖν οὕτω προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν τὸν στρατηγὸν, ὅπως
μὴ τὰ ἢ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τὰ οὕτω γὰρ εἴπω τῶ

¹ ὑμᾶς

ari solere: sed ad rationes reddendas per-
petuo se paratum profiteri. IDEM.

Περὶ ὧν ἡμάρτετε] Tale argumentum
est ductum e loco contrariorum: Ipsi
rocte facta sibi laudi dantur: peccant
igitur, cum vos precipitatione consilio-
rum in delicta impellere student. IDEM.

Τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου] Diuturna
probatio, ea probatio quam temporis
longinquitas offert. Rocte Publilius:

Ad promittendum properat, qui cito iudicet.

IDEM.

Τὴν μὲν τούτων σπουδῆν] Ac quid isti
querant, studentes, propositum habeant, ve-
nentur. IDEM.

μή. Παντὶς ἀξία] Omnino te digna, quanti-
vis propti. IDEM.

Οἶδα — ἀκούσας] Scio, me audire apud
vos: meministi audire, μέμνημαι ἀκούσας.
IDEM.

Μὴ τὰ ἢ τὰ] Ne haec vel illa, sed haec:
hoc est, consilia imperatoris non esse de-
bere temeraria, fortuita, incerta: sed u-
num habere scopum proposita, nempe

ρήματι. ἦν δὲ τοῦτο γνώριμον, ὅτι, ὅπως καλῶς ἀγωνιεῖται, ἔλθγει. ἐπειδὴν μὲν τοῖνυν ἐξέλθητε, ὡς ἂν ἠγῆται, κύριος ὑμῶν ἐστί· νῦν δ' ἕκαστος ὑμῶν¹ αὐτῶν στρατηγεῖ. δεῖ δὴ τὰ τοιαῦτα φανῆναι βεβουλευμένους, δι' ὧν πανταχῶς συνοίσει τῇ πόλει, καὶ μὴ μελλουσῶν ἕνεκ' ἐλπίδων τῆς παρούσης εὐδαιμονίας χειρόν τι ποιήσετε.

μδ'.

Οὐδὲν ἂν ὠόμην, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πιστεῖοντα τοῖς πεπραγμένοις ἐγκαλέσαι τοῖς καθιστάσιν εἰς λόγον ταῦτα. ὅσω γὰρ ἂν πλεονάκις ἐξετάζη τις αὐτὰ, ἀνάγκη τοὺς τούτων αἰτίους εὐδοκιμεῖν. οὐ μὲν ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν αὐτοὶ¹⁴⁵⁸ φανερόν καθιστάναι, οὐκ ἐπὶ² τῶν τῇ πόλει συμφερόντων πράξαντες. οἱ γοῦν ἐξελέγχεσθαι μέλλοντες, ἂν πάλιν εἰς λόγον ἔλθωσιν, φεύγουσι, καὶ δεινὰ ποιεῖν ἡμᾶς φασί. καίτοι, ὅταν τοὺς ἐξελέγχειν βουλομένους δεινὰ ποιεῖν αἰτιάσθῃ, τί ἡμεῖς τοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐξηπατηκότας τηνικαῦτα λέγωμεν;

ν'.

*Ἦν μὲν οὖν δίκαιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἴσῃν³ ἔχειν παρ' ὑμῶν ὄργην τοῖς ἐπιχειροῦσιν, ὅσην περ τοῖς δυνηθεῖσιν ἐξαπατηῆσαι. ὁ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ τούτοις, πεποιθῆνται, καὶ⁴ προήγαγον ὑμᾶς· τοῦ δὲ μὴ τέλος ταῦτα ἔχειν ἢ τύχη, καὶ τὸ βέλτιον νῦν ὑμᾶς φρονεῖν ἢ ὅτ' ἐξήχθητε ὑπὸ τούτων, γέγονεν αἰτία. οὐ μὲν ἀλλ' ἔγωγ' οὕτω πόρρω νομίζω τὴν πόλιν εἶναι τοῦ δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν, ὡς ἀγαπητὸν εἶναί μοι δοκεῖν, ἂν,

¹ αὐτῶ

² τῇ τῇ πόλει συμφέροντι

³ ἴσθῃν

⁴ προηγάμεθ'

sine clade victoriam. De Iphicrate consule *Æmilium Probum*, scriptorem non improbandum. IDEM.

Πανταχῶς] *F. πανταχῶς*, vel *πανταχῶθεν*, ab omni parte, legendum. IDEM.

Μελλουσῶν ἵνακ' ἐλπίδων] *Propter futuram*, hoc est, *ambiguum et incertam sperem*. IDEM.

μδ'. Οὐδὲν ἄν] *Pro οὐδὲν ἄν*. Cave legas *οὐδὲν* neutro genere. *MoX*, v. 10. τοὺς τούτων αἰτίους μᾶλλον εὐδοκιμεῖν. Post,

v. 15. fortasse legendum: αἰτιάσθαι, τί ὑμᾶς τοὺς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς τηνικαῦτα λέγωμεν; IDEM. Ἐ. τί ἡμᾶς ὑμᾶς... τηνικαῦτα λέγωμεν; quid tandem nos de vobis dicemus? *Græce*, λέγειν τιὰ, dicere de aliquo. *AVOER*.

ν'. Τὴν ἴσῃν ἔχειν] Legendum τὴν ἴσῃν εἶναι, vel ὑπάρχειν. *WOLF*.

Ὁ μὲν γὰρ — ἵνα προηγάμεθ' ἡμᾶς] *Quid enim in ipsis erat fecerunt, ut vos in errorem inducerent*. *AVOER*.

ὅπως μὴ πείσῃσθε κακῶς, δυνήσεσθε φυλάττεσθαι· τοσ-
αὔται τέχνηαι καὶ γοητεῖαι καὶ ὄλως ὑπηρεσίαι τινές εἰσιν
ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμένοι. τῆς μὲν οὖν τούτων κακίας
οὐκ ἂν ἐν τῷ παρόντι τις ἐν δέοντι μάλιστα κατηγορήσει·
βούλομαι δ' ὑπὲρ ὧν ἀνέστην, ἃ νομίζω συμφέροντ',
εἰπεῖν.

νά.

Ἡ μὲν οὖν εἰσθυῖα πάντα τὸν χρόνον ἐλάπτειν, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, τὴν πόλιν λαιδορία καὶ ταραχὴ καὶ νυνὶ
γέγονε παρὰ τῶν αὐτῶν, ὥνπερ αἰεὶ ἄξιον δ' οὐχ οὕτω
τούτοις ἐπιτιμῆσαι — ἴσως γὰρ ὀργῇ καὶ φιλονεικίᾳ
ταῦτα πράττουσιν, καὶ τὸ μέγιστον ἀπάντων, ὅτι συμφέ-
ρει ταῦτα ποιεῖν αὐτοῖς —, ἀλλ' ὑμῖν, εἰ, περὶ κοινῶν,
1459 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πραγμάτων καὶ μεγάλων συνει-
λεγμένοι, τὰς ἰδίας λαιδορίας ἀκροῶμενοι κάθησθε, καὶ οὐ
δύνασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς λογίσασθαι τοῦθ', ὅτι αἱ τῶν
ῤητόρων ἀπάντων ἄνευ κρίσεως πρὸς ἀλλήλους λαιδορίαί,
ὡς ἂν ἀλλήλους ἐξελέγξωσιν, ὑμᾶς τὰς εὐθύνας δίδουσαι
ποιοῦσι. πλὴν γὰρ ὀλίγων ἴσως, ἵνα μὴ πάντας εἴπω, οὐ-
δεῖς αὐτῶν ¹ ἄτερος θατέρω λαιδορεῖται, ἵνα βέλτιόν τι τῶν
ὑμετέρων γίγνηται — πολλοῦ γε καὶ δεῖ —, ἀλλ' ἵνα, ἃ
τὸν δεῖνὰ φασί ² ποιοῦντα ἂν δέη δεινότητ' ἀνδρώπων
ποιεῖν, ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπραττήται.
ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, μὴ ἐμοὶ πιστεύσητε, ἀλλ' ἐν βρα-
χεῖ λογίσασθε. ἔστιν ὅπου τις ἀνασταῖς εἶπε παρ' ὑμῖν
πώποτε, βουλόμενός τι λαβεῖν τῶν ὑμετέρων
προεληλυθῆα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπὲρ
³ ὑμῶν; οὐδεῖς δῆπου, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ δι' ὑμᾶς, καὶ
ταύτας τὰς προφάσεις λέγουσι. φέρε δὴ σκέψασθε, τί δὴ

¹ ἄτερος

² ποιοῦντα ὁ εἰδὼν, δεῖνότητ'

³ ὑμῶν.

[Ταυτολογία] Ministeris, S. τῶν προ-
τῶν. WOLF.

ἢ. Αὐδία] Vid. Not. p. 490. v. 8.

Οὐχ οὕτω ταῦτοι, etc. ἀλλ' ὑμῶν] Ἀπὸ
τῶ, ὥσπερ ὑμῶν. WOLF.

Ὡς ἂν ἀλλήλους] Legō ἕς. IDEM.

Οὐδεῖς αὐτῶν ἄτερος θατέρω] F. ἕτερος
θατέρω. IDEM.

φασί ποιοῦντα] Pro ποιοῦν. IDEM.

[Ἄν δὴ δεῖνότητ' ἀνδρώπων ποιοῦν] Si
oporteat atrocissima hominum facere, id est,
etiamsi summum scelus admittendum sit.
IDEM. Verba ἂν δὴ deleveram ut inutilia et
phrasim impediens. AUGER.

[Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Censeo cum pen-
cto interrogativo legendum, ut οὐχ ὑπὲρ
ἡμῶν v. pen. per-subjectionem dictum ac-
cipiatur. alioqui perturbatior est ordo
3 R

ποτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ ὧν ἅπαντες λέγουσιν, οὐδὲν βέλτιον τοῖς ὅλοις νῦν ἢ πρότερον πράττετε· οὗτοι δ' οἱ πάντ' ὑπὲρ ὑμῶν, ὑπὲρ αὐτῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲν πώποτ' εἰρηκώς, ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν; ὅτι φασὶ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δ' οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτούς. καὶ γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπῖσαι μετέδωκαν ὑμῖν· λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλοιντο. ἢ γὰρ ἂν ἡμέρα τῆς λίαν ἀρρώστιας ἀπαλλαγῆτε, ταύτη ταύτους οὐδ' ὀρῶντες ἀνέξεσθε. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὡς περ ἀσθενοῦντα, 1460 τὸν ἤμμον διάγουσιν, ὁμοιότατα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίαις δίδόντες ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν οὔτε ἀποδῆσκειν ἐᾷ· καὶ ταῦτα οὔτ' ἀπογνόντας ἄλλο τι μείζον πράττειν ἐᾷ, οὔτε αὐτὰ ἐξαρκεῖν δύναται.

υβ.

Καὶ δίκαιον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καλὸν καὶ σπουδαῖον, ὅπερ ὑμεῖς εἰδότες, καὶ ἡμᾶς προνοεῖν, ὅπως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς ἔξει. ἢ μὲν οὖν ἡμετέρα· γέγονεν ἐπιμέλεια ὑμῖν εἰς δέον, — καὶ γὰρ ἐθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτήρι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γέγονε καλὰ καὶ σωτήρια ταῦτ' ὑμῖν τὰ ἱερά· ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Παιδοῖ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐκαλλιερῶμεν καὶ ταῦτα — ἦν δ' ὑμῖν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς

verborum. WOLF.

Κυρίως] Constantior, quod in republicae potestate et sit et maneat. IDEM.

Ἐκ τῆς λέξεως ἀφροσύνης ἀπαλλαγῆτε] M. ἀπαλλαγῆτε. IDEM.

Ἀφροσύνης] In Demosthenis Δημογενοῦς προομιλίᾳ sese vocem ἐπιμέλεια reperisse testatur Harpocration. In editis non legi merito monuit Henr. Valoesius, et hic pro ἀφροσύνης reposuit ἐπιμέλεια. Si locum paulo diligentius inspexeris, coniecturam minus opinor probaveris: in ejusdem prooemii initio pro λαδερῆ καὶ ταραχῆ, olim lectum fuisse suspicor: ἐπιμέλεια καὶ ταραχῆ. Non raro φόβος καὶ θέρους a Demosthene jungi solent. Valoesius. Animadv. ad Ammon. l. I. c. IX. p. 38.

Οὐδ' ἔφραττε ἀνέξεσθαι] Pro ἔφρ Latino

more. Similis locus est in oratione Isocratis περὶ εἰρήνης. WOLF.

καὶ χοῖ] καὶ ἰδόμεν significat et inferias. Sed hic legendum puto χαῖ, a χαῖς, quod et χαῖς pro certa vini mensura. Similia habentur et in Olynthiaca 3. IDEM. Imo χαῖ. AUGER.

Ἀσπογνόντας] Hoc, ut in secunda Olynthiaca, significat, rejicientes, abnuentias. IDEM.

υβ. Ὅπως ὑμεῖς εἰδότες, καὶ ἡμᾶς προνοεῖν] Ut id, quod vos soletis, nos quoque providemus, curamus. WOLF.

καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ τῇ Νίκῃ] Mendam occupavit, mea quidem sententia, haec verba. Legendum quippe est: καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Νίκῃ. Minervam enim intelligit, quae Nίκη cognominabatur. In L. Att. l.

τυθέντα ἰσραὶ ἀσφαλῆ καὶ βέβαια καὶ καλὰ καὶ σωτήρια.
δέχεσθε αὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων ταγαυὰ.

νγ'.

Ἦν τις, ὡς ἔοικε, χρόνος παρ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτε ἐπιηγάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἀνδρωπον ἴδοι σῶφρονα καὶ χρηστόν, πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν, οὐ σπᾶνει τῶν τοῦτο βουλομένων ποιεῖν — πάντα γὰρ τᾶλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἐν οὐδέποτ' εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω, ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους —, ἀλλ' ὄραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λυσιτελές τῇ πόλει. οἳ τε γὰρ συνε-
1461 χεῖς οἶδε παραζευγνύμενοι σφίσιν, ἐξ ἰδίων σπουδαίων καὶ δικαίων ἀνδρῶν εὐλαβεστέρους αὐτοὺς παρεῖχον· οἳ τε χρηστοὶ μὲν ὑμῶν καὶ δικαίως ἄρχοντες, μὴ πάνυ δ' οἰοί τ' ἐνοχλεῖν καὶ παραγγέλλειν, οὐκ ἀπηλαίνοντο τῶν τιμῶν. νῦν δὲ παντάπασι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὄνπερ τοὺς ἱερεῖς, οὕτω καθίστατε καὶ τοὺς ἄρχοντας. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὴν ὁ δεῖνα εὐδαίμων καὶ ὁ δεῖνα ὑμῖν ἦ, συνεχῶς πολλὰ λαμβάνων, οἳ δ' ἄλλοι περιήητε τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. δεινότατοι γὰρ ἐστ' ἀφελέσθαι μὲν ὅσα ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ νόμους περὶ τούτων θεῖναι, ἂν τις ἀστυνομήσῃ δις, ἦ

III. t. I. p. 277. PETITUS.

Τυθέντα] Pro διδόντα, quia hinc cras-
sæ in binis syllabis conjungi rarius so-
lent. Unde etiam in reduplicationibus
tenues aspiratarum loco repetantur. Sed
in nullis verhis hoc non observatur, ut
κατωρθώθων, κατωρθώθισμαι. WOLF.

νγ'. Ἄλλ' ὄραμα] Visionem, spectaculum.
fortassis ἔρημα. Erat id populi inventum
praclarum: ac potius: populus in pracla-
ro lucro id deputabat, ἔρημων ἵνα ἰσμίξεν.
IDEM.

Αὐτοῦ] F. ἰαυτῆ. IDEM. L. ἰμαυ. AUGER.
Οἳ τε γὰρ συνεχῆς οἶδ' Nam et hi con-
tinui. fortasse legendum συνεχῆς, a nomi-
nativo συνεχῆς, qui equum jugalem signifi-
cet, παρὰ τὸ οἶν καὶ ὄχυν, ab una vehendo,
quod eidem curru cum aliis equis sit
junctus: atque ita esse legendum, testa-
tur participium παραζευγνύμενοι. WOLF.
Τούτω hunc locum, qui est intricatissi-
mus, interpretatus sum, quasi legeretur:
αἳ τε γὰρ πλοσύνται παραζευγνύμενοι τισιν
--- αὐτῶν παρήχον. AUGER.

Σφίσιν] Pro αὐτοῖς τοῖς τὰ κοινὰ καρποῦ-
σθαι βουλομένοις. WOLF.

Ἐξ ἰδίων] F. ἐξ ἀνθρώπων σπουδαίων.
IDEM.

Εὐλαβεστέρους αὐτοῦς]. Infinitis locis
αὐτοῦ pro αὐτοῦ vel ἑαυτοῦ legitur. hic
autem αὐτοῦς legendum, s. τοῖς ποιεῖσθαι.
IDEM.

Μὴ πάνυ δ' οἰοί τ'] Qui se impudenter in-
gerens et ambire suffragia minus possunt.
IDEM.

ὄνπερ τοὺς ἱερεῖς] Ἰερωσύνη otiosam et
non difficilem fuisse functionem ex Nico-
cle Isocratis apparet: sed quæ fuerit sa-
cerdotes eligendi apud Athenienses ratio,
amplius quaerendum censeo: nisi quod
sortito illos fuisse delectos ex oratione
contra Neeram apparet. IDEM.

Παρήχον] Superstitis, vinoctis, malim ἐπι-
ρήχον, obambuletis, circumectis. IDEM. L.
αἳ δ' ἄλλα ὑμῶν περιήητε. AUGER.

Ἀστυνομήσῃ] Praefectum urbis egerit.
populare est hoc exordium. Fuit ἀστυνο-
μία plebcus quispian magistratus: sicut

τὰ τοιαῦτα στρατηγεῖν δ' αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς ἴαν. καὶ τὸ μὲν τοὺς ἐπὶ τῶν πράξεων ὄντας ἴσως ἔχει πρόφασιν· τὸ δὲ τοὺς ἄλλους, οἱ ποιοῦσι μὲν οὐδὲν, χάραν δὲ ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι, μωρία. ἀλλὰ καὶ ὑμῶν αὐτῶν, εἰσὶ δ' οὐκ ὀλίγοι, προσάγειν χεῖρ. ἂν γὰρ ὡς περ εἰ ζυγὸν ἰσότητε, πρόεισιν ὃς ἂν ἀξίος ἦ τοῦ μετὰ ταῦτα αὐτός.

νδ'.

Τὸ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πεπεικότα ἑαυτὸν, ἔχει τι συμφέρον εἰπεῖν, ἀνίστασθαι, καὶ καλὸν καὶ προσήκον εἶναί μοι δοκεῖ τὸ δὲ μὴ βουλομένους ἀκούειν βιάζεσθαι, παντελῶς ἔγωγε αἰσχρὸν ἠγοῦμαι εἶναι. οἶομαι δὲ, εἰάν ἐθελήσῃτέ μοι πείθεσθαι τήμερον, καὶ τὰ βέλτιστα μάλλον ὑμᾶς ἐλέσθαι δυνήσεσθαι, καὶ τοὺς τῶν ἀναβαινόντων λόγους βραχεῖς ποιήσειν. τί οὖν συμβουλεύω; πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ αὐτῶν ὧν σκοπεῖτε τὸν παρ-
 1462
 ιόντα λεγεῖν ἀξιοῦν. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῶν λόγων καὶ πόλλ' ἂν ἀστεῖα εἴποι, ἄλλως τε καὶ ὡς περ τούτων ἔτιοι δεινῶν ὄντων. ἀλλ', εἰ μὲν ῥημάτων ἤκετε

Auguste urbis magister dicitur, *der Stadtmeister*, qui purgandis plateis præest: socius, quam Argentinas, ubi honorifica est ea appellatio. *ἀγοραῖμους* rebus venalibus præfuit. WOLF. Quindecim fuerunt Atynomi, quot et Agoranomi, Metronomi, Sitophylaces: nempe decem in urbe, at vero quinque in Piræeo: ex eo quod Piræus tertiam Athenarum partem constituebat. In *L. A.* l. III. t. II. §. XXXII. ΠΕΡΙΤΥΣ. Copiosius *ἀγοραῖμους* officium describitur a Philosopho Politic. l. VI. 8. et Ulpiano ad *Orat. Dem.* in Timocr. p. 463., de cujus scholio Maussacus ad Harpocrat. v. *ἀγοραῖμους*. Porro que de numero eorum et Agoranomorum ac Sitophylacum sequuntur, mihi minus certa videntur. WESSLINGO.

Ὅντας] Sub. vel adde, αἱ ἄρχων ἴαν. AUGER.

Χάραν ἀτέλεστον] Locum inanem, infinitum, imperfectum, immunitem. Suidas: ἀτέλεστος, ἀμύητος, βίβλος, ἀργύλαστος, τὰς τιλατὰς μὴ ἐπισκημῆτος. Varinus addit: τελεσθῆναι μὴ διδάμτος, ἀμύητος. Puto hic ἀπὸ τοῦ ἀτελεῖ χάραν poni. Habere et nomen et dignitatem publici munc-

ris, nec opera quicquam novare. WOLF. Intelligo locum vel gradum in quo aliquis immunitatibus fruatur. AUGER.

Αὐτῶ, τετελεσμένα] F. αὐτῶ. ea vero perfecta stultitia est. Captavit *καρπομασίαν*. WOLF.

Ἄλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν] S. τινός, vel ἐξ ἡμῶν. IDEM.

Εἰσὶ] Pro εἰσὶ lego ἴσσι. AUGER.

Προσάγειν] S. ἐπὶ τὰς ἀρχάς. WOLF.

Ὡς περὶ ζυγόν] Tanquam trutinam statueritis, id est, si virtutis ratio habebitur, ultro apparebunt boni viri, et improbis præponderabunt. IDEM.

Τῶ μετὰ ταῦτα] Dignus eo, quod acquiritur, id est, magistrata, qui illi est mandandus. IDEM. Prohibet ipse is qui postea erit dignus aliquo magistratu. τοῦ pro τινός. AUGER.

νδ'. Πίστοσθαι] M. πείθεσθαι. et v. 16. τὸν παρῶντα λέγειν. et v. pen. ἄλλως τε τῶν ὄσων. et p. 493. v. 7. καὶ πάντα. WOLF.

Ἄλλως τε, τῶν ὄσων] Distinguet sic: ἄλλως τε τῶν ὄσων etc. τῶν coheret cum τις quod præcessit: aliquis eorum qui sunt disertus et eloquentes, ut nonnulli istorum. AUGER.

ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρεῖ· εἰ δ' ὑπὲρ πραγμάτων αἰρέσεως βουλευσόμενοι, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ παλαιῶν τὰ πρόγματα ὡς μάλιστα κρίνειν, ἀφελόντας ὅσοι λόγοι πεφύκασιν ἕξαπατῶν. ἐν μὲν οὖν τοῦτο λέγω· δεύτερον δὲ, ὅτι τισὶν ἴσως παραδόξον ἔσται πρὸς τὸ τοὺς λόγους ἐλάττους εἶναι, σιωπῶντας ἀκούειν. περὶ μὲν γὰρ τοῦ ταῦτα ἢ ἐκεῖνα συμφέρον, καὶ πότερα δικαιότερα ἂν προέλοιθ' ἢ πάλιν, οὗτ' εἰσὶ λόγοι πολλοὶ μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν, οὔτε πάλιν τις ἂν αὐτοὺς εἰπεῖν ἔχει· ὡς δὲ καὶ δίκαιον ἀκούειν, καὶ πρὸς τὸν θόρυβον ἀπακρίνεσθαι, καὶ λόγον ἐκ λόγου λέγειν, οὐδεὶς, ὅστις οὐχὶ δύναται ἂν. ἐκ δὲ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρεῖαν ἐπαναγκάζεσθε ἀκούειν. ἢ μὲν οὖν ἐμὴ γνώμη περὶ ὧν βουλευέσθε ἡδ' ἔστιν.

103 τισιν

Τις ἀν αὐτοῖς] Ε. τις ἀν τοῖς αὐτοῖς. ΙΔΕΜ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Pag.
ed.
Reisk.
1462

ΠΑΝΤΟΣ ἀρχομένῳ σπουδαίου¹ καὶ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω προσήκειν πρῶτον ἀρχεσθαι. εὐχομαι δὴ τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, ὅ τι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἀριστόν ἐστι καὶ τοῖς εὐνοοῦσι τῷ δήμῳ καὶ νῦν καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον, τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν εἰλεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων εἰεσθαι. εὐξάμενος δὲ ταῦτα, τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας ἐλπίδα ἔχων παρὰ τῶν θεῶν, τάδ' ἐπιστέλλω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΧΑΙΡΕΙΝ.

Περὶ μὲν τῆς ἐμῆς οἴκαδε ἀφίξεως αἰεὶ νομίζω πᾶσιν ὑμῖν ἔσεσθαι βουλευσασθαι, διόπερ νῦν οὐδὲν περὶ αὐτῆς γέγραφα· τὸν δὲ παρόντα καιρὸν ὄρων, ἐλομένων μὲν ὑμῶν τὰ δεόντα, ἅμα δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι οὐ μόνον ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν, ἀγνοησάντων δὲ ἢ παρακρουσθέντων, οὐ ράδιον αὐτοῖς τὸν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, ἢ ἡδὴν χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι. Ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ πολλοῖς γὰρ εἰώδατε ἅπαντῶν ὑμεῖς πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν.

¹ Deest καί.

4.] Hanc epistolam, ut et cæteras fore omnes, apparet in exsilio scriptam, de quo vide vitam ejus a Plutarcho descriptam. WOLF.

Τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις] Diis deabusque omnibus. Eadem verba sunt in orationis περὶ Στεφάνου principio. Δις genere communi Deus et Dea: quanquam et Dea peculiari terminatione dicitur. θεῖα, παραξυτάως, spectaculum. IDEM.

VOL. IV.

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ] Id est, per litteras datum consilium probare judicio concionis. Non dissimilem collationem orationis scriptæ, et ab ipso oratore pronunciatæ, vide in Isocratis Philippica, et epistola prima. IDEM.

Πολλοῖς γὰρ] Id est, multa prius refutatis, quam ea satis cognoveritis. Meliore conditione sunt nostri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam ve-

λέγοντι μὲν οὖν ἐστὶν, αἰσθῆσθαι τί βούλεσθε, καὶ διορθώ-
 σασθαι τὰ γυνοούμενα, ῥαδίον· τὸ δὲ βελίον οὐδὲ μίαν ἔχει
 βοήθειαν τοιαύτην πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. οὐ μὴν ἀλλ',
 εἰάν ἐδελήσγητε ἀκοῦσαι σιγῇ καὶ περιμείνητε πάντα μαθεῖν,
 οἴομαι ¹ καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι, καίπερ βραχέων τῶν γε-
 γραμμένων ὄντων, αὐτὸς τε φανήσεσθαι μετὰ πάσης εὐνοί-
 ας τὰ δέοντα περὶ ὑμῶν πράκτων καὶ τὰ συμφέρονθ' ὑμῖν
 ἐμφανῆ δεῖξεν. οὐχ ὡς ἀπορούντων δὲ ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ
 τῶν ἀνευ λογισμοῦ ῥαδίως ὅτι ἂν τύχωσιν ἐρούντων, ἔδοξέ
 μοι τὴν ἐπιστολὴν πέμπειν· ἀλλ', ὅσα τυγχάνω δι' ἐμ-
 πειρίαν καὶ τὸ παρηκολουθηκέαι τοῖς πράγμασι εἰδώς,
 ταῦτ' ἐβουλήθην τοῖς μὲν προαιρουμένοις λέγειν ἐμφανῆ ¹⁴⁶⁴
 ποιήσας, ἀφθόρους ἀφορμαῖς ἂν ὑπολαμβάνω συμφέρον
 ὑμῖν δοῦναι, τοῖς δὲ πολλοῖς ῥαδίαν τὴν τῶν βελτίστων
 αἰρέσειν καταστήσασαι. ἂν μὲν οὖν ἕνεκα ἐπηλθέ μοι τὴν
 ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστί. Δεῖ δὲ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἀπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν
 εἰς τὸ κομῆ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι καὶ τὰς ἐκ
 τῶν πρότερον ἐκκλησιῶν ἀμφισβητήσεις εἶσαι, δεύτερον δὲ
 πάντας ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγαπή-
 ζεσθαι· ὡς τὸ μηδὲ ἐν μηδ' ἀπλῶς πράττειν σὺ μόνου
 ἐστὶν ἀνάξιον ὑμῶν καὶ ἀγενές, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγίστους
 κινδύνους ἔχει. δεῖ δὲ μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ἃ καδ'
 αὐτὰ μὲν οὐκ ἐστὶν αὐτάρκη κατασχέειν πράγματα·
 προστεθέντα δὲ ταῖς δυνάμεισι πολλῶν πάντ' εὐκατεργα-
 στότερα ὑμῖν ποιήσει. τίνα αὖν ἐστὶ ταῦτα; μήτε πόλει
 μηδεμίᾳ, μήτε ² τῶ τῶν ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων συνηγαν-
 σμένων τοῖς ³ κωδεσθηκόσι, μήτε πικραίνεσθαι μήτε μη-
 σικακεῖν. ὁ γὰρ τοιοῦτος φόβος τοὺς συνειδότες αὐτοῖς, ὡς
 ἀναγκαίοις τοῖς συνεσθηκόσι, κίνδυνον ἔχουσι πρόδηλον,

¹ (καὶ σ. 3. εἰρῆσθαι)² Deest τῶ.³ κωδεσθηκόσι μηδὲ, μήτε

mit, proclamant. IDEM.

καὶ σὺν θεοῖς] Τὸ καὶ redundare puto, in secunda syllaba. IDEM.

Διὸς προπίτις, διὸς approbantibus. IDEM.
 Ὅ, τι ἂν τύχωσιν] Vel, quicquid oblatum fuerit, id est, quosquod de re, vel quicquid in mentem vel ducam venerit. Fortasse Demadem notat. IDEM.

Τοῖς κωδεσθηκόσι λέγειν] His, qui dicere in publico decreverunt. προη a verbo προαι-

ρῆσαι, non προη, κ κωδεσθῆν, scribendum in secunda syllaba. IDEM.

Τὸ μηδὲν καδ' ἀπλῶς] Id est, proutis nihil. negatio Graeco more geminata est. F. A. τὸ μηδὲν προθύμως, αὐτ βέλαιος, καδ' ἀπλῶς, et v. 26. μήτε τῶν ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων συνηγανσμένων τοῖς κωδεσθηκόσι μηδὲ, μήτε. et v. ult. ὡς ἀναγκαίως δεσὶ τοῖς. IDEM.

προθύμους συναγωνιστάς ποιεῖ ἀφελέντες δὲ τοῦ ὅλου
 τούτου πάντες ἡμιώτεροι γενήσονται. τούτο δὲ οὐ σμικρὰν
 ἀφέλειαν ἔχει. κατὰ μὲν δὲ πόλεις τὰ τοιαῦτα εὐφρῶς
 προλέγειν, μᾶλλον δ' οὐδ' ἐν δυνάτῳ ὡς δ' ἂν ἱππῶν αὐτοῖς
 ὀφθῆτε χρώμενοι, τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδο-
 κίαν παραστήσετε ἐκείστοις. φημί δὲ χρῆναι μῆτε πόλεις,
 μῆτε στρατηγῶν, μῆτε ῥήτορι, μὴτ' ἰδιωτῆ μηδένα τῶν τὰ
 1485 πρὸ τοῦ γε δοκούντων συνηγωνίσθαι τοῖς κολαστηροῖσι,
 μῆτε μέμφεσθαι μὴτ' ἐπιτιμῶν μηδένα μηδὲν ὄλιον ἀλλὰ
 συγχωρῆσαι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει πεπολιτευῆσθαι τὰ δέ-
 οντα, ἐπειδήπερ αἱ θεοὶ, καλῶς ποιῶντες, εἴσωσάντες τὴν
 πόλιν, ἀποδεδώκασιν ὑμῖν ἃ τι ἂν βούλησθε εἶξ ἀρχῆς
 βουλευσασθαι, καὶ κομιζέειν, ὡςπερ ἂν ἐκ πολλοῖσιν, τῶν μὲν
 ἰστίῳ, τῶν δὲ κώπεισιν ἀποφαινόμενων κομιζέσθαι, λεγε-
 σθαι μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων ἅπαντα ἐπὶ σωτηρίᾳ, γεγενῆ-
 σθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβῶντα ἀπὸ τῶν θεῶν.
 εἰάν τούτων τῶν τρόπων περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐγνωσότες
 ἦτε, καὶ πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε, καὶ καλῶν καὶ ἐγαλῶν
 ἀνδρῶν ἔργα πράξετε, καὶ τὰ πράγματα ἀφελήσετε οὐ
 μικρῶς, καὶ τοὺς ἐσωστικῶν δέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ μετα-
 γυνῶναι ποιήσετε πάντας, ἢ κομιζῆ τινὰς αὐτοὺς τοὺς αἰ-
 τίους καταλειφθῆναι. μεγαλοψύχως τοῖνυν καὶ πολιτικῶς
 τὰ κομῆ συμφέροντα πράττετε, καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε.
 παρακαλῶ δ' εἰς ταῦτα, οὐ τυχῶν αὐτὸς τοιαύτης φιλαν-
 θρωπίας παρ' ἐκείνῳ, ἀλλὰ ἀδίκως καὶ στασιαστικῶς εἰς
 τὴν ἑτέραν χάριν παραπαθεῖς. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν

Γενήσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβῶντα ἀπὸ τῶν θεῶν] Verbum verbo: Factum autem esse unum, indigentiam, utilitatem, vel necessitatem, secundum ea, quae eveniunt a diis. Quid sit τὴν χρείαν γενήσθαι, me non satis intelligere fateor. Verū quidem: id prelatum esse consilium, quod cum Deorum voluntate congruerit: hoc est, divinitus esse factum, ut vel hoc, vel illud consilium auditores amplecterentur, prout eos dii vel perire, vel incolumes esse voluerint. Videtur certe culpam a sacerdotibus transferre in fati necessitatem: ut Cicero in oratione pro M. Marcello. χρείαν Suidas interpretatur, ἰσότησιν, κρῆσιμα, Hesychius ἰσῆμα, χρεός. IDEM.

Ἡ κομιζῆ τινὰς αὐτοὺς αἰτίους ὄντας κατα-

λειφθῆναι] Aut admodum quosdam ipsos auctores relictos esse. Nec, quid haec sibi velit, assequor. Verti: aut omnino ὀλίγη in culpa esse ipsi videntur: quasi scriptum esset καταλειφθῆναι, a καταλείψωμαι, non καταλειφθῆναι, a καταλείπωμαι. Sed ipsi mihi nec hoc satis placet. IDEM.

Καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε] Καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienses admonere, et alienum huic loco, et supervacaneum fuerit. Illud vult, civium, non tantum universorum, sed etiam singulorum, esse curam suscipiendam: in quo numero sui quoque rationem habendam esse admonet. IDEM.

Προπαθεῖς] Propinatus. Vehementius est, quam προθεθεῖς, produbis, desertus, et

μόνον κατὰ τοῦτο ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν τοιαῦτα πέπονθα, 1468
 ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνδράπεις ἐνεκ' εὐδοξίας.
 μὴ γὰρ, εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμίμησκει τοὺς χρόνους μηδὲ
 τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς τὰ μέγιστ' ἐγὼ χρησίμος ἦν τῇ πατρί,
 τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας ἀγνοοῖν νομίζετε μὴδ' ἐπιτελεῖσθαι
 τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ὑπὲρ ὑμῶν, ἀ' ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν
 ὀκνῶ γράφειν καδέκαστον· ἑνὸς μὲν, τὸν φθόνον δεδιώς, πρὸς
 ὃν οὐδὲν ἐστὶ προὔργου τάληθῃ λέγειν, ἑτέρου δέ, ὅτι πολλὰ
 καὶ ἀνάξια ἐκείνων διὰ τὴν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κακίαν
 νῦν πράττειν ἀναγκαζόμεθα. ἐν κεφαλαίῳ δὲ τοιαῦτ' ἐστίν,
 ἐφ' οἷς ἐξηταζόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν ἐγὼ, ὡςδ' ὑμᾶς μὲν ἐπ' αὐ-
 τοῖς ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι, ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων
 δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. τῆς δὲ ἀναγκαίας μὲν,
 ἀγνώμονος δὲ τύχης, σὺχ' ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο,
 κρινάσης τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὃν
 ὑμεῖς ἠγωνίσασθε, οὐδὲ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἀπέ-
 στην τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, οὐδ' ἀντηλλαζάμενη ἀντὶ ταύτης
 οὐδὲν, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδας, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν,
 οὐκ ἀσφάλειαν. καίτοι πάντα ταῦθ' εἰρων ὑπάρχοντα τοῖς
 κατ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. ὃ δὲ, πολλῶν ὄντων
 καὶ μεγάλων ἐφ' οἷς εἰκότως ἐπέρχεται μοι παρρησιάζε-
 σθαι, μέγιστον ἠγούμην, οὐκ ὀκνήσω γράψαι πρὸς ὑμᾶς,
 ὅτι ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι τῶν μνημονευομένων ἀνδράπων δει-
 νοτάτου γεγενημένου Φιλίππου καὶ δι' ὁμιλίας πείσαι προσ-
 εχειν αὐτῷ τὸν νοῦν, ὡς βούλοιο, καὶ διαφθεῖραι χρημάσι
 τοὺς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους, ἐγὼ
 μόνος οὐδετέρου τούτων ἠττήθην· ὃ καὶ νῦν ὑμῖν φιλοτιμίαν 1469
 φέρει, πολλὰ μὲν ἐντυχῶν Φιλίππῳ καὶ διαλεχθεὶς ἐφ'
 οἷς ὑμεῖς ἐπέμπετε πρεσβεύοντά με, πολλῶν δ' ἀποσχό-
 μενος χρημάτων, δίδοντας ἐκείνου, ἀ' τῶν συνειδότην ἐτι
 πολλοὶ ζῶσιν. οὗς τίνα γνώμην ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰκός, λο-
 γίσασθε· τὸ γὰρ ὑμᾶς τῷ τοιούτῳ τοῦτον τὸν τρόπον κε-
 χρῆσθαι, ἐμοὶ μὲν ἂν εὖ οἶδ' ὅτι φανερὴ συμφορὰ, κακία δὲ
 οὐδεμία, ὑμετέρας δὲ ἀγνωμοσύνη ἦν τῷ μεταγνῶναι λύσετε.

Ἀνάξια ἐκείνων] τῶν ἐμῶν πεπραγμένων. ἑμῶν, s. m. Beneficia Demosthenis in oratione per Σπάρταν εορπίσιος ἐκρίσαντα.
 Ἴδεν.

Ἐμοὶ δ' ἐλπίδα προσδοκᾶσθαι] Pro ist' Ἴδεν.

πάντα τοῖνυν τὰ προσηρημένα ἐλάττω νομάζω τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας, ἐν ἣ παρῆχον ἑμαυτὸν ἐγὼ πολιτευόμενον, οὐδὲ μίᾳς ὀργῆς, οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς αὔτε ἰδίας, προῖστάμενος, οὐδὲ σκυφαντήσας οὐδένα πάποτε οὔτε πολίτην οὔτε ξένον, οὐδὲ καθ' ὑμῶν ἰδία δεινὸς ὢν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, εἴ τι δεήσκειν, ἐξεταζόμενος δημοσίᾳ. εἶδειεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι τὴν πρὸς Πύθωνα τὸν Βυζῶστιον ἐκκλησίαν, ὅτε τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἤλθε πρόσβεις ἔχων, ὡς ἀδικεῦσαν δείξων τὴν πόλιν· ἀπῆλθε δὲ τὰναντία τούτων παθῶν, μόνου τῶν τότε ρητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. καὶ ἐγὼ πρεσβείας, ὅσας ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρόσβουσα, ἐν αἷς οὐδὲν ἤλαττώθητε πάποτε, οὐδὲ καθ' ἑν. ἐπολιτευόμεν γὰρ, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐχ ὅπως ἀλλήλων ὑμεῖς περιγένησθε, σκοπεῖν, οὐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀπειρῶν τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν δόξαν καὶ μεγαλοψυχίαν ὑμῶν ὑπερέξω ἐνόμιζον. ἐφ' οἷς ἅπασι μὲν, 1470 μάλιστα δὲ τοῖς νέοις, ἀγασθῆναι προσήκει καὶ σκοπεῖν μὴ μόνου τὸν διακονήσαντα πρὸς χάριν πάντ' ἐν τῇ πολιτείᾳ — τούτου μὲν γὰρ οὐδέποτε ἐστ' ἀπαρῆσαι —, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐφ' εὐνοίᾳ, περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε, ἐπιτηθήσαντα. ἐτι τοῖνυν παρακλήσω πολλὰ, ἐφ' οἷς ἕτερος καὶ μηδὲν ἄλλο χρήσιμος γεγονώς δικαίως ἂν ἠξίου τυγχάνειν σωτηρίας, χορηγίας καὶ τρηραρχίας καὶ χρημάτων ἐπισδόσεις ἐν πάσι τοῖς καιροῖς· ἐν οἷς ἐγὼ φανήσομαι σὺ μόνον αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακακλήσεις. ὡ ἕκαστον, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λογίσασθε, ὡς ἀνάξιόν ἐστι τῆς περιστηκυίας νῦν βραδί συμφορᾶς. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶν τί πρῶτον οὐδραμῶμαι τῶν παρόντων κακῶν. πῶτερον τὴν ἡλικίαν, ἐν ἣ φυγῆς ἐπικινδύνου πειραῶσθαι παρ' ἔδος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι; ἢ τὴν αἰσχυρὴν, ἐφ' ἣ κατ' οὐδένα ἔλεγχον οὔτ' ἀπόδειξιν αἰλοὺς ἀπώλωλα; ἢ τὰς ἐλπίδας, ὧν διαμαρτῶν, ὧν ἑτέροις προσήκε, κερληρονόμηκα κακῶν; οὔτε γὰρ ἔγωγε τῶν Ἀρπαίου φίλων φανήσομαι γεγονώς, οὔτε ἐφ' οἷς ἐπολιτεύθην πρῶτερον δι-

πρὸς Πύθωνα] Vide πρὸς Στιφάνου, et Plutarchum in vita, et Lucianum in eucomio. Demosthenis. Idem. Ἐπιτερος] 8. ἢ γέγονα. si fuisssem alius,

κην ὀφείλων δύναι, οὔτε τῶν ἐφ' οἷς ἐκρινόμεν ἔξελεγχθέντων τῶν τε γραφέντων περὶ Ἀρπάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πόλιν. ἐξ ἂν πάντων δηλόν ἐστιν, ὅτι, καιρῶ τινὶ ληφθεὶς καὶ οὐκ ἀδικήμασι, τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτιάσις ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι. ἐπεὶ τί τῶν δικαίων οὐκ εἴπω ἐγὼ τῶν σωσιμῶτων τοὺς ὕστερον κρινόμενους; ἢ τίνα νῦν ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις; οὐ γὰρ ἐστὶν οὐδεὶς· τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἐστὶ ποιῆσαι γεγενῆσθαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παύσομαι, πολλὰ γράφειν ἔχων· τὸ γὰρ μὴδὲν ἑμαυτῷ συνειδέναί πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσφενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μάλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. ἐπειδὴ δὲ καλῶς σοιοῦντες πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς αἰτιάσις διήλλαχθε, καὶ ἐμοὶ διαλλάγητε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὔτε γὰρ ἠδίκηχ' ὑμῶν οὐδένα, ὡς ἴστωσαν οἱ θεοὶ καὶ ἥρωες — μαρτυρεῖ δὲ μοι πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὅς δικαιοτέρον ἂν πιστεύουθ' ὑφ' ὑμῶν τῆς ἀνελέγκτου νῦν ἐπενεχθεῖσθαι αἰτίας —, οὔτ' ἐγὼ χεῖριστος οὔτ' ἀπιστότατος φανήσομαι τῶν διαβληθέντων. καὶ μὴν τὸ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρὸς με ποιήσειν· οὐ γὰρ ἀπεγνωκῶς ὑμᾶς οὐδ' ἐτέρωσσε βλέπων οὐδαμοῦ μετέστην, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ταυνεῖδος τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων, εἶτα διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἶός τ' ἂν τῷ σώματι τὴν κακοπαθειαν ὑπενεγκεῖν. ἐτι δ' ¹ οὐδ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι, ὅς οὐδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν ἐμὲ ² ἀπώλλυεν. ἔπειδ', ὅτι γε ὑμῖν προσεῖχον τὸν νοῦν καὶ οὐδέσιν ἄλλοις, πολλὰ ἂν ἴδοιτε σημεῖα. εἰς τε γὰρ πόλιν ἦλθον, οὐκ ἐν ἧ μέγιστα πράξειν αὐτὸς ἐμελλον, ἀλλ' εἰς ἣν καὶ τοὺς προγόνους ἐλθόντας ἦδειν, ὅτε ὁ πρὸς τὸν Πέρσην κατε-

1 οὐδ'

2 ἀπώλλυεν * ἀν. ἴστωθ'

quam fui. IDEM.

Τῶν σωσιμῶτων τοὺς ἄλλους] Quae salutifuerat aliis. IDEM.

Οὐ γὰρ ἴστω οὐδὲς] Non quisquam est, qui justiorem defensionem habere possit. IDEM.

Ἐμᾶς οὐδένα] Vos nullis in rebus. Malim legere οὐδὲν, vel ὑμῶν οὐδένα. IDEM.

Τῆς ἀνελέγκτου] Sine actione, vel accusatione. Atqui hoc κατ' ἰστορίαν καὶ ψευδὲς

ἀναίσχυτον. Est enim et a Stratoole et a Dinaroho, et fortassis ab aliis accusatus. Neque dici potest, ei causae dicendae potestatem non esse factam, cum paulo ante dixerit, se innocentiam suam in judicio declarasse (in concione quidem obturbatum illi fuit). Lego igitur τῆς ἀνελέγκτου, non evicti, non probati et demonstrati criminis. Neque enim placet ἀνεγκλητον αἰτίας ἀντὶ τῆς ψευδούς accipere. IDEM.

λάμβανεν αὐτοὺς κίνδυνος, καὶ παρ' ἧς πλείστην εὐνοίαν
 ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμεν. ἔστι δ' ἡ Τροϊζηνίων αὐτῆ, ἧ
 1472 μάλιστα μὲν εἰ θεοὶ καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἕνεκα καὶ
 τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας εὐνοὶ πάντες εἴησαν, εἶτα σωθεῖς
 ὑφ' ὑμῶν δυνηθεῖν ἀποδοῦναι χάριτας. ἐν τε ταύτῃ τι-
 νῶν, ὡς ἐμοὶ χαριζομένων, ἐπιτιμᾶν ὑμῖν τι πειρωμένων τῇ
 κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν, ὡς περ ἐμοὶ προσ-
 ἦκε, παρειχόμεν. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας
 ἀγασθέντας με δημοσίᾳ τιμῆσαι. ὄρων δὲ τὴν μὲν εὐνοίαν
 τῶν ἀνδρῶν μεγάλην, τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναιμι κατα-
 δεεστέραν, μετελθὼν εἰς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν ἐν Κα-
 λαυρίᾳ κάθημαι, οὐ μόνον τῆς ἀσφαλείας ἕνεκα, ἣν διὰ τὸν
 θεὸν ἐλπίζω μοι ὑπάρχειν — οὐ γὰρ εὐ οἶδά γε· ἀ γὰρ
 ἐφ' ἐτέροις ἔστιν αἰς ἂν βούλωνται πράττειν, λεπτήν καὶ
 ἀδηλον ἔχει τῶν κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν —, ἀλλ' ὅτι
 καὶ τὴν πατρίδα ἐνθένδε ἐκάστης ἡμέρας ἀφορῶ, εἰς ἣν τοσ-
 αύτην εὐνοίαν ἐμαυτῶ σῶνοῖδα, ὅσης παρ' ὑμῶν εὐχομαι
 τυχεῖν. ὅπως οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηκέτι πλείω χρόνον
 τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι, ψηφίσασθέ μοι ταῦτα,
 ἀ καὶ ἄλλοις τισὶν ἤδη, ἵνα μήτε ἀνάξιον ὑμῶν μηδὲν μοι
 συμβῆ, μήτε ἰκέτης ἐτέρων ἀναγκασθῶ γενέσθαι· οὐδὲ
 γὰρ ὑμῖν τοῦτο γένοιτ' ἂν καλόν. ἐπεὶ, εἴ γε μοι τὰ πρὸς
 ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, τεθνήσκει με κρεῖττον ἦν. εἰ-
 κότως δ' ἂν μοι πιστεύοιτε ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν καὶ
 1473 μὴ νῦν μάτην θρασύνεσθαι· καὶ γὰρ ἐμαυτοῦ κυρίου ὑμᾶς
 ἐποίησα καὶ οὐκ ἔφυγον τὸν ἀγῶνα, ἵνα μήτε προδῶ τὴν
 ἀλήθειαν μὴτ' ἄκυρος ὑμῶν ἐμοῦ μηδεὶς γένηται, ἀλλ' ὅ
 τι βούλοισθε, τοῦτο χρῆσησθε· παρ' ὧν γὰρ ἀπάντων κα-
 λῶν κάγαθῶν ἔτυχον, τούτους ὧμην δεῖν ἔχειν καὶ ἀμαρ-
 τεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιούσα ἡ δι-
 καία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα δις περὶ τῶν αὐτῶν

1 αὐ

τῆ κατ' ἐμὴ ἀγνοία] Ἐπὶ τῇ ἀγνωμοσίᾳ
 ὑμῶν κατ' ἐμοῦ. F. τῆ τῶν κατ' ἐμὴ ἀγνοία,
 hoc est, ἀγνωστῆς τῆς διάνοιάν μου, ignari
 animi mei. IDEM.

τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναιμι] Ἐν τῷ παρόν-
 τι. Sed quid si ἄρτι τοῦ, εἰς τὸν παροῦσαν
 ἐμὴν συμφορῶν; ad hunc casum subleuan-
 dum, ad defendendam salutem meam contra

VOL. IV.

inimicorum potentiam. IDEM.

Μὴ αὐ] Malim ἄν. IDEM.

Ἄκυρος ἐμοῦ] Οὐ κυρία ἐμοῦ, in me pote-
 statem non haberet. IDEM.Παρ' ὧν γὰρ ἀπάντων καλῶν] Sic illa Bao-
 chis in Hecyra: ' Multa ex quo fuerint
 commoda, ejus incommoda æquum est
 ferre.' IDEM.

3 τ

ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλευσασθαι τῷ μηδὲν ἀνήμεστον ψηφί-
 σασθαι περὶ ἐμοῦ, σώσατέ με, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 ψηφίσασθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἄξια καὶ ἐμοῦ. ἐπ' οὐδενὶ
 γὰρ τῶν πεπραγμένων ἠδικηκότα με εὐρήσετε, οὐδ' ἐπιτή-
 δειον αἴτιμον εἶναι οὐδ' ἀπολωλέναι, ἀλλὰ καὶ εὖνου τῷ
 πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλισθ' ὁμοίως, ἵνα μηδὲν ἐπι-
 φθονον γράψω, καὶ πλεῖστα πεπραγματευμένον τῶν νυνὶ
 ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ'
 ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. μηδεὶς δ' ὑμῶν ἠ-
 γείσθω με, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μήτε ἀνανδρία μήτε ἄλλη
 προφάσει φαύλη μηδεμιᾶ παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολὴν οἰού-
 ρεσθαι. ἀλλὰ τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρεῖται,
 ἐμοὶ δὲ ταῦτα νῦν πάρεστιν, ὡς μήποτ' ἄφελε, λῦπαι καὶ
 δάκρυα καὶ τῆς πατρίδος καὶ ὑμῶν πόθος καὶ ὧν πέπονθα
 λογισμὸς, ἃ πάντα ποιεῖ με οἰούρεσθαι· ἃ ἐπισκοποῦντες
 δικαίως, ἐν οὐδενὶ τῶν πεπολιτευμένων ὑπὲρ ὑμῶν οὔτε μα-
 λακίαν οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν εὐρήσετε μοι. πρὸς μὲν
 δὴ πάντα ὑμᾶς τσαῦτα· ἴδια δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκερούουσιν
 ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. ὅσα μὲν γὰρ τοῖς
 ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν, ἔστω δι' ὑμᾶς
 αὐτοῖς πεπραχθῆναι, καὶ οὐδὲν ἐγκαλῶ. ἐπειδὴ δὲ ἐγνώκαδ' 1474
 ὑμεῖς οἶα ταῦτ' ἐστίν, εἴαν μὲν, ὡς περ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν
 εἴωσι, καὶ ἐμοὶ συγχωρήσωσι, καλῶς ποιήσουσιν· εἴαν δ'
 ἐπηρεάζειν ἐγχειρῶσιν, ὑμᾶς ἀξιῶ μοι βοηθεῖν ἅπαντας,
 καὶ μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χά-
 ριτός μοι γενέσθαι. Εὐτυχεῖτε.

γ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΩΝ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΕΡΙ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτὸν, ἃ μοι παρ' ὑμῶν ἐνόμιζον
 δίκαιον εἶναι γενέσθαι, τὴν προτέραν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς·

Τοῖς μάλισθ' (scilicet ἴσους) ὁμοίως] Be-
 ne velle multitudini ut qui maxime. IDEM.

Ἄ χρεῖται] Pro ὅπως χρεῖται. IDEM.

Ἐμοὶ δὲ] Tò δὲ propter emphasim, nulla

constructionis necessitate, additur. IDEM.

Ἐστω δι' ὑμᾶς αἰτούς πεπραχθῆναι] Hoc
 est, συγχωρῶ, καὶ οὐκ ἀντιλέγω, ὅτι δι' ὑμᾶς
 ἐμοῖς ἐπραξάν, ὑμῶν χριστοποσάτων, καὶ

ὑπὲρ ὧν ὅταν ὑμῖν δοκῆ, τότε συγχωρήσετε. περὶ δὲ ὧν νῦν ἐπέσταλκα, βουλοίμην ἂν ὑμᾶς μὴ παριδεῖν, μηδὲ πρὸς φιλονεκίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἀκοῦσαι. συμβαίνει γὰρ μοι, καίπερ ἐκποδῶν διατρέβοντι, πολλῶν ἀκούειν ἐπιτιμῶντων ὑμῖν ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς Λυκούργου παῖδας γιγνομένοις. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τῶν ἐκείνῳ ζῶντι πεπραγμένων ἕνεκα, ὧν ὁμοίως ἐμοὶ πάντες ἂν αὐτῷ δικαίως ἔχοιτε χάριν, εἰ τὰ προσήκοντα βούλοισθε ποιεῖν. ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν μέρει τάξας τῆς πολιτείας τοκαταρχᾶς, καὶ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν οὐδὲν εἰωθῶς γράφειν, ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων οἱ πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς, τότε ταῖς τοῦ
 1475 δήμου προαιρέσεσι προσέειμεν ἑαυτὸν, οὐχ ὅτι δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν — ἀπὸ γὰρ τῶν ἐναντίων πάντα τὰ τοιαῦτα ἐγίγνετο —, οὐδ' ὅτι ταύτην ἀσφαλεστέραν τὴν προαίρεσιν οὖσαν ἑώρα — πολλοὺς γὰρ καὶ προδήλους εἶχε κινδύνους, οὓς ἀναγκαῖον ἦν ὑπομείναι τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν καὶ πράττειν προαιρούμενον — ἀλλ' ὅτι δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν. καίτοι παρῶν ἑώρα τοὺς μὲν βοηθήσαντας ἂν τῷ δήμῳ ἀσθενεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ὄντας, τοὺς δὲ τὰναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἔρρωμένους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἤττον ἐκεῖνος εἶχετο τούτων, ἃ συμφέρειν ἠγεῖτο τῷ δήμῳ· καὶ μετὰ ταῦτα ἀόκνως καὶ λέγων καὶ πράττων ἃ προσῆκεν ἦν φανερός, ἐφ' οἷς εὐδύς ἐζήτειτο, ὡς ἅπαντες ἴσασιν. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν, ὡςπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ, καὶ διὰ τὴν ἐκείνου χάριν· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ὑμῖν νομίζων συμφέρειν τὰς παρὰ τοῖς ἔξω γιγνομένας ἐπιτιμήσεις εἰδέναι, πολλῶν προθυμότερον πρὸς τὸ πέμψαι τὴν ἐπιστολὴν ἔσχον. παραιτοῦμαι δὲ τοὺς ἰδία πρὸς ἐκεῖνον ἔχοντας δυσκόλως, ὑπομείναι τὰ ληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν περὶ αὐτοῦ. εὐ γὰρ ἴστε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι νῦν ἐκ τῶν περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεγενημένων φαύλην δόξαν ἢ πόλις λαμβάνει. οὐδεὶς γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοεῖ,

κατεσάντων, ἱμῶ κατηγορήσαντες. IDEM.

γ. Πρὸς φιλονεκίαν] φιλονεκίως, contentiose, adversandi studio. IDEM.

Τοῦ Λυκούργου] Malim τοῦς. Hujus bene meriti de republica viri vitam vide apud

Plutarchum. Liberos ejus missos esse factos, xre alieno condonato, scribit Æschines epistola ultima. IDEM.

Περὶ τὴν διοίκησιν] Fuit enim quaestor ærarius. IDEM.

ὅτι ζῶντα Λυκοῦργον ἐτιμᾶθ' ὑμεῖς εἰς ὑπερβολὴν, καὶ πολλῶν αἰτιῶν ἐπενεχθεῖσάν ὑπὸ τῶν φθονούτων αὐτῷ οὐδεμίαν πῶποθ' εὔρετ' ἀληθῆ, οὕτω δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἠγεῖσθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετε, καὶ τοῦθ' ὑμῖν 1476 ἐξήκει· σὺ γὰρ ἂν, καὶ τοιοῦτον μὴ δοκοῦν ὑμῖν. νῦν τοίνυν ἅπαντες ἀκούοντες τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ δεδέσθαι, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἐλευῶσι, ταῖς παισὶ δ' ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται, ὑμῖν δ' ἐπιτιμῶσι πικρῶς, ὡς οὐκ ἂν τολμήσαιμι γράφειν ἐγὼ· ἃ γὰρ ἀχθομαι τοῖς λέγουσι καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν, ταῦτα ἄχρι μὲν τοῦ δήλον ὑμῖν ποιῆσαι ὅτι πολλοὶ μέμφονται, συμφέρειν ὑμῖν νομίζων εἰδέναι, γέγραφα, ἀκριβῶς δὲ διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω. ὅσα μέντοι λαιδαρίας χαρῖς ἐστίν, ὧν λέγουσὶ τινες, καὶ ἀκηκόεσθαι συμφέρειν ὑμῖν ἠγοῦμαι, ταῦτα δηλώσω. οὐδεὶς γὰρ ὑπέιληφεν, ὡς ἄρα ἠγνοῆκατε καὶ διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ Λυκοῦργου. τό τε γὰρ τοῦ χρόνου πλήθος, ὃν ἐξεταζόμενος οὐδὲν πῶποθ' εὔρεθην περὶ ὑμᾶς οὔτε φρονῶν οὔτε ποιῶν ἀδικον, καὶ τὸ μηδένα ἀνδρώπων εἰς μηδὲν τῶν ἄλλων ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι, εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. λείπεται τοίνυν, ὃ πάντες ἂν εἶναι φαύλων ἀνδρώπων ἔργον φήσαιεν, τὸ, ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τασοῦτον ἐκάστου φροντίζειν δοκεῖν, μετὰ δὲ ταῦτα μηδένα ἔχειν λόγον. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρῆ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότῃ τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν, ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν τἀναντία ὄρα τις γιγνόμενα, ὧν μόνων καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἔξει καλῶς, μέλει; καὶ μὴν οὐδὲ χρημάτων ποιεῖν ἕνεκα ταῦτα δοκεῖν τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἐστίν. οὔτε γὰρ τῆς μεγαλοψυχίας οὔτε 1477 τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανεῖη. εἰ γὰρ ὑμᾶς λύσασθαι παρ' ἐτέρων ἔδει, δόντας ἐκ τῶν

Ἐν τῷ φῆσαι] Fortassis ἐκ τοῦ φῆσαι, ex affirmatione Lycurgi. Quale fuit illud Pythagoreorum αὐτὸς ἴφα. Hunc honorem et Xenocrati ab Atheniensibus habitam tradit Laertius, ut injurato liceret dicere testimonium: etsi is, ob non solutam ex inopia inquilinorum vectigal, ab iisdem venundatus, a Demetrio Phalereo redem-

tus aliquando fuisset. Is Fortune ludus est: ea temporum vioissitudo. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν καὶ ταῦτων, μὴ δοκοῦν ὑμῖν] Nec enim talem, nisi visum vobis fuisset. mutila est lectio. Itaque divinare coactus sum, hoo modo: Id quod minime fecissetis, nisi vobis visus fuisset vir integerrimus. IDEM.

προσιώντων τὰ χρήματα ταῦτα, πάντας ἀν' ἡγοῦμαι προ-
 θυμούς εἶναι· τίμημα δ' ὀρών ὀκνοῦντας ἀφείναι, ὃ λόγῳ
 καὶ φθόνῳ γέγονεν, οὐκ ἔχω τί καταγνῶ, εἰ μὴ ὅλας πι-
 κρῶς καὶ παραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς ὠρμήκατε.
 εἰ δὲ ταῦτ' ἐστίν, οὐτ' ὀρθῶς οὔτε συμφερόντως βουλευέσθαι
 ἐγνώκατε. Θαυμάζω δ' εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰ-
 σχρῶν ἐστὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, συνέσει καὶ παιδεία
 πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήσασιν αἰεὶ
 κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίπ-
 που, ὃς ἀνοιδέτητος ἀν' εἰκότως, τραφεῖς ἴτ' ἐν ἔξουσίᾳ,
 ὅμως ἄετο δεῖν, ἠνίκ' εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνδράπινα
 πράττων φαίνεσθαι, καὶ τοὺς παραταξαμένους, πρὸς οὓς
 περὶ τῶν ὄλων διεκινδύνευσεν, οὐκ ἐτόλμησε δηλώσαι, τὸ
 τίνας καὶ τίνες εἰσὶν ἐξετάσας· οὐ γὰρ, ὡς εἶπεν, ὁμοίως τῶν
 παρ' ὑμῶν ῥητόρων ἐνίοις, οὔτε δίκαια εἶναι πρὸς ἅπαντας
 τὰ αὐτὰ οὔτε καλὰ ἠγεῖτο, ἀλλὰ τὴν τῆς ἀξίας προσθή-
 κην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτ' ἐπέκρινεν. ὑμεῖς δ', ἄντες
 Ἀθηναῖοι, καὶ παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθητοὺς
 ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι, πρῶτον μὲν, ὃ πάντων
 ἀγνωμονέστατόν ἐστι, περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνται τίνες,
 τοὺς υἱεῖς δεδέκατε, εἶτα τὸ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατέ, ὡς
 περ' ὑπὲρ σταδμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι, ἀλλ'
 οὐχ' ὑπὲρ ἀνδρῶν προαιρέσεως καὶ πολιτείας βουλευόμενοι·
 1478 ἐν οἷς ἐξεταζόμενοι, εἰ μὲν χρηστὰ καὶ δημοτικά καὶ ἐπ'

¹ Deest τ'.

Ἔπος] Malim ἢ δι λόγῳ. Id vero, quod per calumniam et ex invidia factum est, (scilicet captivitate liberorum Lycurgi) quo nomine appellem nescio, vel, de eo quis statuat, etc. IDEM.

Ἀνοιδέτητος ἐν ἐκότητι] At præceptorum Lysidem Pythagoricum, et condiscipulum Epaminondam, omnis officii exemplum, habuit: nec ignoravit, quibus rationibus, vel odia Græcorum mitiganda, vel studia allioienda essent. IDEM.

Οἷα ἐτόλμησε δηλώσας] Non ausus fuit prodere, cum quidem et quorum, et qui essent, explorasset. ἐξετάσας, v. 14. licet exponere, καίτοι ἐξετάσας, quamvis nosset: et, ἐξετάσας καὶ δηλώσας: non ausus fuit, hoc est, versecundatus est, inquirere et prodere. IDEM.

Ἐοικεν, ὁμοίως] M. οὐχ ὁμοίως. Nam De-

mosthenis adversarii volebant utilitatis sine dignitate rationem haberi. IDEM.

Ἐτα τὸ ταῦτα κωμῶν] Ineptam similitudinem exagitat. Sententia est, ut opinor, ejusmodi apud Terentium in Adelphis exstat his verbis:

— Multa in homine Demos

Signa insunt, ex quibus conjectura facile fit:

Duo cum idem faciunt, sæpe ut possis dicere:

Hoc licet impurus facere huic, illi non licet.

Non quo dissimilis res sit, sed quod is, qui facit.

Negat esse judicandum ex eventu: sed animum cujusque spectandum et merita in rempublicam. IDEM.

εὐνοία τὰ Λυκούργου πεπραγμένα φαίνεται, μηδενὸς κακοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, τοὺς παῖδας αὐτοῦ δίκαια ἔστι τυγχάνειν παρ' ὑμῶν· εἰ δὲ τάναντία τούτων, ἐκείνον, ὅτ' ἔζη, ἔδει δίκην δίδοναι, τούτους δὲ μηδ' οὕτως, ἐφ' οἷς ἐκείνῳ τις ἐγκαλεῖ, τυγχάνειν ὀργῆς. πᾶσι γὰρ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ὅρος ἔστι τελευτή. ἐπεὶ εἰ γ' οὕτως ἔχετε, ὡςδ' οἱ μὲν ἀχθεσθέντες τι τοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου πολιτευομένοις μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφυλάξουσιν, ὁ δὲ δήμος, ὃ συναγωνίζεται τῶν δημοτικῶν ἕκαστος, μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύσει τὰς χάριτας, μετὰ ταῦτα δὲ μηδὲν φροντιεῖ, οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρεῖσθαι. εἰ δὲ Μοιροκλῆς ἀποκρίνεται, ταῦτα μὲν σοφώτερα ἢ καθ' ἑαυτὸν εἶναι, ἵνα δὲ μὴ ἀποδραῶσιν, αὐτὸς αὐτοὺς δῆσαι, ἐρωτήσας αὐτὸν, ἠνίκα Ταυρέας καὶ Πάταικος καὶ Ἀριστογείτων καὶ αὐτὸς εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθέντες οὐ μόνον οὐκ ἐδέδεντο ἀλλὰ καὶ ἐδημηγόρου, τί δήποτε οὐχ εὔρα τὰ δίκαια ταῦτα. εἰ δὲ μὴ φῆσει τότε ἄρχειν, οὐδὲ λέγειν ἕκ γε τῶν νόμων αὐτῶ¹ προσήκει. ὥστε πῶς ἴσον ἔστι, τοὺς μὲν ἄρχειν, οἷς μηδὲ λέγειν ἔξεστι, τοὺς δὲ δεδέσθαι, ὧν πολλὰ χρήσιμος ἦν ὑμῖν ὁ πατήρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι· εἰ μὴ τοῦτο δεῖξαι δημοσία βούλεσθε, ὅτι βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει καὶ διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει, καὶ τι συμβῆ χαλεπὸν τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις 1479 γίγνεται, ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῆ καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῶ προελῆσθαι ζῆν σφαλερόν, καὶ τι γένηται πταισμα, ἀφυκτον ἔσται. ἐτι τοῖνον τὸ μὲν μὴ δίκαιον εἶναι τὴν ἐναντίαν δοῖαν ἔχειν, ἢνπερ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου, καὶ τὸ τῶν τετελευτηκότων ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι

¹ ο προσήκειν

Τὰς παῖσι τὴν ἔχθραν] *Liberis inimicitias tradent, easque ad posteros propagabunt.* IDEM.

Παρόντος] *Malim παρόντι: ut sit, μέχρι τοῦ χρῆσθαι παρόντι, ἕως πάρεστι.* IDEM.

Εἰ δὲ μὴ φῆσει τότε ἄρχειν οὐδὲ λέγειν ἕκ γε τῶν νόμων αὐτῶ προσήκει ἔστι] *Ex his verbis corti nihil colligere potui, divinare*

utouneque coactus, quasi scriptum fuisset: τότε ἄρχειν μὲν, οὐχὶ δὲ λέγειν ἕκ γε τῶν νόμων αὐτῶ προσήκειν, scilicet τὸ ἄρχειν. *Præsentia posita sunt loco præteritorum.* IDEM.

Τὴν ἐναντίαν δοῖαν ἔχειν, ἢνπερ] *Malim ἦσκε: ut compleas, ταῦτα, ἢνπερ, aut, ἢ περὶ ζῶντος. et p. 511. v. 1. ἴσω, κατὰ πάρε:*

λόγον δίκαιον εἶναι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἕασι' παρα-
 γὰρ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι ταῦτα ὑπέληφα. ὅσοις μέντοι
 πατρικὰς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε τῶν ἄλλων, ἠδέως ἂν
 ἴδοιμι ὑμᾶς * * καὶ πολλῶν ἐτέρων ἀπογόνους. οὐχ ὡς
 ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνευκα. τοσούτου γὰρ δέω τοῦτο
 ποιεῖν, ὥστε συμφέρειν μάλιστα τῇ πόλει τὰ τοιαῦτα κρίνω·
 προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικούς εἶναι, ὁρῶν-
 τας, ὅτι καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις
 αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῆ, τοῖς γε παισὶν ὑπάρξει τὰ
 προσήκοντα παρ' ὑμῶν κομίσασθαι. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον,
 μᾶλλον δὲ καὶ αἰσχρὸν, τῶν μὲν ἄλλων τισί, καὶ παλαιῶν
 ὄντων τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένοντο χρήσιμοι, καὶ δι' ὧν
 ἀκούετε τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἐωράκατε ὑπειληφότας,
 ὅμως τὴν δικαίαν εὐνοίαν διασώζειν. Λυκούργω δ' οὕτως
 ὑπογούου καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς τελευταίας γεγυνοῦσας,
 μηδ' εἰς αὐτὸν καὶ τοῖς ἀγνώμοσι καὶ ὑφ' ὧν ἠδικεῖσθε ἔτοιμοι
 τὸν ἄλλον ἢτε χρόνον, εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν, μηδ' εἰς
 ταῦθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμοίους παρέχειν, καὶ ταῦτ' εἰς τοὺς
 παῖδας αὐτοῦ γιγνομένης τῆς τιμωρίας, οὓς καὶ ἐχθρὸς,
 εἴπερ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι; θαυμάζω
 1480 τοίνυν καὶ τοῦτ' εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὡς οὐδὲ τοῦτο συμφέρε
 τῇ πολιτείᾳ φανερὸν γιγνόμενον· ὅτι τοῖς μὲν ἄλλῃν τινὰ
 κτησαμένοις φιλίαν καὶ κατορθοῦσιν ἐν πᾶσι πλεονεκτεῖν
 ὑπάρχει, καὶ ἀτυχήσωσιν τι, ῥαδίας εἶναι τὰς λύσεις, τοῖς
 δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς οὐ μόνον κατὰ τὰλλα
 ἔλαττον ἔχειν ὑπάρξει, ἀλλὰ καὶ τὰς συμφορὰς βεβαίως
 τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. ἀλλὰ μὴν ὅτι τοῦθ' οὕτω
 γίγνεται, ῥαδίον δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν Λάχῃτι τῷ
 Μελανώπου ἀλῶναι μὲν ὁμοίως ἐν δικαστηρίῳ συμβᾶν, ὡς
 καὶ νῦν τοῖς Λυκούργου παισὶν, ἀφεθῆναι δὲ πᾶν τὸ ὄφλημα
 ἐπιστείλαντος Ἀλεξάνδρου; καὶ πάλιν Μνησιβούλῳ τῷ
 Ἀχαρνεῖ ἀλῶναι μὲν ὁμοίως, καταγνάντος αὐτοῦ τοῦ δικα-
 στηρίου, ὡς περ καὶ τῶν Λυκούργου παιδῶν, ἀφεῖσθαι δὲ

γάρ. et v. 3. πατρικὰς. IDEM.

ἠδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἰτίων ἀπογόνους] Videntur duo verba aut sub-intelligi, aut abesse: τοσούτως ἠδέως, et v. 4. ἀπογόνους ἀποδοῦναι. et v. 7. κρη-

μίσθαι per s in fine, secunda persona.

IDEM.

Τοῖς εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοῦς] Id est, qui populo se adjuvant, et popu-lares esse volunt. BUDÆUS.

καλῶς ποιοῦντι; ἄξιός γάρ ἀνὴρ, καὶ οὐδεὶς ἂν ἐπὶ τούτοις τοὺς νόμους ἔφη καταλύεσθαι τῶν νῦν βωόντων. εἰκότως. οὐδὲ γὰρ κατελύοντο, εἴπερ ἅπαντες οἱ νόμοι τῶν δικαίων ἕνεκα καὶ σωτηρίας τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων τίθενται, καὶ μήτε αἰδίοις τοῖς ἀτυχήσασι καθιστάναι τὰς συμφορὰς συμφέρει, μήτ' ἀχαρίστους ὄντας φαίνεσθαι. ἀλλὰ μὴν εἰ γε ταῦθ' οὕτως, ὥσπερ ἂν φήσαιμεν, ἔχειν συμφέρει, οὐ μόνον τοὺς νόμους οὐ κατελύετε, ἠνίκά ἐκείνους ἠφίετε, ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους ἐσώζετε τῶν τοὺς νόμους θεμένων ἀνθρώπων, Λάχητα μὲν πρὸς χάριν δεηθέντος Ἀλεξάνδρου ἀφέντες, Μησιβουλον δὲ τῇ τοῦ βίου σωφροσύνῃ σώσαντες. μὴ τοῖσιν τὸ κτήσασθαι τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον δείκνυτε, ἢ τὸ τῷ δήμῳ παρακαταδέσθαι ἑαυτὸν, ¹μηδὲ 1481 τὸ τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον ἢ τοῖς πολλοῖς ὑμῖν τὰ συμφέροντα πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι. τὸ μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλευόντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον· εἰ δ' ἐπ' εὐνοίᾳ ταῦτά τῷ δήμῳ τις φρονῆ, δίκαιός ἐστι σῶζεσθαι. εἰ δὲ μὴ, καὶ θεραπτεύειν ἑτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἅπαντας διδάξετε, καὶ φεύγειν τὸ τῶν ὑμῖν συμφερόντων ποιοῦντά τι γνωσθῆναι. ὅλως δὲ κοινόν ἐστιν ὄνειδος ἅπαντων, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὅλης τῆς πόλεως συμφορὰ, τὸν φόνον δοκεῖν μείζον ἰσχύειν παρ' ὑμῖν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας· καὶ ταῦτα, τοῦ μὲν νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. καὶ μὴν οὐδὲ τὸν Πυθέαν παραλείψω τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν, μετὰ ταῦτα δ' ἔτομον εἰς τὰ καθ' ὑμῶν πάντα. τίς γὰρ οὐκ εἶδε ταῦτον, ὅτε μὲν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρήει, ὡς δοῦλαν ἐλαυνόμενον καὶ γραφὴν ξενίας φεύγοντα καὶ μικροῦ πρᾶξεντα ὑπὸ τούτων οἷς νῦν ὑπηρετῶν τοὺς κατ' ἐμοῦ λόγους ἔγραψεν; ἐπειδὴ δ' ἂ κατηγόρει τότε τῶν

1 * μηδ' ἴστω τῶν

Καλῶς ποιοῦντι] Ut illius merita postulabant: ut mereretur: quod equidem gaudeo, quod minime improbo. WOLF.

Ἄλλὰ καὶ τοὺς βίους] Sed et vitas conservatis eorum hominum, qui leges constituerunt. Quae horum verborum sententia sit, non video. Verū, quasi esset τὰς βουλῆς. IDEM.

Τῶν δὲ τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων] Utique verba sint, significat, ὅτι αἱ χάριτες ἀπεδέσθησαν. IDEM.

Μέχρι τῆς παρόδου] Usque ad progressum in concionem, id est, in concionibus, simulabat ac prae se ferebat populi studium. IDEM.

Ξενίας] Peregrinitatis: quod non esset

ἄλλον, νῦν αὐτὸς πράττει, εὐποραῖντα μὲν αὐτῶς, ὥστε
 δὴ ἔχειν ἰταίρας, αἱ μὲχρι φθόγης καλῶς ποιοῦσαι προπε-
 πόμφασιν αὐτῶν πέντε τάλαντα δ' ὄφλοντα, ῥᾶον ἐκτί-
 σαι, ἢ πέντε δραχμὰς ¹ ἀνέξασθαι πρότερον· πρὸς δὲ τού-
 τοις παρ' ὑμῶν τοῦ δήμου οὐ μόνον τῆς πολιτείας μετελη-
 φότα, ὃ κοινὸν ὄνειδος ἔστιν ἅπασιν, ἀλλὰ καὶ θύοντα
 ὑπὲρ ὑμῶν τὰς πατρώους θυσίας ἐν Δελφοῖς; ὅταν οὖν
 1482 ὦν ἀλυσιτελὲς προελθεῖν τὰ τοῦ δήμου πᾶς τις ἂν κρίναι,
 φοβοῦμαι μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἑρουμένων γένησθε,
 ἄλλως τε καὶ ὅταν τῶν δημοτικῶν τοὺς μὲν ἢ καθήκουσα
 μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρηῆται, οἷον Ναυσι-
 κλέα καὶ Χάρητα καὶ Διότιμον καὶ Μενεσθέα καὶ Εὐδο-
 ξον, ἔτι δ' Εὐδημον καὶ Ἐφιάλτην καὶ Λυκοῦργον, τοὺς δ'
 ὑμεῖς πρόησθε, ὥσπερ Χαριδῆμον καὶ Φιλοκλέα καὶ ἐμὲ, ὧν
 ἑτέρους εὐνουστέρους αὐτῶν αὐτοὶ νομίζετε· εἰ δ' ὁμοίως τι-
 ναὶς, οὐ φθονῶ. Ἐσουλόμεν δ' ἂν, εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐ-
 τοῖς προσοίσεσθε, καὶ μὴ ταῦτα ἄπερ ἡμεῖς πείσονται,
 ὡς πλείστους αὐτοὺς γένησθαι. ἀλλ' ὅταν γε τοιαῦτα,
 οἷα τὰ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε, τίς ἔστιν, ὅστις εἰς
 ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν γνησίως ὑμῖν ἐδελήσει δύναι;
 ἀλλὰ μὴ τῶν γε προσποιησομένων οὐκ ἀπορήσετε· οὐδὲ
 γὰρ πρότερον. μὴ γένοιτο δὲ ἰδεῖν ἐξελεγχθέντας αὐτοὺς
 ὁμοίως ἐκείνοις, οἱ φανερώς, αἱ τότε ἤρουντο, κῦν πολιτευό-
 μενοι οὐδένα ὑμῶν οὔτε δεδοίκασιν οὔτε αἰσχύνονται. αἱ
 χρῆ λογιζομένους, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μήτε τῶν εὐνῶν ὀλι-
 γαρεῖν, μήτε τοῖς προαγοῦσιν εἰς πικρίαν καὶ ἀμώτητα
 τὴν πόλιν πείθεσθαι. πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φι-
 λανθρωπίας τὰ παρῶντα πράγματα δεῖται ἢ ταραχῆς
 καὶ δυσμενείας, ὧν ὑπερβολῇ χρώμενοί τινες ἐρολαβοῦσι
 καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαφύσειεν αὐ-

¹ ἀπέχασθαι

ejus germanus. IDEM.

Μέχρι φθόγης] Hoc est, libidine sic exhan-
 serunt et maceraverunt, et contabuerunt. Ca-
 veant macilentis et effacti philosophi exem-
 plum infelicis oratoris, vel potius amato-
 ris. IDEM.

Ἀνέξασθαι] Malim ἀπέχασθαι: et v. 7.
 τὰς πατρώας θυσίας. et p. 514. v. 4. ἰπ' ἀν-

θρήσκων ἡγαθῶν, ταῖς τῶν, δολίαν, κατα-
 στήσαν. et v. 17. ἀλλ' ἀπὸ τῶν αὐτῶν σπου-
 δῆς καὶ προαιρέσεως. et p. 515. v. 4. ἐρωτήσε
 χρόνον εἰς τὴν ἰκτίωσιν. et v. 10. ὅτι ἰκτίωσθαι
 ὑπογράφασθαι τὰς καταβολὰς. Cum per-
 suaderi mihi passus sum, ut solutionem sub-
 scriberem, id est, ut me illorum nomine sus-
 scriberetur reipublicae spondere, ut sde-
 3 u

τοὺς ὁ λογισμός. εἰ δὲ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς
 ἐστὶν εὐθειας μεστός. εἰ γὰρ, ἂ μὴδεις ἂν ἤλπισεν, ὄρων
 γεγενημένα, ἂ καὶ πρότερον γέγονε τοῦ δήμου πρὸς τοὺς
 ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνδράπων ἐγκατετων διαβλη- 1483
 θέντος, νῦν μὴ ἂν οἶεται γενέσθαι, πῶς οὐ τετύφωται;
 ταῦτα δὲ εἰ μὲν παρῆν, λέγων ἂν ὑμᾶς ἐδίδασκον· ἐπειδὴ δ'
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις εἰμί, ἐν οἷς, εἴ τις ἐμοῦ κατέψευσται ἐφ'
 οἷς ἀπόλωλα, γένοιτο, γράψας ἐπέσταλκα, πρῶτον μὲν
 καὶ πλεῖστον λόγον ποιούμενος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέ-
 ροντος ὑμῖν, δεύτερον δ' ὅτι τὴν αὐτὴν εὐνοίαν, ἣν πρὸς
 ζῶντα Λυκούργον εἶχον, δίκαιον εἶναι νομίζω καὶ πρὸς
 τοὺς παῖδας αὐτοῦ φαίνεσθαι ἔχων. εἰ δὲ τῷ παρέστηκεν,
 ὡς πολὺ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων, οὐκ ἂν
 ὀκνήσαιμι πρὸς τούτον εἰπεῖν, ὅτι τῶν συμφερόντων ὑμῖν
 καὶ τοῦ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὡς περ
 τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας, φροντίζω. οὐκουν ἐκ τοῦ περιόντος
 ταῦτα ποιῶ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως
 καὶ ταῦτα κακεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι. περίεστι
 δὲ μοι ταῦτα, οἷα τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο.
 καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά. ἡδέως δ' ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ
 καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην νῦν μὲν ἐν κεφαλαίῳ, μικρῶ
 δ' ὕστερον δι' ἐπιστολῆς μακρᾶς, ἣν, εἰάν περ ἐγὼ ζῶ, προσ-
 δοκάτε, ἂν μὴ τὰ δίκαια γίγνηται μοι παρ' ὑμῶν πρότε-
 ρον. οἱ τινες, ὦ — τί ἂν εἰπὼν μὴδ' ἀμαρτεῖν δοκοῖην
 μῆτε ψευσαίμην; — λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους οὐδ'
 ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε, ἐφ' οἷς Ἀριστογείτονα ἀφείκατε,
 ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες· καὶ, ἂ τοῖς τολμῶ-
 σι μηδὲν ὑμῶν φροντίζειν, μὴ λαβοῦσι παρ' ὑμῶν ἔξεστιν
 ἔχειν, ταῦτ' οὐ δίδόντες ἐμοί, ¹ ἵνα οἷός τε ὦ, τὰ τε ὀφει- 1484
 λόμενα εἰσπράξας καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας τὰ πρὸς
 ὑμᾶς διοικήσω, καὶ μὴ γῆρας καὶ φυγὴν, ἐπιχίρα τῶν
 ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων, κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικη-
 σάντων, ἐπὶ ξένης περιῶν ὀρώμαι. βουλομένου δὲ μου ἐν

¹ ἵνα, * si ὄλοτι,

juberem pro illis. IDEM.

[ἵνα οἷός τε — διακίμαι] Ut possim, cum
 nomina mea exegero, et ab amicis collatio-
 nem coegero, publico debito satisfacere, id

est, judicatum facere. Verba sunt Demo-
 sthenis ob Harpali pecuniam exsulantis et
 reditus veniam sive publica postulantis.
 Sic construitur ἱκανῶν, ut δασμολογῶν et

μὲν ὑμετέρας χάριτος καὶ μεγαλοψυχίας τάξει τὴν οἰκα-
 δέ μοι ἀφιξίν γενέσθαι, ἑμαυτῶ δὲ λύσιν τῆς γεγонуίας οὐ
 δικαίως βλασφημίας πορίσασθαι, καὶ μόνον αἰτοῦντος
 ἀδειαν ὅσον περὶ ¹ χρόνον τὴν ἔκτισιν δεδώκατε· ταῦτα μὲν
 οὐ συγχωρεῖτε, ἐρωτᾶτε δὲ, ὡς ἀπαγγέλλεται πρὸς ἐμὲ,
 τίς οὖν αὐτὸν κωλύει παρεῖναι καὶ ταῦτα πράττειν; τὸ
 ἐπίστασθαι αἰσχύνεσθαι, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἀνα-
 ξίως τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπολιτευμένων πράττειν, καὶ τὸ τὰ
 ὄντα ἀπολωλέκεναι διὰ ² τούτους, ἵνα μὴ διπλᾶ κατὰ-
 θανταί, ἀ οὐκ ἠδύναντο ἀπλᾶ ἐπέισθην ὑπογράψασθαι τὴν
 ἀρχὴν τὰς καταβολὰς, παρ' ὧν, μετὰ μὲν τῆς ὑμετέρας
 εὐνοίας ἀφικόμενος, μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἴσως ἀνακομι-
 σαίμην, ὥστε μηδὲν ἀσχημονεῖν τοιοῦτον τοῦ βίου, ἂν δ'
 ὡς οἱ ταῦτα λέγοντες ἀξιούσι με ἔλθω, ἅμα ἀδοξία καὶ
 ἀπορία καὶ φόβω συνέξομαι. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε,
 ἀλλὰ ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες, ἂν οὕτω
 τύχη, δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολούμενον· οὐ γὰρ ἂν δεη-
 θεῖν ἄλλων, ἢ ὑμῶν. καὶ τότε φήσετε δεινὰ πεπονθέναι
 με, ἀκριβῶς οἶδα, ὅτε οὐτ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν οὐδ' ὑμῖν
 1485 ἔσται. οὐ γὰρ δὴ χρήματά γ' εἶναι μοι προσδοκᾶτε
 ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀπίσταμαι. καὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι
 συναγαγεῖν, εἴαν μοι μὴ φιλονείκως ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε
 τὸ πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. οὐ μὴν οὐδὲ παρ' Ἀρπά-
 λου με λαβόντα δείξετε· οὔτε γὰρ ἠλέγχθην, οὐτ' ἔλαβον.
 εἰ δὲ ταφανεὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν Ἄρειον πάγον
 προσβλέπετε, τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες
 ἐγκαλύψασθε. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρῶτον πρόσταγμα
 τοῖς τοιαύτ' ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμὲ. οὐ γὰρ δήπου τοῖς αὐ-
 τοῖς γε λόγοις ὑπὸ τῆς αὐτῆς βουλῆς ἀποφανθέντα ἐκεῖνον
 μὲν ἀφεῖσθαι δίκαιον εἶναι φήσετε, ἐμὲ δὲ ἀπολωλέναι·
 οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. οὔτε γὰρ ἀξίος οὔτε

¹ χρόνον εἰς τὴν

² τούτους, * ὑφ' ἂν, ἵνα — ἀπλᾶ,

ἀργυρολογεῖν. BUDEUS.

Ἐξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀπίσταμαι] Sic habet Aldinus codex: (quem hoc anno de-
 mum MDLXIX. vir doctrina et humanita-
 te singulari, Theobaldus Theodoricus Ar-
 gentinensis, mihi communicavit) id est,
 quibus cedo. Sed si recte memini, Parisi-

ensis (quem Oporino missam recuperare
 non potui) habuit, ὧν ἀφήσθαι: unde ver-
 ti: praeter eas, quae nota et explicitae mihi
 sunt. WOLF.

Τὰ πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι] Locus
 suspectus: sed nihil occurrit melius.
 IDEM.

ἐπιτῆθειος οὔτε χείρων, ἀτυχῆς μέντοι δι' ὑμᾶς. ὁμο-
 λογῶ· πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχῆς, ἢ πρὸς τοῖς ἄλλοις κο-
 κοῖς καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἑμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει,
 καὶ ταῦτ' ἀπολωλότι πρὸς σωτηρίας τετυχηκότα; καὶ
 μὴ με ὑπολαμβάνετε ὀργίζεσθαι τοῖς λόγοις τούτοις. οὐ
 γὰρ ἂν πάθοιμι τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐγώ· ἀλλ' ἔχει τινα τοῖς
 ἀδικουμένοις ραστώνῃν τὸ λέγειν ἢ πᾶσχεουσιν, ὥσπερ τοῖς
 ἀλγούσι τὸ στένειν, ἐπεὶ τῇ γε εὐνοίᾳ οὕτως ἔχω πρὸς ὑμᾶς,
 ὡς ὑμᾶς ἂν εὐζαίμην πρὸς ἐμέ. καὶ τοῦτ' ἐν πᾶσι πεποίη-
 κα, καὶ ποίησα φανερόν· ἐγνώκα γὰρ ἔξαρχῆς παντὶ τῷ
 πολιτευομένῳ προσήκειν, ἄνπερ ἢ δίκαιος πολίτης, ὥσπερ οἱ
 παῖδες πρὸς τοὺς γονεάς, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολί- 1486
 τας ἔχειν, εὐχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν,
 φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ἢ γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἧττα
 καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρα τοῖς εὐ φρονούσι γίνεται.
 Εὐτυχεῖτε.

δ'.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΑΚΟΥΩ περὶ ἐμοῦ θηραμένην ἄλλους τε λόγους βλασ-
 φήμους εἰρηκεῖναι καὶ δυστυχίαν προφέρειν. τὸ μὲν οὖν
 τοῦτον ἀγνοεῖν, ὅτι λοιδορίας, ἢ μὴδὲ μίαν κακίαν, καθ'
 ἄτου λέγεται, δείκνυσιν, οὐδὲν ἐστ' ὄφελος παρ' εὐ φρονούσῃ
 ἀνδράποισ, οὐχὶ θαυμάζω. τὸ γὰρ θρασύν μὲν τῷ βίῃ,
 μὴ πολίτην δὲ τὴν φύσιν, ἐν ἐργαστηρίῳ δὲ τετραμμένον
 ἐκ παιδός, μὴ αἰσθάνεσθαι τι τῶν τοιούτων, εὐλογώτερον
 ἦν ἢ συνίεναι. τούτῳ μὲν οὖν, εἰάν ἀφίκομαι ποτε καὶ
 σωθῶ, πειράσομαι ἀμαλεχθῆναι περὶ ὧν εἰς ἐμέ καὶ περὶ
 ὧν εἰς ὑμᾶς παροῦσι, καὶ νομίζω, καίπερ οὐδὲν μετέχοντα
 τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσω· ὑμῖν δὲ τοῦ
 κοινῆ συμφέροντος ἕνεκα βούλομαι δι' ἐπιστολῆς, οὓς περὶ
 τούτων ἔχω λόγους, δηλώσαι. οἷς πᾶν τὸν νοῦν προσέχον-
 τες ἀκούσατε· οἶομαι γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ
 καὶ μνήμης ἀξίους εἶναι. ἐγὼ τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐ-

- 1487 τυχεστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω καὶ Θεοφιλεστάτην καὶ ταῦτα οἶδα καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον καὶ τὴν Διώνην καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πυθιον αἰεὶ λέγοντας ἐν ταῖς μαντείαις, καὶ προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν. ὅσα τοῖνυν περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοὶ, δῆλον ὡς προλέγουσι: τὰς δὲ ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγυυῖαις πράξεις τιθένται. ἂ τοῖνυν ἐγὼ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν, τῶν ἤδη γεγενημένων ἐστίν, ἀφ' ὧν εὐτυχεῖς ὑμᾶς προσηγορέυσασιν οἱ θεοὶ. πῶς οὖν δίκαιον τοὺς μὲν πεισθέντας εὐτυχεῖς ὀνομάζεσθαι, τὸν δὲ πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν; πλὴν εἰ ταῦτό τις εἶπῃ, τὴν μὲν κοινὴν εὐτυχίαν, ἧς ἐγὼ σύμβουλος, θεοὺς τοὺς λέγοντας εἶναι, οἷς οὐ θέμις ψεύδεσθαι: τὴν δ' ἰδίαν βλασφημίαν, ἣ κατ' ἐμοῦ κέχρηται Θραμῆνης, Θρασύν καὶ ἀναιδῆ καὶ οὐδὲ νῦν ἔχοντ' ἀνδρῶπον εἰρηκέναι. οὐ τοῖνυν μόνον ταῖς παρὰ τῶν θεῶν μαντείαις ἀγαθὴν οὔσαν εὐρήσετε ἢ κέχρησθε τύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων θεωροῦντες, ἀν' ἐξετάζετε ὀρθῶς. ὑμεῖς γὰρ εἰ μὲν ὡς ἀνδρῶποι τὰ πράγματα βούλεσθε θεωρεῖν, εὐτυχεστάτην εὐρήσετε ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα τὴν πόλιν γεγυυῖαν: εἰ δὲ ἂ τοῖς θεοῖς ἐξαίρεθ' ὑπάρχει μόνους, ταύτων ἀξιώσεται τυγχάνειν, ἀδυνάτων ἐφίεσθε. τί οὖν ἐστὶ θεοῖς ἐξαίρετον, ἀνθρώποις δ' οὐ δυνατόν; ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐγκρατεῖς ὄντας κυρίως εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις, φλαῦρον δὲ μηδὲν μηδέποτε ἐν παντὶ
- 1488 τῷ αἰῶνι μήτε παθεῖν μήτε μελλῆσαι. καὶ μὴν ὑποκειμένων ταύτων, ὡς περ προσήκει, σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνδρώπων. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀγνώμων, ὅστις ἀν' ἢ τὰ Λακεδαιμονίους συμβεβηκότα, οἷς σπε ἐγὼ συνεβούλευον, ἢ τὰ Πέρσαις, πρὸς οὓς οὐδὲ ἀφικόμεν πάποτε, αἰετώτερα φήσειεν εἶναι τῶν ὑμῖν παρόντων. καὶ εἰ Καππαδοκίας καὶ Σύρου καὶ τοὺς τὴν Ἰνδοκῆν

carere non videntur. IDEM.

τὴν ἀγαθὴν τύχην] Vid. Meurs. Athen. Att. l. i. c. VIII. "Quo certe loco Cl. Meursium falli putaverim. Etenim, nisi plurimum fallor, nihil hic certe de Fortune statue Athenis posita intelligi, vel exsculpi poterit: perinde quasi Athenienses

ipsi aroanis deorum oculis doceri deberent, quod in ipsorum urbe Bene Fortune statue publice consecrata reperiretur; cum in illustri urbis ipsius loco posita base omnium oculis obversaretur." Corsin. Fast. Att. vol. II. par. I. d. XI. §. III.

χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώπους ἐπ' ἐσχάτων γῆς· οἷς ἅπασι συμβέβηκε πολλά καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπὰ. ἀλλὰ νῆ Δία τούτων μὲν ἄμεινον ὑμᾶς πράττειν ἅπαντες ὁμολογήσουσι, Θετταλῶν δὲ καὶ Ἀρκαδῶν καὶ Ἀργείων χειρόν, ἢ τινῶν ἄλλων, οἷς ἐν συμμαχία συνέβη γενέσθαι Φιλίππου; ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε, οὐ μόνον τῷ μὴ δεδουλευκέναι — καίτοι τί τηλικούθ' ἕτερον; —, ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς μὲν πάντας αἰτίους εἶναι δοκεῖν τῶν τοῖς Ἑλλήσι κακῶν συμβεβηκότων διὰ Φιλίππου καὶ τῆς δουλείας, ἐξ ὧν εἰκότως μισοῦνται· ὑμᾶς δ' ὁρᾶσθαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ σώμασι καὶ χρήμασι καὶ πόλει καὶ χώρᾳ καὶ πᾶσιν ἠγωνισμένους, ἀνδ' ὧν εὐκλείαν εἰκὸς ὑπάρχειν καὶ χάριν ἀθάνατον παρὰ τῶν τὰ δίκαια βουλομένων ποιεῖν. οὐκοῦν ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, τῶν μὲν ἀντιστάντων ἄριστα πράττειν τῇ πόλει συμβέβηκε, τῶν δὲ συνηγωνισμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. τοιγαρῶν ἐπὶ τούτοις οἱ θεοὶ τὰς μὲν μαντείας τὰς ἀγαθὰς ὑμῖν δίδουσι, τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι. γνοίῃ δ' ἂν τις, εἰ προέλοιτο ἐξετάσαι 1489 τὰ ἐπιτηδεύματα, ἐν οἷς ζῆ. ἂ γὰρ ἂν καταράσαιτό τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. ἐχθρὸς ¹ μὲν ἐστὶ τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παισανία τῷ πόνῳ· καὶ θρασύνεται μὲν ὡς ἀνὴρ, πᾶσχει δ' ὡς γυνή· καὶ τοῦ μὲν πατρός ἐστὶ κρείττων, τῶν δ' αἰσχυρῶν ἥττων· οἷς δ' ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τρίτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται, αἰσχρορῆημοσύνη καὶ τῷ διηγείσθαι ταῦτ' ἐφ' οἷς ἀλογοῦσιν οἱ ἀκούοντες· ὁ δ', ὡς ἀφελῆς καὶ παρρησίας μεστός, οὐ παύεται. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν ἔγραψα, εἰ μὴ κινήσαι τὴν ἐν ὑμῖν μνήμην τῶν προσόντων αὐτῷ κακῶν ἠβουλόμην. ἂ γὰρ ἂν εἰπεῖν ἂν τις ὀκνήσαι καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἂν, ² οἶμαι δὲ καὶ ἀκούσαντα ³ δυσχερᾶναι ταῦτα, ἀπὸ τούτων μνησθεῖς οἶδεν ἕκαστος ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ αἰσχυρὰ τούτῳ προσόντα, ὡστ' ἐμοί τε μῆδεν ἀναιδὲς εἰρῆσθαι, καὶ τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. Εὐτυχεῖτε.

¹ μὲν ² γάρ ἐστι ³ οἶμαι ⁴ δυσχερᾶναι, ταῦτα ἀπὸ * τοσοῦτον, ἢ μνησθεῖς

[Διδουλικαίαι.] Διδουλικαίαι. Nam illud duo verba saepe confusa vides. Idem
 αἰτίων ἐστ. WOLF. Καὶ ἀκούσαντες δυσχερᾶναι ταῦτα.] Pfluo,
 Βουλομένων] Malim βουλομένων. quae κἂν ταῦτα, saltem haec, conjungi debere.

Ε.

ΠΡΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΔΩΡΟΝ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΟΔΩΡΩΙ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΟΥΘ' ὅπως χρὴ πιστεῦειν, οἷς ἀπήγγειλέ μοι Μενεκράτης, οὐθ' ὅπως ἀπιστεῖν, ἔχω. ἔφη γὰρ Ἐπιτίμον ἐνδεδεῖσθαι
 1490 μὲν καὶ ἀπῆχθαι ὑπὸ Ἀράτου, σὲ δὲ ἀγωνίζεσθαι καὶ ἀπάντων αὐτῷ χαλεπώτατον εἶναι. δεόμεναι δὴ σου πρὸς Διὸς Ξενίου καὶ πάντων τῶν θεῶν, μὴ με καταστήσης ἀηδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῇ. εὐ γὰρ ἴσθι, χωρὶς τοῦ μέλειν μοι τῆς Ἐπιτίμου σωτηρίας καὶ νομίσαι μεγάλην αὖν συμφορὰν, εἴ τι πάθοι καὶ τούτου σὺ συναίτιος εἴης, αἰσχύνομαι τοὺς συνειδότας μοι τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ περὶ σοῦ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἔλεγον, πεπεικῶς ἑμαυτὸν ἀληθῆ λέγειν, οὐκ ἐκ ταῦ πεπλησιακέναι σοι πείραν ἔχων, ἀλλ' ὁρᾶν ὅτι δόξης ἐπιτυγχάνων καὶ παιδείαν ἀπεδέχου, καὶ ταῦτα ¹ [τῆς] ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς, ἥπερ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τῶν μὲν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω, τοῦ βελτίστου δὲ καὶ τοῦ ² δικαιοτάτου πάνθ' ἕνεκα ἐζητασμένη· ἧς μὰ τοὺς θεοὺς τῶ μετασχόντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῶ εἶναι οὐχ' ὅσιον ἠγοῦμαι. γένοιτο δ' αὖν μοι κάκεινο τῶν χαλεπωτάτων· εἰ γὰρ ³ ὠρμηκῶς ἑμαυτὸν εὐνοικῶς ἔχειν σοι, τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ⁴ ἀναγκασθεῖν, αὖ δὴ ὑπολαμβάνω παρεωρᾶσθαι καὶ πεφενაკίσθαι, καὶ μὴ φῶ, νομιζε οὕτως ἔχειν. εἰ δὲ ἡμῶν καταπεφρόνηκας, ὅτι τῶν πρώτων οὐκ ἐσμέν πω, λόγισαι, ὅτι καὶ σὺ ⁵ ποτ' ἦσθα νέος καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες ἢν ἡμεῖς νῦν, ἐκ δὲ τοῦ συμβουλευεῖν καὶ πράττειν γεγένησαι τηλικούτος. καὶ ἡμῖν τοῦτο συμβαίη. τὸ μὲν γὰρ εὐ ⁶ βουλευεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοῦργον γένοιτ' αὖν. καλὸς

¹ [τῶ]   ² δικαιοτάτου   ³ περὶ πάνθ'   ⁴ ὠρμηκῶς κατ' ἑμαυτὸν   ⁵ ἀναγκασθεῖν, * δ' ἂ   ⁶ βούλισθαι

IDEM.

ἰ. ἁπῆχθαι] His verbis, inquit Pet. Nannius Miscell. l. IX. c. VIII. Thes. Crit. Grat. vol. 1. p. 1362., indicat Demosthenes, Epitimum et delatum esse, et in jus raptum ab Arato, in quem sensum duci usurpant Latini, i. e. ad iudicium rapti, ut

non solum sit, nomen alicujus deferri, et inter reos accipi, sed ad ipsa tribunalia abduci. Ἐζητασμένη πάντα] Ἀπὸ τοῦ, ἐζητάσα, ἢ ἐζητάζειν ἐκδοῦσα. WOLF.

Καλὸς ὅν ἱκανός.—] Honestum igitur est beneficium gratia jure invita. Verba sunt Demosthenis pro homine reo deprecantis.

οὐν ἔρανος χάρις δικαία· ἦν καὶ σὺ ποίησαι πρὸς ἐμέ. καὶ 1491
 μηδ' ὑφ' ἐνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χειρὸν ἄγου μηδὲ ἤττω,
 ἀλλ' ἐκείνους ¹ [μὲν] ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα· καὶ πρᾶτ-
 τε οὕτως, ὅπως μηδενὸς τῶν ὁμολογηθέντων στερηθῶμεν,
 ἀλλ' Ἐπιτίμω γένηται σωτηρία τις καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν
 κινδύνων. παρῆσομαι δὲ εἰς τὸν χρόνον καίγω, καθ' ὃν σὺ
 φῆς καιρὸν εἶναι. γράψας δέ μοι πέμψον, ἢ καὶ ὡς φίλω
 ἐπίστελλε. Εὐτύχει.

5.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ
 ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
 ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΗΛΘΕΝ ἐπιστολὴ παρ' Ἀντιφίλου πρὸς τοὺς τῶν συμ-
 μάχων συνέδρους, τοῖς μὲν βουλομένοις ἀγαθὰ προσδοκᾶν
 ἰκανῶς γεγραμμένη, τοῖς δ' ὑπηρετοῦσιν Ἀντιπάτρου παλ-
 λούς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα λόγους, οἱ παραλαβόντες
 τὰ παρ' Ἀντιπάτρου γράμματα πρὸς Δείναρχον ἐς Κό-
 ρινθον ἰλθόντα ἀπάσας τὰς ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις τοιαύ-
 των λόγων ἐπλησαν, οἷον εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ² τρίψειαν οἱ
 θεοί. ἀφικομένου δὲ τοῦ νῦν ἦκοντος μετὰ τοῦ παρ' ἐμοῦ
 φέροντος γράμματα παρὰ Πολεμαίστου πρὸς τὸν ἀδελφὸν
 Ἐπίνικον, ἀνδρᾶ ὑμῖν εὖνον καὶ ἐμοὶ φίλον, καί κείνου πρὸς 1492
 ἐμὲ ἀγαγόντος, ἀκούσαντί μοι ἃ ἔλεγεν εἰδοκεῖ πρὸς ὑμᾶς
 αὐτὸν ἀποστεῖλαι, ὅπως, πάντα σαφῶς ἀκούσαντες τὰ ἐν
 τῷ στρατοπέδῳ γεγονότα τοῦ περὶ τὴν μάχην παραγεγενη-
 μένου τότε, εἰς τὸ παρὸν θάρρητε, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν θεῶν
 θελόντων, ἃ βούλεσθε, ἔχειν ὑπολαμβάνητε. Εὐτύχειτε.

¹ Deest μὲν.² ἀποστρίψειαν

Ac si diceret: honestius ab amico, id est, desieris. BUDAEVS.
 a me, gratiam inire non potes, quam si in- ¹ Προστρίψειαν] Fortasse προστρίψειαν,
 souiti reo mea causa negotium facessere vel τρίψειαν. WOLF.

FINIS TOMI QUARTI
 ET
 OPERUM DEMOSTHENIS.

